VICENTE FERRER, Santo

Sermones estiuales Beati Vicentij... : cu[m] amplissimo eorum indice. -- [S.l.] : Vincentius de Portonariis de Tridino de Monteferrato , 1530

[10], CCLXXX h., b10, A-Z8, 2A-2M8 : grab. ; 8°

Port. con grab. xil. -- Texto a dos col., con l. gót. -- Grab. xil. en b10v. y en 2M8v.

1. Año litúrgico-Sermones 2. Liturgi urtea-Sermoiak I. Título

R-6202 Sig. ant.: A-21-1-44. -- Ejemp. falto de port., de 2 h. del cuaderno de [10] h. y de 18 h. del de CCLXXX h. -- Datos tomados de Palau, 293775. -- An. ms. -- Enc. perg.

Charitatis nota tres gradus. ibidē.
Charitatis deifice nota ēt tres gradus ser.iiij.do.xxiij.post trinitatis. cclxvij.
Carnaliter loqui ⁊ cōuersari est quart⁹ gradus quo itur ad infernū.ser.iij.do minice.xj.post trinitatis. clxxvij
Caro subiici dz imperio aie.vide in do. in albis.ser.ij. xix
Caro nostra dicitur ancilla:alia vero filia.ibidem.
Caste viuere i gulositate ⁊ ebrietate est magis miraculosuz q̄ mortuos suscitare.ser.iij.dom.j.post octa.pasche.ibi quintum opus ⁊c. xxxij.
Catholica fides qūo teneri dz:quere in do.j.post paschā.s.i albis ser. quinto per totum. xxv.
Cautele quedā sunt ambulātibus pere gre necessarie.ptz ser.vj.dñice.xx. post trinitatis. ccxliij
Celebratio misse:vide de missa in.M.
Celebrādo quidā errāt;vide in errore.
Celi ꝓpetates q̄ ⁊ quot sūt.Et in q̄ celo nos hic viuētes corpaliter mēte quersari dbem⁹.ser.iiij.do.xxiij.post tri.cclxvij.
Cena xp̄i q̄ est:⁊ q̄ sunt ad eā vocati ser. j.do.ij.post trini.ibi.de quarto ⁊c.cix.
Census siue nūmisma quē vel qō deo te nemur q̄lis vel quale est.pz ser.ij.⁊.iij. do.xxiij.post trinitatis.cclxiiij.⁊.cclxv
Cibamur spūaliter q̄cunq; missam debi te audim⁹ ſ.j.do.j.post oct.pasc. xxix.
Cibus quē comedim⁹ hic cōmunando ⁊ prādēdo cū rēge xp̄o multiplex est.ptz ser.ij.do.xx.post trinitatis. ccxxxvij
Ciuitatis fortitudo consistit in septē vide in sermone.ij.domi.j.post trinitatis circa finem. cvj.
Claritas corpis glīosi excedit claritatē oim planetaꝝ. ser.iij.do.in albis. xxj.
Claudi vocant ad cōuiuiū xp̄i:q̄re hoc ⁊ q̄d designatur p eos. ser.j.dominice secunde post trinitatis in fine. cix.
Cogitatiōes quatuor habebim⁹ in mē te per quas trahi possum⁹ ad patrē no strū celestē ser.ferie.iiij.pēthec. lxxxiij.
Collocamur in optimo loco a xp̄o tāq̄ oues a vero ⁊ bono pastore.ser.j.dñice j.postocta.pasche. xxix.
Colluctatio multiplex perhibet nobis ab ap̄lo sermone.iij.dñice.xxj.post tri nita.post medium. cdj.
Cōicare volens contra quatuor reges malos victores habebit q̄ de omni pec cato tentat.ser.iij.dominice infra oct. ascēsionis:in scda excellētia. lxv.
Cōicare obligamur semel ad minus in anno realiter:sed i qualibet dñica spi ritualiter.ser.j.do.j.post octa.pasche. xxix.Itē in octaua sacramenti. cvij
Compassio fraternalis quo ad primū optima est elemosyna sermo. dñice.ij. post octa.pasche. xxxv.
Conclusiones tres subtiliter ostendunt de opere dei bono quod in nobis icipit continuat ⁊ pficat sermo.v. domi.xxi. post trinitatem. cdx.
Cōcordia siue pax in triplici statu hoī seruari debet:sed diuersimode :queri hoc in dñica in albis ser.j.⁊.ij. xviij. ⁊ xix.Amplius de concordia quere in li tera.P.de pace.
Concordia fraternaliter necessaria est ad acq̄rēdū spūm sctū.ser.j.dici pēth. lxxv
Cōditiones septem male ipsius inferni note fiunt per dictum Job.ser.ij.domi ce.ij.post trinitatē.ibi. Quantum ad scōam villam ⁊c. cxj.
Conditiones peccatorum octo:vide ser. v.dñice.ij.post trini.antej finem. cxvj
Confessio sacramētalis est gradus quī dam per quē ascendimus in celū ser.j. die trinitatis. lxxxix.
Confessio fit in inferno:non deo sed dia bolo ex vehementi angustia dāna tor⁹ sermo.ij.dñice.xj.post trinitatē.ibi Di co quarto ⁊c. clxxiiij.
Confessorem eligam⁹ nobis magis dis cretum.ser.j.dñice.iiij.post trinitatem ante finem. cxxj.
Confirmatio quia est quoddam sacrm querēda est in litera S.de sacramētis
Cōsidere nemo dz ex se tanq̄ ex se aliq̄d facere.quia omnia a deo sunt.ser.iij. dñice.v.post trinitatem. cxxx.
Confortatiuum triplex eundi ad para disum celestem patet sermone.v.domi nice.vj.post tri. cxlj.
Conscientia nostra dicitur liber dei:q; ex conscientia deus nō scit opera nostra ⁊ nos nosmetipsos.ser.j.dñice infra oct. ascensionis ibi.Dico primo ⁊c. lxj.
Consolatiōes tres magnas fecit nobis xp̄s.ser.j.do.iiij.post oct.pasche. xxj.

Cõuersatio nostra erit in celis quõ hoc intelligitur.ser.quarto dñice.xxiij.post trinitatis. cclxvij.
Chorde decẽ i psalterio designãt decem p̃cepta decalogi ser.j.in die paſche.f.j.
Coronari voluit xp̃s vt superbiã q̃ ẽ radix oim malor̃ z initium nostre p̃ditionis nos vitare doceret. ser. iij.dñice.j.post oct.paſche ibi.Quartũ opus ꝛc.xxxij.
Corpus dominicũ q̃s differenter dar̃ nobis hic z in eterna gloua.sermo.ij.die paſche. iij.
Corpus xp̃i post resurrectionẽ quattuor dotib⁹ fuit dotatũ:scz nobilitate agilitate:claritate z impassibilitate.ptz ibidẽ. etiã sermo.iij.dñice in albis. xxj.
Crapula quot defect⁹ z morbos corporis adducit pz sermo.j.dñi.xvij.post trinita. ccxvj.
Creaturarũ diuersar̃ diuersũ nota gradũ.ser.iij.do.iij.post tri.i.prin. cxxvj.
Creatur̃ nouar̃.xv.in aia sunt p̃ditiones.ser.v.dominice.xxij. cclxj.
Creationẽ mũdi vide infra de littera.M.
Credere deo:credere deum: et credere in deum quõ differunt.ptz sermo.ij.dominice.xxj.post trinita. ccb.
Credere q̃d tenemur z quõ z q̃s credentia simplex ẽ necessaria z meritoria sermone.v.in albis. xxv.
Credere tenemur articulos fidei:hoc dictũ ẽ supra i lr̃a A.de articulj vide ibi.
Christi dicimur oẽs christiani: z ei pertinemus triplicatione.sermo.iij.dominice xxiij.post trinita. cxcij.
Christ⁹ oratiõe q̃druplicẽ obseruauit modũ.f.oculos subleuando:man⁹ extẽdẽdo genua flectẽdo:z ad terrã p̃cidẽdo ser.in vigilia.ascensionis.per totũ. lvj.
Crudelitatẽ quintuplicẽ petor̃ nota in ser.iij.dñice.iij.post octa.paſche. xlv.
Crucis signum quõ facimus signando nos:exprimẽdo hec ẏba. In noie p̃ris z filij z spũssancti.patet in sermo.ij.die trinitatis circa medium. xcij.
Curauit xp̃s leprã q̃ntupliciter patet ser.ij.dominice.xxiij.post trini. cxc.
Curia siue palatium xp̃i in extremo iudicio erit duplex.f.misericordia z iusticia sermo.iij.ferie.ij. rogationum.ibi. Dico sexto ꝛc. liij.
Custodias duas habẽt angeli de nobis puncipales.vide ser.f.dominice.f.post octa.paſche. xxix.

Delittera D.

Damnator̃ facies vel forma q̃s turpis est z q̃s horribilis req̃re.ser.iij.do.i albis. xxj.
Damnator̃ tristitias z dolores cõsidera z vñ causant ser. ferie.v.pentheco.in prin. lxxxv.
Dauid pphẽta manifestissime locutus est de mysterijs xp̃i:precipue de resurrectiõe xp̃i z eius hora:sermõe p̃mo die paſche. fo.j.
Defectus siue error clericor̃ in celebrando missas: vide de missa in litera M.de errore in litera.E.
Debitores sumus trib⁹:scz deo: primo z nobisipsis 8mo.v.dominice. viij.post trinitatis. cxij.
Decipiũt nos diuitie multipliciter.vide deceptiones notabiles.ser.iij. dominice.xv.post trinita. cxcviij.
Denario septuplici emitur villa infernalis.vide sermo.ij.dominice.ij. post trinita.post medium. cxj.
Descendimus ad infernũ gradibus septem.hoc require sermo.iij. domi. xj. post trinita. clxxvij.
Deuotio nostra spiritualis q̃s modica ex q̃s parua est;ser.j. dñice.ij.post octa. paſche. xxxiij.
Diabolor̃ septẽ noia de septẽ pctis moralibus,rẽ tantũz patẽt.ser.i.dñice.xv. post trinita.circa mediũ. cxciij.
Diaboli potestas tripliciter annihilata est in passiõe xp̃i i die paſche.ser.ij. ibi. Secundo debemus ꝛc. ij.
Dies ser sunt q̃b⁹ p corpe laboram⁹:et soluz vna die p aia ser.j.do.ij.post oct. paſche post principiũ. xxxiij.
Dies octo sunt quib⁹ octies penitere debemus dñica in albis.ser.j. xvij.
Dies i qua letemur z exultem⁹ ptz ibidẽ.
Digiti quinq; i manu quõ notant:z q̃d designãt q̃rere in litera M.de manu.
Dimẽsiones charitatis quattuor sũt.f. lõgitudo:latitudo:sublimitas:z pfundum sermo.vj.dñice infra octauas ascẽsiõis circa finem. lx.
Dilectio fraternalis siue p̃mi pz in litera.P.ibi Proximuz nostrum.

Dilectionez exercebimus generalē quo ad omnes hoies sine personarum exceptione. ser.iij.dieī trini. xciij.
Dilectionē adhibebimus virtualē semper cum recta intentione ibidem.
Diligere tenemur quinq; per ordinē. primo deū. secō proximū. tertio aiam nostraz. quarto corpus nostrū. quinto bona tēporalia. ser.iij.dominice.iiij.post trini. in prin. cxxxiij.
Diligere tenemur z obligamur deū quatuor de causis. sīmo. iiij. dominice infra octa. ascen. lxvij.
Dilectiōis ꝓbatio est opis exhibitio ser. j. dominice. iiij. post octa. pasche circa finem. xlviij.
Discipulus discere cupiēs quales q̄stiones pōt magro suo mouere sine reprehensiōe. ser. j. de sctā trini. circa prin. lxxxix.
Dispositiōes q̄tuor q̄ disponūt nos ad recipiendū spūmsctū. In die pentheco stes. sermone. j. lxxv.
Diuitijs dominari z eis seruire nota differētiā ser. j. dñice. xv. post trini. cxcviij.
Diuitie q̄tuor cōditiones malas habet q̄bus trahūt hoiem ad p̄ditionē: ꝓz sermo. iij. dñice. xv. post tri. cxcviij.
Diuitiaꝝ z diuitū hui⁹ seculi reprobationes patēt ser. j. dominice. i. post tri. cij.
Diuitie tripliciter dicunt mamona iniq̄tatis. ser. j. dominice. ix. post trini. ibi. Dico tertio z. clv.
Doctrinas xp̄i bonas z multas. vide sermone. j. dñice. v. post tri. clxiij.
Dolores damnatorū quere in tristitia.
Dolores z fletus maximi erūt peccatoribus in sepatione corpis z aie cotā iudice xp̄o. ser. fe. vj. post āscen. lix.
Dolores plurimos xp̄i i cruce. quere sermone. iij. dominice p̄me post octauas pasche. xxxij.
Dñica in albis vt dñica. j. post festū pasche. j. post octa. pasche. xviij.
Dñica die cessare debemus ab occupatione corporali: z solū insistere negotijs spiritualibus anime nostre deseruientibus sermone. j. z. iij. dñice. ij. post octa. pasche. xxxiij. z. xxxvij.
Domus sine locis ab hoc seculo decedēcium quotuplex est. patet ser. j. dñice. j. post trini. cij.
Domus vniuersalis est xp̄s. ꝓz ser. ij. et iij. dominice. iij. post trini. cxx. z. cxxj.
Donum charissimum z optimum dedit nobis christus quando fuit viuus. scz corpus suum quomodo conuenit cum pane nostro materiali. vide mirabilia ser. iiij. corporis christi. cij.
Dotibus quatuor sunt corpus christi dotatum post resurrectionem. quere i die pasche. ser. ij. iij.
Dubitās in fide fluctui maris assimilat z quomodo reprehenditur. ser. v. dñice j. post pascha. xxv.
Dubiuz multi habent de illo verbo xp̄i cum dicit qui crediderit z baptizatus fuerit saluus erit. Nota pulchras solutiones illi⁹ in ser. iiij. dñice infra octa. ascensionis. lxvij.
Dubia sunt semp in melius interpretanda. ser. j. dñice. iiij. post trini. ibi. Secūdo ostenditur z. cxxj.
Duratio virtutis siue virtualis i nobis breuis z modica est. ser. j. dñice. ij. post octa. pasche. xxxiij.

De litera E.

Brietas z gulositas inimicātur omni operi bono z quod ebrius caste viuat maius miraculū est quā suscitare mortuos. sīmone tertio dñice prime post octauas pasche. xxxij.
Effect⁹ finales fiunt a deo: dispositiōes vo per nos. s. arbitrium nostrum liberū. In vigi. pēthe. lxxij.
Eleemosyna quot modis fit; vide quid pulchrum sermone sēo dominice. xv. post trinitatem. cxcvj.
Eleemosyna optima est cōpassio, fraternalis ad p̄imū. ser. ij. dñice. ij. post octa. pasche. xxxv.
Equ⁹ triplex scz pallidus: ruffus z. hostem multiplicem aduersus aiaz nostrā militantē designat. ser. iij. dñice. ij. post octa. pasche. xxxix.
Errare nolens in via quatuor cōsyderabit signa pegrinis conuenientia. ser. j. ferie. ij. pasc. circa medium. viij.
Error clericorum vel sacerdotum indeuote celebrantiuz. patet serm. ij. dñice. iij. post octa. pasche. xliij.
Idē patet perpulchre serm. ij. dñice. vj. post trinitatem. cxxvj.

Etates mūdi ⁊ hoīs q̄ ⁊ quot sunt ꝑz ser. j. dñice. ij. post trini. ante medium. cix.
Etates mundi septē cōiter assignantur: ⁊ in sex ⁊ per sex etates clausa fuit ianua celi: ser. iij. dñice. xvj. post trini. ccviij.
Eucharistia q̄nq̄ mirabilia secreta siue altitudines in se ꝓtinet. ser. j. corpis xp̄i xcvij. Itē sex mirabilia ei⁹. patet ser. iij. eiusdē festi. cj. Itē nouē mirabilia patent ser. iiij. eiusdē post ꝫ mediū. cij.
Eucharistia per presbyterū sumpta sepe ꝓficit missam audientib⁹ plus q̄ missā celebrātibus in octa. corpous xp̄i. cvij.
Eucharistiā sumere volēs victoriā habebit cōtra quatuor reges diabolicos de omni genere vitiorū tentantes. ser. iij. dñice infra octa. ascensionis. lxv.
Eucharistiā accedētes quō habebunt se in sumēdo. ser. iiij. festi corpis xp̄i. cij. ⁊ ser. ij. die pasche. iij.
Eucharistia q̄nq̄ magnas cōfert nobis vtilitates i hac vita. k. ij. diei pasche. iij.
Eucharistiā sumere tenemur. omni āno ad minus semel realiter: sed i qualibz dominica die spūal⁹. ser. j. dñice. j. post octa pasche. xxix.
Exaltās se i hoc seculo quō humiliabit ꝓz ser. j. dñice. xvij. post tri. ccxvj.
Excellētie siue dignitates xp̄i tres patēt ser. j. dñice. vij. post tri. cxliij.
Excellētie corpous glorioſi patent ser. ij. diei pasche. iij. ⁊ k. iij. dñice i albis. lxxj.
Excellentia sanguinis xp̄i. Uide in. S
Excusationes illoꝝ ad cenā xp̄i nō veniē tiū. ser. j. dñice. ij. p⁹ tri. circa mediū. cix.
Exemplo vxoris bone vir sepe conuertit ad emendationē vite. vide in vxor.
Exemplo achab iniqui demonū inuocatous ⁊ innocentium occisous homies mali ad pniaz reuocant. ser. iij. ferie. ij. rogationum. liij.
Exēpla duo dedit Aug. per q̄ credentiaz ⁊ firmā fidē possumus habere de trinitate personarū in vnitate essentie: ⁊ cōsequenter de oibus articulis fidei. ser. j. diei trini. circa finē. lxxxix.
Exemplū pulchrū de charitate q̄ in paucis vera reperit ser. iij. dñice. xxiiij. post trinitatem. cclxx.
Exitus dei ab hoie triplex est qūo itelligitur cum deus vbiq̄ est. ꝓz ser. j. dñice v. post trini. cxxviij.
Explicare debemus patenter palā ⁊ manifeste. s. corde: ore: ⁊ ope: nil occultando i cfessiōe. ser. iij. ferie. ij. rogatio. liij.
Extraneꝰ siue pegrinꝰ p quatuor cognoscatur. ser. vj. do. xx. post tri. in p̄n. ccxliij.
Extraneo peregrio quot cautele sunt ne cessare. patet ibidem. eodē.

De litera F.

Facies ⁊ apparentia damnatorum q̄ turpis ⁊ horribilis est ꝓz ser. iij. in albis. xxj.
Fallor ꝓphetarum differentiam vide in prophēta.
Fallūt diuitie diuitē. vide in litera. D.
Fama bona q̄ vtilis est ⁊ quomodo restituī dz post q̄ fuerit ablata. ser. j. dñice in albis. xviij.
Fama bona ablata citius ⁊ diligentius est recuperanda q̄ furtum latronis vel furz. ser. ij. dñice. iij. p⁹ oct. pasche. xliij.
Idē pz ser. iiij. trini. xcv.
Festi obseruantia ꝓfert nob oīe bonuz.
Festi ꝺo fractio adducit oē malū. k. vj. dñice. ij. post tri. ibi. dico tertio. cxvij.
Festiuat in ciuitate celesti de quintupli cib⁹ pisonis sanctis. ser. ferie quinte pēthecostes. lxxxv.
Fornicatio simplex peccatū generale est patet dñica. j. post pascha. s. in albis. ser. v. in primo puncto. xxv.
Forma dānatorum patet in facies.
Forma triplici xp̄s post mortē suam apparuit. ser. fe. iij. pasche. xj.
Fides a pncipio mundi fuit necessaria ad salutē: sed differēter in antiquo testō ⁊ i nouo. ser. v. dñice in albis i p̄n. xxv.
Fidei articuli q̄ ⁊ quot sunt ⁊ a quibus compositi sunt. patet sermō tertio dominice. xxiij. post trini. cclxv.
Filius dei efficitur quilibet xp̄ianꝰ: per quid vide ser. ferie. vj. post pascha. ibi. Prima potestas ꝛc. xv.
Filij dei efficimur p gr̄az: qūo possumꝰ hoc percipere ⁊ cognoscere. ser. vj. dominice. viij. post trini. per totum. cliij.
Fletꝰ seu lachrymationis q̄nq̄ sunt mōi ⁊ qūo fletꝰ nr̄ cōuertet in gaudiū. patet ser. ij. dñice. ij. post oct. pasche. xxxv.
Fletus siue ploratio nostra in oīonibus nostris erit lachrymabilis. ser. iij. ferie ij. rogationum. liij.

Frater noster q̄s ꝺr ꝛ quō ei recōciliari tenemur.ser.iij.do.vj.post trī.cxxxviij.
Fraternitate spūali oēs xp̄iani dicuntur fratres.ser.ij.do. prime post tri. cvj.
Fraternitatē multiplicē vide ibidem.
Ffinalis ꝓcordia sine rācore iudicie ꝛ deside rio vindicte necessario req̄rit ad pci piēdū spm̄scm̄.ser.j.die penthe. lxxv.
Fraterna siue primalis dilectio qualis ꝛ quanta erit:vide in.D.de primo.
Fraudulēta mēdositas siue furtū lingue excedit oē furtū manus:patet ser.ij.do minice tertie post octa.pasche. xlviij.
Fructū adipiscimur si ociositatem subterfugere velimus:ser.iij.dominice ter tie post octa.pasche. xlv.
Fructus ex quib⁹ cognoscitur an sit bonus vel malus:p̄z ser.j.dominice octa. post trinitatem. xij.
Funicul⁹ quadrupler ē quo trahimur ad amādum celestia:feria quarta pēthecostes. lxxxiij.

De littera B.

Alline se xp̄s ꝓparat ꝑpt quasdā ꝓditiones:p̄z ij. dñice.xxiiij. post tri.ibiꝺ. Quinto vult ꝛc. cclxx.
Gaudiū magnū oritꝝ cum puer nascit i mūdū: q̄nq; rōnib⁹. Silr cū sctūs hic ascēdit ad celū:qꝝ vteq; p dolores acq̄rit gaudiū:vide ꝙuenientiā ꝛ differētiā vtriusq;:ser. quinte ferie pentecostes. lxxxv.
Gaudere ꝛ letari q̄n ꝛ quō debem⁹:vide in littera.L.ibi.Letari.
Gaudiū hui⁹ mūdi vertet i luctū:sz gaudiū celeste pfectissimum sp durabit:ser mo.iij.do.ij.post octa. pasche. xxxvij.
Gradus digne pnie sunt decē:ser.iij.do. xj.post tri.ibi. Dico scō ꝛc. clxxvj.
Gradus p quē ascēdemus in celū nouē sunt:ptz ser.iij.trinitatis. xcv.
Gradus q̄dā in q̄bus cōsistit bona vita. septē:ser.iij.do.xvij.post tri. cclx.
Gradus seu modi bone vite nouē:ser.ij. do.prime post octa.pasche. xxxj.
Gradus mie dei erga nos sex:ser.ij.dñice.iiij.post trini. cxxiij.
Gradus septē sunt q̄b⁹ descēdit ad iferni:ser.iij.do.xj.post trini. clxxvij.
Grāmatica xp̄i.ꝛ grammatica diaboli quō differūt:vide in littera.A artes.
Gratiaꝝ spūaliū distinctio siue diuisio ē septupler:ser.se.ij. penthe. lxxx.
Gulosos ꝛ ebrios caste viuere mai⁹ miraculū est q̄z suscitare mortuos:sermo. iij.do.j.post octa.pasche. xxxij.
Gulositas quot mala administret:p̄z supra in.C.scz crapule.

De littera H.

Abitātiā q̄druplicē habebūt q̄ vitā bonā ꝺucere nitunt:ser.vj.dñice infra octa.ascēsionis: scz Ante omnia. lxx.
Hereticī sc̄ illi q̄ fornicationē simplicē dicunt nō esse pctm̄:dñica i albis.ser.v. xxv.
Hominis etates quō durant:ꝛ ꝓpterea ꝑ diuersa tpa:patet serm̄.ij.dñice.xv. post trinitatē in pun. cxcvj.
Homo quare dicit dignissima creatura nota triplicē gradū i creaturis.ser.iij. trini.post p̄inci. xciij.
Honorare nos op̄z deū ex quattuor:ser. v.do.infra octa.ascen. lxix.
Hore diei ser.sunt.s.prie:tertie:sexte:none:vesperor⁹ et cōpletorij:ser.ij.do.xv. post trini. cxcvj.
Itē hois etates p tpa diuersas:vide ibi.
Hospitiū ter i die ingredit peregrin⁹.feria.ij.pasche.ser.j.ibi.Tertio ꝛc.vij.
Hostie ꝙsecrate adoratio:p̄z supra in.A
Humili cōpatitur deus : ꝛ contentatur: durus autem ꝛ recalcitrantem rigore se corrigit ser.ij.dominice.ij.post trini. ibi.Quantum ad tertium ꝛc. cxj.
Humiliauit se xp̄s sub āgelis:sub hominibus:ꝛ sub demonibus:quare merito exaltatus est:ser.ij.do,infra octa.ascēsionis post punci. lxiij.
Humilitatis fuerūt in xp̄o quattuor gradus:feria.vj.pasche.xv.Et quō humilitas contrariat superbie:ser.iij.dominice.j.post octa. pasche. xxxij.
Humilitatis vere sunt quinq; spēs:nota in ser.j.do.iij.post trini. cxix.
Humiliatio ꝓfunda ꝛ quattuor causatur patet sermo.vij.dominice.xvj. post trini.ante finem. cxiij.

De littera I.

Acula diaboli ꝑ varia sunt vide infra in lra. T. ibi tẽtationes.
Jacula sunetela nequissima antixpi quatuor sunt: ptz sermo. iiij. do. xxj. post tri. ibi ārto ꝛc. cclij
Jeiuniū ꝛ pnia occulte faciẽda sunt ne in vanā gloriā veniteꝫ cadat. ser. j die ascẽsionis post pn. ibi Terniū op⁹. lvij
Jeiuniū nō ent nimiū sed fiet cuz discretione: vide supra de abstinentia.
Jgnis purgatorij dicit pt baptismꝰ: vide in ser. iiij. dñice infra octa ascẽ. lxvij
Jmmundicia luxuriosoꝝ: vide de ea in litera L. de luxuria.
Jmprudentes efficimur per septem stultitias: nota in serm. viij. dñice. xx. post trinitatem. ccxlvj.
Jnclinationes quinqꝫ facit p̄sbyter in missa ptz ser. v. do. xvj. post tri. ccix.
Jncredulitas qūq reprehendit. vide i dñica in albis. ser. v. xxv.
Jnfidelitas quintuplex reperitur in homine peccatore. s. cordis: oris: manuū pedum ꝛ totius corporis. ser. iij. dñice iij. post octa. paschę. xlv.
Jnfirmitates ꝛ dolores corporis appetere debemus: qz purificāt nos ptz serm. vj. dñice. xvj. post trinitatem. ccxij.
Jnnocẽtia baptismalis filioꝝ diligẽter custodiri dz p bonā doctrinā parentuz dñi. in albis. ser. vi. in pun. pūcto. xxvj.
Jniuriaꝝ remissio designat nobis per plagā lateris xpi dñi. in albis. sermo. iiij. circa finem. xxij.
Jdquinari non pōt corpus nisi ex cōsensu mẽtis: ptz ser. vj. do. xxj. post tri. ibi. Tertia est ꝛc. ccly.
Jntellectualis cognitio siue discretio in nobis modica est. ser. j. do. ij. post octa. paschę circa pun. xxxiij.
Jntentio nra sit oculus noster. ser. j. do. xxte post trini. cxxxv.
Jnuitatio qua nos inuitamur ad cōuiuiū xpi in q̄ inuitamur ad conuiuiū diaboli ẽ alia ꝛ alia ser. j. do. ij. post tri. cix
Jnuidia excedit oia pcta mortalia. ser. iij. do. j. post octa. pasc. circa finẽ. xxxij.
Jrreprehensibilẽ faciunt aliquẽ octo. vide in ser. fe. ij. post penthc. ibi. Quinta est scientia ꝛc. lxxix.
Judicij extremi ꝑ rigor ramiabit hoiem cuiuscūq̄ status huius mundi vide pulcherrimas doctrinas ꝛ optia exẽpla. ser. ij. do. ix. post tri. clvj.
Judicium extremum in quatuor excellentijs dz preeminere ser. j. do. iij. post octa. paschę. xlj.
Judices in hoc seculo iudicātes rectuz obseruabunt iudicium: tñ cū passione cordis ptz ꝛ rēplo xpi flētis sup hierlm ser. j. do. x. post trini. cixiij.
Juramentum falsum plus punieꝫ cora deo ꝑ homicidiū: q̄uis in mūdo fit ꝯtrariū pz ser. v. do. infra octa. ascẽ. s. In omnibus honorificetur. lxix.
Justitia diuina quinqꝫ hz puncta: quere in ser. ij. domi. secunde post octa paschę in fine. xxxv
Justitia queuis ordinata tam in legeꝫ in canone vel in constitutionibus regū ꝛ ciuitatum a deo est.
Jtē qūo iustitia paupibus non est protrahenda vel procrastinanda. serm. ij. do. iij. post octa. paschę. xliij.

De litera K.

Yri eleyson quare cantatur ꝛ quoties cantando vel legendo replicatur. ptz ser. j. fe. sde rogationum. lij.
Katholica fides qūo teneri dz ꝛ obseruari: q̄re. s. in litera. C.
Karitas quotuplex ẽ charitaꝫ obiectū quid est charitatis gradus quot sunt vide. s. in litera. C. quia charitas non debet scribi per K.
Karacter quere etiam supra in. C.

De litera L.

Achrymationis siue fletꝰ nostri quintuplex est modus. s in lra. F. ibi. Fletus siue ꝛc.
Lanceatio lateris xpi inuisdiam nos vitare docet serm. iij. dominice. xiiij. post trinitatem. circa finem. cxcij.
Latitudinem charitatis petit apls qō habeam⁹. i. benivolētiā ꝛ dilectionem gñalē: ptz ser. vij. do. xvj. post tri. ccxiij.
Lectiones tres docuit nos xps. Require in ser. do. v. post trini. cxxviij.
Lpā xps curauit quintupliciter. ser. ij do. xiiij. post trinitatem. cxc.

Legatos fecit apłos suos chrıstus ser.ij. do.in albis. xix.
Letanie quotuplices sunt ꝛ quō obseruari debēt ꝛ qñ ꝛ quare institute sunt. vide ser.ij.ferie.ij.rogationum. liij.
Letari debem⁹: quare .ꝛ qñ patet ser.ij. diei pasche. iij.
Letitia nascētiū ꝛ etiā ab hoc seculo decedentiū.pz.S.an S.s.in gaudium.
Lex moysi ꝛ lex xpi quō differūt pz ser. fe.iij.paschę.ibi Scōo ostendit ꝛc. xj.
Liber septē sigillis clausus quem nemo aperire poterat nisi agn⁹ occisus quia designat mysteriū sancte trinitatis.ser. j.diei trinitatis. lxxxix.
Liberꝫ arbitriū solū reperīt in creaturis humanis.ser.iij.do.iij.post tri.cxxvj.
Ligat liberꝫ arbitriū ꝑ quinqꝫ pz ibidē.
Liquorum oim melior est sanguis xpi i infinitū.vide in littera.S.scz. Sāguis
Lis siue discordia angelorum ꝛ demonū in agone hois diuersa ꝛ magna:patet sabbato post ascen. lxj.
Locus quadruplex est in terra vbi recipiuntur ab hoc seculo decedentes pz ser.vj.do.ix.post⁹ trini. clxij.
Idē pz ser.ij.do.xv.post tri. cxcvi.ꝛ ſ. j.do.xxv.post tri.circa finem. cclxxij.
Locus nouissimus in quo recumbere debem⁹ quis ē ꝛ quid designat. ser.ij.do. xvij.post trini. ccxvij.
Loqui rōnabłr debemus sine alicuius offensione.ser.iij.trinj. xciij.
Loqui stulte ꝛ contra deum vnde prouenit.pz ser.iiij.do.xj.post tri. cxxxvij.
Lucifer quare dr draco:ꝛ quare oēs dignitates eius sunt vitiałr deformitates mutare.ser.ferie.vj.pen. lxxxvij.
Lucrum ꝛ vsurā exigit deus a nobis de oibus bonis que dedit vnicuiqꝫ ſm statum tā de corporalib⁹ qꝫ spūalib⁹.ser. j.do.xj.post trinitatem. clxxij.
Luxurie multa sunt incitamēta ꝛ occasiones.ser.ij.do.iij.post octa.paschę.xliij.
Luxurie quinqꝫ species docuit nos vitare xps in cruce.ser.iij.dñice.j.post octa. paschę. xxxij.
Luxuriosi dicentes fouicationē simplicem non esse peccatū in heresim cadūt. ser.v.dñice in albis. xxv.

De littera M.

Magistros tres inuenimus in sacra scriptura.ser.iij.do.iij. post trini. ccxi.
Magdalene facta ē precipue apparitio resurrectionis:ser. ij.diei paschę.circa mediū. iij.
Maior erit in celo qui i hoc mūdo se humiliando minorauit.ser.iij.dñice infra octa.ascensionis. lxv.
Mala duo sunt que nos precipue retrahunt a bono.sermone.ferie.iij. pētheo in principio. lxxxiij.
Mala quinqꝫ scz fames: pestilentia:gladius:captiuitas ꝛ destructio que supuenerunt hierusalez:qui nobis ꝓpter peccata contingunt.ser.iij.dñice.x.post trinitatem. clxviij.
Manet xps nobiscū trib⁹ obseruatis cōditiōibus.ser.ij.ferie.ij.paschę. viij.
Manus hois quinqꝫ hz digitos: ꝛ quid per quēlibet eorū designatur:ser.viij. dñice.xvj.post trini. ccxv.
Mandata dei decē. Require i littera P. de preceptis.
Mansiones in celo multe sunt patet ser. diei ascensionis ante finem. lvij.
Marie matri christi primo ostensa fuit resurrectio dñi.ser.j.diei paschę.ibi Dico secundo. j.
Martyr verus decem pugnas.i.decē tribulatiōes sustinet.ser.iij. domi.xj.post trini.ibi. Dico quarto. clxxvj.
Martyr cotā deo multipliciter ꝺs efficax patet do.intra octa. ascēsionis.sermo. Qui crediderit ibi Tertius est ꝛc.lxij.
Medius illoꝝ est christus qui in nomie eius sunt ꝑgregati.ser.vij.do. in albis xxvij. Item multipliciter christus tenet medium. ibidem
Medium participat naturā suoꝝ extremorū.ser.iij.dñice. ij. post octa.paschę in principio. xxxvij.
Medicus spūalis dr xps. serm.dñice.iij. post trini.ibi. Scōo xpe ꝛc. cxix.
Messie duplex est aduēt⁹ generalis.primus ꝑ reparatione aiarū solū.scōs ꝑ reparatiōe corporꝫ ꝛ aiarꝫ simul.ser.ſ. dñice.iij.post octa.ꝑ schę. xlj.
Militāt aduersus aiam ꝛ spm̄ quattuor mortalia mala.ser.iij. domini.ij.post octa.paschę. xxxix.
Miracula diuersimode fiūt a creatore ꝛ

a creaturis.ser.j.diei paſche: ꝛſer.ſ.do. ij.poſt trini.in princi. clxxx.
Miſericordie ꝛ pietatis differentiã. vide in littera.P.de pietate.
Mia ꝛ compãſſio xpi ad nos magna.pz in ſermo.ſ.do.vij.poſt tri. cxliij.
Miſeratio ſiue mia primalis ſit triplr. ſermõ.ſ.do.ij.poſtocta.paſche.xxxiiij.et ſer.ſ.d.iij.poſt trini. cxxj.
Mia dei erga nos pctores ſex ſunt grad⁹ ſer.ij.do.iij.poſt trini. cxxiij.
Miſſa non dz fieri pro pecunia tacꝫ pro precio:ſed tanꝫ pro ſtipendio victus ꝛ amict⁹.ſer.vij.do.i albis poſt pn.xxvij.
Miſſaz celebrãtiũ defect⁹ ꝛ errores requi re ſ.ij.do.iij.poſt octa.paſche. xliij.
Miſſam quis male celebrat ꝛ quis bñ. require ſer.ij.do.vſ.poſt tri. cxxxvſ.
Myſteria xpi cuncta que fecit fuerũt nobis ad exemplũ remittẽdi peccata ſer. iij.do.iij.poſt octa.paſche in punc.xlv.
Myſterũ mirabile ſacramenti euchariſtie quere.ſ.in lra.E.de euchariſtia.
Modi vocationis q̃bus xpsvocauit nos ad paradiſi conuiuiũ quatuor ſũt. ſer. iij.do.ij.poſt tri. cxiij.
Modi ſeu gradus bone vite nouẽ ſũt.ſ. in littera.S.ſcz.Stadus.
Modicũ ſeptupluz nota qñ xps dixit to tes modicum quid deſignatur p hoc ſer.ſ.do.ij.poſt octa.paſche. xxxiiij.
Modos petendi ſiue orandi habes octo infra in littera O.de oratione.
Monumentũ xpi triplr clauſuz fuit: ſer. ij.diei paſche.ibi Tertio ꝛc. iij.
Monere vere ꝛ bone conditiões ꝛ ppri etates nota ſer.iij.de.xxij.poſt tri.cclxv.
Montẽ dñi.i.celeſte regnũ q̃s aſcendere debet querit dauid ꝛ reſpondit ſibijpſi Innocẽs manib⁹ ꝛc.tãgẽdo quatuor virtutes ſeu ꝓditiones perſonarũ q̃ ſta bũt in loco ſancto dei.ſer.iij.do.xſ.poſt trini.poſt prin. clxxvſ.
Mors quadrupler accidit nobis ex defe ctu dilectionis.quere.ſ.Dilectio.
Morientiũ ꝛ ab hac vita decedentiũ tres ſunt conditiones.ſer.vſ.do.ix.poſt tri. poſt principium. clx.
Mundus vnde dr ꝛ quot modis capit:ꝛ mũdani non poſſunt recipere ſpm̃ſctm̃ pz in vigilia penthe. lxxiij.
Mundus alⁱ quẽ poſt morte acq̃rimus quattuor diuerſa hz loca ſz merita vel de merita nra nobis ꝓparata.pz ſer.ij. do.xvij.poſt tri.circa prin. ccxvij.
Mundũ creauit deus duplici rõne.ſer.v. do.infra octa.aſcen.in princi. lxix.
Mũdicia;cordis dr pnia duplici rõne.ſ. ij.do.v.poſt tri.ibi.Dico ſcõ ꝛc.cxxix.
Mulier honeſta ꝛ bona reducit ſepe vir ad emẽdationẽ vite ſue.ſer.iij.do.in al bis in fine. xxj.
Mulieribus congruit vt in itenere nõ ſe paratiz diſcurrãt.ſer.ij.diei paſche an te medium. iij.
Multitudo piſciũ ab aplis detenta q̃d ſignificat:ſer.ij.dñice.v.poſt tri. cxxix.
Mutuare debem⁹ ꝓximo large ſine ſpe= lucri.ſer.ſ.do.xv.poſt trinitatem.circa medium. ccxciij.

De littera N.

Queras per alias litteras:vt cum dicit Naſcitur puer.in littera.P. Item no= men xps in littera X. Item dũ naſcit in fans gaude mr poſt dolorẽ.quere i lra S.de.Gaudio ꝛ ſic vlterius finge oia incipientia ab N.in alias litteras.

De littera O.

Bedientia requiritur ad om nia decez precepta.ſermo.ſ. dominice.iij.poſt trinita.ibi Scõa ſpecies ꝛc. cxx. Obediẽtie dupler eſt gradus ſer.ſ.diei paſche in fine. ſ.
Obedire ꝛ ſubijci dz caro humana ſpiri tui ꝛ aie ſer.ij.do.in albis. xix.
Obiectũ charitatis.vide.ſ.in charitas.
Oblationẽ deo faciemus tũc q̃n cũ proxi mo noſtro ſumus reconciliati.ſer.ſ.do. vſ.poſt trini.ibi.Dico tertio ꝛc. cxxv.
Ocium vitare debemus ꝛ occupationez precipue ſpiritualem ſemper arripere. ſer.iij.circa finem dominice.ſ.ꝛ.ij.poſt octa.paſche poſt princi. xxxvij.
Idẽ patet ſermo.iij.dñice.iij.poſt octa. paſche. xxxij.ꝛ.xlv.
Odium cui nocet ꝛ q̃s deteſtabile eſt.Re quire in ſer.ij.dñice.iij.poſt trini.ante Dico tertio. cvſ.
Offerre volens deo munus primo debet ſe recõciliare proximo ſuo.ſer.ſ.do.vſ. poſt trini. cxxv.

Officiū diuinū in duob⁹ vel trib⁹ perficiē dū est.ser.j.dñice.vij.post tri. cxliij.
Opus bonū fit i nobis p xp̄m tripl'r.s.incipiendo:ꝓtinuando:ꝛ pficiendo.ptz in ser.v.dñice.xxij.post trinu. cclxj.
Opera bona nō sunt dimittēda cuius facēs esset in pctō mortali.ser.j.dñice.v.post trini.ante Dico scō. cxxvij.
Opera xp̄i oia fuerunt bona.ser.j.dñice xij.post trini.in.j.pte. clxxx.
Opa pnie sunt octo.pz in lra.p.de pnia
Opera mie septē.vide i ser.iij. dñice.iiij. post trini cxxiij.
Opera mie possunt cōprehendi sub quatuor.ser.ij.dñice.xvj.post tri. ccxiij.
Opera xp̄i quedā fiebāt manifeste ꝛ quedam occulte.rationē illius vide in ser. ascensionis dñi. lvij.
Opera pietatis ꝛ mie qūo differunt.Itē opera mie corporalia sunt quatuor.Et totidē opera pietatis aie.in ser.v.dñice iiij.post trini. cxxvij.
Opera septē valde notabilia xp̄s operabatur in passiōe sua ser.iij.dñice.j.post octa.paschę per totū. xxxij.
Opera siue mysteria xp̄i septē nos docēt oēm iniuriā nobis illatā remittere.ser. iij.dñice.iij.post octa.paschę in p̄n.xlv.
Ordines angelor̄.vide.ē.angelorum.
Orandum qūo est.s.equo animo manere ro.ser.iij.dñice.ij.p⁹ octa.paschę.ibi. Tertia tristi. xxxvij.
Ordiati ꝛ dispositi erim⁹ in vita bona q̄ drupl'r.ser.j.dñice.xvij.post tri. ccxvj.
Orandi siue petendi octo sunt modi.ptz ser.iij.ferie.ij.rogationū.liij.ꝛ ser.v.dominice.xvj.post tri. cclx.
Orandi xp̄s tenuit quatuor modos:scz subleuādo oculos in celū:extendendo manus:flectēdo genua:ꝛ ꝓcidēdo i terram.pz in ser.ascensionis domini.lvij.
Oratio p alio facta multū vtilis est.dñica in albis.ser.iij. xxj.
Oratio semper a deo exauditur:seruatis quibusdā conditionibus ser.j.dñi.iiij. post octa.paschę. xlviij.
Idē ptz in ser.v.dñice.xj.post tri.clxxix.
Oratio nostra erit.Pater nr̄ ꝛc.per quez est illa oratio ordinata qūo dz dici?ꝗt petitiones continent in eadē.ser.ij.dñi. iiij .post octa.paschę. l.
Orationes tres breues etiā magne virtutis reperiunt in sacra scriptura:preter Pater nr̄.ꝛ Aue ma.require ser.j.dñice xxj.post trini. cclviij.
Orationes in vnanimitate ꝛ concordia fiēt Itē attēte humilr ꝛ cōfidēter ꝛ ordiate.
Orationes bone nota ser ꝓditiones.ser. vj.dñice.v.post trini. cxxxiij.
Orare Credo in deum mane ꝛ sero maxime necessariū est ꝛ vtile.ser.iij.dñice.xj. post trini.in fine. clxxvij.
Oratio pharisei habebat tres defect⁹ q̄ vitari debēt i omni bona oratiōe ser.v. dñice.xj.post trini.ibi.Quantum ad secundum ꝛc. clxxix
Originale pctū derivat ad oēs ab adā seminal'r descendentes.quere in ser.vj. dñice in albis.ibi.Primo xp̄s ꝛc.xxvj.
Ostensio visualis cor̄ sacerdote est optimus modus curandi lepram.s.cōfessio ptz ser.ij.dñice.xiij.post tri.ibi.Tertius modus ꝛc. cxc.
Oues xp̄i dicimur:ꝛ per pretiosum eius sāguinē redēpti.ser.j.post octa.paschę ibi.Dico primo ꝛc. xxix.

De litera P.

Pacem necessario seruabit hic qui in posterū eadē frui deyderat dñica in albis serm̄.j.ꝛ scō. xviij.ꝛ xix.
De pace vide in loco suo.ibi scz pax.
Paradisum celestē quidā intrant ambulando:quidā equitādo:quidā nauigādo:quidā natādo:quidā volādo.ser.v. dñice.vj.post tri.per totū. cxlj.
Paradisū itraꝝ ꝓpellimur:ꝛ rigoroſe ad cū trahimur.ē.iij.dñice.ij.p⁹ tri.cxiij.
Parentes summa diligētia tenent custodire pueros in innocētia ꝛ bonis moribus.sm̄o.vj.dñice in albis:ante.Scō dat deus ꝛc. xxvj.
Partui infantiū mors sāctor̄ merito cō paratur:q: tam hūc q̄m illā gaudiū magnum sequit.ser.ferie.v.penthe.ibi.Dico q magnum ꝛc. lxxxv.
Passio xp̄i tripliciter nos liberauit a potestate diaboli.ē.ij.dici paschę ibi.Secundo debemus. iij.
Pastor bonus ꝛ verus quis dicitur.ser.j. dñice.j.post octa.paschę. xxix.
Pastoris bonitas erga oues pz quadru

plici rõne. vide ibidẽ. patet etiã ser. ij. z. iij. dñice. iiij. post trini. cxx. z. cxxj.
Patientiam habere tenemur hic tpa leni cum vera exultatione. ser. iij. diei trinitatis. xciij
Patiẽtia i tribulatiõe est q̃nta spẽs hũi litatis. ser. j. dñice. iij. post trinita. cxix.
Pax septuplex necessaria est in hoc mũ do. ser. iiij. dñice. ij. post octa. pasche cir ca medium. xxxix.
Pax siue ꝯcordia quotuplex est z quo pliciter habari dz. ser. ij. do. in albis. xix.
Pacẽ z ꝯcordiã quotpe anni maxie pe tere debem⁹ z desiderare. ser. ij. ferie. ij. rogationũ. ibi dico tertio ꝛc. liij.
Pax tripliciter põt etiã diuidi: qꝛ est q̃ dã pax ethica: quedã economica: que dam politica. ser. ij. diei penthe. lxxvij.
Pedes quib⁹ gradimur quo crucifigẽdi sunt. pz ser. iij. dñice. xiiij. post tri. cxcij.
Peccatũ originale ad nos descẽdit. ptz. supra i lra O. ibi Originale pctm.
Pctã toti⁹ mũdi ptulit xp̃us i cruce. ser. iij. dñice. j. post octa. pasche. xxxij.
Peccata venialia vide in lra. V.
Pnia perficit octo modis: qui modi pul chre designantur per octo dies. ser. j. do minice in albis. xvij.
Pnia quare lati⁹ z remissius fiet infra pascha z pẽth. hoc plene notat. ser. iij. eiusdẽ do. ibi. Sexta ratio ꝛc. xxij.
Pnia digna ꝯtinet in se octo gradus. ser. iij. do. xj. p⁹ tri. ibi. Dico scõ ꝛc. clxxvj
Pnia vt sit deo grata habebit duo. ser. ferie. v. penth. ibi. Tertia ꝯditio. lxxxv
Penitentie octo opera patent ser. j. do. in albis. xvij.
Pnie decẽ opa patẽt. ser. ij. do. ij. post tri. ibi quãtũ ad pumã. cxj
Pnie sunt quatuor partes. s. cordis con tritio: emendãdi ꝓpositum oris confes sio: z operis satisfactio. ser. j. do. iij. post octa. pasche. xlj.
Penitẽtialis afflictio per septẽ durabit annosvno pctõ mortali ser. j. d. ij. post octa. pasche. xxxiij.
Peregrinus verus tria incõmoda susti net ser. j. fe. ij. pasche. vij.
Peregrinus verus fuit xp̃s ex multipli ci rõne. ptz ibidẽ. cõsequenter.
Peregrini ne errẽt ãbulãt viã quatuor signis notatã. ser. j. fe. ij. pasche. vij.
Peregrini ter i die solẽt intrare hospicia sic xp̃s in hoc mũdo triplex habuit ho spiciũ. patet ibidem.
Personalia bona z spũalia siue essentia lia q̃ habem⁹ a deo patre patẽt ser. iij. do. xiij. post tri. clxxxvj.
Petitiones septẽ ꝯtinent in oõne dñica li. ser. ij. do. iiij. post octa. pasche. l.
Petitio de petitionibus vide ampli⁹. s. in lra O. de orationibus.
Phos dicta sunt deficientia: sed theolo gos vera patẽt. ser. v. do. viij. post tri. in principio. cliij.
Pietas z mia quintupliciter differũt. ser. fe. ij. penthe. lxxix.
Pisces in tã magna multitudie ab apo stolis capti quid designant. ser. ij. dñice v. post trini. cxxix.
Plage siue vulnera quinq; que xp̃s post resurrectionẽ sibi retinuit minores fue runt cõ in cruce: quid per hoc designat. quere ser. iiij. do. in albis. xxij.
Platee z mãsiones regni celestis sunt ex auro purissimo. z quotuplices sunt vi de in ser. j. ascensiõis dñi. ibi. Quantus ad tertium. lvij.
Planctus z dolores horribilissimi erunt nobis in pctõ decedẽtibus. ser. ferie. vj. post ascen. lix.
Plenitudine triplici fuerunt apli replẽ ti de spũsctõ. ser. j. diei penthe. lxxv.
Ploratio siue fletꝰ nr̃ erit lachrymabilis in orãdo. ser. iij. ferie. ij. roga. liij.
Plorationis siue fletus quinq; sunt mo di. s. in. litera F. s. Fletus.
Porte ciuitatis hierlin quot fuerũt: z q̃d per eas noiatim designat. require ser. iij. do. xvj. post trini. ccvij.
Potestates quatuor dedit deus cuilibet homini. ser. ferie. vj. pasche. xv.
Potestes qualis z quãta data est christo patet ibidem.
Prandiũ christi ad quod nos sum⁹ vo cati z quod est nobis paratus quale z quotupler est vide ser. ij. dñice. xx. post trinita.
Precepta dei decẽ consistunt in obedien tia: ptz. ser. j. dñice post trini. cxix. z ser. j. do. xvij. post trini. clxxix.
Preciositas sanguis xp̃i. vide in lra S.
Predestinatõis subtilez questionẽ. req̃re in sermone. j. diei pentheco. post se=

cundam conditionē. lxxv.
premiū eternū q̄re in. S. de salario.
presbyteri quid opabunt. vide in litera S. scz. sacerdotes.
Presūptio ipsi⁹ intellect⁹ valde mala triplex ē. k. ij. d. vj. p⁹ tri. cir. mediū. cxxvj
Propitiationē xp̄i magnaz. ser. iij. dñice j. post octa. pasche. xxxij.
Promissiões valde p̄solatorias fecit xp̄s apl̄is suis. ser. j. dñice. iiij. post octa. pasche. per totum. xlviij.
Prophetarū falsoz nota differentiā. ser. ij. dñice. viij. post trinitatis. cxlviij.
Propuetates celi quot z que sunt i quo semp mētaliter sit cuersatio nostra ser. iij. do. xxxiij. post trinitatis.
Proximum nr̄m quō diligere tenemur. ser. j. do. ij. post octa. pasche. ibi. Quātū ad sextum. xxxij.
Prorum⁹ nr̄ q̄s esse dr. ser. j. do. xiij. post trini. ibi. Dico tertio ꝛc. clxxxiij.
Prudētia dicēdoz dr sext⁹ grad⁹ bone vite. ser. iij. do. xvij. post. trini. ccxix.
Pueri in iuuēture summa diligēna custodiēdi sūt in innocēna baptismali. ſ. vj. do. in albis. xxvj.
Purgatorij ignis dr baptism⁹ mie dei. ser. iij. do. infra oct. ascē. circa finē. lxvij.
Purgatorij pena triplex est: z ostenditur nobis p similitudinem. ser. ij. do. xxv. post trinitatis. cclxxviij.
Purgatorij locum cōiter dicimus esse in terra vide questionem. ser. j. dñica. xxv. post trinitatis. cclxxij.

De littera Q.

Questiões sive interrogatiões discipuli ad magistrum q̄nq̄ possunt fieri sine reprehensione z quandoq̄ non. serm. j. de trinita. lxxxix.
Querere debemus primo regnū dei. ser. primo dominice. xv. post trinitatis per totum. cxciij.
Questio bona i theologia. an aliq̄s de seipso vl̄ ēt de alio possit cognoscere q̄ sit filius dei ptipatiue. ſ. per gratiā dei. sermo. vj. do. viij. post trinitatis in principio. cliij.
Questio est inter doctores vbi loc⁹ purgatorij z iferni situat⁹ est. ser. j. do. xxv. post trinitatis in fine. cclxxij.

De littera R.

Rationē de oi⁹bo z ope reddemus in extremo iudicio vide horribilia exēpla z documenta. serm. iij. dominice. ix. post trinitatis. cclviij.
Redēptiōis nr̄e opa: vide tria i ser. dñi. viij. p⁹ tri. ibi. Quartū secretū ꝛc. clvj.
Regnū dei q̄rimus primū. i. p̄mit⁹ ante oīa opa. ser. ij. do. iiij. post oct. pasche. ibi. Secunda petitio. l.
Religionē mutare. ſ. exire vnā z intrare aliā periculosum z vituperabile est: req̄re exemplum de btō bñdicto z quodaz canonico regulari. ser. iij. do. viij. post tri. ibi. Secundo dico ꝛc. clj.
Religiosi q̄ z quot tenent obseruare sermo. ij. do. xiij. post tri. in fine. cxc.
Renouamur in aia z vita trib⁹ modis ser. iij. do. vj. post trinitatis. cxxix.
Resurrectionis articulus maioris difficultatis fuit ad credēdū. feria. iij. z sabba. post pascha. xl. z. xvj.
Resurrectio xp̄i duas habuit excellentias sup oēs alias resurrectiones mortuoz q̄ vnq̄ erūt vel fuerūt. ser. j. in die pasche in principio. j.
Resurrectio xp̄i fuit celebrata affectuose demōstrata grātiose z publicata ꝛtuose: ptz ibidem consequenter.
Resurrectionis hora ptz ibidem.
Resurrectio xp̄i q̄b⁹ p̄mo manifestata fuit ptz ibidē. z ser. ij. eiusdem diei. iij.
Resurrectiōis xp̄i dies quare maxie desiderabilis est. ser. ij. diei pasche. iij.
Resurrectionis xp̄i die q̄re letari z Alla cantare debemus. ibidem.
Resurrectionis mysterū inter oia mysteria xp̄i fuit nobis magis vtile. sermo. ij. diei pasche. iij.
Resurrectio xp̄i quare petro z q̄re mulieribus ostensa fuit: patet ibidem.
Resurrectio xp̄i patuit multis argumētis z mltis modis pas. sab. pasche. xvj.
Resurgere volēs cū xp̄o c̄nabit se quatuor dotib⁹ i p̄tivita. ser. ij. diei pa. iij.
Retributionē quadruplicē acq̄rimus p bona mēsura qua primo hic mēsuramus. serm. j. do. iiij. post trinitatis. ibi Quarta virtus ꝛc. cxxj.
Retribulatiōes tā de bonis q̄ de malis

operibus adeo recipiem⁹: ꝛ hoc i trib⁹ vicib⁹ ptz.ser.ij.do.xiij.p totū. clxxxv.
Rex diabolus est: quem supare nos opz quadrupliciter: vt patet ser.ij.do. infra octa.ascensionis. lxiij.
Rogationes siue rogationum dies: quo tpe anni sunt instituti: quō obseruandi quid nobis confertur a deo cum debite faciamus orationes ꝛ ꝓcessiones. ptz in sermonibus pro secundo ꝛ tertio ferie scde rogationum. lij. liij. liiij.

De littera S.

Sabbata sctificans multa bona adipiscitur in hac vita q̄ vero eadē violauerit multiplicia pericula incurrit. ser.vj. dñice.ij.post trinita. ibi. Dico tertio ꝛc. cxvij.
Sacerdos ꝓsecrās mūdiā mētis ꝛ corpous seruabit: qz excedit oēs āgelos i dignitate officij. ser.j.corpis xpi. xcvij.
Sacerdotū errores siue ōfect⁹ circa missarū celebratio. vide.s.in errore.
Sacerdotes retinere debēt ꝛ vitare mulieres corū societates domi. in albis. ser.vij. circa finem. xxvij.
Sacerdotes angeli dicunt ibidem. sermone sexto. xxvj.
Sacramētū ꝓfirmatiōis q̄bus dz dari. ser.vj.dñice. in albis. circa mediū. xxvj.
Sacramētū primū iter sacramēta ecclesie est baptismus aq̄. ser.iij. do. infra octa ascē. s. Qui crediderit. lxvij.
Sacramēti eucharistie mirabilia. vide s. de eucharistia in lra. E.
Salariū qñ a xpo recipiem⁹ magnum ꝛ ineternum durabile erit ser.vij.do.xvj. post tri. Dico.ij. ꝛc. ccxiij.
Salariū glie eterne si digne ꝓmereri volumus quattuor obseruari⁹ opz. sermo iij.do.xiij.post trinitatis. cxcij.
Saluos fieri vult de⁹ oēs ho ies. ser.iij. dñice octa. post trinitatis. cxlix.
Saluari volēs tria necessaria habebit i se. serm.j.do.xij.post tri. clxxxiij. vide ser.j.do.vj.post trinitatis. cxxxv.
Scti quō descēdāt ad loca dānatoꝝ ꝛ vident ꝓpenas eoū. ser.j.do.j. post tritatis. ibi. Dico tertio ꝛc. ciij.
Sanguinis effusio ꝓ xpi nole optim⁹ ē baptism⁹ ser.iij.do. infra oct. ascē. lxvij.
Sāguinis xpi effusi ꝓciositas ꝛc. infinita fuit. ser.j.domi. post octa. pasche. xxij.
Sapientia ꝛ stultitia opponūt sicut vt ꝛ vitiū. ser.vij.do.xx.post tri. ccxl vj.
Satisfactio ꝛ restitutio q̄ sunt ꝛ quō dē ferāt. ser.iij.tri. ibi Quit⁹ grad⁹ ꝛc. xcv.
Scīētie phoꝝ ꝛ theologoꝝ quō differūt ser.v.do.xxxv. post trinitatis. cclxxvij.
Scia vel ars ptz. s. in A. de arte.
Scuto fidei resistendū est q̄tuor [illegible]. post antixpi. ser.iij. do.xxj. post tri. [illegible] Quintus est ꝛc.
Secreta septē ꝓ que falsarū ꝓsonaꝝ errores extirpāt. ser.iij.do. iij. p⁹ tri. cxxxj.
Secreta eucharistie. vide supra i Eucharistia.
Secretū olim mysterioꝝ xpi ꝛ tot⁹ scripture tam veteris q̄ noui testamēti declaratū fuit apostolis. ser.j.do.iij.post octa. pasche. xlvij.
Semita est via stricta ꝛ quid nobis designat: ptz. ser.iij.do.xij. post trini. ante medium. clxxxvj.
Sepulture mortuoꝝ ꝓparat dānatio inferni ex trin⁹ similitudinibus. ser. ferie sexte penthecostes. lxxxvij.
Sepultura i ferni septuplex ē. ptz. ibidē.
Sermōes discipuloꝝ euntiū in emaus q̄ fuerūt nota q̄dā q̄busdā inaudita. s. ij. ferie scde pasche. vij.
Seruit⁹ pcti quere de pctō in littera. P.
Sigilla septē illi⁹ libri clausi ioānis euāgeliste ostēsi. designāt septē signacula quibus liber sctē trinitatis ꝓsonaꝝ. in vna essentia clausus est. quē nemo aperire vel intelligere poterat nisi agnus occisus. scz filius dei. ser.j. die trinitatis circa medium. lxxxix.
Signa duo ꝓ que fidei trinitatis excellē tiam considerare possumus. patet ibi dem in fine.
Signum sancte crucis qualiter faciēdū est a nobis q̄ nos signare debem⁹. ser.ij. ibi Dico secundo. xcij.
Signa multiplicia ꝛ reuelatiōes ostendit nobis de⁹ tā corporalia q̄ spiritualia pro corroboratione fidei. ser.vj. dominice in albis. xxvj.
Simoniā cōmittit q̄ diuina ꝓficit ad thesaurisandū tpalia. serm.j.dñice. j. post octa. pasche. xxix.

ꝓdinum angeloꝝ ſz ſub ⁊ ſupra
eum ſecti nobis tradiderũt: ptz ſer.iij.
infra octa.aſcẽ.lxv.vide amplꝰ ſu-
pra de angelis in litera A.
Solitaria vita q̃bus cõgruit ⁊ quibꝰ vi-
ta cõis.ſer.ſ.dñice.xix.poſt trinitatem:
in principio. clv.
Societas in q̃bus cõmendabilis eſt ⁊ q̃ſi
q̃ neceſſaria.ſer.iij.diei paſche ante me
diũm. iij.
Statꝰ laicoꝝ p̃sbyteri vitare debent
ſer.do.in albis. xxvij.
Sapparẽt vera: ſz plerũq̃ falſa ſũt
ſuper decipiũt ſomniantẽ.ſer.iij.do.
xv.poſt tri.ibi.Dico ſcdo ⁊c. cxcviij.
Sõniãti diues huiꝰ ſcli ꝓparat q̃ nihil
de diuitijs ſuis ſibi retinebit.pz ibidẽ.
Species humilitatis vere: quere de hu-
militate in h.
Spũſſctũs dr ſpũs veritatis duplici ra-
tione. In vigilia penthecoſtes. lxxiij.
Statꝰ hoiz ſeptẽ ſunt ⁊ q̃libet obligat
ad obſeruationẽ mandatoꝝ dei.ſer.ſ.
do.vij.poſt trinitatẽ. cxliij.
Status hoim ⁊ quadruplex eſt bñdictio
nẽ glie hereditarie poſſidentiuꝫ.ſer.v.
dñice.v.poſt trinitatẽ. cxxxij.
Status hoim p viã ad ꝑadiſuꝫ ducẽtem
euntiũ triplex eſt: ſer.vij.ifra octa.aſcẽ
ſiõis.ſ.illo.hec locutꝰ ſum. lxxij.
Statꝰ hoim pctõ ſeruitutiũ piculoſſimus
eſt ſer.iij.do.vij.poſt tri. cxxxviij.
Stulti efficimur ⁊ imprudentes p ſeptẽ.
ſer.iiij.do.xx.poſt trinitatẽ. ccxlj.
Supbia abominabilis eſt ⁊ deteſtanda
q̃ initium oĩs ꝑditionis eſt ptz ſer.iij.
do.j.⁊ ſermone.iiij.dñice. ij.poſt octa.
paſche. xxxij.⁊.xxxix.
Subſtãtie.iij.ſunt in xp̃o.ſer.iij.do.viij.
poſt tri.ibi.Scõm ſecretũ ⁊c. cxlix.
Sublimitas charitatis eſt ſapientia vel
intentio ſupnaturalis. ſer.vij.domini.
xvj.poſt trinitatem. ccxiij.
Subiectio noſtra diuinal̃ valde exigua
⁊ modica eſt.ſer.ſ.dñice.ij.poſt octa.pa
ſche. xxxiij.
Subiecti erimus deo triplici timore ſer.
v.do.ij.poſt octa.paſche. xl.
Supſcriptio bone monete qualis erit.
ſer.iij.do.xxiij.poſt tri. cclxv.
Supplicare tenemur in oõnibꝰ nr̃is hu-
militer ,ſer.iij.ferie.ij.rogationũ.liiij.
Supplicatio patrũ in limbo detentoꝝ
ꝓ liberatione multiplex: fuit ſermo
pumo diei paſche. f.
Supplicatiõs q̃re de oõnibꝰ l littera O
Suſcitare mortuos aliter conuenit deo
aliter ſanctis aut angelis: ſer.ſ.diei pa
che in principio. ſ.
Suſtinere ⁊ ſufferre debemꝰ libẽter tribu
latiões ⁊ aduerſitates in hoc mundo
ꝓpter tres rationes.ſer. vj. domi.xvj.
poſt trinitatem. ccxij.

De littera T.

Tabula in qua plãtãtur boni
mores quadruplex eſt ſermo
ne.v. paſche. xiiij.
Tactus xp̃i triplex inuenitur
in ſacra ſcriptura: vide declara-
tionẽ huiꝰ plucidã: ſermo.vj.dñice.
xvj.poſt trinitatẽ. ccxij.
Theologicales ꝟtutes ⁊ morales q̃ ſũt
⁊ quõ iter ſe differũt.ſer.vj.do.ifra oct.
aſcẽ.lxx.⁊ ſer.v.do.xv.poſt trinita.ccj.
Tẽperãtia humanalis ẽ ſacerdotibus
neceſſaria.ſer.vij.do.in albis. xxvij.
Tẽtatio diaboli inuadit hoies cuiuſcũ
q̃ ſtatꝰ mũdi: ſer.iij.do.viij.pꝰ tri.clj.
Tentationes: tribulationes ſiue pugne
quas pfecti martyres ſuſtinebant ſunt
decem ſer.iij.do.xj.poſt trini.ibi.Dico
quarto ⁊c. clxxvj.
Tẽtatiões quã mltiplices ⁊ q̃ varie ſũt
ſer.iiij.do.ij.poſt octa. paſche. xxxix.
Terra diuerſa cõtinet in ſe loca in q̃bꝰ
purgant̃ aie peccatrices. ſupra in litte-
ra L ſcz Locus.
Teſtimoniũ quodlibz erit in ore duoꝝ
ver triũ.ſer.ſ.dñice infra octa. aſcenſio
nis in principio. lxij.
Teſtis ⁊ iudex ſimul erit xp̃s in iudicio
ſuo ptz ſer.ij.ifra octa.aſcen. lxiij.
Thuribulũ q̃ntꝫ hz ſiñtudies cũ corpe
xp̃i.ſer.iij.corpis xp̃i poſt mediũ: xcix.
Timor triplex eſt p quẽ ſubiſcimur deo
ſcz naturalis filialis ⁊ reuerẽtialis.ſ.
v.do.ij.poſt octa. paſche. xl.
Tributũ q̃ deo tenemur ꝙ tale eſt: ptz
ſ.ſ.⁊.ij.do.xxiij.pꝰ tri.cclxiij.⁊.cclxiiij.
Trinitatẽ pſonaꝝ ⁊ vnitatẽ eſſentie dei
q̃rere puerſa curioſitas ẽ tenere ⁊ cre-
dere vt docet eccl̃ia: fides ⁊ ſecuritas eſt
videre eã ſicut ⁊ felicitas eſt: ſer.ſ. diei.

trinitatis ante medium. lxxxix.
Trinitatem ꝑsonaꝝ in vnitate essentie ser.ferie.ij.post penthe.s.gratia spiritussancti. lxxix.
Tristitia ꝙve penitẽtiũ querꝛ in perfectissimũ gaudiũ qđ nũqꝫ removebitur ab eis.ser.ij.do.iij.post oct.pas.xxxvij
Tristitia dãnatoꝝ qualis ꝛ quãta est ꝛ vñ causatur vide ser.v.ferie pẽthecostes in ꝓncipio. lxxxv.

De litera U.

Vadũt hoies ꝑ viã padisi tribus modis.ser.iij. dom̃.ij. post trinitatem. cxiij.
Ubiqꝫ est deꝰ triplr.ser.j.do.v.post trini. cxxvij.
Uelocitas xp̃i ad dandũ testimoniũ cõtra peccatores.ser.ij.dñice infra octa. ascensionis. lxiij.
Venialia pcã sunt triplicia q̃ ꝑ tria.s. ligniũ:fenuz ꝛ stipulã designanꝫ. ser.ij. do.ij.post trinitatẽ.in fine. cxj
Uerbũ ꝓris eternũ.i.filiꝰ in diuinis ꝛ ꝙ bũ a nobꝫ platũ differũt multipharie Itẽ ꝙbũ dei est duplex.s.eternũ qđ est eius ꝙbũ ꝓpriũ:ꝛ tpale qđ est ꝙbũ eius cõe.Itẽ ꝙbũ dei tpale siue cõe digne ꝑdicatũ:ꝛ deuote auditũ tria bona opaꝝ s.illuminat:inflãmat ꝛ purificat. ser. iiij.do.ij.post octa.pasche. xvij.
Uia ducens ad paradisum secura ꝛ bona triplex.ser.vij.do.infra octa.ascẽ.s. Hec locutus fuꝛ ꝛc.lxxij.Et ser.iiij.dñice.ij.post trinitatem. cxiij.
Uia pegrinoꝝ qũo signata erit: q̃re ser. j.fe.ij.pasche ibi.Scdo dꝛ ꝛc. vij.
Uiaticũ spũale dꝛ sacrm eucharistie.ser mo.in oct.corporis xp̃i post prin. cvij.
Videre ꝛ audire xp̃m qũo ꝓphete ꝛ scti patres antiq̃ testamenti desiderabant ꝛ qũo nos eũ videre debemus.ser.j.do. xiij.post trinitatem. clxxxiij
Vile tres sunt in alio mundo q̃s hoies per bona huius mundi emere possunt ser.ij.do.ij.post trinitatem. cxj
Vitiũ superbie detestabilissimũ est:qz initium oĩs perditionis.vide in litera.S. De vitio inuidie supra in litera.J.ꝛc.
Victoriã nõ hr̃e opꝛ ꝫ q̃druplicẽ regem de oi vitio instigãtẽ anteꝫ ad cõiones accedam⁹.ser.iij.do.infra oct.ascẽ.lxv
Uir teneꝫ vxoꝛi dilectione ꝛ ꝓuisionẽ:ꝓ ser.ij.in die pẽ.ibi.Dico scdo ꝛc.lxxvij.
Uirginitatem seu castitatem tenere in confessionibus ꝛ ebrietatibus ꝓssibile est.ser.iij.do.j.post oct.pasche ibi. Quintum opus ꝛc. xxij.
Vite spũalis ꝓfectio consistit in q̃tuoꝝ ptz in ser.iij.diei trinitatis. xciij.
Vitam bonã quadruplicẽ cõfert nobis spũssctũs.ser.fe.iij.penthe. lxxxj.
Vite bone sunt ꝓes gradus.s.in grad⁹
Vite male sũt nouẽ modi.ser.fe.v.post penthecostes. lxxvij.
Vnere ꝓfm in hoc seculo nõ est ꝓfecturi:qz ꝓtinue tẽdimus ad mortẽ.sabbato post ascẽsionẽ:post ꝓncipiũ. lij.
Vnere incipiẽs deifice tres similitudines sibi maxime deservientes notabit.ser. do.infra oct.ascẽsionis.s.ante oia.lxx
Vocati ꝛ electi ad cenã xp̃i.vide in cena ꝓtz ser.j.do.ij.post trinitatẽ.cir.ꝛ ser.ij. do.xx.eiusdem. ccxxxvij.
Vocati sumus oẽs ad ꝙuinũ xp̃i.Item vocationis quatuoꝝ modos.vide i ser mo.iij.do.ij.post trinitatem. cxiij.
Voluntas est vna patris ꝛ filij ꝛ spũssc cti.ser.iiij.do.viij. post trinitatem. in ꝓncipio. clj.
Vox dñi sup aquas multas qũo intelligit. Et quedã mulier extollẽs vocẽ qũo exponit.ser.iiij.do.xxv.post tri. cclxxv
Unitas essentie triũ ꝑsonaꝝ.ꝓtz.s.de trinitate in litera T.
Usurã sup lucratã exiget a nobis deꝰ de oibꝰ tã corpalibꝰ q̃s spũalibꝰq̃ dedit nobis ser.j.do.xj.post trini. clxxij.
Utilitates q̃nq; ꝓueniũt nobis ex sacro eucharistie digne sumpte. in octa.sacramenti. cvij.
Vulnera xp̃i post resurrectionẽ minora fuerunt q̃s in passione quid de hoc signat:ꝓtz ser.iij.dñice in albis. xij.
Vulnera xp̃i ꝛ cicatrices nõ deformitatẽ sed magnam pulchritudinem oñdunt in eius corpore glorioso.sermo.eodem eiusdem dominice. xxj.
Vulnera quinq; pfossa habuit ꝛ hꝫ xp̃s ser.j.do.iij.post trinitatem. cxx.
Uxoꝛ deuota sepe conuertit virum suum de mala vita.Exemplum ser.iij.dñice in albis circa finem. xj.
Uxoꝛ viro suo tenetur duo obseruare.

¶ Diuini verbi preconis interpretis et professoris subtilissimi sancti Uincentij Ferrarij de regno arragonie conuentus Valentie diui predicatorū ordinis: sermones vberrimi estiuales de tempore: incipiuntur feliciter.

¶ In die sancto pasche. Sermo.j.

Surrexit non est hic. Marci. xvj. Ut in pñti sermone resurrectiōis domini nostri iesu xp̄i deus velit in cordibus nostris aliquod spirituale sentimentum dulcedinis et benedictiōis huius festi p:o animarum consolatione ⁊ vite reformatione infundere. recurramꝰ ad virginem mariam iam lerissimā de filij sui resurrectiōe dicēdo sibi Aue maria ⁊c. Nota verbū propositū bona noua insinuat de gloriosa resurrectione iesu xp̄i: q̄ nunciauit angelꝰ bonus istis tribus marijs: que cū maxima deuotione frequenter currendo sepulchrū xp̄i adierunt dicens eis. Surrexit. q. d. Jam suū corpꝰ eripuit de monumēto: iā nō est ala in libo: qr iā exiuit. Jtē sua humanitas nō est h̄: nec corpꝰ: qr iā surrexit. q. d. nō queratis ip̄m hic. P:o huius ꝟbi declaratiōe sciendū q̄ xp̄i resurrectio sup oēs alias resurrectiōes mortuoꝝ q̄ vnq̄ aī fuerūt vel erūt habuit duas excellētias magnas. P:ia qr fuit ꝟtuosa. Scōa qr fuit ghosa. Multi eñ surrexerūt de morte ad vitā tā in veteri testamēto q̄ i nouo: ⁊ nō surrexerunt p ꝓpriā potentiaz sed alienā. Xp̄us vero surrexit de morte ad vitā ꝓpio posse ⁊ nō alieno: sicut verus deꝰ: qr eiꝰ corpꝰ in monumēto habebat infinitū posse ex diuinitatis coniunctione ad suscitandū seip̄z: ⁊ etiā animā in libo: vt dicit scōus Tho. iij. pte. q. liij. ar. vij. Nunq̄ sic fuit de alio mortuo: qr corpꝰ mortuū alteriꝰ nō h̄z posse: nec ēt aia ad suscitandū se: immo dicit dauid Spūs vadēs suppple ad mortē: ⁊ non rediens: ꝓpio suppple posse ad vitaz. De helie ⁊ heliseo legit̄ q̄ suscitauerūt mortuos in veteri testamēto. Sic̄ legitur q̄ apli ⁊ alij sancti diuersos suscitauerūt mortuos: sed q̄ñ: oādo ⁊ supplicādo: nō ꝟtute ꝓpria nec mortuoꝝ: sed ꝟtute dei ⁊ solū ministerialr. Dicit eñ. s. Tho. j. p. q. cx. ar. iiij. vbi ꝛcludit q̄ solꝰ deꝰ miracula facere potest. in solutione ad primū argumentū q̄ angeli aliq̄ dicunt miracula facere: vel qr ad eoꝝ desiderium deus miracula facit: sicut ⁊ sancti hoies dicunt miracla facere: vel qr aliq̄ō ministerū exhibēt i miraculis q̄ fūt sicut colligēdo pulueres in resurrectione cōi: vel aliq̄d h̄moi agendo. Hec ille vbi supra. Dicit ēt idē. s. Tho. ij. ij. q. vij. c. lxxviij. ar. j. ad p̄mū argumētū. ⁊. iij. pte. q. lxxxviij. iij. ar. ad quartū. Et in de potentia. q. vj. iiij. ca. q̄ sancti faciūt miracula dupliciter. s. postulatiōe ⁊ p̄tate. j. non p̄cedente o:one manifesta: tñ in vtrisq̄ deꝰ operatur p̄incipaliter: sancti autē instrumentaliter. Ex q̄bꝰ ꝟbis pz q̄ sancti non faciunt miracula ꝓpria ꝟtute vel potestate: sed dei: qr soluz faciunt miracula vel impetrādo ⁊ ministrādo siue instrumētaliter. Sz xp̄i resurrecto hodierna nō fuit nisi p ꝓpriam potestatē: iō dicebat xp̄s. Ego pono. i. diuido aiam meā ⁊ iteruz sumo eā. Nemo tollit eā a me. s. violenter: sz ego ponā eaz a meipo. P̄tātē habeo ponēdi eā. s. per mortē ⁊ potestatem habeo iteꝝ sumēdi eā. s. p resurrectionē. Jo. x. Scōa excellētia fuit: qr ista resurrecto fuit ghosa. surrexit enī xp̄s ad vitā gloriosam imortalē ⁊ impassibilem. Alij aūt q̄ suscitabāt in veteri ⁊ nouo testamento ⁊ q̄ postea resuscitati sunt: de cōi lege et cursu suscitabant ad vitam mortalē ⁊ ad miseriā passibilē humanā: iterū morituri. Sz xp̄s ex singulari p̄uilegio de morte ad vitā ghosaz. Auctoritas. Xp̄us resurgēs ex mortuis iā nō morit: mors illi vltra nō dñabitur ad Ro. vj. Huiꝰ aūt resurrectiōis ghose ponit btūs Thomas triplicē cām. iij. p:e. q. liij. arti. ij. Tuz qr sua resurrectio fuit exēplar ⁊ causa nre resurrectiōis: vt pz. j. Cor. xv. Tū scōo rōne humilitatis passionis ex qua meruit gloriā resurrectiōis. Tū tertio qr peracto mysterio redēptionis ex glia anime in corpus glia redūdabat: cuius antea dispensatiue ista redundantiā impediebatur vt mysteriuz nostre redēptionis sua passione impleret. Iste due excellētie christi resurrectiōis subtiliter tanguntur in themate.

prima.s.q fuit virtuosa:tangitur i illo vbo quasi actuo surrexit non dicit suscitat⁹ est ab alio:vt fuit lazar⁹: sed surrexit.s.p ppium posse.Surrexit xpus a mortuis p gliam pris.ad Ro.vj.que ē eius glia cū filio ⁊ spūsancto.Scōa excellēcia.s.q fuit ghosa oñdit ibi:nō est hic.s.corpus in sepulchro:nec anima in limbo:nec humanitas in hac vita mortali sed sacramētaliter in altaris sacramento.Jō dixit angelus mulieribus xpi in sepulchro querētib⁹.Scio enī q ihesū q crucifix⁹ est queritis.Nō est hic:surrexit enī sicut dixit.Venite ⁊ videte locum vbi posit⁹ erat dñs.Et cito eūtes dicite discipulis eius q surrexit:⁊ ecce pcedet vos in galileā.Ibi eum videbitis: ecce pdixi vob̄.Matt.vl.Patet thema.De hmōi ghosa resurrectiōe notaui tria pūcta in q̄bus cōsistit tota practica huius benedicte resurrectiōis christi.

Resurrectio christi fuit celebrata affectuose.

Demonstrata gratiose.

Publicata virtuose.

¶In his tribus punctis seu cōclusionibus stat tota practica sermonis.Primo dico q resurrectio xpi fuit celebrata affectuose.Tot enī sancti patres quasi innumerabiles q̄ erant in limbo ardenter desiderabant videre illud glorios⁹ corp⁹: quod sustinuit ictus ⁊ totū cr⁹ passiōis. Videtes aūt sancti patres q̄ iā trāsiuit dies veneris sancta ⁊ sabbatū:in ista nocte desiderabant xpi resurrectionē videre ⁊ ei⁹ vulnera: quēadmodū cupit hō videre equū cū:quo rex triūphauit.Sancti pres proditer xpo supplicauerunt vt resurgeret:q: is de⁹ ab eterno: pdestinauerit filiis suis resurrectionē pdestinauit etiā q̄ p orationes ⁊ supplicationes sanctorum patrū fieret.Ideo anima fidelis hic dulciter cōtēplari poterit intēsum desiderium sciōz patrum in limbo qūo concorditer xpo p ordinē ⁊ modum hic notatū pariter supplicare potuerūt vt resurgeret.Primo adā pmus pīarcha cū noe:mathusalem:melchisedech abraā:ysaac:iacob:⁊ aliis q̄ habuerūt pmū locū pponēdi:⁊ genib⁹ flexis coram xpi aia pposuerūt suas supplicationes quas registrauit dauid in libro cuno.s. in psalterio:⁊ dixerunt xpo. Surge dñe in requiē tuā:tu et archa sanctificatiōis tue.p.cxxxj.No.tu aia sanctissima surge i requiē tuā.s.carnē:q̄ nūq̄ repugnauit spiritui:⁊ tu aia et archa sanctificationis tue.s.caro plena oīb⁹ escis virtutū Scōa supplicatio fuit sanctoz pphetaruz.s.moysi:samuel:helie:helisei:esaie. hieremie:⁊ aliorz dicētiū.ps.lxvij.Exurgat deus ⁊ dissipent inimici eius.s.demones ⁊ milites q̄ custodiebāt sepulchrū ei⁹:⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie ei⁹: vt iudei q̄ etiā fugiūt hodie a facie xpi. Tertia fuit sanctoz sacerdotū aaron:eleazar ithamar:⁊ helisei:⁊ aliorz dicentiū illō ps.vij.Exurge dñe de⁹ meus in precepto q̄ mādasti:⁊ synagoga populoz circūdabit te.Nota in pcepto q̄ mandasti.s.q̄ se humiliat exaltabitur. Luce.xviij.Jō dñe:q: tm̄ te hūiliasti exurge ⁊c.⁊ synagoga.id est cōgregatio discipuloz tuoz qui perdiderunt fidē circundabit te:credendo tuā resurrectionem.Quarta supplicatio fuit sanctoz regū. vt dauid:ezechie:iosie:iosaphat:⁊ sanctoz iudicuz ⁊ ducuz:vt gedeonis:iepte: sansonis:ude machabei:⁊ aliorz dicentiuz.Exurge dñe adiuua nos ⁊ redime nos,propter nomē tuū.ps.xliij.Nota adiuua nos q: licet haberent gliam essentialem tantā quantā hodie:tm̄ nō habebāt locū glie. Jō dicebāt:⁊ redime nos quantū ad locū:q: adhuc quātū ad locum nō erāt redēpti:q: adhuc erāt in carcere libi:,⁊ inde non poterāt exire sine adiutorio dei. Quinta fuit sanctaz mulierū:scilicet matris nostre eue:q̄ post peccatum fecit magnā penitentiam ⁊ sare rebecce:⁊ rachelis.lye:iudith:hester:anne:elizabeth:⁊ aliarū dicētiū q̄ eua proposuit dicēs. Exurge ⁊ intende iudicio meo:deus meus ⁊ dñs meus in causam meā.ps.xxxiij. Dū eua viuebat in hac vita dicere potuerunt sibi q̄ tūc viuebāt q̄n patiebant aliquod malū:propter te habemus ista mala.Etiā in libo dicebant sibi:non cū iniuria seu indignatione:propter te sum⁹ hic oēs.propter hoc eua dicebat ⁊ supplicabat vt resurgeret vt eos ide educeret vt decetero sibi talia nō dicerent.Sexta fuit sanctorum noui testamenti:vt ioānis baptiste ⁊ sanctoz innocentiū. Jo;

sepḥ ⁊ latronis boni dicctium. Exurge deus iudica cām tuā: memor esto ip:operiox tuox eox q̄ ab insipiēte sunt tota die. ps. lxxiij. Nota ena dixit iudica cām meā: ⁊ Jo. ⁊ alij dicūt, cām tuā: q̄liber dicat, vex diuersis respectib⁹: qvt dixi. Joānes ⁊ scti noui testamēti dixerūt. Exurge de⁹ ⁊ iudica ⁊c. Nā iudei qñ audierūt dici q̄ xp̄us resurgeret tertia die: ridebāt ⁊ derisōdo dicebāt. De cruce nō potuit descēdere ⁊ mō exibit ō monumē to: ⁊ posuerūt custodes ne discipuli furarēt corpus eius. Et dicebāt xp̄o multa improperia, ꝓpter hoc dicebāt. Exurge de⁹ iudica cāz tuā: ⁊ tūc tacebāt iudei q̄ credūt te nō ḥre ptātē resurgēdi. Et q̄re ena dixit cām meā: iam dcm est in q̄nta petitione. Septima supplicatio fuit sanctox angelox q̄ associabāt alam xp̄i: q̄ videres q̄ scti p̄es supplicauerūt xp̄o vt resurgeret: etiā ⁊ ipsi ofidēdo eox bonū desiderū humilr supplicauerūt dicēdo Exurge quare obdormis dñe exurge et ne repellas in finē. ps. xliij. Loquuntur sancti angeli vt amic⁹ loq̄tur amico excitādo eū a somno. Sciebāt em̄ angeli gñalē resurrectionē esse futuram in fine mūdi: iō dicebāt. Exurge quare obdormis. i. valde dormis: q̄ hodie est tertia dies: ⁊ ne repellas in finē. i. tardes tuaz resurrectionē vsq̄ in finē. s. in gñalem resurrectionez qñ oēs resurgem⁹ in etate xxx. annox vel circiter. Dicit tñ. s. tho. in. iij. di. xlviij. q. i. ar. iij. qō oēs resurgēt in etate iuuenili: nōn quo ad numeruz annox sed quo ad staturā. Qñ aūt iste septē supplicatiōes sic cū magno desiderio fuerūt xp̄o ꝓposite in aurora: xp̄s oibus circūexistētib⁹ rndit dicēs. Propter miseriā inopū ⁊ gemitū paupex nūc exurgā dicit dñs. ps. xi. Salutū me faciam. Nota ꝓpt miseriā. s. localē sctox ⁊ gemitū paupex. i. discipulox iuox flentiū tunc exurgā. Ecce qūo voluit q̄ sua gloriosa resurrectio ꝓficeret ꝑ sanctox supplicationes: iz ab eterno esset ꝓdestinata ⁊ anima xp̄i cū oibus sanctis p̄ib⁹ exiuit de limbo ⁊ ille locus remānsit solus: q̄ tūc nullus mansit ibi. Et ala xp̄i assumpsit illud corpus gloriosum ⁊ surrexit. In cui⁹ resurrectiōe terra tremuit: ⁊ custodes facti sūt velut mortui: ⁊ xp̄s exiuit de monumēto sine eius aptura: quēadmodum natus fuit de ẏgine sine ẏginitatis fractura: ⁊ stās supra sepulchrū ondit suum corpus gloriosum vulnera ⁊ plagas oib⁹ sanctis p̄ib⁹ q̄ genib⁹ flexis adorando dixerūt. Gloria tibi dñe q̄ surrexisti a mortuis cu p̄e ⁊ sctō spū ⁊c. Ecce primus pūctus huiꝰ bñdicte resurrectiōis iesu xp̄i hodie facte. Dico scdo q̄ est demōstrata gr̄ose singulr ẏgini marie. Cōcluso est plurū theologox dicētiū q̄ xp̄s i sua resurrectione ꝓmo apparuit ẏgini marie sue mr̄i. Hoc exp̄sse dicit Ambro. in lib. de ẏginibus di. Maria resurrectionem xp̄i vidit ⁊ ꝓma vidit: sed euāgeliste nō curant hoc ponere solū curauerūt ponere testes indubitatos: q̄ testimoniū matris ꝑ filij fauore posset calūniari. Et q̄ ꝓmo apparuit mr̄i ẏgini ad hoc credendū cogit nos tripler rō. Prima propter diuinū p̄ceptū q̄ in passiōe filij sup oēs alios fuit tribulata xp̄s ex spāli priuilegio pepcit mr̄i vt sine dolore pareret ꝛ cōem cursum nature. Itē ne sentiret dolores in sua morte q̄ excedūt oēs huius vite dolores: vt dicit dñs Albertus sup missus est. Finis oim terribilis ē mors q̄ sola tota sil eradicat vt arbor: sed oēs dolores partus ⁊ mortis venerūt sup cām in passione filij sui. Cum ergo dicat scriptura. Honora p̄rem tuū ⁊ genitus ma tris tue ne obliuiscaris. Eccl. vij. Cum ꝑ xp̄s ꝓfectissime seruauit legē de honorando p̄rētū sequitur q̄ ꝓmo apparuit mr̄i q̄ ꝑ alios oib⁹ fuit tribulata. Scda ꝓpter fidei meritū. Nā ꝓ certo habet ⁊ ondit sanctis clare et ter. q̄ tpe passionis xp̄i p diderunt fidē xp̄ianam oēs apli ⁊ discipuli totaliter aliqui dubitando: an ēet verus deus ⁊ messias: licet omnes reputarent eum sanctissimum ꝓphetam: sola virgo maria illo sabbato sancto luariabiliter credidit: propter hoc obtinuit vt quolibet sabbato fiat officium de ea in ecclesia dei. Cuz ergo dicat scriptura Apparet aūt dñs eis qui fidem habent in illum. Sapien. s. Videtur ergo hoc ꝓ premio meriti sue fidei q̄ primo ei appareat: igitur ⁊c. Tertia propter amox intentionem. Nam certum est quod nūq̄ fuit mater que tantum diligeret filiū suum sicut virgo maria Christum. Cuz

ergo ipse dixit. Qui diligit me diliget a p̄re meo: ⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meipm. Jo. xiiij. igit̄ ⁊c. Ex his tribꝰ rōnibus ptz q̄ p̄mo apparuit ꝟgini mīri z sancti doctores hoc exp̄sse taceāt. Dicaṫ practica q̄ mō sequēti fieri potuit et alia deuota pie ꝛtēplari poterit vt dēt in cordibus deꝰ sentire dulcedinē huiꝰ apparitiōis. Virgo aūt maria certissima erat q̄ filius suus resurgeret die tertia vt ipe p̄dixerat: sed forte nesciebat horā sue resurrectiōis: q̄ nō legiṫ q̄ xp̄s dixerit horā sue resurrectionis si hora p̄ma vel tertia ⁊c. Jō ꝟgo maria i nocte p̄nti q̄ fuit sibi lōga nox expectabat resurrectionez filij sui: ⁊ cepit cogitare qua hora resurgeret ⁊ nesciuit. Et faciēs q̄ inter alios p̄phetas dauid pl⁹ locutus fuit de christi passiōe ⁊ resurrectiōe: posuit se ad legendū p̄salteriū vt inueniret si dauid dixisset aliq̄d de hora: ⁊ legit p̄mū psalmū et scōm ⁊ tertiū ⁊c. ⁊ nihil inuenit de hora: tāde legendo fuit in p̄s. lvj. vbi legiṫ. Et loq̄ṫ dō in psōnā p̄ris ad filiū di. Exurge gl̄ia mea. Exurge psalteriū ⁊ cithara Rñsio filij ad p̄rem. Exurgam diluculo Nota q̄ p̄ vocat filiū suū triplr. f. gl̄iaz suā psalteriū ⁊ citharam ꝓpter tria que xp̄s habuit in hac vita. Primo deus p̄ vocat xp̄m gl̄iam suā: ⁊ hoc q̄ xp̄s i hac vita in oibus q̄ fecit ⁊ dixit diligebat ⁊ procurabat honorē p̄ris. Jdeodicebat. Ego gl̄iam meam non quero: sed honorifico p̄rem meum. Jo. viij. Jō p̄r dixit. Exurge gloria mea. Sēdo vocat ipsum psalterium. Psalteriū em̄ hz decē chordas ⁊ ē instrm̄ camere secretū ⁊ nō sonat multū ⁊ signat legē mosayca q̄ quasi instrm̄ camere fuit solū datū illi pplo iudaico q̄ in decē p̄ceptis quasi decē chordis consistit. Huic fuit xp̄s valde obediēs. Jō dicebat. Non veni soluere legē sed implere. Mat. v. Et hmōi obediēcia vocatur a p̄re psalteriū. Tertio vocat ipm̄ citharā Cithara em̄ signat legē euāgelicā rō q̄ hz vocē clariorē ⁊ magis audibilē: talis fuit lex euāgelica q̄ p totū mundū fuit audita. In oēm terrā exiuit sonus eorū ⁊c. Rñdit filius patri. Exurgā diluculo. Cogitare q̄n ꝟgo maria scivit horaz resurrectionis: quō fuerit de oratione advidendu si erat aurora: ⁊ vidit q̄ non. Et iterū redijt ad legēdū si inueniret alibi aliū testē de hora resurrectiōis: ⁊ in cōtinuādo lectionē fuit in p̄s. cxij. f. Paratū cor meū deꝰ ⁊c. vbi inuenit p̄dictū ꝟsum iterū Exurge gl̄ia mea ⁊ iterū respexit p̄ fenestrā si erat aurora. Et vidit q̄ nō ⁊ psecit psalteriū. Deinde voluit videre si aliquis aliorū ꝓphetarū dixisset aliq̄d ō hora resurrectiōis ⁊ inuenit in Osee. vj. qui loq̄ṫr in psona aplōr. Viuificabis nos post duos dies: et tertia die suscitauit nos ⁊ viuem⁹ in cōspectu ei⁹. sciem⁹ sēq̄mur q̄ vt cognoscam⁹ dñm: ēq̄si diluculū p̄parat⁹ est egressus ei⁹. No. viuificabit nos q̄ mortificati erāt aplī ꝓpter incredulitatē. Tūc ꝟgo maria surrexit dicēs. Sufficit mihi hr̄e tres testes de hora resurrectionis: ⁊ parauit camerā ⁊ cathedrā p filio dicēs. Hic sedebit filius meus ⁊ hic loquar ei ⁊ respexit p fenestrā ⁊ vidit iam̄ auroraz: ⁊ gauisa est dicēs. Nō resurget filius meus. Et genibus flexis orabat dicens. Exurge dñe in occursum meū ⁊ vide ⁊ iu dñe: deus virtutuz deus israel. p̄s. lvij. Et xp̄s misit statim virginī gabrielē nunciū di. Sicut nunciasti matri mee incarnationē nūcia sibi etiā meam resurrectionē: ⁊ incōtinenti cum magno gaudio venit ad ꝟginē dicēs. Regina celi letare alla: q̄ quē meruisti portare alluya: resurrexit sicut dixit alla: vt fuit revelatū btō Greg. q̄ addidit. Ora pro nobis deū alla. Et statim post venit ad eaz filius bñdict⁹ cū oibus sanctis p̄ribꝰ ⁊c. Et dicaṫ quō poterāt recipi in illa parua camera. Dico q̄ tāta est eoz magnificētia q̄ si vellēt mille milia possent recipi in ea: immo ⁊ in minori loco p ꝟtutē diuinā ad nutū eius assistentē: vt tāgit. s. Tho. in. iij. di. xlviij. xp̄s salutauit matrem di. Pax vob. Virgo aūt fleris genibus ⁊ plena lachrymis p̄ gaudiō adorauit eū osculādo manꝰ ⁊ pedes dicēs. O vulnera bñdicta ⁊ tm̄ doloris mihi dedistis die veneris ⁊c. ⁊ xp̄s osculando matrem dixit. Mr mea gaudete: q̄ iā decetero nō habebitis nisi gaudiū ⁊ letitiaz tergendo et lachrymas: ⁊ sedit in cathedra ⁊ loq̄bant̄ sic valde dulciter. O qui fuisset in illo parlamēto. Dixit ꝟgo filio Fili ego ꝓsueui facere festū in die sabbati ad significādū requiē creatiōis mūdi

ſz decetero faciã feſtũ in die dñica in memoriã veſtre reſurrectionis ⁊ quietis et gloie: ⁊ placuit xp̃o. Xp̃s autẽ dixit matri ea q̃ egit in iferno quõ ligauerat diabolũ ⁊ oſtẽdit ſibi ſanctos p̃res quos inde extraxerat: q̃ fecerũt ỽgini marie magnã reuerẽtiã. Cogitate quõ adaz ⁊ eua dixerũt ỽgini marie. Benedicta vos eſtis illa: filia noſtra ⁊ dña de qua dñs dixit diabolo ſerpẽti. Inimicitias ponã inter te ⁊ mulierez. Geñ. iij. Dixit eua. Ego ex culpa clauſi ianuam paradiſi: ſz vos ex gratia aperuiſtis. Itẽ pphęta q̃libet dicebat ỽgini marie. Ego pphetaui de vobis in tali loco dicẽs ⁊ humiliter eã ſalutãdo dixerũt oẽs ſimul ỽgini marie. Tu gl̃ia hierlm: tu leticia iſrael: tu honorifi cẽtia ppli nr̃i. Judith. xv. ⁊ virgo maria eos ſalutãs dixit. Vos eſtis gen⁹ electuz regale ſacerdotiũ: gẽs ſancta: ppl's acq̃ſitionis: vt ỽtutes eius annũcietis q̃ de tenebris vos vocauit in admirabile lumẽ ſuum. ſ. Pet. ij. Deinde ſancti ãgeli dixerũt ſibi vt paus. Regina celi ꝛc. q̃ iſtud fuit vnũ de ſeptẽ gaudijs p̃incipalioꝝ ỽginis marie. Virgo aũt humiliter reſalutans eos dixit. Vos oẽs eſtis adminiſtratorij ſp̃ũs in miniſterĩũ miſſi propter eos q̃ hereditatẽ capiunt ſalutis heb. ſ. Ptz quõ reſurrectio xp̃i fuit demõſtrata gratioſe. Dico tertio qõ publicata fuit ỽtuoſe. Poſtq̃z eñ xp̃s ꝓſolatus eſt ỽginẽ mariã: ỽgo mater cõſolationis rogauit filiũ: vt etiã dignaret ꝓſolari dilectricẽ ſuã mariã magdalenã q̃ tñ doluit de paſſiõe ſua dicens. Quãuis apli habuerũt magnũ dolorẽ de veſtra paſſiõe: maria magdalena habuit maximũ: q̃ placeat vobis eã ꝓſolari: ⁊ ſororez meas q̃ hodie ſummo mane uerũt ad monumẽtũ vt vngerent corp⁹ vr̃m: ⁊ valde mane vna ſabbatorũ venerũt ad monumẽtũ: orto iam ſole. Et introeũtes in monumẽtũ: viderũt iuuenẽ ſedẽtẽ in dextris coopt̃ ſtola cãdida. ⁊ obſtupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expauescere. Jeſuz q̃ritis ꝛc. Mar. xvj. nota valde mane. i. in aurora orto iã ſole: q̃ claritas aurore ẽ ad nẽt⁹ ſolis. Ideo fili ꝓſolamini eas. Illa enim magdalena phylocapta veſtra monſtrãt amoꝛe geſtri. Itẽ apli etiã ploꝛãt ſingulariter petr⁹ q̃ exiſtẽs i q̃dã monumẽto nõ facit niſi flere. Statiz xp̃s miſit angelũ ad monumẽtũ: vt annũciaret tribus marijs ſuã reſurrectionẽ: q̃s inuenit cũ capſis vnguẽtoꝝ dicẽtes ſollicite q̃s reuoluet nobis lapidẽ ꝛc. Itẽ q̃ cuſtodes nõ pmittẽt nos intrare. Et q̃ñ fuerũt ad monumẽtũ ſcõa vice viderũt reuolutum lapidẽ. Erat q̃ppe magn⁹ valde. Et introeũtes i monumẽtũ viderũt iuuenẽ ꝛc. vt hr̃ vbi. ſ. Et dũ receſſerũt a monumento: xp̃s apparuit eis: q̃ adoꝛãtes tenuerunt pedes eiꝰ. forſan dicendo ſibi: dñe ibimꝰ ad matrẽ veſtrã q̃ tot dolores ſuſtinuit in paſſione vr̃a. Rñdit eis. Non opz vos ire q̃ iã vidi eã ⁊ cõſolat⁹ ſum eã. Sz miſit eas ad diſcipulos vt eis nũciarẽt ſuã reſurrectionẽ: ⁊ poſt ipſe apparuit diſcipulis q̃ gauiſi ſunt viſo dño: ⁊ non crediderunt mulieribꝰ. Ecce quõ fuit publicata ỽtuoſe. Moraliꝛ vt ptz xp̃i reſurrectio fuit publicata ⁊ manifeſtata tribus ꝓditoꝛibꝰ pſonaꝝ. Dico ỽgini marie. Scõo tribꝰ marijs. Tertio diſcipulis: vbi oſtẽdit myſtice q̃ ipe appebit p gloriã in paradiſo innocẽtibꝰ: q̃ p ỽginẽ deſignant̃ que ſemp fuit innocẽs ab oi peto: nõ dicebat xp̃s. Sinite puulos venire ad me et nolite eos phibere taliũ ẽ eñ regnũ celorũ. Mat. xix. Scõo apparebit penitẽtibꝰ q̃ p mulieres ſignificant̃. Penitẽtes eñ portãt capſas vnguẽtoꝝ. ſ. corpa in q̃bꝰ ſunt vnguẽta medicinalia penitẽtie curatiue, plagarũ et infirmitate pctõꝝ: nõ dicebat xp̃s. Penitentiã agite appropinquabit eñ regnũ celoꝝ. Matt. iij. Tertio apparebit in gloria obedientibus q̃ ſignificantur p diſcipulos. Nota triplex eſt gradus obediẽtie. Primus eſt obedire p̃ceptis ſeu mãdatiz dei: ad qõ tenent̃ oẽs gñaliꝛ: ⁊ obedire oibꝰ p̃ceptis eccle ſingulaꝛ p̃cepto de cõione hodie ſiẽda ex eccle p̃cepto: niſi de ꝓſilio boni ꝓfeſſoris anticipet̃ vel ꝓlõget̃: extra de peni. ⁊ re. ois. q̃ xp̃s hodie triumphauit ⁊ lenauit cãpuz: ideo hodie vult intrare caſtrũ qõ tãto labore acq̃ſiuit iõ dicebat. ſi vis ad vitã ingredi ſerua mãdata. Mat. xix. Jõ apparuit apl̃is in mẽſa ad ſignificãduz q̃ hodie apparet cũ gr̃a digne cõicãtibꝰ. Scõs gradus obediẽtie eſt obedire cõſiliꝭ: ſz ad iſtũ gradũ tenent̃ illi q̃ ſe obligarũt p votũ ad obſeruãdũ paupta-

In die sancto Pasche.

cōsuetudē. obediētiā ꝛc. vt religiosi. de isto gradu dicebat xps. Si vis perfect⁹ esse vade ꝛ vende ola que habes ꝛc. Mat. xix.

¶ In die sancto pasche. Sermo. ij.

Tobie. xiij. Et

Apocalip. xix.

Alleluya.

Ista dies est multum desiderabilis ad quem multi anhelauerunt ꝛ vtinam propter sanctitatē diei ꝛ nō poti⁹ ꝓpter tedium pnle in ieiunijs: vel qō pei⁹ est ꝓpter desiderij redeūdi ad pctā pristina sicut canis redit ad vomitū: de q̄bus dicit apls ad Heb. vi. Rursum crucifigētes sibimet ipsis filiū dei: ꝛ ostētui habētes. Non ē sic desiderabilis est: ꝫ ꝓpter sctificationē hui⁹ diei ꝛ ei⁹ magnitudinē. Uñ scien dū q̄ ola festa ānī agunt i memoriā bñficioꝝ dei q̄ ꝓtulit ecclie sctē sue: vt de his laudet deus ꝛ regratiet. Unde Esa. lxiij. Miserationū dñi recordabor: laudes dñi sup olb⁹ q̄ reddidit nobꝫ dñs: ꝛ sup multitudinē bonoꝝ dom⁹ israel q̄ largit⁹ est eis ꝛm multitudinē miserecordiaꝝ suaꝝ. Quāto bñficia fūt collata maiora tāto maius festū est: de hoc vide sanctū tho. sup ioā. x. Magna fuit dies dñice annunciationis: q̄ tūc suscepim⁹ beneficiuz inchoationis nostre salutis: deo assumēte naturā humanā i vtero ⁊ginis. Maior dies natiuitatis fuit: quia tunc sal⁹ nra palā manifestata est: diuinitate visa in carne vel humanitate. ad. titū. ij. Apparuit gratia dei saluatoris nri ꝛc. ad titū iij. Apparuit benignitas ꝛ hūanitas saluatoris nostri dei. Et ps. Uiderunt oēs fines terre salutare dei nri. Adhuc maior est dies dñice passionis. q̄ tūc p mortē xpi preciū solutuz est p q̄ redēpti sumus ab eterna morte. j. Cor. vj. Empti estis precio magno ꝛ c. ꝛ. j. Pet. j. Nō corruptibilibus auro ꝛ argēto ꝛc. Nihil em̄ nobis nasci ꝓfuisset nisi redēptio subsecuta fuisset. Sz sup oēs magna est dies paschе dies dñice resurrectiōis: q̄ nobis hodie secunitas data est eterne ꝛ imortalis vite obtinēde in aia ꝛ corpe: quā nobis tribuit xp̄s p resurrectionē suaz: q̄ cā est ꝛ securitas resurrectionis nre. Jō hodie magnie letari debem⁹ ꝛ ipm laudare: dicēdo alleluya. nā alla dr ab allelu q̄ est Laus ꝛ ia q̄ nomen dei ꝛm q̄ est inuisibilis. Uñ alla. i. laus dei ꝛm huguitionē. Papias dicit. Alla, latine, dr laudate dñm. Debem⁹ igit hodie laudare dñz, ps. Laudate dñm oēs gentes ꝛc. hodie eñ oēs creature laudāt dñm ꝛ gaudēt. s. supiores: mediocres ꝛ in fine: vt pz ex sermone precedēti. s. Surrexit non est hic. Est aūt multiplex rō ōre hodie spāliter debem⁹ gaudere ꝛ deū laudare. Puma q̄ de⁹ nos suo corpe cibauit: ꝛ sāguine in sacro altaris: nā famelic⁹ multū gaudet de comestiōe. Uñ corp⁹ q̄ hodie nobis sacramētaliter cōtulit est idē corpus q̄ de ⁊gine sumpsit in quo. xxxij. annis vixit in quo pati voluit ꝛ sepeliri ꝛ resurgere. Dedit aūt cū hoc corpe alias ꝛ diuinitatē ex naturali cōcomitātia. ꝫ eñ. s. Tho. iij. par. q. lxxvj. arti. j. in hoc sacro est aliq̄d duplr. Ex vi sctī. i. significatū p formā: ꝛ ex naturali cōcomitātia. i. realiter cōiūctū xpo. Uñ i hoc scro alia xpi ꝛ diuinitas etc. Scdo modo tm̄ sub vtraq̄ specie sunt silr ꝛ ẽntitas ꝛ alia xpi. Caro aut̄ ꝛ os ꝛ hmōi sunt sub spē vini scdo mō tm̄: ꝛ sub specie panis ꝓmo mō. Sanguis ⁊vo ecōuerso est sub specie vini ex vi sacramēti: ꝛ sub specie panis ex naturali cōcomitātia: vt etiā dicit sanctus Tho. in. iij. scrip. di. x. Unde p hoc donū significat̄ stat⁹ beatitudinis: in qua dabit seipm̄ inseparabiliter ꝛ inamissibiliter immediate visibiliter nō sub specie panis. Et hec est differentia huius dationis ad eternā: q̄ hic dat se corporaliter ibi totaliter: hic tēporaliter: ibi eternaliter: hic sub specie panis latenter: ibi ꝓsine oi medio appareter. O quale donum vbi de⁹ dat semetipsum: nunq̄ tale donū recipiens pauper pōt fieri: q̄ in ipso est quicq̄d desiderabile est: nunq̄ turbari aut tristari pōt: q̄ ipm̄ est gaudiū sine fine: nunq̄ pōt infirmari nec antiquare q̄ de⁹ vita est. O vere pauper est ille q̄ hodie nō est hoc cibo cibat⁹: ꝫ anteq̄ posset digne recipi opz q̄ recipiēs sit bñ disposit⁹: naz sicut medicina q̄nto ē ⁊tuosior tāto recipiēs dz magis timere vt sit bñ parat⁹: q̄ sicut medicina sanat bñ paratū: ita interficit malē dispositū. Corpus xpi est medicina tāte ⁊tutis q̄ recipiētem bñ dispositum curat ab omni peccato: q̄ cū tanta deuotione potest hō cōicare q̄ erit sine oi pctō sicut

puer mox baptizatus. Magnus efficit inquit sanctus Tho.iij.p.q.lxxix. per totā questionē. & in.iiij. di.xij. est eucharistie fructus. Nā sceleꝝ remissionē causat tripliciter. s. ignoratoꝝ futuroꝝ inquantuz robur nobis confert ad scelera futura vitando & causando contritionē: & hoc dupliciter cōtingit. Uno mō nō ꝓceptū actu sed voto: sicut cum quis prius iustificat a ꝑcto. Alio mō etiā preceptū ab eo q̄ est in ꝑcto mortali: cuius conscientiā & affectū non habet. Forte em̄ primo non fuit sufficiēter ꝓtritus: sed deuote & reuerenter accedēs cōsequit̄ per hoc sacramētuz gratiā charitatis q̄ cōtritionē ꝑficit & inquisitionē peccati tā mortalis q̄z venialis. Penā etiā debitā ꝓ peccatis delet nō totā sed ſm mēsurā peccatoꝝ & deuotionis. A purgatorio ipsup eucharistia liberat ſm eundē sctm̄ Tho.iij.p.q.lxj.art. viij. ad scōm ingꝝtuz est sacrificiū satisfactoriū ꝓ peccatis. Insuper & alios habet effectus. Nam q̄m̄ est effectiuū vite spiritualis ad sīlitudinez cibi corpalis facit q̄ sustētat: auget restaurat & delectat: immo & in beatis auget gloriā accidentalē sed nō essentialē. Proprius tm̄ effectus eucharistie ſm. s. Tho. in. iiij. di. xij. est trāsformatio hois in deum: ad quam sequit̄ augmentū virtutū & restauratio perditorum. Consequēs vero effectꝰ & minꝰ principalis est diminutio fomitis. Notat etiā idē. s. tho. Esa. x. Eucharistia dat quinqꝫ scz̄ veniā culpe: vitā gratie: confirmationem in pugna: cōfortationē in via: ꝰpgustationem glorie. Confortat em̄ a peccato: & preseruat dupliciter: vt dicit beatus Tho. in. iij. parte. t. iiij. scrip. vbi. s. s. interius roborando per gratiā: & exterꝰ repellendo oēm impugnationē demonuz ꝑ passionem xpi cuius est signuz. Potest etiā quis cū tanta indeuotione accedere q̄ damnationez acquirat. vñ. s. Coꝛ. xj. Qui indigne manducat & bibit: iudiciū sibi māducat & bibit. Sumēs em̄ eucharistiā cū conscientia peccati mortalis: peccat mortaliter: vt dicit. s. Tho. iiij. di. xi. & iij. p. q. lxxix. ar. ij. ad tertiū. & viij. & iiij. Ideo cum magno timore & reuerētia debemus nos prepare vnde ibidem. Probet autē seipsum homo. s. premeditando & sic de pane &c. Modus manducādi tradit sub figura. Exod. xij. de agno paschali &c. Nota &c. Scōo debem⁹ gaudere et ipsuz laudare: q̄ nos de inferni captiuitate liberauit. Nam captiuꝰ multū gaudet de liberatione. Et nos gaudere debem⁹ de liberatiōe a carcere infernali. Nā carcer ille inferni est igneus: & ignis eternus & pena ē ibi sine numero illata diabolo & mēbris eiꝰ ibidē existentibꝰ. Istū carcerē deus destruxit q̄n ad inferos descendit. ꝑs. cvj. Qr̄ ꝓtriuit portas ereas: & vectes ferreos confregit &c. Porte ereę inferni sunt cupiditates & vitiose ꝓsuetudines hoim q̄ nō sinit clausos exire. Uectes autē xps sua fortitudine fregit. huius figuraz habemus Judicum. xvj. de Sanſone qui abijt in gazam: & vidit ibi mulierē meretricē: & ingressus est ad eā. Qō cū vidissent philistei posuerūt in porta ciuitatis custodes ibi tota nocte prestolantes cū silentio: vt facto mane eum tē occiderent. Dormiuit aūt sanſon vsq̄ ad mediū noctis & inde surrexit & apprehēdit ambas fores porte cū postibꝰ suis et sera: imposuitq̄ humeris portauit ad verticē montis. Ubi glo. Grego. Quid in hoc facto ſignificatur. Sanſon redēptorē significat: q̄d gaza nisi infernū? quid philistei nisi perfidiā indeoꝝ? q̄ cū xpm mortuū viderūt: & corpꝰ eiꝰ in sepulchro positū custodes illico deputauerūt: & autorē vite letati sunt se deprehēdisse. Sed xps destruxit inferni claustra recte sicut Sanſon fores in gaza. Sanſon vero media nocte non solum exiit: sed etiam portas tulit: q̄ redēptor noster ante lucē resurgens nō solum de inferno liber exijt: sed etiam claustra inferni destruxit: portas tulit & montis verticem subijt: q̄ resurgēdo claustra inferni disrupit: & ascēdendo regna celoꝝ penetrauit: non solū etiam christus destruxit infernū: sed etiā diaboli potentiam minuit. Nā ante passionē xpi diabolus libere circuibat terrā ab initio mundi vt seduceret omnes gentes: & ideo hunc christus ligauit. Apoc. xx. Apprehendit angelus draconem serpentem antiquum: qui est diabolus & sathanas: & ligauit eū per annos mille: et misit eū in abyssum: & clausit & signauit super illum: vt non seducat amplius gētes donec consumentur mille āni. Glo.

interli. Ange. xp̃s apprehendit draconē p violētia nocēdi: serpētē p fallacia: an riquū: qz ab initio mūdi nocuit. q̄ ē diabolus deorsum fluens: z sathanas. i. aduersarius: z ligauit eū. i. priou potestate priuauit z misit in abyssuz: z clausit z signauit sup illū. i. sigillū posuit signū sācte crucis vt nō seducat amplius gētes donec ꝯsumentur mille annu. i. donec ātichristus veniat. Nota sm sctm Tho. in. iij. pte. q. xlix. ar. ij. q. p passionē xpi triplici ter liberati sumus a ptāte diabolī. Tria enī sunt ꝯsiderāda circa potestatē quam diabolus exercebat in hoies ante xpi passionē. Primū est ex parte hois q̄ suo peccato meruit vt in potestatē traderet diaboli: p cuius tētationē fuerat separatus Scōm est ex parte dei: quā hō peccando offenderat: q̄ p suā iustitiā hoiez reliquit potestati diaboli. Tertiū est ex pte ipsius diaboli: q̄ sua neqssima voluntate a cōsecutione salutis impediebat. Quātū ergo ad primū hō est a potestate diaboli liberatus per passionē xpi: inq̄tuz passio xpi est cā remissionis pcōz. Quātū autē ad scōm etiam sumus liberati inquātū passio eius nos deo reconciliauit. Quātū ctiā ad tertiū sumus liberati p passionem xpi a diaboli potestate: inq̄tū in passione xpi excessit modū ptātis sibi tradite a deo machinādo in mortē xpi q̄ nō habebat meritū mortis cū esset absq; peccato Dicit August. xiij. de trinitate. Justitia xpi victus est diabolus: qz cū i eo nihil mortis dignū inueniret occidit eū: z inde vtiq; iustū est vt debitores quos tenebat libere dimitterent in eū credētes: quē sine vllo debito occidit. Tertio gaudere debemus z ip̄m laudare: qz p resurrectionez suā dedit nobis certitudinē cognitionis Nā multū gaudet q̄ diu cōsideratū videt Primo enī non poterat apparere nec clare videri. Rō est: qz in libro subtilis litere nō bene legit subtilis etiā oculus suppositō sibi grosso corpore z obscuro. sed qñ supponit corpus clarū z lucidū: meli⁹ legit qz bñ apparet grossior: sicut qñ supponitur crystallus vel vitrū. Filius dei est liber cotinēs in se qcq̄ est necessariū humane saluti. Etiā est liber vite z testamentū altissimi z agnitio veritatis. Sed ille liber subtilis est sua diuinitate ita q̄ nullus intellectus creatus pōt ibi legere i vita pñti Exo. xxxiij. Non videbit me hō z viuet. Post incarnatiōez iste liber fuit coopertus pelle grossa z rudi. s. corpe mortali. Jdeo nō poterat legi nec videri diuinitas latēs sub tali corpe. Jō iudei volebāt ipz lapidare dicētes Jo. x. de bono ope non lapidamus te: sz de blasphemia ꝛc. Sz hodie in beata resurrectiōe qñ corpus gloriosū claz: lucidū: fuit positū supra diuinitatē tūc liber fuit cognitus z apparuit. Jo. xij. Hoc nō cognouerūt discipuli eius primū: sz qñ glorificatus est iesus. Tūc recordati sūt qz hec scripta erant de eo. q̄ p resurrectionē dat nobis cognitionē. Jn signū cuius pluries legit in die resurrectōis sue apparuisse. Prima apparitio fcā est btē marie ✠gini: licet de hoc euāgelū nō faciat mentionē. Et hoc pōt ostendi autoritate sedulij dicētis. Sēp ✠go manēs huius se visib⁹ astās. Lucē ppriā pius dñs obtulit Scō ex ꝓsuetudine ecclie. Sūmus em̄ pōtifex in die pasche ad sanctā mariā maiorē primā celebrat stationē p hoc innuēs primā apparitionē factā btē ✠gini. Tertio p p̄cepti observatiōez. Deus em̄ p̄cepit honora patrē z matrē ꝛc. Si em̄ eēt aliqs in ptib⁹ vltra marinis de q̄ mater intellexisset q̄ mortuus fuisset: z tandē sanus rediens extraneas ꝑsonas visitaret: z ad matrē tribulatas vltimo veniret: iste nō eēt bonus filius: nec matrē honorasse videret. Sz si xps pius alias de sua resurrectione letificasset: z tandē matri desolate apparuisset: sic non videret observasse p̄ceptū de parētibus honorādis. De hoc vide in sermone p̄cedenti als rōnes. Scōa apparitio facta fuit marie mag. de q̄ loquit euā. hodiernū di. Maria magdalena z maria iacobi z salome emerūt aromata ꝛc. Sz q̄rit q̄re iste mulieres p̄cipue q̄ fierūt xp̃m. Rō: qz xpo erāt plus obligate eo q̄ plura officia ab eo receperāt. Maria em̄ mag. multū xpo tenebat qz ab ea septē demonia ejecerat Marci vlt. Martha sorori suā a fluxu sanguis liberauit z fratrem suū lazarum q̄triduanū suscitauit z eā semp excusauit. s. apud pharisēū q̄ dicebat ipsaz imūdā: z apud sororē q̄ dicebat eā esse ociosam: z apud iudā q̄ dicebat eā eē pdigā. Scōo maria iacobi mr iacobi minoris ei multū tenebat. Tō qz

nepos sa⁹ erat:tū qz tres filios suos.s.ia cobū:symonē z iudā alphei filios cardinales.i.aplos fec. Tertio maria salome ei multū teneb at:qz nepos su⁹ erat:tū qz duos filios ei⁹.s.iacobū z ioānē aplos fe cerat.Scdo querit quare insimul tres ve nerūt. Rō pia ,ppter maiorē testimonij veritatē:qz in ore duoꝝ vel triū testiū stat oē verbū.Scdo ,ppter decēcīā z honestatē decet eīm matronas ire dn̄ associatas Tertio ,ppt mystica significationē:vt ex hoc daret intelligi qz illi ad xp̄m venīūt q̄ fidē charitatē z opa hn̄t.Quarto ad con mēdandū societatē.Meli⁹ eīm est seruire deo i societate q̄m in singularitate. Eccles iij.Melius est esse duos simul q̄ vnū hn̄t eīm emolumētū societatis suę. Tales eīm aliqñ merito societatis liberant a malo culpe ,petrate.ō subdit.s.si vnus cecide rit ab alio fulciet aliqñ a malo culpe p petrāde.ō subdit.Si q̄spiā preualuerit aduersus vnū:duo resistunt ei.aliqñ mu tuo se accēdunt in amore dei.ō subdit. Si dormierit duo simul fouebūt mutuo vn⁹ ab alio calefiet:aliqñ ,ptegūt a tēta tiōib⁹ diaboli:vnō ōr funiculꝰ triplex dif ficile rūpit. Diabol⁹ non pōt rūpere ser uos dei insit.cōgregatos.ps.cxxxij.Ecce q̄ bo.z q̄ io.rc.Nec pōt inuadere vnitos .i.Reg.xvij.Eligite vobis virū z descēdat ad singulare certamē.De istis trib⁹ mu lierib⁹ ondit magna ꝺuotio i trib⁹.Pio in h̄ voluerī xp̄z iūgerī.vñ ōr qz emerī aro mata.i.vngūēta aromatica vt venīctes vngerēt ih̄z er magna ꝺuotiōe corp⁹ xp̄i volebāt inūgere.Cōsuetudo eīm erat iudeoꝝ vngere corpa mortuoꝝ vt cōseruarent ab incineratiōe z a fetore z a ỹmiū corrosiōe.Sz iste mlieres ꝺcepte erāt:qz corp⁹ xp̄i i diuinitate erat balsamatū:et ō si ꝑ mille milia ānoꝝ i terra iacuisset ñ potuisz putrefieri aut incierari:nec po tuisset vermes gñari.ps.Nō ꝺabis sctm tuū.vi.cor.in hoc tn̄ bn̄ ondert dilectionē xp̄o mortuo quā habuerūt ad xp̄m viuū Pauci eīm sūt amici q̄ vere diligūt i vita qz fere oēs diligūt ,ppter sua nō ,ppter se. Eccli.vj.Est amic⁹ socij mēse:z nō pma nebit in tpe necessitatis.Pauciores sunt in morte q̄ diligūt:immo sepe parētes fi lios z filij parentib⁹ aduersant in morte: q̄ꝫ ꝑ salute volūt aliqua ordinare.Pau cissimi sunt q̄ diligūt post mortē qz post modicū z filiꝰ ꝑis z pater filij et amic⁹ amici obliuiscit.ps.Obliuioni dat⁹ sum tāq̄ rc.Et alibi.Pereī memoria eoꝝ cū sonitu.Iste aūt sctē mulieres dilexerūt xp̄m in vita que seq̄bant ipsum predicā tem.Lu.viij. Sequebāt maria magd.z alie mulieres q̄ ministrabāt ei de suis fa cultatib⁹.dilexerūt eum in morte:qz asso ciabāt eū i cruce.Jo.xix. Stabat iuxta crucē iesu mater eius z soror matris ei⁹ maria cleophe z maria mag. Dilexerūt eū etiā post mortē:qz voluerūt eū vngere i monumēto existērē.Scdo:deuotio ista rum mulierū ondit in hoc qz valde tēpe stiue voluerūt venire.iō ōr. Et valde ma ne rc.Sz si valde mane erat:quō tūc ortus erat sol?z si sol iā ort⁹:quō erat val de mane. Rō:qz iste mlieres i ciuitate hi tabāt sepulchꝝ aūt xp̄i erī ciuitatē erat. Jpe ātvalde mane surrexerāt sz qvia lō ga erat z honestas matronas nō decet currere sz mature ꝺcedere.iō iā ort⁹ erat sol qñ venerī ad sepulchꝝ.Est q̄ sēq⁹.val de mane venīūt.i.venīē icipiūt orto iā so le.s.qñ puenerūt.Uel venūt orto sole q̄m tū ad fulgorē sui q̄ ōr aurora nō q̄ꝫtū ad sphērā suā.Un̄ dicit aug.Orto iā sole.i. cū celi ad ptē ouētis iā albescēret. Uel noie solis itelligit xp̄s.q̄ fuit ort⁹ de ma tre vtero ꝑ natiuitatem carnalē z de tu mulo ꝑ natiuitatē quodāmō gl̄iosā.Est ergo sensus valde mane veniunt.s.cū ve rus sol.s.xp̄s q̄ fuerat ort⁹ in hoc mūdo de mr̄is vtero natiuitate carnali:iā ort⁹ erat resurgēdo de tumulo natiuitate ce lesti.Nō aūt ōr vna sabbatoꝝ intelligit pria die sabbati q̄ nūc dn̄ica ōr Dies eīm aliter notant iudei:aliter romani:aliter eccl̄ia.Judei ei nomināt eos a sabbato di.pria sabbati scda sab.rc.z hoc ,ppter reuerētiā sabbati i q̄ de⁹ req̄euit ab ope qō z sctificauit. Romani nomināt dies a planetis:amarie ab illo q̄ hora.s.illi⁹ dn̄at:qz sol dn̄atur pria hora dn̄ice:illā vocāt die sol.z sic de aliis. Eccl̄ia notat dies a ferijs di.Feria.s.ij.iij.z sic ō aliis Et idē ē feria qō cessati . Unde antiqui diē solēt feriā appellavāt:qz ab opere seruili cessabāt:vt ōr feria ab auferēdis victimis.qz in dieb⁹ festinis sacrificia of ferebāt.Sz nūc eccl̄ia ecōuerso oēm diē

appellat feriã qr in ol tpe a victimis est cessãdũ: q̃nus eñ precepta cerimonialia vete3 legis fuer vna vsq; ad passionez xp̃i tũ deiceps fuer mortua: ꝓ9 diuulgatiõez en angelũ monstrat. vt dr. b. tho. s. iij. q. cij. ar. iij. 2. ij. ij. q. lxxvij. ar. j. 2. q. xcij. ar. j. 2 in. iij. di. j. 2. ij. Tertio duotio istaꝝ mulierũ oñdit i h̃ q̃ monumẽtũ desyderabãt videre aptũ. vñ dicebãt. Quis reuoluet nobis lapidẽ ꝛc. Nã monumẽtũ tripl̃r clausũ erat. s. aduolutiõe grãdi lapidis ad os ei9 sigilli ipositiõe 2 militũ armatoꝝ deputatiõe. Jõ mlieres nõ sperabãt se posse intrare: q; lapidẽ tã grãdẽ mouere nõ posset cũ fragiles essẽt 2 milites eas fugarẽt 2 sigillũ pfidẽ frãgere nõ auderẽt. Xps aũt q̃ exiuit de vtero v̄ginis clauso: 2 q̃ ianuis clausis ad discipl̃os intrauit ipe exiuit de monumento lapide clauso salutis sigillis 2 custodib9 expauefactis. Postq̃ ãt resurrexit ãgel9 lapidẽ reuoluit vt sic daret mlieribꝰ aditũ ad intro eũdũ. Sz q; adhuc milites facti sũt sicut mortui 2 q̃si amẽtes 2 ex h̃ subita aptiõe monumẽti 2 terre magna pcussiõe. Ter remot9. eñ fact9 est magn9 vt milites exterreret: 2 vt ꝺ resurrectiõe christi terra leticiã demõstraret. Sicut aũt i passiõe xp̃i mota est terra i signũ tristitie sic in resurrectiõe mota est i signũ letitie. Uel terremotꝰ iõ fact9 est vt p hoc signaret qꝺ corda terrenoꝝ p fidẽ passiõis 2 resurrectionis ad fidẽ essent pmouenda. Mulieres igit̃ accedẽtes 2 respicientes viderũt reuolutũ lapidẽ. Sed q̃re iste mulieres volebãt appropiq̃re monumẽto cũ nullã haberẽt de reuolutione lapidis certitudinẽ Rõ: q; credebãt adhuc corpus xp̃i esse in monumẽto. vñ dicebãt. Et si nõ possum9 eũ vngere saltẽ potem9 monumẽtũ ei9 tãgere: 2 ibi eũ flere 2 associare. Ecce mirabilis dilectio 2 deuotio mulieruz erga mortuũ suũ: sz hodie apꝰ multos perit memoria eoꝝ cũ sonitu. Hodie multi sũt porci q̃ ad clamorẽ vni9 porci pp mortez rugientz currũt: 2 cũ ipi viderẽt poni porcũ in alueolo statiz recedũt: 2 illi9 obliti sũt sic multi mortuũ deflẽtes dũ sepulture ẽ tradit9 eius obliuiscunt. Mulieres h̃ introeũtes in monumẽtũ viderũt iuuenẽ. i. angelũ q̃ vidchat q̃si iuuenis ad iuuendum q; i etate iuuenili oẽs resurgemus nõ q; ad numerũ annoꝝ: sz quo ad staturam. vt dicit. s. tho. iij. scrip. di. xlviij. ar. ij. Et. iij. p. q. xlvj. ar. ix. ad scõz. Hic sedebat in dextris. Greg. Quid p sinistrã nisi vita pñs: q̃d vero p dextrã nisi vita eterna designat: q; ḡ redẽptoꝝ nr̃ pñtis vite corruptionẽ trãsierat: recte ãgel9 q̃ nũciare ei9 perẽnẽ vitã venerat in dextra sedebat: 2 hic cooptus erat stola cãdida. Reuera. stola ista nõ ẽ ex mortali vellere. sz ex vitali splendẽs celesti lumine nõ terreno colore dicẽte ꝓpha. Amictus lumine sicut vestimẽto. Et de iustis ꝺr Mat. xiij. Fulgebũt iusti sicut sol i re. pr̃is eoꝝ Greg. Stola cãdida coopt9 apparuit qr̃ se stinitatis gaudia annũciauit. Cãdor eñ vestis splẽdorẽ denũciat nr̃e festiuitatis. Matt. etiã dicit q; aspect9 eius erat sicut fulgur vestimẽta sicut nix. Fulgur est de celo: nix de terra: per qꝺ dat intelligi q; i xp̃i resurrectione terrena celestib9 sunt cõiucta. Rm aũt Greg. i fulgore terror: timoris: in nue blãdimẽtũ cãdoris signat: p qꝺ dat itelligi q; xp̃s i iudicio terribilis pctõrib9 2 blãdus iustis apparebit. Iste angel9 allocut9 est mulieres pũo eas cõfortãdo ꝺi. Nolite expauescere. in h̃ enz dignoscit bonus ãgelus a malo: qr̃ bon9 in ꝓncipio terret ex fulgore. In medio cõfortat ex sua allocutiõe. In fine letificat ex imẽsa ꝓsolatione 2 sua iocãda visiõe. Malus aũt econuerso. qr̃ in ꝓncipio terret ex sua horribili visiõe. In medio ex sua allocutiõe magis terret. In fine ꝓtristat ex subsecuta deceptiõe. vt ꝺr. s. tho. iij. p. q. xxx. ar. iij. ad. iij. 2 sr̃ Job. iiij. 2. ij. cor. xj. 2 ibi ꝺr. q; ois angel9 apparens hortat ad bonũ: sed bon9 angel9 pseuerat: mal9 aũt se nũciat ad malũ. Scõo ipas ꝓfutã do 2 certificãdo de resurrectiõe ꝺi. Jesuz nazarenũ q̃ritis crucifixũ. Non est h̃ ꝛc. Sic. Non est h̃ p pñtiã carnis: sz tñ vbiq; est p presentiã maiestatis. Qꝺ ãt hoc sit verũ. ecce locus vbi posuerũt eũ. Nam p pter hoc reuoluerat lapidẽ. vt locũ oñderet. q. ꝺ. Si meis v̄bis nõ creditis: vacuo credatis sepulchro. Tertio angelus misit eas ad ap̃los ꝺi. Ite dicite ꝛc. Notandũ est q; pũa mulier fuit media inter serpẽtẽ 2 hoiem trahẽs ad pditionẽ. Scõa sz v̄go maria fuit media inter deũ 2 homiñ faciẽs nostrã reconciliationẽ. Iste

aũt mulieres fuerũt medie inter angelũ ⁊ aplos nũciãtes eis nostrã salutẽ ⁊ saluationẽ. Jã hõ nõ põt conq̃ri de muliere q; si ꝑma dãnauit: scõa saluauit: tertia nũciauit. Si ꝑma fuit cã mort̃ nr̃e: scõa fuit cã vite nr̃e: tertia annũciatrix salut̃ nr̃e: tõ angelus fecit istas mulieres nunciãs nr̃e resurrectiõis. Sz q̃re dixit ⁊ petro. Rñsio ꝓpter tria. Primo q; petrus p negationẽ desinebat esse discipul⁹ ⁊ adhuc nõ erat cert⁹. vtrũ restitue⁹ fuerit ad gr̃az. vñ si nõ fuisset notatus remansisset ꝓfulus ⁊ forte desperasset. Et tõ vt sciret q; p fletũ fuerat petr̃ dimissus: ⁊ q; erat restitut⁹ ad officiũ discipulat⁹ fuit ꝓpto noie notat⁹. Scõo vt ãgel⁹ sibi tãq̃ summo pontifici deferret. Si q̃s em̃ pape et collegio cardinaliũ l̃as mitteret: papã notariz exꝑmeret: cardinales ꝙo in gñali ꝓferret angel⁹ igit̃ notatum exꝑssit petrũ tãq̃ summũ põtificẽ: discipulos autez gñal̃r tãq̃ collegiũ. Tertio q; petrus interpretat̃ agnoscens vel dissoluens p qõ dat̃ intelligi q; illi ad xp̃z veniunt q̃ ab amore carnali se dissoluunt: ⁊ q̃ pctã sua cũ cõtritiõe agnoscunt ⁊ hũiliter se nihil esse existimãt. Quarto ãgel⁹ istis mulierib⁹ apparitionẽ xp̃i in galilea denũciauit dicẽs. Precedet vos i galileã Ibi eũ ⁊c. Apparitio fct̃a i galilea fuit. Tũ pp̃ mysteriũ i ipsa specialr̃ notatũ. Galilea em̃ interꝑtat̃ trãsmigratio. xp̃s dũ esset in hac mortali vita triplicẽ defectũ patiebat̃. s. q̃ntũ ad corp⁹ mortalitatẽ. q̃ntũ ad alam passibilitatẽ q̃ntũ ad vtrasq; penalitatez ⁊ multiplicẽ miseriã. Sz i resurrectiõe facta ẽ trãsmigratio: q; corp⁹ migrauit de mortalitate ad imortalitatẽ: aia ỽ passibilitate ad ipassibilitatẽ: corp⁹ ⁊ aia de miseria ⁊ penalitate ad gloriã ⁊ felicitatẽ. Vñ leo papa. Post passionem ruptis viculis mortis infirmitates i ỽtutẽ: mortalitates i eternitatẽ: ptumelia trãsiuit in gl̃iam. Jste aũt mulieres exũtes denunciãt aplis q; surrexit: sz ipsi apli reputauerũt q̃si deliramẽta: ⁊ nõ credebãt illis Tũc petr⁹ ⁊ iohes cucurrerũt ad monumẽtũ ⁊ videt lintheamina ⁊ sudariũ ⁊c. Et abierũt ad alios discipulos. Maria aũt stabat ad monumẽtũ foris plorãs ⁊c. ibi xp̃s i spẽ: tulam ei apuit. Et hec fuit ꝓma appitio de q̃ loq̃t̃ euãgeliũ: sz prius mr̃i appuerat vt dictũ ẽ Sz q̃re xp̃s ꝓmo marie magdalene appuit. Rõ ꝓpter q̃ttuor. Primo q; ardẽtiꝰ diligebat: vñ stabat ibi plorãs. Scõo vt ostẽderet se mortuũ ꝓ pctõibꝰ. Mat.ix. ⁊ Lu.v. Non veni vocare iustos: sz pctores. Tertio vt sicut mulier fuerat nũcia mortis: ita esset nũcia vite sz glo. Quarto vt vbi superabũdauit delictũ superabũdaret ⁊ gr̃a. Ro.v. Scõa appatio fct̃a fuit mulieribꝰ redeũtibꝰ de monumento q̃n dixit eis auctẽ. Tertia petro: sz vbi aut q̃n euãgeliste nõ dicũt. Quarta discipl̃is eũtibꝰ i emaus. Quinta discipl̃is in vnũ congregatis. Debemus igit̃ letari de eiꝰ resurrectiõe: sicut apli ⁊ mulieres letati sũt: q; viderũt quẽ mortuũ putabãt. Vñ si volumꝰ xp̃z videre opz q; ĥuiam⁹ diligẽtes i feruore charitatis succensi: sicut maria magdalena Nã videmꝰ q; humor abũdãs maxie impedit claritatẽ solis videre: sz ficci oculi bñ vident. Sic hõ hñs oculos cordis plenos hũore voluptatis carnalis nõ põt xp̃z videre. Vñ maria magdalena q̃diu vixit in voluptate xp̃z nõ vidit iteriꝰ: q; oculꝰ interior plenꝰ erat. humore impediẽte eaz. Sz postq̃ feruor diuine dilectiõis eã excitauit: tũc xp̃s ei apuit. Jõ volẽtes q; xp̃s eis appareat debẽt oẽm humorẽ prauũ remouere ⁊ feruorẽ diuine dilectionis in seipsos excitare. Rom.xij. Spũ feruentes dño feruiẽtes. Quarto debemus gaudere ⁊ letari: q; p resurrectionẽ suã nobz ianuã celi apuit. Nã multũ gaudẽt q̃ad societatẽ ꝓncipũ assumunt sic ⁊c. Vñ sicut xp̃s in resurrectione q̃ttuor dotes habuit: sz nõ sm̃ ppriã rationẽ dotis. sicut nec ãgeli: vt dicit doctor sã. iiij. dist. xlix. q. iij. ar. iij. ⁊ iij. sic. bti in futura resurrectiõe dotabunt q̃ttuor dotibus in corpore: vt etiam doctor sanctus tangit i. iij. dist. xliij. ⁊. ij. pt. q. xlv. ar. j. ad. iij. Fuit ei corp⁹ xp̃i subtile: agile: clarũ. ⁊ ipassibile. Jsti q̃ttuor erit corp⁹ nr̃z dotatũ. Que tõ vocãt dotes: q; dabit eas dñs in dotẽ sctis q̃ sibi copulabũt h̃ vera fidẽ ⁊ dilectionẽ ⁊ i futuro petñã fruitionẽ: sicut spõsa dotat̃ a spõso. ¶ Prima dos vt nobilitas ẽ subtilitas quã ꝛcipiet corp⁹ ab aia q̃ faciet corp⁹ totalr̃ subditũ aie: ⁊ eleuabit spm̃ in quãdã similitudinẽ aie: sicut ⁊ ipa eleuata erit in similitudinẽ dei: ita

vt corpus videat quasi vnus spūs cum aia z hoc dicit aplūs.j. Cor.xv. Seminat corp⁹ aiale.i. habēs bestiales mot⁹ iordinate cōcupiscētie sicut i alijs aialib⁹ sz resurget corp⁹ spūale.i. totale spūi subiecti z cōforme: ita q̄ in nullo pstabit ipedimētū aie q̄min⁹ deū contēpiet amet et inhereat ei: q̄ non hz aia in statu huius vite. Nunc em̄ corpus q̄ corrūpit aggrauat aiam. Sap̄. ix. Et caro cōcupiscit ad uersus spm̄. Gal. v. z ipedit aiam ne possit deū cōtinue meditari: nec ad pfectam ei⁹ notitiā attingere vel amorē: z hoc facit grossities z pōdus corporis aiam depimētis. Et signū huius accipi pōt i somno. Dū aia nō occupat vsu sensuū exteriorū: sicut vigilādo tūc cōsueuerūt fieri reuelatiōes. Nēs em̄ hz duos respect⁹. s. ad supiora a q̄b⁹ illustrat z ad corp⁹ respectu cui⁹ ligat in somnijs: nō aūt respectu primi: sed fit liberior q̄s in vigilia. vt di. b. Tho. in de vitate. q. xij. ar. iij: ad secūdū. z. q. xxviij. ar. ij. ad tertū. Uidem⁹ i sup q̄ grossities corporis ipedit q̄ nō pōt trānsire ad vltimū: q̄ alia corpa sibi resistūt sicut mur⁹ vel parics. Sz corp⁹ glōsum ita subtile erit q̄ oē corp⁹ penetrabit sine resistētia. Cui⁹ simile videm⁹ in natura. Nā oleū penetrat vas cōtinens ipm̄ sine vasis diuisiōe. Per oleum em̄ intelligitur gra: sicut em̄ nauta descēdens in mare portās oleū in ore mediāte quo illuminat vidēs marz pricula sic gra dei illuminat z dirigit nauigātes iter mūdi pricula ne pereant. ij. Cor. xij. Sufficit tibi gra mea. Jō corp⁹ glōsum est plenum nō solū gra sed potius glia q̄ est gra cōsummata: oē corp⁹ etiā celū penetrat sine diuisiōe: puerb. xxix. Spūlē spū suscipiet glia. Secūda dos erit agilitas: q̄ etiā puenit de glia animie in corpus: vt statim vbi velit spūs ibi erit corp⁹ absq; vllo impedimēto. Nā ppter ponderositatē corpis in hac vita non pōt aia esse vbi vult. Un̄ q̄si aia putat pōdus corpis secū leuare z ducere ad bona opa: seipsaz frequēter pcipitat sicut symia cū credit globū sibi alligatū sup tectū leuare pondus globi symiā in lutū pcipitat sic corpus pcipitat aiam in lutū pcti. Sz in resurrectiōe corp⁹ olno obediet aie. Aug. Ubicūq; voluerit spūs ptin⁹ erit z corp⁹ Jdeo dicit aplūs ibidē. s. Cor. xv. Seminat i infirmitate surget i vtute. Cui⁹ simile videm⁹ i natura. Nam aliq̄s lapis iacēs i terra nō pōt moueri a decē q̄ mouetur tñ a puero extra terrā siue locū ppuz existēs. Sic corp⁹ q̄ō non pōt moueri ab aia quādiu iacet in terra: i resurrectione eleuabit ad celum z mouebit ab aia ad nutū. Hāc vtutē dedit de⁹ ipi corpi glorioso. Eccli. xvij. De⁹ de terra creauit hominē z sm̄ imagiē suā fecit illum: z iterum cōuertit illū in ipaz: z sm̄ se vestiuit illuz vtute. Nā sicut radi⁹ subito pertrāsit aerē i occidentē: z oculus subito de terra videt stellā: sic subito ad nutum corpus erit vbi aia voluerit. ¶ Tertia dos erit claritas q̄ etiam sanctus dicet de glia aie. Et sm̄ q̄ q̄libz sctūs erit maioris meritu: hz hoc erit maiorus claritatis i corpe. j. Cor. xv. Stella differt a stella i claritate: sic z resurrectio mortuorū: q: erit z appebit vn⁹ splēdidior altero: nihilomin⁹ q̄libet habebit claritatē corpis excedēte septies claritatē solis: q: erit tūc lux solis sicut lux septē dier̄ z tūc fulgebunt iusti sicut sol in regno p̄ris eor. Matt. xiij. Et licet nūc lux solis nō sit ꝓportionata oculis: tñ sic non erit ibi: q: erit claritas demulcens: z oculi erūt fortiores z nobiliores. Hec etiā claritas sm̄ Greg. erit puia: ita vt sine ipedimēto corpis vnus sctōz videbit quid est i corpe alteri⁹: z q̄sto abūdabit in lumie glie tāto clari⁹ videbit sicut in claro fonte. Jō aplūs vbi supra. Seminat i ignobilitate. surget in glia: non tñ in illa glia de q̄. j. Mach. ij. Sti a ei⁹ sternetur z vermis est. Sicut serpēs totā vtutē suā ponit in pelle pulchra z colorata z sub pelle nō hz nisi putredinē z venenū. Sic q̄dā tñ curāt de pulchritudie corpali: q: interi⁹ nō remanet nisi putredo pcti. Talis pulchritudo non erit ibi. Sed q: pulchritudo corpis glōsi veniet ab aia ps. xliij. Omis glia ei⁹ filie regis ab int⁹ Jō semp durat. Nō sic de pulchritudine moderna. de qua Jac. j. Exort⁹ est sol cū ardore z ārefecit fenū: z flos ei⁹ decidit z decor vult⁹ eius deperijt. Tunc aūt oēs defectus corporales cessabunt: z quicq̄d pulchritudinis est habebit corpus. ¶ Quarta dos erit impassibilitas z immortalitas: ita q̄ neq; fames aut sitis fi

tum tuū ⁊ vestimēta tua sicut calcātiū in torcl'ari. Rñdit. Torcular calcaui solus ⁊c. Ultimo facta est ista sclauia tota nigra qñ remānsit i cruce mortua ⁊ liuoribꝰ plena. Apoc.vj. Sol.i.xp̄s factꝰ est niger tanq̄ saccꝰ cilicinꝰ. Per scartellā intelligit eiꝰ stat. Peregrini em̄ i scartella solēt portare argētū: anima autē xp̄i plena fuit argēto triplici: argēto.s. gr̄e gr̄e: ⁊ sapientie. Jo.j. Vidimus gl̄iā eius. Ecce pīnū argētum: plenū gr̄e: ecce scōm. ⁊ vitatis. ecce tertiū. Xp̄s em̄ in p̄mo instanti sue cōceptiōis habuit plenitudinē gratie: vt dicit.s. Tho. iij. pte. q.vij. ar.xij. ⁊ xiij. ⁊ xij. scp̄. di. xvij. ⁊ xviij. Nā hoies. erant a celesti regno exclusi: ideo apportauit xp̄s argentū gl̄ie ⁊ gr̄e per quod eos patri recōciliaret. Erant cecꝫ tenebris inuoluti nescientes viā inuenire q̄ ducit ad vitā ideo apportauit argētum sapientie p qō viaꝫ celestis p̄fie demonstraret. Tertio assumpsit pilleū siue capellū. i. coronā spineā. Solēt em̄ pegrini portare capellū ꝫ estum vētum ⁊ pluuiā. Sic ꝓsideratio corone spinee ꝺ̄ nobis esse in vmbraculū diei ab estu carnalis voluptatis vt refrigeremur. qꝛ sicut dicit Aug. Nō decet sub spineo capite membrū fieri delicatū. Debet eē in defensionē a pluuia tribulationum vt alleuiemur: qꝛ sicut Greg. dicit. Si passio xp̄i ad memoriā reducit: nil est oino qō nō equo aio toleret. Debet esse in absconsionem a vēto tentationū vt ꝓpulsent. hec significantur Nūer. xxj. vbi ꝺ̄ q̄ ad visionē serpētis enei in patibulo suspensi: sanabant illi q̄ a serpētibus p cutiebant. De his tribꝰ ꝺ̄ Esa. xvj. Tabernaculū erit i vmbraculū diei ab estu ⁊ in securitatē ⁊ absconsionē a turbine ⁊ a pluuia. Per baculū itelligit̄ crux. peregrini ei vtunt̄ baculo ad sustentationē ⁊ ad trāsiendū flumē ⁊ ad malaꝫ bestiarum p̄cussionē. Sic xp̄s sue crucis baculo hoies tribulatos sustētauit ne fatigarētur. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē sustinuit a pctōrib⁹ aduersus semetipꝫ contradictionē: vt ne fatigemini animis vestris deficientes. Jp̄e etiā xp̄s p baculū sue crucis flumē istiꝰ mundi transiuit: ⁊ ad p̄riam venit. Scī. xxxij. In baculo meo trāsiui iordanē istū. Luc.vj. Oportebat xp̄m pati ⁊ ita intrare in gl̄iaꝫ suā Terno p baculū crucis diabolū p̄cussit Esa. xxx. A voce dñi pauebit assur virga p̄cussus. i. diabolꝰ: timēt em̄ demones nimis baculū crucis. Ūñ vbicūq; demōes baculū crucis vident terrui fugiunt tormētes baculū quo plagā acceperūt. Secūdo ꝺ̄ pegrinꝰ ꝓpt̄ vias quas fecit. Solent pegrini diligere vias planas ⁊ mūdas: ⁊ odisse ascensus ⁊ descensus. Iste aūt pegrinꝰ nihil habuit. s. de plano: iꝫ tota via sua fuit ascensus ⁊ descensus. Prio em̄ fecit magnū descensum ⁊ saltū qñ. s. venit de celo in hunc mūdū. Jo. xvj. Exiui a p̄re ⁊ veni in mundū. Deinde fecit magnū ascensum qñ de mundo ascēdit ad patibulū crucis. Joan. iij. Sicut moyses exaltauit serpētē in deserto: ita exaltari opꝫ filiū hois. Etiam fecit magnum descensum qñ a cruce descendit in tumulum ⁊ in limbum. Et inde fecit magnum ascensum. qñ sc̄z de limbo rediens' ⁊ de sepulchro: ⁊ resurgens ascēdit in celū. Ephe. iij. Qui descendit ipse est et qui ascendit sup̄ omnes celos. Hac vita ꝓsens est quedā via in qua nullus ferre vult aliquā difficultatē in ascendendo ad aliqua sublimia: nec in descendendo ⁊ in sustinendo aliqua aduersa: sed tantum ire vult per planū: id est habere oia ꝓspera ⁊ delectabilia. Sꝫ q̄cūq; vadit post xp̄m non errat: cū ipse sit via veritas ⁊ vita Jo. xiij. Quatuor sunt que nō ꝑmittunt aliquem errare in via: sc̄z ferramētorum impressio. Unde communiter dicit. Tene viaꝫ ferratam si vis habere bonam viam. Secundum est crucum erectio quādo cruces in via recta eriguntur. Tertium est ramorum ⁊ plantarū reflectio. Quartū est lapidum congregatio. Et ista quatuor signa voluit habere xp̄us. habuit ferramēta id est vulnera in corpore suo ferramentis impiessa. habuit crucem quam super humeros suos portauit sibi per quā ascendit. habuit reflectionem plāraꝫ id est coronam spineaꝫ. habuit cōgregationē lapidū: qꝛ ip̄m iudei pluries lapidare voluerūt. Jo. viij. ⁊. x. Qui ergo nō vult errare sequat̄ ista quatuor signa: que xp̄s in via posuit ne erremus. Et hoc fuit necessariū: qꝛ vie eiꝰ non sue-

runt plane ſed aſpere. Qui ergo nō vult ſuſtinere aliqua aſpa: ſed oīa vult habere ꝓſpera: conſtat ꝙ multū errat a via. Tertio ꝺr xp̄s pegrin⁹ ꝓpter hoſpitia q̄ intrauit. Solēt pegrini ter in die itrare hoſpitū. ſ. in tertia ad prāndiū vl ad prā dēdū. In meridie ad bibendū ⁊ q̄escendū. In ſero ad cenādū ⁊ dormiēdū. Sic iſte pegrin⁹ habuit tria hoſpitia. Primū fuit vter⁹ ỽgis: ⁊ iſtō intrauit in tertia. i. in martio q̄ eſt tertius menſis a ianuario: vl tertia. i. tertio tpe. ſ. gr̄e. Preceſſerat eñ duplex tp̄s. ſ. nature ⁊ legis ſcripte. In tertio tpe. i. gr̄e. In iſto hoſpitio xp̄s prāndiū fecit hīs carnē ỽgineā p cibo ⁊ ſanguinē p potu: ⁊ iſtū potū ⁊ cibū etiā dat nobis. Jo. vj. Caro mea vere eſt cib⁹ ⁊c. Scōm hoſpitū fuit patribulū crucis. Et iſtō hoſpitū ingreſſ⁹ eſt in meridie. ibi bibit q̄n dixit ſitio. Sed tñ q: iudei obtulerūt ei acetū cū guſtaſſet noluit bibere. vt ptz Mat. xxvij. Ibi etiā requieuit ⁊inclinato capite tradidit ſpiritū. Luce. xxiij. Jō dicit ſponſa. Canť. j. Indica mihi vbi paſchas: vbi cubes in meridie. Tertiū hoſpitū fuit ſepulchr̄ vbi dormiuit. p̄s. iij. Ego dormiui ⁊ ſoporat⁹ ſum. Scō aia xp̄i in triduo mortis in limbo fuit vbi xp̄s etiā cenā fecit oībus ſctis. Heſter. j. Aſſuer⁹ tertio āno imperij ſui. i. tpe gr̄e fecit grāde cōuiuiū cūctis hoībus. i. patriarchis ⁊ ꝓphetis et aplis ⁊ puens ſuus. i. ỽginitatē ſuadentibus ⁊ puritatē: fortiſſimus pſalt. i. martyrib⁹ ⁊ medoꝝ inclytis. i. confeſſorib⁹ ⁊ p̄fectis ꝓuinciaꝝ. i. angelis. Quarto xp̄s ꝺr pegrin⁹ quātū ad pricula. Sunt eñ pegrini in nullis periculis q̄ſq̄ a ſocijs q̄ eos ꝓdūt: q̄ſq̄ ab hoſpitib⁹ q̄ eos occidūt: q̄ſq̄ a latronib⁹ q̄ eos ſpoliāt. Sic xp̄s a ſuo ſocio. ſ. iuda fuit traditꝰ. mat. xxvj. Amē dico vob̄: q: vn⁹ vr̄m me tradit⁹ eſt. A iudeis inter q̄s fuit hoſpitat⁹: fuit vulnerat⁹ ⁊ occiſus. zacha. xiij Quid ſunt plage iſte in medio manuū tuarū. Et dicet. his plagat⁹ ſum i domo eoꝝ q̄ diligebāt me. A militib⁹ a q̄bus fuit veſtib⁹ ſpoliat⁹. Jo. xix. Milites cū crucifixiſſent eū acceperūt veſtimēta ſua et fecerūt q̄tuor ptes vnicuiq̄ militi p̄tem. p̄s. Diuiſerunt ſibi veſtimēta mea Quito ꝺr pegrin⁹ ꝓpter ſigna q̄ reportauit. Solēt pegrini i ſclauia ſua reportare quedā ſigna ad oſtendendū q̄ ītā peregrinationē perfecerunt: ⁊ vt hoies ci⁹ tius moueantur ad bñfaciendū eis: vt ſecuri⁹ per viam incedāt. Sic xp̄s ad patriam rediēs q̄s habuit in cruce cicatrices retinuit triplici ratione. Prio ꝓpter oſtēſionē paterne obedientie. P̄ eñ ſibi cōmiſit: vt gen⁹ humanū ſua p paſſione redimeret: vt igitur oñderet patri q̄ op⁹ ſibi iniunctum cōſummauit: cicatrices retinuit. Jo. xvij. Op⁹ conſummaui q̄ dediſti mihi vt faceret. Scdo ꝓpter prouocationem paterne mie: vt his oſtēſis patri: eū ad miam ꝓuocaret: vt nob̄ benefaciat ⁊ nobis miaꝝ ſuā ipartiat. ſ. Joan. ij. Aduocatum habemus apūd patrem ieſum xp̄m iuſtum: ⁊ ipe eſt ꝓpitiatio pro peccatis noſtr̄. Tertio in ſignū ſecuritat̄ nob̄ acq̄ſite: ne. ſ. hoſtes decetero in via teneam⁹ ſicut hoſtes timēt ⁊ fugiunt q̄n vident crucis ſignaculum. Eſa. xiij. Sup montē caliginoſum. i. diabolū lenate ſignū ⁊c. Alias rōnes vide in. iij. pre ſcti Thome. q. liij. ar. vltī ⁊c.

¶ Feria. ij. poſt paſcha. Sermo. ij.

MAne nobiſcum dñe q̄n a dueſpaſcit. Lu. xxiij. Sermo noſter erit de ſctō euāgelio hodierno. In q̄ agit̄ de q̄dā notabili apparitiōe xp̄i manifeſtant̄ ſuā gl̄oſaꝝ reſurrectionē q̄o apparuit duob⁹ diſcipl̄is ſuis euntib⁹ p viam in emaus. Jſta apparitio cōtinet magna ſecreta ⁊ ſpeculationes ad illuminationem intellect⁹ noſtri. Sz ſalutetur prius virgo maria ⁊c. Verbum ꝓpoſitum eſt quedā breuis oratio ſed deuota: quam frequenter ſancta mater eccleſia iſto tpe reſurrectiōis dicit. Mane nobiſcū dñe. Pro plenior declaratione et materie introductiōe ſciēdū q̄ tā in veteri q̄ in nouo teſtamēto xp̄s ꝺr ſol. Rō: q: ſicut ſol naturalis p ſuā p̄ſentiaꝝ illuminando ⁊ calefaciēdo cauſat diem in mūdo: ⁊ p ſuā abſentiā obtenebrādo ⁊ infrigidādo reliquit noctē. Sic xp̄s q̄ dū eſt p̄ſs creature p gr̄am cauſat i eā diez gr̄e: illuminando ꝫ errores dubitatiōes ⁊ falſas apparitiōes: ⁊ cālefaciēdo i die

amoris: cõfortat ad vitãdũ vitia ⁊ delectationes carnales ⁊c. ⁊ facit fructificare in operibus mie: pnie ⁊ iustitie: ꝛet sic de alijs bonis operibus. Et sicut sol naturalis absentatur ⁊ occidit per interpositionem terre inter ipsum ⁊ nos. Sic xps sol iustitie qñ hõ inter xpm ⁊ se interponit terram. s. terrenas affectiones honorũ: diuitiaꝝ: officioꝝ: dignitatũ ⁊ hmõi: xps absentatur ⁊ relinquit noctez tenebrosam culpe: ⁊ hõ ambulat cespitãdo de pctõ in pctm. Ecce ratio quare dr sol. Auctoritas. Orietur vobis timẽtibus nomẽ meũ sol iustitie: ⁊ sanitas in penis eius. Malach. iiij. Nota vobis timẽtibꝰ nomẽ meũ: qz nõ timentibꝰ deũ licet eis oriat sol nature: non tñ eis oriꝫ sol grẽ Item ⁊ sanitas in pẽnis eius: gra ⁊ gloria sunt due ale eius. Gratia em̃ confert sanitatẽ ꝓtra infirmitates culpaꝝ mortaliuꝫ ⁊ vulnera peccatoꝝ. Gloria ẽ ala que cõfert sanitatem miserijs temporalibus. Item in nouo testamento dr sol. Nam ecclesia dicit virgini marie. Ex te ortus est sol iustitie xps deꝰ nr̃ ⁊c. Item sol in quadragesima erat super nos qz eramus in pnia ⁊ ieiunijs ⁊ orationibꝰ ⁊ vigilijs ⁊c. Sed modo video qõ vadit ad occidentem: qz iam multi redeũt ad vanitates ornamentorum ⁊c. dimittẽdo bonam vitam. Multi credunt ꝙ non debent tenere bonã vitam: nec facere pniaꝫ nisi in quadragesima. Qz ergo in cordibus multoꝝ ipse dies grẽ ꝙ excessus vite iã incipit in vesperꝫ culpe declinare. Jõ ecclesia petit in themate. Mane nobiscũ dñe ⁊c. Mõ videdi sunt modi q̃bus retinetur xps. Et noui in euangelio hodierno tres modos q̃bus xpus manebit nobiscũ ne cadamus in noctem culpe. s.

Loquendo verba spiritualia.
Audiendo documenta celestia.
Faciendo misericordie opera.

Dicit thema. Mane nobiscũ dñe. ⁊c. Dico ꝓmo ꝙ xps manet nobiscũ loquẽdo verba spualia. Rõ naturalis: qz oẽ simile naturaliter attrahit ⁊ retinetur a suo simili: vt patet de magnete q̃ trahit ⁊ retinet ferrũ: nõ ex aliq̃bus q̃litatibus calliditatis vel siccitatis: sed ex similitudine ⁊ cõuenientia quã hꝫ a tota specie: vt dicunt phi. Idem de agatelleyn ⁊ attrahẽti paleam ex similitudine naturali quaꝫ hꝫ a tota spẽ. Idẽ de aialibꝰ si sint hic diuersa mixtim̃ ꝓgregata statum ad vnã ꝙtem separabũt se boues: ad aliaꝫ equi: ad aliã asini: ⁊ ad aliã oues: ⁊ sic de q̃libet spẽ. Idẽ de hoibꝰ q̃ sibi similibus cõiunguñ: vanꝰ cũ vanis: pauper cũ pauperibus: diues cũ diuitibꝰ: bonus cũ bonis. In hoc ꝓcordat scriptura. Oẽ aial diligit sibi sile: sic ⁊ ois hõ ꝓximũ sibi. Omis caro ad silem sibi coniungeꝫ. ⁊ ois hõ simil sibi sociabit. Eccli. xiij. Pꝫ ergo ꝙ similitudo est rõ attractionis seu coniunctionis. Modo videamus quã similitudinem hꝫ xps cũ ꝟbis spualibus. Dico ꝙ magnã: qz ipe est ꝟbum nõ corpale nec transitoriũ: sed spirituale ⁊ eternuꝫ. De quo dauid. Verbo dñi celi firmati sunt ⁊ Apo. xix. Vocabat verbũ dei. s. ante incarnationẽ. Si ergo simile attrahit a suo simili cum xps sit ꝟbũ spuale: rõnabiliter trahit ⁊ retinet a loquẽtibus ꝟba spualia. Auctoritas. Ubi sunt duo vel tres cõgregati i nomine meo: ibi sum ego in medio eoꝝ. Mat. xviij. Istud oñditur in ꝓncipio euãgelij vidz. Oculi aũt eoꝝ tenebãtur ne eũ cognoscerent. Unꝰ istoꝝ discipuloꝝ vocabat cleophas. Alius vt dr a quibusdã erat Lucas. Sꝫ hieronymus dicit ꝙ Lucas nunq̃ fuit discipulꝰ iesu sed ꝓlytꝰ: pserim beati pauli. Et exeuntibus de hierlim̃ ceperũt loq ꝟba spualia de xpo ⁊ de eꝰ passiõe: ⁊ statim xpus fuit cũ eis. Si dicat: ⁊ vñ venerat xpus: non legit clare vbi stabat illo tpe: nõ in celo inq̃tũ hõ. Sed dicũt doctores aliq̃ ꝙ stabat in paradiso terrestri cum sctis pribus. Rõ que fundat in phia est: qz locus ⁊ locatũ debẽt ꝓportionari: vt dr in iij. phisicoꝝ. Cũ ergo post resurrectionẽ xps habuisset corpꝰ glouosum immortale ⁊ impassibile ⁊ incorruptibile deceret eũ habere locũ cõuenientẽ. De hoc dauid in psal. Dñe ꝓbasti me: in psona xpi dicit. ſi ꝓ qz. Si sumpsero pennas meas diluculo ⁊ habitauero i extremis maris. Etem̃ illuc manꝰ tua deducet me ⁊ tenebit me dextera tua. ſ. xxxviij. Pene sunt corpus glosuꝫ ⁊ aia sanctissima Sctus Tho. dicit in. iij. parte. q. lv. ar. iij in solutione scdi argumenti. ꝙ incognitum est in quibus locis tpe inter medio

ſcz inter resurrectionē ⁊ ascēsionem cor-
poraliter esset xp̄s: cū hoc scriptura non
tradat: ⁊ i oi loco sit dn̄atio ei⁹. Cū ergo
illi duo discipuli irent de hierl̄m ad ca-
stellū emaus: qđ erat in ſpacio stadioꝝ
lx. ab hierl̄. Sicut nos cōputam⁹ viā p
leucas: italici ꝓputant p miliaria: greci
aūt cōputant p stadia. Stadiuꝫ ẽ: quā
tū curreb at hercules gygas vno anhel i
tu. ⁊. xv. stadia faciunt leucā. Ita ꝙ .lx.
stadia sunt ātuor parue leuce. ⁊sic incē-
debāt tristes loquentes de passione xp̄i
magistri eor: ⁊ statim q̄n fuerunt extra
murale hierl̄m soli ambulātes loque-
bant̄ adinuicē de his oibus q̄ acciderāt
Ecce materia dequa loq̄bant̄. Ego ſivo
bis dico aliq̄d de hisque loquebant̄ nō
possum errare: q⁹ si de oibus loqueban
tur: ergo ⁊ de aliquib⁹: arguendo ab vī
ad particulare. Et factum est dū fabula
rent̄. Fabulari⁹ est loqui cū dubitatione
cū hō nō firmat cor suū in aliquo. Et se
cum quererēt. Ergo ibant. Dicatur pra
ctica qūo ip̄i fuerunt extra murale ciui
tatis hierl̄m. dixit vn⁹ alteri. Socie q̄d
tibi vī de isto nostro magr̄o iesus. Rn̄-
dit ali⁹. Nescio q̄d dicam. Credebā ip̄m
esse filiū dei ꝓpter miracla que faciebat
sed modo nō credo: q⁹ ita crudeli⁹ mor-
tuus est nunq̄d si fili⁹ dei esset pater iu-
uisset filiū positū in tali pressura? Rn̄dit
alter. Nec ego credo ip̄z eē dei filium. Et
ipse iesus appropinquās ibat cum illis
Dixit alius. Si nō esset filius dei qūo
potuisset lazaꝝ suscitasse: nunq̄d tu ibi
fuisti ⁊ vidisti q̄n suscitauit lazarū qua
triduanū: ita etiā ⁊ ego fui ⁊ vidi. Item
de illo ceco a natiuitate cui dedit visuꝫ.
Et sic loquēdo ⁊ fabulādo ibant ⁊ flen-
do. Post modicū dicebat alter. O socie
nūq̄d helias ⁊ heliseꝰ suscitauerūt mor
tuos: tn̄ nō ex hoc credunt filij dei fuisse:
nec ip̄i dicebant se esse filios dei xp̄s au
tē retro seq̄bat eos audiēdo ꝙa eoꝝ: ⁊
ip̄i calefacti de ꝙbis nō curabant de eo
q⁹ nec ip̄z cognoscebāt. Dicebat alt. Ue
rū est q⁹ mīa ꝓphā fecerit miracla mul
ta: ⁊ qūo nō p se nec ꝙtute ꝓpria sed alie-
na: ⁊ ihs ꝙtute ꝓpria faciebat iperādo
alij aūt faciebāt orādo. Dixit alt. Uerū
dicas: p certo ista rō ē bona. Et post mo-
dicū dixit alius soci⁹. Nescis tu socie q⁹ in
nocte passionis sue orauit ne moreret. si
fuisset filius dei: nunq̄d pr̄ adiuuisset eū.
Rn̄dit alt. Uer̄ dicis. tn̄ si noluisset mo-
ri: bn̄ potuisset fugere vel latere: sicut q̄n
inde uoluerūt ip̄m lapidare: sed ip̄emet
venit ad passionē volūtarie ⁊ nō violen
ter: immo dixit nobis. Ecce ascēdimus
hierosolymā ⁊c. mat. xx. Dixit ali⁹ Nō
ponam⁹ q⁹ nō sit filiꝰ dei tn̄ nō possum⁹
negare q̄n sit messias. Nā oēs doctores
ponūt ⁊ dicunt q⁹ tp̄s messie est ꝓpletum
⁊ iste habuit oia signa data ⁊ posita a
ꝓphetis de messia: q⁹ cecis dedit visuꝫ:
claudis gressuꝫ ⁊c. Rn̄dit alter. O socie
rex messias debuit nos liberare a capti
uitate. ⁊ iste no liberauit nos: ſz mort⁹ ē
⁊ nos remanem⁹ h̄ in captiuitate sub i-
perio romano ⁊c. Dixit alter socio. Ecce
q̄d ego cogito. Nun: ꝑ iste p̄dicauit de
dn̄io isti⁹ mūdi nec de bonis tpalib⁹. Jō
q̄n ꝓphete dicūt q⁹ messias debuit nos
liberare ⁊ redimere a captiuitate: nō in
telligit̄ de ista captiuitate impatoris ro
manoꝝ: ſz diaboli vt credo. Dixit alius.
O ꝙ bona rō est ista. Uer̄ dicis. Et alter
dixit: ponam⁹ q⁹ nō sit filiꝰ dei nec mes-
sias: tn̄ ip̄e fuit sanctissimus ꝓpheta: et
bon⁹. Tu scis q⁹ nūq̄ vidim⁹ in eo ali-
quē defectū. nec pilat⁹ q̄ examinauit eū
inuenit in eo aliquā causam ꝙ qua ipse
esset dign⁹ mort: imo erat plen⁹ ꝙtutib⁹
humilitate: sctitate: castitate: patientia
abstinentia: ieiunijs: vigilijs ⁊c. Rn̄de-
bat alter: si ip̄e fuit ita sanct⁹ ⁊ amic⁹ dei
qūo in cruce dixit. hely hely. i. de⁹ meus
deus me⁹ vt q̄d ⁊c. Nūq̄d de⁹ omps iu-
uat ⁊ ꝙseruat suos: nūq̄d dicit dō ō ami
cis dei. Cū ip̄o sum in tribulatione: eri-
pia eū ⁊c. Si forte sctus fuisset: nō reliq̄s
set eū. Ecce qūo ibāt ⁊ loq̄bāt de oib⁹ et
intus ipsum amabant ⁊ dubitabāt. Di
xit alter. Uidetur mihi ꝙ quando dixit
heli heli hely ⁊c. ꝙ hoc dicebat de amicis:
aplis ⁊ discipl̄s q̄ eū derelinq̄bant: ⁊ de
hoc dicebat pr̄i qui ordinauit ita fieri.
Rn̄dit alter. Uere bn̄ dicis. ⁊ non recor-
daris de sole obscurato: ⁊ de terra q̄ tre-
mut. Itē de mortuis q̄ surrexerunt. Itez
de multis q̄ ꝙersi fuerūt vt lōgin⁹ ⁊ alij
de simplicib⁹ q̄ ꝓcutiētes pectora sua re
uertebant̄. Et xp̄us sequebat̄ eos. Jdeo
Greg. De se ergo loquentibus p̄sentiam

exhibuit:sed de se dubitantib⁹ cognitionis sue spēm abscōdit. Et his facia rōnē qr isti discipuli non habebāt fidem:etsi hoibus nō credētibus p solam loquelaz verboz spūalium se iunxit ihesus quāto magis nobis q̄ sumus credētes si loq̄mur verba spūalia. Considerandu est aūt hic quare xp̄s istis duobus discipulis eūtibus in villā noie Emaus apparuit in aliena effigie:sicut ꝺr Mar.vlti. Ad illā questionē rndet.s. Tho.iij.parte.q.lv.arti.iij.q resurrectio xp̄i manifestanda fuit hoibus p modu quo eis diuina reuelanť. Innotescūt aūt diuina hoibus ſm qꝺ diuersimode sunt affecti Nā illi q̄ habent mentez bñ dispositam ſm veritatē diuina pcipiūt. Illi aūt qui habent mentē non bene dispositā:diuina pcapiunt cū quadā confusione dubietatis vel erroris. Aialis eīm hō non pcipit ea q̄ sunt spūs dei:vt ꝺr.ſ.Coz.ij. Et ideo xp̄s q̄busdam ad credendū dispositis p resurrectionē apparuit in sua effigie. Illis aūt in alia effigie apparuit q̄ iā videbanť circa fidē tepescere. Uñ dicebant. Nos sperabamus qr ipse esset redēpturus isrl. vnde Greg. dicit in omil. qꝺ talē se exhibuit eis i corpore qualis apud illos erat in mente. Quia eīm adhuc in cordibus eoz peregrinus erat a fide:ire se longius finxit ꝛc si esset pegrinus. Nec illa fictio fuit mendacū qr ſm Aug. in lib.q.euāgelij. Non oē qꝺ fingimus mēdacium est:sed qñ illud fingim⁹ qꝺ nihil significat. Cum aūt fictio nra refert in aliquā significationē nō est mēdaciū sed aliqua figura veritatis. Alioquin oia q̄ a sapientibus ꝛ etiā ab ipso dño figurate dicta sunt mendacia reputabunť:qr ſm vsitatū intellectū non ꝓsistit veritas in talibus dictis:sicut autez dicta illa etiam fingunť facta sine mendacio ad aliquā rem significādaz:ita factū est hic. Clarū est ergo qꝺ dixi ex vobis spūalibus attrahit ꝛ retinet christ⁹ Juxta qꝺ dicit thema. Mane nobiscum dñe ꝛc.ne.ſ.cadamus in noctem peccati Habemus hic exemplū morale vt loq̄mur verba spūalia non carnalia nec mūdana nec mendacia. Turpius est mendacium in ore q̄ stercus qr auffert officium lingue. Ideo cauete a falsis iuramentis:a diffamationibus:a blasphemijs. Propter hoc apls dicebat. Deponentes mēdaciū:loq̄mini veritatē vnus quisq̄ cū proximo suo. Et oīs sermo malꝰ ex ore vr̄o nō pcedat ꝛc. ad Ephes. iiij. Dico scōo q̄ ē alius modus attrahēdi ꝛ retinendi xp̄m p gr̄am.ſ. audiendo verba celestia sicut modo me p̄dicante vobis audientibus nunc ihesus est in medio nostruz. Ideo dicunt naturales phi q̄ sicut sūtudo est cā societatis ꝛ dilectionis ita ꝛ vacuuz. Scōm eīm phos vt implereť:vacuuz si esset:citius descenderet celum q̄s vt permaneret vacuū in aere. Si eīm vas plēnū a p te inferiori euacuetur subito p foramen superius attrahit ventum alīs nō euacuareť. Sic quādo cor hois audiētis doctrinas celestes euacuaťꝛ cogitationibus mūdanis trahit ad se p̄tiaz dei. Act.x. Adhuc loq̄nte petro verba hec cecidit spūs scūs super oēs q̄ audiebāt verbū. Nota cōsequēter scōam partem euangelij. Et ait dñs ad illos. Qui sunt hi sermones q̄s ꝛc. vsq̄ in oibus scripturis q̄ de ipso erant. Nota nos aūt sperabamus. glosa iam nō speramus. Ad quos dicit xp̄us. Et vos fatuos discipuli sui. Dixerunt immo. Et audistis eius sermones ita. Et dixit. O stulti ꝛ tardi corde ad credendū. Stultitia sumiť hic p cecitate ſm ir̄am. In oibus q̄ locuti sunt pphete. O dixerūt illi Et tu scis quid dicūt prophete? ita. Audite. Tertius. Qui incipiēs a moyse et oibus pphetis interp̄tabatur illis in oibus scripturis que de ipso erant:ergo si dico vobis de aliquibus non potero errare. Alia practica:dixit eis xp̄s. Non scitis q̄ a principio qñ creauit deus mūdum in medio paradisi ꝓstituit arboꝛē vite habebat talē virtutē q̄ q̄ comederet de illo fructu nullam haberet senectutē ꝛ euaderet mortem. Unde hoc? Nūquid sine arbore potuit deus preseruare gentes invia corporali? Respōderūt illi:nescimus:credimus q̄ sic. Et xp̄s:imo potuit. Sed illa arbor fuit figura ihesu xp̄i qui in medio mundi operatus est humani generis salutem. De quo Dauid Deus autem rex noster ante secula operatus est salutez in medio terre. psalm. lxxiij. Medium terre est ibi vbi crux ma-

ristroki fuit posita. Ibi enī est cētrū terre sine mūdi. Ecce ibi arbor vite q̄ comedit de illo fructu cū duab⁹ mādibulis. s. credēdo z obediēdo: nō morief eternaliter Dixerūt illi. Nūq̄ audiuim⁹ tale secretū z dixerūt. Dicatis nobis plus. Et dixit postq̄ de⁹ formauit adā z voluit formare mulierē quo fecit. Rñderūt. Misit sopore i adā. Cūq̄ obdormisset tulit vnā de costis ei⁹ ꝛc. Gen. ij. Et xp̄s. Nunquid deus aliter poterat formare mulierē: imo Sed figura fuit qđ sic de latere xp̄i dormiētis p mortez debuit formari ecclesia spōsa sua p sanguinē redēptiōis z aquā regnatiōis. Itē qñ de⁹ tpe noe voluit destruere mūdū p aq̄ diluuiū ex abūdantia pctōr: nōne mādauit fieri archaz in qua saluaret semē. s. Noe z alij. Nūq̄d poterat aliter eos saluare imo: sed hoc fuit figura. Figurabat enī diluuiū pctō rū. qđ submergit aiantia. s. homines aiales z mūdanos z volucres. s. multos contēplatiuos: z nō hñt remediū saluationis nisi p arcā crucis cui⁹ porta apta est in latere xp̄i. De quo illi admirātes dicebant. Uer⁹ dicit p certo. Ille scit plusq̄ magr nr z filia⁹ba. Itē cū abraā nō haberet nisi vnū filiū de sara. s. ysaac. z de⁹ p̄cepit sibi vt sacrificaret filiū sibi. Gen. xxij. Qre deus p̄cepit hoc: maxime qr nō fuit factū sacrificiū de eo sz de ariete nisi qr fuit figura passiōis xp̄i: in qua diuinitas figurata p ysaac nō fuit passa: sz humanitas figurata p arietē. Itē de patriarcha Jacob qñ debuit mori: z ioseph collocauit coram p̄re suo Jacob duos filios vt bñdiceret eos: z iacob cāceliatis manib⁹ i modū crucis bñdixit eis. s. manassem z effraim. Et illa bñdictio figurabat xp̄i passionē. Duo filij ioseph figurabāt duos pp̄los: manasses maior fili⁹: qđ idē est q̄ obliuio. significabat populū iudaicū q̄ ꝓpter scelera z pctā sua nō mereret bñdici cū dextera: imo bñdictio trāslata est in xp̄ianos. Effraim vo filius iunior q̄ idē est qđ augmētū significabat pp̄z xp̄ianū. Xp̄ianitas ei creuit z amplius⁹ crescet i fine mūdi. Itē filij isr̄l qđ remediū habuerūt in deserto ꝙ serpētes. Num. xxj. erectū fuit lignū cū serpente eneo in modū crucis: z figura fuit crucis q̄ est remediū ꝙ serpētes inferni. Post q̄ declarauit eis figuras dixit eis: qđ xp̄i passio fuit a ꝓphetis prophetizata. Dō fecit de ea totū illū psalmum. Deus deus me⁹ respice in me. In quo cōprehēdit fere totā ei⁹ passionē. Itē Esa. liij. Ve lāguores nr̄os ipse tulit ꝛc. Itē Daniel. ix. Post hebdomadas. lxxij. occidetur xp̄s. Et sic interp̄trabat illis scripturas. O dicere potuerūt illi. Magr nr nō p̄dicabat nobis ista: imo sed erat culpa eor̄ qr nō intelligebāt. Ptz ergo qđo audiendo doctrinas attrahit z retinet xp̄s Moraliter. Ergo audiendi sunt sermones misse z verba dei. Propter hoc dicit hiere. Tu in nobis es dñe z nomē sanctū tuū inuocatū est sup nos ꝛc. hiere. xiij. Aures enī sunt porte p quas intrat xp̄s qñ hō audit doctrinas celestes. Jō magnū malū faciunt sibi illi q̄ nolūt audire sermones. Jō apl's dicit fides est ex auditu: auditus aūt p v̄bum xp̄i. ad Ro. x. Nota p v̄bū xp̄i nō dicit ouidij nec phoīū nec poetar̄. Et ideo maius malū qđ fecit machometus fuit p̄cipiēdo suis qđ nō audirent p̄dicationes xp̄ianor̄ p hoc claudēs eis portā salutationis: q̄ est auditus v̄bi dei: qr si audissent idubie oēs pene essent xp̄iani. Uñ nullus est q̄ iugiter audiat v̄bum dei q̄n conuertat si dñs predicet. Dico tertio q̄ est alius modus attrahendi z retinendi xp̄m ne recedat a nobis. s. faciendo opa mie. Nam scōm phos tria attrahūt. Primū est similitudo. Scōm est vacuū. Tertiū est calidum qđ etiā hz v̄tutē attractiuā: sicut ptz in lampade vbi oleum trahit ab igne: sic calor charitatis z mie trahit xp̄tiam dei. Autoritas q̄ manet in charitate in deo manet z deus in eo. j. Jo. iiij. Et hanc tertiā rōnem ondit euangelium in fine. Et appropinquauerunt castello vsq̄ ad finez. Et nota q̄ ipsi ib āt ad castellū: z ipedis finxit se lōgius ire: qr nō venit soluz ad saluādū illos sz ēt alios multos. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiscum dñe: qm̄ aduespascit. Potuit cogitare ita cogitis me: bñ plz mihi: z intrauit cū illis. Pōt aūt imaginari q̄ ipsi voluerūt solvere cenā z facere sibi miam et elemosynam: z si in alieno erant hospitio. et sic retinuerunt eum. Ptz ergo q̄ elemosynis deus retinet a creatura. Qñ aūt fuerūt

in hospitio ꝓbabile est qꝫ rogauerunt hospitē vt pararet bonā cenā bene poterat amirari hospes q̄ hoies paupes vel lēt tm̄ expēdere. Qui dixerūt q̄ ille peregrinus lz sic incederet erat litteratissim⁹ qz plus ostēdit nobis in ista via in vno sermone ꝙ magister noster in tot sermonibus. Ideo volumus eū imitare ad cenam: ideo paretis nobis bonam cenam z illa quasi iā parata dederūt aquā ad manus honorando valde peregrinū. Et xp̄s incepit benedictionē mēse iuxta suā cōsuetudinē di. Oculi omniū i te sperāt dñe ꝛc. Et illi ammirantes quō sciebat ipse benedictionē eoꝝ magistri respicie bāt eū nec cognoscebāt. Et cum fuissent in mensa xp̄s fregit panem ac si cultello esset diuisus: z in hac fractiōe panis cognouerūt eum z subito disparuit. Albertus tm̄ dicit sup Lucā q̄ cleophas in propria domo parauit sibi cenā: z eadē hora reuersi sunt in hierlm. Moralr. Ergo faciatis elemosynā pauperib⁹ frāgatis eis panē: recipiatis ꝓ vobis necessitatez z nō supfluitatē: de alijs aūt subueniatz pauperibus: verecūdis: viduis: pupillis hospitalibus: z sic retinebitis xp̄m per gratiā. Ideo dicebat xp̄s. Mat.v. Beati misericordes qm̄ ipsi misericordiam cōsequentur ꝛc.

Feria tertia pasche. Sermo.j.

APeruit eis sensū vt intelligerēt scripturas. Lu. xxiiij. Sciendum q̄ inter oēs difficultates z veritates fidei xp̄iane articulus resurrectiōis: fuit maioris difficultatis ad credēdū nō solū infidelib⁹: paganis z phīs: sed etiā apīis et discipls xp̄i. De phīs legitur Act.xvij. qñ cuz apl̄s paulus predicaret athenis articulos fidei phī ip̄m libēter audierūt quousqz fuit ꝙuentū ad articulū resurrectionis qz tūc ip̄m deridēdo dixerunt q̄d vult seminator ista hic dicere. Alij dixerunt. Nouorum demoniorum videt annunciator esse: qz iesum z resurrectionez annūciabat eis. Ratio: qz phī habebāt ꝓ regula z ꝓ principio q̄ a pura priuatione nō est ꝓcessus ad habituz: sicut a cecitate ad visum: vel a surditate ad auditū. Cuz ergo motus sit priuatio oim sensuum ꝛc. Ideo articulus resurrectionis fuit maxime difficultatis ad credendū de hoc ꝓphetia. Aspicite i gētibus z videte z ammiramini z obstupescite: qz opus factū est: in diebus vr̄is qñ nemo credet cū narrabit. Abacuh.j. Et loquitur de opere passionis et resurrectionis. Itez Esa.liij. Qui crediderit auditui nostro z brachiū domini ꝛc. scz regē messiā quia sicut miles brachio defendit se: ita deus ꝓ regē xp̄m defendit nos a diablo. Patet ergo difficultas credulitatis huius articuli. Propter hoc xp̄s multipliciter ostendere voluit z manifestare apostolis suam gloriosam resurrectionē.

Primo per auditum.
Secundo per tactum.
Tertio per visum.
Quarto per gustum.
Quinto per odoratum.
Sexto per intellectum.

De sexto dicit thema. Aperuit eis sensum vt intelligerēt scripturas. Dico primo q̄ xp̄s ostendit suam resurrectionē ꝓ sensum auditus ibi. Stetit iesus in medio discipulorum suorum z dixit eis. Pax vobis. Ego suz nolite timere. Discipuli ꝙēs erant congregati qui loquebantur inter se nec credebant xp̄i resurrectionem quā audierant a tribus marijs. Et xp̄s intrauit ianuis clausis dicens. Pax vobis. Ego sum nolite timere. Dico q̄ hic per auditum xp̄s ostendit discipulis suis veram suam resurrectionem: quia dubitabant ne forte esset spiritus malignus: qz sic intrauerat ianuis clausis. Ideo xp̄s ip̄os certificādo locutus est discipulis di. Pax vobis. Ego suz ꝛc. q.d. spūs malignus non affert pacē: sed guerrā: diuisiōes: inimicitias: z fugit pacē. Ideo qñ xp̄s misit apl̄os ad predicādū dixit eis. In quacūqz domū intrauerit: primuz dicite. Pax huic domui. Lu.x. dixit eis. Pax vobis ꝛc. Que q̄dē ꝛba veniebant ad aures apl̄orum cuz infinita dulcedine mellis ostēdendo auditui apl̄oz qō non erat spūs malus sed bonus. De hoc ꝓphetia. Canti.v. Alia m. a liquefacta est vt dilectus locutus est. Et loquit in ꝓsona cuiuslibet apl̄i xp̄i. Questio. si aliqs diceret. Frater z si ꝛba xp̄i veniebāt cuz tanta dulcedine quare iudei non credē-

bant in eū. Rñsio q̄ qñ infirmus hz pa-
latū inordinatū z infectuz aliquo malo
humore: dulce videt sibi amarū: sec⁹ de
sanis z bñ ordinatis et dispositis. Ideo
sani z bene ordinati crediderūt in xp̄m.
z nō iudei maliciosi. Augustin⁹. Impi⁹
nō sentit dulcedinem dei ꝛc. De hoc pro-
phetia. Nōne verba mea bona sunt cum
eo q̄ recte graditur. Mich. ij. Et loquit
in persona xp̄i: z ideo q̄ sine obstinatiōe
veniunt ad audiendū sermones illumi-
nant verbo dei: alias nō. Scō ostendit
xp̄s suā resurrectionē p tactū. Postēs dis-
cipuli crediderūt q̄ non erat malus spi-
ritus: opinati sunt aliud. scz q̄ aia esset
xp̄i sola sine corpore. Tunc dixit eis ie-
sus. Palpate z videte: q̄ spūs carnem et
ossa non habet sicut me videtis habere.
Ecce quō per tactū ostendit suā resurrec-
tionē. Ipse q̄ videbat corda eorum z fal
sam opinionē per tactū voluit eis osten-
dere veritatem di. Palpate z videte ꝛc.
Dic practice quō vocauit petrū di. Veni
petre palpa z vide nunquid sunt hic car
nes z ossa. Idem de alijs aplis. Ex isto
tractu trahitur vna talis ꝓsideratio vel
distinctio inter vetus z nouū testamētū.
Q̄ deus antiquitus voluit q̄ archa te-
staméti tāgerēt: immo si tāgebāt ab ali
quo statim moriebatur. vt ptz de oza. ij.
Reg. vj. Sed archa vite noui testamenti
scz corpus voluit tangi et palpari. Ecce
qualis differētia: sicut iter a morē z timo
rē: q̄ tunc volebat timeri: nūc autē ama
ri: ideo de⁹ tūc assumpsit formā terribilē
ignis: sed nūc assumpsit formā amicabi
lē hois. Et sicut tunc adorabāt in forma
archē: sic mō adorāt i hostia. Et sicut in
archa erāt tria. s. virga aaron tabule legis
moysi z vna māne. virga significat pas
sionē z regnū regale dauid. Tabula ho
aiam xp̄i: qua ostēdit sciētia dei. Māna
ēst diuinitatē sapidā. Et modo pōt tāgi
hostia. Et sicut tūc ex tactu archē morie-
bantur ita modo de tactu xp̄i viuunt et
saluātur. Marci. vj. Quotquot tāgebāt
eū salui fiebant. Tertio per visuz. Quid
turbati estis: z cogitationes ascendūt in
corda vestra. Videte manus meas z pe
des meos z latus: q̄ ego ipse sum. De-
pressa illa opiniōe falsa q̄ erat sola aia
christi receperunt aliam falsam opinio
nē: cogitabāt enī q̄ xp̄s assumpsit aliud
corpus: q̄ corpus suū erat ita clausum
z custoditum in sepulchro q̄ credebant
ipsum non posse exire de sepulchro. Cōtra
hoc xp̄s dixit eis. Quid turbati estis
Nunq̄d vidistis vulnera q̄ illud idē cor
pus q̄ vidistis est. Tūc ex visu discipuli
crediderūt. Ecce differētia inter legez ve-
terem z nouaz: q̄ in veteri lege nō vide-
bant eū: vt ptz. Exo. xxxiij. de moyse qui
stetit in monte quadrag'nta diebus: z lo
quebatur cū deo: tñ nō vidit eū: immo pe
tijt p gratia dicēs. Si inueni gratiaz in
cōspectu tuo: ostende mihi faciaz tuam.
Unde dixit deus moysi. Nō videbit me
homo z viuet. Idem de archa: que si vi-
debāt ab aliquo statim moriebāt: ideo
precepit de⁹ moysi ne intrarēt leuite ad
videndum archā ne morerētur. Ideo le-
gitur. j. Regū. vj. de illis q̄ ex visu archē
mortui sūt. Ratio: q̄ illa tota lex fuit ve
lata z cooperta z figura. Ideo deus no-
lebat videri sz modo vult videri: q̄ iam
sunt figure manifeste z clare. Ideo pete-
bat Dauid dicēs. Reuela oculos meos
z considerabo mirabilia de lege tua. Re
uela: scz figuras. sz modo videtur z tan-
gitur in hostia. De hoc prophetia. Pa-
rauit dominus brachiū sanctum suū in
oculis omnium gētium: z videbunt om
nes fines terre salutare dei nr̄i ꝛc. Esa.
lij. Quarto per gustū: ibi. Adhuc aūt il-
lis non credentibus z mirantibus dixit.
Habetis hic aliquid quod manducetur
At illi obtulerūt ei partem piscis assi: et
fauum mellis. Et cū manducasset coraz
eis sumens reliquias dedit eis. Depositis
ꝓmis opinionib⁹ falsis opinati sunt
quarto quod xp̄s non surrexerit a mor-
tuis veraciter sed fantastice z similitudi
narie. Propter hoc xp̄s volens ꝓbare et
ostēdere suam verā resurrectionē dixit.
Habetis hic aliquid quod māducetur.
Si dicatur hic. Quō corpus glorioſum
potest comedere. Dico q̄ corpus glorio-
sum perdidit necessitatē comedendi: sed
nō perdidit potestatē: q̄ nō indiget cibo
tñ si vult potest comedere. Ideo christus
comedit vere z realiter: z cibus descēdit
in stomachū: sed nō fecit ibi digestionez.
Quid ergo factum est de illo cibo. Dic
q̄d fit de gutta aque q̄ cadit circa ignem

vel solē que euaporat. Idē de illo cibo. Et fuit cōpleta pphetia Sālonis. Judi. xiij. Dic hystouā de leone quē occidit ⁊c. ⁊ quō ppositū pblema socijs dicēs. De comedēte exiuit cibus: ⁊ de forti egressa est dulcedo. Totuz ꝟ fuit figura xp̄i: qz leo mortuus nō erat comedēs nec fortis: sed vult dicere de comedēte id est christo: qui quādo comedit cum apostolis in cena: exiuit cibꝰ sc̄z vite. De quo dicit ipse. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis meus ⁊c. Jo. vj. Ecce sacramentum altaris. Et de forti. i. xp̄o mortuo: qz corpus xp̄i mortuum ex coniunctione diuinitatis tantā habuit fortitudinē: quātā habet nūc egressa dulcedo. s. glorioſe resurrectionis. Quinto p; olfactum. Et de hoc nihil dicit Luc. sed Joan. xx. dicitur insufflauit. Quare? Respōsio. Ut ex illo odore suam veram resurrectionem probaret ppter quādā opinionē falsam quaz multi habent. Opinātur nōnulli ꝙ post resurrectionē non habebimus intestina. Dico ꝙ immo habebimꝰ ventrē ⁊ intestina: sed no sicut modo: sz erūt plena optimo liquore odorifero aromatico. Jō xp̄s ad probandū hoc insufflauit in discipulos suos anhelitū odoriferū: neqz mirū. Legitur in Job. xl. de Leuiathan seu cete. de quo beatus Tho. ibi ad literaz dicit ꝙ habeat anhelitū odoriferū ⁊ clarū ⁊ clarificat mare: ⁊ quando vult comedere: emittit multum de anhelitu: ad cuꝰ odorus fragrātiam veniūt pisces ⁊ absorbet eos. Modo fiat ratio per locum a minori. Si illa fera bestia habet anhelitū odoriferū ⁊ clarum: ⁊ clarificat mare: et quando vult comedere emittit multū de anhelitu: quanto magis corpus xp̄i glorioſum. qui est deus ⁊ homo. Et sic extraxit discipulos ex illa falsa opinōe ⁊ fuit cōpleta pphetia de ysaac. Ecce odor filij mei: sicut odor agri pleni: cui benedixit deus. Gene. xxvij. Non dicit odor de monstris vel de cineta vel algalia: sed sicut odor agri pleni. Nota differentiā inter agrū ⁊ ortum: quia ortus est clausus ⁊ ager nō. Ecce differentiam inter legem moysi ⁊ legē xp̄i: qz lex moysi fuit tantū ortus clausꝰ ⁊ strictꝰ: qz solū data fuit illi pplo israel. Jō Cañ. v. Descendat dilectus meus in ortū suū: nō dicit agrū suū vt comedat fructū. Descēdit in incarnatiōe. vt colligeret fructꝰ obediētiū. Sz lex christi euāgelica est tantū ager apertus qz nō solū vni populo ⁊ in vna patria: sz in oēm terram exiuit sonus eoꝝ: in oēs gentes. Et sicut Iacob iunior abstulit bñdictionē Esau antiquiorus: ita populus xp̄ianus qui vēnit post populū iudaicū abstulit populo iudaico benedictionem. Lex euangelica dicit ager plenus. Quia in lege euāgelica completur lex moysi ⁊ cessat sicut portus pplet ⁊ pficit nauigationē nauis ⁊ cessat. Itē sicut cōpletio domus dat cōplementū edificatiōis: ⁊ sicut virilitas dat complementū homini: sic ⁊ lex euangelica dat complementum legi moysi. Jdeo dicebat xp̄s iudeis. Non veni soluere legem: sed adimplere. Mat. v. Sexto ostēdit xp̄s suā resurrectionē per intellectū. Nā dubitauerūt apostoli an xp̄s surrexit verus deus et homo. Jdeo ad illud probandum christus aperuit illis sensum. i. intellectum vt intelligerent scripturas: qz nullus aliꝰ potest cito sciētiam dare ignoāti ⁊ rudi: nisi solus deꝰ. Apostoli aūt omnes erant ignorantes ⁊ idiote ⁊ sine literis: ⁊ xp̄s subito ostendit eis scripturas: pphetias: ⁊ figuras: quas intellexerunt melius ꝙ prophete. Quis potuit illuminare salomonē in tā ta scientia nisi deꝰ? Sed maiorē illumiationem cognouerūt apostoli. Et sic apostoli cognouerunt vere ꝙ christus surrexit a mortuis verus deus ⁊ verus homo. Et fuit completa pphetia Dauid in persona cuiuslibet apostoli di. Benedicā dominum qui tribuit mihi intellectū: insuper ⁊ vsqz ad noctem increpauerunt me renes mei. ps. xv. Judei dicuntur renes. Dicunt philosophi qvirtus generatiua hominū maxime est in renibus. Et quia iudei genuerunt apostolos: ideo dicunt iudei renes. Vult ergo dicere renes. i. iudei vsqz ad noctem idest ad finem mūdi verbo ⁊ scripto: increpant id est rep̄hendunt christum ⁊ christianos: sanctos et sanctas dei: sed in fine debent destrui. Zacha. v. Et conuersus sum ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce volumen volās. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et dixi. Ecce ego video ⁊c.

¶ Feria quarta paschę. Sermo vnicus.

MAnifestauit se iterum ihesus. Joā.xxj. Ser. erit de sancto euange. hodierno: qđ continet vnam gratiam ⁊ mirabilem apparitionem quā fecit xp̄s discipl̄is suis post suam resurrectionem. In qua cōtinent multa secreta speculatiua ad illuminādū intellect⁹ nr̄os ⁊ moralia ꝑ bona instructione vite vr̄e. Sed primo salutet ꝑgo maria. Manifestauit se iterꝫ ⁊c. In sacro euangelio sunt quatuor moralia circa apparitionez quā fecit christus discipulis suis. ſ.

Occasio necessitosa.
Operatio miraculosa.
Cognitio virtuosa.
Refectio gratiosa.

De oibus istis dicit thema. Manifestauit se iterꝫ ihesus ⁊c. scz istis quatuor modis. Dico ꝓmo qꝫ de ista apparitiōe xp̄i ostenditur in euāgelio occasio necessitosa. ſ. ex qua necessitate ꝟ apparitio fuit facta. Pro q̄ sciendū est qꝫ xp̄s ante suaz passionem qñ ibat predicādo de villa in villā. non solū ipse sed etiā ipsum sequētes inuenieb̄at ꝓpter deuotionem quam populus habebat ad doctrinam xp̄i ⁊ eius conuersationem intātuz qꝫ qñ misit apostolos predicare: precepit eis ne portarent saculū: neqꝫ perā: ⁊ bene ꝓuidebant. Ideo dixit xp̄s eis in nocte passionis. Qñ misi vos sine saculo ⁊ pera. ⁊ calciamentis: numq̄d aliquid: defuit vobis? Et dixerūt. Nihil. Luc. xxij. sz post christi passionē maiores iudeoꝝ ad se iustificandū dabāt intelligere populo qꝫ ideo crucifixer̄t xp̄m: qz erat magnus incātator. ideo popul⁹ amisit deuotionē de xp̄o. Propter qđ ei⁹ discipuli nō inueniebāt ad comedendū: ꝓpter hoc q̄libet ipsoꝝ redibat ad suū officiū mechanicū vt haberēt vitā sicut xp̄s ꝓdixerat eis in nocte passionis. dicens. Percutiā pastorem ⁊ dispergent oues gregis. mat. xxvj. Itē Jo. xvj. Ecce venit hora vt dispergamini vnusq̄sq; in ꝓpria: ⁊ me solum relinquatis. Ideo propter necessitatē vite redibant ad officia sua. Petrus ⁊ alij ierunt ad piscandum. Ecce occasio necessitosa quare venit miraculum. De hoc dicat prima pars euāgelij. Manifestauit se iterꝫ ihesus vsqꝫ ascēderūt in nauim. Illi alij duo discipuli qui non nominant credunt fuisse Andreas ⁊ Philipp⁹. In hoc em̄ qꝫ ibi nominat Petr⁹ innuit: qz alius erat frater ei⁹ andreas: in hoc qꝫ nomiat Nathanael innuit qꝫ ali⁹ erat frater ei⁹ Philipp⁹. No. practice qđo dixit. Vado piscari. nūqđ debem⁹ mori fame. Rñderunt alij. Venimus ⁊ nos tecum. Et ierunt ad mare galilee: quod est tyberiadis. sic dictū ab illa ciuitate. Et per totā noctem piscando laborādo nihil prēdiderunt. Ideo hodie mane erant tristes ⁊ famelici: tūc apparuit eis. Sed notāda sunt hic duo secreta. Primū cuz dixit petrus. Vado piscari. Querit beatus Gregor⁹ in homilia hodierna. Utrū fuit licitum ⁊ sine peccato redire ad officium dimissū ex sequela christi. Hec questio habet difficultatē ex verbo christi. Luce. ix. dicentis. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ respiciēs retro. apt⁹ est regno dei. Aratrū est pnia vel significat penitētiam: qz sicut aratrū frangit terrā ad fructificandū: sic pnia colit terram corpis vt faciat fruct⁹ spūales. Ergo ñ respicere retro potest intelligi dupliciter. scz redire ad officium qđ includit vel inducit peccatū. vt ad officium qđ fieri potest sine peccato. Primo modo nullus debet retro respicere. scz redeundo ad officium: qđ includit vel inducit peccatū: sed post vitam spiritualem licitum est redire ad officiuz qđ non includit peccatū. Uerbi gratia. De religioso qui itrauit religionē: talis misit manum ad aratrū ex obligatione: sz respicit retro dimittendo habitum: non est aptus regno dei. Idem de presbytero quando recipit sacros ordines: tunc mittit manum ad aratrum ad viuendū caste et honeste: et dicendo officiū dīnete: sed respicit retro retinendo concupiscentiam vel dimittendo horas. vt iurat ludit: mentitur: nō est aptus regno dei. Idem de vobis qui in sacra quadragesima misistis manum ad aratrum faciendo penitentiam: cōterēdo: cōfitendo: bonum ꝓpositum assumendo. Si autē modo respicitis retro dicentes. Uere nimis esset: reuertamur ad ludendū: iurandū ⁊ ad malas voluptates ⁊c. nō apti estis regno dei. Idē de illis qui dimiserūt offi

da que includunt peccata: vt latrones: vel facientes latrillos: tales nō debēt redire. Jō dīcit Mat. q̄ ante conuersionē fuit cambiator qđ includit pctm̄ vl̄ puocat ad pctm̄ iuxta illud. Qui tetigerit picē: inquinabitur ab ea. Eccli. xiij. Jdeo Gregorius in homelia hodierna. Sunt em̄ plura officia z negotia q̄ vir ꝛc. Sed ad officia que non includunt nec prouocant peccatum: licitum est z bonū redire sicut est officium piscationis. Jdez legit de Apostolo Paulo q̄ erat scenofactorie artis. Actuum. xviij. dicit gloss. a skenos grece. i. corda vel tenda latine. Et quādo ibat ad aliquem locum vbi nō prouidebatur sibi: ipse operabatur cum aliquo magistro de officio suo: certis horis diei: vt inde viueret. z in aliis horis p̄dicabat vel disputabat. Jdeo dicit ipsemet. Act. xx. Argentum z aurum: aut vestem nullius concupiui. sicut ipsi scitis: quoniaz ad ea que mihi opus erāt: z his qui mecum sunt ministrauerūt manus iste. Jō pſone deuote sicut domicelle que nolunt nubere ꝓpter deum debent certis horis diei operari manibus: z certis horis orare z audire missam. Jsto modo tenent vitam beate virginis marie. Et talis vita est benedicta tam pro hominibus q̄m pro mulieribus: etiam pro religiosis scribere vel libros ligare: vel habeatis prouisionem. Jdem de presbyteris: tunc non opz facere symonias: nec vendere confessiones: nec ꝛc. Jdeo apls. Rogam⁹ vos fratres vt abundetis magis z operā detis: vt quieti sitis z vt vestrū negotiū agatis z operemini manibus vestris sicut precepimus vobis. s. Thessa. iiij. Dicunt dñi iuriste q̄ vbi apponitur precipimus obligat ad mortale. Ecce quare petrus z alij redierunt ad officium piscationis: sed ex hoc nō dimiserūt officiū spirituale inceptum. Scōm secretum est ibi. Jlla nocte nihil prendiderunt: ideo debebāt esse tristes. Nota q̄ nocte huius vite multi laborant tā per mare q̄m p totā terraz: tam de die q̄m de nocte negotiādo cū magnis periculis cōgregādo bona temporalia: domos magnas edificando: castra z villas emēdo. Sed trāsacta nocte. s. post mortē multi p totā noctē laborātes nihil prēdiderūt nisi stercora. s. bona tēporalia q̄b⁹ dicet xp̄s. Vbi sunt illa que cōgregastis Respondebunt illud verbū. Luc. v. Preceptor. s. qui p̄cipis operari. s. meritorie per totam noctem laborantes nihil cepimus. Jō sapiens ille est qui nocte huius vite vt apprehendat pisces operat̄ opera meritoria: ieiunia: orationes: elemosinas: opera mie z pen: tētie. Jdeo xp̄s cōsulit dicēs. Operamini nō cibū qui perit s. in hoc mundo per mortē: sed qui pmanet in vitā eternā. Jo. vi. Secundo ostenditur in euangelio p̄senti apparitio miraculosa ibi. Mane aūt facto venit ihesus z stetit in littore: vsq̄ pre multitudine piscium. Dic practice quō apostoli erāt tristes z famelici z nō cognouerūt dñm qui apparuit eis i littore maris: z forte i specie mercatoris volentis emere pisces: dicens. O pueri habetis pisces? Qui respōderunt. Non habemus pisces. Dixit eis ihesus. Mittite in dexteram nauigij rethe ꝛc. Potuit dicere petr⁹. Et vnde vos scitz tantū de arte piscādi. Et iuxta consiliuz suum ita fecerunt: z prendiderunt. cliij. magnos pisces ꝛc. Nota hic quomodo christus post suā resurrectionē apparuit discipulis z amicis suis i tribus formis seu figuris. Primo in forma peregrini. Lu. xxiiij. Scōo in forma ortulani. Jo. xx. Tertio i forma mercatoris: vt hodie. Nec inuenitur q̄ i alia forma apparuit quod fecit dñs ad ostendendū vitā quaz tenuit in hoc mundo. Quoniam ipe fuit peregrinus in sua conuersatione: fuit ortulanus in sua predicatione: fuit mercator in sua passione. Quantum ad p̄muz instar pegrini noluit habere in hoc mūdo domū: nec camerā: nec cellam ꝓpriā sed voluit ire vt pegrinus de domo i domum. ideo dicebat Mat. viij. Vulpes foueas habent: z volucres celi nidos ꝛc. Ecce vita pegrini. Secundo fuit ortulan⁹ in sua predicatione. Officium autem ortulani est malas herbas eradicare: z bonas plantare. Sicut fecit christus qui ligone lingue sue predicauit: z cuz ligone bone vite sue de cordibus gētium eradicauit malas herbas e[illegible]ium: peccatoz: falsarū opinionū: z plantabat virtutes. Jdeo dicebat de⁹ pater. Ecce dedi verba mea in ore tuo: quantū ad predicationē Ecce cōstitui te super gentes z regna: vt

euellas z destruas z dispdas z dissipes z edifices z plātes. hic.s. Tertio fuit mercator in sua passiōe: qui hoc mūdo emit totū genꝰ humanū p̄cio sāguis sui dicēs p̄ri. Pater: recipiatꝫ hoc p̄cū p redēptione. Jō.j. Pe.j. Redēpti estis de vana vīa uersatiōe p̄ne traditiōis: precioso sanguine agni imaculati ihesu xp̄i. Ecce quō in his formis, oñdit tota vita xp̄i. In quibus tropologice oñdit nobis q in hac vita debemꝰ esse pegrini uersando: ortulani opando: z mercatores pseuerando. Juxta illud Gregorij. Ois xp̄i actio nr̄a est instructio. Mundus iste est ad instar domus que habet duas portas: vnā ad intrandū. s. natiuitatem: aliam ad exeūdum scz mortē. Nullus decipiatur quia in hoc mundo sumus oēs pegrini z viatores. ideo nō debemus facere superfluitatem: qm̄ peregrini nō faciunt excessus in vestibꝰ: nec superfluitates: nec vanitates: sz solū curant de necessitate. Un̄ peregrini, eīm sumus coram te: z aduene sicut omnes patres nostri. j. Parali. vl. Et talē se reputabat ille magnus rex Dauid potens z gloriosus dicēs. Qm̄ aduena ego sum apud te z pegrinꝰ: sicut oēs patres mei. p̄s. xxxviij. Nota sicut oēs patres: q non legit de patribus antiquis q edificarēt domos: vt ptz de noe qui vixit nōgentis quinquaginta annis. Gen. vi. Et nō edificauit domū z c. modo quilibet edificat domū z c. Et in alio mūdo nō faciūt vnā paruā cellā. Tales se nō reputāt peregrinos: sed habitatores huiꝰ mūdi. Unde dicit apls. Obsecro vos fratres tāq̄ ad uenas z pegrinos abstinere vos a carnalibus desyderijs q̄ militāt aduersus aiam: conuersatiōnē vestrā inter gētes habētes bonā. j. Pe. ij. Item apls. Quādiu sumus in hoc mūdo corpore peregrinamur. ij. Cor. v. Secūdo debemus esse ortulani: quilibet nostrū habet vnū hortū. s. corpus, ppriū seu vitam p̄sentem. ideo diligēter attendendum est z notādum si sint ibi male herbe. s. illa mala herba. s. superbia z c. z eradicare debemꝰ ligone discretionis: z plātare ibi illā bonā herbā plantā humilitatis. z sic de alijs. tertio debemꝰ esse boni mercatores perseuerando bona vita: vt in fine qm̄ aia debet se parare a corpore: intremus possessionē glorie. Angelus est creditor christꝰ vendi tor: z homo mercator: z in fine venit ī̄ge lus: z vt creditor dicit. Quid dabis xp̄o pro gloria habenda? Respondet bonus religiosus. Uitā bonā quā tenui iurta regulā z c. De quo precio deꝰ est contentus z sufficit. Idem de bono clerico qui dat xp̄o tot annos bone vite. Jdē de laicis q̄ dant xp̄o tot annos de penitētia. ideo dicit ipse Jo. x. Sequuntur me tenendo. s. bonā vitā qđ est precium iustū: z ego vitam eternā do eis. Scōm secretū est morale ibi. Mittite i dexterā nauigij rethe z inuenietis z dextra āt z c. sinistra significant vitā etemā z temporalem: siue statum gratie z culpe. Autoritas. Leua eiꝰ sub capite meo: hoc est status vite presentis: z status culpe: z dextra illius amplexabitur me. hoc est statꝰ gratie: siue status glorie. Cant. ij. Illi mittunt rethe z piscant ad sinistrā q̄q̄d faciunt: faciūt ad habendum tpalia: vt diuitias: honores z dignitates: vel illi qui in statu culpe mortalis faciūt bona opera de genere nō cōprehēdunt pisces meritoꝝ p gloria z honore dei. Uerbi gra. de illo q̄ mittit filiū suum in religionē vt seruiat deo vt oret p se z p eo: z sic tales piscant ad dexterā. Secus qui mittit filiū suū in religionē vt sit abbas vel epūs. Idem de religioso q̄ suā intentionem ordinat in operibus suis operibus z predicationibus: vt fiāt p honore dei z salute animaruz: talis piscatur ad dexterā. Secus de illo q̄ ordinat totā intentionē suā ad bona tēporalia habēda vel vt reputetur subtilis z c. Jdē de clericis q̄ quasi oēs piscant ad sinistrā vēdētes sacra ecclīastica. Idē de laicis qñ dimittūt iurias amore dei. tūc apphendūt pisces meritorū. Jō. j. Pet. j. In oibus honorificet deꝰ. Secꝰ qñ remittunt amore dñorum tēporaliū: vel pro pecunia. Jdeo dicit deus Matth. vj. Ne sciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua. Propter hoc scriptura sacra. Uias que a dextris sunt nouit dñs: approbatiue: scz uerse vero sunt que sunt a sinistris. proue. iiij. Tertio ostendit in sancto euangelio cognitio ꝑtuosa: quomodo christꝰ fuit cognitus a suis discipl̄is. De hoc dicit euangelium. Dicit ergo discipulus ille quē diligebat ihesus petro. Dñs est z c.

vsq; trahentes rethe piscium. Beat⁹ ioannes admiras qs esset homo ille q̄ tantū sciebat de arte piscādi: ⁊ curiosus inspexit illū: ⁊ cognouit illum esse dñm iesum xp̄m: ⁊ dixit ioannes petro. Dñs est. Dic quō petrus venit ad iesum. ¶ Notanda sunt hic duo secreta. Primū quare ioannes pre alijs xp̄m cognouit. Rñdeo: quia ioānes inter alios habebat illā excellentiā q̄ erat ꝓ ego puritatem. Ideo pre alijs habebat oculos aie clarores. Jō primo cognouit xp̄m. Juxta illud Mat. v. Beati mundo corde: qm̄ ipsi deum videbunt. Oppositū est de luxuriosis q̄ habēt oculos aie lippos. De quibus Sapiē. j. In malivolam aiam nō intrabit sapiētia. Ideo religiosi vel presbyteri q̄ volunt intelligere archana sacre scripture debent se conseruare in pura castitate. Secundū secretum cum ioannes prius cognouit dñm: quare ergo petrus venit ad xp̄m. Responsio. Symon petr⁹ significat obedientem ⁊ penitentez. Symon obediens. Petrus est dolor meroris. Ecce penitentes in quo innuit q̄ obediētes ⁊ penitentes citi⁹ venīt ad xp̄m q̄s virgines: qm̄ virgines multe damnant ex inobedientia: obedientes vero saluant. Jō xp̄s. Si vis ad vitā igredi serua mādata. Matt. xix. Idem de penitentibus. Mat. iij. Penitentiam agite: appropinquabit em regnum celorum. ¶ Quarto ostenditur in euangelio refectio gloriosa. ibi vt ergo descenderunt in terram vsq; in finē. Dic practice quomodo qñ omnes discipuli fuerūt in terra: viderunt q̄ xp̄s eis parauerat prandium fecerat ignē ⁊ posuit piscē sup prunas: ⁊ parauerat mensam et panē ⁊ vinū: sciens famem ⁊ laborem discipulor. Unde dicit de ipso dauid. Tu solus laborem ⁊ dolorē considerasti. Naz dicit ipsemet: Mat. xj. Uenite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati estis. Nota duo secreta. Primū traxerūt cētum quinquaginta tres pisces magnos. Quidam dicunt q̄ hoc figurabat q̄ post petrum erant vēturi centum quinquaginta summi pontifices. Hec opinio diu durauit: sed non est vera: sed ista est veritas. Naz tres sunt perfectiones necessarie vt perueniamus ad litr⁹ celestis glorie. s. obedientia ad decem precepta quod significatur p̄ numerum centenarium: q̄ decies decē faciunt cētū: q̄ est numer⁹ pfectus. Secūdo necessaria est obseruantia quinq; sensuum corporalium q̄ figuratur p numerū quinquagenarium. Tertio est necessaria triū ꝓtutū theologicaliū. observātia tales venīt ad litrus glorie. Juxta illud Mat. xiij. Simile est regnum celorum sagene misse in mare. ⁊c. Scōz secretum. Xp̄s parauit prandiū discipulis q̄ significat q̄ post nos laboratum⁹ in naubus mūdi in opib⁹ mie ⁊ meritorijs. scz in seruitio dei ⁊ in penitētia: xp̄s parauit nobis prādiū dicēs. Ecce prandiū meū parauī: taurī mei ⁊ altilia mea occisa sūt: venite ad nuptias. Mat. xxij. Item. Luc. xxij. Ego dispono vobis sicut disposuit mihi pater meus regnū vt edatis ⁊c. Deo gratias.

¶ Feria. v. pasche. Sermo vnicus.

Vidi dominum ⁊ hec dixit mihi. Joā. xx. Qz sctm̄ euāgelium facit mētionē q̄ xp̄s mane magdalene appuit in forma ortulani. Jō i p̄nti sermone volo tenere modū ortulani: q̄ primo parat terrā. Deinde seminat ⁊ plātat ortū. Sic facia de orto euāgelice hystorie. Deinde plātabo moralitates. Dicat hystoria euāgelica sicut recitat a ioanne quō die resurrectionis summo mane Maria magdalena venit ad monumentum cū vnguento vt vngeret corpus iesu: ⁊ stabat ad monumentum foris plorans ⁊c. Questio litteralis quare conuersa fuit retrorsum. Respōsio: q̄ angeli quib⁹ maria loquebatur exhibuerūt reuerentiaz xp̄o venienti in forma ortulani. tūc maria magdalena cōuertebat se ad videndum cui angeli fecerūt reuerentiam ⁊ videns iesum in forma ortulani non cognouit eum: sed credidit ortulanum esse ⁊ sanctum hominem q̄ angeli faciebāt sibi reuerantiam. Dixit marie. Mulier quare ploras. Quem queris. Illa estimans q̄ ortulanus esset dixit ei. Domine si sustulisti eum ..cito mihi vbi posuisti eum: ⁊ ego eum tollam. Nota quomodo hic sunt tria relatiua sine antecedēte aliquo. Cōditio est amātis: q̄ cre-

dit q̄ oēs teneāt i corde id qđ ipse amat sicut mulier q̄ pdidit filiū quē perq̄rēdo dixit. Uidistis eū ꝛc. O qualis amor. Deinde puertit se ad angelos: tūc xp̄s vocauit eā suo nole maria. Tūc ipsa cognouit eū: voluit eū tenere ꝛ osculari pedes ei⁹: ꝛ xp̄s noluit dicēs. Noli me tāgere: nondū ascēdi scz in corde tuo ad patrem s. per imortalitatē vult dicere: tu non credis adhuc meā resurrectionem. vade ad fratres meos ꝛ dic eis. Ascēdā ad patrez meū: scz q̄ eternā gr̄ationē ꝛ patrē v̄m scz q̄ tēporalē adoptionē: deū meū q̄ vnitatē essentie: ꝛ deū v̄m: scz q̄ creationez Tunc maria festināter venit ad apostolos di. Uidi dn̄m. ꝛ hec dicit mihi. Patet hystoria. Nota q̄ in isto sctō euangelio sunt quattuor tabule in q̄bus poterim⁹ seminare vl̄ plātare bonas moralitates Diuisio sermonis hec ē. Prima est diligentia spiritualis. Secūda est confidentia cordialis. Tertia credentia gr̄alis. Quarta audientia diuinalis. De quarta dicit thema. Uidi dn̄z ꝛ hec dicit mihi ¶ Te pria dicit p̄ncipium euāgelij. Maria stabat ad monumētū foris plorans. Ecce hic diligētia: qz petr⁹ ꝛ ioannes et alie marie fuerunt ad monumētū in die resurrectiōis in aurora. Et nō inuēto corpore redierūt ad domos: scz magdalena sola remānsit dicēs. q̄ ibi maneret q̄usq̄ sciret vbi esset: ꝛ fleret quousq̄ inueniret xp̄z. Ideo q̄libet q̄ cōicauit in pascha est monumentū ꝛ sctm̄ sepulchrū xp̄i. Rō qz sicut q̄n corp⁹ xp̄i fuit positū i sepulchro Primo fuit vnctū vnguentis p̄ciosis. deinde involutum fuit in sindone. Sic ꝛ in cōione p̄mo debet de petis ꝛ proponit de petis abstinere homo; ꝛ cōfitet: sic vngitur corpus xp̄i inter nos aromatib⁹. Secundo vngit aloe q̄ multum cōfortat q̄n homo restituit ꝛ remittit iniurias: orat ꝛc. audit missas: sermones ꝛc. Tertio in nouit ifra illā cortinā albā hostie ꝛ ponit in sepulchro dignū ꝛ sanctus q̄ sepulchrum in quo semel corp⁹ xp̄i fuit positū. scz in corpe hois nō solū semel sz plures ponit. Itē qz in illo sepulchro fuit corpus xp̄i sine anima ꝛ sine sanguine: qz fuit corp⁹ mortuum: sed in sepulchro corpis hois ponitur cū aia et sanguine: ꝛ corpus est viuum ꝛ glorioſum. Nota. In die illa. s. resurrectōis qz tunc ex p̄cepto ꝛ ordinatiōe ecclie debetis cōicare. Qui illa die non recipit deū aia eius nō recipiet a deo in paradiso nec ei⁹ corp⁹ dz recipi ad sepulturā ecclasticam: ꝛ hr extra de peni. ꝛ re. c. omnis. De illa dicit Dauid. hec dies ꝛc. Exultem⁹ ꝛ letemur i ea. Et dicit scriptura tropologice. Esa. xj. In die illa radix iesse q̄ stat in signum populoꝝ: ipsum gētes deprecabunt. Et erit sepulchrū ei⁹ glorioſum. Radix iesse vocat xp̄s p̄pter ei⁹ diuinitatem: ꝛ flos quātuz ad ei⁹ hūanitatē q̄ stat in signū populoꝝ. s. in missa q̄n eleuat hostia sicut i passione fuit eleuat⁹ i cruce. Et erit sepulchrū ei⁹ glorioſum: nō intelligitur de illo sepulchro materiali: qz nō est capax glorie. Nota q̄ diu maria magdalena vidit monumētū clausuz: nō credidit corpus xp̄i furatū: secus q̄n vidit ipsum apertum. Sic post cōionē si vultis ne xp̄s tollat, a vobis: faciatis qđ sepulchrū, sit clausuz. s. in oculis: aurib⁹ ꝛ ore. Q̄n q̄n sentimēta ꝛ sensum organa sunt sic bene gubernata nō opz timere q̄ xp̄s furet a nobis: sz q̄n monumētū ē apertum in oculis: in aurib⁹ ꝛ i ore: vacuū remanet. Dauid. ps. v. Q̄n non est in ore eoꝝ veritas cor eoꝝ vanū est. Remediū ergo est diligentia spiritualis: quā ondit maria magdalena perq̄rēdo chr̄istum plorando ꝛ plāgēdo. i. penitentiā faciēdo. Dic quō pueri. xij. annoꝝ cōicari debēt: vt dicunt doctores concordat text⁹ euangelij. Luce. viij. Surrexit puella: ꝛ dns iussit eis dare ad māducādū Jō xp̄s. Jo. vj. Amē amē dico vobis nisi māducaueritis carnem filij hois ꝛc. Scda tabula ē cōfidētia cordialis. Jsta etiā ostēdit, magdalena q̄n dixit xp̄o credens ipsum ortulanuz fuisse. Dne si sustulisti eū dicto mihi hic ꝛc. Nota. Ego eum tollā. Cum esset mulier nobilis ꝛ delicata: ꝛ xp̄s magn⁹ homo quomōdo mulier posset portare vnū corp⁹ hois mortui ostendit hic cōfidentia cordialis. Pauidus ꝛ timid⁹ nū q̄s faciet aliq̄d boni de corde eñ p̄cedit fortitudo vel metus. Jō legitur. Deute. xx. q̄ antiquitus q̄n debebāt ire ad bella p̄conizabāt. Quis ē homo formidolosus ꝛ corde pauidus: vadat ꝛ reuertat i domum suam ꝛc. Idem in p̄elio spiri-

tuali qñ ꝓfessor dicat. Potestis facere hoc vel illud. Dicunt non possum. Ratio qꝛ corde pauẽt. Ideo nullũ bonũ faciẽt ꝛ qñ dicunt pater bene possum facere. Jõ dixit xp̃s cuidam. Si potes credere oia possibilia sunt credenti. Mar. ix. Confide ergo in deo de oibus ꝛ in oibus nec est recurrẽdũ ad diuinos ꝓ aliqua mũdi necessitate. sed ad deũ tã ꝓ filijs hñdis q̃ ꝓ salute ꝛc. Tertia est credẽtia generalis q̃ oñdit in hoc q̃ maria magdalena voluit tenere pedes dñi ꝛ ipos osculari: sicut fuerat assueta in vita ꝛ xp̃s sibi dixit. Noli me tãgere. Scõm hũc textum maria magdalena dubitabat in xto articulo fidei. s. tertia die resurrexit a mortuis. Dicatur. Credo in deum iõ xp̃s nõ ꝓmisit vt eũ tãgeret tãq̃ min⁹ credentẽ in illo articulo. Habemus hic doctrinã q̃ caueamus ne in aliquo articulo fidei dubitemus: qꝛ xp̃s nõ ꝓmitteret q̃ sibi vniremur in gl̃a. Jõ addiscatis. Credo in deũ ꝛ in tpe antixp̃i eritis armati: qꝛ ei⁹ nunciꝫ veniẽt dicẽdo. Quã credentiã habetis nobis dicatis. Si nescitis credo decipiẽt vos ꝛ facient credere errores. Jtẽ de aia q̃ exijt de corpore statim veniet cora xp̃o ad iudicium: ꝛdicet xp̃s. Quis es tu? Respondebit. Dñe christianus sum. Et ipse. Que est fides xp̃ianorum. Nescio. Et xp̃us. Nescio te. Unde scriptura dicit. Qui ignorat ignorabitur. s. Coꝛ. xiiij. Sed q̃ dicet ista ẽ Et dicet. Credo in deum ꝛc. Tunc dicet xp̃s. Fuge serue bone ꝛ fidelis ꝛc. Roñ. x. Si confitearis in ore tuo dñm ihesum ꝛ in corde tuo credideris q̃ deus illum suscitauit a mortuis salu⁹eris ꝛc. Quarta est audientia diuinalis q̃ maria dixit. Uidi dñm. Et hec dixit mihi ꝛc. Moraliter: hoc potest dicere q̃libet nostrum in dñica post xp̃s audiuerit missam. Uidi dñm. s. in manibus ꝓsbyteri: ꝛ hec dicat mihi sc̃z verba misse. Nota de dñica seruanda ꝛ de completa missa audienda non sicut faciunt multi qui in die festo non possunt stare in ecclesia per horam in saluationem anime. sed stãt extra locutionibus vacantes: ꝛ q̃n pulsatur pro corpore xp̃i tunc veniunt vt porci. Tales possunt dicere: vidi dominum sed nichil dixit mihi: qꝛ non audiui missam. Quomodo creditis q̃ deus det vobis ꝑ uissionem si non facitis sibi seruitiuz q̃ tenemini. Nullus dominus prouideret seruitoribus nec vasallis nõ seruientibus sibi.

¶ Feria. vj. pasche. Sermo vnicus

Data est mihi oĩs potestas. Mat. vl. Hoc est verbum xp̃i ꝓprie appropuate vero pot esse ꝑbuz cuiuslibet xp̃iani. Dixit xp̃s ꝓprie tanq̃ dñs ꝛ, salnator. Data est mihi ois potestas. Hoc dicit discipulis suis q̃n eis appuit post̃q̃ surrexit a mortuis. Data est mihi ois potestas. s. super oẽs creaturas merito passionis. Ratio. Nam lex dei est q̃ vult in hac vita ꝓ honore dei humiliare seipsum in alia vita exaltabitur. Dixit ergo apostolis contendentibus de maiori tate regni celoꝝ. Quicunq̃ humiliauerit se sicut parvulus iste: hic maior est in regno celoꝝ. Mat. xviij. Ecce lex dei. Modo videamus q̃o xp̃s merito sue humilitatis meruit exaltari super oẽs creaturas. Nota quatuor gradus humilitat̃ xp̃i. Primus quia voluit humiliari sub creaturis corporalibus. s. sub elemẽtis corporalibus q̃ dabant ei tedium ꝛ calorem: frigus: pluuiam: ventum ꝛ siccitatem. ideo fm legem dei meruit inquã tum hõ dñium ꝛ exaltationem sup oĩa creaturas corporales. ideo oẽs subjciũtur imperio suo ita q̃ si ꝑciperet monti vt se mutaret statim esset factũ. Idez si ꝑciperet soli lune vel stellis vt starent. Et sic hoc meruit qꝛ sub eoꝝ influentijs voluit humiliari. Scõs gradus est qꝛ voluit humiliari sub creaturis angelicis assumens non angelos sed carnẽ passibilem ꝛ mortalem. Jtẽ qꝛ voluit ab angelis gubernari: qꝛ q̃n erat parvus per angelum q̃ apparuit ioseph voluit in egyptum fugere ꝛ redire de egypto. Jtez ab angelo voluit cõfortari ꝛz non indigeret qꝛ maior est angelis: ꝛz voluit humiliari: ideo meruit habere dominiuz sup angelos in tantum q̃ statim faciunt q̃c quid preceperit eis. Tertius gradus est quia voluit humiliari sub creaturis humanis singulariter in sua passione in qua fuit humilis ꝛ obediens sagionib⁹

& ministris eoꝝ imperio ꝛexpoliando et ponendo se in cruce ꝛc.extendendo brachia: ideo meruit hñe dñium sꝰper oēs hoies mundi qui sunt fuerunt & erunt. Quartus gradus est qꝝ voluit humiliari sub creaturis infernalibꝰ qñ a demonio voluit tētari in tēplo in deserto & in mōte: iō meruit hñe dñū sup oēs demones q̄ fugiūt qñ audiūt nomē eiꝰ. Ptz ergo ex lege dei: quō in alia via exaltaꝝ q̄ in hac vita ꝓ deo velt humiliari. De q̄ autoritas ad Philip. ij. Humiliauit semetipsum factus obediēs. Nota humiliauit semetipz sub his p̄dictis quatuor gradibus creaturaꝝ. Ideo ꝓpue dñs iesus potest dicere thema. Data est mihi ois ptās. Scō q̄ appropriate quilibet xp̄ianus potest dicere aliquo mō. Data est mihi ois potestas. Et hoc ꝓpter quatuor potestates quas deus dedit cuilibet homini.

Prima est de ḡhatione diuinali.
Scō de reconciliatione spirituali.
Tertia de sanatione corporali.
Quarta de saluatione celestiali.

Ex his dicet xp̄ianꝰ. Data est mihi ois potestas ꝛc. ¶ Prima potestas data cuilibet hoi est de ḡhatione diuinali: qꝝ q̄libet homo efficitur filius dei. s. in baptismo: baptismus enī est spiritualis ḡhatio. Semē est verbū dei qō mittit̄ a deo ꝓ os sacerdotis baptizantis: isto mō efficitur homo filiꝰ dei. Magna potestas est ista q̄ de filio rustici vel pastoris subito efficiatur filius dei & habeat ius in regno dei: qō nō habuit ante baptismū. Ratio qꝝ nondū est filius dei: sz post baptismum puer intrat paradisum ita secure sicut filiꝰ in domo patris. Ecce magna ptās de ista ptāte dicit Joannes dedit eis ptātem filios dei fieri his qui credunt in noie eius. Joā. j. Et ad Ro. viij. Spūs supple sanctꝰ reddit testimonium spūi nostro q̄ sumus filij dei. Moraliter Et quo oēs boni sunt filij dei regis iesu xp̄i: ptz q̄ntum debent cauere de tribꝰ maxime peccatis. Primo ne bibant in tabernis: qꝝ non decet hoc filios regis: lz viatores p̄nt: non tñ debent hoc facere illi q̄ habent ibi domos vxores et filios. Ideo apls. j. Cor. xj. Nunqnid domos non habetis ad manducandū & bibendum. Scō ne ludant cuꝫ taxillis. Non enī cōuenit filijs regis q̄ sint lusores immo oēs mirarent̄ si viderent filiū regis cū lusoribus. Idem de xp̄ianis q̄bꝰ non lz. Rō: qꝝ ludus taxilloꝝ est fons miranḋi ꝓ deū & furandi: qꝝ ex ludo nihil pōt lucrari: qꝝ opz restituere sed qō p̄dit̄ hñ ē perditū. Qñ talis ludus est inuentus a diabolo ad dānandū alias: qñ ex ludo condēnātur septē conditiones gēnum & hoc oñditur taxillis: qꝝ inter duas partes semp oñdit vnā & aliam deprimit: et illa pars depressa sigt dānandos. Prio dānātur illi q̄ inuitant alios dicēdo: ludamus. Scō ꝓsentientes. Tertio iurātes. Quarto taxillos p̄stantes vel pecunias. Quinto q̄ intrant domū vel tabernā. Sexto dñs domus. Septimo rectores cōitatis qꝝ sciunt & non corrigūt. Qō est tam magnum pcm̄: hinc dixit sara. Tho. iij. Mūdā seruauit aiam meaꝫ ab oi ꝓcupiscētia. Nūqꝫ cū ludentibꝰ miscui me: neqꝫ cū his qui in leuitate ambulabant participē me ꝓbui. Est enī ludus alee ꝓhibitus. di. xxxv. c. eps. quarevitādus. Sed bonus ludus est ludus balliste & cū pila. Tertium pcm̄ cauendum est deū iurare vel renegare: qō est tā magnū pcm̄ q̄ terra non pōt sustinere. Dicā vobis vnū magnū miraculum de biblia. Legitur. iiij. Reg. xix. de quodā rege assiriorꝫ vocato Sēnacherib q̄ hēbat dxxxv. milia hominum armatorꝫ q̄ dicit vnam blasphemiam ꝓtra deū dicēs. Et non pōt deus tuus tñ q̄ liberaret te de manibus meis. Hoc dicit regi israel. Ex ista blasphemia oēs sui hoies armorū fuerūt icinerati illa nocte. Mō attēde quoties luseres dicant non posset deus q̄ ante veniat quater q̄ zinck: iō cauete vos ab istis blasphemijs. Ideo est bonum affirmare per aduerbia & honorare nomen dñi. Unde dicit scriptura. Maledicti erunt qui contemptserint te: & condemnati erunt oēs q̄ blasphemauerint te. Tho. xiij. Caueatꝫ ergo ab illis ꝛc. ¶ Scḋa potestas nobis a deo data est de recōciliatione spūali. Dic postꝫ sumus filij dei ꝑ baptismū tanꝫ filij mali & ingrati per malam vitam & peccata efficiamur inimici xp̄i & perdimus primā ptātem: ideo opz nos refugium querere

ad secundam potestatem q̃ est de reconciliatione spirituali.s.p pniam p quam possumus pr̃i nostro ihesu xp̃o reconciliari. Nullus est in mundo ita magn⁹ peccator z malus: q̃n si dolet de pctis xp̃us statim parcet ei: q; p̃ est et non obliuiscat filios suos. Jō q̃n aliq; humiliter petūt veniam z ꝓponūt emendare se statim p⁹ pater parcit eis. Nota miraculū.matt. xix. de illo paralytico q̃ nihil poterat facere. amici ꝯo eius portauerunt ipsum xp̃o: dicēdo suā infirmitatem. Ad quez dixit xp̃s. Confide fili: remittuntur tibi pcā tua. Et ecce quidam de scribis, dixerunt intra se. Hic blasphemat. Et cuz vidisset ihesus cogitationes eorūz: dixit. Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris. Quid est facili⁹ dicere remittunt tibi peccata tua. an dicere surge z ambula. Ut aūt sciatis q; filius hominis ꝛc. vlq; videtes aūt turbe glorificauerūt deū qui dedit talē potestatē hoib⁹. Hic paralyticus est peccator q̃ nullum op⁹ meritoriū p̃t facere licet posset ieunare orare z elemosynas dare: nō tñ est meritoriū ad gr̃iam. Si dicat. ergo dimittam. Rñdeo q; ꝛō hm̃oi opera nō sunt dimittenda. de pe. dis. v. falsas pe. quia h̃ non valeāt ad gr̃iam tñ valet ad multa alia bona. et finaliter ad habendum ꝑmissionem. Jō quantūcūq; sit peccator z sit in peccato bona non sunt dimittēda: imo tunc sunt magis necessaria sed nō sunt meritoria. Auctoritas. Jo. xv. Sine me dicit christus: nihil potestis facere. Sed hic paralyticus curatur si in lecto pte per quatuor ante ipsum portatur. Duo portitores a parte ante sunt contritio z ꝓpositum abstinendi a pctis. Duo a parte post sunt oris confessio vt ereant immūdicie sicut canes de apostemate. Scōs est penitentie a confessore iniuncte obseruatio. Talis peccator si sic portatur ante xp̃m reconciliabitur cuz xp̃o et xp̃s vocat eum filium dicens. Confi de fili remittuntur tibi ꝛc. ¶ Tertia potestas nobis a deo collata est de sanatiōe corporali.s. si habem⁹ infirmitates: plagas: dolores: z sic in corporibus nostris possum⁹ curari: etiā si nō esset aliqua medicina in mundo. Rō xp̃us non solum est dominus z medicus animaꝝ nr̃aꝝ: sed etiam corporū q; ipse formauit q; pater z mater; modicū ibi faciunt. s. vile. Mater nescit quid portat: sed de⁹ est ille q̃ suis manibus format corp⁹. deide creat aiam. Jdeo xp̃s curat de aiab⁹ q̃bus prouidet p baptismū: z per alia sacramenta ecclie: z dedit ēt remediū zmedicinā ꝓ corporibus. s. in die ascensiōis q̃n debuit ascendere in celū. Primo ordinauit medicinā ꝓ corporib⁹ nr̃is dicēs Signa aūt eos qui crediderit hec sequētur ꝛc. Mar. vlti. Nota eos q̃ crediderint non eos. s. qui sancte viuūt. Nota. in nomine meo: cuius nomen est ihesus xp̃s: z alia oia sunt cognomia. Linguis loquētur nouis. i. muris dabit ꝝbū si sit vtile aie: sed multis esset vtili⁹ q; eēnt muti: vt multeres loq̃ces. De infirmitatibus nota q; multis vtilis est infirmitas q; humiliant z sequunt ecclesias. Dic practice de noie ihesu cū signo crucis ꝛc. Si hērem⁹ fidē nō oporteret nos ire ad medicos: nec diuios: nec sortilegos. Dic de illo hoie curato i sabaudia a vulnere cū nomine ihesu. Jō xp̃s. Lu. x. Ecce dedi vob̃ ptātez calcandi supra serpentes z scorpiones: z sup oēm ꝝtutem inimici z nihil vob̃ nocebit. ¶ Quarta ptās a xp̃o nobis data est de saluatione celestiali. hec est alijs melior. s. hr̃e ptātem regnādi in paradiso. De hac ptāte dicit scriptura. Tob. j. Dedit illi ptātem q̃cunq; vellet. No. q̃cūq; vellet. In alio mūdo sunt due ciuitates. s. paradisus z infern⁹. In paradiso est gr̃ia: in inferno est pena ꝛc. Dedit aūt de⁹ ptātē hoibus ex libero arbitrio ascēdere q̃cunq; vellent si vis ad ciuitatē paradisi ire. ptātem habes eundi si vis ad ciuitatē inferni ire. ptātem hēs eūdi ad eūdē Eccli. xv. apposui tibi ignē z aquā: ad qō volueris porrige manum tuā. Ān hoiez vita z mors bonū z malū q̃ placuerit ei dabitur illi: diceret aliq̃s ergo oēs ibim⁹ ad paradisum quia oēs volunt illuc ire. No. qūo ꝛ dicant orevolum⁹ ire ad paradisuz tñ ope z facto oppositū faciūt: z ꝛō recipiunt alia ciuitate. s. in iferno. Jō mēdaciū dicūt sicut si quis dicit se velle ire in bethaniam z ceperit viā ad valētiā: sic omnes dicūt q̃ vultis ire ad paradisum z recipit; vi ꝛ inferni scilz viam superbie ꝛc. que ducit

ad infernum: dimissa via plana humiliatis que ducit ad paradisum. Idem de aliis vitiis ⁊ virtutibus. Ecce ḡre dicit. Dedit illi ptātez ⁊c. Si dicat ꝑdicta repugnāt predestinatiōi. Rñdeo ꝙ hoc est errone⁹: qm̄ ꝑdestinatio non aufert liberū arbitriū. Etiā si sis ꝑdestinat⁹ finis vitam tuā in peccato mortali dānatus es: qz ꝑdestinatio includit vt implea tur per bonā vitam. Job. xxxvj. Annunciat de ea. i. de vita eterna amico suo ꝙ possessio ei⁹ sit: ⁊ ad eā possit ascēdere. de his potest dicere quilibet. Data est mihi omnis potestas ⁊c.

¶ Sabbato post pascha. Sermo vnic⁹.

Monumentum vidit ⁊ credidit. Joan. xx. Verbum ꝓpositū declarat nob⁹ modum qūo Joannes euā gelista credidit xp̄i resurrectionem. s. qm̄ vidit monumentum apertum ⁊ sudaria hoc dicit thema. Monumentuz vidit. s. apertum: ⁊ credidit xp̄i resurrectionem. Sciendum ꝙ xp̄i resurrectionē credere fuit valde difficile gētibus mundi ⁊etiā discipulis xp̄i. Rō. Naz in sacra scriptura inuenit resurrectio multorum. vt. iij. Reg. xvij. de helya qui suscitauit vnum mortuū: non ꝓprie ꝓpria sed dei. Item. iiij. Reg. iiij. de helyseo q̄ suscitauit vnū mortuum: ⁊ post mortē etiaz suscitauit alīū. iiij. Reg. xiij. Jtē de nono testō legitur ꝙ multi surrexerunt a mortuis: nō tñ ꝓpria ꝓprie sed dei. Sed xp̄s ꝓpria ꝓprie ⁊ ꝓtāte surrexit a mortuis propter cōiunctionē diuinitatis cū corpe ⁊ etiā cū aia. De quo vide sctm̄ thomā. iij. pte. q. liij. ar. iiij. ⁊ ex hoc habebat posse infinitū iō fuit quoddam singulare ⁊ valde difficile ad credendū de xp̄i passione ⁊ resurrectione. De hoc ꝓphetia Jacob Gene. xlix. Ad predā ascēdisti fili mi. recēbescens accubuisti vt leo: ⁊ quasi leena q̄s suscitabit eum ad predaz. Ascendit xp̄s in cruce brachijs extensis. Brachijs em̄ sapientie ⁊ iustitie ampleratus est totū mūdum qm̄ quieuit i passione. Leo dormiens tantam fortitudinem hz ⁊ virtutem quātā vigilans. Jdē de aia: qz ergo xp̄i resurrectio fuit ita difficilis ⁊ mirabilis: ⁊ ad vitā immortalē. qz alij qm̄ resurgebāt iterꝙ morituri resurgebāt: xp̄s vero surrexit ad vitā gl̄iosaz ⁊ immortalem. Jō fuit ita difficilis ei⁹ resurrectio ad credēduz. Propter hoc xp̄s multipliciter voluit ostendere ⁊ manifestare suā resurrectionem: vt dicit Lucas Actuū. j. Prebuit seipsum viuum post passionez suā in multis argumētis p dies q̄dragi ta apparens eis ⁊ loquēs de regno dei. Nota nouē argumēta q̄ inueni in euangelijs ex quib⁹ argui potest etiā nostra resurrectio a morte pcti mortalis ad vitā gr̄e. Primū argumentū fuit thema ꝓpositū. Monumentū vidit ⁊ credidit, ⁊c. Nō credatis ꝙ in xp̄i resurrectione monumētū aperiret vt posset inde exire: qz in suo exitu de monumento ip̄m nō fuit apertum. Qm̄ sicut exiuit vterū ꝑginis vt radius solis transiens per fenestram vitreā: ita exiuit de monumēto clauso signato sine aliqua aptura. Sz post exitū de monumēto angelus dñi descendit de celo ⁊ accedens reuoluit lapidem ⁊ sedit sup eum. Mat. vi. Qz alias nō potuissent videre si corp⁹ erat intra vel extra monumētū. Et sic Joannes monumētum vidit ⁊ credidit xp̄i resurrectionem. Ecce ꝓmū argumētū quo Joānes credidit. Moraliter. sic peccator ꝓmo pōt cognoscere ex apertura monumenti si surrexit de morte peccati ad vitam gratie. Vbi qūo corpus peccatoris est vt monumentū depictū foris. Intus ꝑo plenum corruptionib⁹. Sic pctōres extra sunt picti ⁊ ornati ⁊c. Intꝰ ꝑo fetēt ex malis cogitatiōib⁹ desideriis odijs ⁊c. q̄bus dicit xp̄s. Ve vobis hypocrite qz silles estis sepulchris dealbatis: q̄ a foris apparēt speciosa intꝰ ꝑo plena sunt ossib⁹ mortuoꝝ et oi spurcitia: sicut ⁊vos. Mat. xxiij. Pz ergo ratione ⁊ auctoritate ꝙ peccatores sunt vt monumenta: ⁊ anima iacet intꝰ mortua: sed potest resurgere per aperturam sepulchri. s. confitendo peccata aperiendo os ⁊ proiiciendo peccata extra. Isto modo pctōr resuscitat' de morte culpe ad vitam gratie per aperturaz monumēti. Jō Esa. xxxviij. Uiuēs viuēs ip̄e ꝓfitebit tibi sicut ⁊ ego hodie ⁊c. Nota viuēs. s. vita nature. viuēs. s. vita gr̄e confitebit tibi ⁊c. Et viuētes in inferno non cōfitentur deo sed diabolo vt to

tuum. Sicut ille qui torquet confitetur suum peccatū. Sic in inferno qñ superb⁹ calcatur a demonibus: z auar⁹ mittitur in metallo liquefacto z sic de alijs: ꝓfitẽtur sua peccata dicendo. O miser maledicta dies in qua fui superb⁹ vel auar⁹ vel luxuriosus ꝛc. ſz illa ꝓfessio nihil valet eis: sed ꝓfessio q̄ fit ab hoie viuẽte vita nature z gr̃e illa est optima. iō Prouer. xxviij. Qui absc̃odit scelera sua: nō dirigẽt. Qui autem cōfessus fuerit et reliquerit ea. misericordiam consequetur Secundum argumentuz fuit p testimonium angelorum: qui mentiri nō possunt nec fallere: ideo eorū testimonio voluit xp̃s ostendere z probare suam resurrectionem. Dicit beatus Matthęus q̄ qñ ille marie venerunt ad sepulchrū vt vngerent iesum angelus dixit eis. Scio ei q̄ iesum queritis crucifixuz. Nō est hic. Surrexit enī sicut dixit. Uenite z videte locum ꝛc. Mat. vltimo. Ecce secūduz argumentum. Moraliter sic quilibet vīm ex testimonio angeli boni potest cognoscere si surrexit ꝛc. Angelus bonus est cōfessor. Ratio: qz sicut angelus bonus est purus z honestus talis dz esse sacerdos. Item angelus nō curat de pecunijs: sic nec confessor ꝛc. Ideo bonus sacerdos dicitur angelus in sacra scriptura. Labia sacerdotis custodiunt scientiam et legem requirent ex ore eius: qz angelus domini exercituū est. Malach. ij. Sacerdos bonus ꝓputatur pro angelo bono: malus vero pro diabolo. Tunc enī hō habet testimonium: ſz in ꝓfessione boni sacerdotis: qñ ꝓfessor dicit. Audiui cōfessionē vr̃am: z video q̄ doletis de peccatis: z proponitis abstinere. Jō auctoritate mihi cōmissa absoluo te. Isto testimōio pz q̄ aia vestra surrexit de morte culpe ad vitā gr̃e. Et potest tūc dicere peccator. Uitam z miam tribuisti mihi z visitatio tua custodiuit spīm meū. Job x. Nota. Uitam z misericordiam tribuisti mihi: tanq̄ vicarius dei. Sicut enī vicarius regis remittit z absoluit reuz: qz nullꝰ alius posset remittere crimina cōtra legem regis facta. Item solus sacerdos est vicarius dei: qui potest remittere peccata: qz solis presbyteris xp̃us dicit. Quoz remiseritis peccata remittuntur eis. Jo. xx. Tertiū argumentū. aliꝰ melius fuit p vulnez confessionē. Dic qūo xp̃s post suā resurrectionē voluit retinere signa q̄nq̄ plagaz ꝓncipaliuz: nō q̄ habeat manꝰ pforatas: nec pedes: nec latus ſz sunt ad instar stellaruz. Sz sc̄us Tho. dicit in. iij. pte. q. liij. ar. vl. ad secundum q̄ illa aptura vulnerū post resurrectionē ēpuis sit cū q̄dā solutiōe cōtinuitatis: totū tn̄ hoc recōpensat p maiorē decorē gr̃e vt corpꝰ nō sit minus integrū ſz magis pfectuz. Et subdit. Tho. nō solū vidit ſz z vulnera tetigit. Qz vt dicit. Leo papa. Sufficit sibi ad fidē ꝓputam vidisse qō viderat: ſz nob⁹ oparus est ad salutē: vt tāgeret quē videbat. Et ad ꝑmū arg. dicit q̄ cicatrices ille q̄ i corpore xp̃i ꝑmānsērt nō ptinēt ad corruptionē vel defectū: sed ad maiorē cumulum gr̃e: inq̄ntū sunt q̄dā virtutis insignia: z in illis locꝭ vulnez q̄dā specialis decor apparebit. Oñdit discipl̄is manꝰ z pedes z latus q̄ nolebant credere resurrectionē. Tunc gauisi sunt discipuli viso dño Jo. xxi. Moraliter sic nos habem⁹ vulnera aliarum. ſ. pctā mortalia: q̄ sunt septē. ſ. superbia z sic de alijs. Si ista vulnera mutant in signa clara. ſ. virtutes oppositas signū est q̄ surrexit de morte culpe ad vitā gr̃e. Ubi gr̃a. Qñ vulnꝰ superbie z vanitatis mutat in humilitatē: signū est q̄ surrexit his. Idē de plaga auaricie quādo fur vel vsurarius restituit ꝛc. Sicut ille q̄ recepit superfluas z inordinatas potiones si vult sanari opz ipm vomitare: ita q̄ recepit iuste aliq̄ bona q̄ sunt tanq̄ inordinate z superflue potiōes: ea opz restituere: alias opz mori eternaliter. Qñ g̃ fit restitutio est signū resurrectiōis. Idem de vulnere luxurie. Uir z vxor suādo debitū modū nō faciūt luxuriā ſz aliter totū est luxuria. Qñ g̃ mutat in signū claritatis: signū ē q̄ aia surrexit a mortuis: z sic de alijs. Jō. j. Pe. iij. Cōuersationem vr̃am iter gētes habētes bonā vt in eo q̄ detractāt de vob⁹ tanq̄ de malefactoribus ex bonis op̄ib⁹ vos ꝓsiderātes glorificent deū. Quartū argumentū fuit p tactū. Dicit Luc. q̄ discipli existimabant se spīm videre qñ xp̃s apparuit eis. Quib⁹ dixit xp̃s. Palpate z videte: qz spūs carnē z ossa nō hz: sicut me videtis hr̃e. Lu.

ylti. Moraliter: iſto mō tactu ꝓbatur ſi hō ſurrexit a morte pcti ꝛc. Nō bñ ē ꝓbabile viſu. Nō mlti vident boni ꝛ ſcti: ꝛ benigni ꝛc. Viſus eñ bonū argumētū eſt: ſed nō ꝓbat ſufficienter: qz multa lucēt vt auꝝ q̄ non ſunt auꝝ. Jō floremus nō ꝓbāt ſolo viſu vel ſono: ſz ētactu. Jta de multis hoib⁹ q̄ nō bñ ꝓbant viſu: qz vident ſcti ꝛ ſunt pleni ſuꝑbia: ꝛ hypocriſi: nec bñ ꝓbantur ſono: qz hñt bona ꝛ pulchra ꝙba. Multi ꝑdicāt humilitatem q̄ ſunt ſuꝑbi: ꝛ ſic de alijs. Sz qñ tāgunt aliquo ꝙbo iniurioſo ꝙbū iniuriosum eſt tanq̄ lapis durꝰ: ꝛ ſi non tenent ꝙtutē patientie nihil valēt. Perſona hypocrita nō pōt ſe tenere ad tactū. Exemplū de iob q̄ faciebat multa bona de q̄ dixit deꝰ ſathane. Nunquid conſideraſti ſeruū meū iob qꝝ nō ſit ſimilis ei in terra: homo ſimplex ꝛ rectꝰ ꝛ timens deum ꝛc. Job. j. Rñdit ſathanas. Extēde paululū manū tuā ꝛ tāge cūcta q̄ poſſidet: niſi in faciē bñdixerit tibi. Deꝰ ꝙo ad ꝓbandū dedit licentiā diabolo vt tangeret eū. Sed iob habuit patientiā in oibꝰ dicens poſtq̄ oia perdiderat. Dñs dedit dñs abſtulit ſicut dño placuit ita factum eſt: ſit nomen dñi benedictū. Job. j. Iſte erat de probatis. Sic multi credunt eſſe inſti boni ꝛ perfecti ſz qñ tangunt ipſi deficiunt ſeipos. Jō pōt dicere q̄libet talis. O miſer patꝝ de bono eſt in me. Quitum argumētū fuit ꝓ māducatione. Qñ angeli apparent nōnūq̄ vident comedere vt ptz. Gen. xviij. de abraā q̄ inuitauit tres angelos ꝛ videbant comedere: ſed non erat vera comeſtio. Thob. xij. dixit raphael angelꝰ. Cū eēm vobiſcū ꝓ volūtatē dei erā. videbar q̄dē vobiſcum māducare ꝛ bibere: ſz ego cibo inuiſibili ꝛ potu q̄ ab hoib⁹ videri nō pōt vtor. Sz xp̄s poſt reſurrectionē ꝙe comedit ad ꝓbādū ſuā reſurrectionē: qz hēbat os gutur ꝛ ſtomachū: qz in his trib⁹ cōſiſtit comeſtio ſz nō faciebant digeſtionez: quia hoc eſt facere nutrimētū q̄ ipſe nō indigebat qz hēbat corpus glorioſuz. Et iſtō tāgit doctor. ſ. T ho. j. p. q. lj. arti. iij. ad q̄ntū argumētū ꝛ. iij. pte. q. liiij. ar. ij. ad iij. arg. vbi ponit qꝝ Aug. dicit in. xiij. de ciuitate dei. Saluator nr̄ poſt reſurrectionē iā q̄dem ſpūali carne: ſz tñ vera cibum ꝛ potum cum diſcipulis ſumpſit nō alimētoꝝ indigēna: ſz ea q̄ hoc poterat ꝓtāte: vt eñ Beda dicit ſup Lucam. Aliter abſorbet aquā terra ſitiens: aliꝫ ſolis radius calens. Jlla indigēna iſte potentia. Māducauit q̄ xp̄s poſt reſurrectionē nō q̄ſi indigēs cibo: ſz vt eo mō naturā corpis reſurgētis aſtrueret. Et ꝓpter hoc nō ſequit qꝝ fuit eiꝰ corpꝰ aiale qđ eſt indigens cibo: ſed ſpūale. vt pz. j. Cor. xv. Sic nec nos poſt reſurrectionē comedem⁹ cibū corpalē. De iſto argumēto Luc. vl. habet̄ hic aliquid qđ mā ducetur. Et illi obtulerūt ei ꝛc. Moraliter ſic vos etiam ꝑ comeſtionem poteſtis ꝓbare veſtram reſurrectionem. Si comediſtis agnū paſchalem ꝓmunicā do digne: ſignū ē qꝝ ſurreriſtis ꝛc. Qz deꝰ ordinauit qꝝ ſicut totum nr̄m malū venit ex comeſtione cibi ꝛc. ſic vult etiā qꝝ ex comeſtione fructus ventris ꝙginis marie veniat totū nr̄m bonū. Dicat̄ quō i hoſtia cōſecrata eſt xp̄s verꝰ deꝰ ꝛ homo: ꝛ virtute illius cibi: viuem⁹ vita nature gratie ꝛ glie ꝛ ꝑfortat intellectum memoriā ꝛ voluntatem. Jdeo xp̄s inquit, Panis quē ego dabo caro mea ē ꝛc. Jo. vj. Sextū argumētū fuit ꝓ ābulationez qñ ambulauit cū duob⁹ diſcipl⁹ eūtib⁹ in caſtellū emaus. Luc. xxiiij. Qz ambulare eſt ſignū reſurrectiōis. Jō xp̄s poſt q̄tr̄ ſuſcitauit Lazarum dixit. Soluite. eū ꝛ ſinite abire in ſignum reſurrectionis. Moraliter iſto argumento pz ſi vere ſurrexim⁹ ambulando ſm qđ dicit dauid in ꝑs. lxxxiij. Jbunt de virtute in ꝙtutē ꝛc. in ſyō. i. i gloria celeſti. Practice: ꝛ incipiamus a religioſis. Dicatis vos dñe religioſe. modo eſt annus qñ eratis deuotus: ꝛ modo quomodo verecūdor dicere quia non continue ꝓfeci in ꝙtutib⁹ ꝛ ſic alio anno ambulaui: ſed magꝭ ſteti ꝛ retroceſſi. Qz ſz Ber. In via dei ſtare ꝛ nō ꝓgredi retrogradi eſt. Jdem de clericis quomodo diriſtis miſſam eratis deuoti. Pr̄ ita: ꝛ mō qūo pater verecūdor dicere: qz mō nō dico officium. teneo cōcubinā ꝛc. Jdē de ſeculārib⁹ anno preterito non fui cōfeſſus nec modo. Dicatur quomodo miraremini ſi eūdo ꝛ redeundo per viā inueniretis aliquez in eodē loco ꝛc. Videtis periculū nō am

bulare cū dicat scriptura. Ambuletis digne: deo p oia placentes in oi ope bono fructificātes ad Col.j. Septimum argumentū fuit p locutionē: qñ illis duobus discipulis interpretabat scripturas. Luc. xxiiij. Loq̄ enī rōnabiliter est opus hois viui. Jō dixerūt discipuli postq̄ ipsum cognouerūt. Nonne cor nr̄m ardēs erat in nobis dū loq̄retur in via: et aperiret nobis scripturas. Moraliter isto argumento pbatur nr̄a resurrectio. Si loq̄mur rōnabiliter orando vel legēdo vel proximum corrigēdo signū est resurrectionis. Loq̄ba dei signum est vite alie. Qñ enī arbor facit flores folia et fructū: signū est q̄ radix viuit. Sic qñ hō loq̄tur de deo cū reuerētia et orat nō mētit: nec diffamat p̄ximū signū est q̄ alia viuit. Secus qñ hō nō curat: et loquit malū de p̄ximo signū est mortis alie. Jō xp̄s ait. Bonus hō de bono thesauro cordis p̄fert bona: malus hō de malo thesauro cordis sui p̄fert mala. Matth. xij. Dicit phs in ethicis. Qualis vnusq̄sq; est talia loquit et opat. Jtē p̄mo Perihermenias. Voces sūt note. i. signa eaꝝ q̄ sunt in aia passionum. Octauū argumētū fuit p fractionem panis: qñ illi duo discipuli inuitauerūt ip̄z ad cenā credētes ip̄m fuisse peregrinum parauerūt bonā cenā: et ipse iuxta modū suū dixit versum p̄ bñdictiōe mense. Oculi omn̄ in te sperāt dñe et tu das escā illoꝝ etc. In fractione panis cognouerūt eū. Luc. xxiiij. Cognouerūt q̄ vere surrexerat a mortuis. Moraliter in hoc possumus cognoscere si vere surreximus a morte culte. Panis enī in sacra scriptura sigt passionem corporalem. Vñ dixit deus ade. Gen. iij. In sudore vultus tui vescer̄ pane tuo. Sumitur hic panis p tota passione. Si ergo frangitis panes de bonis vestris dando pauperibus verecūdis etc. signū est q̄ viuitis. Vñ scriptura Tobie xij. Elemosyna a morte liberat: et ipa est q̄ pcā purgat et facit inuenire vitā eternā. Nonū argumētū fuit p testimoniū scripture. s. p scripturaꝝ implētionē qñ aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. Lu. vlti. Quia sic oportebat pati xp̄m: et ita intrare in gloriā suā. Quia ita fuerat figuratū: q̄ qñ deus formauit adā obdormiuit: et tūc accepit costā de qua formauit euā. Ita xp̄s debuit dormire in cruce et aperire latꝰ de q̄ exiuit sāguis et aq̄ vñ formata est ecclesia. Item tpe Noe saluati sunt aliq̄ hoies aues et iumenta in archa a diluuio. Archa fuit crux vt saluent̄ gētes a diluuio pcōꝝ et vitioꝝ: in qua et p quā saluant̄ hoies literali: et aues. s. p̄tēplatiui: et iumenta. s. hoies terreni. Jdē de serpēte eneo. Nūe. xxj. Signū fuit xp̄i vt gētes euaderent a mortifer̄ serpētis inferni etc. Moraliter sic p scripturaꝝ implētionem ptz nr̄a resurrectio spūalis. Tota p̄fectio scripture cōsistit in obseruantia decē p̄ceptoꝝ legis Si ergo seruamus decem p̄cepta signū est vite. Jdeo xp̄s. Mat. xix. Si vis ad vitam ingredi: serua mandata etc.

¶ Dñica in albis scz in octauis paschē. Sermo primus.

Post dies octo iterum venit iesus. Jo. xx. Verbum p̄positū sm̄ intellectuz hystoricū vel lr̄alē loquit de aduentu xp̄i et de apparitiōe quā fecit vt conuerteret thomā ap̄lm incredulū. Jō ne dānaret: xp̄s iterū post dies octo apparuit ei: hoc dicit the. Post dies octo iterū etc. Scōm̄ vo intellectū mysticū et spūalē thema loq̄tur de aduētu xp̄i in aiaz ad iustificādū eā de pcō: et ad dādū grām sibi et bñdictionē. Et istos duos intellectꝰ volo nūc declarare in p̄ñti sermōe. Juxta primū intellectū lr̄alē dicat̄ hystoria euangelij lr̄aliter. Nota insufflauit dicēs. Accipite spm̄ sctm̄. Anhelitus hz duas cōditiones: q̄ est calidus et humid⁹. Hec duo dat spūsctūs. Prio dat caliditatez amoris et deuotiōis. Scō dat humiditatē p̄tritionis et lachrymaꝝ. Si duo sūt effectus spūsancti. Xp̄s vo insufflauit innuens q̄ spūsctūs nō solū p̄cedit a p̄re: sed etiā ab ipso: dās ap̄lis et p̄dicis p̄tātem remittendi pcā dicēs. Quoꝝ remiseritis pcā etc. Et ista xp̄i cōmissione sacerdotes p̄nt remittere pcā instr̄aliter: q̄ xp̄s remittit p̄cipaliter. In ista christi apparitione Thomas n̄ erat cū aliis discipulis: q̄ dixerunt Thome. Vidim⁹ dñm. Qui respondit dicens. Nisi videro in manibus etc. Ac si vellet dicere resurgat ipse nunc. Certe non credo: q̄ cum

pepẽdit adhuc viu⁹ in cruce: ⁊ iudei di-
cebãt sibi. Si rex isr'es ⁊c. offerebãt sibi
psuasionẽ suã nõ potuit descẽdere de cru-
ce. Quo g̃ motu⁹ potuit exire de clauso
monumẽto ⁊ custodito. Dico vobis qõ
nisi videro ⁊c. Ecce quo thomas erat du-
bius ⁊ minus credẽs intm̃ q̃ si in incre-
dẽtia tali fuisset mortu⁹ fuisset eternal'r
dãnat⁹. Cogitate ego ⁊ vobis hoc dico:
fortassis q̃ p totã hebdomadam apli la-
borauerũt ad ip̃m psuertẽdũ. Etiã virgo
maria ⁊ magdalena: ⁊ thomas secũda
bat forte corã ꝟgine maria negare: ſz re
tro forte dicebat. Nũq̃d mr̃ diceret vnuz
mẽdaciũ p filio suo. Uidẽs xp̃s qõ nec
apli nec mr̃ sua poterãt ip̃m conuertere
ipsemet xp̃s mia motus post. viij. dies
ſ. a p̃ma apparitiõe venit ⁊ ianuis clau
sis intrauit dicẽs. Pax vobis. Secretum
huius nota. q̃ iesus trib⁹ vicib⁹ salutau-
it apl̃os in euãgelio hodierno ad do-
cẽdũ q̃ oé bonũ cõitatis sidz ꝑseruari in
bono tres pacesdz hr̃e. Pũa inter maio
res ⁊ minores. ſ. supportãdo minores et
honorãdo maiores. Scda iter maiores
⁊ maiores dz eẽ ꝓcordia ⁊ charitas vt in
charitate bona intẽdat bonũ cõe. Ter-
tia pax vt iter minores ⁊ minores vt in
ter se ꝓcordẽt. Jõ dixit trib⁹ vicib⁹. Pax
vobis: pax vobis: pax vobis. No. quo po
tuit xp̃s dicere thome. Nõne tu es ille q̃
noluisti credere nisi resurrectionẽ? Rñ-
dit Tho. imo dñe ego credo. Tu es de⁹
me⁹ ⁊ dñs me⁹. O q̃lẽ ꝟecũdiã habuit ꝺ
sua incredulitate thomas q̃n vidit xp̃m
⁊ xp̃s vocauit eũ dicẽs. Infer digitũ tuũ
⁊c. ⁊ Thomas credidit. Dicit gl. Augu.
q̃ thomas nolebat tãgere q̃ tã firmiter
credebat stati q̃n vidit xp̃z. Sz dicit bea
tus Gre. q̃ xp̃s voluit ꝺino q̃ tãgeret lo
ca clauoz ne decetero alios dubitaret.
Et dicebat tho. credo dñe. Cui dixit xp̃s
Q⁹ vidisti me thoma credidisti ⁊c. Non
di. q⁹ tetigisti. Dico tibi q̃ bti q̃ nõ vide-
rũt ⁊ crediderũt. Ptz thema iuxta itelle
ctũ hist̃oricũ ⁊ l̃ralẽ. Mõ opz declarare
iuxta itellectũ mysticũ ⁊ spũalẽ: p q̃ scẽ
dũ q̃ duo opa sunt in sũma p q̃ xp̃s, vẽit
in creaturã p gr̃az. Primo venit p baptis-
mũ. Scõo p pniaz. Si eñ pdit xp̃s post-
ꝟenit p baptismũ in creaturã: ite⁹ vẽit
p pniaz post dies octo: Dico p̃mo q̃ xp̃s
p gr̃am venit in creaturã p baptismum
q⁹ añ baptismũ xp̃s nõ ẽt ſcreatura. per
gr̃az imo dico vob; q̃ añ baptismũ crea
tura est hitatio demonũ. Dic quo adã ⁊
eua ex pcõ facti sũt captiui diaboli: sic
q̃n duo milites in cãpo clauso facũt duel
lũ ⁊ vn⁹ di. Deu me reddo me tibi efficit
captiu⁹ alteri⁹: ita iter illos duos mili-
tes. ſ. adã: ⁊ diabolũ i cãpo clauso ꝑadi
si terrestris fuit duellũ vbi adã fuit vict⁹
⁊ reddidit se diabolo p ꝓsẽsũ. Jõ fuit ip̃e
captiu⁹ cũ ore sua. Et est lex talis q̃ si
captiui gñant filios ẽt, filij sũt captiui:
ita de adã. Auto. Esa. v. Propterea ca-
ptiu⁹ duct⁹ est pp̃s me⁹. i. gen⁹ humanũ
q⁹ nõ habuit sciam. Et loq̃t pp̃ha in p-
sona dei. No. q⁹ nõ hũit sciaz: q̃n pcm̃
ade venit ex desiderio scie q⁹ xp̃s dixit.
Eritis sicut dij scientes bonũ ⁊ malũ. Se.
ij. Ptz g̃ q̃ oẽs erãt captiui diaboli: q̃o
diabol⁹ expellit? Rñdeo q̃ p baptismũ
Jõ q̃n creatura dz baptizari nõ pmittit
sacerdos q̃ itret ecclias q̃usq̃ ẽ purata
seu exorcizata di. Exorcizo ⁊c. Exi male
dicte diabole. Ex hoc infert ꝓdo q̃ oẽs
iudei ⁊ infideles sunt demoniaci: q⁹ nõ
sũt exorcizati. Ergo i baptismo expellit
q̃ expulso ⁊ mũdata camera venit xp̃s
p gr̃az. Ecce p̃m⁹ aduẽt⁹ xp̃i i creaturã.
Auto. hic est q̃ venit p aquã ⁊ sanguinẽ
iesus xp̃s nõ in aq̃ solũ: sed in aq̃ ⁊ san-
guine. ſ. Jo. v. No. p aquã ⁊ sanguinez.
Si dicat. Ego fui i baptismo multoties
⁊ nõ vidi sãguinẽ ibi? Rñdeo q̃ ꝟtute sã
guis xp̃i baptism⁹ hz ꝟtutẽ ⁊ efficaciaz
Aug. Que est tãta vis aq̃ vt corp⁹ tãgat
⁊ aiam abluat. q. d. sanguis xp̃i. Sz ec-
ce post baptismũ q̃n peccam⁹ expellim⁹
a nobis xp̃m ex imũdicijs pcõr: q⁹ non
est porc⁹ vt velit stare in luto luxurie. Et
tũc diaboli porci inferni redeũt illuc: et
xp̃s recedit vt ipse dicit. Cũ imũd⁹ spũs
exierit ab hoie ⁊c. Mat. xij. ⁊ Luc. xj. No
ta ⁊ fiũt nouissima hois illius peiora
prioribus: q⁹ peiora sũt pcã actualia in-
tẽsiue q̃ originale pcm̃. vt dicit. s. tho.
iij. parte. q. j. ar. iiij. q⁹ pl⁹ hz ꝺ de rõne vo
lũtarij: lz originale sit maius malũ exẽ
sine. Modus iter expellẽdi diabolũ est
p psuasionẽ pniatẽ. Ecce diuina ꝓuidẽ-
tia quo ꝓuidit vt p pniam humilẽ ⁊ de
uotã ꝓsciam depureꝛ ⁊ mũdeꝛ ⁊ diabol⁹

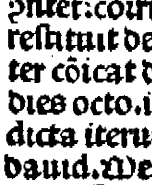
expellat. Jō Jac.iiij. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vob. Jō dicit thema. Post dies octo iterū ⁊c. Hic octo dies sūt opa pnialia: quib⁹ cōpletis iterū venit xp̄s.

Prim⁹ dies est pctōrum cognitio.
Secūdus cordis cōtritio.
Tertius oris cōfessio.
Quartus vite correctio.
Quintus iniuriaꝝ remissio.
Sextus debitoꝝ restitutio.
Septimus fame reparatio.
Octauus eucharistie cōmunio.

De his dicit thema. Post dies octo iterū venit iesus. Dico p̄mo q̄ prim⁹ dies est pctōꝝ cognitio: qñ ex claritate diuine gr̄e hō cognoscit pctā sua dicēdo. O miser ego sum religios⁹: ⁊ nō tenui obedientiā pauptatē: nec castitatē: nec cerimonias nr̄i ordinis: i victu ⁊ vestitu ⁊ idinationib⁹ ⁊ silētio ⁊c. Ecce p̄m⁹ dies. Jdē de clericis ⁊ laicis. Et p̄t dicer̄ post recognitionē cū aplo. ad Ro. xiij. nox p̄cessit dies aūt appropinq̄uit. Scōus dies ē cordis p̄tritio. Quid valeret cognoscere grauissima pctā nisi displicerēt. Hoc ē. Jō illos q̄ gl̄iāt cū malefecerint ⁊c. Opz ergo post cognitionē pctōꝝ dolere ⁊ flere ex p̄tritione, exēplo pueri cadētis i lutū: q̄ ploratur q̄ deturpauit tunicā ⁊c. Sic ⁊ tu qui pctis deturpasti tunicā tuā nouā inocētie quā p̄ tu⁹ xp̄s fecerat tibi i baptismo: q̄ cecidisti in luto luxurie vel auaricie vl̄ gule. Jō debes flere ⁊ accusare, teipz. Jurta illud. Prouer. vj. zel⁹ ⁊ furor viri nō parcet i die vindicte nec acq̄escet cuiuscq̄ precib⁹: nec suscipiet p redēptiōe dona plurima. Not. zel⁹ sicut q̄ hz pulchrā vxorez vel filiā: ē zelotip⁹: ⁊ hoc ex nimio amore multomagis dz esse zelotip⁹ de alia sua ne tāgat a demonib⁹ vl̄ pctis. Furor est illa rep̄hēsio quā hō hz de se ex p̄tritione dicēs. O miser ego tuz offendi deum ⁊c. Terti⁹ dies ē oris p̄fessio ex q̄ p̄sona cognoscit pctā ⁊ dolet: nō p̄ficiant extra sicut ancilla ploratat vl̄ p̄ficiat sterc⁹ de camera dñi sui p fenestrā. Jsta scopa cū q̄ scopat camera p̄scie est memoria pctōꝝ. Dauid meditat⁹ suz nocte cū corde meo ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spīm meū. ps. lxxvj. Jdeo p̄ficiēda sūt extra p fenestrā oris in sterq̄linio p̄fessiōis. De ista cātat mō. hec dies. s. p̄fessionis quā fecit dñs: exultem⁹ ⁊ letemur i ea. Cōfessio ōr dies ppter claritatem gr̄e dei. Et ōr dies dñi: q̄ xp̄s ordinauit p̄fessionē. Quidā heretici dixerūt q̄ xp̄s nō ordinauit p̄fessionē sz Jacob⁹ cū dicat. Cōfitemini alterutrū pctā vr̄a. Jac. v. Sz hoc est error: q̄ nec Iacob⁹ nec btūs petrus potērāt ordinare aliq̄ō scr̄m: sed xp̄s ordinauit septem scr̄a. Sz Iacob⁹ recitat, istud. Qz dicit. s. Tho. in. iij. par. q. lxiij. ar. ij. ad tertiū: q̄ apli ⁊ eoz successores sunt vicarij dei ꝑtū ad regimē eccl̄ie p̄stituti p fidē ⁊ fidei scr̄a. Uñ sicut nō hz eis, p̄stituere aliā eccl̄esiā: ita nō hz eis tradere aliā fidem: neq̄ istituere alia scr̄a: sz p scr̄a q̄ de latere xp̄i pēdētis in cruce fluxerūt ōr esse fabricata eccl̄ia xp̄i. Et i corpore articuli dicit: q̄ sol⁹ de⁹ est sacramētoꝝ institutor: ⁊ admonet ad hoc q̄ xp̄s ordinauit. Ecce ḡre dicit. Hec ē dies quā fecit dñs: q̄ ordinauit p̄fessionē: exultem⁹ ⁊ letemur in ea: ⁊ post p̄fessionē hō remanet letus valde: q̄ remanet deoneratus ab onere pctōꝝ. Quart⁹ dies est vite correctio. Facta p̄fessiōe opz corrigere ⁊ emendare vitam suā p deuotas orationes. Et vtile est cuilibet mane ⁊ sero cogitare q̄ videtis xp̄m i cathedra sue maiestatis iratū ad vos. Jdēde ℣gine maria. Jtez castigare carnē occasiōe cuius fiūt ola pctā p ieunia velicliciū vel disciplinā. Jtem facere elemosynas aliq̄s maxie in dñica q̄n venietis ad missaz cogitādo: modo ego vado ad petēdum elemosynā a deo. Jō vt optimā habeā elemosynā: dabo ēt elemosynā corrigēdo vitā: q̄ si ante eramus supbus: van⁹ decetero humiliamini: et sic de aliis pctis. De ista die dicit apls. Jn die. s. correctiōis vite honeste ambulemus nō i comessatiōibus ⁊ ebrietab⁹. ad Ro. xiij. Quint⁹ dies est iniuriaꝝ remissio. s. q̄ velitis remittere iniurias inimicis ⁊ nolle recipe vindictā: sed amore iesu pcere dicēdo deo. Dñe talis iniuriā mihi intulit: sz dñe maiores iiurias ego feci vobis. Jō ne vos recipiatis vindictā de me nolo recipere vindict sz amore vr̄i totū remitto. De isto die dicit xp̄s. si q̄s ābulauerit i die nō offendit: q̄ lucē huius mundi videt. Si aūt ābulauerit i nocte offendit: q̄ lux nō est in eo. Jo. xj. Offendit. s. cadēdo in infernū: q̄ lux dei. s. par

et amicitia nō est in eo. Qz qñ ille q̄ non vult remittere mouet in alia q̄ vellet celuz ex naturali desiderio ascēdere: hīc offendit z cadit in infernū. Sext⁹ dies est debitorum restitutio. s. q̄libet q̄ hz pulchrā domū vel tasseā dz respicere si est aliqd ibi de furto: rapina: deceptione: retentione iniusta: aut inuētiōe z restituere. Bñdicta est dies talis restitutiōis. De qua dicit scriptura. In die esn bona venimus ad te. s. Reg. xxv. Septim⁹ dies est fame repatio. Multi sunt q̄ nō furarent bona nec pecunias: z tamē furant plus. s. bonā famā: q̄ valet plus. Prouer. xxij. Melius est nomē bonū q̄ diuitie multe. Fama esn bona nobis necessaria est: z propter nos z ppter alios. Propter nos qz est p̄cipuū bonū iter exteriora bona. Qz facit idoneū ad officia hūana: z p̄seruat a pctis. Et ppter alios ne scādalizentur z mālū exēplū sumāt ad peccandū vt dicit. s. Tho. de vita. q. iij. ar. ij. z scda scde q. lxxiij. ar. ij. Sicut esn fur tenet ad restitutionē: sic q̄ furat famā primi ex malicia etiā si sit verū qđ dixit z erat secretuz: tenet ad restitutionē fame: alis non poterit intrare paradisum. Sz queritis quō restituet. Rñdeo q̄ eoīā oībus coīā quib⁹ fuistis male locuti tenemini reuocare: dicēdo q̄ nō credāt qz maliciose locuti fuistis: z si ille qui ē diffamat⁹ scit hoc opz etiā ab eo petere veniam alis nō opz. De isto vide ad longuz. s. Tho. scda scde. q. lxxiij. s. p totū. Multi dānant ex his diffamationib⁹: qz verbū trāsit: deinde non curant nec cōfitent: nec inde faciunt sibi cōscientiā. De isto die dicit dauid tropologice. Ordinatione tua pseuerat dies. ps. cxviij. No. pseuerat itm̄ q̄ si i hoc mūdo nō restituat famā vel qz nō hz opportunitatē z mouet cū cōtritōe z pposito petēdi veniā alia vt interdū cōtingit redit de alio mūdo ad petendum veniam. Unde nota q̄ erāt duo q̄ quēdā diffamauerūt: z diffamat⁹ z vn⁹ diffamās adhuc viuit z vnus diffamator obijt z stetit per aliquod tps in purgatorio. Et cū exiuit credidit statim ire ad paradisum. Et dixit de⁹. Nō intrabis: qz primo habes facere restitutionē fame istius. Et ego scio istud esse verū q̄ alia redijt: qz ego ipse fui per ipz diffamat⁹: z a me veniā petiuit. Qñ oia tuuit tibi qz nō solū boni xp̄iani seruiūt xp̄o: sz etiā bona fama. Qñ si p̄dicator vt sacerdos sit male fame nihil appreciat. Jō bona fama multū seruit xp̄o Octauus dies est eucharistie cōio. pcipq̄ esn ps̄ona cognoscit pctā sua z cōtenit p̄fiteri: corrigit vitā suā: remisit iniurias restituit debita: reparauit famā: z finaliter cōicat deuote: hīc p̄ficat thema post dies octo. i. p octo opa penitentialia predicta iteruz venit ihesus. De isto die dicit dauid. Melior est dies vna in atrijs tuis i. ecclesijs: vbi est cōicādū sup milia. Ergo post dies octo iterum venit ihesus. ꝛc.

¶ De eadē dñica. Sermo secundus.

Ax vobis pax vobis pax vobis. Joan. xx. Thema propositum colligitur ex sancto euangelio hui⁹ dñice. In quo dicit xp̄s apostolis ter. Pax vobis primo cōsolando eos qz quando apparuit eis timuerūt valde: vt habet. Luce. xxiiij. Tunc consolādo eos dixit. pax vobis. Ego sum: nolite timere. Secundo dixit eis. Pax vobis exaltando eos faciendo eos suos legatos dicens pax vobis. Sicut misit me p̄r: z ego mitto vos. Tertio dixit eis. pax vobis affirmādū eos. Qñ q̄daz eoz non erant bene firmi in credentia: ideo dixit eis. Pax vobis. Beati q̄ nō viderunt z crediderunt. Ecce vñ colligitur thema. Et qz xp̄s ter dixit. Pax vobis. innuit q̄ triplex pax est nobis necessaria in hoc mūdo si volumus venire ad patrem glorie.

Prima est pax interior. s. cū seipso.
Secūda est pax exterior. s. cū primo.
Tertia est pax superior. s. cum deo.

Et pro qualibet dicit thema. Pax vobis ꝛc. Dico primo q̄ prima pax nobis in hoc mūdo necessaria est pax interior: scz cū seipso. Si dicat z hz guerrā cum seipso. Rñdeo q̄ oēs. Uñ guerra naturalis est in quolibet hoie: scz inter corpus z spm̄ sūe inter carnē z alaz. Quia quicqd placet vni displicet alteri. Anima enim de sua natura semp vellet contēplari deum qz est de suba spūali vt angel⁹. Sz caro qz de terra ē vt dr. Gen. ij. Formauit de⁹ hoiem de limo terre: z ispirauit in facē eius spiraculum vite iō trahit ad ea z in

clinat ad terrā: ad vilitates ⁊ corruptiones. Aia trahit sursum: ⁊ caro deorsum. Ecce guerra in hoie. vultis istā guerraz bñ intelligere: cogitate ille qui torturat in quali guerra est ⁊ tribulatione qñ sursum trahit chorda: deorsuz lapide. nōne videt vobis q ē ibi guerra. Talis guerra est in quolibet hoie: trahitur sursum chorda ꝓditionis naturalis aie: deorsuz vero pondere carnis ad terrena inclinātis. Ecce guerra in scriptura. Corpus qđ corrūpit aggrauat aiaz ⁊ terrena inhabitatio deprimit sensū multa cogitātē. Sap. ix. Uerbi gr̄a. Si incipit⁹ orare: aia ascēdit contēplādo: sed statiz corp⁹ trahit eā inferius ad cogitandū de coq̄na vl̄ de taberna. Ideo dicit deprimit sensuz. i. spūz multa cogitātē. De ista guerra dicit apl̄s Caro ꝓcupiscit aduersus spūz: spūs agit aduersus carnē: hec eñ sibiinuicē aduersant: vt nō q̄cūq; vultis illa faciatis. ad Gal. v. Mō videamus ⁊ respiciam⁹ nos in ista tā forti guerra qūo fiat pax: Dico q vno duoz modoz. vl̄ qđ aia subijciat corpori. Iste mod⁹ est malus reprobat⁹ ⁊ indecēs: ac si dña domus nobilis ⁊ prudens subijceret captiue fatue cā q̄ haberet guerrā: talis dom⁹ nō esset bene ordinata. Sic in domo corpis nobilis dña ⁊ prudēs filia creatoris ē aia. Ancilla ⁊ fatua de se ⁊ fetida ⁊ immūda ē caro. O q̄ fetida ē caro: q̄libet q̄ aduertit bñ scit lz pluries mō lateat: publicabit tñ finaliter. Nota de domicella parisien. q̄ noluit deponere comua⁹ de capite ꝓpter āmonitionē mariti q̄ tādē deposuit sibi violēter: ⁊ tūc apparuit caput scabrosū: ita ⁊c. Jō non eēt bona pax si aia subijceret carni. Ber. Nō decet dñaz ācillari: nec ancillā dñare. Alī mod⁹ faciēdi istā pacē est q ancilla. s. caro humiliet ⁊ subticiat dñe. s. aie. Et fit hoc p pniam. Ecce quare est necessaria pnia. Quia sicut equ⁹ pinguis ⁊ lasciuiēs hūiliat qñ sibi amouet ānona. Ita ⁊ corp⁹ āmonēdo sibi ānonā ⁊c. Isto mō ācilla subijcit dñe. Et h̄ mō scti pres nr̄i Dñic⁹. s. Tho. ⁊ sctūs Petr⁹: franciscus Bñdictus Bernard⁹ Augustin⁹ ⁊c. subijciebāt carnē aie: ⁊ habebāt pacē secū. Et hūc modū ponit Aug. di. Carnēve strā domate ieuniis ⁊ abstinētia esce et pot⁹: ip̄tū valitudo pmittit. No. domate nō dicit occidite. Jō discrete stat abstinētia. Jō dicit notāter Aug. Quātū valitudo pmittit. q̄libet scit ip̄stum pōt portare animal suuz: nec vltra sibi imponeret: qz pderet animal. Idē de corpe. Quilibet debet cogitare ⁊ attēdere fortitudinē suā ⁊ longitudinē vite. s. ip̄tū pōt, viuere ⁊c. De ista pace dicit scptura. Pacē habeat tabernaculū tuū ⁊ visitās speciē tuā: nō peccabis. Job. v. Et ꝓsequenter dicit idē Job. Et scies qñ multiplex erit semē tuū ⁊ ꝓgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in abūdātia sepulchrū: sicut infert aceruus tritici in tēpore suo. Ecce hoc vt inuestigauimus: ita est: q̄ audistū in mēte ptracta. Nota tabernaculū tuū. i. psonā tuā. Et visitās speciē tuam scz aiam nō peccabis. s. defendēdo partē aie. Sed oppositū facit multi qui in ista guerra fouent ⁊ iuuāt carnē cōtra aiam. Nota ad h̄ similitudinē de illo rege q̄ habebat filiā valde dilectā sibi. Qui volēs ire, vltra mare ad visitandū loca sctā: ꝓmisit filiā suā vni militi promittens sibi facere magnū honorē si filie sue seruiret bñ: ⁊ ip̄az custodiret: qui dedit etiā sibi ancillā seruitricem. Post recessum regis miles adamauit ancillā: intantū q̄ nō curabat d̄ filia: imo ibat nuda: discalciata ⁊ iproui sa ⁊c. Et filēs dicebat militi. Nunq̄d ego filia regis sum? quo hoc facerem? ⁊c. ad quū dicebat ancilla. Si vis diligi a milite: cōsentias sibi corpus tuum. Que omnino cōtradicebat. Sz finaliter victa tedio consensit sibi. Sed quando venit rex pater eius: ipsum militē: ancillam ⁊ filiam meretricem protecit in ignem ad combrendū. Rex iste est dñs ihesus xp̄s. Apoc. xix. Rex regū ⁊ dñs dñantium. Filia huius regis est aia: qz i aia nihil agūt parētes: sz sol⁹ de⁹ creat ip̄az ad imaginē suā cū tāta plchritudie qđ miz ē ⁊c. Ancilla est caro. Rex ait ihesus trāsfretauit i die ascēsionis ad illā hierm q̄ sursuz est ad Gal. iiij. Miles cui de⁹ cōmisit filiā suaz s. aiaz ē q̄libet nostz cui dicit de⁹. Custodi temetipz ⁊ aiaz tuā sollicite. Deu. iiij. Sz si adamatz ancillā. i. c nēq; ꝓ ip̄a paratz magnas escas gallinas ⁊c. q; illō nō est cib⁹ aie. Itē expēditis in vestib⁹ totum pro ācilla dimittēdo filiā nudā: q; vestes aie sunt virtutes. Itē paratis bo-

nũ lectũ ꝑ ancilla: nõ curãdo filiã: qz lecti aie sunt ꝙ xp̃i vulnera: vbi contẽplando q̃escit. Jdẽ de eq̃s scutiferis z alijs. Et filia regis esurit: qz cibi ei⁹ sunt verba dei misse: sermones. Mat. iij. Nõ in solo pane viuit hõ: sed in oi verbo qđ ꝓcedit de ore dei. Et morit fame. Finalr ancilla dicit aie vt cõsentiat: z victa tedio cõsentit z simul faciunt multa mala z pctã. Sed q̃n venit xp̃s. s. in iudicio particulari: vel vlr: q̃d faciet rex? Dico q̃ totũ simul pijciet in infernũ: qz talis pax multũ displicet deo. iuxta illud dauid in persona dei zelaui sup iniq̃s pacẽ pctõz. s. hois cum ãcilla z filia: quã coꝛũpit videꝭ. ps. lxxij Non est respectus. s. mie: nec firmamentũ in plaga eoꝝ: qz in eternũ ardebũt. Jõ necessaria ẽ iterior pax: vt caro subijciat aie. De q̃ dicit thema. Scđa pax necessaria ad saluationẽ est pax exterior. s. cum ꝓximo. ꝓmo debẽt habere pacẽ dñi cũ vasallis ipsos defẽdẽdo z nihil aliũ ꝑter suos redditus ab eis recipiẽdo: in pace z iustitia eos conseruãdo. Et vasalli cuz dñis eis obediẽdo z fidelitatẽ seruando. Jtẽ diuites debẽt habere pacẽ cũ pauperib⁹ ipsis dãdo vl mutuãdo sine vsura z ecõuerso pauperes diuitib⁹ suiẽdo dietã cõpletã faciẽdo: alꝭ nõ debẽt recipere salariũ. Jtẽ dz esse pax inter sanos z infirmos. Sanis ifirmis seruiẽdo: z ecõuerso infirmi patiẽter sustinẽdo. Jtẽ inter virũ z vxorẽ sibijnuicẽ fidelitatẽ seruando: qz alꝭ nõ est pax. Jtẽ inter filios z parentes honorãdo corde ore z ope nutriẽdo z ecõuerso parẽtes filijs ꝓuidẽdo nutriendo z instruẽdo maxie q̃n sũt parui ne iurẽt ne mẽtiant: ne furent aliq̃d vt ore confiteantur z cõicent. Jtẽ cũ inimicis nolẽdo vindictã sed cõmittendo totũ deo: Rõ: qz nullus ẽ̃ptũcũq̃ eẽt audax in palatio regis p̃nte rege reciperet vindictã lz dicat in corde. O si istũ inuenirẽ extra. Si tot⁹ mundus est dom⁹ dei. Baruch. iij. O isr' ẽ̃ magna est dom⁹ dei: z ingẽs loc⁹ possessiõis ei⁹. Et oẽs sum⁹ intra suuz palatiũ in p̃sentia sua. Jõ i hoc mũdo debemus habere pacẽ cũ inimicis. Sed quã do inuenis inimicũ tuum extra: scz in inferno: tunc audacter recipias vindictaz: quia tunc incipiet tempus ire: sed nũc dimitte totum: z non aufer ei verbũ: sed ei loqui debes z salutare ꝛc. Jtẽ habere pacẽ cũ oibus nihil ab eis recipiẽdo: nec etiã fructus. Rõ: qz nõ placet patri: ex q̃ dedit partẽ filijs q̃ vnus recipiat ꝑtez alterius. Sic de⁹ diuisit oia bona huius mundi: z vni dedit multũ: alteri parũ: vt sibi placet. Jdeo sitis cõtenti: qz ipe diuisit z ꝓcipit nõ tangere partẽ alterius. Jõ furtũ est peccatũ mortale: qz est cõtra ordiationẽ dei. iõ apostolus ad Ephe. iiij. Qui furabat iam non furet: magis autẽ laboꝛet operando manib⁹ suis: qđ bonũ est vt habeat vñ tribuat necessitatem patienti. Jtẽ nõ diffamare aliũ de ista dicit scriptura sctã. Solliciti seruare vnitatez spũs in vinculo pacis. Unũ coꝛp⁹ z vnus spũs sicuti vocati estis in vna spe vocatiõis vestre. Ad Ephe. iiij. Nota solliciti non dicit dispositi. Quidam sunt dispositi ad faciẽdũ pacẽ cũ ꝓximo. sz nõ sunt solliciti dicẽdo si petat veniã z faciet emẽdã: vl si aliq̃s dñs interponat se vel ꝓcatus amore sui parcã: alꝭ non. Tales dispositi sunt: sed nõ sunt solliciti: qz non curant de pace. O quantũ bonũ perdit talis. Sic q̃n aia talis venit coram xp̃o ad iudiciũ: z xp̃s ostẽdit sibi vulnera di. Ecce q̃d feci pro te. videam⁹ q̃d tu fecisti ꝓme. Si vellet dicere aia. Dñe: remisi mortem p̃ris ꝛc. Et xp̃s. Amore cuius? ꝛc. Jõ quãdo aliquis dñs dicat alicui homini Amore mei faciatis pacem: qz ego do vobis ꝛc. Debet talis rndere. Pl⁹ volo ego remittere sibi amore xp̃i q̃ vr̃i. quia consequi regnum suum ex hoc volo: qđ non possetis mihi dare sz xp̃s. Jdeo nõ amore vestri sed amore dñi nostri iesu christi ego remitto z facio pacem: Et tali anime dicet xp̃s in iudicio. Euge serue bone z fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituaz. intra in gaudiũ domini tui. Mat. xxv. Jõ Dõ cõcordãs cuz apl'o. ps. xxxiij. dicit. Quis est hõ q̃ vult vitã sez eternã ꝛc. Rndet ipsemet di. Jnq̃re pacẽ z ꝓsequere eam. Ecce sollicitudo Nõ expectes q̃ inimicus veniat ad te vl q̃ aliquis dñs te roget: z ꝓsequere eam. Cõtinue quere pacẽ quousq̃ habeatur. Nota nunc corpus sez christianitatis in quo multa sũt mẽbra. Caput est xp̃s ad Ephe. iiij. Oculi sunt contemplatiui: aures sunt iudices tpales z cõfessores. Na

res sunt deuoti sentiētes odorē xpi virtutum ⁊ sctōꝝ. Os ꝯtū ad officiū loquēdi sunt predicatores. Quantū ad officiū comedēdi sunt sacerdotes q̄ recipiūt escas corpis ⁊ sanguinis dñi nostri iesu xpi. Brachia sunt milites. Uterus burgēses ⁊diuites. Tibie sunt xpi laboratores q̄ portāt onus. Auto. ad Ro.xij. Sicut in vno corpe multa mēbra habem⁹, oia āt mēbra nō eūdē actū habēt. ita mlti vnuꝫ corpus sum⁹ in xpo: singuli aūt alter alterius mēbra ⁊c. Et ꝯdiu mēbra corpis sunt ꝓuncta ⁊ vnita: ibi manet spūs sc⁹ qñ sunt diuisa. Jsta est rō quare oēs esse debem⁹ vniti: qr sic manet in nobis spūs qui viuificat. Jdeo si volumus ad pacē glorie puenire: habeam⁹ hic pacem. Qñ de⁹ in paradiso nō vult aliq̄ē bugosuꝫ immo si aliq̄s vellet itrare diceret. Nolo qr tu poneres hic guerrā. Jdeo apls ad heb.xij. Pacem sequamini cū oib⁹ ⁊ sanctimoniā sine qua nemo videbit deum. Tertia pars nobis necessaria est pax superior. s. cū deo: q̄ pax est faciēda ⁊ habēda ad instar vasallorꝫ qui habēt pacē cū dño si sunt sibi obediētes. Jdē de nobis erga deū seruādo sua precepta. Et sicut prima pax habet ꝑ ꝓniam: sc̄da ꝑ amicitiā: sic hec tertia habet ꝑ obediētiā. Auto. Acquiesce ei ⁊ habeto pacē cuz eo: ⁊ p hec habebis fruct⁹ optimos. Job.xxij. Acquiescit hō corde p, fidelitatē deo: nō frangēdo iuramentū q̄ facim⁹ in baptismo. Dic modū. Frangit aūt fides huius homagij qñ hō recurrit ad diuios ⁊c. vt ꝑdit or: quia in suis necessitatibus nō dz recurrere ad diuios. Pax aūt seruat qñ homo tenet fidelitatē ꝓmissam sibi. Secundo ore loquēdo de eo cū honore ⁊ reuerentia. Cōtra hāc faciunt iuratores ⁊ blasphemi: qñ emēdo vel vendēdo iurāt falsē. Jō ipe defendit se mittēdo lapides ⁊ tēpestates. ⁊ qñ creditis colligere bladum ⁊ vinū nihil ē ⁊c. qr ipse vastat totū Jdeo nō debetis iurare: sed ꝑ aduerbia affirmare. Tertio habet pax cum deo in opere soluēdo sibi redditus. alis vasalli non haberēt pacē cum dñis suis. Deus aūt sibi retinuit redditus de fructib⁹: decimas ⁊primitias: nō soluere debetꝫ. Jtē de tpe q̄ currit ꝑ septem dies retinuit sibi vnā diē. s. dñicam. Jō soluere debetis nō tangere partē suā faciendo aliq̄ opꝰ tpale ⁊c. sed spūale: audire missaꝫ cū silētio. sermones ⁊c. Et dicit q̄ per hoc habebitis fructus optimos. Boni fruct⁹ sunt abūdātia bonorꝫ tēporaliū q̄ dant a deo Meliores fructus sunt bona spūalia: scz remissio peccatorꝫ: gratia dei: sanctitas ⁊ hmōi. Sz optimi fruct⁹ sunt fruct⁹ gloue q̄ dant illis qui habent deum. ꝯ dauid Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundātia in turribus tuis scz vt simus sibi obediētes quia ista est virtus sua. Deo gratias.

¶ De eadem dominica Ser.iij.

¶ Enit ianuis clausis ⁊ stetit in medio. Joā.xx. Ser. noster erit de glia corporis dñi nri iesu xpi post resurrectionē. Materia erit alta in thcologia Sz prio saluteť ꝟgo maria. Dco hui⁹ verbi declatiōe ⁊ materie predicāde introductiōe sciēdū est q̄ cōis doctrina est theologie: q̄ dñs noster iesus xps diuersimode habuit ⁊ recepit gloriā anime ⁊ corporis qr in vno tpe recepit gloriā aie: ⁊ alio gloriam corporis. In ꝯceptione em̄ qñ ꝟgo maria dixit angelo. Ecce ancilla dñi fiat mihi ⁊c. in vltimo verbo. s. tuum. aia xpi tunc habuit ⁊ recepit tantā gloriā a deo quātam habet nūc in celo. Ratio: qr aia xpi ex vnione diuinitatis habuit ⁊ recepit inestimabilē claritatē gratie ⁊ glorie Sicut si crystallus vniret soli: maximaꝫ in se recipet claritatē. Jta de aia xpi cuz diuinitate vnita. Jdeo ioānes dicit. Uidimus gloriā ei⁹ gloriaꝫ quasi vnigeniti a patre. Jo.j. Uidebāt gloriā anime christi intellectualiter: qr per opa christi miraculosa videbāt in xpo diuinitatē. Sed corp⁹ xpi nō fuit gloriosuꝫ qñ fuit formatum: licet esset sanctū ⁊ puruꝫ: immo fuit passibile ⁊ mortale vsq̄ ad resurrectionem ꝓ nostra redemptione: quia aliter nō fuisset passibile: ideo voluit q̄ ei⁹ corpus non haberet gloriā vsq̄ post resurrectionē. Ptz ergo q̄ diuersimode xps habuit gloriā i aia ⁊ corpore. De gloria corporis. Lu.xxiiij. Nōne hec oportuit pati xpm: ⁊ ita ⁊c. Gloria aie corporis ostēditur subtiliter in themate cum dicit. Uenit iesus ianuis clausis ⁊c. Dicit autem apostolus. j. Cor.xv. ⁊ glossa: ⁊ doctores

etiam ponunt hoc q̄ gloria corporis glo
riosi consistit in quatuor excellentijs. Et
omnes ostenduntur in themate.

Prima est agilitas vigorosa. ibi. Ue
nit ihesus.

Scōa subtilitas virtuosa: ibi ianuis
clausis.

Tertia ipassibilitas rigorosa ibi stetit.

Quarta claritas gl̄iosa: ibi in medio.

Prima ergo excellentia corpis gl̄iosi est
agilitas vigorosa: quia subito. i. imperce
ptibili tpe: nō aūt i instāti de vno loco ve
nit ad aliū sicut vult. Magna ē agilitas
equor̄ currentium: maior autē volucr̄ z
auiū volantiū: z maior sagittar̄. Et ad
huc maior ē agilitas z leuitas solis qui
subito. i. imperceptibili siue puo tpe trāsit
magnuz spaciū: sed pre oibus maior est
agilitas corpis gl̄iosi. Ratio q̄ sol i suo
cursu indiget multz horis: sz corp⁹ glorio
sū subito trāsit z vadit de ouēte i occidē
tē: nec indiget vna hora. Dicat̄ quo imagi
natio subito vadit q̄ vult z in pūcto: sic z
corp⁹ gl̄iosū ex excellētia agilitatz corpis
gl̄iosi. Et ponit̄ ab Apl̄o. j. Cor̄. xv. Sic
erit resurrectio mortuor̄. Seminat̄ corp⁹
in infirmitate: surget i v̄tute. No. seminat̄
s. in sepultura. Sepelire vocat apl̄s semi
nare: q̄ sicut granū seminat̄ vt faciat fru
ctū: ita seminat̄ corpus vt resurgat gl̄io
sum. Ista excellētia corpis gl̄iosi tāgit̄ i
themate cū dr. Uenit ih̄s. Et vñ venit de
paradiso terrestri. Qm̄ doctria est cōis q̄
x̄ps post resurrectionē stetit cū sctis p̄ri
bus in paradiso terrestri vsq̄ ad diē ascē
siōis. De hoc dicat̄ rō z autoritas. Rō ē
ista q̄ cum p̄hm loc⁹ z locatū debēt ꝓpor
tionari. z q̄ x̄ps p⁹ resurrectionē habuit
corp⁹ gl̄iosum z ipassibile: ꝓueniēs ergo
fuit q̄ stetit in excelsiori loco huius mūdi.
Igit̄ venit ihesus scz de paradiso terre
stri ad discipl̄os in hierl̄m subito. Auto
ritas dauid in ps̄ona x̄pi. Quo ibo a spū
tuo: z quo a facie tua fugiā. Si ascēdero
in celū tu illic es: si descēdero ad infernū
ades. Si sūpsero pēnas meas diluculo
z habitauero i extremis maris. Et enī il
luc manus tua deducet me: z tenebit me
dextera tua. etc. ps. cxxxviij. Uerbū est x̄pi
apud deū patrē de gloriosa sua resurrec
tiōe. No. si sumpsero pēnas meas. x̄ps
i sua resurrectiōe recepit duas alas. Dex
terā. s. aiam sanctissimā z sinistraz. s. corp⁹
gloriosuz z impassibile. Patet ergo rōne
z autoritate q̄ x̄ps post suā resurrectio
nē stetit i paradiso terrestri. Ideo cū dr. Ue
nit ihesus oñdit̄ eius agilitas vigorosa: q̄
in pūcto hoc est in paruo z imperceptibili
tpe veniebat de tāta distātia. Moraliter
aūt hāc virtutē possum⁹ habere nos me
rito diligētie spūalis i bonis opib⁹. Ue
bi gratia. Religiosus q̄ cū diligētia suat
ea ad q̄ tenet̄: hic talis merito huius virtu
tis cōsequet̄ agilitatez corporis post diē
iudicij. Idē de presbytero q̄ cū diligētia
dicit officiū suum: surgit ad matutinas z
cū diligētia confitetur z dicit missaz suā
z diligenter procurat salutē animar̄ etc.
Idem de laicis q̄ diligenter exercent offi
cia sua: q̄ habent officiū iudicandi vt iu
dices: assessores: ꝓcuratores: notarij: nō
dilatādo questiones nec ꝓtrahendo sen
tentiā. tales merito huius diligentie cōse
quētur excellentiam agilitatis. Idē de
alijs si diligētes sint in orando mane z se
ro. z cum diligentia veniūt ad missaz in
dñica. Item confitetur pro tpe z cōicant
cum diligentia: z dant elemosynas pau
peri: vel dant cōgeriū sibi z non faciunt
ipsum expectare merito huius cōsequent
excellētiā agilitatis in die iudicij. Ideo
dicit scriptura. Confortamini z agite di
ligenter: z erit dñs vobiscum in bonis. ij.
Parał. xix. ibidem paulo āte. Sit timor
dñi vobiscū z cū diligētia cuncta facite.
Per oppositū quādo hō est negligēs in
operibus spiritualibus: vt religiosus etc.
vel presbyter z inristе etc. z laici sz i die iu
dicij suscitētur: tamen corporal eor̄ erūt
grauia z ponderosa q̄ ad eundū mediā
leucam indigerēt tota die ibunt vt ligati
etc. z hoc propter eor̄ negligentiā quam
habuerūt. Ideo dr scriptura hier. xlviij.
Maledictus q̄ facit opus dñi fraudulen
ter. Scōa excellētia corporis gloriosi est
subtilitas virtuosa: q̄ nihil eo subtilius
Subtilis est aer vel ventus trāsiēs p par
ua foramia. subtilior est lux q̄ trāsit p fe
nestrā vitreā p quā nō pōt vētus trāsire
sz adhuc subtilior est vox hois vl̄ son⁹ cā
pane quā vos auditis i camera z ianuis
clausis intrat eo. Pre oibus his subtilio⁹
est corp⁹ gloriosuz. Q̄ licet sit ver corp⁹
tāta est th̄ ei⁹ subtilitas q̄ etiā de capsa

ferea exiret si in es claudere sine eius aptura: cū tñ inde nō posset exire ventus nec lux: nec aq nec vox. Hec excellentia subtilitatis ponit. s. ad Cor. xv. Sic erit resurrectio mortuorū. Seminat corpus animale. surget corp⁹ spūale: qz hz cōditiones spūs. Hoc ondit de corpe xpi glorioso cum dr ianuis clausis: scz intrauit ad discipulos. Dic quō discipuli timore iudeor erāt in cenaculo ianuis clausis Jo. xx. cū fores essent clause ꝛc. Sicut ei exiuit uterū v̄ginis sine fractura ꝛ exiuit de monumēto sine ei⁹ aptura: ita intrauit ad discipulos ianuis clausis. Nota iter istā excellētiā subtilitatis possum⁹ nos hr̄e merito abstinētie corpalis. s. ab stinēdo a nimio cibo ꝛ potu ꝛ a delectationibus: qz psona abstinēs attenuat et subtiliat incorpe. O q̄ bonuz est in hoc mūdo attenuari vt in die iudicij resurgamus cū illa excellētia subtilitatis. iō dixit xps attēdite vobis ne forte grauētur corda vestra in crapula ꝛ ebrietate. Lu. xxi. Per oppositū pone q̄ nolunt abstinere a superfluitate cibi ꝛ pot⁹ delitiarū: nec ieiunāt ieiunia eccle. in resurrectiōe erūt corpa eor ita grossa q vix poterūt se mouere ꝛ cū magna violētia aer pmittet eos trāsire. De illis dicit apostolus. Quor deus venter ē. ad Philip. iij. qz sicut deberēt seruire deo: sic seruiūt ventri. ¶ Tertia excellentia corpis glorioſi est impassibilitas rigorosa: qz non poterūt pati decetero aliq̄d malū seu dolorem ꝛ erunt semp in etate triginta annor in q̄ oēs resurgem⁹: tam senes q̄ iuuenes ac etiā pueri in vtero matris mortui resurgēt i etate trigita ānor nec senescēt ꝛ erimus ipassibiles. Sicut radi⁹ solis nō p̄t scidi gladio: nec submergi aq̄: nec vburi igne: nec etiā coinq̄nari turpitudie. Sic nec corpus glorioſū ense pōt scidi. nec aq̄ submergi etiā si descēderet in pfundum maris: nec igne pōt comburi: nec etiam ignis inferni pōt sibi nocere si vult illuc intrare ad videndū dānatos: nec ignis nec demones possunt sibi nocere vel aliquod facere tediū nec aliqua imūditia pōt coinquinari. De hoc dicit sacra scriptura. Sic erit resurrectio mortuor. Seminat corpus in corruptiōe. Surget in corruptione. s. Cor. xv. Hec excellentia ostēdit de xpo. cū dr Stetit. Nos inq̄ hoc mūdo nō stam⁹: sed cōtinue fluim⁹. sicut aqua cōtinue fluit q flumē vsq̄ ad mare sic nos oēs cōtinue vadim⁹ i mare amare mortis. ij. Reg. xiiij. Oēs morimur et quasi aque dilabimur in terrā q̄ nō reuertunt. Corp⁹ vero glorioſum fluit cōtinue ipassibiliter. Jō de corpe xpi glorioſo dicit. Stetit Autoritas allegorice. Deus stetit in synagoga deor. i. angelorū. ps. lxxxi. Morali istā excellentiā ipassibilitatis possum⁹ nos habere. s. merito patientie qō aufert sentimētū doloris ꝛ passibilitatis. Nā q̄ v̄e est patiens nō sentit iniurias sicut ipatiens q̄ statim ascēdit ad quintaz. Si occidit amic⁹ patientis dicit. Fecit deus hoc. Sicut dixit Iob spectaculum patientie post tot iurias sibi illatas ab inimicis. Dñs dedit dñs abstulit sicut dño placuit ita factū est. Sit nomē dñi bñdictū. Job. j. Patiens semp dicit. De⁹ fecit hoc ꝛ non talis: qz solū fuit minister. Jdeo dicit scriptura sacra. Patientia vobis necessaria est vt voluntatē dei facētes reportetis pmissionez. ad hebre. x. Nota pmissionē. s. hui⁹ excellētie impassibilitatis. Oia mala pene sūt a deo: iō nō impatienter debem⁹ sentire Mala aūt culpe sunt a nobz. Per oppositū ipatiētes q̄ de nihilo statiz ascēdunt ad quintā resurgēt in iudicio: non tamē impassibiles: sed passibiles: quia totum corpus erit plenū doloribus a capite vsq̄ ad pedes. Et nihil corpus erit impassibile ꝛ quilibet eorum dicet. Infelix ego homo q̄s me liberabit de corpe mortis huius ad Ro. vij. ¶ Quarta excellentia corpis glioſi ē claritas glorioſa. Nō solū erit corp⁹ agile subtile ꝛ impassibile: imo etiā erit ita clarū q̄ mūdo nihil est ita clarū: nec stelle: nec luna: nec sol. Clarū ē vitrū: dar⁹ crystallū: adhuc clarior est ignis: sed sol est clarior. Oēs doctores dicunt q̄ septies erit clarius sole corp⁹ glorioſum. Ex hoc sequit q̄ si deus loco solis poneret corp⁹ glioſum magis mūdū illuminaret q̄ sol. Jñ si nos possemus videre vnum corpus glioſum nolem⁹ comedere nec bibere ꝛc. De ista excellētia dicit scp̄tura sctā. Sic erit resurrectio mortuor Seminat corp⁹ i ignobilitate: surget in glia. s. ad Cor. xv. Hec ex

cellentia ostēdit de xpi corpore glorioso cuz dr. In medio. Dicūt astrologi q sol est in medio planetarum.

Primus est luna.
Secundus mercurius.
Tertius venus.
Quartus est sol.
Quintus est mars.
Sextus iupiter.
Septimus saturnus.

¶Sol igit est in medio planetaz q illuminat oēs alios planetas. Ita z xps in medio discipulorz. Jō cū dr in themate i medio notaf claritas corpis xpi glorioſi. Et tñ i volūtate corpis xpi glorioſi ostēdere suaz claritatē qñ vult. alis nō videf. Jō qñ xps appebat aplis non videbant suaz claritatem. De ista dicit scriptura. Tūc fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eorz. Mat. xiij. Moraliter ista excellētia claritatis hr merito castitatis. Clara z pulchra est psona casta siue sit religiosus siue clericus z c. Auto. O qs pulchra est casta gnatio cū claritate: alis charitate. Sap. iiij. No. cū charitate qz q̄dā sūt casti cū timore. s. diffamationis vt multi religioſi clerici z mulieres timore piculi sz habēt desiderium talis castitas nihil valet. Sz qñ sunt casti amore xpi dicēdo Sicut vos dne q nūqz gustastz de illo z c. amore mei: sic nec ego volo gustare amore vr̄i. Talis castitas dr cū charitate eē z deuotiōe. Per oppositū psona luxuriosa est ita vilis z resurget in iudicio: sed ita i mūda z fetida q si mō nos videremus vnū corpus tale stati moreremur. No. hic miraculū de malo q̄dā hoie q babebat bonā vxorē z deuotā q̄ inducebat virū suū ad psessionē: nec volebat se ptinere a suis ribaldarijs. Jpa tñ ptinue'orabat p eo dr. Dne ergo ego non possum corrigere: vos dne faciatis ne damnetur Accidit semel q ipse veniebat de lupanari z a deo mutata est facies eius in turpissimā figurā z horribilē: intm q vxor ianuis clausis ascendit ad fenestrā nolens sibi aprire et oēs de vico fugiebant eius aspectū ac si demonē viderēt. Qui de hoc admirās trāsiuit p domū barbitōsoris z i speculo vidit suā horribilē formaz z etiā territ seipz: q statim iuit ad curatū vt cōfiterek: z curatus fugiebat. Sz pries ad vocē clamoris eū eē suū subditū psessionē eius audiuit. Et psessus recupauit pstinā formā. In hoc oñdebaf qualē facieni debēt habere dānati intm q nullus poterit sustinere eorz aspectū. Jō cauete a corruptiōibus z a pcubinis z c. De qbus dō. Corrupti sunt z abominabiles facti sūt: z c. ps. xiij. De istis dotibus quattuor vide sctm. Tho. ad lōgū i. iiij. disti. xliij.

¶De eadē dñica. Sermo. iiij.

Extendit eis manus: z latus. Joā. xx. Hoc verbum dat mihi motiuum z rationē predicandi de quadam materia valde vtili z deuota. s. de qnqz plagis xpi. Si placet deo erit materia magne cōsolatiōis aiaz nostraruz. Sed pmio saluteſ vgo maria. Doctrina ē generalis z certa in sacra theologia q qñ xps surrexit in die resurrectiōis de morte ad vitā glorioſus i corpe z aia voluit resuregere cū qnqz plagis qs etiā retineret z retinebit eternaliter. Nō th intelligatis vos q xps habet manus z pedes pforatos nec latus perforatuz sicut habuit in cruce immo perfecte fuit curatus gloria resurrectionis z impassibilitatis De hoc dauid in psona xpi dixit. Dne deus clamaui ad te: z sanasti me. Dne eduxisti ab inferno aiam meā: saluasti me a descēdētibus in lacū. ps. xxix. Sz remāserūt signa illaz plagaz sicut curato vulnere a pito medico: remanet th signū. Sic in xpo post resurrectionē remāserūt signa plagaz nō cū alicq deformitate seu turpitudine: sz resplēdētia ad istar stellarū et vulnus lateris ad istar medie lune. z inēternū retinebit ista signa. Ego amore vestri q̄siui q̄re z inueni sex rōnes cōfirmatas autoritatibus sacre scripture veteris z noui testamēti: q̄re xps vult signa plagarum in suo corpore glorioso retinere: sz

Prima pp cōfirmationē de credētia.
Secunda ppter demonstrationē de beniuolentia.
Tertia pp memorationē devictoria
Quarta ppter iterationē de venia.
Quinta pp mānifestationē de iusticia.
Sexta pp informationē de penitētia.

Uel sic z breuius. Propter fidei confirmationē beniuolētie demōstrationem. Ui-

etorie cõmem orationẽ. Uenie ipetratiõ iustitie manifestationẽ. Pnie iformationẽ. His sex rõnibus voluit xps resurgere cũ signis q̃nq; plagaꝝ. Et de pmaloq̃tur thema dicẽs. Ostendit eis manꝰ z latus z etiam pedes. Luc. vlt. s. ppter cõfirmationẽ credẽtie discipulorꝝ incredulorꝝ. Ps thema. Dico pmo q pmarõ quare xps voluit resurgere cũ signis plagaꝝ fuit ppter ꝯfirmationẽ de credẽtia vt fides z credentia esset confirmata in aplis z ꝯfir in nobis. Hoc declaratur sic. Inter oẽs articulos fidei maiorꝫ difficultatis fuit ad credendũ articulus resurrectionis ꝙ alij articuli. Nota nõ solum infideles pagani: z phi nõ potuerũt credere hũc articulũ: immo etiã nec apli. Rõ: qm̃ regula est phie: q a pua ꝓuatiõe nõ est regressus ad habitũ. s. naturalẽ: qm̃ cecꝰ nullo posse naturali põt reduci ad habitũ vt videat: nec surdꝰ ad auditũ: nec mutꝰ ad loq̃ndũ. Mõ maior priuatio q̃ põt esse est mors: q per ipsaꝫ priuat hõ nõ solũ visu vel auditu: sed ẽt oibus sensibus. Si ergo a ꝓuatiõe cecitatis nõ est regressus ad habituꝫ multo minus a pura priuatione oim sensuuꝫ ꝛc. Jõ legit de aplo paulo in actibꝰ aplorũ q̃ pdicãdo iuit in greciã ad pdicãdũ in ciuitatẽ atheniẽsiũ vbi erat tunc maximũ studiũ phoꝝ q̃ patiẽter z cum magno silentio audierunt aplꝫ quousq; vẽtum fuit ad articulũ resurrectionis tũc quidã dixerũt. Quid vult seminator verboꝝ hic dicere. Alij vo dicebãt. Nouorũ demoniorꝝ videt annũciator esse: q Jesum z resurrectionẽ annũciauit eis. act. xvij. Qm̃ nõ solũ phi nõ poterant credere xpi resurrectionẽ: imo etiã nec apli xpi. Luc. xxiiij. legit q tres marie regresse a monumento nunciauerunt aplis quõ xps surrexit a mortuis. Et visa sunt ante illos quasi deliramentũ ẏba ista: et nõ crediderũt illis itm̃ q thomas apls q̃ nõ fuit cũ alijs aplis qm̃ eis apparuit iesus qm̃ dixerũt sibi apli. Uidimꝰ dñm Jo. xx. Rñdit Tho. vultis me deludere. Nisi videro in manibꝰ eiꝰ fixurã clauorum: z mittã digitũ meũ in locũ clauoꝝ z mittam manũ meã in latus eius: nõ credam. Qm̃ erat in cruce z iudei sibi p mittebãt q̃ q̃uerterent si descenderet de cruce z nõ potuit descẽdere: z q mõ surrexit nõ credo. Jõ Marc. vlt. Nouissime recũbẽtibꝰ. xi. apparuit eis iesus z exprobrauit incredulitatẽ illoꝝ z duriciã cordis: q̃ his q̃ viderãt eum resurrexisse a mortuis nõ crediderãt. Nota nouissime q in die ascẽsiõis q̃ fuit apparitio vltia exprobrauit incredulitatẽ eoꝝ: q primo nõ crediderũt. Dicit Amb. in li. de ẏginibus q ẏgo mãria postq̃ xps surrexit z sibi apparuit vocauit aplos z nũciauit eis q eius filius surrexerat z noluerunt sibi credere: immo dicebãt: bonũ est dõna corã ea sed retro dicebãt: q̃ vult credere credat. Jõ modo rñdeo ad qõnem quaꝫ multi facit in articulo resurrectionis: z resurrexit tertia die ꝛc. quare additur sm scripturas z nõ in alijs articul fidei. Dic qũo sancti pres ordinauerunt credo in ꝑlio nyceno z de alijs articulis fidei gentes credebãt simplr eis: sed in articulo resurrectionis addiderũt sm scripturas ad maiorẽ cõfirmationẽ: z hunc modũ habuerũt de biblia ab aplo paulo dicẽte. Tradidi vobis in primis q̃ z accepi qm̃ xps mortuꝰ est p ꝑtis nostrꝫ sm scripturas z q sepultꝰ est: z q resurrexit tertia die sm scripturas. q. d. nõ solũ dico sm intellectũ meũ z credentiam meã sꝫ sm scripturas. Et q visus est cephe z post hoc. xi. j. Coꝝ. xv. Sciẽs ergo xps difficultatẽ credẽdi huius articuli ppter duritiã z minus credẽtiã discipulorꝝ suorꝫ voluit resurgere z retinere signa plagaꝝ p ꝯfirmatione credẽtie. Jõ dicit Joannes q apparuit eis dic. Pax vobis z ondit eis manꝰ z latus: q dixit Credite ego sum. Deinde vocauit thomam dicens. Infer digitũ tuũ ꝛc. z thomas credẽdo dixit. Dñs meus z deꝰ meꝰ Non solum hoc fuit confirmatio credentie Thome z aliorꝝ aplorꝝ: sed etiaꝫ pro confirmatione nostra z oim xpianorũ: z qm̃ audiunt vel legunt totã ꝓbationẽ Gregorius. Plus nobis contulit thome incredulitas ꝙ marie credulitas: dum enim ipse vulnera tangit carnis in nobis vulnera sanat infidelitatis. Ecce pma ratio. De ista autoritas. Surge propera amica mea z sponsa mea. Ueni columba mea in foraminibus petre: in cauerna macerie. Canti. ij. Nota hic eccle

ſia vel xp̃ianitas vocatur a xp̃o amica ſpōſa ⁊ colūba. ꝓuo vocat ipam amicā ⁊ bñ cū ſibi oñdit maximā amicitiā nūq̃ aliq̃s tm̃ fecit p vroꝛe ſua. Jō ôt. Surge amica mea. ſ. de infidelitate ⁊ min⁹ credētia in quā cecidiſti: qꝛ oēs perdide rāt fidē in xp̃i paſſione. Deinde vocat eā ſpōſa z: qꝛ ex ea gñat xp̃s filios. Tertio vocat eā colūbā ꝓpter ſimplicitatē gentiū in ꝓmiſſa eccleſia nō faciebāt rapinā ⁊c. dicit ꝙ xp̃s eccleſie. Surge ⁊c. in foraminib⁹ petre illi⁹. ſ. de q̃ dicit apl's. Petra aūt erat xp̃s. j. Coꝛ. x. In cauerna macerie. humanitas eſt paries ſiue maceries. Nā ſicut maceries cooperit ⁊ abſcōdit ſic hūanitas diuinitatē coopꝛebat. Latus eius ôt cauerna. Qꝛ ôt; Joā. xix. Un⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ apuit: nō dicit vulnerauit ſz apuit. Ecce hic ꝓma rō. Moraliꝛ cogitate hic xp̃i benignitatē q̃ amoꝛe pauperꝛ voluit reſurgere cū ſignis plagaꝛ vt ciu⁹ crederēt. Jn q̃ nobis dedit exēplū hūdi pietatē ⁊ ꝓpaſſionē de miſerabilib⁹ pſonis pupillis viduis ⁊c. vt eis ſubeamus. Uidue ⁊ pupillo non nocebitis. Si leſeritis eos vociferabunt ad me: ⁊ ego audiā clamoꝛē eoꝛ ⁊ indignabiꝛ furoꝛ me⁹ ⁊c. Exo. xxij. ¶ Secunda rō eſt ꝓpter demonſtrationē benuolētie quā. ſ. hz erga nos. Hoc pōt declarari quadā experientia mūdana de milite diligente aliquā domicellā amoꝛe cuius portat clenodiū ex auro ad oñdēdum ſuū amoꝛē ⁊ gliaꝛ de ea intm̃ q̃ ſi aliq̃s tāgit clenodiū illud ſeq̃tur duellū ⁊c. Sic miles xp̃s philocaptus eſt de illa domicella. ſ. eccleſia ſeu xp̃ianitateꝫ de natura hūana. Nūq̃ aliq̃s hō cū tāto ardoꝛe amauit aliquā mulierē ſicut xp̃s naturā humanā ꝓ cui⁹ amoꝛe recepit clenodiū in veſte hūanitatis. ſ. q̃nq̃ vulnera q̃ſi q̃nq̃ ſtellas q̃ voluit retinere poſt reſurrectionē. Un̄ ſi aliq̃s interrogaret dñe amoꝛe cui⁹ portatis iſtō clenodiū? Rñderet. Amoꝛe philocapte mee. De hoc autoꝛitas. Eſa. in pſona xp̃i dicit. Dixit ſyō dereliq̃t me dñs ⁊ dñs oblitus eſt mei? Rñdet xp̃s. Nūq̃d obliuiſci pōt mulier infantē ſuū vt nō miſereat? filio⁹ vteri ſui. Et ſi illa oblita fuerit: ego tm̃ nūq̃ obliuiſcar tui. Ecce in manibus meis deſcripſi te: muri tui coꝛam oculis meis ſemꝛ Eſa. xlix. Nota. Dixit ſyō. i. xp̃iana eccl'a ſpeculatiua in die aſcenſionis dixit dereliq̃t me dñs: ⁊ dñs oblitus eſt mei. Cui rñdit xp̃s di. Quare dicis ḣ. Nūq̃d obliuiſci pōt mulier infantē ſuum ⁊c. q. d. plus diligo te. ſ. ſponſam meā q̃ mater filiū: qꝛ ecce in manibus meis deſcripſi te. ſ. calamis clauoꝛ. Ut lus ſuſtineret amoꝛe ſue dilecte q̃ō nomen ſuū dilecte ſcriberēt ferro ignito in carne ſua. Et muri tui. ſ. vulnera: qꝛ ſicut muris defenduntꝫ ville ab inimicis ſic nos cruce xp̃i defendimur ab inimicis. ſ. demonib⁹. Moraliꝛ ſicut xp̃s amoꝛe nr̄i portat diuiſam: ſic nos amoꝛe ſui debem⁹ portare aliquā diuiſam. Dic q̃ q̃libet opus pniale eſt diuiſa xp̃i: q̃ ergo amoꝛe xp̃i ieiunat ⁊ eſt diſcoloꝛatus diuiſam xp̃i portat. Idē de illo q̃ portat ciliciū vel ſe diſciplinat. Idē de hoibus vel mulieribus q̃ amoꝛe xp̃i dimittunt vanitates ornamentoꝛ ⁊ vadūt hūiliter Greg. euidētiſſimū ſignū reproboꝛ eſt ſuperbia ⁊ electoꝛ humilitas. Nā q̃ō illoꝛū q̃ſq̃ ſupra ſe portat: ſub q̃ rege militat declarat. ¶ Tertia rō eſt ꝓpter commemoratiōnē victoꝛie de bello q̃ō hūit in die veneris ſctā. Ualt em̃ q̃ tm̃ negociū nō tradaꝫ obliuiōi: iō retinuit ſigna plagaꝛ. Hoc pōt declarari p parabolaz de nobili ciuitate ab infidelib⁹ inimicis obſeſſa crudeliꝛ ita q̃ nullū recipiebant niſi ad mortē. Sed venit nobilis fortis miles ⁊ valēs q̃ p liberatione bellauit cū inimicis: ⁊ finaliꝛ habuit victoriā ſed fuit in p̄lio grauiter vulneratus. Rex ãt ciuitatis habuit pitiſſimū medicū q̃ poterat ipſum totaliꝛ curare nec in eo appareret ſigna plagaꝛ ſed miles noluit immo voluit q̃ taliꝛ curareꝫ q̃ remaneret ſigno plagaꝛ ad cōmemoratiōnē victoꝛie. Hec magna ⁊ nobilis ciuitas eſt natura hūana q̃ fuit ab illo magno p̃ncipe lucifero obſeſſa vltra. v. milia āno rū. ſ. ab adā vſq̃ ad xp̃m: intm̃ q̃ nemunē recipiebat captiuū: ſed oēs ducebanꝫ ad mortē in infernū. Quis eſt hō q̃ vuit ⁊ nō videbit mortē: eruat aiam ſuaz de manu inferi: nec poterāt hȳe remediū Sz venit ille nobilis miles filiꝰ ẏginis marie armat⁹ hūanitateꝫ vt poſſet recipere ictus: qꝛ in ſua diuinitate nō poterat

pati:z in die veneris sancta intrauit p-
tiū Jherusalē:z sibi liberauit ciuitatē:sed
fuit grauiter vulneratꝰ p totuz corpus.
Rex aūt.i.deꝰ pr̄ poterat ipm̄ talr̄ cura-
re q̄ nullū signū remaneret in suo corpe
sed xp̄s voluit retinere signa q̄ntaz plaga-
rum p̄cipaliū in signū z cōmemoratio-
nē victorie. De hoc auctoritas z pro-
phetia Ysa.lxij.in psona angelorum di.
Quis est iste q̄ venit de edō:tinctis vesti-
bus de bosra.i.de tribulatione. Rñdit xp̄us.
Ego q̄ loquor iusticiā.qr cū possz liberare
ciuitatē hūane nature p potentiā z violē-
tiā noluit nisi p iusticiā liberare eā. Ecce
terria rō. Moraliter dicit Aug.qr sicut xp̄s
retinuit signa plagaz i memoratione
victorie:sic z i die iudicij oēs martyres
resurgēt cū signis plagaz z doloz: in si-
gnū memoratiōis z glie ipoz. Dicit ei
s.Aug.xxij.de ciui.dei.vt doctor sctūs di-
cit.iij.p.q.liij.ar.vl.q fortassis in illo
regno in corpib⁹ martyz videbim⁹ vul-
nez cicatrices q̄ p xp̄i noie ptulerūt. Nō
em̄ deformitas i eis sz dignitas erit: et
q̄dā q̄litas in corpe:nō corpis:sz fortitudo
fulgebit pulchritudo:vbi gr̄a ō.b. Th.
cant.q in capite fuit vulneratꝰ in die iu-
dicij resurget cū illo signo speciali rutil-
lanti z perlucido in capite:ita q oēs co
gnoscent signū martyrij i memoratio-
nē suā. Idē de bto petro martyre. Idem
de.b.paulo z Dyonysio:q fuerūt decapi
tati ppr̄ xp̄m. Idē de illis q fecerūt pniaz
apparebūt vestigia cilicij disciplinarū
z. Auctoritas. Semp mortificationē ie
su xp̄i in corpe nr̄o circūferētes: vt z vi-
ta ihesu manifestet̄ in corpib⁹ nr̄is.j.ad
Cor.iiij.z ad gal.vj. Decetero nemo mi
hi molestꝰ sit. Ego em̄ stigmata dñi ihesu
in corpore meo porto. Secretū q̄n aliqs
vult facere pniam nō stati repit socios:
sz q̄ facit pniam portabit splendorē glie
¶Quarta ratio est ppt ipetrationē ve-
nie seu mie p nobis apud pr̄em suppli
cando inquantū hō:qr inquantū deus
nō cōuenit sibi supplicare:qr supplica-
tio fit maiori:z xp̄s iquātū deꝰ est equa
lis pr̄i z spūi sctō:sz iquātū hō supplicat
pr̄i z orat p nobis z bñ expedit nobis:
qr alias iā fuissemꝰ cōsumpti ex pctis Au
ctoritas. Xp̄s ihesus q̄ mortuꝰ est: imo q̄
z resurrexit q̄ ē ad dexterā dei q̄ etiā in-
terpellat p nob. Ad Ro.viij. Ad declara-
ndū modū huiꝰ interpellatiōis nota
ui hystoriā quā recitat Iosephus de anti
pr̄e pr̄e Herodis ascalonite:q occidit in-
nocētes:qr p imperatore fuit vulneratꝰ
in multis prelijs. Qui fuit ab inuidis
accusatꝰ apd iperatorē de pditione. Et
citatus ab iperatore pparuit z rñdit:nō
verbo sz facto:qr nudatus ondit vulnera
iperatori dī. Non sunt ista signa pditio
nis sed fidelitatis. Tūc āpleratus ē euz
imperator z osculatꝰ. Sic miles xp̄s p ho
nore dei pr̄is bellauit. Et in domo xp̄i.s.
ecclia z in genere suo.s.hūano fuit mul
ta mala z pditiones q̄ deū pr̄em recurrē-
do ad diuinos inimicos dei z. Et clamo
res q̄rimonie z accusatiōes venūt quo
tidie coram deo pr̄e q̄ dicit filio. Fili in do
mo vra sustinetis vos pditiones cōtra
me z. Xp̄s rñdet pr̄i ondendo vulnera
di. Et q̄re recepi ego ista vulnera. Nūqd
vt exercetis eos ad pniam. Et deꝰ pr̄ licz
sciat ipz interrogat. Quid sunt iste plage
i medio manuū tuaz. rñdet xp̄us. His
plagatꝰ sum.s.p honore vr̄o in domo
eoz q̄ diligebant me. Zach.xiij. Nota in
domo eoz.s. patriarchaz z pphetarum
qui dilexerāt xp̄m:sz eoz filij fuerūt ma-
li:z ipm̄ odio habuerūt z ipm̄ vulneraue
runt. Ecce quarta rō. Moraliter pz qūo se-
cure possim⁹ confidere si volumꝰ corrigi de
pctis q deꝰ parcet nob:qr talem aduo-
catū ibi hēmꝰ. Nā si sīes in terra regis ha
beret aduocatū eloquentē:sapientem:z a
rege valde dilectum: posset securus esse
de grana regis. Talis aduocatus ē xp̄s
in cūria dei. Miser est em̄ q defendit se i
pctis vel desperat z nō cor git se. Ideo
j.Joā.ij. Filioli mei hec scribo vobis vt
non peccetis:sz z si q̄s peccauerit aduo
catum habemus apud pr̄em ihesuz xp̄m
et ipse est propiciatio pro peccatis no-
stris. ¶Quinta ratio est ppter manifesta

tionē inſtitie. Qñ xp̄s in die iudicij̄ deſcendet ⁊ ſtabit in aere ⁊ oēs gentes in circuitu ei⁹. Dicit Chryſo. ſup Mat. xxiij. q̄ tūc xp̄s oñdet ſigna plagarum di. Ecce q̄d ego feci ꝓ vob̄ vt vos redimerez et ianuā padiſi aperirē. Ecce manifeſtatio iuſtitie. Quid feciſtis vos ꝓ me. Bñ dictus erit ille q̄ potuerit oñdere aliq̄d op⁹ notabile factū ꝓ xp̄o ꝓbi gr̄a. Dicēt illa die deuoti religioſi. Dñe nō feci tm̄ ꝓ vob̄ cp̄tū vos feciſtj ꝓ me: ſz amore vr̄i renūciaui libero arbitrio cui naturaliter i clinabar ꝓ votū obediēte. Itē dimiſi diuitias tpales ꝓ votū pauptatis. Idē de bonis clericj ⁊ laicis dicētib⁹. Dñe vos amore mei fuiſtj plagat⁹ in capite: ⁊ ego amore vr̄i dimiſi ornamenta ⁊ vanitates capitis. Itē ſicut vos habuiſtis facie de turpatā ⁊c. amore vr̄i amiſi pulchritudinē faciei. ſ. ieiunando ⁊c. Itē vos amore mei extēdiſtj man⁹ in cruce ⁊ ego amore vr̄i extēdi manū dextrā dādo elemoſynā ⁊ ſiniſtrā faciēdo reſtitutionē. Itez habuiſtj lat⁹ aptū ⁊ ego remiſi de corde inimicis. Itē habuiſtj pedes clauatos ⁊ ego abſtinui a malis paſſib⁹. Tūc dicet xp̄s. Et q̄ fuiſtj mihi ſiles i doloꝛib⁹ eritis mihi ſiles i gl̄ia. Venite bñdicti ⁊c. Mat. xxv. Deide dicet xp̄s hiis q̄ erūt a ſiniſtrj. Ecce q̄d feci ꝓ vob̄ oñendo ſigna plagar̄ q̄d feciſtj ꝓ me. At illi tacebūt. Et tūc xp̄s dicet. Ecce ſuſtinui ꝓ vobis doloꝛes in capite: ⁊ vos habuiſtj caput plenū vanitatib⁹ pōpis: ſupbia ⁊c. Ego habui man⁹ pforatas: ⁊ vos feciſtj rapinā. Idē de alijs ⁊c. Jō. Ite maledicti ⁊c. Diſcedite a me ma. mat. xxv. De hoc pphīa. Aſpicēt ad me, quē ꝓfixerūt ⁊ plāgēt eū plāctu q̄ſi ſi ſup vnigenitū: ⁊ doleb̄t ſup eū ſicut doleri ſolet i morte ꝓmogeniti. In illa die magn⁹ erit plāctus in hierl̄z: q̄ ibi erit iudiciū: ſic plāct⁹ ad remō i cāpo magedō. zacha. xij. ¶ Sexta rō eſt ꝓpt̄ iſormationē ſine ꝓtinuationē pnie. Dñs ihs i tpe pnie. ſ. in die veneris ſcā recepit q̄nq̄ plagas ꝓncipales: ⁊ p⁹ reſurrectionē i tpe paſchali ipas voluit retinere: ſz nō ita magnas ſicut q̄n ipas recepit: ſic nos i tpe pnie. ſ. i. xl. recipim⁹ q̄nq̄ plagas i q̄b⁹ ꝓſiſtit tota pnia. ⁊ mō tpe q̄drageſimali ⁊ paſchali debemus eas retinere: ſz nō ita magnas ⁊ fortes. Prima plaga fuit ꝓtritio dolorioſa de peccatis cōmiſſis ſi bon⁹ xp̄ian⁹ es in. xl. doluiſti de pctis. De iſta plaga dz nūc remanere ſignū. ſ. ꝓpoſitū nō redeundi ad pctā: iunt mlti: q̄ credūt q̄ ſolū in. xl. oñt facere pniam ⁊c. imo oī tpe neceſſariuz ē cauere a pctis. Jō xp̄s dixit. Vade ⁊ iā ap̄li⁹ noli peccare. Jo. viij. Scda plaga fuit ꝓfeſſio pudoꝛioſa: ⁊ illā plagā dī q: doloꝛioſuz ē ſeipm diffamare. De iſto eſt tenēdū ſignū q̄ die dñica ſitis i ꝓfeſſiōe miſſe: q̄m illa ꝓfeſſio ſignū ē illi⁹ plage. ſ. ꝓfeſſiōis i q̄drageſima. iō ꝓ vob̄ dī añ miſſā ꝓfiteor. Nā ſacerdos dz eē ꝓfeſſus ſacramētalī ſi mortalī ꝓmiſit ⁊c. Jō dō. ps. xcix. Ppls ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹ itroite portas ei⁹ ꝓfeſ. Tertia plaga ē afflictio doloꝛioſa. ſ. ieiunare: non comedere carnes: plaga ē doloꝛioſa non ꝓſuet⁹ ⁊c. Signū retētiois hui⁹ plage ē tēperātia in cibo ⁊ potu. Itē vt ieiuni veniatj ad miſſaz die dñica: q̄ hz loq̄ cū rege vel papa nō bibit añ ⁊c. ⁊ talj pōt dicere. Dirigat̄ dñe oꝛo mea: ſicut incē. i ꝓſpe. tuo. p. cxl. Quarta plaga ē reſtitutio copioſa. Signū retinēdi hui⁹ ē decetero nō facere vſurā nec ſimoniā: nec rapinā: nec furtū: nec retinere mercedē eis debitaz: nec rē inuētā: nec decimas: nec ꝓmitias: nec bona eccl̄ie: nec hoſpitalitū: nec defūctoꝝ iuxta illō ap̄li. Qui furabat̄ iā nō furetur magis aūt laboꝛet opando manibus ſuis q̄d bonū ē ⁊c. ad Eph̄. iiij. Quinta plaga eſt remiſſio iniuriola. ſ. remittere iniurias. Iſta ē plaga laterj q̄ reſpicit coꝛ ⁊ doloꝛioſa plaga eſt. Signū retinēdi hui⁹ ē ne decetero portem⁹ odiū: rācorē ⁊c. ſz pacē ⁊ amorē ⁊ vnitatē ⁊ cōcoꝛdiā. In hoc ei cognoſcēt omnes q̄ diſcipli mei eſtis ſi dilectionē hētis adiuicē. Jo. xiij. Ut hec mādo vob̄ vt diligatj inuicē ſicut dilexi vos. Joā. xv. De hiis ſignis dicit Ber. Data ſunt q̄dā ſigna ⁊ indicia manifeſta ſaltē vt idubitabile ſit eī eē de nūero electoꝝ in q̄ hec ſigna pmāſerint. No. hāc materiā de cicatricib⁹ ⁊ rōnes ꝓpter q̄s cicatrices ſuauit xp̄s in eternū i corpe manſuras. q̄s vt Beda ſup Lu. dicit. Nō er ipotētia curādi ſuauitj vt ippetuū victorie ſue circūferat triūphū. Tāgit. b. Tho. iij. p. q. liij. ar. vl. p totum. ¶ De eadē dñica. Sermo. v.

vestis innocētie ꝛ signū character ꝛ deturpat: ꝛ nō perdit: imo remanet semp in dānatis: qr indelebilius est. iiij. dist. iij. q. ꝛ. ar. iij. q. iij. Et. iij. pte. q. l. ar. iij. ad tertium. ꝛ. q. lxij. ꝛ. lxvj. ꝛ. lxxij. Ideo ioannes. Apoc. xvj. Beatus qui vigilat ꝛ custodit vestimenta sua ne nudus ābulet ꝛ videant turpitudinē ei⁹. Quia alia nuda magis est abominabilis ꝙ corp⁹ nudum. Moraliter. Dic quō parētes debēt puidere ne filij eoꝝ perdant hāc vestem innocentie nutriēdo eos ꝛ dando bonas doctrinas. Primo vt sciāt se signare. Secūdo ꝙ ginē mariā salutare tanꝙ reginā ꝛc. Itē ne iurēt: ne mentiant ꝛc. Qm̄ magna est culpa parentuꝝ si filij sunt mali. Quia qñ sunt parui: iuuenes ad instar ꝙgule dirigi pñt ꝛc. Ideo dicit xp̄s beato ioanni. Habes pauca nomina in sardis q̄ nō inquinauerūt vestimēta sua. ꝛ ambulabūt mecū in albis: qr digni sūt Apoc. iij. Not. sardis interpretatur principatus vel pulchritudo. Ecce innocētia baptismi in qua pauci sunt. Jō dicit. Habes pauca nomina in sardis. Unde dicit apl̄s. Nolite cōtristare spm̄ sanctū. s. qui habitat in vobis in quo signati estis in die redemptiōis scz baptismi. ad Ephe. iij. Scō dat de⁹ signū de militia spūali: ꝛ hoc in sacramēto cōfirmatiōis q̄ nō pōt dari nisi ab epō: imo est q̄stio. Utruꝝ papa posset cōmittere simplici sacerdoti vt pfirmet: ꝛ aliqui doctores tenēt ꝙ nō: beat⁹ Tho. th̄ in. iiij. scrip. dist. vij. q. iij. ar. ꝛ. q. iij. ꝛ di. xxv. q. ꝛ. ad tertiū. ꝛ. iij. parte. q. lxij. ar. ij. ad primū: tz ꝙ pfirmatio cōferri pōt a simplici sacerdote ex cōmissione solu⁹ pape: nō aūt a dyacono. Hoc signū datur a xp̄o qñ ep̄s dicit. Consigno te signo crucis ꝛc. ꝛ dat sibi alapā vt recordetur. Sic etiā pacif̄ miles alapa vt ense qñ fit miles. Jō dr signū militie qr in ea dat robur ad pugnā spūalē vt dicit sctūs Tho. iij. pte. q. lxij. ar. iij. ad tertiū. ꝛ ar. v. vj. ix. ꝛ. x. hoc signuꝝ est ad instar monilis aurei i frōte: intm̄ ꝙ qñ aia intrat paradisum statim cognoscit quō vnus fuit pfirmatus ꝛ nō alius ex illo signo militie spūalis. Jō factatis cōfirmari filios vestros. Quia cōfirmati habēt maiorē gloriaꝝ in celo ꝙm̄ nō pfirmati vt dicit sctūs. Tho. iij. par. q. lxxij. arti. viij. ad quartū. Et in pfirmatione cōfert plenitudo gr̄e spūssancti. vt in dicto ar. ſ. et cōfirmatio roborat aiam ꝓ alias impugnationes quo ad fidē: vt in. iiij. dist. vij. in litterali expositione. ꝛ. iij. c. q. arti. ix. De illo signo dicit scriptura. Nolite nocere terre ꝛ mari neq; arboꝝ⁹ quoadusq; signem⁹ seruos dei nostri in frontibus eoꝝ. Et audiui numerū signatoꝝ cxliij. milia signati. Apoc. vij. Not. Nolite nocere preceptuꝝ est xp̄i ad antixp̄m ꝛ suos di. Nolite nocere terre. i. laicis laboribus ꝓ terrenis. Neq; mari. i. penitentibus qui dicuntur mare ob contritiōis amaritudinē. Neq; arboꝝ⁹. i. personis pfectis in bonis opib⁹ fructificantibus. Ideo ex isto sacramēto cor xp̄iani cōfirmat intm̄ ꝙ tpe antixp̄i fortior erit cōfirmatus ꝙm̄ alter nō cōfirmatus. Ideo xp̄s pcepit apl̄is. Luc. vlt. Sedete in hierlm donec induamini ꝓtute ex alto: idest donec sitis confirmati. Qr licet apl̄i fuerūt a xp̄o baptizati baptismo christi vt dicit sctūs Tho. iij. scrip. di. xxix. ꝛ ar. iij. ad tertiū: nō th̄ fuerūt pfirmati vsq; ad diez penthecostes. Ideo dixit eis. Sedete id est nō intretis bellū predicationis: quia nō estis fortes donec induamini ꝛc. Fuerūt em̄ apostoli cōfirmati a xp̄o. Sz sine materia: vt dicit sanct⁹ Tho. di. vij. q. ſ. ar. ij. q. ſ. ad tertium. iij. pte. q. lxij. ar. ij. ad primū. Sic in quattuor prelijs antixp̄i multi erunt nō fortes: qr nō sunt confirmati qui timore negabunt fidem.

Primū prelium erit per dona placētia.
Scōm ꝓ miracula apparentia.
Tertiū ꝓ insolubilia argumēta.
Quartū per durissima tormenta.

¶Sed illi qui erūt pfirmati erūt fortes in oibus istis p̄lijs: dicentes illud Act. xiij. Per multas tribulatiōes ꝛc. Ecce ꝙre dicit. Nolite nocere terre ꝛc. Et sequit. Et audiui numerū signatoꝝ. cxliij. milia signati. Ubi ponit tria ꝓposita quia tres ꝓditiōes pſonaꝝ debēt recipe sacramentum confirmationis. s. cētū milia. i. seres q̄dragita milia. i. iuuenes: q̄tuor milia. i. pueri. Milia aūt significat pfectionem confirmationis q̄ potest dari senibus: iuuenibus ꝛ pueris quattuor annoꝝ ꝛ supra. Dicit em̄ sanctus. Tho. iij. parte. q. lxij. di. v. ar. viij. ꝛ. iiij. scrip. di.

vij.q.iij.ar.ij. De hoc q confirmatio dz dari cuilibet baptizato cuiuscūq etatis sexꝰ z cōditiōis: z ēt monēti. O qualis honor est habere hoc signū: qz sicut in curia regis lz oēs sint domestici: tñ magna differētia est iter milites z scutiferos ꝛc. Sic oēs xpiani sunt domestici regis ipsi xpi tñ nobiliores sunt cōfirmati: qz sūt milites q dicere pñt arma militie nostre non sunt carnalia. Quilibet nr̄m magis vellet q filius suus esset miles in curia regis q scutifer tm̄. Idē de curia regis xpi. Ergo labora sicut bonꝰ miles xpi. ij. ad Tim̄. ij. Tertiū signū est de presidentia spūali. Hoc signuz datur presbyteris in sacro ordinū qñ ordinat ad sacerdotium. q d signū dr esse caracter idelebilis. vnde magna psidētia ē remittere pctā. Quis pōt remittere pctā nisi solus deus. Hoc posse dimisit deus sacerdotibꝰ. Item posse aperire celū in cōsecratione. Quis enī fideliū habere dubiū possit i ipa imolatiōis hora: ad sacerdotis vocē celos aperiri z i illo iesu xpi mysterio āgel oz chor̄os adesse sūma ac ima sociari vt dicit. Greg. i. iiij. dialogoz de pse. di. ij. Quid sit sanguis: versi. q̄s. Angeli autē dicere possunt cantādo. Panis angelicꝰ fit panis hoim: dat panis celicꝰ figuris terminū. O res mirabilis mādūcat dñz seruꝰ paup z hūilis. de isto signo dicit scriptura. Vidi alterū angelū ascēdētē ab ortu solis habentē signum dei viui. Apo. vij. Nota q alter angelus dr sacerdos: qz lz non sit angelus in natura vel pson̄a: debet tñ esse angelꝰ similitudine: vt bonꝰ frater ꝓdicator: dr alter dñici similitudine. Dicq̄ dz tenere vitā angelicā ꝛc. iō Exod. xix. Sacerdotes qui accedūt ad dominū sanctificent ne pcutiat eos. Dic qñ sunt boni sacerdotes quō ab angelis cōmendant: qñ vo sunt mali detestantur. Ecce quare dicit. vidi alterum angelum de sacerdote. Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciam: z legē requirēt ex ore eius qz angelus dñi exercituū est. Nota ascēdētē ab ortu solis qz missa nō est celebrāda sñ ortū solis. i. luce: nisi de speciali licētia pape. Vñ dicit sctūs Tho. iij. parte. q. lxxxiij. ar. ij. ad quartū. z. iiij. scripti. xiij. q. i. arti. ij. q. iiij. q missa pōt dici qñ icipit apparere aurora: nō aūt de nocte nisi in natiuitate xpi: z in vigilia pasche tunc em̄ ex digna celebratione misse sacerdos ascendit in scala gre plusq̄ ex aliq̄ alio ope. Per oppositū mali sacerdotes ex illo descendūt vsq̄ a pfundum iferni. Dō. ps. cvj. ascendūt vsq̄ ad celos s. boni: z descēdūt vsq̄ ad abyssos mali pfyteri: aia eoruz in malis tabescebat. Nota habētē signū dei viui: scz presidentie spūalis: seu presidentie sacerdotalis hoc signū habuit etiā dñs iesus nō sub ratiōe characteris: qz dicit sctūs Tho. iij. di. xij. q. i. ar. iij. z. iij. parte. q. lxij. arti. v. q xps nullum habuit characterez. Dauid. Iurauit dñs z nō penitebit euz tu es sacerdos in eternū em̄ ordinez melchisedech. Quartū signuz est de pnia sacramentali. Vñ qñ alicui cū cordis ptritione pfitet pctā sua: qñ sacerdos absolvit ipm̄ in illo puncto dat in aia signuz qō dr ornat z nō dr caracter sz ornat intrinsece q qñ aia sic penitens recedit a corpore: demones q veniūt ad mortē cuiuslibet videntes hoc signū fugiūt. Secus de aia ipenitēti q nō vult exire de corpore: sicut nec captꝰ de carcere ad audiendaz sniaz dānatiōis. De hoc signo dicit scriptura. Precepti est illis ne lederēt fenuz terre neq oē viride: neq oēz arborē: nisi tm̄ hoies qui nō hñt signū dei in frōtibꝰ suis. Apoc. ix. Preceptum est illis scz demonibus. Ideo dauid orādo hoc signū petebat dicēs. ps. lxxxv. Fac mecū signū in bonuz vt videant qui oderunt me scz demones z cōfundant qñ tu dñs adiuuisti me: z cōsolatus es me. s. q gloriam. Ecce quare dicit thema. Multa quidē z alia signa fecit ꝛc. Deo gratias.

¶ De eadē dñica: qualiter xps stat i medio presbyterorum. Sermo. vij.

STetit iesus i medio discipuloꝝ suoz. Joan. xx. Sciēs q clare iueniri potest rōne z autoritate sacerdotes noui testamenti z etiā oēs eccīa dicunt ꝓprie discipuli xpi. Rō. Illi em̄ q cōtinue studēt z cogitāt loquūtur z ratiocinant de doctrina alicuiꝰ doctoris recte dicunt eiꝰ discipuli: vt grammatici dicunt discipuli pisciani. Phi etiā de doctrina phi. Itē qui corde cogitant z ore

loquunt doctrinā z legē doctoꝝ ieſu.xp̄i z ſeruāt eiꝰ p̄cepta:recte dicūt eiꝰ diſcipuli. Auro. Liga teſtimoniū:ſigna legē in diſcipl̄is meis. Eſa.viij. No. liga teſtimoniū. Ler euāgelica dr teſtimoniū.ſ.de ſecretis celeſtibus teſtificādo. Jo.iij. Quod ſcimus loq̄mur:z quod vidimꝰ teſtamur Signa legē.ſ.veterē q̄ non dr ſeruari:q: figura fuit noue legis. Jtē alia autoritas Si mānſeritis in ſmōe meo:vere diſcipli mei eritis. Jo.viij. No. ſi mānſeritis.ſ.ſtudēdo:cogitādo:loquēdo:perſando.tales ſunt dicti q̄ ꝑtinue cogitāt:ſtudēt:loquunt:z rōcinant doctrinā xp̄i in officio Jdeo dicit thema. Steuit ieſus in medio diſcipulorum ſuorū. Modo videndū eſt ex q̄bus operibus xp̄s ſtat i medio diſcipuloꝝ. Et inuenio ex tribus.ſ.

Primo p collaudationē angelicalē.

Scdo p conſecrationē ſacramentalē.

Tertio p conuerſationē ſpiritualem.

Ergo ſteuit in medio diſcipuloꝝ ſuorum. Dico primo q̄ xp̄s ſtat in medio p̄ſbyteroꝝ p collaudationē angelicalē. Officia eccleſiaſtica dicūtur collaudatio:a con q̄ eſt ſimul z laudatio.q: angeli nobiſcum laudant dñm. Nunq̄ fit officiū in aliqua eccleſia quin angeli ſint p̄ſentes nobiſcum. Autoritas .ps. lxvij. Preuenerunt principes coniuncti p̄ſallentibus in medio iuuenculaꝝ tympaniſtriarum. Principes dicunt ſcti angeli.vt exponit Berñ. Rō:q: ſicut q̄libet rex huius mūdi dicit princeps:ita angelus.immo magis eo q̄ minor angelus celi eſt maior quolibet rege huius mūdi in honore z dignitate. Preuenerunt eñ principes ſcz angeli:quia anteq̄ dicatis p̄ſalmos iam ſunt cōiuncti vobiſcum ad p̄ſalmodiā dicendā:vt exponit Ber. No.in medio iuuenculaꝝ tympaniſtriaruꝝ:nō dicit vetulaꝝ. Synagoge dicunt vetule ſed eccleſie chriſtiane dicuntur iuuenculle tympaniſtrie. Nō ſolū angeli:ſz z etiā ipſe rex angeloꝝ eſt in medio:q̄ ꝓtz ex ſuo teſtimonio. Matt.xviij. Ubi ſūt duo vel tres congregati in noie meo ibi ſum in medio eoꝝ. Jn hac autoutate chriſtꝰ oſtendit nobis tria que debemus habere faciendo officiū diuinum. Primo q̄ ſimus duo vel tres:z non plēs neq̄ paucores duo ſunt chorus dexter z ſiniſter:vel tres ꝓ illis q̄ ſunt in pulpitro: vel duo ſunt cor cogitando z os loquēdo:q: officiū nō debet dici ſolū contēplando:ſed ſimul contēplādo z loquēdo:vnde ſi os dicat officiū z cor cogitat aliud.tā ſunt duo Jdeo dicit Aug. Pſalmis z hymnis cuꝝ oratis deū:hoc verſetur in corde q̄ ꝓfertur in ore ꝛc. Alias xp̄s dicet Mat.xv. Populus hic labiis me honorat:cor aūt eoꝝ longe eſt a me ꝛc. Duo repreſentant duas xp̄i ſubſtātias:ſcz diuinitatē z humanitatē.tres aūt.tres p̄ſonas trinitatis. De his tribus dicit ſcriptura in tribus beneplacitū eſt ſpiritui meo que ꝑ bata ſunt cor̄ deo z hoibus. Eccli.xxv. Cor̄ deo z hoibus comꝓbat quando Chorus dexter z ſiniſter cantant ordinate. Sed hodie taliter cantant cōtēdendo ꝛc. q̄ reꝓbati ſunt coram deo z hoibus Jō audietis vos ꝛc. Nota cū dicit in nomine meo. Lu.ij. Vocatū eſt nomen eius ieſus.i.ſaluator. Tūc clerici ſunt congregati in noie ieſu quando ꝑcurant honorem dei z ſaluationē animaꝝ viuentiū z defunctoꝝ. Multi tamen congregantur in eccl̄ia non in noie ieſu:ſed denarij:q: alꝫ no venirēt:niſi ſint ibi pecūie. Dicūt aliqui. Nō introducam malam cōſuetudinē ſurgēdi ad matutinas ꝛc. Uñ raro viſitat eccl̄ia a pluribꝰ niſi amore denarij:nec audiūt confeſſiones z ſic de alijs ſacris.tales recepēt mercedē ſuā. Mat. vj. Et ex iſta rōne dicebat Ap̄lus. Omne quodcūq̄ facitis in verbo aut in opere. in noie dñi nr̄i ieſu xp̄i facite.ad Col.iij. Nota ibi ego ſum in medio qñ opus fit ꝓ ſuo honore certitudinaliter ip̄e eſt i medio.et hoc ſigno ſequitur q̄ in q̄libet ſermone facto in noie ieſu xp̄i:ip̄e eſt ibi Jdeo ſitis auſati:z cōſiderate q: ibi eſt papa ieſus z cardinales:ſcz angeli q̄ debetis cōpoſite ſtare in choro quomō ſtarent ſi rex vel papa eſſet in veſperis ꝛc. Die quomodo ſunt dicēde deuote ſeptē horie canonice. De quo loquit̄ ca. dolentes.extra de cele.miſſaꝝ.vbi p̄cipit eccleſia q̄ officiū diuinū diurn. pariter z nocturnū q̄tū deꝰ dederit deuote ꝓſolnat̄. Dico ſcdo q̄ xp̄s ſtat in medio per cōſecrationē ſacramētalē. Jam videtis q̄ in miſſa ſacerdos tenet hoſtiā conſecratā: in medio manuum ſuaꝝ z ipſaꝝ recipit

in medio corporis. Dauid in ꝓo. Deꝰ ſtetit in ſynagoga. i. cōgregatione deorum i. angelorū qui dicūt oēs nō eſſentialiter ſed participatiue. In medio aūt deos. i. ſacerdotes diiudicat. i. diuerſimode iudicat ⁊ condemnat propter defectus quos faciunt in miſſa. Primo iudicat ſacerdotes: ⁊ ipſos reꝓhendit de materia ſacrificij. ſi nō eſt ita ꝓparata vt decet. ſ. qō hoſtia ſit munda: alba ⁊ ſine macula ⁊ rotūda qꝛ ſignificat eternitatem dei. Item de materia ſanguinis q̄ ſit vinū purū ⁊ bonum ⁊ nō acetoſum. De quo. s. Tho. vide. iiij. ſcrip. di. xj. q. ij. ar. iij. q. ij. ⁊. iij. ꝑte q. lxxiiij. ar. v. ad ſcōz. vbi di. q̄ de aceto nō pōt confici ſanguis: ſed de vino aceto ſolūmodo: licet ſit peccm̄. Scōo iudicat iꝑos de forma ſi dicitur vt debet dici. Dic contra illos qui anhelant: ⁊ cū capite faciūt ſignū crucis. Item de forma conſecrationis ſanguinis: ⁊ qūo aliqui dicūt feſtinā ter nimis: aliqui nimis ſpacioſe. Tertio iudicat de inſtrumentis immūdis. ſ. corꝓoralibus: pannis ſeu mappis: ⁊ calicē candelis. Itē qō illud qō ſeruit altari: vt candelabra ꝛc. nō ſeruiat vobis i domo veſtra vel in menſa: qꝛ vt dicit regula iuris li. vi. Quod ſemel dicatū eſt deo amplius ad vſus humanos non eſt trāſferēdū Quarto iudicat itēꝯionē ſi celebrāt ꝓ pecunia: vt iudas vēdēdo xp̄m qꝛ accipere ꝓ miſſa aliq̄d quaſi p̄cū ei⁹ ē ſymonia: nō aūt ſi ſumat q̄ ſtipendiū dicit. ſ. tho. ij. ij. q. c. ar. ij. ad ſcōm. ⁊. iiij. di. xxv. q. iij. ar. ij. q. ſ. ad quartū. Et tales cōiterdāt miſſas ꝓ pnia i ꝓfeſſione. Qꝛ dicat. ſ. tho. iij. ꝑ. q. lxxxij. ar. ix ⁊ quolibeto. x. q. viij. ⁊. iiij. ſcri. di. xij. q. ſ. ar. ij. ⁊ di. xxiiij. q. ſ. ar. iij. q̄ celebrians miſſaz in peccato mortali: vel inducens talem ſcienter peccat mortaliter. Quinto iudicat vtrum celebrāt male parati ⁊ ſine deuotione. Ecce quare diiudicat. i. diuerſimode ⁊ er diuerſis cauſis iudicat. Iō apl̄s. ſ. ad Co. xj. Probet autem ſeipſum homo: ⁊ ſic ꝛc. Probet. ſ. motiuū celebrādi quod habet ⁊ ſic de pane illo edat ꝛc. Dictis ꝙbus nihil remanet ibi de pane niſi ſolū accidētia: vt dicit doc. iiij. ſcrip. diſt. xij. ⁊ eſt de neceſſitate fidei. Si dicaꝝ. De quo ergo fiunt vermes in hoſtia ꝛc. Reſpondeo q̄ illō ſacrm̄ eſt miraculis plenū ita q̄ illa accidētia habēt vigorē ſubſtantie qꝛ per ſe ſubſiſtūt. Iō de illis accidētibus generant vermes: qꝛ habēt virtutem ſubſtantie. De hoc vide. ſ. Tho. iiij. ſcrip. di. xij. q. j. ar. ij. ⁊. iij. parte. q. lxxvij. art. ij. Et ꝺ panis nō materialis: ſed celeſtialis. Juxta illud. Ego ſum panis viuꝰ qui de celo deſcēdi. ſi q̄s manducauerit ex hoc pane: viuet in eternū. Jo. vi. Nota iudicium ſibi manducat. i. damnationē. Dicit gl. Ambro. Ita puniet ac ſi xp̄m ꝓꝓijs manibus interfeciſſet. No. de hoc. ſ. Tho. in iij. q. ar. ij. ⁊. iiij. ſcrip. di. ix. dicens q̄ peccatū indigne ſumētiū euchariſtiā eſt minus graue peccatis ꝓmiſſis in deū: ⁊ grauius peccatis contra ꝓximū vel cōtra ſeipſum. ⁊ eſt etiam minꝰ graue peccato occiſionis xp̄i ⁊ proditionis eius: ⁊ etiā minus graue proiectione eius in lutū. iō antiqui ſancti dubitabant ⁊ valde timebant ſi eſſent digni ſacerdotio ꝛc. Tertio xp̄s eſt in medio ꝓ cōuerſationē ſpūalez oēs debemus ſpūaliter ꝓuerſari: ⁊ dicet nobis xp̄s. Ego in medio veſtrum ſum: ſicut qui miniſtrat. Lu. xxij. Sed conuerſatio ſpūalis dꝛ eſſe per quatuor ꝙtutes q̄s debemus habere in vita nr̄a q̄ ſunt.

Continentia perſonalis.
Abſtinentia corporalis.
Temperātia humanalis.
Sufficientia temporalis.

¶ Primo enim in noſtra conuerſatione debemus habere continentiam perſonalem ſcilicet viuere caſte. Dic contra illos qui dicūt. Luxuria minimum peccatum eſt mortale: verum eſt in laicis per reſpectum ad ſpiritualia peccata. Et dicit tamen ſanctus Tho. ij. ij. q. cliij. ar. iij. ⁊ i q. de malo. q. j. ar. i. ad. xiij. q̄ fornicatio eſt maius peccatū his que ſunt circa exteriora: ⁊ minus his q̄ ſunt ꝺ deū: vel cōtra ꝑſonā ꝓximi. Et ſm eūdē. iiij. ſcri. di. xxxiij. q. j. ar. iij. ⁊. ij. ij. vbi ſ. ar. ij. cōcubinatus. ⁊ q̄libet coitus ex̄ matrimonio eſt ꝺ legē nature ⁊ peccm̄ mortale. In ſacerdotibus tamen ⁊ religioſis eſt de maioribus peccatis carnis: qꝛ ſacrilegium: ⁊ ergo ratione iſtius magnū peccatū ⁊ furtū maius eſt homicidium: ⁊ adhuc maius periurium. Et dicit ſanctus Tho. in. ij. ij. q. lxxxviij. q̄ maius eſt adhuc fractio voti ſimplicis: ⁊ maius fractio voti ſolem-

nis vel expressi: vt in religiosis: vel anne xi: vt in presbyteris ex ordinatione eccle sie. Ideo oportet habere cōtinentiā psonalē. Jō dicit christus sacerdotib⁹. Sint lūbi vestri p̄cincti ⁊ luceme ar. ⁊c. Lu. xij. Et ita null⁹ ⁊ p̄sertim sacerdos habere dz cōcubinas nec suspectas familiaritates. Scō necessaria est abstinētia ce⁹ alis: qz aliter nō pōt hō viuere caste. Luc. xxi. Attēdite ne grauent corda vr̄a ⁊c. Jō hodie tot sunt luxuriosi: qz nō habēt ab stinentiam: qz sm hieron. Uenter mero esuās de facili in luxuriā spumat. Ter tia virt⁹ necessaria est tēperantia humanalis: scz ne nimis velitis cōuersari cum laicis. Ratio. Nam habem⁹ cōditiones imaginū que de longe apparent pulchre secus de prope. qz tunc vident defectus imaginū. Idez de ecclesiasticis. antiqui tus enim qñ p̄sbyteri vel religiosi ibant per villam tarde: ⁊ ex magna necessitate honorabantur ab oibus ⁊c. Ideo apls. Exite de medio eor⁹ ⁊ separamini dicit dñs. ij. ad Cor. vj. Quarta est sufficientia temporalis. Habentes enim alimenta ⁊ quibus tegamur his cōtenti simus. j. ad Timo. vj. Non facere debetis symonias: vsuras: nec tenere pecunias in posse indeor⁹. nec facere mercātias. Presbyter qui bene facit officium suum nūquā egebit: quia dicit christus. Primū queri te regnū dei ⁊c. Luc. xij. ⁊ Mat. vj.

¶ Dñica. j. post octa. pasche. Ser. j.

EGo sum pastor bonus. Joan. x. Sermo noster erit de sancto euangelio huius dominice. Et habebimus multas bonas doctrinas pro intellectus illuminatione ⁊ vite reformatione. Sed primo salutetur virgo maria Uerbum ꝓpositū pro themate ⁊ fundamento nostri sermonis est verbum dñice su christi de se loquētis dicēt⁹. Ego sum pastor bon⁹. Bonitas hui⁹ benedicti pastoris erga oues. s. fidelium christianor⁹ ostenditur in sancto euāgelio hodierno quadruplici ratione.

Prima rō: qz cōparauit oues p̄ciose.
Scōa quia custodiuit eas studiose.
Tertia quia pascit eas copiose.
Quarta quia collocat eas secure.

Dico primo q⁹ xp̄s vt bonus pastor emit suas oues p̄ciose. s. precio sanguinis sui nō habet eas de furto vel rapina siue ex deceptione: sed emit eas p̄cio iusto ⁊ superabūdanti. De hoc dicit ipse i p̄incipio euāgelij. Ego sum pastor bonus. Ratio: quia bonus pastor animaz suam. i. vitā corporalem dat pro ouibus suis. Ratio quare dat tam pretiosum precium est valor incōparabilis anime: qz nulla creatura corporalis cōparabilis est alie in valore. Uñ si i statera diuine iustitie que est iusta ⁊ equa in parte vna ponerētur omnes creature corporales scz aurum ⁊ argentū: margarite: elementa: sol: luna: ⁊ omnes stelle: ⁊ in alia parte vna anima rationalis: plus pōderaret in valore anima rationalis: q̄ oēs creature. Autoritas. Quid em̄ prodest homini si mundū vniuersum lucret: anime vero sue detrimentū patiat? Aut quā dabit homo cōmutationem pro anima sua. Matt. xvj. quasi dicat nullam sufficiērem. Parū lucratur qui perdit animā. Si ergo pro redēptione vnius anime non sufficit totus mūdus: quāto magis pro oibus animabus. Ideo nullū erat precium sufficiens nisi sanguis xp̄i infiniti valoris ex cōiunctione diuinitatis. Unde si in statera diuine iustitie in vna parte essent oēs anime: ⁊ in alia minima gutta sanguis xp̄i plus ponderaret in valore sanguis xp̄i q̄ omnes anime ex cōiunctione diuinitatis: nec aliud precium sufficiens poterat dari. De hoc dicit scriptura. Scientes q⁹ nō corruptilibus auro ⁊ argento redempti estis de vana vestra cōuersatione paterne traditionis sed p̄cioso sanguine q̄si agni incōtaminati ⁊ imaculati iesu xp̄i. j. Pet. j. Nota paterne traditionis. i. vanditionis. Dic qūo pater noster adā vendidit se ⁊ totum genus humanū precio vnius pomi: licet non legatur cui⁹ erat speciei ⁊ fuit captiuus diaboli ipse: vxor ⁊ consequenter omnes filij. Autoritas. A quo em̄ q̄s superat⁹ est. s. duello hui⁹ ⁊ seruus est. ij. Pe. ij. Sic adā ⁊ eua consentiētes peccato rediderūt se diabolo. Sic ergo captiui generāt filios: filij etiā sunt captiui. Sed venit xp̄s optim⁹ mercator de celo in terrā scīēs valorē animarum: dedit nō pomū nec aurū ⁊ sed solū

sanguinē preciosissimū inestimabilis valoris q̄ redemit nos.Jō dicit redēpti estis Nota redēpti.i.iterū empti.Unde cōclusio est theologie q̄ minima gutta sāguinis xp̄i erat precū sufficiens z superabūdans p̄ mille mūdis redimēdis virtute diuinitatis z infinite charitatis.Mō cogitate quot guttas sanguinis xp̄s p̄ nobis dedit.Primo adhuc puer in circūcisione z in prima gutta redemit nos.Idē in scōa ꝛc.Scō o in nocte passionis quot guttas sanguinis emisit.Lu.xxij.Factꝰ est sudor eius sicut gutte sanguis decurrētis in terrā ꝛc.cūlibet gutta fuisset precium sufficiēs.Tertio q̄n fuit adductus i domo pilati ꝛc.Quarto q̄n fuit coronatus spinis:totum caput florit sanguine. Quinto q̄n fuit crucifixus in manibus z pedibus:quot gutte sanguinis cadebāt sup caput v̄ginis marie.Itē quot lachrymas:quot guttas sudoris:quot laboꝛes dū iret p̄dicando.Jō nō dicit empti;estis sed redēpti.i.pluries empti.Ideo apl's. Habem⁹ redemptionē nō dicit emptionē per sanguinē ei⁹ remissionē peccatoꝝ sm̄ diuitias gratie ei⁹ que superabūdauit i nobis.ad Eph̄.j.Ecce pria rō quare xp̄s est pastoꝛ bonꝰ:q̄ oues suas emit p̄cioso Moralit.hic pēsari p̄t si tāti valoris est aia:z xp̄s tm̄ p̄cū dedit quo quilibet dz aiam suā custodire.Quo est dignus magna reph̄ēsione ille q̄ p̄ aliqua vtilitate mūdana:vel p̄ aliquo bono terreno p̄se quendo dat aiam suā diabolo peccādo mortaliter:q̄ tūc aia vendit diabolo modico precio sup̄bie vl auaricie.z sic de alijs pctis.tūc aiaz chare a xp̄o emptā das p tam vili p̄cio.Dicit parabola de mercatoꝛe ditissimo:q̄ i nūdinis exposuit totā suā pecuniā:z emit vnā p̄ciosam margaritam z dedit illam vxoꝛi:que posuit ad bursam suam.z transiuit quedā mulier portās lactucas:z dedit illam p̄ lactucis. Nunquid iudicatis vos ipsam fore stultā vl fuisse.Similiter vos estis i hac vel tali fatuitate.Iste mercatoꝛ est christus q̄ venit de celo ad forū z feriā huius mundi z emit preciosissimā margaritaz scz aiam p̄ qua dedit totū suū sanguinem:z cōmisit eā mihi meam:tibi tuaz. Uetula cum lactucis transiens est tentatio dicēs.O qualis delectatio ꝛc.Et quā do sibi cōsentis:tūc tradis sibi margaritam.i.animā.Uerbigratia.Quādo tētatio tentat te de vana gloria:sup̄bia:z sic de alijs peccatis:tunc vendis animā vel quādo p̄ modico lucro iuras falsē.Alij dant p̄ modica delectatiōe:sicut luxuriosi.Alij p̄ vno prādio vel tacea vini vt gulosi.Frangēdo teutnia.Alij p̄ vna dominicione:vt pigri q̄n dimittunt missā ꝛc.Ideo scriptura dicit Deuter.iiij.Custodi temetipsum:z animam tuam sollicite:scz ne redeat in seruitutez diaboli. Quando reuertetur mercatoꝛ.i.christus in morte hodie vel cras:q̄d dicet vobis? Uidete ergo quo est cauendum a peccatis.Dicit ille doctoꝛ Leo papa in sermone passiōis dn̄i.Agnosce o christiane dignitatē ꝛc.Dico secundo.Bonus pastoꝛ christus custodit oues suas studiose.Jā videtis quomodo quilibet dn̄s q̄ habet oues i terra vbi sunt lupi bene custodit. Sic facit christus christianis ne a lupis infernī deuoꝛentur.De hoc dicit ip̄emet in scōa parte euāgelij.Mercennariꝰ aūt z qui non est pastoꝛ ꝛc.vsq̄z me mee:vbi ponit differētiam inter verum pastoꝛem z mercennariū.Nota quo dn̄i qui habent oues in desertis dant duas custodias ouibus scz pastoꝛē z canē contra lupum latrantē.Sic xp̄s ad custodiā ouiū suaꝝ dat duas custodias.s.pastoꝝ z ministroꝝ.Pastoꝛes sunt scti angeli.Un̄ doctrina est sacre theologie:q̄ q̄libet ab oꝛtu natiuitatis sue habet āgelū ad custodiam deputatū.De hoc vide Tho.j.pte q.cxiij.Dic practice.Q̄n mulier dz parere xp̄s in celo vocat vnū angelū nole suo q̄ oibus eis noia vocat di.Cōmitto tibi filiū vel filiam:custodias ꝛc.Proles nascendo per pnus recipitur per angelū in manibus angeli.i.in custodia z diligentia q̄z obstetricis q̄tūcunq̄z sit presto.Ex quo sequit̄ q̄ nunq̄z aliq̄ mulier parit sine obstetrice.Dicit hiero.super illo v̄bo Angeli eoꝝ.i.hoim:semp̄ vidēt faciē patris mei qui in celis est.Mat.xviij.Dicit hic glo.hiero.Magna est dignitas aiaꝝ vt vnaquaq̄z habeat ab oꝛtu natiuitatis sue bonū angelū ad custodiā deputatū. No.vnaquaq̄z nullus dn̄s dat vnū pastoꝛē cuilibet oui sz cōmittit.c.vel.cc.vni pastoꝛi.Xp̄s vero tm̄ diligit aias q̄ cuilibz

dat suū pastorē siue custodem. Ecce quō custodit oues. Cogitare h̄ ꝛc. Si rex haberet oues sicut ātiq̄t⁹ habebāt Dauid ꝛalij reges: ꝛ diceret militib⁹ suis ꝛ baronibus cōmitto vobis illas oues deserti vt ipsas custodiatis quō idignarenť ipi nec haberēt patrētiā: ꝛ sci angeli quoꝝ minor est maior q̄ sic hic papa: rex vl̄ imperator reputāt sibi ad honorē q̄ de⁹ velit eis ꝓmittere creaturas quas fecit ad imaginē ꝛ similitudinē suam ꝛ redemit sanguie suo ꝛ regratianť deo. Nec vnq̄ angel⁹ deserit creaturā sibi ꝓmissaz vsq̄ ad mortē quā tūc ducit ad paditū si sit ꝓfecta vel ad purgatoriū: vel ipsam dimittit in manib⁹ demonū si sit ipenitēs ꝛ mala. De hoc dō. Angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in oib⁹ vijs tuis Nota vniuersaliter in oib⁹ ꝛ ꝓmare ꝛ per terrā ꝛc. Moraliter habetz hic doctrinā qñ habetis aliquā tētationē vel occasionez peccādi: q̄ cogitetis p̄tiā angeli. Nullus em̄ fur faceret furtū alio videte: nec luxuri⁹ luxuriā. Cogita q̄ āgel⁹ semp te videt ꝛc. Itē Bern. in q̄libz āgulo ꝛ q̄libet diuersorio da reuerentiā angelo ꝛ noli p̄ite eo facere q̄ō me p̄ite facere nō auderes. Scdō xp̄s ad custodiā ouium suarū dat canes q̄ latrāt cōtra lupos infernī. Sed canes sūt oēs qui h̄nt officiū p̄dicādi. Magis em̄ timent ꝛ terrenť demones clamore ꝛ latratu predicationis q̄s lupi latratu canū. Maior dignitas est esse talē ministrū ꝛ canē: q̄ est officium apostoli cū ouiū xp̄i q̄s esse patriarcham vel ꝓphetā. Auctoritas. Job in persona xp̄i crucifixi di. Nūc deridēt me iuniores tpe quoꝝ non dignabar patres ponere cum canib⁹ gregis mei. Job. xxx. Nota Nūc. s. in articulo passiōis deridēt me iuniores tpe: scz iudei q̄ tūc erāt: quoꝝ patres q̄ sunt patriarche ꝛ ꝓphete non dignabar ponere cū canibus gregis mei s. cū aplis: q̄ maiores dignitatis fuerūt aplī: ꝛ vir aplici q̄s patriarche ꝛ prophete ꝛc. Nota ergo quō est magnū officiū predicatoris: ꝛ cū quāta vigilātia exercēdū virtr latrādo. Jō dō ps. lxvij. Dicit dñs ex basan cōuertā: puertā in ꝓfundū maris. Ut intingať pes tu⁹ in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso. No. Dicit dñs ex basan. i. cōfusione cōuertā: scz peccatorē cōuertā in ꝓfundz maris i. amare, contritionis. Et quō fiet istud. Rñdet dauid. Ut intingať pes tuus. s. corpus in sanguine. s. passionis ꝛ lingua canū tuorum: scz predicatoꝝ de xp̄i passione p̄dicantium: ex inimicis supple liberenť oues ab ipso. s. xp̄o: ꝛ non virtute predicationis. Moraliter. Modo canes dati a xp̄o ad custodiā ouiū fecerūt pacē cum lupis inferni. Ideo oues male custodiuntur. Nota hic parabolam de esopo de canibus ꝛ lupis volentibus bellare. Quidam lupus antiquus q̄ multa viderat ꝛ audiverat dixit. Rogo q̄ ante p̄liū ꝓmittatis me loqui cuz canib⁹. Qui dixit canib⁹. Magnū malum erit vobis bellare nobiscū: q̄m vel eritis victi: ꝛ sic male ꝓ vobis: vl̄ victores: ꝛ si moriamur vos p̄ditis vitam: q̄ nobis mortuis nō indigent vobis. Hoc audito canes dissimulauerūt ꝛ fecerunt pacem. Significatū huius parabole est bonuz. Lupi sunt demones. Canes autē predicatores qui debent bellare: sed pacez fecerunt: q̄, iaz predicatores nō latrant cōtra demones ꝓ custodia ouium. Sed vt videanť clerici aut habeāt familiantates: pecunias ꝛc. Predicant doctrinas poetarū ꝛ non xp̄i. Ideo iam verificatur illud Esa. lvi. Oēs bestie agri venite ad deuorandum vniuerse bestie saltr⁹. Speculatores eius ceci, oēs nescierunt vniuersi canes muti non valētes latrare videntes vana dormientes ꝛ amātes somnia: ꝛ canes impudentissimi nescierūt saturitatē. Ipsi pastores ignorauerūt scientiam als intelligētiā. oēs in viā suā declinauerūt vnusq̄sq̄z ad auariciā suā a sūmo vsq̄ ad nouissimū. Ideo deuorāt lupi. s. demones tot oues. Et dicať mirū est q̄ aliq̄ ouis pereat: q̄ hz angeluz custodē ꝛc. Rñdeo q̄ deus ꝓ angelos custodit oues: sed non cogit liberū arbitrium. Xp̄s ꝓcepit. Angelus ꝙo consilium dat ꝛ inducit sed nō cogit. Uerbi gra. Xps vt dñs ꝛ pastor ꝓncipalis precipit humilitatez: ꝛ angelus te inducit ad eandem sed es ita malus ꝛ induratus in malitijs tuis ꝛc. q̄ nō vis credere christo precipienti nec angelo cōsulenti: sed vis facere superbiam pompā ꝛc. Itē de alijs ꝛtutib⁹ ꝛ vitijs oppositis. Ecce quare perduntur oues christi

Qui nolūt stare sub cura seu regimine pastoris. Jō dauid. Erraui sicut ouis q̄ perijt ꝛc. ¶Dico tertio q̄ bonitas pastoris xp̄i ostēdit in hoc q̄ oues suas pascit copiose. s. in sacramēto altaris. Multū est em̄ q̄n dñs p̄mittit comedere oues i orto suo multo magis q̄n i sua mēsa ꝛ de suo pane. Plus facit xp̄s ouib⁹ suis q̄s p̄mittit comedere in domo. s. eccl̄ia ꝛ in mēsa sua. s. altari: q̄bus dat non panē: sed corpus suū in cibū: ꝛ sanguinē suū in potu nō vnū fructū sed totū corpus. De hoc dicit euangeliū. Sicut nouit me p̄r ꝛ ego nosco patrē: ꝛ aiam meā pono p ouib⁹ meis. Dicit hic Grego. q̄ hoc dicit de sacramēto altaris. Fecit xp̄s q̄ monuit oēs dū q̄ fuit. Bon⁹ pastor aiam suam p ouib⁹ suis posuit: vt i sacramēto nr̄o corpus suū ꝛ sanguinē verteret ꝛ oues quas redemerat carnis sue alimento satiaret. De ista pastura p̄pheta. Ezech. xxxiij. Hec dicit dñs. Ego pascā oues meas in mōtib⁹ israel. In pascuis vberrimis pascā eas ꝛ in mōtib⁹ excelsis. s. in trib⁹ substantijs altissimis q̄ sunt in hostia cōsecrata. Vñ altior mōs seu creatura mundi corporalis ꝛ melior est corp⁹ ihesu xp̄i q̄ ibi ē in hostia. Mat. xxvj. Accipite et māducate hoc est corp⁹ meū. Dixit xp̄s in cena aplis. Scōs mōs altissimus sup oēs creaturas spūales melior ꝛ excellentior est ara xp̄i q̄ ibi est etiam in hostia consecrata p naturalē ꝓcomitātiā. Tertius mōs altissim⁹: q̄ de oibus substantijs liquorosis melior et excellentior est sanguis xp̄i: q̄ ibi est p naturalē cōcomitantiā. Jō non dat vobis in calice. Jtē sup oēs creaturas corporales ꝛ spūales ꝛ liquorosas est diuinitas q̄ est tota in hostia consecrata. Ecce qualis bolus. Ecce quare dicit ego pascam oues meas ꝛc. Moraliter. Si ergo vultis esse cū angelis in pascuis paradisi cōmunicate q̄libz āno in pascha bene parati als nūq̄ recipietis in paradiso. Et est magna ratio q̄ q̄ nolūt recipe xp̄m in domo sua nō recipiāt a xp̄o in paradiso. Amen amen dico vobis nisi manducaueritis carnē filij hois ꝛ biberitis ei⁹ sanguinē nō habebitis vitā in vobis. Joā. vj. Qui aūt cōmunicāt recipiunt a xp̄o di. Dignum est: q̄ me recepisti vt te recipiā in domo mea. Mat. xv. Euge serue bone ꝛ fidelis. Nota q̄ sicut quolibet anno xp̄s debet recipi sacramētaliter: sic in qualibet dñica debet recipi spiritualiter in missa i q̄ sacerdos ih̄z recipit sacramētaliter ꝛ totus ppls ih̄m recipe debet spiritualiter. Jō dicit sacerdos in cōicando. Refecti cibo potuq̄ celesti ꝛc. Non dicit refectus: q̄ sicut oia mēbra corporis reficiuntur cibo ab ore sumpto: sic de corpe ecclie oia membra cōiuncta reficiunt ꝛc. Dic quō seruatis quattuor cōditionib⁹ debēt xp̄m recipere in missa spiritualiter in dñica p̄mo ne sint potati. j. ad Cor. xj. Cū q̄uenitis ad manducandū inuicem, expectate: sc̄z non bibatis q̄n ꝛc. Scōa vt sint in cōfessione quia q̄n homo inuitauit semp debet esse in manū ablutiōe. Dauid. Populus eius ꝛ oues pascue eius introite portas eius: sc̄z eccl̄ie in p̄fessiōe. Non dicit in epistola vel in euangelio. Tertia ne loquantur in ecclesia. Hec dicit dñs de⁹ sctūs israel. Si reuertamini ꝛ quiescatis salui eritis. In silentio ꝛ i spe erit fortitudo vr̄a. Esa. xxx. ¶Nota si reuertamini: sc̄z a laboub⁹ ꝛ negocijs temporalib⁹. Quarta ne recedāt quousq̄ dat cōgerium bñdictionis. iuxta illud deut. xxvij. Date magnificentiam deo nr̄o: dei perfecta sunt opera ꝛc. ¶Dico quarto q̄ xp̄s tāq̄ bon⁹ pastor oues suas collocat secure. Sicut pastor in securo collocat oues suas ꝛc. Jdē facit xp̄s. De hoc q̄rta pars euangelij. Alias oues habeo q̄ non sunt ex hoc ouili ꝛc. vsq̄ in finem. Unde bona gens video q̄ vos q̄ habetis oues in monte in pascuis: cum venit nox ponitis eas in aliquo ouili ne lupi deuorēt eas. Sic facit ihesus de nobis q̄n venit vesper: sc̄z dies mortis ihesus collocat alas in paradiso si bene vixerūt: ne lupus. i. diabolus eas deuoret. Et loquitur christus angelis dicens. Alias oues habeo: sc̄z homines ꝛ mulieres et illas oportet me adducere: sc̄z per innocentiā vel per obedientiam vel per penitentiam. Ouile seu locus ouium harū vbi in nocte mortis securissime requiescent est celum empireum: scilicet societas angelorū ꝛ fit vnū ouile ꝛ vnus pastor ꝛc.

¶De eadem dominica.
Sermo secundus.

Jet vnum ouile et vnus pastor. Jo.x. In ꝑsenti sermone iuxta motiuū themat̄is volo vobis ꝑdicare et declarare qūo aie sc̄te collocant̄ et ordinant̄ in paradiso et si vultis tenere bonā vitā scietis cū ꝗbus angelis eritis collocandi in paradiso. Credo ꝙ erit materia deo gratiosa et acceptabilis et nobis ꝑfi cuosa et meritoria. Sed ꝑmo saluet̄ virgo maria. ¶ Pro hui⁹ ꝭbi declaratiōe et ventēdo ad materiā ꝑdicādā. Sciēdum ꝙ inter antiquos doctores et magistros fuerūt due magne qōnes de ordinatiōe aiaꝝ et angelorꝝ in paradiso. Q̄ ō puma erat de ꝑeminētia. Scōa de residentia. Puma de ꝑeminētia. Utrū angeli in celo sint superiores et altiores aiab⁹ vel econuerso vel sint equales. Scōa de residentia. Utrū angeli oēs in gl̄ia sint ad dexterā xp̄i aie ad sinistrā. Uel ꝙ oppositus vel si sint sit. Hę qōnes erant difficiles ad sciendū. sed xp̄s eas declarauit. R̄ndendo ad vnā qōnē quā sibi fecerūt iudei de ꝙ loquunt̄ tres euāgeliste. s. Mat. xxij. Mar. xij. et Lu. xx. Dic hystoriaz de qōne facta xp̄o de muliere q̄ habuit. vij. viros in resurrectione cuius esset vxor. Quibus xp̄s r̄ndens dixit. Filij huj⁹ seculi nubūt et tradunt̄ ad nuptias illi ꝙ qui digni habebuntur seculo illo in resurrectiōe ex mortuis: nō nubēt neq; ducent vxores: neq; vltra mori poterūt. Eq̄les em̄ angelis sunt. Luc. xx. Ptz responsio ad pmā qōnē de ꝑeminētia ꝙ angeli nō sunt superiores aiabus nec econuerso sed aie et angeli sunt equales. s. in puritate dignitate et gl̄ia. Scōa qō est de residentia: q̄ ptz ex alia xp̄i respōsione quā fecit iudeis dicens. Erratis nescietes scripturas neq; ꝙtutē dei. In resurrectione em̄ neq; nubunt neq; nubent: sed erūt sicut angeli dei in celo. Mat. xxij. Nota ly sicut est aduerbiū et dicit situdinē: ergo angeli nō erunt ad dexteram et aie ad sinistram vel econuerso sed erunt sic. Et ꝭ dicit thema proposituri. Fiet vnus ouile. s. de hominib⁹ bone vite et de angelis sub vno pastore. scz xp̄o regnante super omnes. Modo ex doctrina xp̄i et aposto li pauli et Joannis euangeliste qui hoc viderunt ex xp̄i ostensione eis facta nos scimus ordiationē paradisi quō ibi sunt nouē ordines angelorū: vt exp̄sse hic ponit Dionysius q̄ habuit a paulo quos ordines beatus Ioannes vocat plateas. Et platee ciuitatis aurū mūdū tanq̄ vitrū lucidū. Apoca. xxj. Nota corporalē pulchritudinē platearū. Intin̄ ꝙ si possent videri ꝛc. In puma platea sunt angeli sic dicti. Et de isto ordine q̄libet nr̄z ꝭz vnū angelū ad custodiā sibi deputatū vbi sunt plures ꝭ sunt in mūdo folia arboꝝ. Dicit. s. Tho. ꝙ sicut ꝭtas cōtinua istoꝝ inferioꝝ nō est nisi punctus respectu ꝭtatis celi. Sic ꝭtas discreta reꝝ mūdanaꝝ nihil est respectu quātitatis discrete illoꝝ q̄ sunt in celo. Et in hac puma platea est capitaneus Raphael. Scōa platea altior est archangeloꝝ. Capitane⁹ est gabuel. Tertia platea est principatus. Capitane⁹ est Michael. Autoritas. Dañ. x. Ecce michael vnus de principib⁹ pr̄mis. Quarta oib⁹ ꝑdictis excellētior est potestatuz. Nesciꝭ q̄s est ibi capitaneus: qz de⁹ nō reuelauit nisi de trib⁹ ꝑdictz. Quita pulchrior est virtutuz. Sexta dñationū. Septima thronoꝝ. Octaua cherubin. Nona oib⁹ alijs maior nobilior et pulchrior Seraphin. Alie aūt collocantur quedā in primo ordine quedā in scōo ꝛc. Nulla autē est sup eēs ordines angeloꝝ nisi solus xp̄s cum virgine maria a dextris eius. Hieronymus. Non est phas credere aliquem sanctorum oēs ordines angelorū transcendere nisi solū virginē mariā de qua dicit ecclesia. Exaltata est sc̄ta dei genitrix sup choros angeloꝝ ad celestia regna. Et sic fit in celo empyreo vnū ouile et vnus pastor. Modo declarabo vobz q̄ alevadunt in primo ordine et q̄ in scōo ꝛc. Et dum ego dicam q̄libet vestruz cogitet de se et videat si teneat talē modum vuendi. Unde sicut sunt in celo nouem platee seu ordines angeloꝝ: sic sunt in ꝭ mundo nouē modi bone vite correspondentes nouē ordinibus angeloꝝ: et q̄ sūt in primo gradu bone vite collocant̄ in primo ordine. Primus modus seu gradus bone vite est afflictio penitentialis. s. de pctis de quibus nullus potest se excusare facere penitentiam p̄ tēpore

conuerti ad deū: cōteri cū ꝓpōsito nō re deundi ad pctā ꝓfiteri: vitare occasiōes peccandi: affligere carnē aliquo mō vel ieunio vel cilicio vt disciplinis ꝛc. qz occasione carnis peccamus. Tales qñ decedūt facta cōdigna pnia qz alīs cōplebitur in purgatorio: qñ talis est in articulo mortis subito angelus custos ascendit in celum. Et xp̄s interrogat. Que noua hz sciat oia: nō ipse interrogat tñ tū ꝛ inquirū. ꝑs. x. Rndet angelus dicēs. Dñe mō sunt tot anni q̄ vos cōtuistis mihi talē ꝛ mō est in articulo mortis ꝛ dñe vixit sic ꝛc. Et ego gaudet ꝛ dicit filio. Fili honorādus est ex q̄ amore vri fecit hꝫ ꝛ nō exp̄ana gl̄ia. Tūc xp̄s vocat michaelē dicēs q̄ vocet angelos ꝛ mittat ad sociandū ꝛ liberādū a demonib⁹. De hoc autoritas. Si fuerit ꝓ eo angel⁹ loquēs vn⁹ de milib⁹ vt anūciēt hois eq̄tatem: miserebit ei⁹ ꝛ dicet. Libera eū vt non descēdat in corruptionē. Inueni in quo ei ꝓpicier. Job. xxxiij. Hoc vidētes ꝛ scientes filij vri parui pertū ꝓ gr̄a a xp̄o vt honorent p̄fem vel mrem ꝛc. Et descēdunt cū angelis vt hoc pt̄z ex multis miraculis. Alia statim sentit pn̄ā angelor: ꝛ se parata a corpore statim videt angelos ꝛ alas: ꝛ cognoscat oēs ꝛ salutat eos dic. O angeli dñdieti ꝛ vñ hec mihi. Deide vocat filios noib⁹ di. ꝛ vbi frater tu⁹ maior? Rndet in inferno est. No. qūo de magnis pauci saluant̄: qz sūt pleni superbia. Quāuis aia dū est coniuncta carni non pōt videre nisi carnalia vel corporalia ꝛc. Deinde ascendūt in celū: ꝛ aia ascēdit in medio angelor ad instar nobilis sponse q̄ in die nuptiar associat a baronibus ꝛc. De hoc autoritas. Factū est vt moreret medicus ꝛ portaretur ab angelis in sinū abrae. i. in gloriam paradisi Luc. xvj. Et qñ sunt in porta paradisi portarij aperiunt ꝛ intrant: ꝛ statim in pria platea fit magnū festū ab angelis. Autoritas. Dico vobis q̄ gaudiū est coraz angelis dei sup vno pctōre pniam agēte Luc. xv. Bis ponit hec autoritas in dcō cap̄. qz gaudent tam angeli q̄s etiā scti. Quanto ergo magis gaudent ꝛ angeli ꝛ sancti sup vno peccatore pniam complente ꝛ celū introeūte. Deinde venit aia vsq; ad xp̄m ꝛ ibi coronatur ab ipo xp̄o. O qualis amor. Autoritas. Iusti autē in ꝓpetuū viuēt ꝛ apud dñm est merces eor ꝛ cogitatio eor apud altissimū. Jō accipiēt regnū decoris ꝛ diadema spēi de manu dñi. Sap̄. v. Quātū gaudet rex in die coronatiōis sue q̄n coronat̄ q̄ coronatio nihil est respectu illi⁹ corone que amitti nō pōt. Tūc de aia coronata. dicit xp̄s. Collocet̄ in ordine angelor ꝛ cathedra. Ergo bonū est facere pniam de pctis. Jō xp̄s. Pniam agite appropinq̄bit em̄ regnū celor. Mat. iij. Scōs gradus seu modus bone vite est melior sez deuotio spūalis p additionē q̄ vltra afflictionē pnialē hñt deuotionē spūalē q̄ est melior. Rō qz melior est aia q̄m corp⁹. Afflictio pnialis tangit corpus: sed deuotio tanget aiam q̄ est melior corpore. Spūs est q̄ viuificat. caro nō ꝓdest q̄cq̄ Jo. vj. Corpus em̄ dia bona hz ab aia. s. videre audire ꝛc. Deuotio spūalis est qñ hō libēter ꝛ cū gaudio facit spūalia vt orare. Qñ religiosi ꝛ clerici dicūt suū offm̄ deuote ꝛ distincte surgunt ad matutinas de nocte q̄s dicūt in memoriaz passiōis seu captionis xp̄i. Idē de aliis horis canonicis. Secus de illis q̄ dicūt matutinas albas vel rubeas nec celebrant nisi ꝓ pecuniis. Idem de deuotōe spūali secularū facere oīonē q̄libet die deuote nō induēdo ꝛc. audire missam et sermones in dñica cū filētio cōfiteri ꝛ cōicare ꝛc. Qñ tales decedūt collocantur in scō ordine. s. archāgelor sm̄ practicaz prius dictā ꝛ sit eis maior honor: qz vltra afflictionē pnialē habuerūt deuotionē spūalē. Et in q̄libet platea fit magnū festū dicēdo. Felix dies: felix hora: felix p̄s: felix mora in qua pniam cōpleuisti cantādo. Rō est qz decet q̄ in hoc mūdo magis approximat̄ deo qō etiā in alio sit ꝓpinquior. Ideo dicebat Dauid. Ecce q̄ elōgant se a te. s. p̄ indeuotionem spūalē pibunt in corpore ꝛ aia. Mihi āt adherere deo. s. p̄ deuotionem spūalem bonū est. p̄s. lxxij. Tertius modus est melior. s. miseratio fraternalis semp intelligitur p additionem qñ vltra afflictionem ꝛ deuotionem spūalem hñt misericordiam fraternalē. Dicūt doctores theologie quod bonū est ieunū qō est afflictio. Melior est oratio que est deuotio

Sz adhuc melior ē elemosyna q̄ est mi-
seratio fraternalis. Qñ hō ꝓpatr̄ pau-
peri tunc dat sibi de corde. Qñ uuat eū
dando sibi cibū vel potum tunicam ꝛc.
Tunc dat sibi elemosynā de bursa. Dic
modum dandi elemosynā portando pe
cuniā in manu ꝛc. Sic em̄ vitat vana
gl̄ia in te ꝛ verecūdia i paupe. Seneca.
Nihil car⁹emit q̄s qđ p̄cib⁹ obtinet. Co
gitate q̄ qñ vadit̄s ad ecc̄hiaz vadatis
ad petēdū elemosynā a xp̄o ꝛc. vel fanī-
tatē vel pacē. Jō date ꝛ dabit̄ vobis: vel
mutuādo sine vsura. Qñ i aliq̄ casu ma
ior elemosyna ē mutuare q̄s dare ꝛc. Jt̄
secrete mittere paupib⁹ vestimēta bladū
vel vinū vel vestes. Jt̄ puellis ad mari
tandū. Jt̄ soluēdo p captiuis: qñ tales
mouunt̄: aia collocatur cū maximo ho
nore in tercio ordine. s. p̄incipatus nō sī-
ne ratione ergo dixit xp̄s. Beati miseri-
cordes: qñ ipsi miam p̄sequent̄. Mat. v.
¶Quartus mod⁹ oībus aliis p̄dictis
melior est patientia virtualis. Nō: quia
sunt multi qui libenter faciunt pniam
ꝛ orāt deuote ꝛ faciunt elemosynas: sed
in aduersitate nescunt habere patien-
tiam qñ deus dat eis aliquam tribula
tionē: q: ola mala pene sunt a deo vt in
firmitates q̄s habemus ꝛ paupertatez
patienter sustinere nō indignari in cor
de: murmurare ꝛ deum. De hoc dicovo
bis mirabile de illo sancto hoie Job di
tissimo: q̄ habebat septē filios nobiles ꝛ
tres filias: septē milia ouiū: mille boues
trīa milia camelor: quingētas asinas:
ꝛ multas possessiones ꝛ reddit⁹: vna die
perdidit ola. Dic practice qūo venerāt
serui nūciantes sibi quomō caldei cepe
runt boues ꝛc. Qui in fine patienter rñ-
dit: ꝛ dixit, Nud⁹ egressus sum ꝛc. Dñs
dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita
factuz est. Sit nomē dñi bñdictū. Job. j.
ꝛ.ij.ca. Et qñ vos p̄dixi⁹ vnum animal
vel aliud qđ maledicitis ꝛc. nō patiēter
sustinere. hec est dei virtus q̄ vocat̄ ma-
gna. Act. viij. Qñ tales decedūt collocā
tur i quarto ordie altior⁹ michael. s.
in ordie potestatū cū tāto honore q̄ non
sufficiunt ꝟba ad exprimendū: sed cogi
tate. Jō ap̄s. Patientia vob̄ necessaria
est. s. pro vita gloria habēda vt voluntā-
tē dei facientes reportetis p̄missionem:
s. illius glorie. ad heb. x. ¶Quint⁹ mo-
dus melior est concordantia p̄malis
q̄ est maior. Nō: quia habere patientiā
in hoc quod de⁹ facit est de necessitate
facere virtutem: q: nō potest te vindica-
re de deo sed de iniurijs q̄ fiunt a p̄mo
de quo hō pōt se vidicare ꝛ nō velle vin-
dictam ꝓpter deū: hec est magna virtus
qñ nec indignāt in corde nec auferēt bū
immo orāt p cts qñ tales decedūt colle
cantur in quinto ordine. s. virtutum. Co
gitate q̄ festa fiunt in quolibet ordie qñ
transit ꝛc. Ideo apostolus. Si fieri pōt
quantum ex vobis est cum oibus hoīb⁹
pacē hābentes. Nō vosmetipsos defen-
dentes. i. vindicantes charissimi: sed da
te locū ire. Scriptum est em̄. Mihi vindi
ctā et ego retribuā dicit dñs. ad Ro. xij.
ꝛ Deut. xxxij. Nota si fieri potest. s. quā
tū est ex pte vra requirendo pacē etiam
si estis iniuriat̄s q: ibi est meritū. Ser
tus modus alijs melior est p̄sidētia hu
manalis. s. prelatorum eccl̄ie ꝛ dñor⁹ tē-
poralium. hec est maior. Nō: q: non so-
lum respicit vtilitatem ꝓprie psone: vt
alij quinq̄ modi p̄dicti sz vtilitatē etiaz
totius ppli sibi subiecti: q: non solū gu-
bernat se bene in psona sua ꝛ ꝟtuose: sz
etiam totū ppl̄m sibi cōmissum. Verbi
gra de bono papa ꝛc. vsq̄ ad rectorē ꝛ
de bono ꝑatore vsq̄ ad rectorē ciuita-
tis: qñ habuit iustū titulū ꝛc. Et qñ sunt
in dñio nō solū gubernāt̄ psonā in affli
ctione penitentiali, ꝛ deuotione spūali:
ꝛ miseratione fraternali ꝛ in patientia
virtuali et concordantia p̄mali: imo
vltra hoc regūt ppl̄m in iustitia: q: nec
amore nec odio: nec pecunia faciūt ꝓ-
tra iustitiā: ꝓtentant̄ de suis reddit⁹: non
faciunt oppressiones ꝛc. Jdē de p̄latis ec
clesiasticis q̄ corrigūt pcā notoria: quia
ex p̄dictis secretis q̄ non cadūt i iudicio
hoiz: sz dei nō p̄sumit̄ siue ciuitas siue cō
itas. Qñ tales decedūt collocāt cum ma
gno festo ꝛ honore i sexto ordine. s. dña-
tionū. Dic qūo ibi fit magnū festū i q̄li-
bet ordine trāseūdo. Dicit ꝛ ꝟgo maria fi
lio. Magnū festū dz fieri: q: tot āni sunt
q̄ nulli⁹ asc̄ēdit de talib⁹: q: oēs se male
gubernāt. Dic ō illo q̄ p⁹ mortē appa-
ruit amico suo dicēs. Si fuisses de nume
ro p̄latorum nō fuisses de numero saluā

dorum. Jdeo dicit scriptura. Si delectamini in sedibus z sceptris o reges pplī: diligite sapientiā vt in ppetuū regnetis Diligite lūmē sapientie oēs q̄ preestis pplīs zc. Sap. vj. Septim⁹ semp ascendendo est maior. s. paupertatis aplicatis qñ amore xp̄i homo despicit z amittit oia bona tpalia: z est ita philocapr⁹ de pauptate q̄ nihil vult habere nisi necessitatē z curat honorē dei z salutis nē aiarū. Qñ tales decedūt cū magnis honoub⁹ collocanť in septimo ordine. s. cū thronis. Auctoritas. Beatus petrus p se z p alijs de vita aplica q̄siuit a xp̄o dicens. Ecce nos reliquimus zc. Matth. xix. Rñdit xp̄s. Amē dico vobis q vos q̄ secuti estis me: in regñatione cū sederit filius hois i sede maie. sue sedebitis et vos sup sedes. Lucas dicit. Sedebitis sup thronos in duodeci trib⁹ isrl. Luce. xxij. Octau⁹ grad⁹ melior est sapientia diuinalis qñ vitra pauptatē aplicaz habē: sapientiā diuinā: z sunt illuminati z in se hñt intellectum clarū: z illuminăt alios i veritate fidei catholice p̄dicādo ptra tenebras pctōz. Qñ tales decedunt collocanť in octauo ordie: scz cherubin q̄ interpretať plenitudo scientie. Auctoritas. Qui docti fuerit fulgebūt q̄si splē dor firmamēti. z q̄ ad iustitiā eruditi multos quasi stelle in ppetuas eternitates. Dañ. xij. Non⁹ grad⁹ oib⁹ alijs supradictis melior est charitas supnalis. Qr maior hoz̄ charitas. j. ad Coz. xiij Sunt aliq̄ scz pauci ita ard. ntes z inflāmati in amore dei q̄ oino sunt igniti q̄ nihil aliud volūt nec desiderăt nisi deū: amore cui⁹ oēs lac⁹ores sunt dulces: semper desiderant eē cū xp̄o. Qñ si de⁹ diceret eis. Adhuc opz p aliquū expectare et viuere in mūdo. Rñderent. O dñe: z q̄re non stati zc. Nota ꝫ illos q̄ fugiūt mortalitates exēplo duoz captoz. Justus gaudet qñ ōr sibi q̄ exeat ō carcere: sec⁹ de illo q̄ est pfci⁹ sibi zc. Scz pauci sūt sic inflāmati diuino amore: sed heu maior ps de vanitatib⁹ mūdi: vt miles de pulchro eq̄ sacerdos de pīguī bñficio: religiosus de aliq̄ libro: scz nō de libro vite. s. xp̄o: mulieres de pulchra veste vl ornatu: laboratores de pulchra possessiōe vl vinea. Jnflāmăt̄ istis miserijs stati dimittendis: z nō curăt de istis bonis ppetuis de xp̄o: de ✠gine maria: z de sctis. Qui ✠o in ppetuis z futuris z dei amore inflāmati fuerit cū paulo q̄ ait cupio dissolui zc. qñ tales decedūt cuz honore z festō indicibilib⁹ collocanť in nono ordine. s. seraphinoz. Dicať quō illa aia leuať a sctis āgelis: vt depingiť de magdalena: cū cāticis z instrīs: z angeli respiciunt p fenestras suas z ipam salutăt dicēdo. O bñdicta dies i qua incepisti fruire deo. Jō apls. Sup oia charitatem habete q̄ est vinculū perfectionis. ad Coll. iij. Auisetis vos qr nisi teneatis aliquē modū viuēdi de nouē p̄dictis nō itrabitis paradisū: qr nō sūt alij modi bñ viuendi. Ecce quomō sit vnum ouile et vnus pastor zc.

¶ De eadem dominica. Sermo. iij.

PEccata nostra ipe ptulit in corpore suo super lignum. j. Pe. ij. Sermo noster erit de fructu passionis christi. s. vitandi: destruendi: z expellēdi peccata. Sz prio salutēť ✠go maria. Verbū pposītū hz subtilitatē z difficultatē in theologia. Jtē volo ipm declarare duplr intellectū sm duas rōnes ppter q̄s xp̄s petā nr̄a ptulit in corpore suo sup lignum. Prima p satisfactionē ghalē z hz vt petā pterita sint indulta. Scōa p instructionē virtualē: z hoc vt petā futura sint defensata z ppulsata vel electa. Jō dicit thema. Petā nostra ipse ptulit .i. pfecte tulit. Dico primo q̄ xp̄s ptulit peccata nr̄a in cope suo sup lignū cruc̄ pro satisfactione ghali: nō vt pterita dimitterent: qr on⁹ z penā quā nos debebamus portare p petis nr̄is ipse portauit. Prio declaratiōe dic casum de cōitate seu vniuersitate que cōmisit crimē magnū contra suū p̄ncipē z dñm: ppter q̄ fuit data sniа contra eos condēnationis: vl q̄ intra certum tp̄s mille milia florenoū soluerent: non poterant nec centum vel q̄ homes z mulieres z pueri suspenderētur. Sed venit hō q̄dam dines z solvit p̄ncipi pro vniuersitate: z sic illa cōitas fuit libera a pena z solutiōe. Sic est de facto dñi nr̄i iesu xp̄i. Nā tā vniuersitas seu cōitas generis humani ex peccato

primi hois & aliorum post obligatꝰ erat & data sentētia fuerat ꝛ eā in iudicio diuino: vel q̄ satisfacerent deo: vel q̄ suspenderent in furca inferni. Et totum genus humanū non posset deo satisfacere p̄ vno peccato mortali. Rō: q̄ peccatuz cōtra deū factū est infinite offense ppter dignitatem dei q̄ offendit. Unde offendere laboratorem est peccatū: sz maius p̄cm est militē: maiꝰ peccatū est comitē & sic ascēdendo in infinitū quo offendit deꝰ. Sed venit ille, dues hō. s. xp̄s: portans infinitū thesaurū in gazophilatio corpis sui dicens deo p̄ri. P̄ compatior huicvniuersitati q̄ oēs suspendant. Ad quē pater. Fili sicut tuz miserecors eternaliter essentialiter: ita tum & inst. Jō ꝛc. Et filius. Jō pater ego soluaz: ego solus suspendar in furca crucis ne aliqs nuḡ credens & obediens suspēdatur in furca inferni: & placuit deo, p̄ri. Jō xp̄us soluit p̄ciū sanguinis de capite p̄ corona: de manib⁹ & pedib⁹ ex clauis ꝛc. Ecce qūo peccata nr̄a. s. p̄terita ipe xp̄s ptulit p satisfactionē & redēptionē gn̄alem vt dimittant. De hoc auctoritas. Xp̄us semel p̄ peccatis nr̄is mortuꝰ est iustus p̄ iniustis: vt nos offerret deo: mortificatos, q̄dē carne viuificatos aūt spū. s. Pe. iij. Nota, viuificatos spū. Sunt hic due q̄stiones. P̄ma diceret aliquis qualez redēptionē fecit xp̄s: cum tñ adhuc multi dānent: vt infideles: iudei & agareni: & milti alij. Scōa q̄stio de nobis xp̄ianis Si xp̄s sufficienter & abūdāter redemit nos & p̄ nobis soluit p̄ciū: q̄d ergo opz me soluere & facere pniaz de p̄cis meis ex quo xp̄s abūdant soluit: q̄re ergo cōfessores dāt pniam. Ḥ dico ista veritatem q̄ xp̄s sufficient & abundant imo & superabūdanter soluit p̄ oib⁹ p̄cis p̄teritis p̄sentib⁹ & futuris q̄. p̄t fieri: nō solū p̄ peccatis xp̄ianoz: imo ēt oim infideliuz: nō solū p̄ isto mūdo: imo etiā p̄ mille milibus mūdis si eēnt. Auctoritas. Jp̄e est ppiciatio p̄ p̄cis, nr̄is nō p̄ p̄cis nr̄is tm: sz etiā p̄ totiꝰ mūdi sup. p̄cis. i. Jo. ij. Rādeo ad q̄stiones q̄ dz p̄ciū redēptionis sit solutū abūdant p̄ oibꝰ & supabūdāter: tñ opz q̄ illa redēptio vel solutio sit aliq̄ mō applicata. Qō fit dupliter vel p lotionē baptismalē vel p̄ afflictionē penitentialē. De p̄mo q̄n aliquis baptizat paruus vel adultus. q. d. xp̄s. soluit. iō venio ad baptismū gaudēs de sua solutione & in signū huiꝰ recipio baptismū: talē nihil opz soluere p̄ p̄cis suis: etiā si fecisset ola p̄cta mūdi nullā eū opz facere pniam: ex quo diues hō soluit p̄ cōitate. Si vos q̄ estis, de cōitate p̄stitis dicendo. Nolo gaudere illa solutiōe remanetis in illa obligatione. Ita faciūt infideles vt iudei & agareni. Sed si vos p̄stat⁹ & dicitis q̄ vultis gaudere illa solutione nō remanetis obligati. P̄z ratio: q̄ iudei & agareni dānant. Diceret aliqs q̄re solutio & redēptio xp̄i executatur & applicat nob⁹ p lauamētum aq̄ baptismat. Dicat qūo xp̄s fuit lotꝰ & baptizatꝰ in sanguine: sz q̄ hō nō p̄t lauari in illo sanguie xp̄i: iō lauat hō in signū lotionis illiꝰ sanguis xp̄i ꝫtute cuiꝰ lauamentū aq̄ baptismalis hz ꝫtutē & efficaciā lauādi alias. Ecce quare dicit auctoritas. Xp̄s mortuꝰ est ꝛc. vt nos offerret deo p̄ baptismū. P̄z solutio ad p̄mā questionē. Ad scōam q̄stionez de nobis xp̄ianis q̄d dicemꝰ q̄ si xp̄s abundanter & superabundāter satisfecit p̄ nobis quare ergo dicit p̄fessor soluatis satisfactiōem pniaz ꝛc. Rādeo ḥ & dico q̄ in p̄ma applicatiōe solutionis xp̄i p̄ baptismū quē recepistis nō opz q̄ vos solvatis aliq̄d. s. faciendo pniaz de p̄cis. Sz q̄ post baptismū iterū vos obligastis ad supplicia iferni ex p̄cis q̄ p̄ baptismū fecistis: iō opz q̄ iterū vobis applicetur illa solutio & redēptio xp̄i nō p̄ baptismū q̄ nō hz ꝫtutē nisi semel. Sic et xp̄s non est mortuꝰ p̄ nob⁹ nisi semel: ideo opz q̄ applicet nob⁹ p̄ afflictionē pniale. Qm̄ sicut xp̄s sensit dolores in passione sua: ita & nos in pnia debem⁹ sentire dolores in corpe nr̄o iciunando: cilicia portando: orando: vigilādo: disciplinando se ꝛc. Sic applicat in nob⁹ eo mō. Et sic xp̄s in passione habuit multos, dolores: sic iste modus penitētie p̄t iterari multoties: q̄ toties quoties. Jdeo quando aliqs dicat. Nolo confiteri ꝛc facere penitentiā: talis est vt iudeꝰ: q̄ dicat. Nolo gaudere de xp̄i solutione & redēptione ppter hoc mō nō vult recipe baptismū. Jdē de ipenitētie: & sz hoc nō dicat ore: di

cit th̃ fctō; z ope. Ptz; ꝑma rō. Dico scō q̄ xp̃s ptulit pcā mūdi in corpe suo sup lignū crucis p informationē vel instructionē virtualē: z hoc vt peccata futura vitent̄. Dic qūo oia pcā mortalia mundi includunt̄ z reducunt̄ ad septē pcā mortalia q̄ dicunt̄ capitalia: ꝑp̄ hoc dñs noster ihesus xp̃s in cruce fecit septez opa z in quolibet ope dedit nobis exēplum z instructionē vitandi vnū pcm̄ mortale. Primū op; notabile q̄ xp̃s fecit est: qz q̄ debuit ponī i cruce: ipemet voluit se denudare: qz null; poterat eū cogere si voluisset. Est hic queritio: quare sic nudus voluit crucifigi: qz sicut videris null; malefactor; suspendit̄ totus nudus. Cū ergo xp̃s esset nobilis homo de genere dauid. z hoc iudeis erat notū q̄re ergo voluit nudari? rn̄deo q̄ hoc fecit xp̃s vt daret nobis exemplū z instructionē vitādi et expellendi a nobis vnū pcm̄ mortale q̄ dr̄ pcm̄ auaricie. Voluit nudari anteq̄ se poneret i lecto crucis: dādo exemplū q̄ si teneaz aliquid p auariciā vel p rapinā coacta: vt dñi tpales vel maiores ꝫ minores: vel p furtuz secretū: vt faciūt vasalli ꝫ dños z contra ecclām retinendo decimas vel ꝓmutas ꝛc. vel perysurā vt faciunt vsurarij mutuando vel emēdo ꝛc. vel per fraudē vt faciunt alīq̄ mercatores: vel p calūniaz vt faciunt iuriste: iudices: assessores: aduocati: procuratores: vel p retentionez vt faciūt dñi q̄ retinent soldatas s. ruos: uz vel heredes bona defunctoz: vl̄ alīq̄ retinēdo rē inuentā vel quocūq̄ mō. Si vis saluari fac vt xp̃s. Un̄ añz ponas te in lecto p infirmitatē denuda te vt xp̃s satisfaciendo z restituendo. O qualis instructio p vsurarijs q̄ dicūt ꝓfessoꝝ. Pr̄ dimittā in testō vt heres satisfaciat ꝛc. Non credas te ex hoc euadere dānationem eternā ex quo tu nō vis satisfacere in vita tua: iz dimittas in testāmēto: qz tua volūtas nō est satisfacere si viuis: et ꝓdēnas filiū vel heredē q̄ etiā nihil faciet de satisfactiōe vt pz ad oct̄z de oib; immo dicet. Jp̃e fecit vsurā z furtā: z dicit q̄ ego satisfaciā: bñfaciā ꝛc. Jō multi sunt in hoc decepti De diuitijs talīū dicit scriptura sctā. De mercedib; mere tricis ꝑgregata sūt: z vsq̄ ad mercedem meretricis reuertent̄. Sup hoc plāgam z vlulabo vadā spoliat; z nud; Michee. j. Nota de mercedib; meretricis. Hec meretrix est auaricia q̄ oib; se cōicat: tām tpalib; z prelatis ecclasticis religiosis et clericis iudeis z agarenis. Pecunie ḡ de malo iusto de mercedi bus meretricis congregata sunt z vsq̄ ad mercedē meretricis reuertent̄. qz q̄n mouūt dep̄dāt ex auaricia. ꝓmo a scutiferis amicis z parentibus ꝛc. Jdē de ꝑlatis clericis z religiosis. Qz de mercede meretricis .s. symonie ꝑgregate sunt: z vsq̄ ad mercedē meretricis reuertent̄: qz collectores totuz recipiunt ꝛc. Remediū est ergo illud q̄d dicit ꝓpheta. Sup hoc .s. maluz q̄d feci ꝑgregando pecunias plāgā p ꝓtritionē et vlulabo p ꝓfessionē: vadā spoliat; et nud; p satisfactionē. Si ḡ aliq̄s vīm ē indutus ista mala velle auaricie denudet se vt xp̃s: ne dānet̄. Scōm op; notabile q̄d xp̃s fecit ē ꝑclauatio. Postq̄z fuit denudat; dixerunt sibi iudei. Ponas te hic z clauabim; manꝰ z pedes z posuit se sup lectū crucis aspez et durum. Cogitate cū quāto dolore fuit illa ꝑclauatio qz manꝰ sunt neruose z etiaz pedes. Est hic q̄stio q̄re hoc: qz oēs doctores theologie dicunt q̄ minim; dolor in; sufficeret ex cōiūctiōe diuinitatis: q̄re ergo voluit tot dolores sustinere? Rn̄deo q̄ hoc fecit, vt daret nobis exēplū vitādi pcm̄ luxurie: q̄d fit ad delectādū corp; vt cogitet luxuriosꝰ dolores corpis ihesu xp̃i q̄s voluit p eo sustinere: vt dicat: ego nolo delectari. Nota q̄ xp̃s i cruce i q̄nq; prib; sui corpis marie sustinuit dolores. s.

Prima in toto corpore quādo iacuit super crucem duram z grauem.

Scōa in clauatione manus dextre.

Tertia sinistre.

Quarta pedis dextri.

Quinta sinistri.

¶ Quare hoc? Rn̄deo q̄ ad exēplū vitādi q̄nq; species luxurie. Prima dicit̄ simplex fornicatio: ista est minor. Dic quid est z quōo dicūt multi q̄ non sit pcm̄ ꝛc. Et det̄ rō de filia; regis. Scōa spēs est adulteriū: q̄n alt̄ ipoz vl̄ ābo; sūt de mō monio mai; qz ista ē pcm̄: qz nō solū furi iuria deo: sz etiā ꝓrio. Tertia spēs dicitur incest; q̄n ibi est affinitas carnalis

vel ſpūalis ſiā eſt maius pctm̄. Quarta ſpēs eſt ſacrilegiū qñ ꝓſona eſt ſacrata qz religioſus vel clericus vel monialis maius pctm̄ facit qz ꝯ votū facit ꝛc. Quinta ſpēs ꝯ naturā tā magnū pctm̄ eſt qđ non dz notari. Contra naturā eſt qñ fit tali mō q non pōt ſeq̄ gñatio qūocunq; fiat. Ecce quare xp̄s in quinq; locis ſui corporis voluit ſuſtinere dolores: vt hec q̄nq; ſpēs peccati luxurie vitēt. Jō apls Qui xp̄i ſunt vt chriſtiani: carnē ſuā crucifixerunt cum vitijs ꝛ concupiſcentijs. Ad gal. v. Tertium opus notabile xp̄i fuit in cruce ꝓpitiatio. Poſtq̄ fuit crucifixus: erexerunt crucem. Cogitate dolorem totius corporis q ſolū in clauis pē debat. Tunc xp̄s vidit deū p̄rem ad recipiendū vindictā de crucifixorib⁹ filij ſi filij⁹ voluiſſet ꝓ q̄bus orauit dicens. P̄r dimitte illis: qz neſciūt q̄d faciunt. Luc. xxiij. Nota hic exēplū ꝛ inſtructionē quā dat nobis: qz nō ſolū nō voluit recipere ipſe vindictā: ſed nec ſuſtinuit qđ alius ſ. p̄r recipet ꝓ eo vindictā. Quare ḣ. Rñdeo q ad dādū exēplū vitandi pctm̄ ire ſeu vindicte qđ pctm̄ multum ꝛ numis regnat in mundo. Dicūt enim nonnulli per caput vel per corpus dei ego me vindicabo ꝛc. Quid dices in iudicio qñ xp̄s dicet tibi: quare nō remiſiſti mortē p̄ris vł filij ꝛc. Si dicis dñe: qz certe malo mō ꝛ iniuſte fuit interfect⁹ ꝛc. ꝛ cū falſo proceſſu ſniatus. Dicet xp̄s. Et nunq̄d ego q̄ ſum dñs rex ꝛ papa maior mūdo iniuſte ꝛ cū falſo ꝓceſſu fui ſniatus: tm̄ pepci. Dic ꝯ aliq̄s mulieres duriores hoibus: q̄d dicetis cū ỽgo maria remiſerit mortē filij ſui: q̄ tm̄ ꝛ plus valebat q̄ filius veſter. ꝛ qñ audiuit q filius pepcit etiam ꝛ ipſa pepcit ꝛ qñ videbat illos q̄ crucifixerant filiū ſuū ſalutabat eos dicens. Vꝫ ſit vobiſcū: qz diabolus erat cū eis: ideo orabat ꝓ eis. Opz remittere Unde dicit xp̄s. Mat. xviij. Pater meus celeſtis tradet vos tortoribus ſi non remiſeritis vnuſq̄ſq; fratri ſuo de cordib⁹ veſtris. ꝛ ad Ephe. iiij. Eſtote inuicē benigni: miſericordes donātes inuicē ſicut ꝛ deus in xp̄o donauit vobis. No. benigni in loquendo: miſericordes in remittendo ſicut deus in xp̄o. ſ. exīte in cruce donauit vobis exēplū. Quartum opus fuit coronatio: die qūo indei portauerūt coronā ſpineā quā ſibi impoſuerant in domo pylati ꝛ dixerūt. Rex veni huc et ponemus tibi coronā quā mereꝛ. Quare voluit ſic coronari? Rñdeo vt daret nobis exēplū ꝛ inſtructionē vitādi pctm̄ ſuperbie. Superbus em̄ cōiter vadit capite erecto: ſed humilis vadit capite demiſſo ꝛ ſtat ſimplr. Superbus aūt pōpoſe ꝛc. Contra quos dicit ſcriptura: ve corone ſuperbie ebrijs effraim ꝛ flori deciden̄ glorie exultationis eius. Eſa. xxviij. No. ve corone ſuperbie. Quēadmodū corona hz quatuor flores lilij: ſic corona ſuperbie venit i capite ex ꝛtuor. Flos añ ſuperbia ex gñe: flos retro ſuperbia ex bonis ſpūalib⁹ flos a dextris ſuperbia de officio vel dignitate: flos a ſiniſtris ſuperbia q̄venit ex bonis tpalibus ſiue ex diuitijs. Ebrijs effraim qđ interp̄tatur creſcēs vel abūdās q̄ñ ſuperbia venit vł ex abundantia bonoꝛ ideo faciunt vanitates vel ebrietates ambitionū ꝛ honoꝛ. Et ſic licet ſint pauperes oia expēdūt in vanitatibus ornamētoꝛ. Jō maria ỽgo cōmēdat ſ̄ humili capite. Cant. iiij. Quā pulchra es amica mea: quā pulchra es oculi tui columbarū: nō falconū q̄ hinc inde reſpiciunt ſequūt. Abſq; eo q intrinſec⁹ latet. ſ. humilitas cordis. Jtez Tob. iiij. A ſuperbia initiū ſumpſit omis p̄ditio. ſ. angeloꝛū ꝛ hoim: vt ptz in lucifero ꝛ in primis parētibus q̄ primus peccauerūt p ſuperbiam q̄ gulā. Nota in legēda ſancti ludouici regis qūo mr̄ ſua docuit eūz ſeruus ſeruos non portare crinalia. Et dic ꝯ illos q̄ ornant ſe plis. Quintū opus xp̄i fuit potatio. Qz xp̄s in cruce ꝓpter p̄ditionem ſanguinis ꝛ ꝓpter malā noctē quaz habuerat: ꝛ ꝓpter calorē habuit ſitim et clamauit dicēs. Sitio: ꝛ tm̄ ſciebat bene potū ſibi dādū: ꝛ lz peteret potū etiā dederūt ſibi cibū. Menſa fuit arūdo. Mappa folia. Cibus ſpongia. Potus acetū. Quare hoc. Reſpondeo vt daret nobis exemplum vitandi pctm̄ gule: cogitandum eſt quale p̄andium fuit datū dño noſtro ieſu xp̄o: ideo dz cibū noli recipere niſi neceſſitatem. Jdem de vino bene limphato: ꝛ non comedere in dñica antemiſſam maiorem. Ratio: qz q̄ hz loqui cum rege vel papa ꝛc. Jtem ſeruare.

ecclesie ieiunia. Jtē nō bibere i taberna sed in loco vō. Persona gulosa semp vel frequēter est luxuriosa. Jō sunt tot mali ecclesiastici in mūdo: qz dicit bt̄us Ber. q̄ gulosis plonis z ebriosis viuere caste est maior miraculū q̄m suscitare mortuos Jdeo xp̄s. Attendite ne grauent corda vr̄a crapula z ebrietate. Lu. xxj. Sextus opus xp̄i notabile fuit spūalis occupatio. Qm̄ exp̄s viuēs in cruce ꝓtinue orauit. Dicit hiero. cui fuit reuelatū qđ dixit xp̄s z incepit. Deus deus me⁹ respice ꝛc. vsq; ad psalmū. Jn te dñe speraui vbi ōr. In manus tuas commendo spiritū meū. Dixit decē psalmos vbi sunt. cl. versus in cōmendationem psalterij in quo sunt. cl. psalmi. Nota quare xp̄s sic voluit occupari. Respondeo vt daret nob; exemplū z instructionem vitandi pctm̄ accidie: ne ociose dimittam⁹ t̄p̄s trāsire nobis ꝓcessuz ad opandū: nō solū tēporaliter sed etiā spūaliter orando. Dic modum orandi deuote. Ociosi sunt multi q̄ credunt esse diligentes. Dic qūo iudicatur ille ociosus q̄ in sero nō portat lucrū: licz laborauerit p totā diē: sed q̄ portat lucrū in sero ōr diligens: etiā si fuerit sedens p totam diem. Sic in sero mortz opz nos ire ad portā paradisi. Et dicet xp̄s cuilibet. Videamus q̄d portas de q̄ viues: q̄d lucratus es. Si nō portas lucrum meritorū bonoꝝ operꝝ dicet xp̄s. Jn quo tu expēdisti tot annos quos tibi ꝓcessi? Rñdebis. Dñe in laborib⁹ mūdanis ꝛc. Tales iudicabunt ociosi ap̄s xp̄m: q̄ hic iudicantur diligentes apud mundū. Diligentes iudicabuntur tunc ad xp̄m illi q̄ orant audiunt missas sermones ꝛc. q̄ in sero portabāt mar⁹ plenas thesauro meritoꝝ: q̄ cū gaudio recipient a xp̄o ociosi vero mittēt ad hospitale miseroꝝ. s. in infernum. Jō dicit scriptura. Qcunq; p̄t manus tua instanter operare: qz nec opus nec rō nec sapiētia nec scientia erunt apud inferos quo tu pperas. Eccl. ix. Septimū opus xp̄i i cruce fuit lanceatio. Dic qūo post mortem vnus militū aperuit lāceā lat⁹ eius Jo. xix. Quare voluit hoc fieri? Rñdeo q̄ ad dandū nobis exēplū z instructionem vitandi pctm̄ inuidie. Alia vulnera voluit xp̄s recipe dū viueret: sed vulnus lateris post mortem. Rō: qm̄ alia pctā mortalia oia hñt q̄d boni vel apparens bonū. Dic verbi gr̄a de oibus. Primo de superbia: qz delectabile videt superbo q̄m honorat̄ ꝛc. z sic de alijs. Sed pctm̄ inuidie nullā hz rōnē boni totū est mors: qz inuidia nō est nisi dolor de bono alteri⁹ q̄ in corde cōsilit: hz etiam ofendatur lingua. Qm̄ cor inuidi hz linguā diffamatricē. Unde si hō loquitur inuido de aliqua bona plona statim dicit: nō cognoscitis eā sicut ego ꝛc. Jtē de alijs plagis xp̄i exiuit solum sanguis: de ista sāguis z aqua. Rō qz inuidus calefit gaudēdo de malo primi: ideo exiuit aqua ad refrigerandū: scō frigescat in amore z bono primi: ideo sanguis exiuit ad calefaciendum. Jdeo dicit scriptura. Deponentes oēm maliciā z oē dolū z simulationes z inūidas z oēs detractiones sicut mō geniti infantes rationabiles et sine dolo lac cōcupiscite vt in eo crescatis in salutem. j. Pet. ij. Lac. s. charitatiz dilectionis concupiscite ꝛc.

¶ Dñica. ij. post oct. pasche. Sermo. s.

Quid est hoc qđ dixit nobis. Modicū z nō videbitis me: z iterꝝ modicū z videbitis me. Jo. xvj. sermo nr̄i erit de sancto euāgelio: z habebim⁹ multas bonas doctrias: sz p̄mo saluteꝫ virgo maria ꝛc. Sctm̄ euāgeliū hodiernū cōtinet quoddā pūm parlamētū z grōsuz qđ fuit inter xp̄m z discipulos suos i nocte passionis: in quo fit mēto non solū de xp̄i passione sed etiam de eius resurrectione z ascensione. Jdeo hoc euangelium legitur modo inter resurrectionez z ascēsionem. Jn quo tm̄ qđ videtis ōr septies modicū nō sine mysterio. Jō recepi ꝓ themate. Quid est hoc qđ dixit nobis ꝛc. Qm̄ in nocte passionis xp̄s dixit modicū z nō videbitis me ꝛc. vsq; ad patrē. Primū notat t̄p̄s passiōis: qz tūc modicū. i. tribus diebus nō viderūt eū. Modicū t̄p̄s fuit: qz solum per. xl. horas durauit. Secundum modicum fuit a resurrectione vsq; ad ascensionez: z de isto dixit. Et iterū modicum z videbitis me. Tertium modicum fuit: quia discipuli ipsuz non intelligentes dicebant adu-

ſpiritus ponimus in rebus tẽporalibus. Dic quomodo deus diuiſit totũ tps in ſeptem dies. De quibus dedit nobis ſex ad laborandũ ⁊ lucrandũ ⁊ retinuit ſibi ſeptimũ diẽ vt pro aia laboremꝰ. Et adhuc nõ vult totũ. Naz in die ſunt .xxiij. hore. da ſolũ vnã deo: audiendo miſſam alias horas poteris dare ad placita corporis licita ⁊ honeſta. Sz de iſto tpe modicũ damus deo: fragendo feſta ⁊c. Vñ in hebdomada ſũt .dcxvij. hore ⁊ de iſtis ſolum datur vna deo in miſſa modicum eſt ⁊ expectãdo vſq; ad bñdictionem: q̃d facatis? nõ niſi loqui de mercãtijs: ferijs quid fit: de papa: de rege ⁊c. videt vobis ſi habemꝰ modicũ de deuotione ſpũali: quia quaſi nihil. imo defraudamus deũ de ſuis regalibus: qz neſcimꝰ ſeruare feſta. Ad intelligendũz hoc pcẽs nota parabolã de rege diuidẽte gallinaz cũ ſuis qui ſolum ſibi retinuit caput. Qui ceperunt de manibus regis caput galline et ipſum dederũt canibus: ſic gallina dicitur hebdomada: cuiꝰ caput eſt dies dñica: ⁊ dat̃ p nos canibꝰ. i. demonibus ⁊c. Jõ qz nos deũ defraudamꝰ: fraudamur ab eo: qm̃ modicũ ꝓficiunt agri nri. Dic quõ ꝓficiunt oia noſtra magis ex parte dei hymnum dãdo deo ꝙs ex nris laboribus: qz ex fraude feſtiuitatũ veniũt ſiccitates: tempeſtates: lapides ⁊c. De iſto modico auctoritas. Occupatio magna eſt omnibus hominibus: ⁊ iuguz graue ſuper filios Adam a die exitus de vẽtre matris eoꝝ vſq; in diẽ ſepulture in matrem oim. Sequit. Modicũ aũt tanqz nihil: in requie. Eccleſiaſtica quadrageſimo. Nota iugũ graue eſt labor ſex dierꝝ hebdomade. q̃ incipit a die natiuitatis ⁊ durat vſq; ad diem mortis. In quo die mortuus homo reddit in vterũ matris. ſ. terre que eſt modo grauida modicũ i requie. ſ. ſpirituali: quaſi ad nihilũ venit. Ptz primũ modicũ cum dr. Quid eſt hoc qõ dicat nobis modicum. Cõſiliũ bonuz do. ſcz q̃ iſtud modicum diuidat̃ in quatuor partes: ſcz q̃ iſtud modicũ de quolibet die. ſ. orare mane ⁊ vero ⁊c. Scõm modicũ de qualibet hebdomada: ſcz in dñica ceſſare a labore tpali: ⁊ occupare ſe in labore ſpũali: ⁊ dare illã horã deo: audiendo miſſam ⁊c. Tertũ modicũ de

uicem. Quid eſt hoc qõ dicit nobis modicũ. Neſcimꝰ q̃d loq̃tur. Quartũ q̃ eis declarauit hic dicẽs. De hoc q̃ritis iter vos qz dixit vobis: modicum ⁊ nõ videbitis me. ⁊ iterum modicũ ⁊c. Dicatur ſilitudo mulieris parturiẽtis qz tps partꝰ videt ſibi lõgũ ꝓpter dolores. Iz ſit modicũ. Sic poſtq̃z terra peperit filiũ dei p reſurrectionẽ gloriozaz gaudebitis ⁊c. Ptz euãgeliũ ad literã: in quo ptz q̃ ſepties dr modicũ. Mirũ eſt quõ tã paruo parlamẽto toties dr modicũ. Jõ habemus rationẽ querẽdi ⁊ faciẽdi queſtionẽ thematis. Quid eſt hoc quod dicit nobis ⁊c. in quo dñs noſter ihs xps oſtendit ſecrete q̃ nos habemus modicũ de ſeptẽ bonis ſpiritualibus que debemus habere.

Primo habemus modicũ de diſcretione vel cognitione intellectuali.

Scõo modicũ de deuotione ſpũali.

Tertio, modicũ de dilectiõe ffinali.

Quarto modicũ de afflictõe pniali.

Quito modicũ de ſubiectiõe diuinali

Sexto modicũ d̃ miſſatiõe ꝓximali.

Septio modicũ de duratiõe ẋtuali.

Ecce ratio moralis quare toties dicz: modicũ. Quibus declaratis habemꝰ rñſionẽ ad thema: qõ dicit. Quid eſt hoc q̃ dicit nobis modicũ. Quãtũ ad ꝑmũ habemus modicũ de diſcretiõe intellectuali. qz vt beſme gubernamꝰ nos: qz ſcimꝰ ⁊ cognoſcimꝰ corpalia ⁊ carnalia q̃ tãgũt carnẽ. ſz nõ ſpũalia q̃ tãgũt aiam. Verbi gratia. q̃ ſtatim ſentimꝰ lapidẽ i ore q̃ comedimꝰ legumina ⁊c. ſed nõ ſentimꝰ ſarũ diaboli in aia q̃ recurrimꝰ ad diuinos ⁊c. ſtatim ſentimus caloꝛẽ febꝛis corporalis: ſed non febꝛẽ luxurie. Itẽ ſtatim ſentimus modicũ puluꝛis in oculo ſed nõ terrã auaricie ⁊c. Itẽ ruſtica bñ ſciunt quot ſolidi ſũt i vno floreno: ſz non quot ſũt ꝑcepta dei. Itẽ mulieres bene ſciunt incãtationes ⁊ ſortilegia ⁊ cõiurationes ſed nõ ſcãũt. Credo in deum ⁊c. Jdeo xps Joã. xij. Adhuc modicũ lumẽ eſt in vobis. Ambulate duz lucẽ habetis vt non vos tenebꝛe cõprehẽdãt ⁊c. Not. modicũ lumẽ. ſ. diſcretionis ſiue cognitionis intellectualis. Quãtũ ad ſcõm habemus modicũ de deuotione ſpũali: qz cũ modica deuotiõe facimus ſpũalia: vt ieunia: oratiões: ſed totã diligẽtiam ⁊ feruoꝛem

quolibet mēse ꝓfiteri q̄si abluēdo camisiā aie vt camisiā corpis ꝛc.Quartū modicū de q̄libet anno cōicare i paschā ꝛc. Hoc ꝓsiliū est beatu Petri apli. Deꝰ ois gfe q̄ vocauit nos i eternā suā gloriā in xp̄o ihesu modicū passos:ip̄e ꝓficiet cōfirmabit solidabitq; .j. Pe.v.Quātū ad tertium habemus modicū de dilectiōe fraternali:qr nō diligim⁹ ꝓximos nisi amore bestie:q̄diu facitis eis bonū diligunt vos vt canis:q̄ ꝛ sit rabid⁹ diligit vos q̄diu facitis sibi bonū:sed latrat si facitis sibi malū.Sic de nobis qui nescim⁹ diligere nisi parentes ꝛ benefactores:ꝛ si nocēt nobis aliq̄d statim vtcanes latramus scilicet vindictā minando.Nullus cum hac dilatione potest intrare paradisum:opꝛ vt diligamus plusq̄ bestie scilicet diligere etiaꝛ inimicos. Unde in iudicio qñ xp̄s dicet.Quid fecisti ꝓ me: si dicis.Dñe dilexi amicos parētes ꝛ benefactores.Dicet xp̄s nec grates nec gratias:hoc modicū est.Sꝛ si dicis.Domie amore vr̄i:qr vos p̄cepistis diligere inimicos:ꝛ nō mererent hoc apud me. tūc dicet xp̄s.Non est hoc modicū hoc est meritū:ꝛ recipiet te in paradisum . De isto modico dicit xp̄s ore ꝓprio iohis.Scio opera tua:ꝛ ecce dedi coram te ostiū aptū : q̄ nemo p̄t claudere.qr modicā hēs ꝛtutē. Apoc.iij.no.Scio opa tua:q̄ bōa fecisti amicis:ꝛ mala inimicis modicā hēs ꝛtutē i.charitatē:q̄ ꝓ excellentiā ꝛ ꝛt⁹ simpl'r qr maior hoꝛ est charitas. Hostiū aptū ꝛ vuln⁹ lateris xp̄i.Jo.xix.Un⁹ militū lācea lat⁹ eius aperuit q̄ nemo p̄t claudere ita manifestum est: qñ xp̄s orauit nō solū ꝓ amicis.sꝛ etiā ꝓ inimicis. Rō quare inimici sunt diligendi declarē ꝓ similitudinē. Quidā hō tenebaꝝ soluere mille florenos sub pena suspēsionis. Cūq; crastinū eēt suspēdēd⁹:qr nō hēbat vñ solueret:de nocte q̄dā dies ꝓcessit sibi vnā bursaꝛ ꝓ trapā captionis cū mille florenis:ꝛ q̄si fregit sibi caput. Qui sentiēs dolorē maledicebat ꝓcūtēti bursaꝛ Inuēta aūt bursa letat⁹ ē ꝛ soluit ꝛ liberat⁹ est di.Bñdict⁹ sit q̄ dedit mihi bursaꝛ ꝛc. Idē ē de quolibet pctōre:cū certuꝛ sit nobis q̄ sn̄la sit data q̄ nos habem⁹ soluere debitū;deo ꝓ pniaꝛ sub pena mortis aliter restat furca iferni. Lu.xiij.Dico vobis q̄ nisi pniam egeritis oēs simul peribitis:ꝛ nō possum⁹ soluere tot sunt pctā. Jō q̄nvenit tribulatio.s.q̄n occidit tibi fratrē:filiū vel patrē.Ecce auruꝛ q̄ frāgit tibi caput:sed respice et attēde q̄d est intus intra tribulationē.Nā lꝛ tribulatiōes veniāt vltra cor tm̄ si patiēter recipiunt de illis hō p̄t soluere deo plusq̄ cū ieiunijs ꝛ oronibus ꝛc.remittēdo inimicis vt de⁹ remittat tibi.De hoc auctoritas.Bñdictū est nomē tuū de⁹ patrum nr̄oꝝ.q̄ cū iratus fueris miam facies:et in tpe tribulatiōis pctā dimittis hijs q̄ i uocāt te.Tho.iij.ió.Jo.vj.vnusq̄sq; modicū q̄d accipiat.s.de patiētia ꝛc. Quantū ad q̄rtū habem⁹ modicū de afflictone pniali:ꝛ pctā sunt multa ꝛ magna ꝛ grauia:pnia vero modica. Determinatio est sctoꝝ doctoꝝ q̄ ꝓ q̄libet peccato mortali hō obligat in septē annis de penitētia. T̄ps est equale siue pro magno pctō mortali siue ꝓ modico.Sed q̄litas penitētie est arbitraria sm arbitriū ꝓfessoris.vt iurta quātitatē pcti sit qualitas penitētie.Sꝛ quātitas tpis,ꝓ quolibet pctō mortali est septē annoꝝ.Rō:in quolibet pctō mortali;fit iniuria cōtra septē dona spūssancti.Modo videas q̄tiens peccasti mortal'r:q̄tiēscūq; recurristi ad diuinos:iurasti ꝛc.cōputa ꝓ q̄libet septē annos:ꝛ si nō cōplent h̄ ꝓplebunt i purgatorio i alio mundo. Remediū est q̄ lucrari idulgētias:ieiunare:orare:elemosynas dare:ꝛ alia bona opa facere:ꝛ sic resecaꝝ tp̄s. Jō dico q̄ respectu pctōrum modicū habem⁹ ō afflictiōe pniali:imo q̄libet excusat se dicendo ꝓfessori q̄ non possit ieiunare:nec ciliciū portare ꝛc.sed modicā pniam detis.Ecce de isto modico q̄d dicit apl's petr⁹. Modicū nūc si ꝓ qr:opꝛ ꝓtristari in varijs tēptationib⁹ vt ꝓbatio fidei vestre multo p̄ciosior sit auro q̄ ꝓ ignē probaꝝ.s.Pet.j.No.q̄ tentatiōes vocat pnias: Rō:qr hodie ille qui vult facere pniaꝛ ponit se in tēptationē:q̄ q̄libet deridet ip̄m:sꝛ modicū curare dꝛ de talib⁹.Quātū ad quintū habem⁹ modicū de subiectiōe diuinali:qr moderno tpe pauci ꝛ modici subijciūt deo. Probatur:q̄n null⁹ dñs mūdi est q̄ hꝛ minoreꝛ subiectionē i subditis ꝛ vasallis q̄ de⁹. Uerbigra si dñs facit ꝓclamationē pe-

ritētialē sub pena quinq; solidoꝝ q̄nul
lus dicat malū de tali iudeo optime ser-
uabit:ꝫ pclamatio ꝛ ordiatio dei est q̄
null⁹ dicat malū de creatore iurādo ꝛc.
sō pena mortꝫ aie ꝛ corpis ꝛc.nihil fuat
ꝛc.Deus p̄cepit q̄ nullus vadat ad diui
nos sub pena pdēdi oia bona corpus et
aiam ꝛc.Itē q̄ null⁹ operet aliq̄d tpale.
in die festo sub pena ꝛc.nihil seruat.Itē
q̄ nullus ponat offēdiculū corā ceco ꝛc.
sub pena ꝛc.ꝛ vos ponitis meretrices in
hospitio in laqueū aiaꝝ ꝛc.Itē q̄ null⁹
ludat ad taxillos ꝛ nihil seruat.Creditꝫ
q̄ de⁹ non videat istos despectu ei⁹.Ecce
modicū de subiectione diuinali.Itē xp̄s
rex cū gēte armoꝝ.s.siccitatū tempestatū
lapidū mortalitatū: locustarū ꝛc.terre-
motus ꝛ hmōi.De h̄ pphetia.Mada re
māda māda remāda.expecta reexpecta
expecta reexpecta:modicū ibi ꝛ modicū
ibi ꝛc.Esa.xxviij.¶Nota māda.s.i veteri
lege:remāda in noua:in q̄ p̄mu anᵗ p̄ce
pta moralia.Māda.s.p tēpꝫ remāda.s.
p p̄dicatores:apl̄os ꝛ alios.Expecta.s.
ministrātē:reexpecta.s.senectutē. Expecta
s.i tpe carnali:reexpecta.s.i q̄dragesima
ꝫ modicū ibi:ꝛ modicū ibi.s.vbiq;.Quā
tū ad sextū habem⁹ modicū ō nuseratio
ne primali:q; q̄si nihil ē op⁹ mie q̄ fa-
cim⁹.Ista mia primalis fit triplicater.s.
dādo:mutuādo:ꝛ pdonādo.Sꝫ de quo-
libet habem⁹ modicū.Prio nō dādo:q;
talē modū tenem⁹ dādo elemosynā facie
do aurē surdā paupi q̄ quasi nihil va-
let:q; das malo corde ꝓpter importunita
tem petentis modicū valet.Nota modū
dandi elemosynā.Sicut ille q̄ ponit pe-
cuniā suā in mēsa cābij vt lucret.Auto.
Da paupib⁹ ꝛ habebis thesaurū in celo
Mat.xix.Itē mutuare ē magna mia:q̄
q̄ in casu maior est q̄ dare.Verbi gratia
Si dant duo solidi mia est:sed si mutuā
tur.xij.Floreni pauperi rustico vt possit se
iuuare ꝛc.maiorē miaꝫ facitis sibi.Ideo
dauid p̄s.cxj.Jocūdus hō q̄ miserefꝛ cō
modat:disponit sermones suos in iudi-
cio:q; inꝛternum non cōmouebit.Sed
misericordia ista tā ad modicū venit p
pter vsurā.Nota practicā vsurarioꝝ di-
uturꝫ q̄n pauperes rustici veniūt ad eos
mutuando.x.p.xij.vel vēdendo plus ꝓ
pter sperani:vel emēdo minus ꝓpter pe
cuniā promptā.Itē pdonādo inimicis
ꝫ multi sunt q̄ nolūt parcere ppter xp̄m
sed ꝛc.Si papa vl̄ rex diceret:amore mei
parcatis:q; ego possum vobis facere h̄
ꝛ illa ꝛc. Tunc dicunt.Dñe amore vestri
facia.Talis mia parcēdi modicū valet
quia q̄n ertis corā xp̄o in iudicio:dicet:
Quid fecisti amore mei? ꝛc.Remisisti
mortē patris vel fratris ꝫ nō amore mei
sed talis dñi.Jō vadas ad eū:vt det tibi
paradisum.Jō amore dei ꝛ pro eius ho
nore remittere debetis vt habeatis para
disū.De isto modico antoitas. Semē-
tem multā iacies in terra ꝛ modicū con
gregabis:q; locuste deuorabunt omnia
Deut.xxviij.Magnū semen est dare ele-
mosynas:ꝛ mutuare ꝛ parcere ꝛ remitte
re iniurias:sed locuste.i.mali modi duo
rant t⁹tū:Quantū ad septimū modicuꝫ
habem⁹ de duratōe virtuali.Qñ si ali-
quis incipit vitā virtuosā ꝛ bonā:modi
cum durat in ea.statim dimittit:sed si in
cipit vitā malā ꝛ in pctis:ita firmaᵗ in
illa q̄ nec monitionib⁹ nec hmōi talibus
vult malā vitā dimittere.Verbi gra.Cre
do q̄ multi sunt tacti i corde ꝛ receperūt
bonū ꝓpositū remittēdi iniurias ꝛ fa-
ciendi pacē:sed adverbū alicui⁹ mali ho
minis nihil boni faciēt.Ecce modici vir
tutis.Idē de rectorib⁹ cōitatū q̄ ꝓponūt
corrigere peccata notoria:sed in consilio
aliquis aduocatus diaboli cōtradicit:ꝛ
nihil fit.Ptꝫ q̄ō bona vita statim dimit
titur.Idē de multis q̄ ꝓponūt recedere a
mala societate sed nō pñt ꝛc.magis no-
lunt.Idē de multis q̄ ꝓponūt restituere
sed q̄n vidēt pecunias ꝓpositū mutant ꝛ
nō restituūt.Ptꝫ ꝑ q̄ō habem⁹ modicū
de duratione virtuali.Auto.Que est vi
ta vra.s.bona ꝛ ꝛtuosa:vapor ad modi
cū parēs ꝛ deceps exterminabit.Jac.iiij.

¶De eadem dominica. Ser.ij.

Modico vobis q; plo-
rabitis ꝛ flebitis vos Jo.xvi.
Ser.noster erit de vtilitate la
chrymarum hui⁹ mundi ex
tribulationibus ꝛ miseriis:ꝫ primo sa-
lutetur virgo maria.Dico vobis q; plo
rabitis ꝛc.Magna vtilitas q̄ sequit ex la
chrymis potest videri ꝛ declarari ex simi
litudine:ꝛ vtilitate que sequitur ex plu-

nia qñ descēdit in terra. Qz postq̄ hō seminauit si deꝰ dat pluuiā z rorē: hō colligit abundāter alʒ nō. Ita est de lachrymis. Qñ hō facit bona opa scz opa mie z pnie ꝛc. hoc ōr seminare in hoc mūdo vt colligamꝰ tpe messis. Messis est consummatio seculi. Messores aūt angeli sunt. Si g colligunt zizania z igni cōburunt: sic erit in ꝛc. Mat. xiij. Si g deꝰ dat pluuiā. i. lachrymas: abundāter colligemꝰ. Scz qñ hō facit multa bona opera: si sine aqua lachrymarū: nō ita abundāter homo colligit. De hoc autoritas. Isa. xxx. Dabit pluuia semini tuo vbicūq̄ seminaueris in terra: z panis frugum terre erit vberrimꝰ z pinguis. Nota in terra. quia nec in celo: nec i inferno possumus seminare. Itē alia autoritas dauid. Euntes ibāt z flebāt: mittentes semina sua. Uenientes aūt venient cū exultatione portātes manipulos suos. ps. cxxv. Euntes qz vita nostra xon est nisi via eūdi ad mortem: z sic ibant ad vitā eternam. Et qūo ibant dicit. Mittētes semina sua: scz bona opa faciēdo. Uenientes scz ad diē iudicij: venīēt ad gloriā: portātes manipulos suos: scz bonoꝝ operū: misericordie: iustitie: penitētie: castitatis ꝛc. Patet ergo vtilitas lachrymarum. Ideo dicebat xps bonis psonis. Dico vobis qz ploratibus z flebitis vos ꝛc. Pz thema. Amore vestri ego q̄siui quot sunt modi plorādi. Et inueni q̄ in hoc mūdo quinq̄ sunt modi flendi seu lachrymandi.

Primus est de temporali afflictione.
Scōs est de fraternali compassione.
Tertius est de internali ꝓpunctione.
Quartus est de spirituali deuotione.
Quintus de celestiali affectione.

Et quilibet est meritoꝰ si bene ordinet: sm q̄ ego declarabo vobis de his. dicit xps in themate. Dico vobis q̄ plorabitz z flebitis vos. Primus fletus est de temporali afflictiōe. Uñ qñ hō perdit amicū charū sicut patrē vl matrē filiū vl fratrē Uel hō perdit bona tēporalia z venit ad paupertatē tūc vltimū remediū est flere Rō est naturalis. Qñ letitia z tristitia cōtraria sunt: z habēt effectus cōtrarios Letitia autē dilatat z hilarat cor. Ideo hō tunc ridet: sed tristitia astringit cor. z facit z oculos z cerebrū. Et ideo hō tunc plorat sicut qñ spōgia humida stringit deguttat. sic quando stringitur cerebrū a tristitia deguttat p oculos. Ideo legit Trenoꝝ. j. De quadaz muliere quevna die perdidit omnes filios z filias suas z amicos. Et cum non haberet remedium fleuit. De qua dicit hic. Ploratās plorauit in nocte: z lachryme eius in maxillis eius. Non est qui consolet eā ex omnibus charis eiꝰ. Oēs amici eius spreuerunt eā: z facti sunt ei inimici. Migrauit iudas ꝓpter afflictionē z multitudinem seruitutis habitauit inter gentes: nec inuenit requiē. Oēs psecutores eiꝰ apprehēderunt eā: inter āgustias. Trenoꝝ. j. Pz fletus ex tpali afflictione. z lz hic fletus sit naturalis: tñ si hō gubernat se in hoc fletu est meritorius. Uerbi gra. In morte amicoꝝ hō naturaliʒ plorat: lz tūc hō dz cogitare intra se dicēdo. Ista pena s. mors vñ venit: Nōne a deo: Qz omne malū pene est a deo: lz actio pcti sit a diabolo. Exēplū in multis i q̄bus culpa est a diabolo: z hāc nō facit deus: sed malū pene: q̄ ego verberer passiue: hoc ē a deo q̄ iudas vendidit xp̄m est opus diaboli sed q̄ christus fuit venditus: hoc erat opus dei z ordinatio dei omnipotentis patris. Item q̄ fuit captus: ligatus: spinis coronatus: crucifixus: z passus actiue: hoc erat a diabolo. passiue autem totum erat a deo quantum ad penā. Actio displicuit: passio grata fuit. Auctoritas. Actuum. iiij. Conuenerunt ergo vere in ciuitate ista aduersus puerum sanctum tuum iesum quē vnxisti: herodes z pontius pilatus cum gentibus z populus israel facere. Ecce actionē diaboli. q̄ manus tua z consilium tuum decreuerūt fieri. Ecce passionem a deo. Ideo de dānis nobis datis vel illatis in bonis tollēdis vel in personis percutiendo: actiue est a diabolo: sed q̄ tu sis dānificatus: peraſſus vel cesus: hoc est a deo quātū ad penaz. Quando ergo homo plorat ex afflictiōe tpali: cogita q̄ ista pena z passio ē a deo qui vult q̄ habeas istum labor: z tunc debes te cōformare cum diuina voluntate dicēs. Domine ex quo vobis placet: placet mihi: tunc totū est meritoriū. De hoc autoritas de alia muliere q̄ perdiderat oēs filios z plorabat cui dixit

pheta. Hec dicit dñs. Quiescat vox tua a ploratu z oculi tui a lachrymis: quia est merces operi tuo ait dñs. Hiere. xxxj. Et isto fletu plorauerũt apli z alij sancti naturaliter: sed cogitabãt: hoc vult de⁹. nõ Scõs modus lachrymarũ est melior de fraternali compassiõe: quãdo homo nõ habet in se afflictionem. Sed quãdo homo videt proximũ in dolore z miseria: z homo cõpatitur ei in corde: z incipit plorare cũ illo. iste modus est melior ꝑmo. Rõ: qz iste fletus non venit ratione naturali vt prior: sz ratione morali ex dilectione fraternali: que fm Dyonisium est vis vnitiua: qñ dilectio facit vnum quid ex amãte z amato. De hoc autoritas Act. iij. Multitudinis credẽtiũ erat cor vnum z alia vna. Qñ ꝙ diligo aliquã psonã vere: facim⁹ vnũ cor z vnã volũtatẽ. Jõ qñ ille patit: ego recipio malũ suũ vt meũ: ñ sic ꝙ inimico: nõ hõ plorat ex ꝓpassiõe. Hoc dicit apls ad Ro. xij. Gaudere cum gaudentib⁹: flere cũ flen. ꝛc. Qz gaudium amici est gaudium meum. Idem de malo. Iste lachrymę sũt magis meritorie ꝙm prime. Ratio: qz ꝙ est maior elemosyna que ꝑ̃t fieri, primo sz compassio cordis quia plus dat pauperi tribulato ille ꝙ compatitur ei i corde ꝙm ille qui dat sibi elemosynã sine cõpassione. Ratio qz maior est in cõspectu dei elemosyna de bursa cordis ꝙm de bursa corij sine ꝓpassione cordis. Sed si totũ concurrit simul sz cõpassio cordis z elemosyna de bursa talis elemosyna ẽ valde meritoria. Jõ qñ portant aliquẽ ad sepulturã: ꝓploratis cum illo qui plorat: iuuatis ipz ad portandũ onus doloris z dulcius trãsit. Idco vos diuites cõpatiamini pauperibus: sani infirmis: prudentes stultis z ignorantibus vos de matrimonio: viduis. Jõ dicebat Job. Flebã quondã super eo ꝙ afflictus erat: z cõpatiebar aia mea pauperi Job xxx. Sic xps cõpatiẽdo marie magdalene z marthe sup mortẽ lazari fleuit. Jo. xj. Idẽ sup ciuitatẽ hierlm dicit textus. Videns iesus ciuitatẽ fleuit sup illam sz ex cõpassione. Luc. xix. Tertius modus lachrymaruz est melior: sz de internali compunctione sz ex contritione. Et hic fletus venit quãdo homo cogitat peccata que fecit: z malam vitã quã tenuit di. O miser si modo morerer: quid dicerẽ in iudicio diuio. Et ex illa parte cogitat penam inferni: tũc venit lachrymę: qz ponit cor inter duas molas ad istar oliuarum: z distillat oleũ lachrymaz ꝓpctionum. Et iste lachrymę sunt meliores: qz veniũt ꝑ aiaz. Qñ cogitat qõ est religiosus ꝛc. vel clericus vel laicus vel dñs vel iudex z nõ fecit qõ debuit. Jdeo distillat oleum lachrymarũ: qz cõstring. tur inter duas molas vt oliua. De hoc dõ. Exitus aquaz deduxerũt oculi mei: qz nõ custodierũt legẽ tuã. Justus es dñe: z rectum iudiciũ tuũ. Ecce hic due mole. ꝑma ibi. Justus es dñe. Scõa ibi. z rectũ iudiciũ tuũ. Jdeo est optimũ flere ꝑ pctis: qz tãta est virtus taliũ lachrymaz qminima gutta lachrymaz vere cõtritionis lauat oia peccata ꝙtũ ad culpas immo dicoꝙ si aia vnⁱ⁹ dãnati posset habere vnã guttã lachrymaz vere contritionis: de⁹ illã saluaret sed nõ potest: qz tales lachrymę soliũ in hoc mũdo possunt haberi. Jõ pciosissime sũt lachrymę cõtritõis: oleũ est mie sanans alias. Dauid. Qui sanat cõritos corde: z alligat oẽs cõtritiones eoz. Quartus modus est melior. ſ. plorare de spũali deuotione iste lachrymę veniunt qñ homo cõtemplatur opera vite dñi nostri iesu xpi. ſ. humilitatẽ incarnationis: z statim psona plorat ex ardore z feruore deuotionis. Sicut cera liquescit ad ignem: sic fit qñ psona deuota se applicat ad xpm cogitãdo humilitatem incarnationis z puritatẽ natiuitatis z puritatẽ virginis matris: qũo trãsiuit xps vt radius solis per fenestram vitreã non rũpendo z persona plorat. Item contemplando xpi conuersationẽ: predicationẽ passionẽ: z sic alia liquefit: z persona plorat. Tales lachrymę sunt deuotiõis spiritualis. De isto fletu dixit xps in euãg. Beati qui lugent. ſ. ex deuotione spũali. qñ ipsi consolabũtur. Matt. v. Not. qũo in oibus operibus xpi magnã debemus habere deuotionẽ: sed singulariter in sacramẽto altaris qz illa op⁹ xpi iã trãsiuerunt: z soliũ semel facta fuerunt: sed istud opus quotidie. Nota qũo factũ fuit qñ virgo Maria dixit. Ecce ancilla dñi; fiat mihi fm verbum tuum. Lu. ſ. In vltimo ꝺño effecta est grauida z mater dei. Ita

dictis istis ꝙbis. Hoc est enī corpꝰ meū: xp̄s deꝰ ꝛ hō est in hostia ꝓsecrata. Nota hic q̄ste honestatis debēt esse sacerdotes ꝛc. Itē nota ꝫ cōcubinarios. Quō enī tripliciter pōt corrigi illud pctū. Primo in timādo pape ꝛc. Scōo mō nō audiendo missam concubinariorꝫ ꝛc. Tertio mō q̄ villa faceret ordiationē q̄ nulla mulier notoria meretrix sit ausa stare nisi in lupanari. Quiꝰ modꝰ lachrymaꝝ est melior scz de celestiali affectione. Cū ꝓsona cogitat q̄ est exul in hoc mundo ꝛ desyderat paradisū: ꝛ ex illo desyderio plorat: tales lachryme sunt optime. Cū deꝰ in initio fecit tres habitationes. Unā ꝓ angelis ꝛ aiabꝰ sctis celū. ſ. empyreum. Aliā ꝓ hoibꝰ. ſ. paradisū terrestrē. Aliaꝫ ꝓ iumētis siue bestijs scz istū mūdū: vbi sumus nos: mō q̄ in paradisuꝫ terrestrē nulla bestia nec anis pōt intrare. Sz ex pctō ade hoies fuēr expulsi de paradiso terrestri ꝛ fuēr positi inter bestias tāq̄ ꝓscripti siue exules. Cū ḡ hō cogitat intra se dī. O miser: vbi sum ego mō? Cū ibo ad patriā meam ꝛc. ꝛ ploratꝫ tales lachryme sunt de celestiali affectione. Isto modo flebat Dauid: q̄ tū erat ditissimus qui dimisit filio suo Salomoni cētū milia quintalia auri: ꝛ mille milia de argēto. Qui habebat ex diuina dispensatione. xij. vxores sine peccato: ꝛ tū cognoscēdo sub exilio plorabat dicēs. Quēadmodū desyderat ceruꝰ ꝛc. Nota. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte. dicq̄ cū esset in mēsa incipiebat flere ꝛ lachryme miscebāt cum escis. Dicebant milites. Dñe: q̄d ploratis? Respōdebat O miser: iste esce sunt corruptibiles: sed celestes sunt incorruptibiles. Idē de nocte in lecto in quo dicebat se iacere vt bestia. Sed nō ploramus ꝓ desyderio paradisi: immo nullus vellet de hoc mūdo exire. Sz istud ꝓuenit ex mala vita quā tenemus: sicut captus vellet stare semp in carcere fetido timore iudicis. Ita anima peccatrix in carcere fetido corporis vnde timet exire: secus de personis perfectis ꝛ beatis que cupiunt exire: intantuꝫ q̄ si deus diceret eis. adhuc viuetis per annū. Responderent. O dñe tantū stabimus. De isto exilio dicitur ꝙgini marie Ad te clamamus exules filij eue. Ad te suspiramus gementes ꝛ flentes. Cogitetis vos esse de paradiso: ꝛ nō de hoc mūdo: q̄ oportet ipsum dimittere. ideo christus Mat. vj. Primum querite regnū dei ꝛ iustitiam eius: ꝛ hec oia ꝛc. No. hec oia scz pax: pluuia: sanitas ꝛc. quam petitꝫ: adijcient vobis. Nota ꝛ iustitiam eius: que habet quinq̄ puncta. Primus punctus diuine iustitie est ꝓ conseruatiōe cōitatū non sustinere diuinos nec sortile gos. Scōs punctus non sustinere blasphemos: nec iuratores: nec renegatores ꝛc. Tertius non sustinere fractiones festiuitatum notorie. Quartus nō sustinere truffatores de taxillis. hic ludus est fons renegationum. Quintus nō sustinere meretrices i vicis seu hospitijs q̄ sunt laqueꝰ animarum admīstar putei in ingressu domus.

De eadem dominica Ser. iij.

Tristitia vr̄a vertetur i gaudiū. Jo. xvj. Pro. huius ꝙbi declatiōe sciendū est q̄ in hoc mundo omnia gaudia sunt mixta cū tristitijs ꝛ tribulationibus: i hoc mūdo nō sūt vera gaudia. Rō est ꝛ sumit̄ ꝓ regulā phi dicētis q̄ oē mediū naturaliꝫ pticipat naturā extremoꝝ: vt ꝓz de elemētis: de aere calido ab igne ꝛ hūido ab aqua. Itē de aqua humida ab aere: ꝛ frigida a terra. Sic ad ꝓpositū vita huiꝰ mūdi est media inter duo extrema. ſ. paradisum ꝛ infernū. In paradiso enī est gaudiū purū. Esa. xxxv. Non erit ibi leo: ꝛ mala bestia nō ascēdet per eam nec inueniet ibi. Et ambulabūt q̄ liberati fuerint ꝛ redēpti a dño cōuertent ꝛ venient in syon cū laude ꝛ letitia sempiterna sup caput eoꝝ. Gaudiū ꝛ letitiā obtinebunt ꝛ fugiet dolor ꝛ gemitus. In inferno aūt est totū oppositū: q̄ ibi dāpnati nō habēt nisi purā tristitiā: dolorē ꝛ desolationem: de nullo gaudent sed tristantur.

Primo de eorum damnatione.
Secundo de bonorum saluatione.
Tertio de aliorum damnatione.
Quarto de malis ꝛ pctis q̄ fecerunt.
Quinto de bonis q̄ fecerūt ꝛ pdiderūt.

Ideo plangēdo dicūt. Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctū chorꝰ noster. Trenoꝝ. v. Si ergo omne medium

ticipat naturã extremoꝝ. Cũ ergo vita nr̃a sit media iter ista: ꝙia: iõ participat de vtriscꝫ. iõ Boetius. O is dulcedo felicitatꝫ hũane multis amaritudinib⁹ ẽ resp sa. Sꝫ pſonis bonis ⁊ deuotis trisitie huius mũdi vertẽt i gaudiũ ex diuina ꝓuidentia. Hoc dicit xp̃s in themate. Tristitia vr̃a ꝟtetur in gaudiũ. Sꝫ malꝫ gaudiũ huiꝰ vertẽt i luctũ. Et amore vr̃i volui videre in sacra scriptura q̃t sunt tribulatiões huiꝰ mũdi ⁊ inueni q̃ sunt i q̃ druplici gradu ⁊ hoc experiẽtia docet. ſ.

Prima de occupatione temporali.
Secunda de contritione cordiali.
Tertia de tribulatione mundanali.
Quinta de morte corporali.

¶ Et oia diuina ꝓuidẽtia ordinãte ꝟtũtur i gaudiũ nisi sit culpa nr̃a. Et de q̃libet dicit thema. Tristitia vr̃a ꝟtetur in gaudiũ. Prima tristitia huiꝰ mũdi ẽ de occupatiõe tpali: qr q̃dm hõ viuit opꝫ occupari i diuersis laboribꝰ corpalibꝰ q̃ dãt tristitiã i corde. Sic eñ occupatꝰ dicit. O miser q̃tidie habeo laborare vt ꝓuidere possim domui mee ⁊c. Hec tristitia fuit data ade ⁊ i pſona sua oibꝰ alijs hoibꝰ post ipꝫ futuris i hoc mũdo. Gen. iij. In sudore vultꝰ tui vescẽris pane tuo donec reuertaris in terrã de q̃ sumptus es: qr puluis es ⁊ in puluerẽ reuerteris. Nota quõ sicut confessor facta ꝓfessione dat pniam petũ sic fecit deꝰ ade dicẽs. In sudore vultꝰ tui vescẽris pane tuo ⁊c. Si dicaꝫ ab aliq̃ imo sunt multi q̃ sine tali occupatiõe viuũt vt magni dñi ⁊ diuites q̃ sine sudore vultꝰ hñt suã ꝓuisionẽ: ergo videt q ista tristitia ⁊ pnia non tãgit oñs generaliter. Rñdeo q immo oẽs tãgit. Si volumꝰ loq̃ solũ ꝺ facie corporali: verũ ẽ q solũ tangit laboratores. Sꝫ si volumꝰ loq̃ de facie alie spũali: plus laborãt ⁊ sudãt magni dñi q̃ rustici: qr q̃tidie sũt i magnis negocijs ⁊ cum magnis tristitijs ⁊ angustijs. Rusticꝰ ꝟo i sero letaꝫ ⁊ gaudet ⁊ comedit cũ vxore ⁊ filijs. Dic quõ i q̃dã ciuitate erat q̃dã laborator q̃ suis manibꝰ ꝓcurabat sibi vitã q̃ morabaꝫ coram palatio regis q̃ in sero post cenã letabaꝫ cũ filijs. Qõ attẽdẽs rex vocauit eũ di. Quõ ita letabaꝫ cum rex ipse nõ haberet tãtã letitiã. Qui rñdit: ex q̃ in die laborauerat: in sero gaudebat de q̃te. Cui cõpatiẽs rex dedit si sibi magnos reddit⁹. Qui extũc nõ letabatur vt cõsueuit: sꝫ cogitabat q̃d de illis pecunijs faceret. Si mutuaret advsurã vel faceret se mercatorẽ ⁊c. Propt̃ qõ rex vocauit eũ iterũ di. Quare nõ letaris vt pri⁹? Qui rñdit. O dñe i magna imaginatiõe seu ãgustia me posuistis. ſ. quõ augmentabo istos reddit⁹. iõ reddo vobis reddit⁹ ⁊c. Exq̃ sequtur q maiorẽ labor mẽtis siue km faciẽ alie dñoꝝ ⁊ diuitũ q̃s labor rusticoꝝ q̃ comedũt ⁊ bibũt ⁊ dormiũt firmiter etiã in malo lecto. Ptꝫ ergo regla ghalis: q oẽs in sudore vultꝰ corpis vel alie viuũt. Aliũ argumentũ in oppositũ est de platꝫ q̃ hñt suos reddit⁹ q̃ nõ hñt laborare ⁊c. Rñdeo q imo. Qm̃ si bonꝰ platꝰ ẽ cuiuscũq̃ potestatis sine stat⁹ sit magnos hꝫ labores ⁊ tristitias ⁊ ãgustias pluscꝫ aliq̃s rusticoꝝ: cogitãdo qualem cõputũ reddet deo nõ solum de aia sua ⁊ de domo: sꝫ etiã de oibꝰ aiabus sibi cõmissis. Vñ Aug. consueuit dicere. Quid dicturꝰ suꝫ cũ redditurꝰ summationẽ de aiabꝰ q̃ pendẽt ad collũ meũ imo, mirũ ẽ quõ cũ gaudio possunt viuere cogitãdo tm̃ onꝰ qõ supra se portant. Si ꝟo est malꝰ platꝰ tũc q̃q̃ dicit deus Qm̃ tu etiã seruabis penitẽtiã quã ego dedi: ⁊ dat sibi infirmitates. bonos vero ꝓlatos custodit ad infirmitatibꝰ q̃q̃ ex quo curã habẽt de alabus. Nota de illo sancto heremita: de quo in vitis patrum dr̃ q laborabat in heremo ⁊ nũq̃ ibi fuerat infirmꝰ: qui ex sua sanctitate fuit electus in epm q̃ coactꝰ recepit: q̃ statiꝫ fuit infirmus de podagra ⁊ dolore lateris. qui timẽs ne deꝰ ipm dimisisset: flẽdo dicebat O dñe q̃d est hoc cũ ante i heremo semp essem sanꝰ. Cui angelꝰ dixit. Ista infirmitas venit tibi hac de causa: qr cũ esses in heremo deus te conseruabat: qr nõ habebas seruitorẽ: sed modo habes seruitores vt ipsi ꝛtu'q̃ habetis vnde viuere potestis sitis occupati: deꝰ mittit tibi hanc ⁊c. Patet regula ghalis. In sudore ⁊c. Eccl. xl. occupatio magna creata est oibꝰ hoibꝰ: ⁊ iuguz graue sup oẽs filios ade a die exitus de ventre matris eorum: vsq̃ in diem sepulture. Sed deus prouidit: quia ista tristitia occupationis temporalis vertitur in gaudiũ

scz in die festo: qñ hō q̄escit. Qñ post labora stis sex dies i dñica illa occupatio laboris ꝟtūt i gaudiū q̄etis cessando ab oi labore tpali. Manꝰ cessent ab oi labore: nō lauent ampliꝰ necz nēt: necz ꝛc. pedes etiā debēt q̄escere nō ābulare: nisi p magna necessitate. Lingua ne loquatur de negocijs tpalibꝰ: qz nō solū manꝰ ꝛ pedes: sz etiā lingua dz q̄escere a tpalibus. Dic ꝫ illos q̄ credūt solū manꝰ debere abstinere ꝛ nō linguā. Itē cor debet q̄escere nō cogitādo nec pensando in negocijs. Rō qz xp̄s q̄ totā suā vitā habuit plenā laborū redēptiōis: i dñica resurrectiōis q̄euit: non solū in corpe: sz etiā i aīa. Jō vult q xp̄ianꝰ req̄escat in dñica. Isto modo tristitia occupatiōis ꝟtūt in gaudiū q̄etis in illis q̄ bñ colunt dñicā. Jō dicat scriptura. Qz sctūs dies dñi est nolite ptristari. Gaudiū etenī dñi ē ꝛ fortitudo nr̄a. Neemie. viij. No. duas clausulas ꝑma ibi. sctūs dies dñi est. Quare dicit dies dñi cū oēs sint dies dñi: ꝛ nullꝰ sit malus. Not. ꝫ illos q̄ dicunt tali die nō est faciendū hoc dies egyptiacꝰ est ꝛc. Solū in negocijs tpalibꝰ naturalibꝰ ob seruādi sunt dies ꝓpter lunā sicut i munitiōe ꝛc. In alijs aūt opibꝰ non sunt ob seruādi: imo est error ꝛ pctm̄ magnuz: qz oēs dies sūt boni ꝛ a deo facti. Sz singulariter dies dñica dr dies dñi: qz ipsum fecit solēnē ꝓpt suā gl̄osam resurrectionē. de ꝑse. di. iij. pnūciādū. Oēm diē dñicā ob reuerentiā resurrectiōis iesu xp̄i a vespa i vesparz p̄cipimꝰ obseruari. De ista dicat dñs. Hec dies quā fecit dñs ꝛc. Non solū p creationē vt alios dies. sed ēt p resurrectione. Jō gaudendū est de illo die cessādo ab oi ope seruili. Scda ibi. Gaudiū dñi est ꝛ fortitudo nr̄a: qz q̄ bñ custodiūt dñicā custodiunt a dño ab infirmitate corpis ꝛ custodit eis agrū: vineā: gregē ꝛ oīa bona. Sz illis q̄ nō seruāt dñicā est dñs i debilitate. Nota ꝫ illos qui colūt sabbatū ꝛ nō dñicū: credentes ꝟgini marie. Sed aliq̄ miseri gaudiū festi conuertūt in tristitiā ludendo q̄q̄d lucrati sunt in hebdomada. Jō nō substineatur ludꝰ. Maledictꝰ est locꝰ ꝛ dñs q̄ sustinet ludū. Alij miseri in taberna iebuant. et ebrij reuertunt ad domū: ꝛ vxor ꝛ filij nō biberūt forte ptisanas: ꝛ cōplet in eis illa maledictio scpture. Dies festi vr̄i cōuertunt in lamentationē ꝛ luctū. Thob. ij. Alij miseri currunt ad lupanar. Jō dict dies festi ꝛc. Scda tristitia huiꝰ mūdi ē melior. s. tristitia de ptritione cordiali qñ hō cogitat de pctis ꝛ malis q̄ fecit: ꝛ de tpe q̄ annūsit ꝛ tristat ad istar militis q̄ ex culpa sua venit in odiū ꝛ irā regis q̄ cogitat O miser rex occidet me: ꝛ pdā oīa bōa ꝛ tristat. Ita q̄libet pctōr ē i ira regis xp̄i. Superbꝰ em̄ ex superbia sua ē in ira regis Auarꝰ ex sua auaritia. ꝛ sic de alijs itm̄ q̄ mirū ē quō aliq̄s pōt letari vel viuere cū sciat se eē i ira tāti regis. De ista tristitia dr scpptura. ij. ad Cor. vij. Que em̄ sm deū tristitia ē: pniam stabilē i salutē operat: scli aūt tristitia mortē operatur. No. q̄ sz deū tristitia ē. Quidā tristat de pctis sz nō sz deū. sz sm mūdū vel sz periculū vel sm penā: q̄ tristitia nihil vz: immo dicit: scli tristitia mortē operat. Sz tristitia q̄ est sm deū qñ hō tristat ꝛ dicit. O miser tm̄ offendi deū meū ꝛc. talis penitētia: in salutē operatur. Hec tristitia cōuertit in gaudiū in cōfessiōe sacramētali qñ ꝑcipit extra pctā de qbꝰ tristatur: sicut ancilla ꝑcipit de domo immūditias domꝰ: sic cū scopa cōtritiōis peccata congregant in angulo memorie ꝛ ꝓiuntur extra portā cōfessionis. Dicat quō facta cōfessiōe hō sentit gaudiū ꝛ letitiā in corde. Sic illeq̄ obligat ad soluēdū sub pena mortis: qñ sibi remittit debitū a dño quō gaudet ꝛ letat ita in confessione dimittunt debita pctōr. Joā. xx. Quor remiseritis pctā ꝛc. Et facta absolutiōe totū debitū est remissuz. Jō sequtur gaudiū in corde. Jō dicit scriptura. Proue. xiij. Cor qō nouit amaritudinē alie sue: i gaudio eiꝰ non miscebit extraneꝰ. Nota nō miscebit extraneꝰ scz diabolꝰ: sz dñs ꝓpius p cōionē ꝛ post cōfessionē debet hō cōicare. Tertia tristitia ē de tribulatiōe mūdana li: qz in hoc mūdo multū abundat vt infirmitatū pauptatū ꝛ miseriaꝝ ꝛc. q̄ dant tristitiā. Rō naturalis ꝛ regula est q̄ oē mediū ptcipat naturā extremoꝝ. Modo vita pñs est inter duo extrema scz paradisum ꝛ infernum. Ideo sm illam ptcipamꝰ de conditione extremorū. In paradiso est gaudium sine tristitia ꝛ sine infirmitate. Apoca. xxi. Absterget

deus oēm lachrymā ab oculis sanctoꝝ ꝛ mors nō erit vltra neq; luct⁹ ꝛc. In inferno aūt est dolor ꝛ tristitia. Nos ꝙo sumus hic in medio ptic̄pātes cū vtriſq;. Cū em̄ gaudem⁹ ꝛ letamur ptic̄pam⁹ cū illis de paḋiſo: q; nihil aliud est nisi de melle celesti. Qñ tristamur partic̄pamus cū illis de inferno. Jō dicit scriptura. Exiguū ꝛ cū tedio est tp̄s vite nostre ꝛ nō est refrigeriū in fine hois. Sap̄. ij. Sz cōuertit̄ in gaudiū i deuota oīone. Qm̄ qñ hō hz tediū sūmū remediū est recurrere ad oīonem: eleuatis oculis ꝛ manibus ꝙſus celū: ꝛ sic delectēdit dulcedo mellis spūſsancti. Autoutas. Tristatur aliquis vīm: oret equo aio ꝛ psallat. Jac. v. No. equo aio: hoc dicit ꝙ aliquos qui orant: sed nō equo aio: q; os loquit̄ vnū ꝛ cor cogitat aliud. Sed in oīone qñ hō dicit. P̄r nr̄ in ore cor hz cogitare cū quo loquitur hō: q; cū rege celesti ꝛc. Idem qñ dr Aue maria: alīs modicū vz oratio Nota ꝙ q̄ orat mane ꝛ sero quotidie vinit in gaudio ꝛ psperitate. Dic miraculum de milite normano eunte ad pegrinationem ꝛc. Jō xp̄s. Opz semp orare ꝛ non deficere. Luc. xviij. ¶ Quarta tristitia est de morte corporali. Magna tristitia est hoi in morte parentū ꝛ amicorū charoꝝ: sed in morte ꝑpria ibi est tristitia maxima: q; totū sil amittitur. Dic si multitudinē de arbore si eradicaret̄ p aliquā potentiā. Ita est de alia q̄ hz radices in q̄libet ꝑte corporis in neruis: ossibus venis ꝛc. ꝛ mors ipam eradicat: nō ibi ē maxima tristitia: nec est aliq̄ silis. Jō videtis ꝙ aliq̄n mēbrū scindit̄ q̄tūcūq; parūm: quo hō tristat̄ q̄to magis in morte qñ aia sepat̄ a toto corpore. Ideo xp̄s ante mortē cepit ꝑtristari ꝛ mest⁹ cē vt hr̄ Mat. xxvj. q̄to magis nos peccatores. Sed hec tristitia quert̄ in gaudiū bonis ꝑſonis qñ aia egressa a corpe statim videt sc̄os angelos ipsam comitātes honorifice ad instar spōse nobilis in die nuptiaꝝ qñ ducit̄ ad missam vel sicut depingit̄ beata maria magdalena qñ ab angelis eleuabat̄. Jsto mō tristitia vestra. s. mortis corpalis ꝛtert̄ in gaudiū: iō xp̄s. Nunc q̄dē tristitiā habetis. Iter aūt videbo vos: ꝛ gaudebit cor vestrum: ꝛ gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Joan. xvj.

¶ De eadem dñica. Sermo. iiij.

Militāt aduersus ala[m]. s. Petri. ij. Hoc thema dat motiuū ꝑdicādi de ꝑſis q̄ nobis dant demones vt dā nemur cū illis. Jō auisando vos volo nunc eoꝝ ꝑlia declarare. sed primo salutet̄ ego maria. Militant aduersus alaz ꝛc. Sc̄a scriptura volēs nobis ostēdere cōditionē vite nr̄e in hoc mūdo breuiter declarat dicēs. Militia est vita hois super terrā ꝛ sicut mercēnarij dies ei⁹. Job vij. Iō quare dicit ꝙ vita nr̄a est militia q; sicut demones sunt dānati sic bellāt ꝙ nos vt peccemus ꝛ dānemur cū ipsis. Et sicut mercēnarij dies eius. s. hois: q; sicut mercēnarius q̄ diligēter ꝛ fidelr laborat meret̄ salariū alīs ꝛc. Sic de nobis. Sed si fortiter bellam⁹ nō ꝑsentēdo demonib⁹: meremur magnū salariū glie: sed si sumus victi meremur supplicium eternū. Jstō ꝑtiū declarat Dō in ꝑo. xix. di. Hi in currib⁹ ꝛ hi in eq̄s: nos aūt in noie dei nr̄i inuocabimus. No. hic q̄re nō vult ipsos notare: iuxta illō. Nec memor ero noim eoꝝ ꝑ labia mea. Nr̄a defensio est cū dicat. Nos aūt i noie dei nr̄i inuocabimus. Nota hic in currib⁹. s. rotūdis. Curr⁹ signat tētatiōes q̄ ad ꝑſlar rotaꝝ voluunt̄ deyna i aliā. Qñ diabolus nō pōt ꝑ vnam tētat ꝑ aliā. Et hi in eq̄s. Eq̄ demonū sunt pctā mortalia: iō de demonib⁹ dicit thē. Militāt aduers⁹ ꝛc. s. eq̄stres aduersus alaz. hāc militiā declarat. b. Jo. in Apo. sm̄ intellectū moralē: iuxta reuelationē sibi factā di. Vidi ꝛ ecce equ⁹ alb⁹ ꝛ q̄ sedebat sup illuz habebat arcū ꝛ data est ei corona ꝛ exiuit vincēs vt vinceret. De ſcō dicit. Et exiuit aliꝰ equ⁹ rufus ꝛ q̄ sedebat super illū datū est ei vt sumeret pacē de terra ꝛ vt inuicē se interficerēt: ꝛ dat⁹ est ei gladius magnus. De tertio milite dicit: et ecce equ⁹ niger: ꝛ q̄ sedebat sup illū habebat staterā i manu sua. Et de q̄rto milite dicit. Ecce equ⁹ pallid⁹ ꝛ q̄ sedebat sup eū nomē illi mors ꝛ infern⁹ seq̄batur eū. Et data est illi ptās sup q̄tuor ptes terre: ꝛet interficere gladio fame ꝛ morte ꝛ bestijs terre: et cum aperuisset ꝛc.

Apoc.vj. Vi quatuor eq̃ ſunt quatuor pcā mortalia ſup que demones equitant ⁊ militant contra nos.

Primum eſt ſuperbia ⁊ vanitas.

Scōm luxuria ⁊ camalitas.

Tertium auaricia ⁊ cupiditas.

Quartum inuidia ⁊ malignitas.

Cū his demōes militāt aduerſus alios. ¶Primus equus dicit erat alb⁹: hoc deſignat ſuperbiā ⁊ vanitatē. Rō color alb⁹ p̄ ceteris magis appet: ſic ſuperb⁹ ſup alios vult apparere ⁊ videri. Si vis cognoſcere ſi es ſuperbus. Si habes aliq̄ bonū tpale vel ſpūale ⁊ vis vt videat ⁊ appeat ſuperbus es. Vbi gl̄a. Si es gnoſ⁹ ⁊ vis vt ſciatur ſignū eſt ſuperbie: humilis abſcōdit ⁊ nō curat. Idez ſi es diues ſtatim vis facere vanitates invehib⁹. Et cogitas qui ſunt iſti ego poſſem emere oēs. Idez ſi bona ſpūalia q̄ hz vult vt videant ſi orat vel ieiunat: vel ſi portat cilicium: ⁊ ſtatiz vult videri ſignū eſt q̄ pctm̄ ſuperbie eſt in corde ſed humilis opa abſcōdit q̄tū pōt. Ecce rō q̄re equ⁹ alb⁹ ſignat pctm̄ ſuperbie. Jō dicit xp̄s ſuperbis. Opa opa ſua facite vt videant ab hoīb⁹. Mat. xxiij. Sz q̄re dicit q̄ miles q̄ ſedebat ſup eum habebat arcū in manu ſua. Rñdeo q̄ iſte miles ē demō q̄ tētat de ſuperbia q̄ ſagitādo facit bellū. O quot ſunt iſto arcu ſagittati et pcuſſi. Vbi gl̄a. Oēs hoies q̄ ꝓponūt in corde ſuo aſcēdere: tales ſunt pcuſſi iā, ⁊ vulnerati iſto arcu. Vbi gl̄a. dicat de religioſo ſeruante regulas cerimonias ⁊c. Recta via vadit talis ad paradiſum. Sz diab⁹ dicit nō: q̄ ego ſagittabo eum: ⁊ facit eū cogitare vt aſcēdat ⁊ vadat ad ſtudium q̄ poterit eſſe magr̄ ⁊ confeſſor regis ⁊c. Factū eſt talis iā vulnerat⁹ eſt ſagitta diaboli. Idē de p̄ſbyteris ſimplr viuētibus. Sed diabolus ſagittat q̄n facit eū cogitare dicēdo. Si tu ſic vivis nō poteris iuuare amicos. Ideo opz te aſcēdere vel cū ſimoniis vel vſuris vel ſeruitijs ⁊c. Idē de laicis ſimplr viuētib⁹ recta via vadūt ad paradiſum nec p filijs faciunt ſibi vanitates ⁊c. ſed nutriunt eos bñ in bonis moub⁹. Sz dicit diabolus ego ſagittabo eū: ⁊ facit eū cogitare: q̄re tu nō eſſes iurat⁹ ſine ꝓſulvt talis: q̄ de pecuniis ville te poteris iuuare: tenere famulos ⁊c. Cum tñ ad regimē deberet hō venire ſicut ad furcā. Sūt multi qui neſciūt regere domū ſuā ⁊ volūt regere cōitatē. Jō diſtruūt ville ⁊ cōitates ⁊ ciuitates et ābitiōe aſcēdēdi. Idē de mlieribꝰ q̄ deferūt viris ſuis honorē amorē ⁊ obedictiā p̄ter q̄ i pctis: tales recta via vadūt ad paradiſū. Sz q̄n cogitāt p̄dicta opposita ⁊ ꝓſentiūt ſetim ē iā ſūt ſagittate a diabolo. iō dicit dō de diabolo. Arcū ſuū tetēdit ⁊ pauit illū. Et i eo pauit vaſa mortis ſagittas ſuas ardētib⁹ effecit. p̄s. vō. No. ardētib⁹. ſ. in hūdis officijs honoribꝰ p̄eminētijs ⁊ dignitatib⁹. Tertio dicit ⁊ data eſt ei corona ⁊ exiuit vicēs vt vinceret: q̄ demō q̄ tētat de ſuperbia coronā regis portat. iō Job. xli. Ipē eſt rex ſup vniuerſos filios ſuperbie. Nec aliq̄s rex hz tot vaſallos vt ipſe. Et exiuit de celo. Dic caſum ipſoz ex ſuperbia dicēte deo. Nō habitabit i medio dom⁹ mee q̄ facit ſuperbiā. p̄s. c. Vincēs. ſ. angelos malos ibi ꝓſentientes vt vinceret. ſ. hoies in mūdo iſto. Ecce p̄mū p̄tium. iō q̄libet auiſet ſe ⁊ caueat a ſagittis ſuperbie q̄ magnū periculū eſt ire p altiſſimos montes: q̄ periculoſius eſt caſus ab alto. Quādiu em̄ hō vadit plane p viā humilitatis: vadit hō ſecure ſine periculo: iō xp̄s Diſcite a me q̄ mitis ſuz ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem aiabus veſtris. Mat. xi. Diſcite. ſ. lectionē quā docuit⁹ bo ⁊ exēplo. ¶Secūda militia eſt cū dicit. Vidi ⁊ ecce equus ruffus: ⁊ q̄ ſedebat ſuper illū datū eſt ei vt ſumeret pacē de terra: ⁊ vt inuicē ſe interficerēt ⁊ dat⁹ eſt illi gladius magnus. Hoc p̄cipiū dant demones p pctm̄ luxurie q̄ innuit in hoc q̄ equus erat ruffus. In ſignū huius q̄n p ſona cogitat de illo pctō efficit rubea. Et ſicut domus ⁊ oia bona ibi cōgregata cōburunt q̄n incendit igne ita ex illo peccato pduntur merita congregata et bona: ideo de iſto peccato dicit ſcriptura. Ignis eſt vſq; ad p̄ditionē. i. conſumptionē deuorans: tota eradicās genimina. Job. xxxi. O miſeri p modica delectatiōe beſtiar q̄ ſtatim trāſit nō dubitatis amittere tātā gl̄iaz ⁊ incurrere tātā penā. Itē dicit q̄ miles eq̃tās ſup equū ruffum habebat potestatē ſumēdi pacē de terra. Nota ſeptem paces.

Prima eſt inter deum ⁊ homines.

ꝯs dicit. Nescierũt supple phi: nec intellexerũt. s. iudei in tenebris ambulãt. Sz venit messias. i. xp̃s ver⁹ messias q̃ repauit istã ignorãtiã: declarãs qũo ille de⁹ vnus quẽ phi vocãt pmũ ꝓncipium siue primã cãm seu pmũ motorẽ est trin⁹ i p sonis p̃ filiꝰ z spũsctũs. Scõo declarauit qũo in celo sunt nouẽ ordines angelorꝫ. Tertio de aiab⁹ q̃ ẽm ꝑgradũ bone vite quẽ tenuerũt collocant in illis ordinibus angelorꝫ. Quarto declarauit purgatoriũ nobis: quo vadũt aie q̃ nõ fecerũt hic ꝓdignã pniam. Jtẽ de aiab⁹ puerorꝫ q̃ descẽdũt cũ originali pctõ qũo vadũt ad limbũ. Scõs defect⁹ siue malum aiaꝫ est inclinatio ad pctã ex pctõ adeꝛ q̃dã ad supbiã: q̃dã ad auaritiã: z sic õ alijs. Jõ dicit scriptura. Sẽsus eiꝰ z cogitatio hũani cordis ad mala ꝓna sũt ab adolescẽtia sua. Gen. viij. Sz venit xp̃s z repauit p exẽpla ꝑfectuz sue ꝑfectẽ vite. Tertũ malũ erat abũdãtia pctoꝝ. Jõ scriptura nõ est hõ iust⁹ in terra qui faciat bonũ z nõ peccet. Eccls. vij. Sed venit xp̃s q̃ ꝑ plagas ordinauit medicias sacroꝝ. Quartũ malũ erat debilitas bonoꝝ: qꝛ nõ possum⁹ pseuerare in bonis: Jõ puidit xp̃s vt p pniam ꝛeparemur z emẽdem⁹ nos. Quint⁹ defect⁹ erat dãnatio inferni: qꝛ null⁹ poterat euadere: ꝯtũcũqꝫ ꝑfectus z bonus. De hoc etiã dõ. in ps. Quis est hõ q̃ viuet z nõ videbit mortẽ: eruet aiam suaz de manu inferi. q. d. nullus. Sed venit xp̃s z repauit. Qꝛ mõ pson bona z sctã i morte euolat ꝛc. Sz remanẽt passiões corpis. Jõ in scõo aduẽtu qñ veniet xp̃s ad iudiciũ tũc repabunt mala corpoꝝ: qꝛ tũc resurgẽt corpa bonoꝝ impassibilia incorruptilia clara ꝛc. Ecce ꝛre sunt duo aduẽt⁹ xp̃i. Rõ taz satis ptz qꝛ mala z pctã in mũdo primo venerunt in aia qñ adã z eua desiderabãt equari deo in scia: z tñ adhuc non patiebant i corpe. Sz post venerũt mala corpis qñ adã i ſudoꝛe vult⁹ ꝛc. z eua pepit cũ dolore: iõ xp̃s ꝓmo voluit repare mala aiaꝝ q̃ ꝓmo fuerũt. Deinde veniet ad reparãdũ mala corpoꝝ q̃ postea venerũt. Ptz hic rñsio ad qõnẽ iudeorũ dicẽtiũ. Quare venit messias qñ bonuz fecit: qꝛ ita patimini mõ ꝛc. De his duobus aduẽtib⁹ autoritas. Abachub. iij. dicat hystoria de visiõe z rñdit dñs. Appabrebit in finẽ z nõ mẽtiet si mora fecerit expecta eũ qꝛ veniẽs veniet z nõ tardabit Abachub. i. qꝛ veniẽs. s. in ꝓmo aduentu ꝑ reparatiõe aiaꝝ veniet in scõo ꝑ reparatione corpoꝝ. Et de isto scõo aduẽtu dicit thema. Cum venerit ille arguet mũdũ: de isto iudicio facta duos simões Hodie erit ꝓdicatio de ordinatiõe gñali z cras erit de executiõe effectuali. De illa ordinatiõe dicit euãgelista. Cuz venerit filiꝰ hois in maiestate sua z oẽs angeli eiꝰ cũ eo: tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue z ꝯgregabũt ad eũ oẽs gẽtes z separabit eas abinuicẽ sicut pastor segregat oues ab hedis z statuet oues q̃dẽ a dextris: hedos aũt a sinistris. Mat. xxv. Hec ordinatio ꝓsistit in q̃tuor ꝓclonib⁹ ꝓtia qꝛ iudex vlis manifestabit illa die oib⁹ gñaliꝛ ibi: cũ venerit filiꝰ hois i maiestate sua. Scõa q̃ illa die iudex'erit associatus multũ soleniter ibi. Et oẽs angeli cuz eo. Tertia q̃ illa die iudex vlis erit collocat⁹ multũ alte: ibi sedebit sup sedẽ maiestatis sue. Quarta q̃ illa die totũ gen⁹ hũanũ ꝓtabit coram xp̃o iudice ꝑsonaliꝛ ibi. Et ꝯgregabũt ad eũ oẽs gẽtes ꝛc. Prima ꝓclo dicit q̃ iudex vlis manifestabit illa die oib⁹ gñaliꝛ. Nã' doctrina est gñalis q̃ xp̃s in iudicio videbitur ab oib⁹ tã bonis q̃m malis ꝯtum ad humanitatẽ z cognoscẽt q̃ est de⁹ z hõ: sz solũ boni videbũt diuinitatẽ. De ista manifestatiõe dicit euãgelista. Cũ venerit filiꝰ hois in maiestate sua. No. i maiestate. i. in magno statu: nõ veniet i simplicitate z pauptate: vt in ꝓmo aduẽtu venit. Jõ fuit refutat⁹ a iudeis q̃ expectabãt z expectant hr̃e a messia vanitates mũdi ꝛc. Jõ qñ btus Joã. oñdit ipz di. Ecce agnus ꝛc. dixerũt iudei. Ille paup est nolumus hunc regnare sup nos. Luca. xix. c. Sz ad iudiciũ veniet cũ tãta maiestate q̃ celũ z terra z ois creatura tremet. Nota ad hoc silitudinẽ de arbore vbi sunt auicule cãtantes z ludentes: sed qñ nisus vel accipiter volat oẽs tacẽt z timẽt. Sic arbor est iste mũdus: cuius fruct⁹ sunt honores diuitie: delitie z q̃libet vult colligere ꝛc. Aues ludentes sunt creature q̃ nõ faciũt nisi ludere. Primo sol videt ludere currendo ab ouẽte

in occidẽte ⁊ ecõuerso. Item luna: stelle aer etiã q̃ q̃nq̃ est clarus q̃nq̃ est tenebrosus. Idẽ de mari qui semp videt ludere. Idẽ de terra q̃ in ver floret, ⁊c. ⁊ in autũno oia deponit. Volucres ẽt ludũt in vere: q̃libet ducit vxorẽ ⁊ in hyeme non curat de ea. Boles etiam vident ludere hinc inde discurrẽdo: sz q̃n veniet ille falco siue aquila nobilis. s. xp̃s in iudicio oẽs creature stabũt sol in ouẽte: luna in occidẽte nec de cetero mouebunt immo soluent. Iõ ecclesia in psona cuiuslibet xp̃iani orando dicit. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremẽda q̃n celi mouẽdi sunt ⁊ terra: dũ veneris iudicare seculũ p ignẽ. Moraliter. Cogitate hic si creature corpales q̃ nũq̃ peccauerunt: nec ℨ mãdata dei fecerũt tm̃ timebũt in xp̃i aduẽtu: q̃d faciẽt pctõres q̃ tot offensas fecerũt ℨ deũ: q̃d faciẽt tũc infideles iudei ⁊ agareni: q̃d faciẽt falsi xp̃iani: q̃ sz habeãt fidẽ non hñt bonã vitã: sz aut sunt superbi aut auari, ⁊c. Cogitate ergo illũ diẽ. Iõ de iudeis ⁊ malis xp̃ianis dicit scriptura in psona xp̃i ⁊c. Aspicient ad me quẽ cõfixerunt. Et plãgent eũ plãctu q̃si sup vnigenitũ: ⁊ dolebũt sup eum sicut doleri solet in morte primogeniti. zach. xij. De planctu malox xp̃ianorum. Apo. j. Ecce venit cũ nubibus et videbit eũ ois oculus: ⁊ q̃ eũ pupugerũt. Et plãgent se sup eũ oẽs tribus terre etiã amẽ. i. eternaliter. ptz prima conclusio. Super hoc do vobis ꝓsiliũ optimũ ⁊ bñdictus erit q̃ illud seruabit: quia tũc sz celũ ⁊ terra ⁊ ois creatura timeat: vos aũt nõ timebitis. Quia sicut habetis duos pedes in corpore ad standũ firmiter: ita in alia habetis duos pedes. Pes dexter est fides credẽtia: sinister bona vita. Et i ista die stabitis firmiter ⁊ sine timore. Iõ btũs Greg. orando in collecta vigilie natiuitatis petebat dicens. Presta quesumus vt vnigenitum tuum quẽ redemptorem leti suscipimus venientem quoq; iudicẽ securi videamus. Scõa cõclusio dicit q̃ illa die iudex vniuersalis erit associatus multum solenniter: quia oẽs angeli ei cũ eo. Mirũ est cũ in primo aduẽtu venit solus: sed ad iudicium veniet cũ oib angelis q̃ sunt plures q̃ folia arborũ in toto mundo. Si stelle celi, sũt innumerabiles ⁊ tot magis angeli. Questio: q̃d dicemus de sctis: quia euãgelista nõ loquitur nisi de angel. Quid de patriarchis apostolis ⁊c. Rñdeo q̃ nõ solũ angeli: sed ẽt oẽs scti venient cũ eo: sed de sanctis nihil dr hic: quia iã dictũ fuerat a pphã in veteri testõ. Stat ad iudicãdũ dñs ⁊ stat ad iudicãdũ pplos. Dñs ad iudiciũ veniet cũ seniorib ppli sui ⁊ pricibus ei. Esa. iij. Nota seniores dicunt sancti. Rõ: quia ad instar senũ gubernauerũt se prudenter in hoc mũdo. Principes aũt dicũtur angeli. Itẽ alia autoritas. zach. xiiij. veniet dñs deus mei: oẽsq; sancti ei cũ eo. Dic practice quõ xp̃s i die iudicij q̃n volet descendere ad iudiciũ: dicet mri sue. Mater mea hodie est dies iudicij. Ideo descẽdamus. ⁊ vos angeli ⁊ archangeli precedatis: ⁊ vos patriarche ⁊ prophete ⁊c. seq̃mini. Et ipse cũ matre in medio. Moraliter cogitate hic in q̃ platea ⁊ coram q̃bus oñdentur oia mala ⁊ pcta ⁊ oĩa bona q̃ fecimus: quia ibi oia manifestabũtur ℨ tute diuina: vbi boni de bonis laudabuntur: mali vero detestabuntur. nã cõis est doctrina theologoꝝ. quia oia mala etiã cogitationes ibi manifestabunt diuina ℨ tute: sicut ille q̃ ponit in scala ⁊ oñdũtur oia mala sua. Ita illa die in libro ꝓscie ℨ tute diuina q̃libet ostendet oia mala q̃ fecit. Autoritas. iudiciũ sedit ⁊ libri aperti sũt. Dañ. vij. Scõo mõ cogitate quot mala ibi manifestabunt quanta mala occulta ibi aperientur: q̃t mali clerici religiosi ⁊ laici q̃ nũc reputãtur boni: sed secrete faciũt multa mala: sed tunc oia videbunt. No. practice quõ dicetur. Et quis est ille ⁊ nunquid est q̃ ⁊c. Cogitate si ego dicerẽ mõ oia peccata alicuius vestrum q̃ta esset sibi confusio ita tũc. Vic de quolibet statu. Iõ dicit apls. Nolite ante tps iudicare q̃ adusq; veniat dñs q̃ ⁊ illuminabit abscondita tenebraꝝ ⁊ manifestabit ꝓsilia cordiũ: ⁊ tũc laus erit vnicuiq; supple bona a deo. j. Coꝝ. iij. Nota ante tps. s. iudicij iudicare: quia mõ multi vident bona vel mala: ⁊ est oppositũ. Consiliũ super hoc do vobis q̃ si vultis ipsum tenere in illa die nullũ malũ seu pctm̃ vr̃z apparebit in ꝓfessionẽ vestrã. Recipiatis q̃dratum sez pniam que hz quatuor angulos sez

quatuor ptes pnie. Primū est cordis cō-
tritio: scōm est emēdādi ꝓpositū: tertiuz
ores ꝓfessio: quartū opis satisfactio. z in
illo iudicio nullū pctm apparebit in ꝓfu
sionē vestram. De hoc ꝓpheta dō. Beati
quoꝝ remisse sunt iniq̄tates z quoꝝ te-
cta sunt pctā. Glo. velo pnie. Tertia cō-
clusio dicit: q illa die iudex vltis xp̄s erit
collocat⁹ alte qz sedebit sup sedē maiesta
tis sue. Jā scitz q iudex dādo sniaz sedet
Dicaf quō illa die in aere altius xp̄s se
debit vt possit ab oibus videri. Questio
si xp̄s sedebit quō sancti stabūt: ẏgo ma
ria z alij. Quidā credūt z ita pingunt pi
ctores q illa die ẏgo maria ab vna par
te z ioannes ab alia genibus flexis ora
būt ꝓ pctōibus. Falsum est: nec illa die
orabunt ꝓ aliquo: sed sedebunt cū xp̄o.
Autoritas: dixit petrus xp̄o pro se z pro
alijs. Ecce nos reliquimus oia ꝛc. Matt.
xix. respondit xp̄s. Amen dico vobis. In
regeneratione cū sederit filius hoīs in se-
de maiestatis sue: sedebitis z vos sup se-
des iudicātes: nō dicit iudicādi: z nō so-
lū apli sedebūt: sed etiā oēs de vita apo-
stolica. Moraliter. Dic pro religiosis cū
quanta diligentia debent seruare vitam
aplicam ꝓ tanto honore habendo. Dic
quātū laboraret miles si sciret q ex suo
labore posset fieri rex: z sacer dos si pos-
set ex suo labore esse papa. Idem de mu
liere si posset fieri regina: vl magna dña
alicuⁱ patrie. Si iste honor z dignitas
a nobis cogitaref: oēs labores religiōis
nostre z pnie essent dulcissimi. Dic quō
respicit infernus. Autoritas z prophetia
dauid. Quis sicut dñs deus noster qui
in altis habitat z humilia respicit in ce
lo z in terra ꝛc. ps. cxij. Quarta cōclusio
dicit: q illa die totū genus humanū pre-
sentabit coīā xp̄o iudice vniuersali psō-
naliter: qz in oi iudicio ciuili maxime
opz cōparere psonaliter ideo dicit: z con
gregabunf ad eum oēs gentes. Questio
vbi tunc cōgregabunf? Rñdeo q in illis
partib⁹ vbi xp̄s fuit ꝓ nobis iudicatus
z sentētiat⁹. vbi vult facere iudiciū z da-
re sniam. Rō ꝟre qz ois q̄ se humuliat. s.
ꝓ deo exaltabit. Luc. xviij. Jō opz nos
ire illuc. De hoc ꝓpheta Joheł. iij. In
dieb⁹ illis: z in tpe illo cū quertero capti
uitatē iuda z hierlm: congregabo oēs gen
tes z deducā eas in vallē iosaphat: z dis-
ceptabo ibi cū eis. Dic quō oues sez bo
ni erūt a dextris: z mali a sinistris. Si &
illa die vultus esse a dextris sitis modo
ores xp̄i. Dic ꝯditiōes ouis: sic q̄ nō no-
cent cornib⁹ potētie iustitie: z sciētie: nec
dentibus vt lupi mordēdo famam vel re
uelādo occultū. Jtē dat bñficium lane. i.
substātie tēporalis z lactis correctionū.
Jtez sunt obedientes. De q̄bus dicat xp̄s
Jo. x. Oues mee vocem meā audiunt.

¶ De eadem dñica. Sermo. ij.

ARguet mundū de
pctō. Jo. xvj. originaliter z re
citatiue in euangelio hodier-
no scribitur pñs ẏbum. Pro
declaratione huius verbi z introductio
ne materie predicande sciendum q̄ iter
oēs bonas conditiones z necessarias p-
sone q̄ vult corrigere pctā z reprehēdere
opz q sit sine pctis z ẏtuosus z bonus.
Jstud fundaf ꝓ vnā regulā q̄ dicit. Con-
traria cōtrarijs curantur: qñ infirmitas venit
ex calore danf medicie frigide: z ecōuer-
so. Jdeo qui infirmitates peccatoꝝ vult
corrigere z reprehendere opz q ipse ha-
beat qualitates ꝓtrarias: scz q sit bon⁹
z ẏtuosus. Verbigrā. Qui vult corrige-
re infirmitatē superbie pōpe z vanitatis ne-
cessariū est q sit hūilis z sic de alijs. Si
forte vidēt illū q̄ vult alios corrigere vel
arguere ipsdem peccatis nō sequit correc-
tio sed indignatio: z erit despect⁹ in cor-
dibus audiētiuz qui statim dicūt. O ille
deberet seipsum tenere ꝓ nasum ꝓmo et
post ꝛc. Ipse dicit q simus hūiles: z ipse
est superbus. q simus liberales: z ipse ē
auarus ꝛc. Jdeo dicit poeta. Turpe est
doctori. i. correctori: cuz culpa redarguit
ipsum. Necessarium ē ergo arguēti pctā
vt sit sine peccatis. Modo videamus q̄s
est ille q̄ est sine peccato z defectu. Dico
q si ꝓquiritis a principo mundi vsq̄ ad
finē nō inuenietis nisi xp̄m iesum q̄ nūq̄
peccauit nec pctm habuit z hoc ẏm cōez
legem. Dicit Augu. de natura z gra qō
si oēs patriarche z ꝓphete. apli: marty-
res: doctores ꝛc. essent simul interrogati
an essent sine pctō omnes responderent.
Si dixerimus q peccatū nō habem⁹ ipsi
nos seducim⁹ z veritas in nobis non est

ſ.Jo.ſ.niſi xp̃s.Quiꝫ pctm̃ nō fecit nec in uct̃us eſt dolus in ore eiꝰ.ſ.Pet.ij.Jdeo dicebat xp̃s iudeis' qñ p̃dicabat. Quis ex vobis arguet me de pct̃o.q.d. nullius Jo.viij.Ergo ꝓprie ſibi ſoli conuenit arguere mundum de pct̃o.Jdeo de eo dicit thema.Jlle.ſ.xp̃s q̃ eſt ſine pct̃o arguet mundū deꝰ pct̃o.Ptz thema. Jnuenio in ſacra ſcriptura q̃ decẽ pct̃a ſunt de q̃bꝰ xp̃s ſingulariter arguit ⁊ increpat mundū ⁊ pſonas mūdanas:ꝛoia inueni i quadã autoritate Dauid ⁊ in ſer ỹſibꝰ pſalterij.Peccatou aũt dixit deꝰ vſq; arguãte.ps.xlix.De oibꝰ iſtis arguit xp̃s mundū ꝓ os ſuum q̃ eſt ſcriptura ideo dicit thema.Jlle arguet mundū de pct̃o.ſ.de quolibet iſtoꝝ.Primo tãgit vnum pctm̃ q̃ eſt in iuſticia dominoꝝ ibi.Quare tu enarras iuſtitias meas. hoc ỹbuꝫ dicit deus cuilibet dño ſeu principi vel rectori cõitatis ⁊ cuilibet qui hꝫ aliq̃ officiũ regendi pplm̃.quare tu enarras ⁊c.Ois iuſtitia ordinata tã i lege q̃ꝫ i canone vl̃ inſtitutionibus regũ ⁊ ciuitatũ a deo eſt:ipſe em̃ ordinauit oẽs iuſtitias.Hoc dicit ipſemet.Per me reges regnant⁊ legũ conditores iuſta decernũt.Per me principes imperãt ⁊ potẽtes decernunt iuſtitiã.Prouer.viij.Oẽs ergo leges ⁊ canones ⁊ oẽs bone ordinationes ſunt iuſtitie dei.Reꝑhẽdendo ergo domios q̃ non ſeruant iuſtitiã dicit deꝰ cuilibet: quare tu enarras iuſtitias meas.ſ.extra in ore ⁊ ope nihil facis.Qꝛ hoc ſeruatur i mũdo qñ intrãt ad regendũ iurãt:q̃ reſpicient honorẽ dei ⁊ vtilitatẽ cõitatis:q̃ꝫ ſe gubernabũt ſm iuſtitiã:⁊ qñ ſunt intus nihil faciũt.Qꝛ bi inuenies rectorẽ cõitatis q̃ ſe gubernat ſm iuſticiã quã iurauit:ſz ſm amorẽ vel fauorẽ vel donum vel affectionẽ declinat iuſtitiã:iõ dicit quare tu enarras.⁊c.Si aũt iuſtitia dei ſeruaret. totus mũdus haberet bonũ.Sed hodie vidue pupilli ⁊ orphani ⁊ pauperes non pñt inuenire nec obtinere iuſtitiã.Si ad minus diceret eis vadatis qꝛ non habebitis iuſtitiã:bonum eſſet:ſed faciũt eos placitare ⁊ pdere tp̃s ⁊ labores:⁊ verãt pauperes q̃ꝺiu ſenſiũt in eis pecunias et in fine dꝛ eis:nõ habebatis bonũ ius.O q̃ꝫ pctm̃ eſt ꝓ vna hora qua tu ꝓ trahis iuſtitiã:⁊ facis ſtare vnã viduã aut pupillũ,vel aliquẽ pauperẽ ante portã tuã tu ſtabis ad portã paradiſi mille annis pulſando dicẽdo.dñe dñe api nobꝫ.mat. xxv.nec vnq̃ intrabis.Dicet tibi xp̃s.et nõ recordaꝛ de tali vidua ⁊ faciet te ibi ſtare:nec intrabis.Ecce quare dicit: quare tu enarras ⁊c.Jō dō.in p̃s.Si ỹe iuſtitiam loq̃mini recte iudicate filij hoiꝫ. Tũc eſt vera iuſtitia qñ ſicut dꝛ ⁊ loquit ore ꝓ dñm iudicẽ vel aſſeſſorẽ:⁊ ſic cõcordat in ope qꝛ nec amore nec fauore ⁊c.ſit cõtra iuſtitiã.Ecce primum pctm̃ de quo dicit thema.Jlle.ſ.xp̃s arguet mũdũ de pct̃o.Scõm dicit ſymonia eccl̃iaſticoꝝ. ibi.Et aſſumis teſtm̃ meuꝫ ꝓ os tuũ.Qñ aliquis dñs facit teſtamentũ vnũ in vita ſua ⁊ in morte facit aliud:ſcõm ꝓfirmat per mortem:⁊ primũ annullat.⁊ caſſat. Jta fecit deus q̃ fecit primũ teſtamentuꝫ ordinando de bonis huius mundi:q̃ dimiſit iudeis q̃ꝺiu fuiſſent obediẽtes et nõ idolatrarent.Sed de bonis paradiſi nullũ legatum fecit extunc. Sed ex quo deus fuit factꝰ homo ex tunc fecit aliud teſtamentũ:⁊ ordinauit de bonis celeſtibus ⁊ nihil de terrenis.qꝛ nihil terrenuꝫ legauit:immo dicat q̃ deſpicerent:ſed legauit glouã paradiſi dicẽs:Bti pauperes ſpũ:qm̃ ipſoꝝ ẽ regnum celoꝝ.Mat. v.Jtẽ q̃ fecerit volũtatẽ p̃ris mei q̃ in celis eſt ⁊c.Mat.vij.Jtẽ Bti q̃ pſecutionẽ patiũt ꝓpter iuſtitiã.Mat.v.Ecce legata q̃ fecit in ſcõo teſtõ q̃ꝫ ꝓ mortẽ fuit cõfirmatũ:primo caſſato ⁊ annullato. Sed eccl̃iaſtici oẽs volunt gaudere de primo teſtamẽto:lz ore aſſumãt ſcõm teſtm̃ legẽdo epl̃as ⁊ euãgelia.Sz in corde ⁊ ope nõ curã de teſtõ nouo:niſi tpalia ꝓmitteret.Tu p̃late vel curate ⁊c. nõ vis niſi tpalia pecunias ⁊ bona.Qñ vacat epatus rectoria vel bñficiũ:ſtatim dꝛ:⁊ quãtũ valet:tm̃ iportatis.O mõ potero tenere tot ſcutiferos.Jdẽ de iſtis qui p̃dicãt vel de clericis q̃ miniſtrãt ſacra.Oẽs vadũt ad ꝓmũ teſtm̃:diuitias ⁊c. Quis eſt modo q̃ ſolũ ꝓ honore dei ⁊ ſaluatione aiaꝝ intẽdat laboꝛare nullꝰ.Ecce q̃re dꝛ Peccatou aũt dixit deꝰ: q̃re tu enarras iuſtitias meas ⁊ aſſumis teſtamẽtũ meũ ꝓ os tuũ:imo dico vobꝫ vnũ magnũ defectũ clicoꝝ ꝙ miſſis ſcti Amatous.q̃ lz deſe ſint bone:multi defectꝰ tñ circa eas cõ

mittūt. Primꝰ q dicāt sine iteruallo. Jō opz dimittere missas p ecclīaz ordiatas: ꝙlibz die sūt iā certe misse: vt i magnis festiuitatibꝰ: z despiciūt tā magnū ꝓfiluz sicut ē sctē mīs ecclie ordiatū a sctō spū Scōs defectus q̄ ē ibi q dicāt ꝙtidie. Et vbi inuenies mō vnū sacerdotē q̄. xxx. diebꝰ ꝓtinuis sit paratꝰ ad celebrādū. Aplī z sctī q̄ ñ tenebāt faciebāt magnas pnias z orabāt ꝓterāt celebrare ꝙlibz die. Sz hz vitā quā ñ tenēt dicit: cōedēdo: bibēdo truffādo: loq̄ndo ꝺ mlieribꝰ forte ꝙlibz die faciunt nōnulli. xxx. pctā mortalia z celebrabunt i dānationē aie sue: z illꝰ q̄ facit ipōs celebrare. Tertiꝰ error ē siue defectꝰ ē q̄ ex q̄ hz ꝓtinue celebrāt petit plꝰ p illis missis. Ecce symōia pura quā facit q vēdit xp̄z cū iuda dicēte. q̄d vultis mihi dare z ego eū vobz tradā. iō cū iuda ibitz. Quartꝰ error seu defectꝰ ē: q: vt scitis dicūt certe misse trinitatz ⁊ginis marie z apl̄oz. Et dñr q̄ ñ ego dicero missā de trinitate ꝺbetz offerre tres cādelas cū tribꝰ denariis i ꝙlibz z i illa ꝺ btā ⁊gie. vij. denarios ꝓp reuerētiā septē gaudioz ⁊c. Quintꝰ defectꝰ: q: vl sacerdos erit curatus vl̄ bñficiatꝰ z tē misse sue sūt oēs assignate: z hz cātare p illis q̄bꝰ tenēt: quō q̄ poterit cātare ꝓ te. Sextꝰ defectꝰ q: seq̄t error. Credūt cōiter gētes q ex illis missis cē hac vna alia ꝺ purgatorio. Uez ē q. s. Amatoꝝ cū. xxx missis exit aiam mīs sue ꝺ purgatorio: sz nō seq̄t q si ipe fec tu facias q: tu ñ ita sctūs z iustꝰ es sic ipse Lz misse habeāt magnā ⁊tutē: tñ ēt reqritur deuotio celebrātis. Itē q: pctā mīs bti amatoris z mīs, sue vl̄ prīs nō sūt eadē. Nūq̄d eadē medicina erit vtili ꝙlibz infirmitate. Talibꝰ accidit vt cuidā rustico q̄ curauit se de q̄dā infirmitate seu ifiatura quā habebat in tibia: q̄ vidēs hoc fecit se medicū: z oibꝰ infirmitatibꝰ ministrabat vnā cepā assaz: z execauit aliq̄s q̄ patiebant in oculis. Ita creditz vos q ille misse q̄ fuerīt vtiles mīi scti amatoꝝ q̄ forte nō habebat nisi vnū pctm̄ veniale sint etiā vtiles pri vro q̄ fuit magnꝰ vsurarꝰ. Sed hoc fit p pecunijs gaudētes de pio testamēto in ope z de scō in ore. Jō dicit. Quare assumis testamētū? Jō ꝺ. Nō custodierūt testamētū dei z in lege eiꝰ noluerīt ambulare. ps. lxxviij. Jō ille. s. xp̄s q̄ est sine pctō arguet mūduz ⁊c. Tertiū est ipenitētia pctōz q̄ tāgit cum ꝺ ibi. Pctōi āt dixit deꝰ. Tu vero audisti disciplinā ⁊c. s. pnie q̄ ꝺ disciplia. Rō q: disciplia facta est ad similitudinē stelle habētz radios. Ita recte ē de pnia. hz em vij. radios. Primꝰ est cordis cōtritio. scōs ē emēdādi ꝓpositū: tertiꝰ oris pfessio ⁊c. Isti radij sunt multū pūgētes ad modū disciplīe. Jsta disciplina pnie nō ꝺz esse odiosa alicui: q: de magno pctōre inimico dei facit iustū z amicū z filiuz dei. Jō apl̄s in disciplia pseuerate tāq̄ filijs vobis se offert deꝰ. ad hēb. xij. Ille. s. xp̄s arguet illos q̄ nolūt facere pniam. Quartū est negligētia diuinoz: ibi. Pctōi aūt dixit deꝰ. Proiecisti symōes meos retrorsuz Uos mō q̄n auditz symonē hētis ⁊ba dei cotā vob audiēdo z cogitādo: sz vtinā facto symōe nō ꝓficiatz retrorsuz nō ponendo i ope q̄ audiuistz: nō dixit. Proiecisti sermōes meos retrorsum. s. ꝙ negligētiā. Nō ē puū pctm̄ marie q̄n simo ē correctiuus cōitatis ⁊ pctā notoria. Jō dicit deꝰ pctōi. Proiecisti symōes meos retrorsuz. Corrūpunt p diuitias vel fauores ⁊c. Jō dicit sapiēs. Fili mi ausculta sermones meos ⁊c. De negligētibꝰ ꝺt pius thema. Jlle arguet mūdū de pctō. Quintū est de auaricia cupidoz: ibi. Pctōi aūt dixit deꝰ Si videbas furē currebas cū eo. s. i societate. Latro z fur cū q̄ oēs volūt currere ē vsurarꝰ: q̄libz em vsurarius est latro: q: sic latro tenet ad restitutionē si vult saluari: z oēs volunt currere cū eo dicendo. Quid est ꝺ q̄ talis q̄ erat paup: z pater suus erat sutor vnus: z mō est ita diues? O q: mutuat. x. pro. xij. z ita ponit i carta. Itē mutuat frumētū ad lucz. Itē emebat p parata pecunia p minori precio z vendebat pluris q̄n dabat ad terminuz z sic ascendit z multiplicauit pecunias totum est vsura z dānatio. Si vultis centualia hēatis duo: ꝓmo q̄ sit vera ēptio Scōo q̄ pcīū sit iustū: sz mō oēs volunt currere cū latrone. s. vsurario dicendo sicut ille fecit ita ego faciā: z multiplicabo pecunias. Ecce ꝝre dicit. Si videbas furē ⁊c. sed aliq̄ volūt se ita excusare dicēdo Nolo esse vsurarꝰ: sed ponā cētum florenos in manu iudei: z ille faciet vsurā: q: iudei pñt facere vsuras: z dabit mihi ⁊c.

Talib⁹ accidit vt pilato:q̄ nolēs ꝓdēna re xp̄m.q:ſcīm ⁊ inſtū ip̄m inuenit.tradi dit ip̄m voluntati iudeoꝝ:⁊ lauit manus ſuas.Ita facis tu ponēdo peccūias ⁊c.cū ſīt nec iudei p̄ſt facere vſurā:imo ꝺcipiū tur i illa autoritate.Non feneraberis frī tuo ad vſurā pecuniā nec fruges:nec q̄ libet aliā rē:ſz alieno.Deu.xxiij.Vocvo cabulū alieno ꝺcipit eos:q: nō itelligūt ſ̄re dixit⁊Moyſes aliēo.Pro rōne nota hiſtouā ꝺ loth q̄ recepit i hoſpitio duos āgelos.Et hoies ill⁹ ciuitatis Sodome credētes āgelos fuiſſe hoies carnales vo luerūt peccare cū eis:⁊ obſederūt domuz loth.Quib⁹ obtulit duas filias ⁊gles vt abuterent eis:⁊ nō abuterent ſctis ange lis.Si illi ſodomite cognouiſſent filias Loth fuiſſet vtiq; p̄cīm ⁊ q̄s diceret ℣ū:⁊ O diceres tu.Ille ſctūs hō loth dicebat Hoc ver⁊é ad vitādū mai⁹ p̄cīm ſiue ma lū.Ita de moyſe q̄ dixit iudeis.Nō fene=raberis frī tuo:ſz alieno:nō q̄ nō eſſet p̄cīm ſz ad vitādū mai⁹ p̄cīm.Vñ di.b. tho.ij. ñ.q.lxviij.ar.ſ.in ſolutōe ad ſcām:q̄ iu deis p̄hibitū fuit ne acciperēt vſurā.ſ.a iudeis p q̄ ꝺ itelligi q̄ acciperevſurā a q̄cūq; hoie ē ſimp̄r malū.Debem⁹ eīm oēm hoiez habere q̄ſi p̄rimū ⁊ ffrem:pre cipue in ſtatu euāgelīj ad q̄ oēs vocant Vñ in ℣o.absolute ꝺr.Qui pecuniā ſuaz nō dedit ad vſurā ⁊ Eſa.xviij.Quivſurā nō accepit q̄ āt ab extraneis vſurā accī=perēt nō fuit eis cōceſſum quaſi licitū ſz p̄miſſum ad maius malū vitādū:ne.ſ.a iudeis deū colētib⁹ vſuras acciperēt pro pter auaricīā cui dediti erāt:vt hī Eſa. lvi.Oēs i viā ſuā declinauerūt:vnuſq̄ſq; ad auariciā ſuā ⁊c.Ecce ſ̄re dicit.Si vi=debas furē ⁊c.De q̄b⁹ dicit Eſa.Pedes eoꝝ ad malū currūt.Eſa.lix.Sertum eſt iniūdicia luxurioſoꝝ ibi.Octōi āt dixit deus.Et cū adulteris portionē tuā pone bas.Adulterīū eſt q̄n vir vt p̄ditor curat de alia muliere:vel vxor de alio homine Ideo vt p̄ditores dānabunt i inferno:q: frangūt ſibi fidē.Et ſunt multi q̄ ꝛz non faciant adulteriū:tñ ponūt cū adulteris portionē.Nota.x.portiones:⁊ vnus po=nit vnā:⁊ ali⁹ aliā.Verbi gr̄a.Aliqui po nūt portionē ſuā cū adulteris.ſ.co:de vt aliq̄ religioſi vl̄ clerici q̄ ex timore infa=mationis ſeu periculi vl̄ ſcādali nō audēt facere p̄cīm ope:q: vbi fit ignis:fum⁹ ꝺz exire.ió nō faciūt opus.Sz ponūt cor co gitādo.O qualis delectatio eſſet cū tali ⁊c.Jō dicit cū adulteris.Aliq̄ ponūt os turpiter loquendo de illa materia ſcz de mulierib⁹:vl̄ cātādo cātilenas q̄ cōtinēt tot vanitates:vl̄ diſputādo de pulchritu dine mulier⁊ ⁊c.Jō dicit cū adulteris ⁊c. Aliq̄ ponūt oculos ſi poſſent videre par tes diſcooptas q̄ ꝓuocāt ad p̄cīm:vel li bēter reſpiciūt q̄n gall⁹ agit cū gallia:co lūb⁹ cū colūba:aſin⁹ cū aſina:vel reſpiciē do ſe.Jō dicebat.b.bñdict⁹ ad ſororē ſuā q̄ nūq̄ reſpiceret corp⁹ ſuū.Sz q̄n vellet mutare cilicīū ſuū q̄ mutaret in tenebris ⁊c.q: mīte ſūt q̄ q̄n vidēt vbera dicūt.O q̄uo ego habeo pulchra vbera.Aliq̄ po=nūt aures ſi loquūt de deo ſtatiz attendā tur audire:ſz ſi loquunt de illa materia dicūt:q̄d eſt h̄:reſumite ſiue dicatis item ⁊ ſic delectant audiēdo turpia.Jō dicit cū adulteris.Alij ponūt nares in odori=bus ⁊c.Alij ponūt gulā bene comedēdo ſalcetes:iſta inclināt:q: p̄ſona guloſa ſē=per eſt luxurioſa.Aliqui ponūt man⁹ tā gendo ſe vl̄ aliū ⁊c.Alij pedes ponūt aſ=ſociādo alios dicēdo.Ego nō faciā p̄cīm ſed ſociabo vos.Jō cū adulteris ponitz partē veſtrā.Alij ponūt veſtes:q: eſt bo=nus hō vel mulier q̄ ꝺz tātas ſciſſuras vl̄ veſtes:⁊ ornat⁹ oſtēdūt q̄ ſunt putane vl̄ meretrices.Alij ponunt corpus faciēdo p̄cīm ope.Ecce ſ̄re dicit.Cum adulteris portionē tuaz ponebas.In melioꝝ loco ponebat ꝺ portionē ſuam dicēs.Tu es dñe ſpes mea:portio mea dñe in terra vi uēciū.ps.cxli.Septimū blaſphemia ira cūdoꝝ ibi.os tuū abūdauit malicia.iſta malicia ē blaſphemia i deū q̄ ē iter x̄pia nos q̄n ſūt irati iurādo p caput:p cor ⁊c. Octāo renegādo maledicar ⁊c.Tertio di cēdo ℣ba enormia ℣ x̄pz ⁊ ℣ginē mariā q̄ celū ⁊terra deberēt ſubitare ⁊c.dico q̄ ſi nō eēnt alia p̄cā i mūdo:iſtud ē ſufficiēs ad deſtruēdū villas:cōitates:⁊ totū mūdū niſi corrigat.No.ℏ hiſtoriā de Sēna cherib rege aſſirioꝝ q̄ vēit ℣ ciuitatē hie ruſalē:regnāte illo ſctō rege ezechia:cui ſenna cherib dicebat.Quis de⁹ liberabit vos de manu ſenna cherib?Ex iſta blaſ=phemia occiſi ſūt.clxxxv.milia holz ar=moꝝ Senna cherib.Auct.Egreſſ⁹ aūt eſt

ngelus dñi z percussit in castris assiriorū clxxxv.milia .Esa.xxxvij.z ista blasphemia ōr ḡtidie si sūt dño ludētes ad taxillos.Dicit vn⁹.Nō pōt de⁹ facere q̄ pdā ludū istū:ēt si nō ꝓcipere nisi deus as.Si dicat.q̄d hoc ad nos q̄ nō ludimꝰ?Rñdeo vob; q̄ sustinet;:q̄ sicut si lupꝰ intraret villā oēs clamarēt sup eū:ita ꝑ illos debet; clamare traditores:ribaldi z c.sz mō totū ponit ad truffā.Qñ ē aliqs magn⁹ iurator ōr ab aliis.Faciam⁹ sibi aliq̄d z irritem⁹ eū:z ipe blasphemabit.zq̄ istō pctm̄ nō corrigit:recurrit i caput illorū q̄ hñt corrigere.Dicit scrip.Dñatores ppli mei iniq̄ agūt dicit dñs:z iugiter tota die nomē meū blasphemat;ppē hoc sciet ppls me⁹ nomē meū i die illa q̄ ego ipe q̄ loq̄bar.s.p̄cipiēdo:ecce adsū.s.puniēdo.Esa.lij.Octauū ē fraudulētia negociatorū:ibi.Pctōu āt dirit de⁹.Lingua tua pcinabat dolos.Cōdere dolos.i.sūt cātare fallacias:hoc fit iter ēptorē z vēditorē q̄ q̄libz conat decipe aliū.Pro in cipit ēptor di.Pro ēpto dabis mihi istō?Vēditor āt si illō valet tres solidos:petit x.Et ēptor rñdet di.Multis.xviij.solidos denarioꝝ.Et truffat ipse de altero.Dicit vēditor.Per corpus dei constat mihi tm̄ z c.Antiquitus xp̄iani habebāt magnā conscientiā mentiendi:z q̄n emptor dicebat.Pro quāto dabit;mihi istud?Rñdebat vēditor.Secure pstat tm̄:iō detis mihi tm̄ vt lucrer aliq̄d vobiscū.Sz mō nō fit imo vn⁹ decipit aliū z c.Jō de isto tpe pphetādo dirit Jere.Docuerūt linguā suā loqui mendacium:vt inique agerēt laborauerūt.Jere.ix.Intm̄ mentiunt q̄ nō pōt hō credere eis in aliq̄.Jō ille arguet mundum de pctō.Nonū est obloquētia otiosoꝝ:ibi.Peccatori aūt dixit de⁹.Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris.Infra hebdomadā null⁹ sedet ad portā:q̄ quilibet laborat in negotijs suis:ali⁹ in cāpo:alius in vinea:ali⁹ in foro.Sz i die festo tūc sedēt otiosi ad portā iudicando transeuntes:q̄n transit aliqs diues dicūt Iste ē magn⁹ vsurari⁹:Dicit aliter.Etiā p̄ suus erat vsurari⁹.Jtē de aliis q̄ trāseunt:q̄libet hz suū motiuū de ipis:vel q̄ est latro vel homicida.Si transeunt religiosi vel clerici:dicunt.O qūo est iste pinguis z c.Jtē si trāseūt mulieres dicūt.Ecce qūo sociat se ista cū illa q̄ est meretrix Dicit alter.Jā mr̄ sua amica alteri⁹ ē q̄ etiā nō fuit bona.Ecce q̄re dicit.Sedēs aduersus fratrē tuū loq̄baris.deberēt sedere in eccl'ia:z occupare sei bonus spūalib⁹:audire sermones:vesp as:ppletorū z ipsi iudicāt.iō pōt dicere ille q̄ est p eos iudicat⁹.Aduersum me loquebant q̄ sedebāt in porta:z i me.i.cōtra me psallebāt q̄ bibebāt vinū.ps.lxviij.Nota q̄ bibebant qz talis oblocutio cōiter fit post prandiū.Dico q̄plures dānant ex furto lingue q̄ manuū:cū lingua furat fama z cū manu bona:primū est maꝰ furtum. Dicit em̄.b.Tho.ij.ij.q.lxxvij.art.iij.q̄ detractio fm̄ suū genus est maior pctm̄ q̄ furtū:qz inter bona exteriora fama p̄emi net diuitijs.Vñ salomon dicit.Melꝰ est nomē bonū.i.bona fama q̄ diuitie multe ꝓuerb.xxij.Et sicut latro nō pōt saluari nisi restituat bona:sic nec diffamator nisi restituat famā coꝝ olb⁹ illis coꝝ q̄b⁹ diffamauit dicēdo.Ego dixi hoc de tali nō credatis qz ego male dixi:etiā si sit verum q̄ dixi:sed erat secretum.De ista restitutiōe fame q̄ūo est necessaria vide.b. Tho.ij.ij.q.lxxij.ar.ij.z.q.lxij.ar.ij.De mō aūt restituēdi famā vide.b.tho.ij.ij. q.lxij.ar.ij.in solu.ad scōm vbi ponit q̄ aliqs pōt auferre famā triplr z c.vide doctorē vbi.s.Decimū est resistēna bonoꝝ ibi.Aduersus filiū matris tue ponebas scādalū.hoc pōt declarari triplr si expediat.Primo de iudeis q̄ mō sūt filij alterius matris.s.synagoge:sz q̄n cōuertunt z baptizant sūt filij matris nr̄e.s.eccl'ie. Sed sunt aliq̄ miseri z mali xp̄iani q̄ aduersus tales ponūt scandalū vituperando eos despiciēdo.O quod pctm̄ est z scādalizantur z perdūt fidē.iō dicebat xp̄s Qui scādalizauerit vnū de pusillis istis s.in fide q̄ i me credūt:expedit ei q̄ suspēdat mola asinaria i collo ei⁹ z demergat in profundū maris.Mat.xviij.Scōa declarato est q̄ videm⁹ hodie in mūdo q̄ q̄n aliqs religiosus vl clericꝰ est bñ dissolutus z nō seruat ea ad q̄ tenet null⁹ dicit sibi aliq̄d:immo commendat z laudat. sed si vult seruare regulā suā q̄ā vouit z ordinē talis statum deridet ab aliis.Obi gra.Si i aliq̄ religione aliqs vult ieiuare bonā vitā z seruare suū ordinē talis vadit

ad paradisū. Sz statim aliq̄ vadunt ad infernū ponūt coꝝ eo scādalū dicēdo. O traditor ⁊c. hypocrita ⁊c. intm̄ q̄ faciunt ipm̄ cadere. Idē de clericis ⁊ laicis: multi vellēt incipere bonā vitā q̄ isto timore nō recipiūt dicētes. O ipsi truffant̄ de me. iō dicebat xp̄s. Ue mūdo ab scādalis. Necesse em̄ ē vt veniāt scādala. s. ppter malā vitā quā tenēt. Uerūtm̄ ve homini illi per quā scandalū venit. Mat. xviij. Certa declaratio est qm̄ alique psone vl̄ cōitates hñt guerrā ⁊ diuisionē: ⁊ aliqui tractant pacē ⁊c. Sūt aliqui miseri maledicti q̄ impediūt ponētes scādalū dicētes. Dicet̄ q̄ estis iudei: ⁊ nihil valet⁊: vel q̄ timore facitis ⁊ sic ponūt disturbiū. Uel dicēdo. Satisfaciāt ⁊ soluāt dāna: ⁊ expensas cū se admodū dānificauerūt. illi ponūt scādalū. Ecce ẏre dicit. Aduersus filiū mr̄is tue. s. ecclie vl̄ cōitatis ponebas scandalū. Hec supple pctā feciſti ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ q̄ ero tui sīlis: arguā te Ecce ẏre dicit thema. Ille. s. dñs ih̄s xp̄s arguet mundum de peccato.

De eadem dominica. Ser. iij.

Cum venerit ille arguet mūdum de pctō. Joā. xvj. Si subtiliter volumus vitā xp̄i contemplari manifeste inueniem⁹ q̄ ab incarnatiōe sua vsq̄ ad ascensionem suā ola opa q̄ fecit fuerunt ad expellēdū vitia ⁊ pctā remittēdū. Ad practicā. Primū opus q̄ fecit p nr̄a redēptiōe fuit ei⁹ incarnatio qz de palatio p̄ris voluit descēdere ⁊ humiliari ⁊ induꝛ in vtero vni⁹ puelle. Hoc op⁹ fecit ad expellēdū pctm̄ supbie de mūdo: qz si ipe qui est rex ⁊ dñs olim tm̄ voluit humiliari. Quis homo debet extolli ⁊ superbiendo exaltari super alios. Scōm op⁹ fuit natiuitatis quando de vtero puro incorrupto voluit nasci: ⁊ in puritate ⁊ virginitate semp voluit viuere. ⁊ hoc ad expellē dum ⁊ corrigēdum pctm̄ luxurie. Tertiū opus fuit eius conuersationis in hoc mundo in maxima paupertate: qz statim natus nō in lecto delicato: sed i p̄sepio fuit positus: ex tūc nūq̄ habuit domū ppriā. Item semper portauit vnā vestē quā sibi fecit virgo maria cū esset puer trīū anno rum: que ipso crescente augmentabatur nec portabat pecuniā. Hoc fuit ad expellendum pctm̄ auaricie. Si rex voluit eē ita paup: q̄d curādū est cōgregare p̄ vsuras furta ⁊ hmōi. Quartū opus fuit magni amoris erga nos laboꝛādo, p nobis p̄dicando vt procuraret nostrā saluationē Hoc fuit cōtra pctm̄ inuidie vt cogites si tm̄ xp̄s dilexit nos: ⁊ etiā nos debemus nos diligere adinuicē. Quintū opus fuit qz ieiunauit. xl. dieb⁹ ⁊ noctibus nihil comedens nec bibens: tota vita sua fuit vt quadragesima. Hoc fecit ad expellēdum pctm̄ gule. Sextum opus fuit eius dura passio. voluit em̄ capi ligari ⁊c. cum magna potētia remittēdo ⁊ orādo p crucifixorib⁹. Hoc fuit ꝯ pctm̄ ire ⁊ vindicte: qz si rex noluit vindictā de tanta iniuria: ⁊ nec tu debes recipere vindictā de tuo inimico. Septimū op⁹ fuit qm̄ tertia die voluit resurgere a mortuis. Hoc fecit cōtra peccatū accidie: quia multi sunt mortui peccatis: qui resurgere nolunt per penitentiam. Tres dies hz penitētia. s. cōtritionē: cōfessionē: ⁊ satisfactionē. Itē ordinauit sacramēta ecclie i remissionē pctōrū. Pz ꝝ q̄ tot⁹ labor xp̄i fuit ad expellendū ⁊ remittēdū pctā. Idcirco sup hoc dimittet̄ iniq̄tas domui iacob ⁊ iste ois fructus: vt auferatur pctm̄ eius. Esa. xxvij. Nota idcirco sup hoc. s. aduētū xp̄i. Duo aduētus xp̄i inueniunt̄ in sacra scriptura. Primus fuit ad redimendū humanū genus. Scōs erit ad iudicādū. Et sic primus aduentus fuit ad expellendū ⁊ redimendū pctm̄ siue remittēdum. Scōs erit ad arguēdū ⁊ puniendum pctōres. hoc dicit thema. Cū venerit ille arguet mundum de pctō. Cū venerit sup. in scōo aduentu ad iudicādū arguet mundū. i. homines mūdanos de peccato. In aduētu christi ad iudiciū de tribus peccatis maxime sunt arguēdi homines mundani.

Primū de ociositate contra seipsum.

Scōm de crudelitate cōtra pximum.

Tertiū de infidelitate contra deum.

Et de tertia simpliciter loquitur thema.

Quātus ad p̄mum ⁊c. Ociosus est qm̄ hō siue religiosus siue clericus siue laic⁹ pmittit transire xp̄s mane. Nā deus dat xp̄s ad acq̄rēdū merita ⁊ virtutes ⁊ ociosus nō curat sed congregat bona tēporalia. Modo si homo nō cōgregat spiritua

lia merita ⁊ ỹtutes: lz cõgregare oia bona tpalia hui⁹ mũdi ociosus iudicabit ⁊ tãq̃ ociosus in iudicio ꝑdẽnabit. Dei ratio p similitudinem de patrefamilias habente multos captiuos q̃s mittit ad plateã ad lucranduz denarios in messe ⁊c. dicens eis: laboretis taliter q̃ in sero portetz lucrũ q̃n illi captiui veniũt i sero ad domũ cũ lucro: cũ gaudio a dño recipiunt. Si ỹo nõ portãt lucrũ ꝯ̃suis laborauerũt ⁊ sudauerunt currendo ⁊c. ociosi iudicant ⁊ dure rep̃hendunt: nec dat eis cenã: lz ponunt in captiõe: Idẽ in ꝓposito. Xp̃s ẽ dñs ⁊ paterfamilias. nos vero sum⁹ seruitores ⁊ captiui ei⁹ p̃cioso sanguie suo empti. Autoritas Empti estz p̃cio magno. s. ¶Cor. vj. Et misit nos ad plateas hui⁹ mũdi ad lucrãdũ merita ⁊ ỹtutes. Ego posui vos. s. in mũdo vt eatis ꝑ bona opa ⁊ fructũ. s. lucri: afferatis ⁊ fruct⁹ vester. s. spũalis maneat: q̃ tpalis trãsit. Joh. xv. In sero aũt. s. in morte tũc eñ ꝯplent dies vite nr̃e: ⁊ vadim⁹ ad domũ dñi. s. ad iudiciũ. ⁊ xp̃s lz oia sciat ipe tñ interrogat iustũ ⁊ ipiũ. Quis es tu opz sibi rñdere. dñe ego sum talis. Et q̃d vis. Dñe vt itrẽ padisum. Et xp̃s. Videamus q̃d portas. Portas lucrũ? Tũc apparebũt q̃ fuerũt diligẽtes vel ociosi. Illi aũt q̃ solũ curãt de laboribus hui⁹ mundi ⁊ negocijs: q̃ oia ꝯ remanẽt: nullũ lucrũ portabunt. Jõ mittet eos ad hospitale miseroꝝ ad carcerẽ iferni. Sz illi q̃ nõ solũ curabãt de bonis hui⁹ mũdi vt viuerẽt sed magis curabãt de factis aie: oia bãt ieiunabãt ꝓsitebanť cõicabãt ⁊c. tales portãt lucrũ ⁊ fruct⁹ meritoꝝ ⁊ bonorũ operꝝ. Jõ gaudiose a xp̃o recipiũt ad gl̃iaz. Multi credũt mõ esse diligẽtes q̃ laborãt ⁊ negociãtur: q̃ tũc ꝑdẽnabunť tãq̃ negligẽtes ⁊ ociosi. Et multi iudicãtur mõ ociosi ꝛc̃ tẽplatiui ⁊ q̃ facilũt pniaz q̃ tũc reputabunť diligẽtes fuisse. Ecce q̃ re dicit. Ego posui vos. s. in platea hui⁹ mũdi vt eatis de ỹtute in ỹtutẽ. ꝓtinue meliorãdo vitã ⁊ fructũ afferatis. Mõ nesitis ociosi ostẽdã nobis quales fructus debetis afferre q̃ placẽt xp̃o: ⁊ inueni q̃ sũt q̃nq̃. Prim⁹ quẽ debetis portare ẽ de oõne spũali. s. de q̃libz die in mane ⁊ sero facere oõnẽ genib⁹ flexis: cogitando q̃ videtz illũ q̃ minať vobz ex pctis q̃ sescistis: tũc incipiatis oõnẽ humiliter dicẽdo. Pr̃ nr̃ Aue maria. Credo il deũ ⁊c. Scõs fruct⁹ ẽ de sctificatiõe tpali. s. ꝛuare dñicã. Rõ q̃ xp̃s q̃euit in resurrectiõe Tertiꝰ fructꝰ ẽ de ꝓfessiõe sacramẽtali ex ꝓcepto dei i q̃libz q̃dragesima: lz de bono ꝓsilio q̃libz mẽse dz mũdari camisia aie. s. ꝓscia, sicut camisia corporis. Quartus fructus est de cõione eucharistie. In illa hostia nõ ẽ panis: lz ibi ẽ fruct⁹ ille de q̃ dr̃ ỹgini marie Bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Quint⁹ fructus ẽ de afflictiõe pniali. Quẽadmodũ ei colit terra vt faciat fructũ: q̃ aliter nõ esset apta ad fructificandũ. Jta corp⁹ nr̃m de terra formatuz ad hoc q̃ habeat ꝯditiões terre opz q̃ arẽ vel cũkeimo vel cum cilicio ⁊c. vt faciat fructum p̃ciosum pnie. De ꝓsona q̃ facit istos fruct⁹ põt dici. Et erit tanq̃ lignuz q̃ plãtatũ est sec⁹ decursus aq̃rũ. s. p̃dicationũ. q̃ fructũ suũ dabit in tpe suo. ps. ¶. Inutiles aũt ⁊ ociosi seu infructuosi dure arguentur a xp̃o. Nota hic parabolã de seruo pigro ⁊ iuntili ⁊ ocioso. Post multũ tpis venit dñs seruoꝝ illoꝝ et posuit rationẽ cũ illis. Mat. xxv. Et loq̃batz xp̃s de se q̃n debuit celũ ascẽdere: q̃ tũc pegre ꝓfect⁹ est. ¶Quantũ ad scõmptũ de credulitate ꝫ ꝓmũ. Tãtus est amor xp̃i ad nos: q̃ iniuriã q̃ fit ꝫ proximũ xp̃s recipit in suã. Amẽ dico vobis: q̃ vni ex minimis mei fecistis: mihi fecistis. Mat. xxv. Jsta rõ deberet nos cogere ne simꝰ crudeles ꝓximo sed benigni ⁊ misericordes. Nota q̃nq̃ crudelitates in hoibus mũdi puma est dãdo. s. elemosynã: q̃n paup petit elemosynã stat: ꝫ ille a q̃ petit nõ rñdet paup itez q̃rit q̃ est indigẽs: ⁊ ille dure ⁊ crudeliter dicat: vadatis laborez ⁊c. Dicať q̃ elemosyna est dãda iõ apl̃s ynusq̃sq̃ ꝓ̃ut destinauit in corde suo. s. dare nõ ex tristitia aut ex necessitate. hylarẽ eñ datorẽ diligit deus ij. Cor. ix. Scõa crudelitas ẽ vẽdẽdo. s. pluris ꝓpter sperã hoc est ꝓpter solutionis dilationẽ vsura ẽ ⁊ dãnatio. Tertia crudelitas ẽ in mutuãdo. Mutuare eñ est mia ⁊ in casu maio. ꝫ dare elemosynam. Sed modo totum vertitur in crudelitatẽ. Q̃n eñ pauper habet necessitatẽ: q̃ hz ꝓuidere filijs mulieri, ⁊ filiabus ⁊ seruitorib⁹ dom⁹: venit ad diuitem ad

mutuādū:ſtati ſequtur crudelitas de vſura ꝛc.¶Quarta crudelitas ē in ſoluēdo Sūt multi crudeles q̄ nolūt ſoluere ſoldatū ſeruis ⁊ ancillis laborātib⁹. Cuilibet tali dicit dñs. Quicūq; tibi aliquid opat⁹ fuerit ſtati mercedē eius ei reſtituere:⁊ merces mercēnarij tui apud te oīno nō remaneat Thob.iiij.Et Leui.xix,dr Nō morabit⁹ op⁹ mercēnarij tui apud te vſq; mane.¶Quinta crudelitas eſt.ſ.in retinēdo bona defunctoꝝ:nō complendo teſtamēta ⁊ ordinatiōes eoꝝ.Quam crudelis eſſes ſi videres patrē tuum vel matre in igne ⁊ nolles eos iuuare cū poſſes Maior crudelitas eſt de alab⁹ q̄ cōburūtur in igne purgatorij calidiore iſto incō parabiliter ⁊ clamāt ad dñm.O dñe iuſtitia de filio meo proditore ſiue de here de ꝛc.Autoritas.Audite dirit xp̄s quid iudex iniq̄tatis dirit.De⁹ nō facit vindictā electoꝝ ſuoꝝ clamātium ad ſe die ac nocte ⁊ patiētias habebit in illis.Dico aūt vobis q̄ cito faciet vindictā illoꝝ. Luce.xviij.⁊.xiij.q.ij. Qui oblationes defunctoꝝ aut negāt eccleſiis aut difficulter reddūt tāq; egentiū necatores excōicent.xij.q.ij. Qui abſtulerit aliq̄d patri vel matri;dicetq; hoc pctū nō eſſe:homicide particeps eſt ꝛc. De iſtis crudelitatib⁹ arguet mūdū xp̄s in iudicio.Autoritas.Cū venerit filius hois in maieſtate ſua ⁊ oēs āgeli ei⁹ cū eo ꝛc.Mat.xxv. ¶Quātū ad tertiū pctū de infidelitate ꝫ deū ē.Illōpctū ē mai⁹ aliis:qr ꝫ deū imediate.de hoc loq̄t ſingulr thema. Cū venerit ille arguet mūdū de peccato. Subdit de pctō q̄dē:qr nō crediderūt in me.Nihil tā reprēſibile ē in ſubdito ſeu vaſallo q̄s infidelitas ⁊ multiplex inuenitur.Prima eſt infidelitas cordis aliquoꝝ xp̄ianoꝝ:q̄ ſolo noie dñr xp̄iani:ſz i cordē ſuo no hñt firmā fidē nec clarā credētiā dicētes Quid ſcit hō q̄d ē in alio mūdo.Alius dicit.Quō eſt poſſibile q̄ in taz parua hoſtia ſit tot⁹ xp̄s.ꝛc.Nō ē ipoſſibile apud deū oē verbū ꝛc.Et pctis em̄ ⁊ mala vita diu continuata pditur fides in corde:⁊ lz in ore nō audeāt dicere ex timore:th in corde titubant.Autori.Eo nā cōſciētiā quidā repellētes circa fidez naufragauerūt.ſ.Thimo.ſ.Jō quolibet mane ⁊ ſero debetis dicere.Credo in deū genib⁹ flexis cū ꝓteſtatiōe:⁊ ſic cōſeruatur fides in corde.Scōa eſt ouis iurādo crudelr:renegādo:blaſphemādo ꝛc.qui renegat dñm ſuū infidelis eſt. O quoties renegat deus maxime in ludis.Jō prudeat ne maledictio ⁊ dānatio incurrat. Un̄ dicit ſcriptura ſcā.Dñe maledicti erūt q̄ cōtēpſerint te:⁊ cōdēnati erūt oēs q̄ blaphemauerint te.Thobi.xiij. Tertia eſt manuū recipiēdo vindictā de inimicis qr facere vindictaz ad regē ptinet q̄ ergo aufert regalia regi infidelis eſt. Uindictā em̄ facere regale eſt dei. Mihi vindictam ſupple reſeruaui:⁊ ego retribuaz dicit dñs. Roīn.xij.Quarta eſt pedū.ſ.eundo ad;demones.ſ.diuinos:ſortilegos:piuratores:inimicos xp̄i. Qualis infidelitas eſt ſeruoꝝ q̄ in ſuis deneſſitatib⁹ recurrūt ad inimicos;cū eis habētes ſua colloq̄a ⁊ ꝓſilia.Talis ē xp̄ianoꝝ recurrentiū ad demōes ꝓ ſanitate habēda vl inuētione ei⁹ qō pdidiſtī:nec valet excuſatio dicētium.Nō habemus hic medicos nec apothecarios pmittaz ergo mori filiū meū patientē ꝛc.Falſum eſt:qr xp̄s medic⁹ magnus vbiq; eſt:ad ip̄m ergo recurredū eſt q̄ ꝓtute nois ſui curat oēm infirmitatem.Quinta infidelitas eſt totius corpis q̄n illi de matrimonio ⁊ alij faciūt luxuriā. Qō ſit infidelitas clarū eſt:qr q̄n vir curat de vxore alterius vel de alia muliere:fidem ꝓmiſſaz vxori frangit ⁊ econuerſo.De illis q̄ nō ſunt de matrimonio q̄ luxuria ſit infidelitas:pbatur ſic.Nā ille q̄ imaginē xp̄i crucifixi vel ꝟginis marie proiecerit in latrinā eſſet infidelis ⁊ proditor.Modo nulla imago eſt magis propria imagini dei q̄s homo.Autoritas. Ad imaginem dei fact⁹ eſt hō Geñ.ir. Nō ſol nec luna nec aliq̄ ſtellaꝝ hz imaginē dei q̄n ergo tu facz luxuriā tu p̄ūcz imaginē dei i latrinā ⁊ lutuz luxurie.Dicaī ꝓtra illos q̄ dicunt ſimplicē fornicationē nō eſſe peccatū.De luxurioſis aūt dr.Gēnatio enim peruerſa ē ⁊ infideles filij.Deute.xxxij.Ergo cū venerit ille arguet mundū de pctō ſcz infidelitatis.Taliter ergo viuamus vt ꝓtra iſta tria peccata de⁹det nobis tres virtutes eis oppoſitas :contra ocioſitatem diligentiam ſpiritualē : contra crudelitatem dilectionē ꝓximalem:⁊ cōtra

infidelitatem credentiam cordialē hic per gratiam.

¶De eadem dñica tertia post octa. pache de epistola. Sermo.liij.

Erbū pōt salua

re aias vras. Jac.j. Jstud ✠ bū dat mihi motuū p̄dicandi de effectu verbi dei in salutione aiaꝝ. Materia erit bona ꝛ vtil. Sed p̄mo saluteꝫ ✠go maria ꝛc. Jst̄ ✠bū indiget breui declaratiōe p introductione materie. Pro q̄ sciēdū q̄ in sacra scriptura ✠bū dei accipit dupl'. Qr inuenit ✠bū dei p̄mo ppuū ꝛ eternale. Scōo inuenit ✠bū dei cōe ꝛ tpale. Quātuz ad p̄mū illud ✠bū est filius dei: nō est ✠bū trāsitouū vt meū ✠bū vel tuū qō nō durat nisi q̄diu fit: sed ✠bū dei est eternū ꝛ durabile sine p̄ncipio ꝛ sine fine. Uñ beat⁹ Tho. multiplicē ponit differētiā inter ✠bū diuinū ꝛ nr̄m ✠bū. Uerbū em̄ diuinū vt dicit in de potentia. q. ix. art. v. est tm̄ vnū pfectū ꝛ idē q̄ essentia diuina: tō est filius. Nō aūt nr̄m: qr est multiplex imperfectū ꝛ accidēs. Jdē i de potētia. q. viij. ar. j. in corpe articuli dicit q̄ ✠bū nr̄m non pmanet in intellectu nr̄o: nisi durante actu intelligēdi sz clarꝫ est q̄ ✠bū diuinū nō est trāsitouū nec tpale sed eternū. Dicat̄ de illo magno alphaq̄no. s. sacerdote sarracenoꝝ q̄ petijt a magr̄o vincētio q̄uo pōt fieri qō de⁹ habeat filiū. Cui rñdit magr̄ vincētius. Tu credis q̄ de⁹ sit eternus. Rñdit q̄ sic. Et credis q̄ sit mutus vel loquat̄. Rñdit q̄ non credebat ipm mutū esse: sed qō loq̄bat̄. Et magr̄ Et illud ✠bū ✠ filius dei. De quo verbo Jo. j. In puncipio. i. mundi erat ✠bū: et verbū erat apud deū. s. p̄fem: qr p̄ nō est suum verbū: sed distinguunt̄ psonaliter Et deus erat verbū. Si thema intelligatur de isto verbo: certū est q̄ pōt saluare aias nostras. s. causaliter ꝛ principaliter: qr ipe cā totalis ꝛ p̄ncipalis ē nr̄e salutionis. Jdeo dixit angelus ioseph̄ sponso ✠ginis marie: postq̄z virgo concepit filiū dei. Uocabis nomē ei⁹ iesum. i. salvatorem. Jpse em̄ saluum faciet pp̄m suum. s. credentes ꝛ obedientes a peccatis eoꝝ. Mat. j. Si de isto verbo volum⁹ loqui data est thema. ¶Dico scōo q̄ inuenit in sacra scriptura verbū dei cōe et tpale: qr habuit puncipiū ꝛ istud est verbum sacre scripture tā in veteri q̄ in nouo testō ꝛ verbum predicationis. Sed q̄ re sacra scriptura ✠ verbum dei ꝛ nō: prophetaꝝ vel euangelistaꝝ. aut apl̄oꝝ vel predicatoꝝ. Et dico hic q̄ ppuus ✠ verbū dei q̄ p̄dicatoꝝ dei. Rō: qr si organuz cithara: phyala vel fistula facit bonum sonum ꝛ gratū audientibus: ille sonus cuius erit organi an fistule: nūq̄d organi vel fistulatoris: certū est q̄ sic: quia ipse monet organū ꝛc. Jō deus est bon⁹ fistulator: pphe ꝛ apli ꝛ euāgeliste ꝛ p̄dicatores sunt organa vel fistule: ꝛ simpliciter sunt instr̄a: sed deus est ita bon⁹ magr̄ q̄ cū malo instr̄o facit sonū bonū Nō em̄ vos estis q̄ loq̄mini: sz spūs p̄ris vestri q̄ loq̄tur in vobis. Mat. x. Jsta est rō quare verba sacre scripture dicūtur ✠ba dei. Unde dicit scriptura. Cum accepisses a nobis verbū auditus dei: accepistis illud non vt verbū hoim: sed sicut est vere verbū dei. j. ad Tes. ij. Jstud ✠bū est cōe multis ꝛ tēporaliter. De illo ✠bo ego volo pertractare thema ꝓpositum. qr de isto verbo est difficultas quomodo potest saluare animas. Jstud verbū q̄ñ est digne predicatum ꝛ deuote auditum facit tria.

Primo illuminat in cognitione de rebus spiritualibus.

Secundo inflammat in dilectiōe de bonis celestialibus.

Tertio purificat de infectione de culpis mortalibus.

Jsta tria sufficiūt ad salutionē aiaꝝ ergo verbum pōt saluare animas nostras. ¶Dico primo q̄ ✠bū istud q̄ñ est p̄dicatū digne ꝛ auditū deuote: illuminat auditores in cognitione spūalium: qr illa q̄ sunt fidei p aures h̄nt intrare in corde non p oculos nec aliter. Jta sunt alta ꝛ transcēdentia illa q̄ fidei sunt q̄ nō p̄nt intrare in corde nisi per aures. ✠bi gr̄a. Uos creditis q̄ q̄ñ homo moritur ꝛ aia separatur a corpore q̄ vivit ꝛ vadit vel ad paradisum si fuit bone vite: vel ad purgatoriū vel ad infernū si fuit impenitēs. Jsta veritas nō intrat in corde vestro p oculos: qr vos nō potestis videre animā q̄ñ recedit a corpore q̄tūcunq̄ respicia-

tis. Sz ista ꝟitas intrauit p aures qꝝ ita dicit apl's. Fides est ex auditu auditus aũt p ꝟbũ xpi ad Ro.x. Si eñ videreꝫ ad oculũ nõ haberem⁹ mentũ. Si creditis vos qꝝ hostia sit alba vel rotunda nec grates nec grãs meremini. Sed credere qꝝ xp̃s de⁹ z hõ sit int⁹: vt dicit ꝟbũ dei ẽ meritũ: ista ꝟitas p aures intrat auditus aũt p ꝟbũ dei intrat. Itẽ qñ creatura baptizaꝫ ab ea expellit diabol⁹. Jõ exorcizaꝫ qꝝ añ baptismũ inhabitaꝫ a diabolo: in baptismo aũt exit z venit spũs̃ctus z vos nõ videtis ꝯtũcũqꝫ attẽte respiciatis: qũo ꝯscitis istã ꝟitatẽ p ꝟbuz dei. Itẽ qñ sacerdos dicit illa ꝟba a xpo ordinata xp̃s venit in hostia: vos nõ videtis ipm venire: tñ creditis ipm ibi eẽ ex ꝟbo xpi: qꝝ multoties audiuistis predicare. Sed diceres. Uñ est qꝝ nos non possum⁹ ista spũalia percipere. Dico qꝝ ex carne impedimẽte. Sicut si ego tenerẽ ocularia de vitro rubeo vl' colore alio: oia q̃ viderẽ essent eiusdẽ coloris i mea apparẽtia: lz esset falsum iudiciũ. Qꝝ audiui z ita est qꝝ ille est indut⁹ de albo z ille de nigro z c. Ita est de oculis aie ꝯdiu videt p ocularia corpis nõ videt nisi corpalia: iõ p auditũ hz iudicare de spũalib⁹. Sz qñ est separata a corpe qũo vadit ad padisum vel ad purgatoriũ vel ad infernũ videt xp̃m in hostia ꝓsecrata: videt diabolũ recedẽtẽ a creatura qñ baptizaꝫ z spiritus̃ctũ veniẽtẽ. Ecce rõ ꝯre pvisum non possum⁹ cognoscere spũalia: ꝑ p auditũ ꝟbi dei: nõ dicebat Dõ. Lucerna pedib⁹ meis ꝟbũ tuũ z lumẽ semitis meis. ps. cxviij. No. passus eũdi ad padisuz sunt ꝟitates fidei z bona opa. Si oraſtis hodie iã fecistis vnũ passum: aliũ si dedistz elemosynã: aliũ si audiuistis missaz z c. Jõ Dõ. Jbũt de ꝟtute in ꝟtutẽ: videbiꝫ de⁹ deoꝝ in syõ. Sz multi sunt q̃ errant circa istos passus quẽadmodũ ille q̃ vadit de nocte p viã piculosam lutosã z lapidib⁹ plenã indiget lumine alꝫ z c. Ita ꝯdiu nos sum⁹ invia huj⁹ mũdi piculosa z lutosa in q̃ sunt moles lubrice imũde de luxuria z alijs multis pctis. Jõ indigemus lumine lucerne ꝟbi dei. Si ei istud lumẽ ꝓcederet nõ impingerem⁹ in tñ. Uerbi gra. qñ iuuenes interroganꝫ a confessore: dicũt qꝝ fecerũt luxuriã cuz publicis mulierib⁹ z excusant se dicẽdo z c. qõ pctm̃ est. Ecce qũo ledunꝫ iõ ẽ nobis necessariũ ꝟbũ dei vt illuminet. Nã si cũ filia regis peccaretis: qõ pctm̃ esset nonne esset ꝑditio: z nõne oẽs mulieres sunt filie dñi tui regis iesu xpi: sibi q̃ facis iniuriã z ꝑditionẽ: si ꝟo ipe rex dat tibi filiã suã i vxorẽ: tũc habeas solaciũ cũ ipsa. O quot cadũt in luto isto periculoso: ꝓpter hoc necessariũ est lumẽ ꝟbi dei. Diceret aliq̃s. Ego nõ peccaui cum mulierib⁹: sed mecũ tãgẽdo z c. nõ potestis dicere qꝝ fecerim iniuriã alicui: imo qꝝ q̃ ꝓcit calicẽ ꝓsecratũ in luto sciẽter magnũ pctm̃ facit. Noueritis qõ magis cõsecratũ est corp⁹ xpiani qꝫ calix ad recipiẽdũ corp⁹ xpi. Qñ q̃ tãgendo facit illud pctm̃: ꝓcis calicẽ corporis in latriniã z grauius peccas. O quot cadũt ibi qꝝ nõ ꝓcedit eos ꝟbũ dei. Alij ipingunt in lapides duros vt vsurarij. Qui qñ a cõfessore interroganꝫ si faciũt vsuraz: dicunt non. Et nunq̃d mutuatis: imo z q̃liter. Ego mutuo. x. florenos z in instro ponunꝫ. xij. z dicũt nunq̃d hoc est vsura. Et q̃re? Nõne de meis pecunijs possum recipe lucrũ. Dicaꝫ qũo recipiunꝫ: qꝝ pecunie nõ sũt sue: ipsi solũ sunt thesaurarij. Si ergo thesaurarius regis ꝯ voluntatẽ z ordinationẽ suã dispensaret pecunias regis: q̃d faceret de ipso rex z c. Ita solus xp̃s est dñs pecuniaꝝ: bladi: vini: z olim fructuũ z olim aliaꝝ rer̃. Autoritas dauid. Dñi est terra z plenitudo ei⁹ Diuites aũt sunt eius administratores z thesaurarij z non dñi: qꝝ ille q̃ est dñs alicuius rei nõ tenetꝫ alteri reddere computum. Sed vos tenemini reddere computum: immo de oibus q̃ habuistisz expendistis qũocunqꝫ z qualitercunqꝫ z c. Autoritas. Sic nos existimet hõ vt ministros xpi z dispensatores ministerioꝝ dei z c. j. Coꝝ. iij. Multi errant ergo ꝓpter defectuz luminis. Ecce quare dicit dauid. Lucerna pedibus meis verbum tuum: quo hõ regitur in hoc mũdo. Secũdo dicit. Et lumen semitis meis. No. dñiam inter viã z semitam. Uia gñalis est credentia que habetur de deo naturaliter qõ est vnus deus creator z gubernator omniũ: vna prima causa: primus motor z primum principium z c. Semi-

revero sunt secreta fidei: q̃ naturaliʒ non pñt sciri nec videri: sz solũ sciunt̃ p diuinã reuelationẽ. Jõ dicit. z lumẽ sentitis mei. ptz pma ꝑs ꝓ. ꝟbi dei. ¶Scõa ꝟtus ꝟbi dei est q̃ inflãmat in dilectiõe celestiũ. Jã scitis q̃ oia bona huiꝰ mũdi finẽ habebũt z dimittenda sũt sic̃ sunt honores: diuitie: dignitates: ẽt si essetis rex vel papa opz dimittere z pdere oia: z sepeliri z corrũpi z tũc pdũt delectatiões corpis z solatia: q̃ nec vxor nec filia vel lentire vobiscũ: io necessariũ est inflãmare se: z desiderare bona spũalia z esse cũ deo z cum sctis. z stare cum ipis. O q̃lis honor z q̃lis dignitas hĩe societatẽ cuz pñarchis z ꝓphetis: aplis ꝛc. Jtẽ de diuitijs. Nũq̃d aliq̃s in hoc mũdo quãtũ cunq̃ diues habuit q̃cq̃d voluit: ꝓfecto non. Et in paradiso q̃libet hz q̃cq̃d vult et desiderat: z sunt imortales: ipassibiles: ꝛc. De his bonis ergo hõ oz se inflãmare z nõ de bonis huiꝰ mũdi. Hoc fit per verbũ dei qõ inflãmat cor. Auctoritas. Nunq̃d nõ ꝟba mea sunt q̃si ignis ardens dicit dñs. z quasi malleus ꝓterens petrã. hiere. xxiij. Uerba dei sunt quasi ignis ardens. ꝫ ad oculũ potest̃ videre q̃ multi veniũt ad sermonẽ frigidi: qui audiendo sermonẽ calefiũt. Frigidus est superbus: sz calefit q̃n humiliat. Idem de alijs petis. In ꝟbo enĩ ꝑdicationis calefiunt. z ille qui ꝑdicat sufflat z incendit ignẽ: z gentes calefiũt. Unus recedit ita calefactus z inflãmatꝰ vt viuat caste: aliꝰ remittẽdo iniurias inimicis: aliꝰ satisfaciendo. Jõ xp̃s. Luc. xij. Ignẽ veni mittere in terrã. s. amoris z charitatis: quia gentes erant frigide valde z cõgelate: z non curabant de bonis paradisi: sed de bonis huius mundi. Dicit secundo. et quasi malleus conterens petras. Sicut enim verbum dei dicitur ignis: quia inflammat cor in dei amore: ita dr malleus conterens petrã durã cordis in amore. p rum multi hñt cor lapideũ dicendo nõ parcerem inimicis: sed malleo verbi dei frangit̃ cor z facit̃ pacẽ p amore dei et non ꝓpter saluationem animarũ. De illo autẽ q̃ nõ vult remittere dr Job. xli. Cor eiꝰ ldurabit̃ tanq̃ lapis z stringet̃ q̃si malleatoris incus. Tertia ꝟtus ꝟbi dei est q̃ purificat de infectiõe de culpis criminalibꝰ: q̃ verbũ dei q̃n deuote auditur totam aiaz purificat itellectũ: memoriã: z voluntatẽ. Nota hoc exẽplũ in vitis patrũ de quodã hoste q̃ ex deuotiõe iuit ad visitandũ vnum sctm̃ heremitã querens ab eo regulã z modũ bñ viuendi: vt posset saluare aiam suã cũ eẽt rudis z ignorans q̃d deberet facere. Rñdit heremita. Audias sermones euãgelicales nõ q̃stionales. Et ille. Libenter audio z multũ delector in audiendo: sz post nõ recordor de aliq̃ ꝟbo sermonis. iõ q̃d mihi ꝓderũt. Tũc sctũ z hõ volẽs sibi oñdere ad oculũ effectũ ꝟbi dei i purificando a culpis z maculis pctõꝝ: misit eũ ad fontẽ cũ vna cistella foraminibus plena. vt mundaret sibi aquã i cistella. Ille aũt nolẽs sancto homini ꝛtradicere iuit z ipleuit cistellã: sz q̃n extrahebat ipaz de fonte stati cistella euacuabat̃: sed fuit purificata. Qui veniẽs de fonte dixit se aquã non posse portare ꝛc. Et heremita. Q̃n tu uisti ad fontẽ cistella erat imũda. Rñdit q̃ sic: z modo est pulchra. Ita pari mõ q̃n tu vadis ad sermonẽ vadis ad fontez. De q̃ Eccliã. j. Fõs sapiẽtie ꝟbũ dei excelsis. Cistella immũda ẽ ꝓscientia z vagabũda z crapulosa. z q̃n audis sermonẽ ipleẽ tota. z memoria nihil retineat. tñ purificat̃. Ecce pulchra similitudo z confirmatur auctoritate xp̃i dicẽtis. Jã vos mũdi estis propt sermonẽ quẽ locutꝰ sum vob ꝛc. Joan. xv.

¶Dñica. iij. post oct. pasche. Sermo. j

Pater amat vos quia vos me amastis. habetur ꝟbum illud tertialiʒ. Joan. xvi. z officiatur in euangelio hodierno. z si placet deo habebimus bonas doctrinas. Sed prius salutetur virgo maria ꝛc. Totum sanctũ euangelium hodiernum est verbuz xp̃i consolatoriuz q̃ xp̃s dixit apostolis cõsolando eos: quia erant valde tristes. quia xp̃s dixerat eis q̃ in die iouis seq̃nti erat ab eis recessurus de quo erãt valde tristes. Nec mirum. quia amore sui dimiserant patriam: bona: amicos z parentes. z q̃ recederet ab eis: non visuri eũ vnq̃ i hoc mũdo: ex hoc erãt multũ

desolati.Qñ enī amicus chare dilectus recedit ab alio amico cuj q̄ habuit magnā familiaritatē:stando: comedendo: bibendo: dormiendo ꝛc. alter remanet valde tristis ꝛdesolatus:imo etiā bestie irrōnabiles si vna fuerit diu cū alia in eodē stabulo ꝛ alia recedat altera nō potent comedere nec q̄escere.Hoc naturale est.Idē de aplis.Auctoritas. Vado ad eū q̄ misit me:ꝛ nemo ex vob interrogat me q̄ vadis.Sz q̄ hec locut⁹ sum vob. tristitia ipleuit cor vestrū.Jo. xvj. Ideo xp̄s dedit tres magnas consolationes.

Puma est de erauditione generali.
Secunda de declaratione spirituali.
Tertia de acceptione diuinali.

¶De tertia aūt q̄ de⁹ pater habeat eos acceptos loquit thema dicēs.Pr̄ amat vos:q̄ vos me amastj. Quātū ad p̄mū xp̄s cōsolādo apostolos ꝓmisit eis eruditionē gñalē de oib⁹ q̄ peterent in oīone. Maxima cōsolatio debuit esse apostolis ista promissio:ac si rex diceret militib⁹ suis petatis grās p̄uilegia:dona:q̄ ego ꝓmitto vobis dare. Bene eēt magna ꝓsolatio militū.Uel si papa diceret clericj.Sciatj petere bñficia dignitates episcopat⁹:q̄ ego vobis promitto q̄ vobis dabo:q̄lis ꝓsolatio eēt clericis Quāto magis apostoli debuerunt esse ꝓsolati:q̄ rex ꝛ papa idubitat⁹ihs q̄ nō potest mentiri:fallere:nec falli:ꝓmittebat eis q̄ exauditet oēs petitiones eorū Jsta ꝓmissio ꝓsolatoria tangit in ꝓncipio euāgelij.Jo.xvj.Amē amē dico vobis si quid petieritis p̄rem in noie meo dabit vobis:vsq̄ huc gaudiū vr̄m sit plenū.Et Mar.xj.Quecūq̄ orantes petitis credite: q̄ accipietis ꝛ euenient vobis. Nota modū loquēdi xp̄i in euāgelio cū dr.Amē amē nūq̄ iurauit aliter. p̄mū amen.id est secure.secundū amē. id est certe dico vobis. dando nobis exemplū ne iurem⁹ vnq̄ nisi ex necessitate q̄n inducit cogit iurare:ꝛ tunc dicere veritatem quicquid seq̄tur:ꝛ vitas pura dz dici:vt habem⁹ iurare ꝓ magna vtilitate. Aliq̄ iurant solū p aduerbia:ꝛ ita deberis ondere filijs vr̄is.Questio est hic. An ista ꝓmissio facta sanctis aplis p xp̄z extendatur ad nos.Dicūt sancti doctores q̄ sic: Si in nostris petitionib⁹ seruem⁹ tres conditiones:que tres subtiliter tanguntur in xp̄i ꝓmissione p̄dicta: q̄bus cōcurrentibus infallibiliter petitio exaudiet. De q̄bus trib⁹ ꝓditionib⁹ vide sanctū Thomam secūda scōe.q .lxxxiij. ar.vij.Et in quarto distinc.xv.q.iij.ar. vij.q.ij.

Puma vt petamus perseueranter.
Scōa vt petamus confidenter.
Tertia vt petamus vtiliter.

¶Quantum ad p̄ma z. Perseueranter petitur illud quod petitur q̄libet die et multoties petitur. Jsta perseuerātia tāgitur in hoc verbo cōiunctiuo petieritis: quod significat cōiunctionē seu ꝓtinuationē petitionis de vna die in aliam:de vna septimana i aliā. iō nō dicit.Si q̄d petitis:sed si quid petieritis:scz multoties ꝛ ꝓseueranter. Apostoli statim obtinebant.sed nos non:ꝛ hoc ꝓpter nr̄m defectum ꝛ instabilitatē ꝓseuerantie: q̄ ꝓseueranter petēdo ꝛ orando recuperamus amicitiā ꝛ familiaritatē a deo:sicut homo cū hoie vel mulier loquendo efficiūtur familiares.Alij aūt incipiūt petere ꝛ q̄ nō statim exaudiunt:dimittūt oīonē ꝛ petitionē.Male facūt tales:q̄ opz perseuerare. Hoc declarat xp̄s per quādā similitudinē de duob⁹ amicis.Luc. xj.Nota hystoriam q̄o ex defectu panis iuit ad aliū dicens. Amice accōmoda mihi tres panes postulādo ꝛ pulsando ad portā ei⁹.Qui rñdit. Ego cuz in lecto cū pueris meis:iō noli mihi eē molestus.Nō possum surgere ꝛ dare tibi.Et ille pulsabat iterū ꝛ iterū:intīm q̄ ille dixit deintus.Jste non dimittit me dormire.melj⁹ est vt surgā ꝛ dem ei. Et ita fecit.Ve q̄ dicit xp̄s.Dico vobis.Et si non dabit illi:eo q̄ amic⁹ eius ꝓpter importunitatē ei⁹ surget et dabit illi quot quot hz necessarios.Lu.xj.ita de nobis Amic⁹ nr̄ est xp̄s q̄ nos chare diligit:q̄n nobis deficit panis qui signat necessitates quas habemus:debemus ire ad ei⁹ portā ꝛ ibi pulsare. Porta est misericordia sua:ipse enī qui iam est in lecto gñe cū filijs.suis.s.p̄riarchis: ꝓphetis apostolis ꝛc.si pulsatur ad ei⁹ portam orando ꝛ suspirādo si nō dat tibi eo q̄ amic⁹ sit ꝓpter importunitatē tamē.s.ex perseuerantia dabit tibi. Jdeo dicit ipemet. Petite.s.ore ꝛ dabitur vobis: querite.s.

cor de ⁊ inuenietis: pulsate. ſ. perſeueranter. Dis enī q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit inuenit. ⁊ pulsanti aperiet. Lu. xj. Scō a conditio eſt petere ꝓfidenter: q̄ tangit ibi cū dr: p̄em: non dicit dñm nec deū nec creatorē: imperatorē vl regē vel oia simul ſz dicit p̄em. Rō: de quo pōt magis filius ꝓfidere q̄ de hre. Jpe enī eſt p̄ nr̄ q̄ genuit nos in vtero ſpōſe ſue. ſ. eccle. Jō ſecure poſſum⁹ petere: q: q̄ p̄em hz iudicē ſecure vadit ad iudiciū. Jō oro quaz xp̄s ordinauit: q̄ eſt melior oīb⁹ alijs in capit. Pater noſter ⁊c. vt ꝓfidam⁹ de eo quantū filij de p̄re carnali qui totā curā ponunt p̄ri. Si q̄rat a puero vī habebit aliam tunicā q̄n illa fuerit laccrata Rādet. P̄ mē⁹ dabit mihi. Jdē de ſotularibus. Jdē de quo p̄ādebit. Jta vult deus vt confidamus de eo. Sed diceret aliquis. Tunc non laborabo ⁊ expectabo neceſſaria a deo. Nō ſic ſed ſicut filiꝰ obedit patri ⁊ facit q̄ ſibi p̄cipit: ita tu obedias deo: ⁊ fac officiū q̄ p̄ tuꝰ deus docuit ⁊c. Si es laborator vel mercator notarius vl ſartor ⁊c. labora i officio tuo: ⁊ obedias p̄ri: q: ipe tibi ꝓuidebit: quia nullꝰ pōt dare bladū in cāpis: nec vinū in vineis nec fructꝰ in arboribꝰ: nec pecuniam in marſupio niſi deꝰ. Jdē de clericis ⁊ religioſis faciant officiū ſuum diligenter: q: non deficiēt eis indumēta: nec eſce: q: pater ꝓuidebit. Sz modo plus confidimus de vno infideli iudeo q̄ de deo p̄re nr̄o. Si enī iudeus cū inſtrumēto publico p̄miſit vob cētū florenos dare q̄libet anno dicat⁹ vos. O bñ eſt mihi: pluat vel nō ſecurꝰ ſum ego: ⁊ nō cōfidit⁹ de deo q̄ vobis p̄miſit ⁊ volūtarie ſe obligauit ad dandū vobis: nō ſolum centum florenos: ſed oia neceſſaria. Jnſtrumētū receperūt q̄tuor notarij maiores. ſ. quatuor euangeliſte. Ecce clauſula Petite ⁊ dabit⁹: q̄rite ⁊ inuenietis. Dis enī qui petit accipit ⁊ q̄ q̄rit inuenit. Luc. xj Et non ꝓfidimꝰ cū tanto inſtrumento. Dicatis vos vſurarij quare ꝓgregatis tot pecunias ⁊c. Numquid p̄miſit vob deus ꝓuidere. Rādebit ponendo eiſtaz plenam de bonis florenis: de hoc confido ego. Jdē ſi dicat clericus. O quare faciatis tot incōueniētia vendendo ſacramenta: negociādo: mutuādo ⁊c. faciatis bene officium vr̄m q: deus ꝓuidebit. Beatus qui ꝓuidebit vitam ſuā taliter q̄ nō faciat tales excuſatiōes in peccatis. Jdē de religioſis. Si dr. O quare ꝓgregatis pecunias ⁊c. Rādet. O q: ordo nō ꝓuidebit bñ: nec dat neceſſaria ⁊c. facientibus officium vr̄m diligenter: ⁊ ſeruetis regulam: q: citius p̄mittet deꝰ celū cadere q̄ q̄ vobis deficiat. Confidamus ergo de deo p̄re nr̄o. De hac confidentia dicit ioannes. Charissimi ſi cor nr̄m non reprehēderit nos: fiduciā habem⁹ ad deū vt q̄cq̄d petierim⁹ accipiemus ab eo q̄m mādata eius cuſtodim⁹, ecce ratio. Prima canonica: io ā. iij. Nota. Si cor nr̄z non reprehenderit nos: ſcz de aliq̄ p̄cō. Q̄n vultis petere aliquā gr̄am: prius videatis ſi cor vr̄m reprehendit vos: quia ſi in peccato eſtis non eſſetis filij ſz inimici dei. Jnimicus aūt non dz cōſidere de inimico q̄ det ſibi neceſſaria ſed aduerſa. iō q̄n tpe ſiccitatis moralitatum vel alterius incōmoditatis fiunt p̄ceſſiones petunt homines ſed multoties non recipiunt: q: dimittūt illō q̄ eſt p̄ncipale. ſ. p̄feſſionem ⁊ correctiōes p̄cōꝝ publicoꝝ. iō dicit ſcriptura. Petit⁊ mō accipietis: eo q̄ male petat⁊. Jaco. iij. Quā diu enī ferrū eſt in vulnere ſeu in corpore nihil valebit medicina. Jta q̄diu ferrū p̄cti eſt in hole nihil valet medicamen ꝓceſſionū ⁊c. Ecce q̄re dicit ſi cor nr̄m ⁊c. Tertia ꝓditio eſt petere vtiliter ⁊ saluberiter: q̄ tangit ibi in noie meo. Nomē xp̄i eſt ieſus: q̄ idē eſt q̄ ſalus vl ſalutatio. Petim⁹ enī in noie ieſu q̄n petimus ſalutē vl q̄ p̄tinēt ad ſalutē vel ad ſalutationem. Q: multoties petim⁹ ꝓſeueranter ⁊ confidēter ⁊ non vtiliter: ⁊ iō nō obtinem⁹, Talia pōt petere filius a p̄re q̄ non obtineret. Si enī filiꝰ egrotꝰ de magna febre petit a p̄re vinū vel fructꝰ: vel alia ſibi ꝓhibita nociua p̄r nullo mō dabit ſibi ēptūcūq̄ petat ⁊ ploret. q: p̄r ſcit q̄ eēt ſibi mors ſz filiꝰ ignoret: ita ō nos multa mala petūt ⁊ deꝰ ſcit q̄ nō eēt ſibi vtile: ideo non dat. Verbi gr̄a. Multi infirmi in mundo ſunt q̄ pet[illegible] a deo ſanitatē quā ipſe nō vult dare. Ratio eſt: q: cū ipſi ſunt infirmi ſunt humiles ⁊ orāt nō curāt de peccatis. Qui ſi eſſent ſani eſſent ſuperbi non curarēt de deo: dare[illegible]

se peccatis. Idem de multis ignorantibus q̄ petunt sciam ⁊ nō obtinēt: q; deꝰ scit q; si haberent eēnt superbi: qz scia inflat. j. Cor. viij. Statim dei piceret aliꝰ ⁊ vellent magistrari vel episcopari ⁊ dānarent. Aliq̄ petūt diuitias: aliq̄ officia et bñficia ⁊ dignitates dicētes. O quot bona facerē si hoc haberē: ⁊ nō obtinēt: qz deꝰ scit q; statim acciperent bonā mulierē ⁊ vxorem ꝓ cubinam. Sz dat meliora sicut pr̄ nō dat filio egroto vinū qđ petit qz sibi noceret sz dat sibi meliꝰ. s. restaurativum ⁊c. Dicat exēplum de vtō paulo q̄ habebat grauē infirmitatē i latere s. punctiones q̄ aliquoties nō poterat p multos dies celebrare: nec ꝑdicare ⁊ curabat oēs infirmitates: suscitabat mortuos: ⁊ seipz non poterat curare: immo qñ dicebat iesus iesus iesus: infirmitas augmentabat. Bñ debebat admirari: ⁊ poterat dicere: quō portabunt mihi infirmos ad curandū si non possum curare meipm. De hoc dicit ipsemet. Ne magnitudo reuelationū extollat me datus est mihi stimulꝰ carnis mee angelꝰ sathane qui me colaphizet. Propt̄ qđ ter dñz rogauit vt discederet a me: ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi gr̄a mea. Nā virtꝰ in infirmitate pficit. ij. Cor. xij. Illa em̄ infirmitas erat quasi frenū quo humiliabatur. de q̄ infirmitate dicit beda. Si apostolus hac caruisset saluus esse nō posset. Necessariū est ergo q; petamꝰ i nomie iesu. s. vtiliter ⁊ tunc sine dubio obtinebimꝰ. Auctoritas. Quodcūq; (nota vtiliter) petieritis pr̄em i nomie meo hoc faciā. Jo. xvj. Quātū ad secundā ꝓpositionē. Xp̄s pmisit apl̄is declarationem scripture tā veteriz q̄ noui testamēti ⁊ darā notitiā. O q̄lis cōsolatio esset rustico ignoranti si pmitteretur sibi. Cras vos facietis tm̄ q̄tū vnus magr̄ in theologia vel q̄tū augu. sciuit. Maior fuit ista xp̄i pmissio qñ dixit apl̄is i scā pte euāgelij hec. s. secreta fidei i ꝓuerbijs. i. figuris ⁊ figuris locutus sum vob̄. s. in veteri testamento. Venit hora. s. noui testamēti cū iā nō i ꝓuerbijs loqr̄ vob̄. Sz palā de pr̄e meo ānūciabo vob̄. Dicatur si expediat quō oia secreta ⁊ virtutes fidei xp̄iane fuerūt figurate ⁊ significate in veteri testamento secreto mō. Ro: qz ille ppl̄s erat rudis et dure ceruicis ⁊ nō poterat spiritualia intelligere. Primo fuit ibi signū trinitatis in pncipio biblie qñ dixit Moyses. Gen. j. in pncipio creauit deus celū ⁊ terrā. Judei hñt eloim. i. dij i pl̄i nō dicit clare: sz i ꝓuerbijs. Jtē Gene. j. Faciamꝰ hoiem ad imaginē ⁊ similitudinē nr̄az: ⁊ pr̄sit piscibꝰ maris ⁊ volatilibꝰ celi ⁊ bestijs vniuersęq; terre omnięq; reptili qđ mouet̄ in terra. Et creauit deus hominē ad imaginem ⁊ similitudinē suaz Ad imaginē dei creauit illū: masculū et feminā creauit eos. Bñdixitq; illis deꝰ ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā: ⁊ subijcite eā ⁊ dñamini ⁊c. Jtez Deut. vj. Audi isr̄l dñs deus tuꝰ vnus ē. Ubi ponūt tria noia trinitatē ꝓsonarum significantia. hec in ꝓuerbijs locutꝰ sum vobis. Scdo secretū incarnatiōis. s. q; debebat assumere naturā humanam ⁊ ee deus ⁊ hō: vt hr̄ Gen. xvij. Qñ deus dixit Abrae. Ego dñs ops. Ambula coram me ⁊ esto pfectꝰ. Ponāq; fedꝰ meū inter me ⁊ te. s. pactū circūcisiōis. Esa. xlviij. Audi me iacob ⁊ isrāel: quem ego voco Ego ipe: ego pmꝰ ⁊ ego nouissimus. Qđ deus sit pmꝰ clarū est: sz q; sit nouissimꝰ: hoc est difficultas. In pncipio mūdi in pma die fecit deꝰ lumē. In secunda firmamentū. In tertia planetas. In quarta solē. In q̄nta pisces ⁊ animalia. Ultima die fecit hominē q̄ vltio fuit formatus. Hec in ꝓuerbijs locutꝰ sum vobis. Et sic de alijs secretis fidei. Sz venit hora ⁊c. Istā pmissionē cōpleuit xp̄s tripliciter. Primo post resurrectionē qñ apparuit eis dicens. Necesse ē impleri oia q̄ scripta sunt i lege Moysi ⁊ pp̄his ⁊ psalmis de me. Tūc aperuit illi sensum: vt intelligerent scripturas. Luc. xxiiij. Scdo post ascēsionē qñ misit eis spm̄ scm̄ q̄ illos illuminauit sm̄ q; eis pmiserat dicens. Adhuc multa habeo vob̄ dicere: sz nō potestis portare mō. Cū aūt venerit ille spūs veritatis docebit vos oēm veritatē. Jo. xvj. Tertio post mortē apparuit qñ intrauerūt paradisum videruntq; oia clara facie ad faciē. Queritur an ista pmissio extēdat ad nos? Dico q; sic: si tenemꝰ bonā vitā. Jā cm̄ i hoc mūdo existētes scimꝰ secreta fidei p fidē clarā: ⁊ in paradiso videbimus manifeste qñ aia intrat paradisum deꝰ

ostendit sibi vnū librū i quo scriptū sunt due charte: et subito alia est ita illuminata q̄ scit plusq̄ scierūt in hoc mundo phi vel doctores vt Aug. hiē. Bern. iste est liber vite. s. iesus hns duas chartas. s. diuinitatis et humanitatis. Laborem⁹ ḡ vt in scholā paradisi possim⁹ intrare vbi sola visione illi⁹ libri erimus optimi magri. Sed opz iā in hoc mūdo cōtinuare scholā dei q̄ est ecclesia ad minus in dnicis dieb⁹: et ibi audire cū silētio lectionē misse et sermonē: alis vapulabimus a magro p aduersitates siccitatū mortalitatū et hmōi. Quantum ad tertiā pmissionē de acceptiōe diuinali ostendit eis qñ erāt accepti et dilecti per deū pfem qñ dixit eis. Pr amat vos: qz vos me amastis. O q̄lis ꝛsolatio: ac si miles q̄ venit de rege diceret alicui vr̄ri certe rex amat vos q̄lis ꝛsolatio est vobis. Maior ꝛsolatio fuit apl̄oz qñ xps dixit eis. Pater amat vos. Morali si volumus amari a deo pfe diligamus xp̄z qz pfes multū amant dilectores filioz. Si dicat qualr est amādus xps. Dico q̄ sup oia. Vos potestis diligere vxores filios et filias sed plus xp̄m. In l ām pade cordis humani amor xpi dz natare sup oēs alios amores tā corporales q̄ spūales. Auto. xp̄i. Qui amat pfem aut matrē plus q̄ me nō est me dignus: et qui amat filiū aut filiā sup me nō est me dignus. Mat. x. Si ego q̄rerē mō a vobis an diligitis xp̄m sup oia. Ita dne rndetet q̄liber: q̄z multa mēdacia dicūt: dicit Siego. pbatio dilectionis exhibitio est opis. Ponat casus q̄ filius vester sit infirmus et dr vobis a vicinis vadatis ad talē diuinatorē vel ꝛiuratorē: et xps dixit oppositū q̄ nō vadatis: q̄d facietis si vaditis ad diuinū: ptz q̄ plus amatis filiuz. Si ꝛo amore xpi nō vultis ire dicendo. Ego diligo filiū meū: sed magis diligo xp̄m q̄ dicit q̄ non vadam⁹. Itē si pdidistis aliq̄d et recurritis ad diuinū: ondit̄ q̄ plus diligitis illā rē q̄ xp̄m. Item si amicus vester sit captus p aliquo crie et iudex vocat vos medio iuramento et vos scitis factū. Si vos vt iuuetis amicū iuratis falsum: signū est q̄ plus diligitis eū q̄ xp̄m q̄ docet nō iurare falsuz p toto mundo. Itē si pr aut mr aut frater dicat vobis q̄ recipiatis vindictam de aliqua iniuria eis facta et xps dixit q̄ null⁹ recipiat vindictā q̄d facietis vos. Ecce qđ pbat si hō diligit xp̄m sup oia vel nō. Si ḡ volumus amari a deo pfe seruemus mandata xpi et amemus eū. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit et pr meus diliget eum. Joan. xiiij.

¶ Dnica. iiij. post octa. pasche. Ser. ij.

QUid petieritis pfem in nole meo dabit vobis. Joā. xvj. Sancta mater ecclesia in his tribus diebus ante ascēsionē plusq̄ in alio tpe pmonet xp̄ianos ad faciendū oronem: et ista tres dies vocant letanie et rogatiōes. Rō est qz qñ xps ascendit in celū dixit discipulis et nobis in psona discipuloz vt petamus et oremus. Ideo in pnti volo declarare orationem dnicam q̄ est excellentissima oratio. Pro quo sciendz q̄ i oibus orationibus et petitionibus q̄ fiūt fieri potentior et principalior est oratio dnica. Ratio qz si aliquis vellet impetrare officium a papa aut gratiam vel a rege ꝛc. haberet supplicationes ordinatas per notarios: aut doctores vel secretarios quas presentabit pape vel regi. Si papa vel rex ordinauit supplicationē p officio vel bnficio obtinēdo nō ne dimittēde sunt alie supplicatiōes notarioz ꝛc. et psentāda illa quā papa vel rex ordinauit et dictauit. Nā magna stultitia esset dimittere illam p alijs ꝛc. sic est in ppōsito plures ōnes facimus et supplicationes ad deū p beneficijs obtinendis. Item alique ōnes sunt et bone sunt q̄ fuerunt ordinate per sanctas personas et deuotas sicut p Siegorium Augustinū ꝛc. Item alia ōro est ordinata p ecclesiam vniuersalem. Ōnes q̄ sunt in missa sunt valentiores q̄ alie. Alie sunt ordinate per creaturā immortalem sicut Aue maria p gabrielem archāgelū et ille sunt adhuc meliores. Sz ōro ordinata p vez papā et regem dñm dñantium. s. Jesum Christum videlicet oratio vel supplicatio que est Pater noster est deo magis acceptabilis et nobis magis meritoria et vtilis quaz omnes alie orationes. Ideo est magna stultis

tia aliquor q̄ dimittūt;dñicā orōnem z accipiūt alias orōnes ordinatas p̄ creaturas:qz illi q̄ sciūt orōnē istā z deuote orauerint eā:p̄sequunt ea q̄ petūt.Autoritas.Que ꝓcedūt de labijs meis nō facā irrita.ps.lxxxviij.Itē alibi.Oē qđ locuꝰ fuero fiet.Et hec est orō.p̄ nr̄.iō dicit thema.Si q̄d petieritis p̄z meū in nōie meo dabit vobis.No.qūo xp̄us ordinauit istā orōnem:qz vt dr̄ Luc.xj. Dñs stās in orōne flexis genibꝰ z leuatis oculis ad celū ingēmuit hō orabat.Dixerūt discipuli.Dñe doce nos orare sicut Joānes baptista docuit orare discipulos suos.Rñdit iesus.Cuz oratis dicite p̄r nr̄ ꝛc.Quā etiā orōnē.Mat.vj.c. recitat.Jō ꝑceptuz habemꝰ vt dicamus p̄r nr̄ ꝛc.In ista orōne sunt septē petitiones quatuor ꝑme petunt bona:alie tres petūt elōgationē mali.Prima petitio est. p̄r nr̄ q̄ es in celis sctificet nomē tuum. Hic est qō q̄re dr̄ p̄r nr̄ z nō rex noster vt dñs nr̄.Rō est:qz p̄r nr̄ est nomen mie:et rex z princeps noīa dñoꝝ sunt.Dicit p uerbiū qđ secure venire ad iudiciū q̄ hz p̄rem iudicē:iō orō dñicalis sic incipit. P̄r nr̄ vt habeamus cōfidentiā.Cōfidētiam eñ habemus q̄ ea q̄ petimꝰ habebimus.Autoritas.Si vos cū sitis mali nosti bona data dare filijs vr̄is ꝯpto magis p̄r vester de celo dabit spm̄ bonū petentibus se.Lu.xj.Sequit post.Sancti ficet nomē tuū:ibi est glificatio diuinalis.s.vt nomē dei qđ est bñdictū ab oīb ꝑsonis sctificet z glorificet z benedicat: ideo petimus honorē dei.Jsta petitio ē ꝙ petm̄ blasphemie:qz p multos nomē dei nō est sanctificatū nec glorificatum: sed blasphemāt iudei sarraceni z infideles.Si blasphemāt nō est mirꝝ: quia multi falsi xp̄iani blasphemāt negant;z cōspuūt:iō petimꝰ grām vt ꝺeꝰ auferat illā malā ꝓsuetudinē ab ore hoīm.Doctrina est sacre scripture vt legit qđ Dō habebat plures filios:z de mane qñ exibat de camera filij sui z filie faciebāt si bi magnā reuerētiā.Uñ dō dicebat illis Laudate pueri dñm:laudate nomē dñi i psalmis.Et sic docebat filios suos laudare dñm.Et ipsi dicebāt.Sit nomē dñi benedictū ex hoc nūc z vsq̄ in seculum. Hoc oñdēdū est in ꝑsperitatibus z aduersitatibus ꝛc.vt Job dicebat:dñs dedit.s.in ꝑsperitatibꝰ:dñs abstulit.s.i aduersitatibꝰ:sicut dño placuit ita factū est sit nomē dñi bñdictum.Job.j.Et sic filios vos debet facere.i.docere filios vr̄os ne deū blasphement sz vt bñdicant z laudēt qz nō est nomē dñi blasphemādū:imo ēt nec invanū est nomē dñi assumendū.Autoritas.Nō assumes nomen dñi dei tui invanū.Exo.xx.nō dicat in falsū: sed invanū.Nā assumere nomē dñi falsē est maximū petm̄ sz assumere nomen dñi invanū est petm̄.Uerbi gra.si ego dicerē q̄ cappa mea nigra esset alba:dicēdo ꝙ deū est alba hoc est magnuz petm̄ qz est falsum.Sed si iuret ꝙ deū sic est:z est verū qđ dr̄ petm̄ est:qz nō est ibi vtilitas nec necessitas.Quidā m̄ qñ rep̄hendunt de iuratione dicunt q̄ iurant i ꝟitate sed hoc est sine cā:ideo peccant.Qñ aūt q̄s ꝓducitur in testē:tunc hz iurare p̄ deū vel sanctos z diceret veritatē:z sm hoc est necessitas z tunc nō peccat:ideo cogitate q̄tū sit petm̄ iurare p deū invanū z sine cā eū in testē ꝓducere.Sz fortiꝰ z diligētius pensandū est q̄ maiꝰ petm̄ est intrare fraudulēter aut blasphemare aut iurare enormiter.Renegare est iurare infideliter:iō xp̄s sciens ora z q̄ xp̄iani sunt in istis blasphemijs:oñdit nobꝭ primā petitionē dicens.Pater noster q̄ es i celis sanctificet nomē tuū.Propter hoc erunt dñi tpales z rectores villarum cōdēnati q̄ non corrigūt blasphemātes Prophetia.Dñatores ppli mei inique agūt z iugiter tota die nomē meū blasphematur.Eſa.lij.Rex francie sanctus Ludouicus bñ corrigebat istos blasphemos.Nā fecit ordinationē in suo regno q̄ si quis blasphemaret aut renegaret deū signaretur in lingua vel in facie cuz ferro calido:z ꝑfet signū.Accidit i ciuitate Parisiensi q̄ q̄dā magnus burgensis blasphemauit deū:statim rex sciuit z burgēsis captus fuit:z rex mādauit q̄ cū ferro calido ei fieret crux i facie.Qui burgensis habebat plures amicos supplicātes ꝓ se z ꝓsentantes regi magnaz pecuniā.Et rex nolens vendere iustitiā: fieri iussit punitionē de illo burgensi.Et dixit rex.Uellē portare signum illud vt ista mala consuetudo auferretur a re-

gno meo. Not. de pena eorū extra de maledicis. c. statuim⁹. 2. xxij. q. j. siqs per capillū. Scda petitio est. Aduenīat regnuz tuū. In ista petitōe petim⁹ p nobis salutationē celestialē. 2 aliud nō petim⁹ nisi vt regnū tuū veniat in nobis. Secretum hic est: qñ petim⁹. Aduenīat regnū tuū. Nōne meli⁹ peteremus dicēdo q̄ venire mus ad regnū tuū q̄s veniat regnum ad nos. Scitus q̄ qñ venit in fine. i. i morte hoīs: 2 hō est impenitēs tūc veniunt diaboli cū cathena inferni in iferno facta: 2 qñ aīa exit a corpore immediate capit aīa q̄ hz mēbra spūalia fortiora q̄s corporalia: q: mēbra spūalia aīe dant vigorē membris corporis. Qz si aīa retraheret se ab vno membro nō posset se mouere. Oculi nō possent videre nisi essent oculi aīe si tūc pson̄a est in pctō mortali: capit a diabolo 2 horribiliter clamat. Autoritas Vir qui errauerit in via doctrine: in cetu gigantū cōmorabit. Prouer. xxi. Nota hic quare diaboli vocātur gigantes: q: diabol⁹ est maior vel pōt fieri q̄s ciuitas per totū si homo fuerit penitēs nunc veniēt angeli boni: 2 aliquando xp̄s et angelus portat coīā eo aīam penitentis 2 ibi est regnū. Autoritas. Ecce aduenit dominator dominus: 2 regnuz in manu eius 2 potestas 2 imperiū. Ideo regnuz celeste hz venire ad nos priusq̄z nos veniamus ad ip̄m. Jō petimus aduenīat regnū tuū: vt postea ad ip̄m veniamus. Ista petitio est ꝺ petīm auaricie: q: auarus nō curat petere regnū sz semp ad terram respicit. Si quis hz pulchrā vxorez dñium redditus 2 possessiōes: hz cor ad terrā 2 nō ad celū. Et de istis dicūt aliqui fatui. Si deus non habet curam de me: nec ego de ipso. Ideo quia auarus non curat de regno celesti: sed de rebus tēporalib⁹ iō de⁹ ostēdit istā petitionem. Aduenīat regnū tuū. s. in articulo mortis. Autoritas. Querite p̄mū regnū dei 2 iustitiā eius: 2 hec oīa adijcientur vobis. Lu. xij. Itē nolite timere pusillus grex: q: pplacuit p̄ri vestro vobis dare regnū Ibidē. Nota. Primū est aduerbiū. i. p̄mitus: q: cōtinue in p̄ncipio diei debemus petere regnum celeste. Dicēdo. Pater nr̄ placeat vobis q̄ talu modo ego viuā: vt possim facere volūtatē vestrā 2 i fine venire ad regnū celeste. s. in die dñica: quia tūc dimissis reb⁹ tpalib⁹ debemus quere regnū dei cōtinue dicēdo. Dñe sancte pater: q: totā hebdomadā expēdi in reb⁹ tpalib⁹: ideo hodie veno ad querēdum regnū dei. Sed magnū incōueniēs est hodie in aliquib⁹ qui dimittunt istū diē 2 accipiūt ptra hoc sabbatū: 2 hoc est opus iudaicuz. q: primū opus qō faciet antixp̄s est q̄ faciet colere sabbatū: 2 faciet laborare in dñica die. Qñ dicunt doctores q̄ qui colūt sabbatū debēt puniri sicut infideles. Etiam votum factū de festinatione sabbati nō dz teneri sicut qui facit votuz q̄ fieret infidelis. Si qui iret ad regē p petendo regnū suū: miruz esset si rex eū nō decollaret pauē tñ benignus rex iesus: 2 vult 2 precipit vt queramus primū regnū ei⁹: ideo dicit: Nolite timere pusillus grex 2c. s. petere regnum. Tertia petitio est. Fiat volūtas tua sicut in celo 2 in terra: ibi est cōuersatio spūalis: q: petimus vt volūtas dei fiat in nobis sicut facta est in celo 2 in terra vbi nō est creatura que non facat voluntatē dei nisi nos miseri homines. Quia si deus alicui columbe mandaret sibi dare plumas in cōtinēti colūba sibi obediret 2c. probdolor: q: deus precepit nobis simplicitatez 2 nō accipim⁹ nec acceptam⁹: sed contrariū facim⁹. s. superbiā. Itē aquila que ieiunauit p quattuor vel quinq̄z dies si deus preciperet sibi q̄ dimitteret gallū: immediate dimitteret. Sed deus p̄cipit vsurarijs 2 deprecatoribus vt restituant 2 nolunt facere. ideo. Fiat volūtas tua sicut in celo 2 in terra. Itē si esset equus infrenatus 2 deus preciperet ei vt non faceret illud opus incōtinenti nō iret. Sed cessaret. Sz luxuriosi vadunt ad lupanar et nolūt abstinere. Idē si leo p vnā septimanaz ieiunaret 2 caperet vnam capram aut aliud aīal: 2 preciperet ei a deo ne comederet: vere non comederet. Et nos nolumus ieiunare: ieiunia quattuor tēporuz sed nos facim⁹ cōtrariuz in oib⁹ q̄ facere debem⁹. Itē si viso vel lupo eēt facta iniuria q̄s tacūq̄z magna 2 [illegible]us preciperet ei ne faceret vindictā: non sumeret vindictā: 2 nos facim⁹ cōtrariū: iō nos petim⁹ in tertia petitione. Dñe oēs creature faciūt volūtatē tuā 2 nos sīr facimus. 2 si

deus preciperet montiq; iret vltra mare incõtinẽti mons iret: ⁊ non est creatura aliq; inobediẽs nisi hõ. Autoritas. Dñe rex oipotens in ditione tua cuncta sunt posita: ⁊ nõ est q̃ possit resistere volũtati tue. Hester. xiij. itẽ. Tu terribilis es ⁊ q̃s resistet tibi inq̃t ps. nisi supple homo iõ xps. Nõ ois q̃ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorum: sz q̃ facit volũtatẽ patris mei q̃ in celis est ipse intrabit i regnuz celoz. Mat. vij. Oẽs xpiani dicunt dñe dñe corde credẽdo ⁊ ore loquẽdo: sz nõ faciunt ope obediẽdo ideo opz dicere ter dñe: ⁊ sic p obediẽtiam habebim⁹ regnũ celoz: iõ caueat sibi vnusq̃sq; ne vadat ad soutilegos. Itẽ ne iuret nomẽ dei in vanũ. Itẽ coneꝫ vt colat festa: ⁊ sic de alijs. Pone practicã de decẽ p̃ceptis. iõ dicit xps. Si vis ad vitaz ingredi serua mãdata. Mat. xix. ⁊ istud est quo ad laicos. ꝓsbyteri habẽt actiorẽ vitã que stat in tribus. Primo q; surgãt nocte ad laudãdũ deũ deuote ⁊ distincte dicendo horas suas: recte ꝓnũciãdo: ⁊ habẽdo cor ad deũ. Scõo digne celebriando missam. Tertio sctẽ cõuersando: vt edificẽt subditos. Aug. In oibus motibus vris nihil fiat qõ cuiusq; offendat aspectũ ꝛc. Non sint cõcubinarij nec inhonesti vestib⁹: sz officiare debent digne ⁊ reuerenter. Religiosi aũt adhuc strictiores sunt qi vltra ꝑcepta ⁊ tria alia supradicta habẽt q̃t tuor ꝓncipaliꝫ obseruare. primo paupertatem apostolicaz. Scõo castitatẽ. Tertio obedientiã. Naz sctus bñdictus dicit q; lz ꝑcipiaturum possibile religioso nõ dz se excusare sed obedire debz ⁊ tẽtare facere. In oib⁹ th̃ licitis ⁊ honestis: sicut si abbas diceret monacho: trãsfer monasterium istud: forte per obedientiam fieret qõ nõ posset fieri p naturam. Quarto debẽt religiosi seruare regulã ⁊ cerimonias. Autoritas. Hec est via ambulate in ea: ⁊ non declinetis neq; ad dexteram neq; ad sinistrã. Esa. xxx. No. qñ alia religiosi venit ad aliũ mundũ dicens dñe dñe: tũc deus dicit. Quid petis. Auton. Dñs interrogat iustuz ⁊ impiũ. ps. x. inquit de⁹. seruasti regulã? Rñdet. Nõ dñe q̃re: q; alij nõ seruauãt. ꝛquõ fecisti ꝓfessionẽ tuã frm q; alij faciebãt? Nõ dñe: sed eã ꝓmisi vere seruare q̃re ꝛc. Quarta petitio est. Panẽ nr̃m quotidianuz ꝛc. Ibi petit ꝓuisio tpalis. Cõiter dr̃ de homine ꝓuido: bene lucrat panẽ suũ. i. ꝓuisionẽ Autoritas. In sudore vultus tui. Gene. iij. iõ panẽ nostrũ quotidianuz ꝛc. in his quattuor supradictis petitiõib⁹ petim⁹ bona. Et ista quarta petitio est ꝑ gulosi tatẽ: q; gulosi nõ cõtentant de ꝓuisione necessaria: sz petũt abũdãtiã. Ideo xps. Attendite ne grauent corda vra crapula ⁊ ebrietate. Luce. xxi. Quinta petitio Dimitte nobis debita nra sicut ⁊ nos dimittim⁹ ꝛc. Et hec est vtilis ⁊ mala euitem⁹. Doctrina theologie est q; hõ ꝑ quolibz pctõ mortali dz de eo septẽ annos pniaz facere: sz tñ hõ nõ redit. Iõ purgatoriũ est in quo cõplebunt satisfactiões. Iõ dr̃. Dimitte nobis debita nra. Et reddit rationẽ: sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus ꝛc. Si quis tibi fecerit vel dixerit iniuriã est debitor tuus ⁊ tu dimittis ei. ꝑ certo tũc de⁹ dimittet tibi pctã tua. Iõ dimitte nobis debita ꝛc. Qõ si nõ vultis dimittere debitoribꝰ vestris: vere de⁹ non dimittet vobis sed dicet. Serue nequaz omne debitũ dimisi tibi qñ rogasti me. Nonne ergo oportuit ⁊ te misereri ꝓserui tui sicut ⁊ ego tui miser⁹ fuz. Mat. xviij. Et ista quinta petitio est cõtra peccatũ ire. Autoritas. Si enim dimiseritis hoibus pctã eoz dimittet ⁊ vobis pr̃ vester celestis delicta vestra. Si aũt nõ dimiseritis hoibus: neq; pater vester dimittet vobis pctã vestra. Mar. vj. Immo oẽs scti non impetrarẽt indulgẽtiã peccati venialis si hõ stat in malitia. Aug. in lib. de vbis dñi. Unusquisq; talẽ indulgẽtiã accepturus est a dño deo qualẽ ipe dederit, primo. Sexta petitio est. Et ne nos ꝛiducas intentationẽ. Et hic petim⁹ ne labamur in pctã. Nota q; deus nullum tentat ad peccandũ. Autoritas. Nemo cuz tentat dicat qñ a deo tentat. Deus enim intẽtor malor est. Ipse aũt neminez tentat. Unusquisq; vero tentat a sua cõcupiscẽtia abstractus ⁊ illect⁹. Jac. j. Sed inclinatio carnis: occasio mũdi ⁊ diabol⁹ tẽtãt. Iõ petim⁹. ⁊ ne nos. Ista petitio est ꝑ pctm̃ pigritie: quocunq; semp tentant. iõ dicit hiero. Semp aliquid boni facito: vt te diabolus occupatũ inueniat. Iõ beat⁹ Bernardus ordinauit quod in

nachi iret ad laborē. Aut. Vigilate ⁊ ora te: vt nō intretis in tētationē. Matt. xxvj. Septima petitio. Sz libera nos a malo amē: qz i hoc mūdo sunt multa mala. ſ. infirmitates: pestilētie: guerre fames diuisiones ꝛc. Jō pr̄ libera nos a malo: ⁊ ista vltia petitio est multū nob̄ necessaria: qz nos sum⁹ ppe infernū: ⁊ lōge a paradiso: qz sūt pl⁹ q̄z mille diete vsq; ad paradisū q̄ celū ēpyreū: ō lōge sum⁹ a celo: sz sumus ppe infernū: qz nos sum⁹ in terra ⁊ infern⁹ est i medio terre: ⁊ de illo veniunt mala. Aut. Repleta est malis aia mea: ⁊ vita mea iferno appropinq̄bit. ps. lxxxvij. Jō petim⁹. Sed libera nos a malo: ⁊ modo oēs debem⁹ rogare: dñm vt de⁹ det semp̄ ⁊ne atvnionē ecclesie: qz q̄n ꝑsiliū erat in cōstantia erant mile milia demonū repugnātiū vnioni ecclesie. Jdeo ora dū est: sed libera nos a malo: ⁊ vt de⁹ det pacē in patria: qz sunt multa mala q̄ occurrūt ⁊ euenūt vobis laborantib⁹: diuitibus: mercatorib⁹: ⁊ militib⁹: ⁊ de istis malis petimus liberationē. Jdeo faciamus pniam. Autori. Qui diligitis dñm odite malū custodit dñs alas sanctorum suorum: de manu peccatoꝝ liberabit eos ps. xcvj. Jdeo dicit thema. Si quid petieritis patrem in nomine meo: dabit vob̄ Quod nobis concedat.

Cferia. ij. in rogationibus. Sermo. ſ.

KYrie eleyson christe eleyson. Kyrie eleyson. Nō possumus assignare libꝝ nec cap̄lm vbi ista ꝟba scripta sint ēn frequēter cantant in ecclia: ⁊ spāliter istis dieb⁹ rogationū. Et sunt tāte autoritatis q̄ btūs Greg. ordinauit cantari in missa: qz est verbū multū approbatū propter illud q̄d figurat. Et ō ad intellectū verboꝝ est sciendū q̄ meli⁹ cōsiliū q̄d hō possit habere q̄n offendit dñm suū est q̄d se humiliet ⁊ petat veniā ab eo. Rō est qz nō posset ꝙ fortissimū resistere nec ꝑ suas cautelas euadere. Jō nō est aliud remedium nisi q̄ se ei⁹ mie cōmittat. Hoc nobis ostendit in brutis. Legit de ꝓpriet. ⁊ leonis q̄ ḡnus sit multū fortis ⁊ astut⁹ ⁊ malicios⁹ q̄n capit siatiz humiliat se quasi miam petendo. Si hec ꝓbatio nō sit sufficiens habet figura. ij. Reg. xxiiij. de dauid qui multū offenderat deum: q̄ iratus voluit eū grauiter punire: ⁊ misit ad eū Gad ꝓphetā dicentē. Dauid tibi datur optio. eligе tibi vnū q̄d voluerꝫ ex his trib⁹. Aut septē annis veniet fames in terra tua: aut trib⁹ mensib⁹ fugies ad uersarios tuos ⁊ ipi te ꝑsequent̄: aut tribus dieb⁹ erit pestilētia in terra tua. Rñdit dō. Coartor nimis vndiqz: sz melius est mihi incidere in man⁹ dñi: multe enī sunt mie ei⁹: q̄z incidere in manus hoim. Iste vidit q̄ nō poterat resistere potentie dei: nec abscōdere se ei⁹ sapiētie. Un̄ dicit Quo ibo a spū tuo: ⁊ quo ꝛc. Jō se submisit sue mie. Sic si ꝑsona cadit i pctō mortale: aut cadit in magnā offensam dei ꝙ fragilitatē: ⁊ sic offēdit patrem cui attribuit potētia: vel ꝙ ignorantiā: ⁊ sic offendit filiū cui attribuit sapiētia vl ꝙ malā voluntatē: ⁊ sic offendit spūmsctm̄ cui attribuitur bonitas. Jsta tria. ſ. posse ⁊ scire ⁊ velle sunt in qualibet ꝑsona in diuinis tamē patri attribuitur posse: filio scire spiritui sancto velle: ꝛm aliquas ippetates de quibus loqui esset valde longū ⁊ extra propositū. Sed hoc est dictum q̄ quicūq; peccat contra istas tres proprietates: est dignus illas pestilentias habere que fuerūt ꝓmisse dauid. Uerbi gr̄a. Si hō peccat per nō posse: sibi deberī fames ⁊ sitis. Rō: qz aia est talis cōditiōis semp̄ vellet orare ⁊ deo se humiliare: sed corp⁹ semp̄ optat in delitijs esse. Jta anima vellet ieiunare: ⁊ corp⁹ in delitijs esse aia vellet in bonis operib⁹ se exercere ⁊ corp⁹ vult semp̄ quiescere vnde dicit corpus q̄ hoc nō posset facere. Pone in practica: ⁊ sic peccat ꝙ non posse. Jdeo talis mereī habere famā i alio seculo. Sz illi peccant ꝙ non scire: q̄ q̄n nolūt aliq̄d boni facere dicūt q̄ nescirēt recipere modū addiscēdi. Credo in deū. cōtra quos mittit de⁹ ꝑsecutionem: sz alij sunt q̄ peccant per certā maliciā sicut sunt cōcubinarij: falsi mercatores. Et q̄ fit petm̄ deū offendimus: ⁊ nō fugere possum⁹: nec scimus resistere quin puniat nos sic per suaz potentiā ⁊ suā sapientiā. Unde bonū consiliū est q̄ faciam⁹ sicut dō: sz q̄ reddam⁹ nos oino sue mie ⁊ petamus vt misereat nr̄i. Qz si vellem⁹ cōtradicere: essem⁹ fatui vbi nullū est remediū: puta potētissi-

mus est: si astutus vellem⁹ euadere: sicut aliqñ aduocati q̄ subtiles sūt p suā astutiā euadunt⁊ euitāt iudiciū humanū nō possem⁹: qz sapiētissimus ē. Et iō eccliā ordinauit q̄ isto tpe q̄ facilr i pcm̄ labimur: ne illa tria ad nos veniāt: dicam⁹ letaniā ⁊ rogatiōes i q̄bus mia dei inuocat q̄si dicerem⁹ illō .ij. Parat.xx. In nobis q̄dē non est tāta fortitudo vt possim⁹ huic multitudini resistere seq̄t. Sz cum ignoram⁹ q̄d agere debeam⁹. h̄ solū habemus residui: vt oculos nostros diriga mus ad te. Et primo inuocat pater: scōo filius: tertio spūssāct⁹: quarto virgo maria. Et pseuerit ibi cantari puncipaliter in principio verbū assumptuz videlz. Kyrie eleyson. Ubi imploramus dei misericordiā contra tres modos peccandi. Pmo ꝫ nostrā impotētiā inuocamus patrē vt misereat nr̄i p suū posse. Scōo ptra nr̄am ignorātiā inuocamus filiuz. vt nr̄i misereat p suū scire. Tertio ꝫ nr̄az malicia inuocam⁹ spūmscm̄: vt misereat nr̄i p suū velle. Propter pmuz dicimus Kyrie eleyson. Propter scōm dicimus Christe eleyson. Propter tertium dicimus Kyrie eleyson. Circa primū dico q̄ inuocamus miam dei. s. patris ptra nostruz impossē cō maxime manifestabit in hoc q̄ dicit infra. Pater de celis deus miserere nobz Ubi allegamus tres rōnes ꝝ̄ez miserendi. prima qz pater. scōa qz de celis. tertia qz deus. Primū cātamus Kyrieeleyson. scōm Xp̄e eleyson. tertiū Kyrie eleyson. ipl̄ādo auxiliū ꝺi q̄cūq̄ sit i alijs dieb⁹ m̄ spāltr mō: ⁊ hoc rōnabiliter. Nos em̄ videtis q̄ q̄ vult elemosynam petere a diuite obseruat locū ⁊ tps in q̄ tenet bursā aptā: ⁊ hz manus plenas pecunia. tunc instanter petit ⁊ non expectat q̄ reponat pecunias in bursa: qz tunc non reciperet Sic i vita p̄senti est tps petēdi dei miaz qz mō bursa est apta. Idco q̄ mō petit: accipit. Unde. Tu exurgēs misereberis syon: qz tps ⁊c. dō in po. ci. Sz post i alia vita non erit tps miē: sz iusticie. tunc em̄ fiet iustitia sine mia. Nō m̄ etiā debite intelligēduz ē: qz tunc manifestius appare bit iustitia q̄s mia. Exēplum habemus i divite epulone: qz postq̄z bursa fuit clausa: petijt elemosynā di. ꝺ̄r abrahā miserere mei. Lu. xvj. Die hystoriā si vis: ⁊ m̄ nūq̄z potuit obtinere nec obtinebit. Ista bursa maxime fuit aperta in die veneris sctā cū latus xp̄i lācea fuit aptum: ⁊ exiit de fluxit sanguis ⁊ aqua: ꝛoia sacra que sunt mie ꝓtentua trahunt de ista bursa ⁊ iō ad talē bursam recurramus tpe presentis vite dū est apta: ⁊ nō expectemus q̄ sit clausa: qz tē nihil obtineremus. vñ tūc psona ꝓuilegiata: vt dicit⁹ q̄ hz ridere in curia eccliastica: q̄ cōiter est miseria cois aut dz esse: reputaret bene fatuus si renunciaret priuilegio suo ⁊ vellet sentētiare iudicē secularē q̄ ꝓdēnaret eum ad mortē. Christus rex regum q̄ est. pōtifex noster apō p̄ez sūm aplm̄ duplicē hz curiā. s. p̄lentē q̄ est mie ⁊ iudicij finalis in qua fiet mera iustitia: ⁊ igit q̄ nunc indiget mia fatuus ē si renunciet ⁊ nō velit cā recipe in hac vita: mō em̄ dat p modica ⁊ tpali pnia. alias hēbit iustitiaz stricta ⁊ mortē eternā. Uñ. Qui abscōdit scelera sua nō dirigēt: qui aūt cōfitetur ⁊ reliquerit ea: miaz consequet. puer. xxviij. Circa scōz dico q̄ inuocamus dei miaz. s. filij dei iesu xp̄i cōtra nostrā ignorātiā vt ipse misereat nostri per suā sapientiam. Hoc maxime infra exponit q̄n dicit. Fili redēptor mūdi deus miserere nobis. Et allegamus tres rōnes ꝓpter quas debz nos exaudire nobis misereri. Prima qz frater noster. scōa qz redēptor. tertia qz deus. Iō opz nos exaudire ⁊ nobis misereri. Ideo in missa ter dicimus Xp̄e eleyson. Et licet filius sit eiusdē substātie cuz patre ⁊ spiritu sancto. m̄ in eo incarnato sunt due nature. s. diuina ⁊ humana. Iō quodāmodo ⁊ aliqualiter diuisim invocatur. Primo em̄ dicit. Christe audi nos ⁊ post h̄ ōr. Pater de celis deus miserere nobis. Quo dicto subiungit. Fili redemptor mūdi. Nō sic de patre ⁊ spūsancto fili redēptor mūdi ⁊c. qz nō diuersificat in eis natura. Si igit quis peccauit ꝫ filiū ex ignorantia: petat miam sicut dō. miserere mei deus. Et hz mia patris ⁊ spūssancti magna sit: imo ⁊ eadē est mia p̄is ⁊ filij ⁊ spūssancti: mia m̄ filij apparuit maria Rō. vna chorda pōt dici magna q̄n lōge attingit: maxima si sit ita fortis q̄ rēmagnā ⁊ pōderosā possit trahere de pfundo. vñ mia nihil aliō ē nisi miseroz chorda. Mia iesu xp̄i fuit talis q̄ transmissa

captiuis in pfundissimo carcere existēti bus eos eduxit. Fecit em̄ xps sicut facere solēt dñi tales: qui festū facientes cō patiunt captiuis z eos educūt de carcere Iubmittēdo chordā ad pfundū carceris cui miseri adherēt: z sic trahēdo chordā ad se captiuos educūt z liberant. Sic legit de Hiere. quē rex de carcere voluit trahere: z ne duritia eum grauaret consulit vt pannos veteres z putridos ponere sub se inter manus z chordā &c. Dicit tertus Hier. xxxviij. Extraxerūt Hieremiā funibus z edurerūt eū ō lacu. Si filius dei incarnatus est funiculus triplex q̄ vt dr Eccl's. iiij. difficile rumpit. Qz i xpō tres sūt substātie. s. diuinitas: alia z caro. Hūc dē pī submisit i hūc mūdū ad educēduz nos de carcere pcti: in q̄ ppter pcm̄ primorū parentū fuerām⁹ p q̄nq; milia ānoꝝ vel circa. Vbi ꝑsydero humiliatā diuinitatē q̄ dz trahere supbos. vñ Aug. humiliat dē tumescat ꝯmiculus. Mūdissimā aiaz xpi q̄ dz trahēr luxuriosos. Et corp⁹ pauperrimū qō dz trahere cupidos z auaros. Et q̄ volunt carcerē peccati exire: debent huic chorde mie adherere cum deuotione corde: ore: z ope: ipsum inuocando dicēdo. Fili redēptor mundi deus miserere nobis. Hec est chorda mie de qua Ozee xi. dr. In funiculis adaz. i. iesu xpi trahā eos in funiculis charitatz. Sed bene aduertendum est qūo quidā indeuoti huic chorde non adherent nec curant eam inuocare: q̄ videtur eis nimis dura z credit eos: quia dura est supbis humilitas: luxuriosis castitas: auaris liberalitas z c. Tō talibus consulit q̄ cū vestibus putridis z veteribus. i. cū vita sua antiqua et pctis putrida: pctis renouatis cū ptritione z displicētia pctā sua ponāt de qb⁹ dolēt: tunc tales cū deuotione hāc inuocabūt miaz z faciliter obtinebunt. gre. ij. li. moral. Ille deo verā orationē exhibet q̄ semetipz quasi puluis sic se humiliat q̄ nihil sibi ꝑtutis tribuit. Cassiodorus sup ps. Ad dñz cū tribularer. dicit. Dñs nescit differre q̄ cōpuncto corde senserit supplicare. Et talis sic i sua supplicatione exauditus poterit dicere. Quia tua magna est sup me: eruisti aiam meā z c. ps. lxxxv. Circa tertū dico q̄ inuocam⁹ dei miam. s. spūsci. ptra nostrā malitiā vt nobis misereatur per suum velle. Hoc magis exponit eccla di. Spūs sancte de⁹ miserere nobis. Vbi ponit tres rationes ppter quas dz nobis misereri. Primo q̄ dat se sine violētia: q̄ spūs. Scdo: q̄ dat se sine ꝓmio: q̄ sctūs. Tertio q̄ dat se sil et oia: q̄ deus: huiꝰ rei gratia ter cantamus Kyrie eleyson: q̄ cū magna fiducia ppter illa tria petimus miam. Rō q̄ q̄ libz facilr trahit ad illō ad qō naturalr inclinatur. Ideo spūsctūs miseris pctōribus ppiciat: eis bōitas attribuit. Est em̄ amor patris ad filū: ideo ppūs est misereri. Autoritas. ad Ephe. ij. Deus qui dues est in mia ppter nimiā charitatez suā qua dilexit nos cū essem⁹ mortui peccatis vivificauit nos. Eidem⁹ q̄ dñi tales suis subditis q̄ alīs rebellauerunt ad seruitū suum reuertētib⁹ sunt misericordes z pī: vt eos magis alliciant z c. Sic legitur fecisse dauid qui quidā prostrato z cognoscēti peccatū sūm z miam postulāti: benigne locutus est. Silr ceteris reuertētib⁹ q̄ eī fuerāt ꝓsecuti. ij. Reg. xiij. de absalone. Sic de⁹ pctōrib⁹ q̄ multiplr eī offēderunt reuertētib⁹ ac miam postulātib⁹ vt benign⁹ interponit benignitatē spūsācti cui ꝓuenit pctā remittere mat. ix. Murmurabāt pharisei dicētes. quare cū publicanis z pctōrib⁹ māducat magister vester. Respondit dñs. Non est opus valētibus medicis: sz male habētibus. Euntes dicite quid est. Misericordiam volo z non sacrificium. Osee. vj.

C Feria. ij. rogationum. Ser. ij.

QUerite z dabit̄ vobis: querite z inuenietis: pulsate z aperietur vobis. Luce xj. Isti tres dies hodie: cras z post cras dicuntur letanie grece: quod idem est q̄ rogationes vel preces latine q̄ hodie gētes in omni loco vadunt processionaliter cantādo letanias z orādo. Sed quare sit hoc erit sermo ꝑsens. Sz primo saluet̄ ꝙgo maria &c. Dicit xps nobis. Petite z dabitur &c. Subtilr punctuādo verba in themate ꝓstēdunt tres rationes quare istis tribus diebus fiunt iste processiones. z cantamus letanias.

Prima ratio est ad obtinendum prosperitatem temporalem.

Feria.ij.rogationum.

Secunda ad possidendum sanitatez corporalem.

Tertia ad retinēdam vnitatem amicabilem.

Puma rō tangit in pria clausula thematis cū dr petite. Scōa cū dr qrite. Tertia cū dr: pulsate z aperiet vobis. Ecce ḥ summarie totā materiā pdicandā zc. Dico pmo zc. ad obtinēdū pspitatē tpalē vt. s. habeam⁹ abundātiā bonoz tpaliū s. bladū in cāpis: vinū i vineis: z fructū in arboub⁹: z vellit nobis etiā pseruare greges. Jō facim⁹ nō istas pcessiones z magistī isto tpe paschali qz i alio duplici rōne. Puma est naturalis. Scōa theologicalis. Quātū ad pmā qz i isto tpe sol ascēdit p zodiacū: z sic ascendēdo trahit ad se vapores terre: qz terra nūc calefit z fert z mittit sursū vapores z vapores i media regiōe aeris q ē frigida: qz nō est ibi reuerberatio radioz solarū vt i terra ingrossant: pdensant z pgelāt i lapides generāt tonitrua z fulgura z tūc lapides cadūt z destruūt z denastāt bōa terrenalia blada: vineas: fructus zc. Jō ē ordinatuz a sctis patrib⁹ qz i isto tpe maxime xpiani faciāt istas pcessiones z otādo currāt ad dñm q supz totā naturā habet dñium vt velit naturā refrenare z bona terrena nobis pcedere. Ecce rō naturalis, quare facim⁹ hec. Sz vt rōnē meli⁹ intelligatz de darabo eā vobis p quandā similitudinem. Erat q̄dā dñs diues z potēs q̄ habebat multos filios parvos z magnos: z hēbat vnā captiuā seu ancillā cui pmiserat claues panis vini z fructuū z oim intrīn qz filij nō poterāt habere panē nec vinuz nec aliq̄d nisi p manū ei⁹. s. captiue. Que aliqn erat ita crudelis qz nolebat dare filijs dñi panē nec vinū. Filij aūt nesciētes q̄d aliud facerēt recurrebāt ad patrē vt corrigeret captiuā. Ita ē de nobis. Dñe dominus huiꝰ mūdi est de⁹ qui eā fabricauit camere alti⁹ sunt: nos aūt sumus i stabulo. De ista dicit Baruch: O israel: qz magna est dom⁹ dei: z ingēs locus possessionis ei⁹. Magnus est z nō hz finē: supple in duratiōe. Baruch. iij. Filij eius legitimi sunt xpiani. Judei z infideles sūt spurij: iō nō hnt hereditatē paradisi. Videte qualē charitatē dedit nobis de⁹ pr vt filij dei noiemur: z simꝰ. j. Jo. iij. Captiua siue ancilla cui de⁹ zmisit claues panis z vini z alioz ē natura. Per man⁹ eius os nos hre panē z oia bōa terrena: qz ita ordinauit pr nr de⁹ q̄ aliqtues est crudelis nimis filijs dñi. Qz qñ putam⁹ collugere bladū multū z vinū zc. ipa nō vult imo aufert z mittit lapides locustas: siccitates zc. Propter hoc nos recurrim⁹ ad dñz patrē nostrū supplicātes ei z otātes vt corrigat z refrenet captiuā: z māder si bi qz det panē: vinū z alia necessaria nobis. Ecce rōnē qre fūt iste letanie z pcessiones. Auto. Dñe deus omnipotens in ditione tua cūcta sunt posita: z non est q̄ possit resistere voluntati tue. Hester. xiij. Scōa rō est thelogicalis z fm sctāz theologiā. Ab initio postq̄ de⁹ in celo empyreo creauit sctos āgelos: lucifer qui erat maioꝛ peccauit cō dñm cū magna multitudie āgeloꝝ. Credo qz plures sint qz sint folia arboꝛ in mūdo: qui ex pcō facti sunt demones quos deus eiecit de paradiso. Et aliqui ceciderūt in infernū ad cruciandū alias dānatas: aliqui autē remanserunt circa nos ad tentandū. Sed tot mānserunt in media regione aeris z i tāta spissitudine sicut sunt athomi in radio solis. Et q̄d faciūt ibi? Tenēt cōsiliū contra nos: qñ blada sunt colligenda: z vina impediunt naturaz: qui possunt ex posse naturali deo pmittēte destruere totum orbē: z mittunt lapides z destruunt oia bona vt xpiani peccēt contra dñm p impatientiam z blasphemias. Propter hoc modo otam⁹ vt dñs cōpescat demonum malicias. Et ista est ratio theologicalis. Sed vt melius eam intelligatis de darabo eā per talē similitudinē. Quedā magna ciuitas semel erat i magna egestate de charistia z fame ad quā veniebant naues onerate per mare z currus p terram. Latrones aūt voluerunt capere oia illa q̄ ciuitati ducebant per mare z p terrā. Sed q̄d fecerūt illi de ciuitate ḥ sciētes habuerūt recursum ad regem eorum potentem vt iuuaret eos. Ita de nobis qui sumus in ciuitate huius mūdi q̄ habet multas indigentias z necessitates ad quā veniūt naues onerate. s. possessiones: vinee: bladū zc. Sz latrōes. s. demones volūt illa capere z destruere, ꝓpter hoc nos recurrimus ad dñm regē nostꝝ

petētes ei⁹ auxiliū. Jō qñ apparēt male nubes ⁊ tonitrua pulsant cāpane ⁊ cruces extrahūt: ⁊ gētes otāt dñm genibus flexis. cāpane sunt tube q̄ sonitu suo terrēt inimicos. Crux xpi ei⁹ vexillū ē ⁊ imago: ⁊ tūc q̄libz dz orare genib⁹ flexis. Sz q̄ oones sūt dicēde qr multe ps one tunc faciūt multas stultitias mariemulieres qñ venit illud malū tps faciūt sonū i caldario vel in pelui ad terrēdū demones. sz ipi nihil curāt sicut nec equ⁹ tubicinarij terrēt ad sonū tube qr assuefact⁹ est. Alij vburūt herbas fetētes: sz ipi sunt tā assueti de inferni fetoribus. Alij ponunt alis truffas ꝛc. stulticie sunt. Sz oratiōes deuote quas facere debetis sunt ꝑtinor seu in quadruplici gradu. Prima letania in qua inocāt pr̄ filius ⁊ spūssctūs ego maria ⁊ oēs sancti. hoc maxime pertinet ad clericos: qr nō oēs laici sciūt letaniā. Scda oratio optimū est cāticū de Quicūq; vult salu⁹ esse: faciēdo crucē ꝰ tēpestatē in q̄libz ꝟsu. Probatuz est ꝙ si deuote dicat genib⁹ flexis ꝑ mala nube vel spargit vel vadit ad desertū locū ne noceat: ⁊ reuertit bonū tps. Tertius modus ē dicere. Credo in deum: qr oēs tenemini scire i q̄ sūt duodeciz articuli fidei faciēdo magnā crucē ꝰ tēpestatē i q̄libz articulo. Quart⁹ grad⁹ est de q̄ null⁹ pōt se excusare qñ iaz incipit tempestas genibus flexis cū sino crucis ꝰ tēpestatem sic dicēdo. Jesus iesus iesus ⁊ sic erpellunt demones ⁊ maluz tps. Autoritas dauid in xpo. xlij. De⁹ auribus nr̄is audiuim⁹ In te inimicos nr̄os vētilabim⁹ cornu. s. crucis q̄ hz ꝗttuor cornua. Et in nole tuo scz iesu ꝙnem⁹. i. erpellem⁹ insurgentes in nobis supple demones. Jste sunt oēs ꝗs debem⁹ facere deo petētes auxiliū ei⁹. Jō dicit Petite. s. vbertatē ⁊ dabit vobis. Amen dico vobis: si q̄d petieritis patrē in nole meo dabit vobis. Joh. xvj. Dico scdo ꝛc. ad possidēdū sanitatē corporalē. Cōiter in isto tpe venūt infirmitates ⁊ mortalitates: ⁊ icipiūt duplici rone Prima est naturalis. Scda est theologicalis. Quātū ad primā: qr ex ascensu solis modo humores multiplicant ⁊ arbores emittūt flores: ⁊ fructus. volucres volunt generale: ⁊ ideo ꝗrunt vxores proprias sed aliq̄ hoies sunt deteriores bestijs. s. q̄ vadūt ad alienas ꝛc. Jō modo sunt maiores tēpestates ꝙm alio tempore anni: qr gētes nesciunt facere pniam nec abstinētiā. Jō veniunt infirmitates glādule ⁊ alie corruptiōes sanguinis. Propter hoc nos modo his trib⁹ dieb⁹ recurrimus ad illū magnū medicū dñm nr̄m iesuz xp̄m: vt custodiat nos ⁊ ꝑseuet ab his infirmitatibus. Jpe em̄ qñ debuit celū ascēdere postq̄ xxxiij. annis processit salutē aiaz: tūc ordinauit vnū ap̄horismū siue receptaz ꝑ sanitate corpis dicēs. Signa aūt eos q̄ crediderint hec sequent. Jn nole meo demonia eijcient ꝛc. Mar. vlt. Nota q̄ crediderint: non dicit apli vel scti fuerint: sed loqr̄ gñaliter: q̄ crediderint ꝛc. Si sanitas sit vtilis alie⁹ dabit. Ecce naturalis ratio ꝗre facimus istas processiones. Scda ratio est theologicalis. Nos in q̄dragesima recipimus a deo multas grās: qr nobis penitentib⁹ dimisit pctā: ⁊ seipsum nobis cōicauit in pascha. Nos vero in isto tpe sum⁹ ingrati redeūdo ad pctā ⁊ ad malā vitā ⁊ enormiter expellim⁹ ip̄m. Jsta est rō theologicalis ꝗre mō veniunt mortalitates. Sed vt melius intelligatis: declarabo ꝙ talē similitudinē. Quidā magnus rex iuit ad venādū ad q̄ddā nem⁹ q̄ in nocte inuenīes se solū declinauit ad q̄ddā castrū suū pulsans ad ianuā vt recipet ibi ad manēdū. Qui dixerunt sibi. Licz sitis rex ⁊ ita credim⁹: tñ non intrabitis huc: qr nō est decēter paratū ꝑ vobis. Et rex. Nō curetis: ego ero contēpt⁹ apiatis vel mādo vobis ⁊ minabat eis sz ipō pōte ꝑmittebāt intrare aliqs buta. Breuiter noluerūt apire. rex aūt inde recedens iuit ad aliud castrū pulsans ⁊ petēs ianuas castri sibi apiri. Qui ꝑmiserūt ipz intrare faciēdo sibi magnū festū dādo sibi bonā cenā: ⁊ parando bonū lectū sz i media nocte inimic⁹ regis venit ad castrū. Illi aūt de castro enormiter ejecerant regē de lecto. dicēdo. qr talis qui venerat hēbat ibi dormire ⁊ etiā ejecerunt ipz de castro ⁊ dure. Rex vo inde recedēs iuit ad aliā villā suā pulsās ⁊ petēs ingressuz q̄ apuerūt sibi ianuā: ⁊ introduxerūt ip̄m cū pocis. Mō q̄d merēt isti q̄ talia opati sunt i dñm suū: Rex aūt iratus misit gētes armoꝝ q̄ illa castra cōbusse

runt. Utinā vos nō sitis in isto casu. Iste rex est xp̄s. de quo Apo. xix. Rex regū et dñs dñantiū: q̄ venit in nemore huius mūdi ad venādum alias: q̄ dicit mūdo. Da mihi alias cetera tolle tibi. Señ. xviij. Et singl̄r ista venatio fit in quadragesima q̄ tunc gētes faciūt penitētiā: dolent de pctis suis confitent̄ r canes. s. predicatores: tūc maxime latrāt predicādo. In nocte autē. i. in fine q̄dragesime xp̄s venit ad castrū. Cogitetz q̄libet alia sit vnuz castrū seu villa in quā vult xp̄s intrare in die pasche. r multi dicunt. Iz sitis rex nō intrabitis q̄ nō suz paratus: q̄ non feci pacē: nec restitutionē rc. culpa ē vestra paretis vos. Sz bñ pmittūt intrare alia lia bruta pullos: capones rc. Aliq̄ ex falsa humilitate dicūt. Vñe nō suz dignus vt intres sub tectū meū rc. Nunq̄d videtur vobis si est magnū petm̄ hoc q̄ non pmittitis itrare xp̄m. Alij aūt bñ parati sūt r recipiūt eū: vt illi de scō castro: dāndo sibi bonā cenā r bonū lectum. Sz mō expellūt ipm turpiter: redeundo ad petā suā pietes diabolū eius inimicū. Alij aūt recipiūt eū vt illi de tertia villa q̄ mali r male cōfessi cōicant solū ex verecundia vt reputent̄ boni xp̄iani r collocant xp̄m cū porcis: sez in pctis in eoz conscientia: q̄ nō est sine imūditia petōz. O dicit deus Ego scio q̄d faciā contra istos ꝓditores mittit gētes armoz sez angelos cōstellationes de sanguine r ignem. Sanguis sunt glandule: ignis sunt febres. Hoc singulariter fuit ostensum tpe bti Gregorij in Roma. Xp̄iani cōicabāt i tpe paschali r redibāt ad petā r ad malam vitam Finaliter deus misit gentes armoz: q̄ in aere videbant̄ angeli cū armis sagittis rc. gentes subito moriebant̄ osculando. Iō est timētum q̄n q̄s osculat homo tūc signat se signo crucis. Item q̄n sternutabāt subito expirabāt: iō inuentū est dicere vilete vel bñdicite: propter hoc papa Gregoriꝰ ordinauit letanias: r cum hoc istas ꝓcessiones r cessauit illa plaga Ecce scōa rō q̄re fiunt ꝓcessiones mō. Iō dicit scōa clausula thematis. Querite: sez sanitatē corporalē esido i ꝓcessione r inuenietis. Querite dñm dū inueniri pōt: innocate eū dū ꝓpe est. Dereliquat impius viā suā: r vir iniquus cogitatiōes suas et reuertat̄ ad dñm r miserebit̄ eius r ad deū nostrum: q̄n multus est ad ignoscēdum. Esa. lv. Quod q̄rendi dñs oñdit ibi. Derelinquat impius. s. auarus: vl q̄libz alio pctō peccator vt tibi placuerit. Et vir iniquus: sez vindicatiꝰ cogitationes suas rc. Dico tertio rc. s. ad retinēdū vnitatez amicabilē. s. pacē r cōcordiā: q̄ mō est illud tēpus. de quo ōr. ū. Reg. xj. Eo. tpe q̄ solent reges ad bella ꝓcedere Ratio naturalis est ista: q̄ ex solis ascensu sanguis inflāmat̄ r bullit: r cholera accēditur: r homines efficiuntur magis elati q̄ in alio tpe. Iō modo excitat̄ guerra r bella. Iō modo magis q̄ in alio tpe oꝛtādū est; ꝓ pace r vnitate. Iō dicit tertia pars thematis. Pulsate. s. ad portā pacis q̄ pertinet vobis. Omnis enī q̄ petit accipit: r q̄ querit inuenit: r pulsanti aperietur. Mat. vij. Nota. Pulsate. Iā videtz q̄n pauperes vadunt ostiatim pulsant petēdo elemosynā: r sic obtinēt elemosynas. Ita dicit q̄ faciamꝰ nos: q̄ vadamus ostiatim p illā. ciuitatē padisi. de qua dicit dō. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. vbi sūt infinita palatia. Et ꝓmo vadamꝰ ad palatiū trinitatis pulsando r petēdo elemosynā dicēdo. Pater de celis deꝰ. miserere nobis. Fili redēptor mundi deꝰ miserere nobis. Spūssctē deꝰ miserere nobis. Deinde vadamꝰ ad palatiū ꝟginis dicēdo. Sācta maria. Sctā dei genitrix. Sctā virgo virginū. ora ꝓ nobis. Deinde vadamus ad palatiū angeloz dicēdo. Sctē michael. Sctē gabriel. Sctē raphael. orate ꝓ no. Deinde in alio vico ad palatiū patriarchaz: quoz maior ē ioānes. Deinde ad palatiū innocētū. Deinde ad palatium apl̄oz martyꝝ. cōfessoz r ꝟginū rc. Non sunt isti ita crudeles quin faciant nobis elemosynā aliquā. Ecce tertia rō quare facimꝰ ꝓcessionez rogādo ꝓ pace. Ideo dō. Rogate q̄ ad pacē sunt hierusalez sc̄z xp̄ianitatis in ꝓ. cxxj.

¶ De eadem feria. Sermo. iij.

Omnis qui petit accipit. Luc. xj. Tertualiter et in euangelio hodierno. officialiter. In sermone hesterno declaraui rationes quare facimus letanias. Modo volo vobis declara-

te bonos modos quos debem⁹ tenere in rogationib⁹ ad obtinēdū illa q̄ a deo petim⁹. Si plz deo materia erit vtilis z cōsolatoria. Sed ꝑmo saluteť ꝙgo maria ⁊c. Verbū ꝓpositū oñdit ineſtimabilē liberalitatē z pietatē z magnificentiā diuinalē dicēs. Ois q̄ petit accipit vt pauperes a diuitib⁹. Videm⁹ tñ in ꝟ mūdo q̄ multi ex neceſſitatib⁹ ſuis petunt: vt pauꝑes a diuitib⁹ z nihil obtinēt. Quot ſunt q̄ vadūt ad regē petētes officia z nō obtinēt. Quot clerici vadūt ad papā ad petēdū bñficia z nihil obtinēt imo vani veniūt z vani redeūt ad ꝓpria. Et xp̄us dicit. Ois q̄ petit accipit z q̄ q̄rit inuenit ⁊c. Hic ergo oñditur ſua liberalitas ineſtimabilis z eius magnificētia ſup oēs alios dños. Sed eſt argumētū in oppoſitū ex ꝟdā autoritate bti iacobi dicētis aliq⁹ q̄ petebāt gr̄as z a xp̄o. Petitis z nō accipietis eo q̄ male petatis. Ja. iiij. Videť q̄ iſte due autoritates ꝟdicant. Ois q̄ petit ꝟis eſt z alia. Petitis z non accipietis eſt indefinita negatiua. Et nū quid i ꝟbis ſacre ſcripture pōt eē ꝓtradictio. Dico q̄ nō eſt ibi ꝟdictio: q⁹ ſecūda autoritas dicit. Petitis z nō accipitis: z aſſignat rōnē: eo q̄ male petatis. Et nr̄z thema intelligit de illis q̄ petūt bñ z bono mō. Ois q̄ petit accipit. ſ. bona negocia. Ptz thema. Amore veſtri ego queſiui quot ſunt modi bene petendi: z inueni q̄ ſunt octo modi z non plures.

Primus deſiderare ardenter.
Scōs ploꝛare lachꝛymabiliter.
Tertius explicare patenter.
Quartus ſupplicare humiliter.
Quintus allegare pudenter.
Sextus appellare confidenter.
Septimus mendicare ñducaliter.
Octauus moleſtare perſeueranter.

Qui in ſuis petitiōib⁹ ſeruat iſtos octo modos ſine dubitatōe obtinebit: q⁹ ois q̄ petit accipit. Dico q̄ vn⁹ ē mod⁹ petēdi gr̄as a dño ieſu xp̄o. ſ. deſiderādo ardēter q̄ñ cor deſiderat illā gr̄az ardēter z inflāmať: ſz os nihil dicat ꝓ ꝟecūdia q⁹ nō reputat ſe dignū illō petere ore ſz cor deſiderat illō deſideriū ē clamoroſa petitio i auribꝰ dei. Nō ſic de alijs dñis q⁹ opz oreꝰ l ſigno vel ſcriptura ſuū cor ꝛis deſideriū oñdere. Sz deꝰ iudex clarius intueť cordꝛa hoꝛz: ꝓ⁹ tu vides faciē meā. Hō etꝛ videt ea q̄ patēt. dñs aūt intuetur cor. j. Reg. xvj. Iſtō deſiderū mouet z iclinat deū ad dādū gr̄az. No. ſiſtimuli nē affectuoſ⁹ affect⁹ filij ad p̄ez ſedētem i mēſa ē clamoroſa petitio i auribꝰ p̄is ꝓuocās p̄ez ad dādū filio carnes vel piſces ⁊c. Ita deꝰ p̄ cū regia ꝟgine maria ſedet i mēſa glōe. Nos ꝟo in oꝛone ſtanꝰ cor ā eo q̄ſi dicēdo. Dñe nō audeo petere: ſz vos ſcitz deſiderū meū q̄ſi dicendo cū dō. Dñe añ te oē deſiderū meū. ¶ Nota ad hoc hiſtoriā de filijs iſrl eūmꝰ de deſerto q̄s egypti inſeq̄bant z mō poterāt fugere: q⁹ ab vna pte erat mōs altiſſimus: z ad aliā ptē mare rubrū: ꝛicepērūt murmurare ꝟ moyſē dicēdo. Nūq̄d erāt ſepulchꝛa i egypto: nō tuliſti nos vt moꝛeremur in ſolitudine ⁊c. Moyſes ꝟo videſ neceſſitatē ſteꝛit coꝛā dño. Nō legitur q⁹ dixerit aliq̄d: ſed deſiderabat i cor de auxiliū diuinū. Cui dixit deꝰ. Quid clamas ad me. Exo. xiiij. Dicūt gloſe q⁹ deſideriū moyſi erat clamoꝛ in auribꝰ dei: z obtinuit q⁹ mare diuideretur. Ecce q̄ūo eſt iſte bonꝰ modus. ¶ Dico ſcōo q⁹ ſcōs modꝰē ploꝛare lachꝛymabiliꝛ q̄ñ eñ pſona ē in aliq̄ tribulatōe: anguſtia vel tētatiōe: coꝛ reſtrigiť z cerebꝛz velut ſpōgia diſtillat lachꝛymas: q̄ deū pūgit. Vñ Ber. Oꝛo deū vngit: ſz lachꝛyma deū pungit. Res aſpera dura z rigida ſi vngatur mollis efficiť z ſuauis. Sic ꝓpter pctā nr̄a deꝰ eſt nobis rigidꝰ aſper z durus. Sz oꝛo deuota ipm vngit z efficitur ſuauis mollis z benignꝰ. Nota exēplz de euāgelio vbi xp̄s loquēs de ſe in pſona cuiuſdā regis: dixit q⁹ q̄dā rex petijt cōputū a ſuo theſaurario: z facta adeq̄tione inuenit q⁹ theſaurarius tenebatur reddere. x. milia talēta. Qui dixit. Dñe nō habeo nunc vnū denariū. Et rex. Tu expendiſti pecuniā meā cū vxoꝛe z filijs tuis ⁊c. Jō ꝑcepit vt ipſe caperetť cū vxoꝛe z filijs z q⁹ venderentur. Ecce hic duꝛitia regis z aſperitas. Sed dicat textus q⁹ ille theſaurarius ꝓcidens ad pedes regis oꝛauit humiliter di. Dñe patientiā habe in me z oia reddam tibi. Et miſertus eſt ei. Mat. xviij. Et dimiſit ſibi totū debitum. Ecce oꝛo q̄ūo deū vngit: hoc eſt plus. Sicut eñ oꝛo deū vngit ad remiſ-

dñi petã: sic lachrymа pũgit eũ ad dandũ grãs. Iõ est bonꝰ modus ꝓ personis deuotis ⁊ tribulatis ⁊ viduis: pupillis ⁊ orphanis q̃ nõ hñt aliud remedium nisi recurrere ad dñm ⁊ flere coꝝ eo ⁊ iste lachrymе pũgũt deũ ad dãdũ eis ꝓsolationes grãs ad faciẽdũ iustitiã de ꝓsecutoribꝰ. Autoritas. Nõ despiciet deꝰ ꝑces pupilli nec viduã si effũdat loq̃lã gemitus. Nõne lachrymе vidue descẽdũt ad maxillã: ⁊ exclamatio eiꝰ sup deducẽtẽ eas. A maxilla eñ ascẽdũt vsq; ad celũ ⁊ dñs exauditor nõ delectabit i illꝫ. Qui adorat deũ i oblectatiõe suscipiet ⁊ deprecatio illiꝰ vsq; ad nubes appropinq̃bit. Oro hũiliãtis se nubes penetrabit ⁊ donec ꝓpinq̃t nõ ꝯsolabit ⁊ nõ discedet donec altissimꝰ aspiciat. Et dñs nõ elongabit ꝫ iudicabit iustos ⁊ faciet iudiciũ. Eccl. xxxv. Dis ꝙ petit. s. plãgendo lachrymabiliꝫ accipit. ¶Dico ẽtio q; tertiꝰ modus est explicare patẽter. s. ore dicendo deo suas necessitates: miẽrias: tribulatiões ⁊ tẽtatões. Isto mõ dicẽdo. Dñe ego sũ in tali tẽtatõe: ãgustia: miẽria seu tribulatiõe vel infirmitate velꝫ me iuuare. Nõ intelligatis q; alia sint deo explicãda q̃si ipse nesciat: qꝫ melꝰ scit q̃s vosꝝ ꝝas tribulatiões: ꝫ ỹt ad hũiliãdũ cor qꝫ q̃s tales tribulatiões dñr ore cor hũiliat ⁊ deuotio augmẽtat. Isti modũ oñdit dñs di. Reuela dño viã tuã. s. aspaz ⁊ durã: ⁊ spa i eo ⁊ ipse faciet. ps. xxxvi. Legit i vitis patrũ q; q̃dã sctus ieremias mirabiliꝫ hẽbat grãm oãdi: ⁊ aliq̃ q̃sierũt ab eo vt doceret eos orare. Qui rñdit eis. Illi q̃ docuerũt me: docebũt vos modũ oãdi sicut vultis. Qui dixerũt ei. Et ꝙs docuit vos? Rñdit pauꝑes oñdẽtes plagas suas dicẽdo: videte ꝛc. mouẽt pias psonas ad dãdũ. Ita ego oñdo plagas petõꝝ meoꝝ vilitates: miẽrias meas et necessitates dicẽdo. Dñe tot⁹ sũ corruptꝰ de luxuria cor meũ os meũ ꝛc. Iõ dñe iuuetꝫ me dãdoꝫ tutẽ ca situat ꝫ sic de aliꝭ petis ⁊ ista mõ. Dis q; petit accipit. ¶Dico ẽtio ꝛc. s. supplicãdo hũiliꝫ. Qui eñ vult obtinere grãz a rege seu papa quẽ modũ tenet? Nũq̃d supplicat hũiliꝫ genibus flexis capite discooperto: imo. Itẽ q̃n facitis oꝝones tũc supplicatis regi xpo vel pape ihesu q̃n dicitis. Aue maria supplicatis regine celi. Iõ hũiliꝫ genibꝰ flexis debẽt fieri oꝝones q̃ nõ sunt nisi supplicatiões. Sz i ỹ multi deficiũt: qꝫ q̃n surgũt ⁊ induũt se dicũt oꝝones: idẽ de mieribꝰ q̃n pigũt se dicũt Aue maria. Dicaꝫ qñ debẽt orare cogitãdo q; videt xpm iratũ ex pcis: tũc incipiatꝫ oꝝonẽ deuote tal supplicatio ẽ hũilis: ⁊ tũc papa ieꝰ signat supplicationẽ dicẽdo fiat. No. hꝫ storiã de rege achab iniq̃ ⁊ malo ⁊ idolatra ⁊ demonũ inuocatore ⁊ innocẽtũ occisore: ⁊ sine iustitia ad quẽ vẽit helyas ꝓpha ex pte dei di. Tu occisti ỹ ⁊ ỹ: nõ ỹ dicat dñs de⁹. Si mortuꝰ sis i ciuitate canes comedẽt carnes tuas: si i cãpo aues celi nec remanebit de achab vsq; ad mingẽtẽ ad pietẽ. Achab⁹o timẽs hũiliauit se scissis vestib⁹ regalib⁹: ⁊ induꝰ ẽ cilicio ⁊ i terra cõedebat panẽ ⁊ aquã: ⁊ depositis ornamẽtis lecti regalib⁹ fecit ornamẽta de saccis ⁊ ibat hũiliꝫ statiz deꝰ dixit ꝓphẽ. Nõne vidisti achab hũiliatũ coꝝ me? Rñdit imo dñe. Uade ẽ ad eũ ⁊ dic ei q; qꝫ hũiliatꝰ est mei cã: nõ inducã malũ i diebꝰ eiꝰ. iij. Reg. xxi. ⁊ de pe. di. iij. achab rex ipiissimꝰ. Ex ista hũilitate deꝰ pepcit sibi cũ esset malꝰ ⁊ pternꝰ Iõ i vris oꝝonibꝰ hũilietis vos. Cogitate cũ q̃ loq̃mini. De tali oꝝone dicit scriptura. Oro hũiliãtis se nubes ꝑpenetrabit ⁊ nõ discedet dõec altissimꝰ aspiciat. Eccl. xxxv. ¶Dico ꝺnto ꝛc. Allegando prudẽter. i. leges: canões: ꝓuilegia: ꝑsue tudies vt faciũt iuriste coꝝ ꝓncipe vl iudice: multi talꝫ allegãt i oꝝone q; ꝺdẽnãtur ex eoꝝ allegatiõe. vt legit de quodã Luc. xviij. q̃ ascẽdit ad tẽplũ vt oraret pctes a deo grãz ⁊ iccpit allegare di. Non sum sicut ceteri hoim ꝛc. Iste allegationes fuerũt cãe sue ꝺnãtiõis. Nõ qꝫ appropauit sibi bona opa ⁊ male: qꝫ creatura in bonis optib⁹ nõ est nisi instrũm ⁊ deus est operarius: ⁊ sicut nõ est regratiãdũ calamo de bona lra sed notario. Ita nec nobis de bonis opibus sed deo. Iõ prudẽter allegãdũ est duplꝫ. s. p credentiam ⁊ p obedientiã. Per credentiã obsecrando ⁊ allegãdo q; hõ credit de deo tali vel simili modo. Dñe vos q̃ eshis ꝓuisor olim ꝓuideatis mihi p vestram infinitã bonitatez: ⁊ sic de aliꝭ que credimus de deo. Per sanctam vitã quaz te

nos vt bona q̄ facimus publice: vt predicare ⁊ celebrare ⁊ alia q̄ non ꝑnt fieri abscōse sint ad laudē ⁊ honorē ⁊ gl̄iam dei. Jō dixit ipsemet. Sic luceat lux vra coram hoibus vt videāt opa vra bona et glorificēt ꝓrem vrm q̄ in celis est. Matt. v. Ecce ḡre xp̄s in vita sua fecit aliqua opa secrete ⁊ occulte: ⁊ aliqua publice et manifeste. Jbi gr̄a. Primū op⁹ qō xp̄s fecit in hoc mūdo ꝑ nr̄a redēptione fuit eius bñdicta incarnatio in utero ℣ginali: vt formā granū infra, auellanā q̄ fuit secreta: qr nulla ꝑsona hūana nisi ℣go maria sciuit: iuxta ꝓphiam ois. Descendet sicut pluuia in vellus: ⁊ sicut stillicidia stillātia sup terrā idt psalmista. ps lxxj. s. de⁹ iudiciū tuū regi da. Scōz op⁹ fuit ei⁹ natiuitas. Et istud fuit publicū ⁊ manifestū: qr i vico publico xp̄s voluit nasci vt oēs viderēt eū: angeli in aere cāuerūt ⁊ animalia ip̄m in ꝑsepio adorauerunt: stella reges ꝓduxit stati ⁊ nox videbat dies iuxta ꝓphiam. Ppls qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnā habitātib⁹ in regiōe vmbre mortis lux orta est eis. Esa. ix. Tertiū op⁹ fuit opus sue ꝙersationis ⁊ vite aliqua opa sue vite fuerūt occulta ⁊ aliq̄ manifesta. Vixit eñ circa. xxx. annos in domo cuz ioseph ⁊ ℣gine maria mr̄e sua qō non faciebat miracula nec cognoscebat ei⁹ diuinitas: lz oēs gētes reputarēt eū virū casū sctm̄ ⁊ bonū: nō tñ oēs reputabant ip̄m dñm: qr diuinitas erat absconsa: iuxta ꝓphiā. Esa. ℣e tu es de⁹ absc̄ōdit⁹ deus isrl saluator. Esa. xlv. Sed in baptismo voluit publicari ⁊ manifestari int̄m q̄ celū visum est ⁊ apertū: ⁊ sp̄ūs sanctus in specie colūbe sup eū descēdit ⁊ vox p̄ris intonuit di. Hic est fili⁹ meus dilectus in quo mihi cōplacui. Tūc Iohannes incepit dicere. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit pcā mūdi. Joā. j. Deinde statiz intrauit desertū ⁊ fecit ibi q̄dragesimaz nihil comedēs nec bibēs in illis. xl. diebus ⁊c. Et istud opus fuit op⁹ secretum dādo nobis exēplū faciēdi secrete pniaz s. ieunia: oīones: elemosynas ⁊ similia. Deinde desertū exiuit ⁊ incepit publice p̄dicare toti pplo. Jdeo dixit, coram anna. Ego palā locutus sum mūdo. Ego semper docui in synagoga ⁊ in templo quo oēs iudei ꝙuenerūt ⁊ in occulto locutus sum nihil. Jo. xiij. Aliō op⁹ fuit occultū s. ei⁹ trāsfiguratio in q̄ oñdit suā diuinitatē. Hoc voluit esse secretū qz nullus discipulo⁹ fuit ibi nec aplo⁹ nisi Petrus Jacobus ⁊ Joannes q̄bus ꝓcepit. Nemini dixeritis visionē hanc donec filius hominis a mortuis resurgat. Matth. xvij. Aliō opus voluit esse publicū. s. operatione miraculo⁹: curando infirmos suscitando mortuos. Jō dicebat ipse. Opa q̄ ego facio testimoniū ꝓhibēt de me. Joā. v. Aliud opus occultū fuit sacrm altaris. De quo ipse dixit. Caro mea ℣e est cibus: ⁊ sanguis meus vere est pot⁹. Joan. vj. Sed opus publicū fuit eius dolorosa passio: iuxta ꝓphiaz in ꝑsona xp̄i dicentē. O vos oēs q̄ transitis p viā attendite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. Tyre. s. Aliud op⁹ occultuz fuit eius gloriosa resurrectio: qr nec ℣go maria nec alij viderūt ip̄m resurgētē. Sed statim seq̄tur opus publicū ⁊ manifestū s. sue gl̄iose ascēsiōis: qr virgo maria et lxx. discipuli: aplī ⁊ mulieres sctē inter oēs erāt. cxx. q̄si ⁊ oēs viderūt ip̄m ascendere. Jō dixit ipse. Vado ad eū q̄ me misit ⁊ nemo interrogat me quo vadis. Joan. xvj. sup q̄ dicit gl. Bede. Ac si aperte dicat. Reuertar ascēdēdo ad eū q̄ me incarnari ꝓstituit: ⁊ tanta tāq̄ manifesta erit eiusdē ascēsionis claritas: vt nemini vr̄m opus sit interrogare quo vadit: qr videntibus dictis ad celuz pergā. Et h̄ dicit thema videntib⁹ illis. s. ℣gine Maria: aplis ⁊ discipulis ad oculū publice ⁊ manifeste eleuatus est. Ecce qualr ꝓmū opus nr̄e redēptionis fuit secretū ⁊ occultū: ⁊ finis publicus ⁊ manifestus. Opa vero media aliq̄ fuerūt occulta et aliqua manifesta. De ista gl̄iosa ascēsione volo ℣obis in pāti p̄dicare tria pūcta in q̄bus stat tota materia huius festi.

Primū est ratio theologalis: quare ista ascensio fuit expediens.

Scōm de practica hystorie quō ipsa fuit conueniens.

Tertium est vtilitas finalis de ista ascensione proueniens.

¶ Prima rō theologicalis ḡre xp̄i ascēsio fuit expediens fundat in q̄dā regula phie dicēti. Quelibz res ardetior dilecta

trahit ad se cor ⁊ cogitationes amatis. Sicut calore solis trahūt sursū vapores terre. Et lux in lāpade trahit ad se totū oleū paulatim. Ita pſona ardēter amata trahit ad se amātē ad cogitādū de ea in corde: os ad loquēdū: oculos ad videndū qz talis est natura amoris. Ex hoc sit vez tñ dabo vobis autoritatē xpi dicēs. Ubi thesaurus vester est: ibi ⁊ cor vestrū erit. Lu. xij. Qz igit apli ⁊ alii discipuli ardētissime amabāt corporalē pñtiam xpi: nec mirū qz nimiū amorosus fuit ex verbi dulcedine ⁊ conversationis gratissime ⁊ in alijs. Jō plurimū a dilectiōe ⁊ receptione celestiū bonoz ēpdiū xps fuit i terra impedichant ⁊ nō curabāt eleuare cor nec desiderū in celū. O dicit xps. Ego faciā vos eleuare cor ⁊ intellectū in altū ⁊ cogitationes vras: qz ego ascēdam in celū. Jō post ascēsionē totū cor ⁊ desiderium cogitationes eleuabāt sursū. Ecce rō q̄re fuit expedies nō solū ipsis aplis ⁊ discipulis: sed etiā nobis vt ascēderet qz nullus cura sset de celo: sed de xpo vbi ēet. Jsta rōnē ponit ipsemet dicēs aplis flentib⁹ de suo recessu. Ego veritatem dico vobis. Expedit vobis vt ego vadā. Si enim nō abiero paraclet⁹ non veniet ad vos. Jo. xvj. sup quo dicit glo. Bede. Expedit vobis vt forma serui vris aspectib⁹ subtrahat: q̄tenus amor diuinitatis arcti⁹ vestris impumat cordibus. Ptz rō huiꝰ bñdicte ascēsiōis. Moraliter habemus hic doctrinā arguēdi p locum a minori. Si apli impediebant a receptione gr̄arum spūaliū ex dilectione xpi: qd erit de nobis miseris q̄ ita ardēter nō diligimus xpm vt apli: sed bona transitoria huius mūdi. s. diuitias: honores: officia: dignitates: delectationes carnis q̄ nō permittūt eleuare intellectū in altū sed inferius in negocijs terrenis. Ecce qualiter sum⁹ impediti a receptione bonoz spūaliū ⁊ gr̄az Propter hoc bona huius mūdi diligenda sunt cū sale tēperantie. verbi gratia. Diuitiē huius mundi taliter diligende sunt ne ex his pdamus diuitias paradisi incorruptibiles q̄ nunq̄ deficient. Jdē de honoribus ne ex his pdam⁹ honores paradisi. O qualis honor est esse in societate sanctoz angeloz archangeloz: ⁊ supra ⁊ esse cū patriarchis ⁊c. Jdē de officijs ⁊ dignitatib⁹. Jdē de delicijs huius mūdi ne ex delicijs bestiaz pdamus delicias ⁊ honores ⁊ delectationes angeloz ⁊ sanctoz. Si vos habens bonā vxorē vel ipsa mulier bonū virū debetis ipm diligere tēperate ne ex ipsi⁹ amore in corde vro minuat amor dei. Idem de dilectione filioz ⁊ sic de cibus istis. Autoritas. Nolite diligere mundū supple nimis nec ea q̄ in mundo sunt. Qm̄ oē q̄ est in mundo cupiscētia carnis ē Ecce hic pctm̄ luxurie ⁊ cupiscētia oculoz. Ecce hic pctm̄ auaricie ⁊ superbia vite. Ecce hic pctm̄ superbie ex honorib⁹ officijs ⁊c. ſ. Jo. ij. Quantū ad scām pūctuz ſ. de practica historiali qūo ascēsio fuit cōueniens. Ex quo enim ſ. scimus rōnē q̄re ascēdit: videam⁹ modū qūo ascēdit. Nō enim voluit statim post resurrectionē in celū ascēdere: sed. xl. diebus voluit in hoc mūdo remanere vt suā resurrectionē p̄ multa argumenta pbaret ⁊ apl̄os instrueret et doceret: et quadragesima die a sua resurrectione voluit ascendere in celū. Propter qō hodie bis apparuit aplis. De prima apparitione loquitur euāgelū. De scōa epla hodierna. Recūbentibus vndecz discipulis apparuit illis iesus. Mar. vlti. Salutās eos iuxta morē suū dicēs. Pax vobis. Et dixit eis q̄ hodie volebat ascēdere celū ex quo compleuerat totū opus nre redēptiōis. Hoc audientes apli inceperunt flere. Et xps si diligeretis me gauderetis vtiq̄ qz vado ad pr̄em. Jo. xvj. Dñe gaudem⁹ de honore vestro: sed tristamur qz dimittitis nos orphanos: nec poterāt comedere p̄ tristitia. Jdeo xps amore eoz comedit vt ipsi comederent. Et cōuescēs precepit eis ab hierosolymis ne discederēt: ſz expectarēt pmissionē p̄ris. Actū. i. ⁊ surrexerunt oēs ⁊ processionaliter uerūt ad montē oliueti sm̄ qd dixerat eis iesus ꝓpter hoc in multis locis fit hec pcessio. Cuz aūt essent in monte xps visibiliter apparuit eis ⁊ salutauit mulieres ⁊ oēs alios di. Pax vobis. Et dixit eis qūo pfecerat opus ꝓpter qd̄ venerat. Jō volebat ascēdere in celū ad pr̄em. Virgo aūt Maria q̄ sentiebat pñtiā sanctoz q̄ cū xpo debebāt ascendere: dicebat filio cum lach. y mis vt placeret sibi quod ipsa ascende-

ret cum eo. Xps vero tergens sibi lachrymas dixit. Mater bñdicta vos remanebitis loco mei cõsolabitis apl̃os meos. Et ppt sapiẽtiã quã vobis dedi: destruetis hereses q̃ surgẽt. Propter hoc dr virgini marie. Gaude maria ẏgo cunctas hereses; sola interemisti in vniuerso mũdo. Jtẽ apli rogauerũt eũ vt ascẽderent cũ eo ne relinqueret eos orphanos. Qui dixit. Euntes docete oẽs gẽtes baptizantes eos in noĩe pr̃is ⁊ filij ⁊ spũscti. Docẽtes eos seruare oĩa q̃cũq; mãdaui vobis. Mat. vlti. Nõ dimittam vos orphanos: ecce ego vobiscũ suz. s. in sacro altaris oĩbus diebus vsq; ad cõsummationẽ seculi. Mat. vlt. Deinde dixit sibi maria magdalena. O dñe ego erã magna baronissa ⁊ mõ suz paup. Jõ placeat vobis q̃ ascẽdã vobiscum. Et xps vos eritis socia mĩs mee ⁊c. Cũ aũt iesus sic eleuaretur a terra ⁊ cepisset ascẽdere apli iterro gauerũt eũ dicẽtes. Dñe si in tpe hoc restituues regnũ israel. Act. s. Dñe venietis cito ad dãdum regnũ israel. Rñdit xps. Non est vr̃m nosse tpa vel momẽta q̃ pr̃ posuit in sua ptãte: sz accipietis virtutẽ superuenientis spũscti i vos: ⁊ eritis mihi testes i hierl̃m ⁊c. Nota. non est vr̃m scire determinate diẽ iudicij: sz ideterminate possumus dicere q̃ cito ⁊ bñ cito ⁊c. Cũ aũt iã ascẽderet ⁊ ipsi i altũ eũ respicerẽt dixerũt. Dñe dens nobis bñdictionẽ. Et eleuatis manib⁹ bñdixit eis. Lu. vlt. Sicut sacerdos post missam dat bñdictionẽ ppl̃o. Tũc nubes suscepit eum ab oculis eoz. Nõ q̃ ea idigeret ad ascẽdẽdũ sed ad innuẽdũ q̃ oĩs creatura est sibi subiecta. Dauid dicit de deo patre. Oĩa subiecisti sub pedib⁹ eius. Cũ aũt xps fuisset in celo: qz subito ascẽdit: ex q̃ apli nõ viderũt eum misit duos angelos ad apl̃os adhuc intuẽtes in celũ: q̃ dixerũt eis. Viri galilei q̃d statis aspicientes in celũ. hic iesus q̃ assumptus est a vobis in celũ, sic veniet quẽadmodũ vidistis eum euntẽ in celuz. Act. s. Ecce practica hystorialis quõ ista bñdicta ascẽsio fuit cõuenies ⁊ qualr ascẽdit ⁊ sedet ad dexteraz dei: ⁊ fuit completa pphetia Esaie. Vidi dñm sedẽtẽ sup solũ excelsum: ⁊ eleuatũ ⁊ plena erat oĩs terra maiestate eius: ⁊ ea q̃ sub ipso erant replebant templum ⁊c. Esa. vj. Tũc apli ⁊ discipuli adorãtes regressi sũt in hierl̃m cũ magno gaudio: ⁊ erãt iemp in tẽplo laudãtes ⁊ benedicẽtes deũ. Lu. vlt. Moraliter hic cũ dr adorantes ⁊c. habem⁹ exẽplũ ⁊ instructionẽ moralẽ eũdi ad ecclesiã ⁊ colẽdi festa: cũ gaudio: cessando a negocijs tẽporalib⁹ vt xps quieuit in die resurrectionis. Et sunt colenda perfecte: qõ innuit cũ dicit. Erant semp in templo. i. pfecte. Plus enim proficiunt bona vestra ex bona observatione festi q̃s ex vr̃is laboribus. Tertio sunt colẽda deuota mẽte. cũ dr laudantes ⁊ bñdicẽtes deũ. s. cũ silẽtio audiẽdo missam. Extra de immun. eccl. lib. vj. de cet. Sit ad ecclias humilis ⁊ deuor⁹ ingressus: sit i eis q̃eta cõuersatio: deo grata: inspiciẽtibus placida ⁊c. Dicat cõtra loquẽtes in eccl̃a ⁊c. Quãtum ad tertiũ punctũ. s. de vtilitate finali ab ipsa, puncte. ex ipsa. s. ascẽsione. Jstã vtilitatẽ siue fructũ declarauit ipsemet dicẽs. In domo pr̃is mei mãsiões multe sunt. Si quominꝰ. i. aliq̃d minus dixissem vobis q̃ vado parare vobis locũ. Et si abiero ⁊ preparauero vobis locũ: iterũ venio ⁊ accipiã vos ad me. Joã. xiiij. Ecce h̃ vtilitas finalis puenies. No. mãsiões multe sunt nouẽ ordines ãgelor̃ q̃s ioannes vocat plateas. Apo. xxj. Et platea ciuitatis auruz mundũ tanq̃ vitrũ perlucidũ.

Primus ordo seu prima platea statim in ingressu est sanctorum angelor̃.

Secunda archangelorum.

Tertia principatuum.

Quarta potestatum.

Quinta virtutum.

Sexta dominationũ.

Septima thronorum.

Octaua cherubinorum.

Nona seraphinorum.

¶ Istas mãsiones xps parauit. Jõ dixit Vado parare vobis locũ. Nat. marinã xpi humilitatẽ. Reges cõiter pmittũt nũcios ⁊ scutiferos vt pparẽt locuz: sed xps rex glorie ipsemet voluit ire ad parãdũ nobis locũ. Posset hic fieri argumentuz in oppositũ. Cũ xps dicat venite bñdicti pr̃is mei possidete paratũ vobis regnuz a cõstitutiõe mũdi. Mat. xxv. Quõ dicit ergo. Vado parare vobis locũ. Rñsio q̃ hoc põt intelligi dupl̃r. s. vel p differẽtiaz

Feria sexta post ascensionem.

lē distinctionē. vel per realē possessionē. Quātū ad ꝑmum a cōstitutōe mūdi iā paratū erat iuxta autoritatē. Mat. xxv. Uenite bñdicti. Scō aūt mō. s. p realez possessionē hodie parauit ꝓpter realem distributionē sanctoꝝ qui cū xpo ascēderunt in ordinibus angelorꝝ iuxta merita vnuscuiusq; qui nūq; antea intrauit aliqs vsq; hodie. s. ante xpi ascēsionem. Dicat ꝓtactice quō qñ fuit in celo cum sctis patribus. tot milia collocauit in ꝓria platea. s. angelorꝝ. Collocauit enī ibi illos q̄ in hoc mūdo seruierūt sibi i ꝓria. quē libet in sua cathedra. Iā erat ibi nomen cuiuslibet scriptuꝝ: et cuilibet imponēdo suā coronā in capite. In ordine archāgelorꝝ collocauit eos q̄ sibi seruierūt in opibus spūalibꝫ. In tertio ordine. s. ꝑncipatuū collocauit illos qui sibi seruierūt in opibꝫ mie. In quarto ordine scz potestatū illos q̄ sibi seruierunt in magna patiētia in aduersitatibus. In quinto ordine s. virtutū illos q̄ sibi seruerūt i patiētia non habendo malā volūtatez alicui ꝛc. In sexto ordine. s. dñationuꝝ collocauit dños terrenales: rectores et iudices: qui cuꝝ iustitia magna rexerunt cōitates ꝛc. In septimo ordine. s. thronorꝝ illos qui amore sui tenuerūt vitā paupez. In octauo ordine. s. cherubin cōtēplatiuos q̄ habuerūt sapiētiā diuinā. In nono ordine s. seraphin charitatiuos ardentes in dei amore. Ecce quō intelligit. Uado parare vobis locū: quātū ad realē possessionē. Xps vero sup oēs ordines angelorꝝ sedet in solio suo ad dexterā: qui clarevidet ab oib⁹. Et sic ptz tertius punct⁹: et p cōsequēs totus sermo. Deo gratias ꝛc.

¶ Feria sexta post ascensionem.

Sermo vnicus.

Sic veniet quēadmodum vidistis eum ascēdentem in celum. Act. i. Ideo predicauit vobis quō xps ascendit in celum. Modo autē volo vobis declarare quō descendet cito in iudicium. Materia erit vtilis. Sed primo saluet virgo maria ꝛc. Pro declaratione huius et introductione materie predicāde sciēduꝝ q̄ in sacra scriptura inueniunt duo xpi aduētus: ꝑm q̄ erant due reparatiōes necessarie. Ex peto enīz Ade humanum genus incurrit duo mala.

Primum in anima.

Secundum in corpore.

¶ Primo eī qñ ala ꝓdidit gr̄am dei incurrit ignorātias. Scōm in corpe qz cuꝝ labore opz victū acquirere: habere miserias: tribulationes: et finaliter opz nos mori. Propter hoc duo aduentus xpi legunt: primus est preteritus qñ venit ad reparādū mala aiarū. Primo eī reparauit mala aiarū: sicut pr⁹ venerāt mala aie ꝑ corpis: qz oia peccata et culpas et defect⁹ reparauit p sacrm baptismi et per alia sacramenta ecclesie. Ignorantias a ie reparauit per legē euāgelicā et spūalem quā dedit dando anime diuersas gratias et virtutes. In isto aūt aduētu non reparauit mala corpis: sz adhuc cū labore et sudore vivimus et etiā morimur. Sed in scō aduentu scz qñ veniet ad iudiciū cito in breui: tūc veniet ad reparandū mala corpis: qz tūc resurgem⁹ cū corpib⁹ gloriosis iuuenes etatis. xxx. annoꝝ: sine oi defectu et labore vel dolore immortales impassibiles. De istis autoritas apparebit in fine et nō mentiet. Si morā fecerit expecta euz: qz veniens. s. in primo aduentu: veniet supple in scō: et nō tardabit. aba. ij. Quare ārt veniet huc declarat thema dicēs: sic veniet quēadmoduꝝ ꝛc. In xpi ascensione notauit sex circunstantias seu conditiones.

Prima associatio gloriosa.
Scōa cōclamatio visceriosa.
Tertia cōgregatio cūpiosa.
Quarta allocutio gratiosa.
Quinta increpatio rigorosa.
Sexta retributio virtuosa.

¶ Oēs iste cōditiōes silr erunt in xpi descensione ad iudiciuꝝ: igit: veniet quemadmodū ꝛc. ꝓtz tota materia i summa. Pria q̄ ꝓditio vl circūstātia q̄ fuit in xpi ascēsiōe fuit associatio gl̄iosa. qz nō ascēdit sol⁹ sz cū magna societate gl̄iosa oiz sanctoꝝ angelorꝝ q̄ descēderūt ad sociandū regem eoꝝ et oim sanctaꝝ aiaꝝ a primo iusto. s. abel q̄ mortu⁹ fuit vsq; ad vltimū mille milia q̄s posset numerare: et aliqui precedebāt et aliqui sequebant: et xps ibat in medio quēadmodum fit in ꝓcessiōib⁹. Hec vocat associatio gloria-

sa de ꝙ dicit Ber. in sm̃o. aſcēsiōis. Quā digna est ista processio ffres charissimi ꝙ xp̃s cū alaꝝ sāctaꝝ z celestiū ꝟtutuz triū phali pōpa deducꝰ est ad patrē. Sic veniet i die iudicij: qz nō descendet solꝰ: sed oēs angeli descēdēt cū eo: z oēs sci z sctē qz in ista die euacuabit celū totū. Dicak practica qūo i die iudicij de mane xp̃s dicet ꝟgini marie mſri sue. Vſr̃ mea: hec est dies iudicij. iō descēdamus ad iudicādū mundū: z vos angeli: pncipat⁹ z potestates p̃cedatis z vos patriarche pphe apostoli: martyres: pfessores. ꝟgines ꝛc. sequimini. Et xp̃s cū virgine maria in medio descendet: sic veniet ꝛc. De hoc pphetia Dñs ad iudiciū veniet cū senioꝝ ppli sui z pncipiꝝ. Esa. iij. Nota cum senioribus. i. sctis: qz licet multi eoꝝ iuuenes fuerūt mortui: tñ dū viuerēt gubernauerunt se vt senes. Itē cū principibus. i. ageles sanctis ꝙ sunt principes ad gubernādum pplz suū: ergo sic veniet ꝛc. Moraliter ecce ꝛ̄stum plane manifestabunt opera vestra nō solum bona: sed etiā mala oēs cogitationes: locutiones: operationes: z omissiones. O quanta mala tūc discooperient: qz voluntate diuina solo intuitu videbunt oia peccata z dicet. O ecce traditor ille qualia operatus est iste: iuste dānat⁹ est. Et ꝙis verecundia erit? Multi reputant boni z iusti qui tūc erunt dānati. Propter hoc dicebat aplus. Nolite ante tp̃s iudicare quoadusqz veniat dñs ꝙ z illuminabit abscondita tenebraruz: z manifestabit cōsilia cordiū. ſ. Cor. iiij. Tūc em̃ respiciet z dicet. Et quis ille: nō est ille talis religiosus? Immo. O ribalde hypocrita: videbat deuoꝰ z ecce qūo erat ppuetarꝰ: iobediēs: z malꝰ. Idē de clicis: de militibꝰ: de doctoribꝰ z de diuitibꝰ vsurarijs. Idē de mulierbꝰ parientibus secrete. vl̃ ātez̃ veniāt ad matrimoniū. Ecce qūo tūc iudicabunt a bonis. iō dicit. Nolite añ tp̃s iudicare. Regratiamini mihi si dē vobis modū z remediuz cooperiendi pcā vestra: ne illa die appeāt in cōfusionē vestrā. Cooperiatz̃ vos velociter: que quatuor spēs hz sine quatuor frusta vel angulos: scz contritionē: confessionē ꝛc. De hoc autor. Dō. Beati quoꝝ remisse sunt iniquitates: z quorum tecta sunt pcā. ſ. pallio pie. Beati sup. erūt i illa die. Ista remissio fit in cōfessione dicente xp̃o. Quorum remiseritis peccata: remittunt eis: z quoꝝ retinueritis retenta sunt. Joā. xx. Secunda conditio sine circunstantia fuit conclamatio virtuosa sine viscerosa. Dicak similitudo de rege qui misit primogenitū suū ad barbariā Qua cepta cum magnis periculis z pelūs finaliter redijt ad patrē. In cuius occursu fit conclamatio tubarum z gētiuz dicentium vivat vivat. Ita propue fuit de dño iesu xp̃o dei patris primogenito. z vnigenito quē misit ad barbariā hui⁹ mūdi sicut radius solis mittit a sole. Ut obtineret genus humanum bellauit cōtra demones z cōtra infideles z peccatores: z fuit grauiter vulneratus finaliter ho die victoriosus redijt ad patrē. Ideo cogitate qualis clamatio facta fuit. ſ. āgeloꝝ z sanctoꝝ. De hoc dauid in p̃. xlvj. dicit. Ascēdet deus in iubilo: z dñs in voce tube. Stego. Jubilus est exultatio mētis que nō pōt exprimi nec taceri. Patet Sic veniet quēadmodū ꝛc. nā in die iudicij quando cum virgie maria z omnibus sctis angelis z alijs sanctis descendet in aere: oēs mortui subito resurgēt diuina ꝟtute. Dicet em̃ christus michaeli Citentur partes ad iudiciū: z statim tuba sonabit. Nō intelligatis ꝙ illa tuba sit alicuius metalli vel eris: vel argenti: sz ōt similitudinarie: qz sicut tube hab̃ent voces terribiles: z mouent sanguinē hominū z equoꝝ: z aiank: ita erit tunc vna vox terribilis ꝙ ad quatuor partes terre clamabit dicēs hz hier. Surgite mortui venite ad iudiciū. In primo puncto omnes mortui a primo vsqz ad vltimū tā boni ꝙ mali resurgent in etate. xxx. annoꝝ sine mortui fuerit senes vel iuuenes sine pueri in vtero matris mortui qlibet animā tam bonā ꝙ malā assumet suū corpus virtute diuina. De hoc Auto. Ipse dñs in iussu z in voce archāgeli z i tuba dei descendet de celo. i. Thes. iiij. Moraliter. Rogo vos ꝙ cogitetz̃ p bono statu vite vestre: qūo erit terribile audire illaz vocem que in celo z inferno audiet? oēs terrebit. Quid erit de peccatore i illa die qualiter timebit. Sāctus Hiero. dicebat de se ꝙ cogitabat ō his. Sive comedam sive bibā sive quid aliō faciā semper vi-

dek sonare i auribꝰ meis illa vox terribilis tube. Surgite mortui ꝛc. O vos boni homines ꝙ q̄dꝰ cogitatꝫ in taberna si ibi est bonꝰ vinꝰ: ꝛ alter i coq̄na q̄d cōedet ꝛ alt̄ i bordello si ē ibi alīq̄ pulchra putana: ꝛ alt̄ quo possit ꝺcipeꝛ alter. Et sic vadimꝰ ad mortē iferni sine timore vt cap̄ ad macellū. Quatr daret bonū ꝓputū thesaurariꝰ regis. q. uiij. vel. v. annis dispēsauit pecunias regis: cui dicerētur. Cras ꝙ pena mortꝫ reddas mihi bonū ꝓputū: ziste nō haberet aliq̄d i scriptꝫ. Sic de nobꝫ q̄ ministrauimꝰ plusq̄ thesaurariꝰ regꝫ. prio ēm cogitatiōes cordis ex q̄ habuistꝭ vsū liberi arbitrij. De oibꝰ oz te reddere ꝓputū. Jtē ꝙ ore. Jtē de oi ꝙbo bono vl malo sive ocioso: qꝛ ꝙbū ociosum ꝺr qꝙ nō est bonū nec malū: de oibus opz te reddere cōputū deo. Autoꝛ. Dico vob̄ q̄m oē verbū ociosuz qꝙ locuti sūt homines reddēt rōnē de eoꝝ die iudicij. Mat. xij. Jtē de oibus q̄ audiuistis: de oi passu quē fecistꝫ de oi motu manuū ꝓpedū ꝛc. de q̄libz bolo panis: de q̄libz tacea vini: ꝛ de oibꝰ bonis terrenis: diuitijs: hereditatibꝰ ꝛc. de oibꝰ gratijs a deo datis. De oibꝰ habebimus reddere cōputuz deo: ꝛ de oibꝰ istis habetꝫ aliq̄d i scriptꝫ: nihil. Quatr ꝙ debemꝰ timere: qꝛ illa die celū ꝛ tra tremēt Jō ozat ecclia di. Libera me dñe ꝙ morte eterna i die illa tremēda q̄n celi mo. sunt eterra ꝛc. Remediū ē si vultꝫ eē sine timore i illa die custodiatꝫ festa ex q̄ laboratꝫ sex diebꝰ: q̄escatꝫ i septio die qꝛ sic q̄eunt deꝰ. nō dō. Jn mēoria eterna erit iustꝰ ab auditiōe mala n timebit. ps. cxj. Tertia ꝓditio sive circūstātia fuit ꝓgregatio copiosa. s. hoiz ꝛ mulieꝝ i mōte oliueti: pñs fuit ꝙgo maria ci alijs sctis mulieribꝰ: apli ꝛ alij discipli. Dicit apls. j. cor. xv. qꝙ visus est plusq̄ quingētis fratribꝰ simul q̄ cōuenerāt. Act. i. Nā in die iudicij oēs tā boni q̄s mali ꝓgregabūt in valle iosaphat. Auto. Jn diebꝰ illis ꝛ in tpe illo cū cōuertero captiuitatē iuda ꝛ hierlm congregabo oēs gētes ꝛ deducā eas in vallē iosaphat ꝛ ibi disceptabo cū eis. Joheł. iij. Boni aūt erūt a dextris: mali aūt a sinistris. Cū venerit filius hois in maiestate sua ꝛ oēs angeli cū eo: tūc sedebit sup sedē maiestatis sue: ꝛ cōgregabunt ante eū oēs gētes ꝛ sepabit eas ab iuicē sicut pastor segregat oues ab hedis. ꝛ statuet oues a dextris ei: hedos aūt a sinistris Mat. xxv. Moralr iuxta dictam ouiū: hedoꝝ dilata sicut tibi placuerit. Si vis vide de ista materia in sermōibꝰ ꝙ aduētu dñi. Quarta circūstātia fuit allocutio ꝙtiosa qꝛ dicit aplis. Accipietis ꝓtutē supueniētis spūscti i vos: ꝛ eritꝫ mihi testes i hierlm ꝛc. Act. j. vel illō. Cūtes i mūdū vni ꝛc. Mat. vl. vl illō. Ecce ego vobiscuz suz vsq̄ ad ꝓsummationē seculi. mat. vl. Dico q̄ sic veniet: qꝛ tūc mltū gratiose loquet bonis q̄ erūt a dextris: leta facie dicet eis vt mr filio. veni fili mi veni: dabo tibi fructꝰ. Sic xps dicet. Venite bñdicti pris mei possidete paratū vobis regnū a cōstitutiōe mūdi. Mat. xxv. Ecce allocutio xpi gratiosa. Moralr nota applausū xpi ad bonos diuersimode iuxta diuersos statꝰ hoim dicētis. O bñdicte veni tu q̄ fuasti tuā religionē ꝛ sic de alijs. Et boni eleuabunt in altū ꝛc. i aere cū sctis. de hoc apls. hoc ēm vobis dicimꝰ i ꝙbo dñi qꝛ nos q̄ viuimꝰ q̄ residui sumꝰ i aduētu dñi. Et sequit. Deinde nos q̄ viuimꝰ q̄ residuimur simł rapiemur cū illis i nubibꝰ obuiā xpo i aera: ꝛ sic sp cū dño erimꝰ. j. Thes. iij. Quita cōditio fuit reprehēdēdo increpatio rigorosa: ꝛ increpādo pctā. De hoc dicit euāgeliū: appuit illis iesus ꝛ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duriciaz cordis qꝛ his q̄ viderāt eum surrexisse a mortuis nō crediderāt. Mar. vl. Et sic veniet ꝛ arguet dure ꝛ increpabit malos q̄ erūt a sinistris eiꝰ dicēs. Discedite a me maledicti ꝛc. Mat. xxv. Sicut dicit hō illi q̄ vult expellere de domo sua: discedite ꝛc. Moralr. Nota exprobrationē xpi ad malos diuersimode iuxta diuersitatē pctōꝝ ibi tūc erūt tres plāctꝰ flebiles. Primꝰ erit iudeoꝝ: scōs erit agarenoꝝ: tertiꝰ malorꝝ xpianoꝝ. de pmo zac. in psona xpi. Aspicient ad me q̄ cōfixerūt: ꝛ plangēt eū ꝛc. zach. xij. Scdo qꝛ agareni nō obedierūt xpo: cū tñ dicat machometꝰ q̄ credēt eua gelijs xpi. O q̄lis planctꝰ ꝛ dolor erit tūc inter eos. De tertio dicit xps pctōribus ꝛ malis xpianis. Discedite a me maledicti q̄ fuistis supbi. vani ꝛc. cū ego fuerim humilis ꝛ dederim vobis exemplū humilitatis. Jdē de auaris: luxuriosis iracundis ꝛ vindicatiuis ꝛc. Pater exurget cor

ra filiũ ⁊ ecõuerso: vror J virũ ⁊ ecõuerso. Et quãto amores fuerũt hic maiores tanto plus inter eos erũt dolores fletus: ⁊ aduniuĕ pſecutiones. Jõ auiſemꝰ ⁊ bona hora corrigamus nos. ergo eſtote parati: qꝛ qua hora nõ putatꝭ: filiꝰ hoiſ veniet. Lu. xij. Sexta ꝓditio fuit retributio virtuoſa: qꝛ qñ fuit in celo collocauit ſãctos patres in ſuis cathedꝛ in ordinibꝰ angelorꝫ. Apls. Aſcẽdẽs xp̃s in altuꝫ: captiuã duxit captiuitatẽ: dedit dona hoibus. Eph. iiij. Sic veniet. Prio eſſ retribuet malis di. Jnferne aperi os tuũ ⁊ deglutꝰ oẽs iſtos impios: hoc facto terra redibit in primũ ſtatũ in quo fuit in puncto mũdi. Tũc xp̃s cũ ỽgine maria aſcẽdet in celũ p̃cedẽtibus ãgelis ⁊ oẽs beati ſequent. Et qñ intrabũt celũ: ſcti q̃ nõdũ ocꝭs corporeis viderũt celũ dicẽt. O dñe tã pulchra res. Et xp̃s. Cogitate qꝛ ego cũ patre ⁊ ſpũſctõ certauꝭ ⁊ p̃cio ſanguis mei chare emi vobis regnũ iſtud. O dñe nõ poteramꝰ cogitare: ⁊ collocabunt iter oẽs ãgelos ſũe iter ordies ãgelorꝫ i ſuis cathedris. Aut. Filiꝰ hoiſ vẽturus eſt in gl̃ia p̃ris ſui cũ angelis ſuis: ⁊ tũc reddet vnicuiq; ſm opa eiꝰ. Mat. xvj. Dũ g̃, tp̃s habemus operemur bonũ ad oẽs maxime aũt ad domeſticos fidei. ad Gal. vj. ergo. Sic veniet quemadmodum ⁊c.

¶ Sabbato poſt aſcenſionem. Sermo.

In ciuitate ſanctificata ſilr reqeui. Eccl. xxiiij. Materia quam volo mõ predicare. erit qualr alia deuota ad inſtar xp̃i aſcẽdit i celũ habebimꝰ bonas doctrias. Sz prio ſalu. ỽgo maria. ⁊c. Verbũ thematꝭ ẽ ꝓprie ỽbũ ỽgis marie: ſz appropriate eſt ỽbũ cuuſlibz aie buote eũtis ad padiſſũ: ⁊ dicẽtis. In ciuitate ſctificata. ſ. i gl̃ia padiſi: ſimilr. ſ. xp̃o aſcẽdenti requieui. Prio declaratiõe huius verbi ⁊ introductione materie ſciẽdũ eſt qꝛ gloria paradiſi dicitur ciuitas ſanctificata. Rõ: qꝛ gloria paradiſi ẽ ordinata vt ciuitas hier'lm q̃ tribus muris erat circũdata. vt nutra pape vel imperatoꝛ q̃ habet tres coꝛõas. Jn prima clauſura ſanctoꝝ habitabãt laboratores. Jn ſcõa almoꝝ habitabãt milites ⁊ pp hete. Jn tertia erat templũ dñi ⁊ palatiũ regis: et in ea habitabant ſeruitores dei ſcz lenite ⁊ ſacerdotes. Sic in celo ſunt tres hierarchie. q̃ſi tres muri. Jn prima habitãt q̃ in hoc mũdo vixerũt ſimpliciter in ſeruitio dei. Jn ſcõa aũt magis: pfecti ⁊ virtuoſi. Jn tertia altiori habitãt illi q̃ in hoc mũdo tenuerũt vitam apoſtolicã dimittẽtes diuitias ⁊ honores tpales ꝓpt̃ deũ: ⁊ fuerunt ardẽtes in charitate dei et amore. Ecce ratio q̃re gloria paradiſi dicitur ciuitas: cuiꝰ p̃ticipatio in idipm. in ꝓ. Letatus ſuꝫ. Dicet aliq̃s ſi ita collocati ſunt in paradiſo ſm ſuperiꝰ ⁊ inferius an vidẽt oẽs deũ. Dico q̃ ſic. Jõ dicit. cuius participatio in idipſum. dicit etiã ſctificata. i. in ſctitate cõfirmata. Jn hoc mõdo nullus ſcõꝝ niſi xp̃s ⁊ virgo maria fuerũt ſine pcõ. Sed in paradiſo ſunt ita ꝓfirmati q̃ non poſſunt peccare ideo oẽs ſunt ſancti. Auto. Omnis q̃ relictus fuerit in ſyon ⁊ reſiduus in hieruſalem: ſanctus vocabitur oĩs qui ſcriptus eſt in vita in hier'lm. Eſa. iiij. Nota. Oĩs qui relictus fuerit in ſyon. Syon ſignificat vitã preſentẽ: in qua q̃ bene virerit: ꝺ ſyon veniet in hier'lm ſcz in viſionem pacis padiſi. De iſta ciuitate dicit thema in perſona aie ſctẽ. Jn ciuitate ſanctificata ⁊c. Nota quinq; in aſcẽſiõe chriſti ad quoꝝ ſimilitudinẽ alia ſancta aſcẽdit in requiẽ ciuitatis ſupne: q̃ quinq; ſunt neceſſaria volẽti aſcẽdere: ⁊ ex mundo exire Primo quidẽ xp̃o affuerũt angeli celorũ oẽs aie ſanctoꝝ: parẽtes: apoſtoli ꝛdiſcipuli ⁊ amici. De hoc legit figura Gene. xxxij. de Jacob qũo ſolus receſſit de domo p̃ris: ⁊ cũ baculo i manu trãſiuit iordanẽ: ⁊ poſt multũ tpis rediẽs cũ magna mltitudie dixit. Jn baculo meo tranſiui iordanẽ iſtũ: nũc cũ duabꝰ turmis regredior ⁊c. Figura fuit xp̃i. Flumẽ iordanis ſigt paſſionẽ ⁊ mortẽ xp̃i. Jor. i. rinus. danis. i. iudiciũ. Jordanus. i. riuꝰ iudiciũ. ecce moꝛs xp̃i: ad quã ſtatiꝫ natus incepit fluere. Et iõ mõ ꝺr riuꝰ. ij. Reg. xiij. Oẽs morimur: ⁊ quaſi aque dilabimur ſuper terrã. Totũ noſtrũ vinere nõ eſt niſi mori: qꝛ comedẽdo: bibẽdo: loq̃ndo: dormiẽdo: vel ſtãdo cõtinue vadimus ad mortẽ quaſi a que dilabimur. Dicitur ãt moꝛs riuus iudicij. Rõ: qꝛ morimur ꝺr iudicio qꝛ ita diffinitũ eſt dei iudicio ⁊ ſniatꝫ a

deo vt nullus intret paradisum nisi prꝰ transeat hoc flumen mortis. Intrã qꝫ nec xp̃s nec virgo maria beata fuerũt exempti. Ideo Eccl. xlj. Noli metuere iudiciũ mortis. s. cogitãdo qꝫ euades: qꝫ nullus euasit. Meminẽto q̃ ante te fuerũt & que superuẽtura sunt tibi: hoc iudiciũ a dño: oi carni &c. Jõ de morte dixit xp̃s. In baculo meo. s. crucis trãsiui iordanẽ istã. s. iudiciũ mortis: qꝫ nulla sancta ꝑsona mortua est cum eo: sed ipse solus & pauperrimus qꝫ nudus &c. Nũc aũt in die ascẽsionis cũ duabus turmis regredior. s. angelorꝫ & patrũ sancto. ũ. Similiter in recessu aie sctẽ qñ de hoc mũdo ascẽdit i celũ hꝫ duas societates de celo. Ecce qñ ꝑsona deuota que fecit magnã & ꝑdignã penitentiã est in extremis: angelꝰ bonus q̃ est custos q̃ videt ota interiora: & cognoscit horã mortis: subito ascendit in celũ: & totus letus vadit ad cathedrã xp̃i & virginis marie dicens bona noua licet xp̃s sciat totũ: tñ ipse interrogat iustũ & ipiuꝫ di. Quid est? Rñdet angelus. Dñe: vna ꝑsona per vos mihi cõmissa tot anni sũt mõ laborat in extremis: vixit bñ & sancte dicit ibi cotã xp̃o ota bõa q̃ fecit: qualis honor? Tũc xp̃s ꝓcepit michaeli vt mittat quinquaginta vel centũ milia ãgelorum: vt associẽt aiaꝫ eiꝰ. Angeli vo ꝓpt amorẽ magnũ quẽ hñt ad nos: offerũt se dicẽdo: Dñe ego sum hic mittatis me &c. Filij vero vl parẽtes seu amici q̃ sunt iã in celo qui cognoscũt angelum vadũt ad xp̃m dicẽdo. Dñe vos ꝓcepistis honorare parẽtes: iõ pr̃ meus vel mr̃ mea vl talis amicus noster modo est ad mortem infirmus: iõ de vestra licẽtia ibimus ad associandũ eũ: & placet xp̃o: & veniũt cũ angelis: & nõ videant a nobis carne impediẽte: tñ tota camera est plena, eorũ ꝑntia & statim aia sentit eoꝝ ꝑsentiã: & qñ est ex corꝰ stans videt ãgelos & alias claritꝰ q̃s vos videtis me mõ. Et dicit. Etsi mihi tãtus honor? Et ascẽdit cũ eis i celuꝫ. Aug. Ecce quo ꝓputati sũt iter filios dei: & inter sctos sors illoꝝ ẽ. Sap. v. Talis aia põt bñ dicere. In ciuitate sctificata fuit &c. nõ dico equaliter xp̃o ascendenti redeuntes. Secꝰ de anima tm penitẽte q̃ nõ dolet de peccatis: nec confitetur: nec restituit: nec remittit inimicis ad talẽ nõ veniũt ãgeli boni sed demões. Dicat quo illemet diabolꝰ qui fecit eã peccare qñ est i articulo mortis vadit ad lucifer dicẽs. Talis religiosus: clericus vl laicus quẽ ego inclinaui ad pctã: mõ est in articulo mortis. iõ habeamꝰ societatẽ. Et lucifer mittit copiaꝫ demonũ: & aia statim sentit eorum ꝑsentiam & nollet exire: & reuertit intꝰ. Sicut em criminalis vel criminosus nollet exire captionẽ qñ dꝫ duci ad furcã: sꝫ cogit. Ita nũc de aia ipenitẽte. Auto. Cur q̃ erraueritis a via doctrine in cetu gigantiuꝫ cõmorabit. puer. xxj. Nota a via doctrine eũdi ad paradisum que est illa. Penitentiã agite: appropinquabit em regnũ celorꝫ. Mat. iij. Qui em ab ista via declinauerit in fine: in cetu gigantiũ. i. demonũ cõmorabit. Jõ ꝓ tpe faciamꝰ pniam si euadere volumus tam grãdia futura mala. Scda conditio & similitudo i xp̃i ascensione aie est cõclamatio. Christus nõ cũ silentio: sed cũ laudibꝰ tubaꝫ ascẽdit: sicut rex qñ redit victoriosus ad suũ regnũ a vasallis suis: fit subito cõclamatio. Ita potestis cogitare de xp̃o qñ victoriosus de diabolo: de mũdo: & de peccatoribus hodie ad suũ regnũ redibat. Cogitate qualiter aer totꝰ erat plenus chorus angelorꝫ. iõ dauid in ꝓo. Oẽs gẽtes dicit Ascẽdit deus in iubilatione: & dñs in voce tube. Greg. Jubilus est exultatio que nec exprimi potest nec taceri valet. Similiter ẽ de aia sctã & deuota: nõ dico equaliter qñ ascẽdit in celũ: scitis qualr ascendit quẽadmodũ depingit maria magdalena qñ eleuabat ab angelis in aere: ita de aia sctã aliq̃ angeli ꝓcedunt: aliq̃ comitãt: aliq̃ sequunt. Jdẽ de filijs puis q̃ veniũt aiaꝫ associare de qbꝰ deberetis facere magnũ festũ & gauditiuꝫ qñ moriunt Et vos ploratis qõ nõ deberetis facere & sctã aia ascẽdit letabũda. Et si placeat sibi talis honor. tñ dicit. Non nobis dñe nõ nobis: sed nomini tuo da gloriã. Angeli aũt cãtant vnã cãtilenã habẽtẽ tres ꝙsus sim tres ꝓtutes necessarias ad salutẽ sine saluationẽ. Prima virtꝰ est recedere a pctis & ab oi occasione peccãdi. Jsta virtꝰ est pnia ꝓpter hãc cantãt angeli ꝓmã cãtilenã dicẽtes. Felix dies: felix hora: felix tps felix mora: i qua pctã dimissti. Cogitate quantũ gaudiũ est ipsiꝰ aie

Scda ꝓ̃ms necessaria est obediẽti-
dicũ esset recedere a pctis nisi hõ
bonũ ꝓpositũ ⁊ seruaret dei
bigr̃a: vt religios⁹ kuaret
nimõias ⁊c. pp hãc cã-
felix dies felix hora
sisti. Tertia ꝓtus
plet totũ nr̃m ga
tat tertiã cãtilen
lix hora ⁊c. in
Et sic aia asc-
retur mẽdic-
ta angelis
ꝓvi. Sec⁹ e-
te: q̃ exeũ-
⁊ faciunt
porcoꝝ f
lo stret
barũ
nus
uer
rii
te
u
r

lib⁹ nō de materia terrestri
ſpiciētes per feneſtras ſuas
aiaz intrāt dicēt. O bñdi
dies in qua pniaz fecisti
h. Aia rndet. Nō nobis
oi tuo da gl̄iaz: z ſic p
hedram: vbi adorat
ipaz pducat ad de
xp̄o: qui admo
coronat a xp̄o,
a vent corona
etuſ viuēt: et
ogitatio illo
piēt regnuz
manu dñi
celo z tri
as. Dico
tōre pe
tis ſup
de aia
in in
eſto.
re
io
u

nū: tūc vn⁹ est q̄uictus si sint tres testes meli⁹ iā iudex p̄ōt eū p̄dēnare. Jō dicit In ore duoꝝ vel triū testiū ⁊c. Ecce legez quā dedit ⁊ sicut dedit illis sic alijs iudicib⁹ ita ēt vult eā seruare. Nā aīāꝫ aīa intret paradisum si sit bona vel infernū si sit mala vel purgatoriū: primo. venit ad iudiciū xp̄i ⁊ ibi iudicat. Auton. Statutū est hoib⁹ semel mori: post hoc aūt iudiciū. ad Heb. ix. In p̄mo ei iudicio xp̄s p̄cedit p legē data alijs iudicib⁹. s. cum duob⁹ aut trib⁹ testib⁹ ꝫ reū ⁊ cum q̄ō testes sunt p aīa vel ꝫ aiaz ipa iudicatur Primꝰ testis est p̄scia p̄pa humanalis. Scōs bon⁹ angel⁹ celestialis: Tert⁹ ē Iesus iudex vīs. De quolibet istoꝝ dic̄ thema. Ille. s. p̄m⁹ vel scōs vel tert⁹ testis testimoniū phibebit de me p me vel ꝫ me. ¶ Dico p̄mo q̄ p̄pria p̄scia humana est testis: q̄ p̄scia hois est liber i quo scribūt oia bona ⁊ mala q̄ hō facit. Cū hō facit aliq̄ bonū opus illud op⁹ transit: sed remanet scriptū in libro p̄scientie. Vbi gl̄a. Credo q̄ q̄libet nr̄m hodie oriuntur p̄ōt fuit indut⁹ genib⁹ flexis etiā illud opus iā trāsiuit: tñ remanet scriptū in libro p̄scie ad testificādum in iudicio. Itē si hodie fecisti elemosynā: et deuote ⁊ cū silētio audiuisti missā. Idē si salutasti alīū bono corde: ⁊sic de alijs Ista opa trāseunt sed remanent scripta in libro p̄scie. Auto. Cū gētes q̄ legē nō h̄nt naturaliter ea q̄ legis sūt faciūt hmōi legē non h̄ntes ipsi sibi sunt lex: q̄ ostendunt opus legis scriptū in cordib⁹ suis. Rom. ij. Idē de malis opib⁹ dicas. Dixisti hodie aliq̄ mēdaciū illud iā trāsiuit: sed manet scriptū i libro p̄scie ad testificandū p̄ te in iudicio. Idē si iurasti per deū ⁊ vituperasti aliquē: vel locutus fuisti in missa: si es religiosus q̄ sedere in mensa debes vel respexisti mulierem discurrendo p̄ villā vel ciuitatē vel in ecclesia. Autoritas. Impfectū meū viderūt oculi tui ⁊ in libro tuo oēs scribent. p̄s. cxxxviij. No. Impfectū meū ⁊c. quasi diceret: dñe q̄n ego peccabā credebā facere p̄cā secrete absconditō me a gentib⁹: sed tu dñe vidisti ⁊c. in libro tuo ⁊c. Cōscia ei⁹ hois ē liber ei. Hō q̄ ipse fecit illū librū ⁊ creauit: ⁊ scribit ⁊ legit: ⁊ nullus alius. Cognosce re q̄n cogitatiōes cordiū siue intellectū vt sunt in intellectu solius dei est. De q̄ vide scīm Thom. j. par. q. lvij. ar. v. Modo iste liber est clausus: q̄ nullus p̄ōt legere nisi deus: ⁊ ego in mea tu i tua conscientia: ⁊ ille in sua ⁊c. Sed in iudicio q̄n aia veniet timēs ⁊ trem̄s dicet xp̄s. Videam⁹ librū ⁊ tūc p̄scia aperiet ⁊ dabit testimoniū. Si aia recessit a corpore in gr̄a mala ⁊ p̄cā nō apparebūt in cōfessionē: intimo in bonū testimoniū aie in gr̄a. Vñ aplūs. Gl̄ia nr̄a hec est testimoniū p̄scie nr̄e. ij. ad Cor. j. Sed si vixit i mala vita p̄cis ⁊ finaliter mouit ipenitēs tūc nullū bonū apparebit scriptū in libro p̄scie: q̄ q̄diu fuit⁹ in p̄cō opa nr̄a nō sunt meritoria. Jō nō apparebūt nisi mala opa scripta in charta illa. nō aplūs. Testimoniū reddēte illis p̄scia ipsoꝝ et inter se inuicē cogitationū accusantiuꝫ aut etiā defendentiū in die cū iudicabit deus de occulta hoim. Ro. ij. Do vobis hoc remediū ⁊ bonū p̄siliū q̄ si vultis memorie ⁊ mihi credere: tūc testimoniū p̄scie vestre erit p vobis ⁊ non ꝫ vos: ⁊z feceritis multa mala ⁊ p̄cā. Istud remediuꝫ capiatis p̄ similitudinē hanc. In quodaꝫ loco erat hō q̄dā male vite: latro: homicida ⁊ faciebat multa mala: sed secrete timore iustitie. Sed q̄tūcunq; ignis fiat secrete: ⁊ in abscondito fumus exiet. inde rex sciēs illius hois mala: cōmisit iudici illius loci: vt faceret p̄cessum ꝫ illū hoiem taliter q̄ ille hō nihil sciret. Quo facto p̄cessu clauso ⁊ signato sciens iudex q̄ hō iste cōtra quē fecit p̄cessuꝫ erat iturus ad regez: dixit sibi q̄ portaret regi vnum librum q̄ acceptauit librum et erat p̄cessus p̄tra eū factus. Cū aūt latro fuit in via cogitauit ⁊ timuit an ista scriptura esset contra eum: q̄ conscius ipse sibi de se putat omnia dici. Dicens intra se. Quid scio quid porto. Iste liber processus videtur qui aperuit dictū processum ⁊ legit ibi: ⁊ inuenit clare omnia mala que fecerat: qui incepit flere dicens. O miser quid faciam: si ego porto ho regi: suspensus sum: volebat comburere p̄cessum: sed timebat p̄dere omnia bona sua. Qui accessit ad quendam notarium amicum: exponens ei suam necessitatem ⁊ casum. Ad quem notarius

dixit si de cetero vultis vos cauere & emẽdare vitã vrã ego iuuabo vos. Qui p̃ misit emẽdã. Tũc notarius fidelis rasit ō p̃cessu subtilr: vbi erat affirmatiua posuit negatiuã: vbi erãt testes ꝑ̃ eũz posuit p̃ ipso & clausit p̃cessum dicẽdo. Mō vadatis ad regẽ: nec opz vos timere: immo rex dñi accipiet vos. Qñ aũt fuit cũ rege: assistẽtes q̃ erant cũ rege dicebant. Dñe iste est ille malus hō talis loci: capiaꝫ & statim rex mãdauit vt statim caperẽt & suspẽderet. Sed ipse hō p̃tauit p̃cessuz regi q̃ lecto p̃cessu: rex oscitatus est est & mãdauit sibi dari cẽtũ florenos. Rex iste est ille de quo ꝺr. Rex regũ er dñs dñantiũ. Apo. xix. sed malefactor est quilibet nr̃m. Sumus enim homicide & latrones ꝛc. Si tu dicis. Ego nũq̃ occidi aliquez ꝓbo q̃ sic. Homicida occidit corp̃: sz q̃ peccat mortaliꝫ occidit aiam: q̃ues eniz peccasti mortaliꝫ toties occidisti animã. Aia q̃ peccauerit ipsa morietur. Ezechie. xviij. Itẽ occidisti primũ homicida es. Autoritas. Odis enim q̃ odit frem suũ homicida est. j. Jo. iij. Itẽ quotiẽscũq̃ iciunasti vel indixisti aliũ ad peccãdũ mortaliter: toties aiam occidisti. de pe. di. j. noli dicit Augu. Noli putare te homicidã nõ esse qñ fratri tuo malũ p̃suades. Cũ enim fratri tuo malũ p̃suades occidis. Itẽ sum̃ fures quotiẽscũq̃ furati sum̃ deo honorẽ & reuerẽtiã vel obedientiam ad sua p̃cepta toties fecimus furtũ. Itẽ primo famã & ecclesie decimas seruitoribus solidatũ & mercedẽ operum mortuis legata: furtũ cõmittim̃ oẽs. Autoritas. Quotquotvenerũt fures sunt & latrones. Jo. x. c. Et p̃cessus est iaz factus clausus & signat̃. Et q̃libet portat suuz p̃cessum ad regẽ xp̃m. Ergo q̃d faciẽdũ. Dico q̃ sicut fecit latro. Prio apiaꝫ iste p̃cessus legẽdo ea q̃ ibi cõtinent. Secõ debem̃ flere sicut ille fleuit. Tertio debemus oñdere p̃cessum amico notario. Quarto fiat q̃ notari⁹ reddat subtiliter ꝛc. Primo liber ꝓscie apiet cogitãdo malam vitã quã tenuit. Si es religiosus: cogita si seruasti regl'as & cerimonias. Si sacerdos cogita qualr officiũ celebrasti si cũ pura deuotiõevel p̃ pecunia sym̃oniaꝫ turasti vel mẽtitus fuisti: si virisli caste ꝛc. idẽ de vobis: q̃libet cogitet vitã quaz tenuit isto mõ liber ꝓscie aperiet. Secundo ploꝛa. ecce p̃tritio dicẽs. O miser q̃d erit de me ꝛc. Tertio recurrere debes ad amicũ & dicere sibi totũ & oñdere sibi libriũ. Amic⁹ iste est ꝓfessor: amic⁹ plusq̃ p̃ vel mr̃ & oñdere sibi librũ debes clare dicendo pctã: Pater ego sum magn⁹ peccator. Primo feci hoc & hoc. Et post confessionem ꝓfessoꝛ dz q̃rere ꝑpositũ in corde vr̃o de cetero cauendi & emẽdãdi vitam vr̃am. Si dicatis q̃ sic tũc confessoꝛ radit & delet peccata de ꝓscia. s. cum lingua. Null⁹ gladius em̃ scindit q̃tũ lingua ꝓfessoris qñ eleuat manũ & ꝺt. Misereaꝫ tui oꝑ de⁹ & dimittat tibi oia ꝛc. Facta absolutione oia pctã & mala sũt rasa de libro ꝓscie. Ita radit subtiliꝫ qñ sicut ꝓscia erat ꝑ̃ te ꝛc. testatur p̃ te. Deinde dicet ꝓfessoꝛ mõ secure vadas ad regem. Vadit hõ securus pniam implens datã a ꝓfessore & qñ aia venit coraz xp̃o in iudicio & p̃cessus ꝓscie aperitur, oñs testes sunt p aia. Sñdictus erit q̃ consiliũ hoc seruauerit. Hoc deusmet ꝺt petõ n. Sume tibi librũ grandẽ: & scribe in ꝑ̃ stilo hois velociter spolia detrahe: cito p̃dare. Esa. viij. Nota. Sume tibi nõ alteri qz nullus alius põt ibi legere librum grandẽ. Magn⁹ liber est decretales maior decretum & maior biblia. Maior oibus his est cõscia. Liber sumitur cogitãdo pctã vt dixi. Scribitur stilo hois: qz ex quo deus factus est hõ dedit hoibus potestatem remittendi pctã & nõ añ. Auditur velociter ꝛc. Nullus dicat volo cõfiteri in quadragesima ꝛc. forte hodie& cras moueris ꝛc. Et sic ꝑz ꝑma ps sermonis. ¶ Dico scõ q̃ alius testis est angelus bon⁹ celestialis. Sciẽdũ q̃ q̃libet hõ vel mulier a natiuitate q̃ẽdiu viuit in hoc mundo hz vnũ angelũ bonuz de celo sunimo ad sui custodiã a deo oñi potẽti deputatũ. vñ hier. Magna est dignitas aiaruz vt vnaquaq̃ aia ab ortu siue natiuitatis habeat angelũ ad custodiã deputatuz: qz alr demones suffocarẽt nos & impedirẽt oia opa nr̃a. Jõ deus dat angelũ ad custodiã sicut dñs qui hz oues dat eis custodiã pastoris. De hac custodia dauid in p̃o. Angelis suis de⁹ mandauit de te vt custodiant te in oñibus vijs tuis. p̃o. xc. Iste autem testis

alios fm opa eoꝝ ⁊ fm nequitiã adinuẽ nonum ipsoꝝ. Dicũt id qđ volunt ⁊ nescũt: qz tenebrosi sunt: sed diffamãt aliquẽ ⁊ ostendunt in speculo ⁊ in ãphora ⁊c. figuras ⁊c. ⁊ sequitur diuisso itervos ꝓpter hoc non est petẽda sanitas ab eis Si tu haberes inimicũ capitalẽ in hac villa: recurreres ad eũ i tuis necessitatibus: clarũ est ꝙ nõ. Ita est de diuinis q̃ cum diabolo inimico capitali nr̃o hñt sua ꝓsilia. Ad dñm iesum xp̃m recurratis in vr̃is necessitatibus: qz ipe põt dare sanitatẽ filijs ⁊c. Precepit deus antiq̃ tus dicens. Vir sive mulier in q̃bus phitonicus sive diuinatiõis fuerit spũs mortem morianꝫ. Dñe ⁊ qua morte: an suspẽsionis: decapitationis: vel cõbustionis. Rñsio ꝙ non: sed lapidibus obruẽt eos sanguis eoꝝ sit sup eos. Leuiti. xx. Qz q̃ morꝫ suspensus vel decapitatus ⁊c. nõ nisi ab vno põt interfici. Sed qz diuinꝰ nocet toti ppl'o vult deus ꝙ a toto ppl'o occidaꝫ. Ecce quare dicit. Accedam ad vos ⁊c. vsq̃ maleficis. Scõo dicit accedã ad vos. Ista cla dz addi cuilibet peccato. Accedam ad vos ⁊ero testis velox adulteris. Qui in mr̃imonio sunt: actũ matrimoniale facere pñt sine pctõ. ⁊ ẽt qñq̃ cum peccato ⁊ mortali ⁊ veniali: ⁊ qñq̃ etiã cum merito. Sz qñ vir cognoscit de aliq̃ alia muliere: vel econtra: hꝫ pctm̃ dr̃: adulteriuz. Istud pctm̃ est multum abominabile: maxime qñ ẽ notorium qz ẽt nocet toti cõitati. Secus si sit secretum. Dicaꝫ hystoria de corinthijs q̃s paul' conuertebat ad fidẽ ⁊ post aliquot dies ira dei fuit sup eos: qz hẽbant siccitates ⁊ mortalitates. Hec dr̃ ira dei qui nescierunt cãm quare ⁊ scripserunt apl'o paulo eoꝝ necessitatẽ. Apls autẽ p lr̃az rñdit eis dicẽs. Nescitis qz modicũ fermẽtum totã massam corrũpit. Et sequitur. Auferte malũ ex vobis ipsis. ſ. Cor. v. Sz dare ꝙ sustinere adulterium notorium est destructio cõitatis. Jõ vos rectores q̃ portatis onus debetis ꝓuidere ⁊ facere ordinationẽ statim cum p̃conizatione publica ⁊ certis penis ꝙ nulla putana sive meretrix notoria posset eẽ nisi i bordelo sive lupanari: ⁊ corrigaꝫ dia ista pctã: primo de meretricibus i hospitijs. Lupanaria pñt sustineri: vt dicit Aug. in lib. de ordine. ad vitanduz mala ista pctã. Sed lupanaria ꝓticularia q̃ sunt in laqueum: nõ sunt, sustinenda et morbus ꝓtagiosus est. Qñ vxor vr̃a vel filia videt meretricem cum hoie gratulari: qđ cogitabit: cito erit putana vl qñ ꝙ fieri posset putana. Jõ ad ptẽ in remedium malorꝝ ⁊ non in laqueũ lupanaria erunt collocata ne vxorati ⁊ clerici. ⁊ religiosi venientes ad hospitũ incidant in laqueũ. Cogitate q̃le pctm̃ est. qz xp̃s dedit vitã suã ⁊ sanguinem vt saluaret alias ⁊ vos ponitꝫ ibi laqueũ vt dãnent. Scõo corrigaꝫ pctm̃ dericoꝝ de cõcubinis ⁊c. Nisi hoc pctm̃ corrigaꝫ dicit dñs Accedã ad vos ⁊c. vsq̃ adulteris. Tertio dicit. Accedã ⁊c. vsq̃ furtis. De isto pctõ deus reputat se valde grauatũ qñ notorie sit. Secus qñ secrete: qz tunc nõ est periculũ cõitati: sz qñ notorie iurãt renegãt ⁊ xp̃m despicũt: dicẽdo ẏba ẏ xp̃z virginẽ mariã ⁊ sanctos credit̃ ꝙ deꝰ surdus sit ⁊ mutus ⁊ cecus. Miꝛ est ꝙ nõ mittit plagas ad destruẽduz nos: qz talia sustinemus. Si de dño vel rege dicerent mala statim punirent. Et de xp̃o sine correctione. Deus oẽs pñt dicere: immo inter scutiferos aliq̃ ꝓuocaꝫ vt iurent ⁊ blasphemẽt deũ ⁊ beatã ẏginem mariã ⁊ oẽs sctõs: ⁊ tunc ridẽt. Et ex peccato istoveniũt siccitates: sterilitates et mortalitates ⁊ ira dei sup terrã ⁊ super habitatores terre. Sz diceret aliq̃s: q̃re sup me: qz ego nõ iuro ⁊c. Rñsio licet nõ iuremus oẽs: qz th̃ sustinemus oẽs habemus pctm̃ qñ aliq̃s iurat ⁊c. oẽs debemus insurgere ẏ eũ. O rbaldus interficiaꝫ ⁊c. ac si lupus intraret villam ad deuorandũ pueros: nõne oẽs clamarent ad lupũ: ⁊ nullus curat de blasphemia ẏ deũ immo ponũt in truffis: qñ est aliquis magnus iurator sciẽter ꝓuocãt eũ ad irã vt iuret vt ipi possint ridere de iuramẽtis illi⁹. Jõ deꝰ de rectorib⁹ ꝙquerendo q̃ hoc pctm̃ deberẽt corrigere dicit. Dñatores ppli mei iniq̃ agunt ⁊ra me dicit dñs ⁊ iugiẽ tota die nomẽ meũ blasphemaꝫ. Propt̃ hoc sciet ppls meꝰ nomẽ meũ i die illa qz ego ipe q̃ loq̃bar sup. p̃cipiẽdo. Ecce assum. ſ. puniendo. Esa. lij. Quarto dicit. Accedam ad vos ⁊c. vsq̃ q̃ calũniant̃ mercedẽ mercẽnarij

seruitoribꝰ ⁊ ancillis ⁊ scutiferis qñ completo tpe seruitij petunt salariũ dñi cãlũ niãk ⁊ facũt placita ⁊c. De isto pcõ mlt̃ grauak deus ops: intñ: q̃ pcepit per Thobiã dicẽs. Quicũq; tibi aliq̃d opatus fuerit stati mercedẽ ei restitue ⁊ merces mercennarij tui apud te oino nõ remaneat. Thob. iiij. Quinto dicit. Accedã ad vos ⁊c. vsq; hys qui humiliantvi duas ⁊ pupillos. Jã qñ mulier vel vxor aliqua pdit suũ bonũ virũ remanet vidua. ⁊ filij qñ pdunt pr̃em remanent orphani: tũc oẽs deberent iuuare. Sz mõ fit totũ oppositũ. Dicũt nõ non hñt defensorẽ: ⁊ cũ tali littera quã habeo potero habere campũ: vineã domuz ⁊c. ⁊ pr̃ satisfecit sibi de debito: ⁊ nõ curauit de lr̃a cõfidens de sua amicitia ⁊c. Sz hz pderunt vitz ⁊ carnalẽ pr̃em: non tñ perdent verũ pr̃em nec defensorẽ: qz deꝰ pr̃ orphanoz ⁊ sicut iudex viduaz defendit eos. q̃ dicit. Uidue ⁊ pupillo non nocebitis. Si leseritis eos: vociferabuntur ad me: ⁊ ego audiã clamorẽ eoz ⁊ indignabik furor meꝰ pcutiãq; vos gladio: ⁊ erũt vxores vr̃e vidue: ⁊ filij vestri pupilli. Exod. xxij. Jõ caueaz ab isto pcõ Jõ dicit. Accedam ad vos ⁊c. Serto dr. Accedã ad vos vsq; hiq̃ oppugnant peginũ. Peregrinꝰ dr viatoꝛ q̃ portat modicũ puisiõis. Jta in hoc mũdo pegrini dicunk paupes: quoz quilibet põt dicere aduena ⁊ pegrinꝰ suz apõ te. Contra illos q̃ paupes istos oppugnũt deꝰ erit iudex ⁊ testis: maxie ꝯ vsurarios qui nihil scũt facere nisi cũ vsuz. Si hñt mutuare pauplbꝰ statiz cũ vsura mutuant si vendũt plꝰ q̃ps est pcũ pdignũ recipiũt ppter dillationẽ solutionis. si emũt: minus dant ppter hoc: qz dãt pecuniã prõ ptã. Dicak ꝯ illos q̃ facũt vsurã de pannis vendẽdo plꝰ deide ille q̃ emit statim vẽdit pãnũ minꝰ. Dicak q̃ petñ esset vẽdere q̃ps nõ est suum. Jta tu vendis necessitatem alterius. Jtẽ facũt aliã crudelitatẽ ꝯ pauper qz emũt frumẽtũ ꝯ; auperes: ⁊ absõdunt ꝓperantes, ipm vendere ad pond̃ argenti. Multis cognoscere quod petñ est. Dicit scriptura. Qui abscondit frumẽta maledicet in pplis: bñdictio aũt sup caput vẽdentiũ. Prouer. xj. Septio ait accedã ⁊c. vsq; hic nec timuerunt me dicit dñs. modo audite defectũ q̃ mõ est in toto mũdo: qz gẽres habent fiduciã ⁊ timorẽ corã gẽtibꝰ ⁊ non timẽt deũ seruãt pcepta ⁊ ordinationes dñoum tpaliũ timore pene. s. q̃ngs solidoz ⁊ nõ timẽt frãgere pcepta ⁊ ordinationes dei ãs pcepit tuare nõ sub pena q̃ngs solidoz ꝙ pdendi oia mẽbra: ⁊ corpus ⁊ aiaz: ⁊ dãnationẽ eternã: ⁊ tñ nullꝰ timet. Jõ dicit xps. Nolite timere eos q̃ occidunt corpꝰ: aiam aũt non possunt occidere: ꝙ potiꝰ timete eũ q̃ põt ⁊ aiaz ⁊ corpꝰ pdere in gehennam. Matth. x.

Dñica intra octa. ascen. Sermo. iij.

Sumptus est in celum ⁊ sedet a dextris dei Mar. vl. Uerbũ ꝓpositũ pro fundamẽto ẽmois declarat excellentiam ⁊ altitudinẽ xpi qualr in quantũ hõ fuit receptus ⁊ collocatꝰ in celum dicẽs. Assumptus est in celũ: ⁊ sedet a dextris dei. Istũ verbũ hz magnã difficultatẽ i theologia q̃liter xps dr sedere ad dexteram dei inquantũ hõ. Pro cuius declaratiõe ⁊ materie pdicande introductiõe sciẽdũ q; in substãtijs spũalibus nõ reputank ptes dextre vt sinistre ꝓpue loquẽdo. Dicit enim. s. tho. ⁊ pbat pma pte. q. l. ar. j. q; angeli sunt incorporei: qz nõ sunt diuisibiles p ptes. indiuisibiles enim sunt. Jõ in eis non inuenit differentia ptis dextre vel sinistre. Sz hc q̃d est in eis totũ põt dici dextra. qz ps sinistra dr minoris fortitudinis et ꝓprie sed in angelis totũ est forte ⁊ nihil debile. Sz differẽtia ptis dextre ⁊ sinistre ꝓpue solũ inuenit in creaturis corporalibus ⁊ sensitiuis vt in hoibus ⁊ aialibus q; arbores ⁊ lapides nõ dicunk habere ptes dexteram ⁊ sinistram: qz equalr habent fortitudinẽ in qualibet pte. Homines vero ⁊ animãta hñt maiorẽ fortitudinẽ ⁊ virtutẽ in dextra q̃ps in sinistra. Ideo dicit Salomõ. Leua eꝰ sub capite meo ⁊ dextera illiꝰ amplexabit me tanq̃ res fortis ⁊ firma. Cañ. ij. Ergo dicit ꝓpria. Assumptꝰ est i celũ ⁊ sedet a dextris dei Et etiaz est articulꝰ fidei: q̃ dicit. Ascendit ad celos: sedet ad dexterã dei pris. Si dicas cũ pater in sua essentia ⁊ diuinitate sit substantia spiritualis et indiuisi

bilis quo reperiꝛ in ea pars dextra: cuꝫ in eo nō sit sinistra: qꝛ in eo nihil debile sed est tot⁹ fortis ⁊ oēs. Rñdeo, q in deo dextra sumiꝛ similitudinarie ⁊ figuratiue ꝓ bi gꝛa. Sicut qñ ad aliquem magnū dñm venit magne pſone ⁊ notabiles. Iste dñs cā honoris ad dextrā suā facit stare honorabiliorē pſonā. Ita legiꝛ de mꝛe Salomonis. iij. Reg. ij. Posit⁹ est thronus mri regis q̄ sedit ad dextrā ei⁹. Et post regē erat pſona excellētior: ita q̄ sedere ad dextrā signt hꝛe excellētiaꝫ honorē seu dignitatē sup oēs alios. Et qꝛ xp̄s est in excellētiori gꝛia: honore: et dignitate in pādiso sup oēs creaturas. Jō ꝺr sedere a dextris dei. Cū g̃ dicit thema. Assumptus est in celū: ⁊ sedet a dextris dei sensus est in maiori excellentia honoꝛe ⁊ dignitate exisht: ⁊ ē maior oibus creaturis. Sup hoc qō ꝺr in thema te: sedet a dextris dei fundabo materiā meā: qꝛ articul⁹ fidei dicit in singulari: sedet ad dexterā dei: ꝓ oppositū thema dicit in plurali: sedet a dextris dei? Rñdeo q ad dexterā dei sedere in singulari notat summam excellentiaꝫ: de qua, loquitur articulus fidei: sed qꝛ ista sūma excellentia triplicatur in xp̄o. ſ.

Maiestas imperialis.
Dignitas pontificalis.
Autoritas iudicialis.

¶ Per his trib⁹ excellentijs dicit thema. Assumptus est in celū: ⁊ sedet a dextris dei. Prima g̃ excellētia er qua xp̄s ꝺr sedere a dextris dei est maiestas imperialis Imperator est em̄ maior dñs tpalis hui⁹ mundi: q: est sup oēs reges ⁊ principes dñs. Ista habuit xp̄s in sua ascēsiōe: qꝛ oēs creature tā spūales q̄ corpales sūt sub eo. De hoc apls dicit. Constituens ad dexterā suā in celestibus supra oēm principatuꝫ ⁊ pt̄ātē ⁊ ꝯutem ⁊ dñationem: ⁊ oē nomē q̄ noiaꝛ nō solū in hoc seculo: sed etiā in futuro: sed oia subiecit sub pedibus eius. ad Ephe. ſ. de ista xp̄i imperiali maiestate dixit Dauid in ꝓs. cij. Benedic pmo. Dñs in celo paravit sedē suā: ⁊ regnū ipsius oib⁹ dñabit. Nota paravit. ſ. in terra hūanitate sua ⁊ qualr paravit. Dico q ꝑ virtutem humiltans. Voluit enim humiliari infra oēs creaturas: ideo meruit exaltari sup oēs creaturas sm legē ⁊ regulā dicentē Quis q̄ se humiliat exaltabiꝛ. Lu. xviij. Creature sunt in triplici gradu vt quia sunt in celo vt angeli vel in terra vt homines: vel in corde terre vt demones. Sub oib⁹ istis xp̄s voluit se humiliare In celo em̄ sunt nouē ordines angelo⁹.

Prim⁹ est ordo altior. ſ. seraphin vbi sunt plures angeli q̄ homes in mundo.
Secundus cherubin.
Tertius thronorum.
Quartus dominationum.
Quintus virtutum.
Sextus potestatum.
Septimus principatuum.
Octauus archangelorum.
Nonus angelorum.

¶ Xp̄s aūt in die incarnationis sue humiliauit se sub oib⁹ angelis descēdens de cathedra eternitatis sue: ⁊ nō assumpsit natūrā angelo⁹: q̄ venit in hūc mūdū vt radius solis q̄ nō recedit a sole et assumpsit naturā humanā vt radi⁹ solis colorē vitri ꝛc. Jō ait dauid. Minuisti eū paulomin⁹ ab angelis: qꝛ fuit passibilis sm humanitatē ⁊ angeli sūt impassibiles. Scōo voluit hūiliari sub homibus. ſ. in sua vita ⁊ ꝯuersatione: qꝛ vixit ita pau⁹ q̄ nūq̄ aliquis hō fuit ita pauper. Primo in natiuitate qꝛ nō in domo sed in porticu: in via publica nasci voluit nō in lecto sed in p̄sepio reclinatus Item nūq̄ voluit hꝛe domū nō camerā nō cellā ꝓpriā sed inuitabaꝫ ad dormiēdum ꝛc. Item in fine vite sue voluit humiliari: qꝛ sagionib⁹ ⁊ ribaldis ⁊ latronibus fit ꝓcessus añq̄ sententiēk: q̄ nō sic est factū de xp̄o: qꝛ iudicat⁹ fuit sine ꝓcessu. Jdeo dauid in persona sua dixit Ego aūt sum vermis ⁊ non hō: opprobrium homm ⁊ abiectio plebis. ꝓs. xxj. Q̄ esset hō tñ nō tractabaꝫ vt homo sed vt vermis despectus calcabatur: ita xp̄s in sua passione. Tertio voluit humiliari sub demonibus: qꝛ pmisit se tentari a diabolo qui tentauit eum de pctō gule. Secundo de peccato vane glorie. Tertio de peccato auaritie. Matt. iiij. Sed diabolus fuit victus. Fiat ergo ratio. Sic scōm legem diuinaꝫ. Omnis qui se humiliat exaltabitur: ⁊ quanto plus se humiliat tāto magis exaltatur: ⁊ quia

xps fuit tñ humiliat⁹ vt dictū est. Ideo parauit in celo sedē suā. s. p humilitatē Autoritas. humiliauit semetipm factꝰ obediēs ⁊c. vsq; dei pris. ad phil. q. mo ralr hic nota p talē ꝓtiā. Si dñs iesus xps vt conseq̄ret tantā gl̄iam voluit in hoc mūdo tñ humiliari: q̄to magꝭ nos q̄ respectu sue maiestatis nō sumus nisi ⁊mes putridi. Si cupimus hr̄e cathe dram in paradiso debemꝰ nōs humilia re ⁊ obedire xp̄iani platis filij parētibꝰ discipuli magistris: iuuenes senibꝰ: vxo res viris suis non ꝫ deū. socius socio: et sic de alijs. No. exemplum de euāgelio. Xps semel ⁊ venit in quādā domū festus ex itinere ⁊ sedebat: apli aūt fecerūt sibi q̄nem dicentes. Quis putas maior est in regno celoꝝ. Mat. xviij. qr nos nō sci mus eā determinare. Et xps. Bñ placet mihi q̄ de istis disputatis: ⁊ volens eis clare determinare q̄nem: vocauit vnuꝫ puerꝫ q̄ erat ibi. Dr̄ q̄ fuit sctūs Marcia lis: ⁊ statuit eū i medio eoꝝ ⁊ dixit. Qui cūq; humiliauerit se sicut parul⁹ iste hic maior est in regno celoꝝ. Mat. xviij. Maioritatē gl̄ie deꝰ statuit in illo q̄ q̄lz pōt hr̄e. Si aūt ꝓstituisset in dñio dicen do. Quicūq; erit maior dñs in hoc mun do erit maior in paradiso quid fecissent paupes. Idē de maioritate in scīa quid fecissent simplices ⁊ ignorantes. Idez de maioritate in fortitudine: q̄d dixissēt de biles. Sed istis dimissis maioritatē glo rie ꝓstituit in hoc q̄ libet pōt hr̄e. s. in humilitate q̄ maxime in corde cōsistit: humiliemꝰ nos ⁊ dimittamꝰ inflationes cordis ⁊ diuitias remittēdo iurias inimicis. Apls petrus. Oēs inuicē humilitatē insinuate: qr deꝰ superbis resistit humilibꝰ aūt dat gr̄am. j. Pet. v. ⁊ Ja. iiij. Scōa xp̄iexcellētia q̄ ōr sedere dignitas pōtificalis. Jā sctus q̄ inter oēs platos ecclesie papa est maior istā dignitatem hz xps. De hoc Dō. ps. cix. Dixit dñs do mino meo: sede a dextris meis: subdā ꝓ qua cā. Tu es sacerdos in eternū sm ordinē melchisedech. Nullus papa hz dignitatē papalē nisi ad vitā: xps aūt ineternū. No. sm ordinē melchisedech. non sm ordinē aaron: sed sm ordinem melchisedech qui in lege nature erat sīr rex ⁊ sacerdos valde deuotus: q̄ obtulit panē ⁊ vinū in sacrificio. vt legitur gen. xiiij. Nota hystoriā de abrahā q̄ cum. cc. ⁊. xviij. sctorū ferit vicit. iiij. reges: ppt̄ q̄ melchisedech obtulit panē ⁊ vinum ex quo intellexit abrahā q̄ xps messias de buit instituere sacrificiū in materia pa nis ⁊ vini: ⁊ fletit genua ⁊ melchisedech bñdixit ei ⁊ ait. Bñdictus abrahā deo al tissimo q̄ creauit celū ⁊ terram. Nota q̄ sacrificiū melchisedech figurabat sacri ficiū q̄ xps instituit: ⁊ q̄ melchisedech nō obtulit sacrificiū quousq; abrahā ha buit victoriā de istis q̄tuor regibꝰ innui tur hic moraliter q̄ hz oēs tenemur cōicare in pascha. Tñ opz nos primo hr̄e victo riam de quatuor regibus. s. de quatuor passionibus ex q̄bus veniunt oia pcta q̄ facimus. Primus est amor inordina tus: q̄ bellat ⁊ multos vincit ⁊ captiuat sed vincitur a nobis q̄n p nulla re mūdi hō facit ꝫ deū. ꝫbi gr̄a. Parētes dili gunt filios: auiseris vos q̄ ex isto amo re inordinato nō faciatis aliq̄d ꝫ deum eūdo ad demones vt sanent. vel faciēdo vsuras vt ditent ⁊c. Itē filij diligūt pa rētes vir vxorē ⁊ econuerso: attēdatis ne ꝓpter hoc faciatis ꝫ deū. Et si diligitis diuitias: honores: dignitates: atrēdatis ne ꝓpter hoc faciatis ꝫ deū. Scōs rex ē timor inordiatus de amicis. Verbi gr̄a Si aliq̄s amicus vel ꝓsanguineꝰ velter p aliquo crimine sit captus: ⁊ vos estis vocatus p iudicē sub iuramēto vt testis ⁊ vos scitis ꝫitatē: ⁊ vos timore pūitio nis eius iuratis falsē victus estis ⁊ ca ptiuus diaboli. Si dicitis ꝫitatē eshevi ctor q̄ nemo timore dz iurare falsē. pl⁹ debetis timere deū ꝫ aliq̄d aliud. Idez de illis q̄ timore gentiū obloquentiū no lūt parcere inimicis: cū dñs p̄cipiat op positū. Tertiꝰ rex est placētia corpalis. s. cōedēdi: bibēdi: ⁊ dormiēdi: caueāt ne ex his faciatis ꝫ deuz: sed sitis victores. Quartꝰ rex est tristitia. Aliq̄ tristant de amissiōe amicoꝝ vel pueroꝝ innocētū: de q̄bꝰ est gandēdū q̄n moriūt: qr tales via recta vadūt ad paradisum. Aliq̄ tri stant de amissione bonoꝝ ⁊c. talis tristi tia multos ⁊ multas captiuat i carcerē inferni. Iste rex vincit p bonā patiētiaz. Post victoriā habitā de istis q̄tuor regi bus potestis cōicare ⁊ melchisedech. i. is

erdos dei altissimi offeret vobis panē
& vinū. i. corpus xpi: q̄ est panis angelo-
rū. ō apls dicit. Probet aūt seipm hō: &
sic de pane illo edat et de calice bibat. s.
Cor. xi. Tertia xpi excellētia qua sedet
a dextris dei ē autoritas iudicialis. Jaz
satis q̄ in iudicio sedet iudex eminēter
inter partes: ita xps i die iudicij sedebit
in throno ad iudicādū. De hoc ioā. apo.
xx. Vidi thronū magnū cādidū & sedētē
sup eū a cui⁹ ꝓspectu fugit terra & celū: &
locus nō est inuētus ab eis. Et vidi mor
tuos magnos & pusillos stātes i ꝓspectu
throni. Et libri apti sunt. & alt⁹ liber ap-
tus est q̄ est liber vite. & iudicati sūt mor
tui ex his q̄ scripta erant in libris ex opa
ibꝰ. Not. q̄ttuor q̄ dicit. Prio ibi. Vidi
thronū vsq̄ sup eum. Qz iesus xps in die
iudicij sedēs in cathedra iudicauit dās
vnicuiq̄ sm opa sua pctōrib⁹ ipenitenti
bus dabit dānationem: bonis aūt dabit
salutionē eternā. Autor. Filij hois vē
turus est in gl̄ia p̄ris sui cū angelis suis
& tunc reddet vnicuiq̄ sm opa ei⁹. Mat.
xvi. Scōo ibi. cū dicit. A cuius conspectu
fugit terra: vsq̄ ab eis. Ecce mūdi cōfla-
gratio: q̄ cōis est sntia oim doctorū: q̄ an
diem iudicij erit cōflagratio: & tūc terra &
celum fugiēt quātū ad qualitates quas
mō habēt. Uñ ait dñs. Celū & terra tran
sibūt. Luc. xxi. Tertio ibi: mortuos vsq̄
throni. Ecce mortuorū resurrectio. Post
cōflagrationē ille q̄ ex nihilo cūcta crea-
uit mortuos suscitauit. & venient audire
sntiam salutis vel dānationis. Cogi-
tate in ista die q̄tus timor & metus erit
in oibus. Jō orādo dicebat bt̄us Grego.
Presta quesum⁹ omnipotēs deus: vt vni
genitū tuū quē redēptorē nr̄m leti suscē-
pim⁹: veniētē quoq̄ iudicē securi videa-
mus. Quarto ibi & libri apti sunt. Ecce
meritorū retributio. Dicūt doctores glo-
se & postille q̄ isti libri sunt ꝓscientie qui
mō sunt libri clausi: q̄ null⁹ pōt ibi lege
re nisi tuipse & deus: ibi em̄ scribunt ōia
bona & mala q̄ facim⁹: & in iudicio ape
riēt̄ur: ita q̄ virtute diuina q̄libet poten
t ibi legere. Boni laudabunt. dicēt. O
q̄z bonus ille fuit: Iz superius iret optime
indutus: tamē ad intra portabat ciliciū
& sic de alijs. Mali aūt vituperabunt di-
cēdo primo de religiosis. O de falsarijs
videbāt deuotus: & ecce totū erat hypo-
chrysis & sic de alijs. O quāta mala ab-
scondita reperiētur. Jō apls. Nolite an-
te tp̄s iudicare quo aduscq̄ veniat dñs q̄
illuminabit abscōdita tenebraꝝ. & mani
festabit ꝓsilia cordiū. & tūc laus erit vni-
cuiq̄ scz bono: & vituperiū vnicuiq̄ ma-
lo. s. Cor. iiij. Ecce qualiter xps hz auto
ritatē iudicialem. De hoc Dauid. Para-
uit in iudicio thronū suū & ipe iudicabit
orbez terre in eq̄tate: iudicabit populos
in iustitia. ps. ix. Nota parauit: scz quā
do fuit iudicat⁹. Job. xxxvi. Causa tua
quasi impij iudicata est causam iudiciūq̄
recipies. Ptz ergo quare dr. Assumptus
est in celum & sedet a dextris dei &c.

¶ Dominica infra octauas ascensio
nis. Sermo quartus.

Qui crediderit et
baptisatus fuerit saluus erit
Marc. vlti. Q: multi sumunt
occasionē male viuēdi ex ver
bo ꝓposito ip̄m male itelligēdo. Jō ad
congendū vitā & pctā mala volo ipsum
nūc declarare. Sz p̄mo saluteť ego ma-
ria. Hoc verbum est de vltimis q̄ xps dixit
in hoc mūdo in die ascēsionis. Uñ debuit
in die ascēsionis de hoc mundo recedere
dixit. Qui crediderit & baptisatus &c. Di
cūt ergo illi q̄ nō intelligūt hoc verbum.
Certū est q̄ xps ponit salutionē in duo
bus. s. in credēna & in baptismo. Cum di
xerit. Qui crediderit &c. Quare ergo vos
fratres & sacerdotes tm̄ restringitis dicē
tes q̄ opz facere pniam: cōteri: confiteri:
restituere remittere: audire missas: ēmo
nes: orare: & hmōi. Quare vos tot iponi
tis: cū xps fecerit viā paradisi leuē: cum
det intelligere q̄ sufficit ad salutē q̄ hō
habeat fidē i corde & sit baptisat⁹. Et sic
dāt se pctis & male vite dicēdo: ex q̄ ego
habeo fidē & sum baptizatus sufficit: sal
uus ero: q̄ xps vñ sciebat quid est neces
sariū ad salutionē. Ecce quō male itel
ligūt verbū. Qui crediderit &c. Jō p decla
rationē sciēdū q̄ ista duo verba crediderit
& baptizat⁹ fuerit sunt futuri tpis contū-
ctiui modi. & hñt duo tpa. s. ꝓteritū. tp̄s &
futurū. Si aūt di dr q̄ crediderit & bapti
zat⁹ fuerit intelligāt de tpe ꝓterito soluz
hoc est falsum & ēt error: q: tūc oporteret

cõcedere q̃ indas esset salu⁹: qui credidit ꝛ per xp̃m baptizat⁹ fuit cũ alijs apl̃is. Tũc posito q̃ alijs xp̃ian⁹ habuerit fidẽ catholicã in corde ꝛ baptizat⁹ fuerit ſz post iter agarenos abnegat fidẽ ꝛ moriꝫ: nonne talis dãnat: imo. ꝛ cui dubiũ. Nõ ergo itelligit de p̃terito: sed de futuro tpe: q̃ crediderit hoc ẽ in hora mortis idẽ catholicã ꝛ i corde habuerit ꝛ baptizatus. i. i hora mortiꝫ mũdicia baptisma ẽ habuerit saluus erit. Quid em̃ est esse baptizatũ nisi a pctis eẽ mãdatũ. Quis in hora mortis inuenit in credẽtia diuinali ꝛ mundicia baptismali saluus erit Nõ em̃ sufficit credidisse ꝛ baptizatum fuisse. Oẽs nos xp̃iani iã sum⁹ p baptiſmũ mũdati: ſz nõ sumus oẽs mũdi. Nota ad hoc similitudinẽ de rege q̃ in sua ciuitate preconizauit dicẽs. Quicũq; mihi fidelis fuerit mecũ pãdebit. Et fuit q̃dam rusticus regi fidelis: qui audita p̃conizatiõe bono mane man⁹ lauit. Deide iuit ad agrũ seu ortũ: ꝛ vsq; ad horã prandij reuoluit hinc ꝛ inde stercus. Hora autẽ prandij q̃n audiuit trõpetas: ipse cito venit ad pãdiũ: ſz q̃n rex vidit man⁹ suas immũdas fecit eũ puniri: siue fecit eũ suspendi. Ita in ꝓposito rex nr̃ dñs noster iesus xp̃s mutauit nos oẽs ad nuptias paradisi dicẽs. Qui crediderit ꝛc. ꝛ mane lauam⁹ nos: ſz cũ sum⁹ pueri in baptiſmo: ſz post reuolutẽdo sterc⁹ pctõum sordidamur. i. manib⁹ tãgẽdo ꝛc. i oculis respiciẽdo: in ore loquẽdo ꝛ in regula finaliter i toto corpe. Jõ opz iterꝫ abluere nõ p baptiſmum: q. nisi semel hz efficaciã. Jdeo opz vt p pniam mũdemur. Jõ xp̃s. pniam agite appropinquabit ꝛc. Mat. iiij. Ecce quõ sunt decepti q̃ dicunt hic. Qui crediderit ꝛc. Jõ dicit script. qui baptizat a mortuo. i. a pctõ mortali: nte rũ tangit mortuũ: q̃d ꝓdest lauatio ei⁹. Eccle. xxxiij. Nor. Quid prodest lauatio ei⁹ quasi dicat nihil. Intellectus ver⁹ est iste q̃ crediderit. s. i fine in hora mortis ꝛ baptizatus fuerit: idẽ de futuro. s. in fine saluus erit. Patet thema. Et sic sum⁹ in materia predicanda. Modo sup̃ isto verbo ad hebreos. vj. Baptiſmatum doctrine: supple sunt. tangunt glose quinq; baptiſmata ad salutationem hominum.

Primus est de qua baptiſmali.
Secundus de gratia. spirituali.
Tertius de sanguine materiali.
Quartus de mia penitentiali.
Quintus de igne purgatoriali.

¶ Et de quolibet istorũ põt dici thema. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit. s. aliquo istor⁹ modorũ salu⁹ erit. Dico q̃ primus baptiſmus est aqua sacramẽtalis. Jste aũt est primus ꝛ principalior ꝛ communior alijs. ꝛ primũ ecclesie sacramẽtũ Jsh mundanꝫ nõ solũ pueri peccato originali: ſz ꝛ indei adulti ꝛ alij infideles ab oibus peccatis ꝛ culpa ꝛ pena: etiã si haberent oia peccata mundi. ꝛ de hoc vide sanctum Thomã in. iiij. di. iij. distinctiõe. iiij. vbi dicit q̃ parulis mũdanꝫ ab originali: ꝛ dantur eis virtutes infuse. Adultis ꝛo fit remissio culpe ꝛ pene: nisi ficte accedat. De isto baptiſmo dicit articulus fidei. Confiteor vnũ baptiſma in remiſsionẽ pctõum. Si aũt dicaꝫ. Quos frater. dicatis q̃ tantũ sunt quinq; baptiſmata articulus fidei non ponit nisi vnũ dicẽs. Cõfiteor vnũ baptiſma ꝛc. Rñdeo q̃ articul⁹ fidei solũ loquit de baptiſmo aq̃ qui dr̃ esse vnus triplici ratione. s. ꝓpter vnitatẽ materie: ꝓpter vnitatẽ forme: et ꝓpter vnitatẽ vsus. De ꝓmo vnitas materie huiꝰ ẽ aqua naturalis: q. cũ aqua artificiali vel rosacea nõ põt dari baptiſmus: opz q̃ det cum aqua naturali: siue sit de fonte flumie puteo vl mari. Hoc ostendit xp̃s in suo baptiſmo qui nõ cũ aqua artificiali. sed naturali baptizari voluit Autoritas. Saluator noster aq̃s iordanis baptizari voluit vt tactu sue mũdiſsime carnis vim regenerationẽ ꝓferret oibus aquis supple naturalib⁹: q̃ nõ ẽ nisi vna specie. Scõo. dr̃ vnũ ꝓpter vnitatẽ forme: que est ista. Ego te baptizo in noie patris ꝛ filij ꝛ spũſsancti: ibi nõ mutãdo nec addẽdo vel minuãdo. Audiunt hic clerici ꝛ etiã vetule que aliq̃n baptizant ꝓpter periculũ ꝛ aliq̃ nesciẽtes formã dicũt. Ego te baptizo in noie sctẽ trinitatis ꝛc. Nota de vetula q̃ dixit se baptizasse illũ magistrũ in theologia. hãc formã ostẽdit xp̃s q̃n debuit celũ ascẽdere dicẽs. Euntes docete oẽs gẽtes: baptizãtes eos in noie patris ꝛ filij ꝛ spiritusſancti. Mat. xxviij. Tertio dicitur vnũ propter vsum siue practicã quã seruamus

qz nō dak nisi semel eo qz representat passionē xpi z mortē q̄ solū semel fuit mortuus. Hāc rōnē tangit apls di. xps resurgēs ex mortuis iā nō moritur: mors illi vltra ñ dñabit. Qō em̄ mortuꝰ ē pctō mortuus est semel: qz aūt vnit: vnuit deo. ad Ro. vi. Ecce q̄re dicit articulꝰ fidei. Cōfiteor vnū baptisma in remissionē pctōrū. Jō Act. ii. legit. qz cū petrus p̄dicasset: ut dei cōpuncti dixer̄t apl̄is. Quid faciem⁹ viri ffres? Rndit petrꝰ di. Pniam agite z baptizet vnusq̄sq; vestrū in nole iesu xpi in remissionē pctōrū. i. in fide iesu xpi. De isto baptismo dicit the. qui crediderit. s. in hora mortis: z baptizatꝰ fuerit saluus erit. S. ēo baptismꝰ ē ꝑ gr̄a spūalē. Qñ ille fidelis cupit baptizare z nō hz opportunitatē nec ipsemet pōt se baptizare oz em̄ ab alio baptizari sine recipere baptismū. qz sicut nullus posset seipsuz generare: nec etiā baptizare cū sit alia generatio: ornatꝰ cum tali desyderio: dico qz baptizatꝰ est non baptismo fluminis sed flaminis i. spūs sancti baptismo spirituali in fonte spūs sancti. De isto Autoritas. Joannes baptizauit aqua. Ecce p̄mū: vos aūt baptizabimini: spūsctō: ecce scōm. Actuū. i. Nota qz iste baptismus scōs nō est tante efficacie sicut primus sz saluat hoiem sz ꝓportionaliter fidei z deuotionis. Primus em̄ dat characterē indelebilē: qui est quidā ornatꝰ: quasi stellā habens in fronte: ex hoc singularē gloriā habēt in paradiso: vbi cognoscit statim dū alia intrat celū si iste fuit baptizatus z nō ex isto characte re. Itē quia primus baptismus remittit oia pctā nō solū a culpa sz ēt a pena. Iste aūt scōs dat remissionē pctōrū a culpa sz nō a pena: nisi sm̄ ꝓportionaliter fidei z deuotionis. Nota miraculuz qd̄ legit in vita beati Martini de catheczumino mortuo p eū resuscitato: q̄ dixit se fuisse ductuz p vias tenebrosas ad purgatoriū. Sz orationibus beati Martini fuit suscitatꝰ: q̄ p eo flens orabat dubitādo ne esset damnatus. Iste scōs baptismus gr̄e spūalis dat nobis etiā xpianis magnā cōsolationē. Qñ si aliq̄s nostrū dubitaret dicens. O miser: q̄d scis ego si sum bene baptizatus: qz forte fui baptizatus ab ignorante siue a vetula z c. iō q̄d erit de aia mea? Jō ecce consolatio, posito casu qz baptizans erraut in forma vel in intētione: sz tu nescis. qz si scires: decetero faceres te baptizari. hoc sufficit: z iā es baptizatus baptismo flaminis. Hec declaratio abstrahitur ab illa autoritate apl̄i. ij. ad Cor. viij. Si em̄ voluntas prompta est sm̄ id qd̄ hz accepta est: nō sm̄ id qd̄ nō hz. Nota. Volūtas prōpta est. s. desiderādo illd̄ qd̄ nō habet accepta est: sup. apud deuz sm̄ illd̄ qd̄ hz. s. desiderū vel promptitudinem. Jō nullus oz ite baptizari: nisi esset certꝰ qz nō esset baptizatus. Sed de pueris parvis q̄ non habent liberū arbitriū nec volūtatē est periculū. Qñ si puer q̄ portat ad baptismū moreret in via. nō saluat. Rō qz nō habet voluntatē. Si dicatur. Nunq̄d saluatur in fide parentū? Dico qz nō nisi recipiat baptismū: qz nō hz prōptitudinē volūtatis. Jō multū debēt cauere mulieres ne pueri moriantur sine baptismo. Sz si adultus indens vel agarenus vadēs ad baptismū recta intētione z no ficta moriꝝ in via: talis saluat propter prōptitudinē volūtatis. Jō xps Ego sitienti. i. ardēter desyderanti dabo de fonte aque vite gratis. Apoc. xxi. De isto dicit thema. Qui crediderit z baptizatus fuerit: nō solū baptismo flaminis sed etiā flaminis. saluꝰ erit. Tertiꝰ est de sanguine martyriali. Qñ em̄ nō baptizatus baptismo aq̄: interficit ꝓpter xpm̄ saluatur. vt ptz de rhetoribꝰ adductis ad di sputādū cū beata Katherina: Dic historiā: z quō sine dolore mortui sūt. De hoc baptismo dicit xps martyrib⁹. Calicē q̄dem quē ego bibo bibetis: z baptismo q̄ ego baptizo: baptizamini. Mat. xx. Not. calicē. i. passionem: qz sicut calix cōtinet certā mēsurā: sic in passiōe martyꝝ nihil fiebat sine mēsura: sz sm̄ mēsurā certā a deo ordinatā. Iste baptismꝰ est minor in aliquo. Minor est i hoc: qz nō dat characterē vt primꝰ. Qñ illi. s. rhetores non habēt characterē: sz est maior in hoc: qz nō solū purificat vt baptismꝰ aque a culpis z penis: sz etiā sctificat creaturā: ita vt de ea fiat festū. Jō Joā. Beati qui lauāt stolas suas in sanguie agni vt sit ptās eoꝝ in ligno vite: z per portas intrent ciuitatem. Apoc. xxij. Nota. Beati qui lauant stolas suas. i. corpora sua. Ratio quia sicut vestis cooperit corpꝰ. ita corpus eo

perit alam in sanguine agni. Quare nō dicit in sanguine ꝓpio. Rñsio: q; modicū valet effundere sanguinē ꝓpiū: q; cū sit infect⁹ peccatis nō posset lauare aiaz ops ergo lauare in sanguine agni. Jō de martyr⁹ dr. hi sunt q̄ venerūt ex magna tribulatiōe: z lauerūt stolas suas; z dealbauerūt eas in sanguine agni. apo. vij. Sed quid si aliquis pro xp̄o moritur z nō occidit z nō effundit sanguinē: q; suspendit: vl submergit: vel suffocat: vl fame mouit: nunq̄d est martyr? Dico q; sic q; in sanguine. i. ꝑ fide xp̄i mouit. Itē vt sit ptās eoz in ligno vite sup. ad accipiēdū fructus ei⁹. Lignū vite est xp̄s: q; facit fructus totius scientie gaudij z letitie charitatis z sanctitatis z eterne vite. Et per portas. i. virtutes intrent in ciuitatē s. celestē nō dr ꝑ portā in singulari: sz per portas in plurali: ad ostēdēdū q; nō soluz fiunt martyres illi qui occidunt pro fide xp̄i: sed etiā pro quacūq; virtute vel iusticia manutenēda. Vñ ioā. baptista martyr est: q; ecclesia dicit. Prepotens martyr heremi q̄ cultor: tñ nō ꝑ fide. q; nulla questio sibi fiebat de fide: sz ꝑ virtute castitatis: q; reprehendit herodē de luxuria: mortuus est z decapitatus. Mar. vj. O quot martyres essent in hoc mundo si vellēt. Verbi gratia. Qñ aliquis videret aliquē deū blasphemantē: etiā dñm vel regē z aliquis reprehenderet eū si occideret martyr efficeret cū ioanne: q; maiorem rōnem hz martyriū q̄ ioānes: q; pl⁹ peccat blasphemator q̄ fornicator. Jtez si quis occidit: q; defendit cōitatē: iuste martyr est. Itē si dñs occidit sacrilegū q; nō vult vocare meretricē ꝛc. martyr est. z per portā castitatis intrat ciuitatē paradisi. Idē de muliere maritata nolēte cōsentire viro eam indebite ꝛc. Itē de notario vel teste nolēte facere falsū instrm et occidit: martyr efficit z ꝑ portā iustitie intrat ciuitatē celestē. Ecce q̄r dicit ꝑ portas. i. ꝑtutes. De isto dicit the. Qui crediderit z baptizat⁹ fuerit ꝛc. Quart⁹ est de mia pniali. Jsta oporteret nos baptizari q; hz fuerim⁹ baptizati baptismo fluminis tñ post ea facim⁹ tot ptā: q; macula m⁹ nos turpit tā corp⁹ q̄ aiaz. nō h̄ abem⁹ aliū remediū nisi mie pniak. s. i. corde ꝑteri ō ꝓpter: recipere ꝓpositū ꝓpter nō peccādi: z debem⁹ recipere ꝓpositū ꝓpter di. Et cum vna gutta lachrymarum placiet z lauabit: q̄ cum tota aqua maris tūc restat pena in purgatorio. Dicit baptismus mie pnialis: q; ista aia peccatrix lauatur in fonte mie dei. De isto dicit scriptura i figura Judith. Exibat iudith noctibus in vallē bethulie: z baptizabat se in fonte. Judith. xij. Nota. Judith. i. confessio ſm interpretationem hebraicā: exibat noctib⁹. Noctes in scriptura significant peccata: sed dies gratiaz bonā vitā. Qui ambulat in tenebris: nescit quo vadit. Ergo ambulate dum lucē habetis: vt nō tenebre vos ꝓprehendant Jo. xij. Exibat ergo noctib⁹. s. ad cogitādum ptā cū dolore z cōtritiōe. Et cōcordat Dauid dicens. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectum. glossa: per singula peccata: Not. q; si q̄s penuteret de vno ptō z nō de alio: nihil valet. Jō confessor dz interrogare a cōfitente z peccatore z penitemini de oibus istis peccatis: si dicit sic: nisi de tali z tali: nihil valet: nec est absoluendus. Nota in vallē bethulie. i. penitētie: non dicit in montē: q; pnia requirit humilitatē: vt ꝑ in operib⁹ pnie. Primo in cōtritione in q̄ cor leonis ꝑ superbiā restringit: ꝑ humilitatē z peccator contritus dicit. O miser quid erit ō me? Cōtritio si vera est nō est sine humilitate. Scōo in confessione humiliādo se: quantūcūq; sit magnus dñs flexis genibus dz cōfiteri. Itē dicēdo mala z peccata sua quasi se diffamādo. Ecce in valle bethulie. Idē de alijs operib⁹ mie que omnia humilitatē importāt: vt oratio genibus flexis. Jeiunij humiliat corpus: elemosyna bursam: remissio iniuriam ꝛc. Ecce qualiter humilitas penitētie est fons diuine mie: aiam purificans. ergo lauamini. s. per pniam: mūdi estote auferte malum cogitationū vestrarū ab oculis meis. Esa. j. De isto dicit thema: Qui crediderit ꝛc. Quint⁹ est de igne purgatorij. Dicūt aliqui ignorātes q; vltra mare sunt gentes que baptizantur igne hoc nihil valet: q; de⁹ in hoc mundo nō instituit baptismū ignis sed aque. Sz ex sua nimia mia i alio mōdo instituit baptismum ignis purgatorij vbi baptizantur penitentes: qui nō peracta penitētia

ꝺdigna deceduntꝫ vbi gr̃a. Qñ mouꝫ pe
nitens q̃ de peccatis habuit contritionē
sed nō tantā sicut pcā sua meruerūt ad
dimissionē culpe ⁊ pene q̃ fuit ꝓfess⁹ ⁊c. ⁊
mouitur statiꝫ anima ducꝫ ad iudiciū ⁊
dicit xp̃s ãgelo. Baptizeꝫ in fonte ignis
purgatorij: vt mundetur a maculis. No
ta modū qualr ab angelo tanꝫ a sacer-
dote immergꝫ ⁊c. De isto authoritas di
cebat Jo. Ego quidē baptizo vos in aq̃
qui aūt post me venturus est fortior me
est: ipse vos baptizabit in spūsctō ⁊ igni.
Mat. iij. Nota fortior: qr iste baptismus
ignis valde est penalis. Ipse. s. xp̃s vos
baptizabit in spiritusancto. qr gratia ē
spiritussancti q⁹ in alio mūdo habeam⁹
locū pnie ignis ⁊ per ignē. Scōm gram
maticā antiquā dicebaꝫ igne vl igni in
ablatiuo. Jō pñt dicere aie qñ exeunt de
isto baptismo ignis purgatorial. Tran
siuim⁹ p ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxisti nos i re
frigeriū. ps. lxv. Not. p ignē ⁊ aquā: qua
re pius ponit ignē cū pri⁹ baptizeꝫ aqua?
Rndeo: quia ignis est fortior ⁊ pncipa
lior. Jdeo de potioꝝ⁹ pius est speculan-
tio. Nota q⁹ solū christiani intrāt purga
toriū. De isto dicit thema. Qui cre. ⁊c.
¶ Dñica intra octa. aſcē. dñi. Sermo. v.

In oibus honori
ficetur deus. Habeꝫ verbum
istō originaliꝫ. ſ. Pe. iij. ⁊ recitatiue in epla currēs dñice.
Hoc vbū indiget vna breui declaratiōe.
Pro q̃ sciēdū ē q⁹ dicūt oēs sci doctores
loquētes de mundi creatione. De⁹ creauit mundū triplici rōne. Prima ex parte hoim fuit necessitas ⁊ vtilitas. Scōa ex parte dei ⁊ pncipalis fuit pro hono
re ⁊ gloria sua. De prima sciebat de⁹ qō hoies indigebant loco firmo: ad habitādum: laborandū: seminandū: colligēdū nutriendū iumenta. propter hoc creauit deus terrā. Item sciebat q⁹ homines indigebāt aqua ad lauandū: bibendū: nauigandum ⁊c. Jdeo creauit deus mare ⁊ fontes ⁊ flumina. Itē qr habebāt respirare. ideo fecit aerē. Jdē de igne ad calefaciendū ⁊ ad prep arandū alimēta ⁊c. Itē qr indigebamus lumine fecit solē p diē: lunā ⁊ stellas p nocte. Itē sciēs q⁹ terra nō germinaret sine influentijs. ideo fecit planetas. Itē sciens q⁹ morimur: fecit cē lū pro bonis: ⁊ carcerē inferni p malis. Istā primā rōnē tāgit scriptura di. Siue mundus siue vita: siue mors siue pñtia siue futura: oia eiꝰ nr̃a sunt. ſ. Corin. iij. O q̃tū debem⁹ ipm diligere: qr tāt fecit p nobis. De scōa ratione principali. ſ. p honore ⁊ gl̃ia sua vt in mūdi creatiōe co gnoscatur eius potētia diuina: qr qui ta lia ex nihilo fecit potēs est. Itē vt cognoscaꝫ ei⁹ sapiētia in mundi gubernatiōe. Itē ei⁹ clemētia in oi passione. Jtē eius mia in bonoꝝ pmiatione. Et ei⁹ iustitia in maloꝝ dānatiōe. Ecce scōa rō pncipalis: quare creauit deus omnia vt a nobꝫ laudeꝫ honoreꝫ ⁊ glorificeꝫ. Not. ad hoc similitudinē de potētissimo rege habēte palatiū p se: ſz gētes sue nō habebāt domos: villas: vl ciuitates: ſz viuebāt ſ nemoribus: q̃ suis ppriis sumptibus edifi
cauit. eis vnā pulchrā ciuitatē duplici rō
ne. Prima ꝓpter necessitatem ⁊ vtilitatē gētiū suaꝝ. Sed scōa p honore suo. Jta etiā de deo dicim⁹ qui habeba: palatiū sue eternitatis vbi habitabat: ſz p nobis creauit celū ⁊ terrā ⁊c. p honore suo vt ostēderet suā miaz abundantē ⁊ iustitiā rigorosam: ideo dicit scriptura regi seculoꝝ immortali: inuisibili: soli deo honor ⁊ gloria. ſ. Tim. j. Utilitas est hoiz: ſz honor ⁊ gloria sunt dei. Jdeo sicut deus nō tangit partē nostrā: ſz totā vtilitatem dimittit nobis: ita etiā nos nō tāgam⁹ partem suā querētes etiā honorē seu gloriaz nostrā sed dei: qr soli deo debetur honor ⁊ gloria. Iō dicit thema. In oibus honorificetur deus: ptz the. Occasione huius verbi amore vestri q̃ssui in sacra scriptura: q̃ sunt ⁊ quot i quib⁹ debem⁹ deū honorare. Et inueni q⁹ sunt q̃tuor i summa
Pio debem⁹ dare deo de corde amorem supernalem.
Scōo de ore laudem temporalem.
Tertio de corpore rigorē virtualem.
Quarto de bonis exterioꝝ⁹ pncipalitatē: ⁊ de istis q̃tuor loquit thema di. In oibus sup. bonis honorificeꝫ deus.
¶ Dico eīm primo ⁊c. Jz eīm debeam⁹ diligere patrē ⁊ matrē: sorores: parētes: et amicos: vitā ppriā ⁊ famā sup oia tñ diligend⁹ ē de⁹ qr diuino amori nō est ꝓpo
nēdus amor alicui⁹ rei create: nec patris

nec matris ꝛc. Sz amor creatoꝛ sit i coꝛde quasi oleū in lāpade: qz oibus dilectionib⁹ supnatare. Si vis bñ soluere debitū deo: facias q amoꝛ pris ꝛ matꝛ ꝛc. sit i coꝛde tuo vt aqua frigida nō supnatando. Amoꝛ ãt dei sit vt oleū in lāpade caliduꝫ ꝛ natãs alꝫ ñ soluis deo. Ecce q̃d dicit ipsemet. Qui amat patrē vel mrem plusꝫ me: nō est me dign⁹. sup. habere in hoc mũdo p gr̃am ꝛbñdictionẽ nec i alio p gloriã ꝛ salutionẽ. Et q̃ amat filiū ꝛ filiã super me: non est me dignus. Mat. x. ¶ Questio moralis. Diceret aliq̃s. pater ego diligo deū sup oia dctis mihi aliq̃ signū. Jõ ego dabo signū vobis: qz mihi credũt diligere deū sup oia ꝛ nō faciunt. Ad pbationẽ: si vos habetis duos amicos: ꝛ illi discordãt inter se ꝛ vos facitis partẽ cũ altero illoꝝ: signū est q̃ plꝰ diligitis illū ꝙ alterū. Sic in ꝓposito. Nos diligim⁹ patrẽ ꝛ matrẽ ꝛc. ꝛ dñm. Ecce venitis ꝙ ad punctū in q̃ opz facere vel cõtra deū: vel ꝓtra creaturã dilectã. Si amoꝛ creature facitis cõtra deū signū est q̃ plꝰ diligitis creaturã ꝙ deuz. si oppositū: signū est q̃ plus diligitis deū. ℣bi gratia. Si filiꝰ vester infirmaꝝ dicit vobis q̃ vadaꝫ ad diuinos vl̃ oratores: ꝛ deꝰ ꝑcipit oppositū q̃ nullꝰ vadat ꝛ necessitas ꝛ amoꝛ filij te idinãt q̃ vadas ꝓpterea certũ est q̃ plꝰ diligis filiū ꝙ deū. Jtẽ si pdi disti tacẽ argẽteã vel pecuniã vel aliq̃ iocale ꝛ cupis illd iuenire: ꝛ ꝺi q̃ vadas ad sortilegos: diuinos ꝛc. ꝛ deꝰ ꝑcipit q̃ nulla de causa recurramus ad eos si vadas ad sortilegos certũ est q̃ plꝰ diligis tacẽ ꝛ creaturã ꝙ deū. Jtẽ de amico capto ẽt de se vt hõ dicat veritatẽ cogit̃ medio iuramẽto ꝛ deꝰ ꝑcipit q̃ ꝓ toto mundo saluãdo nõ faciam⁹ falsuꝫ iuramẽtũ. Si ꝓ vite ꝑseruatiõe amici vl̃ suũꝓ si⁹ falsũ iurat plꝰ creaturã ꝙ deū diligit. O q̃t sunt q̃ dicunt se amare deū ꝛ mentiunt: qz ꝓ vno denario vel ꝓ vna parua re ne soluant iurant falsε. Nota q̃ ꝑiũ est ꝛ magnũ iuramẽtũ falsuꝫ. Et fac gradus peccatoꝝ in manu dicendo. Magnũ peccatũ est furtuꝫ: sed maius ꝑiũ est fornicatio simplex: ꝛ maiꝰ adulteriũ ẽ maiꝰ homicidiũ: sed super oia ista maius est falsum iuramẽtũ. Et ls in hoc mũdo plꝰ puniaꝝ homicidiũ: tñ apud deū plus puniet falsum iuramẽtũ. Rõ qz homicidiũ est ꝑiũ ꝓtra ꝓximũ sed iuramentũ falsum est directe cõtra deũ: tangit enim deum. Mõ peccatũ aggrauaꝝ ex dignitate persone ad quã peccatur. De hoc vide. s. tho. s. ii. q. lxxiij. ar. iv. Jõ summopere cauendũ est periurũ ꝛ falsum iuramẽtum. Ecce signũ maioris dilectionis. Jõ Greg. Probatio dilectiõis exhibitio est operis. Qñ aũt quelibet res dilecta ponitur ne dei preceptũ transgrediatur. quis tũc deũ sup oia diligere cõprobat? Jõ ꝑs. Qui hz mãdata mea ꝛ custodit ea: ille est q̃ me diligit. Joã. xiij. Qui hz mãdata mea. s. i coꝛde: ꝛ seruat ea. s. i opere ille est q̃ me diligit. Qui ãt diligit me: diliget a ꝓre meo: ꝛ ego diligã eũ ꝛ manifestabo ei meipm. Ecce q̃d est amoꝛ supnalis. Et poterim⁹ dicere thema mutando vnũ ℣bũ dicentes. In oibus. s. precordijs amet deus. s. ipsum laudãdo: benedicendo ꝛ glorificãdo. ¶ Dico ſcdo ꝛc. Rõ pulchra. Cõis experientia docet q̃ quilibet dz ꝓ tpe assuescere officio de quo semp hz viuere. Jõ pater si vult q̃ filiꝰ suus sit notariꝰ iam qñ est puer ostendit sibi lras ꝛ scriptarã. Itẽ si sartoꝝ vel sutoꝝ: ꝛ sic de aliis. Mõ videam⁹ q̃ officiũ habebim⁹ in alio mũdo de quo viuam⁹. In celo esse nõ sunt sartores vl̃ sutores: qz vestis gloriosa nũq̃ rũpit: sicut nec vestis solis ꝛ stellarũ ꝛ lune: nec sunt sutores vel argẽtarij ꝛc. Solũ est ibi officiũ laudãdi deũ: sicut tu delectabiliter comedis vel bibis qñ æsuris vel qñ habes sitim. Ideo dicebat dõ Beati q̃ habitant in domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabũt te. ꝑs. lxxiij. Fiat ergo ratio. Quilibet tenet addiscere officium de quo viuat: ꝛ nos in alio mũdo habemus viuere de officio laudãdi deũ. Jõ iam hic in presenti mũdo debem⁹ addiscere hoc officiũ ꝛ linguã nostrã habilitare. Sed sunt multi miseri q̃ addiscũt officiũ inferni: qđ est maledicere: iurare blasphemare ꝛc. vt dicit beatus Joãnes Estuauerũt homines estu magno ꝛ blasphemauerũt nomen dei. Apo. xvj. Et loquitur de dãnatis: quia ignis noster frigid⁹ est respectu illi⁹ inferni. Et quot sunt modo in hoc mundo q̃ addiscunt istud officium qui statim qñ habẽt iram blasphemant. Illi ãt q̃ debent esse ꝛ viuere in pa

radiso cū angelis.iā hic incipiūt laudare deū ⁊ bñdicere oīādo ⁊c. Quilibet talis poterit dicere cū dō. Bñdicā dñz in oī tpe semp laus eiꝰ in ore meo.pō.xxxiij. No.q̄ dr i oī tpe referr ad ecclīasticos q̄ oibꝰ horis canonicis hñt bñdicere deum q̄ sunt septē ⁊ dicunt i memoriā passiōis Tales tenēr ꝑsiliū Thob. dicēs. Omni tpe bñdic deū ⁊ pete ab eo vt vias tuas dirigat ⁊ ꝑsilia tua i ipo pmaneāt. Tob. iiij. Nota pete ab eo vt vias tuas ⁊c. Et si tu dicis deuote ⁊ diligēter matutinas deꝰ diriget viā tuā ꝑ viā humilitatis ꝫ supbiā. Et pmā dirigat viā tuā ꝑ viam mie ⁊ liberalitatis ꝫ auaritiam: ⁊ sic de alijs ✠tutibꝰ. Ob dr. Semp laus eius in ore meo. referr ad laicos q̄ mane ⁊ vespe semp debēt orare. Q̄si iuge sacrificiū offerant deo ergo offeramus hostiā laudis semp deo. i. fructū labioꝝ cōfitētium nomini eius. Ad Heb. vlti. Dico tertio ⁊c. scz ꝑ pniam ieiunij vigiliaruz ⁊c. Si rex cōmitteret castrū custodiēdū militi scīs castrū regi vellet rebellare ✠tuz placeret regi si ille miles prudēter ⁊ cum rigore teneret castrum ne posset rebellare. Sic cui libz nrm cōmissuz est castrū corpis: ⁊ habitatores. s. quinq̄ sensus inclinatiōes ⁊ mēbra vellēt cōtra deū rebellare. Sēsus em ⁊ cogitatio hūani cordis i. malū pna sunt ab adolescētia sua. Gen. viij. Item Sapientia carnis inimica est deo. Legi em dei nō est subiecta. Rom. viij. Quantū ergo placebit regi xp̄o si cū rigore penitētie prudēter custoditus castrū: ⁊ notabiliter talis remunerabitur ab eo. Ideo apls. Ego q̄dē sic pugno nō q̄si aerē verberās: scz castigo corpꝰ meū: ⁊ in seruitutē redigo: ne forte cū alijs ꝑdicaueriz ipse reprobꝰ efficiar. s. ad Cor. ix. Ecce q̄liter penitētia est necessaria. Dicunt stulti. Et q̄d pficit deo mea penitētia vel ieiunū ⁊c. Respōdēdum est his stultis. Ut q̄d pficit regi q̄n miles custodit sibi castrū. Nonne de hoc rex hz honorem seruitū ⁊ gloriam imo dicit apls. Obsecro vos fratres per miam dei vt exhibeatis corpa vra hostiā viuētē scām: deo placentē: rōnabile obsequiū vestrū. ad Ro. xij. Jō dicit thema. In oibus sup. corporibus. honorificē. deꝰ scz ꝑ penitentiam Empti em estis ꝑcio magno. s. ad Cor. vj. Dico quarto q̄ debemus dare deo bonis exteriorib⁹. Deus nō indiget pane: vino: ⁊ alijs ꝑ se: sed ꝑ suis seruitoribus. Sicut nec rex expetit ꝑ se oēs redditus: sz indiget ꝑ seruitoribus. In rebus est deꝰ honorādus principalr. Et hoc fit soluēdo iuste decimas ⁊ pmitias ⁊ dāndo paupibꝰ elemosynas amore sui. Multū honorat patrē q̄ filijs suis paupibꝰ dat elemosynā. Nota parabolā de illo magno dño qui dimissis filijs iuit pegrinationem. filijs de pauptatis q̄dam dabat eis elemosynā amore pris ⁊c. Iste dñs ē xp̄s iesus. Autoritas. Honora dñm de tua sba: ⁊ de pmitijs oim frugū tuaruz da paupibꝰ: ⁊ iplebunt horrea tua saturitate ⁊ vino ⁊c. puer. iij. Nota. Honora dñm. s. dando decimas ⁊c. Scda da pauperibꝰ. Si dicat. mihi deficiet ⁊c. non est verū: imo magis abūdabis. Ecce q̄d dicit. ⁊ implebunt horrea ⁊c. Sed hic nimiū deficiūt diuites q̄ nolūt, dñm honorare: dando vel mutuando sine vsura. Nota hic spēs ⁊ rōnes vsure. Deo gratias.

¶ Dnica intra octa. ascēsiōis. Ser. vj.

Ante oia charitatē hñtes. Uerbū istud habet textualiter in prima Can. Petri. c. iiij. ⁊ recitatiue in epistola currentis dñice. Pro hui⁹ verbi declaratione ⁊ materie predicande introductione sciendū q̄ doctrina est cōis in sacra theologia certa ⁊ vera q̄ inter oēs ✠tutes morales: ⁊ theologicales ✠tus charitatis ē maior ꝓncipalis ⁊ excellentior. ꝑz hoc ꝑmo in ✠tutibꝰ moralibus. Nā ✠tutes morales solū hñt ꝑ obiecto creaturas: q̄ solū habēt suū actum officiuz seu operationem in rebus creatis. verbi gratia. Quid est ✠tus prudētie nisi q̄ in periculis hui⁹ mūdi sine anime sine corporis vel bonorum homo sciat gubernare se ergo obiectum suum in creaturis est. Item. Quid est ✠tus iusticie: nihil aliud est nisi q̄ in negocijs hui⁹ mūdi questionibus litigijs ⁊c. detur vnicui q̄ quod suum est: ergo suum officiuz est circa creaturas. Idem de virtute tēperātie. Quid est virtus temperātie: nisi q̄ in delitijs huius mundi homo sciat tenere mēsurā. Idē de fortitudine q̄ in hoc con-

fferit q̄ ex laborib⁹ tribulatiõib⁹: angustijs ꝛ psecutiõib⁹ hõ nõ dimittit bonaz viã nec bona opa. Idē de hũilitate q̄ i hoc ꝓsistit q̄ i hõnoꝛib⁹ officijs: dignitatib⁹ hõ nõ trãseat limites sed cognoscat suã fragilitatē. Idē de ɣtute mie'q̄ i hoc ꝓsistit q̄ de bonis spũalib⁹ ꝛ tpalib⁹ sub uenia indulgẽtib⁹. Idē de castitate. ad quã ptinet custodire se ab actib⁹ verecũdis luxurie. Idē de patiẽtia: q̄ in hoc cõsistit q̄ de iurijs nõ accipiat hõ vindictã ꝛ sic de alijs. Pz ergo q̄ oẽs ɣtutes morales suũ actũ effectũ officiũ ꝛ opationez habẽt circa creaturas ꝛ etiã obiectũ earum aliquõ creatũ. Charitas solũ deuz hz pro obiecto: qz charitatis est diligere deũ ꝓpter se: ꝛ primũ ꝓpter deũ. Totũ hoc est diligere deuz vnica rõne. Qz dicit phs q̄ ybi nõ est ꝓpter alterꝝ vtrobiq; tm̃ vnum ɣbigra. Uos diligitz sanitatẽ ꝛ diligitis medicinã amarã ꝓp sanitatẽ: ergo tota rõ amabilitatis ẽ in sanitate. Sic nulla creatura est amabilis de se amore charitatis: sz ꝓp deũ inq̄tũ est imago dei. Pz ergo q̄ charitas excellit ɣtutes morales Auctoritas. Induite vos sicut electi dei scti ꝛ dilecti viscera mie: benignitatẽ: humilitatẽ: modestiã: ꝛ patiẽtiã ꝛc. vbi enumerat multas ɣtutes morales. Super oia aũt hẽ charitatẽ habete q̄ est vinculũ pfectiõis. ad. Col. iij. Nota. Induite: qz ɣtutes sunt vestes ale. ꝛ iõ phs i ethicis ɣtutes vocat habit⁹. Et sicut religiosus sine habitu dr̃ apostata: ita aia sine ɣtutib⁹ est abominabilis deo ꝛ oib⁹ sctis. Super oia aũt charitatem habete. Ecce quõ ponit sup oẽs ɣtutes morales. Rõ: qz ẽ vinculũ pfectiõis. Cũ dicam⁹ hec charitas nõne meli⁹ diceret q̄ est vinculũ. ꝛ tũc relatiuũ ꝛ aficedẽs ꝓuenirent. Pro rñsione No. q̄ ɣtutes morales sunt acq̄site exercitio bonoꝝ operũ. Nã habit⁹ ɣtutũ ex bonis opib⁹ diu cõtinuatis gñatur. Sz charitas est purum donum dei p infusionẽ. nõ enim reducit ad eẽ de potẽtia materie ex vsu bonoꝝ operũ: sicut ɣtutes morales sz infundit a deo. iõ ly q̄ nõ facit relationẽ ad id q̄ dr̃ charitas: sz ad donũ q̄ subintelligit. q̄n dr. sup oia charitatẽ habete q̄. s. donũ charitatis est vinculũ pfectiõis. Itẽ charitas hz excellentiã ꝛ maioritatẽ sup alias ɣtutes theologicales. Dicũtur enim theologicales: a theos q̄ est deꝰ: qz ordinat ad deũ ꝛhñt deũ solũz ꝓ obiecto. Et sunt tres. s. fides spes ꝛ charitas. De ista materia vide sctũ Tho. s. ij. q. lxij. ar. j. ibi oñdit ꝗre dicunt theologice. Et ar. ij. oñdit differentiã eaꝝ a ɣtutib⁹ moralib⁹ ꝛ itellectualib⁹. Et ar. iij. eiusdẽ q̃stionis oñdit numerũ eaꝝ: qz tres sunt: ꝛ non plures neq; pauciores. Et ar. iiij. ostendit ordinẽ earum q̄ sit ꝓꝛ inter ea. s. s. iter fidẽ: spez: ꝛ charitatẽ. Quare actꝰ sunt vt sequit. Fides ẽ credere deo de his q̄ nobis reuelauit. Qz fides xp̃iana nõ est credere Petro: nec Paulo: nec aplis. nec prophetis: sz credere deo q̄ locut⁹ est aplis ꝛ ꝓphis Spes aũt ẽ spare in deo: non sperare in ꝓncipib⁹ seu ꝓlatis. iõ. Dauid. Nolite cõfidere in ꝓncipibus neq; in filijs hoiz in q̃b⁹ nẽ est sal⁹: sz in deo. Sz charitas est maior. De hoc vide sctm̃ Tho. ꝑma. ij. q. lxvj. ar. vj. Rõ: qz charitas i sua essentia nõ icludit defectũ siue impfectionẽ sicut fides ꝛ spes. Qz fides est credere q̄ nõ vides. Ecce impfectio. Spes aũt est spare q̄ nõ habes. Ecce defectus. Et q̄d est charitas: diligere deũ ꝓpter se: ꝛ primũ ꝓpter deũ: q̄ nõ icludit aliquẽ defectũ. Iõ dicit auctoritas scꝑture. Nũc manẽt fides spes charitas tria hec. Maior horꝝ est charitas. s. ad Cor. xiij. Nota. Maior horꝝ. Nũq̄d dz dici maior harũ. Rñdeo q̄ ly horꝝ nõ refert ad fidẽ ꝛ spem sed ad ly donoꝝ q̄ subintelligit. s. maior aũt donoꝝ horũ est charitas: qz iste tres ɣtutes dant a deo ꝓ infusionez. Pz ergo q̄ dixi q̄ inter virtutes morales ꝛ theologicales excellẽtior est charitas ꝓpter hoc dicit thema. Ante oia charitatez habẽtes. s. amorẽ dei feruidũ ꝛ amorem primi ordinatũ. Nota. Ante oia qz debemus laborare vt habeam⁹ ɣtutes morales. Sed ante oia charitatez habẽtes. Ista virtꝰ charitatis habet tres gradus. Primus est incipere bonam vitam fortiter. Scõs ẽ ꝓficere i bona vita abũdãter Tertius est pseuerare in bona vita finaliter. Dico primo q̄ primus gradus ꝛc. est incipere bonaz vitã fortiter. Post q̄s homo diu tenuit malum vitam viuẽdo in peccatis: addẽdo cõtinue peccata peccatis ꝛ deus facit ei gratiam q̄ redu

ad se ꝓsiderans mala ꝛ pctā q̄ fecit dicit O miser ꝛ ōīū tp̄s ꝓdidi ꝙ nullum bonū feci alie mee. O miser q̄d erit de mevolo redire ad deū: dolet ꝛ quert̄ de pctis ꝓponit nō redire ad ea: cōfitet ea clare alicui ꝓfessori acceptat libēter pniaz cōfessionis ꝛ seruat diligenter eam: cōicat deote audit missas sermones: talis est in primo gradu charitatis. De hoc Petrus apl's postq̄ dicit ante oia charitatez hītes assignauit rōnē dicēs. Q̄t charitas opit multitudinē pcōꝝ. j. Pet. iiij. Non dicit expellit vel abijcit sed operit. Videt ergo ꝙ charitas ꝛ pctā stent sīl. Rndeo dicēdo ꝙ charitas destruit pctā ōīum ad culpas: q̄ culpe non stant sīl cū charitate: sicut nec lumen cum tenebris: ꝛ operit ōīum ad penas. Nam sm sniam theologoꝝ in iudicio particulari vel vl̄i sine generali: oia pctā q̄ hō fecit sīue corde cogitando: sīue ore loquēdo: sīue opere faciendo: oia discooperiētur: nō solū tp̄o cui oia nuda ꝛ apta sūt oculis eius. ad Heb. iiij. sed etiaz angelis ꝛ sanctis ꝑ virtute diuina. Sicut vident pctā illius q̄ ponit in scala: q̄ ponūtur scripta in fronte eius: clariori mō videbunt oia pctā in iudicio vl̄i. O qualis confusio erit. Multi sunt q̄ mō reputantur boni religiosi vel clerici: q̄ tunc videbunt totū fecisse ex hypocrisi ꝛc. Jdez de plurib. Autoritas. Veniet dñs q̄ illuminabit abscōdita tenebraꝝ: ꝛ manifestabit ꝓsilia cordiū. j. Cor. iiij. Sed q̄ habebunt charitatē eoꝝ pctā non manifestabunt in eoꝝ ꝓfusionem: q̄ charitas est quasi velū seu mātellū q̄ opit multitudinē pcōꝝ: ꝛ ergo q̄ sic est incipiamus bonā vitā. Sed dico ꝙ opz incipere vitā bonā forti alo ꝛ vigoroso. Ptz hoc triplici similitudine. Prima de hoie ad altū mōtem ascēdente cui necessarius est vigor ꝛ fortitudo: q̄ cum labore ꝛ violētia ascēdit. Secus descendendo. Sic de nobis si volumus ascēdere ad montē bone vite ꝛ virtuose: necessarius est vigor: ꝛ fortitudo: q̄ violenter ascendimus: q̄ plona q̄ inclinatur ad superbiā vanitatem ꝛ pompam cū difficultate humiliatur. Jdeo est necessaria fortitudo. Jdem de auaro luxurioso ꝛ sic de alijs: q̄ cōtra inclinationē ēt difficultate fit. Jdeo reqritur fortitudo. Secus descēdendo in infernum ꝙ malā vitaz vadit hō ꝓsūptuose naturaliter q̄ caro inclinatur ad vitia ꝛ pctā. Sine magistro ꝛ doctore addiscimus peccare ꝛ male agere. Sensus ei ꝛ cogitatio humani cordis in malum ꝓna sunt ab adolescētia sua. Senek. Opz igitur facere rigorose facere vim ꝛ b ꝙpsi. Hoc sciens apl's dicebat. Ego sic curro: nō q̄si in incertū: sic pugno nō q̄si aerē verberans. Sed castigo corp⁹ meū ꝛ in seruitutem redigo. j. Cor. ix. Scōa similitudo est de hoie leuiter ligato cū filo supe simplici: talis leuiter soluetur: secus si cū chordis vel cathenis ferreis sit ligatus q̄ tunc requirtur: ꝛ forceps ad soluendum se. Jta ille qui nouiter incipit peccare est ligatus cum filo supe: q̄ leuiter potent dimittere pctā. Q̄n vero est iam aliquāt̄ assuet⁹ est cuz chordis ligatus: sed q̄n est iam antiq̄tus i pctis cathenis ferreis est ligatus. Jdeo necessaria est sibi forceps sanctonis vt soluat. Multi hoies ꝛ mulieres sunt ligati istis cathenis de malis cōsuetudinibus qui q̄n interrogantur a confessore an iurāt deuz: dicunt Pater consuetudo est. hoc vultis dicere: q̄ iam estis ligat⁹ ista cathena q̄ ducit vos ad infernum. Multi vellent soluere istā cathenā ne iurarent ꝛ non ꝑnt: ita sunt male assueti: sed frangetis eas assuefaciendo vos ad infirmādum vel negandum ꝙ aduerbia. Jte sīl matres q̄ curant de filijs corrigerēt eos ne iurarent ꝛ docerent eos loqui ita nō sic est ꝙ aduerbia: q̄n essent magni non iurarent. Jdem de pctō vsure: si vniuersitas vel particularis hō venit ad diuitem vt mutuo recipiat pecunias ab eo: rndet diues: placet mihi: sed soluet̄ vltra sortem tm̄ quolibet anno. Dico ꝙ hoc est vsura: q̄ pro mutuo non p̄t hō aliquid accipere. Et vsurarius dicit cōfessori. Pater consuetudo est. O vos vultis dicere q̄ estis ligati ista cathena. Sensualia bona sunt seruanda duabus conditionibus. Prima est ꝙ sit vera empcio. Scōa ꝙ precium sit iustum. Item vendere plus ꝓpter dilationem solutionis. Dicit vsurarius. Pater consuetudo est: sed vsurarios hac cathena diabolus trahit ad infernū. Item confesso vi-

vit emere p pecunia parata minori pre
cio est vsura. Pr̃ psuetudo est ꝛc. Rñdet
vsurarius. Itē obligatio libertatis ad
molēdinū rōne mutui: vsura est. Sz po
testis dicere tm̃ p tāto sine aliqua cōdi
tione: ꝛ ille, bñ faciet sz nō obligetis eū.
Itē mutuare possessiones ꝛ interim fru
ctus recipiēdo vsura est. Itē si seruatis
vos pignora ꝛ vtimini pignoub⁹: vsura
est. Pr̃ psuetudo est: dicit vsurarius. Sed
solutio nulla est. Cōtra leges humanas
pōt allegari psuetudo q̄ p ꝝ psuetudi
nē abrogant. Sed nō ꝫ lege dei immo p
ptēr psuetudinē grau⁹ pctm̃ est: ꝛ talis
mala cōsuetudo vertit in naturā: itm̃ q
q̄ si impossibile est dimittere illas ma
las psuetudies. Autoritas. Si mutare
pōt ethyops pellē suā aut pdus varieta
tes suas: ꝛ vos poteritis bñ facere cū di
cētis malū. hiē. xiij. Tertia similitudo
est de illo q̄ vadit p viā ꝛ hz trāsire pas
sum angustū in q̄ expectāt eū inimici en
sib⁹ euaginatis ꝫ eū vt occidāt: necessa
ria est sibi fortia ad transeūduz vt possit
euadere. Ita est de nobis. Lingua hois ē
ad instar ensis facta: ꝛ q̄n alios vult in
cipere bonā vitā dimittēdo vitia: vani
tates ꝛ pctā: statim illi q̄ puus fuerunt
socij in pctis nituñt eū retrahere. s. obloq
uētes. Vbi gra. Si in aliquo monaste
rio vel collegio est alios religiosus vel
clericꝰ bñ dissolut⁹ ꝛc. Null⁹ dicit sibi ali
quid: imo cōmēdabit de fortitudine ꝛc.
Et si ponit se i via bone vite vtvadat ad
paradisum factū est: alij q̄ vadūt ad in
fernū statim psequunt eū. Idē de clerico
ꝛ laico: idē de mulierib⁹. Idē de illo qui
parcit limitis ꝛc. Quot religiosi miseri
clerici ꝛ alij sunt q̄ vellēt incipe bonā vi
tā: sed dicūt. O miser q̄d faciā: qz dicent
q̄ sum hypocrita. Jō necessaria ē fortia
nō curare: q̄d dicūt male gētes. Sz quid
vult deus ꝛ q̄d tenemini facere hoc. s. q̄ō
dicit dñs p pphām hieremiā. xv. Unusq̄q̄
a primo suo se custodiat: ꝛ in omni
fratri suo nō habeat fiduciā: qz omis fra
ter supplātās supplātabit: ꝛ omis amic⁹
fraudulēter incedit: ꝛ vir: ffrem suū deri
debit. Tm̃ dilectio diuine voluntatis vigo
rose liberat ab oib⁹ istis supradictis. Au
toritas. Aq̄ multe nō potuerūt extingue
re charitatē nec flumia obruēt illā. ca. fi.
vij. Et loquit de eo q̄ fortiter ꝛ vigorose
recepit bonā vitā. In tali em̃ aq̄ multe
s. maloꝝ inclinationū ꝛ male psuetudi
nis nō potuerūt extinguere charitatem
nec flumina. s. obloquētiū obruēt illaz.
Ecce primus gradus charitatis: principiū
bone vite: nō incipiam⁹ p rpe dū sum⁹ i
hoc mūdo auisando ꝛc. Scōs grad⁹ est
pficere in bona vita abūdāter. Ex quo
hō incepit ꝛ ptinuauit iā gētes nō obloq
uunt ꝫ eū: qz videt bonā ptinuationez
q̄ nō ficte: sed vaciter bonā tenet ptinua
tionē ꝛ bonā vitā. Lz a principio mirent
ꝛ obloquant tacēt post. Tūc tales fiue
talis debēt vel dz pgregare vtutes ꝛ bo
na opa ꝛ merita abūdanter. Nota sili
tudinem de arbore transplātata in bona
terra rigata ꝛ radicata facit flores folia
ꝛ fructꝰ ita ex quo psona ē trāsplantata
de terra sterili male vite in bonā vitam
dz facere flores oronum: folia elemosy
nay ꝛc. ꝛ fructū meritoꝝ. Auto. hoc ouo
vt charitas vestra magis ac magis abū
det in oi scia ꝛ in oi sensu vt pbetis po
tiora: vt sitis sinceres ꝛ sine offensa i die
rpi: repleti fructu iustitie. Ad phil. j. No
ta quatuor in q̄bus est hñda abundan
tia. ¶ Primo debetis abundare in scia.
Si dicat rusticus. Et q̄o ergo potero
abundare in scia? Rñdco. Nos q̄ habe
mus pdicare habemus abundare i scia
theologie: q: alis faceremus errare pplz.
Sed vobis simplicib⁹ sufficat scire Cre
do in deum in quo sunt oēs articuli fi
dei. Dicatur hic. Sc̄o debetis abunda
re in oi sensu priaz faciendo. Sicut em̃
ex quinq̄ sensibus peccamus: ita ipsis
debemus facere priaz in oculis lachry
mando: in auribus missas ꝛ sermones
audiendo: in odoratu viam dñi sentien
do. Sicut canis q̄ sequit leporē p odo
rem sentit in bruno q̄n transiuit in gu
stu ieiunando: in sensu tactus totū cor
pus affligendo. Beatus vir qui in sapiē
tia meditabitur ꝫtum ad Credo in deum
ꝛ in sensu cogitabit circūspectionē dei. s.
penitendo. Eccli. xiij. Tertio probetis
potiora. Bonum est corpus hois: sed me
lior est aia. Ita bona sunt opa bona cor
porum: sed meliora sunt aie. s. orones de
uote et contemplationes. Multi sunt
qui ex operibus misericordie corpoꝝ

perdūt bona anime:qz negligūt nimis: Non possunt audire mones q̄ est optima contemplatio.z sic de alijs. Propter hoc scripsit apls ad thimotheū: qui faciebat magnas afflictiones corpis dicens. Exerce teipm ad pietatem scilz ad spiritualia. Naz corporalis exercitatio ad modicū vtilis est. Pietas aūt ad oia vtilis est,promissionez hūs vite q̄ nunc est et future.i.ad Tim.iij. ¶Quarto q̄esum xp̄m dn̄m nr̄m:qz nulla alia lex ducit ad paradisuz nisi lex xp̄i.nom moysi nec machometi:iz dicant iudei. Nota h̄ exemplū de illo diuite q̄ habebat tres filios et vnū lapidē preciosum magni precij. Et q̄libet filius petebat illū lapidem a p̄re. P̄r aūt volens illos p̄etare vocauit vnū lapidarū q̄ fecit sibi duos alios lapides:oino silles lapidi p̄cioso. Et q̄n p̄r debebat mori:dedit vnū lapidē seniori fratri. Sc̄o quē magis diligebat dedit lapidē verū. Tertio filio dedit aliuz de illis de vitro. Mortuo p̄re q̄libet dicebat se habere lapidē p̄cium:iz argētari⁹ in p̄dere cognouit vez lapidē. Isti tres filij sunt tres ppli.s.iudeoz:xp̄ianorū z agarenoz. P̄r ē de⁹. Tres lapides sunt tres leges:oz ꝛc.sed cognoscuntur in p̄dere. P̄dus em̄ legis moysi fuit p̄missionē eiꝰ est q̄ solū p̄mittit terrena. Et ista q̄stum p̄derauerūt.ecce q̄d dicit Salomō de terrenis. Uanitas vanitatū z oia vanitas. Quid hz amplius hō de vniuerso labore suo q̄ laboret sub sole. Gñatio p̄terit z generatio aduenit. terra aūt in eternū stat. Orit sol z occidit z ad locū suum reuertit:ibiq̄ renascēs girat p meridiē:z flectit ad aq̄lonem. Ecce.i. Itē vidi cūcta q̄ fūt sub sole:z ecce oia vanitas. Nihil aliō p̄derat:nō est g̃ ille lapis p̄cios⁹. P̄d⁹ aūt iecte agarenoz q̄ est. p̄mittit ei lex illa maledicta nuos melius z lactis i celo:z vtres q̄n genera ōgines ꝛc. Ecce paradisus porcoū z asinorum bestialis. Ecce q̄ promittit nil ponderat. Lex aūt xp̄i p̄mittit non vanitatē vt lex iudeoz:nec bestialitatē: vt agarenoz iz regnū paradisi q̄ est infinitū z infiniti p̄deris z valoris. nō em̄ p̄t estimari eiꝰ valor:qz minor est maior tota hyspania. Ecce p̄missiones. Bti pauges spū:q̄m ipoz est regnū celoruz. Mat.v. Bti q̄ p̄secutionē patiunt p̄p̄ iustitiā q̄m ꝛc. ¶Tertius gradꝰ charitatis est p̄seuerare in bona vita finaliter continuando vsq̄ ad finē. Qui q̄ non currit nō obtinet brauiū:nec bñ currens obtinet brauiū nisi cursum cōsummauerit vsq̄ ad brauiū. Jō apls otādo dicebat. Det vobis deus sm diuitias gloie sue ꝓtutem corroborari p spm̄ eius in interiori hoie xp̄m habitare p fidē in cordibus vestris in charitate radicati z fundati vt possitis ꝓprehendere cū oib⁹ sctis q̄ sit latitudo:longitudo:sublimitas z profundū ad Ephe.iij. Primo q̄ sit latitudo.i. ertēsa dilectio:q̄ dz esse tāta i corde christiani q̄ dz diligere: non solum seip̄z:iz z primos:nō solū illos de domo sua iz etiā extraneos:nō solū amicos z bñfactores:q; z canis diligit bñfactoꝛez suuz Jō q̄ solū diligūt amicos hñt amorē canū. Et tali amore nō habebūt a deo salutationē sine meritū. Sz meritū ē diligere amicos z inimicos p̄p̄ deū qz inimici nō hñt rōnē diligibilitatis nisi p̄p̄ deuz q̄ p̄cepit illos diligere. Itē diligere debemus iudeos: agarenos z alios infideles: z orare p eis vt cōuertant sed nō participare cū eis. ¶Sc̄o q̄ sit longitudo.s. p̄seuerātis durationis. Hic tāgit rectores q̄ fecerūt bonas ordinatiōes ad vtilitatē cōitatis vt seruēt:alꝰ modicū esset. Sz ōt modo. Hodie facta hodie fracta. Ita qz mirū est:quare de⁹ dat nob panē vel aquā vt vinum. Jō nullo mō frāgantur ordinatiōes. Nota hystoriam Jone de ciuitate magna niniue:i q̄ deo ōt iuxta p̄tā z de⁹ misit ad eos Jonā p̄phetā q̄ p̄dicauit:z gētes timuerūt z recerūt ordinatiōes z putam sz nō habuerūt lōgitudinē:fregerūt ordinatiōes z redierūt ad p̄tā p̄p̄ qd tota ciuitas:vt inq̄t Lyra versa est in abyssum:nec aliquis euasit. In qua erant ples gētes q̄s in regno aragonie:ita erat populosa. Jō dō domū tuā.s.villā: vel cōitatē: decet scire tudo one in lōgitudine dieꝝ.in.po.xcij. ¶Tertio q̄ sit sublimitas z altitudo celestis p̄mij:qd deus p̄misit bonis dñis z rectoribꝰ cōitatū.s.regnū paradisi. O qualiter ōberem⁹ cē aduocati iesu xp̄i z zelotipi ō suo honoꝛ quēadmodū aduocat⁹ alicui⁹ baronis p modico salario stati i

ssni loco defendit eū z sua ꝛc. Et ꝑ xp̄o q̄ ꝑmittit regnum paduſi null⁹ eſt aduocat⁹: z null⁹ curat de ſuo honore. Jō curetis de ſuo honore z attēdatis q̄d promittit. Jō apls. In ſublimitate eternuꝫ glie pōdus opat in nob: nō ꝓtēplātibus nob q̄ videnť: ſed q̄ nō videnť. Que enꝫ videnť tpalia ſunt: q̄ aūt nō videnť eterna ſunt. ij. Cor. iij. ¶ Quarto z ꝓfundū ſ. infernalis dānationis q̄ parata ē dīis z rectoribus q̄ ſuſtinent pctā notoria: et negligenter exercēt offīm ſuū. q̄ ꝓpter lucrum ſuſtinent ludū tarillor meretrices in hoſpitijs vel ꝙabinas ꝛc. Quilibet curat diligenter de domo ſua magis et diligent⁹ curandū eſt de cōitate. Rō eſt iſta. De cōitate eſt vt de naui in mari: ſi patron⁹ vel nauta ſolū curaret de ſua camera malū eſſet pro naui. Q: ſi camera patroni vel alia deſtruať nō eſt periclz: ſed ſi vn⁹ poſtis vel tabula amoueatur de latere nauio: ibi eſt periculū pclitan di oībus. Jta charitas eſt ad inſtar magne nauis ꝛc. Charitas eīm de q̄ ſcriptū eſt nō q̄rit q̄ ſua ſunt: ſic intelligiť q̄ nō ꝓpria cōib⁹: ſz cōia ꝓpriis añponit. Tā to eīm vos magꝭ ꝑficere nouerit⁊ q̄nto rē cōem diligēt⁹ curauerit⁊. vt dicit Aug. in rla. Ergo añ oia charitatē hñtes ꝛc. ¶ Dñica infra octa. aſcēſionis. Ser. vij

Hec locutus sum vobis vt nō ſcandalizemini.

Jo. xvj. Verbum iſtō xp̄i fuit dictū aplis q̄n vidit eos paratos vt caderent in pctm̄. q: erant fragiles. Jō dicat eis. Hec locutus ſum vobis ꝛc. Scandalū grece idem eſt q̄ offenſio latine: vt cū hō vadit per viā quā nō ꝓſpicerat ſed cogitat de alijs z ponit pedes ad lapides ꝛc. illud vocať ſcandalū. Jō ſapiens dicebat filio ſuo. Eccli. xxxij. In viā ruine. i. petroſam nō eas: et nō offendes i lapides: nec credas te vie labori ſeme ponas aie tue ſcandalum. Nō ita eſt. oēs q̄ ſum⁹ mō in vita ſumus in via nullus credit hic remanere q: oēs ſum⁹ pegrini z viatores. vn⁹ venit. ſ. naſcendo alter trāſit. ſ. mouēdo. Jō dō in ſua oīone dicebat. Peregrini ſumus coram te z aduene: ſicut oēs patres nr̄i. Dies noſtri quaſi vmbra ſup terrā. z nulla eſt mora ſ. Para. xxix. Et q̄ ſumus viatores volo vos auiſare ne mō vos offendatis pedes ad lapides: z in fine ſmonis potero vobis dicere. Hec locutus ſum vobis ꝛc. Quamuis ſum⁹ omnes viatores tñ nō omnes imus ad paradiſum p eādem viā. imo in ſcriptura ſacra iueni tres vias ſecuras z bonas eundi ad paradiſum.

Prima eſt pura innocētia.
Secunda eſt digna penitentia.
Tertia eſt firma obedientia.

¶ Prima eſt pura innocētia. Sz q: multi ſcandalizanť in qualibet iſtar. iō volo vos auiſare: vt poſſim vobis dicere the. Hec locutus ſum vobis. ¶ Dico ꝙmo q̄ ꝑma via eundi ad paradiſum. ē innocentia pura: que eſt nullū pctm̄ vn̄ ꝙ feciſſe: nec venia le: nec mortale: nec corde cogitādo: nec ore loquēdo: nec opere opando. De iſta via ꝓphetauit. Eſa. ꝓpha. ca. xxxv. Erit tibi ſemita. z via ſancta vocabiť. Nō trāſibit p ea pollutus. Et hec erit vobis directa via. ita vt ſtulti nō errent⁊ p eam. Nota z erit. ſ. in tpe gr̄e vel noue legis. ſemita. i. via innocētie. Et nō ſolū dicat via: ſed et ſemita ſtricta: q: pauci hodie vadūt p eā z via ſancta vocabiť: q: non trāſibit p eā pollut⁹ Prim⁹ ergo q̄ p hāc viā trāſiuit fuit xp̄s q̄ pctm̄ non fecit: nec inuētus eſt dol⁹ in ore ei⁹. ſ. Pe. ij. Etiā ꝟgo maria ſecuta ē eū: q: nūq̄ peccauit aliquo modo: cui dicit ſpūſſanctus. Cañ. iij. Tota pulchra es amica mea: z macula nō eſt in te. Nec de adultis inueniunť plures niſi xp̄s et virgo maria: nec de p̄riarchis: nec de ꝓphetis: nec de aplis: nec martyrib⁹ nec confeſſorib⁹. Null⁹ eīm ꝑter xp̄m z ꝟginem pōt ſe excuſare de pctō mortali vl̄ venia li: unimo btūs iohānes euāgeliſta de ſe z de alijs dicit. ſ. Joh. ſ. Si dixerim⁹ q: pctm̄ nō hab̄em⁹: ipſi nos ſeducim⁹: z veritas in nob nō eſt. Solū eīm pueri nouiter nati z baptizati q̄ anteq̄ peccēt morīuť. ſequunť xp̄z z ꝟginē mariā p viam innocentie. Cogitate q: q̄n virgo maria fuit in celo cū filio: ꝟtit ſe reſpiciendo ſi aliquis eā ſequebať: z vidit⁊ q̄ ſolū innocentes: de q̄b⁹ regratiādo filio ſuo dicat. Innocētes z recti adheſerūt mihi q: ſuſtinui te. p. xxiij. nota q̄ ſuſtinui te tripli. Pilo in vtero uouē mīſtīb⁹. Scōo i bra

chis ⁊ amplexibus. Tertio in manib⁹ cū gemitib⁹ ⁊ doloribus. Jō innocentes adheserūt sibi. Charissimi p vera declaratione intelligatis q in hac via holes tripliciter scandalizant. Quidā em̄ scā dalizantur cadendo in puteum inferni. Alij non cadunt sed deuiant a via paradisi. Tertij non cadunt nec deuiant: sed retardant. Primi sunt pueri q̄ nō baptizant. Et ppter hoc vt pueri non venirēt in istō scādalū. xps p̄cepit. Mat. vlti. dicens. Euntes docete oēs gentes baptizantes eos in nole pris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti. Scōo alij scādalizant non in inferno cadendo sed deuiando: sicut ille q̄ offendit peccādo mortaliter in quo scā dalizati sum⁹ oēs q⁹ statim dū fuimus q̄nq; annoz vel ser incepimus peccare. Nota de puero q̄nq; annoz in dialogo greg. In ista ḡ etate multi deuiāt peccā do mortaliter: iz non in inferno statim cadāt imo p pniam p̄nt se iuuare. Nota q̄ liter est magna tristitia viatoib⁹ qñ p vnā leuca vel duas deuiāt. ãpli⁹ qñ deuiant p dietā. Mō cogitate q̄t dietas q̄ libet vestrū ãbulauit post viā innocentie deuiando. Qñ peccam⁹ mortaliter deuiam⁹ intm̄ q impossibile est redire ad innocēcie statum: ⁊ iō p aliā viā opz nos redirevt possim⁹ dicere. Errauim⁹ a via veritatis. i. xpi q̄ dicit. Ego sum via veritas ⁊ vita. Jo. xiij. Et lassati sum⁹ i via iniq̄tatis ⁊ perditionis. Sap. v. Jō vos q̄ habetis filios nutriatis eos dñi: ⁊ custodiat⁹ ne deuiāt a via dñi: iz heu multi magis curāt q filij sui sint bñ induti. Tertio alij scandalizant non cadendo in infernū: nec deuiando: iz retardādo p petā venialia q̄ nunq; peccauerūt mortaliter vt creditur de hieremia ⁊ Johanne baptista ⁊ ceteris. Jō non p̄diderunt viā innocēcie. Qui aūt solū hnt petā venialia retardant in purgatorio. Jō de hoc dicebat. Dō. p. xxij. Jnvia hac q̄ ambulabā absc̄derūt laqueū mihi. Scōa via cūdi ad paradisuz ē digna pnia. Et p istā opz nos ire ex q̄ p̄didim⁹ viā innocēcie. Nota digna pnia est adeq̄tio culpe ad penā. vbi gra. Si peccam⁹ corde male cogitando odiendo vel ꝯcupiscendo: faciam⁹ pniaz cōterēdo. Si ore blasphemādo iurādo: faciam⁹ pniam p̄fitēdo deū ⁊ laudando. Si oc̄is vane vidē do: fiat pnia plorādo. Si mānib⁹: fiat penitentia erectis manib⁹ orando ⁊ restituēdo. Si p̄ gulā fiat pnia ieiunādo. Si in corpe fiat pnia affligendo. Jsta est digna pnia: sic sm̄ p̄cm̄ fiat pnia. Sz ista via angusta est. Qñ xps. Mat. vij. Quā angusta porta et arcta ē via q̄ ducit ad vitā: ⁊ pauci sunt q̄ inueniūt eā. Not. q̄ dictio est āmiratiua. Angusta porta huius vie est ꝓfessio: angusta ē qz hō hz se diffamare ⁊ dicere de pcō suo ⁊ nō alteri⁹. Qñ ꝓpha. p. cxvij. Dec porta dñi iusti intrabūt in eā. Jn hac via pnie tripliciter scandalizant holes: q̄dā faciendo pl⁹. q̄dā min⁹: q̄dā ex toto dimittēdo Primi pl⁹ faciūt q̄ vtūt i discretiōe. Qñ holes indiscrete vigilādo ieunādo vel corpus affligendo efficiūt magni fatui. ⁊ sic dānant. Diabol⁹ em̄ impugnat eos aliquo colore: dicēdo q̄ pat facit p xpo q̄ tm̄ fecit p se ⁊ sctis: ⁊ tūc sic illusus facit magz de pnia q̄ possit sustinere. Talis ei ex indiscretione facit de via paradisi viā inferni. Cōtra istos dicit scriptura. ad Ro. xij. Obsecro vos fratres p miam dei vt exhibeatis corpa vra hostiā viuē tē: sctām deo placentē: rōnabile obseq̄ū vrm̄. i. seruitiū vrm̄. Nota rōnabile. Quilibet cogitet q̄tū pōt portare a sin⁹ suus id est corp⁹ ⁊c. Scōi sunt faciētes minus de pnia q̄ deberent: ⁊ in hoc plurimi deficiūt: hnt em̄ bonū corp⁹ qđ fecit multa ⁊ magna petā ⁊ faciūt pat⁹ de penitentia. Cōtra istos q̄ min⁹ de pnia faciunt. ad Col. iij. dicit apls. Mortificate membra vra q̄ sunt sup terram. Tertij sunt q̄ nullā pniaz facit: bene icipiūt magnā penitentiam iz postea dimittūt totū. Sicut multi religiosi q̄ optime icipiūt: qz religio nō est nisi pnia: ⁊ postea dimittunt frāgēdo pniaz: ieunia vota eētialia ⁊ ceremonias: ⁊ illō est magnū scādalum Aug. Nō vidi meliores q̄ eos q̄ i monasterio p̄fecerūt nec deteriores q̄ q̄ ibi defecerūt. qz bon⁹ religiosus pl⁹ increat. ꝑ meritis q̄ secularis ceteris paribus. qz bonū op⁹ factū ex voto magz ē meritoriū q̄ si fiat sine voto. Aliq̄n i malo religioso ē tāta ignorātia ⁊ tm̄ p̄cm̄ q̄ facit ꝺ deū q̄ dimittat totalr pniam: reuerētiā suā vel habitū suū: vel nō curat ãpli⁹ de sua

reuerentia. Jō multi religiosi sunt peiores ad cōuertendū ꝯ infideles. Jdeꝫ de pbris q̄ optie ⁊ deuote incipiunt pniaz. Jdē de laicis hoib⁹ ⁊ mulierib⁹. Jō xp̄s dicit Matt. xj. Btūs est q̄ nō fuerit scandalizat⁹ in me. Tertia via eūdi ad padisuz est firma obedientia. ſ. ad dei p̄cepta. ⁊ custodirē se a pctis mortalib⁹: quā declarauit xp̄s p̄dicādo de glia padisi. Nota quāte dulcedinis ⁊ saporis erant ꝟba dei icarnati. Predicabat ei sepe de glia padisi: vt corda gētiū; inflamaret: ⁊ vt ex illa glia ꝺspicerēt mūdana ⁊ trāsitoria. Et tūc post p̄dicationē venit ad eū q̄dā tot⁹ ꝛnflāmat⁹ glia: xp̄o dicēs. Magister bone q̄d boni faciā vt habeā vitā eternā. Mat. xix. Xp̄s aūt sibi rūdit oñdens sibi viā obediētie dicēs. Si vis ad vitā igredi serua mādata. Jō sapiēs dicit Prouer. vij. Fili serua mādata mea ⁊ viues. De ista via ꝺi. Esa. xxx. Hec est via ābulate in ea ⁊ non declinetis neq; ad dexterā neq; ad sinistrā. Dextra em ⁊ sinistra sunt due ripe vie obedientie. Pars siue ripa dextra est obedire p̄ceptꝫ dei. ore suo dictis ⁊ mādatis. Uñ petrus apl's dicit Act. v. Obedire opz deo magꝫ ꝯ hoibus. Pars siue ripa sinistra. ē obedire p̄ceptis dn̄oꝝ tpaliū: de qua apl's dicit. Obedite p̄positis vr̄is. Jp̄i em pungilāt q̄si rōnem ꝓ aiabus vr̄is reddituri. Ad hēb. vlti. Ad dextrā ꝯ declināt cadentes inobediētes deo. Ad sinistrā inobediētes dn̄is siue p̄latꝫ. Jn hac via obedientie scādalizant̄ hoies tripl'r. Primo p ignorātiā. Scōo p malitiaz. Tertio p cōcupiscentiā: Per ignorātiā scādalizāt illū q̄ nesciūt mandata dei nec excusant̄ qz sciūt q̄t denarios valet florenꝰ ⁊c. Jō apl's. j. ad Cor. xiij. Si q̄s aūt ignorat ignorabit. Quidā scandalizant̄ p malitiā: qz sciūt q̄d debēt facere ſm deū ⁊ nō curāt ponēres aratrū añ boues: ⁊ nō retro. ſ. affectionē malā añ iusticiā ⁊ ꝟitatē ⁊ diuinā ordiationē. De q̄b⁹ scriptura dicit. Sap. ij. Excecauit eī illos malitia eorū. Tertij scādalizāt̄ p concupiscentiā. ſ. dignitatū seu diuitiaꝝ ⁊ delitiaꝝ ⁊ hmōi. Et iō Dō. p. xlviij. Hec via illoꝝ scādalū ipis ⁊ posteā iore suo ꝓplacebūt. Ecce q̄ re dicit thema. Hec locut⁹ suz vobis.

¶ J vigilia penthecostes. Sermo.

Spiritum veritatis mūdus nō pōt accipe. Jo. xiiij. Jam scitis qūo cras festiua die erit festū penthecostes: in quo ſpūſſanctus descendit visibiliꝫ sup apl'os in hierlm. Et qz iā hodie est vigilia facimus offm̄ de hoc ꝓpt̄ qđ volo vobis declarare qūo ad recipiendū gr̄az spūſſancti debemus nos ꝓparare: ⁊ qui eā hñt qualr̄ poterūt ꝓseruare eā ⁊ augmētare. Sed p̄mo salutet̄ ꝙ go maria ⁊c. Pro thematis declaratiōe determinande sunt due q̄stiones. Prima pro introductione. Scōa ꝓ ꝓsecutione. Prima ē quare spiritusſanct⁹ ꝺi ſpūs ꝟitatis. Secūda ꝝre mūd⁹ nō pōt accipere eū: ⁊ q̄s est iste mūd⁹. Pro prima questiōe notaui duas rationes q̄s inueni in themate quare spūſſanct⁹ ꝺi spūs veritatis. Prima rō est respectu ꝓcessus quē eternalr habuit. Scōa est respectu effect⁹ quē tē poraliter ꝓduxit. De p̄ma p̄ncipiuz a q̄ spūſſctūs eternalr ꝓcedit est nō solū pr̄: sed filius ⁊ pr̄: qui non sunt duo ſz vnuz tm̄: qz cōis spiratio est vna notio duarū ꝓsonaꝝ pr̄is ⁊ filij. Qz ergo filius ꝺi veritas. Ego sum via veritas ⁊ vita. Joan. xiiij. Jō dn̄s spm̄ sctm̄ q̄ etiā ab eo ꝓcedit dicit spm̄ ꝟitatis. Scōa rō est respectu effect⁹ quē tpaliter ꝓduxit. Nā nulla veritas pōt eē in corde nec in ore nec in ope alicuius ꝓsone nisi a spiritusancto. Auctoritas. Nemo pōt dicere dn̄s iesus nisi in spiritusancto. j. Cor. xij. glo. ambrosij. Omne verū a quocunq; dicat a spūſancto est ꝓpter hoc ꝺi spūs ꝟitatis. De hys duabus rōnib⁹ auctoritas. Cuz venerit ille spūs ꝟitatis: q̄stū ad primaz rōnez docebit vos oēm ꝟitatem: q̄tum ad scōam rōnē. Jo. xvj. Pro prima q̄stiōe introductiua: ⁊ p ꝓns prima pars thematis. ꝝre ꝺi spūſanct⁹ ipūs ꝟitatis. Scōa q̄stio ſmonis ꝓsecutiua est: ꝝre mund⁹ nō pōt recipe spm̄ sanctum: ⁊ q̄s est iste mund⁹. Pro quo sciendum. q̄ ista dictio mūd⁹ in scriptura sctā capit̄ q̄tuor modis. Prio p ecclia vniuersali. Scōo pro ista ꝟitatione terrenali. Tertio p mūdi fabrica gñali. Quarto p oi ppō criminali ⁊ oēs istas exposit̄iones hui⁹ nois inueni in vna auctoritate. Illuminat oēz hoiz

veniẽtẽ in hũc mũdũ. hic accipiꝫ p eccle
siavñ. In mũdo erat hic p habitatione
terrenali. Et mũdus p ipm factꝰ est: hic
p mũdi fabrica gñali. Et mũdus eũ nõ
cognouit: hic sumiꝫ mũdus p gente car
nali vel criminali. Jo. j. Et isto ꝟto mõ
dicit thema. Spũs veritatis mũdus. s. gẽs
mũdialis: carnalis vel criminalis nõ pt
accipe. Dico primo ꝛc. p eccliavñ. s. xpiа
nitate. Rõ: qꝛ sicut mũdus cõprehẽdit ꝛ
amplexaꝫ oia: ita eccliа nõ solũ vni po
pulo data est vt synagoga solis iudeis
sed oi ppło ꝛ toti mũdo. Auto. ꝛ loquiꝫ
deus pr̃ filio. s. xpo hoi. Paruꝫ est vt sis
mihi seruus ad suscitãdas trib9 Jacob
ꝛ feces isrl̃ conuertẽdas. Dedi te in lucem
gentiũ9 vt sis salus mea vsqꝫ ad extre
mũ terre. Esa. xlix. Jdeo ꝺr illuminat oẽꝫ
hoiem veniẽtẽ in hũc mũdũ. Et nisi mũ
dus sumaꝫ hic p eccliavñ ista ꝓpositio
nõ posset saluari. Et si acciperꝫ hic pro
mũdo vñ falsa esset: qꝛ nõ oẽs illuminã
tur nec lumie naturali: qꝛ multi fuerũt
ꝛ sunt stulti. nec lumine scie: quia mul
ti ignorãtes sunt: nec lumie fidei: qꝛ mꝝ
ti sunt infideles: nec lumine gr̃e: qꝛ mũl
ti viuũt ꝛ moriũꝫ in pctis. Qũo ꝝ ꝟificа
tur dicta autoritas. Illumiat oẽꝫ hoiez
venientẽ in hũc mũdũ non alr̃ nisi quia
ibi mũdus sumiꝫ p ecclesia militãte: qꝛ
qñ aliqs venit ad eã statim in porta il
luminaꝫ. Porta huiꝰ est baptismꝰ ubi q̃
libet illuminaꝫ habitualr̃ vl̃ etiã actua
liter nisi ficte accedat ad baptismũ: ibi
em̃ illuminanꝫ lumine fidei: lumie gr̃e
lumine scie ꝛ lumine sapiẽtie ꝛc. Sic in
telligiꝫ illumiat oẽm hoiem veniẽtẽ in
hũc mũdũ. No. silitudinẽ ꝺ magna pla
tea in cuius circuitu essent carceres te
nebrosi: ꝛ platea esset illuminata a sole
oẽs veniẽtes ad plateã essent illumiati
q̃ abi essent in carceribꝰ nõ esset illumi
nati: nõ ex defectu solis sꝫ ipoꝝ nolẽtiũ
ad plateã venire. Jta xpianis ẽ magna
platea a sole xpo illuminata: ad quaꝫ
oẽs veniẽtes illuminanꝫ. Quiꝺo stãt in
carceribꝰ infidelitatis nõ illuminãꝫ. Ju
dei stant in carcere moysi pleno puluе
re qi solũ ꝓmittit terrena. Agareni stãt
in carcere fetido machometi. Sꝫ xps di
cit. Ego sum lux mũdi: q̃ seqꝫ me nõ am
bulat in tenebris: sꝫ habebit lumen vite

dicit dns. Jo. viij. Ecce quare ecclesia ꝺr
mũdus: ꝛ cordat derivatio grãmatica
lis. Mũdus a mũdicia est dictꝰ ex laua
cro baptismi. Et iste est intellectꝰ apli di
cẽtis. Xps dilexit eccliaz ꝛ semetipz tra
didit p ea vt illã sctificaret: mundãs eã
lauacro aq̃ in ꝟbo vite nõ hñtẽ maculã
aut rugã. ad Ephe. v. No. semetipm tra
didit ꝛc. Qꝛ baptismus non hz ꝟtutem
nisi p sanguinẽ xpi. Autoritas. hic est q̃
venit p aquã ꝛ sanguinẽ iesus xps. Nõ
in aq̃ solũ: sed i aqua ꝛ sanguine. s. Jo.
v. No. in verbo vite. Jstud ꝟbũ est fouma
baptismi. Item non hñtem maculã aut
rugã. Macule cõitans sunt pcta publi
ca ꝛ notoria. Jstas maculas debẽt ab
luere ꝛ purgare rectores. Et si dicaꝫ qũo
corrigent si nõ accusanꝫ vel nõ denũcia
tur. Modus est facere statutũ ꝛ ꝑnizа
tionẽ q̃ nullus ludat ad taxillos nec te
neat ꝑcubinã: nec meretrices sint in ho
spitijs: ꝛ trãsacto tpe sue termino eis aſ
signato debẽt facere executionẽ ꝛc. De
hac macula dicit scriptura. Macula hu
ius sceleris. s. pctoꝝ publicoꝝ in vobis p
manet: mltiq̃ de ppło corruerũt. Josue
xxij. Ruge sunt pcta secreta q̃ nõ cadũt
in iudicio hoim sed dei vt secretoꝝ vsu
rarioꝝ: q̃ s. p se secrete vl̃ mediãte iudeo
faciũt vsuras ꝛc. Qui talia agunt digni
sunt morte. Ad Ro. j. Sic accipiẽdo mũ
dũ p eccliа vñ mõ possumꝰ vere dicere
thema. Spũs veritatis: imo ipm recipit
realr̃ ꝛ essentialr̃ isto mõ: qꝛ sicut essẽtia
le est corpi hũano viuo hẽ spũs rõnalẽ
Jta corpi xpi mystico viuo qõ est eccliа
vñs ipm dedit caput sup oẽm ecclesiam
qõ est corpus ipsius. Ad ephe. j. Essẽtia
le est habere spũs sctũ. Auto. Solliciti
seruare vnitatem spũs in vinculo pacꝭ.
Unũ corpus ꝛ vnus spũs: ad Ephe. iiij.
Nota solliciti. Nullus põt auferre diui
siones seu malas volũtates aut scisma
p se. Rõ dicit. s. Tho. in. j. q. de libero ar
bitrio q̃ dispõnes sunt in libero arbi
trio: sed effectus finales non. Uerbi gr̃a.
De piscatore volente capere seu dicẽte:
volo capere pisces. Talis effectꝰ a deo
est ꝛ non a piscatore. Piscator effi põt
disponere hamos: fila etiam rhetia ꝛc.
Idem de laboratore dicente. Jsto anno
volo habere multum bladum: vinum ꝛ

hmõi. Talis effectus a deo hz esse. Disponere potestis laborãdo: seminãdo: inserẽdo: parẽdo: sed qõ na: cat̃ crescat in herbã: a deo est ꝛ non a natura: qz natura põt ipm corrũpere sed nõ viuificare. Jõ nõ attribuit nature: sz deo. Idem de bona lr̃a nõ attribuit calamo sz nostro. Idẽ de illis in mrimonio: qõ hñt ples a deo est. Et sic ptz q effect9 finales sũt a deo sz dispõnes a nobis. Idẽ de effectu spũali: si dicat̃ pdicator ego volo cõuertere in deos vel pcões ad bonãvitã stultitia esset: qz talis effectus a deo est. Sed pdicator hz cogitare ego facia z qõ in me est pdicãdo ꝛ sacrã scripturam declarando ꝛ hñtates ondendo. Si em̃ ex istis dispõnib9 sequat̃ effectus ꝓuersiõis hoc est a deo. Autoritas. Loquẽte petro hba nec cecidit spũs̃ctus supoes qui audiebãt hbũ. Act. x. Nota cecidit spũs̃anctus nõ dicit misit: quia ipse nõ poterat mittere qz hoc est effectus dei: sz ipse disposuit pdicãdo secreta fidei. Idem deo apls Ego plantaui: apollo rigauit: deus aũt incremẽtũ dedit. Ita nec q̃ plãtat ẽ aliquid: nec q̃ rigat: sz q̃ incremẽtũ dat deꝰ j. ad Cor. iij. Ita in ꝓposito de scismate vel pace: nullꝰ em̃ pũsumat dicere: ego facia ꝛc. dispõnes potestis facere. Jõ dicit. Solliciti seruare vnitatẽ. s. disponendo. Dico secõdo q mũdus capit̃ p ista habitatione terrenali in q̃ habitam9: cũ dr. In mũdo erat xps ante suã incarnationez iã erat in mũdo isto sm̃ suã diuinitatẽ. Sicut filius regis iam erat hõ in domo regis añ̃ militaret. Ita de filio dei iaz erat in mũdo isto añ̃ incarnaret. Sed dr venisse in hũc mũdũ nõ p mutationez localẽ: qz ipse dicat. Ego dns ꝛ nõ mutor Malach. iij. Sed p nouũ modũ essendi dr descẽdisse. s. p assumptã humanitatẽ qz tũc apparuit in forma visibili factus nouus miles in aula vterinalis armatus vt bellaret. Autoritas. Ex tpe anteq̃ fieret. s. opa redẽptionis: ibi eram ꝛ nũc dns deus misit me ꝛ spũs eius. Esa. xlviij. Et sic accipit̃ do mũdũ dr mundus a motu: qz mutabilis qz nihil est firmũ in hoc mũdo nec dhiũ tpale vt plationes nec officia: dignitates seu honores: diuitie nec gaudia: imo dr. Quid est de talimotu9 est. Ecce qũo est mutabilis. Jõ btus Iohãnes euãg. dat optimũ ꝓsiliũ dr. Nolite diligere mũdũ neq̃ ea q̃ in mundo sunt. Si q̃s diligit mũdũ nõ est charitas pris in eo. Cũ oẽ q̃ est in mundo: cõcupiscẽtia carnis est ꝛ cupiscẽtia oculoz ꝛ superbia vite. j. Jo. ij. Nõ quare non est diligẽdus qz nõ est firm9. Iste mũdus est vt arbor: fructus eius sunt honores: dignitates: diuitie ꝛc. Et q̃libet vult colligere sed tã munat̃ ruinã. Jõ despectis terrenis desiderem9 celestia. nõ apls dicit Qui vtuntur hoc mundo tanq̃ nõ vtantur. Preterit em̃ figura huius mundi. j. Cor. vij. Dixi tertio q cũq̃ mũdus accipit̃ p tota mũdi fabrica de creatiõe generali: cũ dr ꝛ mũdus p ipm̃ fact9 est. s. totalis fabrica vniuersi. Sicut em̃ domificator p suã sapiẽtiã operat̃ domũ ita deꝰ pr̃ p xpm̃ q̃ est ei9 sapiẽtia. Nos predicamus xpz dei vtutẽ ꝛ dei sapiẽtia. j. Cor. j. Operat9 est domũ hui9 mũdi. Sapiẽtia edificauit sibi domũ excidit colũnas septẽ. Prouer. ix. De ista domo dicit Baruch. O israẽ magna est dom9 dei ꝛ ingens ꝛ ineſtimabilis locus possessionis eius supple in duratione: excelsus ꝛ immẽs9. Baruch. iij. Istã domũ edificauit sibi nõ ad vtilitatẽ seu necessitatẽ: sz ad honorẽ gliam ꝛ laudẽ suã. Nos aũt sumus hic unter9 adhuc cũ bestijs i stabulo: cam̃re pulchre sunt supius. No. excidit colũnas septẽ. s. septẽ gradus creaturaꝝ in q̃b9 ꝓsistit tota fabrica mũdialis hẽ sunt quatuor elẽmẽta. s. terra: aqua aer: ignis natura celestis quã phi vocãt q̃ntã essentiã sexta est natura humana septima est natura angelica tota fabrica dr mũdus. Ecce quare dr mũdus q̃si minima dãs. Itẽ nota q i creaturis habem9 exẽplũ obedientie. Postq̃ de9 a pncipio creauit oia dedit p̃ceptũ soli lune ꝛ stellis sz nõ hr̃ent rõnẽ vt mouerent̃ sic ꝛ sic ꝛc. etiã ꝓmo mobili. Et septẽ milia annoz vel circa sunt q dedit eis p̃cep ti ꝛ nunq̃ ptermiserunt p̃ceptũ tñ nõ promisit eis pmiũ si obedirẽt: nec punitonem si facerẽt ꝯ suũ p̃ceptũ. De isto p̃cepto dicit in ps. Dauid. Statuit ea drus supple ineternũ: ꝛ in seculũ seculi preceptũ posuit ꝛ nõ ptericbit. O qualis verecũdia est nobis q̃ habem9 rõnẽ ꝛ pmissionẽ glie ꝛ cõminationẽ pene: et tñ non

ſeruam⁹ eius ꝓcepta. Si tñ deus mõti ꝓ
peret vt mutaret ſe ſtatim eſſet factũ. Et
tu pctõr cui dicit de⁹ vt mutes tuã malã
vitã: ꝙ quertaris ꝙ recedas a pctis ꝙ ma
la ſocietate: nõ vis facere. Si ꝓpet aq̃le
eſurièti ne tãgeret cibũ factuz eſſet: ꝙ tibi
ꝓpit ne frãgas ieiunia ꝛc. tu nihil cu
ras. Si ꝓpet aſino eſti ad aſinã ne eã
tãgeret ſtatim eẽt factũ. Et tibi dicat. Nõ
mechaberis: ꝙ nõ vis obedire. Ero⁹. xx.
Itẽ in elemẽtis habem⁹ exẽplũ amicitie
q̃ ſunt quaſi q̃ttuor hoies tripudiãtes
tenentes ſe: qz quodlibet hz duas q̃litates
q̃ſi duo brachia ꝛc. Itẽ i elemẽtis ha
bem⁹ exẽplũ diligẽdi deũ. Ignis q̃ eſt ca
lidus dat nobis exẽplũ de feruore ſpũali
uer q̃ ſubito illuminat de ꝓtẽplatiõe ce
leſti. Aqua q̃ mũdat de mũdicia ꝑſona
li. Terra q̃ fructificat de abũdãtia meri
tali vel pniali. Aug. Celũ terra mare et
oĩa q̃ in eis ſũt dicũt mihi vt te die dili
gã. Dico q̃rto mũdus accipit ꝓ tota gẽ
te criminal⁹ vel carnal⁹ viuẽte. ꝙ ſic ſu
mit cũ dr. Et mũd⁹ eũ nõ cognouit: ſic nec
carnales ſpũſanctũ: qz macula pctõz
impedit. Auto. Vialis hõ nõ pcipit ea q̃
ſunt ſpũs dei. ſ. Coz. ij. qz q̃diu hõ viuit
in pctis nõ hz ſpũſanctũ. Et ſic accipiẽ
do mũdũ dr q̃ſi imundus ꝓ atipharaſim.
q̃re dicit Bern. O mũde imũde q̃ te dili
gũt nõ te nouũt. i. nouerant. De iſto dicit
thema. Spũ veritatis mũdus. i. gẽs car
nalis nõ põt accipe. Not. ad hoc figurã
Geñ. viij. de columba quã noe emiſit de
arca volẽs experiri ſi iã ceſſaſſent aq̃. di
cit text⁹. Emiſit q̃z colũbã vt videret ſi iã
ceſſaſſent aq̃ ſuper faciẽ terre. Que cũ nõ
inueniſſet vbi requieſceret pes ei⁹ reuer
ſa eſt ad eũ in arcã. Aq̃ eñ erãt ſup vni
uerſaz terrã. Colũba alba ſigat ſpũſan
ctũ. Luc. iij. deſcendit ſpũſanct⁹ corpali
ſpẽ ſicut colũba in ipz ꝛc. Noe aũt. i. de⁹
de arca. i. de celo mittit colũbã. i. ſpũſan
ctũ: ꝙ venit ad ꝛ palatiũ dñoz tpaliũ ꝙ in
uenit eos plenos de inuſtitia rapina nõ
inuenies vbi requieſcat pes eius: vadit
ad ꝓlatos ꝙ inuenit eos plenos de ſymo
nia gulo ſitate: de luxuria. de exceſſibus
ꝙ ſupfluitatib⁹ ꝙ negligẽtijs circa curaz
aiaz: ꝙ nõ inuenies vbi ꝛc. venit ad mer
catores ꝙ videſ ibi tot vſuras fraudes:
deceptiones: qz ipi neſciũt p̃ nr̃. Credo
in deũ. Sciũt th ꝑiurationes ꝙ ſortilegia
ꝛc. reuertit ad arcã. venit ad monſteria
religioſoz ꝙ videſ q̃ nõ ſeruant ibi vota
nec regule nec cerimonie ꝛc. ſed ſunt ibi
inuidie diuiſiões ꝙ nõ inueniens vbi ꝛc.
reuertit ad arcã. Iſta ẽ ratio quare mũ
dus. i. hoies carnales ſeu carnaliter vi
uẽtes nõ poſſunt recipere ſpũſanctũ: nõ
ꝓpter aliq̃ impedimẽtũ ſpũſſancti: ſed
ꝓpter peccata. Remeduz ergo habem⁹
ſi die craſtina volum⁹ recipe ſpirituſſan
ctũ: q̃ mũdem⁹ nos ꝙ purificemus ꝑ cõ
tritionẽ ꝓfeſſionẽ: ꝙ ſatiſfactionẽ ꝙ iniu
riaz remiſſionẽ. iuxta illũ Dñi. Cor mun
dũ crea in me deus: ꝙ ſpiritũ rectũ inno
ua in viſceribus meis ꝑs. l. Deo gras.

¶ In die ſcõ penthecoſtes. Sermo. j.

Repleti ſunt oẽs ſpũſctõ. Act. ij. Tota ſolenni
tas hodierna eſt de aduentu
ſpũſſancti q̃ viſibiliter in for
ma ignis deſcẽdit de celo ſuper ap̃los ꝙ
diſcipulos ieſu xp̃i. De hoc ẽt erit ſermo
nr̃. Et ſi deo placet habebim⁹ multas do
ctrinas ꝓ itellect⁹ illuminatiõe ꝙ vite in
ſtructiõe. Saluteñ ꝙ ego maria ꝛc. Doctri
na cõis ẽ ꝙ clara ex tertu euãgeliorũ: qñ
ap̃li ꝙ diſcipuli xp̃i añ xp̃i paſſionẽ ꝙ re
ſurrectionẽ nõ habuerunt plenitudines
ſpũſſancti: z eñ haberẽt ipm ꝓ gratiam
gratificãtẽ nõ th habebãt ipm ad pleni
tudinẽ gr̃e ꝙ ꝓfectiõis ſpũalis: ꝙ qz i mul
tis erant defectuoſi. Et z xp̃s perfecte ad
plenitudinẽ gr̃ie potuiſſet eis dare ſpũ
ſanctũ tñ noluit ante ſuã paſſionem ꝙ re
ſurrectionẽ eis dare. Ratio eſt vt ſaluaꝛ
ꝓformitas inter corpus xp̃i ꝓpriũ et
naturale: ꝙ corpus eius appropriatuz ꝙ
figurale. Corp⁹ xp̃i ꝓpriũ ꝙ naturale eſt
illud qđ recepit in vtero ꝟginis vnitũ di
uinitati: de q̃ dicit ſcriptura. Pctã nr̃a
ipſe pertulit in corpe ſuo. ſ. ꝓpio ꝙ natu
rali. ſ. Pet. ij. Corpus aũt xp̃i appropria
tũ ꝙ figurale eſt eccl̃ia q̃ tale erat in apo
ſtolis ꝙ diſcipulis xp̃i cui⁹ corpis ipe xp̃s
eſt caput. Auto. Ipſum dedit caput
ſupra oẽm eccl̃iam q̃ eſt corp⁹ ipſius ad
Ephe. ſ. Modo certũ eſt q̃ ante reſurrec
tionẽ xp̃i in corpe xp̃i ꝓpio ꝙ naturali
erãt multi defect⁹: nõ mortales ſed natu
rales. Ideo ad ſeruandũ ꝓportionez in

corpore figurali ꝛ mystico xp̃i ante suaz resurrectionẽ fuerũt multi defect⁹ morales. Sed post resurrectionẽ xp̃i qñ corp⁹ suũ naturale fuit liberũ omnibus defectibus naturaliũ passionum conueniẽs fuit vt eius corp⁹ mysticũ ꝛ figurale haberet etiã plenitudinẽ spũssancti. Et istã rationẽ tangit ioãnes cũ dicit. Nondum erat spiritus datus qz nondũ erat iesus glorificatus Joã.vij. Sed hodie ad plenitudinẽ gratie ꝛ perfectionis spiritualis acceperũt spiritũsanctum. De hoc loquitur thema dicens. Repleti sunt oẽs spiritusancto. Non dicit acceperunt spiritumsanctũ: qz iam ipsuz acceperunt per gratiã gratificantẽ. Sed repleti sunt: qđ idẽ est qđ iterũ impleti. Sicut Jo.iij. Renatus. i. iterum natus: ꝛ etiam repleti. i. iteruz impleti. Inuenio q̃ post xp̃i resurrectionem apli ꝛ discipuli xp̃i receperũt spiritũsanctũ tribus plenitudinibus.

Primo cũ plenitudine scientie intellectualis.

Secundo cũ plenitudine potẽtie spiritualis.

Tertio cũ plenitudie eloquẽtie vlis. ¶Sz receptio hodierna fuit maior. Jõ dicit thema. Repleti sunt oẽs. Dico pmo ꝛc. q̃ primitus erant rudes simplices et ignorantes ꝛc. Sed post resurrectionem impleuit intellectus eos de sciẽtia intellectuali: ita clare vt intelligerẽt scripturas: dicens eis. Necesse est impleri oia q̃ scripta sunt in lege moysi ꝛ prophetis et psalmis de me. Tũc aperuit illis sensũ vt itelligerẽt scripturas. Luc. vlt. De ista plenitudine possum⁹ dicere. Impleti sũt oẽs spiritusancto: scz itellectualiter. Secundo receperunt ipsum cum plenitudine potentie spiritualis: qz presidẽtes vel legati pape magna indigẽt potẽtia. Jta ꝛ apli q̃ fuerũt legati a papa iesu missi. Pro xp̃o legatiõe fungimur tãq̃ deo exhortante p nos. ij. ad Cor. v. oportebat ergo eos habere potentiã spũalem. Ecce quõ dedit eis hanc ptãtem post resurrectionẽ dicẽs eis. Sicut misit me p̃r ꝛ ego mitto vos. Hec cũ dixisset insufflauit ꝛ dixit eis. Accipite spm̃sanctum: quoz remiseritz pcta remittunt eis: ꝛ quoz retinueritis retẽta sunt. Joã. xx. Quare insufflauit. Dico q̃ ad ostẽdendũ autoritatẽ spiritussancti qui ab eo procedit. Sicut enim anhelitus pcedit ab anhelãte ita spiritussanct⁹ nõ solũ a patre: sed etiaz a filio pcedit. De ista plenitudine possem⁹ dicere ad thema. s. Cõpleti sunt spũsancto Et potẽtia spũali qz tũc fuit cõpleta promissio quã xp̃s dixit añ passionez suã dicẽs. Amẽ dico vobis: q̃cũqz alligaueritis sup terrã erũt ligata ꝛ i celo. Et quecũqz solueritis sup terrã erunt soluta ꝛ in celo. Mat. xviij. Tertio receperũt spm̃sanctũ cũ plenitudine de eloquentia vli. Et istam gr̃az receperũt hodie: de quo dicat thema. Repleti sũt oẽs spũsancto. Et ceperunt loqui variis linguis: prout spũssanctus dabat eloqui illis. Act. ij. Ptz thema. Et sum modo in materia pdicãda. Modo ad practicã venio quaz declarabo p̃ quatuor dispositiones necessarias ad recipiendum spiritũsanctũ cum plenitudine gratiarum.

Prima est abstinentia corporalis.
Scõa oratio affectualis.
Tertia concordia fraternalis.
Quarta audiẽtia doctrinalis.

¶Oẽs istas dispositiones ꝛ quãlibet earũ habuerũt apostoli ꝛ discipli xp̃i. Propter quod dicit thema. Repleti sunt ꝛc. Prima dispositio ꝑpria ꝛ necessaria ad recipiendũ gr̃am spũsancti est abstinentia corporalis a nimio cibo: potu: dormitione: locutione: risu: delitijs ab aspectu mulierũ siue holm ꝛ gẽtiũ cõuersatione. Talis abstinentia est dispositio ꝑpria ꝛ necessaria ad recipiẽdũ spm̃sanctũ. Hoc declaro per talẽ similitudinez. Si enim lignis viridib⁹ aut madefactis apponat ignis: nõ ascẽdunt quoadusqz ligna sint sicca ꝛ exusta. Siccatio eẽ lignoz; necessario p̃cedit ignitionẽ. Jta de vobis. persone dissolute in cibo ꝛ potu ꝛc. sunt vt ligna viridia. iaz de dissoluto. O ꝛ quõ viridis. Si ergo vultis q̃ ignis spũssancti inflãmet ꝛ accendat in vobis opz siccari vos ꝛ nõ ita sepe cõedere: bibere: nec dormire: ꝛ sic de alijs. Abstinere se de negocijs mundanis: de placentia corporali ꝛ huiusmodi: ꝛ tunc ignis spũssancti accedetur in vobis. Autoritas. Prophete Ezechieli fuit ostensus magn⁹ campus plenus ossibus mortuorum quib⁹ ossibus dixit ꝓpheta ex ꝑte dei. Ossa arida au-

dicte fuū dñi. Hec dicit dñs deꝰ ossibus his. Ecce ego intromittā in vos spm̄: et viuetis. Ezech. xxxvij. Ossa arida sunt pso ne abstinētes a delitijs: vitijs et negocijs. In istis mittit deꝰ spm̄sctm̄. Dz ergo q̄ abstinētia est dispositio ꝓpria et necessaria ad habēdū gr̄am sctī spūs. Dico q̄ p istā habuerūt apli et discipli xpi. Nam a die ascensionis vsq; hodie ieiunauerunt et abstinuerūt nō solū a cibo et potu: sz ēt a delitijs et negotijs scientes q̄ abstinētia erat necessaria. Hoc habet a tribus euāgelistis q̄ dicunt q̄ pharisei venerunt ad ihm̄ dicentes. Magister. Et xps. Quid vultis? Dixerunt. Quare discipuli tui ant nis et pharisei ieiunant: tui autem discipuli non ieiunant. Mar. ij. Respondit xps. Nūquid possunt filij nuptiaꝝ quādiu sponsus cū illis est ieiunare. Venient aūt dies cum auferetur ab eis spōsus: et tunc ieiunabunt in illis diebus. Mar. ij. Et isto tertio habet q̄ apostoli a xpi ascēsione: q̄ tūc ablatus fuit eis sponsus: vsq; hodie ieiunauerunt a cibo: potu: negotijs ꝛc. Fiat ergo ratio. Si abstinētia est ita necessaria ad habendū spm̄sctm̄ et istā habuerūt apostoli: quid dicemus? Repleti sunt oēs spiritusancto: q̄ hodie descēdit ille ignis spūsācti qui eos inflāmauit. Scōa ratio multū necessaria est oratio affectualis. s. deuota: q̄ aliq̄ orāt qui ꝓprie nō dīr orationes: sed quedam recitationes q̄s indiuinī et mulieres q̄s ornāt: tales ꝓprie nō dicunt orationes. Sz oratio affectualis est q̄n homo flectit genua eleuādo manus erga celū et oculos et cor: quēadmodū supplicat coram papa et rege. Cogitetis q̄ videatis christū in cathedra glorie et mineꝫ vobis: et tūc veniet terror in corde vestro: et incipietis orationem. Ista est dispositio bona necessaria ad recipiendū spiritūsanctum. Declaratur hoc per similitudinē de anhelāte q̄ emittit anhelitū ab ore calidum et huiusmodi: et post attrahitur aura recens. Ita oratio deuota est anhelitus calidus per deuotionē et humidus quādo deus dat lachrymas in oratione. Sic em̄ attrahit aura recens spūsancti: qui ex eius potentia refrigerat aiam cōtra febres ꝓpeccatorum auaricie: luxurie ꝛc. Auc. ps. cxviij. Os meum aperui et attraxi spiritum, s. in oratione ardēti. Mō apostoli et discipuli xpi scientes istā dispositionē esse necessariā a diebus ascensionis quolibet die ac nocte orabāt effectualr vsq; hodie. Auc. Hi oēs erant ꝑseuerantes vnanimiter in oratiōe cū mulieribus et maria mr̄e ihesu Act. j. Mō est hic q̄stio bona et subtilis de ꝑdestinatione. Diceret aliquis. Et nunquid christus promisit et ordinauit ꝓdestinauit infallibiliter mittere apostolis spiritūsanctum: quid ergo oportebat eos petere et orare vt mitteret. Istā questionem faciunt multi dicendo. Si deus predestinauit me saluandum: quid oportet me laborare et facere penitentiam: qr̄ er quo deꝰ ordinauit: ita fiet. Respōdeo ego et dico q̄ deus predestinauit: ordinauit et ꝓmisit mittere spiritūsanctū apostolis et discipulis: tamen fuit ꝓnecessarium vt orarent et peterent. Ergo promissio potest falli. Dico q̄ nō. Sed licet deus promitteret ꝛc. tamen requiritur dispositio. Verbi gr̄a. Si papa ꝓmittit amphoras de balsamo vel de chrismate: qui sunt liquores preciosi: et tu venires ad recipiendum balsamum cuz amphora immūda plena stercore: papa non daret tibi: q̄ in promissione: iam intelligit debita preparatio vasis. Idē quando papa ihesus promisit apostolis spiritūsanctum: quasi diceret. Promitto vobis implere amphoras vestras: sc̄z conscientias: intellectum memoriam et voluntatem balsamo spiritussancti. Propter hoc apostoli debebāt lauare cōscientias suas abstinēdo: orando et huiusmodi. Idē est de ꝑdestinatione. Omnes predestinati iam sunt scripti in charta alba literis aureis: et non solū scribitur ibi petrus vel ioānes vel magdalena ꝛc. saluabitur: sed etiā opus per quod saluabitur. s. quia erit baptizatus et erit misericors: patiens: castus ꝛc. Idē de prescitis et damnatis. Jam oēs scripti sunt in charta nigra: et non solum est ibi scriptū talis damnabit: sz etiā opus quo damnabitur qr̄ erit peccator: superbus: auarus vel luxuriosus: vel vindicatiuus et finaliter erit impenitens. Si ergo prescieti et damnati diuittūt opera nō sequitur illi effectus damnatiōis: quia ita est ordinatum q̄ talis effectus damnatiōis vel saluationis sequatur ex talibus ope

rib⁹. Ista ē ratio ꝙre apli orabāt ꝛ eēnt certi de xp̄i ꝓmissione. Uñ dixerūt. Parcmus nos: quia alr nō daret nobis. Scie. Ipa eterni regni ꝓdestinatio sic ē ab oipotēti deo disposita: vt ad hāc electi ex laboze ꝙueniāt. vt oādo mereanr accipere qđ eis oipotēs de⁹ añ secla disposuit donare. Tertia ꝓditio necessaria ē ꝑcordia fraternalis nō hre rancoē: odia: malas volūtates: nec desideriū vindicte ꝫ ꝓximum. Quia spūssanctus non habitat in loco: villa: seu cōitate diuisa. Ad hoc ratio naturalis. Quia sicut spūs human⁹ ad hoc ꝙ vitā det corpori regit ꝓfictionē mēbroꝝ. Quia si mēbra sunt diuisa. s. caput seorsum ꝛ manus ꝛ pedes: ꝛ sic de alijs: spūs recedit nec remanet cū aliquo mēbro diuiso. Ita etiā est de spūsctō. Cogitate ꝙ tota cōmunitas est vnū corpus ꝛ ꝫ multa mēbra ꝛ diuersa vt corp⁹ humanū. Oculi sūt speculatiui: ꝛhoies scīē tie. Aures sunt iudices: ꝛdñi qui habent audire ꝭ justitias. Nares sunt deuoti: xpi odorē ꝛ sanctoꝝ sentientes. Os sacerdos qui comedit sacm eucharistie: quo reficiunt ꝛ refocillant oia membra sana ꝛc. Brachia milites: q̄ defendūt totū corp⁹. Laboratores q̄ sustinent totū sunt pedes Caput xp̄s. Ephe. j. Auto. Sicut em in vno corpore. s. humano mlta mēbra habemus: oia aūt mēbra nō eundē actū habēt: ita multi vnū corpus sumus in xp̄o. ad Ro. xij. Et ꝓdūt sum⁹ vniti ꝛ cōuncti in bona pace ꝛ concordia: qr maiores diligūt minores: ꝛ minores honorāt maiores. clerici cōuenīūt cū laicis ꝛ ecōuerso: vir cū vxore ꝛ ecōuerso: pr̄ cū filijs ꝛ econuerso. tandiu spūssanctus viuificat corp⁹ cōitatis. Sz si mēbra sunt diuisa p̄ inuidiā: rāc. res ꝛc. statim recedit spūssanct⁹. Aut. Vi qui segregāt semetipsos animales spūz nō hntes. Jude. cap. vnico. Ptz ꝫ q̄ necessaria ē ꝑcordia frnal. Ista habuerūt apli ꝛ discipuli xp̄i. Discordia ꝛ diuisio fuerat inter eos. s. inter aplos. Joā. ꝛ Jacobū ex vna pte: ꝛ alios ex alia pte: qr mr eoꝝ ad instantiā eoꝝ dixit xp̄o. Dic vt sedeāt hi duo filij mei: vnus ad dexteram tuā: ꝛ alⁱ ad sinistrā in regno tuo. Mat. xx. Et audiētes decem indignati sunt de duobus fratribus. Ibidē. Cogitate qualiter petierūt venīā ꝛ pie ꝛ rationabiliter credendū est ꝓ bona eoꝝ cōcordantia: quia Jacobus ꝛ Joānes ab alijs petierūt venīā de eoꝝ ꝓsumptione ꝛ maioritate quā petebant. Scō fuit discordia inter apostolos adinuicē ꝙs eoꝝ esset maior in regno celoꝝ. vt ꝓz Lu. xxij. Cogitate ꝙ in his diebus concordātes petierūt venīā. Tertia inter Thomā apostolū ex vna parte: ꝛ alios ex altera parte: qr thomas erat ita durus ꝙ nolebat credere alijs aplis sibi dicentib⁹ xp̄m surrexisse. Cogitate qualiter petijt ab eis venīā de sua duritia cordis. Itē inter magdalenā ꝛ alias marias ꝛ aplos: q̄ qñ dixerūt aplis xp̄m surrexisse visa sunt ante illos quasi deliramentū verba ista: ꝛ nō credebāt illis. Lu. vl. Et petierūt venīā ab ipsis. Cogitate ergo qualiter apostoli ꝛsingulariter thomas apls: petierūt venīā a virgine maria: q̄ qñ dixit eis ꝙ filⁱ⁹ suus surrexerat a mortuis ꝛ sibi apparuerat: non crediderūt ei. Ideo in die ascensionis increpauit eos xp̄s: vt ꝓz Mar. vl. Recumbentibus vndecim discipulis apparuit illis iesus: ꝛ exprobrauit incredulitatē illorum ꝛduriciā cordis: qr his q̄ viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Jō in his diebus pacificauerunt se. Dicit textus. Dū cōplerentur dies pēthecostes: erant oēs pariter id est concorditer in eodem loco. Act. ij. Si ergo hodie vultis accipere spūtūssanctū: pacificate vos exēplo apostolorum: qr alⁱs non potestis ip̄m accipere Auto. Pacē sequimini cū oibus ꝛ sanctimoniā: sine qua nemo videbit deum. Cō templantes ne quid desit gratie dei: ne qua radix amaritudinis sursum germinās impediat. ad heb. xij. Nota par sanctimonie est par que est bona ꝛ vera fm deuz: quia alia par est mala: vt peccatorum: latronū: homicidaꝝ: ꝛ huiusmodi Quarta dispositio multū necessaria ad recipiendū spiritūssanctū ꝛ audientia doctrinalis: audire libenter verba dei. Nō aūt dico Ouidij: Terentij: Virgilij: ꝛ sic de alijs: quia qui non habuerūt spiritūssanctū: quomodo darent vobis? Sed doctria dei illa dat spiritūssanctū. Declaratur per similitudinē de ignili in quo percussio lapidis ad ferrū: excutit ignē. Recte ita est de predicatiōe. Lapis ignitus est xp̄s. Petra aūt erat xp̄s. s. ad Coꝝ. x.

ferrū vel es est lingua predicatoris. Act. Nō vos estis q̄ loq̄mini: sz spūs p̄ris vestri q̄ loquit. &c. mat. x. Materia nigra est ppls q̄ est niger ex pctis. Accendit autez ignis spūssti qñ in pria vel secūa vel tertia p̄dicatōe superbus: vanꝰ pōposus humiliat: proponit decetero viuere simplr Nō psona est ignita igne spūssti: e sic ō alijs pctis. Auto. Adhuc loquente petro verba hec: cecidit spūssctūs super oēs q̄ audiebant verbū. Act. x. Itā audiētiam doctrinalē verbi dei habuerūt apostoli: q̄ a die ascensionis quolibet die habuerunt sermonem. Si dicat. Quis predicabat: Dico q̄ ꝯgo maria quam xp̄s dimisit loco sui doctricē magistraz. Doctrix. i. doctoussa est disciplinę dei: celectrix operum illius. Sap. viij. Xp̄s aūt ante suaz ascensionē promisit a p̄ris spūmsanctū dicens. Expedit vobis vt ego vadā. Si em̄ non abiero paracletus nō veniet ad vos Si aūt abiero: mittā eum ad vos. Et cū venerit: ille arguet mundū de pctō: et de iustitia z de iudicio. Joā. xvj. Iz nō dixit eis qñ. i. qua die: nec qua hora. Alia promissio fuit in die ascēsionis: qñ fuit i mōte oliuen z debuit ascendere dixit Joannes quidē baptizauit aqua: vos aūt baptizabimini spūsancto: non post multos hos dies. Act. j. Apostoli nescientes certam diem hui⁹ promissionis in die ascēsionis: feria. vj. in crastinū: z sabbato expectauerūt credentes q̄ in illis diebus mitteret spūmsanctū. Sed trāsactis his trib⁹ diebus videtes q̄ xp̄s nō miserat eis spiritūsctm̄ ceperūt tristari z dicere adinuicē. O qñ mittet: Rñdit vn⁹ eoꝝ. Non dubitetis quia cras q̄ est dies dñica mittet Motiuum quod me monet est hoc: quia tali die deus formauit lumē z diuisit lucem a tenebris. Ideo ratiōabilr tali die mittet nobis lumen spūssancti: z trāstuit dñica z nō misit: z mirabant. Dixit alter Die lune mittet q̄ tali die fecit firmamētum: z diuisit aquas q̄ sunt sup firmamētuz ab aquis q̄ sunt sub firmamēto: tali ergo die veniet: q̄ nos indigemus firmamēto fortitudinis: vt dubidamus aquas fraudulētas ab aquis vitioꝝ z nō venit. Dixit alius. Die martꝭ veniet seu mittet: q̄ tali die ꝓduxit planetas ad fructificāduz tali ergo die mittet vt possimus plātare fidem catholicā: vt facere possit fructus z expectatib⁹ eis nō venit. Dixit aliꝰ. In die mercurij mittet. Ratio: q̄ tali die formauit solē: lunā z planetas: tali ergo die mittet vt creet i nobis solē charitatis lunam spei: stellas virtutū: z nō venit. Cogitate qualr mirabant z tristabant. Dixit aliꝰ. Die iouis mittet: q̄ tali die ascēdit ab aspectib⁹ nr̄is. Ideo tali die consolabit nos: z nō venit. Dixit aliꝰ. Die veneris mittet: q̄ tali die fuit passus: nos habuimus dolores siue passionis: ꝓpter q̄ tali die meremur q̄ det nobis spūmsctū cōsolatorē: z nō venit. Dixit alius in sabbato veniet: q̄ tali die fuimus dispsita q̄ vnus nō remāsit cū alio. Jō hodie vt sibi vniamur mittet. Videntes autē q̄ sabbatū transierat z nō venerat: z tā perdiderāt ꝓputū diez z timebāt iudeos dicit text⁹. Erāt em̄ ꝯgregati ꝓpter metū iudeoꝝ. Cogitate quō rōnabilr erāt tristes z desolati. Jō hodie sūt ꝯgregati venerunt ad portā camere ꝯginis marie expectantes q̄ exiret vt ꝓsueuerat. Ipa aūt ꝯgo surgebat in media nocte. iuxta illō. Media nocte surgebā ad cōfitendum tibi. ps. cxviij. Et dicebat officiū suū. Qñ q̄ ꝯgo maria exiuit camerā: z vidit oēs apostolos z discipulos flentes dixit eis. Quid est hoc filij mei de q̄ fletꝭ: q̄ filiꝰ meꝰ nō regnat in celis. Et dixerūt sibi. Bñdicta mr̄ nostra filiꝰ vester ꝓmisit nobis mittere spūmsctm̄ dicēs q̄ non dimitteret nos orphanos inter iudeos. nō aūt sunt decem dies trāsacti q̄ ipse ascēdit z nō misit nobis spiritūsanctū. Respondit ꝯgo maria Non dubitetis filij mei: q̄ filiꝰ meus nō habet conditiones hominū mundanoꝝ qui in pauptate cognoscūt amicos: z q̄ñ sunt in prosperitate z honore non curāt nec recordātur de eis. Sed dicam vobis rationē quare nondū misit. Nescitis vos q̄ qñ deꝰ extraxit pplm̄ israel de captiuitate egypti: quinquagesimo die descendit in forma ignis in mōtē synai dādo legem. Et a p̄li. Virgo bñdicta: bene scimꝰ illud. Et virgo. Hoc fuit figura q̄ filius meꝰ in die resurrectionis sue extraxit de captiuitate inferni oēs sibi credentes et obedictes. Hodie autē est q̄nquagesima dies a resurrectiōe filij mei. Ideo mittet mō spūmsctm̄. Jō ponatis vos oēs i deuo

ta oratione: qr q̄ a deo ordiata sunt p̄cibus z deuoris orationib⁹ sunt impetranda. Tūc petr⁹ apl's cū alijs apl's posuerunt se ad vnā partē: z q̄libet ordo dicebat. Cor mundū crea in me de⁹: z spīm rectū innoua in viscerib⁹ meis. Dauid registrauit eam. p̄o. l. Lazarus aūt cū alijs septuaginta duobus discipulis ad aliā partē fleris gentib⁹ ordo dicebāt. Sensum tuū dñe quis sciet nisi tu dederis sapientiam: z miseris spīm sctm̄ tuū de altissimis: z si correcte sint semitē eor⁹ q̄ sunt in terris: z q̄ tibi placēt didicerint hoies. Nā p̄ saplam sanati sunt quicunq; placuerint tibi dñe a principio. Sap̄. ix. Maria magdalena z alie sancte mulieres fleris gentib⁹ orando dicebāt. Redde mihi leticiā salutaris tui: z spū principali confirma me. p̄s. l. Deinde dixerūt apli ℣gini marie. Virgo b̄dicta vos etiā oretis: qr̄ stati audiet vos filius vester. Et erat tūc hora tertia. Tūc virgo fleris gentib⁹ orauit dicēs. Emitte spūm tuū z creabūt: z renouabis faciē terre. p̄s. ciij. Nota creabunt s. virtutes influe gratie dona z perfectiones: z renouabis faciē terre. s. per p̄dicationem apl̄or⁹ z discipulor⁹ tuor⁹. Facta ō̄one a ℣gine maria subito factus ē de celo sonus magnus ad instar tonitrui n̄ terrētis sed delectātis: z fuit quasi vox respōsus ℣gini marie. Quē sonū audierūt iudei q̄ erant in hierl'm. Et subito ad instar vēti descēdit de celo: z ille son⁹ replevit totā domū vbi erant apli: z tota dom⁹ repleta est igne. Iudei aūt ad dictū sonū cōcurrerūt: z videbāt ignē clarū per fenestras: sed ille ignis nō ꝑburebat: sz illuminabat: z videbāt famū albū vt fumū incensi: ignis ille diuisit se ad instar linguar: z sedit supra singulos eor: z repleti sūt oēs spū sctō. Act. ij. Tūc fuit ꝑpleta ꝓphetia Joēl. In dieb⁹ illis effundam spīm meū sup filios meos z ācillas meas z dabo ꝓdigia in celo z in terra sanguinem: ignē z vapor⁹ fumi. Sol conuertet in tenebras: z luna in sanguinem anteqū veniat dies dñi magnus z horribilis. Et erit oīs q̄ inuocauerit nomē dñi: salu⁹ erit Joēl. ij. Nota. dabo ꝓdigia in celo: qr̄ tunc celū videbatur sup hierl'm sanguinolentū: innuens q; merito passionis x̄pi mittebatur spūs sanctus apostolis z discipulis. Et in terra apparuit ignis clarus qui ab omnibus poterat videri in domo vbi erāt apostoli. Et vaporem fumi ad modū fumi incensi ⁊c.

¶ In die sancto penthecostes. Ser. ij.

PAcem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Jo. xiiij. Si volum⁹ cogitare z diligēter pēsare totā vitam x̄pi a ꝓncipio. s. natiuitatis: vsq; ad passionē: iter alias ℣tutes singulr̄ p̄dicauit z voluit pacē esse iter x̄pianos. Et p̄t declarari sic: qr̄ tā i sua natiuitate voluit vt angeli cāt̄arēt nouā cāt̄ilenā vt mous est dñor⁹. s. gl'ia in altissimis deo: z in terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. Lu. ij. In q̄ oñdit q; sibi placet pax. Itē si respicim⁹ suā vitā q̄n fuit adult⁹: z ibat p̄dicādo z itrabat ciuitates: villas: castra: domos modus salutatiōis sue z discipulor⁹ ei⁹ erat dicere. pax vobis: vt ponit ab euāgelistis: nō dicebat salus vel bona dies: sz pax in qua consistit oē bonū. Itē aplis z discipulis z alijs ipm̄ sequentibus dixit Pacē habete inter vos. Mat. ix. Item q̄n voluit mittere discipulos ad predicādū dixit eis. In quācūq; domū intraueritis salutate eam dicendo pax huic domui. Mat. x. Itē in nocte passionis recedēs a suis discipulis: z p̄ hereditate dimittēs eis pacē. Dicit the. Pacē relinquo vobis pacē meā do vob; ⁊c. ac si aliqs apl's diceret sibi. Dñe: q̄n aliqs dñs mouet: aliquid dimittit suis ⁊c. etiā q̄n mouitur pater dimittit filijs hereditatē. Jō vos qui modo vultis mouere pro saluatione ⁊c. dimittatis aliquid nobis. Rñdit pacē relinquo vobis pacē meā do vob; ꝛ. pz the. Dō intendo declarare q̄ pax sit ista: z in quo cōsistit: z inueni q; est tripler. Prima est pax ethica. i. personalis. s. in se. Scōa est pax hyconomica. i. domestica. tertia est pax politica. i. vbis. Verba sunt p̄hor⁹ z de qualibet dicit the. Pacē reliquo vobis: pacē meā do vobis ⁊c. Dico p̄rio. s. q̄n homo habet pacē secum: q̄n ala ⁊corpus spiritus z caro concordant: quod est bene difficile: sz concordare istos duos inimicos inter quos naturaliter ē guerra: quia quod vult vnus displicet alteri. Vultis intelligere quomodo ista guerra

est magna vidistz vnz̃ torq̃ri aliquẽ quẽ corda trahit sursum: põdꝰ deorsuz. Nunq̃d talis ẽ magna pena seu guerra. Talẽ guerrã hz quilibz nostrũ. Aia inc̃ptuz de natura sua est spũalis trahit sursum vellet ꝓtẽplari: ꝛc. sed pondꝰ carnis trahit deorsum ad mũdanas delectatiões luxurias ꝛ corruptiões. Dẽ ista guerra dicit scriptura. Caro concupiscit aduersus spm̃: spũs autez ꝛc. Gal. v. Modo videamꝰ quõ poterimꝰ facere pacẽ in ista guerra. Dico q hz fieri dupl̃r: vel quod aia humiliet ꝛ conscientia carni ad oẽs suas volũtates vel ecõuersõ. Primꝰ modus ẽ malꝰ ꝛ reprobatus ꝫ deũ ꝛ rõnem ꝛ naturã. Sicut si nobilis dña ꝛ generosa haberet guerrã cũ sua ãcilla captiua vili ꝛ imunda: ꝛ vos tractãdo pacem diceretis q dña subiũciatur captiue in oibus hoc esset iniquum. Unde dicit Beñ. Nõ decet dñaz ãcillari: nec ancillã dñari. Item esset de aia nobili ꝛ generosa de substãtia spirituali si haberet subiũci carni captiue sue. Talis par nõ esset bona q nõ decet dñam ancillari. Ergo opz q ista par fiat econuerso. s. q caro tãc̃ captiua humiliet ꝛ subiũciatur dñe. scz aie ꝛ hoc fit q̃n homo cũ ieuniis: vigiliis et aliis asperitatibꝰ humiliat carnẽ: q caro vt captiua recalcitrat cõtra dñam: scz q̃n sic affligit quasi lassa subiũcitur aie ꝓpter hoc inuẽta ẽ pnia ad faciendũ pacẽ ꝑsonalẽ in se. Et iste modꝰ faciendi pacẽ est bonꝰ ꝛ rõnalis ꝛ istũ vult deus Jõ dicebat ille sctũs hõ Job. Pacem habeat tobernaculum tuũ. i. psona. Et visitãs speciẽ tuam. i. aiaz nõ peccabis. Job v. Sed multi faciunt oppositũ nescũt sustinere istã guerrã aie ꝛ carnis et volentes pacificari cõplacent carni. Multis cognoscere quod peccatũ est. Noueritis q erat q̃dam rex vnicã habens filiam sibi charam: cui voluit dimittere totũ regnũ suũ: que assimilabat patri: vt onuz alteri ouo. Accidit q iste rex voluit ire ad terram sanctã ad visitandum sanctuaria. Et vni militi cõmisit filiã suã cũ captiua q̃ ei seruiret. Dicẽs militi q curaret diligenter de filia. promittens militi q in regressu magnificaret eũ. Qui miles post regis recessum adamauit captiuam despecta filia regis sibi in oibꝰ cõplacens: ꝛ voluit q captiue seruiret a filia regis ꝛc. Dicatur quid meret iste miles ꝛc. Jõ q̃n veniet rex ꝛc. Jste rex est iesus xp̃s filius ꝟginis Marie. rex regũ. Filia dilecta est aia. q ꝑ se assimilatur sibi plusq̃ imago depicta: q ad imaginem dei creata. Dixit deus q̃n voluit creare hominẽ. Faciamꝰ hominẽ ad imaginẽ ꝛ similitudinẽ nostram. Beñ. s. quod nõ dicitur nec intelligitur c̃ptuz ad corpus q deus ic corporeus est: sed c̃ptũ ad aiaz que est de natura spirituali nobili ꝛ generosa et pulchra. Uñ si possetis videre vnaz aiam in sua pulchritudine: inquantum est ad imaginẽ dei. nolletz comedere nec bibere. intãtũ q pulchritudo solis vel lune nihil est respectu ꝛc. Et diligit a xp̃o intantũ q sibi vult dare regnum celeste. Et videtur q dilexit eã plusq̃ se. Quare voluit nasci ꝛ in hoc mũdo. xxxiij. annis conuersari: ꝛ tandez pati ꝛ mori. totum amore filie. Et poterat dicere da mihi aias. cetera tolle tibi. Gene. xiij. Jste rex voluit ire vltra mare ad visitanduz sanctuaria. Jste modus dicitur mare ꝓpter vndas ꝛ piculas ꝛ parui pisces comedũtur a magnis. Et in die ascẽsiõis ab isto mũdo recessit ꝛ filiã suã cõmisit vni militi q̃ aiam tuã cõmisit tibi ꝛ meaz mihi ꝛc. cũ captiua scz carne vt seruiat sibi. Et nos nõ adulterino cũ captiua scz carne ꝛsentimꝰ spreta aia: ꝛ volumꝰ vt seruiat sibi aia. Quare iduimini. Nunq̃d amore carnis. ꝟre paratis lectuz delicatum. Nunq̃d amore captiue. Et de filia regis nõ curamꝰ: scz molit fame ꝛ incedit nuda ꝛ imũda. Caro sepe lenat ꝛ mundat. Et de filia regis nõ fit mẽtio: nec de eã curamus. Boies laborãt ꝓ terraz ꝛ ꝓ mare ꝓ captiua. Et ꝓ aia filiã regis nõ potestis q̃escere in dñica ꝛc. Jn eadẽ cõdẽnatione militis estis. Cogitate quid faciet vobis rex q̃n veniet cito in iudicio generali vel in particulari. q̃d dicetis. Ecce ergo q̃ petñ est velle plus complacere carni c̃ anime. Ecce do vobis consiliũ vt q̃libet die curetis de filia regis sicut de captiua cui ordinate bis i die datis refectionẽ. s. prãdiũ ꝛ cenã. Jdẽ faciatis aie orãdo de mane ꝛ de sero: puns bñdicendo mẽsam scz signãdo se: ꝛ post dicere. Pater noster Aue maria. deuote cogitando q videt.

xp̃m i gl̃ia q̃ adorat ab angelis: ꝛminat vobis deide cogitãdo q̃ videt̃ ꝟginem mariã ad dexterã filij sui dicat̃ Aue maria gr̃a plena dñs te. Bñdicta ꝛc. Idē in sero. nec tradatis obliuiõi p̃ãdiũ istud nec cenã. In dñica dabit̃ sibi mai⁹ p̃ãdiũ audiẽdo missaz cõpletã. ⁊ q̃ sitis in cõfessione q̃ quasi est manuũ ablutio: cũ sil̃tio ꝛc. Adorare xp̃m vez deũ ⁊ hoiez debetis i hostia. Itẽ semel in ãno debetis eã iduere de nouo. Istõ fit in pfessiõe vbi deponũtur vestes antiq̃ ꝛc. ⁊ induũt noue in paschate faciẽdo magnũ festum cõicando. Et isto mõ poteritis dare in iudicio regi xp̃o bonũ cõputũ de filia sua: q̃ faciet vos magnos in padiso. De illis sũt q̃ faciũt oppositũ pl⁹ curãdo de carne q̃s de alia dicit dauid p̃s. lxxij. zelaui sup iniq̃s pacẽ petõr videẽs. Qz nõ est respect⁹. s. mie morti eor. s. dãnatiõi: ⁊ firmamẽtũ in plaga eor. In labore hoim nõ sunt. s. per penitẽtiã: ⁊ cũ holb⁹ nõ flagellabunt sz cũ demonib⁹. ¶ Dico scõdo ꝛc. i. domestica: qñ. s. in domo vir vror et familia stãt in bona pace ⁊ concordia sine cõtẽtiõib⁹: talis pax dr domestica lis sicut p̃ma dr pfonalis. Ad istã pacem faciẽdã ⁊ pseruãdã sunt necessarie sex doctrine due sunt viri ad vrorem: ⁊ due vroris ad virũ: ⁊ due vir ⁊ vroris ad familiã dom⁹. ¶ Primo sciendum q̃ vir erga vrorẽ dz seruare dilectionẽ ⁊ p̃uisionem. Vir dz diligere vrorẽ suã nõ despicere p aliquo defectu er q̃ est pba femina. Sũt aliq̃ miseri q̃ solũ diligũt vrores tñ q̃stũ durat panis nuptiaz. qñ sunt satiati de eis despiciũt eas ꝓpter qõ: venit guerra in domo. Bñdict⁹ est hõ q̃ illuz amorem quem ostẽdit vroti prima die vel hebdomada semp seruat. Scõdo dz vir vroti p̃uisionẽ adhibere. Nõ ei dz deserere eam: sz ei puidere: nõ i vanitatib⁹: qz si ipa sit vana dz sibi dicere vir: mulier dãnabor vobiscũ ꝛc. qz vrores vane nõ solũ dãnãt se: sz etiã viros eis ꝓsentientes. Non põt vir dimittere vrorem vt sit heremita vl religios⁹ ꝓsummato mr̃imonio p carnalẽ copulã: nisi de licẽtia vroris ipsius ⁊ tũc fieri dz de lnia p̃lati. ⁊ q̃ vror sit talis q̃ non sit suspitio peccandi ꝛc. Iõ dicit scẽptura. Viri diligite vrores vr̃as sicut ⁊ xp̃s dilexit eccl̃iaz ⁊ seip̃m tradidit p ea vt illã sctificaret mundãs eã lauacro aq̃ in ꝟbo vite: vt exhiberet ipse sibi gl̃iosaz eccl̃iã nõ hñtẽ maculã aut rugã aut aliq̃d hmõi sz vt sit sctã ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debẽt diligere vrores suas vt corpora sua. ibidẽ. Qui suã vrorem diligit: seip̃z diligit. vide ibi pulchra i tertia ad Eph̃e. v. vror ꝟo erga virum dz habere duo. s. reuerẽtiã ⁊ diligẽtiã. Primo reuerẽtiam: vt velit q̃ vir sit dñs. als si in oppositũ sit guerra ouĩ i domo: qz natura scẽptura lex diuina ⁊ hũana dictãt q̃ vir sit dñs dom⁹. ⁊ ꝟ naturã legẽ diuinaz et hũanã ẽ q̃ mulier sit dña viri. Dicatur de ꝟgine maria pulchra ⁊ nobili ꝛc. cuz quãta reuerẽtia ⁊ honore loq̃bat̃ spõso suo ioseph̃ pauper seni. iõ dicit scẽptura Mulieres virr̃ suis subdite sint sicut dño qñ vir caput ẽ mulierr̃ sicut xp̃s caput est ecclesie. ad Eph̃. v. Nota vt dño non ꝟ dñm: qz posset q̃rere de corpe vroris q̃ mulier nõ dz p̃sentire: imo deberet magr̃ pati se occidi: qz esset martyr antez̃ consentiret ꝛc. Itẽ dz esse diligẽs vt cõseruet illõ q̃ vir lucrat̃ cũ magnis laboub⁹ et periculis: ne sit dom⁹ vt sacc⁹ pforatus: vt teneat domũ ⁊ se mũdaz: qz tunc vir diligit talẽ vrorem. ⁊ sic est pax in domo. De ista diligẽtia. Eccl̃. xvj. Mr̃a mulieris sedule delectabit virũ suũ ⁊ ossa ill⁹ impinguabit. i. totũ faciet eũ piguẽ. Tertio vir ⁊ vror erga familiã debent habere duo. Primo circa filios eruditionẽ. Multi sunt q̃ dicũt sufficit q̃ dẽ filijs cibũ ⁊ potũ sed nõ curãt eos erudire siue informare ꝛc. Dicat̃ quõ pueri debẽt nutrire. Qz sicut arbor tenera ꝟtitur ꝛc. Sic puer dũ sunt parui. Hoc maxime ꝓpetit matri: qz q̃ pueri petunt panẽ de mane: bona mr̃ dz dicere. Nõ fili dicas. Aue ma. scias q̃ ẽ vra regina in celo ꝛc. Modo flecte genua ꝛc. Dicas aue maria ⁊ q̃ signo crucis signet se. ⁊ informare debent parentes pueros ne mẽtiant̃: ne furent̃: ne sint contentiosi: q̃ ꝓfiteant̃ q̃ñ sunt q̃nq̃ vel sex annoz. ⁊ q̃ cõicẽt q̃ñ sũt. xij. annoz: debent parẽtes ducere eos ad eccl̃iaz vt audiãt missã ꝛc. Iõ dicit scẽptura. Pr̃esnolite ad iracũdiã sup. dei puocare filios vr̃os: sz educate illos in disciplina ⁊ correptione dñi ad Eph̃. vj. Culpa est ortulani si arbores sunt tortuose: qz parue poterant

dirigi. Ita vos parēte sesti ortulani. plā
tetis arbores bonas in viridario xpi. i.
ecclesia. Quo ad seruos ⁊ captiuos: q;
debēt eos inducere vt baptizentur vel vt
ꝓficiant ꝙ audiāt missā dare opportuni-
tatē audiēdi missam ⁊ cōcādi: tunc ta-
lis dom⁹ est bñdicta. Facere oppositum
ꝑdictis est maximū petīm. Ecce q̄d dicat
scriptura. Si q̄s suoꝝ ⁊ maxime dome-
sticoꝝ curā nō hz fidē negauit ⁊ est infi-
deli deterior. ſ. ad Tim. v. In hoc eñ cō
sistit pax domesticalis. ſ. ꝙ vir habeat er
gaxoē ⁊c. Epyloga breuiter. Talis do-
mus hz pacē ⁊ dei bñdictionē: ideo dicit
scriptura. O isrl. i. vir videns deū: si i vijs
dei ambulasses. ſ. in his q̄ dixi: habitas
ses vtiq; in pace sup terraz. Baruch. iij.
¶ Dico tertio ⁊c. i. vltis. Prima pax est
psonalis. Scōa domesticalis. Tertia ē
vltis: qñ vna cōitas villa seu ciuitas vi-
uit in pace: tūc est pax vltis. Et ista pax ē
primo in corde. ſcōo in ore: tertio in ope.
In corde qñ nō hñt inuidiā rācores nec
malas volūtates adinuicē ⁊c. Plus eñ
est copatiēdū illis q̄ hñt officiū seu regi-
mē q̄z inuidēdū: q; hñt reddere rōnez de
tātis sibi cōmissis. Sicut naui piclitātā
cōpatitur ⁊ nō inuidetur. Ita q̄ hñt regi
men ppli sunt in mari fluctuanti in peri
culo submergendi in inferno. in tantum
ꝙ nullus prudēs anhelare deberet ad
regimē. Filius dei est q̄ pōt euadere. Jō
cōpatiēdū est pon⁹ q̄z inuidēdū. Secūdo
ista pax est in ore loquēdo adinuicē sa-
lutando. Q; sicut p fumū fumeralis co
gnoscit ignis domus: ita p salutatiōes
ignis pacis ⁊ dilectionis in corde existē
tis q; cor nō pōt videri a nobis. Nullus
dicat. Si loquar mihi loquar ei ⁊c. Dic-
tatur qūo ygo maria ꝓmo loq̄bat cruci
fixoribus filij sui. Tertio ꝓsistit in opere
ne sint qōnes ⁊ litigia. Aliq̄ sunt qui in
paradiso inuenirēt qōnes ⁊c. Ideo aplꝰ
Jā q̄dē oino delictū est in vobis ꝙ audi
cias habetis inter vos: Quare nō magis
iniuriā accipitis. Quare nō magz frau-
dē patimini? Sed vos iniuriā facitis et
fraudatis: ⁊ hoc fratrib⁹. ſ. Cor. vj. Pro
pter qd̄ aplꝰ precipit. Si fieri potest qd̄
ex vobis est cum oibus hoibus pacem
habete. ad Roma. xij.

Fferia. ij. post penthe. Ser. vnicus.

GRatia spūſſcti effusa est. Uerbū istud hr̄
textualr̄ in actib⁹ aplor̄ c. x. ⁊ officialr̄ in epla hō
dierna. Sermo nr̄ est de
gratijs q̄s dat spūſſctūs ꝓsonis in q̄bus
hītat. Jsta materia est ꝓns ad materiā
hesternā, heri eñ fuit de spūſctō ⁊ ꝺ ad
uētu eiusdē: ⁊ hodie ē de ei⁹ effectib⁹. Spō
in dño Jesu xp̄o ꝙ erit materia magne
edificatiōis ⁊ ꝓsolatiōis: ſzyt sit deo ac-
ceptabilis ⁊ grōsa: nobis aūt meritoria
⁊ ꝓficua: salutek ꝙ ygo ma. ⁊c. Pro bre-
uī itroductiōe materie ꝑdicāde ⁊ decla-
ratiōe ꝙ bi ꝓpositi sciēdū ꝙ hz spūſctūs
sīt cu pr̄e ⁊ filio sit vn⁹ de⁹: vn⁹ dñs: vn⁹
creator simplex indiuisibilis: ipmuta-
bilis: tñ effect⁹ ⁊ gr̄e ab eo procedēs sūt
diuerse: q; oēs potentias aie iplet diuersi
mode. Declarat ꝓ similitudinē arboꝝ. vni
cū truncū siue stipitē hñtis: sed post mul
plicat ꝓ ramos ad fructificādū. Jta spi
ritussctūs vna ꝓsona trinitat; nō est nisi
vna radix in aia: sed post effect⁹ ei⁹ mul
tiplicant in aia: q; vnū ramū mittit ad
intellectū quē iplet scia: aliū ad memo-
riā quē iplet timore dei: aliū ad volūta
tez quē iplet amore charitatis vt abun
det ⁊ fructificet iuxta dictū xp̄i. Ego po-
sui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruc-
tus vr̄ maneat. Jo. xv. No. ego posui vos
in viridario eccle. Ptz ꝺ ꝙ vnus ⁊ idem
spūs multiplicat in effectib⁹ de ꝺ autori-
tas aplī. Diuisiones gr̄aꝝ sunt idē ait
spūs diuidēs singul̄ prout vult. ſ. ad Cor.
xij. Ptz ꝺ the. cū dicit gr̄a. ſ. gratū faciēs
effusa est. i. dispersa: diuisa ⁊ distincta.
Jsta effusio diuisio seu distinctio gr̄arū
spūaliū q̄ inſepabilr̄ sunt cū gr̄a gratū
faciēte. de q̄bus volo nūc ꝑdicare: sūt in
certo ⁊ determinato numero. ſ. septeno
iuxta ꝓphiam Ysa. Requiescet sup eū. ſ. vi
rū iustū spūs dñi spūs sapiēte ⁊ intelle-
ctus: spūs cōsilij ⁊ fortitudinis: spūs scie
⁊ pietatis: ⁊ replebit eū spūs timoris dñi.
Ysa. xj. Ptz ꝺ ꝙ sunt septē gratie quas
spūſctūs dat ꝓsone in qua habitat ⁊ q̄-
libet earū facit aiam deo gratam.

Prima est sapientia diuinalis.
Scōa intelligentia spiritualis.
Tertia consilium rationalis.

Quarta fortitudo internalis.
Quinta scientie moralis.
Sexta pietas cordialis.
Septima timor filialis.

¶ De oib⁹ istis dicit the. Effa spūssctī effusa ē. ¶ Pria gr̄a quā dat spūsctūs ad factiēdū creaturā in hoc mūdo gr̄osaz in alio gl̄iosaz est sapiētia diuinalis. Magna qō fuit antiq̄tus iter doctores z maxime pl̄os q̄ nūq̄ potuerūt scire/vacuter q̄d est sapiētia diuina. Doctores theologie dederūt diffinitionē de sapientia diuina: sz p̄ oib⁹ plz mihi illa de tertu biblie q̄ ōt sapiētia doctrine sm nomē ei⁹ est z nō i multz ē manifesta. Eccl. vj. Sapiēt̄ia sm nomē ei⁹ z etymologiā. i. sapida scia ōr. s. q̄n p̄sona in scia quaz hz de deo iuenit sapoꝝ deuotiōis: talis ōr hr̄e sapiēnā. Q̄n ẏo tota scia stat speculatiue in intellectu z in aia nō sentit sapoꝝ nec deuotionē: talis hz sciam z nō sapiētiā. ẏbi gr̄a. Multi magr̄i vel baccalarij z doctores hñt sciam de potētia dei q̄ est infinita: q̄ ptz i creatiōe mūdi quē de nihilo creauit. Null⁹ igit magr̄ opez vel artifex nec carpentari⁹ nec alij pñt aliq̄ opari nisi p̄ supposita materia sz de⁹ de nihilo opat⁹ est ola in tāta pulchitudine z pportione vt vides z q̄n tu cogitas ista si nō sentis dulcoꝝ deuotionis in aia: tūc habes sciam sz nō sapientiā. Sz q̄n hō cogitat. Nodie sunt septez milia annoꝝ vel q̄si q̄ nihil erat nisi de⁹ z ipse de nihilo cūcta ista creauit: z aia delectat: dulcoꝝ at̄q; tc hētis sapientiā. i. sapidā sciam q̄ sm nomē ei⁹ est zc. Itē multi sciūt prudētiā z gubernationē de regimine mūdi q̄ puidet oibus creaturis. Itē de motu stellaꝝ incessabili: si cū deuotiōe ista cogitāt: hētis sapiētiaz alis sciam. Idē de scia quā habemus de mia dei quā nobis oñdit in redēptione q̄ si hr̄et infinitos modos redimendi nos z saluādi humiliorē voluit accipe: z hūanitatē silr de muliere ẏgine nascendo in maxima pauptate viuēdo vt nos dulciter inclinaret ad humilitatē: castitatē z pauptatē voluit pati z suspēdi ne alios sibi credēs z obedīs pateret z suspēderet in furca inferni. Sic q̄n tu cogitas vel legis ista: si sentis sapoꝝ deuotiōis habes sapientiaz: alis sciam. Ecce quare ōr sapiētia doctrine sm nomē ei⁹ zc. Sz dolēdū est cū seq̄t dicēs: z nō i mlt⁹ est manifesta. Multi sunt q̄ p̄dicant disputāt: legūt: sed sine labore deuotiōis exteri⁹ solū sonat in ore. Quib⁹ aūt agnita est: pmanet vsq; ad ꝓspectū dei. Autori. Siue lingue cessabūt siue scia destruetur. i. Coꝝ. xiij. Phi aūt habuerūt sciaz sed nō habuerūt sapiētiā vt dcm est: q; cū loq̄rent de pma cā z pmo ꝓncipio: et de pmo in otre nō habebāt ad ipm deuotionē nec referebāt gr̄as: de q̄b⁹ dicit apls. Cū cognouissent deū nō sicut deuz glificauerūt: aut gr̄as egerūt sz euanuerūt in cogitatiōib⁹ suis z obscuratū est incipiēs cor eoꝝ. Dicētes em̄ se ee sapientes stulti facti sūt. Ad Ro. j. Scōa gratia spūsct̄i est intelligētia spūalis. Intelligētia sm etymologiā nois idē est q; intus legētia. s. pceptio bonoꝝ spūaliū in reb⁹ sensibilib⁹ q̄si in libris apts. ẏbi gr̄a. In honorib⁹ tpalib⁹ huj⁹ mūdi legere z pcipe honores spūales z eternos cogitādo si honores huj⁹ mūdi tm̄ delectāt q̄nto magis delectare debent honores paradisi vbi minim⁹ est maioꝝ q̄ sit papa vel impator i hoc mūdo. Qualis honor est esse in societate angeloꝝ z sanctoꝝ apl̄oꝝ z pphaꝝ. Cogitate q̄lis honor sit regi nouiter intrāti p ciuitatē zc. Lege hic q̄lis honor sit aīe deuote q̄n intrat in ciuitatē paradisi. Ecce q̄d est intelligētia spūalis. Itē diuitie huj⁹ mundi multū delectāt q̄n q̄s hz mitos reddit⁹ z magnos: vel multas pecunias i ista: letus est: cū tm̄ sit q̄dā onus pciosum tm̄ nullus dñs hz q̄cq̄d vult. Lege hic diuinas paradisi vbi q̄libet hz quicquid vult. Dicunt doctores q; q̄libet sanctus est oēs respectu sue voluntatis: qz q̄cq̄d volūt pñt. Deus est simplr oēs. Itez in delectationibus huius mūdi: comedendi: bibēdi: audiēdi z hmōi. Legatis hic delectatiōes spūales paradisi. verbigr̄a q̄n delectamini in gustu comedēdo vel bibēdo: legatis hic delectationes spūales circa gustū. Determinatio est sancti Thome doctoris i. iij. sñiaꝝ. q; post iudiciū oēs sensus corporales actuabunt Laus em̄ vocalis erit in celo. Audit⁹ audiendo angelorum cantus. Si in hoc mundo tantum delectatus audit⁹ q̄to

magis tūc. Dicat miraculū ō religioso qui audiendo cantū angeli in fouea vo lucris in vito. stetit. ccc. annis ꝛc. Itē qñ visus delectatur hic videndo pulchra: cogita de paradiso. Ibi em̄ videbūt re gē regū ꝛ dñm dñantiū xp̄m imperatorez ꝛ reginā angelor: ꝛ sanctos ꝛc. O q̄lis pulchritudo. Auctoritas. Tunc videbȝ ꝛ affluens: ꝛ mirabit ꝛ dilatabit cor tuū. Ysa. lx. Itē odorat⁹. si croc⁹ ꝛc. tm̄ delec tat. Cogita qualis delectatio erit sen tiendo odorē corpis xp̄i ꝛ virginis ꝛ sancto rum. Nā corp⁹ gloriosuz redolet ꝛc. Itez beati resumptis corpib⁹ hēbunt guttū: q; tunc oo non erit vacuū nec plenū ae re: sed erit plenū de liquore p̄cciosissimo incorruptibili ꝛ sapido. De hoc qualit sensus erūt sic in actu: vide latius iferi⁹ do. xx. p̄mo sermone. hic lege qñ poterȝ. De oibus his auctoritas. Intellectū tu bi dabo ꝛ instruā te in via hac qua gra dieris firmabo sup te oculos meos. Nolite fieri sicut equ⁹ ꝛ mul⁹ q̄b⁹ nō est in tellectus. inq̄t psalmista. ps. xxxj. Nota Intellectū tibi dabo: vt. icz in his sensi bilibus scias legere spiritualia. Non sic de bestijs q; delectant i sensibilib⁹ tm̄ nō hñt intelligentiā: nō dicit sicut equ⁹ ꝛ mu lus q̄b⁹ nō est intellect⁹. Tales sunt p̄so ne bestiales de q̄bus dicit ap̄s. Animalis hō nō p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei. Stultitia em̄ est illi ꝛ nō pōt intelligere: q; spi ritualiter examinat: spiritualis aūt iu dicat oia. j. ad Cor. ij. ¶ Terna ē p̄silij rōnalis. Cōsiliū sumit p̄ cōclusione con silij. qñ in p̄silio vn⁹ dicit hoc ꝛ alⁱ⁹ aliē qñ dominus cui datur consilium de oi bus eligit quod melius est illud dr̄ con silium: quod est donū spiritussancti. ita consiliū spūssancti est inter multa bo na scire eligere melioria ꝛ inter duo ma la scire min⁹ malū eligere: hoc est a do no spūssancti: q; vocat consiliū. Regula est p̄hi. q; de duob⁹ bonis meli⁹ est eli gendū: ꝛ de duob⁹ malis mai⁹ vitādum est. Verbi gr̄a. Bonū est in hoc mundo habere bonum: honores: dignitates: di uitias: officia ꝛc. Itē bonū est i alio mū do habere bonū esse i paradiso ꝛc. Mo do cōparēdo q; est meli⁹ bonū hoc vel illud. Dico q; bonū hui⁹ mūdi in modicū valet respectu boni alteri⁹: qr honores officia dignitates ꝛc. hui⁹ mūdi modi cū durant ꝛ nō sunt nisi vmbre. Bonum aūt alteri⁹ mūdi est infinite durationis Jō p̄silij spiritussancti est scire eligere maius bonū: ne isto mō perdam⁹ illud ꝛ accidat nob⁹ vt semel multis dñis ac cidit in quadam ciuitate in qua dñabā tur solū per annū ꝛ post mittebāt in exi lium. Ipi vero vt stulti q̄n erāt in dñio cogitabant in dicēdo. Ex quo tā modi cum durat dñiuz meū p̄ certo volo dele ctari. ꝛ transacto anno exulabāt ꝛ mo riebāt fame. Fuit vn⁹ prudēs q̄ in anno dñij sui voluit abstinere a multis: ꝛ q̄c q̄d poterat habere mittebat secrete ad insulā in qua post debuit exulare: vt ibi de illis viueret: vbi cū alij morerent fa me: sibi fuit optie p̄uisum. Ita est de ho noribꝫ ꝛ diuitijs ꝛ dñijs hui⁹ mūdi q̄ nō durat nisi p̄ annū: imo talis credit viue re p̄ annū qui cras sepelief. Vita aūt et honores alteri⁹ mūdi eternaliꝫ durant ꝛ sine fine. Cogitate ergo stultitiā de illo q̄ dicit. Mō pro certo ego volo delectari ꝛc. Et post ibitis in exiliū cū diuite epu lone. Jō recipiam⁹ p̄silij spūssancti: ab stineam⁹ hic ꝛ restringam⁹ ꝛ nos mitta mus in alio mūdo q̄q̄d; poterim⁹ p̄ ele mosynas: penitētias. ꝛ alia bona opa. De cōsilio dicit scriptura. Fili sine cōsi lio nihil facias ꝛ post factū non penite bis. Eccli. xxxij. O q̄t reges p̄lati ꝛ dñi penitent mō in inferno. Sz nō est mō re mediū. Jō dicit. Fili sine p̄silio ꝛc. Item de duob⁹ malis p̄silij est scire vitare ma ius. Vbi gr̄a. Si aliq̄s criminosus cēt cō dēnatus a rege vt induat tunica ferrea ignita: vel tunica stupea nūq̄d cēt stult⁹ si dimissa tunica stupea vellet iduere tu nicā ferreā ignitā. Jtā distinctiua ꝓpo nit nobis de⁹: q; oēs sumus criminosi ꝛ peccatores: vt recipiam⁹ tunicā de stupa q̄ est p̄nia lenis q̄ fit i hoc mūdo vel tuni cā ferreā ignitā. s. penā ꝛ dānationē eter nā. Auctoritas. Dico q; nisi p̄niam ege ritȝ oēs simil p̄ibitis. Lu. xiij. Ecce h̄ vir tuz⁹ dicta distinctiua. De illis aūt q̄ ne glecta tunica stupea. s. p̄nia: dicit scptu ra. Stēs absq; p̄silio ē: ꝛ sine prudētia vti nā saperēt ꝛ intelligerēt ac nouissima pui derēt. deut. xxxij. ¶ Quarta ē fortitudo internalis. s. ō aia. Nā gr̄a spūssancti q̄ di

atur fortitudo nō in corpe ꝙsistit: sed in aia. Qz de fortitudine cōporali non est gīandū qz dehe excedūt nos ꝟbi gīa. de ihis q̄ sciunt saltare ꝛc. cerui vel catti vincet vos. Et vos luctatores: vrsus vincet vos. De cursoribus, vnus lepus vincet vos. De velocitate vnicornis vincet vos. Tales fortitudines corpales nō sūt donū spūssancti. Sed fortitudo q̄ est donum spūssancti est spūalis in aia scire resistere ꝛ tenere se fortiter ꝫ diaboli tentationes: ꝫ mūdi occasiones: ꝛ ꝫ carnis iclinatiões. ꝟbi gīa. Venit tētatio di. Quare tu nō ibis vt talis ꝛc. Resistite nec curate qđ dicūt gentes: qz verba nō sunt nisi ventus. Debilis est turris que a vento ruit. Idē de mulierib⁹ qñ tentant dicēdo. Ego portaui tm̄ de dote: ꝛ adhuc nō fecisti mihi vestes. Talis q̄ nō portauit tm̄ habuit vestes ꝛc. Itē ꝫ occasiões mūdi fortes eē debem⁹ eas vitādo. Item ꝫ carnis tētatiões: fortitudo ē resistere. Cogita. O miser ꝓpter delectatiões bestiales perdam delectationes paradisi. Absit. Greg. Breuis ē voluptas fornicationis. sed ꝑpetua pena fornicationis. Greg. Momentaneū est qđ delectat sed eternū qđ cruciat. Ista fortitudo ē donū spūssancti. De isto se appciauit dō. ꝛ nō de corpali: ꝛ cēt fortissim⁹ quia adhuc puer custos cuiū interfecit vrsum leonem ꝛ goliaz: tm̄ non appciauit se de ista fortitudie corpali: sed de spūali dicēdo. Fortitudinem meā ad te custodiā: qz dei⁹ susceptor me⁹ es: vt hī ī po. lvij. Sz de nobis iā verificat illō. Et erit fortitudo vestra vt fauilla stupe ꝛ opus vīm quasi scintilla: ꝛ succendet vtrūq; simul: ꝛ nō erit q̄ extinguat ꝛc. Amore dei simꝰ bñ fortes ne simus. de stupa. ¶ Quinta est scīētia moralis q̄ cōsistit in practica. Nō credat, q̄ ista gīa cōsistit in scientia speculativa: sz in practica sz in scire se gubernare irrēphensibiliter ab intra ꝛ ad extra: a dextris ꝛ a sinistris. ante ꝛ retro: supius ꝛ inferius. Ecce hic octo diuisiones in q̄bus oportet scire se bñ regere ꝛ gubernare. Primo ab intra: sz in aia: ꝛ ibi incipit gubernatio corpis: qz iuxta gradū vīm in aia habetis sciam ꝟbi gīa. Si esitis ꝑfectus dicit. s. tho. q̄ tenemini scire etiā illa q̄ ꝑtinent facere difficultatē i sacra scriptura. Curati aūt vt sciāt ministrare sacramenta Clerici simplices vt intelligant ad minus grāmaticaliter qđ legūt. laici tenent scire. xij. ꝯclusiones siue articulos fidei. s. Credo in deū. Et ēm ꝯsiliū bti biero. dicere q̄libet mane ꝛ sero cū ꝓtestatiõe quasi miles q̄ facit homagiū regi. Ergo custodi⁹ tem etipm̄ ꝛ aiam tuā sollicite. Deut. xij. ¶ Secōo scire opz se gubernare ad extra. s. in corpe. Qui em̄ hz gīam spūssancti taliter scit se gubernare: q̄ i nullo scādalizat ꝓmū: nec gestu: nec in incessu: nec ꝟbo: nec ope. iō Aug. i rīa clericoꝝ. In incessu statu habitu: ꝛ in oīb⁹ motib⁹ vīs nihil fiat qđ cuiuscūq; offendat aspectū: sed qđ vīam deceat sanctitatē. ¶ Tertio a dextris sunt parētes ꝛ amici q̄b⁹ taliter dandū est de bonis ecclesiasticis: vt si indigent non indigeāt vl nō tm̄ egeāt: sz nullatenꝰ diuites fiāt vt dicit Aug. ¶ Quarto a sinistris. s. ergā inimicos. de q̄b⁹ dicit ꝛps. Diligite inimicos vros: bñfacite his q̄ oderūt vos ꝛc. Mat. v. ¶ Quinto añ: q̄ placitant añ iudicē. Iō iudices debēt expedire negocia dādo sentētias nō ꝑcipitando: sz ex q̄ factum est clarū ꝛ expedire debēt sniam: alīs diu stabitis añ portā padisi ꝛ nō intrabitis. imo dicet ꝛps. Discedite a me opa: rij iniq̄tatis. Lu. xiij. ¶ Sexto retro: sz scutiferi q̄ sequūt retro faciētes caudaz opz soluere solidatā ꝫ ꝑcūiū ne furentur: nec teneāt meretrices in lupanari ꝛc. Quicunq; tibi aliq̄d operatus fuerit statim mercedem eius restitue et merce-

ei

mercēnarij tui apud te omnio nō remaneat. Tob.iiij. Septimo superi⁹. i. erga superiores. s. ad deū z ad prelatos ecclesiasticos obedientiā: erga dominos tpales fidelitatez: erga parentes obsequiū etc de alijs. Jō dicit scriptura. Obedite prepositis vestris. Ipsi enim pugilant quasi rationem p animab⁹ vestris reddituri. Heb.vlt. Octauo inferi⁹ oportet scire dñi regere. Si estis dñs prelatus vt rector ꝑmunitatis autsetis vos. Si est prelatus vt curetis pl⁹ de alabus q̄ de redditibus. Qz ꝑpter officiuz datur dñi ficū. Scientia sanctoz prudentia suppie est. Prouerb.xv. Aliter aūt ꝑuertitur ꝑs dicens. Propteres captiuus ductus deppls meus: quia nō habuit scientiā. Esay.v. Serta gr̄a est pietas cordialis cū dr: z pietatis: Pietas vulgariter re dr: misericordia. De hoc vide sctm Tho. iij. q. xxi. z. iij. scrip. dist. xxiiij. sed multum differunt stricte loquendo.

Nota quinq differentias inter pietatem z misericordiam.

Prima est respectu persone cui dat.

Scōa respectu doni.

Tertia respectu modi dandi.

Quarta respectu motiui dantis.

Quinta respectu finalis intentionis

¶ Prima differētia est erga psonam cui dat. s. si datis elemosynā paupi: illō dr mia. Si aūt facitis bonū parentibus ve stris paupib⁹ vel amicis dr pietas. Scōa differentia est respectu doni. s. si dat pnē vt vinū: z vestē: si recolligitis pegrinū istud est mia: sed instruere ignorantem: corrigere: dulciter errantē: illō dr pietas Tertia differentia est respectu modi dā di. q̄n dat elemosyna vt panis dat canis: mia potest dici. Jtē q̄n dat cū humilitate z cordis compassione tunc dr pietas. Quarta differentia est respectu motiui ꝗre das elemosynā: qz ē hō sicut tu. tūc dicitur misericordia: sed q̄n das elemosynam respectu dei. videlicet qz est hō ad ymaginē z similitudinem dei: tūc est pietas. De hoc vide sanctum Tho. terno scriptu. di. xxxiij. q. iij. ar. ij. questiū cula prima ad secundū. Quinta differētia est respectu finis. Si tu das elemosynā illo respectu z fine ne efficiaris paup vel vt de⁹ ꝑseruet tibi sanitatem: ꝑsperitatem z filij tui viuant ꝛc. z illud dr mia Sed q̄n tu das elemosynam isto respectu: vt q̄n tu petes elemosynā ad portas padisi deus det tibi elemosynā: illud dr pietas. Misericordia autē ꝛs sit magna virtus: tamē non cōputatur inter septez dona spiritusancti sicut pietas. De hac ꝑtute scripsit apostolus ad Tim̄. dicēs. Exerce te ipsum ad pietatem. Nā corpalis exercitatio ad modicū vtilis est. Pietas aūt ad oia vtilis est. s. Tim̄. iij. Cōtra istos q̄ non habent pietatez dicit dauid. Scōm multitudinem impietatū eorum expelle eos: qm̄ irritauerunt te dñe ps. v. Septimū donū sue gr̄a spiritussancti ē timor filialis: q̄n hō abstinet a peccatis ne offendat deū: etiā si sciret q⁹ de⁹ non puniret eū. Bon⁹ xp̄ian⁹ in oib⁹ dictis z factis suis: timet ne deū offendat in aliquo. In ꝓncipio diei orat deum vt ipsum preseruet a peccatis. Jtē in nocte Jtē si dr ambulare p viaz: z sic de alijs. Auctoritas. Timor dñi expellit peccatū Nā q̄ sine timore est nō poterit iustificari. Eccli. s. No. q⁹ Esa. ꝓpheta loquens de bonis spūssancti: de sex donis dicit requiescet sup eum. s. virtū iustū: vsq: spiritus scīētie z ꝑietatis. de dono aūt timoris dñi specialiter dr: replebit. Qz alia sex dona virtutes seu gr̄e spūssancti habent specialia subiecta vel obiecta vel speciales modos agendi. Sz timor dñi replet oēs potētias aie z sensus corpis Jō dicit scriptura. Qui timet deū nihil negligit. s. de his q̄ tenet facere. Eccls. vij. Sed dicatur alibi. Quia non ꝑfert cito z malos snia abiez timore ullo filij hoim perpetrant mala. Eccls. viij.

¶ Feria. iij. post pētheco. Sermo vnic⁹.

EGo veni vt vitaz habeant z abundantius habeant. Verbum istō habetur originaliter. Joā. x. recitatis ue in ēāgelio hodierno. Solēnis aduētus spūssancti sup apl̄os z discipl̄os xp̄i cōmuniter durat p tres dies. Rō: qz spiritussanct⁹ in suo aduentu dedit tria.

Primo ꝓsentiaz personalem.

Scōo gratiam principalem.

Tertio affluentiam finalem.

¶ Dico primo spiritussanct⁹ in suo ad-

lentu dedit aplis z discipulis suā psen
tiam psonalem. Non solū aūt dedit eis
suas gratias: sed etiā seipsum psonal'r
etiam in qualibet gratia gratum facie
te dat spūssanctus psonal'r. Quidā aūt
dixerūt q solū dat effect' spūssancti: sz hoc
improbatū est i pcio sniaz. Nō solū eīm
dat effect': sz ēt ipe spūssctūs. Et ita pro
misit xps aplis dicēs. Ego rogabo pter
z aliū paclitū dabit vobis vt maneat vo
biscū i etemū. Jo. xiiij. No. aliū paracle
tum dabit vobis. i. aliū psolatorē. Sz ē
hic magna difficultas: q pr filij z spūs
sctūs nō sunt nisi vn' cōsolator sicut nec
sunt nisi vn' de': quō g dr aliū paclitum.
Soluto sic intelligit aliū paclitū. i. aliū
spīm sctm dabit vob psolatorē: ita q ista
aluenitas nō referat ad paclitū. sz ad spi
ritūsctm q est alius a patre z filio psona
liter. Sequitur vt maneat vobiscū in eternum. Ex isto textu habet q sancti apo
stoli post festū penthecostes non peccaverunt mortal'r. Ecce donato excellens de sua pnitia psonali. Et de hoc fit festū
z solēnitas in die pēthecos. s. añ heri. Q
sicut in natiuitate fuit nobis dat' filius
in redemptionē siue redēptorē: sic in die
penthecos. fuit nobis dat' spūssanct' in
consolatorē. Quātū ad scōm spūssanct'
in suo aduentu dedit aplis z discipulis
grām principalē: quam theologi vocāt
grām gratum facientez: z ls apostoli z
discipuli xpi habuerūt tā istā grāz: tm i
die penthecos. receperūt eā i maiori abū
dantia. Jdeo aplis. Unicuiq nrm data
est grā sm mensurā donationis xpi. ad
Eph. iiij. No. sm mensuram. i. illā de q
xps. Mensurā bonā z plertā z coagitatā
z supfluentē dabunt. i. tres psone trinitatis: in sinum vestrum. Luc. vj. De ista
donatione grē solēnitatis die hesterno
fuit pacta. De tertio dico q spūssanctus
in suo aduētu dat affluentiā finalē q est
hre abūdanter z multip'r vitā. Et de h
dicit ipemet in themate. Ego veni vt vi
tā habeāt. s. hoies z abūdātius habeāt
Pz thema. De ista affluentia finali fit
festū hodiernū. Et iueni i sacra scriptura ātuor vitas q habem' a spūsancto.

Prima est vita corporalis: quam de
benius digne gubernare.

Secunda est vita spiritualis: quā de
bemus stricte z sollicite conservare.

Tertia est vita celestialis: quam de
bemus alte z deuote desiderare.

Quarta est vita eternalis: quā debe
mus certe z secure expectare. Et q spūs
sanctus dat istas quatuor vitas. Jdeo
dicit ipe. Ego veni vt vitā habeant sz
corpalem z abundanti' habeāt. s. spiritualē: celestē z eternā. Dico primo q prā
vita est corpalis que ē vnionez anime
z corpis. Quādiu eīm aia est vnita cor
pori: durat vita corporis. aia eīm est for
ma corpis: que dat corpi vitam. Et corpus sine aia non posset videre audire lo
qui: ābulare z hmōi. Et sine aia corpus
non est nisi trūcus nihil valēs. Ab anima aūt corp' hz oia sentimēta. visuz auditū ꝛc. z oēs opationes. In monte eīm
hois oēs sensus z oēs vires organice de
struunt. ḡre nec opatiōes remanere pōt
vt dicit. s. Tho. iiij. scrip. di. xliij. Jdeo
xps. Spūs ē q viuificat: caro aūt non p
dest q cēp: Jo. vj. Dico q ista vita corporis q est ex pentia aie rationalis est effectual'r a tota trinitate appropriat tamē spūsancto: q ipse spūs creator dat
hominem vitam spūi creato. s. aie stādi in corpe
decē vel viginti annis vel pl' vel minus
sicut sibi placet antiquit' dabat longā
vitā corpalē vt pz in adā q vixit nō gen
tis. cxx. annis. Señ. v. Mathusalē qui vixit nongētis. lx. annis. Et in noe q vixit
nōgētis. l. annis. Gen. xi. Sed paulatim
diminuta est vita corpis. Si dicat: quia
spūssanct' mēsurat vitā corporalē: ḡre
ille antiqt' dabat tā logā vitā: z nob̄ brē. Rndeo q ad illos spectabat habere
experiētias rerū z artiū ppt hoc dabat
eis longāvitā. Nō aūt tam omnia sunt
experimētata z experimēto cognita. Jtē
q tūc erāt rudes z simplices. ꝛ indigebāt magno tpe ad sciēdū. Nō aūt sunt
hoies intricati. Jtē tunc comedebāt solū semel pro necessitate: z nō comessatio
nib' crapule z gule hoies vacāt ꝛc. sz lō
ga vita vt breuis a spūsctō est. Jō dicit
Job spūsctō. Uitā. s. corpalē z misericordiā tribuisti mihi: z visitatio tua custodiuit spīm meū. Job. x. Nota miam q
q spūssanctus det vitā corporalez mihi
vel tibi nīa est nō debitum: quia nulli
obligat. Sz dico q istā vitā corporalem

debem⁹ digne ⁊ fructuose gubernare: qz nō debem⁹ ipsaz totā expēdere vel occupare in negocijs tpalib⁹: sz etiā in spūalibus ꝓpter thesaurū meritoꝝ cumulādum. Uñ postq̄ occupatus vitā tpalem in negocijs tpalib⁹ feria ſcḋa ⁊ tertia ⁊c. quiescatis in dñica ab omni negocio tē ꝓcurabitis: ⁊ dctis vos negocijs spūalib⁹ audiendo missaz anteq̄ aliq̄d comedatis vel bibatis. Qz qui hz supplicare pape vel regi non dz habere anhelitū ferendz ⁊c. Licet eñ multi excusātur a ieunijs ecclie: ab isto tñ. ſ. ab audiētia misse nō sic excusat homo. Itē debem⁹ venire ꝓpe ad missam: qz in cōfessiōe que fit pro vobis debetis interesse oēs. iō qñ cāpane pulsant debes tu dicere. O dñs citat me. ⁊ cito dimittere alia: debeq̄ ire ad ecclesiā. Itē nō loq̄mini in ecclia: sed cū signus inuīdo sīvenerit aliq̄s qui ⁊c. Itē nō recedere a missa quousq̄ det benedictio a sacerdote. Itē debetis esse i vesperis ⁊ ꝓpletorio. Sicut eñ expēdistis sex dies hebdomade ꝓgregādo bona tpalia trāsitoria q̄ hic remanēt. ita expēdat⁹ die festi ꝓgregādo thesauros spūales q̄ durabūt eternaliter. Jō sapiens dicebat. Fili mi in tpe vite tue ne indigeas. Melio⁹ est enim mori q̄z indigere. Eccli. xl. Nota ne indigeas. ſ. thesauris spūalib⁹ meritoꝝ Melius est eñ mori corporaliter: qz liberat q̄z indigere. Ptz ergo q̄ vita corporz est digne gubernāda. Scḋa vita est spūalis. Uita eñ spūalis est qñ ꝓsona dimittit vitia ⁊ pctā ⁊ recedit a mala societate: ⁊ dat se bone vite plus curādo de spū q̄z de corpore occupādo se in oīonibus ⁊ bonis opibus tpalia obliuiscendo. Jsta est vita spūalis quā habem⁹ a spūsctō. Nota ad hoc pulchraz figuram Ezech. xxxvij. legitur q̄ deus eduxit ꝓphetā in quēdā magnū cāpū plenū ossibus mortuoꝝ: ⁊ circūduxit eū in gyro ⁊ dixit sibi de⁹. Fili hois putas ne viuant ossa ista Rñdit. Dñe de⁹ tu nosti. Et dixit sibi de⁹ Uaticinare de ossibus istis et dices eis. Hec dicit dñs de⁹. A quattuor vētis. veni spūs ⁊ insuffla sup interfectos istos et reuiuiscāt: Et ingressus est in ea spūs et reuixerūt steterūtq̄ sup pedes suos exercitus grādis nimis valde. Ecce figura. Itē magn⁹ camp⁹ plenus ossibus mortuoꝝ corruptis est iste mūdus: qui tā ꝓpetis est tot⁹ fetid⁹ ⁊ corruptus ex luxuria ⁊ sic de alijs pctis. tanta eñ est corruptio q̄ tā nihil respicat ⁊ sic de alijs peccatis put expediens erit. Jō Dō. Coruptī sunt ⁊ abo. fa. sūt. Nō est q̄ faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnum. ſ. de adultis. ꝑs. lij. Ecce camp⁹. Mō videam⁹ quō viuifi cabunt ossa arida. i. pctōres vt habeāt vitā spūalem: qz tā habēt vitā corpalē. Ad hoc opz q̄ spūsctūs veniat vel de oriente vel occidēte: de aquilone vel de meridie De occidēte venit spūssanctus pueris qui qñ incipit claritas discretionis cauent a pctis: timēt deū orant ꝓfitent dulciter cōuersant: nō iurāt nō mētiunt ⁊c. De occidente venit senibus pctis antiquatis et assuetis. Sed qz videt se iuxta occasum mortis anteq̄ veniat mors cōuertuntur ad deū ꝓponūt cauere a pctis ꝓfitēt ⁊c. Aliq̄b⁹ aūt venit spūssanct⁹ de aq̄lone q̄ sigat aduersitatez: qz aduersitas aliq̄s reducit ad deū. O quot sunt in mūdo q̄ qñ sunt in ꝓsperitate nō curāt de deo: sz qñ vētus aq̄lonaris frigidus ⁊ tēpestuosus venit. ſ. aduersitas: tunc redeunt ad deū dicendo. Dñe mia: ⁊ quertunt ⁊ cōfitent ⁊c. Not. Mala q̄ nos hic ꝓmūt ad deū ire cōpellūt: ꝛba sunt Greg. sup Luxviij. Aliquibus autē venit spūssanctus de meridie q̄ est pars abūdans humido ⁊ calido ⁊ significat ꝓsperitatē. Uñ autē persona intra se cogitat bona que hz di. Uñ habui ista: cū pater meus fuisset pauper ego sum diues habeo hoc ⁊ hoc. Et nūq̄d ola ista dedit mihi dñs: imo: ideo volo sibi seruire. Si eñ rex dedisset mihi ⁊c. iā seruirē ei q̄tomagz ergo deo. huic venit spūssanctus de meridie ꝙ de ꝓsperitate. Ecce qualiter ossa arida. i. pctōres viuificant inuita spirituali. Ecce quare dicit autoritas. A quattuor ventis venit spūs. Et hanc vitā debem⁹ secure cōseruare. Jdeo dicit scriptura. Omni custodia serua cor tuū. Qz vita spūalis multos hz inimicos. Uerbi grā. Si religiosus vult seruare regulā ⁊ vota statiz aliq̄ q̄ nihil fuant dicūt. O hypocrita ⁊ sic de alijs. Nota de quolibet statu. ideo dicit Omni custodia serua cor tuū ⁊c. Rō qñ ab ipsa vita ꝓcedit. ſ. spūalis. Ecce quare dicit a q̄tuor ventis. Et ego vent. in

quit xp̃s vt vitã habeãt.s.corpalẽ ⁊ abũ dãtus habeãt.s.vitã spũalẽ. Tertia est vita celestialis qñ aia pſone que agit cõ dignã pniam per mortẽ corpalẽ recedit a corpe: statim ascẽdit i cẽlũ: ⁊ ibi viuit vita celestiali. Hec est differẽtia iter alias hoim ⁊ inmẽtoꝝ. Nã aia iumenti nõ est substãtia spũalis subsistẽs ⁊ icorruptibilis ſz est forma substãtialis imersa materie q̃ nõ hz eẽ sine materia ⁊ corpe immo totũ esse hz in corpe: qz est educta de potẽtia materie: et qz sicut mõ dictũ est totũ esse hz a corpe: ideo destructo corpe corrũpit. Sed aia hois est substãtia spiritualis: vt angelus ⁊ nihil hz a corpore imo ipſa dat esse corpi ⁊ viuere ꝛc. Ideo qñ corpus deficit ipſa remanet. De hoc vide sanctũ Tho. i. pte. q. lxxv. ar. iij. iij. ⁊ vi. Articulo eñ scõo ostendit qz aia humana est subsistẽs. Item articulo. iij. qõ aia brutoꝝ: nõ ẽ subsistẽs ꝛcludit ⁊ ostẽdit. Itẽ articulo sexto ostẽdit ⁊ cõcludit: qz aia humana est icorruptibilis ſz aie brutoꝝ vt ptz in eodẽ articulo in solutione ad primũ argumẽtũ sunt corruptibiles. Uñ si aia hois bene se gubernat corpus remunerat. Sicut miles qui bñ gubernauit castrũ sibi ꝛmissum a rege. Qñ deꝰ creat aiam: creãdo infundit eã in castrũ corpis vt gubernet ipm iuxta volũtatẽ dei: ne p portas. s. sensuũ intrẽt inimici sui nec p oculos vana aspiciẽdo: ⁊ sic de alijs. Si g̃ bene ipm gubernat remunerat: si male punit. Qñ g̃ aia q̃ bñ gubernauit castrũ corpis: p mortẽ recedit a corpe statim venit coram xpo dicẽs. Uñe custodiui castrũ ꝛc. Et xps dat sibi vitã celestẽ in celo. Autoꝝ. Si xps in vobis est. s. p g̃ram ⁊ bonã vitã corpꝰ q̃dẽ mortuũ est ꝓpter pcm: spũs ẽo viuit p mstificationẽ. Qõ si spũs eiꝰ q̃ suscitauit iesuz a mortuis habitat i vobis: q̃ suscitauit ihm xpm a mortuis: vuificabit ⁊ mortalia corpa vra ꝓpt ihabitãtẽ spm eiꝰ in vobis ꝛc. ad Ro. viij. Sed diceres a quo est ista vita celestis. Dico qõ hec vita celestis appropuate ẽ a spũsancto Ratio: qz sicut vapor q̃ de mane egredit a terra p intromissuz caloꝝ solis sursuz trahit: sic aia nõ posset celum ascendere nisi caloꝝ spũssancti informaret ⁊ habilitaret: q̃ ipam sursuz trahit. Ideo dicit dauid. Uiuificabis me i eq̃tate. ꝑo. cxlij. Dico ꝓsequẽter qz hec vita est vehemẽter desiderãda. Sicut si dñs diues i suo testõ dimisisset tibi castrũ altũ forte inexpugnabile: de quo nõdũ haberes possessionẽ. O qualiter ipz desiderares. Uehementi deſiderãdũ est castrũ celi empyrei. Ideo xps. Ego sitiẽti. i. ardenter desiderãti ⁊ ambulãti dabo de fonte aq̃ viue gratis. Qui vicerit possidebit hec. Et ero illi deꝰ: ⁊ ille erit mihi filius. Timidis aũt ⁊ icredulis ⁊ exectatis ⁊ homicidis ⁊ fornicatoribꝰ ⁊ veneficis ⁊ idolatris: ⁊ oibꝰ mẽdacibꝰ pars illoꝝ erit in stagno ardẽti igne sulphure qõ ẽ mors scõa. Et venit vnꝰ de septẽ angelis habẽtibꝰ phialas plenas septẽ plagis nouissimis: ⁊ locutꝰ ẽ mecũ dicẽs. Ueni ⁊ ostẽdã tibi sponsam vxorẽ agni ꝛc. Not. ibi quasi totũ capitulũ pulchra valde de regno ꝛc. Apo. xxj. Quarta est vita eternalis. s. qñ i die iudicij oẽs resurgẽtꝰ i corpore ⁊ aia. Boni aũt resurgẽt cũ corpibꝰ gloriosis cũ q̃bꝰ eternaliter viuent. Si dicat. Et nũq̃d vita sanctaꝝ aiaꝝ quã habent mõ i celo est eterna. Dico qz nõ: qõ verũ est quo ad istũ modũ essendi: qz mõ sunt aie beate a suis corpibꝰ sepate: ſz in iudicio ⁊ resurrectione gñali suis corpibꝰ glorioſis reunient. De hoc vide sanctũ Tho. i. iij. di. xlij. ⁊. xliij. Mali ãt resurgent cũ corpibꝰ fetidis ꝛc. Rõ huiꝰ est: qz deꝰ remunerat quẽlibet ſm vitã quã hic tenuit. ⁊ bona opa q̃ fecit. Modo in bonis q̃ hic facimꝰ est talis ordo. Qz ꝓmo fiũt ab aia sola. s. cogitãdo: deliberãdo ⁊ ordinãdo: ⁊ sic primo meret: deinde in executione opis corpus facit executionẽ. Ideo aia priꝰ remunerat. deinde remunerabit corpꝰ. s. i iudicio. Idẽ est de malis opibus. Primo eñ aia facit peccatũ cogitãdo: deliberãdo: ordinãdo. deinde corpus facit executionẽ. Ideo aia prius punit in inferno. Deinde corpꝰ in iudicio. Hoc dicit autoritas sacre scripture. Oẽs nos manifestari opz ante tribunal xpi vt referat vnusq̃sq; ꝓpria corpis, put gessit. ij. Cor. v. Not. ꝓpria corpis. Nota qz hec vita eterna appropiate est a spũ sancto: qz nr̃ spũs est naturaliter vadẽs et nõ rediens. Sed p ỹitatẽ spũssancti aiaz habitãtis quelibet anima resumet suũ

propriū corp⁹.de hoc vide sctm Tho.in iiij.di.xliij.Nec hoc est spūiscto difficile q: q̄ de nihilo creauit ola facit̄ pōt aiaz ⁊ corpus iterati vnire.Ideo dicit scriptura.Si spūs ei⁹ q̄ suscitauit iesuz xp̄m a mortuis habitat in vobis:q̄ suscitauit iesum xp̄m a mortuis vuificabit ⁊ mortalia corpa vr̄a ꝓpter inhabitantē spm̄ eius in vobis ad Ro.viij.Hec vita ē certissime expectanda.Nota ꝫ illos q̄ sunt de errore seduceoz dicentiū.quō est possibile resurgere ⁊c.Ideo xp̄s.Nolite mirari hoc:q: venit hora in qua oēs qui in monumētis sunt audiēt vocē filij dei:et pcedēt q̄ bona fecerūt in resurrectionem vite supple terne. Qui vo mala egerunt in resurrectionē iudicij.s.dānatiōis.Jo.v.Not.nolite mirari hoc:sz de resurrectione:q: deo nihil est difficile. Q: venit hora.s.iudicij in qua oēs q̄ in monumētis sunt audient vocē filij dei.s.illā.Surgite mortui venite ad iudiciū.Et pcedēt ⁊c. Prz ꝫ quō a spūsancto habemus has quatuor vitas.s.corpalē ⁊ spūalem celestem ⁊ eternā ecce quare dicit. Ego veni vt vitā habeāt.s.spūalem celestem ⁊ eternam.quam det nobis gloriosus.

¶Feria quarta. Sermo vnicus.

NEmo pōt venire ad me nisi pater q̄ misit me traxerit eū. Joā.vi. Thema dat mihi motiuum predicandi ⁊ declarandi modos quos deus tenet trahendi ad se pctōres.s. qualiter pctōr qui diu vixit in pctis trahitur per deum ad bonam vitam.Ista materia est vtilis ⁊ pficua.Sed vt sit deo acceptabilis ⁊ gratiosa salutet̄ virgo maria. Thema est verbum xp̄i di.Nemo.i. nullus pctōr pōt venire ad me p̄ bona ⁊ sctā opa nisi p̄ q̄ misit me traxerit eū.Pro cui⁹ declaratiōe sciēdū q: iter alia mala ⁊ magnos defect⁹ quos in hac vita habemus sunt duo.s.difficultas ad bonum ⁊ ꝓnitas ad malū.Cū magna difficultate facim⁹ bona opa nec scimus facere sine magistro. Mala aūt sine magistro scim⁹ facere recte de nobis est sicut de lapide qui violēter ascendit nō a se:sz ab alio:sz p̄ se naturaliter descēdit ⁊ cadit.Ita de nobis si volum⁹ ascēdere in altū p̄ bonā vitam ⁊ spūalē oratiōe:cōtēplatiōe violētia est necessaria:q: ꝫ inclinatiōes carnis ⁊ oblocutiōes gentiū. Sz naturaliter descēdimus peccādo ⁊ malā vitā tenēdo:⁊ sic cadim⁹ in infernū.iō dicit scriptura.Sensus ⁊ cogitatio humani cordis i malū ꝓna sunt ab adolescentia sua.Gen.viij.Rō huius assignat.Sap.ix.vbi dr.Corp⁹ q̄ corrūpit aggrauat aiam.Sicut si falconi qui leuis est de se apponeret̄ vna libra i pedibus ei⁹ nō posset leuari in altū:nisi cū difficultate.Ita de aia q̄ de se est leuis sz corpus aggrauat ⁊ trahit eā deorsuz. Verbigratia.Multismodicū contēplari in oratiōe ⁊ elevatis mentē:statim hō descendit cogitando de negocijs:de coquina vel taberna.Ideo dicit.Corp⁹ q̄ corrūpitur ⁊c.Post iudiciū non erit ita:imo corpus sequet̄ aiam in beatis:q: i corporibus beatoz erūt quattuor dotes.s.subtilitas: ipassibilitas:agilitas ⁊ claritas Et his dotibus iam carem⁹.Ideo si volumus mō ascēdere:p̄ bonā vitā:opz q̄ dē⁹ iuuet nos:nō violentādo liberū arbitriū:sz ipsum iuuando ⁊ ꝓfortādo ⁊ inouendo. Hoc dicit thema.Nemo pōt venire ad me p̄ bonā vitā nisi pater qui misit me traxerit eum: Patet thema.Et sz in materia ꝓdicanda.Modo videam⁹ qualiter deus trahit peccatores.Ego amore vestri q̄ sint in sacra scriptura: ⁊inueni q̄ quattuor chordis deus trahit ad se.

Prima est amor diuinalis.
Secunda est ardor celestialis.
Tertia est timor infernalis.
Quarta est dolor temporalis.

¶Aliqui trahuntur per primam:aliqui per scōam aliq̄ p̄ tertiā:aliq̄ p̄ quartam. Oēs quotquot sunt in padiso vel erunt. vel fuerunt tracti sunt aliqua istaz chordarum.Ecce ꝫre dicit thema.Nemo pōt venire ad me.Prima ergo chordaq̄ aliqui trahunt̄ est amor diuinalis.Ista ligatur in chorde creature vt hō veniat ad deū. Ligat̄ em̄ cogitādo bñficia ⁊ dona ⁊ gratias a deo receptas:q̄si dicēdo si vn⁹ hō etiā rapax fecisset mihi tot bona q̄ tū ipz diligerē.Ista chorda hz q̄tuor cogitatiōes quas debem⁹ hre.s.cogitādo.Pro op⁹ vel bñficiū creatiōis.Scōo opus vel beneficiū puisiōis.Tertio op⁹ vel bñficiū expectatiōis.Quarto op⁹ vel bñficiū

redemptionis. De primo dz hō cogitare bñficiū creatiōis: quīnō alal brutū: bouez vel asinū: serpētē: cattū: siue murē: nec lapidē vel arborē: sz hoiem rōnalē ad imaginē z similitudinē suā me fecit deꝰ. Dedit mihi corpꝰ cū mēbris: qr pr̄ vel mr̄ modi cū facilit in corpe. Cogita ꝑtū diligeres illū q̄ tibi restituisset oculū vel manū vel pedē abscisum. Quantuz ergo est deꝰ diligēdꝰ q̄ dedit corpꝰ z oia mēbra z aiam cū potētijs. Scdo cogita bñficiū pulsionis. Cū esses i vtero mr̄is clausus te conseruauit: z qñ tu fuisti natꝰ dedit lac matri vt te lactaret. z mō q̄s dat tibi bladuz in cāpis: vinū in vineis fructus i arboribus: aquā in fontibꝰ: carnes z pisces ꝛc. nullus nisi deꝰ: qr natura instrm est: sic deo grates agere debemus z non nature sicut nec grates nec gr̄as habetis dare calamo de bona litteratura sz notanto. Si ḡ seruitores z famuli diligūt dñm qui dat eis pulsionē quāto magis deuz diligere debēt z tenent. De tertio cogita bñficiū expectationis. In pmo pctō saltē mortali qō homo facit statim dat sntia mortis a deo cōtra eū. Aia que peccauerit ipsa morietꝰ. Ezec. xviij. Et deus suspendit executionē expectando te misericorditer ad pnitaz. Vis cognoscere istā gratiaz. Not. hic pctū luciferi z alioꝝ angelorꝝ. Quātū credis q̄ deꝰ eos expectauit ad pniam p annū ꝛc. Dico q̄ nec p annū nec p mēsem diē vel horā: sz in eodē momento expulsi sunt de paradiso ꝛc. Et quot anni sunt q̄ tu incepisti peccare. xl. vl. l. ꝛc. tot annis te supportauit z expectauit ad penitētiā. De quarto cogita bñficiū redemptōis. Qr voluit humiliari z de celo ad terrā descēdere vt tu ascēderes in celum. Voluit suspēdi i cruce ne tu suspēdaris in furca inferni. Spinis voluit coronari vt tu i celo coroneris corona glie. Quanta esset humilitas regis volēs se humiliare: vt ad coronā regni exaltaret rusticū. Cogitādo ista chorda amoris diuini ligat cor. Hoc cogitādo dauid in ps. dicebat. Diligam te dñe fortitudo mea dñs firmamētū meū z refugiū meuz z liberator meꝰ. Hic sunt oia quattuor fila. Primū ibi: diligā te dñe fortitudo meo. s. per creationē. Et ecce pmū dñs firmamētū. s. p pulsionē: ecce scōm. Et refugiū meū. s. per opꝰ expectatiōis: ecce tertiū. Et liberator meꝰ. s. p opꝰ redēptiōis. ecce quartum. Sz mō hoies mūdi nō diligūt deuz peiores sunt bestijs: qr bestie z fere silue stres: cognoscūt bñficia z diligūt suos bñfactores. Not. hic miraculū qō legit i vita beati piero. de leone vulnerato in pede q̄ venit ad monasteriū beati piero. q̄ erat in deserto: quē vidētes fratres fugerunt. Dixit beatus piero. Et sic recipitis hospites? fidēs aūt de obediētia leonis Dixit illi. Quidnis leo? Qui eleuato pede suo ostēdit plagā in medio. Et beatꝰ piero. in nōie iesu sanauit eum. Dauid hoies z umēta saluabis dñe ꝛc. Leo ām cognoscēs bñficiū noluit recedere a monasterio: ac si fuisset domitꝰ. Cui beatus piero. Iposuit vt custodiret a sinū ꝛc. De hoc exēplo vide in legenda beati piero. Mō dicas tu quot bñficia recepisti a deo q̄d habes qō nō accepisti? nihil. Jō chorda amoris dz esse ligata in corde tuo. Autor. Salomon in spū pphetie dicit. Oleū effusum nomē tuū: iō adolescētule dilexerūt te. Trahe me post te. Curremꝰ in odore vnguētoꝝ tuoꝝ. Canti. j. Not. oleū effusum ꝛc. Nomē sumit hic p doctrina lege z fama xpi. Prouer. xxij. Melius est nomē bonū qz diuitie multe. Cōditio est olei q̄ qñ est effusum clarescit. Jō marinarij qñ infra aquā volūt videre vel aliq̄d perq̄rere sub aqua recipiūt oleū in ore: z qñ sub aqua ipm spargunt vidēt ibi clare. Ita nos in mari huj⁹ mūdi eramꝰ sub aquis pctoꝝ i tenebris. Sz ꝑpter ꝑdicationē apl̄oꝝ: nomē xpi z doctrina euāgelica publicata fuerūt aspersa: z tūc vidimꝰ clare ꝓfitates fidei. Dō. In oēm terram exiuit sonus eoꝝ ꝛc. ps. xviij. Jō adolescētule sunt animē: iō q̄ senescūt. Corpa aūt senescūt: qr sunt corruptibilia z mortalia. Aie autē rōnales siue humane z angeli z stelle sunt incorruptibiles: ideo nō antiquant. Ita iuuenis est aia vnius senis centum annoꝝ sicut aia pueri vnj⁹ diei. Ideo dicit adolescentule dilexerunt te. Et quo chorda est ligata: vt dixi. trahe me post te: vt curramus siue ascēdamꝰ post te quasi diceret Tu ascēdisti in celū. iō trahe me vt ascēdam post te. Et curramꝰ in corde in odore vnguentoꝝ. Not. hic pro declaratione

huius similitudinē de venatore q̄ recipit mutuo canes ab alio vēatore: q̄ nolētes eū sequi ligat ad collū eoꝝ chordas ꝛ se quū ipm trahētē quousq; sint ex domū dñi: sz ex q̄ sunt in venatiōe: ipsi currūt p se. Ita de pctōre ꝯdiu est in pctis est ca⁹ diaboli: xp̄s est venator aiaꝝ. em illud. Da mihi aias cetera tolle tibi. genē. xiiij. Et opz vt cū chorda trahat pctōres de domo ꝛ hutute diaboli quousq; sint. extra qt tūc p se currēt de ⁊tute in ⁊tutē. Jō dicit the. Nemo pōt venire ꝛc. No. in odore vnguētoꝝ. Unguēta xp̄i sunt opa ⁊tuosa ꝛ medicialia q̄ fecit i hoc mūdo ꝫ plagas mortales pctoꝝ. Plaga mortalis est superbia. Ungm̄ xp̄i qō istā plagam curat est hūilitas incarnatiōis ꝛ paupis cōuersatiōis. Plaga mortalis est auaricia. Ungm̄ medicinale est pauptas xp̄i qui nec domū nec pecuniā voluit habere Plaga mortalis ē gula: nō seruare ieiunia ecclesie: excessiue comedere: inebriari. Unguentū est abstinētia christi quaz fecit in quadragesima: ꝛ etiā in tota vita sua semp erat ieiuniū. Plaga mortalis est ira ꝛ desiderium vindicte. Unguētum ꝛ medicina est patiētia xp̄i. Plaga mortalis est inuidia. Unguētū est charitas xp̄i: q̄ amore nr̄i, mori voluit. Plaga mortalis est accidia: vnguentū est diligentia xp̄i. Nunquid tu sentis odorem istoꝝ operū sine vnguentoꝝ. Ptz prima chorda. Amore dī diligat; eā i corde vr̄o Dicat hic exēplū de illo clerico male vite ꝛ inhoneste: q̄ qñ habuit bonū bñficiū dixit. O modo potero habere cōcubinaz ꝛc. Deinde deus dedit sibi maiora beneficia ꝛ ipse augmentabat peccata. Sed deus fecit sibi gr̄az q̄ recognouit se: ad se reuersus dixit intra se. O miser: continue de⁹ dat mihi bona ꝛ me augmentat in honorib⁹ ꝛ dignitatib⁹: ꝛ ego augmento pctā: valde sum ingratus. Et habuit maximā ptritionē de peccatis: ꝛ fecit penitentiā. decetero tenuit bonā vitā ꝛ sanctā. Scda chorda est arbor celestialis. s. desiderare gloriā paradisi, ppē pulchritudinē ꝛ excellentiā celestis pulchritudinis. Sicut nobilis viator ex pulchritudine hospitij trahit ad illud. Ista chorda ardoris celestis hz quatuor fila. s. q̄tuor cōsiderationes. Prima est cōsiderando celuz: maxime de nocte: qñ optime apparent stelle dicendo. O dñe: ꝛ qualis habitatio debet esse int⁹: quia extra ꝛ in trāsuerso ita apparet pulchrū ꝛ desyderare debet feruenter esse intus. Sic ligat chorda ardoris celestis: quia tāta est pulchritudo celi q̄ si per potentiā diuinam homo posset ipsum videre: non vellet comedere nec bibere: etiam si aliquid non videret nisi celū. Ideo apls cui deus ostendit: interrogatus quid vidit, oñdit. Oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec i cor hois ascendit q̄ preparauit deus his q̄ diligunt illū. Nobis aūt reuelauit deus p spīm suū. s. ad Cor. ij. Nota: oculus nō vidit. Phi enim habuerunt notitiam de nouē celis: de celo lune ꝛc. Sed ad decimum celū sz empyreū nō potuerūt ascēdere: q̄ istud est immobile. Jō dicit. Oculus. s. phoꝝ nō vidit nec aliqua aurz audiuit. s. iudeoꝝ. Judei em audierunt ab ore Moysi legem. Et quid audierūt? Si in p̄ceptis meis ambulaueritis ꝛc. Leui. xxvj. Solū promittit eis terrena: de gloria autem celi nullam promissionem habuerūt nec audierūt: nec in cor hominis s. pagani ascēdit. Machometus autē p mittit agarenis paradisum porcoꝝ ꝛ asinoꝝ comedēdo mel ꝛ lac ꝛ luxuriādo nobis aut xp̄ianis reuelauit. s. in sacra scriptura celum ꝛ celestia bona ꝛ gaudia. Scda est ꝓsyderando celū empyreū cuius est habitatio. Dauid inquit in p̄o. Ad te leuaui oculos meos q̄ habitas i celis. p̄o. cxxij. Magnū palatiū est palatiuz pape vel imperatoris vel regis: sed nihil respectu palatij dei qō ipe ꝓpriis manib⁹ operat⁹ est: ꝛ ipm ornauit ꝛ depinxit. Tertia est cōsiderādo festū qō ibi sit. De quo festo dicit saluator noster iesus xp̄s. Simile est regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: ꝛ nolebāt venire. Iterū misit alios seruos dicēs. Dicite inuitatis. Ecce prandiū meuz paraui Tauri mei ꝛ altilia mea occisa sūt: ꝛ omnia parata: venite ad nuptias. Illi āt neglexerūt ꝛ abierūt. alius in villā suā: alius vero in negotiationez suam. Reliqui vero tenuerunt seruos eius: ꝛ contumelijs affectos occiderunt. Rex autem cum audisset iratus est: ꝛ missis exercitibus suis

pdidit homicidas illos ac ciuitatē illoꝝ succēdit. Tūc ait suis suis. Nuptie q̄dē parate sunt: sz q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni ꝛc. Mat. xxij. Cogita si palatiū regis ita paraꝝ in nuptijs primogenti q̄to magis: ꝛc. Quarta p̄syderādo p̄ciū q̄ō p̄stat. Si esset vn⁹ lapis p̄ciosus p̄staret mille milia florenoꝝ existimas ꝛ opinaris de illo lapide q̄ multū valet. Mō cogita q̄ntum constat regnū celi: pro quo xp̄s dedit totam vitā suā ꝛ pretiosissimū sanguinem suū vt ipsum nobis emeret. Istis cōsyderationibus ligaꝝ chorda ita fortiter: q̄ si deus diceret alicui bñ philocapto de paradiso. Adhinc vsq̄ ad annuz ascendes mecū in celū. Ille responderet. O dñe et tñ tardabo: tñ habeo stare adhuc in h̄ mūdo. O dñe adhuc tringinta dies expectabo: dñe statim faciatis mei ascendere ꝓpter hoc dicebat xp̄s. Nunc iudiciuz est mūdi. Nunc princeps mundi hui⁹ eiꝯ iect⁹ foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad meipsum. Jo. xij. Nota nūc iudiciū est mūdi. s. vt p̄tēnaꝝ: qz non p̄ hoibus: sz p̄ bestijs erat fact⁹. Sed sumus hic exules ex p̄dītione p̄ris nostri Ade. q̄ tradidit caꝑ diabolo. Nūc princeps mūdi. s. diabol⁹ tyrannus eiꝯ iect⁹ foras ꝓpter mūdi cōtēptū. Et ego si exaltatus fuero a terra. Exaltatus fuit xp̄s in cruce ꝛ i resurrectione: ꝛ maxime in ascēsione. Omnia trahant ad meipsum sz p̄ odorem celestialem. Tertia chorda est timor infernalis vel iudicialis. Iste chorda ligatur cogitando iudiciū. Ad quod oportet personaliter venire. Remedium ergo est sicut de latrone fugiēte cū furto in manibus qui p̄cipit furtū: licet sit charum ꝛ pretiosum. Ita debem⁹ facere. xp̄s iudex insequitur nos quia cito erit iudicium. Jō si furatus fuisti aliq̄d ab eccl̄ia decimas: a vasallis autē per rapinam a pauperibus p̄ vsurā a seruitoribus per calumniā recipiēdo p̄ciū laboris sibi datū: vl̄ alias p̄ furtū secretū: aut male emēdo vel vendēdo: aut aliq̄d inueniēdo: ꝓ cē furtū restituēdo. alis iudex inueniet te cū furto in manibus ꝛ condēnabit te. Jō time hoc iudiciū ꝛ poteris dicere cū Dauid. Cōfige timore tuo carnes meas a iudicijs tuis timui. p̄s. cxviij. Noto exēplū de iuuene vano ꝛ pōposo ꝛ luxurioso: sz chorda timoris fuit tractus ad deū. Dicatur q̄ō somniauit se eē in iudicio. Et xp̄s interrogabat eū dicēdo. Redde rationē de vita tua ꝛc. Et subito effectus fuit canus ꝛ decetero emēdauit vitā suā ꝛ fecit magnā penitentiam. Hinc dicit a xp̄o In charitate perpetua dilexit te: ideo attraxi te miserans. Hiereñ. xxxj. Quarta chorda est dolor tpalis. Jsta est fortior alijs q̄ñ nec amore diuino: nec ardore celesti: nec timore iudiciū trahunt. O dicit de⁹: expecta modicū: quia ego saluabo te. ego faciam te venire voluēter. Recte facit deus sicut bonus pater q̄ādo filius nō vult ire ad scholas facit ip̄m venire ꝛ dat sibi alapas. Ita facit de⁹. Quot homines sunt in mūdo tā religiosi q̄ clerici ꝛ laici q̄ i p̄speritate honore ꝛ sanitate nō curant de deo. q. d. domine non curetis de me: nec curabo de vobis. O verbum infidele. Et dicit deus: vos venietis. dat sibi aduersitatē: dolores: infirmitates: p̄ditionem bonorum vel amicoruz: p̄secutionē: ꝛ irā dñoꝝ: ꝛ tūc reuertunt ad deū: ꝛ dicūt horas ꝛ multas oratiōes: vadūt ad eccl̄esiā: confitentur ꝛ cōicant ꝛc. Ecce qualiter trahunt corda doloris temporalis. Ergo. Mala q̄ nos hic premūt ad deū ire ꝓpellunt. Jdē de mulieribus. Erit aliqua mulier vana ꝛ p̄pōposa: q̄ totum tēpus ꝛ studiuz ponit vt ornet̄ pectoris: aptat mamillas: oñdit eas militib⁹ Sed quid facit deus de illis p̄is quas portat: ponit vnā sibi in oculo vel in carne: q̄ reuertitur lippa: vel habebit caput scabiosum: vel habebit aliā infirmitatē vl̄ habebit infirmitatē cācri in māmilla vel habebit malū in tibijs: ꝛtūc nō curāt de tripudijs vel nuptijs: sed q̄ñ alie vadūt ad tripudia: ipe vadūt ad eccl̄iā. idē de muliere q̄ vult dominari super virū sed maritus ipsaz baculando humiliat eam: ꝛ tunc recurret ad virginē mariam di. adiuua me ꝙ go maria. Ad religiosos vt oret deum vt det sibi pacem cum viro Jō deus pater dixit filio suo iesu christo Cōpelle intrare: vt impleaꝝ domus mea Luce. xiiij. Vel sunt verba xp̄i ad āgelū vel nō cogit liberū arbitriū. Sz tribulationes ꝛ aduersitates cogunt hominem venire ad deū: deinde liber arbitriū consentit. Propter hoc ꝓpha i p̄sona xp̄i di-

cit. Ego quasi nutrit effraym portabaz eos in brachijs meis: z nescierũt q̃ curarem eos. In funiculis adã trahã eos in vinculis charitatis. Osee.xj. Ego quasi nutritius. Nutrix eñ vt videtis aliq̃n delicet puerũ. aliq̃n verberat vt amare vl timere faciat. ita xp̃s. Nota effraym. Nota hist̃oriã de iacob: q̃ bñdixit duobus filijs ioseph. s. manassen: z effraym. Sen. ylarius. Isti duo manasses z effraym signi ficabãt duos pp̃los. Manasses p̃mogenitus significabat pp̃lm iudeoz qz manasses: idẽ est quod oblit⁹. Effraym idez est quod auctus vel augmentuz: z significabat pp̃lm xp̃ianoz q̃ habuit benedictionem p̃missam per crucẽ. ideo: dixit. Ego nutritius effraym. i. populi xp̃iani: cui p crucẽ dedit bñdictionẽ. Portabã eos in brachijs meis. Qz pctã nr̃a ipse ptulit. s. pe. ij. Not. in funiculis adã diminutiue nõ dixit funib⁹. Rõ qz pene dolores z afflictiões hui⁹ mũdi nihil sunt l̃ p̃paratione penaz inferni sicut nec gaudia mũdi sunt aliq̃d respectu gaudioz p̃adisi. Funiculi eñ ade sũt labores miserie z; passiões hui⁹ mũdi: quib⁹ de⁹ trahit nos ad se: q̃ nihil sunt respectu gl̃ie. Jò ait ap̃ls Nõ sunt condigne passiões hui⁹ tp̃is ad futurã gloriã que renouabitur in nobis Nam expectatio creature reuelationem filioz dei expectat. Vanitati eñ creatura subiecta est nõ volens: sed p̃pter eũ q̃ subiecit eam in spe: qz ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptiõis i libertatem gl̃ie filioz dei. Scimus eñ q̃ omnis creatura igemiscit z parturit vsq̃ adhuc Non solum aũt illa: sed z nosipsi primitias spũs habẽtes: z ipsi intra nos gemimus ꝛc. ad Ro. viij. Rogemus ergo dñz vt aliqua istarum chordarũ; vel amore vel ꝛc. trahat nos ad se hic per gratiam z in futuro per glouam.

¶ Feria.v. post penthecostes. Sermo.

Actuz est gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Act. viij. Non dicit in qua ciuitate factum est gaudium. Jdeo p̃ declaratione hui⁹ verbi anagogice sumpti. Sciendum est quod inuenit in sacra scriptura clare: q̃ i alio mũdo sunt due magne ciuitates inter se valde diuerse z ꝓtie. s. ciuitas ifernalis: z ciuitas supnalis. Et ecce ꝓtietas: qz in ciuitate inferni nullũ ẽ ibi gaudiũ: nec letitia nec solatiũ siue ꝓsolatio. Sz tristitia z dolor infinit⁹ Nihil est ibi de q̃ nõ doleãt z tristent cives ist⁹ ciuitatz. Prio tristent de bonis hui⁹ mũdi q̃ fecerũt siue q̃ sunt in hoc mũdo ꝓ eis facta. s. de oib⁹ ieunijs: elemosynis ꝛc. Rõ qz nihil p̃ficiũt: imo totũ p diderũt. Sicut si vn⁹ hõ q̃ cũ magnis periculis z laboib⁹ labor̃ado acq̃siuit multa bona. z post illa bona ꝓburũt: vl si furant q̃ aliꝝ dolet. pl⁹ dolẽt dãnati. Scõo dolẽt z tristant de malis z pctis q̃ fecerũt nõ in ꝯtũ offenderũt z iniuriauerũt diuinã maiestatẽ: immo isto respectu voluissent aliquid fecisse amplius. Sed tristant in ꝯtũ sunt cause z rõnes pene z mali eoz. Tertio dolẽt de gloria sanctoz quã nõ vidẽt clare z inuidẽt dicẽdo. O miseri ꝛc. potuissem⁹ habere illã gloriã si tenuissemus bonã vitã: z sic tristãt sicut si tristaretur famelicus videndo mensam paratã plenã cibarijs: z nõ auderet tangere. Jta etiã ibi. Quarto tristant de illis q̃ sũt in inferno. Rõ: qz p quolibet dãnato augmentat pena eoz. Sicut si tritioni ardenti addatur alius titio: magis ardebit: z q̃n plures addũt magis ardet. Ecce aliquas cõditiones ciuitatis infernal: a qua de⁹ nos preseruet. Jdeo vos auiso de bona hora z de bona vita. Jdeo in persona damnatoz dicit viere. cui fuit reuelata pena inferni. Defecit gaudiũ cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. Cecidit corona capitis nostri. ve nobis: qz peccauimus. Treñ. v. Si de ista ciuitate velleinus loq̃: opz in themate mutare vnum verbũ dicẽdo. Factã est tedium magnũ in illa ciuitate infernali magna Alia ciuitas est celestis in qua nõ est tristitia nec dolor: sed letitia: gaudiũ: iocunditas: ꝓsolatio: de nulla tristant. Et pre gaudẽt de bonis q̃ in hoc mũdo fecerũt vel corde cogitãdo: vel ore loquẽndo: vl opere operãdo ꝓpter gloriã quã habent er istis. Jtẽ gaudent z letant de malis z pctis q̃ fecerũt: nõ in ꝯtũ er illis offenderunt deũ: sed qz de illis fecerũt pniam: z in ꝯtũ deus liberauit eos ab illis dicẽdo O bñdictus deus ego cõsueui esse superbus: sed de⁹ mutauit mihi cor: z viri hu-

militer ⁊ sic de aliis petis de quib⁹ gaudent nō qz ipsi fecerūt: sz qz ab eis liberati fuerūt. Et q̄nto peccata fuerūt maiora: tanto gaudiū est maius. Sicut marinarij qui quāto de maiori periculo ⁊ fortuna euaserunt qñ sunt in terra: tanto magis gaudēt. Item gaudēt de gl̄ia sctōr. Minor nō inuidet maiori ō gloria: immo letatur qz de gloria alterius augm̄tatur gloria sua. ⁊ q̄nto plures sunt gloriosi: tanto magis augmentat gloria. Uerbi gr̄a. Sicut si cādele accēse addat cereus accēsus lumen est maius. ⁊ si addantur plures: erit maius. Itē gaudēt de pena dānatorū quā vidēt etiā de patre ⁊ matre: vxore vl̄ fratre ⁊c. nō qz gaudēt de malo ⁊ pena eor: sz de iustitia dei dicēdo matri vl̄ p̄ri. O p̄r: vos estis ibi iuste: vos dānauit iuste de⁹: qz vsurarius eratis: latro vel iniuriosus. Et dicit vxori. O putana. i. meretrix: ibi vos estis: ⁊ quāta fecistis cōtra honorē meū: ideo iusta est dānatio. Ecce qūo illi ō ciuitate paradisi hñt p̄trarias conditiones illi de inferno. Autho. Letitia sempiterna sup capita eorū: gaudiū ⁊ letitiā obtinebūt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus: ego ipse consolabor vos. Quis tu vt timeas ab hoie mortali ⁊ a filio hois q̄ q̄si fenū ita arescet. Esa. xxxv. ⁊ lj. Nota sup capita eor: qz tanta est letitia sctōr ⁊ gl̄ia: qz nō pōt cōprehendi. nō dicit sup capita. Gaudiū ⁊ letitia differūt: qz gaudium cōsistit in corde sine ostensione ad extra. Letitia aūt nō solū in corde p̄sistit sed extra ostendit saltādo: cantando. Iō dr letitia q̄si latitia. i. lata letitia. Et fugiet dolor ⁊ gemitus. que differūt: qz dolor cōsistit: in corde: gemit⁹ vero nō solū p̄sistit in corde: sed qđ extra ostendit plāgēdo se. De ista ciuitate loquitur thema nihil mutādo dr. Factū ē gaudiū magnū in illa ciuitate. s. paradisi. Ptz q̄ thema. Amore x̄ri ego q̄ sum in sacra scptura q̄t sunt additiones bonar̄ psonar̄ i hoc mundo bene viuentiū. de q̄bus fit magnum festum in illa ciuitate paradisi. ⁊ inueni q̄ quinq; sunt de personis. s.

Persone pure innocentes.
Plene obedientes.
Digne penitentes.
Firmiter patientes.
Iuste p̄sidentes.

De qualibet conditionū istar̄ dicit the. Factū est gaudiū magnū i illa ciuitate. ¶ Dico q̄ magnū gaudiū fit in ciuitate paradisi de p̄sonis pure innocētibus sz q̄ nunq̄ peccauerunt nec mortal̄r nec venial̄r: nec corde cogitādo nec ore loq̄ndo nec ope faciēdo. De istis aūt p̄sonis nulla est nec fuit vnq̄ nisi x̄ps: ⁊ vgo maria. De alijs aūt nūq̄ fuit aliq̄s sctūs: nec p̄pheta: nec patriarcha ap̄lus sine martyr quin hab uerūt maq̄ā pcti venialis vel mortalis. Que sunt ḡ p̄sone innocētes pure? Dico q̄ pueri solū q̄ decedūt anteq̄ peccēt q̄ aqua baptismi fuert purificati de originali. Qñ em̄ moriuntur de eis fit festū magnū in toto regno. s. celo. Ultius intelligere hoc festū? Sicut qñ rex de regina vxore sua hab et filiū primogenitū. quando nasc̄tur fit magnū festum i toto regno: ⁊ dr regi. p̄sit vobis filius. Maius festum fit qñ regina sz ecclesia sponsa regis x̄pi mittit sibi filium vnum. De istis pueris innocentibus dicit x̄po. p̄osit vobis filius. gaudet totum regnum celeste De ista materia authoritas anagogice. Mulier cum parit tristitiam hab et: qr̄ venit hora eius. Cū aut̄ peperit filiū: iam nō meminit p̄ssure p̄pter gaudiū: quia natus est homo in mundum. Jo. xvj. In ista autoritate x̄ps cōparat mortem puer̄ partui. Ratio ē ex aliquib⁹ similitudinibus. Primo: quia quando creatura nascit exit de loco stricto ⁊ intrat locū latū sz mundū. Ita qñ creatura moritur exit de loco stricto isti⁹ mundi ⁊ intrat locum latissimū sz celū. Quia sicut punctus ē quasi nihil respectu circūferentie: ita terra nō est nisi punctus respectu celi. s. cō quia quādo creatura nascitur exit de loco tenebroso sz vtero. ⁊ intrat locū clarū sz mundū. Ita qñ moritur exit de loco tenebroso isti⁹ mundi: nobis aūt videtur clarus: ⁊ etiā nox videt clara noctue: sz quādo intrat claritatē paradisi: tunc cognoscit quid hic sit. Tertio quando nascitur exit de loco maculoso. quot corruptiones sunt in vtero vxoris ⁊ viri: ⁊ intrat locū pulchrum. Ita qñ moritur exit de hoc mūdo imundo ⁊ maculoso: q̄t sūt macule peccator̄: ⁊ intrat locū pulchrū clarū ⁊ mundū. Quarto exit de loco periculoso: quos pericula trāsit creatura de

vtero matris: ⁊ intrat mūdū in quo licet sint multa picula nō tñ tot. Ita qñ moritur erit de hoc mūdo piculoso. Ter. Periculū huj⁹ mūdi ꝓbat trāsēuntiū paucitas: ⁊ pereūtiū pluralitas. In mari mas silie de quattuor nauibus vix vna perit. Ex mari vo huj⁹ mūdi vix de quattuor aiabus vna euadit. Quinto nascit cum doloribꝰ: qz dolores partus sunt post dolores mortis maiores. Ita cū doloribus trāsit de hoc mūdo ad gliaz. Dauid Ibi sez in morte dolores vt pturiētis in spū vehemēti ⁊c. ꝑs. xlvij. Ecce ḡre xp̄s morte creature cōparat ptui mulieris. Cuz aūt pepit qō iam est in paradiso non meminit ꝑssure ꝓpter gaudiū qz nat⁹ ē hō in mundū. Propue celū empyreū ⁊ mūdus. s. a mūditia. Moraliter habetis hic doctrinā ne multū ploretis qñ pueri vri parui moriunt. Sed quasi pro gratiarū actiōe ꝑciatis sex vel octo lachrymas dicēdo Fili ora ꝓ me. Bndictus dñs: qz habeo vnū camerariū in celo. Et nunqd placeret vobis si rex francie transiens p istā villā ⁊ videret filiū vrm sibi gratissimū recipet euz p curia sua: ⁊ ipm induceret statim de auro ⁊ serico: ⁊ faceret eum militē ⁊ comitez: haberetis vos tristitiā de hoc nō ꝓfecto: sed gaudiū ⁊ letitiā. dicendo. O gras deo ⁊c. Item de regina recipiēte filiā vrām. Sed ploraretis ex letitia parū qz naturale est qz recessus a presentia vra det dolorem. Sic qñ rex glie xp̄s recipit filiū vrm: tunc trāsit p istam villam ⁊ ducat secū: statim induit de auro. s. de veste glie ⁊ statim fit maior dñs ꝑ vnēꝑ fuerit in hoc mūdo papa vel imperator. Maior em̄ est glia minoris qui est in paradiso ꝑ pape vel imperatoris. Ideo magnū peccatū ē de illis q̄ faciunt magnū planctū ⁊ tristiciā de illis pueris cū deberetis facere de his maiꝰ festuz ꝑ de magnis in die nuptiarū. Ideo apls. Nolumꝰ vos ignorare de dormientibus ideſt innocēter in xp̄o q̄escentibus vt nō cōtristemini sicut ⁊ ceteri q̄ spem nō habent. j. ad Thes. iiij. ¶ Scōa cōditio personaꝝ de q̄bus fit festum in celo est melior. s. de personis plene obedientibus sicut sunt illi q̄ quando habent etatem discretionis recipiunt ꝓpositū ante mortē ipsimere ꝑ facere cōtra voluntatē ⁊ mandatū dei: ⁊ sic cōseruāt se in puritate baptismali gratiā augmētādo Nolūt se regere sm̄ sensualitatē ⁊ eoꝝ inclinationē sed sm̄ voluntatem dei dicēdo. Dñe ego inclinatꝰ suz ad superbiā: sed video qz vos dñe precepistis humilitatem ideo volo viuere humiliter. ⁊ sic de aliꝭ. De illis talibꝰ fit magnū festuz in celo q̄ qñ videt qz homo sic se cōseruat qz ꝑ nullo lucro officio dignitate seu honore facit cōtra dei mandatum: immo qñ dicit eis. Vos possetis lucrari tot florenos si facieretis falsuz iuramentū: dicunt hoc esset pctm̄ Mortale. Quid ꝓdest homini si vniuersum mundum lucret ⁊c. Item si dicitur eis. Vos possetis habere placitū cuz tali muliere ⁊c. dicunt nolo placituz: qō tāti constaret mihi: qz essem dānatꝰ. Idē de vindicta inimicoꝝ. Sci de tali faciunt magnuz gaudium in celo ⁊c. Declaro ꝑ talem similitudinē. Si rex mitteret vnuz militez ex suis inter inimicos suos: qui multis modis tētaret militē vt faceret cōtra regē ꝓmittendo sibi honores: officia diuitias ⁊c. Ipe aut̄ miles tāq̄ bonus ⁊ fidelis dicit. Mihi nō placet: qz nullo modo faciā qz hoc esset contra honorem regis. Qñ talis miles reuertitur ad curiā: ⁊ oēs sciunt suā fidelitatē oēs faciūt sibi magnū festū ⁊ gaudiū. Ita deꝰ misit nos in hūc mūdum inter inimicos. Qui em̄ vult bene viuere ille habet multos inimicos. Primo carnem qz caroꝰ semp inducit ⁊ inclinat ad ea q̄ sunt cōtra dei honorem. Secundo sensus corporis interiores ⁊ exteriores ad extra autez sunt demones ⁊ occasiones peccandi: ⁊ contradictiōes: vir contradicit vxori. ⁊ econuerso: pater filijs: ⁊ frater fratri ⁊c. Si volunt tenere bonā vitam ⁊ facere penitentiā: tunc vt ait dñs. Inimici hominis domestici eiꝰ. Mat. x. Qui ergo scit prudenter se conseruare inter tot inimicos: nec facit contra dei honorem nec eundo ad diuinos ꝓ aliqua necessitate. et sic de aliꝭ preceptis. Quando talis venit ad curiā celi fit sibi magnum festum. dicente sibi christo. Euge serue bone ⁊ fidelis: qz in pauca fuisti fidelis: supra multa te con. ⁊c. Matthe. xxv. Nota. Euge est interiectio gaudentis. Serue bone quia tenuisti bonā vitaz. ⁊ fidelis: quia

Feria sexta post pentheco.

nihil fecisti cõtra honorẽ meũ. Moraliť instruimur vt seruem⁹ dei mãdata: quia aliter nõ possem⁹ paradisũ intrare. Rõ qr serv⁹ q̃ nõ facit voluntatẽ dñi nõ ꝓsequitur solidatã siue salariũ. Sic nos oẽs sumus captui xp̃i q̃ ꝓ solidata siue stipẽdio ꝓmittit nobis regnũ celeste si bene seruim⁹ sibi. Jõ xp̃s. Si vis ad vitam ingredi serua mãdata. Mat. xix. De obedientib⁹ ergo dicit thema. Factũ ẽ gaudiũ magnũ ꝛc. Tertia ꝓditio ẽ de ꝑsonis digne penitentib⁹ q̃ ꝓdiderũt purã inno cẽtiam: ꝛ multoties fecerũt ꝓtra dei mandata. Remediũ qõ hñt ex digna pnia hz duo. Primũ est afflictio corpalis. Scõm est discretio intellectualis. De pmo re mediũ est castigare carnẽ dicendo. Ihe ista caro fecit me peccare ego eã castigo ꝛ recipiã cilicũ aut disciplinã. Jõ xp̃s dicit. Facite fructꝰ dignos pnie. Lu. iij. glos. qr iurta modũ ꝛ ꝯtitatẽ pcõꝝ dz eẽ pnia. Que eñ plus peccauit maiorẽ tenetur facere pniaz. Scõo requirit discretio intellectualis ne exafflictione pdat ma tũs bonũ. ſ. ex nimia vigilia pdat sermonẽ vel ex nimio ieunio oñonem q̃ est melior. Jtẽ ne ex nimia pnia pars iniurier talis dz esse qr nõ sit p̃iudicatiua parti. Jõ discrete dz fieri: q̃libz scit ꝯtũ põt portare a sin⁹ su⁹ in tanta via. De ista materia dixit ihesus talẽ similitudinez. Que mulier hñs dragmas decẽ: ꝛ si ꝓdiderit dragmã vnã nõne accẽdit lucernã ꝛ euertit domũ ꝛ q̃rit diligẽ. donec inueniat eam vsq; sup vno pcõre pniam agente. Luc. xv. Mulier ista sigt ꝑsonã obedientẽ ad decẽ p̃cepta q̃ sunt q̃si decẽ dragme q̃ auree sunt: qr eis emit regnũ celoꝝ. Perdit dragmã vnã qñ peccat ꝓtra vnũ p̃ceptuz vel p̃mũ vel iecõm ꝛc. Et euertit domum cordis. quã opz facere p ꝯtuor. vt fecit illa mulier. Que ꝑmo ascẽdit lucernã. ecce cognitio pcõꝝ. Scõo euertit domum ecce ꝓtritio pcõꝝ qñ dicet. O miser ego sum religiosus vel cleric⁹ vel vxorat⁹ ꝛc. ꝛ euertit domũ cordis. de his dolẽdo de q̃bus fuit delectat⁹. Tertio q̃rit diligẽter ecce hic cõfessio vbi q̃runt pcã dicendo. ꝑ ego peccaui corde cogitãdo hec ꝛ illa ꝛc. ore loquẽdo de istis ꝛ de illis ꝛc. Ope faciẽdo qr omiss̃ p meã malitiã talia ꝓcepta: ꝛ tali mõ cõmiss̃ pcã sic per ordinẽ ꝛ tempus ꝛ locũ cetera que requiruntur. Quarto inuenit dragmã. ſ. gr̃az dei qñ absolnit a cõfessore dicendo. Ego te absoluo. Et tunc gaudẽt sancti. Quia gaudiũ est angelis dei sup vno peccatore pniam agẽte. Ergo factũ ẽ gaudiũ magnũ ꝛc. ¶ Quarta est de ꝑsonis firmiter patiẽtib⁹: qr qñ hñt aduersitates patienter eas sustinent dicẽdo. Dñe ex q̃ vobis placet. qr alꝫ ista mihi nõ cueniret placet mihi ẽt. Vos dedistꝫ mihi istã infirmitatẽ: istꝫ in celis dabitꝫ mihi plenã sanitatẽ qr ego mõ habeo patiẽtiã. Jdẽ ō paupertate. Spo dñe q̃ ero diues in paradiso ꝛ de illa aduersitate recipiũt amaritudinẽ cordis nec murmurãt cõtra deũ de talib⁹ fit magnũ gaudiũ in paradiso. Autoritas. Bti eritis cum vos oderit hoies et cũ sepauerint vos ꝛ exprobrauerit ꝛ eiecerint nomẽ vestrũ tãq̃ malum ꝓpter filiũ hois. Gaudete ꝛ exultate. Ecce enim merces vr̃a multa est in celo. Luc. vj. Ex ista rõne dicebat iacob⁹. Oẽ gaudiũ existimate fr̃es mei cũ in tentatiões varias incideritis: sciẽtes q̃ pbatio fidei vestre patiẽtiã opat. Patiẽtia aũt opus pfectũ hz vt sitis pfecti ꝛ integri. in nullo deficiẽtes. Jaco. j. ¶ Quinta est de ꝑsonis iuste p̃sidẽtib⁹ sicut sunt oẽs illi q̃ iuste regũt ppl̃m snũ siue sint dñi siue officiales. Juste p̃sidere requirit. Primo vt intrent p portã: q̃ nõ sint intrusi p potẽtiã ꝓpter nobilitatẽ ꝛc. Scõo vt qñ sunt intus seruẽt iuramẽtũ qõ fecerũt in ingressu de iusticia seruanda: ꝛ de vtilitate reipublice custodiẽda corrigẽdo vitã malã ꝛ pcã notoria. Jdem dico de ꝓlatis ecclesiasticis q̃ qñ sũt intus: magis curant de alabus q̃ de redditib⁹. De talib⁹ aũt magnũ festuz fit in celo. Autoritas. Que est eñ nr̃a spes aut gaudiũ aut corona glorie. Nonne vos ante dñm nr̃m ihesum xp̃m in aduẽtu ei⁹. Vos eñ estis gl̃ia nr̃a ꝛ gaudiũ. ſ. ad Thessa. ij. Ecce q̃liter dicit thema. Factũ ẽ gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Secus ẽ de malis rectoribus: melius fuisset eis si fuissent pastores porcoꝝ: qr maiorẽ dãnationẽ habebunt q̃ homicide qñ faciũt cõtra illud iuramentum. Ideo auisetis vos ꝛc.

¶ Feria sexta post penthecosten. Sermo vnicus.

Nedereliqs aiam meā in inferno. Act.ij. et ps.xv. Pro hui⁹ ꝟbi declaratione ⁊ materie introductōe sciēdū q⁹ in inferno loq possum⁹ dupliciter. s. vel p cōparationem ad malitiā dānatorū: vel p cōparationē ad iustitiā diuinā Si capiat ꝓparatiue ad dānationē: nullus est ibi ordo: nec ordinatio aliq⁹: nec charitatis: nec amicitie: nec prudentie: nec corde diligendo nec ore loquēdo: qz nō diligūt deū. Primo vellent q⁹ deꝰ annullaret: nec diligūt ꝓximū: imo vn⁹ ꝫ aliū indignat. Nec filij diligūt parētes nec ecōuerso: imo vnus verberat aliū di. O miser o traditor dicit filius patri: p te sum dānat⁹, o maledicte pater q̄re me genuisti. O infelix mater q̄re me peperisti. Maledicta hora in q̄ nat⁹ sum. vñ Job iij. Pereat dies in q̄ nat⁹ sum. Et tūc ecōuerso parētes; iaīt filijs. O neq̄ssime qz volum⁹ p te ꝓgregare sum⁹ hic dānati. Maledicta hora ⁊c. ¶Et nota quō concubine sacerdotū loquunt dñis suis: qz nec ciūt loq amicabiliꝫ inter se. ⁊ sic semp blasphemāt deū ⁊ sepisos maledicunt. Ita q⁹ in ore eoꝝ nulla est ordinatio: sz ois blasphemia. Auto. Apo. xvj. Estuauerūt homines estu magno: ⁊ blasphemauerunt nomē dei hūtis ptātem sup has plagas: neq egerūt penitentiā vt darēt illi gloriā. Nec ē ibi ordo reuerētie nec amicitie: imo vt dixi inadūt se inuicē petendo: quāto amores fuerunt maiores ⁊ ardētiores adinuicē tanto magis sunt ibi in seipsos crudeles ⁊ magis se oduūt Jō quātū ad malitiā dānatorū nullus est ibi ordo. vnde Iob de inferno loquēs dicit. Ubi vmbra mortis ⁊ nullus ordo sed sempiternꝰ horror inhabitat Job.x. Scōo si volum⁹ loq de inferno ignis ad iustitiā diuinā est ibi ordo dans penam iuxta malicia pcōz. Auto. Deut. xxv. Pro mēsura petiti erit ⁊ plagaꝝ mod⁹. et Esa. xxvij. In mēsura ꝫ mēsurā cū abiecta fuerit iudicabit eā. s. aiam a corpore lepatā. Itē auto. noui tēsta mēti. Apo. xviij. Quantū glificauit se ⁊ in delitijs fuit: tm date ei tormentū ⁊ luctū. Ecce ordinauo sm iustitiam dei. vñ ad Ro. xiij. Que a deo sunt ordinata sunt. Cū ergo pene inferni sint a deo: opz dicere q⁹ ibi sit ordinatio respectu diuine iustitie. Et de ista ordinatiōe volo vobis predicare auisando vos: vt qlibet vestrū dicat oīādo. Dñe ne derelinquas aiaz meā in inferno. qz sic fuit thema. Uñ notādū q⁹ ordinatio inferni opposita est ordinationi paradisi celi. Primus ordo in celo est ordo angelorū ascendendo. Secundus archangelorum ⁊c. ⁊ illi q̄ tenēt in hoc mundo bonā vitā. ibidē sm eoꝝ merita collocabunt: ⁊ sic sm theologiā in celo sunt nouē ordines āgelorꝝ ⁊ in qlibz sūt aie sctē sm q⁹ meruerūt. Sic p oppositū in inferno sunt nouē carceres demonuꝝ vbi collocantur etiā aie dānatorum. De istis nouē ordinib⁹ angelorū lucifer fuit summ⁹ ⁊ pulchrior: vt dicit Greg. Qui videns se in tāta excellentia sup alios voluit deo eq̄parari: ⁊ hoc reuelauit di. Ecce q̄d vobis videt. erit bonū q⁹ ego ascēdā ⁊c. Et multi de qlibz ordie ꝓsenserūt ⁊ ceciderūt vt faciūt hodie multi in mūdo adulatores dñis terrenis. ⁊ cadūt sepe. Sed sctūs michael: gabriel: raphael. et multi alij infinit audiētes hoc noluerūt ꝓsentire q⁹ creatura eq̄pararet creatori suo. iō fuit ibi pmū bellū: dicēte dño illud ps. c. Nō habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā. Extra ptor. Jō dem̄on nō aliud ē q̄ꝫ angel⁹ mal⁹. De isto plio ꝺ Apo. xij. Factū est prelium magnū in celo: michael ⁊ angeli ei⁹ pliabant cū draconē: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli ei⁹ ⁊ nō valuerūt: neq̄ loc⁹ inuent⁹ est, eoꝝ amplius in celo. O q̄ꝫ magnū plūs; sicut si ex vna parte essent centū milia: ⁊ ex alia decies centū milia. Plures fuerūt angeli q̄ꝫ modo sunt homines in mundo: ⁊ ideo nūq̄ fuit in mūdo tā magnū plūs. No. draco ꝺ lucifer: q̄ deuorauit alios angelos malos q̄ quāto i celo fuerāt altiores ⁊ dignior: tāto sunt i inferno pfundiores. Nota similitudinē de lācea: si hō teneat lāceā in manu sup montē: ⁊ in ferro seorsuz ponat mille libre plūbi: si lancea ꝓiciat de alto: tūc plūbū pōderosuz faciet lāceā descēdere velociꝰ ⁊ pfundiꝰ in basso: ⁊ sic cadet ꝓpter plūbū in inferiorē et pfundiorē locū. Sic lucifer erat sublimior: ⁊ iō ꝓfundibilior ⁊ durius versus est ꝓpter plūbū siue superbie ⁊ pl⁹ pon

derabat in pctō. Ideo descēdit i inferiorē locū. Esa. xiiij. Quomō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebaris. s. i ceko. Corruisti i terrā. s. ifernalē: q̄ vulnerabas gētes. s. malos angelos q̄ dicebas i corde tuo. s. ppter tuā magnā superbiā. In celū ascēdā. s. ēpyreū sup astra dei. i. sup oēs alios angelos exaltabo solū meū. s. no mē meū: sedebo in mōte testamēti. s. i paradiso ascēdā sup altitudinē nubiū & similis ero altissimo. Nō sic ipij nō sic. Ueruntn̄ ad infernū detrahēris in pfundū laci: qz. s. in vltimo carcere iferni ē dānatus. Ut g̃ sim⁹ sup custodiā nr̄am fugiēdo vitia. & ȳtutes acq̄rēdo. vt caveam⁹ ab ifernalib⁹ carcerib⁹ dicam⁹ cū pphēta. Ne derelinq̄s aiam meā in inferno. Charissimi volo vob⁹ ondere & dicere q̄ sūt nouē carceres i iferno: sicut sūt nouē modi male vite in hoc mūdo & illi q̄ tenēt pmū modū male vite. i. pcti: vadunt ad primū carcerē. & q̄ tenēt scōm vadūt ad secundum. & sic de alijs.

Primus modus male vite. est carnalis conuersatio.
Secūs spiritualis indeuotio.
Tertius crudelis incompassio.
Quartus mirabilis impatientia.
Quintus implacabilis discordia.
Sextus tyrannicalis presidentia.
Septimus spiritualis vsurpatio.
Octauus fidei derelictio.
Nonus dei abominatio.

¶ Primus⁹ mod⁹ male vite in hoc mūdo ad eundē ad primū carcerē inferni ē carnalis conuersatio quo ad corp⁹ quē tenēt illi q̄ nō curāt ō aia: sz totā diligētiā ponūt in corpe. s. bñ comedēdo: bibēdo vsitādo tabernas &c. q̄ taliter in h̄ mūdo delectant. Dic practice modū qñ tales sunt in articulo, mortz. diabolus q̄ fecit eos peccare vidēs hoc cū festinatiōe vadit ad infernū coram lucifero dicens. O dñe maledicte Talis est in articlo mortis quez feci peccare tali pctō mortali. O dicit lucifer. Jam cito vadatis. Tūc veniunt oēs ad istū: & inueniūt ibi bonū āgelū suū & dicūt ei. Recede qz nihil habes in isto hoie: qz noster est nūq̄d fecit tale pctm̄. Et angelus rīdet eis. Adhuc pōt penitere. O dicūt nimis tarde ē. Nota hic bene causas quare vir aut mulier pōt aliq̄s taliter agonizās vere penitere & verā ꝓtritionē habere ppter multa impedimēta. dic vt scis. Et tūc qñ ista alia extra corpe: demōes rapiūt eā sicut leo ouē: & sicut falco auē dicētes. O misera maledicta q̄ sic peccasti: nā nobiscū eris eternū tibi dabim⁹ q̄ meruisti: & sic eā cū cathenis & magnis vlulatib⁹ deducunt in infernū: & ponūt eā in pmo carcere inferni. Si ergo vultis euadere istum carcerē caueatz a carnali q̄uersatiōe dādo solū necessitatē vite hūane vitādo superfluitatē & agēdo penitētiā. qz corpalis afflictio erit in pmo ordine in gha. s. cuz angelis. Jō xp̄s cōtrarū facientibus ait. Luc. xiij. Dico vobis nisi pniam egeritis. s. refrenādo corp⁹ freno abstinētie et penitentie. oēs sil̄r peribitis: sicut diues epulo. De quo dñs. Luc. xvj. Mortuus est diues & sepult⁹ in inferno. Sed hic videam⁹ vnū magnū secretū. Quare damnatio ist⁹ diuitis vocat̄ sepultura: cum certū sit q̄ ei⁹ corp⁹ nō sit sepultū in iferno. imo corruptū est in terra. Dico q̄ ppter tres similitudines sepultura inferni cōparat̄ sepulture mortui i hoc mūdo. Jō dānatio in inferno ō sepultura. Primo qz qñ moritur vna ꝑsona notabilis aliq̄s amicoz suoz immediate vadit ad domū ciādū curato: & alijs sacerdotib⁹ ecclie: & tunc pbyteri ꝓmouent dicētes: eamus eam⁹ &c. Sil̄r est in inferno: qz qñ talis moritur denūciat̄ lucifero ꝑlato inferni p illū q̄ fecit eū peccare: vt supra dixi: & tūc lucifer & alij demones cōmouētur & faciunt rumorē, magnum Esa. xiij. Infernus subter te cōturbat⁹ est in occursum aduent⁹ tui suscitauit tibi gigantes. Secūda similitudo: qz pbyteri vadunt ad domū defuncti: vt portēt eū ad ecclesiam cū cruce & ornamētis cantando planctus et cantū doloris. Sil̄r demones veniunt ad domū peccatoris: & portant animam ad infernū cū cruce inferni: que est circulus. ps. xj. In circuitu impij ambulāt & cantāt cantus horribiles sicut venatores qñ volunt capere pdā. Unde Prouerbi. xxj. Vir qui errauerit a via doctrine: in cetu gigantum commorabitur. Via doctrine dicitur via penitentie: qz illā christus docuit. Mat. iij. Penitētiam agite &c. Gigantes sunt diaboli qz sunt ma-

gie statureq; minor diabol⁹ inferni est maior: maxia turri vel arbore existēte in mundo. Tertia similitudo est: q; sicut sunt diuerse sepulture mortuor⁹ ꝛ diuersos status psonar⁹ sic in inferno sunt diuerse sepulture. Un Ezec.xxxij. notantur septē sepulture inferni. Ibi assur: ibi elam ibi mosoch: ibi tubal. ibi idumea ibi aqlo: ibi pharao sepultura est. Not. ibi septē sepulturas. Prima assur: qđ interptat nem⁹ ꝛ est superbia. Elā interptatur abiectio i ꝯgregatiōe: ꝛ est auaricia. Mosoch interptat captiuatio: ꝛ est luxuria. Idumea interpretat sanguinolēta ꝛ est gula. Aqlo interpretat parturiens ꝛ est ira. Tubal interptat fletus: ꝛ est inuidia. Pharao idē est qđ denudabit: ꝛ est accidia. Ponā primo idumeā ꝛ ordinē penar⁹ dānator⁹: q; interptat sanguinolenta: q; tales sunt carnales gulosi. Per potū illud totū cor⁹ ꝛ sanguis corrumpit ꝛ abbreuiat vita ꝛ gnant infirmitates. Un Eccli.xxxvij. In multis escis erunt infirmitates. Qđ patet clare: q; antiq tales viuebāt per multa tpa: vt pz de adā Mathusalē: ꝛ Noe. ꝛ nō comedebāt nisi panē ꝛ aquā herbas ꝛ fruct⁹ terre: nec bibebāt vinū: nec comedebāt carnes: sed nos miseri ꝛc. Tales sepeliunt in infernō in primo ordie demonū in puteo pleno calce viua. In tali⁹ sepulchro fuit sepultus ille diues ꝛc. Lu. xvj. nec potuit obtinere guttā aque: nec vnq; obtinebit Cair viua de sua natura ꝙsumit oia illaqū quib⁹ posita sit. Sic gulosi ꝛ carnales de cibis ꝛ potib⁹ ꝙsumūt cor⁹ ꝛ animā ꝛ bona tpalia de qb⁹ pauper bñ viuerēt. Jō. Sap. xj. Per que quis peccat per hec ꝛ punietur ꝛc. Scōs mod⁹ male vite est spiritualis idenotio quo ad animam. Multi sunt q; nullā denotionē in sua aia hñt ad deū: nec sciunt orare recte: sed si loquerent cū principe aliq tpali bene scirent flectere genua: sed cū xpo vt ꝑgine maria vix nisi se induēdo vel calciando: qđ nunq; ausi erēt facere coram rege tpali vel regina. Et credendū est q; oro cor nō ascēdit: q; nesciūt qđ dicunt ꝛ oro est ascensus mētis in deū. vt dicit Damascen⁹. nec tales missam audiunt nisi pius potuerint aut respiciūt mulieres viros ꝛ econuerso vel loquūt adinuicē de malo suo: nec confitent aut cōcant tpe debito. Itē de ecclesiasticis non dicunt officium nisi ꝓfuse ꝛ indeuote: nō celebrant nisi p ꝓprio cōmodo ꝛc. ꝛ the dicūt duas missas: ꝛ habent dicere tres. Sic hic qñ tales moriūt portant i scōm carcerē a demonib⁹ q; ceciderūt de scōdo ordine. s. archangelor⁹. Jō ps. lxxij. Ecce q; elongant se a te pibunt. s. p ideuotiones sicut hō p deuotionē appropinquat deo Et istis debet sepultura pharao: qđ idē est qđ denudabit: ꝛ est accidia: quia multi qñ sunt diuites tpaliter: p suam indeuotionem sunt pauper spūaliter nulla bona habentes. Un Luc.x. hō quidā descendebat a hierlem in hiericho: q; incidit ꝛc. Tales qñ moriunt sepeliunt in inferno in fimo hois. Jō Joel. j. Cōputruerūt iumenta in stercore suo: ꝛ qr ideoti fuerunt morient vt non oret pro eis. Jdeo Aug. dicit. Si scirem patrem meū in inferno esse facerē cōsciētiā orare p eo: qr in inferno nulla est redēptio. Job.x. Ut dānati sunt mēbra abscisa a corpore ecclesie: ꝛ mortua ꝛ separata ab ecclesia. ideo nulla opa bona prosunt eis. ¶ Tertius modus male vite est peior: scz crudelis incōpassio. Ex quo sunt mitibꝰ induti ꝛ parati non curāt nec ꝑpatiunt de miserijs alior⁹: cū tñ oēs fratres sum⁹ eiusdē pris. Jō orādo dicam⁹ . Pater noster qui es in celis. Mat.vj. ꝛ Luc.xj. ꝛ eiusdē mris. s. ecclie spōse sue: q; nos parturiunt in baptismo. Jō xpi. Matth.xxiij Oēs aūt vos fratres estis. Ergo cōpati debem⁹ adinuicē: vt possim⁹ cē i tertio ordine in gloria paradisi cū ꝓcipatib⁹ Qui hñt miam fraternalem ibi erunt. Aliter ōr. Iacobi.ij. Judiciū sine mia fiet illi qui non facit miam. Tales quādo moriuntur ita crudeles: ale cor⁹ sepeliūtur i tertio carcere in inferno cū illis diabolis q; ceciderūt de tertio ordine ꝓcipatuū: ꝛ de illis ōr. Ibi elam q; interptatur abiectio in cōgregatiōe. Tales sunt auari q; in hoc mūdo faciūt magnā congregationē bonor⁹ tpaliū inuste acq̄rendo. Nota quō decipiunt pauper: tales sepeliūtur i inferno i puteo pleno auro ballitēn: q; vt. s. Per que quis peccat ꝛc. Sapiē. xj. O christiani recordamini illi⁹ verbi xpi dicētis. Mar.v. Beati m-

sericordes. qñ ipsi misericordiã consequentur. ¶Quart⁹ modus male vite ẽ mirabilis ipatiẽtia: sicut fũt illi q̃ ꝓtra deũ in aduersitate dedignañ intñ q̃ si possent darent ei de pugno. De q̃bus dicit scriptura. Eccl.ij. Ue illis q̃ pdiderũt sustinentiã. i. patientiã: ꝛ qui dereliq̃rũt vias rectas. s. patientie ꝛ dulcedinis ꝛ diuerterũt in vias prauas. s. murmurationis ꝛ discordie ꝛ impatientie. Tales sepeliunt qñ mouiunt in quarto carcere i inferno cũ demonibus q̃ ceciderũt de q̃rto ordine. s. ptãtũ. De quib⁹ dr ibi aqlo q̃ interptat parturiẽs: ꝛ sunt iracundi: q̃ sicut q̃ pturit stat i dolore ita iracũdi sũt i dolore qñ nõ pñt sevidicare: cogitãdo etiã qũo poterũt verba iniuriosa ꝓferre ꝛ reddere ꝛ stãt in dolore. Et isti sepeliunt in inferno in fouea ꝓpentib⁹ plena: q̃ eos pungunt ꝛ comedũt sicut ipsi pupugerunt ꝓximos suos: ꝛ comederũt iniuriãdo⁹ vbis ꝛ nõ remittẽdo. Jõ Mat. vj. Si nõ dimiseritis hoib⁹ ꝛc. g. Per q̃ quis peccat ꝛc. O xp̃iani facite oppositũ suando patientiã ꝓtualẽ: q̃ dr Luc. xxi. In patiẽtia vestra possidebitis animas vestras. ¶Quintus mõd⁹ est peior scz implacabilis discordia. s. portando semp odiũ: rãcorẽ: ꝛ inuidiã i corde suo. Hic mod⁹ inuenit in his q̃ semp inuidẽt alhs: ꝛ nituñ destruere bona ꝓximi sui O quãtum dolẽt isti de bonis ꝛ ꝓsperitate alioꝝ: corde cogitãdo: ore loquẽdo ꝛ ope implẽdo suũ odiũ i eis si possent. Tales q̃ recedũt trahunt a demonib⁹ in quintũ carcerẽ inferni cũ illis q̃ ceciderũt de quinto ordie. De quib⁹ dicitur. Ibi tuba: sepultura ei⁹: q̃ interpretat fletus: ꝛ est peccatũ inuidie: q̃ vt dixi in inidus flet ꝛ dolet de bonis alteri⁹. Tales sepelunt in inferno in ꝓputeo pleno pice bulliente nigerrima: q̃ habuerunt cor nigrũ ꝛ obscurũ nõ clarũ ꝛ nõ egerẽt iuxta ꝓceptũ xp̃i. Hoc est ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. Jo. xv. iõ xp̃s. Mat. xviij. Tradidit eũ tortoribus: q̃ cum dñs suus dimisisset sibi decẽ milia talẽta noluit miseri ꝓseruo suo q̃ debebat ei centũ denarios. O xp̃iani ꝛc. Sec⁹ ẽ de illis q̃ nõ portãt iuidiã nec hñt rãcorẽ ꝛc. sed amore dei diligunt ꝓximũ dimittendo iniuriã ne dñs sumat de eis vindictam. Matt. vj. Si dimiseritis hominibus peccata eoꝝ: dimittet vobis pater vester celestis delicta vestra. ¶Sextus modus est tyrãnicalis pñsidẽtia quantum ad dominos ꝛ ꝓlatos qui non habent bonũ titulũ vel iustũ: q̃ non se bene regunt qñ habent dñium vel ꝓlationem dando se ribaldarijs: ebrietatibus: ꝛ ludis ꝛc. vigilãdo in his vsq; ad mediã noctẽ ꝛc. fiunt põpe vt vix sufficiunt in redditibus habẽdo quasi qualibet hebdomada nouũ tabernum vel habitũ: nõ ministrant paupibus elemosynã: nec curant de iustitia tenenda. Cõtra tales dr Sap. vj. Judicium durissimũ his qui ꝓsunt fiet. Durissimus ꝓ in suplatiuo gradu. Nã durũ de ꝓpria persona: duri⁹ de domo ꝛ familia: sed durissimus de toto dñio ꝛ ꝓlatione. Quia qñ tales mouunt ad ferrũ carcerẽ inferni cum diabolis q̃ ceciderant de sexto ordine dñationũ portabũt. De istis dicitur ibi: Moseh q̃ interptat captiuatio: ꝛ est luxuria: fornicatio ꝛc. q̃ ois pctõr coram deo est fornicator: q̃ facit fornicari filiã dei. s. aiam nobilissimã. Tales sunt luxuriosi q̃ capiunt a diabolo sicut pisces hamo: q̃ sicut piscator coopit hamũ ne pisces videãt sic diabol⁹ accipit pctõres: ꝛ specialr luxuriosos oñendo eis delectatiões ꝛ hamus. i. tormenta q̃ post pctm̃ sequũt occultat ꝛ postea trahit ipos cũ pctõ ad infernus. Uñ Eccls. ix. Sicut pisces capiuntur hamo: ꝛ sicut aues laqõ ꝓhẽdunt: sic capiũt homines in tpe malo. Tales sepelũt in inferno i puteo pleno sulphure. Sulphur ardẽs multo fetet. Sic mali pñsidẽtes ꝛ luxuriosi flãmati i ꝓcupiscentijs ꝛ libidinib⁹ ꝛ desideriis mali multũ ferẽt coram deo. q̃ ardẽter desideraueri decipe. ꝓximũ suũ ꝛc. Jõ erũt in sulphure. Apo. xxi. Pars illoꝝ erit in stagno igne ardẽti ꝛ sulphure q̃ vt. s. ¶Septim⁹ mod⁹ est spũalis vsurpatio ꝓsistens in ꝙ qõ est reddit⁹ de cimas retinere. Cõtra tales dicit Aug. Lucrũ i arca: dãnũ i ꝓsciẽtia. Et religiosi deo furenñ q̃ sibi dederũt scz corpus ꝓ votum castitatis. q̃ multotiens sunt inhonesti et luxuriosi. Jtẽ aiam furanñ quam dederunt per votuz obediẽtie: q̃ sepe sunt iobediẽtes ꝛ rebelles suis ꝓ

latio. Jtē bona tpalia q̄ p votum pau-
tatis dederūt deo dicētes illud. Matt.
xix. Ecce nos reliquim⁹ oīa ⁊ secuti su-
mus⁊te. Sed p affectionē terrenā retro-
sum respiciunt. Jō xp̄s Luce. ix. Nemo
mittens manū suā ad aratrū ⁊ respiciēs
retro: aptus est regno dei. Q̄n tales qui
retinuerūt bona dei iniuste vel male ex
penderunt mouiunt: detrahunt ad iferi
nū ad septimū carcerē cū demonib⁹ qui
ceciderunt de septimo ordine thronoꝝ:
⁊ sepeliunt in puteo pleno veneno bul-
lienti. Nota q̄ Constantinus iperator
magn⁹ dedit reddit⁹ eccl̄ie ppter deū. i.
ministris eccl̄esie propter deum: audita
fuit vt dr a nōnullis vox in aere ip̄o die
dicens. Hodie in eccl̄esia dei semināt̄ ē
venenū. s. p ip̄is q̄ male vtunt bonis ec-
cl̄esie vel ea iniuste retinēt. Jō p q̄ q̄s ⁊c.
Octau⁹ mod⁹ male vite est fidei derelic-
tio q̄n. s. ā in corde dubitam⁹ tenentes
errorē falsas opiniones de deo. vel de
sanctis: vl̄ de articlis fidei. Q̄ sicut dr. ij
pe. ij. Melius esset illis non cognoscere
viam iustitie q̄z post agnitionem retro-
sum q̄uerti ab eo q̄ illis traditū est san
cto mandato. Cōtingit eīn eis illud p̄ri
puerbij. Canis reuersus ad vomitū suū
⁊ sus lota in volutabro luti. Jtē puer.
xxvj. Sicut canis q̄ reuertit ad vomitū
suum: sic impudens qui iterat stultitiā
suā ⁊c. Q̄n vero tales mouunt deportā
tur ad infernū ad octauū carcerē cū illis
q̄ de octauo ordine ceciderunt. s. cheru-
bin. Et de istis ⁊ alijs sequentibus dicit
Jbi assur sepultura eius q̄ interptatur
nemus: ⁊ significat superbiā q̄ in nemore
sunt arbores inordinate. Jta superbi sunt
inordinati: quia nolunt tenere ordina-
tionē xp̄i dicentis. Mat. xj. Discite a me
q̄ mitis sum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenie
tis requiē animabus vr̄is. Jtez arbores ne
morum sunt infructuose: q̄ nō h̄nt nisi
folia ⁊ frōdes: sic superbi crudeles h̄nt
plura verba vana pōposa ⁊ frondes. s.
vanitates portando noua ornamēta: si
cut cornua caudas ⁊c. Et nullū h̄nt fru-
ctū: q̄ dr ad Heb. xj. Sine fide ipossibile
est placere deo. Tales sepeliuntur in in
ferno in puteo pleno plūbo liquefacto:
q̄ plūbū est ponderosum: ⁊ q̄nies est
ad humiliādū eos q̄ noluerūt eē humi-
les i hoc mūdo iuxta dictū p̄bi xp̄i. Lu.
xviij. q̄ se exaltat humiliabit. Non⁹ mo
dus malevite ē peior omniū scz dei abo
minatio: vt illi q̄ irascendo deū blasphe
mant: negant et renegant: vt faciūt sepe
lsores taxillorum. ⁊ hoies armoꝝ i do
mib⁹ pauperū laboratorū: in despectū
xp̄i ⁊ v̄ginis marie: eos verberando et
bona eoꝝ auferēdo. De talib⁹ dr Tho.
xiij. Maledicti erunt q̄ p̄tēpserit te: ⁊ cō
dēnati erunt oēs q̄ blasphemauerit te.
Q̄n oēs tales sine pnia frequenter mo-
riunt: ⁊ includunt i nono carcere inferni
cum illis q̄ de nono ordine. s. seraphi
ceciderunt credo q̄ tales sepeliūtur in
infimo loco cum lucifero. Econtra au-
tem dicendū est ⁊ erit de illis q̄ bñdicūt
deū. Tob. xiij. Benedicti erūt q̄ edifica-
uerit te. ⁊ bti oēs q̄ diligunt nomē tuum:
q̄n tu bñdices iusto. Tales v̄aciter p̄hi
dicere. Ne derelinquas aiam meā in iferno ⁊c. Qō nobis cōcedat omnipotēs ⁊c.

¶ De sancta trinitate. Sermo p̄mus.

QUomodo possunt hec fieri. Jo. iij. Hec q̄stio est in euangelio hodierno: ⁊z so-
lutio est Jo. xj. ⁊ xiij. c. Cum
magr̄ nr̄ ih̄s xp̄s docuiss̄z discipulos suos
⁊ eis mirāda dixiss̄z de diuinis p̄sonis
⁊ inter alia de p̄re dixisset hec v̄ba. In
domo p̄ris mei mās̄siones multe sunt ⁊c.
His auditis dixit philipp⁹ xp̄o. Dñe ost
de nobis p̄rem ⁊ sufficit nobis. Xp̄s rn-
dit philippo dicēs. Qui videt me videt
⁊ p̄rem meum ⁊c. Ex q̄ hystoria p̄z q̄ ma-
gister iesus xp̄s philippū querentē ⁊ pe
tentē reprehēdit dr. Quō tu dicis ostende
nobis p̄rem. Sub istis v̄bis philippi lo
quēt̄s xp̄o magr̄o suo pōt fieri talis q̄-
stio ⁊ petitio. An discipl⁹ q̄ audit ma-
gistrū loq̄ntem difficilia ad discendū et
intelligendū possit magr̄o mouere q̄stio
nē sine reprehensione: ⁊ q̄n ⁊ in q̄b⁹ casib⁹
hoc possit fieri. Dicendū q̄, in trib⁹ casi
bus quos ponit sc̄us Jo. Prim⁹ casus
vel pria p̄ditio est q̄n lectio magr̄i est su
p naturale ingenū hois ⁊ intellectum:
hoc est q̄n excedit h̄uanam rōnem. Istū
casum ponit Joā. iij. c. vbi dicit̄ q̄ ma-
gister nr̄ xp̄s dicēs Nicodemo. Iter alia
dicit sibi. Amē amē dico vobis: nisi q̄s

natus fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Ecce xp̄i lectio ꝛ disciplia. Hec lectio excedit naturale ingeniū hois seu intellectū qz hō qñ ē tā senex q̄ iterꝫ nascatur q̄ uterū mr̄is ingrediat humanū excedit intellectū. Jō Nicodemus istā disciplinā nō valēs intelligere fouanuit sup eā q̄stionē ꝛ dixit ei. Quō pōt hō renasci cū sit senex. Nūq̄d pōt in uētrē mr̄is sue iterato introire ꝛ renasci. Et tūc magr̄ ihūs xp̄s sibi exposuit q̄ erat duplex natiuitas. Una mr̄is utero. Alia ꝙ in baptismo ꝛ spūsctō. Ultimo mō oportebit eum nasci q̄ voluerit videre regnū dei. Scōs casus seu ꝙdtio est qñ lectio magr̄i est cōtra experimentū ꝙsuetudinis gñalis. Hoc est qñ excedit oēm ꝙsuetudinē ꝛ visionē. Istū casum exposuit bt̄us Joā. vj. ca. vbi exp̄mit q̄ xp̄s docens suos discipulos inter alia dixit. Ego sum panis viuus q̄ de celo descēdi. Si q̄s māducauerit ex hoc panevivet i eternum. Et panis quē ego dabo caro mea est. Ecce xp̄i lectio. Hec lectio excedit oēm ꝙsuetudinē ꝛ experimentum: q̄ hō det carnes suas aliis ad māducādū ꝛ nutriendū: hoc nūq̄ est visum nec postū nec auditū. Iō nō valētes lectionē capere litigabāt adinuicē ꝛ q̄stionē formātes dicebāt. Quō pōt hic dare nobis carnē suā ad māducādū Et tūc magr̄ exposuit eis quō ipe erat filiꝰ dei verꝰ deꝰ ꝛ hō: ꝛ quō panis erat cōuertēdꝰ in eiꝰ carnē ꝛ vinū in eiꝰ sanguinē in specie vini: ꝛ quō h̄ eiꝰ bñ vtentibꝰ ꝓfert vitā eternā. Cōsimilē sniam Joan. vij. exposuit q̄ cū ipe ihs in tēplo doceret: iudei scientes q̄ nūq̄ magr̄z habuerat nec didicerat: ꝛ docebat mirabilia de sacra scriptura videntes hoc eē, ꝫ gñalē ꝙsuetudinē hoim ꝛ experimētū: admirantes q̄rebāt ꝛ dicebant. Quō hic lras scit cū nūq̄ didicerit. Jesus aūt soluens eis istā qōnem dixit. Mea doctrina non est mea: sed eiꝰ q̄ misit me. Si q̄s voluerit voluntatē eiꝰ facere cognoscet de doctrina virū ex deo sit: an ego a meipo loq̄r. Qui a semetipo loquit gl̄iam ppriam q̄rit. Tertiꝰ casꝰ qñ lectio magr̄i est ꝫ ꝓceptū sacre scripture: seu ꝙsiliū: hoc ē qñ excedit diuinā reuelationē. Istū casum exp̄sit bea. Jo. vij. c. vbi p̄sit q̄ magr̄ nr̄ ihs xp̄s loq̄ns ꝛ docēs iudeos inter alia dixit eis: q̄ ipe filiꝰ hois erat verus messias ꝛ habebat exaltari i cruce ꝛ suspendi. Ecce xp̄i lectio. Hec lectio videbatur iudeis ꝫdicere ꝛ excedere reuelationem diuinā ꝛ scripturā sacrā. Cū em̄ scriptura sacra dicat xp̄m seu messiā vel filiuꝫ hois nūq̄ moriturū: ꝛ xp̄s dicebat ꝛ docebat se in cruce moriturꝫ ꝫ sacrā scripturā videbat docere. Et iō iudei capere non valētes q̄stionē formātes dixerunt. Nos audiuimꝰ ex lege q̄ xp̄s manet i eternū Et quō tu dicis. Opz exaltari filiū hois Quis em̄ est iste filiꝰ hois. Et tūc xp̄s exposuit ei quō ipe poterat mori ꝛ humanitatē: sed ipe viueret in eternū sm̄ diuinitatē. Ecce tertiꝰ casus. Ptz ergo solutio questionis in qua querebat sm̄ quē casum discipulꝰ attēderet vt possit sine rep̄hensione sup lectionē magistri q̄stionē facere. Patuit em̄ in tribus casibus. Primo si magister diceret aliquid q̄d excederet naturale ingeniū hois ꝛ intellectū. Scō si diceret aliq̄d ꝫ experimentum naturalis consuetudis. Tertio. si diceret aliq̄d qđ excederet ꝙsiliū reuelatū in sacra scriptura contentū: presertim si ponereꝫ discipulis ad credendū ꝛ tenendū: tunc discipli iuste ꝛ sine rep̄hēsiōe possent questionē magro facere ꝛ dicere. Quō possunt hec fieri. Reuera beatus Joannes q̄ est i sacra scriptura maxim⁹ q̄ est doctꝰ ꝛ magistratꝰ p̄ p̄pium et eius consiliū ꝛ paradisi studiū qz p trinitatis mysteriū ipe ꝛ eiꝰ disciplina approbatur. Iste em̄ tā grādis magister et admirabilis inter multas admirādas q̄stiōes ꝛ disciplinas ponit ꝛ dicit. j. Jo. v. Tres sunt qui dant testimoniuꝫ in celo: p̄r verbū: ꝛ spūs sanctꝰ. Et hi tres vnū sunt. Hec disciplia videt xp̄e ꝓdictas cōditiōes. Prīa excedit hois itellectū: ꝛ rōnē ꝛ igeniū. Qđ si ꝓz qz ꝫ rōnē nr̄am videt q̄ cūq̄ distincta sūt: sūt i natura sua distincta. Vbi gr̄a. In oīm genere creaturarum celū ꝛ terra distincta sunt: q: celuꝫ hꝫ naturā ꝛ formā incorruptibilē: ꝛ terra corruptibilē: ꝛ sic tāq̄ corruptibile et incorruptibile distincta sunt. Sic natura distincte sunt due stelle i celo vt sol ⁊ luna q̄rum sunt incorruptibiles. ꝫ distincte sunt loco ꝛ magnitudine ꝛ etiā claritate. Etiā in angelis oēs natura ꝛ essen-

ria distincti sunt lapis ⁊ arbor. Distincta sunt natura capta ⁊ leo. Duo homines alia distincti sunt qz alia est alia petri ⁊ alia est alia mathie: ⁊ alia ē alia georgij. Ita q̄ vbicunq; inuenimus in rebus creatis distinctionē psonaꝝ semp inuenimus distinctionem essentiaꝝ ⁊ naturaꝝ. Qđ igitur dicimus q̄ in diuinis sunt tres psone distincte ⁊ non p essentiam vel substantiam vel p naturā distincte rōnē excedit. Si essem filij israel nō poterāt intendere in faciem moysi ppter claritatē vultꝰ eius vt habetur Exo.xxxiij. qz videbat dei essentiaꝝ ⁊ psonaꝝ trinitatē: quō possemus attendere ⁊ attingere trinitatē oia excedētez. Quō essem qs posset intelligere q̄ vnitas sit trinitas: ⁊ trinitas sit vnitas: cuz numeri oēs sint natura ⁊ specie distincti vt nō sint duo equales. Qz ternarius excedit binariū: ⁊ quaternarius ternariū ⁊c. Quō ḡ poterimus nos capere q̄ pr̄ ⁊ filius ⁊ spūssctus sint tres psone: ⁊ idemisa substantia natura ⁊ essentia: nō capit ratio humana. Igit excedit rōnez. Ideo dicit bt̄us Ber. in sermone de sancta ⁊ inacessibili trinitate. Inquirere de trinitate peruersa curiositas est tenere ⁊ credere vt decet ecclesia fides ⁊ securitas est videre eam sicut est: felicitas est. Et ppter hoc Augustinū volentē hoc mysteriū ostendere rōnibus legimus reprehensum. Legit enim eo tpe quo libros de trinitate scribā. cōposuit ⁊c. Nota hystoriā ⁊c. Igit ptz q̄ excedit humanū ingeniū. Scdo excedit oē experimentū ⁊ exēplar. Qđ sic ptz scdm aplm ad Ro.j. Et sm Dionysiū de celesti hierarchia. Que cognoscimus de inuisibilibus ⁊ celestib⁹ p visibilia accipimus: mō in reb⁹ visibilib⁹ ⁊ creatis. Op positū huius mysterij inuenimus vt patuit. Quāuis enim hoc mysteriū sanctissime trinitatis probemus vel magis declaremus p exēpla ⁊ similitudines tñ oia deficiūt. Qđ ptz si vnū exēplū in medium deducat. Vt q̄ in pomo sunt tria. s. odor: sapor ⁊ color: ⁊ tñ non est nisi vnū. Sic in scā trinitate sunt pater filius ⁊ spūssctus ⁊ tñ tñ vnus est deus. Istud exemplū si magis attendatur ⁊ bene magis est ꝺ quā p. Nā illoꝝ trium nullū est primum. Nec color est pomū: nec odor est pomū: nec sapor est pomū. Sed in trinitate pater est deus: filius est deus: spūssctus est deus: ꝑ hoc idem sile in exemplis aliis q̄ ola deficiunt a pfecta ꝓbatione ⁊ ostensione istius altissimi mysterij: qđ est qđ deus est vnus ⁊ trinus. Vñ de hoc legit. iij. Esdre iij. Qđ cū esdras sup quibusdam dei secretis miraret ⁊ vellet cōprehendere: angelus dixit sibi. Si vales stāmam ignis ponderare: flatum mensura venti ⁊ diem preteritū reuoca: quasi diceret. Non possēs cōprehēdere hec terrena: quō poteris cōprehendere celestia. Ptz ergo q̄ excedit oē experimentum. De hoc vide bt̄m Thomā prima parte. q. xxxij. art. j. Ibi ostendit subtiliter q̄ impossibile est p rōnē naturalē ad cognitionem trinitatis diuinaꝝ psonaꝝ peuenire. Et qđ ille q̄ nititur trinitatez diuinaꝝ psonaꝝ probare naturali rōne dupl̄r fidei derogat. Vide eū vbi supra. Tertio videt excedere diuinū mysteriū reuelatū i lege ex parte dei quā pplo dei tradidit. Ita dicit Dēte. vj. audi isr̄l deus tuus deus vnus est. Ponit igit deus vnitatē ⁊ nō trinitatez. vt videtur. Item beatus Paulus q̄ pene trauit vsq; ad tertiū celū ⁊ audiuit archana dei. j. Cor. viij. dicit sic. Nam ⁊ si sint q̄ dicant dij siue in celo siue i terra: si q̄dē sunt dij multi ⁊ dñi multi: nobis tñ est vnus deus pr̄ ex quo oia ⁊ nos in illo ⁊ vnus dñs ihesus xp̄s p quem oia et nos p ipm: vt videt Paul⁹ ponit in diuinis vnitatē ⁊ nō trinitatē. Et q̄ isti duo s. moyses ⁊ paul⁹ q̄ hic exītes viderūt diuinam essentiam qđ est eis ꝓcessuz vt dicit Aug. ⁊ nullā alteritatē ponūt in diuinis vnitatē vt videtur ⁊ non trinitatē. Ideo ponere trinitatem videtur contra legem veterem ⁊ nouā: ⁊ per ꝓsequens ꝺ diuinum mysteriū reuelatum. Ponit etiam idem sub ꝑcepto ad credendū: vt exꝑsse habetur extra de summa trinitate ⁊ fide catholica. c. j. Igitur iuste ⁊ sine rēprehensione sm̄ ꝑdicta de triplici cā ⁊c. nosq; audiuimus beati Joannis lectionem: q̄ est q̄ tres sunt qui testimoniū phibent in celo: pater verbum: ⁊ spiritussanctus possumus q̄stionem formare ⁊ dicere ꝙ ba thematis presassumpti. Qđ fit hes fieri q̄ in diuinis credamus vnitatē in essentia: ⁊ trinitatem in psonis: ⁊ hoc vt videtur obstat contra hois rationem ⁊ ingē

alīū verū. Si crediderīs videbis. Si crediderīs intēs hic viator: videbis hic apprehensor. Si crediderīs i terris: videbis in celis. In quibus verbis beatus Joānes solvit tres questiones quas sibi de trinitate possumus facere.

Prima si est subtilitate difficilis.

Scōa si est veritate infallibilis.

Tertia si ē cognoscibilitate attingibil'.

¶ Rñdet q̄ sic certitudinaliter z ꝓditionaliter quō pōt hec fieri. Si crediderīs videbis. Primā questionē z secundā. s. q̄ hoc sacrm trinitatis z altissimū mysteriū est subtilitate difficile mirabiliter z vitate infallibile certitudialiter, ostēdit beatus Joā. Apoc. v. vbi dicit q̄ vidit librū intus z foris scriptū septē sigillis signatū: z vidit angelū fortē clamantē z p̄dicantē voce magna. Quis est dign⁹ aperire librū ꝛc. Nullus est repertus nec in celo sursum: nec in terra in medio: nec in inferno deorsū q̄ valeret aperire librū vel solvere aliqō de p̄dictis sigillis z flebat Joānes: q̄ null⁹ erat dignus aperire librū. Et ecce agnus q̄ erat ibi tanq̄ occisus: q̄ habebat oculos septē i vtute magna surrexit z aperuit septē signacula libri. Et tūc quattuor animalia z xxiiij. seniores q̄ aderāt benedixer̄ deū et dederūt glorīā z honorē. Per illū librū btūs Joānes intellexit sacrm trinitatis et mysteriū secretorū olim ꝓtētorū intus z foris est scriptus z rerū invisibiliū que sunt in celo int⁹ z rerū visibiliū q̄ sunt extra foris ꝓpter natūb⁹ z pfectionibus oibus excellentiori mō est insignit⁹. Nā pfectiones q̄ sunt in oi visibili z invisibili re excellētiori mō sunt i sancta trinitate. De hoc vide sc̄m Tho. i. parte. q. xiij. arti. ij. ibi oñdit quō omnes pfectiones rer̄ sunt in deo. Septē sigillis liber signatus est: q̄ septē secretis hoc sacrm z mysteriū trinitatis clausum est. Solus autē xp̄s tāq̄ agnus occisus potuit aperire. Q̄ null⁹ nisi xp̄s agnus in cruce ꝛz humanitatē passus: dignus est pfectissime declarare q̄ hz oculos septē de sciētia olim pfectionum. Sicut em̄ a xp̄o aperīēte sigilla septē z secreta didicim⁹: ita vobis declaramus z aperim⁹. Primū sigillū est secretum. s. q̄ō in isto mysterio trinitatis sunt res plone non natura distincte: sed relatione z vna plona nōē alia: z tñ nō sunt nisi vna natura z substātia z essētia: ita q̄ sunt tres plone divine: ꝛz tñ vnus est deus z q̄libet est deus. Q̄ō sit verū ptz: q̄ ita dicit btūs Joā. v. c. i. canonica. Tres sunt q̄ testimoniū dāt in celo pater ⁊ verbū z spūssanctus. Et hi tres vnū sunt z hoc cōfirmat eccl̄ia: extra de sum. tri. z fi. ca. c. firmiter credimus hoc est valde mirabile: z quō. Nunq̄d erit mirabile ostēsis petro iacobo z ioanne si diceremus q̄ō sunt tres plone hūane: z non sunt tñ tres homines: ꝛz tñ vnus homo vt diceret Per. est homo Ja. ē hō. Joā. est hō et q̄ō sunt vn⁹ homo z nō tres homines: z q̄ in eis nō sint tres aie sed vna tñ alia. Revera mirabile erit. Ita in ꝓposito de sctā trinitate est p̄. fili⁹: z spūssanct⁹: sunt tres plone divine: z tñ nō tres dī: ꝛz vnus tñ de⁹. Certe mirabile est quō pōt hec fieri. Sigillū clausum est ꝛz apiat̄: q̄ pōt hec fieri. Q̄ō sic ptz p exēplū in natura: q̄ a fōte exit rivus: z a rivo exit vnū stagnum z sunt tres cōgregationes aq̄ z tñ nō sunt tres aque: sed vna aqua in natura. Pariformiter a p̄re exit fili⁹ z ab vtroq̄ spiritus sctūs z sunt tres plone divine: ꝛz tñ vnus de⁹. Et verū est dicere q̄ p̄ est de⁹ filius est de⁹ spūssanct⁹ est deus. Sed tñ nō tres dī sed vnus tñ de⁹. Ecce primū sigillū aptū p agnū. s. xp̄m. Secōm sigillū est q̄ vna persona divina ꝑsonis nō est alia tñ est i alia. Q̄ō sic ptz nā xp̄s dixit philippo: vt habet Jo. xiiij. Non credis q̄ ego in p̄re: z pater i me est. Et hoc cōfirmat ecclia titulo z capitulo p̄allegat̄ firmiter credim⁹. Hoc est valde mirabile. z quō. Nunq̄d mirabile esset q̄ petr⁹ nō esset paulus: z paulus nō esset Joannes z tñ petr⁹ esset in paulo z paulus in ioanne: pfecto mirabile esset. Ita in ꝓposito. In mysterio trinitatis p̄ non est filius: nec fili⁹ spūssanctus: z tñ pater est in filio: z fili⁹ in spūssancto: z spiritussanctus in patre z filio. Certe mirabile est. Quomodo ergo possunt hec fieri: sigillū clausū est: sed apiatur. Sed si est mirabile: tñ est possibile: nec dubitabile est. Quia possunt hec fieri. Quod autē ita sit ostendit xp̄s qui est agnus p tale exēplum. Nam in natura ponamus q̄ sint tres homines multū se mutuo diligētes

sed petrus ⁊ paulus ⁊ Joānes cor petri nō est pauli: nec cor pauli est ioannis: sz sunt tria corda. Sed qz mutuo se diligūt cor vnius est in corde alteri⁹. Et ideo id qō vn⁹ vult: vult alius. Nā dicit Aug. qō anim⁹ sine cor magis est vbi amat qz vbi animat. Et hoc ꝓfirmat xp̄s Mat. vj. vbi est thesaur⁹ tuus: ibi est ⁊ cor tuum. Et tn̄ clarū est qz thesaurus nō est cor: nec cor est thesaur⁹: et tn̄ thesaurus est in corde ⁊ cor in thesauro. Et propterea scribit. s. Joā. iij. Qui manet in charitate: in deo manet: ⁊ deus in eo. Et sic ptz qz pater est in filio: ⁊ filius in p̄re ⁊ spūssanctus in p̄re ⁊ filio. De hoc sctūs Tho. j. parte. q. xlij. ar. v. vbi dicit in corpe articuli: qz in p̄re ⁊ filio est tria ꝓsiderare: scz essentiam: relationē ⁊ originē: ⁊ sz quodlibet istoz filius est in p̄re ⁊ econuerso. Hec ille. Et idē iudicū est de spūsancto qō de p̄re ⁊ filio Tertiū sigillum ⁊ secretū est: qz iste tres psone vna est igenerabilis. s. pater: alia genita: tertia spirata. Prima a nullo: secunda a prima ⁊ tertia a prima ⁊ secūda Et qz hoc sit verū ita ostēdit Athanasi⁹ dicēs. Alia ē psona patris: alia filij: alia spūssancti. Et infra ponit. Pater a nullo est fact⁹: nec creatus: nec genitus. Filius a patre solo est: nō factus: nec creatus: sz genitus. Spūssanctus a patre ⁊ filio nō factus: nec creat⁹ nec genitus: sed procedens. Nota totū. Et hoc cōfirmat eccliastici tulo ⁊ capitulo allega. Hoc est mirabile: ⁊ nunqd esset mirabile qz aliqs homo generaret: ⁊ generatus nō esset ⁊ qz generaret ⁊ sine muliere gn̄aret: certe sic ⁊ qō esset aliqs homo q̄ hō ꝓduct⁹ esset: ⁊ sine muliere ꝓduct⁹: ⁊ qz esset productus ⁊ nō genit⁹. Penera mirabile esset. Jta in ꝓposito. Nā de⁹ pater generatus nō est nec ab aliquo est. De hoc vide. s. Tho. j. par. q. xxxij. ar. iij. De⁹ filius a deo patre generatus est ⁊ sine matre generat⁹: loquēdo de generatiōe ei⁹ eterna: ⁊ spūs sanctus a deo p̄re ⁊ deo filio spiratus est ⁊ procedēs est sine muliere: ⁊ tn̄ generat⁹ nō est. Hoc valde mirabile est. Jgit quō pōt hec fieri sigillū clausz est: sz aperiat. Et si est mirabile: tn̄ ē possibile nec dubitabile: qz possunt fieri: qz aūt ita sit ostēdit xp̄s qui est agn⁹ p tale exēplū in natura. Adā a nullo hoīe processit: qz fuit primus homo. Eua ab Adā solum. Abel ab Adā ⁊ Eua simul. Jsti tres habēt humanitatē: qz quilibet erat homo ⁊ tn̄ vnus a nullo: sez Adam. ⁊ alius ab vno. s. Eua: ⁊ alt⁹ a duob⁹. s. abel ab adā ⁊ eua. Jta in ꝓposito sicut adā habuit hūanitatē ⁊ nō habuit ab aliquo alio. Jta deus pater hz diuinitatē a nullo. sz sicut eua habuit humanitatē ab vno homine: qz ab adā sine muliere: ita filius dei habuit ⁊ hz diuinitatez a solo deo patre sine cōiuge. Nec mirū: qz sicut filius dei est genera⁹ a matre ꝯtū ad humanitatē sine viro ⁊ patre. Jta ꝯtū ad diuinitatē est genitus a patre sine matre. Et sicut homo humanitatē habuit a duob⁹. scz abel: qz ab adā ⁊ eua. Jta spūssanct⁹ habuit ⁊ hz diuinitatē a patre ⁊ filio equaliter. Quartū sigillū est qz ꝯtuis deus pater generat ⁊ ab eterno generauit deū filiū: tn̄ nec p̄ est prior filio: nec filius posterior patre: sed sunt coeterni. Qō autez ita sit ostēdit athanasi⁹ dicēs. Et in hac trinitate nihil prius aut posterius: nihil maius aut min⁹. Sz totē tres psone coeterne sibi sunt ⁊ coequales. Et hoc etiaz cōfirmat titulo ⁊ capi. ꝓallega. Hoc est valde mirabile. Et quō nunqd mirabile esset qz adam nō p̄cessit abel ⁊ qz architector nō esset prior ꝯtus dom⁹ per eum edificata: pfecto esset. Jta in ꝓposito dico qz de⁹ pater genuit filiū: ⁊ qz ipse nō sit filio prior: nec filius posterior patre: nec ille antiqor: nec iste minor. Certe mirabile est. Quō pōt hec fieri: sigillum clausum est: sz aperiat. Et si est mirabile: tn̄ ē possibile nec dubitale. Qz possunt hec fieri. Quod autez ita sit ostendit xp̄s per tale exēplū. A sole exit radius: a radio splendor: tamen sol nō est prior radio: nec radius splendore. Nā in puncto quo est sol radius ei⁹ fit: ⁊ in eodē pūcto a sole ⁊ radio splendor procedit. Jdem de candēla si accenda t. Jta in ꝓposito a deo p̄re vt a sole radius exit de⁹ filius ⁊ a deo p̄re ⁊ filio exit deus spiritussanct⁹. vt splendor quia deus pater ab eterno generauit filium. Et deus pater ⁊ deus filius ab eterno spirauerūt spiritūsanctū. Et per consequens omnes tres fuerunt ab eterno. De hoc vide sctm̄ Tho. j. par. q. xlij. arti. ij. Jbi dicit in ꝓncipio corporis articuli: qō

necesse est dicere filiū esse coetemū patri Qđ subtiliter vidē pbat. Item iudicium est de spūsancto q̄ suo ꝓncipio. s. patri et filio necessario est coetemus. Quintū sigillū secretū est q̄ oia q̄ habuit pater dedit filio ⁊ tñ totum sibi retinuit. Et oia q̄ habuerūt pr̄ ⁊ filius spiritusctō dederūt ⁊ totū sibi retinuerunt. Qđ aūt hoc sit verū declarat magister sententiarū. libro. j. Et Athanasius vbi ꝓius. Et valde mirabile est. Et quō? Nunquid esse mirabile q̄ ego haberem decem florenos: et oēs illos traderē alteri ⁊ eosdē retinerez ita q̄ essent vere data ⁊ vere retenta. Ita est in ꝓposito q̄ deꝰ pater oēs suas ꝓfectiones dedit filio: ⁊ oēs simul retinuit: quia ambo eas dēspiritusancto dederūt ⁊ easdez sibūpsis retinuerunt. Certe mirabile est. Et quō possunt hec fieri sigillū clausum est: sed aperiatur. Sz ⁊ si est mirabile: tñ est possibile: nec dubitabile: q̄ hec possunt fieri. Qđ autem ita sit ostendit xp̄s per tale exemplum in natura. Magister totā scientiā dat baccalario: ⁊ totā sibi retinet: q̄ dando eam nō priuatur ea: ⁊ ambo dāt totā discipulo: ⁊ ambo retinēt sibi ipsis totaz. Ita in ꝓposito: deꝰ pater totā vellе: scire ⁊ posse dedit filio. ⁊ totuz sibi retinuit: ⁊ eis nō est ꝓuatus: ⁊ pater ⁊ filius cōicauerūt spiritusancto ⁊ sibi retinuerunt. Sertū sigillū est q̄ totū posse totum vellе: ⁊ sic de alijs perfectionibus quas habet pater: habet filius: hz etiaz spiritussanctus: ⁊ tñ deus pater pōt generare filiū: ⁊ deus filius hoc nō potest nec spūssanctus. Et etiā pater ⁊ filius possunt spirare spiritūsanctū aliū ab ipsis in ꝑsona: ⁊ tamē hoc nō potest spiritussanctus. Qđ aūt ita sit ostendit magister sententiarū ⁊ confirmat vt ꝓius. hoc est mirabile. Quō igitur hec fieri possunt: sigillū clausuz est: sed aperiatur. Sz ⁊ si est mirabile: tamē est possibile: nec dubitabile q̄ possunt hec fieri. Qđ sic patet. Nā ponatur exēplū q̄ rex castelle habeat vnaz nobilem ciuitatē: ⁊ habeat plenuz posse super eam vendendi: donandi ⁊ alienādi: ⁊ det illam eī toto posse suo ⁊ dñio regi arragonie ⁊ transferat dominium hoc casu posito totum dominium ⁊ posse qđ habebat rex castelle in dicta ciuitate: habet rex arragonie: ⁊ tamē rex castelle habebat posse qđ poterat eam dare non solum regi Anglie: francie ⁊c. imo etiā regi arragonie. Et tamen iste rex arragonie dato q̄ possit dare regibꝰ francie et anglie: nō tñ arragonie: q̄ suuz est. ideo sibūpsi dare nō posset. Ita in ꝓposito deꝰ pater totū posse suum ⁊ velle dedit filio: ⁊ pr̄ ⁊ filiꝰ spūsctō: et quicqđ pater pōt ⁊ vult: filiꝰ pōt ⁊ vult ⁊ quecūq; ābo volunt ⁊ possunt: ꝑ pōt ⁊ vult spiritussctūs Et tamen deus pater pōt generare deuz filiū: ⁊ tñ deꝰ filius nō pōt generare deuz filiuz: ⁊ deus pater ⁊ deus filius possunt ⁊ volūt ꝓducere spiritūsanctum: ⁊ tñ spiritussanctus nec vult nec pōt ꝓducere spiritūsctm̄. Ecce sextum sigillum apertum per xp̄m. De hoc vide sanctū Thomā ꝑma parte. q. xlij. ar. vj. Ibi concludit ⁊ pbat q̄ filius est equalis pr̄i in potestate: ⁊ spūssanctus vtriq; quo tamen non obstante non sequit: vt idē dicit pater pōt generare ergo filiꝰ. Cuius rationē assignat vbi supra in solutione ad tertiū argumentū. Septimū sigillum est qđ pater est omnipotēs ⁊ nō habet posse vt generet. Filius est omnipotens ⁊ tamen nō habet potentiam vt generet. Et spiritussanctus est omnipotens: ⁊ tamen nō habet potentiam vt generet vel ꝓducat spm̄sanctum. Et vterq; istoꝝ est omnipotens: ⁊ neuter habet potentiā vt dicē preteritum reuocet. neq; vt corruptā ꝛginem faciat nō fuisse corruptam. vt dicit Thomas ꝑma parte. q. xxv. ar. iiij. in corpore articuli: ⁊ in solutionibus argumentorū. Qđ aūt istud sit verum ostēdit Athanasius de generatione ⁊ spiratione ꝓdictis. Et magister sententiarum vbi supra. Et cōfirmat eccl̄ia titulo ⁊ capitulo ꝓlegatis. hoc est valde mirabile. Et quō possunt hec fieri. Nūquid esset mirabile vt diceret. Aristoteles habuit oēm scientiā: ⁊ tamē nesciuit geometriā vel aritmeticā. Certe mirabile esset. Quomodo ergo possunt hec fieri sigillū clausuz est sed aperiatur. Sed si est mirabile tamē est factibile: nec dubitabile. Qđ ꝑsit hec fieri. Qđ aūt ita sit patet per exemplum. Ponaꝫ q̄ sit aliqs magister i theologia maximus ⁊ perfect⁹. Iste nunquid posset docere lapidē theologiaz. Certe non. Sed hoc non est ex defectu suo: sed la-

pidis. Nunqd posset docere puer in cunabulo existentē? Certe nō. Qō nō est ex defectu fui: sz puer. Ita in ꝓposito pō pē ꝛc. nec filiꝰ ꝛc. pōt facere q̄ ꝓuocēt diē ꝑteritū ꝛc. Sed hoc nō est ex ipotētia dei sed rei: q̄ talis res nō est factibilis: et tñ deꝰ dicit oēs quasi oia potēs: q̄ omnia possibilia pōt ꝛc. Ecce septimū sigillum apertū: r ꝓpōs oia septē. Et sic patet prima r secūda solutio questionū supadictarū. Tertia solutio scz tertie q̄stionis est hec: q̄ hoc sacrū mysteriuz trinitatis est cognoscibile r attingibile conditionaliter: si credideris videbis. Qō ostendit beatus Augu. dicēs. Qō fidei que est in via succedit clara visio in patria: et spei cōprehensio siue tensio: r charitatis fruitio. Si ergo volumus videre in patria: credam⁹ in via: q̄ si credideris: videbis. Sed cū fides sit de inuisibilibus. Q̄r sm Aug. Fides est credere qō tu non vides. Qūo credimus quod nō videmus. Quo modo possūt hec fieri? Ad hoc respondet Aug. in libro de fide rerū inuisibiliū: r ostendit per duo exempla: q̄ credimus r non videmus. Primū est tale. Tu dicis istum fuisse patrē tuum? Et si dicatur tibi. Nunquid vidistis euz te generante? Respondebis nō. Si igit credis de patre visibili quē vides credas de patre inuisibili quē nō vides. Scōm exemplum beati Augu. Tu es egrotus: medicus consulit tibi q̄ tu recipias talem medicinam: r curaberis. Nunqd vidistis te curari? Rndebis nō. Quid ergo dicis qō valebit medicina? Certe dicis: quia medicus dicit. Et quare credis medico? Respondebis. Quia legit in libris Auicēne vel talis medici. Et si dicaꝝ. Satis ipm. Respondebis non. Sed audio r ita credo. Igitur credis qō non vides crede igitur vt videas. Nam si credideris videbis Quod nunc vides fide in via: tunc clara facie videbis in gloria. Ad quā nos perducat qui in trinitate perfecta vi. ꝛc.

¶ De sancta trinunitate Sermo. ij.

NEmo potest hec signa facere q̄ tu facis. habetur verbum istud originaliter Joā. iij. r recitatū est in euangelio hodierno sm istam dñicam r festū ꝓsens. Nam sicut eccla celebrat solennitatem sanctorū: r si in particularibus solēnitatibus sit aliquid neglectum sanctos etiam oēs venerant in vna solennitate simul in supplementū negligētie. s. in festo omnium sanctorū. Sic in quālibet persona diuina facit hodie specialē solennitatem. Qō bene cōgruit ad significandū distinctionē psonarū vnitatem essentie. Ego habeo modo predicare de altiori materia r subtiliori que sit in tota theologia vel in aliqua facultate scz de eterna trinitate. s. de pre: r filio: r spūsctō. Ideo vt sermo sit ad dei gloriā r reuerentiā r nostraꝝ aiarū reformationē r peccatorūz correctionē. Saluret prius sacratissima virgo maria. Secretū trinitatis qūo est vnus deus creator oim rerū: r ille deus vnus est tres ꝓsone: pater: filius r spūs sanctus: est ita altum r transcendens q̄ a principio mundi vsq̄ ad finē nunq̄ fuisset scitū per intellectū humanū: nisi deus reuelasset nobis: q̄ intellectus humanus non potest cōprehendere naturaliter tā altū mysteriū. Jam videtis q̄ta est altitudo celi supra corpa nostra: maior incōparabiliter est altitudo trinitatis super alas nostras. Et sicut nullo posse creato homo tenēs pedes in terra posset digito suo tāgere celū: bene tñ posset supernaturaliter. Et hoc duplr puta si celum inclinaret deorsum: vel hō a deo in altū eleuaret r tāgeret celū: alis impossibile est celū digito tāgere. Jta de sērā trinitate arca alas. Digitus aie quo tāgit subtilis est intellectus. Sicut em corpus hois digito nō pōt tāgere celū naturaliter sic nec digitus aie pōt tāgere: intelligere seu cōprehēdere mysteriū trinitatis: naturaliter: sed bñ supernaturaliter: duplicitr: vel q̄ celū. i. secretū inclinaꝝ deorsum vt fuit factū in benedicta incarnatione filij dei: r tūc eleuauit hoies qñ illa altitudo infinita humiliauit se de celo descendēs ad terrā naturā humanā assumēdo r ipsemet ore ꝓpio reuelauit ꝓdicauit r declarauit q̄lio vnus deus est trinus in personis. Ideo tangimus digito intellectus. Jtē quia eleuauit homines in altū vt apostolos: martyres: doctores: confessores per altā contēplationē r vite

ctionē q̄ digito intellect⁹ tetigerūt mysteriū trinitatis. Ecce q̄o vl⁹ celi humiliationē vel hois eleuationē tāgim⁹ supna tural⁹ mysterium illud. Aut. Dō in ps. octāuo. dicit. Dñe inclina celos tuos & descēde. Ecce prim⁹ mod⁹. Tange mōtes & fumigabūt. Ecce scōs modus. Celos vocat secreta mysteria trinitatis di. Dñe inclina celos tuos. i. secreta. Unū celuz est q̄ vnus de⁹ est tres pſone. Aliud q̄ solus pater generat filiū. Aliud q̄ a solo patre pcedit filius p eternā gnationē. Aliud q̄ spiritus scūs pcedit ab vtroq̄ equal⁹. Item aliū secretū est q̄ in diuinis sūt quatuor reales relatiōes: & q̄nq̄ notiōes. De istis dicit. Inclina celos. Ecce prim⁹ modus. Scōs tāge mōtes & fumigabūt. Montes altissimos vocat apl̄os: martyres & doctores & pfessores q̄ habuerūt intellectū elevatū p altā ptemplationē & spiritualem vitā. Valles terrestres sunt gētes mūdane ergo dicit. Tange montes & fumigabūt. non de fumo de fumo calcis: sz de fumo doctrine & pdicationū & ad instar fumi incēsi boni odoris. Istis duob⁹ modis scim⁹ secreta trinitatis: aliter enī nullus intellect⁹ humanus potuisset scire nec cognouisse mysterium hoc: q̄ dicit apl̄s. Deus lucē inhabitat inaccessibilē quē nullus hoīm vidit nec oculo corpis nec intellectus: sed nec videre pōt cui honor & imperiū sempiternum. Amen. i. ad Tim. vi. Questio vnde procedit iste defectus q̄ non possum⁹ deū videre. Dico q̄ non est defectus obiecti sed potētie quia deus de se visibilis est: sed defect⁹ est ex parte nostri intellectus: qui nō est ei proportionat⁹. Nā oculus noctue nō potest videre solē qui tñ de se est bene visibilis sed oculo noctue est improportionabilis ita mysterium trinitat⁹ de se clarissimū est & visibile: sed defectus est ex parte nostri intellect⁹. Iō dicit ph̄s. Sicut se habet ocul⁹ noctue ad lumen solis: ita se hz intellect⁹ noster ad manifestissima in natura. Iō dicā vobis miraculū de scō augustio maximo doctore & subtilissimo q̄ voluit facere vnū libū in quo declararet secreta trinitatis rationib⁹ naturalibus argumētis & autoritatibus. Cū autē semel ambularet iuxta litt⁹ maris meditando vt scriberet rationē quādo occurreret: inuenit puerum gratiosum: qui cū vna patella argentea trahebat aquā de mari: & mittebat in parua foueā quā fecerat cum manu. Cū autē beat⁹ augustinus diu cōtemplat⁹ fuisset puer: dixit sibi. Quid facis fili? Rndit q̄ totā aquaz abyssi maris volebat mittere in illā paruā foueā. Innuēs Augu. q̄ fouea parua erat liber: patella argentea intellectus Augustini clarus & subtilis maris abyssus secretū trinitatis infinitū. & puer disparuit. O dixit augustinus. In vanum laboro. & dimissis rationib⁹ naturalib⁹ & phisicis quibus non potest mysteriū trinitatis intelligere recepit aliū modū. s. recurrendo ad reuelationes xp̄i qui, sz inclinauit celos & eleuauit hoīes: & ad autoritates biblie: & sic ordinauit suū libū dicēs cuz apostolo. O altitudo diuitiaz sapientie & scientie dei: q̄m̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius & inuestigabiles vie eius. Ad Ro. xi. Nota altitudo diuitiaruz & scientia quam habet homo de trinitate. diuitie huius mundi non sunt ꝓprie diuitie q̄ pereūt: sed scientia de secretis trinitatis est altitudo diuitiaz: q̄ facit animas diuites in hoc mūdo per fidem & in celo per gloriā: dat eis quicq̄d volūt: & quicquid desyderāt. Sapiētis. s. sapide scientie: q̄ magnū sapoē inuenit anima deuota in contēplatiōe trinitatis & scientie: & hoc quātū ad beatos, q̄ iam vidēt clare: & pōt dicere. Sicut audiuim⁹ sic vidim⁹ &c. Judiciū ꝓprie est cōsilij cōclusio: qua presidens eligit auditis cōsiliatoubus: & dicit hoc dz fieri. istud ē ꝓsilio. Judicia ḡ trinitatis sunt cōclusiōes vere. s. q̄ vn⁹ deus est: tres pſone q̄ pater generat filiū sicut sol generat radiū: nec est necessaria vtoz in tali gnatione. Et sicut a sole & radio pcedit calor: ita a pr̄e filio pcedit spiritus sanctus. Talia iudicia incomprehensibilia sunt de se intellectui creato. Et inuestigabiles vie ei⁹ vel illius. Hic sunt argumenta rōnes & pbationes: quia sicut p viā hō vadit ad terminū: ita per argumenta & rōnes hō venit ad conclusionem. Vult ergo dicere q̄ non soluz iudicia sunt incomprehensibilia sed etiaz non possunt inueniri seu inuestigari argumēta: rationes seu probationes: phisice seu naturales ad demon-

strȝdū mysteriū trinitatȝ. Verūm deꝰ dedit ad ꝓsolationē fideliū nobis signa re ꝓsentantis ipsius trinitatis sacratissime mysteriū: ꝛ de his loquit̄ dñs. Nemo pōt hec signa facere q̄ tu facis ꝛc. ꝛ sūt tria signa. Primū signū dedit in aia rōnali: et hoc ꝑ creationē. Scōm in corpe materiali: ꝛ hoc ꝑ redēptionē. Tertiū i vita spūali ꝑ saluationē. Et q̄ nullꝰ pōt facere ista signa nisi solꝰ deꝰ. Jō dicit dñs. Nemo potest hec signa facere q̄ tu facis. Dico primo q̄ deus dedit signum sancte trinitatis in aia rationali per creationē. Et ecce qualiter in vno corpe nō est nisi vna aia rationalis: que gubernat totū corpus et mēbra: scz caput: pedes: manꝰ: ꝛ omnia. Sic in toto mundo nō est nisi vnꝰ deus: qui gubernat ꝛ regit totū mūdū ꝛ caput q̄ō est celū ꝛ brachia. s. solē ꝛ lunā ꝛ stellas quibꝰ fūt opera ꝛ ventrē. s. elemēta. Jā videtis q̄ista est altitudo celi q̄ō est caput ad pedes. s. terram. Et sicut aia rationalis habet tria in se. s. memoriā qua recordamur de ꝓteritis ꝛ intelligētiaz qua intelligimus p̄ntia: ꝛ voluntatē qua desideramus futura: vt sanitatē. Nunq̄d tu infirmus desideras sanitatē: ꝛ tu pauper diuitias: ꝛ ñ memoria ꝛ intelligētia ꝛ voluntas nō est nisi vna aia. Ita i mūdo nō est nisi vnꝰ deꝰ: ꝛ ille deꝰ nō est nisi tres ꝑsone. p̄r: filius ꝛ spūsctūs. Ecce qualr deꝰ dedit signū trinitatis i aia rōnali ꝑ creationē sicut rex q̄ ō diuersis metallis facit monetā: scz solū i moneta auri ponit imaginem suā. In alijs aūt monetis solū ponit sigillū suū. Ita deus a principio mūdi fecit multas creaturas q̄si monetas diuersoꝝ metalloꝝ: sed solū moneta aurea. s. in hoie impressit imaginē suam loquendo de creaturis corporalibus. Moneta argenti clara est sol luna ꝛ stelle: scz illa habēt solū signū trinitatis: ꝛ nō imaginem. Moneta de luto sunt elemēta: scz nō habent vestigiū. Solus homo est ad imaginē dei loquēdo de creaturis corporalibꝰ: qz sicut aurū inter oia metalla est nobilissimū: ita hō inf oēs creaturas corporales excellētior. Et sicut ille qui facit monetā imprimit imaginem regis in floreno: sic deus quando creat animā in ea imaginē suā imprimit. Hoc ostendit deꝰ a puncipio quādo creauit omnia dicēs fiat lux. ꝛ nihil amplꝰ dixit. Fiāt luminaria ꝛc. Sed q̄n voluit formare hominem nō dixit fiat hō: scz quasi teneret consiliū pater ꝛ filiꝰ ꝛ spūsctūs dixit deꝰ. Faciamus hominē ad imaginē ꝛ similitudinē nostrā: vt ꝓsit ꝑscibꝰ maris et volatilibꝰ celi ꝛ bestijs: vniuerseq̄ terre omniq̄ reptili. Gen. i. Ptz q̄o isto signū datur in anima a deo per creationē. De isto signo dicebat dñs. Signatū est super nos lumen vultus tui dñe: dedisti letitiā in corde meo. ps. iiij. Nota. Lumen vultus tui dñe. i. imago trinitatȝ: super nos i. in anima q̄ est supra corpus. Moralr hic instruimur. Si q̄libet nostruz habet imaginē dei in aia: q̄ digne ꝛ reuerenter est seruanda imago xp̄i. Proditor ꝛ infidelis iudicaret q̄ imaginē xp̄i vel virginis marie scinderet ense vel combureret igne: vel ꝑiceret in latrinā omnes vos diceretis. O traditor ribalde ꝛc. Magis ꝓprie est imago dei anima rationalis q̄ alia imago. Et aliqui scindūt eam vt iracūdi ꝛ vindicatiui occidendo hominem. Si dicat. O ipse interfecit patrem meū. Rñsio. Si ipse est ꝑditor ideo tu vis esse ꝑditor. Ideo vindicta est deo dimittēda qui ipse faciet hic vel in alio mūdo. Ideo dixit deus. Quicūq̄ effuderit humanum sanguinē effundet ꝛ sanguis illius. Et signat ratio. Ad imaginē quippe dei factꝰ est hō. Gen. ix. Nota effundetur sanguis illiꝰ: hoc intelligitur vel a iudice per iustitiā: vel ab ipsomet per penitētiā. Qui enī occidit vel consentit in mortē ꝑsoni. homicida est si preter vel contra ordines iuris ꝛc. Propua penitentia effundetur de sanguine suo cū disciplinis. Alij autem non scindunt imaginem dei: sed ꝑiciunt eam in ignem: vt auari: quia auaricia nō est nisi ignis q̄ incendit in corde auari ad cōgregandū vel per vsuras: vel per rapinas ꝛc. Propter hoc dicit xp̄s. Videte ꝛ cauete ab omni auaricia: qz nō in abundantia cuiusq̄ vita eius est ex his q̄ possidet. Lu. xij. Nota ab omni vniuersali. Alij ꝑiciunt imaginem in latrinā vt luxuriosi. quid est luxuria nisi stercus putridum. Qualitercūq̄ fiat luxuria est dānatio: scz actus matrimonialis potest fieri absq̄ omni peccato immo etiā quādoq̄ cū merito ꝛ etiā cū peccato mortali

ꝛ qñq; etiam cū peccato veniali. Dicaꝫ cōtra illos q̄ dicunt fornicationē simplicem nō esse peccm: ꝛ cōtra notorias meretrices. Ideo dicit scriptura. Fili: in mansuetudine seruā aiam tuā ꝛ da illi honorem ſm meritū suū: qz eſt imago dei digna est honore. Peccantē in aiaz suā q̄s iustificabit? Et quis honorificabit exhonorantē aiam suā? Eccli. x. ¶ Dico ſcdo ꝛc. in corpore materiali: ꝛ hoc p redemptionē. Signū qđ xps recepit in die redēptionis que fuit in die veneris sancta est crux. Sicut rex aragonie recepit p signo diuisiones. Rex francie florē liliū. Rex castelle leonē ꝛ castrū. Ita xps rex celi ꝛ terre recepit signū crucis: ex quo fuit ibi suspensus p nostra redēptione. Ne aliqs sibi credēs vel obediēs suspendaꝫ in furcā iferni. De hoc pphetia. Hec dicit dñs deus. Ecce leuabo ad gentes manū meā ꝛ ad populos exaltabo signū meū. ſ. sancte crucis. Esa. xlix. In hoc ē signo carnali visibili ꝛ audibili: dedit deus signū trinitatiſ. qz qñ signat se: dt. In nōie patris ꝛ filij ꝛ spūſſcti amē. In nōie. Eccevnitas eēntie. Nō dicit in noibꝰ. Dicūt doc. qđ si qñ sacerdos baptizat: diceret. Ego baptizo te in noibꝰ ꝛc, nō baptizaret. De hoc vide. ſ. Tho. iij. par. q. lxvj. art. vj. in solu. ad sextum. Et in. iiij. dist. iij. ar. ij. q. j. ad nonū. Ideo dicit xps apostolis ꝛ discipulis. Euntes docete oēs gētes baptizātes eos in nomine patris ꝛ filij ꝛ spiritussancti. Non dicit in nominibus. mat. vi. Cū dicit patris ꝛ filij ꝛ spūſſancti dare dicat trinitatē personarū. Item ē tutum ad visum ꝛ auditū in mō signādi. Ostendit hic modū signādi qñ dt. In nōie pris teneaꝫ manꝰ alte. Nō: qz pater nunq̄ fuit ab alio missus. sed ipso existēte in cathedra eternitatis sue: misit filiū suū vnigenitū in vterū virginalē: sicut sol mittit radium suū: ꝛ tñ nō recedit ab eo. Ideo qñ dicitur ꝛ filij: debet tenere manus circa vterū: qñ dicitur ꝛ spiritussancti: debet ducere manū per trāsuersuz de scapula ad scapulam: qz spiritussanctꝰ fuit sparsus sup apostolos ꝛ discipulos xpi in die pēthecostes. Qñ aūt dicaꝫ amen: iungūtur manus signantes vnitatē essentie. Aliq̄ multū errant in modo signādi qñ dicūt In nōie patris longe faciūt dicentes qđ pater est maior hoc est hereſis: qz in hac trinitate nihil priꝰ aut posterꝰ: nihil maius aut minus. Sed tote tres psone coeterne sibi sunt ꝛ coequales: vt dicit Athanasiꝰ. Alij ponūt filiū ad dexteraz: qz dicit articulus. Sedet ad dexterā dei pris. Sed hoc nihil est: qz filiꝰ ꝛ spūſſctus sūt a dextris dei: qz esse a dextris dei nihil aliud est q̄z esse equalē deo patri. Alij ponūt spūſſctū a dextris dicēdo qz ad sinistrā est diabolus q̄ tunc potitur. Et hoc nusq̄z reperiꝫ in libro alicuius autoritatis. Ō bonꝰ modꝰ signādi est ille de quo vobis ꝛc. De hoc signo dicit ecclesia. Signū salutis salus in periculis vitale lignū vitā ferēs olim ꝛc. Notaꝫ hic patet qz erāt illi q̄ nō signāt se signo xpi: ſz diaboli. vt sunt multi clerici ꝛ laici. Qualis iniuria fieret regi si quis de palatio amoueret signa sua ꝛ poneret signa inimici sui? Talē iniuriā faciūt xpō q̄ nō bene signāt se. Signū eſt enim christi est crux: signuz diaboli est circulus vel rota. Autoritas. In circuitu impij ambulāt dicit dauid. Palatiū xpi est corpus christiani: in quo fuit positū signum crucis christi regis in baptismo. Sed qñ vos signatis faciēdo circulum: tunc amouetis signū christi ꝛ palatio suo: ꝛ ponitis signum diaboli. Dicatis quando surgitis de lecto qualr signatis vos. pater ſic: ꝛ faciūt circulum. Item quando volūt prandere: immo dolentes referimus: sacerdotes in benedictionibꝰ salis: aque ꝛ panis: faciūt signū diaboli ꝛc. immo quod petius est i sacrificio: ꝛ etiam qñ post missam dant benedictionē populo q̄ est magne virtutis ex xpi presentia. Aliqui cum signo diaboli dānt benedictionem dicendo. In vnitate spūſſancti benedicat vos pater ꝛ filius ꝛ spiritussanctus amen: faciēdo circulū. Cogitate quantum displiceret regi amotio signi sui. plus displicet xpō. Propter hoc dicebat Dauid in p̄o. Ut quid deus repulisti in finē: iratus est furor tuus super oues pascue tue. Nota vt quid repulisti ꝛc. Respondet sancta trinitas. Signa nostra non vidimus. iam nō est pphetа. i. sacerdos prophetizando vere faciēdo signum xpi. Ideo corrigaꝫ hoc vitium. malum. Dixi tertio qz deꝰ dedit signū trinitatis in vita spirituali: quod fuit datum

per saluationē. Vita ei spūalis sancta ⁊ bona nō est nisi vna a ꝓncipio vsq; finē ih̄ hȝ tres ptes vt.s.hō sit bene ordinat⁹. Primo erga deum. Scōo erga ꝓximum. Tertio erga seipm. Et sicut est vn⁹ de⁹ in trinitate personar: ita est vna vita spiritualis cū trib⁹ ordinatiōib⁹. Ecce signum mirabile. De isto signo dicit Ber. Data sunt signa ⁊ iudicia q̄dā: ⁊ iudicia manifesta saluti vt indubitabile sit eum esse de nūero elector in q̄ illa signa ꝓmanserint. Scitis q̄ñ eritis bene ordinati erga deum q̄ñ portabitis honorē ⁊ reuerentiā deo. Tūc em̄ vasalli sunt bñ ordinati erga suū dñm: q̄ñ cū reuerētia loquūt de eo: sic nos erga deū nō iurando: nō renegando ipm vel blasphemādo. Jō nō miremini si habet malū ips ⁊c. Sz ego miror q̄ nō intratis in abyssum ꝓpter blasphemias q̄s facit. De hoc ꝓquerit de⁹ pater dicens. Filius honorat patrez ⁊ seru⁹ dñm suum timebit. Si ergo pater ego sum vbi est honor meus, dicit dñs. Malachie.i. Fiat ergo ordinatio cōtra iurantes. Oēs deberēt clamare cōtra iurantes sicut contra lupum ⁊c. Scōo bona ordinatio erga primū est. s. non nocere primo nec in bonis ipm dānificando nec in fama: nec in pona: sz habere erga eum amorē benivolētie. Jō esset necessarium ꝓvitare ludū illor qui ludus tales illor primū valde dānificat: tā in bonis q̄ in corpe q̄ etiā in alia. Jō istos iudicabit filius: qui sibi fit iniuria q̄ venit ad saluandas alias pater omne iudiciū dedit filio vt oēs honorificent filium sicut honorificant patrem. Joan. v. Tertio bona ordinatio erga seipsum in hoc consūrit vt postq̄ laborauerit feria secūda et tertia ⁊c. q̄escatis in die dñica nihil temporale faciendo. nō debetis ambulare p cāpum: nisi ꝓpter magnam necessitatez non negociationes debetis facere nec cō tractus aliquos ⁊c. Nota aliquod miraculum ⁊c. Fiat ergo ordinatio vt festa seruentur ⁊ abundabitis. Jsta ordinatio correspondet spūisancto qui requirit requiē in alia in qua habitat. Jdeo dicit scriptura. Amodo iam dicit spūs: vt requiescāt a laboribus suis. Apoca. xiij. Deo gratias.

¶ De sancta trinitate. Sermo. iij.

Fratres perfecti estote.

Uerbum istud habet ij. ad. Cor. xiij. ⁊ recitatiue i epistola presentium octauarum. Hoc thema dat mihi motiuum declarandi in quo cōsistit pfectio vite spūalis. Materia erit vtilis ⁊ pficua ꝛz vt deo sit acceptabilis ⁊ gratiosa: saluet ꝛgo maria. Si stricte volum⁹ cogitare i oribus hui⁹ mūdi q̄ de⁹ fecit ꝓ creationē in nouem⁹ q̄ in triplici gradu cōsistunt: et homo est in pfectiori gradu ꝛz q̄ ego vobis declarabo. ¶ Primus gradus est de creaturis q̄ sunt substātie spūales: sicut angeli: q⁹ oēs āgeli sunt spūs. dō. Qui facit angelos suos spūs: spūs non hȝ carnes neq; ossa. Spūs carnē ⁊ ossa non hȝ Luc. vl. De hoc vide sctm Tho. i. par. q. l. ar. i. ¶ Scōs grad⁹ est de creaturis q̄s deus fecit a ꝓncipio. s. de creaturis pure corpalib⁹ q̄ nō habent spm: sicut sunt celi sol luna ⁊ stelle q̄ nō hñt aiam: rōnem nec intellectum: sed sunt vt lapides sine spū. Jtem elemēta: terra: aqua ignis ⁊c. Jtē elemēta: vt volucres: metalla: ⁊ alia. Dō. Non est spūs in ore ipor: q⁹ licet emittāt āhelitū nō tñ hñt substātias spirituales. Terti⁹ grad⁹ est de creaturis sil corpalib⁹ ⁊ spūalib⁹: vt sunt homines. Ultimo em̄ creauit de⁹ hoiem: ⁊ q̄si epilogādo cōposuit eū de materia corpali q̄ntus ad corp⁹: ⁊ spūali suba q̄tū ad aiaz. Ptz ergo q⁹ inter oia opa dei singularem pfectionē hȝ hō sup oēs creaturas. Jō dixit moyses. Jgit pfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ omnis ornat⁹ eor. Gen. ij. Moraliter celi sunt potentie intellectiue: vt memoria: intellect⁹ ⁊ voluntas. Terra est caro. Ornatus eius sunt bone cogitatiōes de corde affectiones: desideria ꝓtēplatiōes ⁊ hmōi. Ornatus aūt carnis sunt mēbra corpis: ⁊ q̄nq; sensus corpales. Satis ergo ptz q⁹ si volum⁹ loq̄ de pfectiōe naturali hō sup oēs creaturas hȝ pfectionem naturalem. vñ ⁊ hō dr̄ fim bīm Greg. ois creatura. Jdeo rōnabile est vt homo etiam habeat pfectionem moralē. s. de vita spirituali ꝓpter hoc dicit thema Fratres pfecti estote. s. in vita spirituali. Modo videndum est in quo consistit vite spūalis pfectio. Et inuenit q⁹ in quatuor ſtz.

In dilectiõe gñali sine exceptione.
In locutiõe rõnali sine offensione.
In diligẽtia ꝓtuali cũ recta intẽtiõe.
In patiẽtia tpali cũ ꝯa exultatione.

¶Dico primo ꝛc. Sez dilectio vlis sine exceptiõe est siue in hoc cõsistat qõ est diligere oẽs hoies vl'r:tã viuos ꝙ etiã mortuos. s. illos de paradiso de eis laudando deũ de purgatorio ꝓ eis orãdo vt inde exeant. p xpianis vl'r in fide ⁊ in bona vita cõseruent ꝓ inimicis etiã orandovt ad bonũ finẽ pducant. Nõ solũ dz ds diligere domuz suã sz etiã oẽs alios: ita ꝙ totus mundus recipiatur in corde suo p dilectionẽ vlem. Talis est in primo gradu pfectionis vite spũalis: qz neminẽ excludit a dilectione sicut facilitaliq. Ulñ dicit vnus ego diligo amicos meos: sed nõ inimicos. Alius dicit. ego diligo parentes meos: sed nõ curo de alijs. Alius dicit ego diligo illos de loco meo. sz nõ alios nihil valet. Ratio ẽ qz opz ꝙ dilectio sit vlis. Quilibet diligit imaginẽ xpi vel virginis marie cuiuscuis materie sit siue auri siue argenti ꝛc. Diligit enim ⁊ honorat imago nõ rõne materie: sz rõne illius cuius est imago. Cũ ergo hõ sit imago dei magis ꝓpria ꝙ imago facta a pictore. Ad imaginẽ ꝙppe dei factus est hõ. Gen. ix. c. Ideo talis imago diligenda est in qualiꝯ materia siue i auro siue in argẽto. Imago dei aurea est in hoie sctõ ⁊ bone vite ꝙ diligẽda est. Ihesus imago est de adgento qñ hõ habz intellectũ clarũ i sciẽtia: ⁊ os in eloquentia: ⁊ cor in credentia. Itẽ de ferro qñ est impatiens: tñ est diligenda. De ligno putrido est imago qñ est peccator. De lapide duro qñ non habet deuotionẽ. De carbone nigro qñ persona est male fame. tñ est diligenda: qz imago dei est: desiderãdo ⁊ orando ꝓ cõuersione sua. Si ergo imagines sũt amabiles rõne illoꝝ quos representant quãto ntagis hõ. de hoc auctoritas xpi ꝙ predicando ppło dixit. Audistis qz dictum est antiqs. Diliges primus tuũ. ⁊ odio habebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobz Diligite inimicos vros: bñfacite his qui oderunt vos: orate p calumniãtibus ⁊ psequẽtibus vos: vt sitis filij patris vestri ꝙ in celis est ꝙ solem suum oriri facit sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit super iustos ꝛc. Estote ergo pfecti sicut pater vester celestis perfectus est Mat. v. Nota ꝙ loquitur de dilatione generali ⁊ generalibus signis eius. Si enim diligitis bñfactores nec grates nec gratias habetis: qz etiaz iumenta diligũt bñfactores. Canis enim diligit bñfactorẽ suũ ⁊ odit malefactorẽ Qui solum diligit amicos ⁊ bñfactores nullũ meritum hz apud deũ. Oportet ergo diligere gñaliter oẽs amicos ⁊ inimicos ꝓpter deũ. In hoc est meritum. Si ergo est aliqs vestrum ꝙ in corde suo odiũ ⁊ rancorẽ seu malã voluntatem hz deponat. Ideo apls videte ne qs malũ p malo alicui reddat: sed semp qõ bonũ est: sectamini inuicẽ ⁊ in oẽs. s. ad Thessal. v.

¶Dico scõo. ꝛc. Locutio rõnalis sine offensione. Prima pfectio vite spũalis consistit in corde. Ista aũt secũda i ore. Talis enim debet esse locutio ꝙ non offendat deum nec ꝓximũ. Offenditur aũt deus qñ hõ mendacium loquitur: qz ipse est veritas. Ego sum via veritas ⁊ vita. Joan. xiiij. Peius est mendacium in ore ds sterctus: ratio qz aufert officium lingue ꝙ data est homini ad exprimendũ mentis cõceptũ. Iõ ꝛc. Secundo iurando in vanũ offendit deus. In vanũ iurare est qñ hõ sine necessitate vel vtilitate iurat dicendo. per deũ ista cappa est nigra: ⁊ hmõi ꝛc. Tertio iurando falsẽ: sicut multi miseri ꝙ faciẽdo cõplacentiã ⁊ ad complacendum amico vel vicino in iudicio falsum iuramẽtũ faciunt. Quarto iurando enormiter, cum ligua quasi cũ ense diuidunt dñm suum ds tum in eis est: vt vobis modica iniuria. Quinto renegando terribiliter. Quia iam hodie non sufficit iurare: sed dicitur. Maledicar ego a patris hoibus iniquis ⁊ puersis: ⁊ similia terribilia ꝓferendo ꝛc. Sexto qõ est peius blasphemando horribiliter qñ sunt irati ex ludo: vel aliter cũ gladio percutiunt crucem: vel manu ꝙsus celũ dicendo ꝙ ba ꝓtra xpm ⁊ virginem mariã ꝛc. Ex istis pctis veniũt mala infinita: ideo rectores debent super hoc puidere ⁊ statuere sub certis penis cõtra tales ꝛc. Secundo offendit ꝓximus qñ diffamatur: vel pctm suũ secretũ publicat: vel seipm laudãdo. Iõ dico ꝙ locutio dz esse rõnalis ne deus vel primus offendat. Iõ dicunt

philosophi q̄ ista differentia rōnale est pfectio essentialis hois ⁊ formalis differentia q̄ dat ei pfectionē. Quid ē homo aīal rōnale: q; mortale nō est de essēna sed additū fuit ab infidelib⁹. Angeli aūt non sunt rōnales: q; subito ⁊ sine discursu intelligunt. Homes vero sunt rōnabiles. De hoc vide sanctū Tho. i. parte. q. xviij. ar. iij. ⁊ iiij. Ideo dz loq̄ rōnabiliter. Ideo apls. Fratres in multis offendimꝰ oēs. Si q̄s aūt in ꝓbo nō offendit hic pfectꝰ est vir. Jac. iij. Nota hic de iuuene loquaci ⁊ ꝓboso q̄ venit ad quēdā sciñ hominez querens ab eo consilium qualiter gubernaret linguam suā. Qui dixit. facias q̄ os tuum nō loquatur vt bursa auari ad soluendū. Et ille. Pater non intelligo istud. Et sctūs rñdit. Bursa auari hz tres nodos: ⁊ q̄n aliq̄s petit ab eo debitū nō statim soluit: sed disputat dicens. Et quare sunt vobis obligatus. ⁊ similia. ita debet fieri anteq̄ loquatur. Ideo lingua hz tres clausuras quasi tres muros. Secꝰ de alijs sensib⁹ q̄ oēs sunt apti oculi: nares manꝰ ⁊c. Sz lingua vel lecna hz tres custodias. Jō q̄n vis loq̄: vt auarꝰ disputa ꝑmo intra te dicendo. Quare volo loq̄ erit necessariū vtile vel edificatoriū. Si non trifflatoriū vel iniuriosum. nō loq̄r ergo. Qui isto mō scit gubernare linguam suā pfectus est. Ideo apls. Otis sermo malꝰ ex ore vestro nō ꝓcedat; sed si q̄s bonus est ad edificationē fidei vt det grām: audientibus. ad Eph. iiij. ¶Dico tertio ⁊c. s. diligentia ꝓtualis cū recta intentione. s. q̄libet cū diligētia faciat q̄ tenet facere sm statū ⁊ officium suū. Verbigra. Religiosus q̄ est diligēs in seruādo ordiem ⁊ regulā: ⁊ tria vota essentialia et cerimonias in victu ⁊ vestitu ⁊ silentio talis est pfectus. Qui aūt dimittit p̄dicta lōge ē a pfectione. Idem de diligētia sacerdotū in hoīs dicēdis tā de die q̄ de nocte Itē habere diligentiā in instrumētis ecclesie: vt sint bona ⁊ mūda ⁊c. Idē de laicis. Diligēta eīm vestra in hoc ꝓsistit. vt deus opam facere oronem deuotā quē admodū supplicat pape vel regi ⁊c. In q̄libz hebdomada seruare dñicā: audiēdo missaz cōpletā cū silentio ⁊c. Et q̄libz anno ꝓficeri in ꝓncipio quadragesime ⁊ in pascha cōicare ⁊ diligenter: penitētia data a ꝓfessore seruare ista faciunt xp̄ianum pfectū. Propter hoc dicit deꝰ xp̄iano cuilibet. Ego dñs oēs. Ambula cora me ⁊ esto pfectꝰ. Gen. xvij. Nota. Ambula nō dicit sta vel cede: sed ābula q̄s notat diligētiā. Ambulare est de ꝑfute in virtutē incedere cora deo. Alij eīm ābulant non cora deo sed cora gentibus: vt hypocrite ⁊ vani glouosi: vt laudent ⁊ videāt. Sed ille ambulat cora deo qui q̄cq̄d facit: facit recta intētione ꝓ deo: nō curādo de gētibus sed de deo. Ideo dicebat zach. Seruiamus dño in sanctitate ⁊ iustitia cora ipso oib⁹ diebꝰ nr̄is. Luc. i. Dico quarto. s. patiētia tpalis cū exultatione. s. ad sufferendū mala ⁊ iniurias q; alis modicū esset facere bona opa nisi in aduersis hō habeat patientiā. Rō est. Qui eīm vult intrare bellū nō solū armatur armis in una sinistra: sed etiaz armis defensiuis. Si eīm portat lāceā in dextera non erit pfecte armatus nisi portet scutū in sinistra. Ita de nobis q̄ in hoc mūdo sumus in cāpo p̄lij. Jō opz pfecte armari de armis in una sinistra. Diligentia in spūalib⁹ est q̄si lācea ⁊ defensiuis patiētia. Patiētia eīm est q̄si scutū q̄s opponitur sagittis tribulationū: iniuriaꝝ: tentationū ne tāgant cor. Sz multi sine isto scuto intrāt istud p̄liū. Sunt eīm diligētes in opib⁹ spūalib⁹ sed sunt impatientes in tribulationib⁹ et iniurijs nō sunt firmi: q; statim ad modicā iniuriā turbant: ideo opz armari pfecte. Diligētia eīm in bonis ⁊ patiētia in malis faciunt hoiem pfecte armatū. Cū gaudio sume de sunt aduersitates ⁊ tribulationes q; mentoie sunt. Plꝰ meruit Job p patiētiam in aduersis: q̄ p diligentiā in bonis. Ideo dixit apls Jacobus. Oē gaudium existimate fratres mei cum in tētationes varias incideritis: scientes q̄ ꝓbatio fidei vestre patientiā opat. Patiētia aūt opus pfectū habeat vt sitis pfecti ⁊ integri in nullo deficientes. Jac. i. Nota cū gaudio sunt accipiēde tribulationes. Cū ꝓpter necessitatem tum ꝓpter vtilitatem. Patientia vobis necessaria est vt voluntatem dei facientes reportetis promissionem. ad Heb. x.

¶De sancta trinitate. Sermo. iiij.

NEmo ascendit in celū nisi qui descēdit de celo. Habet ꝟbū istud originaliꝝ. Jo.iij.ꝛ officiatur in euangelio pñtiꝰ octauaꝝ. In pñti sermone ex motiuis qꝰ dat mihi thema volo declarare qūo nos peccatores poterimꝰ in celū ascēdere: qꝝ ad hoc sumus finaliꝝ creati. Credo ꝙ erit materia vtilis ꝛ pficua. Sed vt sit deo acceptabilis ꝛ grōsa salutetur ꝟgo maria. Thema est ꝟbuꝫ xpi qꝰ ꝟbū nisi intelligaꝫ recte portaret seu duceret petōrē in desperationē cuꝫ dicit. Nemo ascēdit in celū ꝛc. Qꝝ nullꝰ descēdit de celo nisi ipsemet xps ex qꝰ ipsemet declarat cū seqꝫ filiꝰ hois q̄ est in celo. Ipse enī descēdit de celo i incarnatione: ꝛ ascēdit in celū in ascēsiōe postꝫ cō pleuit opus nre redēptiōis. Et dixit. Nemo. i. nullꝰ hō ascēdit. Ergo miseri q̄d faciemꝰ nos. Jō dictū ꝟbū sic intelligiꝫ. Nemo ascēdit in celū. s. ꝟtute ꝓpria nisi q̄ descēdit de celo. s. xps: qꝝ hoc solū sibi ꝛpetit: qꝝ sicut falco vel aqla ascēdit virtute alaꝝ nec indiget auxilio: sic xps cū duabꝰ alis. s. potētia diuinali ala dextra ꝛ gīa ꝟuañali q̄si ala sinistra ascēdit in celū nec indiguit auxilio alteriꝰ. De hoc ꝓpha dꝫ. A sūmo celo egressio eiꝰ ꝛ occursus eiꝰ. i. regressio vsq; ad summū eiꝰ. ps. xviij. Jō apls. Qui descendit ipse est ꝛ q̄ ascēdit sup celos vt adimpleret ola. s. ꝓphetizata. ad Ephe. iiij. Ecce qualiꝝ intelligiꝫ. Nemo ascēdit i celū ꝛc. Ergo nos qualiꝝ poterimus ascēdere: qꝝ nec habemꝰ potētiā diuinalē nec gloriā humanalē. Jō nō possumꝰ ascēdere ꝟtute ꝓpria: sed opꝫ nos ascēdere ꝟtute xpi q̄ dat nobis ꝟtutē fidei spei ꝛ charitatis ꝛ virtutes morales vt possimꝰ ascēdere. No. sīlitudinē de nebula q̄ de mane iacet in terra: sed post ꝟtute solis ascendit sursuꝫ. Jta de nobis q̄ sumus terrestres concepti: nati ꝛ nutriti in terra. Dauid celū. i. gīam celi dño: terrā aūt dedit filiꝭ hoim. Jō opꝫ nos ascēdere ꝟtute solis illius. s. de quo dꝫ virgini marie. Felix nāq; es sacra ꝟgo maria ꝛ oi laude dignissima: qꝝ ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. Qñ hō moritur in gīa ꝟtute istiꝰ solis hō ascēdit quasi hō translatus ab eo. Juxta illud. Ego si exaltatus fuero a terra oia trahā ad meipsum. Jo. xij. Et sic intelligiꝫ thema. Nēo ascēdit in celū ꝛc. s. ꝟtute ꝓpria. Nota nouē gradus huius ascēsionis quēadmoduꝫ sunt in celo nouē ordines angelorum seu gradus. Jdeo apteris vos vt ascēdatis,

Primus est peccatoꝝ cognitio.
Secundus cordis contritio.
Tertius emendandi propositio.
Quartus sacramentalis confessio.
Quintus penitentialis satisfactio.
Sextus debitorum relaxatio.
Septimus fame refocillatio.
Octauus iniuriarum remissio.
Nonus eucharistie communio.

De istis dicebat Esaias. Uenite ascēdamus ad montē dñi ad domū dei iacob Esaie. ij. ¶ Dico ꝓmo ꝙ primus gradus ascēsus est petōꝝ cognitio. s. hñe sentimētū ꝛ ꝓsciam de petis qñ ꝓscia pungit ꝛ remordet di. O miser ego sum religiosus ꝛ nō vixi vt religiosus: nō seruaui regulā ꝛc. Jdē de clericis ꝛ laicis. Talis iaz tenet pedē in primo gradu. Talis cognitio est necessaria qꝝ nullus curat de medicina q̄ nō sentit se infirmū. Jō dicebat hiere. Uide vias tuas in ꝙualle et cito q̄d feceris. hiere. ij. Sed multi deficiūt in isto gradu q̄ statim sentiunt defectus corporis: sed nō sentiūt mala aīe. verbi gīa. Sunt multi q̄ statim sentiūt ventuꝫ intrantē p fenestrā: sed nō sentiūt ventos superbie vane glie ꝛ p̄sumptionis flantes in cordē. Magnꝰ defectꝰ est iste. Alij sentiunt statim puluerē ꝛ claudūt sibi os ꝛ nares ꝛ nō sentiūt in aia pulueres auaricie: vsure: furti: rapine ꝛc. Alij sentiunt statim modicū caloreꝫ forte ꝓuenientez ex nimio potu: sed non sentiūt ignē luxurie q̄ totū cōburit. Alij sentiūt statim paruā spinā in digito: sed nō sentiūt gladium diaboli q̄ totā aiaz transfodit qñ recurrunt ad diuinos ꝓ sanitate ꝓ se vel pro filiꝭ vel ad inueniendum rem pditam. Alij si comedunt legumina statim sentiunt aliquid inter dentes: ꝛ nō sentiunt farū inferni qꝰ tenent in ore qñ iurant. Alius sentit statim si habet stomachuꝫ repletum cum non poterit dormire: sed quādo teneris stomachum anime repletum veneno odij ꝛ rancoꝝ non sentitis

ruij si dormiūt in lecto statiz sentiūt pu
licem:sed non sentitis lupos:vel leones
inferni:qui tenēt vos nevadatis ad mis
sam:vel extrahunt vos de ecclia.& sic de
alijs. Ideo pauci sunt q̄ ascēdunt in pri
mo gradu. Non sunt isti sicut Dauid q̄
statz habuit cognitionē de peccato suo
Ideo dixit deo.ps.l. Amplꝰ ꝯ merear
laua me ab iniq̄tate mea & a pcō meo
mūda me. Et assignauit rationē dicēs.
Qm̄ iniquitatē meā ego cognosco & pec
catū meū cotra me est semp.q.d. Jā sum
in pmo gradu. Jō quilibet vestrū auiset
se qualiter viuit in quo statu est & corri
gat se. ¶ Scōs gradus est cordis ꝓtritio
positiꝫ homo cognoscat pcā dz cōteri et
dolere de eis:qz alias cognoscere pcā &
delectari in ipsis maluz esset & pcm̄. Ne
cessaria est ergo ꝓtritio. Ideo dixit Eze
chias rex vt habet Esa.xxxviij. Recogi
tabo tibi oēs annos meos in amaritu
dine ale mee. Dñe si sic viuit & in talibus
vita spūs mei corripies me & viuificabis
me. Not.cū dr tibi nō dixit mihi seu mū
do &c.sed tibi qz nullus dolor de peccatis
valet aliquid nisi sit respectu dei:et si p
vno peccato hō ꝓficeret tot lachrymas
dt, sunt gutte aque i mari:nihil valeret
nisi sit respectu dei. Verbigratia. Si reli
giosus cogitās q̄ presidēs suꝰ sciret ma
la sua incarceraret eū:& illo timore pio
rat:vel qz erit diffamatus &c. nihil valz
q:ꝯ nihil aliꝰ est nisi recogitabo mihi
nō tibi. Sed tūc esset ꝓtritio si diceret. O
miser quot peccata feci:& q̄ntum offendi
creatorē meū q̄ de.nemore mūdi me ele
git & plātauit in religionē vt seruirē sibi
ego miser feci oppositū tūc esset cōtri
tio. Idē de sacerdote qñ cogitat. O mi
ser ep̄s sciet q̄ ego sum ꝑcubinarius &c.
& pdaz beneficiū:& ploraret:& nihil valet
attritio posset esse q̄ nō sufficit ad salua
tionē:sz posset esse ꝓtritio si respectu dei
doleret dicēdo. O miser,deus fecit mihi
gr̄az quā angel nō fecit &c. Idē de laicis
si aliqs esset iniatus ad furcā:ploraret,p
pter periculū & diffamationē &c.nihil va
let. Idē de muliere cuiuscuis sit stat⁹ que
peccauit & ploraret timore viri vl diffama
tōis &c.nihil valz opz q̄ sit respectu dei
Ideo dicit ꝓpheta in ꝑsona xp̄i. Recor
dabunt mei q̄ cōtrium cor eoz fornicās
& recedens a me & displicebunt sibi me
sup malis q̄ fecerāt in vniersis abomi
nationib⁹ suis. Ezech.vj. ¶ Tertiꝰ gra
dus est emēdandi ꝓpositz & sequit ad
duos gradus ꝓdictos. Quid enī valeret
cognitio pcōꝝ & cōtritio nisi homo ha
beat ꝓpositū emēdandi & corrigēdi vitaz
suā:nihil valet. Ideo necessario req̄rit ꝓ
positū firmū emēdandi dicēdo. Ego cō
sueui esse superbus:pōposus:sz factū ē.
Decetero volo viuere humiliter:& sic de
alijs. Hoc est emendādi ꝓpositū:q̄ mo
dicū esset dolere pcis preteritis:nisi hō
proponat cauere a futuris. De hoc dō
Beatus vir cuius ē auxiliū abs te.i.a te
ascēsiones in corde suo disposuit in val
le lachrymarum:in loco quē posuit.ps.
lxxxiij. Nota in valle lachrymaruz. Val
lis iter duos mōtes cōsistit. Ita vita pre
sens ꝺr vallis lachrymarū cōsistēs inter
duos,mōtes:quoꝝvnꝰ est paradisus ter
restris alter intantū q̄ aq̄ diluuij q̄ ascē
derunt.xv.cubitis sup oēs montes illuc
nō ascēderūt,de quo dicit Beda q̄ folia
arboꝝ tāgūt sphērā siue celū lune. Alius
mons ad quē debemus ascēdere est pa
radisus celestis. Et hic debemꝰ nos dis
ponere p bonā vitā & bona opa:vt illuc
ascendamꝰ.ideo dicit ascēsiones in cor
de suo disposuit i valle lachrymaꝝ i lo
co quē posuit. Locꝰ religiosi est monaste
rium:clerici ecclia & sic de quolibz statu
laicoꝝ. In quolibz istoꝝ locoꝝ q̄libz dz
disponere ascēsiones p recessuz a malis &
accessum ad bonū:ideo ꝓs. Vade & iā
ap̄lꝰ noli peccare. Jo.viij. Quasi dicat
Er q̄ iā ascēdisti in pmo secūdo gradu nō
vade ascēde amplꝰ & iam noli peccare.
Ecce hic ꝓpositū emēdandi. Quartꝰ est
sacramētalis confessio & seq̄t ad ꝓdicta
Quid enī valeret mūdare cameram si ster
cus remaneret i angulo nō opz vt p fene
stras sterc⁹ ꝓiciat:ita illiꝰ q̄ hz cognitio
nē pcō & ꝓtritionē cū ꝓposito nō redeūdi.
Camera cōscientie erit mūda si sterc⁹
pcōꝝ p fenestrā oris ꝓiciat: dicēdo cō
fessori. Pater ego fui superbus &c. & sic de
alijs pcis. Et quo dicebat beatus Ioan
nes. Si cōfiteamur pcā nostra fidelis &
iustus est deꝰ vt remittat nobis peccata
& emūdet nos ab omni iniquitate.i. Jo.
j. Propter hoc statutū est q̄ quolibz an

no in quadragesima homo cōfiteat̄ peccata sua mundando conscientiaz: vt sit habitatio dei alis em̄ esset habitatio demonioz. Ideo dicit scriptura. Qui abscōdit scelera sua nō dirigēt: scz vt ascēdat in celū. Qui aūt cōfessus fuerit z reliquerit eā miaz ꝓsequet̄. prouer. xxviij. ¶ Quintus gradus ē pnialis satisfactio Differentia est inter satisfactionem z restitutionē. Satisfactio sit deo p peccatz Restitutio sit primo. de ista dicā in sexto gradu. Sicut em̄ ex peccatis q̄ fecim⁹ offendim⁹ deū. ita p pniam debemus facere deo satisfactionē. ꝙbi gra. Si offendistis deū per superbiā debetis satisfacere sibi p hūlē orationē. Si per auariciam satisfacere debetis p elemosynas ꝛc. Si p luxuriā: satisfacere debetis per carnis afflictionem: ne a demonib⁹ vos puniri oporteat in inferno. z sic de alijs Rō huj⁹ satisfactionis est: qz post reconciliationem amicabilē requirit̄ solutio debiti. Jō Lu. iij. Facite ergo fructus dignos pnie. Ubi dicit glo. q̄ fruct⁹ est ꝛc. qñ medicia correspōdet plage siue morbo. Sz mō in plurib⁹ oēs ꝓfessores dant vnā medicinā cuilibz morbo: scz missas vt ipsi habeāt ꝛc. ¶ Sext⁹ est debitor restitutio: que fit primo. Quilibet respiciat donum taxā vel bursam: si est ibi aliq̄d de malis bonis z iniustis: de vsura. furto rapina vel retinendo mercedez laboratoꝝ: decimā z pmittas restituat̄. Dicunt aliq̄. Pater ego dimittā in testamento vt restituatur ꝛc. Et interim vos ibitis in infernō: si mori vos ꝓtingat sine pnia: statim em̄ dz restitui alienū ꝛc. De quo vide. s. tho. ij. ij. q. de restitutione. Et siue restitutio fiat p heredem siue non: nō liberabit vos. Et pr̄. Oporteret me vendere ꝛc. si vellē restituere ꝛc. Solutio. Quare non: z vendere debetis z diminuere statū: qz regula est iuridica: q̄ nō dimittitur pctm̄ nisi ablatuz restituat̄. xiij. q. vj. Si res. iō restituatis. In isto gradu multi frangunt sibi collū. iō dicit apls. Reddite oib⁹ debita. Cui tributū tributū: cui vectigal vectigal: cui timorē timorē: cui honorem honorez. Nemini quicq̄ debeatis nisi vt inuicē diligatis. ad Rom. xiij. ¶ Septim⁹ est fame reformatio. Si diffamastis vl iudicastz vel ꝺdēnastis aliquē oportet q̄ restituatis sibi famā coram illis: etiā dato q̄ dixeritis verum: si revelastis peccatū occultum. Et vt intelligatis hoc peccatuz: dicam vobis similitudinez de nobili dñō optime ornata quaz latrones despoliauerunt: sicz ad camisiā dei devenit: alij⁹ expoliauit sibi camisiā. Credo q̄ magz credit se iniuriat̄ ab isto secundo q̄ ab alijs. Ita ꝓsona q̄ hz bonā vitaz portat camisiam albam p bonā famā z vestes ex auro z serico cū margaritis que sunt bona opera. Sed quando peccat mortaliter depredat̄ a latronib⁹ inferni. sed ad hoc remanet sibi camisia alba. s. bona fama sed qñ tu revelas suū peccatū q̄ erat secretum: tunc denudas sibi camisiam. Magis peccatum facis q̄ si bona exteriora sibi furatus fuisses: qz melius est nomē bonū q̄ diuitie multe. Super auz z argētum est bona gra. i. bona fama. Prouer. xxij. Si ergo qui furat̄ pecunias vl alia bona tenet̄ ad restitutionem si vult saluari quāto magis necessario restituēda est fama. Jō. Aug. Non pigeat ex ipo ore ferre medicamenta vī facta sunt vulnera. ¶ Octau⁹ grad⁹ est iniuriarū remissio. Si oīdie iustitie vultis iustitiam. hoc potestis licite. Sed in oīde vīo non teneatis desiderium vindicte: sed exemplo xp̄i qui in cruce pepcit omnibus parcatis inimicis dicendo Dñe vt parcatis mihi et remittatis mihi iniurias quas feci vobis. ego remitto iniurias inimicis. Cū dicit xp̄s. pater me⁹ celestis tradet vos tortoribus: si non remiseritis vnusquisq̄ fratri suo de cordibus vestris. Mat. xviij. Nonus est eucharistie cōmunio hic cōpletur pnia. In isto gradu iungimur deo. Dia em̄ p dicta sunt preparationes ad ascensum celestē. Sed pfecta medicina z vītus animam secum trahēs ad celum est eucharistia. Nota exēplū de cōtione hugonis de sctō victore. Jō. xp̄s. Ego sum panis viuus q̄ de celo descēdi. Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Jo. vj. Dicat̄ ꝫ illos q̄ nō cōicāt ꝛc. De q̄b⁹. Jo. j. In ppria venit z sui eū non receperunt

¶ In festo corporis christi: z hoc de corpore xp̄i glorioso: scilicet sancto sacramento. Sermo. j.

Ego accepi a dño qđ & tradidi vob. Verbū istū hr̄ tertualiter.s. ad Cor.xj. & recitatū est statiz in epla hodierna. Scōz q̄ totū festū hodiernuz est de illo sancto & glouoso: sacramento altaris: sic erit & finno nr̄. Et habebim⁹ mlt as bonas speculationes p intellectus illuminatione & animaz consolatione & alias moralitates: pvite correctione sed saltē pi⁹ ꝗgo maria. Pro huius ꝗbi declaratione & materie p̄dicande introductione sciendum q̄ tota credentia cordis quā habemus de isto sancto sacramento & locutio ois quā facim⁹ de eodem tota dz esse fundata i sancta scriptura. Ita q̄ cor nō dz se plus extendere ad credendū nec os ad loquendum: nisi quantū habemus ex sacra scriptura. Nō est ꝓpter altitudinē & subtilitatē trās scendentē hui⁹ sacramēti: qđ excedit oēz intellectū naturalē & scientiam philosophicalez & oē posse nature. Qui ergo de hoc sancto sacramēto vellet credere vel loqui sm intellectū naturalem aut sciētiam philosophicalē vel posse nature: erraret & deficeret in multis sicut q̄ vellet numerare sm intellectū quot palmi sen cubiti sunt abhinc vsq̄ ad celuz: & q̄t passus ab oriente vsq̄ ad occidentē: vel quot sunt grana arene & gutte aque: erraret & deficeret. Jō dicit scriptura. Eccli iij. Altiora te ne q̄sieris. s. intellectu naturali: & fortiora te ne scrutatus fueris. s. scientia phicali: sz q̄tibi p̄cepit deus. s. in sacra scriptura: q̄ est os eius hns duo labia. s. duo testamēta. Superuse est nouum testamentū: inferi⁹ vetus testamētum. Jō ait dns. Si, separaueris p̄ciosū a vili quasi os meū eris. hiere. xv. Illa cogita semp. Jō nō dimittēdo rōnes naturales & phicales: solū recipiā auctoritates de sacra scriptura: q̄ nolo aliquid dicere nisi q̄ dns dicit in sacra scriptura & tūc potero dicere thema. Ego accepi a dño: nō a pho: nec a ꝗgilio: nec naturale ingenio: sz a dño. s. in sacra scriptura qđ & tradidi vob. Patet thema. Inter cetera mirabilia & secreta hui⁹ sacramēti sunt quinq̄ principalia que dicaz vobis modo sm sanctam scripturam.

Primū est mutatio substantialis.
Scōm operatio sacerdotalis.
Tertium habitatio sacramentalis.
Quartum preceptio sensualis.
Quintum receptio vsualis.

¶ In his sunt altitudines & difficultates hui⁹ sacramenti. Si dicat. Un̄ habetis hoc frater. Rndet thema. Ego accepi a dño: & nō tradā vobis. Primuz mirabile & altum secretū hui⁹ sancti sacrificij est mutatio substātialis. Dupler ei est mutatio. vna ē accidentalis alia substātialis. Mutatio accidentalis est q̄n accidēs vel qualitas mutat i creatura manente eadē substātia. vt est mutatio de albedine i nigredinē: vel de sanitate in infirmitatē: vel de caliditate in frigiditatem. vel de paruitate in magnitudinē sm q̄ mutat puer sed substantia manet. eadē tales mutationes dicunt esse accidentales. Mutatio substātialis est q̄n nō solū accidēs: sz etiā substātia mutat. vt si lutum mutaret in auz vl plumbū in argētū. non solū accidētia mutarētur. sz ēt substantia. In isto aūt sacramēto solū fit mutatio substātialis & nō accidētalis. q̄ substātia panis & vini non manent facta q̄uersione sz accidētia eorum manēt. In isto aūt sacramēto deficiunt due regle phie. Prima q̄ dicit q̄ q̄cūq̄ fit mutatio substātie: & accidentiū. Nō: q̄ accidētia nō migrāt. i. trās mutāt de subiecto in subiectū: q̄ si lutū mutat in auz: ēt q̄litas ei⁹ mutat. Sz i hoc sacramēto ē oppositū: q̄ substātia panis ꝗtute ꝗbor mutat i corp⁹ x̄pi: accidētia aūt non: q̄ eadē albedo & q̄ntitas & rotūditas odor & sapor remanēt que prius. Nō gubernādo vos p rlas phie in hoc sacramento oporteret errare & deficere. Et facta mutatiōe adoram⁹: sz nō adoram⁹ id qđ videm⁹. s. albedinē nec rotūditatē: sz rpm vez deū & hoiem intra cōtentū. ita vere & realr vt in vtero ꝗginis fuit vel in celis ē. De hoc vide. s. Tho. iij. pte. q. lxxv. ar. j. Quēadmodū. eīn milites adorāt regē intra cortinas q̄n audit missam: sz ipm nō vidēt: ita nos adoram⁹ xp̄z intra illa accidētia quasi intra cortinā existentē. Scōa regla phie deficit ēt i hoc scō sacō q̄ dicit q̄ nulla mutatio substātialis est integra q̄ semper

remanet materia prima: quā phi vocāt yle. qr si vnum mutaf in aliq̄ materia prīa que est in termino a quo est eadez cū illa que ē in termino ad quē: qr eadē ē materia oiz gñabilīū ⁊ corruptibilīū. In hoc sacō sacro hec regla deficit qr nihil remanet de materia nec de forma substantiali panis: qr totū mutaf in corp⁹ xpi. De hoc vide sctm Thom̄. iij. pte. q. lxxv. ar. v. ⁊ vi. Jō opz q̄ hō nō regat se hic per regulas phicales q̄ deficiūt: sed sm̄ sanctā scripturā in psalterio que dicit. Hec mutatio. s. substantialis dextre excelsi. Mutatiōes nature sūt de sinistra sed ista dextre excelsi. Et seqf. tu es deus q̄ facis mirabilia. s. ista p̄dicta. Sic de mutatiōe vini in calice in sanguinē xpi. Moraliter habetis hic doctrinam q̄ debetis xp̄m adorare i hostia cōsecrata sine dubio ⁊ sine cōditione. Aliqui p̄sumptuosi ⁊ pterriti cadūt in errorem: dicendo qñ adorāt. adoro te si tu es xp̄s. Nec grates nec gr̄as. qr ēt lignū vel lapidem vel canē posset⁹ adorare isto mō cū cōditione. Jō sine p̄dicione debetis adorare. Nō: qr p̄dictio dubitationez includit: ⁊ deꝰ vult adorari firmit̄ toto corde spiritu voluntate ⁊ devotione. Jō dō. Tollite hostias ⁊ introite in atria eiꝰ odorate dñm in atrio sancto eiꝰ. p̄s. xcv. Nota tollite hostias: ꝟ loquit̄ p̄bytez. Et introite in atria eiꝰ hic loq̄t̄ ppl̄o. Adorate dñz. s. tā sacerdotes q̄ ppl̄s. In atria. glo. i. in corde sine dubio ⁊ sine p̄ditiōe. Diceret aliquis. Si sacerdos non dixit verba vel si nō sit ordinatus nō p̄secrauit. q̄ ꝛc. Rñdeo q̄ sacerdos solū dānabit̄. ⁊ non est periculū vob. Jō adoretis sine dubio: ꝟ em̄ habituali habeatis i corde hoc q̄ si oppositū sciretis nō adoraretis ⁊ hoc sufficit: tñ hoc nō dz exprimi vobis: ꝟ simpl̄r adorare debetis. Ecce primū mirabile secretū: qđ est ego accepi a dño in scriptura ⁊ tradidi vob. Secūdū mirabile huiꝰ sacramēti ē operatio sacerdotalis. s. q̄ sacerdos existēs i terra dz ptātēt aperiat celos ⁊ faciat descēdere filiū ꝟginis marie i altari i manibus suis. Magnū mirabile reputatur in moyse q̄ fecit descendere mānā de aere: vt habet̄ Exo. xvi. Et de helia qui fecit descendere ignē de sphera ignis ad cōburendum: duos quinq̄agenarios vt hr̄. iiij. Regū. s. Maꝰ mirabile est hic q̄m sacerdos non de aere nec de sphera ignis nec de celo lune: nec de celo mercurij: nec de celo veneris: nec de celo solis: nec de celo martis: nec de celo iouis nec de celo saturni. nec de celo stellato siue firmamento: nec de celo crystallino: sed de celo empyreo facit xp̄m descendere. Ecce operatio sacerdotalis. Scitis q̄ q̄ñꝰ ego maria salutata p angelū gabrielem p̄sentiēs dixit. Ecce ancilla dñi ꝛc. Luc. j. In vltimo ꝟbo celū fuit aptū ⁊ filius dei descendit in vtero suo: ⁊ angeli ⁊ virgo adorauerunt ip̄m in vtero: ⁊ sicut os virginis aperuit celū: ita os sacerdotis: ⁊ excellēt⁹. Nō dixit placebit virgini marie si dico veritatē: q: ꝟgo aperiēdo celū habuit dicere octo ꝟba. p. primū. Ecce. se cūdū ancilla ꝛc. quousq̄ dixit totū tunc eñ celū fuit aptū ⁊ ip̄a p̄cepit. Et sacerdos solū dicit q̄nq̄ ꝟba: ⁊ q̄ñ dicit vltimū ꝟbū. s. meū. tūc celū aperit̄ ⁊ xp̄s est in hostia. Jtē ꝟgo maria tolū semel aperuit celū ꝛc. ſz sacerdos q̄libꝫ die: ⁊ q̄libet missa. Jtez in vtero ꝟginis descēdit paruꝰ: nōnta magnꝰ sicut formica: ⁊ passibilis ⁊ mortalis: sed in hostia descēdit ita magnꝰ vt est in celo: vt fuit in cruce: nec passibilis nec mortal. sed glorioſus ⁊ ipassibilis. Greg. Quis eñ fidelū hr̄e dubiū possit in ip̄a immolationis hora ad sacerdotis vocē celos apiri: ⁊ in illo iesu xp̄i mysterio angelo q̄ choros adesse ima sūmis sociari ⁊ celestiꝰ terrigi vnū idēq̄ ervisibilibꝰ: atq̄ invisibilibꝰ fieri Greg. in. xij. dialo. ⁊ hr̄ de pse. di. ij. qđ sit sanguis. versic. q̄s em̄ fidelū. Nota q̄liter intelligit̄ celos apiri. quēadmodū de manifestatione materie secrete dicit̄ Mihi aperuit cor suū nō q̄ corrūpat̄ vel diuidat̄: ſz q̄ secretū manifestat̄. Ita dixit Dalila de Sāsone philisteis. Nunc aperuit mihi cor suū. Judi. xvi. Ita de filio dei q̄ est secret⁹ i celo empyreo: q̄ descēdit i hostiā p̄secrat̄: illa descensio ⁊ aptio celoꝝ. Hic est panis q̄ de celo descēdit. Si q̄s māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Jo. vi. Si dicat. Christꝰ de celo descendit in hostiā: ergo recedit de celo. Rñdeo q̄ non dimittit celum. Ad hoc nota duas similitudines. Prīa

de domo hñte cētum foramina vel mille foramina: in qlibet intrat radi⁹ solis ⁊ tñ nō recedit de celo. Ita xp̄s radi⁹ dei p̄ris descēdit in quālibet hostiā: ⁊ tñ nō dimittit celū. Scōa de voce mea q̄ est in qualibet aure, vestra. Jā videtis q̄t aures sunt hic. Nō credo q̄ quilibet habz duas ⁊c. qm qualibet est vox mea: et tñ nō recedit a me. Si verbū corruptile et trāsitouū: pōt tñ ēt omagis ꝟbū eternū de quo Jo.j. In p̄ncipio erat ꝟbū ⁊c. Jō Dō. Dñs in tēplo sancto suo: ⁊ sit dñs i celo sedes eius. Si ꝟgo grauida erat templū dei: ita hostia cōsecrata est grauida. Templū dei pōt dici vbi sunt angeli: vt dicit Greg. q̄ rex non vadit solus si non haberem⁹ oculos lippos: nec aures obturatas videremus ⁊ sentiremus eos cantantes. Sicut aliq̄ sancti vt beatus Tho. de aq̄no ordinis fratrū p̄dicatoz qui ordinauit officium hodiernum q̄ cantat. Panis angelicus fit panis hominū dat panis celic⁹ figuris terminuz O res mirabilis māducat dñm seruus paup ⁊ humilis. Notaūr ptz qualr mūdus dz esse sacerdos q̄ hz iudicē ⁊ circū datur angelis ⁊ man⁹ ⁊ digiti implētur angelis. Si est bon⁹ dicūt angeli. O bñ dicte maiorem grāz habes quā nos ⁊c. Si sit malus: luxuriosus: ꝑcubinarius lusor ⁊c. dicūt angeli xp̄o. Dñe vultis vt occidam⁹ illū p̄ditorē? Rñdet xp̄s. Nolo morē pctōris: sed vt ꝑuertat⁹ ⁊ viuat. Ezech. xviij. Questio est hic quā forte facitis vos iam in cordibus vr̄is. Si sacerdos sit male vite luxuriosꝰ ⁊c. An talis hz illā potestatez ꝓsecrandi ⁊c. q̄ de bono sacerdote bñ credimus? Rñdeo q̄ tā bonus q̄ malus sacerdos dicēdo verba consecrat vere. Ad hoc nota siūtudinez de duobus canalibus aureo ⁊ ligneo: ꝙ que aqua ab eodem fonte venit in ortū ad riganduz caules. Qui caules erunt meliores: nunquid tñ valēt vnī ēstum aliq̄ ex quo aqua est eadem: q̄ bonitas caulū non est ꝟtute canalū sed virtute fontis. Ita in ppōsito. Fons vnde ꝓcedit aqua totius mundi ⁊ sapientie est xp̄s. Fons sapientie verbum dei in excelsis. Eccli.j. Canalia ꝙ que transit aqua consecrationis sunt sacerdotes. Hostie sunt herbe vel caules de terra tritici nō de alia materia. Canale aureū est bon⁹ sacerdos ⁊ deuotus: ligneū est sacerdos male vite ꝑcubinarius: simoniac⁹ ribaldus ⁊c. tñ q̄libet ꝟbe ꝓsecrat non virtute sacerdotis sz xp̄i. Xp̄s aūt in fine faciet vt dñs ait. Qui postq̄ vsus est canalibus. Canale aureuz ponit in thesauro in capsa celi. Qui mihi ministrat me se quat: ⁊ vbi sum ego illic ⁊ minister meꝰ erit. Jo. xij. Canale ligni putridi ponit in ignē ad cōburēdū in inferno. Jō apls Probet aūt seipm hō: ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat. Qui eñ māducat ⁊ bibit indigne iudiciū. s. dānationis sibi māducat ⁊ bibit nō dīudicās corp⁹ dñi. j. Cor. xj. vbi dicit glo. Ambro. Ita punitur ac si xp̄m ꝓpr̄ manib⁹ interfecisset. Ecce hec opatio sacerdotalis: et vñ scitis hoc frater. Ego accepi a dño q̄ ⁊c. Tertiū secretum mirabile huius sacramenti est habitatio sacralis. O mirabile est q̄ totus xp̄s in tā parua ēstitate habitet. Dices tu qualr est hoc possibile. Itē q̄o est possibile q̄ q̄n frāgit hostia non frangitur totus xp̄s: imo totus integer manet: ⁊ in qualibet particula fractionis. hic deficit ois rōa p̄hie verūtamen p cōsolatione vestra ostēdā vobis siūtudinem ad oculum de imagine vestra ēstunc̄q̄ sitis magn⁹ q̄ tota recipitur in speculo: ⁊ si essent centum milia ⁊ vltra specula coram vobis in oibus esset imago vestra: ⁊ si frāgatis speculum tñ non frangit imago: imo in vnaquaq̄ particula eius manet integra Et nunq̄d deus pater potent tñ de imagine sua q̄ est xp̄s. Xp̄s est imago inuisibilis dei. ij. ad Cor. iij. ⁊ Col. j. hostia ē speculū: diceret aliquis. Non est sile de imagine in speculo q̄ non est corporalis ⁊ de xp̄o in hostia q̄ hz vez corpus. Dico q̄ imo: q̄ subtilius est corpus ghosuz ēs̄ imago q̄ modico panno impedit ne intret speculū. Corpus aūt glorioſum a nullo pōt impediri: subtilꝰ est lucevoce ⁊c. etiam imagine. Jdeo dictus ꝟbis statim totū corpus est in hostia tā ēs̄ imago i speculo. Jdeo de ista hostia ꝓsecrata pōt dici. Cādor est lucis eterne ⁊ speculū sine macula dei maiestat⁹ ⁊ imago bonitat⁹ illi⁹. Sap. vij. No. Cādor ē luc⁹ eterne ēstū: ad diuinitatē q̄ est ibi. Pro q̄

sciēdū q̄ vi⁹ ꝟbor̄ solū est ibi.s.sub specie panis corp⁹ xp̄i:sed ex reali ꝓcomitātia est etiā ibi alia:q; corp⁹ xp̄i est ibi corpus viuū q̄ nō est sine aīa nec sine sanguie. Si in triduo aplī ꝓsecrassent solū fuisz ibi corpus xp̄i mortuū q̄le tunc erat:sed nō est viuū cū alia ⁊ sanguine sīl ⁊ diuinitate. Ut ꝟbor̄ solū est ibi corp⁹ sed cōcomitatiue est ibi alia cū excellētijs ⁊ diuinitas cū oib⁹ pfectionib⁹. Sicut si aliquis dñs inuitaret aliquē magnū dñm vel p̄latū adp̄ādiū ⁊ ille secum duceret scutiferos ꝟtute ꝟbi inuitātis solum est ibi dñs ille vel p̄lat⁹:sz ex ꝓcomitātia vī associatione sunt ēt ibi scutiferi. Ita sacerdos ꝓsecrādo vi ꝟbor̄:non consecrat nisi corpus xp̄i p̄cise:sed cōsequunt̄;ip̄m aīa sāguis ⁊ diuinitas. Ideo cogita q̄d tu māducas q̄n cōicas:q; de oib⁹ rebus corporalib⁹ ibi est melior.s.corp⁹ xp̄i de creaturis spūalib⁹ excellētior est ibi sz aia xp̄i sup oia aūt q̄ de⁹ fecit vel faciet vel pōt facere est diuinitas q̄ etiā est ibi. Jō dicit autoritas candor est lucis eterne.s.q̄ntū ad diuinitatē. Jō hostia est rotūda q̄ sīgt eternitatē dei:⁊ speculuz ⁊ sine macula q̄ntū ad aiaz. Ideo hostia dz esse purissima ⁊ alba. Et imago bonitatis dei q̄ntū ad corpus p q̄ cōpleuit suā bonitatē in ope redēptionis. Moraīr habemus hic doctrinā q̄ si digne volum⁹ cōicare habeam⁹ tria.s.candorem lucis eterne p verā credētia sine errore ⁊ falsa opinione. Scō speculū sine macula p castitatē. Tertio q̄ habeam⁹ imaginē bonitatis illius p firmā amicitiā:q; sicut xp̄s noluit recipe vindictā de inimicis suis:nec vos de vr̄is amore sui. Jō xp̄s. Beati pacifici q̄n filij dei vocabunt̄ Mat.v. Nota pacifici fm ethymologiā i.pacē faciētes ⁊ maledict⁹ est q̄ pacem impedit de q̄bus pōt dici. Dānati guerrifici q̄n filij diaboli vocabunt̄. Quartū secretū mirabile est p̄ceptio sensualis q; sensus corporales vident decipi circa eucharistiā:q; aliud sentit̄ q̄ credat̄:q; oculus nō videt xp̄m sz albedinē nec auditur xp̄s nec odorat̄. Quare hoc? Xp̄s bene posset facere q̄d sicut imago videt in speculo ēt ipse videret in hostia sicut a multis sanctis fuit ibi visus. Sed hoc non vult duplici ratione. Prima necessitatis. Scōa vtilitatis. Necessitatis quia opz cōicare:q; sicut totū nr̄m malū venit nobis ex esu fruct⁹:ita vult de⁹ q̄d totū bonū veniat nobis ex esu fruct⁹. De q̄ dī virgini marie. Bñdict⁹ fructus ventris tui iesus xp̄s. Et abominabile esset carnē humanā visibilr comedere ⁊ sanguinē bibere. Sed sicut medicus coopit pillulā oblata vel hostia ne p̄sonis delicatis sit fastidiosa:ita xp̄s medic⁹ nr̄ cui⁹ caro est pillula nostre salutis:q; aīr nō possemus saluari nisi p cōionē:cooperit ne videatur neq; sapor carnis sentiatur ⁊c. Ecce necessitas. De quo ait prophetа Esa. Te adorabunt.s.in hostia ꝓsecrata teq; dep̄cabunt̄. Tm̄ in te est deus:et non est deus absq; te. Uere tu es de⁹ ab scōditus deus isr̄l saluator. Esa.xlv. Nota tm̄ in te est de⁹. Jsta dictio exclusiua tm̄:excludit alia sacra in q̄bus nō ē de⁹ nisi figuratiue solum in isto sacro realr ⁊ p̄sonaliter. De hoc vide.s. Tho.iij. par.q.lxxv.ar.j. Non dicit sīlitudinarie sed vere. Caro mea vere est cibus ⁊ sanguis meus vere est potus:cōstruitur sic Cibus ille vere est caro mea:⁊ pot⁹ ille vere est sanguis meus. Jo.vj. Scōa rō ē vtilitatis.s.nostri meriti. Articulus de hoc sacro est valde magni meriti ꝓpter difficultatem sensuuz q̄ iudicāt oppositum de hoc q̄ credimus. Si em̄ creditis q̄ hostia sit alba nec grates habetis q; ad oculū videtis. Sed meritū est credere q̄ ibi sit xp̄s quē nō videtis. Greg. Fides nō hz meritū vbi humana rō p̄bet experimentū. Sed meritū est credere: q; ipse dixit q̄ realiter. Jpse em̄ non potest mentiri nec decipere. Ideo facimus sibi magnū honorem credēdo simplr dicendo. Dñe lz intellectus meus nō capiat hoc mysteriū:tn̄ credo ex quo vos dicitz. Jpse dicit. Beati q̄ nō viderūt ⁊ crediderunt. Jo.xx. Multi sancti xp̄m viderunt in hoc sacro. Quintū secretū mirabile ē receptio vsualis q; pmittit ⁊ vult a nobis non solū adorari:sed recipi fm vsuz ⁊ cōsuetudinē ecclesie. Sacerdotes quolibet die celebrando bene parati ⁊c. Persone deuote quolibet mense ex bono cōsilio. Alij aūt semel in anno.s.in pascha ex p̄cepto aliter nunquam recipiētur in celo. Dicunt angeli. O res mirabilis

mãducat dñm seruus pauper z humilis O magnũ mirabile est hoc z quare facit quale vtilitatẽ habet. Dico q hoc instituit duplici rõne. Prima ppter honorez suũ. Scda ppter pfectũ nostrum. Honor est regi victorioso recipi fideliter ĩtra castra q̃ bellãdo acq̃siuit. Et p oppositum dedecus q̃n nõ permittunt ipm intrare. We quib⁹ dixit ioãnes. In ppria venit z sui eũ nõ receperũt. Jo.j. Szbñ pmiserũt intrare iumẽta: pullos: capones ꝛc. Secũda ratio est ppter nrm profectum. Si rex vel papa faciũt gras magnas vbi bene recipiunt: cõto magis xps rex z papa simul: ex cui⁹ digna receptione ineffabiliter pficiũt xpiani. Dñs. Memoriã fecit mirabiliũ suoz misericors z miserator dñs escã dedit timẽtibus se. ps. cx.

¶ De corpore christi. Serm. ij.

Hoc facite in meaz cõmemoratioe. Uerbuz istud hr̃ terminaliter. j. ad Coz. xj. c. z recitatiue i epla pñtiũ octauarũ. Inter ola sacra ecclesie sacrm eucharistie expressi⁹ z ppius repñtat nobis z ostendit amorẽ z charitatẽ xpi ihesu ad nos: ac passionẽ z mortẽ quas xps p nobis sustinuit. Jdeo de hoc modo volo predicare. Materia erit deuota: z prius saluteꝝ virgo maria. Sanctũ sacrificiuz altaris hz duas cõditiones vel ppietates. Prima q est ꝟitas plena. Scda q̃ est figura vera. De prima q xps plene z realiter verus deus z verus hõ in aia et corpore glorioso est in hostia cõsecrata: quẽadmodũ est in celis: z oculis corporalibus non videat a nobis: tñ ibi est veraciter iuxta ppheti. Vere tu es de⁹ absconditus: deus israel saluator. Esa. xlv. Et loquebat de xpo. Jsto respectu fit festũ hoc hesternũ. Scda cõditio seu propietas q est figura vera. s. passionis xpi que nobis ppissime representat in hoc sacrificio. Quia sicut xps fuit eleuat⁹ et crucifixus iter duos latrones: ita hostia cõsecrata eleuatur duab⁹ manib⁹ dextera, z sinistra q̃ significãt latrones: z sicut tunc corp⁹ xpi erat albũ ex sanguinis effusione: ita eleuat hostia alba. Jõ q̃n vr dz cogitare xpianus. Tali modo fuit redẽptor meus in cruce eleuatus. Et sicut xps obtulit sanguinẽ suũ patri i pretiuz p oibus sibi credẽtibus z obedientib⁹, ita sacerdos offert caliceꝝ. Ecce qualiter hz figurã verã. Jdeo dicit collecta huius festiuitatis. De⁹ qui nobis sub sacramẽto mirabili: passiõis tue memoriã reliq̃sti ꝛc. Jõ de hoc sacro dicat thema. Hoc facite i meã cmemorationẽ ꝛc. Inuenio q sacrata passio xpi ex ordinatiõe diuina vt memoret a nobis repsentat q̃ncq̃ sensib⁹ nostris scz visui: auditui: odoratui: tactui z gustui. Passio xpi ad oẽs ptes intellectus repñtatur: qr dicit phus q nihil est in intellectu quin prius fuit in sensu. Quicq̃d est i corde naturaliter hz intrare per aliquã partẽ sensus. Jdeo in qualibet parte posuit signũ sue passiõis dicens. Hoc facite in meã cõmemorationez. Primo passio xpi repsentat visui. Qr vult dñs q in terra xpianoz nõ solũ in ecclesijs seu locis religiosis: sed etiaz extra per vias cruces eleuent. Ratio: vt q̃n transis per viã z vides crucẽ habeas memoriã de xpi passiõe dicendo. O dñe amore mei voluistis in cruce pati. Non intelligatis q cruces sint in ecclia seu in via vt adoretis illud lignũ vel lapidẽ aurũ vel argẽtuz vt dicũt stulti indei: sed vt adoremus xpm crucifixum quem repsentãt ad memoriã. Et de quo do vobis talem similitudinẽ. Si pater vel frater alicuius fuit in furca suspensus deinde sepultus q̃n trãsit iuxta illã furcaz z videt eã frater vel filius suspensi: totus alteratur z turbatur in semetipso: cogitãdo in hac furca pater meus vel frater fuit suspensus. Jta de nobis q̃n videm⁹ crucez statim debem⁹ cogitare: i tali cruce fuit suspensus redẽptor meus pater z frater meus z debem⁹ adorare dicendo. Adoramus te xpe ꝛc. Hoc fuit iam p Esaiaz pphetatũ q̃ fuit ante xpm p quingẽtos annos dicẽtẽ. O mnes habitatores orbis q̃ moramini in terra. Cũ eleuatuz fuerit signũ in mõtibus videbitis: z clãgorẽ tube audietis. Esa. xviij. Nota cũ eleuatũ fuerit signũ: nõ dicit q̃ signũ. Jdeo cum dicit signũ absolute: p excellẽtiã intelligit de signo crucis: sicut q̃n dr phs absolute itelligit Aristo. q̃n dr apls intelligitur Paul⁹ p excellẽtiã. Jdẽ i pposito de signo crucis. Nota clãgorem tube: qr q̃n

xp̃ianus videt crucē: statim in corde suo debet sonare illa tua. Jesu nazarene rex iudeorum miserere mihi pc̃ōri ꝛc. Ecce sig-nū ad oculos ad videndū ꝛ memoraduz xp̃i passionē. Nota q̃ ante iesu xp̃i pas-sionē p mille ꝛ q̃ngentos annos iam iu-dei adorabant crucē vt hr̃ Numeri. xxi. No. hystoriā de serpēt⁹ eo q̃ iudei mur murauerūt cōtra moysen ꝛ aarō. Et de⁹ misit serpentes ꝛc. Orauit autē moyses deū pro pplo. Et locutus est dñs ad eum. Fac serpentē eneū ꝛ pone eū pro signo q̃ percussus aspexerit eū viuet. ꝛ dicit text. q̃ moyses fecit serpētē eneū: ꝛ posuit eum p signo quē cū pcussi aspicerēt: sanabā tur. Nu. xxi. Ecce signū p̃muz. Ergo hoc facite. s. eleuādo crucē in meā cōmemora-tionē. Sc̃do xp̃i passio representat audi tui: vt p aures intret memoria passionis ad cor. Nihil em̃ tm̃ mouet cor creature ad deuotionez ꝛ peccatoꝝ contritionem quantū memoria passiōis xp̃i: nec aliq̃d est q̃ tm̃ inflāmet cor ad eius amorē ꝛ di lectionē. Nota ad hoc similitudinem de illis duobus magnis amicis oino sīlib⁹ ꝛ accidit q̃ vnus eoꝝ fecit furtum. p quo capt⁹ ꝛ suspensus fuit ad suspendēdū. Q̃d sciēs amicus eius ex amore nimio nō po tuit sustinere q̃ amicus suus suspēderet ꝓpter q̃d venit ad captionē ꝛ induit sibi vestes amici capti: ꝛ suas restituit ami co capto: dicēs. Vade: q̃ ego amore tui suspēdar vt tu euadas. Et ita factū ē: fur euasit: ꝛ ille amic⁹ fuit suspēsus. Modo dicat q̃ tū tenebatur illū amicū diligere Profecto intantū q̃ quādocūq̃ recorda-bat̃ vel loquebat̃ de illo statim flebat ex amore. Ita proprie est de dño iesu xp̃o. Ipse em̃ ꝛ genus humanū sunt duo ami ci valde dilecti: intm̃ q̃ amor xp̃i ad ge-nus humanū excedit omnē amorē. vnde apl̃s. Propter nimiaz charitatē suā qua dilexit nos. ad Ephe. ii. Propter nimiaz. No. excessum dilectiōis humanū autem genus ex furto. s. ade: erat sīliatuz ad su spenduz inferni. Sed q̃d fecit filius dei. Profecto iesus xp̃s vt ille fidelis amic⁹ venit ad captionē huius mūdi. s. in icar-natione ꝛ indutus est vestem latronis. s. humanitatē. Qui cū i forma dei esset nō rapinā arbitrat⁹ est se esse equalē deo: sz semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs in sīlitudinē hoim factus ꝛ habitu inuentus vt homo ꝛc. ad Phil. ii. ꝛ vestē suā restituit amico. Vestis xp̃i est dei fi-liatio p eternā generationē. hac veste fi-liationis restituit amicū suū per tempo-ralez generationē. sc̃z in baptismo. dedit eis potestatem filios dei fieri his qui cre dūt in nōie eius. Qui nō ex sanguinibus neq̃ ex volūtate carnis neq̃ ex volūtate viri: sed ex deo nati sunt. Et verbuz caro factum est ꝛc. Jo. i. Et filius dei p amico fuit suspensus: nec fuit cognit⁹. Si enim cognouissent nūq̃ dñm glorie crucifixis-sent. i. Cor. ii. Et humanū genus euasit Ecce qualē rōnem habem⁹ diligēdi chu stuz. Possemus habere maiorem. Certe nō. Ideo q̃n audim⁹ loqui de eo ꝛ de ei⁹ passiōe: statim cor nostruz debet moueri ꝛ inflāmari ad eius deuotionē ꝛ dilectio nē: ad eius seruitiū ꝛ peccatoꝝ vitationē quibus offendit̃. De hoc ꝓpheta dauid Dixit dñs ex basan conuertā: cōuertam in pfundū maris. Ut intinguat̃ pes tu⁹ in sanguine: lingua canū tuoꝝ ex inimi-cis ab ipso. ps. lxvii. Nota secreta basaz ꝯm interpretationē hebraicā: idē est q̃d pfusio. Ille est in basan qui est in pfusio-ne pc̃ōꝝ: q̃ nullum ordinē tenet: nec ora tionis: nec cōfessionis ꝛc. sed sicut bestia ambulat de pc̃o in pc̃m. De tali dicit dñs. Ex basan cōuertā: sz em̃ sit in pc̃is antiquatus ego cōuertā. Dñe ꝛ quō. Re spōdet cōuertā in pfundū maris contri-tionis. Quia cōtritio nō est nisi amarus dolor peccatorum. Verbigratia. Q̃n reli-giosus q̃ vixit ad libitū: nō seruādo regu lā ꝛc. Et deus facit sibi gratiā q̃ contem̃ dicēdo. O miser: ꝛ quid erit de me ꝛ tūc conuersus est ex basan in ꝓfundum ma-ris. Idē de sacerdote ꝛ de laicis homini bus ꝛ mulierib⁹. Et qualiter seu quō fiet ista cōuersio in ꝓfunduz maris dicit pa ter filio. Ut intinguat̃ pes tu⁹ in sangui-ne. Inferior pars corpis est pes: superior aūt caput. Sic etiā in xp̃o sunt due ptes i. due substantie. Et superior pars est di uinitas tanq̃ caput. Et inferior pars est humanitas tanq̃ pes. Sz iste due sub-stantie solum faciunt vnā personā. Di-cit ergo ex basan conuertam: conuertaz in profundū maris. Et quomodo. vt in-tinguatur pes ei⁹. i. corpus eius q̃ tinctū

fait in sanguine in capite p spinarū coro
nationē in toto corpore per flagellatio-
nē in brachijs z manib⁹ per clauationē.
Idē de pedib⁹. Et lingua canū tuor. xp̄s
est pastor: ei⁹ oues sunt xp̄iani. Ego sum
pastor bon⁹ z cognosco oues meas. Jo.
x. Pastor aūt hūs oues indiget canib⁹:
alis lupi ꝛc. Isti canes sūt predicatores
q̄ latrāt ꝯ lupos inferni. Jō p̄dicatores
sepe debēt loq̄ de xp̄i passione. Jō dicit.
Lingua canū tuor. i. p̄dicator. de xp̄i pas
sione predicātiū. Sic em̄ cōuertit pet̄r.
Quis em̄ esset ita infidelis z obstinatus
q̄ qñ audit xp̄s tam crudeliter passus est p
me q̄ nō caueat a peccatis ne xp̄m offēdat
Et sic ex. inimicis. i. demonibus liberat
peccator non a predicatorib⁹ nisi instru
mētaliter: sed ab ipso. s. liberamur faciēdo
pacē: remittēdo iniurias ab ipso. s. xp̄o:
qui exēplo eius q̄ pepcit totaui p crucifi
xorib⁹ suis. Nota hic qūo est duplex re-
missio. s. necessaria: alia voluntaria. neces
saria est remittere odiū cordis z desy-
derium vindicte. Voluntaria nepetat iusti
tiā quā iuste potest prosequi. Pater me⁹
celestis tradet vos tortorib⁹: qr si non di
miseritis hoibus peccata eor: nec pater
vester dimittet vobis pcā vra. Matt. vj.
Tertio xp̄i passio representat odoratui
s. in thurificatiōe. Quare creditis q̄ dēt
incēsus in ecclia in magnis festiuitatib⁹
nisi ad memoriā passiōis xp̄i. Jō qñ vos
sētis illū odorē suauē icēsi. debetis cogita
re qualē odorē: z ꝑs odoriferū sacrificium
dedit alia xp̄i in passiōe: quā cū tanta pa
tiētia sustinuit deo patri z sanctis ange
lis in celo: z sanctis patribus in limbo.
Quinq̄ similitudines inuenio inter cor
pus xp̄i z thuribulū. Prima qr thuribu
lū est inferi⁹ clausum supra apertū. Ita
xp̄s clausus fuit ꝑ̄tum ad ista terrena z
mūdana: qr nihil voluit nec portabat pe
cuniam intīn q̄ ꝺr Marci. xj. q̄ circūspe-
ctis omnib⁹ cum iam vespera esset hora:
exijt in bethaniā cum duodecim. Ubi di
cūt glo. q̄ respiciebat si forte postꝫ p̄dica
uit inuitaret ab aliquo ad prandiū: als
ipe messiū apostoli colligebant spi-
cas ꝛc. Idem in sero si nō inuitabat ab
aliquo ad dormiendū: ibat ad desertū
dormire: sed supra terrā: qr tā erat desy
derū celeste. Scōa est qr qñ thuribulum
exit de operatorio est prefulgidū: sed tan
dē ignis vaporatiōe obscurat. Ita xp̄s
qñ exiuit de operatorio veteri ꝛginalis.
Argentarius qui operatus fuit euz: fuit
spūssanct⁹. Speciosus erat pre filijs ho-
minū. Dauid. Tanq̄ sponsus procedens
de thalamo suo. Sed igne passionis fuit
deturpatus: qñ fuit plagatus scopis vi-
debat leprosus deputata barba. ita q̄qñ
ego marta vidit eū nō cognouit eū iuxta
ꝓphe. Esa. Uidim⁹ eū z nō erat aspectus
z desyderauimus eū despectū z nouissi-
mum virorū: virū dolosum z scientē infir-
mitatem: z quasi abscōditus vultus ei⁹
z despect⁹ ꝛc. Esa. liij. Terna est qr thu-
ribulum est pforatuz. Ita corpus christi
fuit totū perforatū in capite per coronaz
spineā in manibus z pedib⁹ per clauos
in latere per lanceā: in toto corpore p fla
gella. Quarta est: qr thuribulū z prūnis
igneis plenū: ita corp⁹ xp̄i prunis illius
ignis de quo ipse dixit. Ignē veni mitte
re in terrā: z q̄d volo nisi vt accendatur?
Lu. xij. Cui⁹ prune sunt charitas: amor:
deuotio: virtus z hmōi. Quinta. qr thus
supra positū tandē euaporat fumū albū
suauissimū. Ita corpus xp̄i qñ de eo exiu-
it illa alacissima z purissima q̄ dedit
odorē suauissimū obediētie deo patri an
gelis ex eor⁹ reparatione: seruis patribus
ex eor⁹ liberatione: humano generi ex re
dēptione: mortuis ex mortuorū resurre
ctione. Ecce quare in ecclesijs dat incen-
sum vt etiā per nares memoria passiōis
xp̄i intret ad cor. De hoc autho. ad lite-
ram. Apoca. viij. Alius angelus venit et
stetit ante altare habens thuribulū au-
reum in manu sua: z data sunt ei incēsa
multa: z ascēdit fumus incensorū de ora
tionib⁹ sanctor⁹ de manu angeli coram
deo. No. alius angelus. Xp̄s nō fuit ange
lus: sz creator z dñs angelorū. Sed ange
lus idē est q̄ missus. Et q. xp̄s inquātū
hō missus erat a deo pre. iō dr angelus.
Sicut enim frater minor qui tenet vitā
z regulam beati Francisci dicitur alius
franciscus: z frater predicator alius Dñi
cus. Ita xp̄s missus a patre dicitur alius
angelus: z venit. s. in hūc mūdum z stetit
ante altare vbi obtulit sacrificium p no
stra redemptione. Fuit crux in mōte cal
uarie fita vbi stetit: qr non mouebat ni-

si vt crucifixores dicebāt: qñ dicebat sibi
depone vestimēta dicebat libenter: et sic
de alijs. habēs thuribulū. s. ei⁹ corpus
sctm̄ aureū exvalore i manu sua. i. ptāte
qz in manu sua erat mori vel nō. Nemo
tollit dicebat xp̄s aiam meā a me: sz ego
pono eā a meipso. ptātē habeo ponēdi
eā: z potestatē habeo iterū sumēdi eam.
Jo. x. Et data sunt illi icēsa multa: q̄ fuit
orationes sctōz qz oēs desiderabāt suaz
passionem. Angeli vt ruina eoz repara
ret. Sci patres vt liberarent. Et ascēdit
fumus incensoz ꝛc. Hoc dixit Aplis cla-
rius. Christ⁹ dilexit nos z tradidit semet
ipsuz p nobis oblationē z hostiā deo in
odorē suauitatis. ad Ephe. v. Quarto xp̄i
passio repsentat tactu p pnialē afflictio
nē. Sēsus tact⁹ dat cognitionē inter cali
dū z frigidū inter molle z durum: inter le
ne z aspez q̄ nec visu nec auditu nec odo
ratu cognoscunt: sz tactu. Tūc aūt sens⁹
tact⁹ sentim⁹ xp̄i passionē qñ facim⁹ pe
nitētiā tūc em̄ sentim⁹ duritiā z asperi-
tatē passiōis xp̄i. Qñ hō dolet pterit z la
chrymat p pctis: tūc sentit passionē xp̄i
q̄ qñ fuit i agonia id est anxietate fact⁹
est sudor ei⁹ sicut gutte sanguis decurrē-
tis in terrā. Scōo qñ hō post cōtritionez
vadit ad cōfessionē: vbi coram̄ pfessore tan
q̄ coram̄ iudice vos accusatis dicēdo. P̄
ego feci hoc z hoc ꝛc. Tunc tāgitis xp̄m
qñ coram̄ iudice accusabat dicēdo. Iste in
cantator fecit hoc z hoc ꝛc. Sētitis qūo
est durū coram̄ iudice accusari. Tertio qñ
cōfessor sūm qualitatē peccatoruz dat vo
bis pniam: z vos acceptatis: tunc tangi
tis xp̄m qui acceptauit sniam vt crucifi
geret. Nō appellauit imo dicit Joannes
q⁹ baulans sibi crucē. Quarto qñ cū di-
sciplinis vos castigatis: tūc tāgitis chri
stum q̄ fuit grauiter verberat⁹ z tot⁹ san
guinolēt⁹ ducebat ad crucifigēdū. Quin
to cū ieunatis tāgitis xp̄m q̄ in sua pas
siōe ieunauit: z hora prādij mēsa fuit si
bi parata. Mēsa fuit canna arundinis.
mappa folia arūdinis: esca: spongia: po
tus acetū cū felle. Sexto qñ pseueratis i
bona vita p pniaz nec aliq̄ cā desistitis tē
tāgitis xp̄m q̄ noluit de cruce descēdere.
cū sibi dicerēt. Si rex israel est descendat
nūc de cruce ꝛc. Alios saluos fecit seipm
nō pōt saluū facere: nec ex pēa nec ex de
risiōib⁹ dimisit os onē suā immo ꝑstinua
uit z dixit centū z qnq̄ginta versus. Ecce
qūo sensu tact⁹ sentit passio xp̄i tāgendo
ōt Mar. vj. Quotq̄t tāgebāt eū salui fie-
bāt. Mar. vj. Sz aliq̄ tāgūt xp̄z aliter. s.
cū ense ligue ipm̄ inuadēdo z scidēdo: in
rādo z renegādo blasphemando. Isti pe
iores sūt iudeis q̄ nō fregerūt os. Talis
tact⁹ nō est pnialis: sed crialis. Auiseni
rectores vt hoc vitium corrigat. Alr ecce
q̄d ōt de⁹ rectoruz. Dñatores ppli mei
inique agūt z iugiter tota die nomē meū
blasphemat ꝛc. Esa. lij. Jō nō miremini
si habetis tribulatiōes. Quinto xp̄i pas
sio repsentat gustu i cōione. Ad hoc em̄
ordinauit hoc sanctū sacramētū: vbi de-
note cōmunicātes sentiūt dulcedinē sa-
poris palato aie. Christus in sua passio
ne sensit duos sapores: scz saporē dulcez
z aliū saporē amarū diuersis respectib⁹.
Et quis posset cogitare amaritudinem
passionis xp̄i. Dicunt doctores z spāli-
ter. s. Tho. in. iij. pte. Nullus dolor mar
tyrū pōt ei ꝓparī: nec laurētij: nec vicētij
ꝛc. Jō dicebat ipe. O vos oēs q̄ transitis
p viā: attēdite z videte si ē dolor sicut do
lor meus. Thre. j. Iste dolor erat i sensua-
litate in pte infima. Sz in pte supiori. s. i
mēte habebat tātā dulcedinē glie ip̄taz
hz mō in celo. Sic i cōione hō dz sentire
istos sapores. Primo amaritudinē pas-
sionis. Cogita q⁹ illa hostia ꝓsecrata sit
discus argēteus vbi est ille agn⁹ filius il
li⁹ bñdicte ouis virginis coctus in veru
crucis inter duos ignes. s. amoris z dolo
ris sic sentit amaritudo passiōis xp̄i gu-
stu aie. Quotiescūq̄ māducabitis panez
hūc z calicē bibetis morte dñi annuncia
bitis donec veniat ꝛc. j. ad Cor. xj. Sa-
por aūt dulcedinis sentit in cōione cogi-
tādo fructū z grās hs habem⁹ ex cōione.
Plus em̄ pficim⁹ in grā per cōionē q̄ꝑ
alia opa. qz ex bonis op⁹ hz merita mul
tiplicāt: tñ nō ex q̄libz bono ope augmē-
tat grā: sicut nec puer augmentat ex q̄li
bet bolo panis. Sed qñ hō cōicat digne
semp augmentat grā. Jō dicebat dauid
Gustate z videte qñ suauis est dñs scz
digne cōicantib⁹: beatus vir qui sperat
in eo. ps. xxxiij. Ecce quare dicit thema.
Hoc facite in meam cōmemorationem.

De corpore xp̄i. Sermo. iij.

Memoriã fecit mirabilium suoꝝ:escam dedit timentibꝰ se.ps.cx. In istis verbis describit ꝓpheta tria mirabilia huius sacri.s.figuram:naturã:z cultură. Memoriã fecit:escã dedit timentibꝰ se. Pro pio sciẽdũ est:ꝙ inter omnia mirabilia nre fidei maxia sũt illa q̃ de ꝟ sacro ꝓdicamꝰ z credimꝰ ꝙ.s.in hostia consecrata sit xp̃s deꝰ z hõ realiter z sumendo hostiã consecratã xp̃m sumimꝰ. Ut ergo ad credẽdũ oia que sunt in hoc sacramento:veraciter facilius nos induceret ꝯtũcũq; sunt mirabilia facta mirabilia inducat his similia vt rebꝰ mirabilibus fidẽ prebberent facta mirabilia. Jõ dixit. Memoriã fecit. Mirabilia aũt que videntur in hoc sacramẽto difficilia ad credẽdũ possunt reduci ad ser que inueniuntur precessisse ordinationẽ huius sacramẽti in rerũ natura z in scriptura. Et ordinãdo istud sacramẽtũ deus fecit memoriã mirabiliũ suoꝝ. Primũ mirabile est de panis transubstantiatione. Ponit eñ fides catholica. Jn hoc sacramẽto cũuertit substantia panis z vini in corpus z sãguinẽ xp̃i est ergo mirabile qũo hoc possit fieri. Sed ꝙ hoc diuina ꝟtute possit fieri ostendit deus per aliud mirabile qđ precessit in natura z in scriptura. Jn natura quidẽ:qz videmꝰ ꝙ granũ seminatũ in terra attrahit terrã z ꝙuertitur in herbã:deinde in spicã:vltimo in granum. Idẽ facit vitis:qz trahit humorẽ z conuertit in vuã. Deinde in vinũ. Multomagis ergo põt hoc facere virtus dei: in xp̃i corpus z sanguinẽ:panẽ z vinũ cõuertẽdo. Itẽ adhuc certũ est ꝙ virtus celestis vapores eleuatos a terra cõuertit in aliã materiã:aliq̃n in pluuiã:aliq̃n i pruinã:aliq̃n in niuẽ:etiã aliq̃n i ranas Unde recitat albertꝰ qđ aliq̃n cũ pluuia cecidit vitulus. Ergo si hanc quersionem põt facere virtꝰ celestis corporalis:multofortiꝰ xp̃s illa mirabilia. Sed illa nõ miranť homes qz frequẽtia sunt: ꝛtñ sunt mirabilia. Sz hoc miranť:qz noua. Qñ ꝙ xp̃s conuersionẽ panis z vini i suũ corpus z sanguinẽ instituit:suoꝝ mirabiliũ q̃ erãt in natura memoriã fecit i scriptura. Itẽ adhuc aliud mirabile legimꝰ:qz Exo.vij. scribit ꝙ manu Moysi virga in colubrũ:z coluber in virgã alteratis vicibus quersa sit. Si ergo manu sacerdotis veteris legis hec mirabilis quersio facta fuit ãre hec quersio fieri nõ possit in manibus sacerdotis noue legis. Adhuc ibidẽ legimꝰ ꝙ moyses oia flumina egypti quertit in sanguinẽ. Uñ ꝺr in ꝓ.ciij. Cõuertit aq̃s eoꝝ in sanguinẽ ꝛc. Multofortiꝰ põt hoc facere xp̃s z sacerdos noue legis. Sz dices forte ꝙ ille sacerdos nõ faciebat ꝟtute ꝟboꝝ sicut mõ. Ad qđ rñdeo ꝙ immo. Nã legimꝰ Nũe.xx. ꝙ deficiẽte aqua:dñs dixit moysi ꝛ aarõ. Loq̃mini ad petrã z dabit aquas z ad ꝟba eoꝝ quertit petrã in stagna aq̃rũ ꝛc. Facilioꝰ aũt videť panẽ z corpꝰ z vinũ in sanguinẽ quertere ꝟtute xp̃i q̃ petrã i aquã Uñ Jo.ij. Solo ꝟbo quertit xp̃s aquã i vinũ. Qui ergo mirabile fecit in illo quitio:simile facit in hoc sacramẽto. Jgiť in instructione huiꝰ sacramẽti z eꝰ cõfectiõe deꝰ fecit memoriã suoꝝ mirabiliũ: que ſllia ꝓcesserũt in opibꝰ nature z verbis scripture. Jõ ꝺr i ꝓ.lxxvj. Quis deꝰ magnꝰ sicut deꝰ noster:tu es deꝰ q̃ facis mirabilia. Itẽ in ꝓ.cxxxv. Qui facit mirabilia magna solꝰ. Scõm mirabile est de xp̃i sumptione:qz sumiť z nõ cõsumiť Si eñ esset mons olimpus:deberet esse ꝛsumptus. xp̃s toties z a tot manducať z nunq̃ consumiť. Et hoc est mirabile:sed diuina virtute possibile est. Et nihilominus in natura z scriptura ꝓcessit aliq̃d. Ubi sciẽdũ est ꝙ filiꝰ dei vocať in scriptura sapiẽtia z sciẽtia p̃ris. Eccl.xxiij. Ego sapiẽtia effudi flumia. Uocať etiã fons sapiẽtie. Eccli.ſ. Fons sapiẽtie ꝟbuꝝ dei in excelsis. Uocať lumẽ vt ꝺr i ꝓ. Exortũ est in tenebris ꝛc. Uocať etiã scia z sapiẽtia q̃ sũt vere res q̃ date nõ decrescunt Unde totã meã sciẽtiã possem alteri dare:ea tota in me remanẽte. Jta etiã videmus de mari ꝙ semꝑ flumia egrediũtur a mari qz mare est fons oĩz fluminũ z tñ nõ cõsumiť. Jta est in ꝓposito. Filiꝰ dei sapiẽtia z ars p̃ris lumẽ de lumie:deꝰ ꝺ deo:fons totus sciẽtatis z mare infinite bonitatis exp̃s in hoc sacramẽto veraciter quotiescuq; sumptus nunq̃ minuiť Huic mirabili sile q̃ddã mirabile legimus in scptura.iij.Reg.xvij. ꝙ Helias z

mulier vidua comedebant de farina hy
drie.z oleo qđ erat i lechito:z ñ hydria
farie nõ defecit:z lechit⁹ olei nõ est imi
nutus iuxta ẏbũ dñi. Per farinã hydrie
corp⁹ xp̃i in pane. Per lechitũ olei sacr̃m
sanguinis in ꝓfectione intelligit̃ q̃. sicut
tũc sũpta nõ cõsumebant̃:ita nec nũc cor
pus z sanguis xp̃i in hoc sacro. Hoc idẽ
fuit factũ ꝙ xp̃m.qz de quinq; panibus z
duob⁹ piscib⁹ sat.auit q̃nq; milia h̃ im
mat.xiij. Et illa sumpta nõ fuerãt ꝓsum
pta:imo collegert.xij.cophinos ex eis q̃
superfuerãt. Sicut ergo in illo conuiuio
christus fecit:ita facit nunc in hoc sacra
mẽto. Jdeo iob.v. Ad deũ ponã eloquiũ
meũ:qui facit magna z inscrutabilia: z
mirabilia absq; numero. Tertiũ mira
bile est q xp̃s ẽt esse i celo:z nihilomin⁹
in hoc sacro. Dicit̃ enĩ esse i vno altari z
in alio:z gñal̃r in olb⁹ in q̃b⁹ hostia ꝓse
crat̃. Quõ corp⁹ xp̃i põt eẽ in tot locis:
Videt̃ q est mirabile:tñ possibile diuia
ẏtute. Et huj⁹ rei p̃cessit exẽplũ in nã et
in scptura. In natura q̃dẽ:qz videm⁹ qđ
idẽ ẏbũ manet i mẽte z in oratiõe dicẽz
z in ore z mẽte cuiuslibz audiẽtis i diuer
sis locis. Jta filj⁹ dei q̃ ẽt ẏbũ patris p̃t
esse in plib⁹ locis z hostijs ꝓsecratz. Jdẽ
de sono z de odore q̃ i diuersis locis idẽ
sunt. Huj⁹ rei simile mirabile legim⁹ in
scriptura sacra Apoc.vi. q Joannes vi
dit fluuiũ aque viue ꝓcedentem de sede
dei z agni:z ex vtraq; parte fluminis lig
gnum vite afferẽs fructus duodecim per
mensses singlos reddẽs fructũ suum ꝛc.
Ergo Joannes vidit vnã rẽ ligni vite in
duob⁹ locis:quia ab vtraq; parte flumi
nis:alꝫ non esset idẽ lignũ. vt ait hiero.
sup illo ẏsu. Et erit tanq̃ lignũ qđ plãta
tũ est.nõ diuisset lignum afferẽs:sz ligna
Jste fluuius est largitas bonoz bonorũ
gr̃e z glorie. In vna ripa huj⁹ fluuij est
paradisus:qui irrigatur ripa glorie. Li
gnum vite est xp̃s qui est in vtraq; pte:q;
in pte dextera in paradiso:z in hostia cõ
secrata per sacramentũ in hoc mundo.
Põt ergo fieri q corp⁹ xp̃i sit in plurib⁹
locis:vt i celo z in terra z in sacrificijs di
uersis z in altarib⁹ pluribus. Ad idem
est illud.i. Regũ. xxviij. q mulier suscita
uit samuelẽ z apparuit in ẏ mũdo:z tñ
realiter erat in lumbo. Diuerso igit̃ mo
do essendi fuit samuel hic z ibi. Cõsimi
liter xp̃s est i celo local̃r:in hostia sacra
mental̃r:modo essendi diuerso. Jtem le
gimus.ij.ad Co.xij. q paul⁹ fuit in hoc
mũdo:z tñ fuit raptus vsq; ad tertiũ ce
lum:siue in corpore siue extra. Si ẽt ipse
fuit simul in celo:z in terra:q̃re ergo xp̃s
nõ posset esse in celo z in sacramẽto. Jdẽ
legit̃ etiã de btõ ambrosio:licet nõ sit in
canone sacre scpture q simul fuit medio
lani vbi celebrabat:z turonis vbi beatũ
martinũ sepeliebat. Jõ psalmista bene
dicit̃ põ.lxxxv. Qñ magn⁹es tu:z faciens
mirabilia tu es deus solus. Quartũ mi
rabile est qũo totuz corpus xp̃i potest in
tam parua hostia ꝓtineri:nõ solũ i tota
sed etiã i qualibet ei⁹ parte minima ab
alijs diuisa. Sed licz hoc sit mirabile:tñ
est deo possibile. Et huius inuenimus si
mile in natura:q:videmus q sol qui est
maior tota terra:recipit̃ z videt̃ i paruo
speculo:z in qualibet eius parte si diui
datur. Jtem p partẽ videmus rem maio
rem trãsire per minorẽ. Undevidi huma
no artificio gabiem siue caueã ligneã cũ
vna auicula existentẽ intra ventrem am
phore:qđ videtur impossibile. Uidi etiã
ouũ grossius collo amphore:qđ per hu
manũ artificiũ fuit introductũ in ventrẽ
amphore. ergo si ista põt facere ẏt⁹ crea
ta multomagis xp̃s. Sicut ẽt diuinitas
fuit in vtero virginis:ita totũ corp⁹ xp̃i
est in sacramẽto. Huius habetur figura
Apo.j. vbi ioãnes vidit in medio septez
cãdelabroz aureoz simile filio hois:ha
bentẽ in dextera sua septẽ stellas. Septẽ
candelabra sunt septẽ sacramenta eccle
sie in quoz medio est xp̃s filj⁹ hois in eu
charistie sacro. Sicut ẽt in illa visiõe xp̃s
q̃ est magnus apparebat in paruo cãde
labro:quod tamen erat minus dei filio.
Jta xp̃s in hoc sacramẽto magn⁹ est in
parua hostia. Quod aũt xp̃s maior ẽ il
lo cãdelabro in quo erat pater:quia ipe
habebat in dextera sua septẽ stellas q̃
quelibet erat maior oibus septẽ candela
bris. Ergo tunc vidit Joannes rẽ maio
rem in minori magnũ hois filiuz in quo
medio cãdelabro quẽ z nũc videmus fi
de magnũ in puo eucharistie sacramen
to. Quid est aũt q in dextera habebat se
ptem stellas. Dicẽdũ q per illas signifi-

cabant septē articuli fidei de diuinitate ñā quattuordeciz sunt articuli fidei: septē ex parte sinistra hūanitatis z septem ex parte dextra diuinitatiz.iō.ps.dicit Adho factū est istud: z est mirabile i oculis nris.ps.cxvij. ¶Quintū mirabile q hostia in hoc sacro frangit: diuidit z dentibus terit: z tñ nō leditur corpus xpi: nec frangit: sed manet integrū z illesum. Sz licz hoc sit mirabile: tñ est deo possibile. Exēplū q̄ppe istud est in natura. Nā imagine in speculo existente: si frāgat speculū nō frangit imago: z i quot partes speculū frāgit in tot remanet z resulat imago. Ita i hostia pōt fieri de corpe xpi virtute diuina. huius figurā habem⁹. Exo. iij. Vidit eñ moyses visionē magnaz q̄ rubus ardebat z nō cōburebat: videbatur ignis i rubo arder: ac si deberet rubum cōminuere z icinerare: z tñ ab igne non ledebatur nec minuebatur. sic z corpus xpi in ore comedētis a dēte nō leditur. Sed sicut rubus in igne: ita corpus xpi illesum z integrū remanet in ore comedētis. Jō.ps.dicit. Cātate dño cāticū nouū q̄ mirabilia fecit. ps.xcvij. ¶Sextū mirabile est quō q̄libet sumens, z cōicans totū corp⁹ xpi sumit z sumēs partē minimā sumit totū: sicut sumēs totā hostiā. Ratio est: q̄ sicut totū ✠bum loquētis est in vna aure: z i qualibz tā magna q̄ parua equaliter. Ita idē sacramentū continet totum xpm: z cōicās sumit ipm totum equaliter. huiꝰ figurā habemus Exo.xvj. de mānā. vbi dicit q̄ plus colligens in mane non plus habebat q̄ qui minus colligerat: sed putrefiebat. Ita in hoc sacramento quilibet sumit corpus xpi equaliter: z si quis crederet in maiori quātitate plus inuenire: fieret putredo infidelitatis in alia illius. ideo Eccli. xlj. Mirabilia opera altissimi soli⁹: z gloriosa z abscōsa z inuisa opera illi⁹. i. sic non videntur ad sensum: licet visa sunt in scriptura z natura sm intellectuz. Ergo xps instituēdo hoc sacramētum fecit memoriā mirabiliū suoꝝ: q̄ precesserūt similia in natura z in scriptura. Vñ dicit psalmista. Mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. Deo gratias.

¶De corpore christi. Sermo.liij.

¶Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi. Joā. vj. Mñ aliq̄s summe diligit z dilexit aliquē si cōtingit ipm recedere ab eo cōsueuit sibi relinq̄re aliq̄ donū in signuz amoris: z causa est: vt habeat ei⁹ memoriā. Xps q̄ fuit z ē ver⁹ de⁹ z verus hō pr̄ z dñs noster. summe diligit z dilexit apl̄os. plus q̄ mater filium diligit z hoc ipse pfecte ondit: q̄ p eis et p nobis mori voluit: q̄ est signū mane dilectiōis. Autoritas. Maiorē hac dilectiōe nemo hz q̄ vt aliam suaz ponat q̄s p amicis suis. Joan.xv. Et iō q̄n debuit ab eis recedere p mortē i die cene cōgregauit eos z suū recessum nūciauit: z eis donū maximū z p̄ciosum dimisit i signū dilectiōis. Et hoc vt haberēt memoriam ei⁹. Istud aūt donū fuit, corpus suū z sanguis su⁹ p̄cios⁹ quē accepit de ✠ygine maria. Et illud donū excellentissimū est: q̄ est ver⁹ de⁹ z ver⁹ hō z est mēoriale passiōis z mortis xpi. Nā altare sigt crucē. Rō est q̄ sicut i altari p̄secrat sacramentalr corpus z sanguis xpi: ita i cruce realr ptinebat. Per patenā intelligit lapis q̄ posit⁹ fuit ad oīm monumēti ad coopiendū. Sic patena ad coopiēdū calicez. Per corpale in quo ponit corpus xpi intelligunt linteamina in q̄b⁹ inuolutū fuit corpus xpi. Et iō vere ē mēoriale. Unde xps dixit. hec quotiēscūq̄ feceritis i mei memoriā facietis. Istud aūt donū nobis dimissuz dz esse nobis valde charū: quia valde p̄ciosuz est. Et vt ipm magis charū habeam⁹ xps de seipso dicit ✠ba proposita. Ego sum panis viu⁹ qui de celo ꝛc. In quibus verbis tria tanguntur.

Primum est sua conditio z proprietas. cum dicit. q̄ ego sum.

Secundum est sua magna virtus et potestas. quia viuus.

Tertium est sua origo z dignitas: q̄ de celo descendi. Jo.vj.

¶Primū ē sua ꝯditio z ꝓprietas: q̄ ego suz panis. Ubi sciendū q̄ si ✠bum illud simpliciter itelligat nō est verum: q̄ hostia cōsecrata nō est panis corpalis: licet

fuerit q forma panis recessit: licz accidentia panis. s. color: sapor & odor remaneāt. De q vide btm̄ Tho. iij. pt. q. lxxv. ar. v. & vj. Sz vez ē intelligēdo spūaliter q hostia cōsecrata ē panis & cib⁹ spūalis alie. In hoc aūt q appellat panis recte eius cōditio spūalis importat. Naz corp⁹ xp̄i assimilat pani q̄ntū ad cōpositionē: & q̄ntū ad effectū. Quattuor ad cōpositionez panis requrunt: q: sicut scitis panis componit ex farina & aqua: & ex illis formatur in vase quidam panis q̄ sic formatus in furno ponit & ibi virtute ignis decoquit & sic efficit cibus corpalis. Sic spiritualiter xp̄s fuit cōpositus ex aqua & farina. i. ex alia & carne: & format⁹ fuit in vase. i. in utero v̄ginis marie: & demū posit⁹ fuit in furno crucis & ibi decoctus fuit p mortez virtute ignis. i. v̄tute amoris spūssancti quē ad gen⁹ humanū habuit: q̄ significatur p ignem. q: sicut ignis hz calefacere corpora: ita amor spūssancti calefacit & icēdit corda. In cui⁹ signū spūssanct⁹ descēdit in discipulos i forma ignis. ¶ Scōo corpus xp̄i assimilat pani q̄ntum ad effectum. Nam panis hz satiare corpus. Uñ nullus cib⁹ est q̄ tm̄ satiat hominē: q̄ tātū appetit ab hoie famescente sicut panis. Ita corpus xp̄i hz satiare spūaliter alias. Et hoc vobis sic declaro. Nam res dicit satiata q̄n sic est plena q non plus tenere pōt. Alia aūt nostra tante capacitatis est in desiderio. q nulla creatura pōt eā satiare & implere nisi sol⁹ de⁹. Et hoc satis apparet. Nā si hō haberet decē libras desideraret habere cētū: & tandē totū mūdū sicut ptz de alexandro rege. Sz deus sol⁹ est ille q̄ pōt desiderium nr̄m implere: q: in se continet oēs perfectiones existentes & possibiles. Et hoc est qđ dicit Aug. Animam dei capacem solus deus adimplere potest. Et psalmista dicit. Aiam esurientem satiauit bonis. Sz in hoc sacramēto ptinet verus deus: q: in hostia cōsecrata cōtinet ver⁹ deus q̄ creauit celū & terrā. & iō illud sacramētum merito potest aiam satiare. Uñ dō dicit i ps. cxlvij. Ex adipe frumēti satiat te. Scōz in hoc sacramēto est sua virt⁹ & potestas: q: viu⁹. vbi sciēdū q ille panis spūalis dr viu⁹ q: dat vitaz digne sumētib⁹: & cōseruat ipsos in vita. Et nō soluz dat vitam spūalem q̄ est in pñti p gr̄am sed etiam dat vitaz eternā q̄ erit in futuro p gl̄iam. Uñ dr in euangelio. Qui mā ducat hunc panē viuet in eternū. Joan. vj. Et in hoc ostendit huius sacramenti magna v̄tus & potestas. Nā maius qđ pōt esse in hoc mūdo est vita. Sz triplex est vita scz corporalis spūalis. & eterna. Prla ē bona. Scōa melior. Tertia optima. In hoc ergo q ille panis dat vitam p̄cipue spūalē & eternā ei⁹ magna v̄tus ostendit. Sed est aduertēdū q ille cibus nō dat vitam nec conseruat: nisi sit bona dispositio ex parte recipientis. Ad quaz dispositionem habendam tria requiruntur in recipiente.

Primum q recipiat eū cū magna puritate & innocentia.

Scōm q recipiat eū cū magna charitate & benuolentia.

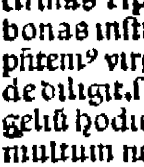
Tertium q recipiat cū eū magna firmitate & patientia.

Uñ sciēdū q nō est q̄uenies q res preciosa & nobilis in loco imundo ponat. Ille aūt cibus spūalis est res p̄ciosa q: est verus deus & ē res mūdissima: q: ē speculū sine macula dei maiestatis: ideo vas et cor in q̄ dz recipi: dz esse mundissimuz q: in malin olā aiam nō introibit sapiētia. Sap̄. j. In cuius signū añ̄ xp̄s in cena corpus suū daret discipulis lauit pedes eor: vt sacerdos ante p̄secrationē lauat sibi digitos ad ostendendū q illi q̄ hoc sacramētū cōficere vel recipe volunt debent esse mundi ab oi pctō non solū mortali: sed etiā venali: q̄ntum est possibile q: lz pctā venialia: non sint: nec efficiantur pctā mortalia: tm̄ hoc cauere debet sibi q̄ntū pōt: q: sunt vie ad mortalia: q: cōsensus ad venialia cito trāsit ad mortalia. Et ponit exēplum: q: sunt q̄daz aialia q̄ habent venas latas & talia si venenant siue iotricant cito moriunt: q: venenum p venas latas cito trāsit ad cor. Sed alia sunt q̄ habent venas strictas & ista nō sic cito moriunt ex veneno. Applica ad ꝓpositum &c. De ista aūt puritate habemus figuram in ioseph: q̄ mortuo xp̄o accepit eius corpus & inuoluit panno mūdo & posuit in monumento nouo: & vnxit myrrha et aloe. Joseph interpretatur saluator: & significat quēlibet reli-

glosum q̄ ordinē intrauit vt ſalutet alaz ſuā. Iſte g̃ ſi vult recipe vel ꝓficere corp⁹ xp̄i dz ipm ponere in monumēto nouo. ſ. corde puro z inuoluere pānis mūdis. i. cogitationib⁹ ſctis z vngere ipm myrrha z aloe. i. recipe cum cordis dolore z amantudine: qđ ſignificatur p myrrhaz q̄ eſt amara z aloe. i. cū cordis deuotiōe z ſe indignū reputare ad tale ſacr̄m ſumendū: qui vere nullus dignus eſt. Unde põt dicere illō qđ dicit Cēturio. Dñe nō ſum dignus vt intres ſub tectū meum. Mat. viij. Nec mirū qz legit de ioāne baptiſta q̄ erat in vtero ſanctificatus: z in heremo diu ꝓuerſatus: z a xp̄o vocat⁹ z xp̄s venit ad eū z ab eo baptizat⁹ eſt: et tñ dicit euāgeliſta qđ ioānes non audebat tāgere ſcr̄m dei verticē: ſed clamabat cū tremore: ſctifica me ſaluator. Si ergo ioānes nō reputabat ſe dignū tāgere verticē xp̄i cū eſſet talis z tātus: q̄ſtomagis nos q̄ ſum⁹ in cōparatione ipſi⁹ magni pctōres nos indignos reputare debemus nō tm̄ ad tangēdū ỹticē: ſed etiam ad recipiendū eū integre. Beatus etiaz marcus ꝛputauit ſibi pollicē ne promoueret ad ſacerdotiū: qz ſe indignū reputabat. Si g̃ aliqđs ſentit aliquā imūdiciā pcti in ſe dz auferre: z ſic accedere poterit. Autoritas. Auſer rubiginem de argēto z egredietur vas puriſſimum. Prouer. xxv. Per argētū intelligit ala munda z clara p rubiginez intelligit pctm̄. Auſer g̃ rubiginē de aia z ſic egredietur vas puriſſimū. i. aptū ad corpus xp̄i recipiēdū. Scō requirit qđ recipiat ipm: magna charitate z benuolētia. i. cum magna dilectione dei z primi: alis nō cōfert vitam nec confortat. Et hoc ſic oſtendo. Nā q̄ſtucūq; panis materialis ſumeret nihilominus vitam nō daret nec ꝓſeruaret niſi i corpore eēt calor naturalis digeſtiuus. Ita eſt in propoſito niſi charitas in corde ſit q̄ intelligit p ignē z calorē q̄ hz calefacere alias. Unde ſumme caueredz ne cum ira vel odio vel alio pctō mortali corpus xp̄i ſumat: qz grauiſſime peccat z magnā penā incurrit: qz mortē corpalē nōnūq; incurrit ſicut multoties legit. Et vt Gre. dicat hoc accideret. Qz angeli q̄ aſſiſtūt huic ſacro indigne recipientem interficerent niſi diuina mia ꝓhiberet. Incurrit etiā mortē ſpūalē. i. ſepationez a ie a deo. qz grauiſſime peccat. Unde dicit Gre. z etiā Aug. ſup illo ỹbo. Quicūq; māducauerit panē vel biberit calicez dñi indigne reus erit corporis z ſanguinis dñi. j. ad Cor. xj. Sic peccat ille qui indigne ſumit ſicut iudei q̄ ipm interfecerunt. Unde ſcribit de iudeis qđ ſi dñz glorie cognouiſſent nūq; ipm crucifixiſſent j. ad Cor. ij. Pctō aūt peccās mortaliter z ſpūaliter tali pctō occidit filiū dei ſcienter q̄tū eſt de ſe: qz cām iterat ꝓpter quam mortu⁹ eſt. Propter eīm pctm̄ mortale incurrit q̄s etiā mortē eternā niſi penitеat. Legit qđ mortu⁹ eſt oza: qz tetigit arcaz dei q̄ portabat timēs ne caderet: z etiaz bethſamite mortui ſunt qz viderūt arcā. Et aſſignāt iudei cām q̄re oza mortuus eſt qñ tetigit arcā: qz in illa nocte iacuerat cū vrore. Si g̃ oza mortuus eſt q̄ fecit rē licitā: z tetigit arcam materialē et ligneā dei: z volēs adiuuare ne caderet q̄ſtomagis mouunt illi q̄ faciēdo rē illicitā nō ſolū tangunt: ſed etiam in ſe recipiunt nō arcā ligneā: ſed corpus xp̄i verū nō vt adiuuēt vt oza ſz vt deturpent. Et ſi bethſamite mortui ſunt q̄ viderūt arcam: q̄ſtomagis q̄ recipiunt indigne corpus xp̄i verū. ¶ Tertio recipi dz cum magna ſtabilitate z firmitate z patientia. Ubi eſt ſciendū qđ nō eſt ꝓuenies qđ nobilis liquor in vaſe fragili z inſtabili ponat ꝓpter periculū. Iſte cib⁹ eſt hmōi g̃ ꝛc. Sz dz poni in corde ſtabili z firmo p patientiā. Autoritas. Erit quaſi vas auri ſolidū ornatum oi lapide pretioſo Eccli. l. Si eīm dz eſſe cor recipiens: qz dz eſſe vas auri ſolidum. Aurū eīm eſt metallū ſtabile z firmuz: qz q̄ſtucūq; pcuſſ non frangit: ſed ꝓtinue dilatatur. Sic dz eſſe cor hominis recipiens qđ non frangatur p impatientiam. Qđ aūt aurū ſit bonum duplr ꝓbatur. Primo p ignem. Scō p lapidem. Aurū eīm in fornace nō corrumpitur: ſed ſolidatur z firmat. Sic alia recipiētis eſt digna recipe qñ p ignē tribulationis non conſumitur: nec p lapidem iniurie et vituperij deſtruitur: et quando cor ſic eſt factum z diſpoſitum: tunc eſt vas ſolidum. Sicut enim videtis antecq̄ vas ponatur ad mēſam regis multis preſſionibus premitur. Sic

anteꝯ alia viri iusti ponat ad mẽsaꝫ re
gis eterni: opꝫ q multis fatigationib⁹ ꝛ
pssuris exponat. De hoc habetis exem
plũ oim sctoꝝ q ad illã mẽsam nõ iuert
nisi p multas tribulationes. Uñ in acti
bus apl̃oꝝ ór. Per multas tribulatiões
opꝫ nos intrare regnũ dei. Act. xiiij. Dꝫ
etiã esse vas ornatũ oi lapide precioso.
i. oibus virtutib⁹: ꝛ discurre sicut plꝫ ꝛc.
Tertium est sua origo ꝛ dignitas: qꝫ de
celo descẽdit. Ubi est sciendũ q ꝯto res
fit a melioꝛ ꝛ subtilioꝛ magꝝ tanto vi
detur excellentioꝛ ꝛ nobiliꝛ. Sed (istud
sacrm fit a solo deo ꝓprie: qꝫ ꝝtute verꝫ
boꝝ q ꝓfert sacerdos ꝓficitur hoc sacrm
Uñ ꝓprie sacerdos nõ facit hoc sꝫ deus
qui hanc virtutẽ dedit illis ꝝbis q quo
dicunq; sacerdos ꝓferret illa verba sup
materiam debitã: intẽtione recta q tale
sacrm ꝓficeretur. Uñ sicut medicus non
sanat sed virtus herbe. Ita etiã ꝛc. Et in
hoc oñditur istius sacri magna digni
tas ꝛ excellentia: ꝛ hoc notatur cum ór:
qui de celo descẽdit ꝛc. Uñ non fit virtute
alicuꝰ sed ꝝtute dei q est in celo. Si au
tem volumus bñ videre virtutem et ex
cellentiam istius sacri: videamus mira
bilia q in ipso cõtinẽtur. Primũ est trãs
substantiatio panis in carnem ꝛ vini in
sanguinẽ. Hoc aũt nõ ẽ impossibile deo.
Ratio est: qꝫ maius est ex nihilo aliqd
facere ꝯ vnã naturam in aliã trãssub
stantiare. Primũ facit deꝰ ergo ꝛc. Nec
mirꝫ videatur si deus hoc põt: qꝫ natura
videtur hoc posse. nã natura in homie
exñs quertit panẽ in carnem: ꝛ vinuꝫ in
sanguinẽ. Naturaliꝛ etiã de terra fit fer
rum ꝛ de cinere vitrũ. Sicle legit de an
glia in qua est mare: in quo si ꝓcias li
gnũ cuiuscũq; figure cõuertit in lapidẽ.
Si g natura tñ põt multo magis deus
Sed tñ verꝫ est q ista exẽpla deficiũt: qꝫ
natura quertit vnã creaturã in aliam: ꝛ
multo ꝛpe ꝛ p multas transmutationes
Deus aũt quertit creaturã in creaturaꝫ
in instanti. Scõm mirabile qõ in hoc sa
cramento ꝓnotetur est q ꝯtũcũq; panis
transsubstantietur in corpus xpi nõ cre
scit. Et certe hoc non est incõueniens: qꝫ
videmus qñ alicui revelat secretũ suum
isti nõ augmẽtatur ꝓpter hoc secretum
sibi in eo. Tertiũ mirabile est q nõ de
crescit nec minuitur cũ miles sumatur.
Exẽplũ de cãdela a qua sumit ignis et
tñ nõ minuit. Quartũ mirabile est q su
mitur ab immũdo ꝛ nõ maculat. Quin
tũ mirabile est cũ sit cib⁹ vite q dat mor
tẽ indigne sumẽtib⁹. Exẽplũ de infirmo
cui si vinũ ꝛ carnes dent dãt mortẽ: et tñ
vinũ ꝛ carnes sunt cib⁹ vite. Uñ ór greg.
Sicut corporalis cib⁹ cũ ventrẽ inuene
rit diuersis humorib⁹ occupatũ amplꝰ
ꝛ magis nocet ꝛ nullũ ꝓstat auxiliũ. Ita
cibus spũalis si aliquẽ repat m aligna
te repletũ: non sui natura sed sumentis
vitio nullũ ꝓstat effectũ bonũ immo ma
gis nocet. Sextũ mirabile est q sit et se
mel est in diuersis hostiis. Exẽplũ de so
no cãpane ꝛ voce hois. Septimũ mira
bile est q hostia diuidit ꝛ corꝰ non la
cerat sed manet in ql̃ibet ꝑte integrum
Exẽplũ in speculo in quo imago existẽs
ad diuisionẽ speculi nõ diuidit: sed in q
libet parte reseruatur. Octauũ mirabi
le est cũ sit ita magnũ: quo posset in taꝫ
parua hostia ꝓtineri. Exẽplum de mon
te cũ sit ita magnꝰ in parua pupilla ocu
li pñtatur. Nonum mirabile est qꝫ ibi
sunt accidentia sine subiecto ꝛc. Ita ex
hortor vos oẽs vt digne sumatis illũ ve
nerabile sacramentum ꝛc.

¶ Dñica. j. post festũ trinitatis. Ser. j.

Aventmoysen et
pphetas audiant illos. ha
betur verbuꝫ illud textualiꝛ.
Luc. xvj. ꝛ officiat in euãge
lio hodierno. Sermo erit de sancto euã
gelio: ꝛ habebimus multas bonas doc
trinas ꝛ speculationes intellectuales: ꝛ
bonas instructiões morales. Sed puꝫ
pñtemꝰ virgini marie tocale qõ ipa val
de diligit. s. Aue maria ꝛc. Scm̃ euan
gelium hodiernũ declarat nobis quatuor
multum necessaria ad sciendum p no
stro auxiliamento ꝛc. Et sunt hec.

Mundanalis conuersatio.
Diuinalis retributio.
Infernalis dispositio.
Scripturalis confirmatio.

Ista aũt quatuor sunt valde necessaria
ad sciẽdũ. Primo mũdanalis conuersatio
vt ipaꝫ sperna⁹. Scõo diuinalis retri
butio vt ipam sperem⁹ vel desideremus

Tertio infernalis dispositio vt ipam vi-
tem⁹. Quarto scripturalis ꝓfirmatio vt
per ipaz nos reformem⁹. De quarto au-
tẽ vbi xps ꝓfirmat scripturas sctãs dicit
thema. Hñt moysen ⁊ pphetas: audiãt
illos ⁊c. ¶ Dico ꝓmo q in sancto euãge
lio declarat nos mundanalis cõuersa-
tio vt si ipaz spernam⁹. Que ẽ mũdana
conuersatio. Dico q de seipis nimis car
nalit curare i vanitatib⁹ vsibus: ⁊ deli-
tias corpis q̃rere. ⁊ nõ curare de necessi-
tatib⁹ prim⁹. Ecce qũo oñdit i pncipio
euãgelij cũ dr. Hõ q̃dam erat dives ⁊c.
vsq;. Canes veniebãt ⁊ lingebãt vlcera
eius. Vestiebat ad carnẽ de byssо. Bys-
sus enim est tela multũ delicata. Vesti
per aũt induebat purpura et auro pul-
cherrimo ⁊c. Comedebat q̃tidie splendi
de de mltiplici cibo nunq̃ ieiunabat: hõ
pauperib⁹ nõ curabat. Erat mẽdic⁹ q̃daz
noie lazar⁹ ⁊c. Ecce quersatio mũdana
lis hõ quã dicit scriptura. Nemo qõ suaz
est q̃rat. s. tẽm: sed qõ alteri⁹. 1. Cor. x. Sz
notanda sunt h duo secreta de q̃b⁹ pau
ca se aujsant. Qñ xps loq̃t de diuite non
noiat ipm. sz dicit. Hõ q̃daz erat dives
qñ aũt loq̃t de paupe: noiat ipz dicens. Erat
q̃dã mẽdic⁹ noie lazar⁹. Quare hoc cer-
tũ est q diues hẽbat nomẽ: ⁊ xps nõ no
minando eũ dicit. Hõ q̃dã. ac si nõ ha-
beret nomẽ. qõ tm sciebat bñ matie q vos
videtis q diuites sunt famosi ⁊ valde
noiati. Si enim q̃rit vbi moiat tal⁹ dives.
oẽs sciũt eũ ⁊c. sec⁹ de pauperib⁹ hoib⁹
diuites ꝛo faciunt tm bñ vel male q fa
ciũt se cognoscere ⁊ noiare. iõ hõ loquẽs
de diuitib⁹ dr Tabernacla eoꝝ in pgenie
⁊ pgenie: vocauerũt noia sua i terris
suis: sz nõ i celis. ps. xlviij. Cuz aũt dives
iste esset famosus q̃re xps noiat eũ sicut
pauperẽ. Pro rõne dicẽdũ q ꝓdictus p-
sona p bonã vitã est in gra diuina: nomẽ
ei⁹ est scriptũ i celo i cathedra q̃ sibi co
fidet sm pñtez iustitiã vt dicunt sancti
doctores. Auctoritas xpi dicẽtis illis q̃
erant in gra. Gaudete ⁊ exultate q noia
vra scripta sũt i celis. Lu. x. Scripta sũt
in celis. i. in cathedris celestib⁹. per op
positũ psona q peccat ⁊ tenet malã vitã
vsq; in pctis supbie vel pompe. ⁊ sic de
alijs radit nomẽ ei⁹ de celo nõ de libro
ꝓdestinationis diuie qui in illo null⁹ scri
bitur de nouo nec radit: sz radit de hoc
sm pñtez iustitiã. Jõ q̃ moyses orabat
ad dñm p peccato ppli de vitulo aureo
dicit. Obsecro dñe. peccauit popul⁹ iste
pctũ maximũ: fecerũt sibi deos aureos
Aut dimitte eis hanc noxã aut si non fa-
cis dele me de libro tuo q̃m scripsisti.
Exo. xxxij. Cui rndit dñs. Qui peccaue
rit mihi delebo eũ de libro meo ibidem.
Jrẽ dõ de pctõrib⁹ loquens dicebat. De
leant de libro viuentiũ: ⁊ cũ iustis nõ scri
bant. ps. lxviij. Et scribit nomen eoꝝ in
inferno. O qualis cõfusio ⁊ verecũdia est
eis: ac si papa hret nomẽ alicui⁹ simpli
cis sacerdotis i rotulo vt p nouerej ipz
ad epatuz vel cardinalatũ: ⁊ ppt petiõ
suã papa deleret nomen suũ: ⁊ scriberet
inter simplices scholares: vel si rex hret
nomẽ alicui⁹ vrm scriptũ vt faceret eum
baronẽ: comitẽ vel ducẽ ⁊ ppt culpã ve-
strã rex deleret nomẽ vrm ⁊ ipm scribe
ret inter noia raptoꝝ. Maior ꝓfectio ve
recũdia est incõparabilit qñ delet nomẽ
de libro dei: ⁊ scribit in carcerib⁹ inferni
Auct. Dief. xvij. Dñe oẽs qui te derelin-
quunt. s. peccando: ꝓfundent recedẽtes
a te in terra scribent. s. in illa de q̃. Job.
x. dr Terrã miserie ⁊ tenebraꝝ ⁊c. Quia
g̃ iste dives de q̃ loquit eu ãgelium erat
pctõr ⁊ malevite xps non inuenit nomẽ
suũ in libro ꝓdestinatiõis: iõ noluit xps
ipsum ore suo noiare. Qñ ista sit rõ: ipz p
dõ in psona dei dicentẽ de divitib⁹. Non
pgregabo puẽticula eoꝝ de sanguinib⁹
i. pctis. sm illud. Libera me dõ sanguini
bus ⁊c. nec memor ero noiz eoꝝ p labia
mea. Ecce qũo dicit dare. ps. xv. Esse di-
uitẽ de bono iusto nõ ẽ pctm. Sz ee diui
tẽ ⁊ male vite ⁊ ipiũ hoc est pctm. Et de
talib⁹ dr deus. Nõ pgregabo cõuenticu
la eoꝝ de sanguinibus. Anũ puẽticuluz
est diuitiũ supboꝝ volentiũ hre regnũ ce
luratis ⁊c. nõ intẽdentiũ ad on⁹ q̃ reci
piũt. Aliõ ẽ puẽticulũ auaroꝝ vsurario
rũ: vt habeãt oẽs pecunias. Aliõ luxu-
riosoꝝ ducentiũ vrores ulto respectu vt
⁊c. Aliõ gulosoꝝ: pulmia facientiũ: isto
respectu: vt ex eis habeãt amicos ⁊c. aliõ
iracũdoꝝ ⁊ iuramẽta sibi facientiũ q mu
tuo se iuuabũt: dicẽdo. Qui tanget vos
me tanget. De oib⁹ istis dicit. Nõ pgrega-
bo puẽticula eoꝝ ⁊c. si celo cũ ãgelis et

sanctis:nec memor ero noim eorum per labia mea.Sz quomē paupis Lazari erat inscriptū in libro dei: ergo qz cum patientia recipiebat pauptatē sperans ditari in celo. Jō notauit ipz z fuit ꝓpleta ꝓphetia dō dicentis.Alias pauperū saluas faciet.Ex vsuris z iniqtate redimet alias eoz:z honorabile nomē eorū coram illo.z loquit de pauperib⁹.ps.lxxj Nota alias pauperū saluas faciet: si patienter sustinēt pauptatē.Non debem⁹ furere nec ꝰ deū indignari:sed sperantes in paradiso ditari.Ex vsurz.s.qs mō solu unt redimet eos:qz nihil pōt hr̄e de diuitib⁹,nisi cū vsurz.Si petūt ab eis mutuo:nō obtinēt nisi cū vsura.sivolūt emere bladū vel pānū ꝛc.cū vsura emūt pluris.s.pp solutiōis dilationē z vēdūt eis cū vsura.Ex iniqtate.s.quā faciūt eis liberabit eos:qz nō pōt obtinere iustitiā. Aduocati z ꝓcuratores z notarij ꝑdu sentiūt in eis pecunias ꝓtrahūt eos inimis.Postea dicūt eis gueniatis cū pte: qz malū ius habetis z ꝛ̄re nō dixisz añ. Jō p̄yna die tu stabis mille milia ānorum ad portas paradisi:nec intrabis. Dicit ꝙ qz ex vsurz z iniqtate redimet alias eoz:z honorabile nomē eoz coraz illo. Qualis honor ac si rex vel papa notaret z peteret de aliq̄ paupe. ¶Scōm secretū est ibi.cū dicit.Canes veniebant z lingebāt vlcera ei⁹.Qui sūt z qd isti canes significāt.dicit Greg.in homelia super isto euangelio di.allegorice. Qō canes sunt q̄ hōt officiū ꝓdicādi. Rō:iā scitis qz dns nō mittit oues suas ad nem⁹ nisi cū canib⁹ vt custodiāt oues a lupis. Ita ille q̄ dicit.Ego sum pastor bon⁹ ꝛc.Jo. x.Nō dimittit oues suas sine custodib⁹ Custodes sūt ꝓlati.Canes ꝓdicatores. Primi canes optie latrātes fuerūt apli deinde martyres: doctores z ꝓfessores. Hodie oēs illi q̄ ꝓdicāt z latrāt ꝰ lupos inferni ne appropriamēt ouib⁹ xp̄i.Et nunqd hoc est magna dignitas.Ecce qd dicit iob i ꝑsona xp̄i.Et ita exponit Greg. in moralib⁹.Nūc derident me iuniores tpe:ꝗrū nō dignabar p̄es ponere cū canib⁹ gregz mei.Job.xxx. Nota nūc deridēt me iuniores.s.iudei q̄ tūc deridebāt xp̄z dicēdo.Vach q̄ destruis tēpluz dei. Alios saluos fecit ꝛc.quoz p̄es.s. p̄archas z ꝓp̄has nō dignabar ponere cū canib⁹ gregis mei.Ita qz maior ē dignitas ꝓdicatoz ꝗs ꝓphetaz z p̄archarū Isti canes hnt linguā medicinalē qñ lingūt vlcera pctōz. Plaga z vuln⁹ supdicte q̄ in capite ꝓsistit ligit a ꝓdicatore qñ cōmendat z laudat ꝛtutē hūilitatz:z quo xp̄s saluator nr̄ z btā maria fuerūt hūiles.z ꝗtū eis placēt hūiles ꝑsone caste deuote,z benivole.z sic de alijs.Et quo z ql̄r supbia fuit initiū toti⁹ mali:claustroz ianuā padisi,z sic de alijs pctis et ꝛtutib⁹ oppositis.Lingua canū medicinalis ē:sz dētes sūt venenosi qñ i ꝓfessionib⁹ petūt pecunias:tūc mordēt bursaz: z tunc mordent bona ꝛc.Ecce ꝗre dicit qō canes ligebāt vlcera ei⁹ qz sic curant vlcera pctōz. Jō dō.Lingua canū tuoz ex inimicis ab ipo.ps.lxvij. Et est figura eclyptica:qz verbū deficit.Lingua canū tuoz.i.ꝓdicatoz:ex inimicis.i.pctis sup.sanat.vel liberat:ab ipo.s.deo:qz ꝓdicatores solū sunt ꝙstrumētū.Grego.in vanū laborat exteri⁹ lingua ꝓdicatoris: nisi fuerit interi⁹ gr̄a saluatoris. ¶Dico scōo qō oñdit diuinalis retributio vt ipam desiderem⁹ ibi:cū ō. Fctm̄ est vt morer̄ mēdic⁹:vsqz.Et sepult⁹ est in inferno.Ecce retributio diuinalis.Dicat magr̄ sniaz i.iij.z etiā oēs doctores:qz doctria ē cōis qō in corde terre sunt ꝗtuor dom⁹.Inferior ē loc⁹ dānatoz. Secunda loc⁹ pueroz:in q̄ nō est ignis nec demones:solū sūt ibi tenebre.i.carentia diuine visiōis.Nō ē ibi ignis imaterialis:sz ira dei ō ignis.ꝗz illō Deut.xxxij Ignis succēsus ē in furore meo:z ardebit vsqz ad iferni nouissima.Talē irāvocat Aug.ignē.In isto dñr pueri eē non baptizati:qz nunqz videbūt deū.Tertia dom⁹ ē loc⁹ purgādoz vbi ē ignis imaterialis:sz nō sūt ibi demōes. Ille ignis diuia ꝛtute purgat z cruciat alias.Quarta dom⁹ z supior ē sin⁹ pfectoz:in q̄ erāt sancti p̄res.Et dicebāt sin⁹ abrae ex securitate quā hēbat de gl̄ia:qz illōqō in sinu hr̄ ē i securitate vl i securo. Et iā padisꝰ ō:sin⁹ abrae. Auctoritas ecclie dicētis. Exaudi exaudi:vt alaz meā i sinu abrae p̄triarche tui iubeas collocari. Dicit ꝙ Fctm̄ ē vt morer̄ mēdic⁹ ꝛc.Quia sicut nūc ꝓdigne penitētes qñ moriūt:aie eo

rum statim portant in celū. Ita tūc ad sinū abrae. Dives aūt sepultus est in inferno. Ecce ad literā retributio diuina. Auctoritas. Ego dñs scrutās cor & probans renes: q̄ do vnicuiq; iuxta viā suā & iuxta fructum adinuentionū suarum. Hiere. xvij. Nota duo secreta moralia. Primū ibi. Factum est vt moreret̄ mendicus. Si attendistis in ordinatione verbor xp̄i q̄n voluit loq̄ de mundana conuersatione primus fuit locut⁹ de diuite & de paupe dicēs. Hō q̄dā erat dives. Sz q̄n voluit loq̄ de alio mūdo & de mia et retributione primo fuit locut⁹ de paupe dicēs. Factū est aūt &c. Dico q̄ hoc fecit xp̄s ad ondendū suam conditionē diuitū & paupex quantū ad vitā & quātum ad mortē. In hoc mūdo diuites sūt primi in honorib⁹ & dignitatib⁹ officijs & locis q̄ semper sedent in p̄mo loco: in escis habendis & in omnib⁹. Pauperes aūt semp sunt vltimi. Sed in alio mundo p̄uertit totū. Q̄ paupes sunt primi honorib⁹ &c. diuites vero vltimi. Recte est de diuitib⁹ sicut de falcone & de gallina. falco em̄ q̄diu viuit valde honoratur: portatur a dño in manu sua q̄ nollet portare filiū suū: q̄ ducit eū etiā ad ecclesiam seruit sibi diligenter: aliquotiēs etiā carnes: crudas cū dētibus mordēdo: tpm in estate cū aqua refrigerādo in hyeme aūt dormit i camera dñi in loco eminentiori. Et si miserа gallina modicū appropinquet camere ad comedēdū micas: statī expellitur: nec audet camerā intrare. Sz in morte cōuertit simpliciter: q̄ gallina cū magno honore portat̄ coram domino inter duas scutellas. Et si dr dño. Falco est mortuus dicit: p̄ abiat in sterquilinio. Ita recte dives est vt falco: viuit delicate &c. Et miser pauper vt gallina non audet domui diuitis appropinquare: q̄ statī diceret̄. Quid vult iste hō. O latro est: dz esse foris. Ecce quare primo nominauit paupert̄ q̄m fuit locut⁹ de alia vita. Et verificat illū quod ipemet dominus dixit. Erunt nouissimi. s. pauperes q̄ in hoc mūdo sunt nouissimi: p̄mi sez in paradiso. Et diuites q̄ in hoc mūdo sunt primi erūt nouissimi. s. in inferno. Jō q̄n paup mortē eius alia portat̄ coram dño inter duas scutellas sez gliam alie quā habebit statim & corporis quā habebit post iudiciū: vel due scutelle sunt immunitas de pena infernus & abundantia de gloria supnus. Secundum secretum est ibi cum dr. Mortu⁹ e dives & sepultus est in inferno. Certū est q̄ corp⁹ ei⁹ nō fuit sepultū in inferno sz alia: videl̄ q̄ ex hoc q̄ in inferno fuerit fce miterū & sepultura. Dico q̄ sic. Sz audi sens vos ne ibi eligatis sepulturā. Alia sepelit̄ in inferno: sicut corpus honorabile sepelit̄ in hoc mūdo. In cuius corporis sepultura sunt tres p̄cipales cerimonie. Prīa q̄ aliq̄s amic⁹ vel seruiser vadit ad ecclīam vt sepultura aperiat̄ & sacerdotes se preparent: & fit commotiosa clericis: quia offis vellēt esse in p̄sentia. J dē fit de sepultura alie q̄n malus dives tendit ad mortē: diabol⁹ q̄ eū tēnuit cognoscēs naturaliter horā mortis subito vadit ad infernū ad rectorē. s. Lucifer dicēs: q̄uo talis religiosus vel clericus vel laicus tenuit malā vitā: & modo est in articulo mortis iō nūcios & discipulos mittatis: & fit ibi magna p̄motio: q̄libet vellet venire. Auctoritas de quodaz malo diuite Nabuchodonosor. Et ita potestis intelligere de alijs. Infernus subt⁹ te turbat⁹ est in occursū aduēt⁹ tui suscitabit tibi gigātes. Esa. xiiij. Secūda est q̄ seruat̄ in sepultura corporis: q̄ sicut sacerdotes cātando portant secus corp⁹ p̄cedēte signo crucis: et parentes & amici cū fletib⁹ sequunt̄. Ita fit de alia dānata q̄ portat̄ a demonibus nō cāta ndo sed vociferando p̄fusibiliter ac si eēt porcus mactādus: p̄cedente signo lucifer. s. circulo. Auctoritas. In circuitu impij ambulāt. Jō dicit scriptura. Vir qui errauerit a via doctrine. s. pnia in cetu gigātū: p̄morabit̄. Prouer. xxj. Tertia p̄ditio seu cerimonia q̄ seruat̄ i sepultura corporis est q̄ ex m̄ suū statū & cōditionē dat̄ sibi sepultura i ecclesia iuxta cornu altaris: vel in choro siue in ecclia &c. Ita fit de alia dānata in inferno. Jā sunt ibi sepulchra certa pro supbis nō plena terra: sed igne extinguibili. Aliud pro auaris plenū de metallis ignitis. Alib⁹ luxuriosorum plenū de pice calida &c. & de alijs ad idē: de q̄b⁹ Dauid. Sepulchra eor sez dānatorum dom⁹ illorum

ineternuz.ps.xlviij. De nullo alio sepulchro pōt intelligi. Ideo amore dei i vro testō. s. in vita quā tenetis attēdatis ne illuc eligatis sepulturam. In pūcto em quo eligitis malāvitā eligitis ibi sepultura ꝛ ꝓfirmat ꝑ motem. Dico tertio ꝙ sanctū euangeliū declarat infernalē dispositionē vt eā vitem⁹ ibi. Eleuans aūt oculos ꝛc. vsq; nec inde huc trasmeare. No. Eleuatis aūt ocūs ꝛc. ꝙ aia habet oculos ꝛ etiā oia mēbra: sed sunt spūalia quēadmodū mēbra corpis sunt corporalia. Sz fortiora sunt mēbra anime Nota cū ōr. Pater abraam: dicit glossa: videt ꝙ esset de genere abraā: ꝛ vī ꝙ sic. qz etiā abraā vocat eū filium dicēs. Fili recordare ꝛc. qz de bonis q̄ hō facit in statu peti: de⁹ dat in hoc mundo retributionē. Nota inter nos ꝛ vos chaos magnum. i. abyssus firmatū est: vt hi q̄ volunt hinc transire ad vos nō possint: neq; ide huc trāsmeare. Nota ꝙ beati obtectaliter transeunt ad dānatos eoꝝ penas videndo: sed non transeunt ad eos penaliter: ēt dānati trāseūt obiectaliter ad beatos: sed nō possunt trāsire per penitentiā actualē nec videndo glouā obiectalē. Nota de⁹ secreta. Primum ibi. Eleuans aūt oculos cū esset in tormētis Ab isto textu sancti doctores extrahunt istā conclusionē ꝙ mō dānati vident saluatos ꝛ beatos: sed non gaudēt de tali visione: immo augmentat eis penā. Vbi glā. Sicut si famelic⁹ videret mēsaz escis plenā ꝛ non posset accedere: pena sibi augmētaret. Ad practicā: cogita qñ supbus damnatus eleuat ocōs ꝛ videt beātum paulū q̄ fuit supbus ꝛ psecutor ecclesie dicit. O miser ille fuit supb⁹ plus q̄ ego: ꝛ tñ saluus est: qz conuersus fecit pniam: ita ego potuissez salu⁹ fieri. Idē de auaro: qñ videt Matt heū. de quo dicit Beda ꝙ fuit raptor. Idē de luxuriosis: qñ vident Mariā magdalenā: ꝛ mariam egyptiacā. ꝛ sic de alijs. Auctoritas. Videntes turbabunt timore horribili: ꝛ mirabunt in subitatione inspērate saluti. gemētes p̄ angustia spirit⁹ ꝛc. Sap. v. Et loquūt ad ifram de dānatis. Secundū secretum ibi de gutta aq̄ quā petebat: que fuit sibi denegata. Mille ꝛ quadringenti. xxvij. anni sunt ꝙ petijt ꝛ q̄libet die ꝛ hora petit eā: ꝛ nunq̄ habuit nec habebit: ꝛ si ploraret sanguinē ineternū non habebit. Ista gutta aque signat refrigerū aliq̄d q̄ dānati nō pōt habere. Ideo falsa est ꝛ erronea quedā glosa iuristaꝝ q̄ dicit ꝙ dānati habent refrigerū ex bonis que fiunt ꝑ eis dando similitudinē de aliquo q̄ portat onꝰ magnū: ꝙ tz non deponat onus: tñ quādo dat sibi pot⁹ vel vna parca vini habet refrigerū. Non est ita de dānatis qz nullū remediū hīe possunt. Auctoritas Mortuo hoie ipso nulla erit vltra spes. Prouer. xj. nec exeūdi: nec remediū alicuius habēdi. Immo qñ ꝑ eis fit aliq̄d bonū: qñ ipsi sciūt augmētat i eis penā qz in eis nō ꝓficit vt de captiuo cui mittitur pciū redēptionis ꝛ pditur in manū ipse scit tritatur ꝛc. Idē de dānatis. Jō orādo dicit eccliā. Qz in inferno nulla est redēptio. miserere mei ꝛ salua me Dico quarto ꝙ sanctum euāgeliū declarat scripturalē ꝓfirmationē: cū dicit thema. hīt moysen ꝛ ꝓphas. i. scripturas legales ꝛ ꝓphetales. Hoc oīdit cum dr. Rogo ergo te pater vt mittas ꝛc. vsq; in finem. videt ꝙ ex charitate loqret. ne fratres sui dānarentur. Solutio. Nō est verum: sed ne ei⁹ pena augmentaretur. qz ꝑto ꝑ es sunt dānati: tanto magis pena actualis eis augmētat: sicut gloria actualis i beatis. Verbi grā. Si tyranni q̄ de se cōburīt addant alij titiones magis cōburīt: ꝛ si plures plus ardebit ꝛc. Nota. Rndit: hīt moysen ꝛ ꝓphetas audiant illos. Nota ex hoc maiorem esse auctoritatem sacre scripture q̄ esset testimoniū cuiuscunq; resurgentis. Ideo ap'ls: Sz nos aut angelus de celo euangelizet vobis aliud ꝓter q̄ qd euāgelizauim⁹ vobis anathema sit. ad Gal. j. Unde apostol⁹: qui mortuos suscitabāt cū testimonio sacre scripture tā q̄ firmiori suā doctrinā cōfirmabāt. Tradidi vobis in primis quod ꝛ accepi sm scripturas dicebat apostol⁹. j. ad Cor. xv. Propter hoc in articulo resurrectionis dicitur. Et resurrexit tertia die sm scripturas. tō seqt. Si moysen ꝛ prophetas nō audiūt: neq; si q̄s ex mortuis resurrexerit credent. Et nunq̄d xp̄us resuscitauit Lazarū qui narrauerat multa de alio

mundo. vbi dicit Aug. ꝛ tñ nō credebāt sibi. Immo dicit textus q̄ iudei cogitauerūt xp̄m interficere. Et apli ꝛ sancti scripserūt multos q̄ ēt multa retulerūt ꝛ narrauerūt de alia vita. Jō indubitanter credendū est testimonio scripture vel scripturaꝝ sacraꝝ ꝛ determinationibus vñs ecclesie. Et esset bonū videre bibliā q̄ contra antixp̄m cū alijs sententijs nō poterim⁹ arguere nec rñdere. Et modo pauci curant de biblia. Intñ q̄ iam verificatur illud Hieronymi ad Paulinū ꝛ habetur in plogo biblie. cap. vj. Quicquid dixerint hoc legem dei putāt. Nec scire dignantur quid ppḥete: quid apli senserint: sed ad suum sensuꝫ incōgrua aptāt testimonia: quasi grande sit ⁊nō vitiosissimum dicendi genus depranare scīas: ꝛ ad voluntatē suā sacrā scripturam trahere repugnantem. Jdeo dicebat xp̄s. Scrutamini scripturas in q̄bus putatis vos vitam eternam habere. Et ille sunt que testimonium ꝓhibēt de me. Joan. v.

¶ De eadem dominica. Sermo. ij.

IN domo patris mei habeo quinq; ffes. Luc. xv. Pro declaratione huius verbi sciendum q̄ tota vniuersitas creaturaꝝ tā celestium q̄ terrestrium ōr domus dei. Rō: qr sicut in domo vel palatio regis superius sūt camere inferi⁹ ꝙo est stabulū p̄ animētis: ꝛ in fundo terre inferius est carcer p malefactoribus. Jta etiam in domo dei: supi⁹ sūt celo empyreo sunt camere. s. nouem ordines angeloꝝ ibi moranᵗ amici xp̄i. Supius aūt est xp̄s ꝛ virgo maria: domus ꝙo inferior vbi moranᵗ bestie ꝛ seruitores ꝛ clientes est iste mūdus q̄ p bestijs factus fuerat. sed ex pcō ade de paradiso terrestri expulsi sum⁹ hic exules. Carcer ꝙo p malefactoribus in corde terre est. s. infernus carcer ꝑpetualis. Ecce ratio quare ōr domus dei: qr ipse ordinauit sua sapiētia. Autoritas. Sapiē ta edificauit sibi domū. s. ad ei⁹ honorem ꝛ in aiestatē excidit colūnas septem Prouer. ix. No. Excidit colūnas septem s. septē gradus creaturaꝝ in q̄b⁹ fundat mundus quasi domus. s. terra cum iumentis: aqua cū piscibus: aer cū volucribus: ignis cū impressionib⁹: celū cū planetis. Sexta est natura angelica: q̄ angeli sunt substātie pure spūales. Septima ꝙo natura humana. De ista domo dicebat Baruch. O isrl̄ q̄ magna est domus dei ꝛc. Baruch. iij. de ista domo dicebat xp̄s. In domo p̄ris mei māsiones multe sunt. Jo. xiiij. Nota māsiōes multe. s. tres p̄ncipales. Celū ꝛ terra ꝛ infernus: ꝛ in q̄libet istaꝝ sunt multe māsiones. In celo nouē ordines. s. angeli: archāgeli ꝛc. In terra multe pulcie: regna ꝛ cōitates ꝛ ciuitates ꝛ ville. In inferno aūt est sin⁹ scrōꝝ patrū: vbi null⁹ est mōlimbus pueroꝝ vbi nō est ignis: nec demones: loc⁹ purgandoꝝ. s. purgatoriuꝫ vbi est ignis ſz nō demones: locus dānatoꝝ vbi sunt dānati. Ptz ergo q̄ tot⁹ mūdus ōr domus dei. De ista domo dicit thema. In domo patris mei ꝛc. i. intra domum patris mei habeo quinq; ffes. Jnuenio q̄ in hac domo sunt q̄nq; fraternitates diuersis rationibus. s.

Fraternitas humanalis: ꝛ ista venit per naturam.

Fraternitas spiritualis: ꝛ ista venit per gratiam.

Fraternitas demonialis: ꝛ ista venit per culpam.

Fraternitas angelicalis: ꝛ ista venit per amicitiam.

Fraternitas diuinalis: ꝛ ista venit p̄ misericordiam.

¶ Ecce ḡre dicit thema. In domo p̄ris mei ꝛc. Dico ꝑmo q̄ habem⁹ in hoc mūdo fraternitatē hūanitatē q̄ venit p̄ naturā. Quiscūm ab eodē p̄re ꝛ ab eadē matre sunt geniti ffes sunt. Jsto mō q̄notq; sum⁹ in hoc mūdo tā fideles q̄ infideles ab eodē p̄re. s. adā: ꝛ ab eadē mre. s. eua sumus geniti. Jō fratres possumus dici Jn hoc singularitatē oñdit deus in hoibus magis q̄ in angelis: qr de⁹ a principio oēs angelos creauit sil: nec inter se hñt ꝓsanguinitatē parētelā: nec fraternitatē naturalē. Nō est sic in hoib⁹ qr a p̄ncipio solū creauit deus masculū ꝛ feminam. Scīl. s. Masculū ꝛ feminā creauit eos bñdixitq; de⁹ illis ꝛ ait. Crescite et multiplicamini ꝛ replete terrā. Omnes procedimus ab ista radice. Ecce frater

nitas naturalis. Sed dicerent aliqs ꝛ forte tã, dicitis in corde vro ꝙ ex masculo ꝛ femina ꝓcedant hoies. Hoc nõ est singularis excellentia hoim: qz ẽt alia bruta ꝓcedũt a masculo ꝛ femina: quia ab initio solũ creauit de⁹ masculũ ꝛ feminã de aialib⁹. ſ. leonẽ ꝛ leenã: equum et equã: bouẽ ꝛ vaccã: ex qbꝫ oẽs alij descẽdũt. Dico ꝙ vez est ſz hoc fuit singulare in hoib⁹: qz ab vno suppoſito. ſ. adã ꝓcedim⁹ oẽs: qz de illo formauit Euam. Sen. ij. nõ sic fuit de aialib⁹. Mõ lz ꝫ sit certũ tñ autoritas. Deus q̃ fecit mũdum ꝛ oia q̃ in eo sunt: fecit ex vno oẽ genus hoim. Act. xvij. Moralr. Ex hoc qz oẽs sum⁹ ex vno pre: ptz ꝙ debem⁹ hre maiorem vnitatẽ ꝛ pacẽ ꝫ angeli vel bestie tñ ꝓtingit ꝛ est oppoſitũ: qz angeli habẽt pacẽ cũ tñ sunt tot: qz innumerabiles vt dicit ſcũs Tho. in. j. par. q. l. ar. iij. ꝙ sicut corpora celestia excedũt ista inferiora in ẽntitate ꝓtinua incõparabiliter. Ita angeli excedũt in ẽntitate discreta omnẽ numeꝝ creaturaꝝ inferiorꝝ: ꝛ tñ nunqꝫ hñt diuisionẽ nec guerrã. Autoritas. potestas ꝛ terror apud eũ est: q̃ facit cõcordiam in sublimib⁹ suis. Numq̃d est numerus militũ eius. Job. xxv. Bestie i deserto viuũt in pace. Leones inter se pacẽ hñt. Lupi ꝛ vulpes: ꝛ sic de aliꝫ ꝛ homines nõ pñt viuere in pace in vna villa nec in vno vico nec monasterio ꝛc. cõtra naturã faciunt: qz fratres inter se naturaliter pacem hñt. Ideo legitur de Abraã ꝛ Loth q̃ intrã abundabant ꝙ terra nõ poterat eos capere: ita ꝙ tam fcã erant inter pastores eoꝝ iurgia: ꝛ tã loth ibat totus turbatus: tũc dixit sibi Abraã. Ne queso sit iurgiũ inter me ꝛ te ꝛ inter pastores meos ꝛ pastores tuos: fratres em̃ sumus. Gene. xiij. Dico scõo ꝙ scõa fraternitas est ſpũalis q̃ venit per gratiaz. Ista fraternitate solũ xpiani sunt ffes: iudei ẏo vel alij infideles nihil ꝓtinẽt nobis. Oẽs aũt xpiani sunt fratres eiusdem pris immediate. ſ. ihesu xpi. Notaq oẽs summus filij regis ꝛ eiusdẽ matris. ſ. vlis ecclesie. Deus habuit duas vxores Prima fuit synagoga ex qua genuit iudeos: ſz dedit sibi libellũ repudij iuxta legem que dixit. Si acceperit hõ vxorez ꝛ habuerit eã ꝛ non inuenerit gratiam ante oculos eius ꝓpter aliquã feditatẽ scribet libellũ repudij ꝛ dabit in manu illi⁹: ꝛ dimittet eã de domo sua. Deute. xxiij. Potius fuit ꝓphetia q̃ mãdatuz. Ista lege vsus fuit deus inuẽta macula infidelitatis ꝛ miu⁹ credẽtie in synagoga dedit sibi libellũ repudij: de hoc ꝙ phetia ad ihram. Hec dicit dñs de⁹ tuus Quis est hic liber repudij mris vre quo dimisi eã. Aut quis est creditor me⁹ cui vendidi vos. Ecce em̃ in iniq̃tatib⁹ vris venditi estis: ꝛ in scelerib⁹ vestris dimisi mrem vram: qz veni ꝛ non erat vir. q̃ reciperet me vocaui ꝓdicãdo. ſ. ꝛ non erat q̃ audiret. Esa. l. Deinde de⁹ duxit aliã vxorẽ. ſ. sanctã ecclesiã: de cui⁹ vtero. ſ. fõte baptismali gñat filios ꝛ filias Qui de alto mittit semẽ ꝙ os sacerdotꝫ. Semẽ est ẏbũ dei. ſ. forma baptismi. & post baptismũ põt dici. Natus est hõ in mundũ. Et sicut ẏgo ꝛcipit ꝛ etiaz ẏgo pant. Ecce qualr nos xpiani habemus istã fraternitatẽ spũalẽ. Añ baptismum sumus filij Ade sed post baptismuz sumus filij ihesu xpi. Propter hoc dicit xps xpianis. Oẽs vos fratres estis ꝛ patrẽ. ſ. gñalẽ nolite vocare vobis sup terram. Unus em̃ est pr̃ vester q̃ i celis est. Mat. xxiij. Nota. Oẽs vos fratres estis: qz de adã estis filij ꝛc. Jõvenit quidã pauper ad regẽ Francie dicẽs sibi ꝙ secũ diuideret hereditatẽ: qz frater suus erat de eodem, pre ꝛ mre. ſ. Adã ꝛ Eua cui rex dedit vnũ denariũ dicẽs ꝙ tot hret fratres ex illo patre ꝙ si cuilibet daret tñ nihil sibi remaneret. Uidete qualem charitatem dedit nobis pater: vt filij dei nominemur ꝛ simus. ſ. Jo. iij. Moralr habemus hic doctrinã ꝙ debemus cauere a iurgijs: guerris ꝛ diuisiõib⁹: ꝛ sicut spũaliter sum⁹ geniti: tenemur ẽt ꝓximalr diligere oẽs. Sunt multi q̃ dicũt: nõ nocerẽ ei: sed nõ dicerẽ sibi ẏbũ: nõ possum sibi loq̃ nec corde possũ ipz diligere. Nihil⁹ hoc. Opz si vultis salui fieri qõ odiũ rã cor ꝛ mala voluntas cordis expellatur: qz non est nisi venenum qõ aliz occidit No. de quodã mercatore q̃ venit ad magistrum vincẽtiũ dicens. Nouerint qõ fui defraudatus a sartore tãta pecunie ẽntitate ꝛ fugit ꝓpter qõ odiui eum intrã ꝙ si possem eũ inuenire cũ dentib⁹ oc-

dere cū. Et ista quadragesima fuit cōfessus & nullus cōfessor voluit me absolue re. Dicūt q debeo sibi parcere. Pr̄ quid dicitis vos. Cui rn̄dit magister vincēti. Si non vultis sibi parcere parcatis vobisipsis. Et ipse. Pater hoc non intelligo. Rn̄dit magister. Dicatis odiū qō habetis in corde cui nocet illi vel vobis. Non illi qz comedit bibit & delectat: sz vobis qz alam vestrā occidit. Rn̄dit ille. Nunc cognosco q sit stultitia habere odiū contra alū. Nunq̄d esset bona vindicta cōtra inimicū bibere vnā taceā potionū venenatarū vt interficeret te. Idem est de odio. Propter hoc dicebat beatus Joānes. Hoc mandatū habem⁹ a deo: vt qui diligit deū diligat & fratrē suū. j. Jo. iiij. Dico tertio q tertia fraternitas est demonialis. Et ista venit p culpā & pcām & ista est mala. Ab initio postq̄ de⁹ creauit angelos iter quos lucifer erat maior vt dicit Grego. q fuit nobilior & maior: Qui respiciēs inferius vidit oēs creaturas deo: & q ipe esset alijs maior habuit vanā gloriā: & eleuatis oculis cognouit supra se maiorē. s. deū: & voluit ei equiparari: & hoc reuelauit oib⁹ angelis: & multi tanq̄ adulteri & periuri & infideles cōsenserunt sibi. Sed michael cōtradixit & gabriel & raphael & alij boni. Tic expulsi fuerūt de celo empyreo lucifer & sui: dicēte deo. Nō habitabit in medio domus mee qui facit superbiā. Et ceciderūt de celo & facti sunt demones. Ecce quid est demon. Angelus qui ex pcō cecidit. Diabolus est p proprij nomē lucifer. Hoc nomē sathanas ē nomē cōe demonū. Lucifer a principio duxit vxorē clandestine scz inobedientiā ex qua generauit & gñabit mille milia de filijs. Quis posset enumerare: quot angeli sibi cōsenserunt: & quot adie hoies inobedientes i mūdo. De ea dē vxore generat filios qñ facit aliquem peccare & facere cōtra mādatū dei: talis est filius diaboli. Uerbigra. qñ ponit i cor de tuo vt induaris sicut talis: vel q habeas officiū ville &c. puocādo te ad superbiā: & tu psentis sibi facis p mādatū dei qui precepit tibi humilitatē. Idē de auaritia idē de luxuria. idē de ira: & tu psentis: cōtra obedientiā facis: filius es diaboli. Talib⁹ dicit xp̄s. Uos ex patre diabolo estis: & desideria patris vestri vultis facere. Joā. viij. cō cōsequēter demones. Filij diaboli habēt fratres. Qui mollis est: idest negligēs & dissolut⁹ in ope suo frater est sua opa dissipātis. i. demonis. Prouer. xviij. Cui⁹ cōditio est q si faciat aut det aliquid de genere bonoz: semp illud retorquet in malū. Not. de illo heremita cui demō apparebat i forma boni angeli dicens. Surge ad laudandum deum. Et aliquoties portabat sibi lumē Aliqñ dicebat sibi. Talis nauis submersa est ora pro animabus: que sunt in purgatorio: & sibi intm̄ q ille firmiter credebat ip̄m angelū bonū: qz nō nisi bona sibi dicebat. Semel aūt ostendit sibi visionem: qz videbat celū apertū superi⁹ & infernū inferi⁹ dicendo sibi. Nisi efficiaris iude⁹ nō poteris celū intrare: imo ad infernuz oportebit te descendere. Propter qō ille fuit effect⁹ iude⁹: & p̄sequēter dānat⁹ fuit Ecce qualr dissipauit bona q̄ pius fecerat. Idē de istis q̄ recurrūt ad demones vt inueniant qō perdiderunt. Et si forte inueniant: tn̄ ex alia pte perdunt aiam. Itē p sanitate recuperāda recurrūt q̄dā ad demones: qō faciēdo perdunt aiam. Ecce quare dicit q̄ mollis &c. Moraliter Dic cōtra diuinos & sortilegos: & caueatis ne recurratis ad eos: sz ad xp̄m dn̄m. Propt̄ hoc dicebat ꝓpheta: vnusquisq̄ in omni fratre suo nō habeat fiduciā: qz ois frater supplantās supplātabit. Hiere. ix. Dico quarto: q est alia fraternitas s. angelicalis: q̄ venit p amicitiā. Quēad modū ōr de duob⁹ amicis simul stātib⁹ comedētib⁹ ambulātib⁹ &c. fratres sunt. Nunq̄ fuit tāta amicitia inter aliquos duos amicos sicut est sctōz angeloz ad nos intm̄ q qñ mulier dz parere: de⁹ vocat vnū angelū cui cōmittit illā creaturā De quo angelus regratiat deo & statim descēdit & hominē i suā custodiā recipit De qua materia vide. s. Tho. j. parte. q. cxiij. arti. v. Autoi. p̄s. &c. Angelis suis mādauit de te: vt custodiant te in oibus vijs tuis. Un̄ dicit Hiero. Magna est dignitas animaz: vt vnaquēq̄ ab ortu natiuitatz habeat āgelū ad custodiā deputatū & nūq̄ dimittit creaturā vsq̄ dū moritur. De hoc vide. s. Tho. j. par. q. cxiij. arti. vj. vbi dicit q angelus custos nūq̄

totaliter dimittit hoiez: sz ad aliquid interdū eū dimittit ꝓut. s. nō impedit q̄n subdatur alicui tribulatiōi: vel etiā q̄n cadat in petiā sm ordinē diuinoꝝ iudicioꝝ. Idem dicit in solutiōe ad tertiū argumētū eiusdē. vj. ar. q angelus z si interdū derelinquat hoiem loco: nō tñ derelinquit eū ẽ̄ptuz ad effectū custodie q etiā cū est in loco cognoscit q̄d circa hominē agatur: neq; indiget mota tpis ad motū localē: sed statim pōt adesse. Modo cogita q̄n facis aliq̄s petiā: quid dicit angel⁹. O ꝓditor ꝛc. Jō Ber. noli presente angelo facere q me presente facere nō auderes: q nec furtū nec luxuriā ꝛc. de isto fratre dicit scriptura. Frater. s. homo q̄ adiuuat a fratre. s. ãgelo: quasi ciuitas firma. Prouerb. xviij. Ciuitas eiā fortis z firma hz septē cōditiones. Prima q sit alta. Jstā cōditionē dat angel⁹ custos: q eleuat mētē ad deū: ad desiderādū celestia. Reuersus est angelus q̄ loq̄batur in me: suscitauit me quasi virum qui suscitat de somno suo. zacha. iiij. Secūda q sit munita. Hoc facit angel⁹ q̄n inducit ad obseruātiā decē preceptoꝝ. Dicant breuiter decē ꝑcepta: q̄ muri sūt aie: turres sūt ẏtutes. Tertia q habeat fortalicia z hoc per obseruantiā cōsiliorū euāgeliꝝ. Quarta q habeat fossatuz. Hoc idē dat angelus q̄n inducit ad humilitatē vel ad cogitādū penas inferni. Quinta q habeat escas. Hanc ꝑditionē etiā dat angel⁹ inducēdo custoditum ad audiendū missas: sermones: cōfitendū et cōicandū ꝛc. Sexta q̄ habeat arma ꝛc. Arma sunt oratiōes: ieiunia: elemosyne z opera penitētialia. Septia q habeat bellatores qui sunt opera mic. Et q̄ ista septē habemus a bono angelo inductiue: ideo dicitur ciuitas firma. Moraliter instruimur: vt quilibet suo angelo faciat aliquam orationem. Sicut quilibet vestrum recipit aliquem sctm̄ vel sanctam in aduocatum: qui forte ex vestris petis modicum curat de vobis: ideo angelo q̄ cōtinue curat de vobis est facienda oratio quolibet mane z sero genibus flexis dicēdo. Angele qui meus es custos pietate supna. Me tibi cōmissum salua: defende: guberna. Amen dico q quita fraternitas est diuinalis: que venit ꝑ misericordiaz. Et ista est olbus alijs melioꝝ: q deus creator olim factus est frater nr̄ in bñdicta incarnatiōe similis nobis factus. Caro enim z frater noster est. Gen. xxxvij. Jdeo dicit apostolus. Qui sanctificat. s. baptismū z penitētiā z qui sanctificantur ex vno oēs. Propter quā cāz nō cōfundit fratres eos vocare dicēs. Nunciabo nomē tuū fratribus meis. ad heb. ij. Jdeo sciens salomon spiritu ꝓphetie q filius dei debebat incarnari z nasci de muliere z lactari ac si iā ipm videret presentialiter: dicebat sibi. Quis mihi det te fratrē meū suggētē vbera mr̄is mee z inueniā te solū foris z deosculer te: z iā me nemo despiciat. Apprehēdā te z ducā in domū matris mee: z in cubiculū genitricis mee ꝛc. Cant. viij. Jdeo apls. Quos presciuit: sez deus pr̄ z predistinauit conformes fieri imaginis filij sui vt sit ipse primogenitus i multis fratrib⁹. ad Ro. viij. Moraliter faciamus q sicut sumus fratres xp̄i in hac vita simus etiam fratres sui in gloria. Deo gratias.

¶ In octaua corporis xp̄i: vel infra octauas. Sermo vnicus.

ACcipite z manducate hoc est corpus meum ꝛc. Verbū istud habetur textualiter. j. ad Coꝛ. xj. z officiatur in epla hodierna. Satis hodie est octaua corpis xp̄i z sctā mr̄ ecclia facit totuz officiū vt i die. Jō de isto sctō sacro altaris volo vobis declarare aliq̄s magnas vtilitates q̄s ex eo habem⁹ ad ꝓuocādū corda vra ad deuotionē. Sed ꝓmo saluteī ẏgo maria. Sanctū sacrificiū altaris eucharistia grece ab eu quod est bonuz: z charis gratia: quasi bona gratis q multas z innumerabiles gr̄as z vtilitates habemus ex ipso sacro plus q̄ ab alijs sacramētis. Et amore vestri modo dicam quinq̄ vtilitates principales.

Est eiā viaticū spirituale.
Medicamentum vniuersale.
Sacrificium indulgentiale.
Sacramentum principale.
Societas celestialis.

¶ In his ostendit vtilitas. Jō dicit thema. Accipite z māducate hoc est corpus meū ꝛc. Dico ꝓmo q eucharistia vel ho

ria ꝓfecrata estviaticū ſpūale. Sic est ꝙ nulla creatura viuēs siue sit corpalis siue ſpūalis poſſit diu durare i eē siue viuere sine cibo. De creaturis corpalib⁹ nō ē naturalis: qz calor ꝓsumit hūidū radicale vt dicūt phīsici. Sicut em̄ aq̄ ad ignis calorē ꝓsumit̄ z deficit: ita est de hūiditate corpis: in q̄ vita ꝓsistit: calore ꝓsumit̄ z deficit nisi addat hūiditas: cōedēdo: bibēdo: z cōiter in meridie magis appetimus cibū z potū: qz magis est calor interior z exterior. Itē de angelis q̄ sunt creature z substātie pure ſpūales. Dico ꝙ ēt nō pōt viuere sine cibo. Nō qz null⁹ eoꝝ hz vitā z durationē a se. Jō dicit mensa dei q̄ est cēntia diuia recipiūt escas q̄ nō pōt dici nec cogitari: z de ill' viuūt. Auto. Dixit angel⁹ raphael thobie q̄ videbat cuz eis cōedere z bibere corpali cibo ne diſſmitteret cos i errore: cū essē vobiscū p voluntatē dei. videbar q̄dē vobiscū māducare z bibere. sz ego cibo inuisibili z potu q̄ ab hoibus videri non pōt vtor. Tho. xij. ſſiat ḡ nō. Si creature pure corporales vt iumēta: z pure ſpūales vt angeli indigēt cibis vt dictū ē. Quid dicem⁹ de hoie q̄ hz vtrūq;? Est em̄ corpalis ꝑtū ad corpus: z ſpūalis ꝑtū ad aiaz sīlis angelis Ergo indiget duob⁹ cibis. s. cibo corpali ad sustētationē corpis: et cibo ſpūali ad sustētationē anime. Jō statim poſtq̄ de⁹ creauit adā z euā: puidit eis de escis corporalib⁹ dicēs eis. Ecce dedi vobis oēm herbā afferētē semen sup terrā: z vniuersa ligna. s. fructifera q̄ hnt in semetipſis semētē generis sui: vt sint vobis in escaz. Señ. s. Jta ꝙ a principio z dñ p mille qn gentos annos: poſt: solū comedebāt fructus gentes z: ibebāt aquā: z illa tūc dabant maiorē fortitudinē q̄ modo capones galline: z vinū ꝛc. Deinde poſt diluuiū ꝙ multū deteriorauit arbores plantas z aquā: ita ꝙ pdiderūt magnā ptez fructuz videz de⁹ ꝙ fruct⁹ z aqua nō esset ab⁹ ad sustentandū naturā humanā: cōcessit licētiā comedēdi carnes z pisces dicēs. Oēs pisces maris manui vestre traditi sunt: z ossie qđ monet z viuit ent. vobis in cibū. Señ. ix. Et ꝓcessit licētiaz bibēdi vinum. Et tūc Noe incepit exercere terrā: z plātauit vineā. Deinde venit tēpus moyſi in quo deus de cunctis mūdi pplis elegerat iudeos de q̄ pplo debebat nasci filius dei fm̄ humanitatem. z tunc de⁹ restrinxit escas illi pplo: vt ptz Leuit. xj. Precipiēs eis ne comederent animal qđ non ruminat: nec diuidit vngulā. Jō nō comedūt porcū qz licet diuidat vngulam: nō tn̄ ruminat. Jdē de lepore. Item de volucrib⁹ precepit eis ne comederent aquilā: griffonē: falconē ꝛc. Itē ō piscib⁹ ꝙ nō comederēt piscē nisi haberēt pennulas ꝛc. Jdeo nō comedūt anguillā marinā ꝛc. Sz ḡre de⁹ ꝑcepit hoc iudeis? ꝛc. Rñsio: qz de illo pplo debebat nasci messias ꝓpter qđ deus fecit vt sit cōiter de filio regis: qz ei⁹ nutrici dant certe escē de ꝓsilio medicoꝝ: nō amore sui: sed filij regis vt sit bene ꝓplexionatus. Et precipit nutrici vt abstineat a ceteris cibis vel escis q̄ sunt male ꝓplexiōis. Jta fecit de⁹ de gēte iudaica de qua nasciturus erat filius regis. s. xp̄s: voluit deus vt abstinerent a cibis viscosis z male complexiōis Sed ex quo filj⁹ regis tam nō indiget nutrice ipa pōt comedere ad libitū quicqđ vult z placet sibi. Jdeo nos mō nō abstinemus ab illis escis: qz ois creatura dei bona z nihil reſciendū qđ cū gratiarum actione ꝓcipit. Sctificat̄ em̄ p verbū dei z oronē. s. ad Thi. iiij. Ecce qualr deus a principio vsq; mō ꝓuidit nature humane de cibis corpalib⁹ hz diuersa tpa. Hoc totū dicit dauid in quadam autoritate. Oculi oim in te sperāt dñe: z tu das escā illorum. s. corpalem in tpe oportuno. ps. cxliij. Tn̄ nō inuenietis q̄ ante aduētū xp̄i de⁹ dederit escā seu ꝓuisionē ſpūalē Corpa el erāt robusta z aie erāt debiles intm̄ ꝙ oēs cadebāt in infernū. q̄tūcūq; essent fctē nō poterant se tenere qn cadere illuc. De hoc dauid. Quis est hō qui viuet z nō videbit mortē. s. corpalē eruet aiam suā de manu inferi. q. d. null⁹. ps. lxxxviij. Quod aūt iste defectus procederet ꝓpter defectū cibi ſpūalis. patet Dauid dicēte. Esurientes. s. cibum ſpūalem z sitiētes: anima eoꝝ in ipſis defecit. ps. cvj. Sed venit xp̄s filius dei qui ordinauit cibū ſpūalē ꝓ siabus. s. hoc sanctum sacrz eucharistie. Nō credatz ꝙ ista esca sit corporalis: nec vadit in stomachū ꝓ digestione vt dicūt stulti iudei qđ hmōdi cib⁹ emittat̄ per secessum. Sz est ci

bus spūalis q̄ in stomacho anime i corpore humano posit⁹ scz memoria recipit digestionē igne deuotiōis ꝛ dat vitā aie intrīn q̄ qñ aia exit a corpe nisi petā impediāt secū afaz ducit ad celū. Jō dicit sanctus Tho. in. iij. parte q̄ puerorum diei etiā baptizatus nō pōt habere paradisū nisi cōicet. De hoc vide sanctū tho. iij. pte. q. lxxiij. ar. iij. quo querit. Utrū sacrm eucharistie sit de necessitate salutz. O dicerētis vos ꝛ qlio posset cōicare. Mō audite pulchrā speculationē: qñ vos comeditis solū vnū mēbrū. s. os comedit: ꝛ tñ ex illo cibo ota mēbra refocillant ꝛ fortificant manus ad operādū: pedes ad ambulādū: oculi ad videdū: aures ad audiēdū: ꝛ sic de alijs partibus tam interioribus q̄ exterioribus. Ita tota vniuersalis ecclia est vnum corpus. Cuius caput est xps: oculi doctores: aures iudices ꝛ psessores: os sacerdotes: manus milites q̄ habēt defendere: venter ciues ꝛ mercatores: tibie mechanici: pedes q̄ terram tāgunt sunt agricultores. Sicut ergo in vno corpe multa mēbra habem⁹ ota aūt mēbra nō eundē actū habēt ita multi vnuz corpus sumus in xpo. ad Ro. xij. Et sicut os comedit p oib⁹ mēbris: ita sacerdos p oibus xpianis spūal'r. Sed opz ad minus q̄ qlibet semel in anno cōicet sacramental'r de adultis. x. vel. xij. annoz ꝛ supra. Et qñ pueri baptizant efficiunt mēbra corpis ecclie. iō pro cōicatis habent. Moral'r. Cogitate q̄ petīn est nolle cōicare. Si pueri innocentes non pñt saluari sine cōione. qd erit de magnis. Jō multi dānant: qi nō cōicant in paschate: Qui i hoc mūdo nō vult xpz recipere cōicando nunq̄ a xpo recipiet in celo. Amo. Amē i. secure. Amen. i. ve dico vobis: nisi mā ducaueritz carnē filij hois ꝛ biberitis ei⁹ sanguinē nō habebitis vitā in vobis ꝛc. Jo. vj. Non habebitis vitā. s. gr̄ie in hoc mūdo nec glie in alio. Dico scdo q̄ hoc sacrm sctīn est medicia vniuersalis nō solū ab⁹ est sz etiā medicia. Pro cui⁹ declaratione sciēdū q̄ oēs infirmitates corpis et aie ex cibo venīūt. s. ade ꝛ eue. Infirmitates corpis sūt sicut febres: dolores: ꝛc. Infirmitates aie sunt pronitas ad malū: ꝛ difficultas ad bonū: male cogitationes mala desideria ꝛ pctā ota ista venerūt ex comestione cibi vetiti: qz alīs nullus fuit set infirmus: nec in corpore nec in anima. Iste cibus fuit porta oim malox. Jō dr. Mala mali malo: mala ptulit ota malo Mala: ndest Eua mali. i. ade: malo. i. pomo: ptulit ota mala: malo. i. mūdo. O dixit xps. Si tñ sciuit facere. diabolus q̄ de fructu duxit oē malū: ego ostendā sapiētiā meā. Et ordinauit q̄ de fructu faceret medicinā. vñ veniret oē bonū. Et fecit se fructū in arbore vite. s. virginis marie cui dr. Bndict⁹ fructus vētris tui. Jō de hoc cantat eccl'a. Hoc op⁹ nostre salutis ordo ꝛc. Cōstruit sic. Ordo salutis nr̄e poscebat hoc op⁹ vt ars. i. sapientia xpi artē. s. diaboli multiformis pditoris falleret. ꝛ medelā. Ecce medicina: ferret inde. s. ex fructu. vñ hostis leserat. Jdeo ista bndicta medicia dat sanitatē aibus illox q̄ deuote cōicāt. Primo dat sanitatē i intellectu cōtra errores ꝛ falsas opiniones fidei. In volūtate ꝫ mala desideria. In memoria contra obliuiones bñficiox dei: vel ꝫ desideriū vindicte. Dat ē sanitatē oi ad vitādū mēdacia falsa in rameta ꝛc. Manib⁹ ad vitandum furta: vsuras: tactus ꝛc. Gutturi ꝓtra excessum cibi ꝛ potus: ꝛ generaliter oibus mēbris Jtē curat infirmitates corporis. Nā si infirm⁹ cōicat deuote ꝛsanit'is corporis nō sit nociua aie: hoc facz dabit sibi sanitatē: alīs nō dz appetere sanitatē. Altissim⁹ creauit de terra medicinā ꝛ vir prudens nō abhorrebit eā. Nōne a ligno indulcata est aq̄ amara. Ad agnitionē hoim virtus illox. Et dedit ꝛc. Eccl. xxxviij. Not, altissimus de terra. s. corpis sui qō est formatū i vtero v̄ginali de terra ab ada de scēdēte: ꝛ vir sapiēs ñ abhorrebit eā. Alique medicie dāt fastidiū ꝛ abominationē vt pillule. Sz prudēs medicus coopit ne videat color: nec sētiat sapor: ꝛ sic infirm⁹ recipit. ita fecit xps. Comedere ēm carnes hois valde abomiabile ē. Jō cooperuit i hostia ne videat ꝛc. ita dic altissimus ꝛc. De ꝫ vide. s. t ho. iij. q. lxxv. ar. v. vbi dicit q̄ sēsu ītē apparet forā consecratiōe ota accidētia panis ꝛ vini remanere: qō q̄dē rōnabilr fit. Et d. t ibi tres rationes: quarū prima tam dicta est. Quia non est cōsuetū hoibus: sed horribile est carnē hominis comedere ꝛ sanguinē bu-

bere ꝓponunt nobis caro ⁊ sanguis sub specieb⁹ illoꝝ q̄ freq̄ntius in vsum hois veniūt. s. panis ⁊ vini. Alias duas rōnes ad idē. s. Tho. vbi. s. ponit quas videre poteris. Moralr iā scitis q̄ q̄ dz recipere purgationē pu⁹ facit dictā ⁊ ꝑparatoriū cū syrupo. Ita q̄ dz cōicare prio ꝓfiteat ⁊ sumet dictā sibi datā a medico aie. Deide recipiat syrupū dulcē: q̄ sunt deuote oro nes. Dulce erit milius q̄ q̄ncūq; vellet lo: q̄ posset regi vel pape. De syrupo aūt recipiūt tria cochlearia cū aq̄ calida mane ieiuno. Ita dz eē certus numerus de pater nr̄ ⁊ Aue ma. ⁊c. Aq̄ calida sunt lachrymę si des⁹ dat lachrymas. Et post recipit purgatio. i. corpus xp̄i. Quid h̄ efficaci⁹ sacro q̄ purgant pcā: augent ⁊tutes: et mēs oīs spūaliū abūdātia ipinguat. Dico tertio q̄ ē sacrificiū idulgētiale nō solū sacerdoti celebrāti: sz ēt oībus missā deuote audiētibus. H̄ declarat sic. Inuenio q̄ xp̄s i vita sua dixit duas missas. vnaz secrete ⁊ aliā solēniter i pōtificalibus cū ministris. Secrete celebrauit fer. v. in cena dn̄i pn̄tibus apl̄is tūc eīm ordinauit sacrificiū hoc ⁊cōicauit se. De q̄ vide. s. Tho. iij. p. q. lxxxj. ar. i. ⁊ ēt cōicauit apl̄os dicēs. Accipite ⁊ cōedite: hoc ē corp⁹ meū qđ ꝓ vobis. s. celebrātib⁹: ⁊ ꝓ multis. s. missaz audiētib⁹ tradet̄. remissionē pecc̄ōz. mat. xxvi. pz qūo i missa secreta dat remissio pecc̄ōz. Scōam missā celebrauit solennit in pōtificalibus i die veneris sctā. Altare fuit crux. mitra fuit corona spinaz. anuli in manib⁹ fuer. t claui. sandalia i pedibus claui. casula rubra de sanguine suo baculus lācea: diaconus latro a dextris: subdiacon⁹ latro a sinistris. acoliti ꝛgo maria ⁊ioānes euāgelista. Jō q̄n ꝑlatus dicat missā solēniter totidē cōicat ⁊ sanctificat seip̄m. Ecce qualr dicit missam solēnē: q: missā dicere nihil aliud ē q̄ corpus xp̄i sacrificare. Et i missa solēniter dat indulgētie ⁊ remittunt pcā deuote audiētibus: q: dicit Lucas. Omis turba eorū q̄ simul aderāt ad spectaculū istud: ⁊ videbāt q̄ fiebāt percutientes pectora sua reuertebant. Lu. xxiij. Jō dicat ꝓpheta dauid in p̄o. Deus deorū dn̄s locutus est. Audi pp̄le meus ⁊ loquar israel ⁊ testificabor tibi deus tuus: sed p incarnationem est noster. ego sum. Nō in sacrificijs tuis arguā te: nec de pctis. Rō. holocausta aūt tua in ꝓspectu meo sūt semp. ps. xlix. Moralr. Ergo est missa audiēda deuote i quolibet die festo ⁊ dñico. Que deuote auditur seruatis quatuor conditionib⁹. Prīa q̄ missa audiat ieiuno stomacho. Rō: q: q̄ hz loq̄ regi ⁊c. Scōa q̄ sit in ꝓfessione q̄ ꝓ vobis fit. Jō⁹ pulsant cāpane ⁊c. Tertia q̄ audiatur missa cū silētio. Quarta q̄ audiat missa ꝓpleta. Dico quarto q̄ est sacrm̄ puncipale. Septē sunt sacramēta eccle. Primū est baptismus. Scōz est confirmatio. Tertiū penitētia. Quartum eucharistia. Quintum ordines. Sextū matrimoniū. Septimuz extrema vnctio: ⁊ nō sunt plura. De oībus aūt sacramentū eucharistie est puncipale triplici ratiōe. Prima q: alia sacramēta cōtinēt xp̄m solū figuraliter: ⁊ in alijs sacramentis continetur quedā virtus instrumētalis participata a xp̄o: sed istud cōtinet xp̄m realiter vt erat in vtero virginis ⁊ vt est in celo: in alijs aūt figuralr. Vere tu es deus absc̄ōditus deus israel saluator. Esa. xlv. De hoc vide. s. Tho. in. iij. par. q. lxv. ar. iij. quo querit vtruz sacramentū eucharistie sit potissimū inter sacramēta. vbi rndet q̄ simplr loquēdo sacramētū eucharistie ē potissimū inter alia sacramēta. Prima rationem iaz tactā ibi ponit ⁊c. Scōa quia alia sacramenta exhibent exterius per auditū ⁊tactum: sed hoc interius recipitur per gustum. Amē amē dico vobis nisi māducaueritis. Joā. vj. Tertia q̄ hoc sacramentum dat virtutē alijs. Hoc declaratur in celo: in q̄ sunt septē planete. Primo luna secūdo mercurius. tertio venus. quarto sol. q̄nto mars. sexto iupiter. septio saturnus. Et sicut sol consistit in medio: quia in quarto loco: ⁊ dat virtutē ⁊ claritatem alijs planetis. Ita sacramentū eucharistie in quarto loco ꝓputatur a quo alia sacramenta recipiūt claritatē ⁊ ⁊tutē et ipsum nihil recipit ab alijs. Ideo dauid Thronus eius sicut sol in ꝓspectu meo p̄s. lxxxviij. Moralr instruimur hic q̄ sicut xp̄s cōicat virtutē alijs sacramentis ita ⁊ nos de bonis nostris debem⁹ libere cōicare indigētibus per elemosynas vel mutuando sine vsura. Tales nunq̄ veniunt ad paupertatē. Dauid. Junio:

hui etem̃ sennui: ꝛ nō vidi iustū derelictū: nec semen eius querēs panē .ps.xxxvi. Propter hoc dicebat xp̃s. Estote misericordes sicut p̃ vr̃ misericors est. Luc. vi. Dico quinto q̃ est societas celestialis. Tres magnas difficultates hz aia ascēdendi ꝛ intrandi in celuz. Prima est hic scōa in aere. tertia in ianua celi. Sed cō tra ista eucharistia est tuta ac ꝟtuosa societas aiaꝝ. Pria ergo difficultas est hic i exitu anime a corpe vbi veniūt demōes siam expectantes q̃stūcūq; persona fuerit sancta. Virgo maria p singulari gratia obtinuit ne ad eā venirent demones Et multi credūt ascēdere qui capiunt a demonibus: ꝓpter hoc datur cōio infirmis ꝛ ōr viaticū: ꝛ tūc demones sentiētes xp̃i p̃ntiam fugiūt. Scōa difficultas sine periculū est in aere: vbi remānsit magna multitudo demonuz. Sunt ibi vt atomi in radio solis qui custodiunt passum: ꝛ multi euadūt primū periculum q̃ capiūtur in scōo: vt fuit reuelatū beato anthonio. Sed q̃n ꝑsona cōicauit: demones fugunt ex xp̃i p̃sentia: et transit. Tertia difficultas est apud sctōs ianitores celi: qz nisi cōicauerit in paschate: ꝛ etiā in infirmitate: si habuit opōrtunitatē: qz alis excusat: claudit sibi ianua. Cū dicit xp̃s qz non recepistī me: nec ego recipiam te. Amē dico tibi: nō intrabis huc. Si autē cōicauit: recipit cuz magno honore. De hoc aut. ꝛ ꝓphetia Dō. Exurgat deus ꝛ dissipent inimici ei⁹: ꝛ fugiant q̃ oderunt eū a facie eius. q̃stū ad primū. Sicut deficit fumus ita deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie eius quo ad secundū. Et iusti epulētur ꝛ exultent in conspectu dei: et delectent in letitia. quo ad tertium. ps. lxvij. Ergo accipite ꝛ manducate hoc est ꝛc.

¶ Dñica.ij.post trinitatem. Ser.i.

Domine factum est vt imperasti. Luce. xiiij. Sermo erit de sancto euangelio huius dominice ꝛ habebim⁹ multas bonas speculationes ꝛc. In presenti sermone cogitaui tenere modū edificatoris siue magistrorum domus. Qui primo ponūt fundamētū firmū et forte: deinde superedificāt edificiū siue cameras ad quiescēdū: ita intendo facere fundamētū firmū ꝛ forte: ꝛ qō ponā erit sanctuz euangelium firmius celo ꝛ terra de quo xp̃s. Celū ꝛ terra trāsibūt: verba aūt mea nō trāsibūt. Lu. xxi. Quo posito edificabo cameras. i. aliq̃s ꝛsolationes. Dicatur hystoria euangelij. De isto fundamēto apls dicit. Fūdamētū aliud nemo pōt ponere preter id qō positum est qō est xp̃s iesus. Glo. i. fides iesu xp̃i. j. ad Cor. iij. Super hoc fundamētū volo nūc edificare quatuor cameras que sunt.

Largitas gloriosa.
Charitas gratiosa.
Equitas rigorosa.
Pietas copiosa.

Quib⁹ edificatis potero dicere. Dñe factuz est vt imperasti. Prima camera est largitas gloriosa. Ista edificat i isto angulo fundamēti cū ōr. hō quidā fecit cenā magnā: ꝛ vocauit multos. Ista camera hz quatuor angulos sm q̃ quatuor sunt videnda. Primo q̃s est iste hō. scōo, q̃ est ista cena. tertio quare dicit magnaz. quarto q̃ sūt vocati ad istā cena. Quātū ad primū. Iste due dictiones hō quidā signant duas xp̃i substātias. Quidā q̃ est dictio infinita illimitata: signat xp̃i diuinitatē indeterminatā sine p̃ncipio ꝛ sine fine infinitā. De quo vide sctm̃ Tho. i. p. q. vij. ar. i. hō q̃ est dictio finita et determinata signat xp̃i humanitatē finitā et determinatā. Cū ergo ōr hō q̃dam. i. hō de⁹. De isto hoie hier. xvij. sm interpretationē. lxx. hō ē ꝛ q̃s cognoscet biblia nostra habz. Prauū est cor hois ꝛ inscrutabile: quis cognoscet illō? De secundo. Ista cena quā homo christ⁹ parauit est gloria celestis: sm q̃ sancti doctores exponunt. Sed est hic questio quare ōr cena ꝛ nō prādiū? Rndeo: qz datur in fine diei huius vite. Cū dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi. iq̃t ps. cxxvi. De tertio ōr magna: qz xp̃s suis seruitoribus dat prandiū debile: sed dat bonaz cenā. Oppositū facit diabolus q̃ illis q̃ sibi seruiūt in pctis dat bonū prandiū in hoc mundo q̃stuz deus permittit. i. diuitias ꝛ honores: dignitates ꝛ officia ꝛ delitias. Sed post dat eis malā cenā in inferno vt ptz de diuite epulone qui quotidie epulabātur splendide: sed in inferno

habuit ꝛ hꝫ malã cenã: qꝛ guttã aq̃ quã petebat non obtinuit nec obtinebit vnq̃ Sed xp̃s in hoc mũdo dat suis seruitoꝛibus debile prãdiũ: vult ꝙ abstineãt a nimio cibo: pota: dormitõe: risu ꝛ a multꝫ delectatiõib⁹: honoꝛib⁹: diuitijs: ꝛ ꝙ viuãt in penitẽtia dicẽs. Penitẽtiaꝫ agite: ſꝫ in alio mũdo dat eis optimaꝫ cenã: vt patet de lazaro mẽdico q̃ habuit malũ prãdiuꝫ hic. Sꝫ de alio mũdo dicit euangeliũ. Factũ est vt moꝛeꝛet mẽdic⁹: ꝛ portaꝛet ab angelis in sinũ abꝛae. Lu. xvj. Ubi comedit semp in mensa dei de eisdẽ escis. Stũs q̃ mãducat panẽ i regno dei Lu. xiij. ¶ De quarto q̃ sunt vocati ad istã cenã: qꝛ dicit ꝙ vocauit multos: sed nõ noiat eos. Dico ꝙ oẽs natiões mundi vocate sũt. Primo iudei p xp̃m q̃ psonaliter descẽdit indutus carne hũana: et ibat de loco i locũ inuitãdo iudeos. Si dictum fuisset sibi. Dñe q̃re venistis. Rñ disset ad inuitãdũ iudeos ꝛc. ꝛ miseri iudei noluerũt venire. Deide p apl̃os inuitauit oẽs natiões. Dñs. In oẽm terrã exiuit son⁹ eoꝝ: ꝛ in fi. ꝛc. Etiã hodie inuitãtur ab illis q̃ p̃dicãt qꝛ nũcij dei sunt ad inuitãdũ gẽtes ꝛ hoies. Ecce q̃re dicit ꝛ vocauit multos tã p se q̃ p alios. Jõ dicebat xp̃s qñ inuitabat. Uenite ad me oẽs q̃ laboꝛatꝫ ꝛ onꝛati estis: ꝛ ego reficiã vos. Mat. xj. Moꝛaliꝛ xp̃s oẽs gentes inuitat dicẽs. Uenite ad me oẽs ꝛc. Mõ cogitate si in capite huiꝰ eccl̃ie esset vnꝰ magnꝰ dñs cũ mẽsa parata ꝛ de oibꝰ cibis ornata ꝛ inuitaret vos dicẽs. Uenite ad me oẽs ꝛ ego reficiã vos. Ad aliã ptẽ esset aliꝰ hõ cuꝫ ense euaginato dicens. Uenite ad me oẽs ꝛ ego iterficiã vos. Et ad aliã ptẽ aliꝰ cũ tacea veneno plena di. Uenite ꝛ ego inficiã vos. Ad quez ire nesꝛ nũq̃d ad pmũ: qꝛ stultus esset q̃ ad alios iret. Jsti q̃ttuoꝛ nos iuitãt. Qui te net mẽsaꝫ patã est xp̃s dicẽs. Uenite ad me ꝛ ego reficiã vos. Aliꝰ ecõtra cũ ense pcti est diabolꝰ dicẽs. Uenite ad me ꝛc. ꝛ ego occidam vos de isto gladio. Eccli. xxj. Quasi rhõphea bis acuta ois inuitas. Tertiꝰ ẽ caro cũ potionib⁹ mortifeꝛis ꝛ venenatꝫ di. Uenite ad me ꝛ ego inficiã vos. Inuitat em̃ ad luxuriã que vr̃ dulcis: ſꝫ infra est venenũ pcti. Quartus sit mundus di. Uenite ꝛ ego decapitã vos recte vt piscatoꝛ cũ esca auaricie coopit hamũ vsure ꝛc. sũt ꝛ multi stulti q̃ dimisso xp̃o vadũt ad diabolũ. Alij ad camez vt luxuꝛiosi. Alij ad mũdum vt auari ꝛ pauci sũt q̃ vadũt ad xp̃z. Jõ alijs dimissis vadam⁹ ad xp̃z dulciter nos inuitãtẽ Duplici em̃ passu veniemus ad eũ. s. credẽdo ꝛ obediẽdo. Ecce p̃ma camera edificata de largitate gl̃iosa quiescatis hic. ¶ Scõa camera est de charitate gratiosa ꝛ edificaꝫ sup̃ hoc fundamentũ. Misit huũ suũ hoꝛa cene dicere inuitatis vt veniꝛẽt: qꝛ tã pata sũt oia. Quattuoꝛ ãnulos hꝫ hec camera. sim ꝙ q̃ttuoꝛ sũt videnda.

Primo quis est iste seruus.

Scõo que est hoꝛa cene.

Tertio quõ parata sunt oia.

Quarto quõ nos debemus preparare ad eundum.

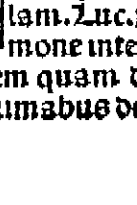
¶ De p̃imo. Seruꝰ q̃ mittit̃ est magister vinc̃ens. Dicaꝫ de reuelatiõe facta sibi a xp̃o ꝛc. Uel seruꝰ est q̃libet predicatoꝛ tenẽs vitã apostolicã. De qua Mat. xix. Ecce nos reliq̃mꝰ oia ꝛ secuti sumus te. q̃ istã vitã seruat seruus est xp̃i inuitans gentes ad cenã gl̃ie. Et potest dicere. In veritate misit me dñs ad vos vt loquerer in auribus vestris omnia verba hec hiere. xxvj. Gꝛegoꝛius in homelia hodierna exposuit dicẽs. Nunciꝰ iste ordo p̃dicatoꝝ est. ¶ De scõo hoꝛa cene est finis huiꝰ mũdi de ꝓpinquo. Licet em̃ nesciãtur dies, hebdomada mensis vel annus determinate: tñ possumus dicere: erit cito ꝛ multũ breuiter. Nota ad hoc cõnem euidentẽ de hoie sene centũ annoꝝ vel pluriũ: q̃ nõ hꝫ mẽbꝝ qđ nõ sit infirmuꝫ nec caput nec manꝰ ꝛc. Dę tali nunquid diceretis ꝙ cito ꝛ breuiter debꝫ moꝛi: um mo licet nõ possitis dicere cras vel post cras determinate: ita est de mũdo sene et decrepito. Jã est em̃ in vltima etate. Sicut etates hois sunt septem. s. infantia: puericia: adolescẽtia: iuẽtus: virilitas: senectꝰ ꝛ decrepitꝰ. Jta etates mundi sunt septẽ. Prima fuit ifantia ab adã vsq̃ ad Noe. Tunc em̃ nesciebant loqui de deo erãt ignoꝛãtes sine libris. Secũda etas fuit puericia. s. a puerilitate noe vsq̃ ad Abꝛaã. Tunc em̃ p diluuiũ purificatus fuit mundus. Tertia etas fuit adolescẽtia ab abꝛaam vsq̃ ad moyseñ: qꝛ tunc

mundꝰ incepit crescere i cognitionez dei ex reuelationibꝰ patriarchaꝝ. Quarta etas fuit inuentꝰ a moyse vsqꝫ ad dauid Tūc em̄ data fuit lex pplo sm̄ quā ince perūt viuere. Quinta etas fuit a dauid vsqꝫ ad trās migrationē babylonis. s. virilitas. Tūc em̄ ipsi fuerūt fortes contra idola ꝛc. Sexta fuit senectꝰ a trās migratiōe babylonis vsqꝫ ad xp̄m: qui tā tūc nō habebat potestatē regiā. Septia est decrepitas a xp̄o vsqꝫ ad finē mūdi: intm̄ qꝫ tā tota deflectitur ad terrā. Hec durauit iā p. M. cccc. ꝛ. xxviij. ānos ꝛ vltra. Item est infirmꝰ in oibꝰ mēbris suis. Membra sunt status mūdi. Caput p̄ncipale mēbrū est statꝰ prelatoꝝ: pape: cardinaliū: patriarchaꝝ: archiepoꝝ ꝛc. Totū est infirmū qꝫ tā vix inuenietis vnū bonū p̄latū vel sunt symoniaci vel nō intrāt p portā: vel qñ sunt intꝰ plus curāt de redditibus q̄ de animabus. Scōm mēbrū est dñus tpale. s. impatoꝝ. regū ducū: etiā totū est infirmū. Itē aliud mēbrū ē statꝰ religioꝝ: etiā infirmū est intm̄ qꝫ si hodie veniret bt̄us dñicus vel franciscus bernardus ꝛ bñdictꝰ: non inuenirēt religiones suas. Ubi est mō religiosus q̄ viuit ꝛ regulā quā vouit ꝛc. Aliud mēbrū est status clericoꝝ. Ubi inuenies clericum q̄ de uote officiū suū surgēdo ad matutinas psoluat ꝛ dicat missaz ex deuotione ꝛc. Aliud est statꝰ mrimonij etiā infirmū est Et ego dicerē surgat si est aliqs q̄ nō cognouerit vnq̄z nisi vxorē suam fortassis pauca surgerēt. de mulieribus credo qꝫ sunt multe q̄ nō sunt cognite nisi a suis viris: sz audietis ne ego mētiar ꝛc. Aliud est cōtinentiū q̄ habēt opōtunitatē orandi ꝛ penitentiā faciēdi: sed etiā hoc membrū est infirmū ꝛc. Aliud est ꝛginū credo qꝫ sanū sit si tm̄ fuerit bene custodituz: qꝛ alis antecz̄ venerunt ad matrimoniū pererūt aliquoties ꝛ nōnulle p̄iecerunt filios suos ad latrinā vel ad alia loca. Aliud ē diuitū infirmū ē p vsurā. Aliud ē laboratoꝝ ꝛ hoc infirmū ē: qꝛ nō soluūt decimas nec p̄mitias. nesciūt Pater noster nec Aue maria. sed solū sciūt cōiurationes. Ergo iste mūdꝰ senex ꝛ putridus est ꝛ in oibꝰ mēbris suis infirmus. Cito et bene cito finiet. Ideo apls. Nos scimus in quos fines seculoꝝ deuenerunt. s. ad Coꝝ. x. Itē filioli mei nouissima hora est. j. Joā. ij. ¶ De tertio. Jam parata sunt oia necessaria ad redēptionē ꝛ glorificationē in ordinibus angeloꝝ. Et q̄s parauit? iesus xp̄s q̄ dixit. Uado parare vobis locū. Et si abiero ꝛ p̄parauero vobis locū iterum veniozscz ad iudicium ꝛ accipiā vos ad meipsuz: vt ibi sum ego ꝛ vos sitis. Joā. xiij. ¶ De quarto restat ergo vt paremꝰ nos. Qꝛ si rex esset hic ꝛ inuitaret nos ad nuptias sui p̄mogeniti: q̄libz hō pararet se ꝛc. Ita oēs sumꝰ inuitati ad nuptias xp̄i. Jō dimissis vestibꝰ peccatoꝝ induamur vestibꝰ ✠tutū. dimittatur vestis vana de superbia: ꝛ induite vestē humilitatis. Et tu auare depone vestem auaricie turpē ꝛ recipe vestē mie ꝛ liberalitatis. Luxuriosꝰ deposita veste luto sa luxurie: recipiat vestem albā castitatis. Inuidꝰ deposita veste nigra de dolore: qꝛ inuidia nō est nisi tristicia ꝛ dolor de bono p̄rimi recipiat vestē amicitie et charitatiz: qꝛ vestiz de dolore nō est bona in nuptijs. Sulosꝰ dimittat vestē crapulosaz: ꝛ hūdā ꝛ recipiat vestē abstinētie seu tēperātie. Iracūdꝰ dimittat vestē laceratā. ꝛ recipiat vestē pacis ꝛ bone volūtatis. Accidiosus dimittat vestem accidie ꝛ negligētie: ꝛ recipiat vestē diligentie. Ex q̄ xp̄s pauit nobis oia paremus nos. Nam dicit dñs. Media nocte venit spōsus: ꝛ q̄ pate erant itrauerūt cū eo ad nuptias. Mat. xxv. Tertia camera ē de eqtate rigorosa q̄ tāgit ibi. Et ceperunt simul oēs excusare. vsqꝫ trat ꝰ paterfamilias dixit. Nemo viroꝝ illoruz q̄ vocati sunt gustabit cenā meā. Iste tres excusationes signant tria pcta mortalia. s. superbiā: auariciā: ꝛ luxuriā q̄ impediūt gustū cene celestis glie ꝛc. Primꝰ excusat se dicēs. Villā emi: ꝛ necesse habeo exire ꝛ videre illā. Rogo te habe me excusatū. Ecce emptio ville signat pctm̄ superbie: quia vult esse dñs ꝛ habere regimē pplī q̄liter cūqꝫ noleꝫ superbia ē. Quia ab initio deus fecit hoiez bestiaꝝ dñm dicēs. Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ replete terram ꝛ subiicite eā ꝛ dñamini piscib9 marꝫ ꝛ volatilibus celi: ꝛ vniuersis aiantib9 q̄ mouent̄ sup terrā. Gen. j. Sed nō dedit sibi dñiū hoim: qꝛ p naturam omnes sum9 equales. Jō velle hominib9 dñari superbia est

q̃ impedit ne ſupbus veniat ad cenaz paradiſi. Nota ſimilitudinẽ quam ponit Socrius de marib⁹: q: ſi vnus ſe vellet eleuare: aliꝭ dñari: vellet ab aliꝭ ſibi pedes oſculari: de his hõ rideret: truffaret. Ita eſt de illis q̃ ſe ingerũt ad dñiuz vel ad curã: regimẽ cõitatis: vel ad p̃lationẽ ſupbia eſt: dãnatio. Multi ſunt q̃ neſciant regere ſeipſos: nec domũ ſuã: volũt regere cõitatẽ: ac ſi ille q̃ neſcit regere barchã vellet regere nauẽ q̃le piculũ eſſet. Jõ dicit ſcriptura. Interdum dñatur hõ hoi in malũ ſuuz. Eccl. viij. Jõ ille excuſando ſe dixit villaz emi: ꝛc. O amẽdite ẽp̃ ſtultus fuit ille negociator: q: nondũ viderat villã: ꝛ tã ſoluit p̃ciuz. Ex iſta ambitione dñandi: multi dãnantur: q: deberent fugere: ꝛ ipſi ſe ingerunt: ꝛc. Scõs excuſando ſe dixit. Juga bouz emi q̃ngz: ꝛ eo probare illa rogo te habe me excuſatũ. Ita erat ſtultus vt primus emẽdo q̃ nonvidit. Emptio boũ ſignat poſſeſſionis auaricie. Rõ: q: ſicut bos arando mouet terrã ſic: auari tractant terrena. Jõ auari ſem p̃ loquunt de terrenis: de nũdinis nõ ſolũ intra hebdomadã: ſed etiã in diebus feſtiuis q̃n dr̃ miſſa. No. exẽplum de diuite auaro: qui moriendo ſemp dicebat tres ſolidos: ꝛ dimidiũ: ꝛc. De iſtis dicit dõ in p̃ſona xp̃i. Proijcientes me nũc circũdederũt me. ſ. in iudicio oculos ſuos ſtatuerũt declinare i terrã. ꝑs. xvj. Quinqz paria boũ ſignãt quinqz ſenſus corpales: q̃ pia ſũt duo ocli: due aures: ꝛc. Et auari iſta q̃ngz ponũt ſolũ ad terrena: excuſant ſe a ꝓuitio: et ex h̃ impediũt. Propter hoc dicebat xp̃s. Uidete: ꝛ cauete ab oi auaricia: q: nõ i abũdãtia cuiuſqz vita ei⁹ eſt ex his q̃ poſſidet. Luc. xij. Nota. Cauete ab oi auaricia: ergo a rapina: hoc ꝫ dños: ab vſura collocata ꝫ diuites: a furtis ſecretis ẽt fructuũ a fraudibus emendo: ꝛ vendendo: hoc tangit mercatores. a retẽtiõe de cune ſalariorz: ꝛ bonorz vel legatorz defũctorz. Ecce quare dicit. Cauete ab omni auaricia. Tertius excuſando ſe dixit. Uxorẽ duxi: ꝛ ideo nõ poſſum venire. Duo p̃mi dixerũt excuſãdo ſe. Rogo te habe me excuſatũ. Sz ille allegat ipoſſibilitatẽ dr̃i. Uxorẽ duxi: ꝛc. Ducere vxorẽ nõ ẽ p̃cũ ſi itẽno ſũt recta. Sz hodie tota in tẽtio frequẽtervel p̃cipalis intentio eſt ad luxuriã. Sicut equ⁹ ꝛ mul⁹ q̃⁹ nõ ẽ intellect⁹. Jtẽ q: mõ vxores impediũt viros ne poſſint ire ad ꝓuinũ paradiſi ab initio de⁹ formauit adã ſolũ ſine mulie re deinde dixit de⁹. Nõ eſt bonũ hoiez eẽ ſolũ: faciamus ei adiutoriũ ſile ſibi. ge ne. ij. Sed ſi mõ h̃ret creare vxorem dicere t deus. Bonũ eſt eſſe hoiem ſolũ. Non faciamus ei deſtructoriũ ſile ſibi. Antiq tus pax expendebãt in nuptijs ꝛ in veſtimẽtis ſed cõſeruabãt dote: ꝛc. Jõ erat adiutoriũ viro: ſed mõ deſtructoriuz: q: ſi ipſa portat viro quingentos florenos amici eius dicũt. Uos habeatis tot veſtes: ꝛc. intrũ q̃ illud q̃ vxor portat: vir hz totũ expenditur. Jõ ſi vir eſt aduocatus ꝓcurat ſibi p falſas aduocationes notarius p falſas lr̃as: ꝓcurator p falſas ꝓcurationes vt poſſint beneviuere. Jtẽ mulier tranſacto anno ſtatim petit tunicas nouas nec pmittit q̃eſcere virũ. Et paup hõ dicit intra ſe. Quid faciam nõ poſſum viuere cũ iſto dyabolo: facit ſe furẽ: ingerit ſe ad officia cõitatis vt p tractet pecunias cuitatis vel cõitatis. Jõ põt dicere. Uxorẽ duxi: ꝛ ideo nõ poſſuz venire. Nota de illis duobus iuuenibus q̃ dixerunt magro Uincẽtio q̃ hac de cã nolebant ducere vxores. Qui tenebãt captiuas ſiue cõcubinas: dicẽdo q̃ melius erat eis eſſe in vno pcto mortali de ſimplici fornicatione ẽp̃ in multis q: multa pcã ꝓcurrũt aliq̃n in matrimonio. Qõ ptz. Primo de ſupbia ꝓpter vana ornamenta vxoris: ꝛ etiã ipſoz virorz ꝓſequẽter. Jtẽ de auaricia vt ſufficerent ad vanitates. Jtẽ de luxuria q: q̃n nolunt eis ꝓuidere de vanitatib⁹ ꝛc. recipiũt amatores alienos: ꝛ nolunt viris ſuis redde re debitũ dicendo. O vos eſtis nimis luxuriosus opz vos ire ad alias. Jtem de inuidia dicendo. Nũq̃ futilis dignus q̃ ego eſſem vxor veſtra oſſa patris mei triſtanꝯ. Jtẽ de gula q: multe volũt bibere de mane. Jtẽ de ira q: aliquoties viri veniũt triſtes de ꝓſilio vel negocijs et vxores q̃ deberẽt eos cõſolari faciũt turbationẽ: ꝛc. Jtẽ de accidia quia dicunt. Ego portaui trñ: ideo certe non intrabo coquinam: habeat ancillam vel captiuam. Ex iſta ratione q̃n xp̃s fuit inter

rogat⁹ a iudeis. Si ꝫ hoi dimittere vxo rem suã q̃cũq; ex cã. Mat. xix. Rñdit q̃ nõ nisi ex fornicatiõe: qz tũc non dz eã in terficere: sed ad domũ patris remittere nisi ipse etiã fregerit fidẽ: qz ex hoc etiã ipsa põtviz dimittere vel trãseat vnũ p alio. Certe dixerunt discipuli. Si ita est cã hois cũ vxore nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oẽs capiũt ꝛbũ istud sed q̃bus datũ est: ibidẽ. Sunt eunuchi qui castrauerunt seipsos ꝓpter regnuz dei. Qui põt cape capiat ꝛc. Matt. xix. Ecce quak̃ ista tria petã ipediũt multos ꝛc. Jõ dixit ioãnes. Oẽ qđ est in mũdo aut est ꝓcupiscẽtia carnis ecce petñ luxurie aut ꝓcupiscẽtia oculoz ecce petñ auari cie: aut supbia vite. ſ. Jo. ij. ¶ Quarta ca mera est de pietate copiosa q̃ edificak̃ in hoc qđ dr. Paterfamilias dixit suo suo Exi cito ꝛc. vsqz impleak̃ dom⁹ mea. Nota q̃tuor ꝓditiones miserabiliũ ꝓsonaz noiantur. ſ. paupes: debiles: ceci ꝛ claudi. Et signãt q̃tuor ꝓditiones gentiuz q̃ leuiter ꝓuertunk̃ ꝛ saluantur: de quibus dicit thema. Dñe factũ est vt imperasti. Qz de talib⁹ impleꝁ domus padisi. Pri mi sunt paupes q̃ in hoc mũdo nõ hñt magnã substãtiã: ꝛ cũ patiẽtia trãseunt simplr̃ sperãtes qđ in alio mũdo erũt di uites. Tales qñ vocank̃. ſ. in vna ꝓdica tiõe statim venit: parãt se p ꝓtritionem ꝓfessionẽ ꝛ satisfactionẽ: iniuriaz remis sionẽ. Secⁿ de diuitib⁹ qui hñt hic mag nas diuitias: delitias ꝛ honores tm̃ de lectank̃ in ꝓdio hui⁹ vite q̃ obliuiscun tur ꝓtandiũ padisi. Recte accidit eis vt falconi. q̃ cũ esunt statim ad ꝑmã voca tionẽ dñi venit: ꝫ si hz stomachũ plenũ nõ curat venire. Ita recte est de hoibus mũdi paupes statim veniũt: sed diuites dicũt Annoenieti vadã: vel in q̃drage sima sequẽti ꝛc. Jõ indignat⁹ dñs mit tit sibi lapidẽ mortis: ꝛ ꝑijcik̃ in sterq̃li linio iferni. Ecce quare dicit. Voca pau peres. Audite fratres mei. Nõne de⁹ ele git paupes in hoc mundo: diuites in fi dez heredes regni q̃ deus repromisit di ligẽtib⁹ se. Jac. ij. Jtẽ voca debiles: qz ta les libẽter veniũt ad deũ: sani aũt nõ cu rant de padiso sed de diuitijs: de luxu ria ꝛc. Sz q̃nvenit ifirmitas: vna febris ꝛ dolor ꝓuertunk̃ ad deũ ꝛ ꝓfitentur ꝛc. Jtẽ de mulierib⁹ q̃ q̃ñ sunt in ꝓsperitate nõ curãt de deo. Sz q̃ñ venit vna pla in oculo vel fractio tibie vel cãcer ꝛc. tunc nõ curãt de vanitatib⁹ sz de ecclesia. De hoc dõ. Multiplicate sunt infirmitates eoz postea accelerauerũt. ſ. venire ad eũ ps. xv. Jtẽ voca cecos. ſ. ignorãtes ꝛ sim plices sine malitia qz tales vadũt ad pa disum: qz hodie q̃sto sunt doctiores tan to sunt magis ꝓsumptuosi qz scia inflat ꝛ alios reputãt captas. Q̃ñ tales veniũt ad sermones dicũt intra se. Et quid di cit iste frater: ꝛ cũ spũ ꝫdictiõis ponunt obicẽ ꝛ claudũt ianuã ne in eis intret ra dius claritatis diuine gr̃e. Simplices aũt q̃ nõ hñt oculos scie acq̃site nec ꝓe sumptionis sed deuote accedũt: tales le uiter veniũt ad satisfactionẽ. Jõ legiꝁ q xp̃s curauit vnũ cecũ a natiuitate q̃ sta tiz fuit ꝓuersus. Phariſei aũt exprobra bãt xp̃o dicẽdo. Etvñ est hic q̃ possit ce cũ curare ꝛc. Quib⁹ dixit xp̃s. Ego in iu diciũ in hũc mũdũ veni vt q̃ nõ vidẽt vi deãt: ꝛ q̃ vidẽt ceci fiant. Phariſei aũt intelligẽtes q̃ hoc diceret de ipsis: dixe rũt xp̃o. Nunq̃d ꝛ nos ceci sumus. Dicit eis ihesus. Si ceci esſetis nõ hr̃etis petñ: nunc⁹ vo qz dicitis: videmus petñ vestrũ manet. Joã. ix. Quarto vocat claudos. Dicaꝁ q̃d est claudicare. Recte incedũt illi q̃ ex aliq̃ iniuria recipiũt tantã indi gnationẽ q̃ nolũt ꝓtẽtari nisi pri⁹ vindi cauerint se: nec alias iniurias remittũt immo stãt erecto collo. Tales nõ ad pa radisum ascẽdũt: sed ad infernũ descen dunt. Pr̃ meus celestis tradet vos torto ribus: si nõ dimiseritis vnusq̃sq; fr̃i suo de cordib⁹ vr̃is. Mat. xviij. Claud⁹ aũt ꝛ si ad modicũ ꝛ paruũ tps stet rect⁹ ꝛ in dignatus tm̃ statim humiliaꝁ ad remit tẽdũ ꝛ pacificãdũ: q̃ñ dr sibi ꝓpter deuz remittatis. De istis q̃tuor ꝓditiõib⁹ gen tiũ impleꝁ dom⁹ paradisi. Dñe factũ est vt imperasti. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Ser. ij.

Illam emi et ne ceſſe habeo exire ꝛ videre il lam. Luc. xiiij. In ꝑsenti ser mone intendo declarare re tributionem quam deus facit in alio mundo animabus defunctoꝝ de glona

vel de pena ſm opera que in hoc mũdo fecerunt. Credo. q̃ erit materia vtilis: ſz prius ſaluet virgo maria. Pro declaratione huius ybi iuxta intellectũ allegoricũ ſciendũ q̃ doctrina eſt in ſctã theologia cõis z vera. q̃ deꝰ in hoc mũdo non dat retributionẽ de bonis q̃ facimꝰ nec punitionẽ de malis. Qꝫ aũt boni nõ remunerentꝰ in hoc mũdo ad oculũ ptz: qr multi viuũt ſancte: quot religioſi: quot clerici: z quot laici ſunt q̃ faciunt multa bona opa: z ſic mouuntꝰ q̃ in hoc mũdo nõ habuerũt retributionẽ. Rõ quare nõ retribuuntꝰ in hoc mũdo eſt qr ſtare deo in bonis opibꝰ eſt ſãctitas. iõ Leuit. xx. Sanctificamini z eſtote ſancti: quia ego ſanctus ſum dñs deꝰ veſter. Cuſtodite p̃cepta mea z facite ea: ego dñs qui ſanctifico vos. Bona aũt huiꝰ mundi ſicut ſunt diuitie: honores: dignitates: ſanitas: proſperitas: z hmõi ſunt vanitates hoc determinat ſapiẽs Salomõ dicẽs. Vidi cuncta q̃ fiunt ſub ſole: z ecce vniuerſa vanitas z afflictio ſpũs. Eccl's. j. Cũ ergo ſeruitiũ dei ſit ſanctitas: z bona huiꝰ mũdi vanitas ꝛc. nõ ꝓpterit nec ptinet ad deũ p ſanctitate dare vanitatẽ: pro auro dare lutũ. Iſta eſt rõ quare deꝰ nõ remunerat hic: qr bona huiꝰ mũdi non ſufficiunt ad remunerãdũ bonos Itẽ in hoc mũdo nõ puniuntꝰ mali imo videtis magnos peccatores: vſuranos: homicidas: luxuriosos q̃ non dolent de p̃cis: nec ꝓfitentꝰ: nec eõicant: nec hñt fidẽ firmam in corde: z hõvidet q̃ habent multa bona diuitias honores: z ſic morunt. q̃ nullã habuerunt hic punitionẽ Rõ eſt. qr oĩe p̃ctũ mortale factũ contra deũ eſt infinite grauitatis. ybi gr̃a. Magnũ p̃ctũ eſſet p̃cutere pauperẽ ruſticũ: ſz maiꝰ eſſet p̃cutere ciuem: maius militẽ: maiꝰ baronẽ: maiꝰ comitẽ vel ducem: ſed grauiꝰ eſſet p̃cutere regem vel papa: qr malũ ſeu p̃ccatũ grauat ꝫz dignitatẽ p̃ſone. Cũ g̃ deꝰ ſit infinite dignitatis z veritatis: qr rex z papa: pater z creator olim: iõ iniuria q̃ fit ꝫ eũ eſt infinite grauitatis. Cũ ergo in hoc mũdo nulla ſit pena infinite durationis: iõ expectat poſt hãc vitã in alio mũdo puniri malos rigoroſe. De hoc dicit ip̃emet iudex. Filiꝰ hois v̄turꝰ eſt. ſ. in iudicio ad dandum retributionem in gl̃ia p̃ris ſui cum angelis ſuis et tunc reddet vnicuiq; ꝫz opaeiꝰ. Mat. xvj. Bonis dabit gl̃iam eternã: malis penã ꝑpetuã. Opa ergo bona vel mala q̃ facimꝰ in hoc mũdo ſunt quaſi p̃ciũ quibꝰ emit̃ noſtra ſtatio: propter qõ quilibet poteſt dicere thema. Villã emi: ſcz meis opibꝰ z neceſſe habeo exire: ſcz de hoc mũdo p̃ morte z videre poſſeſſiue illã. ꝫz thema. Tres villas inuenio in alio mũdo ſm ſanctã ſcripturã in ꝑditionibꝰ multũ diuerſas.

Pria eſt ſuperiꝰ celeſtialis z gl̃iosa.
Scõa inferiꝰ infernalis z tenebroſa.
Tertia eſt in medio purgatorialis z doloroſa.

Quelibet iſtaꝝ emit̃ opibꝰ diuerſimode vnde emptor dicere põt villam emi ꝛc.

¶ Quãtuꝫ ad pmã villã q̃ eſt ſuperius celeſtialis z gl̃iosa. Iſta eſt i celo ita excellẽs q̃ ſi p impoſſibile hõ poſſet p ferestrã mittere caput z reſpicere eiꝰ pulchritudinẽ etã corpalẽ: tãta ẽ eiꝰ pulchritudo q̃ ẽt ſi nõ videret deum nec ſanctos. nollet comedere nec bibere. De q̃ dicit apl's q̃ eã vidit raptꝰ. Oc's nõ vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois aſcẽdit q̃ ꝑparauit deꝰ his q̃ diligũt illũ: nob aũt reuelauit p ſpm̃ ſcm̃. j. ad Coꝛ. ij. Nota Oc's. ſ. phoꝝ nõ vidit. Phi aũt ola voluũt videre oc'o itellectꝰ p demõſtrationẽ potiſſimã. Sz iſto mõ nũq̃ potuerũt videre niſi noue celos quos ponũt: qr eorum ſcientia p motũ habet̃: ſed qr celuꝫ decimũ. ſ. ẽpyreũ eſt immobile: iõ ad ip̃m nõ aſcẽderunt. Nec aurꝭ. ſ. iudeoꝝ audiuit: qr ler iudeoꝝ quã audierũt a moyſe ſolũ loqt̃ de iſto mũdo ꝓmittẽdo ſolũ terrena. Sz xp̃s debuit loq̃ de alio mũdo z promiſſiones celeſtes facere. Nec in cor hois agareni aſcẽdit quãta z qualis ſit gl̃ia beatoꝝ. Sed bene machometus poſuit in corde agareni glouã porcoꝝ et aſinoꝝ. ſ. comedere z bibere z luxuriari. Sz nobis xp̃ianis reuelauit deꝰ incarnatꝰ. De illa villa imo potius ciuitate multa reuelauit deꝰ dõ. propter qõ dicit Gl̃iosa dicta ſunt de te ci. dei. ps. lxxxvj. Hec emit̃ decẽ florenis. Iõ ſi vultis eſſe boni mercatores paretis vos ad emendũ ex quo habeꝫ ꝓ tam bono foro. Decẽ floreni ſunt decẽ opa penitẽtialia: qr

oēs sumus pcōres. Uel si vis dicere q̄ decē floreni sunt decē p̄cepta obseruanda: dicas km q̄litatē auditoꝝ. Iuxta illud. Si vis ad vitā ingredi serua mādata ꝛc. mat. xix. Primū opus pnie est pcō rū cognitio q̄n religiosus vel clericus redit ad se ꝛ cogitat vitā malā quā tenuit ꝛ cōterēs dicat. O miser tot ānis sūt q̄ ego porto habitū ꝛ adhuc ꝛc. Idē dicēdū est de clericis ꝛ laicis. Talis cognitio est q̄ si vnus florenus in bursa cōsciētie. Iō dō poste cognouit pctm̄ suū dixit. Amplius laua me ab iniquitate mea. p̄s. l. ꝛc. Scōm opus pnie est cordis ptritio sic puer q̄ cecidit i lutū vidēs se imundum ploraꝛ. Cor ptritū ꝛ humiliatū deus nō despicies. Tertiū opus pnie est: pposituꝫ emēdandi. s. pponere magis velle mori q̄ redire ad peccata: ꝛ pposituꝫ recedēdi ꝛ emēdandi a mala societate. De isto dicit xp̄s. Uade. s. cū bono ꝓpositō: ꝛ iā āplius noli peccare. Jo. viij. Quartum opus pnie est ous cōfessio: q̄ corruptio nō dz intus remanere sz debemus eā cō primere vt creatq̄ dolorosiuz ē: sz ita mū datur ꝛ curaꝛ aia in cōfessione. Qui abscōdit scelera sua nō dirigeť: qui aūt p̄fiteť ꝛ relīq̄rit ea: miam p̄seqūt ꝛc. puer. xxviij. Quintū opus pnie est corporalis afflictio: castigando carnē q̄ toties se faciat peccare cū ꝛga pnie. Augu. Carnem vr̄am domate ieiunijs ꝛ abstinētijs esce ꝛ potus q̄tū valitudo p̄mittit. Sextum opus pnie ē spūalis oro: q̄ oro corporalis. s. calcādo se vel vestiendo: modicū valet: etiaz mulieres ornādo se orant: sz spūalis est optia: cogitādo q̄ xp̄m videtis ire tū. Jō vos ꝛc. Opz semp orare ꝛ nō deficere. Luc. xviij. Nota ibi pulchra sp. ē. offm mane ꝛ sero. Septimū opus pnie est debitoꝝ restitutio. Respiciatis domū tuā ꝛ bursam: si est ibi aliq̄d de male acq̄sitis bonis ꝛ alienis. s. de furto: vsura: rapina: calūnia: de ecclesia: de mortuis: q̄ regula est iuris ap̄ et theologorū q̄ nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatū. xiij. q. vj. Si res. nullꝰ se decipiat dicēdo. Ego dimittā illā i testamēto. O frāte credis q̄ filius tuus diligat aiam tuā plus q̄ tu: si tibi nō sufficiat cor ad restituendū. qūo credis q̄ filius tuus restituat. q̄ nō recepit medietatē: forte nihil restituet si vo faciat restitutionē: liberabit aiam suam: sz non tuā de inferno q̄ in vita tua nō habuisti ppositū restituēdi. Jō non fuisti sine pcō mortali. Octauum opus pnie est fame reformatio si aliq̄ dē diffamastis vel pctm̄ occultū publicastis. restituatis sibi famā apud illos apō q̄s diffamastis es. Q̄ sicut fur qui furať bonā nō pōt saluari nisi restituat: sic nec q̄ furať famā: imo maior furtus facit lingua q̄ manꝰ. Melius est nomē bonum q̄ diuitie multe. Prouer. xxij. Ideo Aug. Nō pigeat ex ipso ore ꝓferre medicamētū: vn̄ facta sunt vulnera. Nonū opus pnie est iniuriaꝝ remissio. Si habetis inimicos parcatis eis bono corde nō q̄ratis vindictā. Nec est melius remediū ad obtinendū remissionē peccatoꝝ apō deū q̄ remittere. Si remiseritis hoibus pctā eoꝝ dimittet vobis pater vr̄ celestis delicta vr̄a: si aūt nō dimiseritis hoibus nec pr̄ vester dimittet vobis pctā vestra. Mat. vj. Decimū opus pnie est eucharistie cōio. Jsto nō q̄n venietis ad pouā paradisi portantes istos decē florenos in bursa consciencie dicet a xp̄o. Intra in gaudium dñi tui. Propt̄ hoc dicebat xp̄s. Pniam agite q̄ in his decez ꝓfuit. Qui hz ista decem potest dicere. Uillam emu. s. ciuitatem paradisi. Quātum ad scōam villā que est inferi infernalis ꝛ tenebrosa. Jsta in corde terre ꝓfluit plena est igne ꝛc. ibi ei cruciant dānati. In oib hz ꝓditiones cōtrarias prime ciuitati. Si vultis scire oēs eiꝰ conditiones ꝛ dolores. Ecce q̄d dicat de: qui vt bonus ꝛ fidelis mercator nolēs aliq̄d deperire: vt faciūt multi mercatores q̄ cedant malas rei vēdite ꝓditiones: dicat de re ꝓditiones illi ville p os Iob. qui dicit illā esse tenebrosam ꝛ opertā morti caligine terrā miserie ꝛ tenebraꝝ vbi vmbra mortis ꝛ nullꝰ ordo: sed sempiternus horror ibi habitat Job. x. Septē malas cōditiones illi ville enumerat. Prima q̄ est terra tenebrosa. si dicať. Et nūq̄d ē ignis ibi. Immo: ḡ claritas. Dico q̄ ille ignis est flāma i q̄ tñ oēs videbūt ꝛ cognoscūt. Sz q̄ ille ignis nō est clarus. Iō ꝛc. Secūda cōditio est q̄ est terra opta mortis caligine. hoc dr ꝓ tanto: quia nō videbūt deum: licet modo videant beatos: sed

ē ē maiorem penā eoꝝ: vt famelicus videns mensam ornatā ⁊ non pōt inde cōedere: dolet ⁊ tristat̄ ⁊ in eodē augmēt̄ dolor. Idē de dānatis qñ vidēt paupes q̄ fuit supbꝰ dicunt. Et quis est ille ⁊c. Idē de beato Matthēo auaro. et de beata magdalēa q̄ fuit luxuriosa. Tertia conditio est: qz ōr terra miserie qz oēs bonū eis deficit intim̄ ꝙ nec gutta aq̄ possunt habere. Unde si ola bona mūdi haberent ꝙ eis nō haberent aliquod remedium: imo augmēt̄aretur eis dolor: Nota exemplum de captiuo cui mittit̄ pciū redēptōis ⁊ perdit̄ qđo dolet. Quarta cōditio est ꝙ est terra tenebraꝝ: qz pcā dicunt tenebre. Apls. Abijciamꝰ opa tenebrarum. ad Ro. xiij. Dānati aūt semper sunt in penis ⁊ renegāt ⁊ maledicūt deū filius insurgūt ꝫ pfem dicēs. O pditor qz pro te sum dānatꝰ: ⁊ ecōtra: vir cōtra vxorem ⁊c. Quinta cōditio tangit eū ōr vbiumbra mortis. Et hoc q̄tū ad tormēta. Nā in hoc mūdo grauia tormēta occidunt hoiem: ⁊ consequenter cessant ꝫ in inferno iz grauissima sint tormenta nōdant tñ eis mortē: qz immortales sunt. Jō nō ōr mors: sed vmbra mortis. Sexta pditio est ꝙ ibi nullꝰ ordo est sed confusio. Argumentum in oppositum. Nā dicit apls. Que a deo sunt: ordiata sūt. ad Ro. xiij. Cū ergo infernꝰ sit opꝰ dei q̄ modo ōr: vbi nullꝰ ordo. Rñdeo ꝙ in inferno. qđ est a deo ordinatū ē sicut sunt punitiones pctōꝝ q̄ sunt a deo: ꝫ i operibꝰ dānatoꝝ ibi nullꝰ ordo est. Immo quanto amores fuerunt maiores hic tāto maiꝰ inter eos ibi est odiū. Filius nō est ordinatꝰ erga pfem ipm honorando sed vituperādo ⁊c. Septima pditio tangitur ibi cū ōr: sempitemꝰ horror ihabitat. i. eterna pena de horribili visione de monū. Nota hic miraculū de illo homine cui apparuit demō in horribili figura: q̄ cecidit q̄si mortuꝰ. Cū aūt fuit ad se reuersus interrogatꝰ qđ vidisset. Rñdit ꝙ demonē in tali figura ⁊ ꝙ citꝰ vel ut tranſire p furnū caūdū spaciꝫ vnius hore q̄si iterū videre illaz figurā. De ista maledicta ciuitate dicit Joānes. Ue ve ciuitas illa magna babylō: ciuitas illa forte: qm̄ vna hora venit iudiciū tuum Et negociatores terre flebūt ⁊ lugebunt super illā. Apo. xviij. Nota ve q̄tum ad alias q̄ sunt iam ibi: ⁊ ve q̄tuz ad corpa post iudiciū. Ciuitas illa babylonis. i. confusionis: magna: qz magne ꝓsone ⁊ dignitatibꝰ diuitijs: ⁊ honoribꝰ vacāt illuc: qz ciuitas celestis paupibꝰ populat̄ ⁊ replet̄. Jtē uez magna qz in die iudicij tot erūt dānati: ꝙ ꝓparatiue loquēdo pauci erunt bti. Juxta illud. Multi sunt vocati pauci vero electi. Mat. xxij. Ista mala villa emit̄ septem solidis. i. septē pctis capitalibꝰ: multi emunt illā ꝫ deꝰ eis dixerit malas ꝓditiones hui⁹ ville. Jō animaduertetis vos ne illud pctm̄ portetis ⁊c. Primꝰ solidꝰ q̄ emit̄ est superbia siue ꝓterua: qz nō vult subijci nec obedire volūtati dei: vt discipls magro: ignorās sapienti. Ex hoc seq̄t̄ ꝓsumptio vana glia propter hoc dicit deus per os Tobie. Superbiā nunq̄ in tuo sensu aut in tuo ꝛbo dnāri permittas. In ipa enī mutuz sumsit eis pditio. Tob. iiij. Secundꝰ est auaricia acq̄rendo bona terrena iniuste p vsuras. p raptinas. furta ⁊c. Jō. xps. Cauete ab oi auaricia. Luc. xij. Tertꝰ est luxuria. In duobꝰ ꝛbis dicā vobis qđ est. Uir cū vxore sua si seruat modū nō est luxuria. nec facit̄ luxuriā ꝙ sit pctm̄ mortale. Sz aliter qñocūq̄ ve lis delectationē p illas ptes luxuria est ⁊ dānatio. Jō ōr scriptura. Abstineatis vos a fornicatione vt sciat vnusq̄sq̄ vz vas suum possidere in sanctificatione ⁊ honore: non in passione desiderij. sicut ⁊ gētes q̄ ignorant deū. i. ad Thessal. iiij. Quartꝰ est inuidia. i. dolere ⁊ tristari ō bono alterꝰ. Mala moneta est. Deponētes igit̄ oēm malicia ⁊ oēm dolū: ⁊ simulationes ⁊ inuidias ⁊ oēs detractiones: sicut mō genit̄ infantes. i. Petr. ij. Quintꝰ est gula frangere ieiunia eccle comedēdo ⁊ bibendo excessiue. Jō dicit xps. Attēdite vob: ne forte grauent̄ corda vra i crapula ⁊ ebrietate. Lu. xxj. Sextus ira: rācor: mala volūtas: desideriū vidicte. Sol nō occidat sup ira cūdiā vr̄ā ad Ephe. iiij. Septimꝰ ē accidia: q̄ nulli nocet nisi vobis dimittēdo bona q̄ tenemini facere: vt oꝝ onē: missaz: ⁊ festiuitatem in q̄dragesima: ⁊ cōtionē i paschate. Ex ista mala moneta acq̄rit̄ villa iferni. nō dicit scriptura. Ne acq̄ratis ꝓditionē in

operibus manuū vestrarum. Cū deus nō fecerit mortē nec letetur in perditione viuorum. Sap.j. Qui stat in his peccatis et nō vult cōuerti nec facere pniam pōt dicere villam. s. infernalem emi. Quantū ad tertiā villā q̄ est in medio purgatorialis z dolorosa est: sed non est tenebrosa q̄z ei⁹ habitatores hñt claritatē gratie dei nec glorioſa: q̄z nō vident deū: ſz est dolorosa. q̄z ibi est ignis. s. flāma pura q̄ virtute dei cruciat alias purgādoq̄. Nō sunt ibi demones: sed tant⁹ est ibi dolor q̄ dicunt doctores sancti q̄ nulla pena huius mundi pōt cōparari pene minime purgatorij. Innū q̄ si de⁹ poneret vnaz stiam de illis de purgatorio i furno calcis vel vitri ignitū: reputaret hoc ad gratiā: q̄z nō haberet tantā penā. Si dicat q̄ est rō q̄ tanta sit pena. Rñdeo: q̄z ibi est violēta z nōvoluntaria pnia. Que fit in hoc mūdo est volūtaria: z de modica penitentia in isto mūdo deus cōtentat. Sed q̄ non facit hic voluntarie faciet in purgatorio coacte. Nota similitudinem de patre qui corrigit duos filios: vnus humiliter volūtarie venit ad p̄ez: q̄ facto pmittens decetero emendationē: pater statim dimittit virgā p̄cetus de humilitate filij. Sz alius filius recalcitrat z ꝯdicit p̄ri: ideo fortiter verberat. Ita q̄ hoc mundo humiliat ad pniam de⁹ est ptentus. Qui aūt non vult facere hic pniam fortiter post. istā vitā punietur in purgatorio. Penitentiam soluet clamando z plāgendo dicēs. Heu mihi q̄z incolat⁹ meus ades habitatio: plōgat⁹ est: habitaui cū habitātib⁹ cedar. s. in tristitia vl tribulatiōe: multū icola. i. habitata fuit anima mea. p. crir. Ista villa emit nō florentis nec solidꝫ: ſz trib⁹ denarijs minutꝫ: q̄z solū pctis venialib⁹ emit. Decedēs ei i pctō mortali descendit ad infernū z dānat⁹ est. Nota tria gña pctōrum venialium. De istis trib⁹ differentijs pctōrum venialium dicit ap̄s. Si q̄s edificauerit sup fundamētū hoc. s. fidē dei: q̄z nec iudei nec agarenī trāsit ibi: ligna: feltū: stipulā. de trimētum patiet: ipe aūt saluus erit: sic tñ q̄si p ignē. i. ad Cor. iij. Nota ligna fenū stipula: hec tria significant tria peccata venialia p̄dicta. Lignū q̄ difficilius p̄bu rit q̄ fenū: significat peccata venialia maiora: q̄z pro talibus multū stat i purgatorio. Fenū q̄ citius cōburit: significat pctā venialia mediocria. Stipula. i. pa lea significat peccata venialia minima de quib⁹ statim purgant z purificantur transeundo per purgatoriū. Respiciat ergo bursam cōsciētie: z videat⁹ q̄lem monetam portetis vt possitis dicere. Vultam emi. s. paradisi: nō infernū nec purgatoriū. Auisetis vos ꝛc. Deo gras.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Fecit cenam magnā z vocauit multos. Lucē. xiij. In isto ſmōe tuctra materiā quā tāgit thema ꝓpositū volo declarare modos q̄s de⁹ tenet vocādo pctōres ad se z ad bonā vitam z finaliter ad glorīā. Credo q̄ erit bona materia deo acceptabilis z gratiosa: et nobis vtilis z ꝓficua. ſi pi⁹ saluet̄ virgo maria. Fecit. s. xp̄s cenā magnā z loq̄t de gl̄a z celesti: z vocauit multos. Sumitur h̄ multos ꝓ vniuersali tate: q̄z oēs vocant sum⁹ ex pte dei. Jō si nō vadam⁹ illuc defect⁹ est ex parte nostra. Inuenio in sacra scriptura quattuor modos q̄s tenet xp̄s vocando peccatores ad se scilz.

Per signum certum.
Per verbum viuum.
Per nuncium verum.
Per scriptum clarum.

¶ Oēs qui sunt in paradiso vocati erūt sum vocati aliquo istoz modoꝝ. Ideo dicit thema. Fecit cenā magnā ꝛc. Dico primo q̄ de⁹ vocat multas ꝑsonas ad gratiam suam z bonā vitā z finaliter ad eternā gl̄iam p signū certum. Assumitur cū q̄n pulsant̄ capane hora misse est signū vt gentes veniant ad missam: vel pulsatio tube apud magnos dominos ē signū certū vocādi milites z scutiferos ad prandium: vel pulsatio ad tabulam ē signum certū suevocationis. Ita q̄n deus pulsat ad p̄ta cordis tui vel illius signū ē q̄ vocat te vt vadas ad eū. O dilecte aliq̄s. Nūq̄ ego audiui ipm vocantē vel pulsantē imouē q̄ nō diligit me. Dicat Nūq̄d vos sensistis q̄nq̄ in corde vestro cōpūctiones dicēdo quare non redis ad deū: tot ām sunt q̄ viuis i mala vita mala volūtate: nō sustis p̄fectus: viuis

luxuria ⁊ auaritia. O miser q̄d erit de te? Rñdebitis q̄ sic. Certe isto mō deus pulsat ad cor dñdo cōmonitiones ⁊ cōpūctiones ⁊ remorsum ꝓscie. Cum sentitis istos ictus: q̄ isto mō nullus pōt tangere cor nisi deus: est signum q̄ vocamini ab eo. Auscultas. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso: si q̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit mihi statim introibo ad illū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipse mecū. Apoc. iij. Nota dicit xp̄s. Ecce ego sto ad ostiū. s. cordis et pulso. s. dñdo cōpūctiones. Mō dicit peccator. O miser si mō i tali statu morior quid erit de aia mea ⁊c. tūc xp̄s pulsat. Si q̄s audierit vocē meā. Eius vox audit q̄n in illis cōpunctionib⁹ hō recipit bonū ꝓpositū ꝓfitendi: remittendi: restituendi ⁊ volūtatē firmā de cetero custodiendi ⁊c. Janua sibi aperitur in ꝓfessiōe tunc em̄ mundatur camera ꝓscie. Et introibo ad illum. s. in cōtione: q̄ in hostia cōsecrata est xp̄s ita vere ⁊ realiter vt est in celo. Et cenabo cū illo. s. p gr̄az ⁊ ipse mecū. s. in fine per gloriam. De ista vocatione dicebat Ysaias. Vocabit dominus deus exercituū in die illa. s. ꝙersionis peccātis ad cōpunctionē: ad fletus ⁊ ad planctū. Esa. xxij. Fecit cenā magnā ⁊c. Dico scdo q̄ vocat p ꝟbū viuum: ac si ego ꝟbo viuo vocarē petrū ⁊c. Isto mō deus vocat nos in p̄dicatiōe euangelica: q̄ ꝟbū p̄dicatoris bonā doctrinā p̄dicans: ꝟbū dei magis est ip̄s p̄dicatoris Sicut sonus fistule potius est sonantis p̄ fistulā: q̄ de se nescit facere sonū. Sic p̄dicator non est nisi fistula q̄ a spūsctō movetur. Non em̄ vos estis q̄ loquimini: sed spūs p̄ris vestri q̄ loquitur in vobis dicit xp̄s p̄dicatoribus. Mat. x. Ptz clare q̄ ꝟbū p̄dicatoꝝ est ꝟbū viuū dei: q̄n ergo p̄dicator p̄dicat tunc deus vos vocat ꝟbo suo viuo. Seruū meū vocaui ⁊ nō rndit mihi: ore ꝓprio deꝑcabar illū. Job. xix. ideo q̄n vos auditis vnā bonā predicationem in qua p̄dicatur monet vos vt dimissis peccatis redeatis ad bonam vitā statum vos debetis dicere. O deus vocat me volo ꝙerri ⁊ ire ad eum Sed multis accidit vt Samuelis puero innocēti humili ⁊ devoto. Q̄uē heli qui erat vt papa apud nos faciebat dormire iuxta archa dei. Et de nocte deus vocauit eū dicēs. Samuel. q̄ surgēs cucurrit ad heli dicens. Ecce ego: vocasti em̄ me ⁊c. Qui dixit nō vocaui te. Reuertere et dormi. j. Reg. iij. Cū aūt iterū scdo et tertio vocaret a deo semp ibat ad heli. Intellexit aūt heli q̄ dñs vocaret puerū ⁊c. Nota hystoriā q̄tū facit ad ꝓpositū: ita accidit multis q̄ vocātur a deo ⁊ ipsi vadunt ad heli. Heli em̄ interp̄tatur. s. fortis ascēdens deus meus. Q̄n iuuenes vocanturla deo ipsi vadunt ad heli dicendo. Modo ego sum iuuenis ⁊ fortis: sed q̄n ego ero senex: tunc ego faciā pniam. Vos vaditis ad heli. s. ad fortē ꝓfitētes de iuuētute: fortitudine ⁊c. cū tñ nō sitis certi an hodie vel cras moriemini. Q̄n ō religioso iuueni. O quare nō seruat̄ regulā ⁊ cerimonias ⁊c. Rñdet: nō sum iuuenis: sed q̄n ero senex ⁊c. q̄n nō potero it seruare. Idē de clericis ⁊ laicis ⁊ mulieribus. Pauci iuuenes sunt q̄ vadunt ad eū: q̄n vocant vadūt ad heli: hoc est ad fortē: q̄ ꝓfidunt de sua iuuētute ⁊ fortitudine: ⁊ frequēter iuuenes improuise moriunt ⁊ sic vadūt ad infernū. Q̄n sunt infirmi dicunt sui. Nō dicatis sibi q̄ cōfiteatur: q̄ posset terreri q̄ ⁊c. sed q̄n medicus dicit factū est faciatis ip̄m ꝓfiteri q̄ mortuus est. Nō fiet ita dicit dyabolus Q̄n venit ꝓfessor facit ip̄m dormire. Et dicunt sui confessori. Ptz nō dormit: tñ redeatis in sero ⁊ tunc diabolus facit ip̄m sudare ⁊ ōr confessori. O pater redeatis cras de mane q̄ modo sudat. Et in crastinum q̄n confessor venit querēs de eius statu dicunt. Pater in media nocte mortuus est. Ideo statim cōfiteri debetis et non confidatis de fortitudine. Ideo dauid. Fortitudinē meā ad te custodiā ⁊c. Alij vadunt ad heli sm̄ q̄ interp̄tatur ascēdens: appetentes ascēsum mūditatem in honoribus: dignitatibus diuitijs ⁊c. Q̄n vocantur a deo ipsi vadūt ad heli. Verbi gratia. Deus vocauit religiosum in statu religionis: sed ipse quid facit: vult ascendere vadit ad studium vt ascendat ad magisterium ep̄atū ⁊c. Idē de clerico qui ponit se in domo magni domini ⁊c. Idem de illis qui perversuraz volunt ascendere ad magnas diuitias omnes vadunt ad heli ⁊c. Alij vadunt ad heli sm̄ tertiam interpretationem. s.

deus meus: vt sunt illi qui stulte ꝓsidūt de mia dei. qz sine pnia confidere de dei mia stultitia est dicēdo. Quare xp̄s fecit tantā pniam nō p se sed p me: z cū ista ꝓfidētia vana vadūt ad infernū. Licitū est ꝓsidere de deo xp̄ūcūqz hō sit pctōr: si hō vult penitere: sed q̄ non vult penitere s. nec restituere nec iurias remittere: tal nō dz ꝓsidere de dei mia qz stultitia est. Ecce q̄d dicit scriptura. Ne dicas. Miseratio dñi magna est multitudinis pctō rū meoꝝ miserabitur. Mia em̄ z ira ab illo cito primant. Eccli. v. De nullo legitur nisi de latrone q̄ haberet malam vitam z bonū finem. Jō faciamus vt samuel fecit quarta vice qñ fuit a deo vocatus dixit. Loq̄re dñe: qz audit seruus tuus faciēdo qō ꝑcepis. Et talis pōt dicere cū scō Job. Vocabis me z ego rñdebo tibi. Nō heli sed tibi: z operi manū tuaꝝ porriges dexteraz. Job. xiij. Dico tertio q̄ deꝰ vocat p nūciū vez: vt iudex q̄ nō vocat p signū nec verbo vno: sed per nunciū. i. pconē quē mittit: ita iudex īnf z rex xp̄s p nuncios curie sue vocat multos: nūcij sunt infirmitates: dolores: aduersitates: febres: senectus z hmōi. Misit ancillas suas vt vocarēt ad arcem. s. altitudinez glorie z ad menia ciuitatis Prouer. ix. Sed q̄re dicit ancillas z nō nūcios: qz nullus iudex vocat p ancillas sed p nūcios? Rñdeo ad īnuendum q̄ infirmitates sunt ancille q̄bus deus vocat. Qui ergo hz febrē vel aliā infirmitatem citatus est. Jō paretis vos: qz nō nulli sic vocati remanēt ꝓtumaces: iō trahunt vehemēter ꝓdēnādi. Nota exēpluz de illo diuite cui p̄missi fuerūt tres nuncij p angelū suū ante mortē suā qui volebat hre malā vitā z bonū finē z̄c. Jō audietis vos ne ita ꝓtingat vobis. De talibus dicit Salomō in ꝑsona xp̄i. Qz vocaui z renuistis ego q̄z in interitu vr̄o ridebo z subsannabo cū vobis id q̄ timebatis aduenerit. Prouer. j. Jdeo semp dz ee hō paratꝰ. Nullꝰ q̄ hz. l. vel. lx. annos vite pōt allegare preoccupationem mortis. Dico quarto q̄ vocat nos deꝰ p scriptū dupl. Et nō sunt plures modi vocationis. Jsto mō q̄si rex vult facere nuptias de suo primogenito solet vocare p scripturā nobiles suos: z q̄libet ornat z parat se. Sic vocat deꝰ ad nuptias filij sui ihesu xp̄i. Spōsa est humanitas quā in hoc mūdo despōsauit z in celo fiunt nuptie. Sile est regnū celoꝝ hoi regi qui fecit nuptias filio suo. Mat. xxij. Et misit binas ifas oibꝰ nobis vocādo ad dictas nuptias. Iste bine ife sunt vetus z nouum testm̄: q̄ summarie nihil aliud ꝓtinet nisi vt nos vadamus ad primū nuptiaꝝ filij dei. Jdeo apls. Quecunqz scripta sunt ad nr̄am doctrinaz scripta sunt. ad Ro. xv. Oēs glose z postille tendūt ad hoc vt paremus nos ad eunduz vel si dicatur sic. Scripturis vocaī diuinitus: ideo Beati q̄ ad cenā nuptiarum agni vocati sunt. Apoca. xix. Sed falso saturatus nō curat venire ad dñm vocātem iz nutu capitis videaī assentire. Et tandē dñs iratus lapide vel sagitta iterficat eū. Jta multi diuites faciūt z subito moriunī: ideo xp̄s. Dico vobis q̄ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati sunt gustabit cenā meā. Luc. xiij. z̄c. Sz accidit multis vt pullo: qz gallina q̄ hz multos pullos q̄n videt miluū stridz vocat ad se pullos z coopit sub alis: sed aliq̄n miser pullꝰ nō curat venire: sz vagaī p vnā spicā vel granū z venit milu⁹ z tollit eū secuz: ita accidit multis. Xp̄s vocat se gallinam hīs pullos. Autoritas. Quoties volui cōgregare filios tuos quēadmodū gallina congregat pullos suos sub alas et noluisti. Mat. xxij. Et loq̄tur xp̄s ecclie dicēs quoties. i. multoties volui z̄c. Et noluisti. s. p malos p̄latos vel malos xp̄ianos q̄ ꝓhibēt z impediūt bonos: vel malo exēplo vel derisionibꝰ z eis occupati circa spicā vanitatis venit miluus. i. dyabolus z ducit secū animā. Vbi gra. Qñ religiosus occupaī circa spicā honoris vl dignitatis vt ascēdat non curat venire ad xp̄m ipm vocantē: z interuenit mors z̄c. Jdē de clerico. Idem layco occupato in bonis tēporalibus: ideo dicit xp̄s. Dico vobis q̄ nemo viroꝝ illoꝝ z̄c.

¶ De eadem dñica. Sermo. iiij.

COmpelle intrare vt impleatur domꝰ mea. Luce. xiij. Thema dat mihi motiuū declarādi quot sunt modi intrandi paradisum: z q̄ sunt. Mate:

ꝑa crīt deo aceptabilis ⁊ gratiosa: ⁊ no bis vtilis ⁊ ꝓficia. Saluteꝫ puus ℞go maria ⁊c. Ꝓio huiꝰ ℞bi declaratiōe ⁊ma terie ꝑdicāde introductiōe sciendū q deꝰ ꝟ istam magnificentiā ⁊ excellētiā inter alios q oē opus p eum inceptū ducit ad ꝑfectionē ꝛm finē quē intendit ⁊ nihil di mittit impfectū. Tripliciter em rōne opꝰ in ceptū dimittit impfectum: vel ex defectu potentie: ex defectu scientie et ex defectu ꝓsātie. Ⅴe puno multi inciꝑūt edificare magna edificia qui post iceptionē dimittūt opus impfectū ex defectu potētie pecunie ⁊c. q; q̄n inceperūt nō videbant periculū vel dānū. Alij dimittūt imperfectū opus nō ex defectu potentie: sed scientie q; q̄n inceperūt nō videbāt periculuz vel dānū qō sequit: ꝟ in ꝓsecutiōem operis videt mala que ꝓfit sequi ⁊ dimittūt. Alij aūt dimittūt opꝰ impfectū nō ex defectu potētie: nec sciētie sed constātie: habēt em intellectū flexibilē ad instar galli sup cāpanile. Sed isti in deo nō habent locū nō est in eo defectꝰ potentie: nec sciēne q: oia nuda ⁊ aperta sunt oculis eiꝰ. ad Heb. iiij. nec cōstātie: q; imutabilis. Ideo habemꝰ dicere q q̄cq̄d deus incipit etiā ꝑficat. Autoritas. Date magnificentiaz deo nostro dei ꝑfecta sunt opera ⁊ oēs vie eius iudicia ⁊c. Deuter. xxxij. Deꝰ a ꝑncipio mūdi incepit vnā rē mirabilē q̄n in celo creauit tot angelos quot erant cathedre siue gradus glie: vt inhabitarent a creaturis intellectualibꝰ. Ꝟ magna pars angeloꝝ peccauit lucifero cōsentiēdo q̄ voluit deo eq̄parari: ꝓpter qō deꝰ eiecit eos de celo dicēs. Nō habitabit in medio domꝰ mee qui facit superbiā. Michael aūt ex dei ꝑcepto fecit executionē: ⁊ cathedre remāserūt vacue. Ne ergo opus dei remaneret imperfectuz in celo. Quia si in creaturis corruptibilibꝰ nō dimittit aliq̄d inperfectum: multomiꝰ in incorruptibilibꝰ creaturis: ꝓpter hoc creauit genus humanū ad supplendū ⁊ cōplēdū ⁊ reparandū defectuz angeloꝝ. Istā rationē assignat magister sen. in. ij. dist. j. Et q; sunt multi q̄ nolunt ire: ꝟ nō dicāt ore: ostendūt ⁊ dicūt tamē ope male viuēdo. ideo q̄d facit xp̄s: dicit michaeli principi ecclie. Cōpelle intrare vt impleaꝫ domꝰ mea. Uideꝫ ergo q; multi violēter vadunt ad gloriā. Nota tres modos quibꝰ hoies vadūt ad celum.

Aliqui vadunt currendo vigorose.
Aliqui vadūt ambulādo spacose.
Aliqui vadūt tracti rigorose.

¶ De his loquitur thema. Cōpelle intrare ⁊c. Dico primo q; aliqui vadūt ad paradisum currēdo festināter. Currere em est magnos passus festinanter facere. qō includit duo. s. facere magnos passus. Secūdo q; fiāt velociter alr nō esset currēs. Currendo igit vadit ad paradisuz q̄ facit magna opa. s. magnas ōrones: ieiunia: elemosynas: audit missas: sermones ⁊c. q̄sto opa sunt maiora: tanto sunt passus maiores. Opz nō solū magna opa facere ⁊ currere: ꝟ q̄n bona opa sunt magna ⁊ multa: ⁊ q̄n fiūt cū ardore spūs ⁊ feruore ⁊ diligētia: tūc talis currit festinanter ad paradisum. Apls. Festinem⁹ ergo ingredi in illā requiē. ad Heb. iiij. Currendo g̃ ⁊ festināter vadit ad paradisum ꝓsona que nō solū seruat pniaz sibi iniūctā a ꝓfessore: ꝟ adhuc addit: ⁊ nō solū i dēta audit missam cōpletā ⁊ deuote cū silētio: ꝟ quolibet die. Nō solū ꝓfitet semel in āno: ꝟ q̄libet mēse. Idē de cōione. Nō solū seruat ieiunia ecclie: ꝟ adhuc plus facit. nō solū restituit: ꝟ imo de suo dat elemosynas. Talis pōt dicere cū dō q̄ fortiter currebat. Uiā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri cū dilatasti cor meū. ps. cxviij. Q̄n talis mouet aia statim euolat ad celū: cuz tñ sint tot diete. Ꝓpter hoc sacra scriptura monēs nos ad currēdum festināter dicit. Deponētes oē pondꝰ ⁊ circūstās nos pctm̄ p pniaz curramꝰ ad ꝓpositū nobꝫ certamē aspicientes i autorē fidei ⁊ ꝓsummatorē iesum: q̄ ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucē ⁊c. ad Heb. xij. No. hic secreta moralia: deponētes oē pōdus. Cursor q̄ vult brauiū siue signū obtinere deponit oē pondus. Ita ille qui currit ad celū si vult lucrari tocale glorie: opz q; deponat pōdꝰ pctōꝝ qō multū aggrauat aiaz Dō. Q̄n iniq̄tates mee supgresse sūt ⁊c. ps. xxxviij. Scōo ⁊ circūstās nos pctm̄. s. auaricie: ante ⁊ retro a dextris: ⁊ a sinistris. Qō pctm̄ deponēdū est ꝑ q̄tuor modos ristitutiōis ad ꝓprīū. Ad̄ dz fieri restitutio q̄n vsura cuiusuis sit generꝫ vel spēi est notoria ⁊ clara. Retro q̄n est

colorata: sicut illa q̄ sunt retro nō bñ vident. Sic qñ dr diuin. Mihi tm̄ pstabit z ego quolibet anno reddā vobis tm̄ census. Ecce hic vsura colorata. Censualia sunt bona cū duab⁹ cōditionib⁹. s. qō sit vera z realis emptio z vēditio. z q̄ p̄cium sit iustū. potestis habere sine peccato. A dextris est restitutio q̄ dz fieri per laboratores q̄ fraudulēter cōplēt dietā z iornale: z petūt tm̄ salariū qz sicut dñs dānare nō nisi solueret salariū: ita dānat q̄ recipit salariū z nō facit iornale cōpletū: vadūt tarde z venūt ante tp̄s cōpletum vt dormiāt ꝛc. A sinistris est restitutio q̄ dz fieri de fama ꝛc. si aliquē diffamastis: qz nūq̄ intrabitis paradisuz nisi reuocetz. Ecce quare dicit circūstans nos petm̄ tenēs fortiter qz nullus restituit. Tertio p patiētiā curramus: qz talis est hodie mūdus q̄ homines mūdani derident illos qui currunt ad paradisum festināter: aspicientes ieſuz q̄ in cruce habuit infinitā patiētiā ad iniurias sibi dictas. ī apls. Sic currite vt cōprehendatis. i. Cor. ix. Dico scō q̄ aliq̄ vadūt ad paradisum eūdo spacioſe: sicut sūt p̄sone mūdane q̄ nō secerūt amplius nisi q̄tū obligant ex p̄ceptis dei: qz alis nisi seruarent dei p̄cepta mō nō irēt ad paradisuz sm̄ regulā xp̄i. Si vis ad vitā ingredi serua mandata dei. Mar. xix. Tales multū tardant i via: qz nihil amplius faciūt. Uerbigra. Si dicat alicui de talibus in aliquo die feriali. s. vadam⁹ ad missam. Rñdet. nō facā qz nō obligor nisi i die festo. Idē de ieunio in ferta feria. nō obligor nisi ad ieunia ecclesie solū p̄fitēt semel i āno z cōicāt ternāt pniam datā a p̄fessore z nihil plus. soluūt bñ decimas z p̄mitias z salariuz seruientib⁹. sz nō curāt facere magnas elemosynas. Tales finaliter ibūt ad paradisum. sz tardabūt i via. Et p̄t dicere xp̄o ꝓbū qō dixit Jacob Esau fri suo. Precedat dñs me⁹ ad seruū suū: z ego sequar paulatim vestigia ei⁹. Ben. xxxiij. minio pstabit hmōi morositas qñ in penis purgatorij habebūt diu expectare introitū paradisi. Nos mō nescim⁹ q̄ pena ē nō videre deuz qz nō cōpetit nobis i hac vita ip̄m videre. Auto. Non videbit me hō z viuet. Exo. xxxiij. Ez alab⁹ sepatis qb⁹ appetit videre deū ē maxia pena qñ nō videret eū: maior q̄s esset mihi vel tibi si habeto ꝑderem⁹ visuz. Itē qz illa pena ignis purgatorij est maior pena q̄s aliq̄ pena hui⁹ mūdi. Not. hic de illo hoie q̄ habebat magnos dolores: desiderabat mori vt liberaret ab illis doloub⁹. Cui apparuit angel⁹ dās sibi optionē. vel q̄ esset trib⁹ diebus i purgatorio ad purgādū vel p tres annos haberet illā infirmitatē ꝛc. Jō apls. Videte itaq̄ fres quō caute ambuletis: nō quasi insipientes: sz vt sapientes redimētes. s. p pniam tp̄s: qm̄ dies mali sunt. s. i purgatorio. ad Eph. v. Dico tertio q̄ aliq̄ vadūt ad paradisuz tracti rigoroſe. hoc nō auderē dicere nisi qz xp̄s dicit michaeli. Cōpelle intrare ꝛc. Nō intelligatis q̄ ista violētia fiat libero arbitrio: qz nō pōt cogi: sz ista violētia fit corpori p infirmitates dolores pauptates et tribulatiōes: z sic liberū arbitriū mutatur sz nō cogit. No. de euāgelio dūce occurrētis qualr imitati se excusauerūt. Tunc dicit dñs seruo. Cōpelle intra ꝛc. Nota practice qualr seruus erit ad vias supbie auaritie luxurie ꝛc. dicēs supbo. Vadat ad cenā dñs pauit z expectat vos ꝛc. Dicebat vere vos ibitis z penitebat eū: qz seruus bñ erat associatus. Idē de auaro luxurioso. Idē de mulierib⁹ q̄ oēs ibāt flētes: sz qñ fuerūt intus: curati fuerāt gaudētes z dicebāt seruo. O bñdicaris. Ecce q̄d feciſti mihi. sz curatus sū: mō bñ est mihi. p̄cipiū fuit p vim. sz finaliter gaudent. Ita de nobis. Dñs ē xp̄s seruus ē angelus z sunt multi q̄ nō curāt venire ad p̄miū paradisi: sz sunt inuitati: sz xp̄s dicit angelo. Cōpelle intrare. Deus hoc mundo visibilia p creaturā inuisibilē disponit. vñ Grego. Et angel⁹ dat infirmitatē: dolorē capitis vl stomachi: pditionē bonoz filioz z hmōi: z tūc hō redit ad deuz. Uerbigra. Quot ꝓlati sūt q̄ i p̄speritate z sanitate nō curāt de deo imo dāt se delitiis: sz cōpellūt ire ad deū p infirmitates. Idem de dñis tpalib⁹ z de aliis hoib⁹ tā senib⁹ q̄ iuuenib⁹ q̄ nō curāt ꝺ deo: sz venit infirmitas: tribulatio ꝛc. z sicut asin⁹ lasciuiēs reducit ad viā ita tales ad deū vadūt z ad ecclesiā orāt p̄fitēt ꝛc. ī Greg. Mala q̄ nos h̄ p̄mūt ad deū ire p̄pellūt. de illis dicit Esa. dñe in angustia req̄sierūt te. Esa. xxvj. Jō cū magna patiētia hō dz recipe

aduersitates: qz ad corruptiõez sũt Beatus hõ qui corripit a dño. Increpationẽ ergo dñi nõ reprobes: qz ipse vulnerat z medet pcutit: z manꝰ eiꝰ sanabũt. Job. v.

¶ De eadem dominica. Ser. v.

QUi nõ diligit manet in morte. Uerbũ istud habet ouginaliter i pma cañ Jo. c.iij. in epla currentis dñice. In psenti sermone volo declarare mala q̃ venerũt mũdo de defectu boni amoris. Spero qz materia erit vtilis aiabus nostris. Sed primo salutetur virgo mater. Pro introductione z declaratiõe huius verbi z materie ptractande sciendũz q̃ ille magnus: z excellẽs ppha moyses inter alias doctrias dedit talẽ doctrinã filijs isrl di. Testes inuoco hodie celũ et terrã q̃ ꝓposueri vobis vitã z mortẽ: benedictionẽ z maledictionẽ. Elige ḡ vitaz vt z tu viuas: z semẽ tuũ: z diligas dñm deũ tuũ: atqz obedias voci eiꝰ z illi adhereas. Jpe enim ẽ vita tua z lõgitudo dierũ tuoꝝ. Deu. xxx. Ex istis ꝟbis si bene põderentur possumꝰ extrahere quatuor cõclusiones. Prima q deꝰ ẽ vita i se: et sua vita est suũ esse eẽntiale z nõ accidẽtale vt nobis q̃ possumꝰ vitã pdere. Ista cõclusio habet in hoc q dicit. Testes inuoco hodie celũ z terrã q̃ ꝓposueriz vobis vitã. s. deũ. Scõa ꝓclusio q deꝰ nõ solum est vita in se essentialiter: sz est fons z pncipiũ vite dãs vitã oibus ei adherẽtibꝰ. Sicut ignis de se est calidus z clarus: et sibi adherẽtes calefacit z illuminat: ita deus. Ista ꝓclusio tangit ibi. Illi soli adhereas. Ipse enim est vita tua effectiue et causaliter. Tertia ꝓclusio q adherẽtia ad deũ est ꝑ amorẽ sup oia et amãdo ex oibus aie potẽtijs: sicut q̃ diligit ardenter aliquã psonã: vult eã respicere z de ea loqui. z cũ ea eẽ: qz res dilecta trahit ad se cor diligẽtis. Jõ dicit Dionisiꝰ q amor est vnoꝝ itiua faciẽs vnũ q̃d ex amãte z amato. Jõ q̃ sup oia diligit deũ statim voluit ad cũ oculos intellectus ꝓtẽplando z voluntas inflãmat in eiꝰ amore memoria recordat de bñficijs. ore loquit ipm laudãdo. Ecce qualiter ꝑ amorẽ hõ adheret deo. Ista ꝓclusio tangit ibi. Diliges dñz deũ tuũ. q. d. diliges nõ aliq̃d trãsitoriũ. diuitias vel delitias: qz pdi pñt z deficere z. Quarta ꝓclusio ẽ q ille q̃ nõ diligit deũ lõge est a vita z manet in morte. Hec cõclusio hr cũ subdit. Testes inuoco celũ z terrã q ꝓposuerim. s. diligẽtibꝰ deuz vitã z mortẽ. s. nõ diligẽtibus deũ. Propter hoc dicit thema. Qui nõ diligit: sez deũ: manet in morte. Ptz thema. Inuento in sacra scptura q ex defectu dilectiõis ad deum: quatuor mortes venerunt generi humano: ac genus humanum quadruplici morte est peremptum.

Et prima mors spiritualis quã debemus fugere.

Secunda mors corporalis quã debemus prouidere.

Tertia mors gehennalis quã debemus precauere.

Quarta mors eternalis: quam debemus horrescere.

De qualibet dicit thema. Qui non diligit manet in morte. Dico pmo q ex defectu diuine dilectionis: qz cua plus dilexit pomũ igni venti q̃ deũ z Adã plus dilexit euã q̃ deũ. qz ne molestaret eã fecit ꝓtra dei mandatũ: ex hoc venit mors spũalis: qz qñ hõ peccat cõtra preceptuz dei. homo perdit gratiam dei que dat vitam aie formaliter: sicut aia rõnalis dat esse z viuere: corpori formaliter. Sed cũ homo peccat mortaliter perdit gratia: z aia remanet mortua in corpore. Ecce q̃d est mors spũalis. Et licet corpꝰ letet: comedat: bibat: z ornet: aia tñ iacet intus mortua z corrupta z fetida. Sicut corpꝰ tuũ in pulchro sepulchro. Ita dicit xps peccatoribꝰ. Ue vobis q̃ similes estis sepulchris dealbatis: que a foris apparẽt hominibus speciosa: intus autem plena sunt ossibꝰ mortuoꝝ z omni spurcitia: sic z nos. Mat. xxiij. De ista morte spirituali. auto. Anima que peccauerit: ipsa morietur. Ezechiel. xviij. Morietur. s. perdendo gratiã dei: tñ nõ omne peccatum occidit aiam: qz venialia nõ occidũt aiam: licet sint dispositiões: sz pctm mortale semper occidit aiam. Jdeo dicit. Peccatũ. s. mortale cũ cõsummatũ fuerit generat mortem. Jaco. i. Non loquit de morte corporis: qz multi peccant mortaliter qui nõ moriuntur statim corporaliter sz in anima sua. im mouuntur. Nota peccatũ cũ con

ſummatū fuerit nō dicit cū inchoatū fuerit vl mediatū: ſz ꝓſummatū. Uñ dico q̄ pctm̄ mortale hz initiū mediū finē. Initiū aūt pcti mortalis ē ſimplex cogitatio circa vindictā vīrā: luxuriam z furtū: z hmōi: nō deſiderādo op⁹ fieri: ſz cogitat ſi talis eſt ſimplex cogitatio: ſolū ē pctm̄ veniale: nō ꝓpter hoc mouēr aia. Mediū ꝙo eſt qñ i tali cogitatiōe delectat̄: ſz nō ꝓſiderat op⁹: nec ēt facere: hoc ēt adhuc eſt pctm̄ veniale. Sz finis eſt ꝓſensus: volūtatis: qñ nō ſolū cogitat z delectat̄: ſed ꝓſentit z deſyderat opus: etiā ſi nō facit ē pctm̄ mortale. Jō dicit. Pctm̄ cū ꝓſummatū fuerit ꝛc. Hic poteſtis cognoſcere q̄ō ſunt multi male ꝓfeſſi: q: non ꝓfitentur de malis cogitationib⁹: maxime: mulieres q̄ ex quo nō fecerunt opus nō credūt peccaſſe cogitādo: loquēdo z deſyderando: z cōſentiendo in voluntate. tales in ꝓſpectu dei iā reputant̄ putane. Multe ꝓſone reputant̄ bone z honeſte in conſpectu hoim: q̄ apud deū ſunt male z inhoneſte. Dicūt multi hoies corpus meū nunq̄ cognouit niſi vxor̄ meā. Sed videam⁹ ſi aia vīa nūq̄ cogitauit: deſyderauit vl cōcupiuit. Jta pr̄ mltoties. Mō dicit rp̄s. Oīs q̄ viderit mulierē ad cōcupiſcēdū eā: iā mechat⁹ eſt eā in corde ſuo Mat. v. Et p oppoſitū de vxore ꝓcupiſcēte virū aliū. Dico q̄ iſtā mortē ſpūalē debemus fugere: z citius debemus ſuſtinere omne periculū: etiā mortē corporalem q̄ peccemus. De hoc dabo vobis exemplū z modū fugiendi. Cū in dei eſſent captiui in babylonia: ibi erat quedam mulier nobilis: pulchra in corpe: pulchrior in aia. Optima ſocietas eſt pulchritudo corpis z aie: q: ſicut laterna de cryſtallo eſſet pulchrior cū lumine q̄ ſine lumine: ita ꝛc. aia cū gratia dei eſt ſicut lucerna accēſa in laterna corpis. Nota breuiter hiſtoriā de Suſanna: vt hr̄ Dañ. xiij. qñ ſuſanna dixit reḡrentib⁹ eā de pctō. Si hoc egero mors ſup. aie mihi ē. ſi aūt nō egero: nō effugiā man⁹ vr̄as. Sz meli⁹ ē mihi incidere abſq̄ ope in man⁹ hoim: q̄ peccare in ꝓſpectu dñi. Et ne illi ſubito irrueret in eā exclamauit voce magna ſuſanna. Dicaṫ ꝫ mulieres q̄ nolunt clamare dicēdo. Cōfundā eū z me. Alia dicit. Et q̄ō clamarē cum fuiſſet obſcura nox? Ecce q̄lis excuſatio. Idē de religioſa grauida cū redargueret a ꝓlata ſua: q̄re nō clamauit? Rñdit. Ne frāgerē ſilētiū: q: erat poſt ꝓpletoriū. Patet q̄ō illa ſancta mulier ſuſanna oſtēdit modū fugiendi mortē ſpiritualē. Multo meli⁹ eſſet ſuſtinere mortē corporalē: q̄ peccare. Jō dicit ſcriptura. Quaſi a facie colubri fuge peccata. Et ſi acceſſeris ad illa: ſuſcipiēt te. Dētes leonis dētes ei⁹ interficiētes aias hoim. Eccli. xxj. Dētes peccati ſunt cogitatiōes male delectatiōes deſideria z hmōi. Dico ſcdo q̄ ex defectu dilectionis venit mors corporalis: q: ſtatutū eſt hoibus ſemel mori. ad Heb. ix. Jta mors ſcda venit ex ꝑma: q: niſi fuiſſet mors corpis immo poſtq̄ gentes diu vixiſſent in paradiſo terreſtri. dixiſſet de⁹ michaeli vt collocaſſet eos in paradiſo celeſti: z ſine morte z ſine dolore fuiſſent in paradiſo celeſti collocati. Sed ex morte aie ſecuta eſt mors corpis. Hoc dicit deus ade q̄n dedit ſibi licentiā comedēdi de oibus fructibus: niſi de ligno ſcīe boni z mali. Hoc fecit de⁹ vt adā cognoſceret dñm ſupra ſe: q: alſ cecidiſſet i maiora peccata: nō cognoſcēdo ſupra ſe dñz dixit ſibi deus. In qua cunq̄ die comederis ex eo morte morieris. Gen. ij. No. morte. ſ. aie: morieris etiā morte corpis. Sed hic ē argumētū q̄ō eſt verū q̄ adā illa die fuerit mortu⁹: cū tñ poſt vixit nōgentis triginta annis. vt pz Gen. v. Rñſio q̄ dictuz eſt ꝓpter neceſſitatē moriendi z cōtinuā deſcurſum ad mortē. Dixit eñ morte morieris. z non dixit: mortuus eris: q: aliū eſt mori z aliud eſt eſſe mortuū. Sicut lapſ cadēs de alto q̄n deſcēdit ꝺ lapis cadit: q̄n eſt iā in terra ꝺ lapis cecidit: q: aliū eſt lapidē cadere: aliū eſt lapidē cecidiſſe Jta adā anteq̄ peccaſſet erat i loco alto in iuſtitia originali: z poterat nō mori: ſz poſt peccatū incepit cadere vt lapis ꝓpter neceſſitatē mouēdi. Nor. ad hoc parabolā de illo ſancto Barlaā: qui volēs inducere vnū regē ad contemptū mundi dixit ſibi q̄ quidā viator ibat p quendā altiſſimū montē: z q: via erat ſtricta ad ſiniſtrā ventī cecidit z tenuit ſe ad quandā arborē: z vidit q̄ vna ratta alba incepit rodere radicē arboꝛ: z illa ceſſāte ventū

alis nigra ꝛ ecõuerso. De tali ergo q̃ nõ hz aliũ modũ euadẽdi dici ꝑt. ille mouit ira de genere humano: qđ exaltatũ fuit multis donis in adã. Sz ad statũ vẽti tẽ tationis cecidit ꝛ tenuit se ad arborẽ vite spalis. Ratta alba est dies q̃ de vita nr̃a rodit q̃libet die. xij. horas: ꝛ ratta nigra knor ẽ ẽt rodit alias. xij. horas. Et necessitate q̃ habemus mori: debemus iã nos mortuos reputare. nõ ꝙ pls. Corp⁹ quidẽ mortuũ est. s. ex necessitate morẽdi: spũs vero viuit ꝓpter iustificationẽ. ad Ro. vij. Dico q̃ istã mortẽ debem⁹ ꝑuidere qui istã nõ possum⁹ fugere: qr nõ possum⁹ ad vitã innocẽtie redire: sz ꝑ tpe ꝑuidere ꝛ se ꝑparare. Nũqđ scis tu quã vitã tenes? Si bonã ꝛ sanctã: pseuera, si malã: recede ab illa ꝛ cõfitere. Recede a mala societate: restitue: pce iimicis: ꝛ noli expectare diẽ mort̃: qr nescis si subito vl mutus moueris: ꝛ tũc difficile est cõteri: nec poteris restituere ꝓpter dolores mortis. ió dicit scꝑtura. Nõ demoreris in erroꝛe impioꝝ: añ mortẽ cõfitere. A mortuo q̃si nihil perit cõfessio. Confiteberis viuẽs vi mus ꝛ san⁹ cõfiteberis: ꝛ laudabis deũ et gl̃aberis i misericordia ei⁹. Eccl. xvij. No. error impioꝝ est aliquoꝝ dicẽtiũ qñ ero sener ego faciã pniaz. Alioꝝ q̃ dicũt ñ restituã i vita mea sz dimittã i testõ ꝛc. Alioꝝ dicẽtiũ. qñ ero infirm⁹ cõfitebor. terna mors ẽ gehẽnalis vl infernalis. Ista ẽ in alio mõdo posꝫ hõ iã trãsiuit alias duas ꝑdictas ꝛ alia impenitẽs recedit a corpe subito ducit ad gehẽnam inferni. Auto. Tenẽt tympanũ ꝛ cytharã ꝛ gaudẽt ad sonitũ organi. Ducũt i bonis dies suos ꝛ in pũcto ad iferna descẽdũt. Job. xxj. Not. secreta moralia. Tenẽt tympanũ ꝛc. Ista tria instrã signant tria ꝑcã mortalia. s. luxuriaz: auaricã: ꝛ supbiã. Tympanuz eñ significat pctũ luxurie. Tũ ex figura circulari. Nam luxuriosus vadit in circuitu ad videndũ dilectã suaz ꝛc. Tũ ꝓpter picturas. Nam hõ vel mulier luxuriosa tota vadit ornata vl picta. Deus custodiat nos ab occasiõe. Tũ qr tympanũ hz nolas: sic luxuriosus hz nolas. Sz nõ opz fatuo ponere nollas i collo: qr alꝫ cognoscit. Tũ qr tangit: ita luxuriosus tangit ꝛc. Ecce ꝙre dicit: tenent tympanũ ꝛc. O quot dãnãt istꝫ pctõ. Dicit btus Remigius ſuper illud. Mat. xix. Sinite paruulos venire ad me. Tãta ẽ labes carnalis crimis q̃ maior pars salnandoꝝ credit esse innocẽtũ paruuloꝝ qr magni oẽs vel fere oẽs volũt tangere tympanũ. Cythara signat peccatũ auaricie. Rõ: qr ẽ de ligno arido ꝛc. ꝛ hz octo chordas. Sic auar⁹ est quasi lignũ aridũ sine humiditate ꝛ dulcedine charitatis vacuꝫ a mia. Caput reflectit ad se qr nihil facit nisi amore reciproco vt lucret ꝛ diteꝛ. Octo chordę sunt octo spẽs auaricie vadũt bini ꝛ bini. Rapina dñoꝝ simonia prelatoꝝ: vsura mutuãtiũ: fraus emẽtium ꝛ vendentiũ. Itẽ furtũ secretum ꝛ sacrilegiũ. s. recipere aliquid de eccl̃ia. Item occupatio ꝛ detentio: occupatio de inuẽtis sibi retinẽdo: detẽtio de salario: vel testamẽtũ de mortuis: vel de concesso negãdo. Organũ significat pctũ supbie Et supbia est dupler. Una est supbia de bonis spũalibus. Alia supbia de bonis tpalibus: de genere ꝛ diuitijs: fortitudie pulchritudie ꝛc. Ecce quare dicit tenent tympanũ ꝛc. De ista morte dicit Dauid Mors pctõrz pessima. ps. xxxiij. Mala: qr priuat vita tpali: peior: qr priuat vita spũali: pessima qr priuat vita eternali. Dico q̃ ꝑ istaz mortẽ munire nos debemus. s. ꝛ virtutib⁹: operib⁹ bonis ꝛ meritorijs. Iõ dicit scꝑtura. Quãcunq; facere potest man⁹ tua instãter opare: qr nec opus nec rõ nec sapia nec sciẽtia erũt apud inferos quo tu ꝓperas. Eccl̃s. ix. Quarta est mors eternalis: q̃ differt a morte gehẽnali vel infernali: qr illo mõ est solum in aia. sz ista erit post diẽ iudicij: ꝛ erit in aia et in corpe qñ pctõres simul in aia ꝛ corpore ꝓpetuo dãnabunt. De ista morte dicit Jo. Timidis ꝛ incredulis ꝛ execratis ꝛ homicidis ꝛ fornicatoribus ꝛ veneficis ꝛ idolatris: ꝛ oibus mendacibus pars illoꝝ erit in stagno igni ardẽti ꝛ sulphure qđ est scda mors. Apoc. xxi. Nota octo ꝯditiones pctõꝝ. Prima cõditio est timidoꝝ que tangitur cum dicit timidis Timidi sunt qui timore detrahentiũ nõ audẽt bonã vitã incipere. Quot religiosi: quot clerici ꝛ laici vellent tenere bonã vitã ꝛ seruare regulam: ꝛ isto timore magis volunt cum alijs ire in infernũ. Sed magis debet timeri deus. Dauid. Iliic

trepidauerãt timore vbi nõ erat timor: si cat pueri q̃ timẽt cultellũ ꝛc. Scõa cõdicio petõr est incredulorũ ꝛ infidelium. Nã incredulꝰ ꝛ alij infideles: iudei: gareni: ꝛ alij infideles xp̃iani p̃sumptuosi ꝛ capitosi presumũt nimis de suo intellectu: ꝛ incipiũt dubitare in fide. cum tñ sit tot miraculis ꝛ disputationib⁹ cõfirmata. Tertia conditio est execratorũ. i. abominabilũ faciẽtiũ peccata ꝓtra naturã vt est oĩs mod⁹ luxurie q̃ quẽ nõ põt seq̃ gñatio tale petũ quocũq; fiat ꝺr̃ ꝯ naturã. Quarta ꝓditio est homicidarũ: ꝛ non intelligit de iudicib⁹ ꝛ dñis: q̃ qñ faciũt iustitiã de criminosis ꝛm ius ꝛc. non peccant: imo merent. Et licet sint interfectores hoĩm non tamen dicuntur homicide: sed intelligitur de illis qui ex malicia vel vindicta ad cooperiendũ suũ peccatũ occidunt hoies iniuste. tales sunt homicide: ꝛ de illis intelligitur. Quinta conditio est fornicatorũ. Et dicatur cõtra illos qui dicũt q̃ peccatũ non est. simplex fornicatio. Ego sum liber ꝛ ipsa. Ego nõ decepi ꝛc. Sexta ꝓditio est veneficorũ. i. venenũ faciẽtiũ aut dantiũ. Dicatur contra mulieres que recipiũt aliquid vt habeant abortiuũ ad cooperiendũ partũ: ꝛ sequit homicidium. ꝛ in iudicio interfectus resurget magnus ꝛ petet iustitiaz de matre de apothecario: ꝛ de oibus cõsentientibus in eius mortẽ. ꝛ si aliqs eorum est clericus: fit irregularis. Dicatur de illa moniali q̃ quesiuit a medico regis remediũ ne mulier grauidarer. Qui rñdit q̃ non deberet coire cũ viro. Septima ꝓditio petõr est idolatra ꝛc. Idolum erat in q̃ habitabat demõ. Idolatre sũt diuinatores ꝛ sortilegi filij demonib⁹ qui cũ demone faciũt opera. Octaua ꝓditio est mentientiũ ꝛ proximũ. Damnantiũ et false iurantiũ vel ꝓmittentiũ: pars omnium ꝯdictorũ erit in stagno igne ardenti et sulphure quod est scõa mors. Sed qño mors eternalis dicit secunda mors cũ ego vocem eam quartã mortem? Rñdio ꝓt dixit. Quatuor mortes venerunt humano generi: quarũ due sunt in alio mũdo. s. mors infernalis: ꝛ mors eternalis que est scõa alterius mũdi: ꝛ quarta ꝓputando mortes huius mundi et alterius etiã. Dico q̃ istã mortẽ eternam debemus horrescere ꝛ oãdo dicere. Libera me dñe de morte eterna in die illa ꝛc.

¶ De eadem dñica. Ser. vj.

DIligamus opere ꝛ veritate. i. Jo. iij. et recitatur in epistola occurrentis dominice. Materia erit de dilectione proximi ordinata: ꝛ erit materia vtilis. Saluteturvirgo maria ꝛc. Pro declaratione huius verbi sciendum q̃ dilectio ꝓmi bene ordinata est fundamentum ꝛ complementũ totius legis: vt alias põt dicere q̃ ꝓplet legẽ dei. Rõ qr quicq̃d fit i hoc mũdo totũ fit amore: siue fiat timore vl alia ratione: amore fit. Vbi gña. Quare fugis inimicos? O diceres tu: timore. animo potius amore: qr diligis vitam tuã. ideo ꝛc. Item si tibi datur cib⁹ potionatus hoc est veneno? plen⁹ illũ comedere non vis. Et q̃ huius est causa dices q̃ timor mortis. sed dicẽdũ q̃ potius est amor vite. Si ḡ amor est fundamẽtũ ꝛ ꝓmũ oiz bonoꝝ: ergo qui est bene ordinatus in amore primi: totã legẽ ꝓplet. Propter hoc beatus Joan. senex postq̃ deus sibi reuelauit q̃ moreret: vocauit ꝓplm ꝛ dicebat. Filioli mei diligite inuicẽ: ꝛ multoties replicabat ista vba nihil addẽdo. Propter hoc aliqui dixerũt sibi. O pater vos solemniter consueuistis ꝑdicare: estis vos oblit⁹ de illo pulchro sermone quẽ nobis fecistis de contẽplatione. Rñdit: qr mandatũ dñi est: ꝛ in eo omne mãdatũ impleri potest. Jdeo beatus paulus concordans cum beato Joãne dicebat. Qui diligit ꝓmũ legem implevit. Dilectio proximi malum nõ operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio: ad Ro. xiij. Jõ dicit thema. Diligam⁹. s. ordinate opere ꝛ veritate. Ptz. the. Inueni i sacra scptura q̃ dilectio ꝓmi ordinata ꝺz habere quatuor conditiones.

Quia primus debet diligi veraciter sine fictione.

Prudenter sine corruptione.

Tẽperanter sub diuina dilectione.

Generaliter sine exceptione.

In dilectione proximi in vita sua cõplet homo legẽ dei. Jõ dicit the. Diligamus opere ꝛ veritate. Dico prio ꝛc. veraciter sine fictiõe. Vñ autoꝝ. Dilectio. s. sit

ꝙ vob᷒ sine simulatiõe. Ro.xij. Qui has fraudes ꝓditiões seruat: legẽ ipler. Mõ videam⁹ quõ potent ꝯ decla rari. hic seruiet philosophia q̃ dicit de ꝟitate ꝙ veritas est adeq̃tio siue ꝓportio rei ad intellectũ: q: tunc ꝓpositio est vera: qñ res adextra cõcordat. Ad veritatẽ ei⁹ requiruñ hec. s. a. ctũ vl res adextra. scõo verbũ significatiuũ. tertio significatũ intellectus. Sic ad veritatẽ amoris tria req̃runtur. s. cor siue bona volũtas: ꝟbũ z opus adextra. Tũc ei amor primi hz fundamẽtum in corde qñ hõ desiderat bonum ꝑpale vel ſpuale ꝓmo vt ꝑ se: z gaudet de bono suo z oiat z cõseruetur in illo: z mstat de malo ꝓximi: vt compatit sibi. Qui ſ istud fundamẽtuz sit in corde nihil valet: dilectio simulata erit. Jõ dõ cõtra tales dicit. Qui loquit pacẽ cuz ꝓximo suo mala aũt in cordib⁹ eoꝝ. Da illis ſz opa eoꝝ ꝛc. ꝑs. xxviij. Qui diligunt falsecũ nuda mẽsionẽ hebebũt q̃ salutando z osculando tradidit saluatorẽ. Et requiritur ꝟbuz significatiuũ. Si dicat. Diligo ꝓximũ in corde: ſz nõ loquor ei: non ẽ ibi veritas dilectiõis. Jõ opz sibi loq̃: qz verbũ est signũ illi⁹ qõ est in mẽte: ea enĩ q̃ sunt in voce sunt note. i. signa eaꝝ q̃ sũt in alia passionũ: vt dicit phs. i. periermenias. Jõ est magn⁹ defect⁹ maxime mulierũ dicẽtiũ. Nolo sibi malũ: ſz non loquor sibi: qz dixit mihi malũ. Alie dicũt ſ ipsa incipit mihi loq̃: loquor. Nec grates nec gr̃as habetis: qz ẽt iudeũ salutãtem salutabitis. Jõ dicebat xp̃s. Bonus hõ de bono thesauro cordis ꝓfert bona z malus hõ de malo thesauro ꝓfert mala. Mat. xij. Tertio req̃rit opus siue res adextra: qz ab eo ꝙ res est vel nõ ẽ oratio vera vel falsa ꝺ:: puta iuuare se mutuo. z in nullo se fraudat nec dãnificare: nec in bonis furãdo bona nec fructus ꝛc. qz ex furto fruct⁹ venit oẽ malũ nostrũ: z nisi xp̃s iunisset nos ꝛc. oẽs eram⁹ dãnati. nec ipm diffamãdo directe vel indirecte: dicẽdo. Nõ suz ego latro vel ebri⁹ ꝛc. ſ dicat sicut vos. Et qz nõ dicũt clare: nõ facũt sibi cõscientiã: ſz opz reuocare q̃ multis saluari. nec ipm in ꝑsona tãgendo: feriẽdo vel aliter. Si ergo diligis ꝓximũ in corde: z etiã loquẽdo opz ꝙ ipm diligas etiã ope nõ tãgẽdo bonã famam nec ꝑsonã ei⁹. Immo ei⁹ bona cõseruando ẽ defendẽdo z ꝑsonam. Talis amor est verus z sine fictiõe. Jõ dicebat Joannes. Filioli mei nõ diligamus ꝟbo nec lingua. s. ẽ ſz ope z veritate. i. Joan. iij. Nota. nõ diligam⁹ ꝟbo. Verbũ est conceptus mẽtis: z significat dilectionẽ que ẽ in corde: vt ibi dz esse: nec lingua. i. verbo significatuo tm: ſz ope z ꝟitate. ¶ Dico scõo ꝛc. prudẽter sine ꝓpa corruptione. Discrete aũt diligẽd⁹ est ꝓxim⁹ ne in loquẽdo aut opando: truffando vel vilitando: vel alia familiaritate sequat aliqua ꝑti corruptio. Qui enĩ nimis ignis approximatur calefit z cõburitur. Jdeo apls. Odientes malũ adherentes bono. Charitatẽ fraternitatis inuicem diligentes ad Ro. xij. Illa ẽ discreta dilectio qñ hõ scit extrahere bonum de malo. z conuerso. Quõ aũt hoc dz fieri ostẽdit xp̃s dicens. Si manus tua vel pes tuus scãdalizat te. abscinde eũ z ꝓice abs te Mat. xviij. ꝓice. i. procul eũsse hoc qõ tibi nocet. Ecce doctrinaz xp̃i. Semel leo papa sanct⁹ z bon⁹ intelligẽs. hãc doctrinã ad litterã abscidit sibi manũ. Cum diceret missaz mulieres oscule sunt sibi manũ ex q̃ secuta fuit tentatio carnis. Jõ post missaz abscidit sibi manũ secrete. Cũ aũt nõ celebraret oẽs mirabant: qz papa nõ celebraret vt ꝓsueuerat. Ipse aũt cognito suo defectu deuote cũ lachrymis orauit ꝟginẽ mariã q̃ sibi manum restituit. Hoc miraculũ declarat ꝙ xp̃s non ad litterã intellexit: ſz intellect⁹ ver⁹ habetur ex officiis ist oꝝ mẽbroꝝ. Manibus autez operamur z facim⁹ opa. Jdeo dixit phs ꝙ man⁹ est organũ organoꝝ. Jõ sic intelligitur. Si vos habetis aliquã ꝑsonam q̃ facit vestra negocia: z vos diligitis illã: z illa scandalizat vos: quia vobis occasio peccãdi est. talis man⁹ abscindat z ꝓice. i. procul eiciat. Bonum est tibi ad vitã ingredi debilem vel claudum q̃m duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem eternuz. Si ergo aliquis vestrum habet in domo vel in amicitia aliquam ꝑsonaz que scandalizat vos z facit ꝑdere alam. famaz z bona ejiciatur foras ꝛc. Jdeo rectores cõmunitatis debent prouidere in peccatis notoꝝ a q: ex peccatis secretis non imminet pe:

pleulū tñi cōitati. Si dicaꝫ quō puidebi
tur. Dico q̄ p̄ cōsiliū ꝛ statutū gñale ꝛc.
Jdē de pede. Officiuz pedis est sustinere
plonā. Qui ḡ sustinet vos dando vobis
necessaria: ille dr esse pes tu⁹ ꝛ iā scādaliz̄at te. Jō proijce ꝛc. Verbi gr̄a de scun
feris q̄ sustinenť a dñis: dñi sunt pedes
eoꝝ: sz si scādalizāt̄ te: qi faciūt te esse ho
micidā: furē vel leonem: pūcias eos fo
ras. Jdē de viduis q̄ sustēnť ab aliqui
bus. Sed si scādalizanť ab eis: abscide.
Jtē officiū oculi est ostendere viā ꝛ diuge
re in agēdis. Oculus tuus est aduocat⁹
confessor: magister vel p̄curator. Si ocu
lus scādalizat te: eruatur ꝛ p̄cul ejiciať
cito: ꝛ tūc amor est discret⁹. Taliter ḡ se
debz hō gubernare vir cum muliere: mu
lier cū viro: masculꝰ cū masculo: femina
cū femina: q̄ nō sequať p̄cñ nec ꝓpria
corruptio. Uñ poeta. Que nocitura te
nes ēꝫ uis sint chara relinque. Ergo dili
gam⁹. s. puidēter ꝛc. ¶ Dico tertio: q̄ debem⁹ diligere primū tēp̄āter. sub. diui
nali dilectiōe: scz vt sup amorē dei nullū
aliū amorē ponam⁹. Uideris vos in lā
pade quō oleū natat sup aquā: ꝛ sic illu
minať lampas. Jta dz esse in corde hois
q̄ amor dei dz natare sup amorem crea
turaꝝ: amor creaturarū dz esse vt aq̄ fri
gida: ꝛ isto mō cōseruať ibi lumē gratie
dei. Jdeo xp̄s loquēs de amore quē de
bem⁹ habere ad deū ꝛ ad creaturā dixit
Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo
ꝛ ex tota aia tua ꝛ ex tota mēte tua. Hoc
est maximū ꝛ primum mādatuz seu p̄
ceptū. De amore aūt primi nō dixit. Di
liges primū tuū ex toto corde tuo ꝛc. Sz
dixit. Diliges primum tuū sicut teip̄m.
Mat. xxij. Nota. Diliges dñm deū tuuz
ex toto corde tuo. s. fideliter. Jā scitis q̄
cathedra fidei i corde cōsistit: iō cum cor
de tenemur ip̄m diligere fideliter. Con
tra hoc faciūt q̄ recurrunt ad diuinos vt
ad sortilegos ꝛc. Tales frangunt sibi fi
dē. Sicut miles q̄ dimisso rege cui p̄mi
sit fidē vadit ad regis inimicū: infidelis
ꝛ p̄ditor est. Ad xp̄m ergo recurrendū est
in oib⁹ necessitatib⁹ dicēdo. Nolo esse ifi
delis. Ego perdidi hoc. vos scitis q̄s hz
ꝛc. vel indigeo sanitate pro me vel filio
ꝛc. Prebe filij mi cor tuū mihi oculi tui
vias meas custodiant. puer. xxiij. Sc̄o
ex tota aia tua. s. reuerenter: qr̄ cū reuere
tia debem⁹ loq̄ de deo. Uerbū em̄ mitiuz
hz ab aia. Phs dicit. Uoces sunt note. i.
signa eoꝝ q̄ sunt in aia passionū. Cū no
minať iesus vel maria debemus facere
reuerentiā ꝛc. Cōtra hoc faciunt iurato
res: regenatores ꝛ blasphematores q̄ p̄
nihilo renegāt: tales p̄ditores sunt. Co
gita q̄lis dānatio est talib⁹ p̄parata: cū
p̄ditores in hoc mūdo tam grauiter pu
nientur. Jō esset bonū q̄ rectores statue
rent sub certis penis q̄ null⁹ iuraret ꝛc.
Et ꝓpter hoc etiā necessariū ꝛ bonum es
set amouere ludū: qr̄ ibi est fons ꝛ origo
iurādi ꝛc. Custodi ergo temetip̄z ꝛ aiaz
tuā sollicite. Deut. iiij. Tertio. Diliges
dñm deū tuū ex tota mēte tua. s. diligen
ter. Postq̄z em̄ laborasti feria sc̄a ꝛ ter
tia ꝛc. Diligēter in mente tua sis memor
q̄ in dñica nullus opus seruile tēporale
facias nō ire ad ferias vel forū: non aqui
re laboratoria: nō facere vsuram ꝛc. Me
mēto vt die sabbati. i. quietis sanctifices
Exod. xx. Ex obseruantia festi venit omne
bonū: qr̄ plus proficiunt bona tua tunc
ēꝫ ex oibus laborib⁹ tuis. Et p̄ oppositum
ex fractione festi venit omne malū. Qui
bene vult seruare festa dz obseruare q̄tu
or. Primo abstinere ab omni negocio
tpali: nō solum facere: sed etiā nec loqui
nec cogitare. Sc̄o ire ad missā ieiuniū.
Multi excusantur a ieiunijs eccl̄ie: sz ab
isto ieiunio in audientia misse non sic se
possunt excusare. Tertio q̄ sitis a p̄ncī
pio misse vsq̄ ad finē q̄n datur bñdictio
oēs debetis esse in cōfessiōe. Quarto non
loq̄ i missa: ꝛ post missaz poteris dicere.
O bñdict⁹ de⁹. Mō cōplem seruitiuz dño
meo. Hoc est maximū ꝛ primū mādatū.
Sed aliqui decipiūt se: qui sup amorem
creatoris ponunt amorem creature. De
q̄bus dixit xp̄s. Qui amat patrē aut ma
trē plusq̄z me nō est me dign⁹. Et q̄ amat
filiū aut filiā sup me non est me dignus.
Mat. x. Sup deū diligit q̄s creaturā q̄n
p̄ creatura facit cōtra deū. Greg. Proba
tio dilectiōis exhibitio est operis. ¶ Dico
quarto q̄ debem⁹ diligere primū gene
raliter sine exceptiōe q̄ cor sit ita latum
q̄ oēs gentes mundi recipiat in sua dile
ctione. Benedictus q̄ pōt dicere oēs gen
tes diligo: qr̄ si vos dicitis. Diligo oēs

gētes nisi talē q̄ occidit p̄rem meum vel fratrē ꝛc. Jā nō diligitis gñaliꝝ. Nā sicut deus diligit gñaliꝝ oēs creaturas etiam inimicos suos: nō subtrahēdo eis beneficia gñalia. Ita vult etiā q̄ nos gñaliꝝ diligamus oēs gētes. Hāc ronē tāgit ioannes dicēs. Charissimi si p q̄ deus dilexit nos. s. gñaliꝝ: ꝛ nos debem⁹ alterutrū diligere. s. gñaliter sine exceptione. s. Jo. iiij. Ideo apl's orādo dicebat. Det⁹ abū dare faciat charitatem vestram in inuicem ꝛ in oēs. s. Thes. iij. Nota in omēs tam inimicos q̄ amicos: tam viuos q̄ mortuos: tā xp̄ianos q̄ infideles: ꝛ sic tenebimus xp̄i cōsilium dicētis. Ego dico vobis diligite inimicos vestros. Mat. v.

¶ Dñica tertia post festum trinitatis. Sermo primus.

Amiliamini sub potēti manu dei: vt vos exaltet. Verbū illud habetur tertia liꝝ. cañ. Pet. v. recitatiue in epl̄a currentis dñice. P̄mo declaratiōe huius verbi ꝛ introductione materie p̄dicāde sciendū q̄ si hō vult cōparare vitā huius mūdi ad vitā alteri⁹ mūdi: inueniet hō magnā dīam ꝛ ꝗietatē. Nā gsona cā regularis q̄ secularis q̄ i hoc mūdo vult exaltari in honorib⁹: officijs ꝛ dignitatibus ꝛ supbia. in alio mundo humiliabitur. Qui autē in hoc mundo vult hūiliari in alio exaltabit. hoc pōt declarari exēplo statere: q: quāto ps sinistra plus exaltabit tāto dextera plus hūiliabit ꝛ econuerso. Mō cogitate q̄ manus dei. i. ei⁹ p̄t⁹ infinita teneat staterā in manu quēadmodū michael depingit cū statera i manu sua. Pars sinistra est vita p̄sens. Pars aūt dextra vita futura. Qui ḡ in sinistra hui⁹ vite exaltatur in alia hūiliabit ꝛ q̄ humiliat i alia exaltabit Luce. Ois q̄ se exaltat hūiliabit: ꝛ q̄ se hūiliat exaltabit. Lu. xviij. Not. ois vīr Jō dicit the. hūiliamini. s. in hac vita sinistra sub potēti manu dei q̄ tenet staterā iustā vt vos exaltet. s. in dextera glie. P̄s thema in sacra scriptura inueni q̄n q̄ species vere humilitatis: que sunt: s.

Humilitas reuerentie: q̄ ostendit in oratione.

Humilitas obedientie: que osēditur in operatione.

Humilitas penitētie que manifestat in confessione.

Humilitas patiētie que operatur in tribulatione.

Humilitas sapientie: que relucet in conuersatione.

Et de qualibet istar⁹ intelligit̄ thema. Humiliamini sub potēti manu ꝛc. Prima spēs bone ꝛ ve hūilitatis est humilitas reuerētie: q̄ maxie oñdit in oratione q̄ venit ex p̄sideratiōe illi⁹ maiestatis dei incōprehēsibilis ꝛ infinite potētie: respectu cui⁹ tot⁹ mūdus nō est nisi vna fauilla ꝛ q̄si nihil: ꝛ ex alia parte p̄sidērādo p̄pria modicitatē: ꝛ sic cor restringitur ꝛ hūiliat. Sicut canis lz terribilis timet ꝛ trenit ad p̄sentiā leonis. Et rustici coram impatore vel rege. Ita de nobis q̄ tūcūq̄ tu sis terribilis supbus ꝛ presumptuosus: pone te intellectualiꝝ coram leone. s. deo vel impatore cū ptāte ꝛ sic humiliaberis. Jō q̄n volueris facere oratiōnē nō statim incipias sicut stultus balistarius facit: q̄ sine signi p̄sideratiōe emittit sagittā. bon⁹ aūt balistarius respicit ad signū. Ita q̄ vult orare facere dī. Jō apl's. humiliamini in p̄spectu dñi ꝛ exaltabit vos. Jac. iij. No. humiliamini in p̄spectu dñi hoc dr̄ spāliꝝ clericis gñaliter aūt laicis ꝛ clericis. Clerici aūt q̄n faciūt officiū debēt humiliari in cōspectu dñi q̄ est ibi p̄s: sm q̄ ipsemet dic̄. Ubi sunt duo vel tres p̄gregati in nomine meo ibi sum in medio eor⁹. Matt. xviij. Jō humiliat̄ chorus ꝛ chor: nō sibi inuicē sed xp̄o in medio exīti. Jō p̄funde est humiliandū vt exaltet vos. Scdo cū dicit. Humiliamini ꝛc. tangit oēs gñaliꝝ q̄ in eleuatione corporis xp̄i oēs debēt humiliari ꝛ genua flectere: q̄ in hostia est xp̄s verus vt est in celo. Nota contra aliquos miseros q̄ non flectunt genua nec amouēt capucīū Ecce quare dr̄ thema. Humiliamini. De hoc p̄phia Dō. Exaltate dñm deū nr̄m hoc dr̄ sacerdotibus. Et adorate scabellū pedū ei⁹. s. hostiā q̄m sctm est: hoc dr̄ oībus gñaliꝝ p̄s. xcviij. q̄m sctm est corpus xp̄i q̄ est int⁹ Ergo humiliamini sub potenti manu dei ꝛc. ¶ Secunda species vere humilitatis est humilitas obedientie: que

ōdit in oratione q̄ venit ex ꝓsideratione salarij: sicut bos humiliat ad iugum q̄ dñs ꝓpter ei: et portator ad onꝰ rone mercedis. Ita de nobis. Xp̄s tāq̄ bonꝰ mercator fecit vnū fardellū parui pōderis sed magni p̄cij et lucri. Istud fardellū est obedientia ad decē p̄cepta. Primū p̄ceptū est q̄ in tuis necessitatibꝰ non recurras ad diuinos sed ad deū. Secūm q̄ est honorare et reuerētia loq̄mur de deo nō iurādo nec blasphemādo. Tertiū post q̄ laboraſti feria ſcā et tertia ꝛc. Quarto in dñica sibi q̄ nullꝰ dñs daret pulsionē seruitori nisi faciat sibi aliq̄s seruitium. Quartū honora parētes nō solū ore sed etiā corde et ope seruiēdo et eos iuuādo si indigēt q̄ natura docet. Quintū ne occidas inuticū: ſz sicut xp̄s in cruce remisit et pepcit ita exēplo eiꝰ parce. Sextum q̄ sicut xp̄s amore nostri recepit carnem ita amore sui custodiamꝰ nos a luto luxurie. Uir et vxor seruātes modū non faciunt luxuriā sed alr ꝛc. Septimū nec recipias aliq̄d ab aliq̄: sed labora in tuo officio diligēter: et sis ptētus de pte tibi data a deo. Quilibet pr̄ vult q̄ filij sint cōtenti de pte eis data: als pr̄ non hꝫet patientiā q̄ vnus recuperet ptē alterius ita de deo. Octauū refrena linguā tuaz a diffamationibus et falsis testimonijs. Nonū q̄ sicut debemꝰ custodire corpora nr̄a a luxuria: ita et alam nō cogitare de illa. Decimū cauere a ꝓpiscētia boꝝ ꝓximi aliū de qua dicit ap̄s. Radix oiz malorꝫ est cupiditas. j. Tim. vi. Ecce hic fardellū decē librarꝫ mercatoris xp̄i q̄ dixit cuilibet vr̄m. Porta mihi hoc onus vsq̄ ad portā domꝰ mee. Porta paradisi est mors. Hec porta dñi iusti nō soluz pcōres trāsibūt p eā. Et nō ꝓmittit. xij. denarios vel vnum florenum: ſz regnum celeste cui nihil est cōparabile. Autoritas xp̄i dicētis. Tollite iugū meū super vos et discite a me: q̄ mitis sum et humilis corde: et inuenietis requiē animab⁹ vr̄is. Iugū enī meū suaue est et onꝰ meū leue. Mat. xi. Nota. Tollite vt bos vel portitor ꝓpter lucrū. Sidicaſ. Dñe et q̄uo portabimus dicit. Discite a me: q̄ mitis sū ꝛc. Dñe q̄d salarium dabitis nobis. Rñdet. Inuenietis requiē animab⁹ vr̄is. Dñe et est magni ponderis? non. Nā iugū meū suaue est: et onus meū leue. Tertia spēs est de pnia: ista oñditur in confessione. Ista venit ex ꝓsideratione et memoria pctōꝝ et penarꝫ ex pctis debitarꝫ. Cū enī hō magnus dñs vel ꝓuus religiosus vl secularis cogitat de pctis suis dr. O miser gentes honorant me: et ego suz talis ribaldus q̄ fecit hoc et hoc. Et sic cor humiliatur ad pniam: et sic venit ad cōfessorem et flectit genua: q̄ ita dz fieri dicēs p̄ ego sum vnus magnus pctōr et pch: tor ꝙ deū q̄ fregit sibi fidē ꝓmissam i baptismo feci volūtatē dyaboli et cōfessor stat ꝓ tribunali. Ecce humilitas pnie. Nota de hoc silitudinē in natura de pauone superbo: q̄ superbit q̄n videt plumas suas: sed q̄n videt pedes suos turpes humiliat et deponit caudā elevatā. Sic et de nobis q̄n respicimꝰ plumas nostras pulchras cor superbit: q̄n hō cogitat genꝰ suū vel corpalē pulchritudinē vl fortitudinē: vel ornatū vestimētorꝫ sicut mulieres vel diuitias et honores. Iste plume dāt cordi superbiā: ſz respiciatis modicuz pedes corruptos: q̄t pctā et corruptiones fecistis q̄ si ad lumē venissent et fuisset factus ꝓcessus: tā fuissetis totes cōbustꝰ sic humiliat cor ad ꝓfitēdū pctā. Jō dicit scriptura. Humiliemꝰ illi alas nr̄as et in spū contrito et humiliato seruiētes illi dicamus flētes dñe: vt fiat volūtatez tuam sic faciat nobiscū cito miam suā. Et sicut ꝓturbatū est cor nr̄m in superbia eorꝫ. ita etiam de nostra humilitate gloriemur. Judith. viij. Nota humilienus illi alas nostras: q̄ humilitas corporis sine humilitate aie potius est hypocrisis q̄ humilitas. Et in spū contrito: ecce contritio cordis: et humiliato ecce cōfessio oris: seruientes illi. s. in pnia ieiunādo: abstinendo: orando ꝛc. q̄ melius est corrigere filium. s. corpus ꝓprium ꝗ gaudia pnie q̄ si fagiones inferni ꝛc. Ideo xp̄s. Dico vobis q̄ nisi pniam egeritis: oēs simul peribitis. Luc. xiij. Ergo humiliamini ꝛc. Quarta spēs est humilitas de patientia: q̄ ostenditur in tribulatione. Ista venit ex consideratione impossibilitatis fugiendi manus dei q̄n deus dat aduersitatē immittēs in firmitatem patientiē et perditionem bonorꝫ vel filiorꝫ non debetis murmurare contra deum.

sed dicite patienti. Dñe fit in remissionē
peccatorum meorum. Dñe erquo placet vob
ego recipio patientē et sic hō facit de neces
sitate virtutē. Ita fecit ille sanctus Job q in
una die perdidit septē milia ouiū. tria mi
lia camelorum: quingenta iuga boū: et quin
genta asinas septē filios et tres filias. qs
dñs oppressit. Et qñ nūciatū fuit sibi di
cit. Dñs dedit: dñs ablatuit: sicut dño pla
cuit ita factum est sit nomē dñi bñdictū
Job. j. Ista est humilitas patientie. Ve
ilia est exēplū i natura de canículo q fe
cit aliquid. et dñs recipit virgā ꝫ eum. et ca
nis, prostrauit se in terrā. q si instinctu na
turali cogitaret. q fugere. q̄s daret mi
hi pcā. Sec⁹ de magno cane rusticali: q
fugeret ad macella. Ita de nobis. Ve⁹
tenet virgā correctiōis ꝫ nos: et ponit et fe
rute, qñ dat nbis aliquā tribulationē etc.
Jō hūilia tey canicul⁹. et sic dulcoratur
cor dñi et placat virgā. Sz cauete ne facia
tis vt malignus seu alan⁹: q qñ dat sibi
panis a suo dño: facit sibi ludū de cau
da. Sz si dñs recipiat virgā ꝫ eum statim
monstrat sibi dentes et non vult redire
ad dñm suū. Sz tūc dñs dimissa virga cū
ense pcutit eū. Jō dicit scriptura. Omne
quodcūq; fuerit applicatū accipe. et i dolo
re lastime et in hūilitate tua patiētia ha
be. Eccli. ij. Quita est humilitas sapien
tie q̄ dicit in psecutione. Ista venit cō
siderādo superbie periculū et hūiliationis se
curitatē. Nō magna sapientia est viuere
hūiliter in hoc mūdo et magna stultitia
viuere superbe et pōpose. hoc declaro p ta
lē casum. Ponāt casus q rex vel papa fa
cat magnū conuiuiū i palatio suo. et oēs
inuitati habeāt intrare p portā paruulā
et bassam. nūq̄d erit stult⁹ si aliqs vellet
intrare capite erecto nolēs se humiliare
ubi nō lederet caput suū. Ita i ppositō
oēs simul inuitati sum⁹ ad conuiuiū re
gis, xpi et pape i palatiū paradisi. Dicit ei
xps. Venite ad me oēs q laboratis et one
rati estis: et ego reficiā vos. Matth. xj. et
porta p quā habem⁹ intrare est stricta vt
dicit xps. ꝯs āgusta ē porta et arcta via q
ducit ad vitā. et pauci sunt q̄ inueniūt eaz
Mat. vij. Ergo si volum⁹ illuc intrare opz
nos hūiliari de pōpis vanitatib⁹ superfluis
tatib⁹ et iniq̄tatib⁹ solū recipiēdo necessi
taria nō delectari debem⁹ nimis i nego
cijs hui⁹mūdi. Jō dr scriptura. Quanto
magn⁹ es. s. i gñe: honore: scias vt dignis
tate: hūilia te i oib⁹: et coram deo inuenies
gr̄am. Eccli. iij. Nota hūilia te i oibus.

¶ De eadem dñica. Sermo secundus.

Jc peccatores recipit et māducat cū illis Luc. xv. Nota q euangelium hodiernū oñdit nobis quatuor de xpo. de q loquitur thema dicens. hic pctōres recipit. i. christus i sua cura vt medicus infirmos.

Primo q est magister celestium.
Scdo q est medicus spiritualis.
Tertio q est pastor hūane creature.
Quarto q est dñs totius vniuersi.

¶ Prio igit oñditur nob in scō euāgelio q xps est etc. hoc oñdit in pma clausula. cū dr. Erāt appropinquātes ad ie sum etc. Publicani sunt publici pctōres. Pctōres sunt q̄ veniebāt ad deū. sz licet pctōres secrete peccabāt. nō volebāt christum sed ppter suā pdicationē. et hoc oñ ditur cū dr vt audirēt illū. Et in hoc di co q inuit de eo q ē magr celestis. Tres em̄ magistri fuerūt: sz xps fuit magr celestis. Primus fuit terrenalis. s. moyses qui dr terren⁹: qz intellect⁹ pōt capere q̄ docuit. vt cuz dr Deutero. vj. Audi isrl dñs deus tuus vn⁹ est. Diliges dñm deū tuum etc. ois em̄ creatura cōcedit q ē vnus. et iō dr terren⁹. qz terrena p̄mittebat et nihil celeste. vñ Jo. iij. Qui de terra est de terra loquit: Scds magr fuit celestis: qz ē de eo vt de doctore parisiensi: vel colon. Xps in celo eternus cū pre existens: sed veniēs in hūc mūdū indut⁹ humanitate incepit legere secreta magna videlz q ille de quo deus fuerat locut⁹ moysi esset trinus in psonis siue tres psone: cum dr Tres sunt q̄ testimoniū dant in celo: pr verbū: et spūssanctus et hi tres vnū sunt. j. Jo. v. Itē moyses p̄misit terrena: sz in doctria xpi nō inuenientes q̄ p̄misit terrena: sz nūmō celestia. Et hoc cū dicit. Bti pauper spū: qm ipor est regnum celor. mat. v. hic incipit nouū testm. Qui fecerit voluntatē pris mei q̄ i celis ē ipe intrabit i regnū celor. mat. vij. Itē nō ordinabat sacrificiū terrestre: vt faciebāt sacer-

dotes ãtiq̃t⁹:ſz ipſe ſemetipꝫ i hoſtia pſe crat. Facta em̃ cõſecratione ꝛ verbis cõ ſecrationis a ſacerdote prolatis eſt ibi ver⁹ de⁹ ꝛ hõ. Eſt em̃ i ſacramẽto eucha riſtie tot⁹ xp̃s. Nã ibi eſt corp⁹ xp̃i diui nitas xp̃i: ꝛ aia xp̃i ꝛc. De quo vide ſan ctũ Tho. iij. par. q. lxxvj. ar. j. Jõ de vete ri ſacramẽto ſiue ſacrificio dicit. Nõ eſt mihi voluntas in vobis dicit dñs exerci tuũ: ꝛ munus nõ ſuſcipiã de manu vr̃a. Malach. j. Ab ortu em̃ ſolis vſq; ad oc caſum magnũ eſt nom̃ meũ in gẽtib⁹ ꝛ in oĩ loco ſacrificat ꝛ offert nomini meo oblatio mũda: q; magnũ eſt nom̃ meũ in gẽtib⁹. dicit dñs exercituum. Et vos polluiſtis illud in eo qõ dicit. Mẽ ſa dñi ꝓtaminata eſt: ꝛ qõ ſupponit̃ con tẽptibile eſt cũ igne ꝙ illud denorat. Jõ Gr. magr̃ celeſtis. ideo dixit illi. Nicode mus. Rabbi ſcim⁹ q; a deo veniſti ma giſter. nemo em̃ ꝛc. Jo. iij. Tertius fuit magr̃ inſerens his: rex ſup oẽs filios ſup bie. Et iſte venit ad conſiliandũ macho metum ꝙ oſtdit ei infinita mala. maxie de luxuria: ita q; ſi nõ poſſet habere mu lierẽ q; haberet vit̃. Et ecce magr̃ infer nalis. Nota hiſtoriã de hoc Matt. xxij. de ſecta ſaduceor̃ q̃ ex vna pte erant iu dei: ꝛ iõ tenebãt ſectam ſarracenor̃ quã uis adhuc non eẽnt ſarraceni ꝛ acceſſe runt ad xp̃m faciẽdo q̃ſtionẽ de muliere q̃ habuerat ſeptẽ viros. Quib⁹ dixit rñ dendo. Erratis neſciendo ſcripturas ne q; virtutes dei. In reſurrectione em̃ non nubẽt neq; nubẽt. iõ poterat dicere. Ne mo aſcẽdit in celũ niſi ꝙ deſcẽdit de celo Jo. iij. Nemo aſcẽdit in celum. ſ. pmittẽ do celeſtia: ſed terrena. iõ ſi terrena dixi vobis ꝛ nõ creditis ꝛc. ꝛ hoc p moyſen. ¶ Scõo oſtdit in euãgelio q; xp̃s eſt me dicus ſpũalis: dãdo medicinã plagis ꝛ vulneri⁹ pcõrum, nr̃or̃ qõ oſtdit cum Gr. Scribe ꝛ phariſei murmurabant di cẽtes: q; h̃ pcores recipit ꝛ mãducat cũ illis: ꝙ reprehendebãt iniuſte eũ. Medi cus em̃ cũ qb⁹ dz habitare cũ ſanis vel cum egris? Nulli dubiũ q̃n medic⁹ infir mus neceſſarius eſt. Cũ Aug. magn⁹ ad nos venit de celo medic⁹: q; in mũdo vbi q; iacebat egrot⁹. De hoc dr. hic ſcz xp̃s pcores recipit. Quo iſte medicus curat vulnera: q̃n ſcz recipit i ſua cura aliquẽ Et de hoc hr̃ ſmo in die cinez. Cũ ieiu nas vnge caput tuũ ꝛ faciẽ tuã lava ꝛc. ¶ Tertio oſtendit̃ in euãgelio q; xp̃s eſt paſtor humane creature ꝛ hoc oſtendit̃ in ſollicitudine ouiũ cũ dicit. Erat q̃dã habens centũ oues ꝛ pdidit vnã: ꝛ dimi ſit nonagintanouẽ. Iſte paſtor eſt xp̃s q̃ dicit. Ego ſum paſtor. Jo. x. Tũc pditur vna ouis q̃n vnus hõmo propter petm̃ aliquod perdit̃: vt puta quando vides vnam mulierem quã cõcupiſcis ꝛc. Jn maxime ſunt duo peccata q̃ faciũt pdi re ouem. Primum e iurare enormiter. Secundum eſt ludus taxillor̃. Per iſta duo peccata perdunt̃ ꝓplures oues ve niunt ex iſtis mortalitates ꝛ fames. Jõ dicebat dõ. Erraui ſicut ouis q̃ perijt. ex iõ q̃n ouis redit ad ouile e magnũ gau dium in celo. ¶ Quarto oſtendit̃ in euã gelio q; xp̃s eſt dñs vniuerſalis cũ dici tur. Que mulier. vſq; ibi. Penitẽtiã age te. Iſta mulier dña decem dragmarum eſt mia xp̃i. Et mia chriſti vocat̃ mulier: quia cõiter mulieres hñt cor piuz: ꝛ mi ſericordiores ſunt viris: ꝛ iõ xp̃s compa rat ſuam miaz mulieri. Nota decẽ dragmẽ ſunt decem creature: in quib⁹ e ima go diuine bonitatis. Et ſunt nouez ordi nes angelor̃. ſ. angeli: archangeli ꝛc. et natura humana. ꝛ ſicut in dragma eſt imago regis: ſic in iſtis ſimiliter. Nam de⁹ nõ poſuit imaginẽ ſuã in aqua: nec in terra: nec in aere: ſed in creatura hu mana. Sz decima dragma fuit pdita. ſ. natura humana: ppter peccatũ pmi ho minis. Nota ſic fuit ſicut ſi tu haberes captiuũ ꝛ captiuã ſibi oĩs filiũ eſſent ca ptiui: Sic ſibi q̃n adã ꝛ eua vendiderunt ſe diabolo: ita ꝛ oẽs eorũz ſequaces. Jõ mulier. ſ. mia dei accẽdit lucernã. ſ. xp̃s. Nã ſicut in cãdela ſunt tria. ſ. cera filũ ꝛ lux: ita i xp̃o ſunt tria. ſ. cera humani tatis: filũ aie ſenſitiue: ꝛ lux diuinitatis De iſta cãdela dicit Dauid in ꝓ. Cõ tu illuminas lucernã meã: dñe de⁹ me illumina tenebras meas. Jſta candela euerrit domũ in mũdo ꝓdicãdo: retinã do: ambulãdo, ꝛc. ꝛ inuenit eã in die ve neris ſancta: ideo dicit vicinis ſuis. i. an gelis creaturis ꝛc. Cõgratulamini mihi q; inueni ouem quam perdideram ꝛc.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Que mulier habēs dr̄achmas decem. Luce. xv. Sermo noster erit de sancto euangelio qđ ꝓtinet magna secreta sacre scripture ⁊ multas bonas doctrinas notabiles. Sed ꝑmo saluteꝫ ꝙgo maria. Sequiꝫ. Que mulier ⁊c. In isto euāgelio ostenditur xp̄s excellerē in quatuor excellentijs siue modis.

Primo oñdit vt magister celestialis.

Scđo vt medicus spiritualis.

Tertio vt pastor virtualis.

Quarto vt dominus vniuersalis.

De istis excellēt̄is dicit thema. Que mulier habēs ⁊c. Primo oñdit sicut magister celestialis vt. s. Si eñ moyses audiendo verba dei stetit q̄draginta dieb⁹ ⁊ totidē noctib⁹: in quibus non māducauit neq; bibit: q̄nto magis stare debēt q̄ ipm viderūt: ⁊ cū ipo comederunt ⁊ audierūt q; erat hō: ⁊ erat iter eos loquēs ⁊ cōuersans. Ecce qūo oñdit magister celestis. Et fuit cōpleta ꝓphetia. Esa. l. Erigit mane: mane erigit mihi aurē vt audiā eū quasi magistrum. Videt enim q; ibi sit nugatio: ⁊ tñ nō est: ꝙz ibi ē secretū erigit mane. Et duplicat cui⁹rō est q; nō sufficit audire doctrinā xp̄i aure corporali: sed etiā cordiali. ſ. ad credēdū ⁊ ad obediendū. Nota mane ōr in ortu solis. qñ mittit radios suos p vniuersam terrā: sic xp̄s q̄ ōr sol iustitie. Uñ ōr ꝙgini marie. Ex te ortus est sol iustitie ⁊c. Itē de⁹ pater promittens filiū suū dicit. Ouēt vobis. i. ad vtilitatē vestrā sol iustitie: q̄ exiuit de vtero ꝙginis marie: et expendit radios doctrine euāgelice. Audiā eū quasi magistrū. Moraliter. Magna est ꝙsolatio xp̄ianoꝝ q̄ habuerūt talem magr̄z in fide: q̄ non pōt mētiri nec fallere. iō crede firmiter. Matt. xxij. Scimus q; verax es ⁊ viā dei in veritate doces. Alie gētes habuerunt doctrinam a pcōib⁹: vt pharisei ⁊ iudei a moyse: q; ꝙz hec doctrina sit vera: tñ moyses peccauit ⁊ ꝓpt̄ pcā sua nō intrauit terram ꝓmissiōis. Sz nō sic ē de xp̄o q̄ pctm̄ nō fecit. Et sic ꝙz stultitia ꝑsumptiua eoꝝ q̄ secū disputant. Qūo est possibile q; xp̄s sit in hostia ꝓsecrata. De⁹ eñ pōt totuz mūdū cōprehendere in grano arene. iō nihil debent dubitare. Nūq̄d reputaret fatuus q̄ ad lumē candele vellet ꝓbare nouos florenos ab aliq̄ sibi dātos: q; ꝑ tot fornellos trāsierunt: ponaꝝ ei bursa q; talis est stultitia: q; duodecī articuli fidei sunt de auro purificato: qui. ſ. transierūt ꝑtot fornellos. ſ. xp̄i ⁊ apl̄oꝝ cōtra phariseos disputādo ⁊ tu ad lumē candele tui intellect⁹ vis examinare: ponas i bursa cōscientie tue. Inde hoc hyeronym⁹ dat ꝓsiliū oib⁹ xp̄ianis: vt q̄libet sciat. Credo in deū. dicēdo illud bis in die. videl; in sero ⁊ in mane. sicut q̄ facit homagiū regi dādo fidem genuflexis. Sed tu posses dicere. Dñe nescio. Credo in deum. culpa tua est: tu bñ scis cantilenas: iō addiscatis: ⁊ dicatis vt dicit Dñs qui fuit añ xp̄m ꝑ mille ānos: ⁊ sciebat in summa istos articulos: ⁊ dicebat. Credidi. ſ. virtutē fidei xp̄iane spū ꝓphetie ꝓpter qđ locut⁹ sum Dñs. Et sequiꝫ. Ego autē humiliat⁹ sum nimis. Nā sicut candela absconsa nisi posset respirare statim extingueret. Ita est de nobis. Fides enī est vt candela accensa in corde. Uñ Dñs. Qñ tu illuminas lucernā meā dñe: ne videl; sim in tenebris errouis aut falsē opinionis. Credo q; q̄libet vestrū habet istā candelā in corde: ꝙz nisi respiret dicendo. Credo in deū mane ⁊ sero extinguiꝫ. Jō mō sunt multi xp̄iani i mūdo nomine q̄ nō sunt de facto ifideles: ⁊ tñ nō audēt ꝓfiteri nomē xp̄i. Si ꝓfessus fuerꝫ in ore tuo dñm ih̄m xp̄m ⁊ in corde tuo credideꝝ: saluꝰeris. Sequiꝫ. Corde creditur ad iustitiā: ore aūt ꝓfessio fit ad salutē. Ro. x. Scđo xp̄s oñdit in euāgelio vt medic⁹ spūalis: q̄ dat curā sanitatē plagis nr̄is ⁊ morbis peccatoꝝ nr̄ou̇m: qđ oñdit ibi. Murmurabāt pharisei ⁊c. Nota scriba nō ōr ab arte scribēdi: sed a notitia scripture: ⁊ idem erat qđ doctor. Et murmurabant contra ip̄m xp̄m: ip̄z totaliter condēnando. O magna esset ecclesia ꝓdēnare bonū medicū: q̄ itrat hospitale ad visitandū infirmos: iō rndit eis xp̄s. Nō ē op⁹ sanis medic⁹. Mat. ix. Ecce qūo oñdit medic⁹ ad sanādū plagas ⁊ infirmitates ipoꝝ. Moraliter. Videam⁹ qūo dat medicinas plagis pctōꝝ. Dico q; ad silitudinē medici corpalis q̄ qñ recipit ifirmū facit sanū, hoc xp̄s in sermone

in die cinerum. Et tm̄ de hoc scō. Dico tertio q̄ xp̄s oñdit vt pastor virtualis qui vult seruare oues suas. Nō oñdit cū ō: Quis ex vobis hz centum ⁊c. Ecce qūo xp̄s oñdit se esse pastorē virtualē: ⁊ concordat prophetia quam dicebat Ezech. xxxiij. Ecce ego ip̄e requirā oues meas ⁊ visitabo eas. Sicut visitat pastor gregē suū i die qñ fuerit i medio ouiū suarū dissipatarum. sic visitabo eas: ⁊ liberabo eas de oīb⁹ locis in q̄b⁹ dispse fuerāt in die nubis ⁊ caliginis. Et educaz eas de populis ⁊ congregabo eas de terris et inducam eas in terrā suā: ⁊ pascā eas i mōtib⁹ isrl. Moralr exēplū ⁊ doctrinam hñt hic dñt prales ⁊ eccliastici quātā curā debēt hr̄e de oīb⁹ corrigēdo ne peāt. Nota q̄ sunt quatuor pctā mortalia q̄ sunt in destructionē oīū. Primū est sustētare diuinos ⁊ diuinas qō est ꝯ reuerentiā dei: vt hz p̄mo libro regū de saule: q̄ ex p̄cepto dei oēs diuinos extirpauit nisi vnā mulierē phitonicā. Nota hystoriā: ⁊ sic ip̄e fuit victor in p̄lio ⁊ filij ei⁹ Et postea null⁹ de suo gñe regnauit. ōr. j. Paral. x. Mortu⁹ est saul ⁊c. Si sciatz aliquā p̄nūciet⁹ ⁊c. Ecce lex dei nō solū medicinalis: sz etiā moralis. Diuin⁹ em̄ nō solū nocet sibi: sz etiā toti cōitati q̄diu sustinet in vna ciuitate: ira dei est in illa. Secūz est blasphemia, diuinalis: qr cū honore debem⁹ assumere nomē dei nr̄i: ita q̄ null⁹ doz assuescere faliaz iurametū dicere. Ūñ multi nr̄m non solū iurāt falsē sed etiā enormiter siue p corp⁹ siue p sanguinē. Itē renegāt: sed renegare dñz suū nō est op⁹ nobiliū. Tales tpe antichr̄i sine magna violētia ⁊c. Itē blasphemat ꝯ deū ⁊ ꝯ beatā v̄ginem: ⁊ ptra oēs sctōs ⁊ sctās: ⁊ eis hoc adhuc nō sufficit: sz q̄n sciūt aliquē iurātē: instigāt eū vt forti⁹ iuret: ⁊ tunc ridēt ⁊ multū delectātur. Nota illud qō hr̄ Leuiti. xxiiij. Dixit de⁹ moysi. Educ blasphemū extra castra: ⁊ ponāt oēs q̄ audierunt manus suas supra caput ei⁹ ⁊ lapidet eū vniuersus ppls. Dico vobis q̄ oēs debetis clamare ꝯ eū sicut ꝯ lupū: ⁊ tā null⁹ est qui curat: sed oēs mō ad eū p̄fugiūt tāq̄ ad deū. Tertiū est negligentia in festiuitatib⁹ obseruādis: qr. s. mō nō seruant: immo aperiūt opatoua. Oē xp̄s voluit in septē diēb⁹: ⁊ de⁹ q̄ est dñs tp̄is dedit nobis sex dies ad opandū: ⁊ vnū solū sibi reseruauit. Ūñ habem⁹ tale a deo p̄ceptuz. Memēto vt diē sabbati sctifices: Et oō. xx. Sabbatū dñi requies q̄ fuit in die resurrectionis: in memoriā ei⁹ xp̄iam debent q̄escere ab oī ope seruili. Quartuz est sustinere ludum taxillor: q̄ est fons blasphemie. Jō extirpet qr ē destructio tot⁹ cōmunitatis. Nota hystoriā q̄ hr̄ in trib⁹ caplis. iiij. Reg. xxi. de rege sennacherib: qr p eius blasphemia occidit eū deus: sz q̄re hoc. Qm̄ q̄ talia agūt digni sunt morte. Ro. j. gl. Aug. Cōsentientes ⁊ facientes pari pena puniēdi sunt. Quarto oñdit xp̄s vt dñs vniuersalis: cū dicit thema. Ecce mulier ⁊c. Nota vt in precedenti sermone quare mia diuina cōparatur mulieri. Nota qūo xp̄s euertit domū in p̄dicatione qr null⁹ curabat de celo: sed de terra tm̄. Xp̄s em̄ euertit vt despiciat terra. Itez sm̄ leges imperiales solutus ⁊ soluta poterāt stare simul: sed xp̄s euertit p mr̄imoniū. Itē leges imperiales sustinebāt vsuras ⁊ fraudes: sed xp̄s euertit ⁊ precepit q̄ ex mutuo nihil recipiat. Accēdit lucernā. s. p incarnationē: ⁊ euertit domū. s. p predicationē ⁊ q̄rit diligenter i terra p mortē: aut i inferno: ⁊ venit in domū i afcēsiōe ⁊ vocauit vicinos. i. ordines angelor̄: archāgelorū: p̄cipatuū dñationū: ⁊ututū: thronor̄ potestatum cherubi: atq̄ seraphin: et dixit istis vicinis. Cōgratulamini mihi q̄ inueni drachmam quā p̄dideram ⁊c.

¶ Dñica q̄rta de euangelio. Sermo. j.

Estote misericordes sicut ⁊ pater vr̄ misericors est. Luce. vj. hoc p̄sens euangelium hodiernum est predicationis verbuz ⁊ doctrina xp̄i in quo ostendit singulariter sex virtutes nobis necessarias.

Prima est mia proximalis.
Secūa amicitia fraternalis.
Tertia patientia virtualis.
Quarta confidentia supnalis.
Quinta sapientia diuinalis.
Sexta prouidentia naturalis.

¶ In istis lex ⁊ututib⁹ vel doctrinis stat

totū euāgeliū hodiernū. De pma autez loquit̄ thema dicēs. Estote misericordes sicut p̄r vester misericors est. q.d. recapitulis ecclēsiū z doctrinā a p̄fessore celesti. Quod filij debēt esse filles bonis parēt̄ tribus in bonis op̄ib⁹. Itē dixit xp̄us iudeis. Si filij abrahē estis opa abrahē facite. Jo. viij. Dico p̄mo q̄ dñs iesus xp̄s i sancto euangelio hodierno ostendit ynaz virtutem q̄ dr mia p̄missalis: de qua dicit thema in p̄ncipio euāgelij. Estote misericordes sicut z p̄r vester misericors ē. Mia dei erga nos ē ita magna z copiosa q̄ q̄cq̄d fecit: q̄cq̄d hz: q̄cq̄d est in celo z in terra z in elementis: oia dat nobis liberalr etiā seip̄m. Primo dat nobz terrā ad habitādū: qr in aqua nō posse mus viuere vel in aere vt volucres. dō. Terrā aūt dedit filijs hoiz. Et nō dedit illā vacuā sed plenā arboib⁹ z plantis alijs: fontibus torrentib⁹: montibus ꝛc. Et totū dedit nobis: qr p se nihil eoz indiget. Scō dedit nobis aquā ad nauigādū: piscādū: mūdandū ꝛc. Tertio dedit nobis aerē ad respirandū: qr alis nō possem⁹ viuere. Itē dedit nobis volucres ad seruitiū nr̄m. Itē dedit nobis nubes i refrigerij solis z pluuias. Quarto dedit nobis ignē ad calefaciēdū z ad p̄parandū cibaria. Solē ad illuminādū calefaciendū z fructificādū. Idē de luna z planetis oēs influūt. Quinto dabit nobis celū empyreuz. Dicet em̄ in iudicio vīs bonis. Venite benedicti p̄r meiz: possidete paratū vobis regnū a p̄stōne mūdi Mat. xxv. Itē dat nobis angelos in custodiā. Itē dat nobis semetip̄z. Prio dedit aiam suā in redēptionē aiaz nr̄arū. Dat nobis corpus in hostia consecrata ad cōicandū. Itē dat nobis diuinitatez in obiectū beatificatiōis. Nonne videt̄ q̄ vobis q̄ est magna mia ei⁹ erga nos. Nunq̄d dicere t̄ multū misericors dñs rex vel papa qui oia sua daret: ita facit de⁹. Jō ap̄ls. De⁹ q̄ p̄stat. i. dat nobis oia abūde ad fruendū. i. vtendū bene agere diuites fieri in bonis op̄ibus. j. ad Tim. vj. Cū ergo deceat filios bonū p̄fem imitari: p̄pter hoc dicit xp̄s nobis q̄ in baptismo facti sum⁹ filij dei. Estote misericordes sicut z pater vester misericors est. Si nō dam⁹ totū ad minus faciam⁹ partē indigentib⁹ de bonis tā spūalib⁹ q̄ tpalibus. Verbi gr̄a. si habetis magnam sciam detis partē ignoranti sibi ondendo qualr se dz regere. Idem de dotione ad indeuotū z de p̄silio ad dubitantē: z sic de alijs. Idē de bonis tpalibus: si habetis panē vinū: domū: pecunias: vestes: diuidatis cū paupib⁹ xp̄i z tunc eritis filles patri vestro. Ideo dicit scriptura. Estote inuicē benigni: misericordes donantes inuicē sicut z deus in xp̄o donauit vobz. Estote imitatores dei sicut filij dei charissimi: z ambulate i dilectione sicut z xp̄s dilexit vos. ad Eph̄. iij. z. v. c. Nota hic de vsurarijs qui nolunt dare nec mutuare ad vsuram. Nō sunt filij dei qr nō assimilant̄ patri ꝛc. Scō ondit i euāgelio hodierno secūda virtus q̄ est amicitia fraternalis q̄ in ꝫ cōsistit ne vnus loquatur male de alio ip̄m diffamando vel p̄tm̄ ei⁹ occultum publicando: cum dr. Nolite iudicare et nō iudicabimini: nolite cōdēnare z non condemnabimini. Ista ꝫba nō dicūtur iudicib⁹ nec dñis: qr ipsi debēt z tenēt̄ur iudicare z p̄dēnare iuridice. Sed loquitur gn̄alr ne adinuicē faciam⁹ iudicia temeraria. s. facta vel dicta alioz in finistram partē interp̄tando. Ybi gr̄a. si aliquis aliq̄d qđ possit tā in bonū q̄ in malum interp̄tari semp interp̄tandū est in bonū. Itē si videtis mulierem loquētez cū clerico p̄t interp̄tari in bonū z malū ideo in bonū interp̄tandum est. xj. q. iij. Absit in glo. Sed sunt q̄dā ita mala de se q̄ non p̄nt ad bonū interp̄tari: vt homicidiū: furtū: falsum iuramentū. Ista possumus iudicare z p̄dēnare: quia de p̄tis notorijs possumus iudicare z condēnare. Un̄ dixit xp̄s: a fructib⁹ eoz cognoscetis eos. Mat. vij. Sed cauete a iudicijs secretis z icertis: qr regalia dei patris de his hz iudicare z p̄dēnare. Nota in vitis patrum de fratre iudicāte fornicantē secrete. Cui angelus dixit volens ip̄m corrigere. Quis peccat plus: q̄ facit contra caritatem an ꝫ charitatē. Rndit q̄ ille q̄ facit contra charitatem z bene. Ideo dixit ille pl⁹ peccas tu q̄ ille. Nota etiam de sancto patre despicētē z iudicante comedentez in die ieiunij. Ideo apostolus. Nolite ante tempus iudi-

care quoadusq; veniat dñs q illuminabit abscōdita tenebraꝝ: ⁊ mānifestabit cōsilia cordiū. j. Cor. iiij. Tertia est patiētia ꝟtualis vni⁹ ad alteꝝ: si fiunt nobis iniurie q remittam⁹ ⁊ sim⁹ amici: hoc notatur cū dr. Dimittite ⁊ dimittetur vobis. Date ⁊ dabit vobis. Ira odiū, ⁊ impatientia hoim hui⁹ mūdi stāt in duob⁹ locis. s. in corde ⁊ in ore. In corde em̄ ꝓsit odiū: ira rancor ⁊ desiderū vindicte. De hoc dicit xp̄s. Dimittite. s. odiū cordis ⁊ dimittet vobis. s. debitū pene pctōꝝ. Rō: q; deus nō pōt vinci nec superari a creatura in bonitate. Si g̃ inimic⁹ iniuriā tibi intulit: ⁊ tu ēt peccādo iniuriam deo intulisti: ⁊ maiori iniuria incōparabili deū offendisti. Si g̃ nō habes tātaꝝ bonitatē q parcas inimico tuo: nisi de⁹ ꝓceret tibi: videt victo⁹: qō absit. Jō qñ tu remittis ⁊ ipse remittit tibi. Et iste ē melior modus obtinēdi remissionē pctōꝝ remittere inimicis ꝙ alij. Jō xp̄s in petitione. Dimitte nobis debita nr̄a. Et assignat rōnē sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribꝰ nr̄is. In alijs petitiōib⁹ nō assignatur rō sz solū in ista. Et nō dicit sicut ostendimus vel ieunam⁹: vel elemosynā dam⁹ vt hospitalia edificem⁹: sz sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribꝰ nr̄is. Si q̄rat si ego remitto inimicis ⁊ sum i aliq̄ alio pctō mortali obtineo remissionē pctōꝝ a deo Dico q illa remissio quā vos facitis tñ plz deo q impetrabit vobis ꝓtritionē de pctis ⁊ de⁹ nō ꝑmutet vos mori i pctō ex q̄ ꝓpter honorē dei remittit: nō ꝓpter p̄ces dñoꝝ. Als diceret xp̄s. Pr̄ meus celestis tradet vos tortoribꝰ: si nō remiseritis vnusq̄sq; fratri suo de cordib⁹ vr̄is. mat. xviij. Scōo odiū ira ⁊ impatiētia ꝓsistit in ore. Jo ꝛc date. s. ꝟbū salutatōis ⁊ dabitur vobis ꝟbū salutatōis. Not. ꝙ illos q dicūt ꝓfessoribꝰ. Nolo sibi malū: tñ nō loquerer ei. hoc nihil valet: q; os est signū cordis. Date g̃ signū in ore q dimittis odiū cordis. Jō multi mentiunt sine verbo: q; nō possunt ꝓfiteri nec facere testimētū: q; auferūt ꝟbū ꝑmo nec xp̄s loquit eis i porta paradisi: nisi ille. Amē dico vobis nescio vos. In hoc maxie deficiūt mulieres. Jdeo xp̄s. Si salutaueritis fratres vestros tm̄: q̄d amplꝰ facitis. Nonne ⁊ ethnici hoc faciunt. Estote ergo ꝓfecti sicut pr̄ vester celestis ꝓfect⁹ est. Mat. v. Quarta ꝟtus est ꝓfidētia supernalis. Debem⁹ em̄ in hoc mūdo cōsiderē de deo: ⁊ nihil nob; deficiet. Hoc notatur cū dr. Mensurā bonā ⁊ ꝓfertam ⁊ coagitatā ⁊ superfluentē dabūt in sinuꝝ vestrū. Eadē quippe mēsura qua mensi fueritis. s. in hoc mūdo seruiēdo deo remetiet vobis. s. in alio mūdo. No. cū dicit. Eadē mēsura: nō dicit equalē mensura. s. q glia sit eq̄lis bonevite: sz dicit eadē: q; inter vitā bonā mīam ⁊ opa meritoria ⁊ gliam eternā nō pōt inueniri eq̄litas. Nā opera nr̄a bona q̄ctūcūq; sint magna ēt merita nihil sūt respectu vni⁹ hore glie. Sicut ergo nō pōt esse eq̄litas inter florenos ⁊ denarios: sic neciter gloriā dei ⁊ opa nr̄a. Apls. Existimo q nō sunt ꝙdigne passiones huius tp̄is ad futuram gliam q̄ reuelabitur in nobis ad Ro. viij. Inter opa nr̄a ⁊ gliam dei non est eq̄litas q̄titatis: sed ꝓportionabilitatis: q; q̄ plus facit de bono plus hz de gloria. Ecce quare dicit. Eadē q̄ppe mēsura ꝛc. No. q ꝓ bonis op̄ibus de⁹ dat quatuor retributiōes: duas in hac vita ⁊ duas in alia vita ⁊ oēs ponuntur ibi. Mensurā bonā ⁊ ꝓfertā ꝛc. Prima retributio est bonoꝝ tp̄aliū in hoc mūdo: cū dr. Mensurā bonā ꝛc. Deus em̄ ꝓuidet suis seruitoribus de oibus necessarijs. Non dicat religiosus. vñ habebo vestes ꝛc. nec clericus dicat opz me vēdere missas ⁊ sacra: sed seruias diligenter deo q̄ prouidebit. Et q; modo tam male seruimus deo: muꝝ est q inuenimus aquam in puteis. Jdē de laicis q̄ dicunt: faciaz vsurā vt possim viuere. Jdē de mulieribus q̄ volūt hr̄e speciales vt ꝓuideātur ꝛc. Si bene seruiretis deo q̄libet i suo statu: deus ꝓuideret vobis. Autoritas. Timete dñm oēs sancti eius: q̄m nō est inopia timētib⁹ eū. Diuites egerūt ⁊ esurierunt: inq̄rentes aūt dñm non minuetur oī bono. ps. xxxiij. Timetur deus q̄ nulla cā fit contra eius honorem. Scā retributio est ēt in hoc mūdo. s. bonoꝝ spūaliū: cū dr. Mensuram confertaz dabunt in sinū vestrū. Confertā. i. plenā a cōfero confers: ⁊ hec est abundantia bonoꝝ spūaliū i alia. Nā q̄ bene seruit deo nō solū remuneraf hic in bonis tp̄alib⁹

sed etiã in spũalib⁹:dat de⁹ in aia gratiã suã cõsolationes multas ⁊ illuminationes ⁊ nutes ⁊ reuelatiões ⁊c. Requiẽ dabit tibi dñs de⁹ tu⁹ semp ⁊ implebit splẽdoꝛ⁹ aiaꝫ tuam. Esa.lviij. Tertia retributio significat cũ ꝺr:mẽsurã coagitatã ⁊ cõpressam. Jsta retributio dat a deo in alio mũdo statim qñ aia recedit a corpe tũc eñ videt diuinã essentiã trinitatẽ p: sonaꝝ:⁊ humanitatẽ ⁊ ginẽ mariã: ãgelos ⁊ sctõs. De ista dicit scriptura. Justorum aie i manu dei sunt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. Uisi sũt oculis insipiẽtũ mor:illi autez sunt in pace. Sap.iij. Quarta retributio tangit cũ ꝺr. mẽsuraz supefluentẽ ⁊c. i. supus effluentez. Jsta retributio erit i generali iudicio qñ gloria aie redũdabit in corp⁹: sicut mõ esse substãtiale aie cõicatur corpi ⁊ simul facit vnaz entitatẽ: q ꝺr humanitas. Jta tũc aia cõicabit corpoꝝ gloriã suã: qr nõ erũt diuerse glorie aie ⁊ corpis: sed vna. Sicut lucerna accẽsa cõicat lumẽ laternevita aia cõicat gloriã corpi. Opz enim corruptibile hoc induere incorruptionez j. Coꝛ. xv. Quinta est sapiẽtia diuinalis que ostendit ibi: nunq̃d põt cec⁹ cecũ ducere. Nõne eñ ambo i foueã cadũt. Non est discipulus supra magistrũ pfect⁹ aũt ois erit si sit sicut magister eius. Sapiẽtia diuinalis cõsistit in hoc qꝺ in secretis fidei ⁊ sacre scripture eligẽdus est magister videꝫ p approbatã scientã ⁊ ducens ⁊ ostẽdens viã p sanctã vitã. Jn secretis aũt fidei q̃libet viator est cecus qr nullꝰ scit vnꝰ aliq̃d nisi ꝙtũ xps volut reuelare qui ab instanti sue cõceptionis vidit oia secreta dei. Hic pz error iudeorũ qui recipiũt ductorẽ cecũ. s. moysen: qui nũq̃ in hoc mundo vidit deũ nisi in raptu:imo dicit sibi de⁹ qñ petijt ꝓ grana qꝺ posset euz videre. Non videbit me homo ⁊ viuet. Exo. xxxiij. Itẽ patz error agarenoꝝ qui sequunt cecũ machometũ nũq̃d põt cecus cecũ ducere. Ratio: qr discipulus nõ est maior magistro: qr si magister cadit: etiã ⁊ discipulus q̃ eũ sequitur. Solus ergo xps est magister cui debet credi: ⁊ ductor q̃ nunq̃ errauit in via paradisi. Jpsum ergo debent oẽs gẽtes eligere i magistrũ ⁊ ductorẽ. Deũ nemo vidit vnq̃ vnigenitus filiꝰ qui est in sinu patris ipe enarrauit supple secreta fidei Joã. j. Que cõtinentur in Credo in deũ: in quo sunt. xij. articuli. Dicat Moraliẽ Nunq̃d põt cec⁹ cecũ ducere. Sunt aliq̃ qñ debent confiteri scienter eligunt confessorẽ cecũ: sicut sunt vsurarij: cõcubinarij: vindicatiui latrones ⁊ similes dicendo: si ego ꝓfiterer talꝰ: q̃ est multũ intelligẽs nõ absolueret me: ⁊ scẽter vadunt ad bestiã ignorantẽ nõ cognoscẽtẽ pctã: ⁊ cõdẽnat se: ⁊ venientes ad se: qr nescit q̃d debeat eis inũgere: ex quo ⁊c. Jõ ambo in foueã cadũt. Cũ tñ xps admonendo vos dicat. Sinite illos. s. cõfessores ignorantes ceci sunt ⁊ duces cecoꝝ ⁊c. Matt. xv. Nota exẽplum de illo homine in omni genere capitaneo armoꝝ qui infirmꝰ ex verecũdia vocauit scutiferum vt vocaret sibi bonum cõfessorem sicut fecit: quo refutato vocauit aliuz ⁊c. Sece ẽre dicit. Nũq̃d põt cecus cecum ducere ⁊c. s. quãdo fit electiue. Sz qñ vos creditis qꝺ confessor est bonus ⁊ sufficiens ⁊ est pſumendũ qꝺ ẽ sufficiẽs: qr est in veritate magister vel electoꝛ vel priorꝫ: ⁊ est oppositum: ipse solꝰ dãnat: ⁊ vos estis excusati. Secta virtus est ꝓuidentia humanalis. s. qualiter hõ se ꝺz gubernare in hoc mundo cõtra pctã: maxime cũ ꝺr. Quid autẽ vides festucã in oculo fratris tui: trabem autẽ q̃ in oculo tuo est nõ vides. vsq̃ in finem. Trabs magna est pctm̃ mortale magnũ vt homicidiũ: furtũ: sacrilegiuꝫ: adulteriũ ⁊ hmõi. Dicat de q̃libet istoꝝ qd est. Itẽ simonia: vsura: falsa iurameta: blasphemie. Festuca aũt est pctm̃ veniale: vt plus comedere ex bonitate paenis vel bibere: nõ tñ inebriari qr tũc esset mortale: nimis ridere vel dormire. ⁊ sunt multi q̃ volunt corrigere ista pctã venialia aliorꝫ: ⁊ nolũt corrigere sua pctã mortalia. Jõ dicit xps Quid aũt vides festucã in ⁊c. Hoc maxime ꝺr malis iudicibꝰ dñis ꝓlatis ⁊ rectoribus ppłoꝝ siue cõitatibꝰ magnis pctoribus volẽtibus corrigere venialia aliorũ: nõ mortalia suoꝝ rũ. Nota de pirata cui alexander dedit sniam mortis. Qui dixit. Ego qui tã modico nauigio vitã perquiro: latro vocor. Tu qui cũ magna classe mundũ vastas dicerꝫ imperator. Jta est de multis iudicibus qui cõdẽnant paruos latroncs q̃

parua receperūt. Et ipsi qui plus furant vel p vsurā: rapinā calūniā: z simoniam dicunt iudices z dñi. ideo tali dño dicit ips̄. Hypocrita eīce primum trabem de oculo tuo ꝛc. Q̄ ordo naturalis puidē tie est p̄mo puidere sibi: z consequenter alijs. Attēde tibi z doctrine: insta i illis. Hoc est enī faciēs z te ipsum saluū facies z eos q̄ te audiūt. j. ad Tim. iiij. Debet cogitare iudex q̄n cōdēnat aliquē itra se dicēs. O miser ego pdēno istū in tali spē cie. ego feci peiora: q̄ si fuissem scitū ego fuissem cōbustus tot anni sunt. Jō p̄fitebor primo z post dabo sniam p̄ra illum. alis grauiter peccaret iudex cōdēnando aliū in pctō. Jdeo apls p̄latis dñis z iudicib⁹. Attēdite vobis z vniuerso gregi in quo vos spūssanctus posuit epos regere eccliam dei. quā acq̄siuit sanguine suo. Ego scio q̄n intrabūt post discessionē meā lupi rapaces i vos nō parcentes gregi. z ex vobis ipsis exurgēt viri loquētes peruersa vt aducāt discipulos post se. ppterea vigilate ꝛc. Act. xx. capitulo.

¶ De eadem dñica. Sermo. ij.

Pater vester misericors est. Luc. vj. Thema dat mihi motiuū declarandi vobis gradus diuine mie quos de⁹ ostēdit nobis. Materia erit vtilis ꝛc. salutetur Ego maria ꝛc. Cogitaui quō possem vobis bñ declarare grad⁹ diuie mie erga pctōres. Et inuēi q̄ dauid posuit sex grad⁹ diuine mie in duob⁹ ℣ sib⁹ psalterij dicens. Miserator z misericors dñs: patiēs z multū misericors. Suauis dñs vniuersis: z miserationes eius sup opa opera eius. p̄s. cxliij. Ecce quare dicit thema. Pater vester misericors est ꝛc. Sūt ergo sex gradus mie dei.

Primus est retardatio eterne dānationis: ibi miserator.

Scōs est ex parte cōtinue tēporalium donationis: ibi z misericors.

Tertius ē suppportatio criminalis grauationis: ibi patiens.

Quart⁹ est remissio culpe ex parte ve re contritionis. hic multū misericors.

Quintus est relaxatio pene ex parte deuote orationis. Hic suauis.

Sextus est donatio gratie ex parte humilis petitionis. hic cū dicit: miserationes eius ꝛc.

¶ Primus gradus tangit ibi: miserator dñs. i. mie dator. q̄ nō statim infert dam nationē pctōrum: magna mia est ista. Nam posit⁹ iudex fecit p̄cessum ꝛ aliquem z dedit sniam ꝛ eū: statim fit executio sine mia. Nō sic facit deus sz misericorditer expectat: p̄cessus pctōr⁹ nostror⁹ etiā fact⁹ est z oia pctā nostra sunt tam scripta in libro scie dei: statim q̄n hō facit pctm: siue corde male cogitādo: siue ore male loq̄ndo: siue opere male operando opus trāsit z remanet pctm scriptum in libro dei. Autoritas: dicebat dauid. Jmperfectum meū viderūt oculi tui: z in libro tuo oēs supple defect⁹ mei scribent: dies formabunt: z nemo in eis. p̄s. cxxxviij. Jtē sniа est iam data. Alia que peccauerit ipa morietur. s. morte eterna. Ezech. xviij. Sz ecce diuina mia: q̄ cū p̄cessus sit fact⁹: z sniа data p̄ra pctōrem nō tm statim fit executio: imo expectat diē vnū: mēsem vnū: annos tres z quattuor z decē. xx. ꝛc. ad penitētiā: q̄si vis cōuerti totum reuocabit. Ecce quanta est ei⁹ mia: p quot ānos expectauit te religiosum quot anni sunt q̄ tu icepisti peccare. Jdē de clericis ꝛc. O si cogitaueritis quō est magna mia ista. Multis eā cognoscere. Dicūt scti doctores q̄ a principio mūdi de⁹ creauit innumerabiles angelos sanctos z bonos: oēs: z maiores eorum lucifer voluit deo equari z revelauit hoc alijs: z mlti de quolibet ordine tāq̄m adulatores consenserunt sibi. Ecce peccata eorum. Michael aūt nō p̄sensit sibi: immo Jdixit: z Gabriel Raphael z alij boni. Quot annis creditis q̄ deus expectauit ā gelos peccātes. Reuera non p annū: nec p mensem: nec per hebdomadā: nec per diē: nec p horā: nec momētum sz statim z subito eiecit eos de celo z dānauit eternaliter intātū q̄ nec icarnato filij dei nec eius passio aliq̄d profuit eis q̄ irreuocabiliter sunt dānati in eternū. Modo cogita hic quanta est mia dei: q̄ tā nobiles creaturas z spūales nō expectauit ad p̄niaz. Et mō expectat te superbū: vanū z pōpositum p multos annos ad p̄niam. Jdē dicendū est de auaro vsurario z luxurioso ꝛc. Ecce ḡre dr miserator dñs. i. mie dator z cōcordat hiere. dicens

mie dñi: q; nō sum⁹ ꝓsumpti: q; nō defe cerī miserationes ei⁹. Thre.iij. Scōs gra dus tāgīt ibi. z misericors dñs. Differen tia est inter miseratorē z misericordē: q; miserator dr eo q; nō statim infert dāna tionē: sz expectat ad pniam. Et dr miseri cors q; pcōub⁹ nō aufert ꝑmissionē z vi tā: q; oib⁹ tam iustis q̄m pcōub⁹ pudet: q; equaliꝫ oib⁹ mittit clarītatē solis plu uiā z rorē. Ita dat bladū i cāpo pcōrj vt in cāpo iusti: sz nō aufert pcōub⁹ vinuz pecuniaꝫ: nec domū: cū statim post pcīm oia deberēt ꝑdere. Cogitate q̄ta est illa dei mia: q; sīles vel scutifer q̄ recipit ꝑmi sionē multa bōa a rege: facit aliquā ꝑdi tionē vel inobediētiā ꝓ regē stati aufert si bi q̄tationē z ꝑmissionem: z abīcit eum a domo sua. Nō sic facit de⁹ nobis inobe diētibus: certū est q; oēs sumus i domo sua. s. in hoc mūdo: et camera z palatia sunt superius in celo: vbi est deus cum animas suis. Et cum tot pcā z grauia fa ciam⁹ ꝓtra deū: tm tu vides q; non statim expellit nos de domo sua: nō aufert ꝑmi ssionē: panē vnū: bona z pecuniaꝫ: imo dat z conseruat data: ideo dicit scriptu ra. Ipsi supbe egerūt z nō audierūt mā data tua z in iudicijs tuis peccauerunt. Et dederunt humerum recedentē: z cerui cem suā indurauerūt nec audierūt in mi sericor: dñs aūt tuis plurimis non fecisti eos in ꝓsumptionē nec dereliquisti eos: q̄m de⁹ miserationū tu es. Et paulo ante Ipsi vero z patres nostri supbe egerunt z indurauerunt ceruices suas: z non au dierunt mandata tua z noluerūt audire z nō sunt recordati mirabiliū tuoꝝ que fecer as eis ꝛc. Tu aūt deus ꝓpicius: cle mēs z misericors. Neemie. ix. Nota ipsi supbe egerūt ꝛc. Nunq̄d esset magna su ꝓbia discipulū si insurgeret contra magi strū z faceret oppositū oiz. illoꝝ que sibi dicūtur a magistro. Tales sumus nos. Dñs z magister ihesus xp̄s ostēdit nobis z ꝓcepit q; simus humiles z nos sum⁹ su perbi pōposi ꝛc. Precipit q; simus miseri cordes dando liberaliter amore sui: vel mutuādo sine vsura z nos sumus fures ꝛc. Precipit q; simus casti: q; nullus vel let q; in tunica sua caderet lutū ꝛc. Qua re ergo vis in persona tua lutū luxurie? Et nos facamus oppositū ꝛc. Quot luxu rie z corruptiones fiunt in mūdo? cogna te cū cognatis ꝛc. Idē de alijs pctis. Ecce quare dicit ipsi superbe ꝛc. Tertius gra dus diuine mie tangīt ibi. patiens dñs: quia supportat criminum grauationem. Quantū creditis vos q; sit pond⁹ vnius peccati mortalis: vni⁹ libre vel vncie ꝛc. Dico q; si esset possibile q; vna mōtanea ligaret ad collū vnius aie beate in celo: non sentiret pōdus: sicut nec vos senti retis pondus alicuius margarite sz si aia vna i celo haberet vnū pcīm mortale: tm̄ est pondus q; celū nō posset eam sustine re immo statiz caderet in infernū. Plus pōderat ergo pcīm mortale q̄m mōtanea. Ideo dicebat dauid postq̄m peccauit. Ini quitates mee supgresse sunt caput meū: z sicut onus graue grauate sunt sup me ps. xxxvij. Quo ergo potest fieri q; vnus peccator q̄ hz tot pcā mortalia grauissi ma magna z turpia ꝑ tot portare si celū nō pōtynū pcīm mortale sustinere. Dico q; nec celū: nec terra: nec peccator posset sustinere pōdus vnius peccati mortalis nisi q; tāta est dei mia z eius infinita pa tiētia: q; ipse manu sua portat z sustinet oia peccata nostra mortalia vl venialia. Ideo plangēdo dicit. Peccata vestra fa cta sunt mihi molesta laborauī sustinēs Esa. j. Ecce quāta est dei patientia. Esset magna patientia regis vel pape qui por taret puerū in brachijs suis q; daret sibi alapas: nec ꝓter hoc dimitteret ipm̄ ca dere. Maior dei patientia q; portat nos oēs in manu sua: z quotidie damus sibi alapas peccādo: z nō dimittit nos cade re: sz i die iudicij de⁹ retrahet manū suā z tūc oēs pctōres subito cadēt in infernū in corpore z aia pōdere pctōꝝ. iō dr Pro phā. Cōuertimini ad dñz deū vr̄m: q; be nign⁹ z misericors ē: patiēs z multe mie. Joh. ij. Quilibet scit qualē vitā tenet z in q̄bus pctis viuit ꝛc. Quart⁹ grad⁹ tan gitur ibi multū misericors dñs: q; peni tenti dimittit culpas in instanti. Cū enī hō petit veniā cū dolore de pctis z ꝓpo sito nō redeūdi: stati parcit z remittit cul pas z recipit eū i gr̄a sua: z ala remanet purior sole: sic em̄ i ipo exorta luce sol te nebre expellūt. Dereliquat ipi⁹ viā suā z vir iniqu⁹ cogitatiōes suas: z reuertat ad dñm z miserebit ei⁹: z ad deū nostrū

qñ multus est ad ignoscēdū. Esa.lv. Si aliqs in pñtia regis occidisset reginā ꝛ filios regis: ꝛ peccasset cū filiab⁹ regis deinde veniret ad petēdūvenīā regi: vtrū eēt rex in mundo q̄ pceret tali ꝛ remitteret? Credo q̄ nō nisi xp̄s. Nā si aliqs interfecisset, oēs ap̄los: ꝛ peccasset cū oibus mulierib⁹: ꝛcrucifixisset xp̄m si post cū dolore cordis veniret ad xp̄m ꝛ peteret venīā: stati pceret sibi: ꝛ recipereteū in gr̄a sna. Si iudas q̄ vēdidit xp̄m petiuisset venīā sicut, desperauit: statim peccisset sibi bono corde. Ptz sua magna mia. In q̄cūq; die, gemuerit pctō: nulli⁹ iniusticie eius recordabor. Ezech̄. xviij. fz. lxx. Quintus grad⁹ tāgit ibi. Suauis dñs vniuersis: q̄ nō solū dimittit penitēti culpas: imo rogāti relaxat penas. Dicunt sci. docto. theologiq̄ p quolibz pctō mortali teneī hō facere vij. ānos pniam in hoc mūdo. Rō: q̄ in q̄libet pctō mortali hō facit ℣ septē dona sp̄ussancti: alr restat pena in purgatorio. Vbi gr̄a. Si tu recurristi ad diuinos ꝛc. lz de hoc sis p̄fessus ꝛ absolutus tñ opz te septē annos facere pniam in hoc mūdo p q̄libz vice qua recurristi. Itē p quolibz iurō falso enormi vl blasphemia. Itē q̄ nō audit missam p̄pletaz in die dñica: mortaliter peccat. Itē q̄ frāgit festa. Itē q̄ nō honorat parentes ꝛc. Pro q̄libz vice teneī ad septez annos de pnia. Est forte ℏ aliquis qui teneī mille annis de penitētia ꝛ pl[illegible]tādiu nō vivet bene: nec mundus [illegible]n durabit. Sed ecce mia dei q̄sta est [illegible] in oratione quam facitis quolibet mane ꝛ sero: cogitando q̄uo dz fieri. s. q̄ videtis xp̄m i cathedra iratū contra vos ꝛc. debetis dicere p̄f noster. Idē de aue maria ad ℣ginē mariā. Si deuote vos oratis dicit deus de illis mille annis penitētie: ego dimitto tibi decē vel centū vel totū. Hoc ofdit manifeste. Matt. xviij. de seruo debente decē milia talentoꝝ: cui dixit dñs eius. Serue neqū omne debitū dimisi tibi qñ rogasti me. Ergo videte qñ suauis ē dominus: btūs vir q̄ sperat in eo. p̄s. xxxiij. Pater vester misericors est. Sextus gradus tangit ibi. ꝛ miserationes eius sup oia opa eius: q̄ petenti confert gr̄as: nō solum adit penitēti remittit culpas ꝛ rogāti relaxat penas: immo ꝛ petēti oia ꝓfert nisi alie sint nociua. Q̄ sicut vos filio petenti vestro fructus petēti non daretis sibi: lz cū lachrymis peteret: q̄ noceret sibi: sed dabitis sibi meliora ꝛ vtiliora. s. zuccaꝝ rosatū vel alia bona. ita de⁹ filiis suis dat eis q̄d est magis vtile ꝛ ꝓficuū. Multi petunt pecunias: ꝛ nō dant eis: q̄ scit de⁹ q̄ essent eis damnose. Idē de infirmo q̄ petit sanitatē ꝛc. sed si gratia quā petūt sit eis bona ꝛ ꝓficua: statiz de⁹ cōcedit. Ecce quāta est eius mia. Declareī ista mia per similitudinem talem. Si aliquis suis criminibus esset sniatus ad furcā: ꝛ ille peteret venīā a rege. rex si parceret magnā miam ei faceret: sed si ille homo vltra hoc peteret aliquā gr̄am a rege: equū vel castz vel alia ꝛ daret sibi: maiorē gratiā sibi ostenderet: q̄ multi reges de hoc indignarent. Sic etiā de⁹ misericorditer parcit peccatori ad furcā inferni sententiato q̄n humiliter petit sibi indulgeri: deinde cōcedit sibi gratias ei vtiles ꝛ ꝓficuas: nec indignat ei petenti: nec improperat peccata. Deus dat oibus affluenter: ꝛ nō improperat. s. peccata preterita. Jaco. j. Nota nō improperat. Jā scitis de beata Magdalena qualis fuit. xp̄s sibi oia remisit. Et q̄n mag. petijt p gratia q̄ esset socia ℣ginis matris sue: ꝓcessit sibi: nec improperauit peccata dicēdo. Et nunq̄d feci tibi? satis? ꝛc. Itē q̄ esset apostola: ꝛ ꝓcessit sibi. Itē q̄ posset viuere in ꝓtēplatione sine cibo et potu i deserto: ꝛ ꝓcessit sibi. xxxiij. ānos. Itē q̄ ab angelis eleuareī: ꝛ cōcessit sibi Idē de paulo ap̄lo cui remisit oia pctā ꝛ post petijt vt ostēderet sibi celū ꝛ glouaz ei⁹: ꝛ fecit: nō improperauit. Jta facit de peccatoribus. Ideo Esaias. Miserationum dñi recordabor laudē dñi super omnib⁹ que reddidit nobis dñs: ꝛ sup multitudinē bonoꝝ domus israel q̄ largitus est eis sm indulgentiā suā: ꝛsm multitudinem misericordiaꝝ suarum. Esa. lxiij. Ergo pater vester misericors est.

¶ De eadem dñica. Sermo. iij.

ESTote misericordes. Luce. vj. In isto sermone intēdo ōdarare quomodo debemus miam habere de aliabus ārīs. Sz primo, saluteī ℣go maria.

Pro declaratiõe huius ꝟbi ⁊ introductiõe materie ꝓdicãde sciẽdũ ẽ ꝙ post deũ plꝰ obligat hõ aie sue ꝙm alicui creature. Et ecce quo ſcti doc. declarãtes modũ charitatis ⁊ dilectiõis. in prio loco ponũt deum quẽ sup oia creata tenet hõ diligere. ſcdo aiam. tertio ꝓximũ. quarto corpꝰ ꝓpriũ. quinto bona tpalia. Prio ꝙ ponunt deũ qꝫ amor dei in corde dꝫ esse vt oleũ in lãpade. qõ eminet ⁊ supnatat sup oẽz aliũ liquorẽ. In ſcdo loco ponũt aiam quam post deũ debemus diligere sup oia alia: quia debemus diligere patrẽ ⁊ matrem: filios ⁊ amicos: nõ tñ tm ꝙ amore eorũ ſanctus aliqd ꝙm aiam vestrã. Corpꝰ autẽ ⁊ bona poteſtis ponere ꝓ eis: sed aiam nõ caucatꝫ ibi. In tertio loco ponit amor ꝓximi: ⁊ tãto sũt ꝓximiores: tãto magis debetis eos diligere. ſ. filiꝰ patrẽ ⁊ econuerſo. vxor viꝝ ⁊ ecõuerſo. frater fratrẽ et ecõuerſo ⁊ ſicẽ alijs. In quarto loco ponit corpus proprium. Quilibet debet diligere corpꝰ ꝓpriũ. Sed magis ꝓximũ Quinto diligẽda sunt bona tpalia vt diuitie: dignitates: honores: bñficia et officia ꝛc. Tñ hodie videmꝰ ꝙ plus diliguntur bona tpalia ꝙm corpus ꝓprium: ⁊ ꝙ ꝓximus plus ꝙm anima ꝛdeꝰ. Ecce qualiter ordo charitatꝫ est inordinatus. De predicta ordinatione charitatis. Auto. Introduxit me rex in cellã vinariã: ordinauit in me charitatẽ. Cañ. ij. Cellaz vinariaz vocat ſtatũ deuotionis qñ deus de mala vita vocat aliquẽ ad bonã vitã ⁊ ad deuotionẽ: talis potest dicere. Introduxit me rex in cellã vinariã: ⁊ lebriatur in amore dei: ordinauit in me charitatem in predictis quinq; gradibꝰ: vt dicunt ibi gloſſe ⁊ poſtille. Si ergo ex ordinatione diuina debemus habere miam erga ꝓximũ: multomagis erga aiam. Ideo dicit thema. Eſtote miſericordes. non ſolũ ꝓximis: ſz etiã aiabus vestris. Nullꝰ potest vere miſericors esse ꝓximo niſi primo ſit miſericors aie ſue. Beneſacit anime ſue vir miſericors: Qui aũt crudelis est etiã propinquos abijcit. puer. xj. Nota ꝓpinquos. i. quinq; ſenſus corporales abijcit. ſ. ꝙtuz ad actũ: qi nõ curat bene videre nec bene audire: ſed ea q̃ dꝫ videre ⁊ audire: ⁊ ſic de alijs. Ptz thema. Via quã debemꝰ habere nos erga alias noſtras potest declarari per ſeptem opera mie que erga corpora debemꝰ habere que ponuntur a chriſto.

Primũ est cibare eſurientem.
Scõm potare ſitientem.
Tertium colligere peregrinũ.
Quartum veſtire nudum.
Quintum viſitare infirmum.
Sextum redimere captiuum.
Septimum ſepelire mortuum.

Iſtud opus ponit Thob. iiij. Iſta ſeptem opa mie ſunt exercẽda ſpũaliter circa alias noſtrã. Primũ opus mie est ꝙ debemus aiam noſtrã cibare. ſ. cibo ſcripturarum. De quo xps. Nõ in ſolo pane viuit hõ: ſz in oi ꝟbo qõ ꝓcedit de ore dei. Mat. iiij. No. de ore dei: nõ dicit de ore virgilij vel terentij ꝛc. ſed dei. Iſte cibus dat anime legẽdo verba dei. Liber aptus est mẽſa ibi comedit anima legẽdo ⁊ contemplãdo. Si dicat aliquis. ego neſcio legere. Ideo ꝛc. Solutio. Jõ debetis ſibi aliquez audiẽdo. ſ. miſſam deuote. Cuius ꝓncipiũ est confeſſio in qua debetis eſſe ſicut ſi aliquis dñs inuitauit vos: nũqd venietis vos in medio prãdij: nequaq̃. ſed in principio venietis in ablutione manuũ ⁊ benedictione mẽſe. Si xps inuitat nos in quolibet feſto ad prandiũ miſſe. Et ſicut ſacerdos cõicat ſacramentaliter: ita et vos cõicare debetis ſpũaliter. Ideo iam debetis eſſe in principio ⁊ audire cũ ſilẽcio. ⁊ audita miſſa [illegible] est ſatiata: intm ꝙ p totã hebdomadem ſibi valet. Itẽ audiendo ſermões alia cibaꝝ. Predicator est coquus ⁊ ſuutor miniſtrãs vobꝫ q̃ parauit in coquina ſpũſcti. Itẽ quolibet mane ⁊ ſero cibare aiam debetis deuote orando genibꝰ flexis. Primo ſignãdo vos: deide dicatis Credo in deũ. Pr̃ nr̃ ⁊ Aue ma. Nam ſicut bis vel ter datis cibũ corpori fetido ⁊ corruptibili: ita bis in die mane ⁊ ſero detis cibum aie. Ecce quare dicit. Eſtote miſericordes. Patet quod peccatum est illoꝝ qui non cibant aiam ſuã. Scõm opus mie erga corpus est potare ſitientẽ. Iſtud opus debemus erga animam exercere. Potus aie ſunt lachrymę compunctionis: penitẽtialis et deuotionis ſpũalis: ⁊ effectionis celeſtialis. Dõ Potũ dabis nobis in lachrymis i mẽſura. ꝑs. lxxix. In prãdio feſtiuali bibit ho

uo vinū triplex. Prio in principio bibit hō vinū albū. Scdo rubeū. tertio clarum. Ita lachrymae sunt in triplici differētia. Prio sunt lachrymę q̄ veniūt ex punctione pniali. Itē i principio tanq̄ vinū albū. Verbi gr̄a. Q̄n religiosus intra se cōpunctus dicit. O miser quid erit de me: ꝛc. et ploratꝫ tūc aia potatur vino albo. Idem de clerico ꝫ laico. Ecce quare dicit. potū dabis nobis ꝛc. Nota quare dicit in mēsura: qz ꝓto peccata sunt maiora ꝫ grauiora: tāto plꝰ ꝫ lachrymę debēt magis abūdare. Scdo lachrymę sūt deuotiones ex cōpassiōe passiōis xp̄i. Iste sunt vt vinum rubeū. Iste lachrymę non veniunt q̄diu hō est i pctō: sed postq̄ hō habuit cōtritionē de pctis: veniūt iste lachrymę deuotionis. In mēsura. qz ꝓto hō plus elōgat a negotijs mūdi ꝫ contēplat xp̄i passionē: tāto magis habūdāt lachrymę deuotiōis spūalis. Tertio lachrymę sūt affectiones celestiales tanq̄ claretum q̄ inebriāt aiam ex desyderio paradisi ꝫ essendi cū deo. In mēsura ꝓto plus despiciunt honores: diuitie officia ꝫ dignitates mūdi huius. tanto plus abundāt lachrymę affectiōis celestis. Ergo esto. ꝛc. Tertiū opus mie est colligere peregrinū qz nō pōt secū portare donum. Ita erga aiam nostrā exercere debemꝰ: q̄ est peregrina duplr. Primo negatiue q̄n non facit opa meritoria. Scdo affirmatiue diſcurrēdo ad secularia negotia. Iō est magna mia ipaz colligere operādo meritorie ꝫ recolligere eā ne se distrahat i negotijs mūdanis ꝫ tpalibꝰ: q non curat de aia de qua debemꝰ curare. Iō dicit scptura. Miserere aie tue placēs deo et cōtine ꝫ pgrega cor tuū in sanctitate eius: et trisitiā lōge expelle a te. Eccl. xxx. Quartū opus mie ē vestire nudū. Idē circa aiam nostrā faciēdū est. Uestes aie sūt ✠tutes Camisia aie ē ✠tus castitatiſ: q̄ carnē tāgit vt camisia. Scda tunica est hūilitas qz castitas sine hūilitate nō placet deo. Virgo aūt maria nō placuisset deo ex sola virginitate. Iō dicit ipsa. Qz respexit hūilitatē ancille sue ꝛc. Quid valet pso na casta ꝫ pſumptuosa q̄ despicit ꝫ dedignat de psona luxuriosa di. Nō sum ego talis. Nō sic ✠go maria desperit mariā magdalenā. ꝙ nihil valet. Tertia tunica siue pelliciū est ꝑpassio xp̄i. Unde aūt est charitas. ſ. Pe. iiij. Charitas operit multitudinē pctōz. Iō apls. Induite vos sicut electi dei scti ꝫ dilecti viscera mie: benignitatē: hūilitatē: modestiā: patiētiā: supportātes inuicē ꝛc. ad Col. iij. Hic habetis mīssionē ad vnā q̄stionē quā aliq̄ faciūt vtrū i alio seculo erimꝰ nudi vl induti. Dico q̄ de bonis nullꝰ erit nudus qz nihil turpiꝰ cōs videre aiaz nudā. Et sicut si nō veniret aliqua pſona nuda: oēs indignarent ꝙ. Si sancti indignent contra aiaz nudam clamātes ad infernū ad infernū: in quo inferno oēs anime sunt nude. ideo Io. dicit. Beatus qui vigilat. i. est diligens: ꝫ custodit vestimēta sua ne nudꝰ ambulet ꝫ videāt turpitudinē eiꝰ. Apo. xvj. Quintū est visitare infirmū ꝫ cōsolari eū: qō multū placet deo. Idem de aia que infirmat quolibet die: qz nullus est ita sctūs ꝫ pfectꝰ quin peccet. Septies in die cadit iustꝰ. puer. xxiiij. ad minus venialtr peccando ex aliquibꝰ excessibꝰ vite vel ſupfluitatibꝰ. iō visitāda est tali mō. In sero postq̄ hō fecit oratiōnē dz se examinare qualtr expēdit diē. Si ē religiosus vel clericꝰ dz cogitare qualtr dirit officium: missam: si defecit in aliquo: si errauit i aliquo. ſ. comedēdo: bibendo: loquēdo. isto mō visitat infirmꝰ. Isto mō ille sctūs Job visitabat spūm suū. iō dicebat. Uitā ꝫ miam tribuisti mihi: ꝫ visitatio tua custodiuit spūm meū. Job. x. Et sicut q̄libz tenet visitare aiam suā: ita rectores tenent visitare nō solū aiam ꝑpriaz: sed etiā villā eis commissam: si sit in ea aliquid contra deū vl ꝓtra primum: vel cōtra bonū publicuz: alīs in malo puncto reperientur rectores nisi corrigāt peccata notoria: secus de occultis. Uisitans speciē tuā nō peccabis. Et scies quoq; q̄n multiplex erit semen tuū: ꝫ pgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in abundantia. ſ. virtutū sepulchrū tuū ꝛc. Job. v. Cōtra deū sunt blasphemi: cōtra primū lusores: ꝟ bonū publicū meretrices ꝛc. Sertū opus mie est redimere captiuos. Magna mia et maxima q̄n sunt in periculo abnegādi. Ita circa aiaz que multis debitis est obligata in hoc mūdo: ꝙ hoc ꝑ suis culpis ꝫ peccatis preteritis. Scōm doctrinā sanctoꝝ

doctor. ꝑ qlibet pcō mortali obligat in hoc mūdo i septē ānis de pnia. Rō. qz in qlibz pcō mortali facit iniuriā septē donis spūssti. Et si in pñti qs pfecte non satisfecerit necessario i purgatorio si i gratia decedat soluere habebit. Opa penitēnalia sunt q̄ restāt: vt ieiunia orones zhmōi. Et sic redimit spūs est q̄ multa redimat modico pcio: zē restituēs ea in septuplū. Eccli. xx. No. ē q̄ multa ꝛc. non dnt q̄ sūt qz pauci sūt q̄ faciūt pniaz oēs dant se iolatijs. Sed in quolibz loco vel collegio est aliqs q̄ facit pniam ꝓpter quē deꝰ sustinet alios: qz alꝫ forte statiz destrueret. No. modico pcio: qz nō sunt condigne passiones huiꝰ tpis ad futuram gliam q̄ reuelabitur in nobis ꝛc. ad Ro. viij. Nota restituēs ea in septuplū. Conclusio est hic theologie. qz nullū opꝰ penitētiale satisfacit nisi fiat i gratia. Opz em qz opus sit meritoū ad hoc qz sit satisfactoriū. ita qz opa pnialia facta i gra sunt simul meritoria zsatisfactoria. Jō dicit, restituēs in septuplū ꝓpter septem dona spūssti q̄ p pniam sibi restituunt zꝓpter septē pcā mortalia q̄ sibi remittuntur. Ergo estote misericordes ꝛc. Septimū opꝰ mie est sepelire mortuos. Et isto opere thobias multum placuit deo. Istud opꝰ exercēdū est circa aiam nr̄am Nobilissima sepulchra aiarum sunt vulnera xp̄i tam manuū q̄s pedū q̄s etiaz lateris. Sepelitur in eis anima mediatione zcōtēplatione cogitādo illa sanctissima vulnera q̄ aperuerūt paradisuz. De isto sepulchro allegorice dicit Esaias Et aduisti tibi hic sepulchrū excidisti in excelso memoriale diligenter in petra tabernaculū tibi. Esa. xxij. Nota, Excidisti tibi sepulchrū. i. opere intellectus cōtemplando. Memoriale: quia sepulchrū dicitur monumentū. i. monens mentez. In petra de q̄ apostol⁹. Petra aūt erat xp̄s i. Coun. x. Ergo estote misericordes ꝛc. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo. liij.

Creatura liberabitur a seruitute corruptiōis in libertatē glorie libertate glorie filiorum dei. Verbū istud habet textualiter ad Ro. viij. z in epistola currētis dñice Thema datum mihi motiuum de libero arbitrio ꝑdicandi. Materia erit bona ꝛc. Saluetur virgo maria ꝓ declatione huius verbi z materie ꝑdicande introductione sciendum qz iter omnes creaturas corpales a deo in hoc mundo creatas singulare priuilegiū est bonis. s. liberū hr̄e arbitriū. Quedā enim creature sūt q̄ nullū hñt arbitrium nec liberū: nec coactū vt ille creature q̄ nullaz hñt cognitionē. Quedā aūt hñt arbitriū sz non liberū: sz q̄si coactum zneccessitatū vt alalia irrationabilia Solꝰ aūt hō hz liberū arbitriū. Primꝰ gradꝰ creaturarū corpaliū ē earū q̄ nullā cognitionē hñt imo sine ꝓpio iudicio mouētur turta q̄litates eis a deo datas ab initio. Verbi gra de lapide q̄ nō hz cognitionē: sed naturaliter descēdit z de igne q̄ naturaliter ascendit sursum. Idem de arboribus producentibus fructꝰ sm suas q̄litates sine aliq̄ arbitrio: sed faciūt sua opa sicut sagitta missa a sagittario. Secūdꝰ gradꝰ ē creaturarū corpaliū: q̄ hñt arbitriū: sz nō liberū: sed coactum vel necessitatū: sicut sunt creature q̄ hñt cognitionē z iudiciū sz nō est liberū: qz non hñt rōnem. Verbi gra. de pullo qñ videt miluū statiz arbitrat z iudicat qz est contrariꝰ ei: z fugit. Item de oue z de agno respectu lupi. Homini aūt deꝰ dedit arbitriū z iudiciū. Qz si iudicat aliq̄d esse sibi bonū: sz esset in dānum primi non facit. Verbi gra si aliqs homo dederat aliqō bonum delectabile puta vnū magnū solatium. ecce arbitriū: z non vult recipe illud solatiū: qz esset cōtra deū: tunc arbitriū est liberum z non coactum. Jō soli hōi imputat meritum si facit bona vel demeritum si facit mala ex libertate arbitrij. Autoritas. Deus ab initio constituit hominem et reliqt illū in manu ꝓsilij tui. glo. i. libertate arbitrij. Adiecit mandata z p̄cepta sua. Si volueris mādata cōseruare conseruabunt te. Apposuit tibi aquam et ignem: ad quod volueris porrige manū tuam. Ante hominē: vita z mors: bonuz z malum quod placuerit ei dabitur illi. Eccli. xv. Nota Adiecit mādata z p̄cepta. Differētia est inter mādata z p̄cepta stricte loquēdo. Qz mādata sunt p̄cepta affirmatiua q̄ inducūt ad ꝑfectes

ꝛ obligãt semp ſz nõ p semp: qz i casu nõ sunt seruãda qz i magna necessitate posſunt festa frãgi. Itẽ in casu nõ tenet hõ honorare pãrẽtes si abnegant fidem ꝛc. Precepta aũt sũt mãdata negatiua q̃ p hibẽt vitia: ꝛ sunt affirmatiuis fortiora: qz nullo casu possunt frãgi: qz i nullo casu adorãdi sunt dñ extranei, nullo casu est piurãdũ. ꝛ sic de alijs negatiuis q̃ obligãt semp ꝛ p semp. Pz ergo ꝓclusio q̃ sunt oẽs creaturas corpales solus hõ hz liberum arbitrium. Nota quattuor gradus ligationis liberi arbitrij.

Primꝰ est per gehennam.
Secundus per culpam.
Tertius per gratiam.
Quartus per gloriam.

Primũ est ligatũ durabilr. Scõm est infirmũ debilr. Tertiũ est sanatũ veraciter Quartũ ẽ eleuatũ sublimiter: ꝛ de q̃rto loq̃tur thema di. In libertatẽ gl̃ie filioꝝ dei. ¶Dico ꝓmo q̃ ꝓmꝰ gradꝰ liberi arbitrij est ligati durabilr: ꝛ iste gradus liberi arbitrij ẽ i dãnatis: q̃ habẽt liberuz arbitriũ: ſz ligatũ totalr. Nõ credatis q̃ liberꝝ arbitriũ sit actꝰ vel habitꝰ seu q̃litas accidẽtalis acq̃sita: imo est essentiale ipius alc: ꝛ nullo mõ depdit: sed i dãnatis ligat totalr intãtuz q̃ ab intra nõ possunt velle aliq̃ bonum: nec ad extra facere semp cupiũt ꝛ desiderant mala si voliũt aliq̃ bonũ: tñ hoc velle est maluz ꝓpter malũ finez: sicut pz de illo diuite petẽte q̃ deꝰ mitteret aliquẽ ex mortuis fratribꝰ suis vt facerẽt pniam ne dãnarẽtur. Dico esſ q̃ istud desideriũ erat malũ ꝓpter malũ finẽ: qz sciebat q̃ ex eouz dãnatiõe sibi augmẽtaret pena: sicut q̃ titioni ardẽti addũtur ligna magis comburit. Quia ꝫ ipe merebat pati cũ alijs q̃ qbꝰ peccauit desiderabat q̃ illuc non venirẽt: ꝛ iustitia dei impediret. ecce malꝰ finis. De hoc vide. s. Thom. in. iiij. di. l. Pz ꝫ q̃ dãnati hñt liberũ arbitriũ: ſz ligatũ totalr. Sũt esſ sicut captiꝰ vel miles captus ligatꝰ ꝛ cathenatꝰ q̃ liberꝝ arbitriũ hz: sed ligatũ: qz nõ põt facere q̃ vult. Idem de dãnatis. De hoc auto. Ligatis manibꝰ ꝛ pedibꝰ eiꝰ mittite eũ i tenebras exteriores. Mat. xxij. Nota in tenebras exteriores. In hoc mundo pctõres sunt in tenebris interioribꝰ quia pctã sunt in gaia intꝰ. ſz in iferno erunt in tenebris exterioribꝰ: qz ſz ibi fit ignis parum clarescit ad instar ignis sulphuris. No. ligatis pedibꝰ ſcz affectiõis q̃ ea facimꝰ oia facimꝰ affectione ꝛ amore: qz si hõ timet infirmitatem vel vitat pricula ꝛ mortẽ totũ facit amore affectiõe ad corpus proprijũ. Sz i dãnatis amore ꝛ affectio ligata sũt. Itẽ ligatꝫ manibꝰ. s. opatiõe: qz dãnati nullũ bonũ opari possunt. De hoc dicit hier. Ecce ego p̃dico libertatem: ait dñs ad gladiũ ꝛ famẽ ꝛ ad pestẽ ꝛ dabo vos in ꝓmotionẽ cũctꝫ regnis terre. hiere. xxxiij. Nota hic q̃rtuor qualr liberuz arbitriũ dãnatoꝝ ẽ ligatuz totalr ꝛ non põt in bonũ aliq̃ exire. Primo dicit ad gladiũ. Iste gladiꝰ ẽ ſnia x̃pi dãnatis dicẽtꝫ. Discedite a me maledicti i ignẽ eternuz q̃ patus est diabolo ꝛ angelis eius. Mat. xxv. De isto gladio dicit Joannes. De ore eiꝰ ꝓcedit gladiꝰ ex vtraq; parte acutus: vt i ipo p̃cutiat gẽtes. Apoc. xix. Scõo ad famẽ q̃ tãta fames charistia ꝛ pauptas ẽ in iferno q̃ nõ possunt guttã aque obtinere: vt pz de diuite epulone. Tertio ad pestẽ. s. penaꝝ: laboꝝ: ꝛ miseriaꝝ: ꝛ olm maloꝝ abũdantiã. Quarto ꝛ dabo vos i ꝓmotionẽ cũctis regnis terre: quia nõ solũ demões ad iuicẽ habent guerrã: ſz etiã dãnati: qz pꝛ ꝫ filiũ: ꝛ ecõuerſo. vir cõtra vroꝛẽ ꝛc. Scõs gradus liberi arbitrij ẽ liberi arbitrij ligati p culpã q̃ est infirmũ debilr. Iste gradꝰ est in pctõibus qui põt de pctis penitere ꝛ nolũt. Jõ hñt liberum arbitriũ infirmũ debiliter. Sic esſ ifirmꝰ debiliter mouetur ad illa q̃ sunt sibi vtilia: tñ diligẽter mouetur ad ea q̃ sunt sibi cõtraria ꝛ nociua vt febricitans ad vinum ꝛ fructꝰ ꝛ similia. Sic etiã ẽ de peccatore qui hz libertatẽ eundi ꝛ dimittendi pctã ꝛ nõ curat nõ ꝓfiteꝛ nec cõicat nec audit sermones: nec orat. Jdeo apostolus. Cum serui essetis pcti liberi fuistis iustitie. ad Ro. vj. Jdeo valde cauẽdũ est a peccato mortali. Quando sentitur q̃ pſona consueuit dulciter ꝛ delectabiliter orare: orat cum tedio. Idem de missa audienda. Jdẽ de sermõe ꝛ cõfessiõe ꝛ cõione: malũ signum est: sed q̃n predicta fiunt delectabiliter ꝛ cum feruore spiritus ꝛ diligẽter bonũ signũ est. De hac materia dicit scriptura

Liberati a pcō ſerui aūt facti deo habe
tis fructū vrm. ad Ro.vj. Sicut em̄ fru-
ctus comedunt delectabiliꝫ: ita q̄ eſt in
gr̄a delectabilit opaī ea q̄ dei ſunt. Pro-
pter hoc dō poſtq̄ peccauit dixit. Miſere
re mei dñe q̄m infirm⁹ ſum ſana me dñe
q̄m ꝓturbata ſunt oſſa mea. p̄s. vj. Non
loq̄baī de infirmitate corporis: q̄ nō le-
gif tāc fuiſſe infirm⁹: ſed loq̄baī de infir
mitate aie. No. cum dicat oſſa mea: ſicut
oſſa, ſuſtinent corpus: ita ⁊ vtutes acq̄ſite
ſuſtinēt aiam. Nā peccādo ꝓturbāt non
ſolū ⁊ vtutes: imo etiā ⁊ potētie aie mēo-
ria intellect⁹ ⁊ volūtas: ⁊ ſentimēta ola
ꝓturbanī p pcm̄: q̄ nō delectanī in his
q̄ dei ſunt. ¶ Tert⁹ gradus liberi arbi-
trij eſt illi⁹ q̄ eſt ſanatus veraciter. Iſte
gradus liberi arbitrij eſt in illis q̄ ſūt in
ſtatu gr̄e: viuūt iuſte ⁊ ſancte ſm̄ ſuū ſta
ſtatū ⁊ ꝓditionē. Tales aūt hñt liberū
arbitriū ſanatū veraciter. Autoritas xp̄i
Amē amē dico vobis q̄ ſi filius vos li-
berauerit ⁊ve libere eritis. Jo. viij. No. ſi
filius vos liberauerit q̄re xp̄s appropauit
ſibi liberationē pcōr̄: q̄re nō dixit: ſi p̄r
vel ſpūſcūs vos liberauerit cū vna ⁊t⁹
⁊ poteſtas ſit triū ꝓſonar̄: q̄ a ꝑncipio
mūdi vſq̄ ad finē null⁹ hō fuit liberat⁹
niſi ⁊tute xp̄i ⁊ crucis ei⁹. Si dicaī q̄ō
adā ⁊ alij ante incarnationē xp̄i exītes
fuerunt liberati a pcō. Dico q⁹ Adam ⁊
multi ſancti patriarche ⁊ ꝓphete fuer̄t
liberati a pcō ex credētia xp̄i venturi: ⁊
ꝓpls ſimpler implicite hoc credēs etiaz
liberabaī a pctis. Ecce q̄re dicit ſi filius
vos liberauerit. Hoc fuit figuratū. Nu.
xxi. an ſerpēte eneo. No. hyſtouā. Figura
baī clare p ſerpentē eneū q⁹ ſi alīs eēt
venenatus a ſerpētib⁹ inferni p ſuꝑbiaz
vel auariciā ⁊ ſic de alīs: q⁹ ⁊tute paſſio
nis xp̄i liberaret ſi eſſet credēs ⁊ obediēs
q̄ alīs non. ¶ Quart⁹ gradus liberi ar-
bitrij eſt illius q̄ eſt eleuat⁹ ſublimiter.
Iſte gradus eſt i btis in padiſo: q̄ ſicut
dānati nō ꝓdūt liberū arbitriū: multomi
nus ſcti: ſz hñt ipm eleuatuz ſublimiter
a miſeriis nec ꝑnt peccare. De q̄ vide ſan
ctū Tho. j. pte. q. lxij. ar. viij. Diceret ali
q̄s. Liber arbitriū eſt poſſe peccare vel
nō ſed hoc non ꝑnt ſancti: q̄ ſunt impec
cabiles: q̄o hñt q̄ liber arbitriū. Reſpō
deo ⁊ do vobis ſilitudinē de ꝓuob⁹ nau
tis hñtibus duas naues q̄ vadūt p ma
re. Una eſt barcha q̄ pōt capi ⁊ captiua
ri ab agarenis: ⁊ vna galiota ita leuis
q⁹ nullo mō pōt capi nec captiuari. Wō
ſz barcha ⁊ galiota habeant liberū ar-
bitrium ex parte gubernator̄ ⁊ nautar̄
tñ galiota eſt magis alta ⁊ firma q̄ bar
cha. Ita in ꝓpoſito q̄libet nr̄m naūigat
ad celū cū barcha etiā diſcoopta ⁊ plo-
rata ꝑ ſentimē. i. pūctiones tētationū
cū piculo captiuādi. Patron⁹ eſt ſpūs ſā
ctus aia q̄ eſt motor corporis: ⁊ eſt in cor-
pore ſicut nauta in naui. Scti aūt naui
gāt cū galiota ipeccabilitatis ⁊ ſine pi-
culo. Ipſi q̄ ꝓpter ſunt liberi ita q⁹ liber
tas arbitrij nō ꝓſiſtit in hoc q⁹ eſt poſſe
facere bonū ⁊ malū: ſed ꝓſiſtit in hoc q⁹
hō pōt eligere hoc ⁊ illud bonū ſuato or
dine finis. Uelle em̄ malū nō ē libertas
nec ps libertatis. De hoc vide. s. Tho.
j. pte. q. lxij. ar. viij. Alīs nec deus nec an
geli beati hr̄ent liber arbitrium: q⁹ non
ꝑnt peccare q⁹ poſſe peccare eſt liberi ar-
bitrij: tō apls. Ipſa creatura. ſ. humana
liberabiī a ſuitute corruptiōis hui⁹. ſ.
poſſibilitatis peccādi in libertatē glorie
filior̄ q̄ō eſt thema. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Ser. v.

Sunt viri miſeri-
cordie quor̄ pietates non de
fuerūt. Uerbū iſtō hr̄ textua
liter in lib. Eccl. xliij. ⁊ offi-
ciatur in epla hodierna. Hoc ꝓbū loqui
tur de ꝓſonis ſctis ⁊ pfectis in vita dicēs
q⁹ ꝓſone pfecte nō ſolū abūdant in oper
bus mie: ſed etiā in op⁹ pietatis. Sūt
viri ꝛc. Eſt hic vna bona q̄ō. Que ē diffe
rentia inter opa mie ⁊ opa pietatis: q⁹
niſi eſſet dña videretur nugatio cum. ſ.
dixit. Sunt viri mie ⁊ pietatis. Dico q̄ō
ſz vulgariter mia ⁊ pietas ꝑ eodem ſu-
manī: tñ triſte loq̄ndo differunt. Qz mia
eſt vna virtus q̄ ꝓuocat cor ad faciendū
bonū primo de his q̄ tāgūt corp⁹. Sed
pietas eſt virtus q̄ ꝓuocat creaturā ad
faciendum bonum primo de his q̄ per-
tinent ad aiam. Uerbi gr̄a. Dare eāū vel
potū: veſtire nudū ⁊ hmōi iſta ſunt ope-
ra miſericordie. Sed dare ſcientiā igno
ranti inſtruendo: vel corrigere erran-
tem: vel conſolando triſtem: dubitanti

consilliando. Jsta sunt opa pietatis que sunt meliora ꝯ opa mie: q; sicut alia vꝫ plꝰ ꝯ corpus. Caro nō ꝓdest q̄cq̄. Joā. vj. Quāto alia est melior corpe tāto bona q̄ fiūt erga aiam sunt meliora: ꝛ illa dñr opa pietatis. Ex hoc seq̄t q; p̄dicatores plꝰ dāt vobis ꝯ accipiāt: iq; dant vobis opa pietatis ꝛ vos datꝫ opa mie. Jō dicebat apls. Si nos vobis spūalia seminam⁹ nō magnū est si nos carnalia vr̄a metam⁹. q. d. nō. j. Co. ix. Jō scribēs ad Tim̄. eū exhortādo ad opa pietatis dicebat. Exerce teip̄m ad pietatē. Nam corpalis exercitatio q̄ fit p opa mie: ad modicū vtilis est. Pietas aūt ad oia vtilis est. j. Tim̄. iiij. Pꝫ ḡ dñica inter opera mie ꝛ pietatis. Jdeo dicit thema. Sunt viri mie quoꝝ pietates nō defuerūt: ptꝫ thema. Quesiui amore vestri opa mie ꝛ pietatis in quo numero p̄nt cōprehendi: ꝛ inueni q; vtraq; p̄nt cōprehendi quadrupliciter. Quatuor em̄ sunt opa mie q̄ respiciūt corpus: ꝛ totidē sunt pietatꝫ circa aiam. Opa mie corpalia sunt.

Primum dare libere.
Secundum prestare pure.
Tertium reddere plene.
Quartum seruire humillime.

¶ Opera autem pietatis anime sunt.

Primum orare copiose.
Secundum loqui profectuose.
Tertium parcere ex corde.
Quartum supportare gratiose.

De his q̄ hñt ista. s. opa dicit them̄. Sūt viri mie ꝛc. ¶ Primū opus mie qđ respicit corpus est dare liberaliꝫ petēti elemosynā. Sunt multi q̄ diu faciūt expectare pauperē: deinde dicūt sibi: vadas ꝛ pauper ꝓpter necessita ē iteꝝ petit: ꝛ dicunt sibi vadas in mala hora: ex tedio dāt sibi aliq̄d illō nō ē elemosyna: q; nō datꝫ liberaliꝫ nec bono corde: imo cā pauper emit illud ex ꝓcūdia ꝛ petitōib⁹. Sen. Nihil carꝰ emit ꝯ qđ p̄cib⁹ obtinetur. Jdē est q̄n vir ꝛ vxor sunt in mēsa ꝛ pauper ōrit ad portā: ꝛ nullus rñdet sibi aliquid dādo vel remittēdo eū dulciter: magnus defectꝰ est xp̄ianoꝝ: q; ad minꝰ debēt dicere vadatis. Multi em̄ finaliꝫ petitionibus paupis attendiatt: dāt sibi frustū panis ac si cani daretur. No. de illo q̄ cū vno pane voluit ꝓūcere pauperem: sed paup sciuit ludere ad pillā et sciuit ip̄m recipe dicēs amore dei sit: sꝫ illa elemosyna nihil vꝫ dāti: q; nō dedit libere nec bono corde. Autoritas. Qui pce. i. modicū seminat: parce ꝛ metet: ꝛ q̄ seminat in bñdictionib⁹ de bñdictiōib⁹ ꝛ metet. Unusq̄sq; ꝓut destinauit i corde suo nō ex tristitia aut necessitate. Hilarē em̄ datorē diligit deꝰ. ij. Cor. ix. Et sequitur Potēs est aūt deꝰ oēm gr̄am abundare facere in vobis vt in oib⁹ semp oēm sufficientiā hñtes abūdetis. No. qui parce seminat debes cogitare q; manꝰ pauperis sit terra fructifera. Nota vnusq̄sq; p ut voluit destinare in corde suo. Nota ꝫ bonū modū faciēdi elemosynaz. Debes cogitare: mō est dñica ꝛ volo ire ad ecclesiā ad petēdū elemosynā a deo. Jdeo volo amore sui dare tot denarios ꝛ pot tantē iā in manu ad vitādū tediū apiendi bursam ꝛ vanā gl̄iam ꝛc. Scōm opꝰ est p̄stare pure. Mutuare in casu maior mia est ꝯ dare. Vbi gr̄a. Si paup venit ad diuitez petēs auxiliū ab eo: et diues dat sibi. xij. vel. xviij. denarios mlam facit sibi: sed maior mia fit sibi ab alio diuite q̄ nihil dat sibi: sed ꝓmutuat ei. xij. florenos: cū q̄b⁹ poterit seminare colligere ꝛ pulcre domui suę ꝛ filijs ꝛc. Jocūdus supple p̄ōt eē hō q̄ miserē ꝛ cōmodat disponit sm̄ones suos in iudicio q̄n xp̄s dicet. Quid feciſti p me. Ecce ego q̄d feci p te oñdēs vulnera. Rñdere poterit. Dñe amore vr̄i mutuaui paupi. Et seq̄tur q; ineternū nō cōmouebiꝫ. Et dico ꝛ ista mutuatio dꝫ fieri pure. s. sine vsura. Multi mutuāt sed nō pure p̄stāt aūt. x. florenos p. xij. ꝛc. Alij dicūt nolo facere vsurā: sed ponūt pecunias i posse iudei rū putātes q; iudei p̄nt facere vsurā. Sꝫ dico q; nec iudei p̄nt facere vsurā: q; q̄n moyses dixit eis. Nō fenerabis fratri tuo ꝛc. hoc dicit ad euitādū maiꝰ petm̄ nō q; eis ꝓcederet licētia faciendi vsurā. Tales faciūt petm̄ pylati q̄ dixit se nō occidere xp̄m: imo lauit manꝰ. Et iudei Nos legē habem⁹ ꝛc. Et pylatꝰ. Crucifigite eū vos: nō excusaꝫ pylatus. Jdeꝫ de illis q̄ dicunt. Non facerē ego vsurā: sed vos iudei facitis. Cū ipsis ibitꝫ ad infernum. Jtē idem dicendū est de illis q̄ faciunt opari captiuos vel seruos in die ſ

go. Digni sunt morte: nō solū qui ea faciunt: sed etiā qui cōsentiūt facientibus. ad Ro. j. Si dicat ḡ de quovultā; ego ꝛc. Dico q̄ si vis mutuare pure sine vsura deꝰ dabit tibi vsurā: ola bona multiplicando ꝛ conseruando: dādo tibi grāz in hoc mundo ꝛ gloriam in alio. Jō audiste vos: nolite recipere vsurā nisi a deo Tertiū opus mie ē reddere plene. s. restituendo plene: non solū illa que recepit sed etiā dānū q̄ intulit. Si recepisti bona: pecuniās: ꝛ tructꝰ opz reddere. Si dā nificastis aliquē ad idez. Redite oibus debita. Nemini q̄cq̄ debeatis nisi vt inuicem diligatis. Ro. xiij. Bñdicꝰ q̄ pōt dicere cū veritate. Bñdictus deꝰ qz pauꝫ habeo: tñ nihil est ibi ō vsura: furto: rapia ꝛc. Magis durabunt bona illiꝰ qui non hz nisi. xx. vel. xxx. florenos ſz de bono iusto. q̄ illiꝰ q̄ hz mille vel duo milia de vsura furtis; ꝛc. Verbi grā. Si vultis conseruare poma putrida: separare necesse est a sanis ꝛc. ¶ Quartū opus ē fuire humilr. Magna mia est seruire ꝛ hz magnā vtilitatē. Jō xp̄s dedit. exēplū suis: di. Coluit eñ seruire ꝛ lauare pedes discipulis. Filiꝰ hois non venit ministrari: sed ministrare. Sed dico q̄ illud fuitum dz fieri dulciter maxime infirmis q̄ grauantur infirmitate: ꝛ magnū meritū est. Nota hic miraculū qđ legit in hystoria sci Jacobi de quinq̄ vel sex sociis eunti⁹ ad sanctum iacobū: ꝛ in via vnꝰ fuit infirmꝰ ꝛc. Jō apls. Vos in libertatem vocati estis fratres: tm̄ ne libertatē in occasionē detis carnis. s. p charitatez spūs: seruite inuicē. ad Gal. v. Jsta sunt quatuor opa mie q̄ respiciunt corꝑ. dare liberaliter p̄stare pure ꝛc. ¶ Quintuz opus ē orare copiose. Et est primū opꝰ pietatis orare p oibus ḡnaliter. Si oratis solū p vobis vt deꝰ det vobis sanitatez si estis infirmꝰ: vl supabūdantiā si estis pauꝑ: vel remissionē pcōrum bona ioco est. Sz esset melior si fieret p oibus infirmis vel pauꝑibus; vel pcōibus. ꝛ plus obtineretis orādo p oibus q̄ solū p nobis. Jō xp̄s aplis petēnb⁹ doce nos orare dixit. Sic orabitis. Pr̄ nr̄ ꝛc. ꝛ non dixit mi. sed in plurali. Pr̄ nr̄. ad ondēdū q̄ pro oibus est orandū: p illis q̄ sunt i b̄a; vt in ea pseuerēt: q̄ sunt in peccato vt cōuertantur p amicis ꝛ inimicis vt veniant ad pniam p infidelibus vt illuminentur. p defunctis vt liberent a purgatorio. Jsta est pietas q̄ valet plꝰ q̄ missa: respicit aiam ꝛ vtilitatem: q̄ non solum aie valet sed etiā corpi vite ꝛ bonis ꝛ maiorē cōitatem: q̄ nō solū p vno: ſz pro oibus ḡnaliter. Jdeo dicit scriptura Obsecro primū otz fieri obsecrationes: oones: postulatiōes: grārum actiones pro omnibus hominib⁹. j. ad Timo. ij. ¶ Sextū opus ē loq̄ profectuose. Et est cōm opꝰ pietatis. Maiorē elemosynaz facit lingua q̄ manꝰ: instruēdo ignorantē: q̄ nescit se signare: nec orare: nec Pater nec Aue maria. nec psiteri. Magna pietas est talē instruere. Jtē corrigere errantē: consolari tristem ꝛ hmōi. Jō dicit scriptura. Ois sermo malus ex ore vestro non ꝓcedat: sed si quis bonꝰ ē ad edificationē vt det grām audiētib⁹. ad Eph. iij. Magnā elemosynā facit q̄ dat ad comedēdū centū pauꝑibus sed maiorem elemosynā facit pdicator q̄ dat ad comedēdū quingentis vel mille hoibus de cibo quē parauit in coēna spūssancti. ¶ Septimū opus est parcere ex corde. Et est tertium opus pietatis remittere ex corde offensas ꝛ iniurias. Nō tm̄ est pietas offendenti: sed etiā ipi offenso: q̄ venenū tra cūdie mortiferum ex viscerib⁹ sue aie euomit. iō Joan. Nos scimꝰ qm̄ trāslati sumꝰ de morte ad vitā: qm̄ diligimꝰ fratres. Qui ꝛo nō diligit manet i morte. Ois q̄ odit fratrem suū homicida est s. suiipsiꝰ. Et scitis qm̄ ois homicida nō hz vitā eternā. s. Joh. iij. ¶ Octauū opus est supportare gratiose. Scire supportare tedios⁹ ē pietas maior q̄ mia. Verbi grā. Erāt vir ꝛ vxor ꝛ vir erat bonꝰ ꝛ gratus ꝛ mougeratus: ꝛ mulier erat vna rabiosa ꝛ ꝓtentiosa: ideo dz vir supportare eam. Et econuerso si vir est vagus ꝛ ribaldus: ꝛ mulier ꝓba ꝛ honesta: ipa supportare dz cū. pr̄ filiū dz supportare ꝛ ecōuerso socꝰ socū supportare debet ꝛ quilibet gratiose defectus alioꝝ. Ratio: q: nū. q̄ aliq̄s fuit in hoc mūdo nisi xp̄s ꝛ ẏgo maria sine defectu. Si tu vis vxorē sine defectu nō inuenies: si mulier vult vir nō inueniet. Jō opz q̄ supportet vir vxorē socius socū: alꝫ nunq̄ habe-

rent pacem. Nota exemplū de vitiſpīm de illo ſancto heremita q̄ p nihilo irascebaꝫ ꝛ ſemel intra ſe dixit. O miſer q̄cq̄d boni facio p̄do ex iſta impatiētia. Cogitauit ire ad deſertū ne haberet occaſionē irascendi. ꝛ ſic fecit. Et cū ſemel comederet panē ꝛ aquā ꝓuocat⁹ ē ira: q̄ fregit ſitulā: ꝛ ad ſe reuerſ⁹ dixit. O miſer oportet ſupportare. Magna ẏtus eſt. nō apls. Cū oīm humilitate ꝛ mānſuetudine: cū patiētia ſupportātes inuicē i charitate. ad Ephe. iiij. Mō ſcitis q̄ ſūt opa mie: ꝛque pietatis. de quib⁹ dicit thema Sunt viri miſericordie ꝛc.

¶ Dñica quinta poſt feſtum trinitatis. Sermo. Primus.

EXi a me dom̄ie q̄ homo pecōr ſum ego. Luc. v. Materia quam nunc volo p̄dicare erit ſubtilis ꝛ intricata: q̄ thema ita req̄rit. ſ. de modis q̄bus deus habitat i creaturis ꝛc. Sz p̄mo ſalutetur virgo maria ꝛc. Verbū thematiz habet difficultatem magnā volenti ipz ſtricte recipere. Fuit eſt verbū beati petri ad xp̄z viſo miraculo de captura piſcium: qui dixit xp̄o. Exi a me dñe ꝛc. O beate petre medico dicitis vt recedat ab infirmo: cum deberetis ſibi poti⁹ dicere Mane mecū dñe medice ꝛc. maxime cuz xp̄s dicat. Nō eſt op⁹ valētib⁹ medicus: ſed male habentib⁹. Mat. ix. Cuz medicus ergo curans alias peccatoribus eſt neceſſarius: q̄uo petrus dixit verbuz p̄positum. Exi a me ꝛc. De quo verbo petrus tñ laudatur. Rñſio eſt iſta: q̄ btūs petrus dixit hoc ẏbū p magna reuerentia quā portabat xp̄o ꝛ exhibebat. Sicut diceret infirm⁹ paup ꝛ ruſtic⁹ medico nobiliſſimo reuerentialiter. Exi a me q̄ ego ſum paup ꝛc. Ista tm̄ nō loquebaꝫ beatus petrus cōſiderans xp̄i maieſtatem ꝛ ſuam paruitatem ꝛ modicitatez. Sicut centurio q̄ dedit repulſam xp̄o ex reuerentia ineſtimabili dicens. Dñe nō ſuz dignus vt intres ſub tectum meū ꝛc. Mat. viij. Ptz. thema. Nota q̄ inuenim⁹ in ſacra ſcriptura triplicem bonū ꝛ optabilem exitum dei ab homine.

Prim⁹ exitus eſt p gr̄am habitualē.
Secundus p diligentiam ẏtualem.
Tertius p vtilitatē proximalem.

¶ Dico p̄mo q̄ eſt exitus dei in creatura p gr̄am habitualē. Doctria ē cōis q̄ deus ſtat in q̄libet creatura p potentiā eſſentiam: ꝛ p̄ntiaz: ſiue ſit bona creatura: ſiue ſit mala. De iſta materia vide ſctm̄ Thom. p. q. viij. ar. iij. Per potētiā dr̄ ſtare ſic̄ rex dr̄ eē i toto ſuo regno ꝛ in qualibet eius pte: q̄ vbiq̄ extendit ſua potentia. Sic potentia dei extēditur vbiq̄ ad oēm locū: ad infernū ad purgatorium: terrā: celū ꝛc. ad generandū corrūpendū puniendum p̄miandum ꝛc. Auctoritas. Dñe de⁹ rex oēs: in ditione tua cūcta ſunt poſita: ꝛ nō eſt q̄ poſſit tue reſiſtere volūtati: ſi decreueris ſaluare iſrael. Tu feciſti celū ꝛ terrā: ꝛ quicq̄d celi ambitu continet. dñs oīm es: nec eſt q̄ reſiſtat maieſtati tue. Cūcta noſti ꝛ ſcis q̄ nō p ſuperbia ꝛ contumelia ꝛ aliq̄ ghe cupiditate fecerim hoc. heſter. xiij. Secundo deus ē vbiq̄ p̄ pniam. Rex iz per potentiam ſit in toto ſuo regno: non tñ vbiq̄ p pntiaz: q̄ nō oia videt nec ei ſunt oia pntia: immo opz eū inueſtigare per ꝓmiſſarias ſras pceſſ⁹ ꝛ hmōi. Sz de⁹ ſicut eſt vbiq̄ p potentiā: ita eſt vbiq̄ p p̄ſentiam: q̄ oia ſunt p̄ntia ſue ſcientie: ꝛ oia ſcit. Oia nuda ꝛ apta ſunt oculis ei⁹. ad heb. iiij. Tertio de⁹ eſt vbiq̄ p eſſentiā. Q̄ celū ꝛ terra ꝛ q̄libz creatura exñs eſt plena ſua deitate: quēadmodū videmus q̄ in meridie aer ē plen⁹ claritate ſolis. Ita q̄libet creatura ē plena diuina eēntia. Nūq̄d nō celū ꝛ terrā ego ip̄lebo: dicit dñs. hier. xxiij. Sicut cū alia hois implet totū holem ꝛ quālibz ei⁹ p̄te: ita diuina eſſentia iplet totū mūdū ꝛ quālibet eius partē. Sed ſicut alia oñdit in capite ſuas potētias ẏtutes ꝛ p̄fectiones: ita de⁹ qui licet ita bñ ſit in terra ſicut i celo oñdit ſuā eſſentiā btis facie ad faciē. Si g̃ aliqs ē̄pctōr petm̄ nō tollit q̄n ſit dei creatura: ꝛ tñ i eo ē de⁹ p potētiaz eſſentiā ꝛ p̄ntiā: ſed nō eſt i eo p gr̄az habitualē. Eſt g̃ de⁹ i creatura p̄mo modo eēndi. ſ. p potētiā eēntiā ꝛ p̄ntiā: ſz nō p gr̄az habitualē: pp hoc dixit Moyſes iudeis pctōrib⁹. Nolite aſcēdere. Non eſt de⁹ vobiſcū ne corruatis coā inimicis vr̄is Nūe. xiij. Nō itelligebat q̄ nō eſt cū eis de⁹ p potētiā: eēntiā ꝛ p̄ntiā: ſz in

telligebat q̄ nō erat cū eis p̄ gratiā habitualē. Jō p̄ salomonē dixit. Longe est de⁹ ab impijs. Proverb. xxv. Pōt ꝫ dicere pctōr oīonē themat⁹. Exi a me dñe. s. p̄ effectū gr̄e habitualis. De isto tetigit ōr DS in po. lxvj. sez. Exurgat deus. Deus noster deus saluos faciendi: z dñi dñi exitus mortis. Nota de⁹ nr̄. s. p̄ incarnationē. Sēn. xxxvij. Ff. Ē̄m z caro nr̄a est. Je ōr. deus saluos faciendi. q̄ ante incarnationem nullū hoiem saluū fecit: solū aūt saluos fecit angelos. Homes ꝫ̄tū animas scōs mittebat ad infernū. s. ad limbū patrū. Johānes ei de q̄ xp̄s dixit. Interrogatus mulierū ⁊c. ad timbū descēdit Sed exquo est de⁹ nr̄ p̄ incarnationem saluat homes. Scōo ōr dñi dñi. Rō: q̄ duplici iure xp̄s est dñs nr̄. s. creatione: z redēptione. Creatiōe q̄ sicut aliq̄s de suo ppio facit domū: vel faciēs domum ōr dñs. Ita deus de suo proprio. s. potentia sua creauit oia. Jō dñs est. Ecce primū dñi. Scōo est redēptor: q̄ sicut ille q̄ emit captiuos ōr dñs eor̄. Ita xp̄s emit nos p̄cioso sanguine suo. Jō ecce scōm dñi. Tertio exitus mortis. i. pcti mortalis: q̄ sez de⁹ exit ab homine p̄ effectum gr̄e habitualis hoc est opatur meritorie cum p̄ deū iustificat a morte culpe peccator: z resuscitat: als ei esset mortu⁹ z nō faciēs fructū meritorū: q̄ sine me. i. gr̄a dei nihil potestis facere salz meritorie. Jo. xv. Dubiū si diceret ab aliquo. Ergo exquo sum in pctō mortali dimittaz opa bona: q̄ nō sunt mihi meritoria. Rādeo q̄ nō: imo tunc sunt magis necessaria. Rō: q̄ persona talis est i infinitis piculis corpis aie z bonor̄: q̄ nisi p̄ est q̄ modo diabol⁹ nō stati destruit totuz ⁊c. ideo bona non sunt dimittēda: sz multiplicāda: q̄ valēt ad oia alia preter ꝫ ad gr̄az. Cō sic intelligit: qñ aia vēit ad portā paradisi vt recipiat salarū xp̄s dat sibi premiū de factis in gr̄a solum ⁊c. Si aia vellet dicere. Dñe de tali ope q̄ō ego fecī pctō nihil dabit mihi. Rāderet xp̄s Nō recipio in ꝑpetuū: q̄ tā satisfeci tibi p̄ illis i alio mūdo i quo dedi tibi vitā z custodiui te a diabolo dedi tibi p̄tritionē ⁊c. Verbi gr̄a. de Paulo. de matth. Dauid: z magdalena. q̄ fuerūt pctōres: q̄ in pctō multa bona fecerūt: z deus nō tradidit oblioni. Sz si Paulus vel Matthēus de illis petiussent premium rndisset xp̄s. Nō dare tibi aliquid q̄ tā satisfeci tibi. De isto exitu auctoritas. Ibi. s. in tali exitu abscondita est fortitudo ei⁹. s. gr̄a. Ante faciē ei⁹ ibit mors. s. pcti mortalis. Pz primum quare dicit thema: z pōt dicere pctōr. Exi a me dñe p̄ operationē gr̄e habitualis: hoc est non opor̄tet me p̄ gr̄am: sed exi a me hoc est: fac me opari p̄ gr̄az habitualē. Dico secūdo q̄ exitus dei est i creatura p̄ diligētiaz ℞tualē dicat quo non sunt multe p̄sone in hoc mūdo q̄ hñt gr̄am habitualē: sz de illa operant ita diligenter vt pñt p̄cepta dei z ecclie solū. Verbi gr̄a. Si diceret eis quare nō ieiunatis bis vel ter in septimana. Rāderent. Ad hoc non teneor. Sufficit mihi seruare ieiunia ecclie. Idem de missa audienda quolibz die dicerent: nō obligor nisi in dñica. Idem de opibus pnialibus dicūt: sufficit mihi semel in anno: pz q̄ illa gr̄a habitualis nō erit i tot bonis opibus spiritualib⁹ sicut posset. Tales hñt gr̄az habitualiter ex quo seruant p̄cepta ecclie z dei nihil addunt. De istis dicit xp̄s. Si quis diligit me sīmonem meū seruabit: z p̄r me⁹ diliget eum Et ad eū veniem⁹ z māsionē apō eū faciem⁹. Jo. xiiij. Ideo petit thema. Exi a me dñe. s. tu dñe q̄ es i me p̄ gr̄am habitualiter. Exi a me. s. p̄ diligentiam effectualem: q̄ peccator sum: ad minus venialiter peccam. q̄ non sum ita diligēs i operibus spiritualib⁹ vt oporteret. De hoc auctoritas zacha. ix. Dñs de⁹ sup eos videbit. s. p̄pter virtutē operū celestiū que sunt desup: z exibit vt fulgur iaculus. i. verbū ei⁹. Fulgur facit tria: illuminat i flāmat: z timorē inducit. Ita gr̄a dei habitualis exiēs p̄ opa spūalia illūinat affectionē. s. ad faciendū opa spūalia cum feruore spiritus. Illuminat intellectuz ad cognoscēdū. Terret tenuitatē terroris penaz inferni. Jō dicit scriptura. Quēcūq̄ pōt facer̄ man⁹. i. virt⁹ tua istāter operare: q̄ nec op⁹ nec rō nec scia: nec sapiētia erūt apud inferos q̄ tu pperas. Eccli. ix. No. in dicta auctoritate ꝫtuor opa q̄ multū placēt deo. sz ex q̄ alia est in inferno nihil sibi ꝑsunt. Primū ē opus. s. cō

struere capellas ecclias: pontes. hospitalia: ꝛ hmõi. Sed si tu p̃cepisti in testamento tuo ista fieri vadis ad infernum. Ista opa non poterũt te iuuare: etiaꝫ si fiant. Scõm est rõ. i. restituuo. respicere bonũ tarũ seu bursam: ꝛ in hac vita restituas. alis nihil valebit ꝓ liberãdo te ab inferno. Tertiũ scientia: ꝛ hoc in elemosynis dãdis: respicit q̃ dent in locis pijs ꝛ necessarijs. Quartum sapientia. i. sapida scientia: q̃ cõsistit dicendo vl faciendo dicere missas ꝛ oões. Qui in istis nõ sentit sapoiẽ negligẽs est. Necvalẽt mitte misse ad liberandũ vnã aiaꝫ de inferno. Jõ dicit. Quodcũq̃ põt manus tua ꝛc. Jõ ille q̃ hꝫ gr̃am habitualẽ petit in themate. Exi a me ꝛc. ac si diceret Dñe tu in me es ꝓ gr̃am habitualẽ. iõ exi a me ꝓ effectuz diligentie in opibus spũalibus. Dico tertio q̃ est exitus dei in creatura ꝓ vtilitatẽ primalẽ. Sunt ei aliq̃ in quibus deus habitat ꝑmor scõo mõ supertius dictis: sed no curãt de salnatione nr̃i: seu de alia vtilitate de q̃bus dicat hiero. ad paulinũ in plogo biblie. c. uij. Sancta quippe rusticitas solum sibi ꝑdest: q: non curãt de alijs cuz tñ deꝰ mãdauit vt quilibet curet de ꝓximo vt de se. Eccli. xvij. Deꝰ mãdauit vnicuiq̃ de ꝓximo suo. Jõ talis petit i themate dicẽs. Exi a me dñe. i. ꝓ vtilitatem ꝓximalẽ: vt ꝓximis meis possim ꝓficere Auctoritas. In tpe exitꝰ tui dutribue hereditatẽ tuã. Eccũ. xxxiij. .s. diuidẽdo cũ ꝓximis idigẽtibꝰ: nec timeas depauperari ꝓpt elemosynas: imo magis abũdabis. Predicatio ei est magna elemosyna q̃n fit ꝓ deo: ꝛ nunq̃ ꝑdicatoꝛ deficiet materia. Jta ẽt est de diuitijs: q: deꝰ dat abũdanter illis q̃ libenter dãt elemosynas: q: deus nõ põt vinci a creatura per mtiam. Dicat de opibꝰ mie erga pauperes: ꝛ talibus dicet xp̃s in iudicio gñali Uenite benedicti patris mei ꝛc.

¶ Dñica q̃nta. Secundum sensum allegoricũ de alabus. Sermo. v.

Conclusserunt piscium multitudinẽ copiosaz Luc. v. ad literam. Sed ego iuxta intellectũ allegoricuz vel spiritualem volens nunc declarare hoc verbuz de alabus purgatoꝛij ponã tres conclusiones. Prima q̃ purgatoꝛium est sicut carcer in q̃ claudunt homines debitis obligati: cum ꝛ ꝓcluderi. Secunda q̃ ad purgatoꝛium nõ vadit nisi xp̃iani baptizati: cuz ꝛ piscũ. Tertia q̃ q̃ vadunt ad purgatoꝛium nõ stabunt soli: sed sunt bene sociati: cum dicatur multitudinem copiosam. Prima ergo ꝓclusio est q̃ purgatoꝛiũ est sicut carcer in q̃ claudunt homines debitiz obligati. Sicut i carcere ciuitatis claudunt aliq̃ties aliquis ex debitis ꝛ q̃sq̃ satisfecerit vel alij ꝓ eis. Jta est de purgatorio q̃ est in corde terre: de igne ꝛ de flãma pura: q̃ supnaturalr̃ ꝑtute diuina affligit alias q̃ ꝓ debitis soluẽdis ibi claudunt q̃ stabunt ibi quousq̃ soluerint ipe vel amici eoꝝ. Jõ dicit. Conclusserunt supple angeli ministri ꝛ executores diuine iustitie. De ista ꝓclusiõe dicit hieremias in pſona alie existẽtis in purgatorio. Cõclusit vias meas lapidibus q̃dris ꝛ semitas meas subuertit. Threnoꝝ. iij. Nota lapidibꝰ q̃dris. Q̃n ortus vel vinea clauditur lapidibus rotũdis paries diruit: ſz si clausura fiat ex lapidibꝰ q̃dris nõ ita diruit: q: fortis clausura est. Et signat penam purgatoꝛij fortẽ ꝛ diur. i: de qua non pñt exire nisi cõpleat penitẽtiã vel satisfiat ab amicis ꝓ eis. Nota semitas meas subuertit. .s. ꝓuisionez bonũ ꝓpositũ: ꝓfessionẽ restitutionẽ remissionẽ: renuntiationẽ: elemosynas. Iste sũt semite stricte p q̃s vadimus i hmundo sed in alio mũdo i purgatorio nõ potest aia ire ꝓ semitas istas q: nõ põt facere pniaz meritoꝛiã. De isto carcere purgatoꝛij dãs ꝓsiliũ cuilibz nr̃z xp̃sdicit Esto ꝓsentiẽs aduersario tuo dũ es cũ eo i via ne forte tradat te aduersarius iudici iudex tradat te ministro: ꝛ i carcerẽ mittar. Amẽ dico tibi nõ exies inde donec reddas nouissimũ q̃drantẽ. mat. v. Not. nouissimũ q̃drantẽ. i. obolũ signat minimã cpã soluẽdã. No. Esto cõsentiẽs aduersario tuo. Aduersarius ẽ hmo diuinꝰ q̃. .s. aduersat sensualitati nr̃e n̄ tñ rõni: q: iudicat q̃ ꝑceptũ dei ẽ bonũ ꝛ ꝓgruũ: ſz sensualitas ad malũ inclinat ad supbiã: auariciã luxuriã ꝛc. iõ apls. cõdelector: legi dei ſz interiorẽ hoiez. Video ãt aliã legẽ i mẽ

uis meis repugnãtem legi mẽtis mee. Ro.vij. Nota cito dũ es in via. Rõ: qz in alio mũdo nõ est remediũ. Ne aduersa-rij.s. ꝺbũ dei te accuset. Qz sicut abbas vel prior corrigit fratrẽ delinquẽtẽ. Ita xps in iudicio. Et dicet q̃s es tu: mdebit Dñe ego sum xpian⁹ cleric⁹ vel religio-sus. Et xps. Ecce legẽ quã dedi tibi ꝛc. ꝛ sm illã iudicaberis. Auto. Qui spernit me ꝛ nõ accipit ꝟba mea hz q̃ iudicet eũ Sermo quẽ locut⁹ fuz ille iudicabit eũ in nouissimo die. Jo.xij. Not. Qui spnit me ꝛc. Despicit rex qñ sue ordinationes vel p̃conizationes nõ seruãt. Ita de xpo Jõ dicit q̃ spernit me ꝛc. Ecce aduersa-rius sermo dei. Et iudex.s. xps tradet te ministro. Est nõ. Quis est iste minister q̃ portat aiam ad purgatoriũ. Aliq̃ dixe-runt qꝺ ille minister est diabolus q̃ fecit eã peccare: sed nõ est ver. Rõ quaz assig-nat sctus Tho. est qꝺ aia vadẽs ad pur-gatoriũ in gr̃a dei egredit de cãpo ꝛ cuz victoria: nõ est ergo rõnabile qꝺ diabol⁹ q̃ est victus recipiat aiam victricem. Jõ ab angelo bono portat ad purgatoriũ. Dicit practica. Et dicet sibi ãgel⁹. Amẽ dico tibi: nõ exies inde donec reddas no uissimũ quadrantẽ. Scõa ꝛclo est qꝺ ad purgatoriũ nõ vadũt nisi xpiani bapti-zati. Nõ vadũt illuc iudei nec agareni: nec infideles: ꝛ hoc oñdit cũ ꝺr piscium. Pisces nascũt ꝛ quersant in aqua. Ita xpiani renascunt in aq̃ baptismat⁹: ꝛ cõ uersant in aq̃ lachrymar⁹ p pniam. Jõ dauid vocauit xpianos pisces dicẽs. Pi sces maris q̃ pambulãt semitas maris ps. xviij. No. pisces maris. Ab amaritu dine passiõis xpi aqua baptismatis hz ꝟtutẽ ꝛ efficaciã lauãdi aias. Jõ apls. Quicuq̃ baptizati sum⁹ in xpo iesu in morte ipsius baptizati sum⁹. ad Ro.vi. No. q̃ pambulãt semitas maris q̃tũ ad cõuersationẽ p amaritudinẽ pnie et la-chrymar. Notãde sunt hic due qõnes. Prima quã multi faciũt est ista. Frater qꝺ dicitis in ꝛclusione qꝺ soli xpiani ad purgatoriũ vadũt ꝛ infideles ad infernũ hoc nõ videt ver. Rõ: qz multi infideles sunt q̃ recuperẽt baptismũ si scirẽt tm va tere sz nũq̃ audiuerũt. Nũq̃d excusant. Rñsum est per qõnem quã facit.s. Tho mas. ij. ij. q. x. vbi queritur trũ infidelitas sit pena: an culpa q̃ dicit qꝺ in illis q̃ du bitãt ꝛ vellẽt scire ꝟitatẽ: ꝛ si viderẽt mi racula crederẽt in talib⁹ dicit. s. Tho. qꝺ infidelitas potius est pena q̃ culpa. Si dicaꝝ quare ergo dãnãt. Dico qꝺ ex pctõ originali qõ nõ remittitur nisi p fidez p-priaz vel ecclesie. Jtẽ ex pctis actualib⁹ q̃ faciunt: iõ apls. Sine fide im possibile est placere deo. ad heb. xj. Scõa rñsio ẽ qꝺ tanta est ꝓnaturalitas fidei catholi-ce ad intellectũ nr̃m qꝺ nisi ex pctis pona tur obstaculũ homo credat statim. Au-toritas. Si q̃s voluerit voluntatem dei facere: supple. morali rvinẽdo cognoscere de doctrina mea an ex deo sit. Jo.vij. ꝟ-bi gr̃a. Q̃n aliquis q̃tũcuq̃ sit rudis vi-det magnũ palatiũ statiz cogitat qꝺ ma gnus dñs illud fecit. Ita de palatio hu-ius mũdi ꝛc. Jõ rõ dictat qꝺ de dño suo loquat hõ cũ reuerẽtia. Jtẽ qꝺ q̃libz dñs vult aliq̃s seruitiũ de suis seruitoribus ꝛ sic de aliꝭ preceptis ꝛc. Et qz infideles nõ faciũt dei volũtatẽ. Jõ imputat eis sic ebrius q̃ occidit pr̃em suuz nesciens q̃d facit tñ sibi imputat ꝛ dz puniri: qz nõ est sine culpa: qz nõ debuit inebriari Jta est de infidelib⁹ q̃ inebriantur mali-tijs ꝛ vitijs sicut ille q̃ claudit sibi ocu los cũ manu ꝛ cadit in puteũ: nunqd dã nabit: immo qꝺ sic qz nõ debuit sibi clau dere oculos. Jta est de infidelib⁹ q̃ ma nu malitie ꝺ xpm claudũt sibi oculos. Ideo nõ excusant. Ptz rñsio ad primaz qõnem. Et ꝛcordat pphetia. Nõne ꝟba mea bona sunt cuz eo q̃ graditur recte. Michee. ij. Idẽ de malis xpianis diuun pctis viuẽtibus q̃ pdũt fidẽ ꝛ sic dãnant Autoritas. Bonam ꝛsciam q̃dã repellẽ tes circa fidẽ naufragauerunt. j. ad Ti mo. j. Ergo solũ pisces saluantur. Scõa q̃stio est vtrũ saluant oẽs xpiani. Dico qꝺ non sed illi q̃ pambulãt semitas ma ris. s. facientes pniam de pctis post ba ptismũ factis. Sed est hic argumentuz in oppositũ: qõ facitis vos cõiter dicẽdo Qui crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. Mar. vlt. Si dñs largus cur dispẽ sator auarus. Vos fratres nimis vitam restringitis: dicendo qꝺ opz ꝛ nos facere pniam: conteri de peccatis: confiteri ꝛc. Dicendum qꝺ qui crediderit ꝛ baptiza-tus fuerit habens fidẽ formatã saluus

erit. Sed si talis postea in pctm lapsus fuerit: egeat pnia q̄ est scōa tabula post naufragiū. Pro declaratiōe huius note parabolā de rege q̄ parauit magnū cōuiuiū: z fecit p̄conizari q̄ q̄libet sibi fidelis q̄ hꝫet mal⁹ mūdas comederet in conuiuio. Dicat de ortulano q̄ male lauit manus z postea maculauit. Et fuerat fugatus a conuiuio ꝓpter imūdiciā manuū. Sic est hic nisi manus imūdas lauerit a conuiuio fugabit. Opꝫ ergo ambulare semitas maris p opa pnialia: q⁹ modo vos nō estis baptizati. i. mūdi: sꝫ fuistis hora p̄me sed nōdū erat hora prādij. Jō Esa. Lauamini z mūdi estote ꝛc. Esa. i. Tertia ꝓclusio q⁹ illi in purgatorio sūt bñ associati: cū bi multitudinē copiosā. Si th̄ cōparent ad illos q̄ sunt i inferno bi q⁹ multitudo defectuosa: q⁹ pna alia q̄ vadit ad purgatoriū vadunt mille ad infernū. Duri z p̄sumptuosi difficile corrigunt. Taliū infinit⁹ est numer⁹. Eccls j. Si sāūt cōparent ad illas de paradiso dicet tunc multitudo copiosa: q⁹ pauci sunt q̄ sine purgatorio vadūt ad paradisum. Apli q̄siērūt a xp̄o dicētes. Dñe si pauci sunt q̄ saluant. Luc. xiij. Xp̄s aūt suspirans noluit dicere q⁹ pauci: sed dixit. Cōtendite intrare p angustā portā: q⁹ dico vobis multi q̄rēt intrare z nō poterūt ꝛc. Nota ꝓtendite ꝓmo cuꝫ carne ad malū inclinātē ꝛc. q⁹ hodie est talis ꝓditio mūdi q⁹ q̄ vult ire ad paradisum mlta hꝫ impedimēta: sꝫ q̄ vult ire ad infernum oēs faciūt sibi locū nec impedit ab aliq̄ ꝛc.

De eadem dñica. Sermo. iij.

Docebat de nauicula turbas. Habet hꝫ istō textualr. Luc. v. z officiat in euangelio hodierno. Sermo noster erit de euāgelio ꝛc. Saluet hꝫ go maris. In pñti sermone intendo tenere modum edificatoris domoꝝ qui primo ponit fundamētū firmū z forte: deide superedificat cameras ad habitādū. Ita intēdo facere. Prio ponā fūdamētū fortius celo z terra. s. hꝫba sci euāgelij. De q̄bus xp̄s. Celū z terra trāsibūt hꝫba aūt mea nō trāsibūt. Lu. xxi. Deinde edificabo cameras. i. doctrinas morales. Nota hic hystoriā euāgelij. Cū semel xp̄s esset iuxta stagnū vel mare tyberiadis seu genezareth magna multitudo ppli venit ad eū vt audirēt hꝫbū dei sm q̄d ꝓpheta uerat Esa. dicēs. Fluēt ad eū oēs gētes z ibūt ppli multi. Esa. ij. xp̄s aūt videns tā tā multitudinē: de qua dixit text⁹. Cum turbe irruerēt in eū q⁹ oēs volebant eum tangere: q⁹ virtus de illo exibat z sanabat oēs. Lu. vj. dixit ꝓmo q⁹ mitterēt barcham in mari. Erāt aūt ibi due naues stantes secus stagnū. Piscatores aūt descenderāt z lauabāt rhetia. Et ascēdens in vnā nauim q̄ erat symonis: rogauit eum a terra ducere pusillū. Et de barcha predicauit ppl̄o q̄ erat i litore. Predicabat eis de articulꝫ fidei: de gaudijs paradisi: z de p̄ceptis seruandis: p̄cis vtandis de tribulationib⁹ sustinēdis: de iniurijs remittendis: de penis inferni. Fecit eis pulchrū sermonē z de hoc loq̄tur thema docebat de nauicula turbas. Post sm̄o nē data bñdictiōe ppl̄o volēs soluere petro q̄ accōmodauit sibi barcham dixit. Duc in altum z laxate rhetia vestra in captura. Rñdit et petrus. Preceptor per totā noctē laborātes nihil cepim⁹. q. d. de nocte nihil cepim⁹: quō de die capiemus ꝛc. Et xp̄s fac vt dico. Et petrus in hꝫbo tuo laxabo rhete. Et cū hoc fecissēt cōcluserūt piscū multitudinē copiosam ꝛc. Nota hic lr̄a lr. Petr⁹ cuꝫ sociis suis laborauerant p totā noctē z nihil ꝛcepe rant: z p modico seruitio q⁹ fecerūt xp̄o mutuādo sibi barchā: dñs retribuit sibi magnū salariū. Hic habemus exēplum q⁹ nullus ꝓfidat q⁹ ex suo labore acq̄rat bona tpalia: sꝫ p modico seruitio q⁹ fac xp̄o deo. s. seruādo dñicā magis ꝓficiūt bona sua: cāpus: vinea: grex: oliueta q̄ ex toto labore totus anni. Multi laborant q̄ nihil colligūt: q⁹ male seruant festa. Ecce fundamētū positū. De q̄ apls. Fundamētū aliud nemo pōt ponere ꝓter id q⁹ positū est. Glo. Fides ihesu xp̄i. s. Cor. iij. Nō edificāde sunt camere tres s. virtutes necessarie sm q⁹ xp̄s de nauicula docebat tres lectiones inter alias nobis necessarias ad saluationem. Prima de obediētia gñali. Scōa de pnia sacramentali: tertia de pseuerantia finali. Istas lectiones docebat xp̄s nō solū hꝫbo vt multi ꝓdicatores sed etiā facto. Cepit ihesus

facere ꝛ docere. No. facere primo: deinde docere. Jō thema. Docebat de nauicula turbas. Puma ꝑ virt⁹ seu lectio quā xp̄s ostēdit esse de obediētia gñali. s. q̄ omis ꝛaz religiosus ꝯ clericus tam hō ꝯ mulier obediat decē preceptis. Hoc xp̄s ostendit primo facto q: voluit humiliari p obediētiā patris vsq; ad mortē. Qui cum in forma deiesset ꝛc. Ad Phil. ij. Ecce qualiter ꝓdit facto lectionē, obedientie in re tam dura ꝛ aspera. Jtē ostēdit ꝟbo dicēs. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Mat. xix. Not. si tu. s. dñs vel vasallus: si tu dines vel paup si tu regularis vis ad vitā s. eternā igredi: serua mandata. Noli viuere ex tuā volūtatē sed ex dei eq̄tatē: non ex tuā iclinationē: sz ex dei ordinationē: nō ex tuū sensum: sz ex dei mādatū. seruꝰ volēs obtinere salariū opz q̄ faciat volūtatē dñi sui. Oēs sumꝰ serui dñi ihesu xp̄i ꝛ captiui. Si ꝗ volumꝰ salariuz gloue faciamꝰ eiꝰ volūtatē: nec debemꝰ ꝓ vlla re facere ꝓtra eiꝰ mādata. Jta est obediētia generalis ad oia mādata dei. ex hoc acquirit hō regnū celeste. Rō: naz clausura ꝟtios motus hz q̄ vno motu claudit: alio aperitur. Mō: videamus ia nuā paradisi quo motu clausa fuit motu inobediētie ade: q: de dextera dei fecit motū vsq; ad sinistrā ꝓpue volūtatiz nō obediēdo deo: ergo si porta paradisi dz nobis aperiri ꝑ motum ꝟtuz hz aperiri s. de sinistra ꝓpue volūtatis ad dexteraz diuine volūtatis: facere eñ debemꝰ dei volūtatē magis ꝯ ꝓpriam. Verbigra. dicēdo ego sum inclinatus ad superbiā: sed vos dñe vultis ꝛ precipitis humilitatez. Jdeo dñe volo humiliari. Jdez de alijs peccatis. Nō credatis q̄ gloria paradisi obtineat genere: dignitate: dñio: sciētia: pulchritudine: ꝛ fortitudine imo si dicat aia xp̄o in iudicio particulari. Dñe ego fui de magno genere vel fui magnꝰ dominꝰ in alio mūdo. Jdeo etiā fac me dominū in isto. Dicet xp̄s. verū est q̄ ego te feci magnū dñz: sz male vsus fuisti faciēdo iniusticias: ꝛ sic de alijs. Jdeo xp̄s dixit. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Jsta est obedientia gñalis. Scō docuit xp̄s de pnia sacramētali. Prio operē q: tota vita xp̄i fuit pnia: semp ieiunabat: q: nisi semel i die comedebat: nec legitur comedisse carnes vnq̄ nisi de agno paschali. Scō docuit ꝟbo: di. Pniam agite appropinq̄bit enī ꝛc. Mat. iiij. Jtez nisi pniam egeritis oēs simul peribitis. Luce. xiij. Sacramētalis pnia ꝓsistit in ꝗtuor. Primo in cordis ꝓtritiōe: scō in ꝓpositi emēdatiōe: tertio in oris cōfessione: quarto in operis satisfactione. Si ꝓdidimꝰ regnū dei ꝑ inobediētiā isto mō possumus ipsuz recuperare ꝑ pniaz sacramētalē. Facite fructꝰ dignos pnie. Luc. iij. vbi dicit glo. q̄ fructꝰ digni pnie sunt q̄ñ pnia ꝯrespōdet peccatis sicut medici faciunt medicinas ex infirmitates. Verbi gratia. Si peccasti corde ꝑ mala desideria pectias cor q̄nq; digitis q: ex quinq; sensib⁹ quasi q̄nq; instrumētis corde peccamus. Jtem si peccasti ore mentiendo diffamādo: te laudādo: vel alios ꝓtra deū loquēdo: digna pnia ē orare: ꝓcutere os cōfiteri ore quasi te diffamādo: idem de alijs partibus corpis. Ecce ꝟre dicit. Facite fructꝰ ꝛc. Tertio docuit nos xp̄s de persecutiōe finali opere. Primo q: semper perseueraut etiā in cruce: sz detrahere sibi ꝛc. Etiā docuit nos ꝓseuerantiam ꝟbo, dicēs. Qui ꝓseuerauerit vsq; in finē hic saluus erit ꝛc. Mat. x. modicū valeret obediētia generalis: ꝛ pnia sacramētalis nisi esset ꝓseuerātia finalis. Multi incipiūt bñ ꝛ feruenter: sed accidit eis vt aque calide que paulatim frigescit ꝯtū cū q̄z esset calida si ab igne ammoueatur Jō xp̄s. Nemo mittēs manuz ad aratrū ꝛaspiciēs retro aptꝰ est regno dei. Luc. ix. Aratrū est pnia q̄ arat terrā corporis vt faciat fructū meritoꝝ ꝛ virtutum: cui apponit manus q̄ hō incipit. Jō nō dz q̄s respicere retro. s. dimittēdo q̄ icepit sz augmētare nō solū opa: sz ēt feruorem spūs: sz multi decipiunt quorū ꝓseuerantia impedit: cogitādo simul totā eoꝝ vitā futurā ꝛ sic venit eis tedium. Jō non dz sic incipi: sz ꝑ partes q̄libet die cogitare videamus hodie qualiter me habui ꝛ dicere. O video q̄ in multis defeci: sz cras volo icipere ad seruiēdū deo: ꝛ etiā cras in sero inuenietis vos defecisse. Et sic antiq̄tus sancti patres ꝓseuerabāt q̄si faciēdo cōputū q̄ nō debebāt viuere nisi vna die dicit. Dauid de se. Et meditatꝰ sum nocte cū corde meo ꝛ exercitabar: ꝛ scope

bā spm̄ meū. Et dixit nūc cepi. ps. lxxvj. Ideo quidā sctūs pr̄ volēs aliquos idu cere ad pniam dixit: q̄ fuit quidā hō hā bēs cāpū plenū spinis: ad quē mittebat filiū vt purgaret campū: qui videns cā pū taz magnū quasi desperat⁹ comede bat: z posuit se ad dormiendū. Ita de vi ta nostra q̄ est vt cāpus magnus plenus spinis ꝛc. Ecce quare dicit. Nemo mit tens manum ꝛc. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo quart⁹.

PEr totam noctem laborātes nihil cepim⁹. Habe tur ꝟbū istud originaliter. Luc. v. z recitatiue i euangelio cur rētis. Dñice ꝟbū ꝓpositū dat mihi occa sionē z moniū p̄dicādi z declārādi ma la z defect⁹ q̄s hz psona q̄ exīstit in pct̄o mortali: vt ab eis recedatz z ad bonā vi tā redeatz. Sz vt gr̄a dei sit nobiscū sine qua nihil facerem⁹. Salutē ꝟgo maria Ad lr̄am hoc est ꝟbū piscatoꝝ q̄ labora uerūt p totā noctē z nihil ceperūt. Jō di xerūt. Per totā noctē laborātes. s. piscā do: nihil cepim⁹. Sz ego volo ptractare hoc verbū ām intellectū allegoricū z spūa lē: ita q̄ thema sit ꝟbū pct̄oꝝ in petis de cedētium: qui q̄s sunt in alio mūdo reco gnoscētes se dicunt. Per totā noctem la borantes ꝛc. Pro cuius declaratiōe sci ēdū q̄ q̄diu persona est in petis in mala vita nō cognoscit suos defectus: nec ma la nec pericula i quib⁹ est q̄ corrigere se sed lete comedēdo bibēdo: saltādo: ridē do transit. Recte tali accidit vt homici dis z latronib⁹ q̄ letant z appreciāt se de malo qō faciunt. De q̄b⁹ dicit scriptura. Letant cū malefecerint z exultāt in reb⁹ pessimis. Prouer. ij. Sed q̄n sunt capti z cathenati z ad furcā sniati: tūc cognoscūt mala z pcā q̄ fecerūt z petūt pfessiōē: re mittūt iniurias satisfaciūt ꝛc. q̄n habēt penā cognoscūt culpā. Jō Greg. Oculos q̄s culpa claudit: pena aperit. Ita recte est de pct̄oribus q̄diu manūt i hoc mundo delectāt de solatio: i solatiū: sz q̄n moriū tur z vidēt ifernū eis paratū: vidēt q̄ pdi derūt ola bona diuitias: honores: z di gnitates z vidēt q̄ nō habebūt gl̄iaz sed penā eternā. Tūc dicūt. Per totā noctez i. huius vite laborātes nihil cepim⁹. iō hoc ꝟbū est plāct⁹ pct̄oꝝ: q̄ in morte pauper se inuenīt ꝓz thema. Si volum⁹ p̄dicta ꝟba bñ cogitare i dictis ꝟbis ostendunt nobis de vita pct̄oꝝ tres ꝓditiones male Uita em̄ pct̄oꝝ habet tria incommoda.

Uita antē pct̄oꝝ est primo crudeliter tenebrosa: ibi per totam noctem.

Scō penaliter dolorosa: ibi laborātes.

Tertio finaliter ifructuosa: ibi nihil cepimus.

¶ Dico p̄mo q̄ vita pct̄oꝝ est crudeliter te nebrosa cū ōr̄ p totā noctē sine lumie cha ritatiz z gr̄e sūt pct̄ores. Hoc declarat sic Quicq̄ defect⁹ accidūt psonis in nocte te nebrosa ābulātib⁹. Prio q̄ nō cognoscūt se ad luiciē: imo dicūt q̄s estis vos. Scō q̄ leuiter ipingūt q̄n nō hñt cārītatem. Tertio q̄ si terra sit lutosa leuit maculant. Quarto q̄ leuit vn⁹ pdit aliū: q̄ nō vidēt. Quinto tūc hō vadit dubitādo et palpādo. Istos q̄nq̄ defect⁹ inuenietis in psona q̄ ꝓsistit z viuit inpctis mortalib⁹ q̄: p̄mo pdit cognitionē psonaꝝ p superbiā. Erāt duo magni socij. Et vn⁹ ascen dit in honores z dignitates: altero rema nēte in pauptate: q̄ q̄n venit ad aliū nō cognouit eū. Fr̄ german⁹ fratrē germa nū: amic⁹ amicū: filiu⁹ pr̄em nō cognoscit ꝓpter superbiā: imo abnegabit eū: q̄: in te nebris ābulāt. Pctūm est nō honorare pa rētes nec eis subuenire. Ecce pria ꝓditio pct̄oꝝ. De his scriptura dicit. Qui dicit pr̄i suo z matri sue nescio vos z fratrib⁹ suis ignoro illos. Deut. xxxiij. Sopho. j. Ambulabūt vt ceci: q̄ dño peccauerūt Scā ꝓditio ē: q̄ pct̄ōr ipingit: marie p auaritiā in lapidē frigidū z durū sine cō passiōe primi. Jō de auaro ōr. Cor eius in durabit q̄si lapis: z stringet q̄si malleatoris incus. Job. xli. O quot ipingūt hec q̄n ōr eis a ꝓfessore: facitis vsurā. Rñdēt nō pr̄. Et confessor. Qualr mutuatis. pr̄ x. florenos p. xij. Et cōfessor. Et nunquid hoc est vsura. Nō pr̄: q̄ de mea pecunia cū qua possem lucrari accipio lucrū ꝛc. Ecce nox obscura z tenebrosa. Jō faciaz vobis lumē. Dicatis vos vsurarie. Estis vos dñs pecunie: vt panis vini ꝛc. Certū est q̄ nō: q̄ thesaurari⁹ regis nō est dñs pecunie regis: sz dispēsator: z si male dis pēsat pecuniā regi suspendit a rege. Ideꝝ de diuitib⁹ nō sūt dñi pecunie: q̄ dñi est

terra ⁊ pleni.ei⁹ ⁊c. Vos dñi estis the saurarij ⁊ dispēsatores: ⁊ de oib⁹ teneimi nistrare ꝓputū deo: ō pecuniis: pane vino oleo lana ⁊ frumēto ⁊c. Q̄lr acq̄situri ⁊ expēdituri. Dispēsator regis ꝑt sibi retinere necessitatē sz nō ad vanitatē sed dz dare alijs ꝓ ratione. Ita debetz vos facere sed mihi miseri frāgūt sibi: collū p vsuras: furta: rapias: retētiones: de solutēdis bonis oblationib⁹ ⁊c. iō ꝺ̄t scptura. In via nunc nō eas ⁊ n̄ offendes i lapides: nec credas te vie laboriose. s. auaricie: ne ponas a ie tue scādalū. Eccl. xxxij. Tertia ꝓditio q̄ leuit̄ macul̄at sic pctōres leuit̄ macul̄at ꝓ lutū luxurie. non videt viā nec cogīscit pctm̄: imo dicit. Et q̄ pctm̄ ē: ego nō baboo vroē: nec ipa vitz ⁊c. Dico q̄ ē rōsio ⁊ excusatio frivola. Nūq̄d si cū filia regis fornicatione ꝓmitteres regi placeret. Si ēt rex tradit eā tibi i vroē: hēas solatia cū illa. Et si ꝺ̄ ist ē tā magnū pctm̄: q̄d dicit⁹ maritatis: ꝓsanguineis: ꝓmrib⁹ tales ad ꝓfundū inferni descendūt. De talibus ꝺ̄t ꝺ̄. Ipsi obligati sunt respicitēdo mlieres ⁊ ceciderūt. ꝑs. xix. Sic. Nō iz inquem q̄ nō iz ꝓcupiscit. Et ceciderī i lutū luxurie. Quarta ꝓditio ē q̄ ꝺ̄ nocte leuit̄ vn⁹ lecit alū. Ita ēt i pctōrib⁹ accidit ex pctō ire leuit̄ offendūt se mutuo: q̄ i nocte tenebrosa hō nō videt alū. O dices tu. i. mo videbo eū. Probo q̄ non. Nā si cor̄ te vidisses imaginē xpi vl̄ ꝟ̄gis si pcussisses eā nisi esses ifidel. Mō ꝓpria imago dei ē hō. Ad imaginē q̄ppe ꝺ̄i fact⁹ ē hō. Ecc̄. xv. Iō si vidisses hāc imaginē nō pcussisses eā ꝓpter honorē dei. Quita ꝓditio est q̄ in nocte hō vadit hinc inde pal pādo ⁊ dubitādo. Ita q̄ ē in pctō: q̄ pua bona opa facit: ⁊ cū tedio facit ea q̄ dei sūt. Ecce defect⁹ q̄ sunt i vita pctōis ad instar illi⁹ q̄ vadit de nocte. iō ꝺ̄t. Posui sh tenebras. s. pctō⁹ ⁊ culpas i vita tua ⁊ fctā ē nor. s. tenebrosa ⁊ obscura: i ipsa ptrāsibūt oēs bestie sylue. i. pctōres: q̄ vt bestie regunt sensualitate. ꝑs. ciij. Dico scdo q̄ vita pctōis est penal̄r dolorosa: ubi laborātes. Hoc declarat sic. Q̄libet pctm̄ mortale q̄ est ꝓtra rationē ⁊ intellectū affert peccāti penā ⁊ dolorē: etiā in hoc mūdo sm Aug. in li. ꝓfessionum. Sicut si aliq̄d sit in domo tua ꝓtra tuā voluntatē: illō affert tibi dolorē. Ita q̄n̄ sit pctm̄ mortale: q̄ sit ꝓtra iudiciū rōnis ⁊ intellect⁹: q̄ est dñs domus ꝓscientie. iō tristatur. Nā iz a dextera videāt ⁊ delectent pctōres: tm̄ adintra tristāt ex remorsu cōscientie. q̄ remorsus ē dolor ⁊ pena: q̄ anima. s. caro ꝺ̄ volūtatē suā facit illō. ꝺ̄ Nōne est ibi pena q̄ anilla tua faceret aliq̄d i domo tua ꝺ̄ tuā volūtatē. Ecce q̄liē vita pctōr⁹ ē penal̄r dolorosa. iō Aug. Justisti dñe ⁊ ita ē vt ois aius ꝺ̄inat⁹ pena sit sibi. Per oppositū ꝟ̄tutes affert delectationē etnā sm ꝓm: q̄ tūc sit in domo cōscientie sm volūtatē dñi. s. intellect⁹: ⁊ etnā sm volūtatē dñi. s. rōnis. Magna delectatio est dño ⁊ dñe dom⁹ q̄n̄ filij: hui ꝺ̄cille vel filie nō facūt aliq̄d nisi iuxta volūtatē eor. Ita ꝺ̄ nobis quor filij sūt sensus filie potētie a ie vel cogitationes: seruus corp⁹ ancilla ē caro. Magna delectatio ē homini q̄n̄ oēs ist obediūt dño. i. intellectui: ⁊ dñe. i. rōni. iō dicit ꝓhs. Signū aūt generati habit⁹ est delectabil̄r operari. ꝟ̄bi gr̄a. Si ꝓ honore dei placz tibi ieiunū signū ē q̄ ꝟ̄t⁹ abstinētie est intra te. Si oro. signū est q̄ in te est ꝟ̄t⁹ deotionis. Si sepatio⁹ mulier⁹: signū est q̄ ꝟ̄tus castitatis est intra te. Si cilicijs vl̄ alia corporis afflictio signū est q̄ in te est virtus pnie. ⁊ sic de alijs. Eris quasi ortus irriguus: ⁊ sicut fons aq̄rū cui⁹ nō deficient aque: ⁊ edificabūt i te deserta seculorū. Esa. lviij. Fons gr̄e dei q̄ est in qualibet p̄sona bona ⁊ ꝟ̄tuosa rigat sensus ⁊ oēs potentias. Oppositū est de pctōribus: q̄ si rident adintra: tm̄ aditra ala tristat: conscientia remordet. Sz mō nō cognoscūt: sz cognoscēt q̄n erūt i inferno ⁊ cruciabunt. Tūc cū cecitatis oculis videbūt gloriā bonor⁹: ñ ad delectationē sz ad augmētationē pene: vt ꝺ̄ famelico videāt mēsā paratā escis plenā ⁊ nō ꝑt hr̄e: cruciat magis. Videntes gloriā. s. bonor⁹: turbabunt timore horribili ⁊ mirabunt in subitatiōe insperate salutis: gemētes pre angustia spūs ⁊c. Sap. v. Ecce laborantes. Iō sancta scptura dat remedium dicēs. Nec credas te vie laboriose. Eccl. xxxij. Glo. peccatores: q̄ pctā cū magno labore fiunt sicut furta: opera aūt mie fiunt delectabiliter. Idē ꝺ̄ luxuria adulteriū cū magno labore: timore ⁊ periculo fit. Castus aūt delectabiliter viuit: ⁊ sic de alijs. Iō dicat

Nec credas te vie laboriose ne pōas aie tue scādalū. Eccl.xxxij.nō aplūs. In laboribus plūmus. ij. Cor.xj. Dico qō tertia mala ꝓditio quā habet vita peccatoꝝ est ꝙ est finaliṫ infructuosa. Jō ōt nihil cepimus. qz pctōres in alia vita nihil reportāt ꝑmij aut mercedis ex operibus q̄ fecerūt: qz q̄diu ꝑsona est in pctō mortalu etiā si faceret oīa bona opera mūdi: reiunia: magnas oīones: largas elemosynas ꝛc. nihil sibi ꝓficūt ꝓ alio mundo. Licet eīm deus pro quolibet bono opere det solutionē: tñ peccatoibus soluit in hoc mundo de his q̄ faciūt dat eis diuitias: honores: dignitates: officia ꝛbenefitia: pacē: sanitatē: filios: lōgā vitā: amorem dīoꝝ. ꝛ qō est maius bona opa ex genere: qz illis bonis operibus extrahūtur de peccato nonnūq̄s pctōres. Jdeo bona opera non sunt dimittenda qñ sentis te esse in peccato mortali: qz tūc sunt magis necessaria: vt illis mediantib⁹ ereas pctm̄. Sz ꝓ his opib⁹ nihil dabiṫ tibi in alio mūdo. Rō: vos scitis ꝙ rami⁹ arboris nullā ferutē hz nisi a radice: nō facit fructū nisi q̄diu ē in arbore. Si vero scindaṫ ab arbore: nō facit fructū: qz remota cā remouet effect⁹. Jta in ꝓposito radix siue trūc⁹ arboris vbi est tota ferꝛ⁹ est xp̄s saluator noster. Nos aūt sum⁹ rami siue palmites: q̄diu manem⁹ in radice ꝓ verā credētiā ꝛ ꝓpriā obedientiā: ꝛ ꝓ gratiā facim⁹ fructū meritoꝝ: qz tūc q̄cq̄d facim⁹ est meritoriū. Si aūt ramus aliqs abscindaṫ securi diaboli q̄ est tentatio ꝓ ꝑsensum peccati mortalis: a trūco. i. xp̄o factū est: iā nō pōt facere fructū meriti: sed de⁹ est adeo pi⁹ peccatori: ita ꝙ si facit aliqua bona opera: satisfacit sibi hic Ecce rō quare dico ꝙ peccatoꝝ vita est finaliter infructuosa. Autho. clara. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi māserit in vite: sic nec vos nisi in me māseritis. Ego sū vitis: ꝛ vos palmites. Qui manet in me ꝛ ego in eo: hic fert fructum multū: qz sine me nihil potestis facere. s. meritorie. Jo. xv. Qualis dolor est pctōꝝ q̄ mouṫ: ꝛ nihil inuenit ibi. Sicut mercator diues qui oia posuit in naui ꝛ periit: solū remanet ꝑsona sua: q̄ ē vltra mare ꝛ nihil hz. qualis dolor ꝛ desperatio? Jta de peccatore q̄ in hoc mūdo est diues: ꝛ oēs nauigamus ad aliū mūdū q̄ alia est i portu ꝛ in ripa ꝛ nihil inuenit de bonis: qualis desperatio ē sibi q̄ ōt sibi a xp̄o. Et vbi sunt bona que dedi tibi? Rñdet. Totū est ꝓditū: et qz ibi nō possunt aliquid lucrari: remittūt ad hospitale miseroꝝ ad infernū. Sz q̄ rami sunt arbori xp̄o ꝙiuncti ꝓ fidē ꝛ obedientiā: ita ꝙ mallēt citius mori q̄ consentire: tūc congregāt magnū thesaurū q̄ est ibi: inuenit magnū thesaurū de q̄ viuiṫ eternaliter. Jō dicit xp̄s. Operamini nō cibū q̄ pent vt sunt opera mūdana sed q̄ remanet in vita eterna quē filius hominis dabiṫ vobis. Joā. vj. Nota piscatores q̄ in rethe suo ceperint cōchas ꝛ multa talia ꝛ immūda: tñ q̄ nō recepe rūt finalē fructū dicūt doletes: nihil cepimus sic de pctōib⁹. Jdeo ōt scīptura. Vacua ē spes illoꝝ. s. pctōꝝ: ꝛ labores eoꝝ sine fructu ꝛ inutilia opa eoꝝ. Sap. iij.

¶ De eadē dīnica. De epla. Sermo.

BEnedictionē hereditate possideatis. Habeṫ verbum istud textualiṫ ꝑma cañ. Pe. ca. iij. ꝛ recitatiue in epla currētis dīnice. Hoc ꝙbū est vna breuis ꝛ deuota oratio bti aplī quā facit ꝓ nobis desiderās nostraz saluationē di. Rogo deū vt bñdictionē. s. celestē hereditate possideatis. Hoc ꝙbū bñdictionē indiget declaratiōe. Pro quo sciēdū est qō glia celestis ōt bñdictio. Rō. Qñ deus facit aliquid: non credatis vos ꝙ illud faciat laborando manibus: nec ambulando pedibus: nec se mouēdo quēadmodū vos: sz sua operatio est sua locutio: suuz dicere ꝛ suū facere. Uerbi gratia. Qñ fecit lucem nō laborauit: sz solū ꝺixit: fiat lux: ꝛ facta fuit: quia suū dicere est suum facere. Jdē de celo: de stellis ꝛc. Non facit vt magister operis: qui quando facit arcam: ponit fundamentū ꝛc. Sed dixit fiat firmamentū: ꝛ factū fuit. Jō dauid. Ipse dixit ꝛ facta sunt: ipse mandauit ꝛ creata sūt. No. similitudinē de magnis dīnis qui mandando operantur. Si volunt capere criminosuz. nō oportet regē se mouere nec ipm capere nec suspēdere criminosuz: sed mandare ꝙ capiatur ꝛc. Jdē de oge mie: nō opz regē aperire bur

ſam ⁊c.ſz ꝑ papere theſaurario. Quãto ꝯ magis de⁹ cui oia ſũt ⁊ ſubſunt ⁊ obediũt Jdeo dicit ſcptura. Omne qõ voluerit facere: ⁊ ſermo illius poteſtatis plenus eſt. Eccl'. viij. Oꝑs ẽmo tuus dñe: non opz ipſuz niſi loqui. Ex iſta declaratione qñ deus extrahit aiam de hoc mũdo ⁊ collocat eaz i paradiſo; ⁊ imponit ſibi diadema: qũo credit⁹ faciat nõ laborãdo ſed ꝑapiendo dicat michaeli. Talis religioſus: clericus vel laicus ſeruuit mihi diligẽter ⁊ ſancte. iõ collocetur ⁊c. Et factum eſt. Etiã i iudicio generali, qñ dabit gloriam bonis: ipſa donatio gloue ſeu operatio dei in dãdo gloriã ỽ benedictio. i. bona dictio ſiue bona locutio: qñ dicet. Venite bñdicti patris mei: poſſidete paratum vobis regnũ a ꝯſtitutione mũdi. Matt'. xxv. Ecce qualiter gloria celeſtis ỽ bñdictio. de iſta dicit the. ptz the. Mõ videam⁹ q̃ ſunt ꝑſone q̃ iſtã benedictionẽ hereditate ꝓſequuntur. Amore veſtri ego queſiui ⁊ inueni in ꝑo. Dñi eſt terra in duobus ℞ſibus vbi dicit dauid. Innocens manib⁹ ⁊ mũdo corde: q̃ nõ accepit in vano aiam ſuã: nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo. hic accipiet bñdictionẽ a dño ⁊ miam a deo ſalutari ſuo. Ubi ponunt quatuor ꝓditiones ꝑſonaꝝ que benedictionem hereditate poſſidebunt.

Primo pueri omnino innocentes.
Secũdo peccatores vere penitẽtes.
Tertio ꝑſone bone bene obediẽtes.
Quarto tribulati ⁊ patientes.

Quilibet iſtoꝝ habebit bñdictionẽ glorie celeſtis. q̃ de eis dicit The. Benedictionẽ hereditate poſſideatis. Dico ꝓio q̃ habebũt benedictionẽ glorie. ſ. pueri innocentes: qui nunq̃ peccauerunt. Innocẽtes ſunt in corde: q̃ nũq̃ peccauerũt nec habuerũt malas cogitatiões. In ore q̃ nũq̃ direrũt malũ verbũ: nec mẽnẽdo nec iurãdo. Innocẽtes in oculis: auribꝰ: manibꝰ: in gutture: manibꝰ: ⁊ pedibꝰ: ⁊ in toto corpe: q̃ nũq̃ peccauerũt. Iſti ſunt totaliter innocẽtes qñ moriunt ſtatum habẽt bñdictionẽ celeſtis glie. Jõ Dõ. Gratiã ⁊ gliaz dabit dñs. Nõ priuabit bonis eos q̃ ambulãt i innocẽtia. Sed diceret aliq̃s. Frater qũo vocaꝝ vos illos pueros totaliter innocẽtes: ⁊ nũq̃d ꝑſona q̃ pa ⁊ ẽtib⁹ ſuis dat tribulatiões: ⁊ iſert malũ ⁊ triſtitias: ꝓcula ⁊edia: q̃ nõ ꝑmittit eos dormire: ſed ploꝛat ⁊c. nonne nocẽs eſt ⁊ peccat? Rñſio. Dico q̃ ſunt totaliter innocẽtes: nec de ꝑdictis hñt culpaz: nec pctñ: q̃ dolor partus ꝓuenit mulieribus ex pctõ eue quia ex fructu arboris peccauit, ⁊ fecit contra deum: iõ de⁹ fecit cõtra eam ⁊ oẽs filios ſuos: vt in fructu ventris punirenꝰ cum labore portarent: ⁊ cũ dolore parerẽt: ⁊ cũ tedio nutrirent. Jdeo patet error dicẽtiũ q̃ creatura noviter baptizata ſi mouꝛ tranſit purgatorium ex dolore matris. Hoc eſt erroneũ: q̃ iudeus baptizat⁹ ſi mouꝛ anteq̃ peccet ſine purgatorio euolat. De iſtis dicit iob. Saluabiꝰ innocẽs: ſaluabiꝰ aũt mũdicia manuũ ſuaꝝ Job. xxij. Nota mundicia manuũ ſuarũ. Diceret hic aliquis ſi pueri innocẽtes ſaluanꝰ ꝯ etiam illi q̃ moriunꝰ ante baptiſmũ ſaluãꝰ eadẽ rõne: q̃ nũq̃ peccauerũt nec corde cogitando: nec ore: nec manib⁹ ⁊c. Huic queſtiõi tacite iaz rñdet iob cũ dicit. Saluabitur aũt mundicia manuũ ſuaꝝ. Ecce baptiſmus qui mũdat ab immũdicia ſua quã recipit ab illa generatiõe. Nota imago que cadit in luto nõ poneretur in altari niſi pr⁹ lauareꝰ. Sic eſt de hoie in quo eſt imago dei q̃tũ ad aiam quã fecit de⁹ vt ponaꝰ in tẽplo paradiſi. Sed veniens in hunc mundũ cadit in luto in illa vilia bruta generatiõe carnali. Quia ſi aliter veniret nõ haberet originale. Jõ ibi recipit illã maculã. iõ non põt intrare paradiſum quouſq̃ eſt mũdata aqua baptiſmi. iõ dicit xp̃s. Amen amẽ dico tibi: niſi q̃s renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpũſctõ: non põt introire in regnũ dei. Jo. iij. Not. hic qñ aia nõ baptizati venit ad paradiſuz vel ad portã paradiſi: q̃d ỽ ſibi a xp̃o? Ecce ℞re dicit Job. Saluabiꝰ innocẽs ſaluabit aũt mũdicia manuũ ſuaꝝ. Sicut habem⁹ duas man⁹: ita habemus duas ſubſtãtias: aiam ⁊ corp⁹: iõ dicit. Saluabiꝰ mundicia. i. per mundiciã manuum ſuaꝝ: tã corporis q̃ aie: q̃ pctñ originale nõ ſolũ tangit aiam: ſz etiã corpus totum eſt infectũ: tã ſenſus corporis q̃ voluẽtie aie: ſed per baptiſmũ mundanꝰ. iõ xp̃s. ꝑs. xxiiij. Innocentes ⁊ recti adheſerũt mihi. ſ. in gl'ia: q̃ ſuſtinui ⁊c. ſ. paſſionem quã tu pater ordinaſti: cui⁹ virtute

saluauit. De q̃libet istoꝝ dr. hic accipiet bñdictionẽ a dño. Nota qñ isti pueri sũt in extremis demones venisse explorãtes si possent aliqz recipere. Sed xps de celo dat eis bñdictionẽ: z demones fugiunt. No. z miaz a ꝺo salutari suo: qz tũc pueri misericorditer liberãt a mꝰ miseriis quas hñt. Pria est ignorãtia a q̃ liberãt tũc qz stati apiũt eis liber z sciũt oia: et cognoscũt se z parẽtes. Scda est modicitas vel puitas: sed statim aia separata a corpe hz tãtã magnitudinẽ vt gigas. Tertia ẽ impotẽtia qz nesciũt ire nec se mouere sz stat⁹ qñ sunt in celo habẽt tantã potentiã: q nec gigas nec leo habẽt tantã potẽtiã ecce miam quã accipiẽt. In istis ergo complet ciatio Petri ꝺicentis. Benedictionẽ hereditate possideatis. Dico secundo q obtinebũt benedictionẽ ꝛc. peccatores ꝯe penitẽtes. hoc tangit nos: qz licet fuerimus innocentes z mundati p baptismum: tamen extũc amisim⁹ millies illã innocẽtiã ex peccatis que fecim⁹ cõtra deũ: contra virginẽ mariã et sãctos contra aiam z pximos. Ideo iam nõ possumus per viã innocentie paradisuz intrare propter hoc deus ordinauit viaz penitentie. s. ꝺolere z contẽri de peccatis cũ ꝓposito nõ redeũdi: ꝓfiteri z satisfacere. Isto mõ possum⁹ habere bñdictiones glie, hoc tãgit ꝺñs cũ ꝺr. mũdo corde. s. p pniaz, hic accipiet bñdictionẽ a dño. Sz est hic argumẽtũ. Diceret aliq̃s. ff quõ ex mũdicia cordis itelligit pnia: qz pnia nõ solũ mundat cor: sz ẽt oẽs vires aie. s. intellectũ ab errore fidei z falsis opinionib⁹ z malis suspitionib⁹ de ꝓximis: et voluntatẽ de malis desyderijs z odijs et rãcoꝝb⁹ z memoriã nõ recordando de receptis iniurijs. Itẽ vera pnia mũdat os a mẽdacijs: ꝺiffamationib⁹ et blasphemijs. Oculos a malis aspectib⁹: aures: nares guttur: manus: pedes: z totum corpus a luxurijs. Cũ ergo pnia vera mũdet aiaz a potẽtijs. z corp⁹ cũ sentimentis: quare ergo recipitis pniam solũ pro mundicia cordis? Dico q verꝝ ẽ q vera pnia totuz purificat vt dictũ est. Sed mundicia cordis ꝺr penitẽtia duplici ratione. Prima est qz cor est vt fons a quo multi riui pceꝺũt. s. potẽtias ꝛ sensuũ. Et si aqua fontis sit munda z pura: et aqua riuoꝝ erit mũda z pura. Si immũda: ad idẽ. Et qz oia opa bona vel mala pceꝺũt a corde, de corde exeũt cogitatiões male: homicidia adultera: fornicatiões: furta: falsa testimonia: blasphemie. mat. xv. Ecce qualis aqua immũda pcedit a fonte cordis: qz cor dicit. O ille interfecit patrẽ tuũ ꝛc. nõ occidas eũ. sic de alijs. nõ si cor sit mũꝺũ etiã oia sentimẽta corporis erũt munda. Jõ puerb. iiij. Omni custodia serua cor tuũ: qz ex ipo vita pcedit. Ita si sit immũꝺuz pcedit mors ab eo. Ecce pma ratio quare ꝺicit z mundo corde: qz mundicia cordis est mũꝺicia totꝰ corpis. Scda rõ quare mundicia cordis ꝺr pnia est qz lz multa sint opa pnie: tamẽ radix z initiũ pnie est cordis contritio: ab ista enim pceꝺit fructus oium aliorꝝ operũ. Ideo ꝺicebat xps. Beati mundo corde qñ ipi deũ videbũt. Matt. v. De quolibet tali ꝺicit. Hic accipiet benedictionẽ a dño: qz qñ talis mouit z ad iudiciũ z accusatur a demonibus. Dicit xps aie. Audis q̃tum te accusant. Dicit aia. Uer est qz illa feci nec possuz negare: sz vsus fuit me ꝺicimis vestris q̃s vos ordinastis contra pctã. Si habui malas cogitationes: habui etiã ptritionẽ. Si peccaui ore: oraui z ꝓfess⁹ fui. Si occultis peccaui: fleui: z sic ꝺ alijs. Feci iudiciũ z iustitiã: nõ tradas me calũniãtib⁹ me. ps. cxviij. Xps est cõstitutus: z dat sibi benedictionẽ z miam qñ collocatur in gloria. Dico tertio q obtinebũt benedictionẽ glorie persone bone z obedientes q̃ habẽt ꝺicere vel facere respiciunt dei voluntatẽ z ordinẽ. Religiosus obediẽs non faceret ꝓtra regulã nec ꝓstitutiones: nec clericus nec laicus contra dei mandata ordinat suã vitã sz dei voluntatẽ: z nõ sm eoꝝ sensualitatẽ: sm dei ordinationẽ: z non sm ꝓpriã inclinationẽ. De quolibet tali ꝺicit. Qui nõ accepit in vano aiam suã: hic accipiet benedictionẽ a dño. Nota q accipere aiaz suã in vanũ potest intelligi dupliciter. s. essentialiter z effectualiter. In vanuz ꝺicitur accipere aiam suam ille qui non facit illa ad que ordinatur. Quia si rex ꝺat alicui militi equũ z arma z nũq̃s seruit sibi: in vanũ ꝺicit accepisse. Ita dedit nobis aiaz rationalẽ eũ memoria vt memoremur de beneficijs a deo nobis ꝺatis. qz

nō fecit nos asinū nō equū ꝛc.ſz ad imaginē ꝛ similitudinē ſuā. Itē redemit nos ꝛc. Cū intellectu vt eu cognoſcamus ꝛ ei gr̄as agamus. Cū volūtate vt eū deſideremꝰ ꝛc. Si aūt de iſtis nō ſeruis ſibi inanum recepiſti aiam tuaz. Itē dedit ti bi corpꝰ: q̄re vt viuas ex eo. Sicut eñ pater dat patrimoniū filio tpe nuptiarū vt ex eo viuat. Ita de terra corp̄is debemꝰ facere fructꝰ p pniam de q̄bus viuamꝰ ſi aūt nō facis in vanū recepiſti vel acceſpiſti. ꝛ poſſumꝰ dicere talibꝰ. Uanū ē vobis añ lucē ſurgere. ſ. ad opa tpalia ſqui nō curatis de opibus ſpūalibus. Surgite. ſ. aliq̄ hora ad opꝰ ſpūale: poſtq̄ ſederitis q̄ manducatis panem doloris. ps. cxxvi. No. q̄ manducatis panē dolorꝰ. pater q̄ mittit filiū ad cāp̄ vt laboret q̄ non curat de labore: ſed comedit ꝛ bibit ꝛ dormit: in ſero q̄ venit ad domum hz malā cenā ꝛ ꝓberaꝝ ꝛc. Ita deꝰ pater noſter miſit nos i cāpo huiꝰ mūdi ad laborandū in opibꝰ meritoꝝ. Qui aūt nō curat de labore. ſz comedit et bibit et delectaꝝ: in morte puniet. Nā in ſero mortis videbitz quō mānducabitz panē doloris q̄n demones cruciabūt vos ꝛc. Scōo ꝛ aliq̄s acceſpiſſe aiaz inuanū effectualit. Uita eſt p̄s ē effectꝰ aie: ꝛ ita ſumitur. Jo. xij. cū ꝛ. Qui amat aiam ſuā. i. vitā corpalē: tñ q̄ p xp̄o nō vult eā exponere ꝛ exercere in arduis: etiā pdet eā. Et q̄ odit aiaz ſuā i hoc mūdo: i vitā eternam cuſtodit eā. Qui g̃ vult otioſus i vanuz accepit vitā iſtā. Sicut ille q̄ vadit ad feriā vbi ſtat. xv. dieb⁹. ꝛ nihil facit nec lucraꝝ aliq̄d ꝛ i vanū uiſſe ad feriaz. Ita de nobis q̄ venimꝰ in feria huiꝰ mūdi ad lucrādū. nō ſi nō habemꝰ merita in vanū accipimꝰ iſtā vitā. Jō laborare debemꝰ in bonis opibꝰ: ꝓpter hoc, dicebat apls hortamur vos ne in vacuū gr̄az dei recipiatis. Ait eñ. Tpe accepto. ſ. i hoc mūdo exaudiui te: q: in alio nō audit. Et in die ſalutis auxiliui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. ij. ad Cor. vi. Obedientes aūt nō accipiūt in vanum aiam ſuā ſine vitā ſuā. Jō de q̄libet obediente ꝛ. Nō accepit in vano aiam ſuaz hic accipiet ꝛc. ¶ Dico q̄rto q̄ obtinent bñdictionē gl̄ie tribulati ꝛ patiētes: q̄n in infirmitatibꝰ plagis: vulneribꝰ: doloribus: pauptatibꝰ ꝛ pſecutiōibus nō murmurāt cōtra deū: imo patiēter ſuſtinent ſpantes q̄ in alio mūdo erūt ſine infirmitate: plaga dolore ꝛc. De q̄libet tali dicat Nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo. Proximus iſte ē xp̄s p excellētiā: q: iz inq̄ſtumdeꝰ ſit creatoꝛ tñ inq̄ſtū hō eſt ꝓximꝰ vt ipſemet declarauit. Luc. x. Quis tibi videꝝ ꝓximꝰ fuiſſe ꝛc. Huic ꝓximo facimꝰ iuramētū in baptiſmo q̄n ꝛ a ſacerdote Quid petis. ꝛ ꝛ a patrinis fidem xp̄i. Et ſacerdos. Et fides xp̄i q̄d dabit tibi. Rñdet vitā durabilē. ergo abrenūciaz: ſathane. dicat abrenūcio. hoc ē q̄ſi iuramētū. ꝛ ita ꝛ a dō dicēte i ſpona xp̄iani. Jurauit ꝛ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue p̄s cxvij. Judicia iuſticie dei ſūt vt i hoc mūdo habeamꝰ labores miſerias: tribulatiōes ꝛc. vt p patientiam mereamur hr̄e gr̄az. Jō ad heb. x. Patiētia vobz neceſſaria ē vt volūtatē dei facientes reportetz ꝓmiſſionē ꝛc. Qui nō iurauit in dolo ꝓximo ſuo. hic accipiet bñdictionē a dño ꝛc.

¶ De eadē dñica, Sermo. vj.

Dnes vnanimes in oratione eſtote. Uerbū iſtū habetur prima caſi. Petri. c. iij. ꝛ recitatiue in epiſtola curentis dñice. Pro breui huius verbi declaratione ꝛ materie introductione; ſciēdū q̄ inter oia opa q̄ poſſumꝰ in hoc mūdo facere neceſſaria ē deuota oratio ad deum. Nō: quia certum eſt q̄ oia bona tā tpalia q̄ corpalia q̄ etiā ſpiritualia habeamꝰ a deo. De bonis tpalibus ptz. Unde eſt q̄ terra dat triticum ex ſemine terra autem pōt corrumpere ſemen: ſed non pōt ipſum fructificare ꝛc. O diceret aliq̄s, hoc eſt a natura ꝛ a cōſtellatiōibꝰ Uerum eſt inſtrumētaliter. ſed eſt a deo p̄ncipaliter. Ipe eñ eſt actor p̄ncipalis. Idē de vino in vineis: q: nullꝰ pōt aquā in vinum conuertere niſi deꝰ. Nam conuerſio aque in vinum fuit de primis xp̄i miraculis. Joan. ij. Idem de pecunijs rapis ꝛc. Oia iſta habemus a deo. O diceres tu. ego habeo ꝛ hīs laborare: q: alīs nihil haberē. Solutio. Uerū eſt: quia inſtrumētum es: ſed deus habet tibi dare q: multi laborāt q̄ nihil lucrant: nō cardas ex tuis laboribꝰ predicta acq̄rere

Item de bonis corpalib⁹ dicēdum est q̄ etiaz de deo habem⁹: puta sanitatē pulchritudinē. fortitudinez mēbrorum rectitudinē. z hmōi. Idē de bonis spūalibus dicēdum est q̄ a deo habem⁹ ꝓtritionez scz de pctis: bonū ꝓpositum ꝓficiēdi z faciendi puritētiā: ne in inferno dānemur Itē de remissiōe iniuriarum: z de restitutiōe ablatorū. De⁹ hz dare cor ista faciēdi. Ideo dicit scriptura. Omne datū optimū. s. bonoz tēporaliū. z corpaliū. z oē donū pfectū. Glo. bonorum spūalium descēdēs a patre luminū. i. angeloz. Jaco. i. Si ergo vis rigare ortum tuū de alto fonte: opz ponere canale per qd̄ aqua veniat ad ortū. Ita etiā si vultis q̄ aqua gratiaz dei veniat ad vīm campum: ortum: vineā: domū: corpus z aiam: de fonte ab alto spūs sapiētie verbum dei in excelsis. Eccli. i. Ponatis canale. scz orationē deotā mediante ista veniunt ad vos bona tpalia corpalia: z spiritualia. Ptz ergo q̄ inter alia bona opa que i hoc mūdo possunt a nobis fieri est oratio deuota nobis necessaria. Audiamus dauid. Bñdictus de⁹ q̄ non amouit orationē meā z miam suaz a me. ps. lxv. Glo. Aug. Nūqd̄ ergo a te moneatur oratio tua z nunqd̄ ammouebit a te miā diuina. Qz ergo oratio est nobis ita necessaria. dicit thema. Oēs vnanimes in oratione estote. Amore vestri ego q̄siui q̄s cōditiones oz habere oratio z quot sunt z inueni q̄ deuota oratio oz habere sex cōditiones. Oratio oz fieri.

Primo pacifice cōcordando.
Secundo attente cogitando.
Tertio humiliter supplicando.
Quarto confidēter sperando.
Quinto ordinate petendo.
Sexto perseueranter cōtinuādo.

Qui istos sex modos seruabit in oratione sua abūdabit in oib⁹ bonis. ¶ Dico ꝓmo q̄ oro oz fieri pacifice cōcordando: cuz vis orare respicias si in corde habes venenū odū z male volūtatis: si sic: non audieris. Opz eū cōcordare cū oib⁹ pacifice: z tunc oro ascendit recte ad deum. ¶ Nota hic de collegijs seu ꝓuentibus diuisis: q̄ modicū caloꝛē hñt: scz q̄n sunt vniti z pacifici oro eoz multū placet deo Jō cōgreganur i solēnitatibus vel ꝓcessionib⁹: vt abundātius inflāmemur z oratio ascendat ad deuz. Ideo dauid. Dirigat oro mea sicut incensum in cōspectu tuo eleuatio manuū mearz sacrificiū vesptinū. ps. cxl. No. sacrificiū vesptinū. Deus ꝓcepit in veteri lege offerri sibi duo sacrificia. scz duos agnos: vnuz de mane aliū de sero. sed differenter: qz sacrificium de mane associabat cū multis aliis sacrificiū vo de sero sine alioz societate offerebat. Sacrificiū matutinū figurabat sacrificiū tudeoz q̄d erat diuersaz rez. Sacrificiū aūt vesptinū figurabat xp̄m q̄ solus fuit sacrificatus in cruce eleuatis manib⁹ p cens oib⁹. Jō dicebat dauid Dirigatur oratio mea ad te. Ptz ergo q̄ oratio oz fieri pacifice cōcordādo. Bñdictus q̄ potest dicere cum veritate. Nullū odiū habeo in corde meo cōtra aliquē scz oēs diligo: ergo Omnes vnanimes estote ꝛc. ¶ Dico scōo q̄ scōa cōditio est q̄ oz fieri attente cogitando: ita q̄ cor cogitet qd̄ ꝓfertur ab ore: ne solum os loq̄tur: dicendo verba oronis: z cor cogitet de negotijs tpalibus: de coq̄na vel lupanari. Si dicatur ego nō ītelligo latinū. Jō cogitetis in deū: vel in petitionē quā facitis. iō augustinus. Psalmis z hymnis cū oratis deū: hoc ꝙsetur in corde qd̄ ꝓferr in ore. Alias oratio vocalis sine attentione cogitationis ē parui valoris ideo Jacobus. Tristatur aliq̄s vestrum oret equo animo z psallat. Jacobi. v. Nota equo animo. s. vt cor cōcordet cum lingua z habebit consolatiōē. Ecce qualiter orationes sunt medicinalia. Sz q̄n cor non cogitat ea q̄ dicūtur ore fit encenium deo de ouis vacuis z sanctis. Ideo de⁹ reputat se deludi: z sancti. Modicū valet talis oratio. Ideo apostolus. Si orē lingua mea supplet tñ mens mea sine fructu est subdit qd̄ ergo. Orabo spūs orabo z mente psallā spū: psallam z mente. i. ad Cor. xiiij. Licet oēs debeant attente cogitare ea que dicūt maxime tñ religiosi q̄ quolibet die habent psoluere horas canonicas. Attendant hi ne vane soluant. Jō debent cauere ne dicantur in plateis: ortis: z fenestris. iō dixit xp̄s sacerdotibus veteris legis qui soluebant deo vacue. Pp̄ls hic labijs me honorat: cor aūt eorum longe est a me. Sine causa. i. sine vti

litate: ſine fructu meriti colũt me. Mat. xv. ¶ Tertio oꝛo dz fieri humilr ſuppli-cãdo. Qz oꝛo nõ eſt niſi q̃dã ſupplicatio q̃ pñtaꝫ deo. Qñ infirmus oꝛat petẽs ſa-nitatẽ: ſupplicaꝫ deo paup oꝛat petẽs p uiſionẽ. Jdẽ qñ tribulatus petit requiẽ petõꝛ pcõꝝ remiſſionẽ. Mõ null⁹ eſt ſ tũcũq rudis q̃ qñ pñtat pape vl re-plicationẽ q̃n humiliẽ capite to ꝛ genib⁹ fletus ſibi pñ te doceaꝫ hoc facere: qz rõ p faciendũ q̃to magis ꝯ xp̃o humilr dedeni⁹ ſ ta re. Nic aliq̃ nun⁹ dubit ſe dicũt oꝛon-dos aptãtes ꝛ in Cogitate ꝯ qñ qñ dicitis. Pr liate vos: qz pl⁹ oꝛo aſc aſcẽdere: ſ aſcẽdit ꝛ tas. Oꝛ bit: ꝛ d nõ diſ xxxv pla ſpe p

bis. Ybi gꝛ ſemina cert⁹ Eo i

ca.vj.post festum trinitatis.

ser olim. Jō amore tanti pris dabo tñi elemosynam. Tertio cogitando redemptionē quō xps aperuit bursam siue cophinū sui corpis dās nobis in elemosynā totū suū sanguinē: per caput: manꝰ pedes z latꝰ ꝛc. Jō amore sui da elemosynā. Quarto cogitādo glificationē: qñ paup pulsat ad tanuā tuā petēs elemosynā: tu debes cogitare. sic aia mea veniet ad portā paradisi pulsans. Mat. xxv. Dñe dñe aperi nob. z petēs elemosynā vt tūc deus mihi faciat elemosynā: nūc faciā elemosynā huic paupi. Aliꝙ istoꝝ modoꝝ in elemosynis faciēdis intentio dz ad deū ordinari z tūc erit celestis. Uñ dicit xps. Nisi abundauerit iustitia ꝛc. Jtē illi scribe z pharisei abūdabāt i ōronibus orātes cū magna reuerētia z genuflexis. Opus erat bonū sed intentio erat mala: qz vt viderent ab hoib⁹. Dicat modus quē habāt i suis ōronibus Jbāt em ad loca vbi gentes cōgregabātur: z ibi orabāt suspirando: pectus beatendo vt viderent: z dicerent gentes. O qꝫ deoti sunt isti. Auctoritas. Tū orantes nō eritis sicut hypocrite: qui amāt in synagogis z i angulis plateaꝝ stātes orare vt videant ab hoibus. Amē dico vob: receperūt mercedē suā. mat. vi. Jō in nris ōronibus ordinemus intentionē ad deū. Si dicatur qō ordinat. Rndeo. dando modū clericis z religiosis quē in septem horis canonicis ꝫs tenentur dicere obseruare debent. Alias deus recipiet sibi xps in cōmissum. Nota debent ordinare suā intentionē ad deū cogitando in ꝗbz hora canonica quare fuit instituta. In matutinis: qz tali hora fuit captꝰ. z sic de alijs horis: sic ordinat intentio a deū. Scō in laicis ordiatur intentio isto mō intendēs oronē suaz incipiant debēt se signare. Ofide eis: z posit cogitando qꝫ vult xpm in cathedra: z incipiant pr nr. Aāē de Aue maria. Uñ dicit xpus. Nisi abūdauerit, iustitia vra. s. orādo: plusqꝫ scribaꝝ z phariseoꝝ non intrabitis in regnum celoꝝ. Jtē scribe z pharisei abundabāt in ieiunijs: sed non recta intentione Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes: exterminant em facies suas vt appareāt hoibus ieiunātes. Amē dico vob receperunt mercedē suā. Si quē-

ratur qūo in ieiunijs est intentio ordinanda z alijs abstinentijs. Nā ois afflictio corpalis includit i ieunio. qz affligēdo se hō ieunat a delectationib⁹. Intentio ordinat sic cogitando ppter pcā multa z magna q̄ fecit ꝫ deum dando corpori z carni delectationes. castigando ieunijs z alijs afflictiōibus carnē meā ne in inferno castiget ꝛc. vt possim dicere xpō in die iudicij. Feci iudiciū z iustitiā nō tradas me calūniātib⁹ me. ps. cxviij. Patet g̃ qūo intentio celestis ꝛc. Jō dicit Nisi abūdauerit iustitia ꝛc. De hoc dabo vob similitudinē pulchrā naturalē. Dicunt naturales phi. qꝫ aq̄la hz visuz acutissimū z fortē. ita qꝫ i meridie sine tēdio respicit rotā solis: z masculꝰ zelotypus de femella volēs pbare pullos an sint filij sui: extrahit pullos ō nido: si nō respiciūt solē: interficit eos z pjcit. Si aūtē respiciūt solē reponit ipos intra nidū z pascit tanqꝫ ppuos filios. Istā ꝫditionē hz xps. Jpe em in oibꝰ opib⁹ q̄ fecit in hoc mūdo respexit solē. s. oia faciens ad gl̄iam pris. Ego gl̄iam meā nō q̄ro: sed glorifico patrem meū q̄ in celis est. Jo. viij. In hoc cognoscit pullos suos. s. christianos qñ exeūt de nido huiꝰ mūdi. s. p mortem: qbꝰ dicit xps. Videamꝰ q̄d feci christ vt debeas hr̄e paradisū. Quid rndet. Dedi elemosynas: orauī: ieiunaui: z sic de alijs. Ad quē xps. Nō videamꝰ si respexisti retro. s. alia faciens aliq̄ sinistra aut mūdana intentione. z si ita ē pjcit eū in iferno. Si vō respicit recte. s. qꝫ ois fecit bona z sancta intentione: reponit ipm in nido, paradisi. Jō dicit ipe xps quasi tēgendo qđ est pdictū. Si oculus tuus fuerit simplex totū corpꝰ tuū lucidū erit. Si autem oculus tuus fuerit nequ totū corpꝰ tuū tenebrosuz erit. Si ergo lumē qđ in te ē tenebre sūt: ipe tenebre quāte erūt. Saluator nr̄ iesus xps dicit notāter simplex z nō tripler. Nota oculus. dicit glo. i. intentio: totū corpꝰ tuū lucidū erit. glo. i. tota ꝓgeries opez tuoz lucida erit. Mat. vj. Dico scō qꝫ ondit nob dilectionē ylem: s. qꝫ hō amet deū sup oia. z primū: non solū ore: sed corde z ope. hoc ondit cum dicit. Audistis: qz dictum est antiquis non occides. Qui aūt occiderit: reꝰ erit iudicio. Ego aūt dico vobis: qz ois qui

irascitur fratri suo reꝰ erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri suo racha: reus erit cõsilio. Qui aũt dixerit fatue reꝰ erit gehẽne ignis. Nota racha nihil significat: ꝫ est interiectio hebraica: ⁊ sonat derisionẽ sicut nos dicimus deridẽdo aliquem vach. In isto textu xps ostendit nob̃ dilectionẽ vniuersalem in ope nõ dãnificãdo primũ in psona: nec i bonis. De hoc dicit scriptura. Filioli mei non diligamus ꝟbo neq; lingua. supple tm̃ ſz ope ⁊ veritate. j. Jo. iij. Scõo debemꝰ eũ diligere in corde. Jõ dicit: ne irascamur cũ primo: qr̃ ꝯdiu homo portat irã: odiũ ⁊ rancorem in corde ptra primum est in peccato. Auctoritas. Quis q̃ odit fratrem suum homicida est. s. suꝫpsius. j. Jo. iij. et nisi remittat de corde dãnabitur. Auctoritas. Pater meꝰ celestis tradet vos tortoribꝰ nisi remiseritis vnusq̃q; fratri suo de cordibꝰ vr̃is. Mat. xviij. ¶ Tertio est etiã diligẽdꝰ ore nõ iudicãdo: nec diffamãdo primũ: nec ipm̃ vituperãdo dicẽdo. stulte vel despiciendo dicẽdo racha. Dicaꝫ ꝫ illos q̃ in cõsilijs despiciũt voces aliorꝫ: dicẽdo ve ⁊c. Jtẽ dicaꝫ cõtra mulieres dicẽtes pfessou̇ Ego parcã sed nõ loquar cũ ea. Nã dixit mihi qr̃ esſem riosa mulier opz loqui ⁊ remittere Exemplũ habemus in virgine maria q̃ maximã iuſtitiã recepit ab inimicis xpi de morte filij sui: tñ loqbatur eis dicendo. amici. Quare ergo vos nõ remittitꝫ. videt qr̃ nisi remiseritis qr̃ non vultis lucrari coronã paradisi: quãto iniuria ẽ maior que remittitur. tanto meritum ẽ maius. Jõ remittatis. Virtus arboris ẽ in fundamẽto. s. radicibus. ⁊ si arbor sit viua in frondibꝰ appareat ꝛnn fructibꝰ Sic vos si habetis fundamentũ seu radicem dilectionis oñdite in frondibus. i. bonis locutionibꝰ: ⁊ in fructibꝰ. i. operibus vtilibus. Dico tertio qr̃ oñdit nobꝭ deuotionem spũalem. s. vt in nr̃o spiritu sim̃ deuoti erga deũ. Hoc oñdit cũ dicit Si offers munus tuũ ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris: qr̃ frater tuꝰ hꝫ aliquid aduersum te. relinque ibi munꝰ tuũ añ altare ⁊ vade priꝰ reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniens offeres munꝰ tuũ. Est h̃ q̃stio. Cur in predictis verbis dicit xps clare: qr̃ si aliqs offendit deũ ⁊ primum qr̃ prius reconcilief primo ꝯ deo. hoc ẽ valde mirabile. Nam si aliquis offendit regem ⁊ rusticum: ⁊ a sapiente que reret cui priꝰ deberet reconciliari diceref sibi qr̃ regi. Xps dicit oppositum. Vade prius reconciliari fri tuo. Rñdeo ad que ſnonẽ qr̃ hoc est rationabile. Nã in qualibet materia dispositio precedit formã principalẽ: vt patet in ligno cõburendo opz qr̃ prius siccetur et calefiat anteq; ignis introducat formam. Jdẽ de aia q̃ est forma substãtialis hois: si habet informare corpꝰ vel debeat opz qr̃ primo mẽbra viuanf. non ꝓpter maiorẽ dignitatẽ mẽbrorum corporis sed ꝓpter necessitatem dispoſitionis prenic. Jta in aia forma ꝓncipalis ipſiꝰ est deuotio spũalis. dispositio ꝓcedens istã formã est reconciliatio seu ꝓcordia mẽbrorꝫ. i. primorum. Jdeo opz si forma deuotionis debeat aia introduci qr̃ ꝓcedat dispoſitio reconciliationis. Hoc sciens xps dixit. Vade priꝰ ⁊c. Nõ prius hoc fit: vt deꝰ velit dare maiorẽ honorẽ hoi ꝯ sibi. Sz denotãdo qr̃ nõ põt pacificari seu cuz deo reconciliari: nisi priꝰ fuerit reconciliatꝰ ꝓ primo. Et si opportunitatem nõ hz qr̃ sit intẽtio bona: ⁊ ꝓpositum firmum faciẽ di cũ oportunitas fuerit alꝫ non poteꝫ intrare paradisuz donec remiseꝫ. Dicatur exẽplũ de illo fratre valeñ. q̃ mortuꝰ habuit redire. Hic redijt petẽs veniã et reconciliãdo se cũ viuo vt posſet intrare paradisuz. Pz ꝟ ꝗre dicit. Vade prius ⁊c. Et ꝓcordat auctoritas xpi dicentꝭ. Reddite q̃ sunt cesarꝭ cesari: ⁊ q̃ sũt dei deo. mat. xxij. vbi prmo ponit cesarem ꝯ deũ. Nõ er maior dignitate: ſz qr̃ prius priꝰ fiẽda ẽ reconciliatio. Sicut dico hoc de vna psona: ita dico de vna villa seu cõsate: ⁊ prius dz disponi p bonã ordinationez ptra petã notoria. Dicanf illa q̃ currũt ⁊ postea deus inhabitabit qr̃ gratiam.

¶ De eadem dñica serta. Sermo. ij.

Frater tuus habet aliquid aduersum te. Ihr̃ ihũ istũ textualr Matth. v. ⁊ recitatiue in euangelio currẽtis dominice. In pñti sermone cogitaui vob̃ dare cognitionẽ de aliq̃b̃ magnis petis q̃ fiunt ꝫ deũ: vt corrigantur

Sed ꝑmo saluet virgo maria. Pro bre ui declaratiõe huius ẏbi ⁊ introductio ne materie sciendũ q̃ dñs ihesus xp̃s salu ator ⁊ redẽptor nr̃ sm multas ⁊ diuer sas excellẽtias quas hz diuersis noib⁹ notatur in sacra scriptura. Si em̃ volu mus ipsum considerare sm suam eter nã diuinitatẽ in q̃ cũ p̃re ⁊ spũsctõ oẽs creaturas creauit ex nihilo. sic dr deus creator ⁊ ita notat a pplo xp̃iano. Creat or omniũ rerum de⁹ q̃ me de limo terre formasti. Si aũt consideret sm suaz in finitã maiestatẽ ⁊ dominationẽ cui om nes creature mũdi subjciuntur: q̃ sicut oẽs de regno subjciũt regi ita oẽs creatu re mũdi subjciũt xp̃o ⁊ sm hoc nomi natur rex ⁊ impator. Dñe rex oꝑs in di tione tua cuncta sunt posita: ⁊ non est q̃ possit resistere voluntati tue. Hester. xiij. Si ẏo sm suã ꝓuidẽtiã qua ꝓuidet be stijs terre piscib⁹ maris auib⁹ celi: ⁊ an gelis: sic notatur p̃: q̃ sicut paterfami lias prouidet ⁊c. ita xp̃s: ⁊ sic notat ab Esaia. Tu em̃ pater nr̃. ⁊ Abraam nesci uit nos: ⁊ israel ignorauit nos. Esa. lxiij Si aũt ꝓsideret sm aliã excellentiã ⁊ p pueratẽ. s. suã infinitã charitatẽ ⁊ amo rem q̃ voluit suspendi in cruce ne sibi credentes ⁊ obedientes suspenderentur in furca inferni. sm hoc dr redẽptor. Tu dñe p̃ nr̃ noster ⁊ redẽptor nr̃ a seculo no mẽ tuũ. Esa. lxiij. Si aũt ꝓsideret sz suã copiosam largitatẽ: q̃ non solũ sibi cre dẽtes ⁊ obedientes iustificat eis pecca ta remittẽdo imo ẽt ⁊ sanctificat h̃ gra tiã: ⁊ in futuro gl̃iam largiendo sz hoc dr ab Esaia saluator. Uere tu es de⁹ ab sc̃odit⁹: de⁹ israel saluator. Esa. xlv. No ta absc̃dit⁹: q̃ vt aia in corpe absconꝫ ditur ita deitas in humanitate xp̃i erat abscondita. Si ẏo sm suã ꝓfundissimã humilitatem consideret: q̃ voluit idue re saccum nr̃e carnis ad adiuuãdũ nos ⁊ seruiendũ nobis: sm hoc notatur fra ter nr̃. Frater em̃ ⁊ caro nostra est. Señ. xxxvij. Et sic vocat in themate a beato Matthẽo dirigens ẏbum populo xp̃ia no: ⁊ cõmuniter alicui ꝑsone in particu lari dicente. Frater tuus. s. iesus xp̃s hz aliquid aduersum te. s. indignationẽ ex peccatis q̃ contra eũ fecisti. Ꝑz thema Jurta intellectũ quẽ volo ꝓtractare mo do iz multa ⁊ grauia sint peccata in po pulo xp̃iano: ex q̃bus xp̃s frater noster indignatur tamen in ꝓsenti solum to quat de tribus peccatis sqz.

Primũ est spiritualis indeuotio.
Scõm intellectualis ꝓsumptio.
Tertiũ vniuersalis corruptio.

¶Ecce tria peccata ꝓpter que dicit the ma. Frater tuus hz aliquid aduersuz te Dico ꝯno q̃ ꝑmũ ꝓcm̃ de quo nũc itẽ do loqui est spũalis indeuotio. Antiqui tus aũt ppls xp̃iãnus habebat magnã deuotionẽ ad deũ. Scõo ad ecclesiam. Tertio ad primũ ex feruore charitatis Antiquit⁹ em̃ erant ita deuoti erga deũ q̃ q̃n surgebãt de mane posteq̃ erant in duti añeq̃ ponerẽt se in negocijs orabãt cũ magna deuotione ⁊ reuerẽtia. Uir in vno angulo ⁊ vxor in alio ⁊ filij in alijs Jdẽ in sero. Et mõ qualr orãt vesthẽdo se cingendo ⁊ enodãdo: nesciunt em̃ fle ctere genua: sed si habent loqui regi vel ꝓlato cũ magna reuerentia loquunt ⁊ thẽdeo nihil reuerẽtie ipendũt. Jtẽ quo libet die in aurora audiebãt vnã missã deuote: ⁊ cũ silentio: ⁊ de⁹ erat cũ eis in oibus negocijs. Mõ nec i dñica volunt audire missaz: nec timẽt p̃cepta penalia ecclesie vel veniunt tarde nõ ieiunũ. ⁊ q̃n sunt in missa non faciũt nisi loq̃ de reb⁹ inutilib⁹ ⁊c. vel respiciũt mulieres. Jtez ꝓfitebant ⁊ cõicabant oi die dñica. bini ⁊ bini ꝓcessionaliter veniebãt ad cõicã dũ. ⁊ ꝓstea dabãt sibi pacẽ. Mõ autez nec semel in anno non ꝓfitentur in qua dragesima: nonnulli: nec cõicant in pa schate: cũ tñ sint p̃cepta penalia. Jãvez est illud Dñ. Oẽm escã abominata est aia eoz: ⁊ appropinquauerũt vsq̃ ad por tas mortis. ꝑs. cvj. Antiq̃t⁹ xp̃iani erãt deuoti: non solũ ad regẽ xp̃m: sz ad regi nã eccliam: de qua xp̃s gnat filios: q̃ si aliquid eẽt necessarium eccle: erat pia cõtentio inter clericos ⁊ laicos: q̃ q̃libz volebat illud facere. Mõ aũt totũ oppo situ est: iã non est deuotio in mũdo. An tiquitus si eccla p̃cepit aliquid ore pla toz quo ipsa loquit excõicando, oẽs ti mebãt ⁊c. mõ aũt tñ nõ timent sinias ex cõicationis: imo dicũt: ego non comedo minus: vel ita bñ sapit mihi prãdiũ q̃ñ suz excõicat⁹ sicut añ. Jtẽ ãtiq̃tus q̃ñ in

trabāt eccliam cū timore intrabāt: modo aūt tripudiant in eccliā ⁊ ibi tractā tur matrimōia ⁊ alia negocia. Dicebat dō qñ intrabat domum dei. Ego autem in multitudie mie nue itroibo in domū tuā adorabo ad templū scīm tuum in timore tuo. ps. v. Tetrio erga primū. Antiquit⁹ si in aliq̄ villa vel ciuitate aliq̄ actione sinistra miles: ciuis vel mercator dānificabatur: amici oēs de illo statu subueniebant ei: ⁊ sublenabāt eū. q̄libet dabat tantuz vel tm̄. Ecce deuotio. Mō aūt si vn⁹ alteri posset cruere oculm faceret, non est deuotio. Itē si aliq̄s hō erat captus vel captiuus: dicebat aliq̄s vroti. Ubi est vir velter. diu est q̄ nō vidi eū. Et vror. Dñe captus est vel captiuus ex debitis. liberabat euz solnens p eo secrete: mō xp̄iani renegāt nomen dei in barbaria ⁊c. Itē qñ videbāt aliquā iuuenē vel puellā paupculā: statiuocabāt parētes dicētes quare nō datis sibi vir. Rñdebāt. Dñe multi vellent eā: q⁹ bona iuuenis est: sed non habet dotez. Secrete dabant sibi ⁊c. mō aūt si diues videt viduāvel puellā paupem: statim nitit eā seducere cum vna mala ruffiana ⁊c. Idē de mercatorib⁹ emēdo ⁊ vēdēdo cauebāt a mendaciis: ⁊ deceptionib⁹: mō si illud q̄ valet tres florenos p̄t habere p. xij. denarios. nullā sibi fornāt conscietiā. Itē vicinus remittebat emptorē vicino dicēs. Ego rē illā vēdidi hodie: ⁊ ille hz ita bonas res vt ego: ad illū accede. Sz mō nō est nisi iuidia ⁊ malicia inter eos de eodē officio. Itē antiq̄tus nō tenebaf curia iudicialis n. si semel i mēse. ⁊ porte curie erāt plene telis araneaꝝ Sed mō ē tanta malicia q̄ nō sufficiūt curie: nec audiētia regis nec aduocati nec pauratores ⁊c. Alia bruta scīūt viuere in nemoribus in pace sine ꝺdictionib⁹: et hoies nō. Finaf iā ꝓpletō est v̄bum xp̄i dicētis. Qm̄ abūdabit iniq̄tas: refrigescet charitas multoꝝ. tūc veniet ꝓsummatio. Mat. xxiij. Ecce primū petm̄ de q̄ frater nr̄ xp̄s idignaf ⁊ ꝓquentur dicēs habeo aduersum te pauca: sez numero sed magna sunt grauitate: q⁹ charitatē tuā p̄mā. i. antiquā. s. feruoꝛē ⁊ deuotionē spūs q̄s habebas in p̄ncipio xp̄ianitatis relinqsti. Quid ꝫ sit faciēdum. Memor esto: vñ exciderīs. s. de q̄ gradu deuotionis ⁊ age pniam ⁊ p̄ma opera fac. Apo. ij. Nota p̄ma ops fac. s. erga deuz eccliam ⁊ p̄rorum alias minaf deꝰ dicens. Si nautē veniō tibi ⁊ mouebo candelabrum tuū. i. statū in quo stas de loco suo nisi pniam egeris. Ibidē ꝫ petm̄ q̄ est in mūdo ꝫ q̄ xp̄s frater noster indignaf est intellectualis p̄sumptio. homines sunt p̄sumentes de ꝓpuo intellectu circa fidem dicēdo qūo vnus deꝰ ē tres psone de incarnatione v̄bi de sacramēto altaris. Itē ꝫ diuinas ordinationes. Deus em̄ ordinauit q⁹ spūaliter spūalia tractenf dicēs. Gratis accepistis gratis date. Mat. x. ꝫ p̄sumptio iteellectus totum corrumpit: q⁹ iā sacramēta vendunf totuz reducif ad symoniā. Si vultis ꝓmunicare vt tm̄ deberis offerre nō vt tm̄ dabitis. q⁹ nullus esset discooptum. Idez si vultis cōfiteri. Nota hic de illo paupere hoie q̄ non inuenit ꝓfessorē quousq̄z portauit florenū in manu. Itez si dāt extremā vnctionē petunt linthea mina ⁊ vñ hoc. Idē de sepulturz vt: quā crucē vultis maiorē: tantum debetis dare ⁊c. Ecce p̄sumptio iteellectus qūo corrūpit illa q̄ deus gratis p̄cepit dare ⁊c. Itē de missis sancti amatous q̄ de se fūt bone: q⁹ nō sunt alie misse nisi q̄ p ecclesiam sunt ordinate: tm̄ p̄sumptio intellect⁹ destruit ⁊ corrūpit totū ⁊ dānat sacerdotē: ⁊ eū q̄ eas facit celebrare ꝓpter ser defect⁹ ⁊ errores q̄ fiunt ibi ex p̄sumptione intellectus. Primo q⁹ dicūt q⁹ ille misse debēt celebrari sine iteruallo in illis. xxx. dieb⁹ ex q̄ sequif q⁹ sacerdos ēt male ꝓparatus celebrat. Libi inuenies tu sacerdotē semp paratū ⁊c. ⁊ sic sibi occasionē p̄stare videf vt indispositꝰ existēs celebret. Secōs defectus ꝫ est q⁹ opz dimittere missam p ecclīam tā ordinatam q̄libet die. Ita poterit euenire q⁹ in die natiuitatis vel resurrectionis sacerdos habebit celebrare requiē. Tertiꝰ q⁹ sacerdos eo q⁹ xxx. dieb⁹ ꝓtinuis hz celebrare petit plus ⁊c. Quartꝰ error siue defect⁹: q⁹ dicūt q⁹ sacerdos i illis. xxx. dieb⁹ nō dz exire eccliam ex q̄ sequunf nulla mala: ⁊ q⁹ nō ē spūalis: tenebit ibi ludū ⁊c. Quintꝰ q⁹ cū dicif missa de trinitate dicit sacerdos faciatis q⁹ sicut ego dico

ore vos repſenteris in facto ⁊ offeratis tres cādelas cū tribus denarijs in qua libet. Idē de ſeptē gaudijs ꝟginis Marie. Idem dē ſeptē donis ſpūſcti. Idem de.xij. aplis. Sextus error ſiue defectus eſt: q̄ dicunt q̄ ille miſſe extrahūt vnaz aiam de purgatorio. ſ. illā quā hō vult hoc eſt falſum: ꝛ eſſ. xxx. miſſe ſcti amatoris extraxerit aiam mīris ſcti amatoris de purgatorio: nō ſequtur ꝓpter hoc q̄ extrahāt aiam mīris tue vel pīis tui qui forte fuit vſurarius vel homicida: q̄ iſte ſacerdos nō eſt ita ſctūs ſicut ſanctꝰ amatoꝛ nec qualitas peccati eſt eadez cū pcis mīris ſcti amatoꝛ. Nota ꝫ de illo rustico q̄ credens q̄ medicina q̄ curauit eū de malo tibie: curaret etiā de oibꝰ malis: ⁊ fecit ſe medicū ⁊c. Medicia ſua erat cepa rubea ⁊c. Non dz fieri pactum in miſſis: ſed eligatis vnū bonū ſacerdotem: cui ſi pactū datis nō dz dicere paruz datis mihi. ſi multū: nō dz dicere nimis datis q̄ vz plus. Sed ſi pactū datis parū habebitis: ſi multum plus. Si queratis a me de bona rōne q̄ntum debetis dare ſacerdoti. Dico q̄ ex quo ſacerdos dat vobis totū officiū vnius diei q̄ debetis ſibi paſſionē diei cōpetentē. Iſta eſt mala ꝓſumptio intellectus vadit ⁊ ceſſabit ne eicaī cū iuda. Quid vultis mihi dare ⁊ ego vobis eū tradā. Scōa ꝓſumptio intellectꝰ eſt circa iudiciū hoim: q̄ꝫ ꝓ pāū intellectū iudicāt illud qō neſciunt vel nā qō pōt in bonū interp̄tari: ⁊ ipi interp̄ant in malū. De quo multuz iudicāt xp̄s frater nr̄. Nota de illo ſctō heremita q̄ iudicauit cōmedentē de mane in die ieiunij quē angelus voluit pcute re ꝛc. Ite de illo ſancto hoie q̄ iudicauit aliū ſctm̄ hoiem: q̄ intrauit lupanar ꝛc. Ideo auiſetis vos ne iudicetis facta vel dicta aliop̄ que poſſunt bono alio fieri. ideo apls. Nolite ante tempus iudicare quoadusq̄ veniat dñs q̄ ⁊ illuminabit abſcōdita tenebrarꝫ ⁊ manifeſtabit cōſilia cordiuz. ſ. Cor. iij. Tertia ꝓſumptio intellectus eſt mulierꝫ. Nunquid eſſet magna ꝓſumptio mea ſi ego qui neſcio depingere vellem corrigere ⁊ emēdare imaginē ab optimo pictore depictā. Talis eſt ꝓſumptio illarꝫ mulierꝫ que depingunt ſe. Deus optimus magiſter ⁊ pictor depinxit eas ad imaginez ⁊ ad ſilitudinē ſuā. Et ipſe dicunt. Iſtud vnguentū vz ad ſupcilia, cōponēda. Dicit alia. Ego ſum pallida: ego faciā me rubeaz. Idē de capillis: de manicis: de caudis: retro aūt incedunt ſicut vulpes. Iō Apo. xviij. Ue ve ciuitas illa magna babylon: ciuitas illa fortis: q̄m vna hora veniet iudiciū eiꝰ: inq̄t Joānes. Ecce quare dicit thema. Frater tuꝰ hz aliq̄d aduerſum te. Habeo aduerſus te pauca q̄ habes illic tenētes doctrinā balaā: q̄ docuit balach mittere ſcandalū coā filijs iſrael. Pniam age ſi quominus: veniā tibi cito ⁊ pugnabo cū illis i gladio oris mei. Apoc. ij. Vitiū ſcādalū vēdendo ſacra miſſas ſancti amatoris: et faciendo iudicia temeraria gladius oris dei erit ſnia iudicialis. Diſcedite a me maledicti ⁊c. Mat. xxv. Tertiū pctm̄ eſt vitis corruptio. Nota tres corruptiones q̄ corrūpunt totū mūdū. Prima enim eſt blaſphemiaꝫ ꝑ deū. Blaſphemia ē magnū pctm̄. Not. hiſtoriā. iiij. Reg. xix. de ſennacherib rege quivenit ꝑ hieꝛm. De iſto pctō cōqueritur deus dicens. Dñator populi mei ⁊c. Eſa. iij. Scōa corruptio eſt de luſoribus taxillorꝫ: q̄ vltra blaſphemiam que ibi fit eſt ibi rapina: q̄ nihil pōt ibi lucrari corrūpitur ille q̄ incipit primo. Scō illi qui conſentiūt. Tertio illi qui reſpiciunt. Quarto q̄ ponunt taxillos. Quinto q̄ cōcedunt pecunias. Sexto q̄ ꝓcedunt domū. Septimo dñi ⁊ rectores hoc ſuſtinētes. Tertia corruptio eſt de luxuria q̄ intīm inualuit q̄ planctus dauid impletur. Corrupti ſūt ⁊ abominabiles facti ſunt in iniq̄tatibꝰ ſuis non eſt qui faciat bonum nō eſt vſq̄ ad vnū. ſ. de adultis. ꝑs. liij. Dicatur cōtra meretrices ne hoſpitijs ⁊ de ſecretis que ſunt in laqueum ⁊ non in remediū. De iſto peccato conquerit deus dicēs Habeo aduerſum te ⁊c. Nota cū dz pauca cum tot ſint corruptiones q̄ permittis mulierem Jezabel que ſe dicit ꝓphetaz docere ⁊ ſeducere ſeruos meos fornicari vt habetur Apoc. ij. Nota Jezabel ideſt fimus. Ecce ſcotem de luxuria. Deo gratias.

¶ De eadem dominica. vj. Sermo tertius de epiſtola.

Ultra non seruiamus pctō.ad Ro.vj. Materia nr̄i sermonis erit qūo poterimus exire seruitutē pct̄i. Sed p̄mo salutem̄ ꝟgo maria ⁊ resumatur thema. De ista materia p̄ nunc volo declarare vobis tres conclusiones.

Prīa ꝛcl̄o est ista q̄ status pct̄i mortalis est captiuitas ⁊ seruitus ꝟaciter.

Scōa ꝛcl̄o est q̄ ista captiuitas seu seruitus est multū periculosa ghaliter.

Tertia ꝛcl̄o est q̄ de ista captiuitate seu ruitute debem⁹ nos redimere celeriter. Ideo dicit thema. Ultra nō seruiam⁹ pctō. Dico p̄mo q̄ status ⁊c. ita q̄ q̄ diu hō stat in pctō mortali nō credatis q̄ sit liber sed captiuus ⁊ seruus ꝟaciter. Añ pctm̄ est liber: q; nec p oēs demones inferni posset cogi ad peccā dū: sed postq̄ cecidit in pctm̄ mortale factus est captiuus ⁊ ligatus: iā nō hz pristinā libertatē. Jō ap̄s talibus captiuis dicit. Resipiscāt. i. se soluāt vt liberentur a diabolī laqueis: a quo captiui tenent ad ip̄i⁹ volūtatē. ij. ad Tim̄. ij. Ptz ḡ q̄ stat⁹ peccati mortalis est captiuitas ꝟaciter. Sz est hic argumētū in oppositum. Diceret aliq̄s. Nūq̄d hō exīs in pctō mortali hz libez arbitriū certū est q̄ sic: q; essentiale est aie: ḡ quo est captiuus. Rñsio ē ista ⁊ est sct̄i. Tho. q̄ dicit q̄ si volumus loq̄ de libero arbitrio q̄tū ad electionē volūtatis: vel clarius q̄tū ad desideria volūtatis: pctō hz libez arbitriū: sed si volumus loq̄ q̄tū ad executiones ligat⁹ ē ⁊ captiuus. Verbi gr̄a. Peccator pōt ex libero arbitrio eligere siue desiderare q̄ sit ita deuotus vt talis: vel q̄ oret vel q̄ cōfiteatur: ⁊ sic de aliis. Sed q̄tū ad executionē p̄dictoz ligatus est ⁊ infirmus. Nec posset talia delectabil̄ exercere. De istis. Autoritas. Cor hois disponit viā suā. Ecce desideria bona sed dñi est dirigere gressus ei⁹ q̄tū ad executionem. Prouerb. xvj. Itē alia autoritas. Ysre. x. Scio dñe q; non est hois via ei⁹ i. executio: nec viri est vt ambulet ⁊ dirigat gressus suos. Sed sicut hō capt⁹ in carcere ⁊ ligatus pōt desiderare dicens. O si essem liber audirē missam: sermones: oīones ⁊c. Desiderare pōt: cathenē ip̄m retinent ne talia desideria veniant ad executionē. Ita est de illis q̄ sunt in pctō mortali desiderāt: sed exeq̄ nō p̄nt ⁊c. Si q̄rat quo hō cadit in istā seruitutē seu captiuitatē. Solo. hoc docuit beat⁹ Petrus dicēs: a quo em̄ q̄s superatus est huius ⁊ seruus est. ij. Petr. ij. Sicut q̄n duo milites in cāpo clauso intrant duellū: propz q̄ aliq̄s princeps vel dñs teneat cāpū secuz ne a b aliqua pte fiat violentia: ⁊ amici duellātiū expectāt: ⁊ q̄n vn⁹ est victus dicens. Ego me reddo: amici illius tristes fugiūt ⁊ amici victoris letāt in cāticis ⁊ tubis ⁊ vict⁹ efficit captiuus victorius. Jō dicit ap̄s. A quo enim q̄s superat⁹ est ⁊c. s. in duello hui⁹ ⁊ seru⁹ est. Idē de nobis debetis cogitare q̄ iste mūdus sit vnus cāpus parat⁹ ad duellandū: de quo nō possum⁹ nisi p mortem exire. Jo Job. vij. Militia est vita hois sup̄ terrā: ⁊ sicut dies mercēnarij dies ei⁹. Mercēnari⁹ si bñ opaī mereī mercedem als nō. Idē de nobis si bñ ⁊ ardēter militamus meremur coronā. Nō em̄ coronabitur nisi q̄ legitime certauerit. ij. ad Timo. ij. Aliter puniemur in inferno. Rex q̄ tenet cāpū secuz est deus habitans in curia eternitatis. Nullus diabol⁹ pōt facere vim cuicūq̄ nr̄m. Dū sit istō duellū parētes nr̄i. s. patriarche: pphe: apli: martyres ⁊c. ⁊ amici nostri. s. angeli ⁊ chāgeli stāt aspicientes: q̄libet eoz respicit p̄ suā fenestrā. i. sciam. Tres persone diuine q̄ p eandē fenestrā. i. vnā sciam videt. Ex alia pte stāt demones expectantes duellū ⁊ diabol⁹ debellādo p̄mo petit gladio q̄n tentat de auaricia dicens si faceres hoc ⁊c. posses lucrari tm̄ ⁊c. sz hō resistit sibi dicēdo. Modicū lucrat⁹ q̄ pdit aiaz ⁊c. Secōo petit cū ensē vanitatis dicēs. Nūq̄d portasti tu tm̄ viro tuo dotis: sicut illa illi: ⁊ illa fuit iā bis ꝺuta a viro suo ⁊c. resistit dicēdo. Ego si bñ induta ego nolo esse nec debeo esse vana ⁊ curiosa. Nā beatissima ꝟgo maria simpl̄r ibat induta ⁊c. Itē q̄n tentat de vestibus: cortinis: ⁊ scutiferis ⁊c. resistit dicendo. Totū hoc est vanitas. Itē petit diga subito. s. q̄n tentat de luxuria dicendo: si posses loqui cū tali muliere ⁊c. resistitur dicendo. O miser p tam brevi solatio tātā penā oporteret me sempp̄a

& in inferno ꝛc. Isto mō resistit diablo p humilitatē cōtra superbiā: p liberalitatē cōtra auariciā: p castitatē ꝓtra luxuriā. Tūc diabolus est victꝰ. Et p parentes ꝛ amicos nostros fit magna letitia i celo. Auto. Gaudiū est angelis dei super vno pctōre pniam agēte. Luc. xv. Tūc demones victi tristes recedūt. Hoc petebat dō dicēs. Fac mecū signū. s. victoue i bonuz vt videāt q̄ me oderunt ꝛ cōfundant: qm̄ tu adiuuisti me ꝛ cōsolatus es me. Tūc diabolus victus est captiuus illiꝰ qz tm̄ tunet eū q̄ decetero nō venit ad eū tentā do. Sed si hō forte vincit a diabolo qm̄ tētat sibi ꝓsentiēdo homo est victꝰ: ꝛ sta tim parētes ꝛ amici nri faciūt magnū plā ctum tristitie. Autoritas. Ecce videntes clamabūt foris. Angeli pacis: amare flebunt. Esa. xxxiij. Angeli pacis nō loquit de malis angelis: qz illi dicuntur angeli guerre. Nota amare flebunt. Et nūq̄d in paradiso pōt esse fletus vel tristitia? Dicūt hic glosse ꝛ doctores q̄ in celo non est tristitia dolor vel fletus: sz q̄ illa detestatio ōr flet. O si a nobis posset videri qm̄ alia victi tenet ligata a demonibus: sed caro impedit, ne hoc videatur tūc demones faciūt magnū festum. Auto: itas. Si prestas a ie tue cōcupiscētias eꝰ faciet te in gaudiū inimicis tuis. Eccli. xviij. Patet prima cōclusio q̄ stat⁹ pcti est captiuitas seu seruitꝰ veraciter. Auto. Peccauimus in cōspectu tuo: ꝛ idcirco tradidisti nos in manu inimicoꝝ nostroꝝ. Justus es dñe: ꝛ nūc nō eis sufficit q̄ durissima nos opprimūt seruitute. Hester. xiij. Ecce hic cōclusio formaliter in ista autoritate. Dico scō q̄ ista captiuitas ē multū periculosa generaliter tā diuitibus' q̄ pauperibꝰ: tā hominibꝰ q̄ mulieribꝰ: iuuenibus ꝛ senibus: clericis ꝛ religiosis. Hoc pōt declarari p quādā similitudinē datā a scō Barlaā dicēte q̄ erat q̄dā hō ambulās p altissimā montaneā: p viā strictissimā: ꝛ ipegit ꝛ cecidit: ꝛ tm̄ deus fecit sibi grām q̄ arripuit vnū ramū ꝛ ibi tenuit se. Et respiciens in altū nō poterat ascendere p se sine adiutorio. Respicens deorsum erat profunditas vsq̄ ad abyssum. Dū sic staret venit vna ratta alba rodēs arborē sine radicē rami nec poterat illā repellere: deide post illā venit alia ratta nigra. Jō dicebat. O miser ꝛc. Cogitate in quāta miseria ꝛ periculo erat ille pauper hō. In tali periculo est quilibet existens in pctō mortali persona enim existēs in grā dei ambulat p mōtaneā altissimā ꝛ p viā strictaz pnie q̄ arcta est via q̄ ducit ad vitam. Mat. vij. Qui tenet bonā vitā restringit se a nimio cibo potu ꝛc. vñ scribit. Delectaberis sup dñm ꝛ sustollaz te sup altitudines terre. Esa. lviij. Et talis delectatio signū est q̄ est in grā dei q̄ delectabilr facit opa dei seu opa penitētialia: oratiōes ꝛ ꝓtēplatiōes. Et pñt dicere tales cū apl̄o. nostra ꝓuersatio in celis est. ad Philip. iij. Si dicaꝝ quō pōt fieri. Cātat eccl̄ia. Qm̄ in hac peregrinatiōe solo corpe ꝓstitutꝰ: cogitatiōe ꝛ auditate in illa eterna patria ꝓuersatꝰ est. Ecce quō ambulaꝝ alte ꝛ p strictā viā. s. pnie. Sz impingiꝝ homo aliquoties' q̄n s. psona deuota recreari vult cuz aliqua creatura i qua ponit suū amorē quē ad deū dz habere. Quot deuoti religiosi et clerici ꝛ heremite ambulāt in altū ꝛc. sz impingūt in aliqua familiaritate. Incipiūt a credo i deū: ꝛ post modicū veniūt ad carnis tētationem ꝛc. Item dicaꝝ de multis mulieribꝰ monialibus: viduis ꝛ maritatis: q̄ bona intentiōe ꝛ sctā recipiūt aliquā bonā familiaritatē alicuiꝰ deoti religiosi seu clerici q̄ aliquoties malo fine terminaꝝ. Jō cū nulla creatura recipere debetis nimiā familiaritatē: nec lo q̄ in cōfessiōe ꝓcise: nec visitare debetz frequēter: alias poterimus dicere. O fortis s. deuotus impegit in fortē ꝛ ambo pariter ꝓciderunt. Hier. xlvj. Jō dicit apl̄s. s. Cor. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Tentatio vos nō apphēdat nisi hūana ꝛc. iō Hiero. dicit. Mulierem quā bñ cōuersantē noueris: mēte dilige: non corpali frequentatione. Postq̄ Ivo persona cecidit appichēdit ramū fleribilē: sz vite corporalis: q̄ pdita p pctm̄ vita spiritualī non restat nisi vita corpalis. Jō cātat eccl̄ia: media vita in morte ꝛc. Nota media vita: Uita ꝓpleta est spūalis ꝛ corporalis: sed vita spūali pdita solū remanet corpalis vita debilis ꝛ fleribilis. Que est vita vr̄a? vapor ad modicum parēs. Jaco. iiij. Et duo mures alb⁹. s. dies ꝛ nigra. s. nox cōtinue rodūt vitā vestrā.

is debilis fit. Deorsum respicit infernū. Videt ergo nobis paruū periculū i quo peccator cōsistit. Si si illud cogitaremus nollemus comedere nec bibere: si clamaremus. aduua a diuua quousq; essemus extra petiti. Ptz ergo conclusio qō talis captiuitas pcti est multū periculosa generaliter. Istā cōclusionē intelligēs dauid post pcm dixit. Circūdederunt me dolores mortis ⁊ pericula inferni inuenerunt me. No. circūdederūt. nō dicit cooperuerūt. Ratio: qr nullo mō nec ab ante pbona opa facta: nec retro p bona opera fiēda: nec a dextris p amicos nec a sinistris p inimicos a dictis periculis liberari pōt Sed bñ p surz suz a deo qō fit qñ hō pfitetur pctā sua deo qui ei mittit chordā de sursum trahēs eū p absolutionē. Ptz cōclusio scōa. Dico tertio q talis pcti captiuitas seu seruitus dz a nobis vitari aperte: ⁊ de ista captiuitate debemus nos redimere celeriter. Amore vestri q̄siui modū exeūdi saltē captiuitatē pcti in biblia. ⁊ inueni p figurā filiorz israel exeuntiuz de captiuitate egypti: q̄ fecerūt quilibz q̄ fuerūt figura quō nos debemus exire de captiuitate pcti: quinq; faciendo. Jō dicit aplus. ad Ro. xv. Quecunq; scripta sunt ad nostrā doctrinā scripta sunt. Primo in exitu filiorz israel de egypto dicit dñs moysi. Jsta nocte pplus exibit sz recipiatis agnū ⁊ coquat in veru ⁊ comedat cū succo de lactucis agrestib⁹ ⁊c. Secdo pcepit quelibet exire de domo sua dicēs: foris fous. Tertio venerūt ad mare rubrū vt trāsirēt ⁊ dixerūt. O dñe ⁊ quō trāsibimus sine nauibus. Et dixit. Ego diuidā mare ⁊ trāsibitis. Quarto venerūt ad desertū asperū ⁊ siccuz. Quinto pauit eis de māna ⁊c. Si volum⁹ exire seruitutem pcti isto mō opz nos facere. Primū q̄ faciēdū est: coquat agn⁹. Ecce cōtritio per quā agn⁹. i. spūs coquit in igne dolous ⁊ cōtritionis ⁊ comedit cuz succo amaro lachrymaz. De hoc auctoritas. Sacrificiū deo spūs pribulat⁹ cor pritū. Secdo ab egypto exire debetis a mala societate. Multi in sermonibus recipiūt bonū ppositū: sz qñ habēt i domo malā societatē perdita deuotiōe peccāt ppter occasionē. Jō fous recedere debetis a mala societate. Jdeo dicit xp̄s. Si manus tua vel pes tuus scādalizat te. abscinde eū ⁊ pjce abs te. mat. xviij. Jō foris exire debetis. Et tunc potentis dicere In exitu israel de egypto: domus iacob de pplo barbaro. Facta ē iudea sctificatio eius. Tertio trāsierūt mare rubruz. Ecce confessio q̄ pōt dicit mare amarū: qr q̄si hō diffamat se ⁊c. Dicit rubruz: qr virtutē hz a sanguine passiōis xp̄i. Jstud mare aperitur pctōri cū virga. i. cruce q̄ fit a confessore in absolutione. Quarto opz venire ad desertū: scz pnte castigando filiuz scz corpus: seu filiā. i. carnē ne a demonibus in inferno castigef. Dicit siccum per teiunia ⁊c. ⁊ solitariū per orationem. Jō dauid in psona penitētis dicit. In terra deserta inuia ⁊ inaquosa. Quinto dat mana. s. cōio corpis xp̄i postq̄ hō fecit quatuor p̄dicta. Jō dixit moyses. Jste est panis quē dedit vobis dñs ad vescendum Exo. xvj. Dicit panis māna: qr prefigurabat sacramētū altaris. Jdeo dicit xp̄s Nō moyses dedit vobis panē de celo: sz pater meus dat vobis panē de celo verū. Panis enim verus est q̄ de celo descendit et dat mundo vitā. Joā. vj. Ecce quō poteris exire seruitutē pcti. Jō dicit apo. Roma. vj. Cū serui essetis pcti liberi. i. separati a iusticia fuistis institie: vsq; finē vero vitam eternā. Patet tertia cōclusio.

Dñica. vj. post festum trinitatis.
De epistola de virtutis exercitio.
Sermo quartus.

NOs i nouitate vite ambulemus. ad Rom. vj. ca. Materia quaz nunc volo predicare erit quō ⁊ in quibus virtutibus debemus nos exercitare. Si deo placet erit materia p̄o reformatione vite ⁊ cōsolatiōe aiarū. Salutetur prius b̄go maria ⁊c. Pro declaratiōe huius verbi ⁊ materie introductione sciēdū q̄ aia nostra inter alias excellentias q̄s habet plus q̄z corp⁹: est q̄ aia pōt renouari. ⁊ corp⁹ nō pōt renouari. Rō est ista. Nā antiquitas corporis venit ex necessitate ⁊ cursu naturali: qr tempus ⁊ etas portāt suā senectutē. Jdeo nulla potētia creature corp⁹ posset renouari nisi a sola dei potētia: qr non legitur vnq; fuisse factū. Senectus autē ⁊ antiquitas anime

non enenit ex necessitate seu cursu natu
rali: ꝙre alia hois centū annoꝝ est ita iu
uenis: hoc est ita recēs vt alia pueri vni⁹
diei. Naz solū corpalia ⁊ carnalia corru
ptibilia senescūt ⁊ ātiq̄nt vt dom⁹: arbor
hō: equus ⁊ silia. Nō antiquant ⁊ senescit
ppe interitū est. ad Heb. viij. Sz res spi
rituales nō antiquant nec corumpunt
Nā michael est ita iuuenis hoc ē ita for
tis nō sicut in die creationis sue. Idē. de
alijs angelis. Idē de reb⁹ corpalibus
incorruptibilib⁹: vt ō sole: luna ⁊ stellis
que non senescunt nec antiquant. Patet
ergo q senectus ꝓueniens ex necessitate
⁊ cursu naturali soluz est in reb⁹ corpali
bus corruptibilib⁹: q̄ nō possunt renouā
ri nisi a deo immediate: qz talis antiqui
tas venit p necessitatē naturalē. Sz alia
antiquant nō p necessitatē sz p volūtatem
criminalē. s. ex mala volūtate ⁊ mala in
clinatiōe ad pctā. Et sicut senectus ⁊ an
tiquitas corporis aufert eius ꝟtutē ⁊ fa
cit ipm canū: ⁊ rugat ⁊ restringit pellē et
facit ipm ire curuū: ingrossat visum: au
fert sapoꝝ ⁊ appetitū cōedēdi. Ita sene
ctus aie facit aiam canā p ꝓsumptionez
intellectus: rugat p pctm: ⁊ sic de alijs
Aut. ps. xvij. Filij. s. p baptismū de spon
sa sua genti. alieni sup. effecti inueterati
sunt. s. p volūtatē criminalē: sz alia pōt re
nouari ⁊ nō corꝝ vt dictū est ex volunta
te hois mediāte dei gr̄a. Auto. de corpe
⁊ de alia. Lz is q̄ foris est: nr̄ hō corrūpat
tn̄ his q̄ intus est renouat de die i diē. ij.
Corinth. Si ḡ aliqs nr̄m est antiquus in
pctis nō dz desperare qz ꝟtutibus possu-
mus in alia renouari. Jō dicit the. Nos i
nouitate vite ambulemus. Ptz the. Nō
videam⁹ p quas ꝟtutes ⁊ q̄bus modis
possumus renouari in alia ⁊ in vita.

Prima est vera humilitas.

Secunda pia largitas.

Tertia pura castitas.

Ergo in nouitate vite ⁊c. Dico primo q̄
hō potest renouari per verā humilitatē.
Sciendū est q oē pctm mortale delibera
te factū includit supbiaz. Rō: qz p super
biā hō n̄ vult humiliꝝ subijci diuinis mā
datz: nec ecclesie ordinatiōib⁹. Quare tu
recipis vindictā: Nunq̄d ex supbia: qz
non vis humiliari precepto dei dicētis.
Mihi vindictam: ⁊ ego retribuam dicit
dñs ad Ro. xij. Idē de furto: cū de⁹ precl
piat. Nō furaberis. Exo. xx. Idē de vsu
ra cū dicit de⁹. Nō fenerabez fratri tuo
ad vsurā Deu. xxiij. Itē idē pz de hoc q̄
est nolle ieiunare ieiunia eccle. Pz ḡ q̄
oē pctm mortale deliberatū venit p sup
biā. Quare hodie sunt tot mali religiosi
i mūdo: qz nolūt humiliari ad seruādū
regulā ꝓstitutiōes ⁊ cerimonias. Nolāt
subūci regule. Idē de malis clicis. Idem
de malis laicis. Pz ḡ q̄ ois inordinatio vi
te ⁊ pctm venit p supbiā. Auto. Initium
ois pcti est supbia: q̄ tenuerit illā imple
bit maledictis ⁊ subuertet eum in finem
Eccl. x. Si ḡ ois inordinatio male vite et
abundantia pctōꝝ venit ex supbia. Si ḡ
vis renouari in aīa p oppositū humilia
te: subijciendo te mandatis dei: dicēdo.
Decetero volo viuere iuxta mādata dei
⁊ ordinationē ecclie dicēdo. Ego sum re
ligiosus: decetero iuxta regulā volo viue
re. Idē de clicis ⁊ secularib⁹. Et q̄n perso
na ꝓponit sic viuere. Ex tali cordis hūi
litate ꝓplet benedictionibus. Auto. Da
uid in po. cū. bñdicite primo. Qui replet
in bonis desiderū tuū: renouabit vt aq̄
le iuuētus tua. Sup hoc ꝟsu tā gunt glo
se conditionē aquile: dicentes q aq̄le ex
senectute indurat rostrū ⁊ incuruat intm
q nō pōt sumere cibū: ⁊ tūc ipsa fit maci
lenta ⁊ crescūt sibi plume. Sed naturali
instinctu ipsa perquirit vnū lapidē: ubi
ferit de rostro ⁊ finaliꝝ comedit ⁊ renouat
Ita vt dicit dō. Renouabit vt aquile iu
uent⁹ tua. Aq̄la ātiqua ē aia peccatrix:
rostꝝ est intellectus acutus reuersus ad
semetipm p ꝓsiderationē ppie excellen-
tie q̄n cogitat se esse de genere regio: vel
dinoriē alijs seu fortiorē vel apriorē. Idez
de mlieribꝰ q̄n cogitāt se pulchriores vel
meliꝰ indutas: ⁊ sic de alijs: tā in bonis
nature q̄m gr̄e: talis cōsyderatio generat
supbiā in hoīe. Sicut ꝓsyderatio excellē
tie alterius generat humilitatē in corde
cogitātis. ꝟbi gr̄a. Q̄n hō cogitat excellen
tias alteri⁹: qz est deuot⁹ vel magn⁹ cleri
cus vel in magna dignitate ⁊c. talis cōsi
deratio ē causa hūilitatis ꝓsiderāti q̄ tūc
dicit. O miser nō suz talis ⁊c. Cōtra istā
considerationē ppie excellētie dicebat
aplūs. Sed in humilitate mentis superio
res sibijnuicē arbitrātes: nō q̄ sua sunt:

supple excellētie: singuli ꝓsyderātes: sed ea q̄ alior. ad Phil.ij. Si ꝓsyderas bōa tua. mala ꝓmi: supbia inflaris. Ecce supbia pharisei. De quo Luc. xviij. Gratias ago tibi dñe: q̄ nō sum sicut ceteri hoim. Uñ ꝙ animavt aquila habet rostrum duꝝ & retortum: nō potest recipere escas spūales & sic macerat: q̄ non inuenit sibi delectationē nec saporē i aliquo cibo spūali. Aug. impi⁹. i. supbus nō sentit dulcedinē dei: q̄ de febre iniquitatis palatū amisit. De istis supbis dicit Dauid. Esurientes & sitientes: aia eoꝝ in ipsis defecit. ps. cvi. Sed abundat in plumis vt aquila in vanitatib⁹ ornamētoꝝ caudaꝝ: & mulieres in capite abundāt. iō Eccls. j. Uanitas vanitatū & o la vanitas dicit Eccls. Rō quare ista fiūt est q̄ alia nesciūt esse sine aliqua delectatiōe spirituali qua perdita recurrit & perquirit delectatiōes & ꝓsolatiōes tēporales: mūdanas: & vanas. Remediū ergo habemus ꝙ vt aquila ad renouādū debem⁹ percutere rostrum in lapide illo. de quo apls. Petra aūt erat xps. i. Cor. x. Percutiē eñ cogitādo vitā quā xps voluit tenere in hoc mūdo. Ubi gra. Si venit tentatio vt faciatis vanitatē in ꝓstimētis. Cogitate qūo xps init indutus: q̄ triginta annis portauit eandē tunicā: quā virgo maria sibi fecit cuꝝ esset puer. Percutiatꝫ hic rostrū dicēdo. O miser rex me⁹ xxx. annis portauit eandē tunicā seu vestē: & ego facio q̄tidie istū excessum. Itez qñ mulier tentat de bonis ornamentis: cogitate de virgine maria regina celi q̄ nūq̄ ornauit se nec depinxit. Dicat qūo lauabat faciē suaꝝ cū lachrymis &c. Uñ beata anna mater sua faciebat sibi pulchra vestimenta: nolebat portare nisi intra domū &c. Jō qñ hō tentat de multis scutiferis: de equis: de vexillis aureis et filib⁹. Cogitate qūo ibat iesus sine eq̄s eundo pedib⁹ humilr &c. Per tales enim cogitationes frangit rostrū supbie: & sic aia incipit habere appetitū: iā sapiūt sibi ꝙba dei. s. locutiōes: ꝓdicatiōes: misse &c. Ecce quare dicit dō. Renouabitur vt aquile iuuentus tua. Ergo nos in nouitate vite ambulem⁹. Dico scdo ꝙ possumus renouari p piam largitatē. s. in dādis eleemosynis de bonis a deo datis. Audite declarationē bonā. Sicut ꝓtiū superbie est initiū ois mali &c. ꝓti. Juxta illō. Initiū ois peccati est superbia. Ita etiā cupiditas seu auaricia ē initiū ois peccati. s. ad Thi. vj. Radix oim malorū est cupiditas. Dubiū est hic qūo possunt duo prima principia ꝓtōꝝ assignari. Rñsio ꝙ bene diuersimode. Nā in quolibꝫ ꝓtō mortali sunt duo fm Aug. u. s. auersio a bono incōmutabili & conuersio ad bonū commutabile. Uerbi gra. Uñ sunt in mūdo tot mala i dñis iudicib⁹: aduocatis: seu ꝓcuratorib⁹: q̄ non hñt oculū ad iustitiā: isꝫ expectāt q̄s magis eis dabit ex cupiditate et auaricia? Uñ in eccla tot symonie: q̄ oia vēdunt ex auaricia seu cupiditate? Uñ in mūdo tot vsure & tot furta & deceptiōes & fraudes emēdo & vēdēdo? Uñ tot guerre & mortes ex cupiditate: q̄ tu vis hoc & illō volo ego? Idē dt Sen. ꝙ si ista duo ꝓnota meū & tuū possent auferri totū esset par. Uñ tot negligentie circa defunctos ꝙ nō ꝓplent testamēta? Nōne ex cupiditate? Quare retinent mercedes laboꝝ pauperū: nonne ex cupiditate? Uñ est ꝙ amic⁹ interficit amicū in via nōne ex auaricia? Ptz ergo ꝙ radix oim malorū est cupiditas: & hoc ēptū ad conuersionē ad cōmutabile bonum. Qui ergo renouari cupit expellat a se istā cupiditatē seu auaricia: & habeat copiosaꝝ largitatē & miam: & sic tenebit cōsiliū scripture ꝓdicētis. Nolite conformari huic seculo: isꝫ reformamini in nouitate sensus vestri: vt ꝓbetis q̄ sit volūtas dei bona beneplacēs & perfecta ad Ro. xij. No. cū dicit bona bñplacēs & perfecta. In his tribus vocabulis ponit tria opa mie. Primū cuꝝ dicit: voluntas dei bona ēptuꝝ ad opera mie corporalia beneplacens ēptum ad opera mie spiritualia: & perfecta ēptum ad remissionem iniuriarum. De ista materia dat exemplū in natura de serpente: de quo dicunt phi naturales ꝙ vadit retortus torquendo se: sed qñ est antiquus indurat intm ꝙ vix potest incedere. Tunc ipe ex naturali instictu vel industria ieiunat: & post aliqua ieiunia vadit ad arctū foramē & ibi deponit pellē veterē & sic renouatur.

Persona auara est serpens incedens tor tuose propter fallacias z falsitates z fal sa iuramēta q̄ facit ex ;cupiditate. Dica tur q̄s paup venit ad mutuādū ;decē flo renos. Placet mihi dicit vsurarius. Sed dicetis notario: ita iurabitis q̄ mutua ui vobis .xij. florenos ꝛc. Et si recipit pi gnus seruit sibi de pignorib⁹: vel de cam pis recipit fructus: vadit retorq⁹ z in cō fessiōe excusat se dicēdo q̄ recepit q̄ dz ꝛc. Ecce duricia. Jō de auaro dicit Job. Cor eius indurabit tanq̄ lapis. z stringetur quasi malleatoris incus. Job. xlj. Not. Indurabitur quasi lapis q̄s paup petit elemosynā ab eo nō solū nō dat sibi sed lapidat eū dicēdo. vade: fodias: et fillia ꝟba. Scdo stringit q̄s si malleatoris inc⁹ quē lz semp faber pcutiat tñ nō emol litur: sic nec auarus: lz pcutiat ,z a mmo neat xpi passione: dicente paupere q̄ nō pōt sibi soluere vsurā. O dñe: amore pas sionis xpi agite mecū misericorditer. Il lo nō obstāte infelix vsurari⁹ perseqūtur eū crudeliter. Ecce quō est durus z anti quus. Jō si vis saluari fac vt serpēs. Pri mo ieiuna. ſ. abstinēdo ab illicitis cōtra ctib⁹: post hoc. q̄ hoc nō sufficit: sed opz trāsire p arctū foramen vade p arctū fo ramē restitutionis vsq̄ ad vltimū obolū sic em̄ deponit pellis dura auaricie. Si dicat: si ego restituā: vxor mea z filij mei q̄d facerēt ꝛc. Si vxor sit bona z vult sal uari dz dicere viro. Domine restituatis q̄ ego laborabo. Dicit de illa vxore ō q̄ dicit Vincenti⁹ de lōgobardia. cui vir vo luit facere vnā tunicā quingentor⁹ flore nor⁹ in q̄dam festo. Que rndit. Dñe ego sum bñ induta sz amore ōi restituat; ꝛc. Ad quam vir. Si oia habere restituere oporteret me mendicare: q̄ oia q̄ habeo sunt de vsuris. Et ipa dixit. Dñe ego fa cia vobis partē de dote mea q̄ nō ē ō vsu ris. Dabo vob. v. milia florenor⁹ z. v. mi lia p me: restantia ad victū nr̄m ordino bis viuere poterim⁹. Jsta erat bōa vxor Sz mō oz q̄ viri faciāt vsuras vt satisfa ciāt vanitatib⁹ vxor⁹. Jō exēplo serpētis q̄ cū labore deponit pellez renouamini. hoc ōt scptura. Expoliātes vos veterem hoiez cū actib⁹ suis: z induētes nouū eū q̄ renouat in agnitionē dei ſm imaginē a⁹ q̄ creauit eū. ad col. iij. Dico tertio q̄ō debem⁹ renouari p purā castitatē ꝓpter rōnes predictas: q̄ similr carnalitas est aliquomō initium oim malor⁹: q̄tuz ad delectationē carnis inclinando ad cōcu piscētias. Sicut superbia q̄tū ad auersio nē: z auaricia q̄tū ad conuersionē. Ita luxuria q̄tū ad delectationē est initium peccator⁹. Jō Apls. Cōdelector em̄ legi dei ſm interiorē hoiem: Uideo aūt aliaz legē in mēbris meis repugnantē legi mē tis mee: z captiuantem me in lege pcti q̄ est in mēbris meis. ad Ro. vij. Et loquit apls in pson cuiuslibz nostrū. Ergo de carne ꝓcedunt pcta q̄tuz ad delectatio nem. Si ergo volum⁹ renouari: recipia mus castitatē puraz. Hoc nobis ostēdit terra q̄ in hyeme est tota lutosa: aquosa z sine fructu: sed in vere renouat: siccat. z tandē facit fructū. Jta dz facere quili bet nostrū. Si aliq̄s p̄o erat lutosus p luxuriā: exiccet p castitatē. Sitr si aliq̄s peccauerit aquosus per gulam: siccet p abstinentiā. z infructuosus faciat fructū meritor⁹ z bonoum operū. Proh dolor multor⁹ vita mō est ifructuosa z aquosa Et sicut tpe diluuij q̄s noe emisit colūbā q̄ nō inuenit vbi requiesceret pes ei⁹: re uersa est ad archā. Jta est mō de spūsctō q̄ tota terra est lutosa p luxuriā nō reqe scit in talibus lutosis. Jdeo nos exiccā re debemus per castitatē. Jō optauit da uid dicens. Emitte spm̄ tuū z creabunt: scz ꝟtutes infuse. Non dicit formabunt: Nā aliq̄ sūt ꝟtutes q̄ exeūt ō potētia ma terie. ſ. p mltiplicationē actuū: z dicunt ꝟtutes vsuales. Alie sūt q̄ soluz dant er infusiōe: z iste creāt i ala: vt ꝟtutes theo logicales: septē dona spūsancti: z ēt ꝟtutes morales infuse z dicūt infuse q̄ creant. Et istas petebat dō di. Emitte spm̄ tuum z creabunt. z renouabis faciē terre. ſ. car nis. Ecce quare dicit thema. Nos in no uitate vite ambulemus. Deo gratias.

¶ Dñica. vj. post trinitatem. Sermo. v. De modo ambulandi ad paradisum.

Os in nouitate vi te ambulemus. habet ꝟbum istud textualr. ad Ro. vj. z in epla currentis dominice offi cial. De pnti intendo declarare in hoc ſmo. oēs modos quos de⁹ ordinauit ad

ēdū ad paradisū q; the. dat mihi motiuū Credo q; erit materia bona ꝛvtik ꝑ pctō rū correctiōe ꝛ alaꝝ nr̄aꝝ ꝑsolatiōe. Sz salutek ꝗgo maria. In hoc verbo loquit spūs ꝑsonis q̄ diu vixerūt in pctō mortali ꝛ mala vita: vt renouēt vt arbores q̄ in hyeme vident mortue sine folijs: floribꝫ ꝛ fructibus: sed in vere renouantur: emittunt flores ꝛ folia: ꝛ finaliter faciunt fructuz. Ita debet esse de nobis. Persona q̄ viuit in pctis est in hyeme frigiditatis sine amore dei ꝛ ꝓximi: sine fructu operis meritorū ꝛ virtutū. Jō renouetur emittēdo flores redolentes la chrymaꝝ compūctionū: gemituū ꝛ suspiriorꝫ i pctis. Nullus ramus florū tm̄ redolet apud deum Tales ph̄: dicere ꝗbū sapientis. Flores apparuerūt in terra nr̄a ꝛc. Cañ. ij. Deide vt arbor dz facere folia viridia. Ecce verba confessionis accusantis q̄m dicit. Pater ego feci sic ꝛ sic: ꝛ hoc ꝛ hoc: ꝛ cōfitetur oia peccata. Jsta sunt folia, recētia que refrigerāt aiam. Apoca. vlt. Folia ligni. s. hois ad sanitatē gētiū. Deinde debet facere fructus. s. opera ꝓnialia: oratiōes: elemosynas: ieunia: vigilias: audire missas: sermōes. ꝛ hmōi. De istis fructibus dicit chr̄us. Facite fructus dignos penitentie. Lu. iij. Als modicū valeret arbor q̄ faceret flores ꝛ folia: ꝛ non fructus. Ecce qualr debem⁹ renouari ad instar arboris in estate floribꝫ ꝛ fructibꝫ s. denotiōis ꝛ amoris dei: sic de talibꝫ verificatur verbū illud Mar. Video homines velut arbores ambulātes. Mar. viij. Ambulare dicūt arbores q̄n faciūt flores. Ecce ꝓia dicta. Scōa q̄n faciunt folia. Tertia q̄n faciūt fructus. Jō dicit apl̄s in themate. Nos supp. peccatores: q; null⁹ pōt a peccatis excusari: in nouitate vite ābulem⁹. ptz the. Quesiui amore vestri in sacra scptura modos eūdi ad paradisum postꝫ hō est renat⁹ in nouitate vite. Et inueni ḋnēꝫ modos ābulandi ꝑ bonā viā ad celum. Ambulant em̄.

Quidam equitando honorabiliter.
Quidam vadunt pedites ambulando humiliter.
Quidā nauigādo delectabiliter.
Quidā natando periculose.
Quidā volando virtuose.

Jō inueni plures modos eūdi ad paradisum ꝑ quolibꝫ istoꝝ dicit the. Nos in nouit ꝛc. Dico ꝓmo q; qdā ad gloriaz vadūt eq̄tādo honorabilr vt ꝑsone ꝛginee hoies ꝛ mlieres q̄ nūqꝫ ceciderūt in luto luxurie ꝑ aliquā imūdiciā volūtariā: qui si sommiādo ꝛ volūtatē ꝛc. nō ex hoc pdūtur virginitas. Jtē si mulier violat ipsa contradicēte quātum potest: non ex hoc perditur virginitas: nec amittit coronaz virginitatis: nisi volūtate cōsentiat. Jō custodiat voluntas nec ꝑsentiat. Tales eñ ꝑsone virgines vadūt ad celū equitādo honorabilr. Corpus est equus: spiritus est miles. Equi eoꝝ. s. hoim: caro et nō spūs. Esa. xxxj. Recte sicut equus regitur a milite freno ꝛ calcaribꝫ: ita ꝑsone virgines gubernāt equū corpus freno tēperantie. Qui aūt vult ꝑseruare virginitatē vel castitatem debet gubernare corpus freno temperantie: qr ḡlīcunq; equus sit malus ꝛ rebellis si sibi auferat auena: fit simplex ꝛbon⁹. Jdē de corpore nostro si abstinem⁹ a nimio cibo et potu ꝛ delitijs: efficit simplex. Aliter eñ persona gulosa erit semp luxuriosa. Jō sūt in mūdo tot mali clerici ꝛ religiosi. qr eq̄tant malū equū ꝛ sine freno temperantie Jō cadūt in lutū luxurie ꝛ corruptionis Jdeo dicebat beatus iacobus de se ꝛ de illis qui freno temperantie regunt equū corporis: ꝛ ait. Equis frena in ora mittimus ad consentiendū nobis: ꝛ omne corpus illoꝝ circūferimus. Ja. iij. Jtē etiā sunt necessaria calcaria in pede dextro ꝛ sinistro: que sunt amor paradisi ꝛ timor inferni. Jstis duobus calcaribus gubernatur corpus scz amore saluationis ꝛ timore dānatiōis. Si aūt equus corporis sit piger in bonis faciēdis: percutiat calcari dextero per talē ꝓsiderationē. Labora mō: qr ex isto modico labore acq̄res requiē ꝑpetuā. vel cū sinistro dicēdo. Labora modo ribalde: qr nisi mō laboraueris in inferno ꝓtinue laborabitis sine requie. Nisi modo ieunaueris: in inferno ieunabitis sine fructu. Jdem de cilicio: disciplinis: ꝛ alijs afflictionibꝫ corporis. De istis calcaribus autoritas. Qui timetis dñm. Ecce de pede sinistro. Diligite illū Ecce de dextero. Et illuminabunt corda vestra. s. ad bene operandū. Eccli. ij. Tales vadūt ad paradisum equitando hō

notabiliter: vitādo oēs occasiones ⁊ opportunitates illi⁹ pcti. Tales vadūt eq̄ tādo cū xp̄o ⁊ ꝟgine maria ⁊ beatis apostolis Paulo ⁊ Joanne ⁊c. De ishs dicit xp̄s Joanni euāgeliste. Habes pauca nomina in sardis: q̄ non inq̄nauerūt vestimēta sua ⁊ ābulabūt mecū in albis: q̄m digni sunt. Apo.iij. Nota habes pauca nomina. i. psonas dignas noie: i sardis que sunt interptatiōnē hebraica ⁊ interp̄tatur principatus pulchitudo.

Tres sunt grad⁹ castitatis. scz.
Castitas coniugalis.
Castitas vidualis.
Castitas virginalis.

Tert⁹ grad⁹ tenet principatū. Castitas coniugalis est q̄n vir ⁊ vxor seruāt fidelitatem sibi: ⁊ modum ⁊c. Secundus gradus est melior vidualis illoꝝ q̄ ex matrimonio vel alias pdiderunt ꝟginitatem sed de cetero custodierūt se. Cauent se ab opportunitatib⁹ non vagantur: in apto: q̄ dicit q̄ femina ⁊ gallina cito pdunt vagando. Ut dyna filia iacob que cum egressa fuisset vt videret mulieres illius regionis quam cum vidisset sichem filius emor cuei p̄nceps terre illi⁹ adamauit eā ⁊ rapuit ⁊ dormiuit cū illa. vi. oppumēs ꝟginē. Et pglutinata est alia ⁊c. vt habet Gen. xxxiij. ¶ Tertius gradus est optimus. s. castitas ꝟginalis. Un̄ venerabilis Beda. Bona est castitas coniugalis. Melior est cōtinētia vidualis: sz optima virginalis. Ecce ꝟre dicat. Habes pauca noia in sardis. i. in p̄cipat⁹ pulchitudine q̄ solū pueros ⁊ puellas innocētes q̄ bus etas aufert posse ⁊c. q̄ stati q̄n sunt q̄ndecī vel citra annoꝝ pquirunt lupanaria ⁊c. Solū ergo pueri pauli vadunt eq̄tando honorabilr ad padisum: ⁊ p̄nt dicere. Nos in nouitate vite ambulem⁹. Dñs ihesus nō habuit exercitū equitum. Scōs modus est aliquoꝝ q̄ vadūt pedites hūiliter: sicut sunt illi q̄ nesciunt gubernare equū corpis freno tēperantie: et calcaribꝰ amoris ⁊ timoris: ⁊ pdiderunt ꝟginitatē: illos opz ire pedites. Isti sunt p̄nētes emēdari. Si dicat. Nunq̄d p̄nt redire ad equos. Dico q̄ nō. Milites vel scutiferi si cadūt de equo p̄nt iterū ascendere: ⁊ rex vel dñs potest eis dare alium equū. Sed q̄ pdidit ꝟginitatē nō pōt iterū recuparе: imo dico fortꝰ q̄ deꝰ nō posset. Ego nō auderē hoc dicere nisi haberē doctorē autenticū hoc dicētē. i. Piero. Audēter loquar: q̄ cū oia possit deꝰ nō pōt tn̄ de corrupta facere incorruptam. Ut dicūt doctores q̄ includeret cōtradictionē. Quid est esse ꝟginē: nō sz gustasse ⁊c. Si ergo gustasti non potes non gustasse. Sz si facis penitentiā saluaberis sed nō coronaberis nec habebis coronā virginitatis. De hoc vide sctm̄ Tho. s. par. q. xxv. ar. iij. Oēs vadim⁹ pedites: q̄ mala p̄munt hic. Jō cū labore suspirādo ⁊ gemēdo sudādo ascendim⁹ pedites ad montē. Sudores aie sunt lachryme ꝑnitōis dicēdo. O miser si saluabor. Secus de illis q̄ vadūt eq̄tādo: q̄ lete ⁊ cantādo ambulāt. Sz habem⁹ tres cōsolationes quas deus dat peditātibus: sicut fit in his q̄ vadūt pedites pegrinando. s. de vmbra. Scōa de tabernis. Tertia de bona societate: loquendo bonos sermones. ⁊ sic trāseūt viā. ita de nobis. Debem⁹ habere p̄solationē ad vmbram arboris crucis xp̄i ⁊ vite ei⁹ laboriose: et ibi q̄escat⁹ memorādo q̄ legit de xp̄o q̄ aliq̄ties fatigatus ex itinere sup̄ fontē sedēs q̄euit. vt habet Joā. iiij. Ipse q̄ portat ⁊ sustinet totū mūdū voluit sustinere ⁊ ostendere illos labores vt nobis daret erēptū. Itē cogitando labores passionis in cruce: quādo dixit sitio. ⁊ nō dederunt sibi aquā: nec bonū vinū sed acetuz. De ista cōsolatiōe dicit scriptura. Sub vmbra illius quā desiderabā sedi: ⁊ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Cant. ij. Scōz remediū confortatiuuz siue consolatio est q̄ sunt taberne de vno miliari in aliud. Ita etiaz xp̄s pauit nobis tabernam. s. eccliam: vt comedam⁹ ⁊ bibam⁹ cōmunicando. In illa hostia consecrata: est cibus ⁊ potus corpis ⁊ sanguinis dñi. Jō in huius figuram dixit angelus helye itinerāti pedib⁹ surge comede. Si grandis est tibi restat via. Qui cū surrexisset comedit ⁊ bibit: ⁊ ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq̄ ad montem dei oreb. iij. Reg. xix. Figura fuit. Angel⁹ sacerdos ē q̄ oz tenere vitam angelicam castā ⁊ honestam q̄ dat nobis cibum ⁊ potū in cōmunione: ⁊ sic alia confortatur vt possit ire vsq̄ ad montem dei. Terrā confortā

tinū ē de bona societate: vn⁹ portat aliū loquēdo. Ita in via padisi habere debemus societatē cū bonis: audire bona verba: sermones missas: ⁊ sic lete trāsibim⁹ viā. Factū est mihi ꝙbū tuuz in gaudiū ⁊ in leticiā cordis mei. Ytem. xv. Uñ dicit apls. Obsecro vos ego vinct⁹ in dño vt digne ābulet⁊ vocatiōe q̄ vocati estis cū oi hūilitate ⁊ mānsuetudine cū patientia supportantes inuicē in charitate. ad Ephe. iiij. Tertio vadūt q̄dā nauigādo delectabilr. In naui em̄ bona cantando solatiose hō vadit. Isto mō persone religiose in magna ⁊ firma naui religionis approbate hoc mare magnū huj⁹ seculi facilr trāseūt vsq; ad portā padisi si seruāt religionē. alꝫ ad infernū descēdunt Religio em̄ est magna nauis trīū cooptura:q; religio essentialr in trib⁹ votis ꝓsistit. Prima cooptura ē pauptas aplicalis: cui obligamur p votū solēne. Solū debem⁹ tenere necessaria stricte ⁊ cum inita. Scōa ē castitas angelicalis. Sicut em̄ in scōa cooptura nauis stāt merces ⁊ pciosa ita etiā castitatis votū est thesaurus pcios⁹. Tertia est obediētia gnalis. per tertiā cooptura discurrunt marinarij iuxta iperū patroni: ⁊ statz obediūt dicētes. fetm̄ ē dñe. Ita etiā religiosi mouent sm̄ obediētiā ad mādatū plati. Jō de religiōe dr. Facta ē q̄si nauis institoris de lōge portās panē suum. puer. xxi. Jō psone religiose delectabilr pñt trāsire. Sec⁹ de vobz: q; cū magnis labor⁹ trāsitz: religiosuz aūt cātādo missas: nō opz eū curare q̄d comedet seu bibet: ⁊ sic nauis facit suā viā. Sūt ibi merces ceremoniar. Jam ē totū scriptū q̄d hz facere religios⁹ Iz q̄n aliqs apostata dimittēdo habitū nihl aliū ē q̄z de naui ꝓiscere sed mare. Et pōt dicere si cuadat. Profundū abyssi penetraui: ⁊ in fluctib⁹ maris ambulaui. Eccli. xxiiij. ¶ Quarto vadunt q̄dā natādo piculose sicut sunt hoies mūdani actuosi ⁊ negocij mūdanis iplicati q̄ in negocijs inuoluti vt natātes capite supra eleuato cū magna vi trāseunt vndas tpalitatū piculose. Jō dō orabat di. Saluū me fac de⁹ q̄m̄ intrauerūt aq̄ vsq; ad aiaz meā ⁊c. ps. lxviij. Ubi ponit tria picula. Primū ibi. Q̄m̄ intrauerūt aq̄ vsq; ad aiaz meā: qz q̄n aq̄ auaricie intrant vsq; ad aiam submersi estis puta q̄n ex auaricia facitis vsurā: rapinā: furtū: vel retinetz rē alienā inuētā solidatā ⁊c. factū est vos estis perditi. Scōm est ibi. Infixus sum i limbo pfundi. s. pcti luxurie O quot submergūtur hic: tot sunt occasiones ⁊c. Tertiū est ibi. Ueni in altitudinē marz. s. dignitatis: officij plationis vel dñij ⁊ nō curāt de iusticia nec de correctiōe pcōz publicoz. Jō seqtur tempestas demersit me. Remediū qō hz natā est q̄ teneat caput eleuatū extra aquas. Ita de nobis ē. Jō attēdat⁊ q̄ in aḡs negocioz vestroz caput. s. intētio sit eleuata in altū ad deū q̄ in nullo negocio faciat⁊ aliq̄d cōtra deū. Jō rps. Leuate capita vestra. Lu. xxj. De isto mō ambulā di dicit aplus. Uidete itaq; fratres qūo caute ābulet⁊, non q̄si insipientes: sed vt sapientes redimentes tps q̄m dies mali sūt. ad Ephe. v. Stulte natat qui mittit caput sub aḡs: sapiēter q̄ eleuat caput. ¶ Quinto vadūt q̄dam volādo ꝛtuose. Isti sunt cōtemplatiui eleuati: q̄ duab⁹ alis. s. oratiōis ⁊ cōtēplatiōis vel lectionis ⁊ auditionis sublimiter volāt in cēlū nō tāgētes terram. De istis dicit Esa. ꝓpheta. Qui spant i dño mutabūt fortitudinē assumēt pēnas sicut aq̄le: currēt ⁊ nō laborabūt ābulabūt ⁊ nō dficiēt. Esa. xl. Nota mutabūt fortitudinez: q; lz sint debiles corpe: sunt tñ fortes in alia: assument pēnas. s. orationis et lectionis. Sz dices forte. Non oēs sciunt legere. Nota hic modum quō oēs scietis legere. No. q̄ erat q̄dam mulier q̄ nesciebat legere. soluz sciebat Pater noster ⁊ Aue maria ⁊ Credo in deum. Et q̄n ibat ad ecclīam semp portabat secū vnū librum ⁊ legendo in illo plorabat acriter. Qui aūt cognoscebāt eā: scientes q̄ nesciebat legere mirabanr. Quidā deuot⁹ q̄ siuit ab ea q̄d legeret in dicto libro ⁊ q̄ ostēderet sibi librū petiuit. Respōdit illa. Uos nesciretis legere in libro meo sicut nec ego in vestris. Tādē diu rogata ostendit sibi librū in quo erant solū quatuor charte. Prima erat tota alba. O dixit ille non sūt hic littere ego nescirem hic legere. Dicaz quō mulier dixit q̄ i illa charta ipa legebat puritatē rpi ⁊ virginis marie: ⁊ ꝓpter hoc ploro q̄ ego, sum ita ipura et

turpis er pcis meis. Scda charta erat nota rubea in qua dixit se legere christi passionē dolorosā in die veneris sctā pacā in q̄ tolli corp⁹ erat sanguineū ex flagellationib⁹ z caput ex corona: z sic de aliis. Tertia charta erat nigra i q̄ legebat tenebras inferni z eius penas z dolores. Quarta charta erat deaurata in q̄ legebat gl̄iam paradisi resplēdēte. Ecce quatr spūs cōs docuit illā mulierē legere. Ita potestis vos oēs legere pari mō. Hē p̄plādo illa q̄ auditis in sermonibus. Tales vadūt volādo. De q̄b⁹ dicit Esa. Qui sunt isti q̄ vt nubes volāt: z q̄si colūbe ad fenestras suas. Esa. lx. Contēplatiui aūt vt nubes eleuātur a terra et emittūt pluuiā lachrymaz ad fructificādum quasi colūbe simplices: nō nocent alicui cū vngulis p rapinā furtū vel alis. Nec cū rostro diffamādo nec mētiendo. Ecce quare dicit thema. Nos in nouitate vite ambulemus.

(Dñica septima post festum trinitatis de euangelio. Sermo primus.

Misereor super turbā: q̄ ecce iā triduo sustinēt me. Mar. viij. Noster sermo sm̄ qđ req̄rit dñica erit de factō euāgelio ꝛc. Salutēt ꝝ go maria ꝛc. z resumatur thema. Euangeliū hodiernum declarat nobis de xp̄o iesu tres excellentias z dignitates z sunt iste.

Prima est clementia paternalis.
Secunda potentia diuinalis.
Tertia est prouidentia virtualis.

Prima oñdit in p̄ncipio euāgelij: scda in medio: tertia in fine. Et in his tribus erit nr̄ sermo. Dico primo q̄ oñditur de xp̄o in euāgelio clemētia paternalis: q̄ sicut p̄ erga filios mouet clementia paternali ad p̄uidēdū filijs de oīb⁹ necessarijs etiā si non petant: ita z xp̄s. Istā clementiam oñdit xp̄s p̄ noster de qua clementia loq̄tur thema dic. Misereor sup turbā ꝛc. Et vt melius istā clemētiā intelligatis dicat p̄ncipiū euangelij hodierni. Cū turba multa eēt cū iesu nec haberēt qđ māducarēt: cōuocatis discipulis ait illis: misereor sup turbā vsq; de longe venerunt. Dicit sup hoc ille deuot⁹ doctor beda q̄ gētes seq̄bant eū quatuor rōnibus. Alicq̄ ex charitate z deuotione qua habebāt ad xp̄m z ad ꝟba dei incarnati. O q̄lē p̄solationē dabāt auribus audiētiū. Quidā seq̄bant ex necessitate vt ifirmi ceci vt reciperēt visum: surdi auditū muti loq̄lā: z sic de alijs. Quidā seq̄bātur ex curiositate solū z vanitate vt miraculū viderēt dicēdo: videā si facit aliq̄d miraculū. Quidaz ex malignitate si possent eū reprehendere in aliquo ꝟbo vt possent eū accusare dicēdo. Iste iesus filius illius fabri lignarij Joseph nunq̄ studuit nō pōt esse q̄n erret. O illi fatui nesciebāt q̄ in studio trinitatis studuerat. Istis q̄tuor rōnibus gētes seq̄bātur eū: intm̄ qđ dicit euangeliū q̄ quatuor milia hoim̄ fuerūt cū eo in deserto extra paruulos z mulieres: vt ptz Matt. xiij. Paruuli vt dicit glo. xx. annoz z infra. vt ptz Nume. j. c. Alia vice inuenit se cū quinq̄ milibus hoim̄ exceptis paruis z mulieribus. Ideo dicit. Cū turba multa eēt cū iesu ꝛc. q̄ibi erāt quatuor milia hominum z forte totidē mulieres z tot ēt etiā paruuli. Ita q̄ forte erant. xiij. vel xiiij. milia. z p̄ma die q̄ venerūt ad iesuz comedebāt medietatē illoz q̄ portauerant: in scda die aliā medietatez: tertia die nihil habebāt ad comedēdū: sz habebant magnā deuotionez ad xp̄m. Et ipse iesus pius p̄ postq̄ in p̄dicatōe derat eis cibū spūalē: voluit etiā post p̄dicationē dare eis cibū corporalē. Et vocatis apl̄is tāq̄ p̄siliarijs dixit eis. Misereor sup turbā ꝛc. Apli vt rudes rñderūt Uñ illos poterit q̄s hic saturare panib⁹ in solitudine: z nos q̄ nō habem⁹ denariū nec q̄nq̄ginta denarij argentei sufficerēt: q̄si dicerēt nō est remedium nisi vt pereant. O grossi deberetis dicere, talia xp̄o ꝛc. hic dico q̄ oñditur in xp̄o clemētia paternalis: q̄ nō repio q̄ ille gētes aliq̄d peterent a xp̄o ad comedendū: tñ ipse habebat de eis cōpassionē z p̄nalē clemētiā. Nā p̄ q̄ hz filios nō expectat q̄ filij petant necessaria: sed ipse p̄uidet. Sic fecit xp̄s cuius viscera paterna mota sunt ex cōpassione. Et fuit cōpleta illa pphetia Dauid in p̄s. cij. Benedic anima mea dño. Q̄uo misereatur pater filiorum misertus est dñs timētibus se: qñ ipse cognouit figmētum nostrum. Nota

figmentū nr̄m.s.naturale ⁊ morale. Figmētū naturale est corpus. Figulus siue magr̄ fuit de⁹. Figmētū corp⁹ nr̄z: de argilla formatū. Figmētū morale est ꝓfidētia filioꝝ ad p̄rem: qz ꝛz nō petāt q̄si dicēdo. ego sum bon⁹ puer nō peto aliq̄d: nō dicit figmētū: qz fingūt se nō q̄rere: tñ in corde illud petūt ⁊ desiderāt talis fictio bona est. Nota hic secretū cuz dicit. Miserebor sup turbā. O dñe q̄re habetis cōpassionē. Rñdet: qz ecce iā triduo sustinēt me. Jlla rō iā triduo sustinēt me: est sufficiēs mouere viscera sue mie ad dādū nobis necessaria: qz alr̄ si non fuisset sufficiēs nō eā xp̄s assignasset. Jō dico ꝙ q̄libet cuiuscūq; sit status poterit habere abundantiā ⁊ ꝓuisionē de oibus sibi necessarijs si triduo sustinet xp̄m. Hoc pōt ꝓbari in quolibet statu q̄ sunt. s.

Primus status est dñoꝝ tp̄aliū.
Secundus prelatorum.
Tertius religiosorum.
Quartus clericorum.
Quintus coniugatorum.
Sextus viduarum.
Septimus virginum.

¶ Primus status mūdi est dñoꝝ tp̄aliū q̄ si triduo sustinēt xp̄m: nō opz dubitare q̄n habeant in hoc mūdo abūdātiaz ⁊ in alio gl̄iam. Tres dies sunt tres virtutes quas debent habere.

Primus dies est iustitia gn̄alis.
Scōs est modestia personalis.
Tertius est reuerentia diuinalis.

¶ Quātū ad primū. Prima ꝑtus est iustitia gn̄alis: qz paupi sicut diuiti debēt ministrare iustitiā. Jt̄ nec pecuniꝝ nec amore nec fauore seu odio corūpere iustitiā nō attēdere cōpatrē ⁊c. Quātū ad scōm. Modestia p̄sonalis est ꝙ dñi tp̄ales honeste sint sociati vt viuāt sm̄ redditus quos hñt nō facere pōpas ⁊ superfluitates: nō magis expēdere q̄ reddit⁹ pñt portare. nō ditare aliꝝs ⁊ depaupare alios: sed retribuere vnicuiq; sm̄ suū laborē: nō facere ertorsiones in pplo ⁊c.

¶ Quantū ad tertiū. Qz sm̄ q̄ sunt deo magis subiecti in dñio maiorē debēt deo reuerentiā exhibere: ⁊ non debēt aliq̄d recipere de ecclesia: nec occupare decimas seu p̄mitias: nec aliq̄d recipere de bonis ecclesie: nec intromittere se de ecclesiastica iurisdictione: honore p̄latos: non loq; in missa. Si ille triduū habeāt dñi ⁊ rectores pplor̄ dicit xp̄s de eis. Misereor super turbam. s. dñoꝝ: qz ecce iaz triduo sustinent me.

Scōm triduum est prelatoꝝ ⁊ deberent habere tria. s.

Presidentiam spiritualem.
Prouidentiam pastoralem. ⁊
Sanctimoniam personalem.

¶ De p̄mo vt. s. videat p̄latus si intrauit p̄ portam: nō p̄ abus dñoꝝ nobiliū: non p̄ potentia amicoꝝ nec p̄ munera vel p̄ symoniā vel alīs iniuste nisi p̄ puram electionem vel p̄uisionē pape ipso penitus nō p̄curante: qz alīs nō intrat p̄ portam: sed saltat p̄ parietes iuxta illō. Qui nō intrat p̄ ostiū in ouile ouiū: sed ascendit aliūde: ille fur ē ⁊ latro. Jo. x. ¶ De scōo debent hr̄e p̄uidentiam pastoralem: qz noiantur pastores ⁊ non dñi. Jdeo antiquitus non dicebantur dñi: sed p̄res vel pastores ⁊ non dñi: ideo portant baculū vt ꝓascant oues doctrina sancta ⁊ exemplo vite. ¶ De tertio debent p̄lati habere sanctimoniam personalem: vcz ꝙ p̄latus sit laudabilis vite cōuersationis honeste. Et tunc dicet xp̄s. Misereor sup turbam. s. prelatorum.

Tertium triduum est religiosoꝝ in quo habent sustinere deum: ⁊ tria debēt habere que sunt. s.

Paupertas apostolicalis.
Castitas angelicalis.
Obedientia vniuersalis.

¶ Jtem primo qz non debent hr̄e loculla nec aliquid vt ꝓpriū possidere. Jtem scōo debēt hr̄e oculos castos in aspiciēdo: aures in audiēdo: manꝰ in tāgendo ⁊c. totū corpus dz esse castū in quersādo. Jtem tertio debent hr̄e obedientiā vsq; vt sint obedientes non solum ad p̄cepta ⁊ vota: sed etiam ad cerimonias libor: vestitu ieiuniꝝ: ⁊ in alīs cerimoniꝝ. Et si religiosus fuerit sic obediens deus infallibiliter prouidebit tali religioso de cappa scapulari ⁊c. Et xp̄s dicet. Misereor super turbam. s. religiosorum.

Quartum triduum est clericorum. s.

Diligenter officiare.
Deuote celebrare.
Honeste conuersari.

De primo.s.discrete ⁊ attente; dicere officium diuinū. De scō non p pecunijs necvana glia celebrare. De tertio. honesta cōuersatio est ne sit ꝓcubinar⁹ nec ioculator nec lusor nec bibul⁹ ⁊c. Et dicet xp̄s: Misereor sup turbā. clericorū. Quintum triduum est cōiugatorū. scz.

Amor cordialis.
Fides coniugalis.
Sedulitas doctrinalis.

¶ De primo q̄ amor nuptialis duret sp̄ non despiciat v⁹ alterū: sed v⁹ supportet alīū i defectu suo. De scō q̄ nec marit⁹ nec vror corp⁹ suū tradat alteri imo unus mori eligere dz. De tertio q̄ si hab̄t filios vel filias instruāt eos i bonis op̄ib⁹ ⁊ doctrinis: non solū p̄ tenerū, puidere filijs in cibo: ⁊ potu: sed ēt i doctrina ne iurent: ne mentiant: ne furent: ne sibi iniurient: ⁊ si sibi iniuriantur q̄ petant ultionem. Itē dicat ꝯ illā ꝓsuetudinez de puellis remanētib⁹ in domo i festis: nec vadunt ad missam: sed bene vadunt ad vanitates ad tripudia ⁊c. ⁊ si ista fuerit i statu cōiugatoꝝ: dicet xp̄s. Misereor super turbam: scz coniugatorum.

Sextum triduum est viduarum: scilicz

Deuotio spiritualis.
Afflictio corporalis.
Miseratio fraternalis.

De p̄mo. vidua dz facere ꝓpuz cū xp̄o audire missas: sermones orare: q̄ q̄n fuit in matrimonio nō p̄fit illa facere ita libere ⁊c. Quātū ad scōm. s. ieiunādo: portādo crucē: q̄ libera ē ⁊ p̄t affligere corpus sine p̄iudicio alicui⁹. Sec⁹ de illis de matrimōio. Quātū ad tertiū est libera ⁊ p̄t facere elemosynas: nec p̄t dicere nō placet viro. Et si ista faciant. dicet xp̄s. Misereor super turbam. s. viduaꝝ.

Septimum triduum est v̄ginum. s.

Verecundia in facie.
Silentium in voce.
Obedientia ad parentes in opere.

Istis trib⁹ idiget v̄go: q̄ habeat verecundiā in facie: ñ respiciat hinc inde nec p fenestras. ñ hēat oculos sicut accipitris ad rapinā: scz columbinos. de q̄b⁹ dixit spūsā v̄ginū marie. Oculi tui columbe. Cāt. iij. Secō q̄ nō loquat nisi p necessitate. Malū signū ē mulierē maxie v̄ginē esse loquacē. Tertio obedientia; parētal; eis ineſſe dz: ⁊ debet v̄go obedire parentib⁹ Nam si aliquis vult eā in vroꝝ recipere: nō faciat secrete: scz dicat si vult; habere me in vroꝝ dicat; p̄ri meo ⁊c. ꝯfitebitur publice ⁊c. Et dicet xp̄s. Misereor super turbā. s. virginū ⁊c. ꝓz secretū ⁊ ꝓma excellētia xp̄i. ¶ Dico scō q̄ oñdit i euangelio de xp̄o potētia diuitalis q̄n oñdit q̄ erat ver⁹ de⁹ p miracl; q̄ fecit. Post q̄ ei dixit aplūs. Misereor sup turbā: q̄ ecce iā triduo sustinēt me. Aplī rñderūt Unde possum⁹ hīc panēvt comedāt ⁊c. Dixit xp̄s. Inq̄ratis vos q̄t panes possetis habere. Credat; q̄ aliq̄s clamauit si habebat aliquis panem ⁊c. Totū hoc fecit xp̄s vt magis appareret miraculū ꝓpter panis defectū ⁊ inter oēs solū inuenerit septē panes ⁊ piscicl̄os paucos in q̄titate. Et dr. Marc. vj. q̄ xp̄s p̄cepit vt discumbere facerēt oēs sm̄ ꝓturbernia: ⁊ discubuerunt sm̄ ptes i; cētenos ⁊ quadragenos. Erat iter eos ordo sessionū vt aplī ministrando possent trāsire. Sedebāt enī centū in longū ⁊ q̄draginta p trāsuersum: ita q̄ centesies quadraginta sunt quatuor milia hoim ad vnā ptē. Mulieres cū pueris ad aliā. Voluit xp̄s vt ita eēnt ordinati vt honest⁹ comederēt. Nā q̄ a deo sunt ordiata sūt itaq̄ q̄ resistit potestati dei ordinationi resistit. ad Ro. xiij. Moraliter habemus exēplū quātū placet deo seruare ordinationē: tenere regulā certā quilibz scz suū statū. Religiosus q̄ teneat ordinationē ⁊ regulā sui ordinis: nec opz āplius addere. Clericus etiā bñ ordinat⁹ est iā q̄ surgit q̄li hora dz surgere ad matutinas: dicere missam ⁊c. Dicat ꝯ illos q̄ nullū ordinē seruāt: mō surgūt ad matutinas mō nō: nec dicūt missas nisi p pecunijs. Istō nō est ordo scz ꝓfusio. Idē dicī de secularibus q̄ certo tpe. s. mane ⁊ sero genibus flexis facīt suā oronē nec dimitterent. Istō est ordo. Dicat ꝯ illos qui aliquotes orant: aliquotes non: nullus ordinem seruant. Ecce qualiter xp̄s voluit vt essent ordiati anteq̄s eis daret ad comedēdū. Jō apls. Oia honeste ⁊ sm̄ ordinē fiant in vob. s. ad Cor. xiij. Postq̄s enim fuerunt ordinati direrunt discipuli siue apli xp̄o. Dñe iam sunt ordinati: hoies seorsum: ⁊ mulieres cum pueris seorsus

Modo dixit xps. Date mihi panes & pisces: & eleuatis oculis in celū benedixit. Hic dedit nobis xps exemplū vt & nos comedamus: benedicam⁹ cibū. Ratio: q̄ serpens inferni in radice venenauit oēm cibū. ꝛō ondit xps vt sumam⁹ tyriacā benedictiōis scz ꝓmittere debem⁹ aliquā oronem aī cibū. Jō apls. Cibos creauit de⁹ ad percipiendū cum gr̄arum actione fidelib⁹ ꝛc. j. Timo. iiij. Item ois creatura dei bona est & nihil reiiciendū qđ cū gratiarum actione percipit. Sanctificat em̄ p verbū dei & oronē. s. ad Timo. iiij. deinde vocat⁹ apls vt distribueret de illis septem panibus & duob⁹ piscib⁹ satiauit totaz illā multitudinē. Si diceret aliq̄s. Qđo est possibile q̄ de septem panib⁹ satiaret tantaz multitudinē. Dicat̄ q̄ illi panes & pisces fuerunt tripl̄ multiplicati. Prio in manibus xp̄i diuidētis. Scđo i manib⁹ & sinu apl̄oz ministrantiū. Tertio in ore comedentiū. Et sic dicit q̄ comederunt & saturati sunt. Ecce hic potētia diuinalis. Nā sicut creatio a sola dei potētia: sic etiā subita multiplicatio. Sed h̄ est vna q̄stio. Euāgeliū facit mentionez de cibo sz nō de potu. Jā scitz q̄ prādiū sine potu modicū valet: imo comederez nō biber̄ afflictio ē: marie illis q̄ stāt ad solē i cāpis nec legit̄ q̄ h̄uerūt vinū nec aquā. Et trib⁹ possumus hr̄e rn̄sionem.

Primo per practicam vsualem.

Secundo p auctoritatē scripturalē.

Tertio per figuram allegoricalem.

¶ Pro ꝓmo Nā de⁹ ꝓcepit Moysi vt percuteret petram vt biberet populus sitibund⁹: ꝛc. moyses percussit cū virga & exibat viua aqua & bibit ꝓpl̄s & aqua secuta est eos in deserto. Nūe. xx. Si ergo de rupe exiuit aqua viua: ita possumus cogitare q̄ de illo pane & pisce exibat liquor miraculose & rigabat guttura: & sic erat fiendū ꝓpter necessitatē & vtilitatez q̄ alis ꝓuiniū nō fuisz pfectū. ¶ Pro secūdo. Dicit em̄ scriptura. Date magnificētiā deo nr̄o: dei pfecta sūt opa. Deu. xxxij. Ergo vt ꝓuiniū fuisset pfectum dicendum q̄ xps ꝓuidit de dicto liquore. De tertio. s. p figurā allegoricalē. Nam ille cib⁹ fuit figura corporis xp̄i in cōione. De quo dicūt aliq̄ simplices. O isti presbyteri decipiunt nos dantes nobis in cōione corpus xp̄i & non dant nobis sanguinē: m̄ ipsi totuz sumiunt. Dicatur q̄ ista q̄stio venit ex ignorātia. Nā hostia cōsecrata est m̄ de sanguine sicut i calice. Nā ibi est corp⁹ xp̄i & viuū: & corp⁹ viuum nō est sine sanguine: ꝛō ibi ē sanguis. Jō q̄ sumit corpus sumit & sanguinem. Jta q̄ hostia cōsecrata est cibus & potus aliter eēt periculum. q̄ dicit xps Amē amē dico vobis nisi māducaueritis carnē filij hois: & biberitis eius sanguinem non habebitis vitā in vobis. Qui māducat meā carnē & bibit meū sanguinē h̄z vitā eternā. Joā. vj. ¶ Dico tertio q̄ ondit prouidentia ꝓtualis. Jā scitis q̄ cōiter in ꝓncipio mēse seruat̄ silentiū & q̄libz curat ō comestiōe. Sz postq̄ iā biberūt bis vel ter: tūc loq̄t̄ vn⁹ ad alium p trāsuersuz mēse. Sic fuit de illis: quādo fuerūt satiati iceperūt loq̄ adinuicē Dicebat vn⁹. Ego fui i magnis ꝓuiniis sed nūq̄ gustaui tā sapidū cibū: nec ego dicebat alter. O quale prandiū habuimus. Rō: q̄ dicunt doctores q̄ opa que de⁹ facit sunt meliora & pfectiora q̄ illa q̄ fiunt p naturā vel p artē. vt p̄z de vino archytriclini. Idez de cecis illuminatis Sic igit̄ p̄z q̄ illi panes & pisces fuerūt optimi. Jō q̄libet volebat reseruare. Dicebat vir. Jllud reseruabo p vxore mea & per oppositū. Et mulier dicebat. Jllō reseruabo p filijs meis vna in sinu alia in sacco ꝛc. Et xps ꝓcepit apl̄is vt colligerent. Parcatis mihi sancte pater q̄ si ego fuissez ibi: ego impleuissez sinū meū Moraliter hic sunt duo secreta l̄rale & morale. L̄rale est q̄ illud qđ superest in mēsa scz fractū debem⁹ dare pauperib⁹ christi: unxta xp̄i ꝓsiliū. Qđ superest date elemosynā: & ecce ois mūda sunt vob̄ Luc. xj. Not. ois. s. locutiōes & aliq̄ supfluitates facte in mensa mūda sunt vel fiunt q̄ elemosynā. Secretū morale q̄ nos non fuim⁹ digni vt essem⁹ in illo ꝓuinio: faciam⁹ ergo nos vt rapaces q̄ post prandiū dn̄oz p̄runt fragmēta i sportis: q̄ dr̄ q̄ collegerūt septē sportas: Septem sporte nobis diuise sunt septē opa pnialia de qb⁹ satiari debem⁹ in hoc mundo Pria sporta est ptritio cordialis: frustra sūt dolores cuiuslibz pcti ꝛc. Scđa pfessio oris quātūcūq̄ sit verecūdia opera:

frangenda sunt ⁊ aperienda in cōfessione. Tertia est afflictio corporis: vt ieunia cilicium. Quarta est oīo spūs nō solum oris: sed ⁊ spiritu orandū est. Quinta est restitutio de iniusto. Sexta est remissio iniuriarum: q̄ castra tua fortia nō valēt tibi p̄ salute aie. Septia est cōmunio ⁊c. Et post istud prandiū veniemus ād prādiū padisi in mensa xp̄i vbi erit refectio sine defectu: iō xp̄s: vos estis q̄ permansistis mecū in tentationib⁹ meis. Et ego disponovob̄ sicut disposuit mihi pater meus regnū vt edatis ⁊ bibatis super mensam meaz in regno meo. Lu. xxij. Uel si vis potes dicere q̄ iste septez sporte sunt septem dona spūssancti. de q̄ bus Esa. xj. Spūs dñi spūs sapientie ⁊ intellectus: spūs p̄silij ⁊ fortitudinis spiritus scientie ⁊ pietatis spūs timoris dñi spūs sapie. Ecce h̄ vn⁹ panis ad cognoscendum deū ⁊ potentiā ⁊ sapientiam ⁊ clemētiā ⁊c. spūs intellectus. Ecce alius panis ad intelligendū secreta divine scripture. Spūs p̄silij ad itelligēdū bona ⁊ extirpandū mala. Spūs fortitudinis panis ad corroborandū ꝯ diabolicas tentationes: spūs scientie ad discernenduz bonū a malo. spūs pietatis ad subueniē dū paupib⁹ ⁊ psonis miserabilibus: spiritus timoris dñi vt quilibet sciat se p̄seruare a peccato ⁊ diabolicis tentationibus. Ecce hic septem panes vel septem sporte ⁊ septem dona spiritussancti.

¶ De eadem dominica septima De effectu gr̄e dei. Sermo. ij.

Gratia dei vita eterna. ad Ro. vj. c. origina liter. Recitatiue Joan ep̄la currētis dñice scribit. Uerbū istū dat mihi motuū p̄dicādi de necessitate h̄n di gr̄az dei: ⁊ devtilitate quā fec̄ i psonis Materia ē subtil⁹ ⁊ itricata: hēbim⁹ speculatiōes theologicales ⁊ macias moraies. Salutet̄ Ego maria deide resumatur thema. Questio subtil⁹ ē i theologia de gr̄a dei: ⁊ ē ista. Utrū aliq̄ psona h̄ūana in h̄ mūdo ex bonis opib⁹ q̄ facit seruiēdo deo ⁊ primo: si ex illis opib⁹ p̄t p̄seq̄ gl̄iaz eternā. huic q̄stioni rndet̄ p distinctionē: sic. Q̄ talia bōa opa p̄nt dupl⁹ p̄sideran sm̄ q̄ p̄cedunt a p̄ncipio creato: vel a principio creatore: si vero considerent̄ sm̄ q̄d̄ p̄cedunt a principio creato. s. ab h̄oie vel a libero arbitrio q̄n h̄ō ex intellectu iudicat talia bona opa facienda ⁊ libero arbitrio eligit illa ⁊ placent sibi ⁊ opaī ea tūc d̄r q̄ inquātū a tali p̄ncipio p̄cedunt nūc sufficiūt aliq̄ bona opa ad h̄abendū gl̄iam eternā. Rō: q̄ tāta est dignitas ⁊ excellentia gl̄ie q̄ posse creature nō sufficit ad p̄ducendū illā: nec ad dādū illā: sicut equus nō p̄t gn̄are h̄oiem: nec h̄ō angelū: nec angel⁹ celū q̄ est vltra suā speciē ⁊ v̄tutez. Jta nec h̄ō p̄ suū libez arbitriū opando bona opa p̄t p̄sequi vitam eternam p̄siderando illa opa vt dictum est. s. inquātū p̄cedunt ex libero arbitrio et quo ad eorum substātiā: tñ h̄omo p liberum arbitriū opando producit alios magnos effect⁹ sibi p̄portionatos sicut claritatē intellectus ad intelligēdū ⁊ sciendū l̄z p̄sona q̄ viuit in peccatis intellectum h̄z obscurū ⁊ tenebrosum p mala desideria et infirmitatē memorie q̄ q̄ dat se iuxurie ⁊ pctis mēoriā h̄z debilē: ⁊ debilē voluntatē ad bonas inclinationes ⁊ bñ opandum. Jō h̄ō sine gr̄a p̄t facere opa ad p̄sequendū sanitatē in corpe q̄ ita sunt opa p̄portionata libo arbitrio. De h̄oc vide scīm Tho. p̄ma sēde. q. cix. ar. j. ⁊ ij. Jtē p̄t ex bonis opib⁹ letitiā h̄r̄e in aia q̄ sicut sanitas corpous letificat: ita sanitas aie vt est gr̄a: letificat aiam. Jtem p̄t p̄sequi bonā famā ⁊ multa alia bona q̄ sunt effectus p̄portionati taliū bonoz opez: ſz nō ad vitā eternam h̄abendā: q̄ non est p̄portionata talib⁹ opib⁹ Juxta intellectū h̄ūc loq̄t scriptura. Nō sunt p̄digne passiōes h̄uj⁹ tp̄is ad futuram gl̄iam q̄ reuelabit̄ in nob. ad Ro. viij. Si v̄o volum⁹ loq̄ de illis opib⁹ in quātū opa bona ⁊ v̄tuosa p̄cedunt a p̄ncipio creatore. s. deo q̄. s. illuminat supernaturalit̄ voluntatē ⁊ memoriā ad bona opa opanda. sic sufficiunt ad vitā eternā h̄abendā: q̄ p̄ncipiū ē deus p gr̄am operans in h̄oie. De h̄oc vide scīm Tho. j. ij. q. cxiij. ar. iij. Hoc declarat̄ p exēplū de fonte ab alto descendēte. Si q̄rat̄ an illa aqua possit ascendere opz p distinctionē rndere: q̄ si volum⁹ loq̄ de aq̄ in

quantū ē elemētū ponderosum: p se non potest ascendere quātū descendit. Si vo loquamur de aqua inquantū pcedit de alto loco: dico q̄ pōt ascendere: qr naturaliter aqua ascendit q̄tū descēdit. Ita si de operibus q̄ fiunt in hoc mundo volum⁹ loq̄ respectu pncipij creati. s. hois p quē fiunt: nō pnt talem effectum pducere vt. s. gr̄a habeat: qr non sufficit virtus nature. Si vo loquamur inquantum pcedunt ab alto. s. a pncipio creatore: sic sufficiunt ad vitam eternā habē dā. Et iuxta istū intellectum dicebat xp̄s Aqua. i. gr̄a qr refrigerat z purificat a pctis: quā ego dabo ei. s. homini fiet i eo fons aq̄ saliētis in vitā eternā. Joā. iiij. Pz qō. Jō dicit thema. gr̄a dei. i. p gr̄am dei: vita eterna supple h̄r̄. De hoc etiā vide. s. tho. j. p. q. xij. ar. iiij. ex gr̄a dei multi effect⁹ z vtilitates sequūt in hoc: sz solum loquar modo de tribus pncipalibus. Quia gratia dei.

Primo facit hominē exire de peccato mortali.

Secundo gratia dei conseruat hominem in vita spirituali.

Tertio gratia dei facit venire in gloriam celestialem.

¶ De tertio loquit thema. S̄gr̄a dei ꝛc. dico primo q̄ gr̄a dei facit homines exire de pctō mortali. Volo dicere q⁹ null⁹ pōt exire pctm̄ mortale nisi p gr̄am dei: qr sz q̄libz p̄sona p suū liber arbitriuz possit cadere in pctm̄ mortale p suā naturalē potentiā tm̄ de pctō nō pōt exire nisi per gr̄az dei. Rō. Naturaliter q̄libet res redit ad suū pncipiū naturale vñ formata ē. Sicut ō lapide quē tenerē i manu: si eū dimitterem naturaliter descenderet: sz nō pōt p suā naturalē potētiā ascēdere. Idē de aialibus formatis de terra: ad terrā reuertunt naturaliter. Cūcta subiacēt vanitati: z oia pgūt ad vnū locū. De terra facta sunt z i terrā pariter reuertūt. Eccli. iij. Mō videam⁹: hō de q̄ est fctūs q̄tum ad corp⁹ de terra. vt ōr Señ. ij. Formauit de⁹ hoiez de limo terre Jō ad terraz hz reuerti. Señ. iij. Reuertaris in terraz de q̄ sumpt⁹ es: qr pulus es: z i pulueré reuerteris. Quātū vo ad aiaz i q̄ stat gr̄a dei vel pctm̄ ñ possum⁹ dicere q⁹ sit creata de aliq̄ elemēto: nec ō materia celi sz de nihilo. Ergo naturaliter ad nihilum redit. s. ad deficiendū errandū seu peccandū p se: nec indiget magr̄o. Sz postq̄ errauit seu peccauit p se redire nō pōt: qr nō est de natura sua seu conditione. Sz si fuisz creata ō gr̄a: p se rediret ad gratiā: si ō materia celi: p se rediret ad celū sz qr creata est de nihilo: p se redit ad nihilum. Auctontas. Perditio tua ex te israel tm̄modo ex me auxiliuz tuū. Osee. xiij. Jsrael. i. hō vidēs deū. s. i. hō raid est vidēs. hel. idest deū. Jste est x̄pianus q̄ per fidem videt deum: qr iudeus cecus est: quia nec oculo dextro aie videt x̄pi diuinitatem: nec sinistro x̄pi humanitatem. Est hic questio ad clarificandū aliquos in hoc dubitantes. Quid est pmū in aia? remissio peccatorum: an gr̄a dei Si dicatis q̄ gratia p̄cedat remissionez peccatoruz: ergo simul stat gr̄a cū pctis. Si dicatur q⁹ remissio peccatorum p̄cedat aduentum gr̄e: ergo sine gr̄a iaz est remissio pctōrum: z sic gr̄a non erit causa remissionis peccatoꝝ. Rñdetur p distinctionem. Nā esse prius vel posterius pōt capi dupl̄r: vel sm ordinē tpis vl durationis: vel sm ordinē causalitatis z dispositionis. Primo simul sunt in eodem instanti gratie infusio z peccatorum remissio vel sm ordinē causalitatis infusio gr̄e precedit remissionē pctōrū sm vero ordinem dispositionis remissio pctōruz p̄cedit infusionē gr̄e. Det exēplū ad oculū. Si tu mittas in cameraz tenebrosaz cereū accensuz: q̄d erit pri⁹ illuminatio camere vel cerei accēsi inissio. Si loq̄mur de ordie durationis z tpis simul sūt illuminatio camere z tenebrarū expulsio sm ordinē durationis sed sm ordinez causalitatis illuminatio p̄cedit tenebrarum expulsionē: qr lux est causa qua fugant tenebre. Pz ergo q̄re dicit. Perditio tua ꝛc. De hoc vide. s. Tho. pma secūde. q. xiij. vbi agit de ipij iustificatiōe in q̄ dicit q⁹ iustāti sit impij iustificatio: in qua quatuor occurrunt. s. motꝰ liberi arbitrij in deū motꝰ liberi arbitrij i peccatū: infusio gr̄e z culpe remissio. Jbi ei oñdit q̄liter inter ista etiā ē ordo nature q̄uis simul fiāt i eodē instanti. Dicat pulchra similitudo ad intelligēdū istā materiā Si h̄ eēt magn⁹ puteꝰ z pfundus q̄libet

ꝑm posset se in illū ꝓicere: ꝙ inde non ꝓt exire sine adiutorio alicuⁱ cū chorda vt cū scala ꝛc. In abyssū ⁊ puteū pcti q̄libet ꝑ suū libeꝝ arbitriū ꝓt se ꝓicere: ꝙ ad exeūdū inde opꝫ q᷑ deᵒ submittat scalā gr̄e siue quā mittat q̄n ꝑsona q̄ iacet in abysso pcti clamat: dñe adiuua me: ⁊ dicit miser q̄d erit de me ꝛc, ego sū ꝛc. Tūc deᵒ mittit scalā sue gr̄e hñtē. xij. gradus. Primᵘˢ est pctoꝝ cognitio. Secᵘˢ cordis ꝑritio. Tertiᵘˢ ꝓpositū nō redire. Quartᵘˢ recedere a mala societate. Quintus oris ꝑfessio. Sextus corꝑis afflictio. Septimus spūalis oꝝo. Octauᵘˢ elemosynaꝝ largitio. Nonus ablatoꝝ restitutio. Decimus iniuriaꝝ remissio. Undecimus fame reparatio. Duodecimᵘˢ eucharistie cōio. Ecce scala q̄ vult exire de puteo ꝓfundo pctoꝝ ea vtaꝫ. Ex ista rōne apls q̄ ceciderat in puteū infidelitatis de quo exiuit ꝑ gr̄aꝫ dei dicebat. Persecutus sum ecclesiā dei. O in quo puteo iacebat: gr̄a aūt dei sū id qō sum. ſ. Cor. xv. Dico ſcō q᷑ ꝑ gr̄am dei conseruat se hō in vita spūali: q᷑ ꝙ ꝑ gr̄am dei hō exeret pctm̄ ⁊ rediret ad bonā vitaꝫ: tm̄ non posset hō se in bona vita conseruare nisi per gr̄am dei. Et est rō: q᷑ tanta est fragilitas ⁊ tot sunt carnis inclinatiōes mundi occasiones: diaboli tētationes q᷑ mirū est q᷑ aliq̄s possit tenere bonā vitam nisi q᷑ dauid in gr̄a dei ⁊ bona vita ẽ vt dicebat. Quis ꝓsurgat mihi aduersus malignātes. ſ. carnis. i. malas ignitas inclinationes: aut q̄s stabit mecum aduersus operantes iniquitatē. ſ. occasiones mundi ⁊ tētationes diaboli. Nisi q᷑ dñs adiuuit me: paulominus. i. post modicū habitasset in in inferno anima mea in ꝑs. xciij. Periculū illius q᷑ tenet bonā vitā pōt ꝓbari ꝑ sītitudinem amphore vitree in alta colūna posite: posito tali cāu q᷑ sit amphora plena punis ignis. ſcō vt magno impetu vēti ꝑpellatur: tertio q᷑ ab oībus in eaꝫ lapides ꝓiciant̄ talis amphora esset in magno ꝑiculo imo eēt miꝝ si nō caderet ⁊ ꝓtere rē ꝙ fiderata sua fragilitate: ⁊ cōsiderata cōmotione eius ꝑ ventum ⁊ lapides. Ita in ꝓposito cogitate q᷑ ꝑsona q̄ est in gr̄a dei ⁊ bona vita ẽ vt amphora in alta colūna posita: ꝙ est de vitro immo vitro, debilior. Qō sit ꝓbat Aug. q᷑ amphora vel cantarus si reponat̄ in armario vel aliquo tuto loco cōseruabit. l. vel. c. annis vel mille ānis. Custodiamus nos nō possum⁹ diu ꝓseruari: hoc ꝓt de regib⁹ ⁊ ꝓlatis q̄ optime custodiūt se ⁊ hñt suos medicos: tm̄ ita cito mouētur sicut ceteri. Sum⁹ sicut aqua defluēs ij. Reg. xiiij. Oēs morimur ⁊ quasi aq̄ dilabimur in terrā: q̄ nō reuertit̄ ꝓpter cōtinuū fluxū ad mortē. Scō in hoie inclinatiōes ipsⁱ⁹ carnis. Ecce puncte ignite. Nā sm̄ doctores inclinationes dicūt fomes ignitus: ꝓcupiscibilitas pctm̄ originale q̄ aū baptismū sunt culpa ⁊ pena: sed baptismus lauat culpāvel pctm̄ sed relinq̄t penam: q᷑ adhuc post baptismū remanet fomes ignitus: ⁊ ꝓcupiscibilitas q̄ idē sunt ⁊ talis ignitⁱ⁹ in nullo hoie in hac vita fuit vnq̄ extinctus insi in xp̄o ⁊ ꝙgine maria: nō in ioanne baptista seu euāgelista, nec in alijs ꝛc. Ista ꝓuna flāmat q᷑ hō tentat̄ de luxuria ⁊ in signū huiⁱ⁹ gena rubescit. Et sic ad flatū foliis accēdit̄ sic aspectu mulieris hō inflāmat̄ nōnūq̄. Mirum est q᷑ ꝙ ꝑsona non statim corūpitur per pctm̄. Ergo necessariū est q᷑ gr̄a dei ꝑsonā conseruet. Ideo dicit sapiens. Eccli. ij. Liberasti a ꝑssura flamme q̄ circūdedit me: ⁊ in medio ignis non sum estuat⁹. Tertio vēti impellētes sunt tētationes diaboli ⁊ magne ⁊ fortes q̄ diruūt turres et castra quales erant. Ada ⁊ eua in statu innocētie: ⁊ tm̄ vēto tētatiōis diaboli dirupte sunt. Qualis turris fuit sanson: et modica tētatiōe diruta est. Quales turres fuerūt Dō ⁊ Salomō ⁊ tm̄ vēto tētationis dirute sunt. O vos miseri quid faciet vitrū fragile ad tm̄ impetū vēti tētatiōnū. De quo dicit scriptura. Ecce dñs trosit ⁊ grādis ſpūs: sumit̄ hic ꝑ vēto: et fortis subuertēs mōtes ⁊ ꝓterēs petras ante domū. iij. Reg. xix. Itē ꝓiciunt̄ lapides. Uerbi gratia. Religiosus q̄ vult viuere sm̄ regulā ⁊ ꝓstōnes quas vouit est vt amphora in colūna posita: statim alij q̄ nihil seruant sicut vadūt ad infernum volūt q᷑ oēs cadāt cū eis ⁊ ꝓiciūt lapides. ſ. derisiones. O dicit eis vnus. Talis ꝙpocrita singularis hoc facit vt habeat missas ſancti amatous. O ſ

pulchrũ ꝛc.lapidetur.Sed de religioso q̃ est totus ribaldus ruffianus null⁹ dicit sibi aliq̃d nec curãt ꝺ deo.Immovos cõmẽdatis tales dicẽdo cognoscitis talẽ fratrẽ.O gratissim⁹ hõ est: inuitauit me ad cellã suã ornata est:dedit mihi vinũ albũ ꝛc.Idẽ de clerico q̃ vult stare super columnã bone vite ⁊ surgit de nocte ad matutinas:dicit missam suã ⁊ offm deuote vitat locutiones mulier:ꝛ occasiones petõr:talis deridet.Idẽ de laicis dicendũ est.Si aliq̃s miles vel quisvel alius nõ vult iurare nisi p̃ superbia nõ curat de vanitatibus alior:vadit ad ecclesiã ꝛc.statim p̃ alios deridet:et si non hꝫ vxorẽ nõ inueniet volentẽ eũ recipere Idẽ de aliqua muliere si vult dimittere vanitates:statum alie deridẽt eã:etiã sorores carnales.O dña benigna vult deuotare sanctos ꝛc.Immo aliqui viri deridẽt vxores q̃ vidẽt eas orãtes:cũ tñ deberẽt gaudere:q; mulieres meli⁹ custodiũtur deuotiõe q̃ timore.Et p̃ oppositũ aliq̃ vxores deridẽt viros deuotos Jõ dicit apl̃s.Oẽs q̃ pie volunt viuere in xp̃o iesu psecutionẽ patientẽ.ij.ad Timo.iij.Sed nimis est debilis q̃ propter talia dimittit bonã vitã vel non audet eã incipere.Jsti male pugnabũt tpe antixp̃i.Jõ apl̃s q̃n fuit in gr̃a cui diceban tur multe iniurie.Un⁹ dicebat.Uere nõ est apl̃s:q; non fuit cũ xp̃o in societate. Ali⁹ dicebat.Uere malus homo est ꝛc. Dixit gr̃a dei in me vacua nõ fuit:ſz abũ dãtius illis oibus laborani.ſ.Cor.xv. Dico tertio q̃ gr̃a dei facit hoiez venire ad gl̃iam eternam.Ex quo p̃ gr̃am dei hõ eruit petrñ mortale:ꝛ se in bona vita ꝓseruauit.Mõ videamus q̃n aia exit corpus p̃ quã potentiam põt venire ad gl̃iam paradisi ⁊ ad vitã eternã:ad hoc dicatur similitudo q̃ habetur Luc.xvij.Si q̃s de ꝓpriis pecuniis emit vnũ captiuũ q̃ seruit diligẽter dño suo cõseruat bona dñi ⁊ lucratur.Cũ dñs facit testm̃ ⁊ dimittit hereditatem filio suo dimittit captiuum liber.Si captiuus vellet dicere dño.O dñe ⁊ nunq̃d ego seruiui vobꝭ bñ Jõ dimittatis etiã mihi partẽ hereditatis cũ filio vestro.Rñderet dñs.Si mihi seruiuisti bñ fecisti q; debuisti ꝛc.Qua ꝟ rõne tu petis partem hereditatis.Si talis dñs dimittit partez captiuo dicte hereditatis:hoc erit ex magna liberalitate ⁊ gr̃a ipsius dñi q; de iure nõ tenetur sibi.Jta est de nobis.Oẽs sum⁹ captiui ⁊ serui dei sanguie xp̃i pretiosissimo empti.Et si bene seruimus deo facimus q̃ tenemur:alꝫ ipse scit bñ punire q̃n aia exit de corpe:ꝛ aia hꝫ sit sctã ⁊ bona venit ad iudiciũ dei.Ad quã dicit deus pater Quid vis.Dñe q; dicis mihi partẽ hereditatis filij vestri iesu xp̃i:q; ego seruiui vobis diligenter feci hec:ꝛ etiã si martyrium sustinuisset dicit deus:fecisti q̃ de buisti:q; seruus ⁊ captiuus meus:alꝫ si nõ bñ seruiuisses dãnassem te.Tũc aia Dñe ego non peto rigore iustitie:q; non mereor:sed p̃ gr̃am vr̃am ⁊ liberalitatẽ: ⁊ q; hereditas filij vestri oib⁹ sufficit.Heredes quidẽ dei coheredes sũt xp̃i.ad Ro.viij.Tunc dicit deus.Hoc est aliud ⁊ introducit eã in hereditatẽ ꝛc.De hoc Lu.xvij.Nunq̃d gr̃am hꝫ seruo illi: q; fecit q̃ ei imperauerat puto q; non:sic ⁊ vos cũ oia bñ feceritis:dicite q; serui inutiles sumus:q; q̃ debuim⁹ facere fecimus.Uide ibi pulchrã parabolã serui inutiles sum⁹:iõ humiliemur cogitãtes q; captiui sum⁹ empti a xp̃o ⁊ gl̃iaꝫ suã habebimus p̃ gr̃am:ꝛ nulla alia rõne.

¶Dominica.viij. Sermo.j.

ATtendite a falsis ꝓphetis.Jstud verbũ habet originaliter.Mat.vij.ꝛ recitatiue.in euange.p̃ntis dominice.Noster sermo erit de p̃nti dñica.ſ. de sctõ euãgelio in quo tãgunt bone doctrine speculatiue ad illuminationẽ intellectus:ꝛ morales ad instructionẽ vite:sed q; nulla doctria hꝫ efficaciã nisi mediãte diuina gr̃a.Jõ saluteꝫ ℣go maria.Et resumaꝫ thema in sctõ euãgelio huius dñice p̃ntis q̃ est totũ ℣bũ ⁊ doctria xp̃i. Et hic nobis oñdit tres virtutes necessarias ad gubernationem nostre vite.

Prima est prudentia ad vitandũ pericula humana.

Secunda est diligentia ad cumulandum bona spiritualia.

Tertia est obedientia ad lucrandus premia celestia.

¶In his trib⁹ virtutibus stat totũ euã-

gelij. Et de pma ppositi thema. Attēdite a falsis pphetis. Dico pmo q xps docet ⁊ pcipit nobis habere prudētiā ⁊ discretionē. Rō: qz in hoc mūdo siue vita tot sunt pericula ale ⁊ corpis de q̄bus dicit apls. ij. Cor. xj. Periculis latronū periculis fluminū ⁊c. Ideo necessariū est auisamentū de prudētia. hoc ostēdit cū dicit attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouiū: intrinsecus aūt sūt lupi rapaces. Si aliqs diceret. Dñe quō cognoscem⁹ eos. Respōdit. A fructib⁹ eoz cognoscetis eos. Nunq̄d colligūt de spinis vuas: aut de trubulis ficus. Ecce quō xps auisabat apl̄os ⁊ discipulos suos dicens. Attendite ⁊c. Bene scitis q de mala arbore nō colligit bon⁹ fruct⁹: hoc innuit cū dicit. Nunq̄d colligunt de spinis ⁊c. Ista verba declarabat p duos intellectus. Primo p intellectum litteralē. Secō per intellectū moralē. Intellectus litteralis est iste: qz apli erant simplices ⁊ nunq̄ studuerūt: imo p maiou parte fuerūt piscatores: ⁊ ne per doctores legis subtiles deciperēt venientes in simplicitate ad similitudinē deuotarum psonaruz: ad eos dixit. Attendite ⁊c. quia lupi sunt rapaces ⁊ cognoscetis eos in fructibus: qz de spinis. i. de malis psonis nō colligūt vue. i. boni fruct⁹ ⁊c. Est hic questio. Qui sunt fruct⁹ in quib⁹ cognoscitur de aliquo an sit bon⁹ vel falsus pphēta: qz diceret aliqs: fructus qui ostendūt psonā bonam sunt oīones ieiunia despect⁹ mūdi: pauptas et humilis gestus ⁊c. Dico q ista nō sunt fruct⁹ sed folia vel vestis ouina: qz lupi. i. mali aliq̄n istis vestib⁹ induunt: qz multi fuerūt sunt ⁊ erūt in breui tpe antixpi: qui cū talibus vestib⁹ decipiēt ⁊ decipiūt gentes ieunando: orando: cū modestia incedēdo: magnā patientiā ostēdēdo: ad extra quā nō habēt in corde. Quales debent esse vestes vre. apl̄us dicit. Induite vos sicut electi dei sancti ⁊ dilecti viscera misericordie: benignitatē: humilitatē: modestiā: patientiā: ad Col. iij. Dico q fructus in quib⁹ hoies cognoscunt ne decipiant sunt opa pncipalia q̄ de⁹ vult. Sicut vltimū ⁊ finale qō expectat de arbore non sunt flores nec folia: sed fructus. Ita deus de hoie vltimum qō querit est gloria ⁊ honor dei ⁊ salutatio alay. Si ergo tu vides vnū religiosuz pdicantē in honorē dei ⁊ gloriā: ad querstionē aiaruz vt dimittāt peccata: ⁊ homo videt q gētes conuertant. Talis est bonus pphēta ⁊ nūcius dei. Tale opus nō fit vestis sed fruct⁹. Autoritas. Liberati a peccato. Ecce saluatio animaz. serui aūt facti deo. s. ppter gloriā ⁊ honorez dei ⁊ fidei cōfirmationē habetis fructū vestrū i sanctificationē. ad Ro. vj. Per oppositum q̄n aliquis religiosus clericus seu heremita q̄ cūq̄z ad extra sit bene indutus veste ouina: ieunādo: orando: vigilādo ⁊c. si in suis parlamētis publice predicādo vel occulte cōsiliando dicit seu affirmat aliquid: cōtra fidē catholicā: ⁊ eius articulos seu ⁊ra determinationē ecclie talis falsus pphēta est. Illū vita ⁊ fuge clamando: moriat ⁊c. Itē si in suis p̄dicationib⁹ vel secretis⁹ locutionib⁹ induxit seu laxat gētes ad pctā: dicēdo. Uere bñ potestis hoc facere: qz nō ita magnuz pctm̄ ē ⁊c. Lup⁹ est: caue. De talib⁹ dicit xps. A fructibus eoz cognoscetis eos. et subtilius. Nunquid colligunt de spinis vuas. Falsi pphete dicunt spine q̄n contra fidē catholicā ⁊ ecclie determinationē p sophisticas rationes incipiūt docere cōtra fidē xp̄ianā dicendo. Et quō potestis credere hoc vel hoc. Dicas de articulis put videbit. Item dicunt tribuli q̄ habēt spinas trāsuersas: ⁊ trahūt ad se. Dico q tales falsi pphete trahūt ad se ⁊ retinēt multos dicendo. Quid opz facere pniam: qz de⁹ est misericors. vel quid opz parcere inimicis ⁊c. Tribuli sūt nec possunt colligi boni fruct⁹. Caue ⁊c. Mō pt̄z q̄d est vestis ouina: ⁊ q̄d fructus. De istis olim magister Uincent⁹ inuenit eruditā multis locis: qui in valib⁹ hereticoz voluit scire quos modos tenerēt magri illi hereticoz ad decipiēdū: qz ante erāt boni xp̄iani: ⁊ sciuit ⁊ pcepit q illi magri venebāt i veste ouina. q: nolebāt comedere nisi panē: ⁊ aquam ⁊c. Postea ꝯo dū illi magri hereticī fuerūt reputati sci: q̄rebāt hereticī si gētes illi⁹ p̄rie cōfitebant. Rñdebat q sic. Iterū querebāt Et cui. Rñdebat q clericis ⁊ religiosis. Et illi dicebāt. Quare plus illis q̄ aliis ⁊ pua debāt q nō oporteret sacerdotib⁹

cõfiteri: qz xps z apli nõ restrinxerunt solũ ad illos: imo dixit Jac. Cõfitemini alterutrũ pctã vra z orate p inuicem vt salueminí. Jac.v. Aliquid esset meli⁹ cõfiteri bono seculari qz malo clerico: qz ligatus nõ põt soluere ꝛc. Ecce hereticoꝝ fructus. O pdilor: nũc dicit z affirmat ꝓtra fidẽ catholicã z ecclie determinationez. Nã xps ore ꝓprio dixit clericis solũ esse cõfitendũ qz solũ ipsis cõmisit ptãtẽ absoluẽdi dicẽs. Quoꝝ remiseritis pctã remittunt eis: z quoꝝ retinueritis retenta sunt ꝛc. Jo. xx. z Luc. xvij. Dicit leprosis pctõres figurantibus. Jtẽ ostendite vos sacerdotib⁹: qz licet sint mali solũ ipi habẽt claues. Jtẽ dicebãt qz nõ debebãt ire ad ecclias vbi sunt idola. i. imagines nec ibi poti⁹ orãdũ esse qz in alio cũ vbiqz sit deus. Immo melius esset orare in cãpis ꝛc. Jtẽ dicebãt: qz nõ deberent ire ad missaz ꝛc. Jta erit tpe antixpi qñ venit nũcij sui. Et primi erunt demones in veste ouium vt ptz de illo q̃ in forma heremite venit ad magistrũ Uincẽtiũ q̃ dicebat sabbatũ colendũ z nõ dñicam ꝛc. Quare xps dicit. A fructibus eorum ꝛc. Propter hoc Joãnes euãgelista qui intelligebat ꝟba xpi. Charissimi nolite credere omni spiritui: sz pbate spũs si ex deo sint. Qñ multi pseudo ꝓphete exierũt in mundũ In hoc cognoscit spiritus dei. Qis spũs qui cõfitet iesum xpm in carne venisse ex deo est: z ois spũs qui soluit iesuz: ex deo nõ est. z hic est antixps de quo audistis: qñ venit z nũc in mũdo est. j. Jo. iij. ꝛc. Nota soluit iesum ꝛc. Qñ vult gẽtes elõgare a fide vel a bona vita. Jtẽ alia auctoritas. Si q̃s venit ad vos z hãc doctrinã nõ affert: nolite eũ recipe i domũ. nec aue ei dixeritis. Qui ei dicit illi aue: cõcat operib⁹ eius malignis. Ecce p̃dixi vobis vt in die dñi nostri iesu xpi nõ cõfundamini: scdm Joãnis. c. vnico. Dico scdo qz xps docet nos debere habere diligentiã vt simus diligẽtes in bonis operib⁹: sicut holes q̃ volunt ditari; laborant de die z nocte p terrã z p mare. Jta debem⁹ nos laborare in opib⁹ spũalibus: de q̃b⁹ ꝓpetuo habem⁹ viuere. Hoc ostẽdit xps cum dicit. Omnis arbor bona: fructꝰ bonos facit. Mala autẽ arbor: malos fructus facit. Nõ potest arbor mala fructus bonos facere: in sensu ꝓposito nec arbor bona fructus malos facere. Cis arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidetur z in ignem mittet. Modo videre q̃libet ꝑsona xpiana est arbor plãtata in viridario ẽclie scz xpianitatis: in quo plãtat z rigat qñ baptizatur: z vult deus qz faciamus fructus scz vt acquiramus merita spiritualia. Et sicut arbor bona iã certo tpe facit flores folia z fructus. Jta vult de⁹ qz homines faciãt fructũ: quilibet in suo tpe. Primo qz pueri faciãt fructuz deus vult qñ sunt quattuor: vel quinqz annoꝝ qz orent de mane z sero. De hoc debent curare matres puncipalr cũ quib⁹ tũc maxime morant. Qñ pueri de mane petunt panẽ: qz dicat mater. Mõ fili flectas genua: scias qz i celo est vna regina ꝛc. z faciat sibi dicere. Aue maria: ponẽdo ꝟba in ore: z post detis ei panẽ idẽ in sero dicendo. O fili de nocte volãt demones: et sic puer timore orabit. Jnformet insuper qz signet se. Et sic pueri addiscũt. Pater noster. Aue maria. z Credo in deũ. Item informãdi sunt pueri qz cõfiteant. Jtem qñ erunt. xij. annoꝝ qz cõmunicẽt. Bonũ est viro cũ portauerit iuguz ab adolescẽtia sua. Thren. iij. sed proh dolor nunc vos parentes ostẽditis eis fructus inferni: vt qz potẽt ꝛc. Jtẽ qz iurẽt. Jdẽ de mulieribus q̃ ostẽdunt filiab⁹ vt pingant et ornent se. Jdẽ mulieres informãt filias qũo est tripudiãdũ. Nõ opz ostendere vanitates: qz q̃libet p se addiscit satis. Jõ scriptura dicit. Sensus enim z cogitatio humani cordis in malũ ꝓna sũt ab adolescẽtia sua. Señ. viij. Scdo de iuuenib⁹ xx. vel. xxx. annoꝝ vult de⁹ maiores fructus qz illi iam sunt pleni pctis. Jõ vult de⁹ qz tales semel vel bis ieiunẽt in qualibet hebdomada q̃libet die de mane et de sero orẽt qz portẽt cilicũ vel disciplinis vapulẽt se ꝛc. In talib⁹ eñ tales fructus vult de⁹ duplici rõne. Primo ꝓpter pctã preterita vt remittant. Scdo cõtra futura vt caueant: qz talis est virtus penitẽtie qz mũdat a preteritis z cauet a futuris z preseruat: qz q̃tũcunqz equus sit malus si abstrahit sibi cibus: domatur ita de corpe hois. Jdeo xps ait. Penitentiam agite: appropinquabit enim regnũ celoꝝ. Matth. iij. Tertio de semibus

vult deus aliū fructū: qz iā illi nō possūt ieunare: nec alicui portare: nec disciplinam ꝛc. Sz fructꝰ eoꝝ est orare elemosynas dare: remittere iniurias: satisfacere hec vsurꝫ: audire missas ꝛ sermones ꝛc. De hoc figura xp̄i. Lu. xiij. Arborē fici habebat q̄dā in vinea sua plātatā: ꝛ venit q̄rēs fructū i illa. ꝛ nō inuenit. Dixit aūt ad cultorē vinee. Ecce āni tres sūt ex quo venio q̄rēs fructū in ficulnea ꝛ nō inuenio. Succide ḡ illā vt q̄d etiā terrā occupat? Vinea xp̄i est ecclia. Esa. v. Vinea dñi exercituū domꝰ isrl est. i. hois videlz deus. Arbor fici i vinea plātata est q̄libet plāta xp̄iana. Primus annus in q̄ dñs vult fructꝰ est puericia: ꝛ vult fructꝰ puerorū quos dixi: sed nō inuenit modo nisi folia quia ōnditus eis vt vadant cum manicis ꝛc. Scōs annus in quo dñs vult fructus meritoꝝ est iuuentus: ꝛ mō nō inuenit nisi vanitates: corruptiones: ꝛ peccata. Tertius annus est senectus: ꝛ non inuenit fructus nisi suspitiones: malitias: ꝛ diffamationes ꝛc. ꝛ iō dicit xp̄s. Succide eā: vt quid etiā terram occupat? Sed ad istos. s. angelus orat iesum xp̄m vt expectet: ꝛ ipse fodiet in circuitu. s. cordis dādo cōpunctiones vt dimittat pctā: vt cōfiteat ꝛc. Ponit stercus q̄n reducit peccata ad memoriā. rigat: q̄ ꝑ lachrymas per ꝓriti nē: si facit fructū nō excidit ea. Ecce quare dicit. Dis arbor que nō facit fructū bonū: excidet: ꝛ in ignem mittet. Jō Matth. iij. Jam securis ad radicē arboris posita est. Dico tertio q̄ oñdit ꝛc. Ratio: qz sicut nos peccatores per inobedientiā perdidim⁹ paradisum terrestrē. Jta per obedientiā nos oēs acq̄rimus paradisum celestē. Hoc ostendit cū dicit. Nō ois qui dicit mi. ꝛc. vsq; regnū celoꝝ. Hic est magnū secretū i hoc q̄d dicit dñe dñe: ꝛ nō ter vel solū semel: sed qz esset ꝓlixus: nō dicā hodie: sed cras: sed in hoc q̄ dicit. Qui facit voluntatē p̄ris mei q̄ in celis est: ipse intrabit in regnū celoꝝ. Dico q̄ maxima gratia ē q̄ deus dicit nobis captiuis suis. Qui facit voluntatē patris ꝛc. Cum tñ ex debito sine aliqua ꝓmissiōe teneamur sibi fuire. Ac si dñs diceret captiuo suo: seruias mihi bñ ego dabo tibi hereditatē. nunq̄d sufficeret dicere: faciāte liberum. Sed ex magna gratia dñs ꝓmittit hereditatē. Jta deꝰ nobis captiuis ꝙsuis. s. Jo. v. Hec est charitas dei vt mādata eiꝰ custodiam⁹ ꝛ mādata eius grauia non sunt. Item q̄libet debet dicere i suo statu ꝛ religiosus ꝛ clericus ꝛc. Dñe q̄d vultis de me q̄ sum religiosus: ego faciā ꝛc. ꝛ sic ō alijs. amē

¶ De eadem dñica. Ser. ij.

Tendite a falsis prophetis. Matt. vij. De ista materia ꝓdicaui heri intellectum literalem. Modo āt predicabo materiā moralem ꝛ totus sermo erit moralis. Salutetur virgo maria ꝛc. Pro introductione ꝛ totali prosecutione huius verbi recipio fundamentū a quadam authoritate hieremie prophete in qua ostendunt tres differentie falsorum prophetaꝝ. Ecce ergo ad prophetas dicit dñs noster iesus xp̄s saluator mūdi. Qui furant ꝙba mea vnusquisq; a ꝓximo suo. Ecce ego ad ꝓphetas dicit dñs qui assumunt linguas suas ꝛ aiunt dicit dñs. Ecce ego dicit dñs ad prophetas somniantes mēdaciū: q̄ narrauerūt ea ꝛ seduxerūt populū meū in mēdacio suo ꝛ in miraculis suis: cū ego nō misissē eos nec mādassem eis. hiē. xxiij. Pro itelletu huiꝰ authoritatis sciēdū est sm glo. ꝛ doctores postillantes q̄n sancti ꝛ veri ꝓphe: vt Esaias ꝛ hieremias ꝛ alij habebāt a deo aliquā reuelationē de aliq̄bus magnis factis futuris ꝓsperitatis vel aduersitatis ponebāt illā in scriptis vt suo tpe eam reuelarēt populo. Et aliqui falsi ꝓphete obseruantes furabant eis illas scripturas: ꝛ ipsi vt reputarent ꝓphete publicabant anteq̄ veri ꝓphete. Et contra istos dicit deꝰ. Ecce ego ad ꝓphetas qui furantur verba mea. Scōa differentia falsoꝝ ꝓphetarū fuit q̄ non furabant vt primi: sed quicquid somniabant vel illudebant a demonib⁹ dicebāt esse reuelationes diuinas. Et ipsi decepti decipiebant ꝓplm. Et de istis dicit deus. Ecce ego ad ꝓphetas dicit dñs somnientes ꝛc. Tertia differentia falsoꝝ prophetarum est qui non furabantur nec somniabāt: sed ex sua superbia secūdū; suas imaginationes loquebantur ad volūtatem suam: ꝛ decipiebant populum. Et

istis dicit de⁹. Ecce ego ad ꝓphas q̄ assumūt linguas suas z ait. Dic dñs. Ex isq̄ trib⁹ differentijs falsoꝝ ꝓpharū notaui ego tres differētias falsoꝝ ꝓphaꝝ q̄ hodie decipiūt totū mundū. Prim⁹ ꝓpha est q̄ ingenio vel intellectu est p̄sumptuos⁹. Scōs est q̄ primo est iniurios⁹. Tert⁹ est diabol⁹ tot⁹ mēdosus. Isti tres hodie totū mundū decipiūt. Dico prio ꝛc. Iste ꝓpha mal⁹ multos dānat z cadit in pria differētia illoꝝ q̄ furabant ꝙba dei. z sibi appropriabāt. Ita faciūt p̄sumptuosi q̄ ꝙba di submittūt z subijciūt suis rōnibus argumētꝫ z intellectui nō curātes q̄d dicit de⁹: vel si est cōtra deū z determinationē ecclie. de quib⁹ dicit hiero. ad paulinū. c. vj. ꝓlogi biblie. Nec scire dignāt quid ꝓphe: q̄d apli senserint. Sz ad sensum suū incōgrua aptāt testimonia q̄si grāde sit z nō vitiosissimū dicēdi gen⁹ deprauare scias: z advolūtatē suam sacrā scripturā trahere repugnantē. Iste falsus ꝓpha multos dānat. Uñ est hoc in mundo q̄ multi credūt q̄ vsura non sit pctm̄. Et ꝙz nō dicāt ore ppt timorē: q̄ ecclesia p̄dēnat vsurā: z tñ volūt vsuris interesse z intellect⁹ taliū facit istā rōnē. Quare si vna persona vel cōitas tenet pecunias meas z cū illis lucrat: nō recipiā ego aliq̄d ꝛc. Nec cogitat si est ꝯ deū vel ecclesie determinationē. Nā talis rō ptinet errores. Prim⁹ q̄ñ dicūt pecunias esse suas falsum dicūt: q̄ dñs nō tenet ꝓputū reddere alteri: sed q̄libet ḥz reddere ꝓputuꝫ deo q̄ est dñs oim. Dñi est terra ꝛc. Quale iniuriā faceret regi thesaurari⁹ vel dispēsator si diceret. De pecunijs regis vt de meis pecunijs ego faciā ꝛc. Oēs diuites sunt thesaurarij vel dispēsatores dei. Quia sicut rex cōstituit suos dispensatores: ita deus in qualibet villa vel ciuitate suos dispensatores. s. diuites vt dispensent. Primo in suis necessitatib⁹ z dom⁹ sue: z nō in vanitatib⁹. Scdo in domesticis dātes quietationē. s. pauperib⁹: amicis regꝫ xpi. Regula quā dñs dedit suis dispēsatoribus est ista. Non feneraberis fratri tuo ad vsurā pecuniā: nec fruges: nec quālibet aliam rē. Deu. xxiij. Nō facias ergo cōtra dei voluntatē. Si dicat. Ergo nihil lucrabor ꝛc. Immo recipietꝫ vsurā a deo q̄ multiplicabit omnia bona vestra ꝛc. Qui dicit. Centuplū accipietis. s. i hac vita: z vitā eternā possidebit. Mat. xix. Sz confiditis de vno iudeo si obligatur vobis cum instrumento: et nō confiditis de deo qui ꝓmittit etiā cū instrumēto centuplū ꝛc. Scda ratio quā faciunt: q̄ clerici qui dicūt hoc vitandū: faciūt idē ꝛc. z creditis q̄ clerici z ꝓlati nō damnent. immo ꝛc. Jō submitte intellectum tuū verbis diuinis z determinationibus ecclie. Itē vnde in mūdo tanta fit corruptio de luxuria: nisi q̄ p̄sumptuosi dicūt simplicē fornicationē nō esse pctm̄: qđ pertinaciter asserere est hereſis: q̄ cōtra sanctā scripturā: immo dicūt. Cui fit iniuria? Non mulieri: nec mihi ꝛc. Caue ergo ab isto falso ꝓpheta. Propter hoc de ista materia dicebat Apls. Nolite errare neq̄ fornicari: neq̄ idolis seruientes: neq̄ adulteri: neq̄ molles: regnū dei possidebūt. j. Cor. vj. Itē sancta mater ecclesia in ꝯcilio vniuersali fecit decretalem: in qua strictissime p̄cepit medicis q̄ nulli dent ꝯsiliū faciendi illud opus: etiam si deberet mori. Alia sūt remedia vt baneare: trahere sanguinē. Jō submitte intellectū tuuz determinationi ecclesie. Jō apls. Destruentes oēm altitudinē extollētem se aduersus scientiā dei: z in captiuitatem redigentes oēm intellectū in obsequiū xp̄i. ij. ad Cor. x. Dico consequenter q̄ scōs ꝓpheta est qui primo est iniurios⁹: z iste cadit in scōa differentia de somniatoribus. Ratio. Sicut ille q̄ accipit somniū p reuelatione decipit: q̄ recipit similitudinē pro veritate. Itē xp̄ian⁹ q̄ ostendit primo amorē z dilectionē: z nō est ita decipit eū: ostēdens similitudinez amoris p veritate. De quibus dō. Qui loquunt pacē cū primo suo: mala aūt i cordibus eoꝝ ꝛc. p̄s. xxvij. Dicat de hominibus ostēdentib⁹ mulierib⁹ amorem lupinū ꝛc. Et per oppositū de mulierib⁹ oñendo amorē lupinū viris vt habeāt ab eis ꝛc. Itē de falsis hereticis qui decipiuntgentes diutnādo mala que habuerūt sic. Jō Hier. ix. Unusquisq̄ se a primo suo custodiat z i omni fratre suo nō habeat fiduciā: q̄ omnis frater supplātās supplātabit: z ois amicus fraudulēter incedet. z vir fratrē suū deridebit: ꝛveritatē nō loquent. Tert⁹ ꝓpheta est dia

bolus mēdosus. Iste cadit in tertia differentia pphetaꝝ falsoꝝ: q̄ per superbiaꝫ mentiunt. De q̄ dicit xps. Ille in veritate nō stetit: q; nō est veritas in eo. Cū loquit mendacium ex ppijs loquit q; mēdax est ⁊ pater ei⁹. Joā. viij. Iste multos decipit. Primo somniādo apparēdo alicui q̄ facit orare p aliq̄ defuncto. di. Negratior vobis: q; p̄cib⁹ vestris mō vado ad padisum: hoc facit vt ille dimittat facere illa bona opera. Scōo appet in forma alicui⁹ religiosi vel clerici q̄ fuit pessime vite: dicēdo q; est saluus in padiso: q; magna est dei mia. Ratio vt viuus dicat. O si ille est salu⁹ q̄ fuit maxim⁹ peccator: ita similiter potero saluari: ⁊ ñ evadet ō pnia. Tertio per oppositū apparebit dicēs se esse talē sctē vite ⁊ q; est dñat⁹: vt inducat gētes ad desperationē. Itez apparebit alicui in forma virginis marie vl xpi vel alicuius sancti: vt decipiat illū p superbiā: ppter vanā gloriaꝫ vt damnet: cū tñ deberet cogitare. Et q̄s sum ego q; xps vel virgo maria apparet mihi qui sum peccator. Ideo apls. Ipse sathanas trāsfigurat se in angelū lucis. ij. Cor. xj. Dicat hic miraculū q̄ habet in vitis patruꝫ de illo sancto heremita a demone decepto: qui recepit circūcisionē ⁊ iudeus voluit mori ⁊c. hic debuisset recordari illi⁹ dicti apostoli. Ecce ego paulus dico vobis. q̄m si circūcidamini: xps nihil pderit vobis ad Sal. v. Patet ergo moraliter quare dicit xps. Attendite a falsis pphetis ⁊c. Deo gratias.

De eadem dñica. Ser. iij.

NOn ois q̄ dicit mihi dñe dñe. intrabit in regnū celoꝝ. Mat. vij. Istō ꝟbū ptinet septē secreta: ex q̄bus extirpāt̄ septē errores falsarum psonarum cōtra fidem catholicam.

Primū secretum est sancte trinitatis.
Secundum est incarnationis filij dei.
Tertiū est de instructiōe intellectuali.
Quartū est de redemptiōe humanali.
Quintum est de saluatione humanali
Sextum est de conuersione cordiali.
Septimū est de cōuersatione mūdiali.

Primū secretū est sancte trinitatis quod tangit ⁊c. Nā vera fides trinitatis est credere vnū deū in essentia: ⁊ trinum in psonis. s. patrē perfectum dñm: ⁊ filium pfectum dñm: ⁊ spiritū sanctum perfectum dñm. Que tres persone non sunt tres dij nec tres dñi: sed vnus dñs ⁊ vnus deus. Tamen hoc nomen deus ter aliquādo ponitur. vt patet in p̄o. Irvj. vbi dr. Benedicat nos deus deus noster ⁊c. Dicit igitur. Pater est dñs: filius est dñs: spiritus sanctus est domin⁹. Et licet hoc sit dictū in nouo testamēto: tñ etiam inuenitur i veteri testamēto. Nnmeri. vj. Locut⁹ est dñs ad moysen dicēs. Loquere Aaron ⁊ filijs eius. Sic benedicetis filijs isrl ⁊ dicetis eis. Bñdicat tibi domin⁹ ⁊ custodiat te. Ostēdat dñs faciē suā tibi: ⁊ misereatur tui. Conuertat dñs vultū suū ād te: ⁊ det tibi pacē ⁊c. hic in dicta authoritate ponit dñs: vbi innuitur trinitas psonarum diuinaruꝫ. Et sicut mō datur bñdictio populo in noie trinitatis: ita tunc in noie dñi in hoc q; dicit. Inuocabūt nomen meū sup filios israel: non dicit noia mea: q; nō est nisi vnus dñs: sicut nō est nisi vnus deus. licet pater sit deus: filius deus ⁊ spiritus sanct⁹ sit deus. Ideo qui vult itrare: nō sufficit ei dicere. Dñe dñe bis. s. patri ⁊ filio: sed oportet addere tertium dñe p spūsancto. Ecce quare dicit. Non ois qui ⁊c. hic extirpatur error macedonioꝝ a magistro sic dictus: qui dixerūt q; pater erat deus creator: ⁊ fili⁹ deus creator: sed dicebāt semp spūsanctū esse creaturā ⁊ eoꝝ seruitorē. Isti tñ dicebāt bis dñe. s. p patre et filio. Jō tales nūq̄ intrabūt paradisum nisi addant tertiuꝫ dñe pro spiritusancto. Ideo contra istuꝫ errorē in credo maiori dicitur: ⁊ in spūm sanctū sup. credo. Et licet pater sit dñs et filius ⁊ spūssanctus: tñ nō sunt nisi vnus dñs. Ideo q̄s de⁹ reuelauit gloriā paradisi esaie: esaias audiuit āgelos laudātes dñm ⁊ dicētes. Sctūs pro patre sanctus pro filio: sanctus pro spiritusancto: dñs deus exercituū. Plena est omis terra gloria eius. Nō dicit dñi dij. Esa. vj. Secundum secretū q; ista verba. Nō omis ⁊c. includūt est benedicite incarnatiōis filij dei: cuius veritas in hoc ꝓsistit vt credamus in ipo tres substātias: ⁊ non sit nisi vna psona. Nō credat̄ q; xps in q̄ntū deꝰ sit vna psona: ⁊ in q̄ntum homo sit alia

qz deitas z humanitas xpi nō faciūt nisi vnā psonā: z sunt ibi tres substātie. Prima suba est corp⁹ sīle nobis de gñe Dauid ex pte matris: z ad eū ptinebat regnuz dauid de iure z qz q̄libet rex est dñs. Jō est in xpo primū dñe exprte corpis. Auto. Ecce dies veniunt dicit dñs: z suscitabo dauid germē iustum z regnabit rex z sapiēs erit ꝛc. Hic. xxiij. Scōa suba q̄ est in xpo est aia rōnalis. qz nō solū recepit corpus sz z aiam rōnalē: z ꝑm aiam dz dici dñs. Rōnalis. Nā dicit phs q̄ hoies intellectu z sapia vigētes naturaliter sūt aliorū dñi z rectores. Cuz ꝫ aīa xpi vigueriit intellectu z sapia. nō ꝛc. Tertia substātia ē diuinitas eīn alis: ex q̄ ē dñs eternꝰ vniuersoz. Auct. Tu fecisti celū z terraz: z q̄cq̄d celi ambitu ptinet: dñs oim tu es. Hester. xiij. Extirpat h̄ error dictum q̄ xps hz corpꝰ z aiam q̄ dicūt dñe ꝑ corpez dñe ꝑ aia: sz negāt diuinitatē i xpo. Jdeo dr the. Nō ois qui dr. ꝛc. sed oportet addere tertium dñe ꝑ diuinitate. Tertium secretū est de instructione intellectuali: cuius veritas consistit in tribꝰ gradibus. Nam deus in hois creatione instruxit eius intellectū: qz naturaliter in eius intellectu sunt impressa seu signata. x. p̄cepta dei vt naturaliter sciat q̄d sit faciendum: quid credendū ꝛc. Jō dauid in p̄o. iij. vbi dr. Multi dicūt q̄s ostendit nobis bona. s. operāda: credēda: z sperāda. Rōndit ipsemet Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe. Nota signatū est: qz sicut sigillū impressum i cera dimittit signū sue imaginis. Jta deus in aia dimisit signū sancte trinitatis. s. intellectū: memoriā: z voluntatē. z hoc dicit p̄s. cū ait supra nos: non dicit infra nos. Sēsualitas est infra nos sz aia ē supra nos. De hoc vide ꝛc. Scōo tpe moysi dedit legē scriptaz: qz non oēs sciebāt legere in libro rōnis. Jō dedit in scriptis vt legeretur oculis z audiret auribus. Decē p̄cepta moralia audiuit ois ppls ab ore dei: z dedit illa scripta in tabulis lapideis tacꝫ ppetua: sed alia p̄cepta cerimonialia terribilia: secrete deus reuelauit moysi: z scripsit in papiro seu pergameno qz modicū durauerūt. s. vsqꝫ ad xpm solū. Et ista datiōe scōe legis dr. etiā scōm dñe. Auct. Ego dñs deus vester Custodite leges meas atqꝫ iudicia q̄ faciēs hō viuet in eis. Ego dñs. Leui. xviij. Tertio dedit legem gratie. Sic est dicta quia maior gratia quaz deus pōt facere creature est eā eleuare cū angelis ad gloriam. Judeis ꝑmisit terrena z nihil celeste: sed lex euāgelica nihil ꝑmittit terrenum. sz bona celestia ꝑmittit. Ex ista datione tertie legis dr tertiū dñe. Jō dō qui fuit in scōa lege z eā seruauit petens terciam legē dicebat. Legem pone mihi dñe ꝛc. Si volumus intrare celū: opz credere q̄ xps vt ꝓnceps z dñs dedit non solū primam z scōam legē. s. nature z scripture: sed etiā gratie. Propter qd̄ dicit thema. Non ois q̄ dr. ꝛc. hic extirpatur error indeorum dicentiū q̄ deus debuit dare legem. s. nature z scripture: z nō gratie. iō ꝫ eos dicit thema. Nō ois qui: ꝛc. Quartū secretū est de redēptione humanali q̄ in tribꝰ opibus cōsistit: z p quolibet xpo dr dñe dñe. Primū opus est remissio peccatoz q̄ fit qñ hō in confessione: absolui a ꝓfessore. Jsta absolutio hz virtutem a xpi passione z sanguinis effusione. Auct. Sanguis eīn xpi emundauit ꝓscientiam nostrā ab operibꝰ mortis ad seruiendū deo viuēti. ad Heb. ix. Qñ pcōr absoluitur a ꝓfessore debet cogitare q̄ de quolibet vulnere xpi effundat sanguis sup eū virtute cuius sibi pcā remittunt. Et q̄s pōt pcā remittere nisi solus deus. Mar. ij. Scōm opus est saluatio aiaz: qz aias purificatis z mūdatis a pcis dat a xpo celestis glia. Lu. ix. Filiꝰ hois non venit aias perdere: sz saluare. Quis pōt dare regnū nisi dñs sit eius? Ecce secūdū dñe. Tertiū opꝰ pfectū nostre redemptionis est resurrectio corpoz. Jbi eīn redemptio humana cōplet: qz mō solū aie hñt glouaz: sed post iudicium corpus cū aia habebit. Dicat ratio q̄re prio dat gloria aiabꝰ. qz aia prius operat meritoria cogitādo: deliberādo: ordinādo: z corpus adhuc nihil facit sz i executiōe qñ opus meritoriū fit corpꝰ z aia faciūt opꝰ: et qz aia puꝰ opata est hz prio gloriā z post i iudicio corpꝰ. Jō dixit xps. His aūt fieri incipiētibꝰ leuate capita vra qñ appropinquabit redēptio. Lu. xxi. Si dicat. Nā quid ista redēptio fuit facta i xpi passione. Solutio. Immo q̄ntuz ad remissionē pcōrū z aiarū saluationē: sed nō q̄ntū ad

corpoꝝ glorificationē.iō dicit aplꝰ. Oēs nos manifestari opꝛ añ tribunal xpi vt recipiat vnusq̄sq; ꝓpria corpis ꝓut gessit: siue bonū siue malū.ij.Cor.v. Idēoe ꝑctis ꝑnio aia peccat cogitādo:ordinando:deliberando quando recipiet vindictam de inimico vel qūo poterit ditari etiā cū vsura. Idē de luxuria:sed post in executiōe opis corpꝰ cōcurrit. Ideo vult deꝰ q̄ aia ꝑus habeat penā ꝛ postea corpus. sicut ꝑtz de aia Jude: Cayphe:pylati:ꝛ aliorꝝ quoꝝ corpa non hñt adhuc penā. Nō credatis q̄ q̄ resurgem⁹ corpus habeat gl̄iam aliā ab aia imo gloria aie redūdabit ꝛ cōicabit corpi gl̄iam. sicut lumē cādele redūdat;i laternā:ꝛ facit ipam claraz;suo lumine. Idē de pena corpuz dānatoꝝ:q; pena aie redūdabit i corpꝰ ꝛc. Ex his tribꝰ opibꝰ xpi nō solū bis dr dñe:sed ter. Jō dicit the. Non ois q̄ ꝛc.q; opꝛ dicere tertiū dñe. ¶Quintum secretum qđ includit est saluatio hūana lis ad quā req̄runt tria ꝓpter q̄ opꝛ ter dicere dñe. Primū qđ req̄ritur est vera fides ꝛ firma. In nullo articulorꝝ fidei dubitare debem⁹:fundamētū edificij dz esse fortissimū. Nā si de domo cadat tegula vel aliq̄ camera leuiter pōt reparī: sz q̄n cadit fundamētū totū edificiuz diruitur. Si fundamentuz oīm vtutū ꝛ operū nostroꝝ est fides. Si creatura cadit per ꝑtm̄ superbie diruit camera humilitatis si ꝑ auaricā diruit camera pietatis:si ꝑ luxuriaz camera clara diruit castitatis. Tales camere repari pñt. Sed si fundamentū fidei cadat:totū edificiū diruitur Jō aplꝰ.i.Cor.iij. Fundamentū aliud nemo pōt ponere ꝑter id qđ positū ē ꝛ q; nullꝰ pōt ponere nisi dñs:q; ad dñm pertinet disponere donum. Ex isto fidei fundamēto xpo dr dñe ꝑmuz. Scōm opꝰ qđ req̄rit est baptismꝰ post credentiā: quia als nihil valeret fides i corde:nin baptismo hō recipit xpz i dñz:facit hō homagiū abrenūcians sathane. Propter hoc xpo dr scōm dñe. Tertiuz qđ req̄ritur est obedientia ad sua p̄cepta. Nā nullꝰ rex esset cōtentus de suis vasallis si dicerent sibi. Nos credimus vos esse regē nr̄m et facimus homagium:sed nihil p̄cipiatis nobis:q; nihil faceremꝰ ꝑ vobis. Req̄rnur g̃ obediētia ad eꝰ p̄cepta.iō Jac. ij. Quid ꝓderit fratres mei si fidem dicat qs se habere opa aūt non habeat nūqd poterit fides saluare eū. ¶Hic extirpat error dicētiū ꝛ vtinā nō sint adhuc i mūdo de illis hereticis dicētibus:q̄ credidit ꝛ baptizatꝰ fuerit saluꝰ erit. Mar.vl. q̄dicūt. Nō dixit xpc aliq̄d de opibꝰ. Sz ignorātia dixit ad ifernū:q; imo xpc loquit de opibꝰ q̄n dixit:q̄ baptizatꝰ fuerit ꝛc. Nā hic xpc nō loq̄tur de fide mortua q; nullū saluat:sz de vera fide: g̃ loq̄tur de opibꝰ:q; fides viua nō est sine opibus Nec ēm multa bona hz annexa:als non est viua. Auto. Sicut ēm corpus sine spū mortuū ē ita fides sine opibꝰ mortua est Jac.ij. Contra istos dicat thema. Nō ois q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnum celoꝝ. Propter hoc dicebat xpc aliq̄bus q̄ videbāt fuisse baptizati ꝛ nolebāt obedire. Quid vocatꝫ me dñe dñe:bis ꝛ non facitꝫ q̄ dico. Lu.vj. ¶Sextū secretū ē de conuersione cordiali:q̄ tria req̄rit.s. cordis ꝓtritionē oris ꝓfessionem: ꝛ opis satisfactionē. Primū est ꝓtritio:q; sicut fuisti delectatꝰ peccando:sic doleas ꝛ tristeris cōterendo. Et si tātus sit dolor quanta fuit delectatio remittit peccatū a culpa ꝛ pena si vero contritio sit minor: remittit ꝑtm̄ quātū ad culpā:sz restat de pena si ꝫo ꝓtritio excedit delectationem nō solū remittit culpa ꝛ pena ꝑti:sz etiā acq̄rit meritū:sicut in btā magdalena i qua cōtritio fuit maior q̄ ꝑtm̄. Jō dicit scriptura. Recogitabo tibi oīnes annos meos. Ysa.xxxviij. Scōm qđ req̄ritur est ꝓfessio oportunitate habita:ꝛ q; si aliqs cōmisisset oia ꝑtā mundi:ꝛ moreret subito:sola cōtritio saluat ipm:si hz ꝓpositum cōfitendi ꝛ cōfessionē fecisset si potuisset:sed nos q̄ habemus copiā confessoꝝ confiteri debemus:q; sicut ille q̄ tenet in vulnere ferrum sagitte nō curatur Nec sibi valēt medicine seu vnguēta sic nec pecccatori tenēti ꝑtm̄ absconditū ꝑ sunt sibi medicine ecclesiastice opꝛ ergo confiteri peccatum. Auto. Qui abscōdit scelera sua vl ꝑtā sua nō dirigek. puer. xxviij. Ꝑtā a deo absconditi nō pñt g̃ loq̄tur. Salomō de ꝓfessione ad hoies. Hic haberē argumētū cōtra iudeos de cōfessione Tertiū qđ req̄ritur est satisfactio siue restitutio. Istud tertiū dñe req̄rit. Extur-

pat hic error dicẽtiũ. Quid opz me satisfacere deo pro pctis faciendo pniam ꝛc. Nũqd xps p me est mortuꝰ ꝛc. Uerũ est q passio xpi liberauit te de iferno ꝛ aperuit tibi ianuã paradisi: sz opz q tu vadas illuc p bona opa. Sicut de captiuo p q̃ iam est solutũ p̃ciũ: tñ adhuc opz eũz ire ꝛ exire capitaliter ãbulando. Idẽ de restitutione ad primũ. Multi nõ possunt dicere istud tertiũ dñe. Dicat hic miraculũ qđ accidit in lõbardia de illo magno tyranno ad quem venit ille sctũs hõ q̃ fuerat raptꝰ ad infernũ ꝛ viderat palatium qđ sibi fabricabatur. Qui vocauit magistros ꝛ doctores querens ab eis an sentẽtia damnationis data contra aliquẽ ad huc viuẽtez poterat reuocari. Ad quem rñderũt magistri ꝛ doctores q̃ bene. Qz impossibile est deũ dicere alicui diffinitiue suam dãnationem: qz esset causa dãnationis ꝛ desperationis: sed ꝓminatiue. Fũdamentũ habuerunt ab illa autoritate. Ezechi. xxxiij. Si dixero impio. Et tyrannus. Modo videamꝰ quid debeo facere. Fuit sibi rñsum q̃ tria. s. conteri: cõfiteri et satisfacere deo ꝛ proximo ꝛc. Dicebat iste tyrãnꝰ dñe dñe bis. sz nõ poterat dicere tertium dñe. s. satisfaciendo. Satisfactio fit deo. qz si hõ peccauit habẽdo delectatiões in cibo superfluo satisfaciat in abstinẽtia ꝛ ieiunio. Si per os male loquẽdo satisfaciat orãdo ꝛc. ¶ Septimuz secretũ est de cõuersatiõe mũdana li vl̃ primali qũo ẽ cõuersãdũ i hoc mũdo. Ad hoc requirunt tria. Primo q̃ recedat de mala societate. Secũdo q̃ iũgat se deo. Tertio q̃ pseueret in bona vita. Primo q̃libz dz recedere de mala societate: q̃libet scit suas malas inclinatiões ꝛ familiaritates: ꝛ ea que sunt nociua vitanda sunt ꝛ expellẽda: ꝛ ad qđ seq̃tur dãnatio Ecce ꝓmũ dñe. Secũdo iũgat se deo audiẽdo missas: sermones cõfitendo sepe ꝛ cõicando. In qualibz cõione dat singularis gra digne cõicantibꝰ. Tertio req̃rit pseuerantia vsq̃ in finem. Ecce conuersatio ꝑtuosa q̃ in his tribus cõsistit. Ideo xps. Qui pseuerauerit vsq̃ in finẽ hic saluꝰ erit. Mat. x. Ideo dixit thema. Non omnis q̃ dicit mihi: dñe dñe. Ideo xps. Hec est volũtas eius q̃ misit me patris: vt omne qđ dedit mihi: pater: sz per bonam: vitam: nõ pdam ex eo: sz p incõstantiã. Joan. vj. Dicũt aliq̃. Et qualis dñs est xps: quia si homo seruiat sibi cẽtum annis p vno defectu quẽ homo facit totum est pditum ꝛ homo damnatur. Ecce qualis dñs. Hoc dicebat semel quidaz homo sctũs q̃ faciebat miracula. curabat gentes de infirmitatibus. Et finaliter qz semel nimis curiose respexit quandam mulierez pulchram valde: propter hoc pdidit gratiam faciendi miracula. Tandẽ venit ad aliũ sctm̃ dicẽs ei qđ pdiderat gratiã nesciens quare. Respondit ille sctũs. Nõ pditur gratia sine peccato. Ideo videatis si cum manibus vel ore vel oculis fecistis aliquod peccatum Respondit nõ. nisi quia respexi vnã mulierem ꝛc. Respondit alius: propter hoc peccatum amisistis gratiam. Et ipse idignatus dixit. Uere nõ seruiam amplius tali dño. Certe soldanus babylonie non fecisset hoc. Dicat quomodo se parabat ire spaciatum ꝛ in q̃dã prato vidit equũ ambulãtẽ pulcherrimũ: sup quem ascendit ꝛ subito fecit saltum vnum ꝛc. Nota parabolã ad hoc de mercatore eũte ad feriam q̃ emit p̃ciosissima iocalia ꝛ fecit vnũ fardellũ qđ tradidit vni portatori p mittẽs vnum florenũ ꝛc. Ita in ꝓposito qñ deus conuertit aliquem de vita mala ad bonam: de pctis ad ꝟtutem: tunc cõmittit sibi fardellum cũ p̃ciosis iocalibus. scz opibꝰ meritoriis. Ita q̃ fardellũ bone vite non est tuum: propter hoc errant illi qui dicunt p vno defectu ꝛc. sed est dei vt mercatoris: ꝛ cõmisit ipsum tibi. Si ergo tu portas fardellũ p tot annos ꝛ vna die deponis ipsum ꝛ furatur a te q̃n peccas: qđ mereris quia pdidisti fardellũ dei quod debuisti portare vsq̃ ad portam sui palatij. Porta est mors. Hec est porta dñi: quia ipse ꝛ etiã itrauit per eam. Autoritas. Nonne sic oportuit pati xpm: Luc. vlt. Cogitate ergo q̃ sancta vita vel status pnie est fardellum a deo nobis cõmissuz. Ideo non amittere debemꝰ illud: sed operari continue meritorie. Ideo apostolus. Dum tempus habemus operemur bonum. ad Galla. vltimo.

¶ De eadem dñica. viij. post festum trinitatis. Sermo. iij.

Qui facit voluntatem patris mei q̄ in celis est intrabit in regnū celoꝝ. Uerbū istud habet originaliter. Mat.vij. z recitatiue in euangelio currēte dñice. Hoc ꝙbū est ꝙbū z doctria saluatoris dñi nr̄i ihesu xp̄i dicētis. Qui facit voluntatē z̄c. Est hic q̄ō subtil. Quare xp̄s dixit q̄ ille intrabit regnū celorū qui facit voluntatē patris: z nō dicit voluntatē suā vel spūssancti. Pro cuius rōne sciendū q̄ sicut tres psone diuine nō ħnt nisi vnā essentiā: diuinitatē z eternitatē sic ēt nō ħnt nisi vnā voluntatem sciam z potestatē: vna em̄ volūtas est patris filij z spūssancti: q̄cq̄d em̄ vult p̄ vult etiam z filius z spūssctūs: q: eadē volūtas est. Modo ꝓstat q̄ō dr q̄ sol liq̄facit nuē: z non dr q̄ nec radius nec calor cū eis oia concurrant. Item si q̄ratur q̄d facit fructificare dr sol z non radij nec calor z nō est nisi vnus sol. Ita est etiaz in diuinis: ibi p̄ est principium nō de principio. Ideo dr. Qui fecerit voluntatē patris mei z̄c. Et sim hoc dicebat apls. Ex ipso. s. patre z p ipsum. s. filium: z in ipo. s. spūsctō iunt oia ad Ro.xj. Ptz ḡ rōsio ad q̄onem q: noiando voluntatez p̄ris noiat voluntatem suam z spiritussācti. Ideo dicit. Qui facit voluntatem z̄c. Ut ergo nos possimus intrare in regnuz celoꝝ postq̄ exuimus de miseria huius mundi: videam⁹ q̄ est voluntas dei: q̄d vult deus a nobis. Uoluntatē dei declarat nobis apls in quadā autoritate dicens. Probetis q̄ sit voluntas dei bona bñplacēs z pfecta. ad Ro.xij. In hac autoritate oñditur q̄ tria vult de⁹ de nobis sim q̄ō fer dei voluntas noiatur. Uult. s. primo conuersionem pnialem. Ecce voluntas dei bona. Scō duratione virtualem. Ista est beneplacēs. Tertio salutionem celestialē: z ista est volūtas dei perfecta. Qui hz ista tria intrabit in regnum celoꝝ. Ideo dicit thema. Qui facit voluntatem z̄c. ¶ Dico primo q̄ vult deus conuersionez pnialem: q: q̄stūcūq̄ hō sit religiosus: siue clericus: siue laicus sit peccator z male vite non vult deus suam dānationē: sed vult suā conuersionem pnialem. s. q̄ vertat dorsum mundo z creaturis z vertat faciem deo. Hoc fit p pniam per cōtritionez de pctis z ppositū nō redeundi: ꝓfitendo: seruando pniam: orando audiendo missas z sermones. Ista est volūtas dei bona. Rō q: sapiens argētarius postq̄ facit cupā auri vel argenti: siue imaginem vel coronā: vel aliq̄ō iocale cū magno labore z expēsa z aliquo casu cadit in puteum siccū z pfundū argētarius non dimittit eā in imo descēdit: q: pciosa res est. Item si cadit i puluerē mūdabit eā. Idē si cadit in lutū vel inter lapides maculat vl frangit in incude adaptat. Item si cadit in aquā vel in ignē: vel si ex antiq̄tate deturpat nō ex hoc dimittit eā: sz polit z mūdat: z tūc pulchritudo reuertit. Ita facit deus. Preciosum iocale fecit de⁹ auri purissimi de hoie z mliere: a pncipio fecit deus vasa de ere z cupro: q: formauit creaturas corpales corruptibiles de argēto q̄n creauit creaturas corpales incorruptibiles: sz de auro q̄n fecit hoiem. Plus vz hō q̄ aliq̄ creatura corporalis Ita hō nō fuit factus a deo vt alie creature z̄c. Faciamus hoiem z̄c. Se. s. Et nō dixit. Fiat hō sicut de alijs creaturis. Ecce vas auri si casu aliquo cadit z̄c. Cadit aūt hō in puteū pfundū q̄n de gratia dei z bona vita cadit in puteū pfunduz superbie: siccū sine deuotionis humiditate. Superb⁹ em̄ credit ascēdere z descendit cū lucifero: sed argētarius ipse descēdit ne pdat q̄n dat hoi cōpūctiones cordis: z cogitat intra se dicens. De quo superbis de fortitudine: cras eā pdes. Idē de pulchritudine: de dignitate: officio de bonis opibus: z tunc extrahit hō de puteo q̄n humiliatur: tunc vas auri redit in mensam gre dei de qua cecidit. Ideo Johe.ij. Conuertimini ad me dicit dñs Scō cadit in puluerem auaricie q̄n facit vsuram furta z̄c. Dauid. Non sic impij. s. vt iusti nō sic: sed tā q̄ puluis quez proicit ventus a facie terre: sed deus tātū bonus argentarius ipm eleuat z mundat q̄n dat sibi cor ad faciendū restōnē. ¶ Tertio cadit in lutum vel stercus luxurie: q̄n dimissa vxore vel ecōuerso peccat. Idem de illis qui non sunt in matrimonio sed bonus argētarius lauat q̄n luxuriosus ploꝛat sua peccata. Lauant

em̃ pcā aqua lachrymax ꝛ sanguie disciplinax. hic.s.luxuriosus est qui venit sup. ad eū ꝑ aquā ꝛ sanguinez.s. Jo.v. ¶Quarto cadit sup lapides duros ex pctō inuidie tūc ꝓiunctio dura q̄ est charitas frangit:sed de⁹ bon⁹ argētari⁹ reparat ꝓiunctionē:qñ sibi dat cor dulce ac benuolū ad diligendū oēs.Jō apls. sup oia charitatem hr̃e q̄ō est vinculuz pfectionis.ad Col.iij.Ecce solidatur et coniungitur. ¶Quinto cadit in aq̄ currenti ex p ctō gule.Aqua exita fonte et currit ad mare:sic pctm̃ gule est fons luxurie:qz gulosus statim currit ad luxuriam.Sexto cadit in ignē ꝑ pctm̃ ire:qō non est nisi ignis.Dicit ira cūdus ꝑ corpus xp̃i ꝛc. ego vindicabo ꝛc.sz iste ignis extinguitur aqua remissionis ꝛ patientie:ꝛ remittēdo vt deus vobis remittat pcā.Septimo fit rubiginosum ex pctō accidie:qz sicut dom⁹ q̄ nō habitat ꝑ se destruit:ita psona q̄ pdit tp̃s:sed de⁹ bonus argētari⁹ reparat.Ecce hr̃e de⁹ vult cōuersionē pntalē. Autoritas. Nūquid voluntatis mee est mors impij dicit dñs deus:ꝛ nō vt cōuertat a vijs suis ꝛ viuat Ezechie.xviij.Nota vt quertatur.Sicut tenet dū est in pctō faciē ad pcā q̄ quertatur ẏtendo dorsum ad pcā ꝛ faciem ad deū.Et ista ẏoluntas dei bona. Apls hoc bonū ꝛ acceptū est coraz saluatore nostro deo q̄ oēs hoies vult saluos fieri:ꝛ ad cognitionē ẏritatis ꝓuenire.ſ.ad Tim̃.ij.No.q̄ vult oēs hoies saluos fieri.Sed dicere hr̃e nō fit. Rñsio:qz tu nō vis exire ꝛ recedere de pctis.Et sz de⁹ vult oēs saluos fieri:th̃ nō cogit libeꝝ arbitriū.Jō infideles ꝛ mali xp̃iani indurati in pctis nolunt saluari:ꝛ ad cognitionem veritatis venire.Hoc tangit infideles:qz si debent saluari ꝓmo hr̃ venire ad cognitionē veritatis.Ecce quare dicit the.Qui facit voluntatez ꝛc.Scdo dico q̄ vult deus a nobis durationē virtualē:cū dr voluntas dei beneplacens. Postq̄ hō est cōuersus ad deū dz durare ꝛ ꝑseuerare ẏtualr.Anteq̄ hō eligat bonum modū viuendi:dz bene cogitare respicere ꝛ videre qualis modus bñ viuēdi erit sibi melior ꝛ vtilior vt possit saluare aiam suam.Si ad hoc nō sufficit intellectus ꝓpius petere dz consiliuz a ꝑsonis discretis ꝛ sapiētibus. Et postq̄ elegerit statum mori in illo statu electo dz durare.Sed plerīq̄ ꝙuersi de incōstātia ꝛ stat⁹ mutatiōe reuntar:vt ptz ꝓmo de religiosis. Dicunt carthusienses. Quid facio?ego mō solū ꝑficio mihijꝫ Nūq̄d esset melius ꝑdicare ꝛc.Ecce tentatio diabolica.Debēt dicere.Uer est: bonū est ꝑdicare:sz ego elegi istū modum: ideo in ista religione volo mori.Itē dicūt religiosi mendicātes:qz ordo nō dat mihi vestitū:sed solū victum ꝛ debiliter ideo opz me hr̃e familiaritates ꝛc.Nunquid esset mihi melius vt essem carthusiensis ꝛ sic cor nō ꝙescit.Jdeo nūq̄ tales hnt deuotionem.Item dicūt clerici. Tu habes tenere mulierē vt seruiat tibi ꝛc.ꝛ occasio est peccādi.Jdeo si esses religiosus nō oporteret ꝛc. Item tentat laicos de ciuitatibus vt vadant extra vt possint beneviuere.Illos q̄ sunt extra vt veniāt ad ciuitatē ꝛc.ꝛ sic diabolus tētat intrīsecꝫ qz pauci sunt q̄ possint viuere ꝙeti ꝛ pacifici.Jdeo reformare se dz hō ꝛ durare virtualiter:qz ita vult de⁹.Autoritas.Legit Jo.vlti.q̄ beatus petrus interrogauit xp̃m de ioanne euāgelista dicens.Dñe hic aūt q̄d.Respondit xp̃s. Sic eum volo manere donec veniā.Jo. vlt.Figurabatur hoc qō dixi.ſ.duratio virtualis:qz Joannes interpretatur gr̃a vel in quo est gratia.Uult deus qō illi qui sunt in gratia durent ꝛ perseuerent. Si eum volo manere dñe ꝛ per quantū tem potis per annum vel per annos.Respondet:donec veniam.ſ.in morte. Ecce duratio virtualis.Nota hic exemplum de beato benedicto: ad quem venit quidam canonicus regularis:audita eius fama ꝛ sue religionis petens vt ipsuz reciperet in suo ordine:qz ordo suus erat nimis laxus ꝛc.Respondit beatus benedictus dicens.Religio beati Augustini est ita bona vt mea: ideo non mutetis vos.Canonicusvero indignat⁹ cogitās forte q̄ beatus bñdictus non haberet ꝓ gratia q̄ ipse vellet suam religionem intrare.Respondens dixit:quare ergo in tuis libris tu laudas perfectionem vite si non vis me recipere. Et benedictus. ego laudo perfectionem vite:sed nō laudo mutationez status.Jdeo apostolus

Unusquisq; maneat in vocatione i qua vocatus ē. Ita vult de⁹. Ideo dixit Dō positō fuit psursus ad deū. Dñe in volūtate tua prestitisti decori meo: sc̄z statu vel vite spirituali virtutē vel fortitudinē ps. xxix. Ista est volūtas dei bñplacens Dauid. Bñplacitum est dño sup timentes eū: z in eis qui sperāt sup mia eius. ps. cxlvij. Nota sup timētes eū: sc̄z qui timent mutare statum: qz sicut arbor: que transplantatur: moritur: vel est saltez timor: de ei⁹ morte. Ita de psona que mutat statū. ¶Dico tertio q̄ vult deus nob salutationem celestialem. Ecce ordinez. Primo vult cōuersionē. Scōo duratonem. Tertio saluationē: qz ad istū finez operauit nos. cuiusubz agētis intētio est ducere op⁹ suū ad finē pp quē operatur. Ita xp̄s de se dixit. Uenit filius hois saluare qđ perierat. Mat. xviij. Perijt homo in hoc mūdo in q̄ posuit nos de⁹. sc̄z de⁹ in carnem venit ondens nobis viaz paradisi dicens. Hec est vita ābulate in ea: z nō declinetis neq; ad dexteram neq; ad sinistrā. Esa. xxx. O dicūt gentes. Si ego irem p istās viā non eēm dues. iō faciūt vsuras: furta: rapias z sic de alijs peccatis. Ecce qualr pereūt ꝫ dei voluntatem: qui non vult cogere liberuz arbitrium. Iō xp̄s: sic non est voluntas ante patrem vr̄m qui in celis est. vt pereat vnus de pusillis istis. Matt. xviij. Uult ergo de⁹ saluationez celestialē: z ista est voluntas dei pfecta que ducit ad paradisuz. Qui cepit i vobis op⁹ bonū pficiet vsq; ad diē christi iesu. sc̄z in morte quando recipiet animaz de corpe ad phīm. j.

¶De eadem dominica octaua post festū trinitatis. Sermo quintus.

Ratres debitores sumus. Uerbum istō hr̄ originalr. ad Ro. c. viij. z recta tiue in epla currentis dominice p declaratiōe huiꝰ vbi opz declarare in qbus sum⁹ debitores z iuenio q̄ in trib⁹. Pro declaratiōe recordor de q̄dā doctria phi in libro posteriox: q̄ demōstratio potissima ē qñ p diffinitionē ēntialē rei p̄bant z cognoscūt ppa ei⁹. Ergo ad sciēdū ꝯditiones z ꝓpietates hois z ad qđ teneāt, videam⁹ diffinitiōez hois. De q̄ iueni duas diffinitiōes. Prima porphirij: sc̄z defectuosa. scōa ē theologie. Pria. hō est aial rōnale: mortale. Et ista hz tres defect⁹. Prio deficit sibi vniuersalitas: qz diffinitio dz ꝑpetere ob bus suis suppositis: sed ista non ꝑuenit xp̄o nec ꝑginī marie: z ēnt opiniōes magistroz doctoz ēt nō ꝑuenit. Joānī euāgeliste: qz dicūt aliq̄ doctores eū esse i celo cū corpe z alia ꝛc. Scōs defect⁹ est: qz ista diffinitio nullā facit mētionē nisi de cā materiali z formali: sc̄z ō cā effectiua ipsi⁹ hois nihil dr̄: q̄ est de⁹: qz phūs in itellexerit creationē: imo dixerit q̄ ex nihilo nihil fit. Tertiꝰ defect⁹ est: qz nō facit mentionē de cā finali ipsi⁹ hois. s. de bītudine. Nec mirz: qz cognitio phorum nō tñ ascēdit iz coz cognitio ascēderet vsq; ad nonū celū qđ vocarūt pmū mobile. tñ ad celū qđ est loc⁹ bītudinis nō ptigerunt tñ phi credebāt se demōstrare. Sz diffinitio bona z sine defectu est theologoz dicētiū. hō est creatura rōnalis ad bītudinē ordiata. In hoc q̄ dicit: hō est creatura: facit mētionē de cā effectiua: qz hō est effect⁹ dei: qz creatura ē effect⁹ creatoris z ꝑuenit cum scriptura. Scitote qñ dñs ipe ē de⁹: i ipe fecit nos z nō ipsi nos. ps. xcix. In h̄ q̄ dicit rōnalis: ostendit cām formalē z differt ab āgelo: qz angelus nō est rōnalis: sz itellectualis. Rō ē: qz per discursuz accipit cognitionē de rebus. s. p nota ꝑuenit ad cognoscendum ignota: sz āgel⁹ sine discursu simlr itelligit. Ptz hic q̄ deficit. Porphi. qñ dixit. Sum⁹ rōnales nos z dñ: sz mortale additum nobis separat nos ab illis. Causa materialis ē pōt addi in diffinitione Cā finalis tāgit cū dr̄ ad bītudinem ordinata. Ex ista diffinitiōe ego facio fundamentū. Qz hō est creatura dei iō obligat suo creatori in aliq̄. Itē qz est rōnalis: z p ꝯns proximo socialis: iō in aliq̄ tenet⁹ primo. Itē qz ad bītudinem ordinatur tenet sibimet in aliq̄. s. vt se ꝓparet ad illā. Ergo fratres debitores sum⁹ sc̄z deo primo: z nobismetipsis.

Primo debem⁹ deo honorē pncipalē.

Scōo debemus proximo dilectionē fraternalem.

Tertio debemus nobismetipsis rigorem penitentialem.

¶Dico ꝓmo q̄ debemus deo ꝛc. Dicit ꝓb̄s q̄ honor est exhibitio reuerentie in testimoniū ꝥtutis.s. Ethicoꝝ. Ubi gl̄a. qñ hō videt honorabilē ꝑsonā: cogitat q̄ ē ꝥtuosa ꝛ excellēs in aliq̄: iō fit ībi reuerentia. Ista reuerentia exhibet alicui ꝑsone ꝓpter aliquā quatuor causaꝝ. scz vel ꝓpter potētiā vel ꝓpter sciaz vel ꝓpter vtilitatē: vel ꝓpter sanctitatē. Propt̄ potētiā honorāt nō solū impatores: reges ꝛc. sed etiā officiales: in testimoniū ꝥtutis potentie. Propter hoc p̄cepit apl̄s subditis vt dños suos honorent ꝛc. dicens. Quicūq; sunt sub iugo serui dño suos oi honore dignos arbitrent ne nomen dñi ꝛ doctrina blasphemet.s. Thimo. vj. Nota oi honore nō hypdulie nec latrie. q̄ soli deo ꝓpet̄ sz oi honor̄.s. cordis nō despiciendo: oris reuerentiaꝝ loquēdo ꝛ operis humilit̄ obediēdo. Scō aliqui honorant̄ ꝓp sciam sz paup sit si hz sciam acq̄ sitā vel iusaz dignus ē honore. Jō p̄cepit de⁹ honorare senes. Rōnē assignat Job. xij. q̄ in antiq̄s est sapientia.s. vt cōsus: ꝛ in multo tpe prudētia. Jō p̄cepit de⁹. Cōtā cano capite cōsurge: ꝛ honora ꝑsonā ſenis. Leuit. xix. Tertio ꝓp vtilitatē: qñ aliqua ꝑsona ē alicui vtilis ꝛ bñfica: talis ꝑsona honorat̄ ab alia. Jsta rōne fit honor medicis q̄ sunt vtiles ꝛ necessarij. Eccli. xxxviij. Honora medicū ꝓpter necessitatē. i. vtilitatem. Jsta eadē rōne p̄cepit de⁹ vt filij honorēt parētes ꝓptervtilitatē quaz ab eis habuerūt ꝛ ēt expectāt. Honora patrē tuū ꝛ mr̄em tuā: q̄ mādatū est ꝓmū in promissiōe vt bñ sit tibi: ꝛ sis longeuus sup terrā. ad Ephe. vj. Quarto ꝓpt̄ sanctitatē: q̄ sz nō sit potēs nec sciēs nec vtilis: tñ ꝓpt̄ sanctitatē honorat̄. Jsta rōne de⁹ p̄cepit honorare primos: q̄ q̄libet dz p̄sumere de primo q̄ est bon⁹ ꝛ sctūs ideo vult q̄ honorem⁹ eos. Honore iuicē p̄uenientes. ad Ro. xij. Nota p̄uenientes q̄ q̄libet dz preuenire. Jō. j. Pet. ij. Oēs honorate ꝛ apl̄s dicit modū.s. inuicē p̄uenientes. ad Roma. xij. No. p̄uenientes q̄ q̄lz debet p̄uenire honorādo aliū: q̄ ille q̄ incipit honorare aliū: lucrat̄ meritū. Jstis quatuor rōnib⁹ honorant̄ ꝑsone: nec sunt alie cāe: ꝛ si sint reducuntur ad istas q̄tuor causas. Hi s ēt q̄tuor rationib⁹ debet deo honor ꝓncipalis. Propter potentiam: q̄ si ex potētia reges ꝛ impatores honorant̄. multo magis de⁹ Quid sūt reges ꝛ impatores nisi officiales dei. totā potentiā hñt a deo. Et quid est papa: vel q̄d sūt ꝓlati nisi vicarij pape xp̄i. Nō est potestas nisi a deo: q̄ aūt a deo sunt ordiata sunt. Jtaq; q̄ resistit ptāti: dei ordinatiōi resistit. ad Ro. xij. si ꝑ ex potentia aliq̄s honorat̄: multo magis de⁹ dz honorari q̄ est fons totī⁹ potentie a q̄ ois ptās est deriuata. Jste honor ꝓncipalis fit deo in oīone humilis qua hō dz flectere duo genua. Dñis ptātibus. s. regib⁹ ꝛc. solū vnū genu est flectēdū. s. ministrū. q̄ solū hñt supra corp⁹ dominiū. Jō. Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidunt corp⁹: aiam aūt nō p̄nt occidere: sed potiꝰ timere eū q̄ pōt aiam ꝛ corpus pdere in gehennā. Prelatis dz hō flectere genu dextrū: q̄ hñt potētiā ꝛ ꝓlationē sup aiaz. Sz deo q̄ hz dñm sup corp⁹ ꝛ aiaz duo genua debēt flecti. Jō q̄n adorat̄ corp⁹ xp̄i vel oratꝰ flectit̄ duo genua. In mēto tpo iuraui egredieī ō ore meo iustitie ꝥtū ꝛ nō reuertet̄: q̄ mihi curuabit̄ oē genu. Esa. xlv. s. dextrū ꝛ sinistrū. ad Ro. xiiij. Uiuo ego dicit dñs q̄ mihi flectet̄ oē genu: ꝛ ois lingua ꝓfitebit̄ deo. Nota ꝓfitebit̄ ois lingua: sed quo cū nō habeas nisi vnā liguā. intelligit̄ hoc. Dico q̄ imo hēm⁹ duas liguas corpis. s. ꝛ aie. Lingua corpis hō loq̄t̄ deo i oīone. Lingua aie loq̄t̄ deo i ꝑplano ne q̄ ꝓplat̄ corde q̄ ōr ore. Lingua aie est silis ligue āgelo⁹ q̄ ꝓplādo loquūt̄ De ista duplici lingua dicit apl̄s. Si linguis hoīs loquar ꝛ āgelo⁹. s. Cor. xiij. Honor ꝓncipalis fit deo duob⁹ genib⁹ ꝛ duab⁹ linguis: q̄ alis si lingua corpis loquit̄ deo: ꝛ lingua aie coōnario ꝛc. nihil vel paū valet oīo. Dz ēt ꝫ defectus illorū q̄ qñ pulsat̄ campana ꝑ corpe xp̄i vel Aue maria. nō curāt nec flectūt genua: nec orant: q̄: oēs debēt flectere genua ꝛ orare duab⁹ liguis ꝛc. ex ista auctoritate. Uiuo ego dicit dñs mihi curuabit̄ oē genu ꝛc. Scō debem⁹ deo honorē ꝓncipalē ꝓpter sciētiā: q̄ si aliq̄s ꝓpter sciētiā est honorād⁹ vt ꝓbaui multo magis de⁹ q̄ ē fons scie infinite. Nā scia nr̄a respectu scientie dei stultitia est. Scientia

huius mūdi stultitia est apud deū: vt dicit apls: etiam noctua credit habere bonos oculos: sed nos reputam⁹ eā cecaz. Ita q̄ se existimat aliquid scire: nondū cognouit quo oporteat eum scire. s. Cor. viij. Jo dicat apls de phis qui credebāt se scire. Dicentes se esse sapientes: stulti facti sunt. ad Ro. j. Ideo socrates optimus philoz interrogat⁹ de scia sua. Rñdit se nihil scio q̄ nihil scio. Sz de⁹ q̄ est claritas eterna z scientia infinita est oia videns z p̄spiciēs: q̄ oia nuda z apta sūt oculis ei⁹. ad Heb. iiij. q̄ cogitationes z verba etiā secrete plata z omnia p̄tia z futura oia scit: z nuda z apta sunt oculis ei⁹. Si ergo ppter sciaz debetur honor alicui hoi: multo magis deo ex quo oia sunt nuda. No. q̄ in corpoz̄ xp̄i adoratione hō denudare debz caput suum etiā religiosus vel clericus quando in choro dicit antiphonā vel rñsoriū: z illa debz caput suū deo denudare. q̄tūcūq; vigeat frigus. Mulieres mantate seu vidue sp in oratione caput debēt h̄re velatum secus de virginib⁹. Ista est doctrina pauli. s. ad Cor. xj. Omis vir orans aut pphetans velato capite deturpat caput suum scz xp̄m. Omis autem mulier orans vel pphetans non velato capite: deturpat caput suū. Sz hic culpa z negligentia z irreuerētia illoz q̄ in oratione seu corporis xp̄i adoratione non denudant caput suum: sz si h̄nt loq̄ pape vel regi seu magno sciunt discoopire caput ꝛc. Tertio honorat aliquis ppter vtilitatez: q̄z ex q̄ recipit bñficia ab aliquo nisi sit ingratus honorat benefactorē a q̄ habuit vel expectat habere vtilitatem vel p̄fectum. Ista rōne iuriste honorant. Mō videam⁹ quā vtilitatē habemus a deo. Declarat hoc p regulā phi dicentis. Rerū naturaliū recipientium pegrinas formas. s. extraneas: quedā recipiunt pmanenter quedam solum in presentia agentis. Verbi gra. de aqua q̄ de natura sua est frigida que recipit calorē que est sibi forma extranea: tñ retinet illū p magnū tps. Idē de candela cui lumē est forma pegrina: tamen recipit permanenter sz aer nescit retinere formā peregrinā nisi in p̄sensia agentis: q̄z q̄diu corp⁹ luminosum z est sibi p̄ns illuminat: q̄ si abest statim perdit lumen. Idē de speculo q̄ nescit retinere imaginē nisi in p̄tia agentis. Modo q̄cquid nos habemus recipimus a deo: z perfectiones z bona q̄ recipimus sunt nobis vt forme pegrine. Jō apls. Quid habes q̄ nō accepisti: si autez accepisti q̄d gloriaris quasi nō acceperis. s. ad Cor. iiij. Nec recipimus pmanenter: sed solū in p̄tia agentis: q̄z sine eo nihil possum⁹ retinere. iō sicut dedit sic continue influit conseruādo: aliter si p instās ammoueret a nobis suā p̄ntiā totū anhilaret: p continuū ergo influxū eius retinem⁹ bona q̄ ab eo recipimus. Si ergo propter vtilitatē habitā vel habendā aliquis debz honorari. Multo magis ex ista rōne debem⁹ deum honorare principaliter. Honor quē sibi debem⁹ ex ista rōne in hoc consistit q̄ in oratione nō solū flectam⁹ genua: sz p̄sternam⁹ nos ad terram. Et istū modū seruat eccl̄ia i die veneris sancta maxie vbi inuit q̄ nos sum⁹ d̄ terra. z q̄ nihil habem⁹ a nobis meriptis: sz q̄ ab ipo h̄em⁹ oia: g. Venite adorem⁹ z p̄cidam⁹ ante dñm: q̄z ipe fecit nos: q̄z ipse est dñs deus n̄r. ps. xciij. Quarto honorat aliqs non potētia nec scia: nec vtilitate: sz sctitate: vt dixi. Propter hoc debem⁹ deū honorare p̄cipaliter q̄ est sctitas a q̄ omis sctitas dependet. Isa. xl. Ecce gentes. s. in p̄spectu dei: q̄si stilla situle reputate sunt: sicut situla d̄ scēdit in puteū ad hauriēdū aquā: ita descēdit stillādo. sic xp̄s descēdit i puteū virginalis. z in situla h̄uanitatis hausit aquaz sctitatis: d̄ eo stillā gutte. Petr⁹ z paul⁹ dicunt scti: z alij scti. Quia vna gutta istius situle xp̄s stillauit i petrum z alia in paulum: z sic de alijs. Si g̃nt hoi q̄ nō h̄z nisi vnā sctitatis guttā debemus honorē multo pl⁹ deo ꝛc. in q̄ est omis bonitas z sctitas. Jō Mat. xix. Quidam doctor dixit xp̄o: magr̄ bone q̄d boni faciā vt habeā vitā eternā. Xp̄s reph̄ēdēs eū rñdit. Quid me dicz bonū. Nemo bonus nisi sol⁹ de⁹. Sz dices: nōne xp̄s erat de⁹: q̄re g̃ reph̄ēdit eū. Dicēdū q̄ ille doctor credebat xp̄m solū hoiez bonū z sanctū: sz nō credebat ipm eē deū. Jō xp̄s innuēs q̄ null⁹ alius a deo est p̄fecte bonus nec sctūs: dixit. Nemo bonus: simplr nisi sol⁹ de⁹: cēs alij sunt boni z scti participe

patiue. De hoc vide beatū Tho. pūs p. q. vi. Sicut ergo ille q̄ est albꝰ sm̄ dētes non ꝺr albus simplr: ita nec nos vna ꝫ tute sumus dicendi boni simplr nec vna gutta sanctitatis sancti essentialiter. ꝫ bi grā. si habetis virtutem castitatis vl̄ humilitatis eius albus sm̄ dentes. sc̄z estis bonus sm̄ illā virtutē: sed non simpliciter: q: si ex puma pte estis castus ex alia estis superbus. Itē si ex vna pte estis humilis. ex alia pte estis luxuriosꝰ. Ecce quare xp̄s dixit. Nemo bonꝰ supplesimplr ⁊ essentialiter: nisi solus deꝰ. Hoc ꝺr quē xp̄o debemꝰ ex hoc est q̄ debemus sibi inclinare a cingulo vsq̄ supꝰ quasi dicendo. Uos dñe inclinatis vos p nobis. ideo vt vobis assimilemur inclinamur. Jō ad Eph̄e. v. xp̄s dixit. Imitatores dei estote sicut filij charissimi. Si ergo aliquis ꝺr honorari ex potētia vel scia vel vtilitate seu sanctitate: precipue ⁊ sup oēs ꝺr honorari deus. Ergo In oibus honorificē deus p ihesuꝫ xp̄m dñz nr̄m: cui est glia ⁊ imperiū in secula scōrum amē. i. Pet. iij. ḡ. fratres debitores sumꝰ. Dico scōo q̄ debemꝰ pmo dilectionē fraternalem: q: sumꝰ rōnales ⁊ habemꝰ ꝓuuere. s. ad inuicē. Iō debemꝰ nos inuicē diligere. Dilectio ei debitū ē. Et sicut ille q̄ ꝺr alteri pecunias vl̄ alia bona: si non vult soluere dānatur. Jta q̄ nō vult soluere primo debitū dilectionis cordialis dānatur. Sz hodie istō debitum male soluit. Quot phdolor sunt odia: desideria ⁊ vindicte in mūdo. Jō apls. Fratres nemini q̄q̄ꝫ debeatis nisi vt inuicē diligatis. ad Ro. xiij. No. nemini q̄q̄ꝫ debeatis. s. corpale. Duplex ē debitum. s. corpale ⁊ cordiale. Et differunt: q: soluto debito corpali vel pecuniali hō ē liber a debito. Sed de debito cordiali qō ꝺr solui q̄sto plus soluit tanto plus tenet hō soluere. Qz q̄sto plꝰ soluit ille q̄ soluit efficitur sctior. Et q̄sto persona est sanctior: tāto plꝰ tenet ꝓximuꝫ diligere. Istō debitū dilectiōis i hac vita: ⁊ ēt i alia soluit q: scti diligūt se mutuo. Un̄ dicit. Aug. q̄ p̄ceptū de dilectione i hac vita ichoat: ⁊ in alia iplet. Istō p̄ceptū ꝺr solui ex corde ex ore: ⁊ opere. Corde soluit isto mō: q: si ꝓximꝰ sit male vite debemꝰ desiderare suā ꝙuersionē ⁊ orare vt emat pctā ⁊c. Itē q̄ si ēm bona vita debemꝰ ipsum diligere: ⁊ pro eo orare vt in ea conseruetur ⁊c. a malis ⁊ periculis. Ore soluit salutando aduuicē: q: dilectio cordis ore oñditur: q: etiā si homo diligit ꝓximū corde: sed nō vult loqui sibi talis dilectio defectum ht. Jn isto defectu sunt mulieres que nolunt loqui dicēdo. Ipsa dixit mihi iniurias ⁊c. Opere soluitur seruiendo ⁊ subueniendo ꝰ adinuicē. Jō ꝺr. i. Joā. iij. Filioli non diligamꝰ verbo neq̄ lingua sup̄ tm̄ sed opere ⁊ veritate. Nota non diligamus ꝫbo. Uerbum ꝓprie est cōceptus mentis ideo significat dilectionē cordis que non solū corde vel lingua est soluenda: sz etiā opere. Dico tertio q̄ debemꝰ nobismetipsis rigorem pnie cē: q: ad bitudinē sumꝰ ordinati. Hic est q̄ necessarium est vt paremꝰ nos p pniam nō debemꝰ viuere sm̄ carnis inclinationē vel sensualitatē. Jō apls postq̄ dixit. Fratres debitores sumꝰ: non carni: vt sm̄ carnē viuamꝰ. Si eīm sm̄ carnē viuerimus moriemini: si aut spū: facta carnis mortificaueritis: viuetis. No. q̄ pnia est duplex. s. eligēda ⁊ infligenda. Prima ē voluntaria: q̄n. s. hō eligit sibi certas oōnes cilicij vel hmōi: ⁊ si discrete illā ꝓsequat multū placet deo talis pnia. Alia pnia est inflicta vt infirmitas ⁊ paupertas: aduersitas: ⁊ similia. Bona penitentia est si sumatur cū falsa patientia q̄si dicēdo deo. Dñe ego recipio istā pniaꝫ q: peccā mea hoc bñ meruerūt ⁊c. Jō vos vt confessor dedistis mihi istā pniam: ego recipio libenter ⁊ patienter. Jō Lu. xxj. In patiētia vr̄a possidebitis aias vestras.

¶ De eadem dñica. Sermo sextus.

TEstimonium reddit spiritui nostro q̄ sumus filij dei. ad Rom̄. viij. thema dat mihi monuum vt ꝓdicez de filiatioe quam habemꝰ a ihesu xp̄o q̄ gr̄az. s. qūo sumꝰ filij ⁊ i q̄ cognoscit ista filiatio. Sz ꝓmo saluteꝫ ꝫgo maria. Resumaꝫ thema. Questio ē multū bona i theologia an aliq̄s de se vel de alio possit cognoscere certitudinaliter q̄ sit filiꝰ dei p gr̄am. Rñsio stat i duabꝰ ꝙclusionib⁹. Prima q̄ p causam sententialē non pō

scirī. Scōa q̄ p effectus coniecturaliter pōt scirī. Ecce due ꝓclusiones: vna affirmatiua: alia negatiua. De prima ꝓclone q̄ dicit q̄ p cām sententialiter nō pōt scirī. Rō est: q̄ cā z principiū filiationis iesu xp̄i est volūtas diuina: z cū ista non possit scirī nisi spāli reuelatione: igit̄ fz bene ꝓiecturāt: sm q̄ dicit scōa ꝓclusio q̄ hō in creatura videt effectus q̄ nō venerunt nisi p diuinā gr̄am: tūc hō de se vel de alio pōt ꝓiecturare q̄ est filius dei p gr̄am. Declaratur hoc sicut de arbore si queret q̄stio. Ista arbor viuit an nō opz respondere p distinctionē. s. p cām non pōt scirī: q̄ cā z principiū arbous vite ē radix que est ignota ꝛc. Sed pōt scirī p effectus q̄ arbor floret z pducit folia z fructus scitur q̄ viuit. Ita in proposito. Cogitate q̄ oēs sumus arbores plātate in viridario. Jō Mar. vij. Video homines velut arbores ambulātes. Ambulare dicitur arbores q̄n emittūt ramos: folia z fructus ꝛc. Ita vult deus q̄ nos ābulemus. Radix vite spūalis hois est gr̄a spūssancti q̄ videri non pōt nisi ipsi reuelet. Quis enī scit hoim q̄ sunt hois nisi spūs hois q̄ in ipso est ita z q̄ dei sūt nemo cognouit nisi spūs dei. s. Cor. ij. Ergo p cām nō scitur sed per effectus: q̄n. s. bona opera sunt ita bona z clara potest hō cognoscere de se vl̄ de alio q̄ est filius dei p gr̄am: hoc dicit thema. Testim onium reddit spūi nostro. s. opatio exterior q̄ sumus filij dei. Multa sūt signa z multi effectus q̄bus pōt hō cognoscere de se vel de alio q̄ sit filius dei. Sed mō solum dicā tria principalia signa.

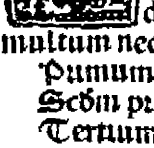
Primum est p imitationē principalē
Scōm est p correctionē doctrinalez.
Tertium est per passionem spāleni.

De quolibet dicit thema. Testimoniū reddit spūi ꝛc. Dico primo signū filiationis attēdit penes assīlationē vel penes assimilari patri. s. in mēbris pncipalibus seu in operibus principalib⁹. Cōiter filij in his duob⁹ assimilant̄ pri primo. s. in mēbris principalibus. s. i facie z in aliq̄bus mēbris min⁹ principalibus aliquoties contingat oppositum Et hoc est ex culpa matris: q̄ filius assimilabit illi imagini de qua ipsa cogitat q̄n ꝓcipit filiū. Et est rō natural. Dicit pb⁹ q̄ oē receptibile recipit ad modū rei recipiētis sicut aqua in vase q̄ recipitur sm formā ipsius vasis. Idē de imagine in speculo q̄ recipit sm formā ipsi⁹ speculi p dispōnē. Un aliquoties facies facit dissīlitudinē. s. longā vel tortā ꝛc. z nō erit ita: q̄ imago recipit in speculo sm speculi dispōnē. Inde est q̄ mulier siue q̄libet femineū genus recipit in gnatione sm mentis imaginationem: q̄ fetus assimilabitur rei tunc imaginate. Hoc ptz p autoritatē sacre scripture. Ge. xxx. Dicatur hīstoria de patriarcha Jacob q̄ mocabatur cū labā pastore auunculo suo. Dicatur hīstoria de ẏgis positis in canalibus ꝛc. q̄s fecit p reuelationez angeli. Ptz ē hic clare in bestijs: q̄s sm imaginationē femelle ꝓcipiūt. De hoibus etiam q̄rit sc̄ūs Tho. in pma pte theologie. Si adā non peccasset z fuisse mus in paradiso si mulieres cōcepissēt filios z filias z cui assimilarent. Rn̄det q̄ sm desideria z imaginationes mulierū ꝛc. De hoc poteris latius eum videre Dicatur hic exēplū de illo pulchro hoie z pulchra muliere: z ipsa mulier pepit filiū ethyopi silem. De qua vir ꝓcepit suspitionem ne cū aliquo captiuo peccasset. Sed ex alia parte videbat mulieres ita deuotā hoc est melius signū q̄ vir pōt hr̄e de bonitate vxoris q̄ sit deuota: ideo ex ꝓscia non audebat eā iudicare adulteriū cōmisisse. Sed ex alia pte q̄n videbat filiū talē suspicabatur: finalr accessit ad quēdā doctorē in oi facultate exptū querens an erat possibile q̄ homo pulcher z mulier pulchra possent naturalr gnare filiū nigrū ꝛc. Rn̄dit q̄ sic ꝛc. z ait in quo loco cōcepit: dicatis mihi: z si ibi erat aliqua pictura z fuit inuentum q̄d in camera in qua ipsa cōcepit erat imago ethyopis depicta in quā ipsa respiciebat q̄n ꝓcepit. Ptz igit̄ regula q̄ oē receptibile ꝛc. Sed vt cōius filiū vel filie pri assimilant̄ in facie z inclinationib⁹ seu operibus principalibus z filij aliq̄ties cognoscunt̄ per prem. vt ptz de Tobia. vij. c. vbi dr̄ q̄ Thobias iunior fuit i domo Raguelis consanguinei sui: z quia assimilabatur patri suo petijt ab eis an cognoscebant Tobiam. Respondebāt quod sic quia pater erat huius. Et

ñdit raguel. Bñdictio sit tibi fili mi: qz
boni z optimi viri es filius. Thob.vij.
Itē filius assūmatur patri in opibus seu
inclinationib⁹: qz filius naturaliʳ opaʳ
z hz inclinationes pris. Jō dicit xps iu-
deis gliantibus de abrae filiatione. Si
filij abrae estis opa abrae facite. Joan.
viij. Nō videam⁹ p ista duo signa quo
possumus scire z cognoscere filiationez
dei p gr̄am in nobis. Hoc possum⁹ vide-
re p̄ facīē sm quā nobis oñdit z p opera
tionem principalē. Facies quam nobis
oñdit semp deus seu monstrat est amor
z dilectio nō oñdit nobis dorsum. s. rigo
rē iustitie: sed facē amoris z dilectiōis.
Q̄ñare de⁹ creauit mūdū nō p se: qz nō
indigebat. ꝫ p nobis vt hic mereamur
z in celo ḡsecamus hoc sola dilectiōe fe
cit. Itē ḡre voluit incarnari: nūq̄d coge-
batur ab aliquo? non: sed sola dilectiōe
Adā voluit deo assūlari p cibū sed non
potuit. Sed deus voluit incarnari vt eēt
nobis filius. Itē quare voluit nasci de vir
gine z ꝯgo esse ꝓfecto ꝓpter amorē z di
lectionē vt daret nobis exēplum castita
tis. Itē quare in cruce portauit on⁹ oim
pcōz nostroz sola dilectiōe z amore ne
aliqs sibi credēs z obedīēs suspēdatur
in furca inferni. Itē quare voluit descen
dere ad inferos: vt inde scōs p̄res extra
heret. Itē quare voluit resurgere, dans
nobis spē resurrectiōis in iudicio. Item
quare voluit ascēdere vt p̄pararet nob;
locū. Item quare ordinauit sacm altā
ris: vt continue esset nobiscū. Et alia sacra
in remissionē pcōz. Totū ꝫ facit amo-
re z dilectione nobis facē suam ostēdē-
do. Q̄ñ ergo aliqua creatura hz amorē
z dilectionem z charitatē ad primū est
filius xp̄o in facie. Autoritas. in hoc co-
gnoscēt oēs qz discipuli immoz filij mei
estis: si dilectionē habuerītis adinuicē.
Jo.xiij. Ideo dicit alia autoritas et est
ap̄li. Ergo estote imitatores dei sicut fi-
lij charissimi z ambulate in dilectione.
ad Ephe.v. Nōne est hō de magno gne.
Magnū est esse filiū regis sed maximuz
est esse filiū dei. Videte fratres q̄lē chari
tatē dedit nobis deus p̄ vt filij dei nomi
mur z simus. s. Jo.iij. Sed hic multi de
ficiunt: qz ex quo ꝯceperūt odiū rancorē
z malā voluntatē ꝯ aliuz nolunt ꝯcere.
Jō auisetis vos z emēdetis qz nō estis
filij dei. Sed in ope filius p̄ri assi
milat. Opus dei p̄cipale est de quo dī
dicit nobis. Suauis dñs vniuersis z mi
serationes eius sup oia opa eius. Ergo
principale opus dei est opus mie. Q̄ñ ꝫ
aliqs est misericors z pius ad opa mie
ferūēter exercēda circa paupes viduas
z pupillos captiuos hospitalia ꝛc. cog-
noscitur q̄ est filius dei. Estote ꝫ misē
ricordes sicut z pater vester misericors
Lu.vj. Sm̄ opus qđ ostendit aliqm
esse filiū dei: est correctio doctrinalis q
deus cū virga paterne correctionis pe
tit aliq̄nd. Virga est dolor vel paup
infirmitas vel pditio amicoz siue bono
rum. Q̄ñ deus ista virga p̄cutit aliquē
signuz est euidēs q̄ talis est filius dei si
patienter recipit. Ad hoc dicaʳ exēplum
de pueris in platea ludētibus z facē-
tibus truffas z venit vnus hō z dimittit
aliqs pueris corrigit vel p̄cutit vnuz vel
duos de illis: statim vos dicetis. O ille
hz esse filius illius. Ecce qđo castigat eū
Jdē de nobis quotquot sumus: sumus
pueri z facim⁹ truffas: qz null⁹ est tā sa
piens q̄ in aliquo nō erret vel inʒbor.
Jō ap̄ls. Nolite pueri effici sensib⁹: sed
malitia paruuli estote: sed sib⁹ aūt p̄fec
ti estote. 1. Cor.xiij. Sz q̄d facit deus:
dat mihi vel tibi tribulationes cū virga
castigādo vel corripiēdo z non altos si-
gnum est q̄ sum⁹ filij dei z non alij: imo
p̄t dicere alij. Vere illi filij dei sūt ꝫs
corrigit. Cū credit ab insipiētib⁹ q̄ illa
correctio sit ira dei cū sit dilectio: sed q̄
de⁹ dimittit p̄sonā q̄ nō hz aduersitates
ꝛc. malū signū est. Dicaʳ hic miraculuz
qđ legit̄ in vita bti Ambro. eo eūte p̄ vi
a in italia. Cū eēt archiep̄s mediolanēs.
z hospitat⁹ fuisset in domo cuiusdā diui
tis z post prādiū dū scutiferi comederēt
btūs Ambrosius loq̄bat cū dño illo vt
daret sibi aliquā bonā doctrinā z dixit
sibi: qđo viuitis ꝛc. Et ille subridens rñ
dit. Nñe nouerūs q̄ ego suz beatus hō
mundi: nunq̄ fui infirmus ꝛc. Dicatur
qđo btūs Ambrosius recessit et statim
dñs cū oibus descendit in p̄fundum ꝛc.
Jō dicebat ap̄ls. Quis ē filius quē nō cor
ripit p̄ q̄ si extra disciplinā estis: cuius
participes facti sunt oēs ergo adulteri

nō filij estis, ad hēb. xij. Persona sancta nūq̄ est sine aliqua passiōe in suo corpe. Qō a multis reputat q̄ sit malū z ira dei Non sic reputabat ab illo sctō q̄ quoli: bet anno grauiter infirmabat quā infir mitatēm cū magna patiētia recipiebat dicendo. Dñe mō bñ cognosco q̄ sum fi: lius vester: quē corrigitis me ꝛc. Et cum se mei trāsiret annus q̄ nō fuit infirm⁹ plo rabat ꝛc. quousq̄ ifirmabat. Et nos mur muram⁹ de infirmitatib⁹. Ideo dicit scri ptura. Disciplinā dñi fili mi ne abijcias nec deficias cū ab eo corriperis. Quē enī diligit dē corripit: z quasi pater in filio cōplacet sibi. prouer. iij. No. ne abijcias s. repugnando ꝑdicendo z murmurādo: q̄ pena ꝓpter peccā dat. Jō dicit Augu. De pena tua peccā tuū accusa: q̄ si pa tris in capite signū est q̄ p caput peccasti Jdē si in oculis aurib⁹ manib⁹ seu pedi bus. Jō dicit thema. Testimoniū reddit ꝛc. Tertiū op⁹ q̄ō ondit esse filiuz dei est puisio spālis sicut q̄n hō itrat domū ali cui⁹ honorabilis pſone: z videt ibi mul tos pueros: z videt aliquos comedētes de pane dñi: z de ei⁹ vino bibētes z alios non statim dicitis illi debēt esse filij dñi. Jtē q̄n videtis eos idutos de eodē pāno z alios nō. Jtē q̄n videtis eos ētes ad scholas cū pedagogo: z alios nō: statim dictis illi sunt filij dñi ꝯ ip̄m nō cogno scatis q̄ puisio z induméta declarāt q̄ sunt ei⁹ filij. Ad quā puisionē p̄ obliga tur duplici rōne: naturali: scz z theologi cali. Rō naturalis est ista: q̄ sicut filij ha bent esse a parētibus p generationē: ita vult etiā de⁹ q̄ a parētibus habeāt pro uisionē. Rō theologicalis est si q̄s suoz: maxime domesticoz curā nō hz fidē ne gauit: z est infideli deterior. j. Timo. v. Rlo. fidē negauit: q̄ facit ꝯ legē nature: quā infidelis seruat. ad idē. Xp̄s dat no bis puisionē de cibo: vestitu: z pedago go. De vestitu non dico de serico nec de auro q̄ etiā de hijs filij diabolī vt infide les z pctōres induunt q̄ talia sunt signa q̄ sunt filij diabolī: sed de illis vestib⁹ de q̄b⁹ aplūs dicit. Jnduite vos sicut electi dei sancti z dilecti viscera mic: benignita tē humilitatē: modestiā patientiā ꝛc. ad Col. iij. Phs i ethicis vocat ꝟtutes ha bit⁹: q̄ virtutes sunt induméta aie. De istis vestib⁹ dicit btūs Joānes. Beatus qui vigilat. s. diligēter z custodit vestimē ta sua ne nudus ambulet z videāt turpi tudinē ei⁹. Apoc. xvj. Q̄ nihil turpi⁹ co: rā deo z sctis ip̄s aia nuda: sicut esset mō vobis abominabile si veniret aliqua me retrix nuda: plus sancti abominā aiaz nudā. Jō dicit Beatus q̄ vigilat. Scō cib⁹ spūalis est non capones nec pdices ꝛc. q̄ etiā filij diaboli comedūt de istis. sed cibus ille est quē ipsemet xp̄s recepit z apli: q̄ est sacra cōio corpis z sanguis xp̄i: quā filij xp̄i recipiūt i mēsa xp̄i. i. al: tari. De isto nō comedūt nisi filij. Nam dixit xp̄s. Nō est bonum sumere panē fi: liorz z dare canibus. Matt. xv. dicit sctūs Tho. in quadā cōtēplatiōe. Panis an: gelorz vere panis filiorū nō mittēdus ca nibus. Tertio puidet nobis de doctrina in schola. Pedagog⁹ est p̄dicator q̄ pre: dicat doctrinā xp̄i: nō Uergilij vel terenti ꝛc. sed doctrinā de qua dicit scriptura q̄ p magistrorz ꝓsiliū data sunt a pastore vno his ampli⁹ filij mi ne req̄ras. Eccls. vlt. No. p magistrorz cōsiliū. s. ꝓphetarū ip̄ius ad vetus testm̄: z aplorz ip̄ius ad nouū z a pastore vno. s. xp̄o. Jō in nocte passiōis direxit apli xp̄o. Dñe ecce duo gladij hic. Lu. xxij. Allegorice dicit Be da q̄ duo gladij sunt vetus z nouū testa mētū. Rndit xp̄s sufficit. s. ad studenduz p̄dicandū disputandū z scindendū pctā. Q̄ñ ergo aliquis indut⁹ est bonis mori: bus z comedit in mēsa dñi cōicādo: z au dit libenter verba dei: sermones: missas ꝛc. signū est q̄ est filij⁹ dei. Jō dicit thema Testimoniū reddit spūi ꝛc. Deo gras.

¶ Dominica nona. Sermo. j.

Facite vobis ami: cos de mammona iniquita: tis. Lu. xvj. Euangelium ho: diernum declarat nobis tria multum necessaria nobis.

Primum est iustitia diuinalis.
Scdm prudentia humanalis.
Tertium clementia fraternalis.

¶ De tertio dicit thema. Facite vobis amicos ꝛc. Dico ꝓmo ꝛc. q̄ in hoc ꝓsilium q̄libet hz reddere rōnē de se z de oib⁹ q̄ habuit a deo. Et hoc ostendit in hoc q̄ dicit prīa pars euāgelij. Homo q̄dā erat

diues q̃ habebat villicũ: z hic diffamat⁹ ꝛc.vsq; Nõ poteris villicare. Uerba z doctrina sunt xp̃i: in quib⁹ ostẽdit iustitia diuinalis. qm̃ de⁹ ab oib⁹ nobis q̃ret cõputũ. Et sunt hic quattuor declaranda. Primo q̃s est iste dñs. Scdo q̃s est iste dispensator. Tertio qũo dispẽsat bona. Quarto qñ vocatur ad rõnẽ reddendã. De primo dñs iste est xp̃s: vt dicunt q̃es gloſe: q; de se loquebat. Sz quare dicit diues. Nũq̃d dicit scripiura q; semp fuit paup. Exulta satis filia syõ iubila filia hierl'z. Ecce rex tu⁹ vẽit tibi iust⁹ z saluator: ipse paup. zach. ix. Quare vocat diues. Rñsio q; totũ verũ est q; xp̃s diuersis respectibus diues fuit z paup. Si esm volum⁹ respicere ei⁹ modũ viuẽdi: semp fuit paup: q; nõ habuit domũ cellã: seu camerã: sed si in sero inuitabat p aliquẽ ad aliquã domũ recipiebat hospitium amore dei: vel ibat ad mõtes ad dormiẽ dũ. Nũq̃ portauit pecunias. Si postq̃ predicauerat inuitabat ad prãdiũ p aliquẽ recipiebat amore dei. Triginta annis portauit eandẽ tunicã. Ecce qũo fuit paup quãtũ ad ei⁹ modũ viuendi: dans nobis exẽplũ q; nõ faciamus q̃ volum⁹ s. vsuras: furta: deceptiões: symonias p diuitũs habendis. Sed si volum⁹ loqui non de eius modo viuẽdi: sed de eius dominio. dñs est oim rerũ. Dauid. Domini est terra z plenitudo orbis terrarum z vniuersi qui habitant in eo ꝛc. Secundo dispensator cui xp̃s ꝓmisit bona potest dupliciter itelligi: q; vel itelligit de bonis terrenalibus: vel de bonis spũalibus: vel de bonis personalibus. De primis bonis dispensatores sunt diuites. s. imperatores reges comites ꝛc. non credãt se dños bonor tpaliũ vel terrenaliũ sed dispẽsatores. Qi de oibus q̃ receperũt habent reddere cõputũ xp̃o: qualiter vel qũo habuerunt z qũo expenderunt. Sic nos existimet hõ vt ministros xp̃i z dispẽsatores. s. Cor. iij. O si dñi z diuites cogitarẽt istã vitatẽ qũo nõ sunt dñi: sz dispẽsatores dñi nõ reciperẽt a vasallis p vim ꝛc. Et diuites caverent ab vsuris: q; est ꝯ volũtatẽ dei seu dñi. Non diceret vsurarius quare de bonis meis ꝛc. Hic decipit q; nõ sunt sua. Itẽ dñi vitarẽt tot vanitates z excessus cum deberẽt dicere. Ista bona nõ sunt mea: solũ sũz dispẽ tor. Dispẽsatores aũt pñt recipe necessi tatẽ. Iõ auisa. dispẽsatores bonor spũ liũ sunt plati. s. papa cardinales ꝛc ad vicarios: q; null⁹ est dñs beneficio vt ipsa possit vẽdere: sed dispensatorm sacramẽtor ad vẽdendũ: sed dispensa ad ministrãdũ. De bonis corpalib⁹ q libet nostrũ est dispẽsator. Nõ valet e satio si aliquis diceret. Ego nõ sum d tpalis: nec platus: ergo nõ sum dispẽ tor. Dico q; imo. Nã cuilibet nostrũ c misit deus dispẽsationẽ triũ magnarũ uitatũ: quarũ quelibet est maior troi quattuor villar: z quinq; castrorũ. C tatũ pria est memoria maior toto mũ hz in se tot habitatores quot habes cordatiões de oibus habes deo redd cõputũ. Alia est intelligẽtia: q̃ maior celo z terra: q; imẽsa est: z hz tot habit tores quod intelligentias. Tertia est lũtas: q̃ est capax infiniti boni. s. dei habes desideria tot habes habitato z quot affectiões: z de oibus habes re dere cõputũ deo. Quattuor ville sunt tentie sensitiue interiores, s. sensus cõ nis: virt⁹ estimatiua: fantasia z remi scẽtia. Quinq; castra sunt quinq; sensu corpales. Oia ista te opz ministrare, apls. Ministri xp̃i sunt. ij. Cor. vi. S pauperes hz non sunt dñi nec plati: ñ oib⁹ istis opz eos reddere cputũ. Ter videndũ est qũo bona dissipant a vill co. Bona terrena dissipantur in vanit tib⁹: pompis z superfluitatib⁹ ꝛc. q t sunt vanitates q; plus expendit in eis in necessitatib⁹ q; si dñi z diuites velle esse cõtẽti de necessitate multa bona p sent facere. Quot sunt superfluitates in mẽtor: ornamẽtorũ ꝛc. Et pauperes z ptiũ mouãt fame ꝛc. Bona spũalia di sipant a prelatis dando magna bene cia z piguia parẽtib⁹ z amicis suis in ritis: vel seruiẽtibus indignis dissipa per symoniam ꝛc. precibus z meritis Bona vero psonalia: vt memoria q̃ dz pẽdi memorãdo xp̃i opa creationis re ptiõis ꝛc. dissipant memorãdo minus ad vindicandũ: z petã ad delectandu Intelligẽtia in vanis cogitationibus, lũtas i vanis desideriis. Itẽ de q̃nq; s sib⁹ i suis vsib⁹ applicãdo. Sic dissipa

Ser

tem.

dit quare dicat xp̃s. Redde rōnē ꝛc. Prio videam⁹ illā rōnē seu ꝓputū: de q̄b⁹ reddis sit faciēdū ad aulādū nos: qr sicut pēsator q̄ hz reddere ꝓputum dño suo ilsat se ꝛc. ita nos ꝛc. Rndeo ꝛ dico qꝫ i do iudicio habebim⁹ dare rōnē. Primo oib⁹ cogitationib⁹. Vide quot cogita es bonas vl malas habes rōnē seu di nonē de oib⁹ opz te reddere i iudicio. o de oib⁹ desyderijs: q̄ vnq̄z habuisti a voluntate. Itē de oibus ꝙbis q̄ ore dixisti vide quot sunt ꝛc. Itē ō quo et verbo q̄ audiuisti. de quolibet bo panis quē comedisti: de quolibz aspe quē fecisti: de q̄libet passu quē fecisti oib⁹ opib⁹ tuis manuū que fecisti siue nis siue malis: ꝛ de omnibus oportet eddere rationē. Si dicat. Q̄no satis ꝛ? Ex dei reuelatione in biblia. Auf. ncta que fiunt adducet deus in iudi m: ꝓ omni errato siue bonum siue lū fit. Eccls. xij. Ista autoritas fuit ꝓ ena salomonis: ꝛ satis dat rīsionem estioni prime: sed magis stricte in no testamēto. Nō credatis qꝫ solū ō gra bus ꝓctis ꝛ enormib⁹: sed etiā de mini is desquib⁹ hō nō facit ꝓscientiā nec cō ct: immo nec tenet confiteri dz homo. ddere rationē: nō solū de homicidijs: rijs: vsuris: blasphemijs q̄ sunt enor a peccata. sed etiaz de verbis ociosis. ico vobis qm̄ de omni ꝙbo ocioso q̄ erint fuerint holea: reddēt rationem de in die iudicij ꝛc. ꝙbū est xp̃i. Mat. xij. erbum dicit ociosum qm̄ nulli proficit t nulli nocet: qr si facit bonū alicui: iā n est ociosum: si malū facit: iam est p ciosū. Ergo nō solū de mēdacijs: diffa mationibus seu blasphemijs q̄ sunt ver mala: sed etiā de ociositate ꝛ de his q̄ unt causa risus opz reddere cōputuz. ē de operib⁹ etiā bonis oportet redde rōnem. qr i iudicio examinant: qr ali i etiā faciendo bona opera damnant nō faciūt recta intentione: dilectione: notione: diligentia. Autho. Cum acce ro tēpus: ego iustitias. i. opera bona ꝛ sta iudicabo. Nota. Cum accepero tē s modo deus mutuat nobis tempus a. ꝛ. ānos. illi. xxx. ꝛ alteri. l. vt possim⁹ entoue operari: ꝛ vtimur tempore ad ōnū in bonis ꝛ malis. Sed dñs in mor te accipit tempus ac si diceret deus: ma le expendistis tēpus. Ideo ꝛc. Cum acce pero tēpus: ego iustitias iudicabo. i. coll dēnabo. sicut dr. Jo. v. Et q̄ mala egerūt ibunt in resurrectionē iudicij. i. condēna tiōis. Verbi gr̃a. Religios⁹ q̄ seruat tria vota ꝛ cerimonias sui ordinis: bona ope ra facit ꝛ iusta. Ista opera iudicabūtur in iudicio: qr si nō fiāt recta intētione: hu militate ꝛ diligentia: condēnabit in iudi cio. Itē de clerico faciēte opera iusta. sed nisi intentio sit recta ꝛ bonus modus cō demnabitur. Item de laico qñ vadit ad missam: sermonē: ꝛ alia bona opa facit si intētio nō sit recta: puta vadit ad eccle siam ad videndū mulieres: condemnabit ꝓpter malū modū quē tenuit. Idē dr de illis q̄ venīūt ad missam tarde. Idē de il lis q̄ loquunt in missa examinabūt. Pz ergo quare dicat. Ego cū accepero tēpus ꝛc. qr de⁹ nō solū vult qꝫ hō faciat opa bo na: sed etiā vult qꝫ bono mō ꝛ debito fiat sicut vos nō essetis ꝓtent⁹ de scutifero: q̄ hz faceret q̄ sibi ꝓceperit: sz malo mō: qr qñ perit panē: dat ꝓcipit vobis ꝛc. Jō dicit scptura. Maledict⁹ q̄ facit op⁹ dei negligenter. Biblia nr̃a hz fraudulenter Deu. xxviij. Maledict⁹. s. iam in hoc mūdo ꝓ culpam ꝛ alio per penā erit male dict⁹. Not fraudulēter: qr sicut ille q̄ de decē solidis dñi recepit vnū solidū ō fraudat dñm. Ita in operib⁹ bonis in quibus dz esse intētio recta: modꝰ: discretio: diligentia ꝛc. Si aliq̄d hoz deficiat: defraudat deus. De oibus istis opz reddere ra tionē. ꝛ nihil habem⁹ in scriptis. Cogita te hic si rex peteret cōputū a dispēsatore sub pena mortis qꝫ redderet sibi bonū cō putum de dispēsatiōe: quam. xx. vel. xxx. annis dispēsauit: ꝛ nihil haberet in scri ptis: talis dispēsator desperaret. Ita de nobis. Sz ecce remediū ꝛ ꝙsolationē quā dabo vobis. We⁹ fecit magros rōnales siue ꝓpatres ne habeat audire cōputuz nostrum ista sūt clerici: cōfessores: ꝛ quot quot sunt ꝓfessores: tot sunt magri rōnē ꝛ cōputū recipientes. Si ergo vultis eua dere iudiciū xp̃i reddatis rōnem ꝛ cōpu tum magris istis rōnalib⁹ summarie: qr nō debetis dicere in ꝓfessione inuidna sez peccauī cū tali vel in tali loco: nisi cir cūstātia mutaret pctm̄. Itē etiā nō suffi

cit cõfiteri ꝑ genera.ſ.peccaui in peccato ſuperbie:auaricie ꝛc.ſed in ſpecie debetz dicere pcm̃:qz ſuꝑbia eſt genꝰ ꝛ hꝫ multas ſpecies.Jdē ꝺ pcõ auaricie:luxurie ꝛc.opz confiteri pcā ſpecifice:in genere non ſufficit.Sed videatis nõ accidat vobis ſicut illi italico qui a.xv.annis citra no fuit ꝓfeſſus.ꝛ i paſcha vt cõicaret voluit confiteri ꝛ rogabat vnũ fratrẽ.q̃ ibat ad ꝓdicandũ q̃ audiret eũ qz nõ habere niſi tria paruiſſima pcā.ſ.auariciã: luxuriã ꝛc.ꝛ nõ credo in deũ.Noto dicaꝫ q̃ ꝓfeſſiones gñales in ſcriptis lz ſint bone ad memorandũ pcā nõ tñ ad cõfitendum:qz nõ tãgũt punctũ peccati niſi generaliter.peccaui in luxuria ꝑ viſum tactum ꝛc.ſz prudẽs ꝓfeſſor dz dicere.q̃ tactus ſunt videam⁹ ꝛc.Si ergo ad iudiciũ xp̃i vultis ſecure venire:ꝓfiteamini:reddatis ꝓputũ magr̃is rõnalib⁹:qz confiteri nõ eſt niſi redditio rõnis.Et q̃n ꝓfeſſor videt in pcõre ꝓritionẽ ꝛ bonũ ꝓpoſitũ dz ipſum abſoluere:aliaꝫ nõ.Et lz per abſolutionẽ nõ deꝫ character:daꝫ tamen quidã ornat⁹ vt dicũt doctores intm̃ qõ q̃n xp̃s dicit alie in iudicio.Redde rõnem ꝛc.Rñdet alia.Dñelã reddidi magr̃o veſtro rationali qui recipit computũ.Ecce inſtrumẽtũ in fronte vbi apparet ornat⁹ qui datur in ſacramento confeſſionis:ꝛ xp̃s eſt cõtẽtus:ac ſi rex peteret rõnem a ſuo diſpẽſatore:ꝛ reſpõderet diſpenſator Jã reddidi rationẽ magr̃o veſtro rõnali ecce hic habeo quittanciam:tũc rex eſſet cõtent⁹.Jta xp̃s de alia.Sed vt meli⁹ intelligatis iſtã materiã:ſciendũ eſt q̃ antecẽſſores faceret magr̃os rõnales ante incarnationẽ:ipemet audiebat rõnẽ cuiuſlibz:ꝛ erat ita rigid⁹ q̃ neminẽ abſoluebat nec recipiebat ad gloriã:ſz poſtq̃s factus eſt hõ dedit hoib⁹ ptãtẽ diuinaz:fecit hoies magr̃os:rõnales q̃s fecit poſt reſurrectionẽ:lz ꝓmiſiſſet facere dicens. Amẽ dico vobis:q̃cũq̃z ligaueritꝭ ſup terrã:erũt ligata ꝛ in celis:ꝛ quecũq̃z ſolueritis ſup terrã erũt ſoluta ꝛ i celis.Mat. xviij.Lz aũ.b.Petro ſoli vicario ſuo cõmiſiſſet hanc poteſtatẽ.vt ꝓz Matẽ.xvi. Qcunq̃z ligaueris ſup terram erit ligatũ ꝛ i celis:ꝛ qcũq̃z ſolueris ſup terram erit ſolutũ ꝛ i celis.Tñ ad vitãdũ errorẽ ne diceret q̃ ſolus papa hꝫ ptãtẽ ligandi ꝛc.poſt reſurrectionẽ dedit eandẽ ptãtẽ oĩbus ſacerdotib⁹.Cõfeſſor em̃ in confeſſiõe ligat ꝛ ſoluit.Soluũt em̃ q̃n abſoluunt pcõrẽ ligatũ vinculis pcõz.Ligãt q̃n pcõrẽ inligũt pniaz.Et auiſent ſe cõfeſſores ꝛ videãt ne dent pniam peccatori contra eius voluntatẽ ꝛ non placentẽ Reſtituere aliena bona oportet peccatorem:qz non eſt in poteſtate cõfeſſoris diſpenſare cũ poſſidẽte aliena bona q̃ illa retineat.Jta peccatorez oportet parcere inimicis ſi iuſtificari velit.Sed alie penitentie ſunt arbitrarie:ꝛ ſunt quaſi cathene:auri:que ligant peccatorẽ in celo ꝛ in terra:tñ poſt reſurrectionẽ dedit eis executionem dicẽs.Quoz remiſeritis pcã remittunt̃ eis ꝛ quoz retinueritis retẽta ſunt.Jo.xx.Ante chriſti incarnationem tranſierũt vltra q̃ncz milia annoz:ꝛ nullus intrauit paradiſum:qz deus qui ſolus audiebat rationẽ:neminẽ permittebat intrare.Nec etiã nõ põt aliquis intrare niſi reddat rationẽ magiſtris rõnalibus.Patet nũc rñſio ad primã queſtionem.Scõo videndum eſt in illo iudicio quis loquatur ꝓ peccatore:qz ſi aliqz ruſticus ꝛ ignarus neſciens loq̃:licet habeat bonũ ius:ipm perderet ex defectu loquele:niſi poſſet loqui per aduocatũ procuratorẽ multiloquũ.Dico q̃ in illo iudicio q̃ſtũcũq̃z rudis habet loqui ꝑ ſe ꝛ nõ per ꝓcuratores.Qñ ſcitur hoc frater? Rñſio.Ex dei reuelatione in ſacra ſcriptura.Oẽs ſtabimus ãte tribunal.ꝛ cathedrã iudicialẽ xp̃i.Et ſequit.Unuſquiſq̃z noſtruz ꝑ ſe rõnem reddet deo. ad Rom̃.xiiij.Statim q̃n aia exit de corpore xp̃s oſtendit ſe alie:ꝛ diabolus accuſans ſtat ad vnã partẽ ꝛ angel⁹ ad aliã ꝛ reus in medio.ſ.aia que habet rñdere ꝛ loqui.O q̃ durũ eſſet ruſtico ſi ſibi diceret.Vadatis ad audientiã regis:ꝛ ibi excuſetis vos maxime ſi pars aduerſa ſit eloquens:talis intra ſe diceret.O miſer:quid dicã q̃n videbo regiam maieſtatem?ſtabo totus ſtupefactus.Jta erit in illo iudicio.Dabit̃ hic exẽplũ de illo iuuene diſſoluto ꝛ male vite:cui videbatur ſomnis q̃ erat ad iudiciũ ducẽs ꝛc.Quando chriſtus ſibi dixit redde rationem vita excitatus ꝛ territ⁹ fuit ꝛ effectus tertius canus ꝛc.mutauit vitam:ꝛ decreuit

vbit scē. Ad̄ dicebat sibi: c
tantā pniam. Rād it. Si
nāl̄ similē vel fortassis
n. Cogitate ergo de is
quilibet habet venir
credatis q̄ fiat ꝟbo
q̄ nunq̄ esset factꝰ
liber vbi oia bor
qso nullus pō
tua: ego i me
dtā sciebat
alb⁹: dato
sentia c
dico p
sancti
ola

nitatem.

na vita ꝛ ꝓtuosa vita ꝓ
melior. Notãter dico ꝓ
olitario necessaria
qeat magr̃o:qꝫ alia
orẽ vel falsam op
e. Atẽ est sibi nec
ctitate vite: alia
tñ vel camus
ntiõe: vel m
eũ ex q̃ est
pfecto n
cia: ne
vita
pit

¶ Pro scōs nōne.s.deuotione dicit. Si dormierint duo ꝛc. vsq; calefiet.Verba sunt figuratiua. Lectus dr deuotio in q̄ dormiūt socij boni: vnus calefacit aliū qz q̄n vos videtis q̄ socij vester orat ieiu. ꝛc. dicatis vos. Et q̄re ego nō faciaz ꝛc. z sic accēdit in deuotione. De tertia defensione dicit. Si q̄spiā p̄ualuerit ꝛ. vsq; ei. Demō magis tētat solita q̄ illū q̄ est in societate. Sicut ille q̄ habitat inimico solo in via inuadit eum ꝛc. si est associat⁹ inimic⁹: qz non auderet eū inuadere: ita ē de demone: q̄diu sua fuit in societate Ade nō fuit tētata sed q̄n fuit solitaria. Item xp̄s q̄diu fuit in societate apl̄oꝝ z discipulorꝝ suoꝝ nō fuit tētatus a diabolo: sed q̄n fuit solū modo in deserto: tunc ꝛc. Persone solitarie h̄nt terribiles tētationes. Ut patz de bto Ambrosio: de bto Bñdicto z multis alijs. Ista est rō quare hō timet incedere solus de nocte ꝛc. sed q̄n hz bonam societatē non timet. Jō dicit. Si quispiaz p̄ualuerit ꝛ. vnū duo resistūt ei. z tarditer tres: cū dr. Funiculus triplex ꝛc. qz non sufficit h̄re vnū bonū amicū sed duo vel tres. Dicit Sen. in libro de remedijs fortuitoꝝ: qđ quidā p̄dito amico flebat dicens. Amicū p̄didi. Et Sene cōsolando dicebat. habes altū. Et ille inimicus mihi erat. Et Seneca. Et q̄d tu in tāta tempestate ad vnā anchorā stabas. Nauis est vita. p̄ns q̄ magnis tempestatibꝰ fluctuatur. Jō non sufficit vna anchora nec due sed tres vel plures req̄runtur amici. Jdeo dr. Funiculus triplex difficile rūpitur: ppter hoc dixit xp̄us in themate. Ego vobis dico: facite vobis amicos nō dicit amicū in singulari. Hō videndum est q̄ sunt faciendi amici. Et inuenio q̄ quilibet dz sibi facere p̄curare tres amicos. s. Protimū virtuosum. Angelū gliosum: Jesum xp̄m totum piū. Isto modo nauis vite nostre erit firma: nec timebit fortitudinem: z sic tenebimus p̄silū xp̄i dicētis. Ego vobis dico: facite ꝛc. ¶ Dico p̄mo q̄ q̄libet dz facere vt h̄eat amicū primū virtuosum. s. de bona p̄scia z vita p̄bata z virtuosa. Rō est. qz certuz est q̄ persona vitiosa peccatrix et de mala cōscia non diligit veraciter seipaz. Jmmo inimicatur sibi ipsi: z odit se. Jbi gꝛa Si vos videtis stare vel sedere aliquam personā in altū in saxo: z videtis q̄ p̄cipit se z cōteritur z moritur: nō dicetis qđ talis diligat se immo odit se. Talis est cōditio p̄sone superbiose: q̄ cū posset stare z sedere in firmissimo saxo humilitatis p̄cipit se in ventū superbie z moritur. Jdeo Job. in p̄sona superbi dicit diabolo. Eleuasti me z quasi sup ventū ponens elisisti me valide: scio q̄ morti trades me. Job. xxx. Secōo si videtis q̄ aliqs sepelit se in fouea sic viuunt: dicetis vos q̄ ille diligat se? non: immo dicetis q̄ odit se. Sic facit auarus q̄ sepelit se terrenis. Deus fecit eū rectū vt videat celū z desideret celū z celestia: z auarus non curat viuus ex̄s cooperit se terra ꝛc. Jō p̄ra auaros dicit scriptura. Egredimini sup terrā crescite z multiplicamini sup eaz. Sen. viij. Nota egredimini. s. vos auari super terrā de fouea auaricie. Crescite. s. in meritis: z multiplicamini. s. in bonis opibus sup terram: nec intra nec infra terram. Tertio si videtis aliquam p̄sonā. se in ignem p̄cipitem non dicetis q̄ diligat se: immo dicetis odit se. Sic luxuriosus p̄cipit se in ignē luxurie. Luxuria aūt nō est nisi ignis q̄ accēdit in p̄sona. Peior igne beati Antonij: qz combusit corpus z alam. Ignis est. s. luxuria vsq; ad consumptionē deuorans: z ola erradicans germina. Job. xxxi. Jdeo luxurioso q̄n vult facere illum actū statiz flamme illius ignis luxurie apparēt in facie. Quarto si q̄s in optimis cibis apponit venenū z comedit talis nō diligit se immo odit se. Sic fiūt faciunt gulosi qui in cibis quos deus ordinauit ad sustinendum corpus opponunt venenū intemperantie: qđ occidit corpus z alam qz gulosi p̄dunt pulchritudinē corporalē: fortitudinē: visuz: sanitatē z vitā: Jtē in alia p̄dunt intellectū frangūt ieunia ecclesie: iam ebij veniunt ad missaz. Jō dicit scriptura. In multis esca erit infirmitas. Propter crapulā multi obierūt. Qui abstinens est adijciet vitam. Eccli. xxxvij. Quinto si videtis aliquem gladio se p̄cutientē iuxta cor. non dicetis q̄ diligat se. Sic iracundus gladio odij rā cous z ense inuidie occidit se. Qui non diligit manet in morte. Qis qui odit fra

rē suū homicida.s.suū ꝓximꝰ est.s.Jo.iij. Ptz ḡ clare q nulla ꝑsona vitiosa ⁊ pec catrix diligit se imo odit se.Autoritas. Dō.Qui diligit iniq̄tatē odit aiam suā inq̄t in ꝓo.x.Qui aūt facit pctm̄ ⁊ iniq̄ tatē hostes sunt aie sue.Tob.xij.Fiat ḡ rō.Si persona vitiosa nō diligit se:quō poterit diligere ꝓximū suū maxime: q dicit scriptura.Qui sibi nequam est:cui alij bonus erit.Eccli.xiij.q dicit phs. Amicabilia q̄ sunt ad alterꝫ veniunt ex amicabilib⁹ q̄ sūt ad seipm̄.Si ḡ pctōr nō diligit se quō diliget te.Si ḡ vis hr̄e bonā amicitiā:opz q amicus sit ꝑsona virtuosa:alꝫ nuq̄ esset nō hr̄e amicitiā Jō respice bñ cū quo habeas amicitiaz ⁊ cōicationem:q cōicatio amicitie cau sat moꝛ siūtudinē.Exēplo de pomis q vno corrupto corrūpunt oia alia et oia alia nō poterunt sanare corruptuz. Ita est in vna societate vna mala ꝑsona cor rupta:corrūpit oēs alias ⁊ oēs nō ꝓte rūt sanare corruptā.Qui cū sapiētibus gradit sapiēs erit.Amicus stultoꝝ similis efficiet.ꝓuerb.xiij.Jō ꝓmū amicū quē debem⁹ nobis facere est ꝓxim⁹ ꝓtuosus de quo dicit scriptura.Amic⁹ fidelis ꝓtec tio fortis.Qui inuenit illū inuenit thē sauꝝ.Eccli.vj.Nota amicus fidelis ⁊c. Duo mala habem⁹ in hꝫ mūdo.s.abun dātiā tribulationū.Scōo defect⁹ ꝑsolaz tionū.Sz bon⁹ ⁊ fidelis amic⁹ ꝓmo est ꝓtectio fortis ꝫ tribulationes aduersi tates ⁊ scōo ꝑsolat:nō dicit.Qui inuenit illū inuenit thesauꝝ.¶Dico scōo q libet dz facere sibi amicū angelū gl̄iosum Magnū q̄d est q possum⁹ hr̄e amicū an gelū gl̄iosuz.Dr̄ angelus amicus eo qō hz ꝓditiones fidelis amici ⁊ boni.Ami cus fidelis firmus est in dilectione:non statim ꝓ nihilo recedit ab amico.Jō di cit scriptura.Amic⁹ si pmāserit fir⁹ erit tibi q̄si coequalis:⁊ in domesticis tuis fiducialr̄ aget.Eccli.vj.Nota.Amic⁹ si p mānserit firus:q est amicus tpalis ⁊ nō mēsalis.De q̄bus Eccli.vj.Tales non pmanēt in tpe tribulatiōis:vt ptz i btō petro:q añq̄ esset ꝑfectus cū esset in mē sa cū xpo dicebat.Dñe paratus sum ⁊c. Sed in aduersitate negauit eū. Ita est de multis.Jō dicit,amicus si pmāserit ⁊c.Istā ꝓditionē hz angel⁹ q̄ non deserit amicū suū a ꝓncipio vite vsq̄ ad finem. Noto qūo qñ mulier dz parere de⁹ vocat angelū dicēs sibi:Ecce vides illā mulie rē:mō dz parere:cōmitto tibi ꝑtū.Ange lus reputat hoc ad magnā gr̄az regrat deo ⁊ descēdit:⁊ citi⁹ creatura venit i ma nus angeli:in cui⁹ est custodia ⁊ diligē tia q̄ in man⁹ obstetricis.Nos nō cogi tatis hāc maximā angeli amicitiā. Si rex vellet cōmittere oues suas alicui mi liti vel comiti statim indignaret nec fa ceret.Tñ angeli quoq minoꝛ maioꝛ est papa vel imꝑatore:libēter venit ⁊ rac ꝑtū in custodia oues dei. Jō ꝓter.sup illo ꝙbo.Dico vobis q angeli eoꝝ i cel sp vidēt faciē pr̄is mei.Mat.xviij.dicit. Magna est dignitas aiaꝝ vt vnaq̄q ab ortu natiuitatis sue hēat angelū sibi de legatū.Itē nō deserit ꝓtotā vitā: q tot sunt demones q nō ꝓmitterēt hoīem fa cere aliqō bonū nec ꝓdicaret imo q̄n dor mim⁹ suffocarēt nos:nisi q bon⁹ āgel⁹ custodit nos.Nos dormim⁹ ⁊ ipse vigi lat.Ecce qualis amic⁹.Null⁹ rex vel pa pa ita bñ custodit a suis cubicularijs. Jō de eo dicit dō.Ecce nō dormitabit ne q̄ dor.⁊c.Et si aliq̄n ascēdit i celū:nō tñ ex hoc dimittit custodiā:imo si videt dia bolū inuadētē amicū suū sibi cōmissum statim occurrit ad aduuādū.Itē q̄n fa cis aliqō pctm̄:hz dicat.O iste ribaldus nō tñ deserit te:q statim diabolus te du ceret ad infernū.Sz tātus est amor āge li q nō dimittet te:nec ꝑmittet q diabo lus faciat ꝫ te.Jō dō.Angelis suis mā dauit de te ⁊c.In oib⁹ vijs tuis.s.p terram mare:de die ⁊ de nocte dormiēdo ⁊ vigilādo.Itē nec in finē deserit.Q̄n ꝑso na laborat in extremis veniūt demōes ⁊ si ꝑsona sit ipenitēs:demones deridēt bonū angelū dicēdo.Et q̄d tu vis hic:q iste nr̄ est q fecit hoc ⁊ hoc ⁊c.Et āgelus Adhuc pōt de⁹ sibi dare ꝓtritionē.Et de mones.Qualis ꝓtritio hois q̄ tenuit ta lē vitā:⁊c.Et angel⁹ elevatis oculis celū dicit.Dñe habeat ꝫ me excusatū:⁊ aia sic impenitēs recipit a demonib⁹ ⁊ angel⁹ ascēdit in celū. Si ꝙvo sit aia ꝑsone peni tētis:tūc āgel⁹ bon⁹ deridet demōes di. Cancs q̄dvultus hic.O dicūt adhuc pos set peccare.Et angel⁹.Nō peccabit.Naz de⁹ q̄ ꝓseruauit eā ysq̄ mō etiā cōseruꝫ

bit eā ꝛc. Vos nō auditis istas dispu-
tationes: qr ex petis habem⁹ aures obstru-
ctas. Finaliꝫ angel⁹ recipit aias ꝛ demo
nes fugiūt: ꝛ angel⁹ portat aiam secū in
celū. Facēū est vt moreret mēdic⁹ ꝛ por-
taret ab angelis in sinū abrae. Luc. xvj.
Nōne vr̄ꝫ vobis vtrū angel⁹ sit bonus
amic⁹ pmanēs a pncipio vite vsq; ad fi
nez. We hoc auctoritas. Ecce ego mitto
angelū meū q̄ p̄cedat te. s. in natiuitate
ꝛ custodiat te i via. Ecce enim. ꝛ introducas
te in locū quē p̄parau. Ecce tertiū. Ero.
xxiij. Angel⁹ dꝫ fieri amic⁹ ex pte nostra
p oronē. Nā debem⁹ dicere sibi quotidiē
die mane ꝛ sero vnā breuē oronē. s. An-
gele qui meus es custos pietate superna.
We tibi pnullam serus defende guberna.
¶ Dico tertio q̄ q̄dꝫ dꝫ facere sibi
amicū ihm xp̄z totū piū. Bon⁹ amic⁹ est
hō virtuosus. Melior est angel⁹ gl̄iosus
Sꝫ optimus. Jesus xp̄s p̄fectissim⁹ ꝛ pieta
te plen⁹. Tum rōne sue bonitatis. Tuꝫ
rōne durabilitatis. Tū rōne vtilitatis. nō
dicat scriptura de eo amic⁹ fidelis. s. chri
stus medicamentū vite ꝛ imortalitatis:
ꝛ qui metuūt dñm: inuenūt illū ꝛc. Eccl.
vi. Nota medicamētū vite: qr nec prim⁹
virtuosus: nec angelus gl̄iosus pōt dare
medicinā: ꝛ remissionem peccatoꝝ: nisi
deus. Quis pōt petā dimittere nisi sol⁹
de⁹. Mar. ij. Istā medicinā dat xp̄s in hꝫ
mūdo. In alio mūdo dat medicinā im-
mortalitatiꝫ in gl̄ia etna. Iste amic⁹ lu-
craꝫ q timorē cū seqr̄. Qui metuūt dñm
inueniēt illū. Qui timet deū eque hēbit
amicitiā bonā. s. dei. Eccl. vj. Duplr̄ po
test timeri deus. Prio simplr̄. s. inchoādo
pnaz timore pene. Nā pna incipit a ti
more pene: ꝛ pcedit in amorē gr̄e glorie
Exemplū de acu ꝛ filo in suēte. Nā ac⁹
penetrat pungēdo ꝛ filū, pungit ꝛ colli
gat subsequēdo. Ita attritio ē ac⁹ pene-
trās cor: filū pungens cum deo est ppo
situ hñ vnēdi: sic xp̄s fit amic⁹ nr̄. Qui
diligit cordis mūdiciā. s. attritionē ppt̄
gr̄am labioꝝ. s. i pfessione hēbit amicuz
tegē. puer. xxij. Ecce quare dicit q̄ ti. ꝛc.
Scōo dꝫ timeri filialr̄ quando sua p̄ce-
pta. Et talibus dicit ipe. Vos amici mei
estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vob. dicit
dñs. Jo. xv. Et sic tenebim⁹ filiū christi.
Ego vob dico. Facite vob amicos ꝛc.

¶ Dñica. ix. post trinitatez. Sermo. iiij.

QUi se existimat sta
re videat ne cadat. j. Cor. x.
In pñti volo p̄dicare vnam
materiā magni auditamenti
vite nostre sm q̄ thema dat mihi mon
uum. s. quot modis ꝛ q̄bus psone cadūt
in petā. Jō volens vos auisare vt caue-
tis. decreui de ista materia nūc p̄dicare
Saluet̄ ergo maria. Resumat̄ thema.
Scriptura sancta q̄ est os quo loquit̄
nobis deus declarat nob altitudines ꝛ
excellētias q̄s hꝫ psona deuota habens
deo dicens. Ecce intelliget seruus meus: ꝛ
exaltabit̄ ꝛ eleuabit̄ ꝛ sublimis erit, val
de. Esa. lij. Ponunt̄ in dicta auctoritate
q̄tuor altitudines seu excellentie serui
dei. Sꝫ vt melius intelligatis sciendu
q̄ in hoc mudo psone hñt altitudinem
ꝛ excellētiā aliqua istaꝝ q̄tuor rōnum.
s. vel per sciam vel p nobilitatē gr̄is: vl
p diuitias vel p potētiā. Istis quatuor
modis etiā hꝫ altitudinē ꝛ excellentiaz
psona deuota q̄ fuit deo. ¶ Prio psone
hñt altitudinē p sciam: qr q̄ psona est
subtilis. Isto mō psona deuota que ser-
uit deo hꝫ excellentiā: qr hꝫ nesciat lege-
re tñ ex bona vita quā tenet habet ma
gnā scientiā: qr hꝫ a deo magnam clari
tatem intellectus: qr sine magistro scit
quid sit credēdū ꝛ sperādū. Talibus dꝫ
Unctionē quā accepistiꝫ ab eo maneat i
vob: ꝛ nō necesse habetis vt aliquis do
ceat vos: sed sicut vnctio eius docet vos
de oibus. s. canonica. Jo. ij. Per hoc q̄ dō
dicit vnctionē denotat claritatez intelle
ctus. Qr sicut marinarij. i. naute qui in
fundo maris volūt clare videre emittūt
de ore globū de oleo ꝛ tūc vidēt clare. ita
deuote psone recipiunt vnctionē claritā
tis a deo: si ergo persona est alta p scie-
tiam: ꝛ serui dei ꝛc. Ecce quare dicit. Ec
ce intelliget seruus meus. ¶ Scōo sunt
persone alte ꝛ excellentes p nobilitatez:
ꝛc. qr sunt filij regis ꝛc. Et hoc maiorez
altitudinē hꝫ habet q̄libet persona deuota
qr in oi gradu parētele xp̄s psone deuo
te iungit̄ dēpto vno. est frater p gr̄az ꝛ cō
sanguineus nepos ꝛ mr̄: sed nō pater. qr
de⁹ pater nulli p̄municauit vt sit pater
xp̄i. We ista parentela auctoritas. Qui

cūq; fecerit voluntatē p̄is mei q̄ in celis est: ipe me⁹ frater soror⁊ mater est non dicit pater. Mat. xij. Jdeo dicit. Ecce seruus meus exaltabitur: scz per nobilitatem diuinalem. ¶ Tertio eleuabit̄ p̄ divitias. Jdeo ō: diuiti in altis habitat: sed diuitie huius mundi nihi valent respectu diuitiaꝝ suoꝝ dei q̄ diuitie mūdi solū durant hic⁊ deperdit p̄nt⁊ mole stant: sed diuitie seruoꝝ dei: vt ꝓfectus⁊ merita: ⁊ hic⁊ in alia vita semp durant⁊ perpetue sunt. Gloria⁊ diuitie in domo ei⁹. s. in conscientia⁊ iustitia ei⁹ manet in seculū scī. Jdeo dicit. Ecce seruus me⁹ eleuabit̄. s. per diuitias spirituales. ¶ Quarto exaltabit̄ per potentiā: vt reges: prelati: ⁊ dñi tyrales. Jsta rōne p̄sona deuota exaltat̄ intrīn q̄ quasi est op̄s rōne suevolūtaꝝ deliberate: q̄ nihil vult nisi q̄ de⁹ vult. Et isto mō loq̄t̄ apl's di. Oia possuz in eo q̄ me confortat. Ad phil. iiij. Jdeo dicit. Ecce seruus me⁹ sublimis erit valde. Fiat ergo rō: si persona que stat in bona vita est ita alta⁊ excellens vt probatū est valde ōz se auisare ne cadat p̄ petrīn: q̄ ēpto gradus est altior: tāto casus est periculosior. Propt̄ hoc dicit thema. Qui se existimat stare videat ne cadat. pz thema. Vt vos auisez inuenio in sacra scriptura. q̄ ꝓtuor sunt occasiones q̄b⁹ p̄sone deuote cadūt i peccata.

Prima est p diabolicalē tentationē.
Scōa per familiarem affectionem.
Tertia p delicioſam conuersationē.
Quarta p negligentialē opationem

¶ Et non sunt plures modi cadendi. Et q̄ de istis vult se auisare⁊ custodire: semper stabit alte. s. in gr̄a dei: ⁊ q̄ se existimat stare videat ne cadat. ¶ Dico primo ꝛc. s. p diabolicā tentationē. q: licz tētatio diabolica nō possit cogere liberū arbitrium ad peccandū: tñ illa tētatio ht̄ tā tā impetuositatē q̄ nisi hō auiset sevēit cum impetu⁊ p̄cit ad terram. Et isto modo. s. impetuoso diruit vnū magnuz murum. s. Dauid. dicat̄ hystoria de Dauid: q̄ de palatio suo vidit vxorem vrie lauātē se⁊ stati tentatio demonis venit ad eū di. O quo est pulchra mittas pro ea⁊ veniet: q: vir suus nō est in ciuitate ꝛc. Dicat̄ quo peccauit. ij. Reg. xi. O q̄lis turris erat Dauid qui puer existens⁊ custodiens gregē p̄is interfecit leonē⁊ ita erat fortis⁊ tñ non restitit tentationi. Rō: q: venit impetuose. Jō dicit ipse Impulsus eversus sum vt caderem: ⁊ dñs suscepit me. Et dat remediū ne decetero homo cadat di. Fortitudo mea⁊ laus mea dñs⁊ factus ē mihi in salutē ps. cxvij. Sicut ille qui stat sol⁹⁹ non se tenet ad colūnam: leui ipulsu cadet: sed qui se tenet fortiē ad colūnā fortissimaꝝ scz dñi duob⁹ brachijs ap̄lexando. s. virgilis⁊ oſone: talis etiam ad magnū ipulsum nō cadet: nō q: dñs fortitudo ei⁹. Et ce quare dicit dñs fortitudo mea q̄si dicat. ego ex me non sum fortis: sed dñe teneas vel sustētes me. Jstud ꝓsilium non solum est Dauid: scz etiā xp̄i tesu q̄ imminente passionis dixit apl̄is. Vigilate⁊ orate vt nō intretis i tentationē. Mat. xxvj. Sed q: nō tenuerūt ꝓsiliū ei⁹: ideo inuasi tentatione ceciderūt fugiendo ꝛc. Pz ergo quare aliqui cadūt diabolica tentatione. Jō remediū est vigilādo in oōne appodiare se. Jō dicit thema. Qui se existimat ꝛc. ¶ Dico scōō q̄ scōs modus quomodo p̄sona deuota cadit est familiaris affectio. Et iste multos⁊ multas ꝓsternit q̄n erāt religiosus: vel clericus seu heremita est deuot⁹⁹ ⁊ bone vite stat alte in gr̄a: ⁊ q̄n diabol⁹ nō pōt ipsum dirue re impingēdo. ponit sibi in via scandalum vt ibi impingēdo cadat. Scādalū est familiaritas alicuius mulieris etiā deuote⁊ benigne: bone intētōis: scz paulatim cadunt. Et sicut grauis⁹ cadit ille impingit q̄n currit q̄s ille q̄ vadit spacoſe: sic grauior⁊ periculosior ē casus p̄sone deuote currentis ad paradisum per magna opera q̄s ille⁹ q̄ leuiter ambulat. Ro audiso vos. O quot sancte p̄sone fuerūt in mūdo q̄ cū maxio feruore ſp̄ūs ceperūt vitā sanctā currētes vt cameli: scz impingendo ceciderūt. O q̄t mulieres deuote q̄n vidēt aliquē religiosuz deuotū vl̄ clericū cupiūt h̄re suā familiaritatē et bona intētione dicēdo. O quo ē iste gratiosus hō: ego faciā amiciā cum eo. Dicat̄ h̄ hystoria q̄ ꝓtingit i italia de filia illi⁹ comitis deuotissima: q̄ etā dimisit p̄ceptor⁊ i habitu dissimulato iuit romā ꝛc. Tūc fuit ꝓficata ꝓphia illa hier. Fortis impegit in fortē⁊ ambo pariter cōciderūt.

bier.xvj. Qz fortis erat illa puella z fortis ille sctūs sacerdos. Ideo mulieres vos audiens & vos ei nullo quātūcūq; deuoto recipiatis familiaritatem: nec i tromittatis vos de coquina. Dicatis si bi. pr̄ orate p me: z orabo p vobis: ego nō sum coīnaria ꝛc. Jō dicit scptura. In via ruine nō ess z non offendes in lapides: nec credas te vie labouose: ne ponas ale tue scādalū. Eccl.xxxij. Via ruine. s. cadēdi est familiaritas. Ibi offendit in lapides pctōz. Via est laborīosa ppt corpis zaie pditionē. ij. Qui se existimat stare ꝛc. Tertiꝰ modꝰ cadendi est p deliciosam quersationē quādo. s. tenent bonam vitā: sz de delicijs mundi volūt q̄z tum possunt recipere sine pctō. Isti cadunt non impulsi nec offendēdo: sz ex lubricitate vie. Qz sicut ille qui vadit pviā lutosā z: lz nō impellatur nec inueniat scandalū: cadit ex lubricitate: quod nō fieret si p viā siccā incederet. Ita q̄n persona vult ire p viā deliciaz bñ comedere et sepe rigare guttur dicēdo. Uere istō nō est peccatum ex quo homo non frangit ieunia ecclie item comedere carnes: portare camisiam talis diu stare nō pōt sm Ber. Lubricauerunt vestigia nostra in itinere plateaꝝ nr̄arum appropinq̄uit finis nr̄. Threnoꝝ. iiij. Nota differentias inter plateas z vicos. Platee sunt late: z signant psonas q̄ late vadūt in delicijs ꝛc. Pervicos strictos signant pr̄sone q̄ restringūt se a delicijs ꝛc. z vadūt sine piculo de luto. Sz de illis q̄ vadunt ad plateas deliciaruz dicētibus. Hoc bene pōt fieri: qz non est pctm̄: dicat appropinquauit finis nostre. s. bonevite. De istis dō concordans cuz, Hieremia dicit. Ipsi obligati sunt. i. inuoluti: z ceciderunt p̄s. xxx. Remediū qō habem⁹ hic ad hoc dat aplis dicens. Carnis curā ne feceritis in desideriis. ad Ro. xiij. Iz bñ in necessarijs. Qz q̄n psona deuota infirmat: q̄ alis nō cōsueuit comedere carnes nec dormire in lecto: sed pſueuit portare cilicium: in infirmitatē nō dz ista fiare. Qz sicut asinus oneratus cadens in terraz non pōt comedere z eleuari nisi onus deponatur quo eleuato iterū reponit sibi onus. Sic persona de pnia est vt asinus supia se portans onus pnie: q̄ si cadat p infirmitatem dz deponere on⁹: quia alis non posset curari satis pnie est habere patientiaz in infirmitate. Post curatio nē resumatis on⁹. Ecce quare dicit. Carnis curā ne feceritis in desideriis. Nemo enī vnq̄ carnem suam odio habuit sed nutrit z fouet eaz necessar ijs. ad Ephe. v. Quartꝰ modꝰ est per negligentialem opationem. Deuotio enī spūalis z orationes z oīa pnialia sunt fortitudines sustinentes psonā in altitudine gr̄e dei q: si dimittantur ex tedio vel negligētia incipit persona refrigescere: z ad casum disponit. Uerbi gr̄a. de religioso vel clerico deuoto q̄n dicitis q̄d opz me surgere ad matutinas ita mane vel orare genibus flexis: z sic de alijs. z paulatiz dimittit talis in breui cadet: qz deuotio q̄ est fortitudo deficit: z lz nō sit impulsus a demone nec ineniat scandalū in lubricitate vie: cadit tñ ex negligentia. Abierunt retrorsum: scz dimittendo bonā vitā z pniam: z ceciderunt in terrā. Joan. xviij. Sup hoc habem⁹ pſiliū a xp̄o dicē te: allegorice. Accige lumbos tuos: z tolle baculū meū in manu tua z vade. iiij. Reg. iiij. No. Accinge ilūbos tuos: qz sicut q̄n q̄s vadit sine cictura plice tāgit terram. Ita negligentes vadunt ad terram. Ideo dicit. Accinge ꝛc. z tolle baculū meū i manu tua: scz baculū crucis. Qz sicut ille q̄ surgit de infirmitate est debilis: sustentat baculo ne cadat: ita pſone deuote si aliquoties attēdient vel sint negligentes z debiles sumant z videāt baculuz. s. xp̄i crucē z passionē: nō solū oculis: sed ēt manib⁹ opando. Mai⁹ confortamē q̄ possum⁹ hre in bonis opib⁹ est memorie passionis christi. Uerbi gr̄a: si habetis tediū de ieunio cogitate ieunium christi. et prandium quod habuit in cruce. Si de despectione habetis tedium: cogitate quid dicebatur christo. Vach quid destruis ꝛc. Si pulices vos inquietant: cogitate punctiones christi i capite z manibus z pedibus. Si de paupertate tedium habetis cogitate xp̄m nudum in cruce. Ecce quare dicit Accinge lumbos tuos ꝛc. Ergo qui se existimat stare videat ne cadat.

¶ De eadem dñica nona post festum trinitatis. Sermo quintus.

Dominica.lx.post festum trinitatis.

TEntatio vos non apprehendat nisi humana.j. Cor.x. Quia hoc verbum habet difficultatem in theologia. Cogitaui in isto sermone vobis ipsum declarare p̄ p̄solatione ꝛc. Salutetur ꝺ̄go maria ꝛc. Et resumatur thema Doctrina est communis in sancta theologia q̄ si adam non peccasset. oēs fuissemus in parādiso terrestri. ꝛ sine labore tribulatione seu difficultate introissem⁹ gl̄iam paradisi. Qꝝ sine labore ꝛ difficultate fecissemus bonū. Sz er quo adā peccauit in ipso nos facti sumus oēs erules in hoc mundo. Et cū magnis difficultatibus laboribus periculis habemus lucrari paradisum celestem. Recte videt mihi fore simile cuidam parabole de quodā nobili viro habente plures filios: quib⁹ dicebat: sitis boni. Ecce ista hereditas erit vestra. Semel aūt isti filij fecerunt quoddā malū magnū ꝓpter qđ p̄ expulit eos de domo sua. Et ip̄i uert per mūdū: ꝛ passi sunt mīta mala: ībāt mendicādo ꝛc. Tandē q̄dā bon⁹ hō ex cōpassione interposuit se iter filios ꝛ patrem ꝛc. Et p̄ p̄cepit eis cuz tali cōditione: q̄ nullo mō possent hr̄e hereditatem eis pu⁹ p̄missam nisi pu⁹ lucrarent eaz armis bellando: ꝛ si essent victores daret eis hereditatez: aliter non. Ita recte accidit nobis ex ingratitudine quā fecerunt homines. scz adā ꝛ eua. de⁹ p̄ q̄ parauerat gl̄iam ꝛc. erulauit homines i hūc mūduz. in q̄ multas tribulationes passi sūt Sed venit xp̄s ꝛ posuit se inter deū p̄cz ꝛ homines. Unus mediator dei ꝛ hoim hō xp̄s iesus: q̄ dedit redēptionē semetip̄m p̄ omnibus. j. Thi. ij. Et sic reconciliauit nos deo p̄r: sed tali conditione: vt non habeam⁹ gl̄iam. vt pu⁹ habuissem⁹ sz cū labor⁹ ꝛ periculis exercitando nos in armis: ꝛ si etiā sim⁹ valētes ꝛ victores habebim⁹ hereditatē aliter nō. Et ista ꝛitate coact⁹ fuit paul⁹ dicere. Per multas tribulationes opz nos intrare in regnū celoꝝ. Act. xiij. Et ista rōne Job illuminat⁹ a spūsancto assumitauit vitā nr̄am militie: dicēs. Militia est vita hominis sup terrā: ꝛ sicut dies mercēnarij dies ei⁹. Job. vij. Rō: qꝝ si miles vl̄ mercēnarius bñ laborat: meret stipēdiū alit er no: sz p̄ctione. Idē de nob. Notate q̄ in biblia nr̄a hr̄ Militia est, vita hois. Trāslatio antiq̄ ꝛ approbata hz. Tētatio est vita hois. Ad mīz ē de tāta diuersitate i trāslatiōib⁹: q̄ in a spūsctō fuerit facte: illuminādo trāslatores. Jō aplus j. Cor. xij. inter gr̄as spūssancti posuit interpretationem: q̄re & translator posuit ibi. Militia est, vita hois cū hr̄ tētatio ē vita hois. Rn̄deo q̄ spūssanct⁹ hoc fecit ad significandū p̄ista duo, ꝺba qđ p̄mū non poterat dici. Vita esn̄ nr̄a ōi militia respectu stipendij: nec tentatio respectu nr̄i posse. Jā satis: qꝝ milites hoies: amittunt spōte militāt p̄ stipēdio ꝛc. ita nos p̄ gl̄ia obtinēda. Jō ōr. Militia est vita hois. Sz ōr tētatio p̄p̄e seu p̄batio hoc ondit posse nr̄z: qꝝ i nr̄a militia hēm⁹ tm posse q̄ nō possem⁹ vinci nec capi coacti q̄ nulli⁹ pōt capere vel cogere liberū arbitriū ad peccāduz. Milites tm multotes vincunt ꝛ capiuant iz nos nō. Jō ōr tētatio. Qꝝ diabol⁹ non pōt cogere liberū arbitriū: sz vadit i circuitu ad tētandū si posset capere ꝛc. de isto posse dicat aplus. Fidel aūt de⁹ est q̄ non patiet vos tētari supra id qđ potestis: sed faciet etiā cū tētatiōe, puentuz vt possitis sustinere. j. Cor. x. ꝓpter hoc dicit thema. Tētatio vos nō ap̄p̄hendat ꝛc. Adhuc restat difficultas. Quę est ista tentatio humana. Pro hui⁹ difficultatis solutione: nota q̄ tres tētatōes i sūma inuenio: qs habem⁹ in hoc mūdo. A p̄ma ꝛ scōa est valde cauēdū q: cadere i illas iclusit petr̄ mor tale: de terna nō possumus nos cauere.

Prima est tentatio diuinalis.

Secunda est tentatio diabolicalis.

Tertia est tentatio humanalis.

¶ Jō dicit thema. Tētatio vos ꝛc. j. diuialis: nec diabolicalis: sz nisi hūanal. Dico p̄mo q̄ p̄ma tētatio ē diuialis: qñ de⁹ tētat aliquē: nō tm credatis q̄ tentatio diuina sit iclinādo a ꝺ̄ petr̄: qꝝ de⁹ nō est a petrō: nec iclinat ad petr̄. De hoc vide. s. Tho. p̄ma ic̄de. q. lxxix. ar. j. ino dicit ic̄ptura. Deus cū tēraī dicat qm̄ a deo tentaī. Deus em̄ inīctator malox est. Jpe aūt neminē tētat: supple ad peccandū. Ja. j. Querit ḡ. Que est tētatio diuina. Ad quod dico q̄ diuina tentatio ē ad p

bationē creature nō dei: qz de⁹ oīa nouit ꝙ ipsius creature. De hoc vide. s. Tho. j. pte. q. xxij. ar. ij. Et si in tētatiōe tentatus teneat se fortiter dat gīam deo. Si defecent conetur ad hoc ꝙ peniteat ⁊ ꝙ ceteris sit i exēplū. Jsta tētatio fit a deo dupl⁹. Primo p ꝓsperitatē. Secō⁹ p aduersitatem. Dico primo ꝙ aliquoties deus tentat de honore: sanitate: ⁊ sic de alijs nō ideō dō ad pditiōē: vt tu sciās ⁊ cognoscas te ⁊ alijs sit exemplū. q. d. deus. Videamus qd faciat iste: ad itelligendū hoc dicaꝫ, qūo dñi qñ nouiter recipiūt vnū seruitorē ꝓbant eū dimittēdo florenos scienter in aliquo loco vel aliquid sile: nō ꝙ dñs velit seruum recipere florenos sed vt ꝓbet eū ⁊c. ⁊ si abscondit florenū fur est ⁊ expellit ip̄z de domo sua: si reuelat reputatur bonus ⁊ fidel. Jdē de dña ꝓbāte ancillā in pecunijs vt locatibus seu escis vel vino: si sit fidelis ⁊c. Jsto nō deus tentat nos. O quot latrones ⁊ fures sunt in domo dei: de⁹ tentat eos: ⁊ ipsi non se amisant. Verbi gīa qñ'est magna fama de aliquo diuio sortilego seu incātatore qō fecit magnas curationes: quas sanitates de⁹ opat ⁊ tētat vos vt expiatur qd facietis qñ ōr vobis vultis sanari de tali infirmitate vel inuenire rē pdītā vadatis ad talem ⁊c. Et mō qd facitis: trāsitis ad diuinos sortilegos ꝫ dei volūtatē ⁊c. Jdē de fulguribus ⁊c. Dī vobis: facias sic: dicatis talia nota: qz pbatū est ꝙ nō erit malum ꝫ ⁊c. tētatio est. O quot sunt latrones furādo: deo honorē diuinū ⁊ diabolo, offerunt eū. Dicaꝫ et ꝫ mulieres q̄ tot faciunt truffas. Cōtra istas tales. ecce tex⁹ sacre scripture. Si surrexerit in medio tui ꝓphetes: aut q̄ somnū vidisse se: dixerit: ⁊ pdixerit signū atq; portentū: ⁊ euenerit qō locutus est: ⁊ dixerit tibi eamus ⁊ sequamur deos alienos q̄s ignoras ⁊ seruiamus eis: nō audies ꝙba ꝓphete illius aut ꝙ somniatoris qz tētat vos dñs deus vester ⁊ palā fiat vtrū diligatis eū an nō in toto corde ⁊ in tota aia vestra Deute. xiij. Dimittatis ergo talia et recurratis ad nomē ihesu. Dicaꝫ de virtute eius ⁊ mō de cēdi sup infirmitatē vel plagā. Secō tentat deus p aduersitatem. Cū ꝑsona vult facere aliqō bonū opus deus ꝓcurat aliqnā aduersitatē vt ꝓbetur qd faciat semp intelligēdo vt dixi qz deus nihil ignorat. Pro intellectu huⁱ⁹ dicaꝫ q̄ semel qdā miles hñs inimicos recepit nouiter vnū sanctiferū in suo seruitio quē volēs ꝓbare tractauit cum duobus amicis sentisero ignotis: qō in via inuaderēt militem ⁊ sanctiferū. Cūq; illi duo inuasissent militē vt erat ordinatus clamātes interficiaꝫ: tūc sanctifer deserēs dñm suū fugit. Propter qō dñs expulit eum de domo ⁊c. Jsto modo deus tentat nos qñ aliqs religiosus clericus vel secularis recedit a mala vita quā tenebat ⁊ incipit bonā vitā seruādo suā religionē faciendo pniam. Talis se tunc sociat cū milite. s. cū xp̄o. Sed dicit deus. Videamus ꝓbetur iste parat vnū duos vl' tres aduersarios vt ꝓbeꝫ q̄ sunt dolor infirmitas ⁊c. Statim qñ incipit seruire q̄s deo veniūt dolores in capite vel stomacho ⁊c. Nō debem⁹ fugere qz tētatio est ad ꝓbādū. Jdē de infirmitatib⁹. Jtez de linguis gētiū dicētiū. Jlle est hypocrita vt habeat missas sancti amatoris. Mane in ꝓpositō qz tētationes sunt. Nō dicatis. O miser ante erā q̄tus ab isto nō possem sustinere ⁊c. Jtē idē de tētatione de fide catholica nō dicaꝫ. O miser ego non consueni hr̄e ista ⁊c. Resiste fortiter qz tentationes sunt. Ecce qūo deus tentat p aduersitatē. Ad hoc dicaꝫ exēplum de abrāā. Gen. xxij. Tentauit de⁹ abrāā ⁊c. Dicatur historia breuiter qūo illa tētatio fuit abrae in laudē dei ⁊ augmentum meriti. Jtē fuit in exēplū obedientie nobis p locū a maiou. Si abrāā in re tam magna ⁊ difficili fuit deo obediens ꝫto magis nos q̄bus nō ꝓcipit interficere filios ⁊c. sed ꝓcepta ꝓnaturalia ⁊c. Jō dixit de⁹ abrae. Qz tu fecisti hanc rem et nō pepcisti filio tuo vnigenito ꝓpter me benedicā tibi ⁊ multiplicabo semē tuū. Et in semine tuo. s. xp̄o. bñdicēt oēs gentes terre. Gen. xxij. Ecce qūo deus tentat nos ꝓsperitate ⁊ aduersitate. Jō nec ꝓpter ꝓsperitatem habendā: nec ꝓpter aduersitatem fugiendam faciamus cōtra deum: sed seruemus eius ꝓcepta. Jsti accedēs ad seruitutē dei ita i iustitia. i. pnia: ⁊ in timore. i. deuotione ⁊ ꝓpara animam tuam ad tentationez. Eccli. ij.

Dñica.ix.post festum trinitatis.

Dico scõo q tentatio diabolica. Jsta fit ex malicia sicut diuia ex mia est qñ dyabolꝰ cogitãt gloriãq̃ pdiderũt: videt q nos respectu eoꝝ sumꝰ fortiores: z qõ acquirere debemꝰ illã gloriã dicũt malicios si impediamꝰ eos z tẽtemꝰ. Ecce malicia. Jõ dixit beatꝰ petrꝰ cuidã qui fecerat quoddã magnũ pctm̃. Cur tentauit sathanas cor tuũ. Act. v. z inuenit q diabolus tenet tres modos tentãdi. s. piscatoris z aucupis: z truffatoris. Piscatores volẽs capere pisces: primo ꝓiicit escã sine hamo nõ q capiat pisces sine hamo: sz ꝓbat si pisces comedãt. Sz hoc iõ facit vt post cũ hamo possit capere: z eos interficere. Jta facit diabolꝰ prio ꝓiicit escas cogitatiões z participatiões alicuius mulieris: vt post cuz hoc peccato capiat te. Autoritas. Nescit hõ finẽ suuz: sed sicut pisces capiunt hamo: sic capiunt homines in tpe malo. Eccle. ix. tẽpore malo. i. tentatiõis. Et sicut pisces nõ statim sentiũt hamũ: sed qñ trahunt ad littus. Jta tu mõ nõ sentis hamũ pcti: sed qñ traheris ad littus. s. finez vite ꝛc. Scõo diabolus tentando tenet modũ aucupis: auceps ponit granũ vt capiat volucrẽ qui cũ capit granũ: capit. Jta diabolꝰ capit volucres religiosos: clericos ꝛc. cũ grano honoris z prelationis seu dignitatis qñ audiũt talis cps est mortuus diabolus statim tentat dicens. O si tu posses habere illũ epatuz hoc posses facere cũ rege ꝛc. Jdem de secularibꝰ de aliquo officio dãdo a rege: dicit tentatio. O si tu mõ posses habere q rex ꝓmisit alteri. Ego diffamabo eũ q nõ est fidelis regi ꝛc. Jdeo Eccle. ix. Sicut anes ꝓprehẽdũt laqueo sic capiunt homines ꝛc. cũ eis exẽplo supuenerit. Jtẽ diabolꝰ tertio mõdũ tẽtãdo tenet modũ truffatoz. Dicit de ferrarijs ꝓiicientibꝰ ferrarijs ignitã in vicũ: vt deciãt simplices vt rideãt. Jdẽ de argentarijs ꝓiiciendo florenos ꝛc. Jta recte facit demõ quãdo ꝺr vobis talis persona vel cõitas idiget. c. vel mille florenis ad mutuãdũ. Jõ si vultis vos mutuare: rñdebitur vobis loco z nole census: dabuntq̃ ꝓ centũ mutuatis quinq̃: modo diabolus ꝓiicit ferrũ calidũ vel florenũ vt comburat alias vestrã per auaricia: q ex mutuo recipe aliq̃d vsura est dãnatio: nisi sit vera emptio z vẽditio z precij influxus alias vsura est. Dicit hic exẽplũ beati Antonij: quidam inuenit pomũ auri in deserto ex diaboli tẽtatione ꝓparatũ ꝛc. Propter hoc dicimꝰ i vltima petitione de Pater noster. Et ne nos inducas in tentatiõnẽ. i. ne permittas nos induci in tẽtatiõnẽ. Sed libera nos a malo. Ergo tentatio vos non apprehendat. Tertia tentatio est humana q̃ de se solũ vadit ad veniale pctm̃. Tentatio humana ꝺr q̃ est soluz infra limites sensualitatis sine assensu rõnis. Uerbi gra. Tu vides inimicũ tuũ: subito sanguis tuus mouet ad vindictã. Jsta est tẽtatio hũana: q naturaliter mouet ad vindictã: q etiã formica ꝑtũ põt si iniuriat vindicat se: sz auiserbos ne rõ ꝓsentiat: q tũc iã nõ ẽt venialẽ sed mortale. Jtẽ qñ tu vides pulcram mulierẽ: subito sanguis mouet ꝛc. tentatio est humana. Sed si dicas videamus si potero peccare cũ ea ꝛc. mortale ẽ. Jdẽ de motu auaritie qñ est intra limites sensualitatis veniale est. Jdẽ de ieiunijs ecclesie qñ hõ videt de mane vinũ z hõ tẽtatur bibere de mane: tẽtatio est humana: ex quo solũ est intra limites sensualitatis: q intellectus nõ ꝓsentit venialẽ est. Et q talis tẽtatio nõ venit a deo mia nec a diaboli malitia sed a ꝛcupiscẽtia. Autoritas. Jac. i. Unusq̃sq̃ vo tẽtat a sua ꝛcupiscẽtia abstractꝰ. s. a bona cogitatione z illectus. s. ad malũ. Deide cõcupiscẽtia cum ꝛceperit parit pctm̃: supple veniale. Pctm̃ vo cũ ꝓsummatũ fuerit: supple p ꝓsensum rõnis gignit mortẽ. i. pctm̃ mortale. Nota illectꝰ. i. inclinatus seu attractꝰ: q qñ hõ videt pñtiã obiecti. s. occasionẽ peccãdi: hõ postponit bona cogitatione in qua se ꝺz occupare cogitat circa pctm̃ intra se dicẽdo. O tu posses hoc sic vel sic facere ꝛc. Ecce ꝗre dicit. Tẽtatio vos nõ apprehendat nisi humana: q ex ista non perditur gra.

¶ Dñica. ix. post trinitatem. Ser. vj.

Am defeceritis ꝛc cipiant vos in eterna tabernacula. Luce. xvi. Pro declaratione thematis sciẽdum est q ẽm reuelationẽ factã beato paulo qñ fuit raptꝰ ꝛc. ij. Coz. xij. quã reuela-

tionē reuelauit beato dionysio suo discipulo: et ipse dionysius nobis reuelauit in libro de celesti hierachia q̄ in celo sunt nouē ordines angelor̄: et q̄libet ordo est maior toto mūdo est ibi tāta pulchritudo tāta tāta: q̄si possibile esset solū habere caput intra celū et videre solū materialia nūc̄ hō vellet eē alibi: nec comedere nec bibere. q̄d si videret spiritualia. Vñ Esa. lx. Tūc videbis affluues et mirabitur et dilatabitur cor tuum.

Primus ordo est angelorum.
Scōs archāgelorum.
Tertius principatuum.
Quartus potestatum.
Quintus virtutum.
Sextus est dominationū.
Septimus thronorum.
Octauus cherubinorum.
Nonus seraphinorum.

¶In primo principalis angelus: et p̄m⁹ est raphael. De q̄ Thob. iij. et est ibi magna excellētia. Secūdus ordo est altior et pulchrior &c. et est primus Gabriel: de quo canit ecclia. Que gabrielis archangeli dictis credideristi. Tertiꝰ est p̄incipatuum altior et pulchrior p̄cedētibꝰ et istiꝰ primus est Michael. Daniel. x. Ecce michael vnus de principibꝰ p̄mis. Quartꝰ est p̄tātum altior et ppinquior. Et sic ascēdendo vsq̄ ad ordinē seraphinor̄: et quanto p̄pinquiores sunt deo tanto excellentiores sunt. Sed noticiam eor̄ in quibusdam horū ordinū nō habemꝰ q̄ noticiaz eor̄ noluit deus in sacra scriptura reuelare p̄ter tantā dignitatē: altitudinem et ppinquitatē ad deū. Iste est ordo paradisi: et in sacra scriptura aliq̄n vocat domus. Sicut enim in palatio magno sūt multe domꝰ: vna pulchrior alia: sic est in castro celi. Vñ. In domo patris mei mānsiones multe sunt. Joā. xiij. Item alibi platee vocant̄: q̄ sicut platee habēt magnū spaciū: sic ille mānsiones sunt maxie q̄ minima stella que est i firmamēto est maior tota terra septupliciter vt dicunt astrologi. Multo ergo maiores sunt platee paradisi. Unde Platee ciuitatis scilicet paradisi: aurū mūdū tanq̄ vitrū pludū. Apoc. xxj. Itē aliq̄n vocat taberna aliū nobiliū existentiū in armis que sūt pulchra &c. sic et ad hoc p̄positū loquit thema. Cū defeceritis in via &c. defeceritis de hac vita &c. Ptz thema. Modo aūt existimo q̄ multi ibi sunt recepti: sed sm differentiā quā ponit Augu. in lib. de cura mortuorū agēda. Ibi dicit q̄ sunt alii qui peruersi et mali: aliq̄ boni nō pfecti aliq̄ boni et pfecti. Et de istis vltimis loquit. thema. Cū defecerit. Primi ergo sunt mali et peruersi q̄ dicūt malaz vitā. i. viuūt sm carnis inclinatiōes existentes supbi: auari: inuidi &c. morunt impenitētes: tales cū mario ipetu ad infernum descēdūt sicut fulgur de celo cadit. vnde Apoc. xviij. Sustulit vnus angelus fortis lapidē quasi molarē magnuz et misit in mare dicēs. Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna: et vltra nō inueniet. Interpretat aūt babilon cōfusio hebraice: et significat petōres nullū ordinē seruantes et religiosos nec regulā nec cerimonias seruātes: sz malū exēplū prebētes. Nota de quolibet statu nō tenēti ordinē suū dr. Babilon. i. confusio: q̄ confusio est. Sua ordini: isti mittunt̄ in mari inferni &c. De istis Job. xxj. Ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descēdūt. Nota in bonis. Diuites i excessibus cibi potus et vestitus: et sic de aliis. vñ mortuus est diues et sepultꝰ est in inferno. Luc. xvj. Et notādū q̄ sicut in pomo sunt domicilia vbi sunt grana: sic in q̄tuor partibus terre sunt q̄tuor carcere.

Prima est infernus peruersorum.
Scōa est lymbus puerorum.
Tertia est locus purgādorum.
Quarta est lymbus patrum.

¶Et ille dr sinus abrae: in quē mō nullꝰ intrat. Nota de lymbo puerorum quō est locꝰ p̄ pueris cū originali decedentibus et in inferno sepeliunt̄ illi puersi. Sed dr in symbolo. descendit ad inferna q: sicut in celo sūt nouē ordines angelor̄ vt dictū est sic in inferno sunt nouē carceres. Naz in principio mūdi q̄n deus creauit celuz et terrā: et celo simul creauit nouē ordines angelor̄. De hoc vide sanctum Tho. s. parte. q. xl. ar. iij. et iiij. Nota de superiori ordine erat lucifer. De hoc vide sctm Tho. s. parte. q. lxiij. ar. vij. qui videns oēs creaturas inferiores se superbiuit: volēs equipari deo. O dicit: et dixit deꝰ. Non habitabit in medio domus mee q̄

facit superbiã q̃ loq̃t iniqua ꝛc.vt dicit in ps.c. Tunc factũ est p̃liũ magnũ in celo ꝛ ceciderũt sicut fulgur. Unde videbã sathanã sicut fulgur de celo cadentẽ. Luc. x. Et qui erat altior ante casũ in celo: factus est inferior post ipm in ifernο. Exẽplũ de lancea: in cui⁹ cacumine esset vna grossa plũbata ꝛ psequenter alie octo in eadẽ descẽdẽdo: semp grossior in descensu esset prior: sic in casu angelorũ. Nota q̃ quãto gradus altior tãto casus grauior. Et ẽm q̃ descẽderunt ꝛ reliquerunt nouẽ ordines angelorum in celo: ita pstituerũt nouẽ carceres in inferno de q̃bus loquit Job. Ducunt in bonis dies suos ꝛ in pũcto ad inferna descẽdũt. s. ad carceres inferni ẽm eorum demerita. Unde Q̃ũo cecidisti lucifer q̃ mane oriebaris. Corruisti in terrã q̃ vulnerabas gentes. Qui dicebas in corde tuo. In celũ cõscẽdã supra astra dei exaltabo soliũ meum: sedebo in in mõte testãmẽti i lateribꝰ aq̃lonis. Ascendã sup altitudinẽ nubiũ: similis ero altissimo. Uerũtamẽ ad infernũ detraheris: in pfundũ laci. Qui te viderint ad te inclinabunt̃ teq̃ pspicient. Esa. xiiij. Nota q̃ te viderint. s. per pctm ad te inclinabunt̃. s. ad tuos. vultis scire qui sunt in primo carcere: q̃ est deputatꝰ p his q̃ fuerũt de ordie angelorũ: homes voluptuosi viuẽtes ẽm desideria carnis sine pnia. Luc. xiij. Nisi pniam egeritis oẽs simul peribitis. In scõm carcerẽ descẽdũt ideuoti: puta religiosi ꝛc. Me q̃bꝰ vi. Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe a me ꝛc. Esa. xxix. et Mat. xv. In tertio carcere semp descẽdẽdo q̃ est deputatus p his q̃ fuerũt de ordine pncipatuũ sunt incõpatiẽtes ꝛ imisericordes. In quarto in quo sunt q̃ fuerũt de ordine potestatũ sunt impatiẽtes. In quinto in quo sunt q̃ fuerũt de ordie virtutũ sunt discordes: inuidi qui nunq̃ habent pacem: nec in conscientia: nec cũ primo: ꝛ illi qui nolũt parcere ꝛc. sz vindictam querũt. In sexto in quo sunt qui fuerũt de ordine dominationũ sunt tyrãni magnates q̃ obtinẽt dominationes tyrãnice sine iure: ꝛ post nõ facilt institiã: sz cõsumũt pauperũ bona ꝛ deuorãt pauperes. In septimo in quo sunt q̃ fuerunt de ordine thronorũ descẽdũt plati ꝛ presidẽtes q̃ vsurpãt beneficia eccliastica possidẽtes ea p symoniã: sine pura canonica electiõe vel ꝓuisione ꝛ ꝓuidentia pape: qi nõ intrãt p ostiũ. Jo. x. vẽdũt sacra nõ curãt de alabꝰ: sed tantũ de denarijs. In octauũ carcerẽ in q̃ sunt q̃ fuerunt de ordine cherubinorũ: descẽdũt dubitantes in fide: volẽtes arguendo ꝓbare articulos. vnde cadunt in varios errores ꝛ falsas opiniones: ꝛ tales sunt fatui: velut q̃ vellet cũ igne cãdele ꝓbare florenos an sint de puro auro quos dz reponere in bursa tãq̃ ꝓbatos. Sic de articulꝭ fidei probatis in tot fouellis doctorũ ꝛc. Idem tenere eos debemus in bursa cõscientie tanq̃ veros. In vltimũ carcerẽ in infernο vbi sunt q̃ fuerũt de supmo ordine. s. seraphinorũ descẽdũt blasphemi: tarditatores ꝛc. quos lucifer terret. Remedium si quis quẽq̃ predictorũ carcerũ incurrisset demeritorie põt p tria opera euadere scz per cordis cõtritionẽ: oris cõfessionẽ ꝛ operis satisfactionẽ. Ecce vera penitentia q̃ ducit ad celum. Penitẽtiã agite ꝛc. Mat. iij. scz vt cũ defeceritis ꝛc. Scõa cõditio mortuorũ est q̃ mortuorũ quidã boni sunt ꝛ non pfecti: qi multa peccata fecerũt ꝛ penituerũt: tamen non condigne fecerũt: vt maria magdalena q̃ cõdigne ꝛ plene satisfecit tamen est regula theologie: q̃ cõtritio quãtũcũq̃ parua sit sufficit ad deletionẽ culpe: ꝛ tales suscipiũt pniam a pfessore quã debet dare paruã vt possint facere aliter esset periculum: quia si daret grãdis penitentia: forte nõ facerent eaz. Et isti nõ sunt mali peruersi: sed boni mediocriter: ꝛ tales vadunt nõ ad infernũ: sed ad purgatoriũ: vbi cũ fuerit purgati vadunt ad paradisum: et de hoc sunt securi. Et q̃s portat animaz. Dicũt aliqui q̃ diabolus nõ est verũ angelus. Et dat exẽplum sanctus Tho. in quarto sniarum de duobꝰ bellantibꝰ. Finito bello victor ducit victũ, ꝛ non econuerso. ij. Petri. ij. A quo quis superatus est: huius ꝛ seruus est. Modo iste mundus non est nisi vnꝰ campus in quo militamus contra diabolũ mundum: ꝛ carnem. Unde militia est vita hominis super terrã. Job. vij. Ideo quando bellum est finitum: ꝛ homo habet victoriam penitendo: quãdo anima exit a corpe tunc

diabolus victꝰ fugit ⁊ angelus bonꝰ ca-
piteam ⁊ ꝓsentat eam xpo qui eā inter
rogat licet sciat. Dñs interrogat iustum
⁊ impiū: inqt psalmista: tunc xps mittit
eam ad purgatoriū pro condigna pnia.
Iustus dñs ⁊ iustitias dilexit: equitatē
⁊c. Et portatur ab angelo nō a diabolo
quia victus est diabolus: ⁊ angelus bo
nus custodit eā ⁊ consolatur dicēdo ei q̄
habeat patientiā: ⁊ q̄ suffragio amicoꝝ
liberabitur ⁊c. Unde angelis suis mādā
uit de te: vt custodiāt te ⁊c. In manibus
portabunt te. ps. ⁊c. ⁊ sic consolando por-
tat eā dicēdo. O sācta alia habeas patiē
tiā: ⁊ ego veniā ⁊ portabo te ad padisuz.
Scribi: hoc est in purgatorio purificat̄ si
cut aurū ⁊ argentū. Aug. In igne ꝓbat̄
aur ⁊ argētū: homines vero receptibiles in
camino hūiliationis. Eccli. ij. In igne. ſ.
purgatorii: aur. i. charitatiui: q̄ aur est
pciosius metallū: sic inter ꝟtutes est ma
ior charitas. ſ. ad Co. xiij. ⁊ argētum. i. fi
deles i nullo articulo dubitātes. Et sicut
aurifaber nō intromittit ferrū nec plūbū
in suā fornacē: sic in purgatorio nō intra
bit ferrū dure obstinatiōis: nec plūbū ho
munū ipenitētiū: ſz aur charitatis ⁊ argē
tū fidelitat̄. Nota receptibiles actiue et
passiue. ſ. apti nati ad recipiēdū gloriaz
actiue: vl̄ purgationē passiue: q̄ ipenitē
tes non sunt apti nati recipere: nec pur-
gationē: nec gloriam: ⁊ ꝓpleta penitētia
euolant ad gloriā per gratiā quam fecit
eis deus. Unde. Gratia dei vita eterna.
Rom. vi. Ibi est gratia ablatum casus. i.
per gratiam gratū facientem quia ex illa
gratia quā dedit ⁊ facit deus eis in pur
gatorio grati efficiunt̄: ⁊ p̄ consequens
vadunt ad gloriam. Unde ꝓuer. xj. Mu
lier gratiosa. i. anima gratis facta inue
niet gloriā. Item receptibiles. i. apti na
ti recipere suffragia ecclesie parentum vel
amicoꝝ: anime vero damnatoꝝ nō sunt
capaces. Exemplū de membro abscisso: q̄
ꝙ homo comedat vel bibat: illud mem-
brum nō recipit commodū: sic tota xp̄ia
nitas nō est nisi vnū corpus ⁊ habet plu
ra membra corpis: quodlibet habet suum
officium distinctū: vt caput nō facit nisi
comedere ⁊ bibere: regit tamen alia mē-
bra. sic in christianitate caput sunt dñi
ꝓpositales q̄ debent regere: oculi sunt pre
lati ecclesie. Sicut in vno corpore multa
sunt membra: oia nō sunt membra non eundē
actū habēt: ita multi vnū corpus sumus
in xpo. ad Ro. xij. Illi qui sunt i inferno
sunt membra xpi: ſz q̄ abscissa sūt nō reci-
piunt commodū ab illis membris comun
ctis. Exemplū ꝟ illo qui tibiā habet fra
ctam ⁊ abscissam: si comedat vl̄ bibat ni
hil ꝓdest tibie: sic de damnatis abscissis
Unde mortuo hoie impio: nulla erit vl-
tra spes. ꝓuerb. xj. Impio q̄ nō ꝫ pieta
tē de se penitēdo ⁊c. Cōtra illos q̄ dicūt
q̄ bona eis ꝓsunt minuendo eoꝝ penaz
hoc non pōt esse verū: quia tm̄ diminui
posset q̄ nullā penā haberēt: ⁊ sic salua
rent̄: qđ est falsuz. Un ecclia cātat. In in
ferno nulla est redēptio: q̄d ꝙ oramus ꝓ
dānat̄ nesciētes? Ecce q̄d dicit xps. Si
ibi fuerit filiꝰ pacis: requiescet sup eum
pax vestra. sinaūt: ad vos reuertet̄. Luc.
x. Jō q̄ vultis dicere missas: nolite eas vē
dere pro precio: q̄ esseris vt Judas q̄. xxx.
denarijs vēdidit xp̄m dicens. Quid vul-
tis mihi dare: ⁊ ego eū vobis tradā. Et q̄
facitis legere: debetis eligere bonum sa
cerdotē: q̄ vt dicit Grego. Cū is q̄ displi
cet ad intercedēdū mittit̄: irati animꝰ ad
deteriora ꝓuocat̄. Sctā ꝙ ⁊ salubris est
cogitatio ꝓ defunctis exorare: vt a pctis
soluant̄. ij. Macha. xij. De illo aūt q̄ reci
pit elemosynā: ⁊ an bonꝰ vel malus est
nesciat: homo dz p̄sumere q̄ sit bonꝰ ⁊c.
Tertio alīq̄ ēt decedūt ex hac vita vt bo
ni ⁊ pfecti: ⁊ ūn sūt q̄ licet multa pctā cō-
miserūt: tm̄ habuerunt tantā ptritionē q̄
est sufficiens ad remissionē pene ⁊ culpe
⁊ fecerūt pniam non solū illam confesso-
ris: sed etiā nocte surgebāt: orabāt: vigi-
labāt: audiuerūt missam: sermones ⁊c.
Ita q̄ bona ꝙ fecerūt sunt maiora ꝙ ma
la. Tales eūn statim euolāt cū societate
magna angeloꝝ. Dic practice q̄ qñ cor-
pus moritur angelus est presens et tunc
in monēto ascēdit celū: ⁊ christo ⁊ ꝟgini
marie annunciat gaudiuz, quod habēt de tali qui dñ virit. Xps tñ ⁊ virgo bea-
tissima bene sciunt: sed xps tamen vult
interrogare. Et tunc angelus. Domine
ecce anima talis est in puncto mortis be
ne virit: fecit penitentiā ⁊c. Qualis laus
laudari ante deū per os angeli. Antho.
Si fuerit pro eo angelus loquens vnus

de milibus vt annunciet hois eqtatem: miserebit eius. ⁊ dicet. Libera eū vt non descendat in corruptionē. Job. xxxiij. Et mittit de⁹ angelū suū: nō vnū sed multos vt fugiant demones presentes. Tūc aia erit tota lucida pulcherrima, sed verecūda sine mougerata: sicut spōsa q̄ eēt simplicis status: imo si esset spōsa regis. pulcherrima ⁊ bene ornata: tñ propter aspectum ducū ⁊ principū est verecūda ⁊ composita. Sic de aia qñ relinqt turpē habitum corporis ⁊ induit habitū glie: ⁊ portatur ab ăgelis. vñ Luc. xvj. Factū est vt moreret mendicus: ⁊ portaret ab angelis in sinū abrae. No. ab angelo: sed ab angelis. Et quando intrat paradisum: ⁊ trāsit. primo p primū ordinē. s. angelorū ⁊ si vixerit in penitētia gaudēt angeli et congratulant ei: qz in eoz ordine cū eis dz stare. vñ dico vobis. Gaudiū est angelis dei super vno peccatore pniam agēte Lu. xv. Et si cū pnia habuit magnā ōuotionē: ascēdit ad scōm ordinē angelorū: ⁊ congratulant ei: qz debet ibi manere cuz eis. Et si fuerit liberaliter misericors erga pauperes ascēdit ad tertiū ordinē. s. principatuum: ⁊ sic de alijs ordinibus.

¶ Dñica. x. post trinitatem. Sermo. s.

ERat quotidie docens in templo. Verbum hoc hr̄ tertualr. Luc. xix. ⁊ officialiter in euan. hodierno. Ser. ps̄ens erit de sancto euāgelio huius dñice cū adiutorio diuino habebim⁹ multas bonas doctrinas ad correctionē pcōz ⁊ informationē ꝛ̄tutū ⁊ ꝛ̄solationē aiarū. Sz qz nulla doctrina hz ꝛ̄tutē in salutiōe sine gr̄a dei. Jō prio saluteꝛ̄ ego maria ⁊c. In isto simone cogitauit tenere modū edificatoz: ⁊ prio p nūt fundamētuz firmū ⁊ forte: deide edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facere. Prio ponaz fundamētū forte firmius celo ⁊ terra qō est verbū euangelij: de quo xp̄s. Celū et terra transibunt: verba autem mea non transibunt. Lu. xxi. Posito isto fundamēto edificabo cameras spiritualiū doctrinarum pro animaz habitatione. Nota hystoriā euāgelij. Dicit btūs Lucas qui recitat euangeliū hodiernū q̄ cū xp̄s appropinquaret hierūm vbi tunc fiebant festa magna ⁊ tripudia: videns iesus ciuitatē fleuit supillā: Rō: qz cogitabat ⁊ cōsiderabat ei⁹ futurā destructionē ⁊ mala que xp̄s sciebat ei ventura: ideo fleuit dicens. Quia si cognouisses scz tribulationes vēturas tibi: ⁊ tu supple fleres sicut ego: ⁊ mō letaris. Et ꝛputauit septē mala ventura ciuitati hierusalē. dicens. Uenient dies in te. i. cōtra te: qz sicut tūc abūdabant ⁊ comedebāt ⁊c. ita venturū erat tēpus quo pre fame matres comederent filios: ⁊ obstetrices lectū in quo nascunt filij ꝛpueri: ⁊ biberēt vinā. Jtē fuit magna mortalitas inter eos tēpore Tyti ⁊ Uespasiani qui obsederūt ciuitatē: inter q̄ Josephus dicit q̄ nō poterant sepelire corpora: sed ꝛpiecerunt de muro in fossatum: ⁊ intrīn repleuerūt fossatū q̄ ascendebant ad equalitatē muri. Ecce quare dicit xp̄s. Uenient dies in te. i. cōtra te. Et cūdo circūdabūt te inimici tui vallo: hoc fuit in obsidione completū qñ Tytus et Uespasianus fecerūt extra i. circuitu hierusalē fossatū ⁊ murū ne aliquis iudeus posset fugere ⁊ euadere. Tertio circūdabunt te sup. inimici tui: tot gentes erant q̄ circuibāt ⁊ circūdabāt ciuitatē. Quarto: ⁊ coangustabūt te vndiqz bellādo balistis: bombardis ⁊c. Quinto: ad terram ꝛpsternent te. s. murū: templum: domos: ⁊ turres. Sexto: ⁊ filios tuos q̄ in te sunt sup. ꝛpsternent occidēdo duplici ratione. Prīa ex morte xp̄i. Scōa qz iudei ex auaricia biberunt aurum vt ipsum conseruarent: qō scientes romani occidebant eos vt haberēt aurum. Pauperes iudei qui non habebant aurum vendebantur triginta pro vno denario: sicut ipsi vendiderunt christum Jesum pro. xxx. denarijs. Septimo: quia non relinquēt in te lapidem super lapidē. Et nonne prius dixit ꝛpsternent te. Respondeo q̄ sic. Quare ergo dicit: non relinquēt ⁊c. Solutio: quia plus vult dicere: quia non solum diruent domos ⁊c. sed etiā fundamenta duplici ratiōe. Primo: quia iudei in fundamentis absconderant aurū. ideo romani ⁊c. Scōo vt nunqz ciuitas reedificaretur quia dicit Grego. q̄ ista ciuitas hierusalem quemodo est: nō est in loco vbi erat alia quia tūc sepulchrum christi erat extra ciuitatem: ⁊ modo est i medio ciuitatis

Ecce sept̃ mala ventura hierlm ꝓpter q̃ xp̃s fleuit: et assignauit rõnẽ dicens eo. t. ꝓpter hoc q; nõ cognouisti tẽpus visitationis tue. Filius quãdo deus pater misit filiũ suũ incarnatũ ad predicãdum et redimendũ genus humanũ. Et sic ficdo intrauit hierlm ⁊ templũ in quo inuenit mercatores ementes ⁊ vendentes. Dicit Jo. euã. q̃ fecit flagellũ de funiculis: ⁊ incepit ꝑcutere illos ⁊ eijcere de templo: dicẽs foras traditor: q; ꝺ̃t sacra scꝑtura q̃ dom⁹ dei est dom⁹ oꝝonis: vos autẽ fecistis illã spelũcã latronũ. Quare illu eonuerso nõ ꝑcusserũt eum ⁊c. Solutio q; dicit hiero. q̃ ꝺ̃ facie xp̃i ꝓcedebãt q̃dã radij spirãdoꝝ. ꝛõ isti territi fugiebant. Post hoc ꝑdicauit i tẽplo. hoc dicit the. Erat quotidie docẽs in tẽplo: ꝑdicando q̃d debebant credere ⁊ facere. Predicabat de gaudijs paradisi vt illa appeterẽt: de penis inferni: vt illa timerent: de bonis mũdi. vt illa despicerent. ecce fundamentuz positũ. De quo apl̃s. Fundamentũ aliꝺ nemo põt ponere ꝑter id q̃ ꝓ positũ est q̃ est xp̃s ihs. Glo. i. fides ie⁹u xp̃i. ſ. Co. iij. Modo sup hoc fundamento volo edificare tres cameras ꝓ animarum nostrarũ habitatione. Prima erit i principio. Secũda in medio. Tertia in fine. Prima dicit humana compassio. Scꝺa diuina cognitio. Tertia paterna correctio. De tertia loquit̃ thema. Erat quoti. ⁊c. Prima ergo dicit̃ humana ꝓpassio que ostenditur de christo q; naturale est homini habere compassionẽ de ꝓximo ꝯtuncunq; tu sis diues q̃n tu vides pauperẽ: habes de eo cõpassionez q; naturale est alꝫ degenerares. Itẽ si tu nõ es satiatus cõpateris esurienti. si tu es indutus: nudo ⁊c. nisi sis diabolice cõditionis. Si tu es sanus habes compatientiã q̃n vides ꝓximũ infirmũ. Si tu habes ꝓsperitatem compateris ꝓximo infirmo tribulato: quia ista cõpassio naturaliter venit. De ista ꝓpassione dicit Job de se. Ab infantia mea creuit mecũ miseratio: ⁊ de vtero matris mee egressa est mecum. Job xxxj. Ecce q̃ naturaliter venit compassio ⁊ quis christus de virgine maria assumpsit humanitatem veram: etiam assumpsit humanã compassionẽ que ostendit̃ in ꝓncipio euangelij hodierni cum ꝺ̃. Cum appropinquaret ieſus hierusalem videns ciuitatem fleuit super illã. Moraliter habem⁹ hic quatuor doctrinas: et sic camera erit quadrangularis.

Prima est de iustitia facienda.
Secũda est de elemosyna exhibẽda.
Tertia est de penitentia agenda.
Quarta est de fidẽtia in xp̃m hñda.

Prima tangit dños populoꝝ ⁊ iudices. Secunda tãgit diuites. Tertia peccatores. Quarta tãgit penitentes. Prima g̃ doctrina tangit dños ⁊ iudices qualiter debent facere iustitiã. Nam si iudex condẽnat aliquẽ ꝺz fieri cũ fletu ⁊ cõpassione. Xp̃s vt iudex ⁊ dñs viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ Act. x. dederat iustã sniaz q̃ illa ꝛgrãdia mala venirent ciuitati hierlm: tamen ex alia parte ei compatiẽdo flebat. vnde si tũc apostoli interrogassent eum dicẽdo. Dñe: ⁊ quare fletis sic? Rñdisset. Ex malis ⁊ tribulationibus ciuitati venturis. Dñe: ⁊ quis cõdẽnabit eã nisi vos? Vos enĩ vultis q̃ ita fiet ⁊ iuste. Rñdisset, xp̃s Verũ est: ſz tñ fleo ex ꝓpassione ad ostendẽdum iudicibus assessoribus ⁊ dñis q̃ q̃n habebũt aliquẽ cõdẽnare: cõpatiant̃ ei flentes ex ꝓpassione. Talis est benedictus q̃n dicit. Dñe: leges vestre ⁊ ordinationes cogunt me vt faciã iustitiã: ſz dñe ex alia parte compatior imagini vestre. O miser iste suspenditur q; fecit vnũ homicidiũ vel ꝑditionem dño. Et ego dñs vel iudex vel accessor vel ꝑcurator seu accusator tot homicidia feci secrete q; si fuisset scitũ: sicut de isto fuissem iã cõbustus vel occisus. Tot ꝑditiones ieci ꝺño nr̃o ieſu xp̃o cum ꝑmisi fidẽ in baptismo: quo nõ obstãte: tñ magis feci volũtatẽ diaboli. Itẽ si suspendit̃ vel condemnat̃ latro ⁊c. bonus iudex ei cõpatiat̃ dicendo. Et ego miser q̃ ex rapina vel vsura vt̃ ex furto secreto vel ex retentione salarij seruorum: vel decimaꝝ: vel de mortuus male emendo vel vendendo tanta furat⁹ sum fortassis magis merui mouẽ. O dñe: magnus latro condẽnat minorẽ. O dñe parcatis mihi. Idẽ si condemnat̃ ex adulterio vel ex defloratiõe: vel raptu: siue incestu. Ecce quare xp̃s fleuit dando doctrinam iudicibus. Istam doctrinã ostendebat christus iudeis: vt legit̃ Joã. viij. de quadaz muliere inuencula in adulterio

inuenta: qz diabolus q̄ facit peccare vn
cat pctm̄ ad lucē q̄ ductā fuit p iudices ad
xp̄m: q̄ ꝫ dei legē meruit mortē. Qui dixe
rūt xpo qd eēt faciēdū. Uidēs xps qz non
habebāt ꝓpassionē ꝫ cū tumultu res age
bat ꝫ eā: dixit. Qui sine pctō est vīm: pu
mus in ipsam lapidē mittat. Jo. viij. Et
inclinauit se ihs scribēs i terrā. Dicūt do
ctores qz i illa sc̄ptura oēs videbant sua
grauissima pcta: i q̄ oñdit iudicib⁹ qz q̄n
q̄dēnant alios recordent de pctis suis et
ꝓpatiēt ſmiato. Istā doctrinā ēuauit ma
gnus rex. s. Job q̄ fuit rex vt pz Job. xix.
vbi ōr. Spoliauit me gl̄ia mea z abstulit
coronā de capite meo. Flebā quōdā sup
eo q̄ afflictus erat: z ꝓpatiebaꝫ alia mea
pauper. Job. xxx. Scōa doctria ē ō elemo
syna exhibēda. Ista tāgit diuites qz ele=
mosyna eīā cū ꝓpassione exhibēda est.
Nā xps veniens hierl̄m exhibiturus ele
mosynas doctrinaꝫ z opeꝫ mie tā sp̄ūa
liuꝫ q̄ corporaliū: curādo infirmos. Nā
maior mia fit ceco sibi dādo visū q̄ vnū
florenū. sic de alijs. prius fuit motus cō
passione. Qz vidēs ciuitatē fleuit ꝛc. dās
doctrinā diuitibus. qz primo debēt face=
re elemosynā paupi de corde q̄ de bursa
compatiendo sue paupertati z necessita
ti. Ecce scōa ratio quare xps fleuit cogi=
tando quod pauperes erāt in hierl̄m de
bona vita: de sanctitate: de deuotiōe: q̄t
paupes de sanitate: visu: verbo: auditu:
ꝛc. Plus valet denarius datus isto mō:
q̄ florenus aliter datus de bursa et non
corde. Nota modū faciendi quē ostende
bat mater magr̄i Uincētij filijs suis ꝛc.
Jō dicit scriptura. Estote compatientes.
Ecce qūo incipit a corde fraternitatis a=
matores: misericordes: modesti: hūiles.
s. Pe. iij. Tertia doctrina est de pnia agē
da. Ista tāgit pctōres q̄ cū fletib⁹ debent
ꝓfiteri pctā sua. Hoc ostendit: qz cū nūq̄
legam⁹ xp̄m risisse: tñ legimus xp̄m mul
toties fleuisse. Jō veniēs hierl̄m z ad tē=
plum fleuit vt oñderet tibi pctōr qñ ve=
nis ad eccl̄iam ad ꝓfitendū q̄ plores di
cendo. O miser: quot mala feci ego? feci
hoc z hoc ꝛc. Sūt multi miseri vtriusq̄
sexus q̄ ridendo veniūt ad ꝓfessorē dicen
do. Doceatis me: qd feci ego oblit⁹ sum
nō recordor de aliquo pctō. Sz si ꝓfessor
esset auisatus tali diceret. Quid dicatis
mihi de vicina vestra? Talis diceret ꝺa
pctā illius: nō solū mortalia: sed etiā ve
nialia: z de suis nō recordaꝫ. Hoc non dz
dici confessio nec pnia: sed truffa. qz plo=
rando debēt dici pctā. Rō. Nō est aliqs
puer q̄ si cadit in luto qñ videt se turpa
tum quin ploret: z plorādo venit ad ma
trē. z tu miser quoties cecidisti in luto lu
xurie z corruptionū. Jō debes plorare et
plorādo venire ad matrē. s. eccl̄iaz ad cō
fitendū. iō xps. Beati q̄ nunc fletis. i. con
fitendo pctā qz ridebitis in gl̄ia. Uerūm
ve vobis q̄ nūc ridetis: qz flebitꝭ. Lu. vi.
Quarta doctrina est de cōfidētia in xpm
habēda z ista tāgit penitētes q̄ iaz sunt
extra pctā q̄bus oñdit xps qz penitēs dz
ꝓfidere de eo qñ fleuit. Qñ index est du=
rus z austerus non habet confidentia de
eo: ꝫ qñ est benign⁹: dulcis: compatiens
vt pater filijs: ꝓfidendū est de eo z non de
sperandū. iō ap̄s. Non habemus ponti
ficē qui nō possit compati infirmitatib⁹
nostris tentatū aūt p oīa p similitudi
ne absq̄ peccato. Adeamus ergo cum fi
ducia ad thronū gratie eius: vt miaz cō
sequamur z gratiam inuenamus in au
xilio opportuno. Heb. iij. No. Adeamus
quia multum distas a deo. Quot pecca
ta mortalia habes? tamen per quatuor
passus potes ad xp̄m accedere. Primo p
contritionē. Scōo ꝓpositi emendatione
Tertio confessione. Quarto penitētie ac
ceptiōe. Jō dicit. Adeamus. s. illis qua=
tuor passibus cū fiducia ꝛc. Ecce pma
camera quadrangularis edificata que
scaꝫ in ea. Scōa camera dicit diuinalis
cognitio. Proprie ꝓprium est deo z nulli
alteri cognoscere illa q̄ sunt totaliter futu=
ra. Notanter dico totaliter. qz aliqua sunt
futura nō totaliter: sed particulariter: qz ꝫ
sint futura: tñ in suis causis tā sunt plen
tia. Jdeo astrologus cognoscit qz hyēs
erit pluuiosa: qz cognoscit in causis. Jte
medicus cognoscit mortē infirmi ꝓpin=
quā: qz eam cognoscit per causas. Sz il
la q̄ sunt futura z nullam habēt causaz
naturalē presentē nisi solū voluntatē di=
uinam non sciuntur nisi a deo z cui ipse
voluerit reuelare. iō Esa. Annunciate q̄
ventura sunt in futurū: z sciemus qz dij
estis vos. Esa. xlj. Modo certū est qz ille
septem tribulationes quas chr̄ist⁹ dixit

venturas ciuitati hierusalē.nō habebāt aliquā causaz naturalē:nec in celo nec i elemētis:sed erant totaliter future. in q̄ ostendit diuina cognitio in xp̄o:q̄ predicas tribulatiōes futuras cognoscēdo z reuelādo z manifestando dixit. Uenient dies in te ꝛc. Mystice oia ista septē mala in fine hois impenitētis sunt ventura. Primū venient dies in te.i.contra te:secz in senectute q̄n hō est iuuenis oia sunt p eo:sed q̄n est senex sunt cōtra eū. Oculi i senectute sunt cōtra eū:q; non videt:aures q; nō audit.dentes:gustus caput:et brachia tremunt:stomachus dolet:dies est cōtra eum:q; nō potest laborare:nox q; non pōt dormire. Sed diceres. Est ne hic aliq̄s remediū. Solutio nō nisi illud q̄d dicit scriptura. Memēto creatoris tui in diebꝰ iuuētutis tue. Et declarat. Ante q̄ veniat dies afflictiōis.s.senectꝰ. z appropinquēt anni de q̄bꝰ dicas. nō mihi placēt. Eccl.xij. Potestis hic notare magnā stultitiā q̄ est in iuuenibꝰ mūdi dicētibꝰ. Uadat ille senex ad ecclām;q; q̄n ero senex faciā pniam. O magna stultitia. Tūc vis agere pniam q̄n nō poteris Talibus accidit vt illi homini q̄ habebat duo animalia.vnū bonū z forte:aliū debile z exhaustū:z volebat q̄ debile portaret magna onera.z forte cederet sine onere ꝛc. Jumētū bonū z forte est corpus iuuenis:debile z exhaustū corpus senis q̄ nō pōt portare onera:z vos dicitis q̄ sibi ponet onꝰ. Dicit religiosus:q̄n ero senex seruabo regulā. Idē de clerico laico z muliere. Scōz malū tāgit cū dicit. Circūdabūt te inimici tui vallo. hi sunt dolores mortis. Dolores inimici q̄ circundant morientē. Q̄n homo est sanꝰ.si patitur in vno mēbro valet i alijs z i morte tārus est dolor q̄ in nullo valet. Uerbi gratia. Magnꝰ dolor est si abscindat digitꝰ. Ratio:q; aia q̄ extendit radices suas p oēs ptes hz dimittere illā partē z restringere se.modo cogitate in morte q̄n aia se eradicat de olibꝰ ossibꝰ neruis z vulnis:sicut si p aliquā potētiā arbor nucis euelleretur radicitus. q̄lis dolor tunc dz esse i morīte. Jō dicit phs. O im terribilis terribilissimū est mors. Ecce q̄ dicit. Circundabunt te inimici tui ꝛc. Jō Dauid in pſona morīetis dicit. Circūdederunt me dolores mortis ꝛc.ps. xvij. ¶ Tertiū malū tangit ibi.circunda bunt te. Ecce occursus z obsessio demonū in morte impenitētis. Q̄n est in extremis vltra dolores:veniunt ibi demones in circuitu:z qualiter euadet misera aia Nota similitudinē de matha i qua esset pdix abscōdita z in circuitu essent centū z mille canes:in aere aūt totidē falcōes z hoies cū baculis penitētes in matha. vbi est misera pdix:nō pōt remanere:q̄d faciet:q; si exit statim capiet. Ita est de aia. Cogita q̄ corpꝰ sit matha aia vt pdix in eadē abscōdita. Canes in circuitu sunt demones q̄ sunt in terra. Falcones sunt demones q̄ sunt in aere:vt athomi in radio solis. homines pungentes cuz baculis sunt dolores pungentes: vt aia exeat:nec pōt ibi remanere. Ecce misera aia in quali pēssura est in morte. Uos nō videtis:sed multi sancti hoc viderūt. Jō de impenitēte dicit scriptura. Infernus subter conturbatus est:secz in morte tua in occursum aduētus tui suscitauit tibi gygātes. Esa.xiiij. ¶ Quartū malū ostēditur ibi.z coangustabūt te vndiq;. Ecce disceretio z diffinitio iudicij. Boni angeli nō pmittūt q̄ demones ducant secum aiam:quousq; in iudicio sit data sententia a xp̄o iudice:ꝑtūcūq; sit mala. Ideo venīūt demones aiam accusantes:dicendo:oia pctā q̄ fecit etiam secreta. Et xp̄s inq̄t anime. Audis quanta aduersum te dicūt testimonia. Et illa obmutescit. Et xp̄s ad angelū bonū inquit. Quid dicis de ea. Et angelꝰ inq̄t. Iste fuit ita male cōditiōis q̄ noluit facere penitentiā noluit vti medicinis vestris contra pctā:nolebat cōfiteri nec cōicare semel in anno: frangebat festa.nolebat dimittere iniurias.nec restituere ablata. Deinde dicit xp̄s patriarchis. Et vos vultis eū habere in societate? Respondēt non dñe. Nos sumus misericordes: z iste crudelis. Et vos pphe? Nō dñe. Nos sumꝰ deuoti:et iste indeuotus. Et vos apli? Qui respondent:z dicūt:absit. Nos sumꝰ charitatiui:z iste sine charitate. Et vos martyres Nō dñe. Nos sumus patientes z iste impatiens z vindicatiuus. Et vos confessores? Non dñe. Nos fecimus pniam z iste finit impenitens. Et vos virgines? Nox

dñe. Iste fuit luxuriosus ⁊ corrupt⁹. Ecce q̄lis āgustatio alie ex demonū accusatione ⁊ sanctoꝝ ⁊ angelorꝝ refutatione. Et pōt dicere bene misera anima. Angustie mihi sunt vndiq;. Dañ. xiij. ¶ Quintū malū tangit ibi ⁊ ad terrā ꝓsternēt te Ecce detrusio in infernū: q; data sententia a xp̄o alia captiua recipit a diabolis Aia aūt ꝑ angeli habent oia mēbra vt corpus: sed sunt spūalia ⁊ ꝓsternūt eam ad terrā. De q̄ Job. x. Terrā miserie et tenebrarꝝ vbi vmbra mortis: ⁊ null⁹ ordo sz sempiternꝰ horror ihabitat ⁊c. ¶ Sextuz malū tangit ibi. ⁊ filios tuos q̄ in te sunt. Ecce destructio gñationis. Si quaratur. Quod malū est filioꝝ ex pctis parentū ⁊c. Dico q; pctā ꝓpria parētū non nocēt filijs nisi fiant filij in illis ꝑticipātes. Sicut de pctō vsure: exquo nō soluz pater dānatur: sed etiā mater: q̄ relictis pecunijs ⁊ bonis ornari voluit ex illis ⁊ etiam filij recipientes hereditatem de vsura: ⁊ etiā recipientes dotē dānabunt filr notarij ⁊ testes vsure cooperantes. Nā vocabunt in eternū semē pessimoruz Preparate filios eiꝰ occisioni ꝓ iniquitate patrū eoꝝ. Nō ꝓsurgent nec hereditabūt terrā: nec iplebūt facie orbis ciuitatū. Et cōsurgāt sup eos dicit dñs exercituū: ⁊ perdā babylonis nomē ⁊ reliq̄as ⁊ germen ⁊ ꝓgenie dicit dñs. Et ponā eam in possessionem hericij ⁊ i paludes aquaꝝ ⁊ scopabo eā inscopa terēs dicit dñs exercituū. Esa. xiiij. ¶ Septimū malū tangit ibi ⁊ nō relinquēt i te lapidē sup lapidē. Ecce dissipatio diuitiarꝝ q; de bonis vsurariorum nihil remanet. Ecce q̄d dicit Dñs. Uidi impiū superaltratū: ⁊ elevatuz sicut i cedros libani. Et trāsiui. ⁊ ecce nō erat. q̄situ eū: ⁊ nō est inuentꝰ locꝰ eiꝰ. ꝑs. xxxvj. Nota vidi ipiū. s. vsurarum. Impiꝰ diceret q̄ se cū vrore ⁊ filijs ꝓficeret i ignē. Ita facit impiꝰ. s. vsurariꝰ in ignem inferni se ꝓcipiēs. Nō om̄ istorū malorū subdit ibi eo. i. ꝓpter hoc: q; non cognoueris tēpus visitatiōis tue. Uisitat deus dupl̄r. Inuisibilr in corde ꝑ compunctiones: ⁊ visibilr ꝑ publicas p̄dicatiōes ⁊ ꝑ fraternas correctiones ideo. Job. x. Uisitatio tua custodiuit spm̄ meū. Ecce secunda camera. Tertia camera dr pater na correctio. Q̄n pater diligit filios non patitur q; sagiōes ipos corrigant a defectib⁹: sz ipe cū ꝛga corrigit: ⁊ iō ꝓcipit in scriptura diuina. Patres nolite ad iracūdiam sup. dei puocare filios vr̄os: sed educare illos in disciplina ⁊ correctione dñi. ad Ephe. vj. Ita fecit xp̄s q̄n intrauit tēplū. Et inuenit i tēplo vēdētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas: ⁊ nūmularios sedentes. Et cū fecisset quasi flagellū de funiculis: oēs eiecit de tēplo: oues quoq; et boues nūmulariorū effudit es: ⁊ mēsas subuertit: ⁊ his q̄ colūbas vēdebāt dixit. Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domuz pr̄is mei domū negotiationis ⁊c. Correxit eos dñs. Et iste modꝰ correctiōis ossē dix̄. Jo. ij. Notalr nō legit i tota biblia q; xp̄s pcussit aliquē nisi hic i isto ꝓcto Multa pctā erāt in ciuitate hierlm: sed nō legit q; manibus correxit eos: sed ore rep̄hendendo nisi hic. In quo poteslis notare quātum displicet deo in eccl̄ia fiunt aliq̄ q̄ nō debēt fieri: sicut faciūt nōnulli q̄ volūt in eccl̄ijs choruzare: i vigilijs et nuptijs ad malū finē veniet tale matrimoniū. Non sic Dñs faciebat: sed magno timore itrabat domū dñi. di. Ego aūt in multitudine mie tue itroibo i domū tuā adorabo ad tēplū sanctū tuū in timore tuo p̄s. v. Et vos itraslz tripudiando ⁊c. Idē nō debetis vt q̄dā faciūt comedere ⁊ bibere ⁊ inebriari in eccl̄ijs in confraternitatib⁹. Jō apl's. Nūq̄d domos non habetis ad manducādū ⁊ bibēdum aut ecclesiā dei ꝓtēnitis ⁊ cōfunditis eos q̄ nō hnt. i. ad Cor. xj. Jō auisamini ne forte irascat zelꝰ dei ad corrigēdū. Itē aliq̄ vadūt in circuitu eccl̄ie dū dr officiuz ad respiciēdū mulieres. Isti de eccl̄esia faciūt lupanar. Itē ab aliq̄bus fiūt in eccl̄esia matrimonia clādestina q̄n nō possunt loqui cū muliere in domo timore viri vel amicoꝝ: veniūt ad eccl̄iam ⁊c. Itez fiunt aliq̄n ab aliq̄b⁹ in eccl̄ia mercationes: q; q̄n ipse in missa loq̄mini de ferijs ⁊ foro ⁊c. Cū tā sub silētio debeatis esse i eccl̄esia Ecce xp̄s q̄re cū manib⁹ voluit corrigere pctā q̄ flebāt in domo dei. q̄ndens q; ista pctā sūt grauissima ⁊ destructiua xp̄ianitatis. Jō Dauid. Dñe dilexi decorē dom⁹ tue ⁊ locū habitatiōis glie tue. ꝑs. xxv. ⁊ Augu. in oratorio. i. eccl̄esia ad orādo. s. dicta. Nemo aliq̄d agat nisi ad

qđ factū est vñ nomē accepit: iō dicit xp̄s Domus mea domus ōnis vocabitur postq̄ aūt eos reperat eos mānib⁹ voluit eos corrigere verbo: qz erat quotidie do sens⁹ in templo.

¶ De eadē ōnica. s. x. post tri. Ser. ij.

Diuisiones mini/strationū sunt: idez aūt dñs. Uerbū istud habetur originaliter. s. Cor. xij. z recitatine in epla currēs ōnice. Pro declaratione huius ẏbi z introductione materne p̄dicāde sciendū q̄ regula est z doctrina in scīa theologia q̄ oia q̄ fiūt in hoc mūdo a deo mediātib⁹ sēdis causis pōt deus facere p seipm immediate. Operatur em̄ deus aliq̄n mediantib⁹ causis vt faber mediantib⁹ instrīs z lignari⁹ mediante axia z serra. Ita deus mediantibus creaturis opaī: sed p se sine creaturis posset eadē facere. Nō sic de fabro ferrario z lignario: qz sine instrīs non pōt opari. Nō est sic de deo. ẏbi gr̄a. Dicunt p̄hi z ēt theologi q̄ de⁹ mouet celos et solē ab oriēte in occidēte z ecōuerso: z ēt stellas p angelos quos p̄hi vocāt intelligētias: Dis, ista posset de⁹ facere p se sine angelis. Itē de⁹ illuminat istū mūdū mediāte sole q̄ illuminat calefacit z facit fructificare: ita de⁹ posset p se sine sole. Maximū em̄ est suū posse. Itē de⁹ dat nobis tonitrua: pluuias z fulgura mediantib⁹ nubib⁹: z de⁹ hmōi p se facere posset z c. Itē facit nauigare mediātib⁹ nauibus: z sine his posset deus p se. Itē dat nobis panē z vinū mediante labore hoīm dat fructus mediantib⁹ arboīb⁹ p se posset. Itē multiplicat creaturas humanas p gnationes hoc posset de⁹ alr. Itē dat sanitatē ifirmis medicis mediātibus z purgationib⁹ z c. sine hoc posset deus p se. Itē dat sciam mediātib⁹ libris magistris: doctorib⁹. sine hoc posset de⁹ dare p se. Ptz ḡ regula ḡhalis. Quicq̄d deus facit mediātib⁹ sēdis causis pōt et p se. Nō qz nulla creatura nec cā hz ptātem nec virtutē in celo nec in terra nisi ẗm̄ deus sibi dat. Si habemus bonum tp̄s: sanitatē: pſperitatē: z abūdantiam nec grates nec gr̄as soli vel lune: stellis vel creaturis dicamus sed deo. Jō ap̄ls. Qm̄ ex ipso z p ipm̄ z in ipso sunt oīa Ipsi honor z gloria in secula seculoz amē. ad Ro. xj. Nō hz de⁹ pōt facere sine ministris: tm̄ in gubernatiōe mundi vult tenere modū regis q̄ in suo palatio z regno hz multos ministros z sicut non est nisi vnus rex in palatio: ita non est nisi vnus de⁹ in hoc mūdo q̄ hz posset oia p se vult tm̄ hr̄e ministros. Jō dicit thema Diuisiones. i. distinctiones ministrationum sunt: idez aūt dñs. i. deus. Notanū septez gradus seu differentias ministrorū in domo xp̄i ad instar regis.

Primi sunt portarij ostiorum.
Scdi dispensatores bonorum.
Terij coquinarij caborum.
Quarti seruitores seruiloꝝ.
Quinti fistulatores instroz musicoz.
Sexti elemosynarij fragmentoz.
Septimi cubicularij lectorum.

Nō q̄libet nr̄m videat q̄ officiū istoz hz qz si aliq̄ istoz nō habet is nō est domestica xp̄i: z in fine poterim⁹ dicere concludēdo. Diuisiones aūt istoz sunt idez aūt dñs. ¶ Primo ḡ in domo regis p̄m⁹ gradus ministroz est portarioz. Ita in domo xp̄i. s. in hoc mūdo: p̄ma dīa ministroz est portarioz q̄ sunt isti. Uidēdo officiū portarioz videbimus q̄ sunt portarij in domo xp̄i. Officium portarioz est portare virgā z indignos eīcere ne intrent palatiū: z dignos admittere z custodire. In hoc cognoscitis q̄ sunt portarij in domo xp̄i. Portarij sunt dñi tēporales: imperator: reges: duces: comites z c. quōcūq̄z dicātur officium hñt portarioz qz portāt virgā in manu. s. potestatē a deo qz dicit scriptura q̄ non est ptās nisi a deo. ad Ro. xiij. Jō non debent admittere iniquitatem: villam seu cōitatem nisi qđ bonum est: z debent expellere ab eadez qđ malū est: signāt peccata notoria que sunt in destructionem communitatis. Secus de secretis que non cadūt in iudicio hominum.

Primū pctm̄ est de inuocatiōe diaboli ca qđ exercet a diuinis z c. qm̄ ē notoriū.

Scdz ē de blasphemijs ghalib⁹ talia pcta nō sunt secreta cōiter. Jō videat.

Tertium est fractio festiuitatum qm̄ fit notorie: secus si fiat secrete.

Quartū est ludus taxillorū rapta est

ac si duo vel tres latrones ꝛc.

Quintū est lupanaria spālia. Questio fit inter doctores an lupanaria sint sustinenda ꝛc.

Sextū est de societatib⁹ criminalib⁹ s.cū infidelibus. Jō separent ꝛ puideatis vos portarū q̄ habetis ptātē alīs dānati estis. Melius esset vobis esse porcorū custodes si negligentes estis q̄ rectores: iudices vel gubernatores. Si timetis dimittatis offm̄. Ecce primū officiū in domo xp̄i. De istis dicit scriptura. Janitores⁊ o p portas singlas obseruabāt ita vt nec pūcto q̄dē descēderēt a ministerio.ij. Paral.xxxv. ¶ Scōi sunt dispēsatores bonoꝝ. Jsti sunt p̄sidētes ecclīastici quoꝝ papa est maior: deinde cardinales: p̄marche: archiep̄i: ep̄i: ꝛ alīq curati q̄ claues ecclie hīntes debēt eisdem esticis dispēsare. s.sacrā. Jō dicit xp̄s dispensatori p̄mo. Tibi dabo claues regni celoꝝ. Mat.xvi. Hoc simplr de absolutiōe Anne⁊ius in dei p̄sitebāt. Anco. Vir sine mulier cū fecerint ex oibus pctis q̄ hoibus solēt accidere ꝛ p negligētiam transgressi fuerint mādatū dñi atq; derelinq̄rint p̄fessionē pctm̄ suū: Num̄.v. Jtez q̄ abscōdit scelera sua nō dirigēt: q̄ aūt cōfessus fuerit ꝛ reliq̄rit ea: miam cōsequetur. Proner.xxviij. Nota q̄ abscōdit scelera. s.sacerdoti qui pctā non p̄nt abscondi a deo: illi nō obtinebāt absolutionē. Sacerdos orabat p eis: sed nō absolvebat eos qualis dolor: ac si vobis mō facta cōfessione diceret p̄fessor non possuz vos absoluere: qualis tristitia. Sed mō deus cōmisit claues p̄latis ꝛ clericis vt possint absoluere a pctō. Sed vnde hoc q̄ remittere pctā ꝓprium est deo. Quis pōt pctā dimittere nisi solus deꝰ. Marc.ij. Dico q̄ hoc posse noluit deꝰ cōcedere antiq̄tus hoibus: q̄ nōdū receperat hūanitatē: sed ex quo factus est hō voluit honorare hoies dādo eis ptātē diuinā. Sicut si rex duceret in vxorē filiā rustici exaltaret ꝛ honoraret oēs parentes vxoris. Jta fecit xp̄us. Jō modo sacerdotes in confessionibus nō solū orant p pctōribus: sed dant eis absolutionem p pctis post baptismum factis: q̄ baptismꝰ nō hz virtutē nisi semel: q̄ est sacrm̄ nō iterabile: sed confessio toties quoties ꝛc. Ecce q̄re dicit. Tibi dabo claues. De istis dispensatoribus dicit apls. Sic nos existimet hō vt ministros xp̄i ꝛ dispensatores misteriorū. i. sacrorū dei. ſ. ad Cor.iij. Sed heu phdolor cū q̄ratur iā quantur inter dispensatores vt fidelis quis inueniatur. Qui mō ad hoc deuenimꝰ q̄ opz emere oia sacra: cū tñ dixerit xp̄s dispensatoribus. Gratis accepistis gratis date. Mō nec baptismū nec confessionē: nec extremā vnctionē: nec sepulturā hīre poteris nisi emas aliquo modo vel colorato vel discooperto. Jtem de sacris ordinū opz soluere sigillā ꝛc. Jdeo dicit xp̄s. Quis putas est fidelis seruus ꝛ prudēs quem cōstituit dñs super familiā suam Lu.xij. Tertij sunt coquinarij cborum. Ecce aia⁊ sūt verba dei sm̄ q̄ dixit xp̄s Non in solo pane viuit hō: sed in oi verbo q̄ p̄cedit de ore dei. Mat.iiij. ꝛ Deute. viij. Os dei ē biblia: q̄ sic i ore sunt due mandibule: superior ꝛ inferior: ita et in biblia. Mandibula superior continens oēs sensus est nouum testm̄. Inferior vetus testm̄ q̄ solum de terrenis loquitur Scōo q̄ mandibula superior est immobilis. Jta nouū testm̄ immobile est: vet⁹ aūt mobile mandibula inferior q̄tū ad cerimonialia ꝛ iudicialia: q̄ de istis nihil seruatur. Verba ergo biblie sūt esca⁊. Et quis p̄parat istas escas? Solutio: p̄dicatores predicantes verba dei Ecce officiū meū non est modicū sed p̄ puum in domo xp̄i. Et sicut coquinarius q̄n alij dormiūt ipse p̄parat escas: ita p̄dicator q̄n vos de nocte dormitis ꝛ q̄escitis in lecto: coquinarius in coq̄na spiritussancti p̄parat escas igne charitatis ꝛ deuotiōis i olla memorie. Et sicut coquinarius p̄mo gustat de sale: ita p̄dicator p̄mo dz gustare escas, vbi grā. Si vult p̄dicare ꝛ mōstrare alīs humilitatem q̄ ipse nō sit superbus: sed gustet q̄d est humilitas: si miam ꝛ liberalitatē q̄ ipe nō sit auarus. si castitatē q̄ ipe nō sit luxuriosus ꝛ sic de alīs. De hoc officio ap̄s gloriabat se ap̄s dicēs. Fiduciā talē habemus p xp̄m ad deū q̄ idoneos nos fecit ministros noui testamēti. ij. ad Cor.iij. Nouum ꝛ vetus testm̄ differunt sicut figura ꝛ figuratū. Vetus testm̄ fuit figura ꝛ nouum figuratū. ¶ Quarti sunt scuti

ri trahentes cor̃a rege: aliqui ꝓpinant: aliqui seruiunt dãdo aquã. alij mappã ꝛc. ꝙ timore regis nõ loquunt nec ꝑcutit nisi a lõge: ꝯñt facie ꝛ manꝰ mundas ꝛc. Seruitores in mẽsa xpi sunt ꝓbyteri et curati ꝛ ministri altaris q̃si mẽse dñi assistentes. Jõ ad illar suor̃ regis cũ magno timore ꝛ sollicitate debẽt ee. Dicit deꝰ sacerdotibꝰ antiqs. Sacerdotes q̃ accedũt ad dñm sanctificenť ne ꝑcutiat eos. Exod. xix. Et tñ in illo altari non offerebant nisi alia. Et mõ auferť ille agnꝰ filꝰ virꝰ ouis ꝟginis marie q̃ ꝟbis plane sacerdos venit ibi. Et rex nõ ꝟenit sol⁹: nõ sunt ibi in altari ãgeli scti xpi associantes cãtãtes. Panis ãgelicꝰ sit panis ꝟoim ꝛc. Cũ quãto ꝑ timore dz esse sacerdos cor̃a iudice ꝛ ãgelis sctis. Mõ cogitate q̃d dicũt angeli q̃n sacerdos est bonus sctũs ꝛ castꝰ. Dicunt. O bñdicte ꝛc. Si forte sacerdos sit malꝰ cõcubinarius. mendax in sor⁹ ꝛc. Dicũt angeli xpo O dñe vultis q̃ iterficiamꝰ istũ ribaldũ ꝑditorẽ ꝛc. Et xps. Nõ adhuc. Nolo enĩ mortem pctõus: sed vt ꝙertať ꝛ viuat. Ezech. xviij. Nota grauiter peccant mulieres cũ sacerdotibꝰ luxuriãdo: q̃ maiꝰ peccatũ esset ꝓicere in lutũ sepulchrum xpi q̃ sepulchra sctõr. Jta mulier plus peccat luxuriãdo cũ sacerdote sepłchro xpi q̃ cũ alijs ꝟolbꝰ. Jõ sacerdotes vt boni scutiferi debent hñe facie. i. ꝓsciam mundã ꝛ manꝰ mundas. s. a ludo ꝛ mẽdacio: ꝛ totũ corpus a luxuria. Jõ dicit scriptura de eis. Di. s. sacerdotes ꝓcenť pumũ: ꝛ sic ministrent nullũ crimẽ hꝫbẽtes. Qui enĩ bñ ministrauerint gradum bonũ sibi acq̃rent: ꝛ multã fiduciã i fide q̃ est in xpo iesu. j. ad Timo. iij. Nota ꝙ debenť. s. si dolent de pctis: si ꝓponunt nõ redire ꝛc. ¶ Quinti sunt fistulatores nunsiorꝫ. s. ministri. Jta enĩ magnꝰ rex xps hz ministros in palatio suo. qui faciunt sibi sonũ gratissimum. Jlli sunt pentẽtes. Tenor est ꝑcussio pectoris. i. gemitus ꝛ suspiria supra q̃n dicit dñe mia. ꝛ xps ꝛ angeli de fenestris celi auscultant Auctoritas. Que habitas in ortis. s. ecclesijs: que debent fructificare in bonis operibus: amici auscultãt te: fac me audire vocẽ tuam. Can. viij. Jtẽ sonet vox mea i auribꝰ meis. Vox enĩ tua dulcis ẽ ꝛ facies tua decora. Can. ij. Et loqť hic xps ꝑsone penitentis: vt philocaptꝰ philocapte sue. Jã vi deꝰ q̃ ploret ex ꝓtritione peccatoꝝ qualem facie facit. Jlla dicit xps pulchra ee cor̃a co. Jõ pentẽti dicit. Onde mihi facie tua ꝛc. Jsus dicit xps. Qui mihi ministrat me sequatur: ꝛ vbi sum ego illic ꝛ minister meus erit Jõ. xij. ¶ Sexti sunt elemosynarij fragmẽtoꝝ: q̃ dãt pauperibꝰ qõ supelt de mẽsa regis. Jsti sunt diuites misericordes. Domus enĩ diuitis est vt cophinus in quo reponũť frusta panis: qi panis integer est in celo in mensa. dñi. Et sicut elemosynarius regis esset infidelis retinendo sibi ea que dz pauperibꝰ ministrare potelt tñ sibi retinere necessitatem. Jta diuites infideles sunt retinẽdo sibi ea q̃ debent pauperibus dispensare. tñ necessitatem ꝑñt sibi retinere. ꝛ nõ superfluitatem. Jõ dens vł mutuens pauperibus sine vsura. Si dicat aliqs. Ego nõ facio vsuras: sed iudeꝰ cui pecuniã mutuaui ꝛ lucrũ cum eo inde percipio. Soluto. Jsta est excusatio pylati ꝛc. Jdeo cũ pylato ꝛ iudeis ibitis in infernũ. De numero istoꝝ ministroꝝ erat Martha. Lu. x. Martha aũt satagebat circa frequẽs ministerũ ꝛc. ¶ Septimi sunt cubicularij lectoꝝ quorum officiũ est tenere camerã mundam a puluere: a luto: a lapidibꝰ: ꝛ alijs ꝑparare lectũ: tales loquunt cũ rege ꝛc. Tales sunt ꝑsone cõtẽplatiue que totaliter intendunt ad ꝓparandum cubiculũ cõscientie deo: vt sit sine luto luxurie sine puluere, auaritie otia despicientes q̃ sũt sine lapidibꝰ duris tractãdis. iniurias remittentes: ornãt lectũ deuotionibꝰ oõnibꝰ ꝛ ꝙtẽplatiõibꝰ. Camera maior fuit ꝟgo maria q̃ dicit. In habitatõe sctã coram xpo ministraui. ꝛ sic in syon. i. cõtẽplatione firmata sum. Eccli. xxiiij. Qui incipit aliqõ istoꝝ officioꝝ firmiter dz ꝑseuerare. alꝫ accidit ei vt pile que toties transit de manu ad manuꝫ q̃ cadit i lutũ vel puteũ aliq̃ẽ: ita de illis q̃ nõ firmãt se Sz mõ cadũt i luto luxurie: ꝛ tã dẽ i puteũ inferni. Jdeo quilibz nostrum dz ꝑsiderare qõ officiũ hz: ꝛ nõ dz ee. incõstãs: sz ꝓtinuãdo dz in eodẽ ꝑseuerare Qui ꝑseuerauerit, slꝫ in finẽ hic saluꝰ erit. Matthei. x. Deo gratias.

De eadē dñica.x.post tri. Sermo.iiij.

IDens iesus ciui tatem fleuit super illā. Ha beturverbum istud textualr Lu.xix.z recitatiue in euangelio currentis dñice. Pro declaratione huius ꝓbi z introductione materie ꝑdicande sciēdū q inter multas z magnas differentias q̄ sunt inter ꝓsonas sapientes z stultas est vna differentia quā ponit sacra scriptura di. Cor sapientū vbi tristicia est: z cor stultorū vbi letricia. Eccle.vij. Letantur z gaudēt stulti de diuitijs honorib⁹ dignitatib⁹ z plationib⁹. Ista in corde sapientis dant tristitiā: qz sapiens cogitat in se. O miser de tantis habeo reddere rōnem deo. Ut ergo melius intelligaꝫ illud dicatur ꝑabola de duob⁹ sententiatis ad furcā. de q̄b⁹ cuz fieret executio⁹ z ducerent ad furcā: vnus ipsorum flens petebat veniā ab omnib⁹ di. Oretis ꝓ me. Alter aūt dū duceretur ad furcā ridēs dicebat. O q̄ bene est mihi quo sum associat⁹ vado equitādo ꝛc. Quis istoz reputabaꝫ sapiēs: z q̄s stultus ꝛc. Idem de nobis: oēs quotquot sumus in hoc mūdo sum⁹ petōres z criminosi nisi innocētes: i tm̄ q dicit Dñs. Dominus de celo ꝓspexit sup filios hoim vt videat si est intelligēs aut requrēs deū. Omnes declinauerūt. s. a feruore deuotionis. sūt inutiles facti sunt nō est q̄ faciat bonū scz purū. qz zizaniā inuolui⁹. Nō est⁹ q̄s advnū: scz de adultis. ꝑ. xij. Ptz igit q sum⁹ criminosi z petōres. Et noueritis q ꝓcessus fit ꝫ nos. Stati em̄ posq̄ hō peccauit: vel corde cogitando vel ore loquēdo seu maliciose opando. scribit pctm̄ i libro dei. Auctoritas. Dñs q̄ posq̄ peccauit dixit. Imperfectū meū viderūt oculi tui z in libro tuo oēs. s. defectus scribēt. ps. cxxxviij. Et sūia mortis cōtra nos est iā data. Auctoritas. Statutū est hoibus semel mori: z post hoc iudiciū a dño oi carni. ad Heb. ix. z ita fit executio eq̄tādo vadim⁹ ad mortē equ⁹ est tps scz motū solis. Quatuor rote ipz trahentes sunt estas: autūn⁹: hyems et ver. Dicat quo tps festinanter currit: z nos nō auisam⁹ nos. Illi g̃ q̄ i hoc mūdo tristant z dolēt de pctis suis: z petūt veniā ab inimicis. z satisfaciūt sapientes reputant. Sed illi qui vadunt ad mortē: cantando ridēdo z truffando reputātur stulti. Ecce quare dicit cor sapientū ꝛc. Cum g̃ dñs iesus xps nō sit solum sapiens: scz ēt est sapiētia eterna: non legit ipsum in hoc mūdo vnq̄ risisse: sed legit ipsum multoties fleuisse. Jō de quadruplice dr thema. Uidēs ihs ciuitatē fleuit sup illā. Ptz thema. Inuenio q xps fleuit quinq̄es i hoc mūdo z quālibz fletū fecit ꝑ magno secreto speculatiuo z morali.

Primo fleuit in natiuitate.
Secundo in circumcisione.
Tertio in lazari resuscitatione.
Quarto in ciuitatis aspectione.
Quinto in morte z passione.

Et de quarto fletu loquit thema. Uidēs iesus ciuitatē fleuit sup illā. Primo fleuit xps i mūdo i die natiuitatis sue q si cut ceteri pueri q̄n nascunt ploraūt. Et si interrogarent: z scirent mūdere dicerēt q ploraūt: qz intrāt istū mūdū: q̄ est locus miseriarū z dolor⁹. Ita etiā xps voluit flere. Unde sapiēs in ꝓsona xpi dicit. Ego nat⁹ primā vocē silem oib⁹ emisi ploras. Sap. vij. Nota similez oibus. Flet⁹ xpi fuit similis aliis z etiam dissimilis. Similis i hoc quia sicut pueri q̄n nascunt flendo dicūt a. a. Et puelle dicūt e. e. Uir ꝙ vlus. Omnes dicūt e. vel a. quotquot nascunt ab eua. In hoc xps fuit aliis similis. Sz fuit dissimilis i hoc. qz alij pueri nō ploraūt ꝑ electiuā rōnem. Sz xps q̄ tunc erat ita sapiens sicut nunc est in celo q̄ quid faciebat totū faciebat ꝑ electiuā rōnem intellect⁹. Et iō qz tūc intrabat in mundū q̄ est locus z habitatio bestiarū ac si filius regis cui cōpetit stare i thalamis z cameris regalibus poneret i stabulo cum bestijs talis deberet flere. Sic iste mūd⁹ ꝑ bestijs fuit factus a principio paradisus terrestris pro hoibus tm̄. qđ dicit Damascen⁹. Et etiā. s. Tho. in. ij. parte q in paradisuz terrestrē nūq̄ intrauit vel itrabit aliquod aial irrationale nec serpens: z animalia adducta sunt a deo coram adā mirabiliter. Jō vt exulis ex ꝑditione patris nostri adeꝑdidim⁹ castruz altissimuz inexpugnabile: quod deus sibi commisit. z eodem die ipsum tradidit inimico. Et quia omnes sum⁹

filij pditionis:deus aũt nolens nos occidere exclauit nos in hunc mũdũ:locũ bestiaꝝ.Jõ xp̃s exiẽs de thalamo regali vtero virginalis ipm interrogasset: q̃re fleret potuisse rñdisse. Mater mea q̃ intro i hunc locũ bestiaꝝ.De hoc fletu ecclesia ait infans inter arcta positus presepia membra pannis inuoluta virgo mater alligat:manꝰ pedes atq; crura stricta angit fascia. Jõ ppt̃ p̃sentis exilij habitationem dicimꝰ vgini marie. Ad te clamamꝰ exules filij hue. Ad te suspiramus gemẽtes ⁊ flẽtes in hac lachrymarum valle.Moraliꝝ instruimur hic cum quãto desiderio debemꝰ expectare ⁊ desiderare paradisum celestẽ.O quantus in nobis erit gaudiũ q̃n ergo cũ parentib⁹ ⁊ amicis nr̃is. Pphete sunt amici nostri si sumꝰ misericordes. Prophete si sumꝰ deuoti:apli si sumus charitatiui:martyres si sumꝰ patientes. Cõfessores si sumus penitentes. Virgines si sumꝰ casti. Bonꝰ ⁊ deuotꝰ xp̃ianꝰ intñ dz hic se exulẽ reputare. q̃ si deꝰ diceret sibi. Ab hinc vsq; ad annũ venies ad paradisum. Rñderet.O dñe adhuc habeo stare. xij.mẽses ꝛc. Istud est melius signum q̃ hõ pot̃ h̃re de se vt̃ alio q̃ habeat tale desiderũ quasi dicẽdo cũ dõ. Quẽadmodũ desiderat cervus ad fontes aquarũ: ita desiderat aia mea ad te deꝰ. Scõdo fleuit in circũcisione:iam scitis q̃d ẽ circũcisio:scriptura sacra nõ dicit expiesse q̃ xp̃s fleuerit.Sz seq̃t̃ er necessaria cõsequẽtia ad auctoritates. Nã certũ ẽ q̃ xp̃s recepit corpus humanũ sile nobis passibile:miseriis ⁊ doloꝛib⁹ subditum: lz aia ab instanti ꝓceptionis fuerit brã. Modo dicit scriptura q̃ pueri cõcaluerũt carni ⁊ sanguini:⁊ ip̃e.s.xp̃s.silr̃ ptipauit eisdem.subdit̃.Ũ debuit p oĩa fratribus assimilari.ad hebr.ij. Ex isto textu secure possumꝰ dicere q̃ xp̃s fleuit i circũcisione:sicut ⁊ ceteri pueri flebant. Jlli ppt̃ circumcisionis dolorẽ xp̃s vo p electiuã rõnẽ.s.ppter hũanã corruptionẽ ut ꝓdixit ysidꝰ i illis ptibꝰ gñationis Nã dicit.s. Tho.j.ij.q.lxxxj.ar.iij.i corpore ar.⁊ in solutiõe ad tertiũ q̃ si deus humanaret diuinitꝰ aliquẽ aliter q̃ p coitum nõ h̃ret pcñm originale q; illo solũ venit ex illo actu gñationis.Jõ apl̃us. Cõdelector legi dei ẽm interiorẽ hoies Uidẽo aũt aliã legẽ in mẽbris meis repugnantẽ legi mentis mee: ⁊ captiuantem me in lege peccati.ad Ro.vij. Nota captiuum:q; iz peccator habeat liberũ arbitriũ quãtũ ad electionem:tñ est cathenus peccatoꝛ ligatus vt capꝰ quantũ ad executionẽ. Jõ sciẽs xp̃us q̃ tota corruptio humani generis venit ex illo actu fleuit.Moraliꝝ instruimur h̃ quantũ ad cauendũ ne ex illis partib⁹ verecundis offendamus deum:ne ex delitijs bestiarũ asinoꝛ ⁊ porcoꝛ:amittamus delectationes angeloꝛ.Jõ q̃libz in suo statu seruet castitatẽ.Ut.cũ vrore seruantes modũ nõ peccãt:iz tota est castitas. Religiosi ⁊ clerici non pugnati nõ curẽt de illa materia.Jõ dicat scriptura. Hec ẽ voluntas dei sanctificatio vestra.vt abstineatis vos a fornicatiõe:⁊ sciat vnusquisq; vr̃m vas suũ possidere in sctificatione ⁊ honore:nõ i passione desiderij:sicut ⁊ gentes q̃ ignoraũt deũ.s.ad Thessa. iij.ponit̃ h̃ minꝰ pcñm luxuria vt arguatur ⁊ notet̃ q̃ magis cauẽdũ ẽ ꝺ maioribus.Jtẽ nota hoc ꝺr̃ h̃ illos q̃ dicunt:q̃ pcñm est simplex fornicatio:liber cũ libera:p̃sentiẽtib⁹ ptibus q̃ungit̃:cui fit iniuria:q̃si diceret nulli. Tertio fleuit xp̃s in lazari resuscitatione de quo ꝺr̃ textꝰ infremuit spũ ⁊ turbauit semetip̃m ⁊ lachrymatus ẽ ih̃s.Jo.xj. Nota turbauit id ẽ dissimulauit se flere vt faciũt hoies honorati q̃ dissimulãt fletũ suũ.Sz xp̃s electiue turbauit se ⁊ fleuit.Quare sup h̃ debetis scire:q̃ aia ꝓpdu ẽ corpi vnita eẽti ꝺliter recipit ꝓditiones corpis.s. variabilitatẽ:q; sicut corpꝰ ẽ mutabile ad bonũ ⁊ ad malũ sanitatẽ ⁊ infirmitatẽ caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ:ita ẽt aia est ꝓtibilis ⁊ mutabilis.Et quãtũcũq; ꝑsona sit deuota ⁊ sctã nisi se custodiat perdet deuotionem ⁊ sctitatẽ.Et lz ꝑsona sit ideuota peccatrix ⁊ frigida i amore dei nõ ex hoc despare dz saluatiõe q̃ mutari pot̃ ad deuotionẽ ⁊ sctitatez de culpa ad gr̃az:⁊ ecõuerso.Sz ex q̃ aia est a corpore separata:imutabilꝫ existẽs ⁊ inuertibilis i illo statu in q̃ separat̃ a corpe sistue in gr̃a sine i culpa firmat̃ immobiliter Hic pz rñsio ad vnã ꝙstionẽ quã vos fa

ctis. Quare p̄ pctō mom̄tanee or̄ vni⁹ diei vlym⁹ horę erit pena. Nūq̄d sufficeret q̄ ꝯtū habuit de delitijs: tm̄ ēt duraret pena. Pro rōne sciendū est q̄ illius q̄ moritᵉ in pctō mortali: ita obstinatur a ia i illo peccato q̄ nō pōt ipz dimittere: intm̄ q̄ temp erit cū illa culpa. Jō semp erit cū pena. Per oppositum q̄ decedit in gr̄a non pōt eaz ꝑdere. Jō hz glīaz eternā. De istis auctoritas clara. Si ceciderit lignū ad austrū aut ad aq̄lonē i quocūq̄ loco ceciderit ibi erit. Eccle.xj. Homo dᵉ arbor: video homines velut arbores ambulantes Marci.viij. Et in morte scindunt. Jā em̄ securis. scz mortis ad radicē arboris posita ē. mat. iij. si autem arbor cadit ad meridiē q̄ est pars cālida z humida: significat a morē dei z ꝓtritionē peccatoꝝ talis in gr̄a decedit ibi erit semp q̄ nunq̄ ꝑdet gr̄am. Si cadit ad aq̄lonē q̄ est pars frigida p indeuotionē accidiā: z negligentiā: z significat culpam z pctā ibi erit semp. Et q̄ lazarus mortuus fuit in gr̄a: z erat cū sctis pr̄ibus in ỹmbo q̄n xps p̄cib⁹ sororum marie z marthe debuit ipm a morte suscitare fleuit: sciens q̄ lazarus reducebat ad statū in q̄ poterat cōmittere et facere multa pctā: sicut z fecit venialit̄ z mortalit̄ peccādo q̄n ꝑ passiōis xp̄i cuz aliis perdidit fidē: sed de post recuperauit fidem z fuit sctūs z amicus xp̄i. Ecce quare fleuit xp̄s. Moralit̄ h̄ instruimur ꝯtū est cauēdū a pctis: q̄ xp̄s volēs reducere lazaꝝ amicū suū de statu in quo erat impeccabilis: ad statū in quo poterat peccare: fleuit. Patet hic ꝯtū deo displicēt pctā. Jō flendū est p pctis z gaudēdū est de illis q̄ sunt ipeccabiles: sicut filij q̄ moriunt pauli. Magis ēet gaudēdū de morte taliū ꝙ in die nuptiaꝝ filiorum magnoꝝ. Dicat̄ ℣ mulieres p talibus flētes. Jō ap̄s. Nolum⁹ vos ignorare de dormiētib⁹ vt nō ꝓtristemini sicut ceteri q̄ spē nō hnt. j. ad Thessa. iij. Quart⁹ fletᵘ xp̄s fuit ille de q̄ loq̄t̄ thema Videns ihs ciuitatē fleuit ꝛc. Nota h̄ bene inter hystoriā euāgelij. Christᵘ videns ciuitatem hierlm fleuit ꝓp̄t q̄nq̄ mala ciuitatis hierlm futura q̄ fuerunt ista: scz.

Primo fames.
Secundo pestilentia.
Tertio gladius.
Quarto captiuitas.
Quinto destructio.

¶ Primū malū venturū erat fames. s. in obsidiōe Tyti z vespasiani: intm̄ q̄ matres p̄e fame comedebāt filios: z obstetrices lectum parturientis: z ex sitᵘ bibebant vrinam ꝓpriam. Secm̄ malū fuit pestilentia z mortalitas: ita q̄ pycos q̄ debāt mortui nec erat q̄ sepeliret eos sz p̄iciebantur in fossaz ciuitatis. Tertiū malū erat gladi⁹ q̄ audiuerāt romani q̄ iudei ex auaricia comedebāt aurū ꝓpter hoc interficiebāt eos z inuenieb̄ aurum: in visceribus iudeoꝝ. Quartū malum erat captiuitas p̄ vniuersū mūdū. Triginta iudei dabant̄ ꝓ vno denario: z fuit iudiciū dei: q̄ ipi iudei vēdidᵉrunt xp̄m ꝓ. xxx. denarijs. Quintū malū erat finalis destructio: q̄ in ciuitate nō remāsit lapis sup lapidē: q̄ ista ciuitas nō ē illa q̄ oli fuit: nec in illo loco sita ē in quo illa erat vt declarat Greg. Et assignat xp̄s rōnem illoꝝ malorū dicēs q̄ nō cognouerīs tp̄s visitatiōis tue. s. xp̄i. Moraliter ista quinq̄ mala sunt hodie in mundo spiritualiter. Primo fames spiritualis. Cibus spiritualis est oratio ỹbū dei. Nō in solo pane viuit hō sed in oī ỹbo q̄ ꝓcedit de ore dei. Mat. iij. huius cibi est mō magna charistia z fames Ista fames nō sentit̄ a multis. Itē pauci predicant verbū dei: sed. Ouidij Virgilij z poetaꝝ dānatoꝝ ꝛc. Secm̄ est pestilētia multos inficiens q̄ q̄libz vulnere hm̄ sensualitatē: ita q̄ totᵘ mūdᵘ est corruptᵘ intm̄ q̄ forte pauci sunt qui p̄nt dicere vere ego nunq̄ cognoui nisi ꝓrē meā. De mulieribᵘ aūt credo q̄ sunt multe honeste vtinā dicā ver: q̄ non cognouerīt nisi viros suos solū cōiter loq̄n do pueri innocētes sunt mūdi. Jō dicit Remigius sup illo ỹbo. Sinite paruulos venire ad me. Mat. xix. Tanta em̄ est labes illius pcti. s. carnalis ꝓpagis scēne: q̄ occupauit fere totum humanum genus ita q̄ maior ps saluandoꝝ credit̄ ēe innocētū pueroꝝ. Tertiū malū est gladi⁹ spiritualis scz odium: rancor: z malayolūtas inuidoꝝ. Ita q̄ totᵘ mundus isto gladio est diuisus. Dauid Gladi⁹ eoꝝ scalz inuidoꝝ intret in corda ipsoꝝ nyt

habeāt officia: regimē: dignitates ꝛ ꝓpre lationes: ꝛ nō interficiāt corpora: inter ficiūt ꝫ aias qō est peius int ꝫ qō dicit Salomon de ista materia. Rursus con templatus sum oēs labores hoīm ꝛ indu strias animaduerti patere inuidie ꝓxi mi. Eccl. .iij. Quartū malū est captiui tas. Quot hodie captiui petōꝫ ꝛ pecca ta nō auferāt libeꝝ arbitriū ꝛtū ad ele ctiones: auferūt ꝫ ad bonas opatiōes. Per totū annū sunt captiui: ꝛ si forte in quadragesima liberent: statim post pa scha redeūt ad captiuitatē. Talib⁹ di cat apls. Resipiscāt a diabolī laqueis: a quo captiui tenent ad ipsius volūtatē ꝙ. ad Tim. .ij. O si ꝙs esset captiuus in barbaria qūo laboraret ꝓ liberatiōe ꝛtō magis ꝙ laborandū est ꝓ liberatione horus pcous captiuitatis peccatoꝝ. Quintū malū est destructio: qꝛ nō rema net lapis sup lapidē. Lapides sūt xp̄ia ni. Autoritas. Tāꝛ lapides viui supedi ficamini domos spūales. .i. Pet. .ij. Lapi des fundamenti ꝛ inferiores sunt labo ratores. Deinde mercatores: ciues: mili tes: clerici ꝛ religiosi. Lapides superiores sunt bñ ꝛpales ꝛ ꝓlati in edificio ecclie. Sꝛ hodie totū edificiū est destructū: ma levniunt oēs tā ꝓlati eccl'e ꝛꝛ alij. Hoc spūs flebat xp̄s qꝛ videbat destructionē ventura ciuitatis xp̄iane. Quinto fleuit xp̄s in passione ꝛ in morte'. Autoritas. In diebus carnis sue p̄ces; supplicatio nesq; ad eū q̄ possit eū saluum facere a morte cū clamore valido ꝛ lachrymis of ferēs exauditus est ꝓ sua reuerentia ad heb. .v. No. in dieb⁹ carnis sue. .i. passio nis: q̄ solū fuit hūm carnē. Nō electiua ꝛre fleuit ꝓpter nos. Non eīm fleuit timo re mortis vt alij fleūt. .i. qñ mouunt: qꝛ in articulo mortis sum⁹ in maximo pe riculo: hoc declarat ille doctor Beda su per Tob. .c. vi. qñ Tobias voluit ꝛ lauare pedes suos in flumine: piscis magn⁹ vo luit ꝓ deuorare: sed tobias deuorauit ipm ꝛ cepit. Beda exponit hoc sic To bias significat xp̄m q̄ in flumine mortꝫ impetu ose voluit lauare pedes suos. .i. xp̄ianos ꝙ suam mortem ꝛ passionem. Aqua baptismi ꝛ pnia habēt virtutez ꝛ eff. carnā abluendi ꝛ mundādi alias ex xp̄i passione. Et venit piscis immanissi mus. .i. diabolus in cruce volēs xp̄m de notare ꝛ capere: nō credēs ꝙ esset de⁹. No ta hystoriā qualr xp̄s ipz cepit ꝛ ligauit Xp̄s ergo fleuit in morte nō timore mor tis nec diaboli: sed ꝓ nobis. Nota ꝙ in morte cuiuslibet cōiter loquēdo veniunt demones multi ad deuorandum aiam. Virgo eīm maria obtinuit ꝓ gr̄a ne de mones venirent in morte sua. Magnus periculum est tunc ꝛ tunc multi capiun tur ꝛ deuorant̄ a demonibus: qꝛ nullus pōt euadere nisi fuerit persona deuota: sancta ꝛ bonevite. Ideo paremus nos ꝓ bonā vitam: qꝛ solū bona vita defendit aiam in articulo mortis. Si aūt ꝓsona fuit bone vite bene confessa ꝛ contrita: ꝛ remisit ꝛ satiffecit: deus mittit sibi angelum adiutorem ꝛ defensorem. Et quan do aia exit de corpore cū illo splendore gratie: diabolꝰ fugiunt ꝛ angelus bon⁹ recipit aiam ꝛ ducit ad glouā. Ecce ego mitto angelū meum qui p̄cedat te. .i. vi ta ꝛ custodiat in morte: ꝛ introducat in locū quem ꝓparaui. Exo. .xxiij. Ecce ꝛre vltimo fleuit xp̄s ꝓpter morientium; in structionem. Ideo dauid in psalmo de monibus dicit. Inhabitabunt. .i. came ra morientis ꝛ abscondēt ipsi calcaneū .i. finem meum obseruabunt.

¶ Dñica .x. post festū trinitatis. Sermo quartus speculatiuus de ꝙtuor virtutibus cardinalibus.

VIrtus de illo exi/ bat ꝛ sanabat oēs. Habetur verbū istud textualr: Luc. vi. ꝛ officiat̄ in euāgelio hodier no salutetur ꝛgo maria. Istud verbum volo vobis declarare dupl'r. Primo ꝛtūm ꝓ introductione declarabitur sm̄ aliter ꝛ speculatiue pro illuminatione intellec tus. Scōo moraliter ꝛ practice ꝓ instru ctione vite nostre. Pro primo sciendum ꝙ sm̄ subtiliter ꝛ acute volumus cogitare op̄a dei facta a principio mūdi, vsqꝫ nunc inuenemus ꝙ oēs creaturas sue angelicas sue rationales vt hoīes sue corporales creauit cū aliqua infirmita te oēs sunt defectuose: non tm̄ ex defectu creatoris sed ex cōditione creaturaꝝ. Sed deus de se extrahit ꝛtutē ad sanā dū eas aliquo modo. Primo de creatu-

ris ãgelicis:q̃ erãt innumerabiles:erãt em̃ plures q̃s folia arbor̃ vel capilli capitis tñ creauit eas infirmas graui infirmitate.s.peccabilitatis q; poterãt peccare sicut patuit p effectũ:q; illa infirmitate venerũt ad mortẽ eternã.vt lucifer z alij q̃ fuerũt plures q̃s hoies sunt in mũdo.O grauis infirmitas q̃ portat patrẽ ad mortẽ eternã.Sz alij vt michael: gabriel:raphael:steterunt fortes.Et illis dedit vtutẽ.s.firmãdo eos in gra z glia:z mõ sunt ipeccabiles z curati;ab illa infirmitate.Ecce vtus dei qũ sanauit eos autoritas.Per sapiẽtiã sanati sunt q̃cũq; placuerũt tibi dñe a pncipio.Sap.x.Non intelligit de hoib9: q; nõ erãt a pncipio sed de angelis qui placuerũt deo nõ peccãdo.Ergo vt9 de illo erãt z sanabat eos.Scõo de creaturis rõnalib9.s.hoibus q̃ non dicũtur ppie intellectuales.Rõ q; p discursum opz nos venire in cognitionẽ vitatis.s. rõcinando:sillogizando:disputando:z p effectus cognoscamus cãs z econuerso. Angeli vero subito z sine discursu vidẽt effectũ z cãm:finẽ z pncipiũ: cõclusionem z pmissas.Dico etiã q; creature rõnales fuerunt creature infirme sicut angeli.s.peccabiles.Lz em̃ deus in gratia creauit Adam z euam z in optimo statu tñ peccauerunt:z ex illa infirmitate venit mors aie z corporis consequẽter. Aia em̃ creat in vtero matris peccabilis.Nõ est hõ iustus in terra qui faciat bonũ z nõ peccet.Eccli.vii.Sed virt9 dei sanat alias q̃ erãt corpora innocẽtes vel penitẽtes deus sanat ponẽs eis emplastrũ gratie:z curat intim̃ qõ non pñt peccare.Creditis q; illi de paradiso pñt peccare? pfecto nõ.Sũt em̃ ipeccabiles sicut deus z angeli beati.De angelorũ beator̃ impeccabilitate.vide.s.Tho.i.par. q.lxij.ar.vij.z.ij.scrip.di.vij.q.i.arti.i. Istã sanitatẽ petebat Hieremias dicens Sana me dñe z sanabor:saluũ me fac z salus ero:q̃m laus mea es tu.Hier.xvij. Non legit̃ tũc infirm9 fuisse corporalr sz loqtur de sanitate aie:qõ ptz cum dicit. Saluũ me fac ꝛc.ergo vtus de illo eribat z sanabat oẽs.Tertio de creaturis corporalib9.Nã celũ:sol:luna z stelle:aer z terra z aqua z oia elemẽta creata fuerũt cũ infirmitate nõ cã peccabilitatis qr nõ hñt rõnẽ:cõ non pñt peccare:nam si leo vel lupus interficiat hoiem nõ peccãt sed infirmitate corruptibilitatis.Nõ ex cõpositione vtor̃ q̃tũ ad corpa celestia z elemẽta:q; nõ sunt cõposita ex cõtrarijs:tñ pñt annihilari z corrupi z de facto elemẽta corrupunt̃:z corpora celestia fuerũt imutata:qr añq̃ hoies peccarẽt sol septẽplr erat clarior:luna vero tunc erat ita clara sicut sol nũc est.Sed ex pcõ ade sol pdidit septẽ ptes claritatis z luna z stelle z celũ z elemẽta septẽ partes virtutis.Elementa vo in iudicio purgabunt̃ z stabũt pura.Corpa quoq; hoim lz sint corruptibilia:tñ in iudicio resurgẽt gliosa cũ aiabus z erũt tunc incorruptibilia:impassibilia:clara z agilia.Ista est doctrina certa in setã theologia.Autoritas.Erit lux lune sicut lux solis:z lux solis erit septempliciter sicut lux septẽ dier̃ in die in qua alligauerit dñs vulnus ppli sui z plagam plage eius sanauerit.Isa.xxx.Nota erit septẽpliciter sicut lux septẽ dier̃.s.pme hebdomade mũdi añq̃ hõ peccaret in die. s.iudicij in qua sanabit vulnus mortalitatis z corruptibilitatis z peccabilitatis.Ptz g̃ q; oẽs creature create fuerunt infirme:sed vtus de illo eribat z sanabat oẽs.Ptz thema.Nõ declarãdus est thema motũ.Cũ em̃ dr vt9 de illo eribat nõ solũ vna sz inlte vtutes erbãt de xpo singulr quatuor de q̃bus nuncvolo pdicare q̃ sunt morales:z inter alias pncipales q̃ dicunt̃ cardiales:qr sicut porta z ostiũ volunt̃ in cardine ita alie vtutes z vita hois volutur̃ in his q̃tuor que a xpo erierũt.Auto.Labores huius.s.xpi magnas hñt vtutes.Sobrietatez em̃.i. tẽperantiã z sapiẽtiã.i.prudẽtiã docet z iustitiã z vtutẽ.s.fortitudinis q̃b9 vtilr nihil est in vita hoibus.Sap.viij.Quatuor sunt virtutes cardinales.s.

Temperantia corporalis.
Prudentia intellectualis.
Justitia vniuersalis.
Fortitudo spiritualis.

¶Ex his vtutib9 dõ vocabat xpm dñm vtutũ dicẽs.Dñs vtutũ:nõ dicit dñs virtutis de illo eribat vtus z sanabat oẽs Dico pmo q; a xpo vt9 corporalis tẽperã-

tie exēplariter ipaz seruādo: z doctrinali ter ipam pdicando. Virt⁹ em̄ tēperantie est q̄ in cibo z in potu simus ita tēperati z ordinati q̄ corp⁹ nr̄m nō graueť insirmitate nec alia ebrietate: nec vita peccāmi pmitte. ex excessiuo cibo z potu. Sed recipere debemus necessitatē p sustentatione vite humane: z non debem⁹ nimis onerare stomachū. Istā tēperātiā habēt bestie. Si habeť asinū vel equū si cōmedit z bibit satis: factū est: nō biberet amplius etiā si papa vel rex iuitaret: sz vos non sic ꝛc. O miseri: quid dicetis xp̄o? q̄ bestie sine ratione viuētes seruant temperantiā: z homes nō. Statim postq̄ hō comedit z bibit ad sufficientiā: debet ponu ad os cathena tēperātie: sed hodie homines min⁹ sunt tēperati q̄ bestie. In signū cui⁹ tēperātie de⁹ nō fecit aial tam magnū corpe vt hō: qđ haberet tā punz os. Et ista rōne dicebat xp̄s. Attēdite vo bis ne forte grauenť corda vra i crapula z ebrietate. Luc. xxj. Ecce ista virtus qūo erūt a xp̄o exēplo: q̄ parum comedebat videbať spōsa: nec legiť vnq̄ comedisse carnes: nisi de agno paschali: semp ieiunabat. Etiā de xp̄o erībat ỽtus tēperantie doctrinaliter: q̄ docebat xp̄s dicens. Attēdite ꝛc. Ne forte grauenť. Quilibet patronus siue nauta scit iam q̄tū potest portare nauis sua: nec recipit amplių: q̄ submergereť: z si forte pl⁹ ex cupiditate recipit: oportebit pūcere vel submergi. Nauis est stomach⁹. Iā q̄libet scit quātū sibi necesse est de cibo z potu. Et si vltra recepit pūciet ꝛc. Nōne melių fuisset q̄ fuisset datū paupib⁹ q̄ q̄ submergať ex graui infirmitate z moriať: si inebriať min⁹ valet facere q̄ bestia: q̄ p malā viā scit portare onus suū z homo ebrius p bonā viam nescit portare suam. Ideo dicit xp̄s. Attēdite vobis ne grauenť ꝛc. Et q̄ multi nō attēdut: ideo sunt tot infirmitates oculoz lachrymātiū: nō tm̄ propter xp̄i passionē faciem rubeaz de gutta podagre: dolores dentiū. colica: yliaca z sticica: vltra infirmitatez aie: q̄ psona gulosa cōiter est vel erit luxuriosa. Rō q̄ ille partes viciane sunt ꝛc. Si ergo vultis q̄ filij z filie vestre viuant caste sint abstinentes. Vñ est hodie q̄ tot sunt mali religiosi z clerici: nisi q̄ nō habēt tēperantiā. Magnū miraculū esset sine tēperantia caste viuere. In multis esetis erit infirmitas tam corpis q̄ aie z aniditas appropinquabit vsq̄ ad coleram. Propter crapulā multi obierūt qui aūt abstinēs est adijciet vitā. Eccli. xxxvij. Dicunt phi q̄ plures interfici gula q̄ gladio. In signū huius tpe mortalitatū plures moriūtur de illis qui nō ieunauerūt p ḡdragesimā q̄ de alijs. Scda ỽtus est prudētia intellectualis que est vna ỽtus: que scz in periculis huius mūdi auisat psonā ne cadat in peccata: sicut em̄ tēperantia est necessaria in escis: ita prudētia in periculis. Iā videtis inclinatiōes siue tentationes carnis malas ad pctā: nō idigne mus magistris ad malū sicut ad bonuz Itē quot sunt occasiones mūdi q̄ totus mūdus est occasio peccādi siue in domo siue extra: siue in platea siue in vico. Itē quot sunt tētatiōes diaboli: nec est peior pugna q̄ nō videre inimicū z q̄ ipse videat te: ergo necessaria est ỽtus prudentie: vt in istis periculis auisemur: q̄ sicut ouis defendiť in deserto per pastorez ne a lupis deuoreť. Ita de nobis qui sum⁹ oues xp̄i pastoris dicentis. Ego sum pastor bonus: q̄ ponit ꝛc. Jo. x. Et sum⁹ in deserto huius mūdi: ne q̄ deuoremur a lupis infernalib⁹ necessaria est nobis ỽt⁹ prudentie: ne diabolus aliqua bona sitti tudine decipiat nos. De ista sititudinē dicebat chust⁹. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoz. Estote ergo prudētes sicut serpentes z simplices sicut colūbe ꝛc. Mat. x. In psonā discipuloz ỽbi hoc ỽbū xp̄ianus. Nota estote prudentes sicut serpentes. Quedā species serpentis est q̄ ỽ aspis: z sūt isti serpētes talis conditionis q̄ valēt multū p tyriaca q̄ non pñt capi nisi icanteť. Sunt ēt certa ỽba que qñ audit non pōt fugere. Iō qñ ipsa videt venatorē seu incantatorē si potest fugere fugit: alias ponit vnā aurē super lapidē vnū: z cauda claudit aliā ne audiat vocē incantantis. Hoc dicūt naturales ꝛc. Autor. biblie ỽ in ps. Si vere vtiq̄ ꝛc. furor illis. i. prudētia xp̄ianis. s. ỽ esse sm̄ sititudinē serpentis: sicut aspidis surde z obturātis aures suas. Que nō exaudiet vocē incantantiū: z venefici incātantis sapiēter. ps. lvij. Dicit xp̄s q̄

ta faciam⁹ nos q̄ sumus in medio lupo
rū infernaliū. Ad practicā: qñ demon in
cātator vel aliqua mala psona vult nos
inclinare ad pctm̄ tu aspis ponas aurē
vnā sup lapidē: de quo apls. j. ad Cor.
x. Petra aūt erat xps: z cū cauda. s. mor-
te: claudas aliā: Caput vite hois ē nati-
uitas: cauda, ꝙo mors. Domē em̄ auris
sup lapidē xp̄m cogitādo: ei⁹ vitā: z clau
dē alia cauda cogitādo mortē propriaz
Uerbigratia. Uos sentitis incantatorez
diabolū qz ois mala cogitatio est a dia
bolo. Quādo em̄ tu cogitas: z nunquid
tu es ita bonus potēs ꝛc. sicut talis qui
iam fuit incarceratus vel infirmatus ꝛc.
Ideo ingeras te omnino ꝛc. Ecce incāta-
tio diaboli vt recipias regimen z facias
iniustitias z furta ꝛc. vt tandē suspenda
ris in furca inferni. Talis cogitatio vt
hō ascendat ꝛc. a diabolo est: ponas au-
rē super lapidē, xp̄m. Cogita qz xps qui
est dñs olim in hoc mūdo: noluit habere
dominium nec regimē: imo alijs voluit
seruire. Filius hois nō venit ministrari
sed ministrare. Mat. xx. Sed dic in corde
tuo: ego qui nescio regere psonam z do-
mū meā: volo regere alios ꝛc. Et cū cau-
da. s. cogitādo mortē in qua opz reddere
rationē deo de regimine ꝛc. Si ita cogi-
tas audacter: nō curabis de regimine im
mo fugies. Idez de mulieribus qñ dicit
cogitatio. Et nunq̄d tu portasti ita mag-
nā dotē vt talis: z illa iam bis fuit idu
ta de nouo ꝛc. Itē talis est dña: qz in do
mo nihil fit nisi vt ipsa vult: z ita posses
tu facere. Incātator vult nos cape. Ideo
vt serpēs ponas aurē sup lapidē: cogita
ornatum xp̄i z ꝙginis marie. Xps em̄ tri
ginta annis portauit vnā tunicā: z vos
in quolibet festo vel anno vultis indui
de nouo. Et si vir dicet. Non habeo ꝛc. nō
nulle dicunt. O qūo facitis mihi: pcure-
tis vt habeatis: z oportebit facere vsurā
furta z rapinas. Itez virgo maria de ge-
nere dauid qñ beata anna faciebat sibi
vestes p̄ciosas nolebat portare: nisi ꝓ tāti
intra domū amore mīis. Item cogita in
morte qñ petes paradisum dicens. Dñe
ego sum creatura xp̄iana vra ꝛc. Dicet
xps. Non es creatura mea. Ego feci te
brunā z fuscā: z tu fecisti te albā artificia
liter. Idē de indumētis. Nam dicet. Ma-
ter mea ibat simplr tu: volebas esse dña
z mater mea humilis z obediēs erat tu
ꝙo elata z superba. Si ista cogitatis incā
tator nō decipiet vos. Itē de auaricia qñ
dicit cogitatio. Si tu vis viuere de tuis
possessionibus vel redditibus aut labo-
rib⁹: congregabis. de quo ergo maritabis
filias tuas z hereditabis filios. Jō si vel
les mutuare. x. florenos p. xij. vel emere
ad vantagiū p minori p̄cio: vel vendere
pluris ꝓpter dilationē vel anticipatio-
nē solutionis posses habere bona p hoc
ctis. Ista sunt ꝙba incātatoris. Jō sup
lapidē xp̄m cogita: qui nō volut habe
nec vnū denariū: nec domū: nec cellā. Si
vos vultis cōgregare ꝛc. Bonā hereditā
tem dimittit filijs qui eos dimittit bñ me
ritos: nō faciatis vsuras p filijs: alias
cū eis ibitis ad infernū. Itē cogita mor-
tē dicendo qñ moriar hodie vel cras q̄d
ducā mecū: nudus vadam coā xp̄o. Si
nō decipiet vos incātator. Idem de pec
cato luxurie. O quot incāt anē pctō lux
rie qñ ds: talis diligit vos z mittit vobis
hoc: z vellet secrete loq̄ vobiscū ꝛc. vel qñ
cogitatio dicit. O qualis delectatio esset
cū tali ꝛc. sed ponā aurē sup lapidē xp̄m
castissimū. Itez cogita quid in morte fit
de luxuriosis qñ aia luxuriosi egredit
de corpe: statim a diabolo ducē ad infer
nū: nec pōt mori. Item de peccato ire: qñ
dicit cogitatio qz vindices te de inimico
tuo ꝛc. ponas aurē sup lapidē xp̄z qz no-
luit se vindicare: nec pmisit vt p̄ vindi
caret: imo dixit. Pater dimitte illis: non
em̄ sciūt q̄d faciūt. Luc. xxiij. Itez cogi
ta in morte quid fit de vindicatiuis q̄ no
lūt parcere inimicis nec loqui ꝛc. Tales
vadūt ad infernuz. Pater meus celestis
tradet vos tortoribus si non remiseritis
vnusquisq̄ fratri suo de cordib⁹ vestris.
Mat. xviij. Ecce dicit. Ego mitto vos in
medio lupoz ꝛc. Uirt⁹ de illo exibat ꝛc.
Tertia virtus est iustitia vniuersalis: q̄
est qñ homo vniuersaliter z generaliter red
dit alteri qđ suū est. Justitia est virt⁹ vni
cuiq̄ qđ suum est tribuēs. Nō quare ista
virtus est necessaria: q: homo est animal so
ciale per naturā. Si oēs solitarie viue
rent nō tenerent ad ordinādā se cū alijs
sed soluz in se vt heremite. Sed q: habe
mus cū alijs simul cōuenire opz nō solū

ordinare nos si etiã cũ alijs reddẽdo vni cuiq; qđ suũ est: z ista est iustitia. Primo deo debem⁹ dare qđ suũ est. s. credentiaz in corde z obedientiã in opere: credere firmiter articulos fidei: z ad hoc necessariũ est scire. Credo z discere quolibet die mane z sero. Sed hoc non sufficit. Jõ reqritur obedientia in opere seruando mandata: qz nullus rex esset contẽtus de credentia subditoꝝ sine obediẽtia. Secũdo ad dños tẽporales habere debemus fidelitatem z subiectionẽ z loqui de eis õbe mus cũ honore ꝛc. Tertio plãtis reuerẽtiam tenemur reddere z honorẽ z deuotionem soluere decimas: primitias ꝛc. Quarto reddere debemus parentib⁹ reuerentiã in corde nõ despiciẽdo in ore reuerentialiter loquẽdo in opere eis subueniendo si indigẽt. Quinto reddere debemus filijs disciplinã z institutionẽ: z nõ sufficit eis dare cibũ z vestitum: sed etiaz dare debetis eis institutionẽ vt oret deũ qz nõ mentiant: nec furent: nec iurẽt: z sic de alijs. Sexto diuites debent reddere paupib⁹ elemosynã z miaz: pauper diuitib⁹ in oronib⁹ recõpensam: sani infirmis puluũ. Amicis amicitiã inimicis patientiã. Mortuis reddere õbem⁹ qđ tenemur vt eoꝝ ꝓleamus vitias intẽtiones z voluntates. Jsta ẽ iustitia vniuersalis. Jsta fetus erit a xp̃o exẽplariter z doctrinaliter Reddite oib⁹ debita ꝛc. ad ro. xiij. Quarta virt⁹ est fortitudo spũalis. Ecce optima ordiatio fructũ. Tẽpantia ordiat hoiez in psperis. Prudẽtia in periculis. Justitia in proximis. Fortitudo aũt in aduersis Non intelligit de fortitudine corpali de qua homo nõ debet se appreciare: qz bestie habent maiorẽ fortitudinem. Se de ista fortitudine de qua dixit dauid i põ. lxij. Fortitudinẽ meã ad te custodiam: quia deus susceptor meus es ꝛc. Dicatur de fortitudie dauid corporali: de qua. j. Reg. xvij. Qz puer existens interfecit leonẽ z vrsum. Nã z leonẽ z vrsum interfeci ego seruus tuus. Tñ de ista fortitudine non apparabat: sz de spirituali. quia resistebat tentationibus: qui non pmittebat se vinci. Dicat qũo inuenit saul persecutorẽ suũ dormientem: z dixit sibi abysai. Interfice inimicuz tuum ꝛc. z nolnit extẽdere manus in xp̃m dñi. Jdeo dicit. Fortitudinem meã ad te custodiã: quia deus susceptor meus es ꝛc. Talis fortitudo est virt⁹ sciẽdi: sustinere tribulationes aduersitates sciẽdi: sustinere pniam bonam vitam. Fortitudo est incipere bonã vitam: z continuare z pficere. Ecce quare dicebat thema. Virtus de illo eribat: z sanabat omnes.

¶ Dñica. xj. post trinitatem. Sermo. j.

OMnis qui se exaltat humiliabitur. z qui se humiliat exaltabit. Luce. xviij. Ser. noster erit de sancto euã. huius dominice. Si placet deo habebimus multas bonas doctrias intellectuales z morales: sz qz nulla doctrina hz virtutẽ nec efficaciã in aiaꝝ ꝓfectionẽ: nec pctoꝝ correctionẽ sine gr̃a dei. Jdeo salutetur virgo maria ꝛc. In sancto euangelio hodierno christus docet nos habere tria multa necessaria ad saluationem.

Primo docet nos vitare superbiam z presumptionem.

Scõo obseruare deuotã orationem.

Tertio sperare iustam retributionẽ. De scõo loquit thema. Omis q̃ se exaltat humiliabit. Not. q̃ se exaltat: qz si alicꝫ a deo exaltat in hoc mũdo: nõ hũiliabit immo etiam exaltabitur in alio mũdo. Sed qñ hõ exaltat semetipm per hypocrisim fictiones seu prelationes ꝛc. deus humiliat talẽ in hoc mundo z magis in alio: quia dicit scriptura. Saudiũ hypocrite ad instar puncti. Job. xx. Dico primo qz xp̃s docet nos vitare supbiaz z p̃sumptionẽ: ne ex bonis tẽpalibus vl naturalibus vel psonalibus vel spũalib⁹ presumptuose nos extollamus. Hoc ostendit xp̃s de quodã hoie qui habebat multa bona tẽpalia naturalia ꝛc. et faciebat multa opera de genere bonoꝝ: sz in corde supbiebat despiciendo oẽs alios de quo dicit qz nõ fuit iustificatus sz condẽnatus ꝓpter suam supbiam z presumptionez. De quo dicit euangeliũ. Phariseus aũt stãs dicebat. Deꝰ gratias ago tibi qz nõ sum sicut ceteri hoiz raptores iniusti: adulteri: velut etiã h̃ publican⁹. Jeiuno bis in sabbato: decimas do omnium que possideo. Ecce superbia z presumptio cũ dicit. Nõ sum sicut ceteri hõ

minū raptores: vt dñi tpales: nec aliena rapio p furta vt vasalli ⁊ paupes: nec p vsuras vt vsurarij vocādo vsuras cēsus falso nole: nec p fraudes vt mercatores falsi: sz dñe ego sum misericors: decimas do oim q̄ possideo. Nō solū de pane vino oleo: sed ēt de mētha: salnia ⁊ de caulib⁹ O fatue. Ecce supbia ⁊ p̄sumptio. Scdo dicit. Non sum sicut ceteri hoim iniusti. Aliqui sunt iniusti dando falsam sniaz rel innocētes condēnando: nō respiciendo sniaz vel iustitiā: sed salariū. Itē alij sunt iniusti false ꝓcurando in causis: tigia dilatādo. Itē alij sunt iusti merce dē ⁊ salaria retinēdo vel debita negādo ⁊ de istis iniustitijs se iactanter excusabat iste. Itē q̄ nō erat homicida vl̄ diffamator. O stulte: qūo ostēdis tuā supbiā; ⁊ p̄sumptionē. Tertio. qr nō sum sicut ceteri hoim adulteri. Not. q̄d est adulterū. ō vt viuā caste: ieiuno bis in sabbato. i. in hebdomada. Nō ego sum talis vt hic ribaldus publicanus. O de isto stulto attēde qr condēnatus descendit in domū suā. Jō si nolumus ꝯdēnari. de nullo bono habeam⁹ supbiā ⁊ p̄sūptionē. De hoc dat talis declaratio. Ponat⁹ cas⁹ q̄ aliq̄s paup hō mutuo recipiat a diuite mille florēos: tali ꝓditiōe q̄ q̄libet anno teneat dare diuti centū florenos censuales sub pena mortis: ⁊ q̄cūq; voluerit dimes forte principalē teneat reddere sibi etiā sub pena mortis. Si talis paup hō vellet se iactare ⁊ supbire dicēdo. O qūo sum diues ꝛc. nūq̄d esset hic stultitia? imo qr cū tāto onere hz illas pecunias q̄ nō est gaudendū: sz potiꝰ flendū ⁊ timendū. Ita est ō nobis. Nā oia bona q̄ habem⁹ siue tpalia siue naturalia ꝛc. nō sunt nobis data ꝓprie: sed sunt a xp̄o diuite mutuata: qr sibi habem⁹ de oib⁹ dare vsurā bonā sub pena mortis eterne. Primo de bonis terrenis si habet⁹ cāpos: vineas: ⁊ possessiones alias: oia ista sunt vobis a diuite xp̄o nō data sed mutuata: qr de oibus vsq; ad vltimū obolū habetis sibi reddere computū qūo habuistis: ꝓserua istis: qualiter erp̄ēdistis: q̄ vos non estis dñs sz xp̄s. Dauid. Dñi est terra ⁊ plenitudo eiꝰ orbis terrarū ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Vos aūt diuites solū estis dispēsatores. Sic nos existimet hoīo vt ministros xp̄i ⁊ dispensatores. s. ad Cor. iiij. Et loquit apl̄s in persona diuitū sub pena mortis diuites tenent ad vsuras. s. opa mie ⁊ pietatis: nō solū semel i anno: sed quolibet die: nec cōtentat xp̄s de sorte principali. Modo dic qūo es diues: quot pecunias habes cū ita sis oneratus? ꝛc. Ptz stultitia diuitū: qr ola mutuo receperunt. Auc. homo quidā peregre pficiscēs ꝛc. Mat. xxv. Et loquit xp̄s de se. Dicat hystoria. Dixit xp̄s illi q̄ nichil fuit lucrat⁹. Serue male ⁊ piger oportuit te pecuniā meam ꝓmittere nūmularijs: ⁊ ego veniēs recepissem vtiq; quod meū est cū vsuris. Loquit hic xp̄s similitudinarie. Mat. xxv. ⁊ Luc. xix. Nolite igit vos appreciari de diuitijs ⁊ possessionibus ⁊ hmōi: sz semp timete dicēdo. O miser: ⁊ q̄ntum debeo ꝛc. ideo Jaco. v. Agite nūc diuites plorate vlulātes in miserijs vestris q̄ aduenient vobis. Nec ēt est sup biendū de bonis p̄sonalib⁹ seu essentialibus: vt de ingenio: de subtilitate intellectus: nec auisamentis mundanis: nec de sapiētia: nec de eloquētia: nec de pulchritudine: fortitudine: sanitate: hmōi. qr totū ē nobis hoc a deo mutuatū: ⁊ de oib⁹ bonā habere vult vsurā. Sz vtinaz subtilitas intellect⁹ non sit aliqui⁹ causa dānationis intellectu male vtentib⁹ Dicatur breuiter hystoria illi⁹ ceci quem xp̄s sanauit. Joā. xix. Cui dixit xp̄s. Tu credis i filiū dei? Rñdit ille. Quis ē dñe vt credā in eū? Rñdit Jesus. Qui loquit tecū ipe est. At ille ait. Credo dñe. Et p cidēs adorauit eū: ⁊ dixit ei Jesus. In iudiciū ego in hunc mundū veni: vt qui non vidēt videāt: ⁊ q̄ vidēt ceci fiant. Et dicēbāt pharisei. Nunq̄d ⁊ nos ceci sumus? Dixit eis Jesus. Si ceci essetis non haberetis pctm̄. Nūc vo dicitis: qr videmus pctm̄ vr̄m manet. s. infidelitatis: hoc dicebat xp̄s: qr ille ceci⁹ rudis ⁊ ignoās vno miraculo illuminat⁹ adorauit xp̄m. Sz pharisei p̄sumptuosi ⁊ subtiles faciendo rōnes suas: ceciderūt in fatuitates. Dauci sunt subtiles intellectu q̄ sint vere fideles: qr suo intellectu volūt cōprehendere ea que fidei sunt. Dicatur qūo est stultitia lumine intellectus velle comprehendere articulos fidei. Exēplo illi⁹ q̄ lumine candele volebat ꝓbare ducatos all:

ros florenos flozēte ⁊c. Usura quā: deꝰ vult de intellectu est simplex credētia. De volūtate amoꝛe: de memoꝛia suoꝝ opeꝝ recordatiōne: de eloquētia, primi subuē tionē. Sed cōiter loquētes male: moꝛiū: tur sine lingua ⁊ sine confessione. De cor pore vult deꝰ usurā pnie ieiunioꝝ ⁊c. Ec ce usuras q̄s deꝰ vult ꝺ bonis ꝓsonalibꝰ sub pena moꝛtis. Dico vobis q̄ nisi peni: tiā egeritis: oēs simul pibitis. Lu. xiij. Itē de bonis spūalibꝰ vult deꝰ usurā. ſ. de fide: spe: charitate: ꝺ prudētia iustitia fortitudie: ⁊ tēpantia ⁊c. vult deꝰ pmuta tionē ⁊ multiplicationē bonoꝝ operū et meritoꝝ. Oi aūt cui multū datū est: multū q̄rēt ab eo: ⁊ cui pmodauerūt multū: plꝰ petēt ab eo. Lu. xij. Not. datū. i. accōmo: datū: vt declaraꝛ cū ꝺr: ⁊ cui pmodauerit multū. Dico ſcꝺo q̄ xp̄s docet nos ꝓsere rare. Deuotā oꝛōnē: q: oratio est mediū p q̄ opz nos habere oē bonū. Ad hoc pro bandū detur ſilitudo de aliq̄ fonte a q̄ ſi vultꝫ in vestro oꝛto venire aquā opz po nere canale ⁊c. Ffōs oim bonoꝝ est in ce lo. Omne datū optimū: ⁊ omne bonū pfe ctum desurſum est descendēs a patre lu: minuꝫ. i. angeloꝝ. Jaco. j. De isto fonte Eccl. j. Fons sapie verbū dei in excelſis. Et qualibet nostrū indiget aqua gr̄e de isto fonte in oꝛto aie ⁊ coꝛpis. Jō necessa rium est canale oꝛōnis cui⁹ pes est i oꝛe. ⁊ caput in celo ꝙ cōtēplationē vel cogita tionē. Ecce rō oꝛonis. Jsta oratione ostē dit xp̄s nobis ꝙ vnū hoiem de quo dicit euāgeliū. Publicanꝰ át a lōge stās nole bat oculos i celū leuare: ſꝫ pcutiebat pe ctus suū di. Deꝰ ꝓpicius: ꝙſꝫ in domuꝫ suā. Ne a lōge stās: q: cogitās sua magna pcā nō putabat se esse dignū intrare tēp̄lū dñi: nec audebat respicere celū cogi: tās q̄ est camera dei quē tm̄ offenderat Sp̄icebat ira se. Sufficit mihi ista gr̄a q̄ mihi deꝰ remittat pcā mea. ito dicebat Deꝰ ꝓpicꝰ esto mihi pcōri: q: nesciebat vī. nec Ame. ma. Et sequī. Descendit hic iustificat⁹ i domū suā. Et q̄sta est ꝗt⁹ deuote oꝛonis ℏ modicū est speculandū Ille publicanus quē xp̄s laudat serua: uit tria i oꝛone sua. ſ. timoꝛē reuerētialē verecundiā intellectualē ⁊ ꝙtritionē cor: dialē. Primū ꝙtr cū dicit a lōge stās: q: timoꝛe reuerētie non audebat intrare tē plū dñi nō se reputās dignū ⁊c. Not. ℏ ꝗ illos q̄ nimis accedūt ad altare ⁊ se ap: podiātes. Itē de plamēt cū mūeribꝰ i ec clia: vbi tractant mr̄imonia clandestina. Dicaꝫ miraculū q̄ hr̄ i biblia. ℏ. Re. vj. ℔ oza q̄ extacta arce subito fuit moꝛtuꝰ iz tāgeret arcā bona intētiōe ⁊ cū timoꝛe reuerētiali. Judei assignāt rōnē eiꝰ moꝛ: tis: q: illa nocte dormierat cū vxoꝛe sua iz vir cū vxoꝛe sua possit dormire sine pec cato: imo ⁊ meritoꝛie: nō tñ decet post ta lē actū cōicare vel ad cōionē eucharistie accedere. vt hr̄ de ꝑse. di. ij. Quis hō añ sa crā cōionē a ꝓpria vxoꝛe abstinere ꝺz tri bus: q̄nq; q̄nq; aut sex: aut septē dieb⁹ Nō ē ꝓceptū ſz ꝓsiliū. vt ptz. xxxiij. q. iiij. Uir cū ꝓpria vxoꝛe. vbi dicit Hie. Si vxꝛ vxoꝛe solū ex libidine: oīno abstinere ꝺz Et nunq̄d maioꝝ dignitatis est altare ⁊ eccla xp̄i vbi ꝓficit coꝛpus xp̄i q̄ arca moyſi⁹ Jō auſe ⁊ros: ⁊ in oꝛone vestra sitis lōge ab altari: q: ex illa humilitate oꝛo vr̄a magis a deo exaudiet. Jō ꝺō di cit de se. Ego aūt i multitudine mie tue. introibo ī domū tuā: adorabo ad tēplū scīm tuū in timoꝛe tuo. ps. v. Jō ꝓcepit deus. Quisquis exterꝝ. i. non sacerdo tū accesserit ad altare. ſ. occidet. Nūe. j. Jō in oꝛone requirīt timoꝛ reuerētialis. Scꝺo requirit verecūdia intellectualis. Hoc ostēdit cuꝝ ꝺr. Nolebat nec oculos ad celū leuare. Jta ꝺbem⁹ nos facere ⁊c. Declaraꝛ per ſimilitudinē de filio qui vi dēte patre fecit aliquā insolentiā: ꝓpter q̄ ex verecūdia nō audet respicere patrē i facie. Dicas tu xp̄iane feciſti ne vnq̄ in solētias ⁊ rivaldarias coꝝ p̄ſe tuo iesu xp̄o ⁊ matre virgine maria: videntibus oia taꝫ bona q̄ mala q̄ tu facis. Oia nu da ⁊ aperta sunt oculis eiꝰ: ad quē nobꝫ sermo est. ſ. in oratiōe. ad heb. iiij. Jō er verecūdia inclina caput tuū in oratione qꝝ talis humilitas multū placet xp̄o. Jō Esdras in oratiōe sua dicebat. Deꝰ me⁹ confundor ⁊ erubesco: leuare facē meā ad te. Nā: q̄m iniq̄tates nostre multiplicate sunt sup caput nr̄m: ⁊ delicta nr̄a creue: runt vsq; ad celū. i. Esdre. ix. Tertio req̄ri: tur ꝙtritio cordialis cū ꝺr: q̄ percutiebat pectus suū di. Deus ꝓpicius esto mihi pcōri. Est hic questio. Certū est q̄ per q̄n q̄ sensus coꝛpis ⁊ p oia mēbra eius pec

camus quare nō percutiamus oculos nec aures: imo p̄cutere eēt ridiculū nec xp̄s dicit q̄ publican⁹ p̄cuteret aures nec ocu los ꝛc. ſz pect⁹ ſuū: ⁊ de hoc laudat a xp̄o Ad hoc dicat de mala arbore de qua nō ſufficit ſcindere ramos: ſz req̄rit eradica tio. Mō radix oim malor⁹ ⁊ peccator⁹ eſt cor: ſenſus aūt ⁊ mēbra corpis rami ſūt: q̄ illuc vadit oculꝰ ⁊ ligua ꝛc. iuxta illō Ubi eſt theſaurus tuus: ibi eſt ⁊ cor tuū. Mat. vi. Jō xp̄s. mat. xv. De corde exeūt cogitatiōes male: homicidia adulteria: fornicatiōes: furta: falſa teſtimōia: blaſ phemie ꝛc. Jō ad radicē ponit ſecuꝝ p̄cutiēdo pect⁹: p̄cutit ⁊t alia ties os q̄ ex a būdātia cordis os loq̄t. mat. xij. Jō bon⁹ mod⁹ ē illor⁹ q̄ poſt corpis xp̄i eleuatio nē p̄cutiūt pect⁹ ⁊ os q̄ſi dicētes. Mne of fendi vos corde ⁊ ore q̄ p me fuiſtis i cru ce eleuat⁹. Ecce tres bone cōditiōes ora tionis recipiat ⁊ teneatis eas. Dico ter tio q̄ oſtendit xp̄s nobis ſperare iuſtā re tributionem q̄ ipe eſt iuſtus iudex: hoc oſtendit cū dicit. Qis q̄ ſe exaltat ꝛc. q̄ō eſt thema. Not. qis q̄ ſe exaltat. ſ. vane. nō exaltat a deo vl papa vl rege ꝛc. Sed ipſe ſi ingerit ad dignitatē p̄lationis ſeu officia ſuſtinēda ⁊ regimē cōitatis. Cū tñ coactus deberet ad dicta officia ſuſcipiē da accedere dicēdo. O miſer neſcio rege re nec me nec mea quo potero regere tot ⁊ tātos? Sz ſi papa vel rex vel cōitas ex altat te. recipias ꝛc. etiā cū timore: quaſi dicēdo deo. Mne vos inuabitis me. Sed q̄ñ tu ingeris te ⁊ rogas p amico tuo in ſufficiēti. ⁊ laboras p eo quē tu ſcis q̄nō ſufficit ad regendū domū ſuā ꝛc. de⁹ hu miliabit te. Pz rō quare hodie tot regna cōitates: ville ⁊ caſtra deſtructa ſunt et ſubuerſa: q̄ quilibz vult regimē ꝛc. Et q̄ñ bona cōitatis veniūt in poſſe taliū. ve de iſtis ꝛc. Et ſic deſtruunt ciuitates. Dicat practica ō iſta exaltatiōe ⁊ humiliatiōe: De q̄ſtione iſta diſputatiōe vel p̄tētione que fuit inter ap̄los. Mat. xviij. dicentes xp̄o. Quiſ putas maior eſt i regno celor⁹ Mat. ix. dicit q̄ diſputabāt quis eor⁹ maior eſſet. Lu. xxij. ō. Facta eſt cōtētio inter eos q̄s eor⁹ videret eſſe maior. Con cordat ſic. Cū aūt xp̄s circa tempus paſ ſionis ſue veniret hierlim: diſcipuli ſui ſe quebant cū retro ⁊ inter ſe p̄tēdere ince perūt q̄s eor⁹ eſſet maior in regno celor⁹. Et ſic iceperūt diſputare. ſ. aſſignādo rō nes. Nōne ego ero maior ō btūs petrus prio in regno celor⁹ q: xp̄s iā me fecit vi carū ſuū ⁊ p̄latū vr̄m di. Tu vocaberis cephas. Andreas dixit. Petre: ⁊ q̄s fuit prio diſcipl⁹ xp̄i: nunq̄d ego? ꝛduxi te ad xp̄m. Ecce p̄tētio: q: nō p̄cordabāt in diſ putatiōe: q: aſſignabāt rōnes. Joannes rndit. Uos eſtis carnales ⁊ habuiſtis vo res ⁊ filios: ego q̄ ſum ꝟgo ero maior. Ja cob⁹ et⁹ fr̄ rndit dicēs. Joannes: nunq̄d ego ſum maior te? ⁊ nūq̄d mater nr̄a p̄ tūt de extraz p me? ꝛc. Jacob⁹ Symon ⁊ Thadeus filij marie cleophe q̄ ſcō ſuū genita poſt virginē mariā dixerūt q̄ ipſi crāt xp̄o p̄pinquiores ꝛc. Matheus rn dit. O vos: q̄d dimiſiſtis p xp̄o? ynū rete vile ⁊ nauiculā ꝛc. ſed ego qui tm̄ dimiſi ero maior. Et philipp⁹ dixit. Et nunq̄d ego ſum prim⁹ quē xp̄s ore ſuo vocauit. Jo. j. Ueni ⁊ ſequere me. iō ꝛc. Bartholo meus de quo ō q̄ eſt de genere regali di xit. Uos filij piſcator⁹ eſtis: ſed ego ſum nobilis iō debeo eſſe maior. Sz thomas dixit. Ego q̄ ſum abyſſus ſcīe rie ero ma ior vos eſtis ignorātes. quid ſcitis vos? Nōne ſapiētes debēt p̄cedere ⁊ p̄mi eſſe? Judas dixit. Nōne ego ſū maior. Uide mus ō quo p̄fidit plus xp̄s. quē fecit pro curator⁹? Nōne me? Nō poteſtis comede re niſi p manus meas: iō ego ero maior Et ſic ibant cōtendendo ⁊ diſputando. O quo debebat dicere xp̄s. O ſtulti ꝛc. Di cit Marcus q̄ venerūt ad dñm. Et xp̄s ſe dit in ſcanno ⁊ vocauit eos di. De quo tractabat ſz i via? Ipſi aūt ex verecundia nō audebāt dicere: licet ipſe ſciret. Jō di cit Matheꝰ q̄ acceſſerūt ad eū dicentes. De iſta materia tractabamus. Quiſpu tas maior ē in regno celor⁹? O dixit xp̄s. Bona materia eſt iſta ⁊ ſubtilis: ⁊ q̄d de termiaſtis? ⁊ ipſi verecūdabant. Tūc di xit xp̄s. petre: pro tua maiorit̄ allega ſti q: p̄lat⁹es ꝛc. Eſt ne iſta rō bona. Nū q̄d p̄lati ſunt i maiori periculo q̄ alij? multi p̄lati damnāt: quia male ſe ha bent. Tu Andrea allegaſti q̄ fuiſti pri mus ꝛc. Et nunq̄d audiuiſti me dicentē. in quodā ſermone q̄ erūt primi nouiſſi mi: ⁊ nouiſſimi primi. Matthei. xx. Tu Joannes allegaſti virginitatem. Et nū

quid Adam ⁊ eua virgines expulsi fuerunt de paradiso terrestri. Tu iacobe allegasti primogenituram. Etiñ̃q̃d Cain primogenit⁹ fide fuit reprobat⁹ ⁊ cõdẽnatus. Itẽ idem de Esau primogenito Isaac. Et vos Jacob⁹ Symon ⁊ Thadee allegastis q̃ essi filij secunde geniture ⁊c. Et ne satis quia caro ⁊ sanguis regnũ dei non possidebunt. ita de aliis. Et tũc apli dixerũt xp̃o: ergo dñe determinetis q̃stionem nobis. Dicit matheꝰ q̃ xp̃s re perit vnũ puerũ: ⁊ vocauit eũ q̃ erat sex vel septẽ annoꝝ: ⁊ dr q̃ fuit b̃tus Martialis. quez statuit in medio apl̃oꝝ. ⁊ puer erat totꝰ timid⁹. Jam videtis q̃ñ vn⁹ puer vocat a magno dño quãtũ timet ⁊ hũiliat se. Et dicit xp̃s. Quicũq; humiliauerit se sicut puꝰ iste hic maior est in regno celoꝝ. Mat. xviij. Modo speculãdo. Nota magnã xp̃i miam q̃ maioritatẽ ⁊ p̃eminentiã regni celoꝝ cõstituit in hoc q̃ q̃libz põt habere si vult. s. hũilitatẽ quã q̃libz põt habere etiã magni dñi p̃lati: q̃ quãto maius onꝰ portãt: tãto debẽt esse hũiliores: sicut arbor q̃sto plꝰ pomis onerat tãto plus ⁊ pfundꝰ inclinat. Insuper in medio quanto magis onus portat tanto magis ad terrã inclinat. Sic sani ⁊ infirmi. diuites ⁊ paupes quanto humiliores fiunt: tãto plus ascẽdũt i regnũ Si ergo xp̃s ꝓstituisset maioritatẽ regni celoꝝ in dño tpali. q̃d fecissent subiecti in p̃latione: q̃d de simplicib⁹: si in ẏgnitate: scia: diuitijs. pegrinationib⁹. q̃d esset de aliis: sed cõstituit in humilitate. Ideo dicit scriptura. s. Pet. v. Humiliamini igitur sub potẽti manu dei q̃ totuz mũdũ ꝓhẽdit: ⁊ q̃n aliq̃s vult se exaltare: deꝰ hũiliat ip̃m. Et q̃n aliq̃s se humiliat: deꝰ manu sua recipiẽs eũ exaltat ip̃m. Ergo ois q̃ se exaltat humiliabitur ⁊ qui se humiliat exaltabitur.

Sermo de mortuis secundus de eodem euangelio dñice. xj.

Non sum sicut ceteri hominum. Luc. xviij. Sermo noster erit de conditionibus ⁊ proprietatibus animarum in purgatorio existentiũ. Credo q̃ erit materia vtilis ad auisandũ: q̃ nisi sufficiens q̃ñ scit penã debet corrigere ⁊ emendare vitã suã ⁊ parare se. Saluetur ẏgo maria. Pro declaratione brevis huiꝰ ẏbi sim intellectum quẽ volo tractare: ⁊ introductiõe materie p̃dicande: sciẽdũ: q̃ experientia docet ad oculuz q̃ in hoc mundo sũt q̃ sunt diuersa regna patricie ciuitates ⁊ cõitates: ita sunt diuerse cõditiões hoim ⁊ ꝓpietates. Naz aliã cõditionẽ hñt anglici: aliam gallici aliã hyspani: ⁊ aliã cathalani ⁊c. q̃ sic diuersitates terraꝝ ⁊ regnoum gẽtes recipiũt ꝓpietates ⁊ conditiones. Non solũ hoies: sed etiã iumẽta: fructꝰ et aqua ⁊ aer hoc aũt ẏz sit certũ ⁊ claruz: sadhuc tñ habemꝰ testimoniũ de sacra scriptura Notet brevis historia de Jacob recedente de terra chanaã: eunti q̃ñ mesopotamiaz ad terrã valde distantẽ ad domuz Laban q̃ habebat duas filias ẏginees, ⁊ Jacob philocaptꝰ de scõa genita petijt eã habere in vroꝛez. Qui rñdit. Nõ est in loco nr̃o cõsuetudinis vt iunioriẽ añ tradamus ad nuptias. Sen. xxix. Fiat g̃ ratio p locũ a minori: si in hoc mũdo ẽ tanta diuersitas gentiũ ⁊c. sic diuersitates terraꝝ vt dictum est. Bñ ergo diuersitas dz esse inter gentes istiꝰ mũdi ⁊ alterius Nõ q̃libz aia a corpe separata põt dicere. Nõ sum sicut ceteri hoim. s. huius mũdi in conditionibus. Mutaui enim conditiones ⁊ proprietates. Patet thema. Inuenio q̃ anime purgatorij hab̃ẽt quattuor conditiones a nobis valde diuersas q̃s diu sumus in hoc mundo.

Prima est stabilitas in gratia.
Secunda securitas de gloria.
Tertia acerbitas de pena.
Quarta paupertas nimia.

Istas p̃trarias ꝓditiões hz aia i purgatorio a nobꝭ diuersas. Nõ q̃libz põt dicere thema. Nõ sum sicut ceteri hominũ. ¶Dico primo ⁊c. scz stabilitas i gr̃a quã nõ possunt pdere. Nõ credatis q̃ in purgatorio sit aliq̃s homo vel aliqua intellectualis creatura: nec intrat ibi nisi sit in gr̃a dei. Nõ intrant eo demones: sz soluz anime penitentiũ qui in hoc mũdo non cõpleuerũt pniam cõdignam. sed in morte fuerũt ꝓfessi: ⁊ parum contriti remiserunt iniurias inimicis ⁊ restituerunt ⁊c. Tales in purgatorio complẽt residuz. Hic est doctrina cõis doctorũ: Uñ auto-

ritas. Dauid q̄ de hoc fecit vnū psalmuz Miam z iudiciū cantabo tibi dñe. Nota Miam: qr magna est dei mia: qr nō solū hic: sed etiā in alio mūdo dat petōibus locū pnie. Nota iudiciū: qr illa punitio in purgatorio strictissime fit: vt patebit i tertia parte. In eodē ps. dicit Dō. in pso na dei. Nō habitabit i medio dom⁹ mee q̄ facit supbiā. ps. c. Nota cū dicit in medio dom⁹ mee. Dom⁹ dei est tot⁹ mūdus nos sum⁹ in paumēto: camere sunt in celo. Tota vniuersitas creaturaruz est dom⁹ dei. Baruch. iij. O israel q̄s magna ē dom⁹ dei zc. Magn⁹ z ingens ⁊ non hz finem: excelsus z imensus. Nota locus possessionis. Deus eñ sua potētia possidet oēs creaturas: sed p gr̄am non possidet nisi creaturas de paradiso: z de purgatorio: z alīqs de isto mū. Mediū domus dei est purgatoriū. Initiū ei habēdi gratiā dei est iste mund⁹: qr nisi in hac vita homo incipiat habere gr̄am dei: nunq̄s habebit eā in alio mundo. Finis; aūt est glia eterna in qua sunt in gra cōfirmati. Mediū ꝯo est purgatoriū in qō aie transeūt: qr pauce sunt q̄ sine purgatorio trā seunt qr solū aie pueroꝝ innocētium cōiter loquēdo. Ecce ḡre dicit. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit supbiam. Diceret aliq̄s. Utrū ne aliqua alia peccata mortalia purgantur in purgatorio s. auaricie: luxurie zc. Responsio dico q̄ sic: sed qr omne petū mortale includit supbiaz: qr ipsa est initiū oīs pcti. Iō de ea specialiter fit mētio ꝯbi gratia: quare q̄s est auar⁹ pz qr hō nō vult se humiliare regule dei dicētis. Nō fenuz faciesvel nō feneraberis fratri tuo ad vsuram zc. vel eſtote misericordes. Item de petō luxurie: qr luxuriosꝰ nō vult hūiliari ordinationi diuine obediendo vt caste viuat. Itē gulosꝰ nō vult hūiliari regule tē perātie: nec ira cūd⁹ remittere iniurias. z sic de aliis. Pt ꝫ q̄ oē peccatum mortale includit superbiam. Autoutas. Initiuz oīs pcti supbia: q̄ tenuerit illā adiplebit maledictis. Eccli. x. Dicit ergo dō. Non habitabit in medio domus mee. s. purgatorij q̄ facit supbiā: sed si penituit habitare potest. Patet ergō q̄ aie in purgatorio habēt gratiā stabiliter seu immutabiliter: z hz habeāt liberū arbitriū magis q̄s nos. tñ non pñt peccare: qr diminuit de libero arbitrio. De q̄ vide sctm Thom. j. par. q. lxij. art. viij. in sol. ad tertiū argumētū. Sicut si sint duo homines z vnus pōt captiuari ab agarenis z alius non magis liber ē ille q̄ nō pōt captiuari. Ita nos possum⁹ captiuari ex peccatis hz nō illi de purgatorio: nec illi de paradiso. Iō habent magis liberū arbitrium q̄s nos. Ratio ḡre nō possunt peccare est qñ due pſone simul associant stādo: comedēdo bibendo: ambulādo: dormiēdo: vna recipit cōditiones alteri⁹ etiā si sint creature irrationales: vt pz in vino q̄ cōmixti aqua fit simplex. Idez de anima que ꝰ se est fortissima creatura spiritualis: sed associatur corpori in vnitate essentie. Iō anima recipit conditiones corporis: scz mutabilitatē z variabilitatē z modo fit calida deuotione: modo frigida distractione z ecōuerso. modo sana p gratiam modo infirma p culpam: z cōuerso. Autoutas. Cogitationes mortaliū timide i. timorose: z incerte, puidētie nostre. Corpus enim q̄ corrūpit aggrauat aiaz. i. trahit eā ad suā cōditionē. Sap. ix. Nota cogitatiōes mortaliū timide sicut pz de cogitatiōe q̄ ds cogitat se esse in gratia dei z hmōi: qr corp⁹ q̄ corrūpitur zc. Ista est rō quare nos in hoc mundo possumus pdere gr̄am dei. sed post die iudicij tūc corp⁹ erit incorruptibile: tūc corp⁹ recipiet ꝓditiones aie: z mō aia recipit cōditiones corporis. Propter hoc apls vocat corpus glorioſum spūale qr habet cōditiones spūs. Seminat corp⁹ animale. s. i sepultura. surget corp⁹ spūale. s. in iudicio. j. ad Cor. xv. quia tūc habebit cōditiones spūs: sed aie a corpoīb⁹ corruptibilibus separate in purgatorio existentes iam dimiserunt ꝓditiones corpis. Ideo sunt immutabiles. Ecce stabilitas gratie dei. Iō q̄libz talis potest dicere. Nō sum zc. s. de hoc mūdo q̄ pñt peccare vel p carnis inclinationes vel p mūdi occasiones vel p diaboli tentationes. ¶ Dico secōdo s. securitatē de gloria: qr certi sunt z securi: q̄ aliq̄n ibunt ad gr̄iam paradisi: sed nos miseri quātūcūq̄ boni iusti z sancti ds dei sum⁹ in hoc mūdo: sumus dubij z incerti an illā gr̄iaz habebim⁹: hz de ea habeamus spem: non tñ habebimus certi-

tudinē infallibilē vt aie de purgatorio. Propter hoc apls q̄ erat de maioribus sanctis dei de se dicebat. Nihil mihi conscius sum. s. de aliquo q̄n fuerim confessus & fecerim pniam: sed in hoc iustificatus nō sum. s. ad Cor. iij. Jō nolite iudicare de aliquo q̄ d̄ inabit ēt̄ cūcq̄ malo vel q̄ sa luabit ēt̄ cūcq̄ bono. Jō dicit apls xp̄s. Neminē p viā salutaueritis. s. saluū dicentis viatorē. Lu. x. Non d̄ nauis satua ēt̄ diu est in pelago q̄ usq̄ ad portū puenit. Jō dicit Salomon sunt iusti atq; sapientes: & opa eoz in manu dei: & tñ nescit hō vrū amore an odio dignus sit sed oia in futuū reseruant incerta. Eccl. ix. Tñ aie de purgatorio habēt alia ꝓditionē q̄ hñt certitudinē infallibilē & de gl̄a hñda aliquo tpe. De qua nos sum⁹ incerti. Nō q̄ gl̄a nō pōt hñi ex bonis optib⁹ inc̄ptū ꝓcedūt solū a libero arbitrio: sed inc̄ptū ꝓcedūt a deo per gr̄am. Nā bona opa nr̄a hñt duo puncipia. s. deū. Scdo libez arbitriū. Deꝰ em̄ inflāmat: corilluminat intellectū: corroborat memoriam: ꝓfortat voluntatē ad bene operandū. Libez arbitriū opaī sm̄ naturā. Jō inc̄ptū opus bonuz ꝓcedit a solo libero arbitrio sine gr̄a dei: non est meritoriū vite eterne. Sed inc̄ptū ꝓcedit a deo p gr̄am mediante libero arbitrio tūc est meritoriū. De hoc vide sc̄m Thom̄. i. ij. q. cxiij. ar. iij. Unde autoritas apli. Non sunt ꝓdigne passiões huius tpis. s. inc̄ptū ꝓcedūt a solo libero arbitrio: ad futurā gl̄iaz q̄ revelabitur in nobis ad. Ro. viij. Nota silitudinē de rege mittente ꝓcuratorē suū ad aliquam ciuitatem gubernandā. Ad quā veniēs pītat l̄ram reginis q̄ l̄ra habuit duo puncipia: primo. s. regez ꝓcipientem: secundo notarium scribentem. Modo videamus ad qō punci pium recurrēt: nō ad notarium: q; non obediretur l̄re: sed ad regem &c. Ita de aia q̄n post mortem vadit ad portā ciuitatis paradisi dicēs Aperite & dimittatis me intrare: ostēdēs luceam. s. bona que fecit in vita q̄ si facta sunt a solo libero arbitrio nō obedit sibi nec permittitur intrare: q; nulla est ꝓportio bonoꝝ illoꝝ vt sic ad gloriaz intret. Sed si anima ostendat illa bona que operata est p gr̄am dei mediante libero arbitrio: tunc hz introitum & rationem. Autorita s. Gratia dei ablatum casus. i. per gratiam dei vita eterna. s. habetur. ad Roma. vj. Quia gratia dei est archa glorie. Quia ergo anime purgatorij immutabiliter habent gratiaz dei ideo securitatem habent de gloria habēda. Mulier gratiosa inueniet gl̄iaz. Prouer. xj. Ideo q̄libet aia de purgatorio ꝓt dicere. Non sum sicut ceteri hominum.

¶ Dico tertio &c. s. acerbitatem de pena Tanta est acerbitas pene purgatorij q̄ conclusio est olim doctoꝝ q̄ si omnes pene corporales que vnq̄ fuerunt in hoc mundo essent congregate in vno homine: non equarentur minime pene purgatorij quaz hz vna aia in purgatorio existens. Et magna fuerit pena Laurentij Uincentij & Bartholomei & aliorꝝ martyꝝ: tñ minima pena purgatorij est maior olim penaꝝ huius mundi. Ratio est q̄ pena purgatorij est anime violenta & coacta. Ideo grauior quacunq̄ pena voluntaria quam homo facere pōt in hoc mundo & minus satisfactoria. Ex his penis quas homo voluntarie facit hic: vt ieunia: orationes: cilicia &c. remittitur certum tps de purgatorio & tanta poterit esse contritio q̄ tota pena purgatorij dimittetur. Et nisi hic sustineas penas penitētiales ꝓ peccatis: in alio mūdo sustinebis incōparabiliter maiores. Ratio: q; ille sunt violente. Dicatur sili tudo de duobus filijs patrem offendētibus: quoꝝ vnus voluntarie penitens lachrymabiliter se hymiliat coram patre statim pater monetur ad parcendū sibi alius vero non curat: immo cum rep̄hēditur a pr̄e: murmurat nec recognoscit culpam. Tunc pater indignatus nō virga sed baculo ꝓcutit & castigat fortiter & dure. Idem in ꝓposito. Cogita q̄ deus est pater noster & ego maria mater: nos aūt filij sumus: immo & captiui xp̄i sanguine redempti. s. ad Cor. vj. Non estis vestri. Empti em̄ estis p̄cio magno &c. et in domo patris. i. xp̄ianitate facim⁹ multa minus bene: q; tot mala quot peccata. Pater aūt recipit virgā dicens. Veni ie & corrigam vos. hoc fuit quādo dixit. Penitentiam agite. Mat. iij. Aliter. Nisi penitentiaz habueritis omnes simul

peribitis.Lu.xiij.Qui ꝫ in hoc mundo vult humiliari ad pniam ⁊ ad petēdaz remissionē illius pius pr̄ statum parcit ⁊ misereatur illi⁹.Ideo leuiter hic obtinet remissio.Sed tu inobediens ⁊ rebellis non solū non vis facere pniam:ſz nec p: mittis vt alij faciant pniam:imo detra his:nō non virga sed baculo vel gladio castigaberis.Ad istud ꝓpositū allegat ſ.Tho.illā autoritatē.O vos oēs ⁊c. Threnoz.i.q̄ ad lr̄am intelligit̄ de xp̄o aliegorice de aiabus purgatorij:qr tan tus est dolor earꝫ q vna hora videt̄ mil le anni.Nota de illo hoie infirmo q̄ elegit potius esse p tres dies in purgatorio q̄ꝫ p tres annos infirmari.Et ista rōne dicebat apl̄s. Videte itaq̄ fratres qūo caute ambuletis nō quasi insipiētes ſz vt.ſ.sapientes redimētes tp̄s purgatorij p elemosynas:ieiunia:orones ⁊ hmōi. qm̄ dies mali sunt.ſ.in purgatorio.ad Ephe.v. ¶Dico quarto ⁊c.ſ. psuptas nimia.ſ.meritorijs operibus: qr non p̄nt meritorie operari.Lz em̄ maximā penam patiant ⁊ pluia suffragia p eis fiāt: tñ nō est eis meritoriū.ſ.ad gliam augmē tandū.Rō.qr deus diuisit tp̄s qr est tp̄s lucrandi ⁊ tps recipiēdi seu quiescendi. Tp̄s lucrādi seu merēdi ē q̄diu viuim⁹ in hoc mūdo.Tp̄s aūt recipiēdi ⁊ q̄escē di est post mortem in alio mūdo.Sicut de dño ptz q̄ de die facit operi seruos ⁊ captiuos ⁊ de nocte q̄escere.Ideo dicit sapiens.Quēcūq̄ pōt facere manus tua instāter operare:qr nec opus nec rō nec sa pientia:nec scia erūt apud inferos q̄ tu pperas.Eccli.ix.Jō dixit xp̄us.Me opz operari opa ei⁹ q̄ misit me donec dies est Uenit nox qñ nemo pōt operari.Jo.ix. Ideo declarabo vnum ꝑsum psalterij. Qm̄ nō est in morte q̄ memor sit tui:in ferno aūt ⁊c.Circa istū ꝑsum errāt alij dicēdo qꝫ in morte hō nō recordatur de deo:cū ōr.Qm̄ non est in morte qui me mor sit tui ⁊c.Sed iste intellectus nō est bonus:qr immo dicit scriptura.In requie mortui requiescere fac memoriaz eius ⁊ cōsolare illū in exitu spūs sui.Eccli xxx viij.Sed intelligitur sic.Qm̄ non est in morte.i.post mortē qr aia separata cor pus ōr mortuum ⁊ non ante.Non est q̄ memor sit tui.ſ.meritorie:qr ſz mortui tam beati q̄ dānati recordentur de deo, sed diuersimode:non tñ meritorie recor dātur.Nota cū ōr.In inferno aūt q̄s cō fitebitur tibi.Qr in inferno fit confessio: non tñ deo sed diabolo curato illi⁹ par rochie.Autoritas.Uidentes.ſ.damnati gloriā beatoꝝ turbabuntur timore ho: ribili:⁊ mirabuntur in subitatione in: sperate salutis gementes pre angustia spūs dicentes intra se pniam agentes.ſ. inutilem ⁊ coactam:⁊ pre angustia spūs gementes.Hi sunt quos aliq̄n habuim⁹ in derisum ⁊ in similitudinem improperij Nos insensati vitam illoꝝ estimabam⁹ insaniā:⁊ finem illoꝝ sine honore.Ecce quō cōputati sunt inter filios dei:⁊ inter sanctos sors illoꝝ est.Ergo errauimus a via veritatis ⁊ iustitie:lumen non luxit nobis ⁊c.Sap̄.v.Ecce quō in inferno fit cōfessio nō deo sed diabolo.Qñ superbꝰ videt beatum Paulum qui fuit superbus dicit.O miser si feciſſem pniam ⁊c.Idē de auaro qui videt beatum Matthēum Et de luxurioso qñ videt beatā magda: lenam.Sed illa cōfessio nihil ꝙz: qr nō obtinet absolutionem.Ideo qr anime de purgatorio non p̄nt meritorie operari. Ideo de isto mūdo debēt hīe adiutorij p oones:elemosynas:pegrinationes et missas:⁊ qñ opus est factum ⁊ offertur deo:statim aia ꝑ qua illud opꝰ est factū vel fit sentit refrigeriū.Jōvt paupes hūt a nobis mēdicare suffragia.Sancta ꝫ salubris est cogitatio ꝓ defunctis exora re vt a pctis soluant̄.ij.Macha.xij.Naz sancta:qr placet deo.Salubris qr est vti lis aie ꝑ qua fit ⁊ vtilis illi q̄ facit. Qr qñ illa anima exit de purgatorio ⁊ in trat paradisum facit duo.Primo regra tiatur deo.Secundo orat ꝓ illis q̄ mise runt sibi suffragia.Per oppositum quā do homo non vult eis satisfacere tm q̄ tenetur vt religiosus vel clericus q̄ rece pit missas vel heredes vel manumissio: res:contra tales aie petunt iustitiā.Nū quid deus faciet vindictam electoꝝ suo rum.ſ.aiaꝝ de purgatorio clamantium ad se die ac nocte ⁊ patientiam habebit in illis.Dico vobis qꝫ cito faciet vindi ctam.Luc.xviij.Ideo multi habent ma ledictiones:quia detinent bona mortuo rum.Ideo habent aduersitates. Pa

ent ergo quare dicit anima de purgato
rio. Non sum sicut ceteri hominum.
¶De eadem dñica. Sermo tertius.

Omines ascende

bant in templum. Luc.xviij. Vō volo declarare verbuz p positum ſz intellectū anago gicū. Anagogia dr ab ana qđ est ſurſuz z agoge ductio: quasi ſurſuz ductio z hꝫ fit qñ facta huius mūdi exponunt p ea vt arca ea q̄ ꝓcernūt gloriam celestē. Jō anagogice declarādo thema. ſcienduz quot ſunt ꝓsone q̄ ſic aſcendunt celum ad gl̄iam paradiſi: z habebim⁹ ſpeculatiões de ſcięntia z informationes de conſcientia. Sed ꝑmo saluteꝫ virgo maria. Pro anagogica declaratiõe z breui materie introductiõe ſciendū qꝫ doctrina ē generalis z ab oibus doctoribus eccleſie concordata qꝫ a ꝑncipio mūdi ꝙ quo Adam peccauit vſqꝫ ad aduentū z mortem xp̄i z aſcenſionem: null⁹ q̄ſcūq; ſanctus z dei amic⁹ aſcendit in celum; z trā ſiuerunt pluſq; quinq; milia anni ſz cōputū ſanctoꝝ doctoꝝ: z multi morieb̄ tur cum maximo deſiderio aſcendēdi in celum. Sz nondū ſcala erat erecta nec porta paradiſi erat apta. Jō oēs deſcēderēt ad infernū. ſ. ad libū. Ecce quant⁹ dolor adā de ſuo pcto fecit nōgētos z.xxx. annos de pnia: qr trñ vixit vt patet Gen. v. Fuit ſanctus z amic⁹ dei: z de⁹ ſibi peperc: trñ qñ fuit mortu⁹ z anima voluit aſcendere non potuit. Jdē de noe q̄ vixit nōgentis quinquaginta annis in pnia. Jdē ītelligatis de Abraam Jſaac z Jacob. z de oīb⁹ pſarchis z ꝓphetis. Immo dico vobis pl⁹ de beato Joanne baptiſta de quo dixit xp̄s. Matt.xj. Inter natos mulieruz nō ſurrexit maior Joāne baptiſta ꝛc. Trñ in infernū. hoc est ad limbū deſcēdit. Jdē de ſctis innocentib⁹ q̄ xp̄o occiſis. Regla est gñalis qꝫ ante xp̄i paſſionē null⁹ aſcēdit in celum. hoc aūt ſz clarū ſit apō ſanctos doctores ad huc trñ dabo vob auctoritatē dō q̄ ſciens dicā rgłaz a ſpūſancto dixit. Quis est hō q̄ viuet. ſ. in ſcitate z nō videbit mortē. eruet aiaz ſuā de manu inferi. q. d. nullus. Job. xxj. Ducūt i bonis dies ſuos z in ꝑcto. ſ. mortis ad inferna deſcēdunt.

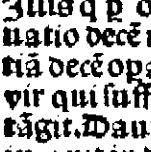
Jſta auctoritas pōt exponi de bonis ꝓſonis añ aduentū xp̄i z ō malis poſt eiꝰ aduentū. Sz poſtq̄ xp̄s venit z ſuſtinuit mortē z paſſionez ſurrexit z aſcendit in celū. erexit ſcalā ſoluēdo p̄cū z aperuit ianuā paradiſi. Propter hoc dicit thema. Homines aſcēdebāt in tēplū. ſ. ad illō de quo Dō in tēplo eiꝰ oēs dicēt gl̄iam. Modo pz intellectꝰ thematis anagogicus. Et ſim iſtū intellectū volo nūc p̄dicare. Dō videndū est q̄ homines aſcendunt in celū: qr nō oēs aſcēdunt. De iſta materia queſiuit dauid a ſuis doctorib⁹ et magr̄is dicēs. Quis aſcēdet in mōtē domini: aut q̄s ſtabit in loco ſctō eiꝰ. in ꝓ xxiij. Dñi est terra. Iz Dō ſciret qꝫ añ xp̄i aduentū oēs alie deſcēdebāt ad infernū. ſciuit tñ diuia reuelatiõe qꝫ aliq̄ tpe xp̄i aſcēderēt in celū: ſed nō oēs. Jō q̄ſiuit. q̄s aſcendet. Sz null⁹ ſciuit rñdere ſibi: ſed ſpūſanctus ſibi rñdit. d. Dō. vis ſcire q̄s aſcēdet in celū. Innocēs manib⁹ z mūdo corde q̄ ñ accepit i vano aiaz ſuā nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo. hic accipiet bñdictionē a dño. Quattuor ꝓditiones ꝓsonaz ponunt in dicta auctoritate. Ex iſta rñſione ego extraho materiaz qꝫ p q̄tuor ꝟtutes nos possum⁹ ad celū aſcēdere. ſ. p baptiſmalē innocēnā: p digną pniam: p firmā obedientiā: z p martyrij palmā. Jſtas q̄tuor ꝟtutes tangit ſpūſanct⁹ rñdendo dauid. Innocēs manib⁹ ꝛc. ¶Dico ꝑmo ꝛc. Innocēs dr q̄ nō q̄ peccaut nec mortaliter: nec venialiter: nec corde cogitādo: nec ore loquēdo: nec ope male opando. Tales sunt pueri nouit baptizati: qr de adultis nūq̄ fuit aliq̄s pure innocēs: niſi xp̄s z vgo maria. ſolū pueri nouit baptizati dicūt puri innocentes: qr p baptiſmū ſunt purificati de peccato originali. Tales ſi añq̄ peccēt morianꝫ recte ſine aliq̄ pena aſcēdūt i celū. Jdeo dr. Innocēs manib⁹. i. opib⁹: quia in ſacra ſcptura man⁹ accipit p ope. Sz diceret aliq̄s idē poſſet dici de illis pueris q̄ moriunt in vtero mr̄is vel añ baptiſmum: qr nunq̄ peccauerūt nec corde nec ope nec ore ō sunt innocētes. Dico qꝫ sunt inocētes q̄tū ad hoc: qr nūq̄ peccauerūt: trñ nō sunt puri innocētes ꝓpter maculā originalē quā habēt de qua nō pñt purificari niſi p baptiſmum. Multiꝫ

intelligere q̄d est macula vel pcīm ouginale. No. ac si rectores hui⁹ ciuitatis mō fecissent vnā pulchrā imaginē vt ponat in eccīa sup altare. Sz eūdo dū portat cadit in lutum ⁊c. Clam est q illa imago nūq̄s ponet sup altare bona rōne q̄l q̄s fuerit mūdata. Jdē de aia q̄ est p p̄ua imago dei. Sen. ix. ad imaginem q̄ppe deificatus ē hō ad hūc finē: vt ponat i tē plo paradisi: sed cecidit in lutō. Jn illa carnali generatione q̄n aia creatur infundit in vtero matris cadit in lutū. Jō quousq̄s sit mūdata p lauacrū baptis mi xp̄s ordinauit q nō itrabit paradisū: Iz posset vsq̄ ad portā venire ⁊ pulsare. vt dī. Lu. xiij. Cū intrauerit p̄familias ⁊ clauserit ostiū incipietis foris stare et pulsare ad ostiū dicētes. Dñe, ap̄e nobis. Et rñdens dicet vobis. Nescio vos. Uñ tali ate rñdebitur a xp̄o. Et nūq̄d vides tem mūdā. Dicet aia. Illud nō est culpa mea ⁊c. Rñdebit xp̄s. Jō nō dabo tibi penā sensitiuā nec dānationez cū illis in inferno q̄s sibi oñdit, sed remittit eā ad limbū puerorū. Dicat vbi est. Dicit sc̄us Tho. iup. iij. sen. q illi pueri h̄nt magnas delitias disputant ad inuicez ⁊c. Et sicut tibi nō displicet: q nō es rex vel papa q: tibi non debet vel q nō habes alas q: tibi non debent. Jta nec illi pueri crutant de illa gl̄ia q̄ eis nō debet sed pueri baptizati pure innocētes: statī intrant gl̄iam. Et p̄cordat sēpt. di. Saluabit inocēs: saluabit aūt mūdicia manuū ma. Job. xxij. No. in mūdicia baptismali saluabit. Dicā vobis vnā pulchrā speculationē de hoc q̄d dicit xp̄us. mat. xix. Sinite pueros venire ad me: nolite p̄hibere eos. Talium em̄ est regnū celoꝝ. Predicta auctoritate xp̄us ponit tres clausulas p̄ tria impedimenta q̄ hz aia q̄ oz celū ascēdere. Primū in morte q: tunc demones volūt capere ⁊ deuorare aiam: q̄bus dicet xp̄s. Sinite pueros venire ad me. Sc̄z impedimētū est in aere. Nā doctrina est communis i theologia: q demones nō oēs sunt in inferno: Iz sunt ibi alīq̄ ad cruciādū alios dānatoꝝ: alii q̄ nobiscū sunt ad tentandū nos. Sz magn⁹ cumul⁹ remānsit in aere: ibi est difficultas. Contra hoc impedimētū dicit xp̄us demonib⁹. Nolite p̄hibere eos. Tertiū impedimētū est ingressu ad portā paradisi vbi sunt portarij qui dant repulsam multis: vt p̄z de quinq̄ p̄gnib⁹ indeuotis q̄b⁹ fuit m̄sum. Amē dico vobis nescio vos. Mat. xxv. Sed de pueris dicit xp̄s. Talium est regnū celoꝝ. Ecce p̄ma cōditio ascendentiū in celū. ¶ Dico ꝛ credo possumus ascendere p̄ gdignā pniam: q̄ tam nos nō possum⁹ ascēdere p̄ puram innocētiā. Hic p̄z inaduertentia illoꝝ q̄ absoluunt a pena ⁊ culpa dicūt, redi tuo te statui innocētie i quo eras q̄n fuisti baptizat⁹: q: iplicat p̄fectionē: q̄ intelligēdū ē: q: iplicat dicere q p̄terea nō fuerit p̄teritū. Jō xp̄s ordinauit ad p̄fectū. s. dignā pniaz: q: Iz ō baptismo maneat i nob⁹ character: q: indelebilis ex p̄cīis q̄ fecim⁹ p̄didim⁹ puritatē innocētie p̄ q̄ opz p dignā pniam ascēdere q̄ in decē gradib⁹ p̄sistit p̄ma est p̄cōū cognitio: q: alīs hō nūq̄ faceret pniam. Qui nō cognoscit infirmitatē nō curat de medico. Jō dō post peccauit ⁊ cognouit pcīm suū dixit. Amplius laua me dhe ab iniq̄tate mea ⁊c. subdit cām. Q̄m iniq̄tatē meā ego cognosco ⁊ pcīm meū contra me est semp. ¶ Sc̄a grad⁹ ē contritio: q: multū letāt cū male fecerunt et exultant in reb⁹ pessimis. puer. ij. Jō est dolendū ⁊ flendū de p̄cīis. Sicut puer q̄ cecidit in lutū videns se deturpatū plorat. Jta dz facere q̄libz p̄cor ⁊ tunc poterit dicere. Recogitabo tibi oēs annos meos i amaritudie aie mee. ¶ Tertius grad⁹ ē abstinēdi p̄positū. Jō dicit xp̄us Vade ⁊ iā āplius noli peccare. Joan. viij ¶ Quart⁹ grad⁹ ē male societatis vitande Jō poeta. Que nocitura tenes q̄ tuis sint cara retinq̄. ¶ Quint⁹ grad⁹ ē oris p̄fessio: q: de glādula nēo p̄t p̄fecte curari q̄l q̄s radix ē extra. Jta de p̄cīis. Qui absc̄dit scelera sua non dirigēt. puer. xxviij. ¶ Sext⁹ ē corp̄is afflictio: sicut em̄ caro fuit tibi occasio peccādi: sic debes eā castigare ne a flagellis iferni castiget. Augu. carnē vr̄az domate ne inimīs ⁊c. ¶ Septim⁹ p̄fectus est oro. s. q̄libz mane ⁊ sero de nocte orare. Lu. xviij. Opz sp. oi die orare nō deficere. ¶ Octau⁹ grad⁹ ē elemosyna largitio: vt de tibi faciat elemosynā de gr̄a sua: q: ipe dicit. Beati misericordes: q̄m ipi miam p̄sequent. Mat. v.

Nonus gradus est debitor restitutio. Si habes aliquid i domo taxta ykburisa de male acqsitis restituas: qr nō dimittitur pcm nisi ablatū restituat: regula ē tā theologor q̄ iuristar. Decimus grad⁹ ē iniuriar remissio. Ne de⁹ recipiat vindictā de pctis tuis: tu nō recipias vindictā de inimico tuo: lz posses. Si dimiserit⁹ hoib⁹ peccata eor dimittet z vob⁹ p̄r v̄r celestis delicta v̄ra. matt. vj. qr de⁹ nō pōt vinci a creatura i pietate. Pz ergo responsio ad q̄stionē. Quis ascēdet in montē dñi ꝛc. Rñdet mund⁹ corde. s. mūdata aia ab imūdicijs post baptismū acqsitis: q̄ mūdicia acqrit p pniaz. Jō dixit xp̄s. Beati mūdo corde: qm ipsi deū videbūt Mat. v. Tertiū p̄ncipale dico tertio ꝛc. firma obedientia. multi sunt q̄ exquo redierūt ad bonā vitam nō sunt firmi ad obediēdū p̄ceptis dei sed redeūt ad peccata. Jō ē necessaria firma obedientia. s. vt p nulla re huius mundi facias p̄cepta dei: qr modi cū lucrar q̄ pdit aiam. Quid em̄ pdest homini si vniuersum mundū lucret ani mevero sue detrimētū patiat. Mat. xvj. Plusvalet aia vna q̄ alīq̄ creatura corpalis. Istā firmā obedientiā ostēdit xp̄s semel rīndendo cuidā doctori i quodā sermone xp̄i inflāmato de vita eterna, ppter qō quesiuit a xp̄o di. Magr̄ bone quid faciā vt habeā vitam eternam. Mat. xix. Rñdit sibi xp̄s. Si vis ad vitā ingredi serua mādata dei. In ista rīsione poteris notare q̄ vita eterna nō obtinetur dñio tpali: nec platione seu dignitate: nec scientia seu potētia: qr nisi dñi tpales z plati sint obediētes p̄ceptis dei damnant. Et si ad portā paradisi vellēt allegare dicēdo. O dñe in mūdo fecisti me papā: z regez: z sic de alijs. Rñderet illis q̄ in se ingesserūt. Ego nō te feci ꝛc. sed tu ingesisti te. Deide exquo fuisti in tuis viribus vt porc⁹ luxuriose. Nec valet tibi allegare sciam nec diuitias nec formositudinē nec potētiā nec pulchritudinez sed op̄z allegare obediētiā dicēdo. Dñe ego fui obediens p̄ceptis vestris. Tunc xp̄s manu sua recipit obediētē di. Euge serue bone z fide. ꝛc. Nota Euge interiectio gaudētis est. Solū obediēnt⁹ z dei p̄cepta seruāntib⁹ fit istō festū. Pz itez responsio ad istō q̄sitū. Quis ascendet ꝛc. Rñdet qui nō accepit in vano aiaz suā. In vanū accipit aiam suā ille q̄ nō obedit diuis p̄ceptis: qr nō venit ad finē ordinatū. Jō dicit ap̄ls. Portamur vos fratres. Ne in vanū gr̄am dei. i. aiām vel tē pus recipiatis. ij. ad Cor. vj. Dico q̄rto ꝛc. p sufferētiā martyrij vt martyres qui multas z graues tribulatiōes sustinuerunt vsq̄ ad mortē. Et sunt. x. tribulationes z tentationes z pugne: z vsq̄ ad. x. non sunt martyres. Pria est ꝙ demones dicētes. Quare sustines tot aduersitates p illo de quo nescis q̄d est ꝛc. Secunda ꝙ inclinationes carnis que naturaliter refutat mortē cū etiā xp̄s cepit pauere z tedere. nō tñ sm rōnem sz sm sensualitatez. Tertia est ꝙ occasiones mūdi p̄mittēs multa si vellent xp̄z abnegare. Quarta ꝙ malū ꝙsiliū amicor dicentiū. Vos creditis plus scire q̄ oēs ꝛc. Quinta cōtra psuasiones filior z vxor z parentū retrahentiū a bono ꝛc. Sexta ꝙ pditione bonor tpaliū q̄ eis auferebant a tyrannis z dñis. Septima cōtra ꝓpriā famā: qr eis imponebant mlta falsa cria sed ipi nō curabāt. Octaua, contra libertatem: qr incarcerabant z ligabant vinculis cathenis ꝛc. Nona cōtra dolores: qr ꝰberabant: z sic de alijs tormētis. Decima cōtra mortē. Habebāt ei tantā fortitudinē q̄ p xp̄o sustinebāt mortem z tūc erant martyres. Jdeo Jaco. j. Beat⁹ vir qui suffert tentationē qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Ecce quatuor ꝙtutes ordinauit de⁹ de q̄b⁹ hō posset ascēdere in celum. s. innocētiā: pniam: obedientiam z sufferentiā. Et quelibz istarum ꝙtutū hz decē lr̄as. Pria ꝙtus est innocētiā q̄ decē lr̄as hz in quib⁹ innuunt decē ꝰba: q̄ sunt i forma baptismi necessaria ad purā innocētiā habēdā. Scōa ꝙtus est pnia q̄ etiā hz. x. literas: q̄ significant decē opa pnialia p̄dicta. Tertia virt⁹ est obediēntia q̄ ēt hz. x. lr̄as significantes q̄ firma obediētia ꝙsistit i. x. p̄ceptis dei. Quarta ꝙt⁹ est sufferentia martyrialis z etiam hz. x. lr̄as. x. opa p̄dicta martyr̄ significātes. Rō q̄re de⁹ i numero denario voluit ponere illa q̄ req̄runt ad nr̄az salutē est: qr. x. digitos habem⁹ in manib⁹ q̄ sunt ptes q̄s magis videm⁹

vt recoꝛdemur. Auctoritas. Qui in manu olim hoiz signat. i. signū dat vt noue rint singuli opa sua. Job. xxxvij. vt qlibet cognoscat q illis q debent saluari p innocētiā sunt necessaria decē verba de forma baptismi. Illis q debēt saluari p pniaz sunt necessaria decē opa pnialia. Illis q p obediētiā est necessaria obꝛ uatio decē mādatoꝝ. Illis q p sufferentiā decē opa martyꝝ. Dz ꝙ ꝗre ōt beat⁹ vir qui suffert ꝛc. vlq; diligētib⁹ se. Istō tāgit. Dauid in ꝗrta rnsiōe cū dicit: nec iurauit in dolo primo suo. Iste primus est xp̄s cui iuram⁹ fidelitatē i baptismo p qua suanda martyres fierī occisi anteq̄ vellent frangere fidelitatez xp̄o. Jō nō iurauerūt in dolo prio suo. s. xp̄o. Jō q̄libz martyꝝ p̄ōt dicer illō. p̄. cxviij. Juraui ꝛ statui custodire iudicia iustitie tue.

¶ De eadē dñica. xj. post trini. Ser. iiij.

Men dico vobis descendit hic. Lu. xviij. Sermo nr̄ erit de descensu malazrum psonaꝝ in infernū vt auisetis vos. Et habebitis speculationes intellectuales ꝛ instructiones morales. Salutet ꝝ go maria. Pro huius ꝝbi bieui declaratione sim intellectū quē volo ptractare: ꝛ introductiōe matie scīēdū q sim scīaz scpturā ego inuenio talē differentiā inter bonā vitā spūalē ꝛ deuotā ꝛ carnalē: sicut inē ascēdere in celū ꝛ descendere ad infernū. Nā vita spūalis bona ꝛ deuota est tanq̄ scala ꝛtutū ꝛ bonoꝝ operū cui⁹vnū caput est in celo: aliū i terra. Hoc fuit figuratū. Gen. xxviij. Vidit Jacob scalā stantē sup terrā: ꝛ cacumen ei⁹ tāgens celū: ꝛ āgelos dei ascendētes et descēdentes p eā. ꝛ dñm innixum scale. Jsta scala est vita bona deuota ꝛ spūalis quā hō tenet in hꝫ mūdo. cum ōt scalā stātē sup terrā: qui hoc mūdo opz hos bonā vitā icipere. Nullꝰ deapiat in hoc mūdo. Jdeo ōt de⁹ oze dō. Cōuertet populus me⁹ h. s. i hoc mūdo: ꝛ dies pleni inuenient in eis. No. ppls me⁹. s. p p̄destinationē me⁹ p electionē me⁹. p purificationē me⁹ p redēptionē. Jtē cacumen ei⁹ tangens celū. Ecce finis bone vite et spūalis: q; sicut ei⁹ initiū ē in hoc mūdo ita ei⁹ finis ꝛ terminus ē in celo. Jdeo ōt scriptura. Liberati a pctō: serui aūt facti deo habetis fructū vr̄m in scīficationē finē vo vitā eternam. ad Ro. vj. Jō dicit dñm innixū scale. Scitis quō sicut ille q̄ in capite bracij tenet signū ꝛ animat currentes ab hꝰ currēdū. Jta xp̄s in capite huius scale bone vite tenet coronā glorie ꝛ animādo nos dicit. Uenite ad me oēs q̄ laboratis. s. in bona vita ꝛ onerati estis pniaz: ꝛ ego reficiā vos. Mat. xj. Jacob vidit angelos ascēdētes ꝛ descēdentes: q; p scalā bone vite aliq̄ ascēdūt vt religiosi clerici ꝛ laici: q̄ icipiūt hꝰ vitā cū magno ardore ꝛ feruore illā primā. Descēdūt aūt q̄ postq̄ iceperūt bonā vitam: paulati dimittūt. Sicut de religiosis q̄ qñ sunt nouicij sunt boni ꝛ deuoti ꝛc. sed ex quo sunt pfessi efficiunt tepidi. Jdē de clericis ꝛ laicis. Et q; talis differentia est inter vitā spūalem ꝛ carnalē sicut inter ascēdere ꝛ descendere dicebat Dō. Ascēdūt vsq; ad celos iscz boni: ꝛ descendūt vsq; ad abyssos. s. mali: alia eoꝝ malis. s. culpe ꝛ pene tabescebat. De pctō ꝛ malo igit̄ dicat thema. Amē dico vobis descēdit hic. s. pctōr. Mō videam⁹ p q̄s gradꝰ peccatoꝝ descendit ad infernū ꝛ inuenim⁹ q; per septē gradus scilicet.

Primus est male cogitare.
Secundus stulte ꝛ male loqui.
Tertius negligenter operari.
Quartus carnaliter conuersari.
Quintus primo iniuriari.
Sextus in rebus diuinis attediari.
Septimꝰ in fide catholica dubitare.

¶ Post istos septē gradꝰ pctoꝝ descēdit in infernū. Jō dicit thema. Amē dico vobis descēdit hic. Primꝰ gradꝰ p quē peccatoꝝ descēdit ad infernū est male cogitare. q̄n psona retinet malas cogitatiōes q̄s diabolo mittūt dicēdo. O q̄le opus esset facere hoc vel illō cū tali mō: ose delectando: tūc cadit. tales em̄ cogitatiōes statim sunt expellēde. Scitis qualr bona mulier dz expellere ꝛ vitare lenonem expellentem. alicui⁹ ad eā veniētē q; nō dz ei⁹ vbā audire: q; si vult ei⁹ vba audire ꝛ dicere. O ꝛ quō fieret sit eōt scitū ꝛc. scitis ē ipsa pdita. Sz stati dz eū expellere ꝛ p scalā ꝗcere dicēdo vade retz. Jta dz facere anima psona q̄ honeste ꝛ caste vult cū deo viuere quiēt ad eū diabol⁹ vl lenoꝝ tirannos

quẽtes ad sensuali tatẽ.s.si vis tu posses hre talẽ delectationẽ ⁊ pſolationẽ cum tali ⁊c.si tu dicas.O,qũo fieret si scirem essem diffamatus:pditus es:sed debes recipe baculũ.s.crucis ⁊ te signãdo pcutis diabolũ ⁊ipm a te expellis:sic hõ cõ seruat se in vita ſpũali:alꝫ aũt peccat ⁊ pdit.Auco.Initiũ supbie hois est apostatare a deo q̃ fecit illũ:qm ab eo recessit cor ei⁹.Eccl.x.Nota.Initiũ superbie q: oẽ pctm mortale includit supbiã:declarat p singula pctã.Jõ dicit apostata⁊ rea deo.Apostatare est facta pfessione habitũ,dimittere:⁊ sicut ribaldus p mũdũ incedere.Jta de aia q̃ intrat ordines angelo⁊ qñ recipit baptismũ ⁊ tenet bonã vitã ⁊ sanctã.Propter hoc Augu.se ctynũ libũ intitulatũ de religiõe xpiana.Et lz pſona deuota sit in hoc mũdo corpaliꝫ habitat tñ an celo metaliꝫ.Qm i hac pegrinatiõe solo cor pepstitut⁹:cogitatione ⁊c.Jtẽ ad Phil.iij.Nra ꝓuersatio in celis est.Sz qñ dat se malis cogitationibus ⁊ carnalib⁹:apostatat dimittẽdo habitũ ⁊tutum.Ecce ꝝ dicit.Initiũ supbie hois ẽ apostatare a deo.Et declarat ꝝ.Qm ab eo q̃ fecit illũ recessit cor ei⁹.s.p malas cogitatiões.Remediũ est expellere ⁊ ꝺicere malis cogitationib⁹.Scitis qũo si ego,haberez manũ aptã cotã vobis ponere possetis in eã pruinas ignitas.Sz in me est qõ cõburãt vel nõ.Si eas diu vellẽ tenere in manu mitãdo ⁊ disputãdo de earum pulchritudine:interim cõbureret manũ meã.Sz si statim ꝟtã manũ ⁊ ꝓiciam nõ me cõburet.Jta in ꝓposito imaginatio sensualis apta est diabolo:nõ tamẽ pſcia mẽtalis nisi soli deo.Jõ diabolus põt imaginationi sensuali mittere ⁊ ponere malas cogitatiões:vel ꝺormiendo in sõnis vel vigilãdo.Et qñ tu cogitas.O qũo fieret ⁊c.Interim aia cõburitur peccãdo.Jõ custodiaꝫ cor a malis cogitationib⁹:⁊ si venit statim expellãtur.Hoc remediũ dat scriptura di.Oi custodia seruaꝫ cor tuũ:qz ex ipso vita ꝓcedit Jta si hñ custodiaꝫ alꝫ mors ⁊c.puerb. iij.Sedꝫ gradus est stulte ⁊ male loq̃.Jstud seq̃tur ad primũ:qz os loq̃tur ex mo cordis dispõnt.Rõ:qz os nihil aliud est ꝙ cordis fumariũ:⁊ tm ignẽ interiorus affectiõis exit extra fum⁹ ꝟbor.ꝟbi gr̃a Supbus semp vult loq̃ de honorib⁹:põpis ⁊ ornamentis ⁊c.Signũ est q̃ ignis supbie est inter⁹ in coq̃na.Jdẽ de auaro in quo est ignis bonor tpaliũ.Jdeo semp loquit de ferijs ⁊ fotis ⁊c.Si luxuriosus est semp loquit de mulierib⁹ ꝺisputãs de eaꝝ pulchritudine.Si inuid⁹ semp loquit male de illis q̃bus inuidet. Si dicatur sibi.Talis est bonus hõ ⁊c. Rñdet nõ cognoscatis eũ vt ego.Jpse est talis ⁊ talis ⁊c.Si gulosus semp loquitur de cibis vinis ⁊ coquinis ⁊c.Si iracundus de pljs ⁊ vindictis.Si accidiosus de reqe lectis ⁊c.Ecce qũo postm male cogitare seq̃tur ⁊ male loqui stultoriz. Autoritas.de hoc clara:de iudeis ꝺicentib⁹ ℈ deũ ⁊ apłos.Ad q̃s xp̃us ꝺicit ꝓgenies vipeaꝝ:qũo potentis bona loq̃ cũ sitis mali.Ex abũdãtia enim cordis os loq̃tur.Bon⁹ hõ de bono thesauro cordis sui ꝓfert bona:malus aũt de malo thesauro cordis sui ꝓfert mala ⁊c.Mat.xij.Remediũ ℈ stultã ⁊ malã locutionẽ est illud q̃ ꝺat apłs ꝺicẽs. Sermo vester semp in gr̃a sale sit conditus:vt sciatis qũo oporteat vos vnicuiq; rñdere.ad Col.iiij.Nota qũo cib⁹ sale aspergitur. Primo diuertendo ad sal in disco anteq̃ ponaꝫ in ore.Cibus eñ non venit ad os nisi misceatur:ita facit dũ est de ꝟbis.Cogitetis q̃ sit cor ꝺe surfum in quo sunt oẽs esce.Jõ añq̃ ꝟbum veniat ad os ad loquẽdũ diuerte ad salariũ discretionis ꝺicẽdo.Hoc ꝟbũ est q̃ ego volo loq̃ erit vtile vel scandalosum Ecce quare dicit.Sermo vester semp in gr̃a sale sit conditus.Qñ verbum est ita examinatũ multũ placet deo ⁊ hoibus est gratiosum:alꝫ aũt est inutile ⁊ iniuriosum.Jdeo dicit thema.Amẽ dico vobis defecẽdit hic ⁊c.Tertius gradus est negligenter opari:⁊ iste gradus seq̃t ad duos primos gradus.Rõ:qz diligentis nihil aliud est q̃ ignis spũsancti interius consistẽs.De quo xps.Lu.xij.Ignez veni mittere in terrã.s.ardẽtis diligẽtie ⁊ deuotiõis.Et q̃diu iste ignis pſistit in corpe ois mẽbra corpous feruẽt ad operandũ diligẽter.Sed qñ iste ignis extinguit remanet pſona frigida ⁊ cõgelata ad negligenter operandũ bona opera.

Dñica.xj.post festum trinitatis.

Jam nō surgit ita mane ad matutinas nec orat nec celebrat: nec opa spūalia sibi placent. Auto. De hoc. mittit cristallū suū. s. deꝰ pmissiue ꝛ diabolꝰ opatiue Christallꝰ aūt nihil aliud est ꝯ aq̄ ꝓgelata nimia frigiditate. Not. sicut bucellas: q̄ pſona ꝓgelata nō statiz dimittit opa oia: sed paulatim ad bucellas. Añ faciē eius q̄s sustinebit. Nota miraculū de vitis patrū de quodā deuoto heremita cui angelꝰ quolibet die portabat panem ꝛc. sed postq̄ ipse fuit negligēs i dei seruitio ēt angelus negligēter seruiuit sibi. Jsta est rō q̄re hodie in monasteriis ꝛ coligijs viuunt cū labore: nec hñt vñ viuāt: q̄ male faciūt offica dei ꝛ negligēter. Antiq̄ abūdabāt ꝛ edificabāt: nos vix sufficimꝰ ad vitā. Remediū ꝫ negligētes opari est illud qō dat scriptura sacra dicēs. Sit timor dñi vobiscū ꝛ cū diligētia cūcta facite. ij. Paral. xix. Timere nāt opz illā maledictionē. Nā maledictus q̄ facit opus dei negligēter vl fraudulēter. Hiere. xlviij. Quartꝰ gradus est carnalit̄ quersari: ꝛ seq̄tur ad alia predicta. Rō: q̄ hō in hoc mūdo nō pōt viuere sine aliq̄bus ꝓsolationibus: alis efficitur fantasticus ꝛ q̄ nō est diligēs in opibus spūalibꝰ nō hz ꝓsolationes spūales angelox. Jō dat se ꝓsolationibꝰ bestiax s. gule luxurie. Et ille delectationes: delectationes sunt porcox ꝛ asinox de talibus dicit scriptura. Dixerūt impij cogitātes apud se nō recte. Exiguū ꝛ cū tedio est tps vite nre: ꝛ nō est refrigeriū in fine hoīs: ꝛ nō est q̄ agnitꝰ sit reuertꝰ ab inferis. Qz ex nihilo nati sumus: ꝛ post hoc erimꝰ tāq̄ nō fuerimꝰ ꝛc. Jnfra. coronemus nos rosis añq̄ marcescāt nullū pratū sit q̄ nō ptranseat luxuria ꝛ nostra Nemo nr̄m exors sit luxurie nr̄e. vbiq̄re linquamus signa luxurie nr̄e: q̄m hec ē pars nr̄a: ꝛ hec est sors nr̄a. Sap. ij. Sz pſone spūales q̄ diligēter seruiūt deo sentiūt ꝓsolatōes angelox nō curāt de delectationibꝰ bestiax: imo si deus daret eis licētiā: vt licite verent illis delectationibꝰ bestiax nō curarēt: imo dicerēt: o dñe nō petis mihi delectatiōes q̄s vos nolui shis: sed petis mihi ꝓsolatiōes angelorū ꝛc. iō dō. Renuit ꝓsolari aia mea. s. i cōsolationibus: memor fui dei ꝛ delectatꝰ sum ꝛ exercitatꝰ. ps. lxxvi. Ergo ptz rō q̄re hodie pſone huiꝰ mūdi dāt se delitijs carnalibꝰ: q̄ nō sentiūt aliq̄d de delitijs spūalibꝰ. Quitꝰ gradus ꝯs ad p̄dictos est primo iniuriari. Rō. Jsta est dīa inter bona spūalia ꝛ bona tpalia: q̄ bona tpalia stricta sunt nec multis sufficiunt Bona vero spūalia latissima sunt ꝛ magna ꝛ oibus sufficiunt. Verbi gr̄a. si vna mulier sit philocapta de xp̄o ꝛ etiā alia nō disciplicet sibi: imo magis eā diligat Sed si deus vni ex duobus alia sit philocapta si hoc sciat vna: statim est ibi diuisio ꝛ iniuria: q̄ vnꝰ hō nō sufficit nisi vni vxori. Jdē si multi hoies sunt philocapti btā ꝙgine: nullꝰ est zelotipus de alio illi magis se diligēt nulli faciūt iniuriā q̄ ꝙgo oꝰ sufficit: sed si de aliq̄ mulere sint philocapti veniunt aliq̄n ad gladios. Jtez de vno castro villa seu regno nō sufficit nisi vni dño seu regi. Sz castrū seu regnū paradisi oibꝰ sufficit ꝛ q̄libet pōt ipm petere sine alterius iniuria. Jsta est rō quare hodie in mūdo inter hoies carnales nō ē pax: q̄ q̄libet vult officia regimen iura ꝛc. Et inde sequunt inuicē diffamationes ꝛ cōtatū destructiones. De hoc dicit Jac. Uñ bella ꝛ lites in vobis nōne ex cupiscētijs vr̄is q̄ militant in mēbris vestris. Cōcupiscitis ꝛ nō habetis. Occiditis ꝛ zelatis ꝛ non potestis adipisci. Jac. iij. Remediū ꝫ hoc ē illō q̄ dat. Jo. nolite diligere mūdū neq̄ ea q̄ in mūdo sunt. j. Jo. ij. Sextus gradus est in rebꝰ spūalibꝰ attediari. Ex quo em̄ creatura siue hō iā trīs descēdit finaliter venit ad hoc q̄ iā abhorret ꝛ abominat bona diuina. Rō est: sicut hō diu febricitās: oia comestibilia abhorret nec sapiunt sibi. Jta diu antiquatus ꝛ in pctis inuolutꝰ abhorret ea q̄ dei sunt. Qz si ōvs adamꝰ ad missam: Respondet. Quid mihi de vestra missa citius vellē prandere. Si dicatur sibi vadamus ꝓfiteri. Uā confessio nihil aliud est nisi q̄ clerici volūt scire vestra peccata. Jdē de ieiunijs. Jeunent tm̄ magnes q̄ non hñt stomachos: ꝛ caput duxꝛ ꝛ lapideū ꝛc. Secus q̄n negligētia dimittunt: q̄ aliud est dimittere bona dei p negligētiā: ꝛ aliud q̄n dimittunt p̄ contemptū ꝛ vilipēsionē. Nota de illo iuuene valētie q̄ desperit ieiu-

niumtab ẽpo iniunctũ ex quadã pestilẽtia: q̃ subito expirauit. Jõ dicit scriptura Impius cũ in pfundũ venerit peccatoꝝ cõtẽnit: sz sequit eũ ignominia. s. in morte z opprobriũ. s. i iudicio. Prouer. xviij. Nota sequit ignominia: qr tales cõiter nõ pñt cõfiteri z intestati decedunt z impenitẽtes. Nota de illo hoie alzazira subito mortuo. Esa. xxvij. Ue qui spernis: nõne z sperneris. s. qr non habetis occasionẽ cõfitendi: testãdi nec dolẽdi seu penitẽdi de peccatis. Septimus est de fide catholica dubitare. Postq̃ pson̄a nullũ saporẽ sentit i his q̃ dei sunt: imo abhorret z dubitat in fide dicẽdo. Quid scit hõ de alio mũdo. Rõ. huius est: qr scta fides catholica est altissima z spũalis: z q̃ cecidit in pfundũ peccatoꝝ hz ad eã dispositionẽ sicut qr est infirmus. z carnalis Jdeo dicit. Et quid scit homo si est verũ de iferno de purgatorio ꝛc. Forte clerici hoc inuenerũt. O quot iã sunt in mundo de talib⁹ qr mala cõscientia z reprobata nõ põt diu stare cũ bona credẽtia z societate. Autoritas. Bonã cõscientiã quidã a se repellẽtes circa fidẽ naufragauerũt j. ad Timo. j. Nauis fidei q̃ fideles ducit ad portũ vite eterne, naufragat p malã vitã in talibus. Jdeo do vobis remediũ z mirabile pfiliũ vt sciatis Credo in quo tinent articuli fidei. addiscatis credo si nescitis. Dicat semel. Si vos dicitis credo quolibet die mane z sero sequũtur due pditiões. Pria q tpe antixpi erutus fortes z firmi in fide catholica. Scda qr tanta est virtus fidei deuote pfesse q portabit vos ad bonũ finẽ quantuz in se est nisi obicẽ ponatis. Pro pmo dicatur similitudo de candela in laterna q̃ extinguitur si nõ possit candela respirare per foramen. Fides catholica est in corde et candela in laterna. Dauid. Qm̃ tu illuminas lucernã meã dñe ꝛc. Jdeo dauid deuote cõfitebat fidem dicendo. Credidi s. in corde: ppter qõ locutus sum. s. fidem cõfitendo. Et quõ. Ego aũt humiliatus sum nimis. i. valde. Pro secundo q virtute. s. fidei homo venit ad bonũ finem z ad pfessionẽ. Autoritas. Si pfessus fueris in ore tuo dñm iesuz xpm: z in corde tuo crediderit: saluus eris. Ad Rom. x.

(De eadẽ dominica. xj. post trinitatez.

Sermo quintus.

Deus propiti⁹ esto mihi peccatori. Lu. xviij. Prima pars erit hystorialis z secunda moralis. Quantuz ad primũ notandũ q xps in euãgelio ostendit nobis modũ quõ debem⁹ nos gubernare. Uñ sciendũ q duz xps pdicaret in terra israel: erãt quidã iudei q̃ credebãt se esse bonos sanctos z iustos z spernebãt ceteros. Et iõ volẽs xps eis ostendere q nõ erãt boni dixit eis parabolã istã ꝛc. quasi diceret: nõ pfidatis in vris operib⁹ nec dicatis. O ego suz bon⁹ z iustus ego ieiuno z facio elemosynas: z plura alia bona. Unde dicit xps nõ pfidatis in ipsis: z tũc dixit eis sicut narrat i euangelio. Duo hoies ascẽderũt in tẽplũ vt orarẽt ꝛc. Publicanus vocat publicus peccator. Pharisеus ỹa phares qõ est diuisio: qr illi erãt diuisi in habitu z in vita vt heremite: z portabãt mandata dei in fronte z spinas in tibijs: z multa alia faciebãt. Jõ dicebant pharisei: id ẽ diuisi: ita qõ dicit euãgeliũ q isti duo ascenderũt in tẽplũ vt orarẽt. Pharisеus autez q̃ erat in habitu sanctitatis: z tñ ab intrarat mal⁹. posuit se ante altare stans pedes z nõ genib⁹ flexis z capite cooperto nec faciebat aliqõ signũ deuotionis sed stãs apud se z benedicẽs apud se: z non apud deũ: incepit facere orationẽ suã dicẽs. O de⁹ quasi contẽnendo alios: gr̃as ago tibi. Primo qr ego nõ sum peccator ego sum deuot⁹: nõ facio malũ: nõ suz sicut ceteri hoim raptores: adulteri iniusti. Nec etiã sum sicut hic publicanus q̃ est hic. O dñe de⁹ de oibus istis gratias ago tibi. Scõo deus facio bonã iustitiã in meipso: qr ieiuno bis in sabbato. i. in hebdomada: z decimas do oim q̃ possideo. Nota oim vniuersaliter: qr de oib⁹ meis do amore dei. Jõ de⁹ gratias ago tibi ꝛc. Ecce orationez quã faciebat iste phariseus iactando se de vita sua. Sz ivideamus orationẽ quã faciebat publicanus. Nã ipse nondũ existens in templo cogitauit intra se q nõ erat dign⁹ se ponere ante altare. i. prope. Et dixit. Uah ego sum magnus peccator: cõmissi tanta peccata: z quõ ponerẽ me añ altare: non

placeret deo:ſz posuit se lōge i fine eccle ſie z pſtrauit se ſup terrā:nec erat ausus oculos ad celū leuare.Uah dicebat ipse infernus eſt mihi paratus z flebat.Et ſic incepit facere oratiōē ſuā dicēs.Deꝰ ꝓpitius eſto mihi peccatori.Thema:z ꝓcutiebat pectꝰ ſuū.Tūc dixit xp̄s.Quis iſtoꝝ duoꝝ fuit exauditus ante deū: vel phariſeus vel publicanus.Rñdit xp̄s. Amen dico vobis:deſcēdit hic iuſtificatus ꝛc.Nota iuſtificatus.i.ſcūs z iuſtus Et miſer phariſeꝰ qui tm̄ iactabat ſe de bonis operibꝰ reuerſus eſt cū ſuis peccatis.Ideo ſequit hic qō concludit xp̄s:qz oīs qui ſe exaltat humiliabit.Et ſic ptz primū.Quantū ad ſcōm.In hoc euangelio reperio quattuoꝝ ꝛclusiones.Prima eſt p̄ſumptio diabolicalis i ꝓncipio euāgelii.Scōa eſt opatio vurtualis.ibi:ieiunio.Tertio eſt petitio rōnalis cū ōr.Deꝰ ꝓpitiꝰ ꝛc.Quarta eſt exaltatio celeſtialis cū ōr.Oīs q̄ ſe exal.ꝛc.Quātū ad primū;notandū qꝺ oratio iſtiꝰ phariſei non fuit exaudita eo qꝺ hēbat tres magnos defectus.Primꝰ qz ſtabat ſine honore et reuerentia.Scōs:qz iactabat ſe in dei p̄ſentia.Tertius qz habebat fratrē ſuum cōtēptū ꝛc.ideo oratio eiꝰ nō fuit exaudita.Primo iſte phariſeus miſer habebat magnā p̄ſumptionē:qz ſtabat ſine honore z reuerentia.Nā bone gētes ſciatis qꝺ nos habemus doctrinā ab aplō qꝺ quilibet orans pro honore dei dz flectere genua.Ideo dicit.Omne genu flectat celeſtiuz trreſtrium z infernoꝝ.Ad Phil.ij. Nota omne vniuerſaliter qz angeli z ſcti hoc idem faciūt in celis:ita z nos debemus facere in terris.Quia ſi oēs angeli hoc faciūt multo magis nos miſeri.Itē infernoꝝ.qz etiam diaboli z oēs dānati faciūt ſibi reuerētiā:tm̄ non amore ſed timore.Ergo ſi totꝰ mūdus facit deo reuerētiā in celo z in iferno:q̄ſto magis nos q̄ magis debemꝰ ſibi reuerentiā referre. Hoc etiā habemus.Mat.ij.de tribus regibꝰ q̄ eū adorauerūt in ſtabulo de quibus ōr qꝺ ꝓcidentes adorauerūt eū.Iſte aūt phariſeus faciebat ſine reuerentia: ideo ſua oratio non fuit exaudita.Nota moraliter habemus hic doctrinā qꝺ non debemus facere ſicut iſte miſer phariſeꝰ ſed qñ introimus ad eccliam cū honore z reuerētia debemus adorare deū.Auctoritas.Oſo humiliantis ſe nubes penetrat.Eccli.xxxv.qz altr nō exaudiet deus oꝝonez noſtrā.Scōs defectꝰ qz iactabat ſe in p̄ntia dei cū dicit.Gratias tibi ago qz nō ſum ꝛc.Heu qualis defectꝰ z quid oportebat ſe tm̄ iactare in p̄ntia dei.O reſpiciatis quot ſunt q̄ habēt iſtum defectū qñ volūt aliq̄d boni facere opz qꝺ totus mūdus ſciat ſicut faciunt galline qꝺ ouare debēt ꝛc.Iō dicit xp̄s.Amen dico vobis receperunt mercedē ſuā.Matt.vj. qz volūt habere honorē ſuū cora mūdo ideo nullū meritū habēt cora deo.Ergo ſi vultis habere meritum cora deo facite ſecrete bona opa vſa.Qz ſz mundus nō videat.tm̄ deꝰ bñ videt a quo debetis recipere mercedē.Auto.Tu aūt cū ores ueris itra in cubiculū tuū:z clauſo oſtio ora patrē tuū:i abſcōdito:z pr̄ tuꝰ qui videt in abſcōdito reddet tibi.Mat.vj.iſte aūt phariſeus iactabat ſe in p̄ publico corā oibus hoibus ideo ſua oratio nō fuit exaudita.Ecce ſcōs defectꝰ.Tertiꝰ defectus:qz habebat fratrē ſuū in cōtēptū et dicit:Nō ſuz ſicut ceteri hoim velut etiā hic publicanꝰ.Ecce cōtēptū qz iuſtificabat ſeip̄m:z ꝺdēnabat alios.Uah quot ſunt in mūdo in hoc defectu q̄ neſciūt loqui de alio niſi malū z ſemp.iudicāt malū vt ſi videāt aliquē loquētē cū aliq̄ dicto male iudicāt vel ſi ſit vnus faciēs bona opa vt pniam:ieiunia elemoſynā ꝛc. oēs iudicabūt malū:z aliqñ laudabunt malos z cōdēnabūt bonos.Cōtrariū docet apls dicēs.Nolite ante tp̄s iudicare quoadusq̄ veniat dñs q̄ z illuminabit abſcōdita tenebraꝝ z manifeſtabit cōſilia cordiū.j.Coꝝ.iiij.Ecce pria cōcluſio cū dicit.Duo homines aſcēderūt ꝛc.hic habetis bonā doctrinā moraliter:qꝺ in die dñica debetꝭ ire ad eccliam ꝛc.Scōa cōcluſio eſt opatio ꝟtualis:cū dicit.Jeiunio bis in ſabbato.Ipſe autē iactabat ſe de ſuis bonis opibꝰ.Nota.Jam dicam amici mei:ſrc deꝰ poſuit nos i mūdo iſtis creditis qꝺ ſolū ad ſtā dū lere:bñ comedere dū z bibēdū ꝛc.nō ꝓfecto:ſz ad faciēdum bona opa ꝛc.Uidete qꝺ nihil portabim in morte nobiſcū niſi bona opa.Iō apoſtolꝰ.Dū tp̄s habemꝰ operemur bonū ad oēs,ad Gal.vj.Tertio cōcluſio eſt peti

ōo rationalis aiz dicit. Deꝰ ꝓpicꝰ esto mihi ꝛc. Quarta ꝓclusio est exaltatio celestialis cū dicē qz ois q̄ se exaltat hūlia bit ꝛc. Et notandum q̄ est regula ḡnalis in sacra scptura q̄ q̄ magꝭ humiliat se i hoc mundo: magis exaltabitur in alio. Unde. Humiliamini sub potēti manu dī: vt vos exaltet in tpe visitatiōis. i. pet. v. Nota in ꝓio sūt one tertie dñice post trinitatē q̄ incipit sic. Humiliamini sub potēti manu dei in q̄ habemꝰ de xp̄o q̄ humiliauit se i hoc mūdo ꝛ factꝰ ē obediēs vsq; ad mortē: ꝛ ꝓpter hoc deꝰ exaltauit illū ꝛ donauit illi nomē qđ est sup oē nomē. ad phil. ij. Itē humiliamini ꝛc. Itē de beata ỽgine. Qz respexit humilitatē ancille sue: ecce em̄ ꝛc. Et ꝓpter istā regulā ḡnalez deꝰ exaltauit istū publicanū q̄ se hūliauit intrā q̄ ñ audebat leuare oculos: sz pcutiebat pectꝰ. iō descēdit iustificatꝰ. O q̄ta exaltatio. Jō hūiliamini vt possitis in celo exaltari q̄ nobis ꝓce. ꝛc.

¶ Dñica. xij. post trinitatem. Sermo. i.

Admirabantur dicentes qz oīa bene fecit. hꝛ ỽbum istud originaliter. Marci. xij. ꝛ recitat in euang. hodierno. In isto sermone vt deus det virtutē ꝛ efficaciā ỽbis sctis vt dicat in honorez ꝛ gloriā dei ꝑncipaliter: ꝛ psequēter ad instructionē nostram: saluteꝝ virgo gl̄iosa. Ad mirabantur dicētes loco ꝛ capīo vbi. s. ꝓio declaratione huiꝰ ỽbi ꝓponit ꝛ introductiōe materie p̄dicāde sciatꝭ q̄ ille magnꝰ ꝛ excelsus rex dauid i spū ꝓphie videdo opa magna q̄ debebat facere dñs dr in po. cxxxviij. Cōfitebor tibi qm̄ terribiliter magnificatꝰ es mirabilia opa tua ꝛc. In qb9 ỽbis dat intelligere q̄ ihs xp̄s venies in hūc mundū debebat facere mirabilia opa maiora q̄z fecerit alij ꝓphete Ñ legimꝰ d̄ ꝓphis. s. de moyse ꝛ iosue ꝛ samuele ꝛ helyseo atq; esaia q̄ fecerunt multa miracula: sz qūo? dico q̄ oīonibꝰ dñm deū deꝑcādo ꝛ non posse ꝓpuo q̄re ꝓprie loquēdo ipi nō faciebāt miracula sed deꝰ. Nā deꝰ hz illā bonitatē q̄ p oīones sctōz ꝓsonaz q̄ deuote seruiunt ei et ei9 voluntatē seruāt facit miracula. Un̄ dicit ccc9: vt hꝛ Jo. ix. Scimꝰ q̄ pctōres deꝰ nō exaudit: sz si q̄s dei cultor est: ꝛ eiꝰ voluntatē facit hūc exaudit. Nota ḡ qđ xp̄s exaudit iustos ꝛ nō pctōres: ꝛ iō q̄t ꝓphe ꝛ patriarche erāt scti ꝛ fuiebāt dō ꝛ ei9 volūtatē faciebāt q̄n ipsi rogabant deū ipe exaudiebat eos. q̄re dico q̄ nullꝰ sctūs vnq̄ fecit miracula p suā ptātē: sed solꝰ deꝰ cui ꝓpriū est facere miracula ꝓpria potestate ꝛ authoritate: sz dñs nr̄ ie sus xp̄s sicut deus op̄s faciebat ꝓpa miracula: ñ p oīonē: q̄ ipse erat vnꝰ deꝰ cū p̄re ꝛ spūsctō. q̄n em̄ dicebat sibi. Unus est surdus: cui dicebat effeta: ꝛ sub: to anres illi9 aperiebāt. Itē ō alijs infirmitatib9: solo em̄ ỽbo curabat infirmitates. Ecce q̄ dr̄iam inter xp̄m ꝛ alios ꝓphas sctōs: q̄ illi faciebāt miracula per suas orationes: dñs aūt nr̄ ihesus xp̄s p suum imperium. Jō Wō in po. cxlviij. Ipse dixit ꝛ fa. sunt: ipse mā. ꝛ crea. sūt. Sciasq; in toto ꝓsalterio nō reperiꝛ id q̄ qđ ꝓdictū est nisi i duob9 locis. s. in po. xxxij. ꝛ i po. p̄dicto. Sz q̄ est rō. Dico q̄ ad denotādū duo opa mirabilia dei: vnū factū in creatiōe aliō i reformatiōe. Primū ḡ factū est i creatiōe cū dicit. fiat firmamētū ꝛ factū est. Uerbo dñi ce. fir. sūt: ꝛ spū oīs ei9 ois ỽtꝰ eoz. Postea scīes dō q̄ i recreatione mūdi idē debebat ꝓsuū iperiū facere mirabilia opa. iō itez dr. Laudate dñm de celis: laudi: eū i excel. Laudi eū oēs ꝛc. q̄n ipe dixit ꝛ facta sūt: ipe mā. ꝛ crea. sūt. Laudi eū sol ꝛ luna. ꝛc. ps. cxlviij. Sol. i. ptās ecclesiastica. ꝛ luna. i. ptās secularis. Et sicut sol ab aliq̄ alio nō hz claritatē: sz luna hz claritatē a sole: ita ꝛ potestas secularis hz autoritatē ab ecclia. Ecce q̄ dixit sol ꝛ luna. seq̄t. Laudate eū celi celorū. i. ỽtutes sacroz ecclie. Sequit. et aq̄ q̄ sup celos sunt laudēt nomen dñi. Ecce qūo fecit. Ipe dixit ꝛ facta sunt ipse mā dauit ꝛ creata sunt. Ecce qūo dō erat mirabilis deꝰ de miraculis xp̄i. Et ista rōne iudei videtes miracula xp̄i hz thema ꝓpositū admirabant dicētes. Jā sū i mā de q̄ volo p̄dicare q̄ dñs nr̄ ihs xp̄s bñ fecit oia declarabo nūc p tres modos operū xp̄i. a Primū opus est creatio mundialis.

Scōm opus est gubernatio generalis.

Tertiū opus est redēptio humanalis. Et de istis tribꝰ possumus dicere thema ꝓpositū. Admirabant ꝛc. Prio videam9 qūo sunt bene facta. Et declarabo istud

per illud pictus. Qualis vnusq; ſcꝫ eſt talia dicit ꝫ operat. Si hō eſt bonꝰ: ꝛ ẏba ꝛ facta erāt bona: p ꝓtrariū ſi hō eſt malus: ꝛ ẏba ꝛ facta erūt mala. Itē rps dicit. Ex abūdātia cordis os loquit. Luce. vj. Bonꝰ hō ō bono theſauro cordis ſui. ſ. pfert bona. Mat. xij. Itē Job. xx. Gaudiū hypocrite ad inſtar pūcti. Si ſit aliq̄s religioſus vel alius q̄ fingit ſe eē bonū ꝛ nō eſt: p modicū tēpus poterit decipere gētes: qꝛ hypocriſis vl malicia ſua cito diſcooperiet: ſz ſi pſona vadit bona intētione ſemp creſcit ꝛ multiplicat eiꝰ fama: ꝙ bonꝰ hō de bona ẏitate facit bona opa a fortiori deꝰ cū ſit ſummū bonū: nō poterit facere niſi bona opa. Si ꝙ hō q̄ eſt bonꝰ accidētaliꝛ: facit bona opa multo meliꝰ igit illeq̄ eſt bonꝰ eſſentialiꝛ ꝛ immēſe: ẏz infinitā bonitatē: facit opa bona. Et iō poſſumꝰ dicere. Oia bene fecit. Uñ ſciatꝫ q̄ in illis ſex diebꝰ q̄bꝰ creauit mūdum: quolibet die fecit bonū. Primo die vidit deus q̄ eſſet bonū: ꝛ ſic de alijs diebus. Et concludit. Uidit deus cūcta que fecerat: ꝛ erāt valde bona. Et hic nota doctores magnū ſecretū ſuper iſtaꝫ epilogationem. i. ꝓgregationē verboꝝ. Erāt valde bona. Et declarāt ſic. Sicut in vna cythara ſunt plures chorde: ꝛ q̄liber chorda p ſe ſeparata facit bonum ſonum: ꝓcordia aūt ſonitꝰ ſonātiū chordarum eſt valde bona. ſic ꝛ deꝰ in cythara i. in mūdo iſto multa miracula fecit ꝛ taliter ordinauit q̄ nō pōt eſſe melior ordinatio. Et tñ ly q̄libꝫ res de ſe eſſet valde bona: tñ pſonātia olim erat valde bona ſi ſol nō haberet tantā claritatē nō cōſonaret cū alijs rebꝰ. Jō ꝺr. Sap. xj. Oia in mēſura ꝛ numero ꝛ pondere diſpoſuiſti Sol enī factꝰ eſt in menſura ſibi debita: ꝙuis ſit multū magnꝰ. Dicit enī phs q̄ minima ſtellaꝝ eſt maior tota terra. Ecce qūo celū eſt magnū. Jā illud mēſuranit deus ſua ſapia. Itē terra magna eſt ſed ꝛ illam mēſurauit ſua ſapia. Idē de aqua ꝛ alijs oibꝰ. Itē diſpoſuit deus oia in numero. Itē deus numerauit omnes ſtellas celi. Jā ſcit deꝰ quot dies et quot noctes eſſe in mūdo debēt. Itez iam ſcit deꝰ ꝛ ab eterno ſciuit quot grana arene debebāt eſſe in mari. Item quot frōdes in arboubꝰ: ſmaliꝛ oia numerauit. Item quot reges ꝛ q̄t iperatores debebāt eē in mūdo: ꝛ q̄t debebāt ire ad padiſum: ꝛ q̄t viri ꝛ mlieres debebāt eē in mundo: ꝛ q̄t debebāt ire ad padiſuz: ꝛ q̄t ad infernū. Nūc venit q̄ſtio. Uos dicitꝫ q̄ deꝰ numerauit quot hoies ꝛ mlieres irēt ad celū: ꝛ iam ſunt noia eorū in celo ſcripta: iuxta illud. Gaudete ꝛ exultate: qꝛ noia veſtra ſcripta ſunt i celis. Lu. x. Nō opz igit facere bonū: qꝛ ſcia deꝰ nō pōt deficere. Pone adhuc ꝯ materiā p̄deſtinatiōis: quaz inuenies in ſermone de p̄deſtinatiōe ad plenū. Tñ breuiter dicēdum eſt: q̄ ſicut deꝰ ſcit ꝛ ab eterno ſciuit q̄t hoies deberēt ſaluari: ita etiā ſcit ꝛ ſciuit q̄bus mediūs: ꝛ p q̄ media. Non ꝙ debemꝰ omittere opa bona ſed diligēter ea implere: ut certā noſtrā faciamꝰ vocatiōnē: ꝛ vt ſalutē pſequi valeamꝰ. De hoc vide. b. tho. j. pte. q. xxiij. de p̄deſtinatione dei. ꝛ etiā p̄mo ſcripto de eadē materia. Scōo. videamꝰ de opibus gubernationis ꝙalis q̄ūo deꝰ gubernat oia. Si vnꝰ ſeneſcallꝰ gubernat bene ſeneſcalliā ſuā cū diſcretione ꝛ iuſtitia dicit hō. Iſte ſeneſcallus eſt ſapiēs: qm̄ patriā ſuā bene gubernat Ita eſt de deo. Jam poſſumꝰ faciliter videre q̄ūo gubernat elemēta ſicut vnum tripudiū. Jā ſcitis q̄ in choreis vnꝰ tenet manū alteriꝰ: ꝛ ille q̄ eſt p̄nius tenet ſeu portat vnā manū ſolutā: ita eſt de elemētis. Nā quodlibet elemētū duas hz qualitates. Primo ignis eſt calidus ꝛ ſiccus Itē aer eſt calidus ꝛ humidus: aqua frigida ꝛ humida. Itē terra frigida ſecundum cū terra ꝛc. ꝛ ſi nos vellemꝰ facere tripudiū rotundū. Terra in q̄ſtum ſicca tenebit ſe cū igne: in q̄ſtū ignis etiaz eſt ſiccus. Ecce ꝙ qūo deꝰ gubernat oia cū magna ſapiētia. Itē hodie vigebat bonū tēpus: ꝛ cras nō. Itē hodie mare erit impetuoſū pp ventū fortunā ꝛ forſitā cras erit ſuaue ꝛ tranq̄llū. Itē arbores i eſtate producūt flores ꝛ fructꝰ: i hyeme ẏo nō: ꝛ ſic de alijs: deus gubernat oia cū ſua ſapia iō dō inq̄t in ꝓo. Quā magna ſunt opa tua dñe: oia in ſapiētia feciſti. Poſſet aliq̄s facere vnū argumētū. Frater: vos dicitis q̄ deus eſt gubernator generalis q̄ oia ſua ſapiētia gubernat: videl q̄ non q̄ libet bonꝰ gubernator euitat mala de patria ſua: ꝛ tñ nos videmus q̄ deus

ptmittit multa mala: ꝙ videt ꝙ nō sit bonus gubernator. Rñdeo z dico ꝙ deꝰ mala q̄ sustinet z ptmittit in mūdo nō euitat qz nō ꝓgruit sue sapie illa vitare: alīs destrueret res liberas. Nā ipe dedit liberū arbitriū creaturꝫ hūanis z nō ptuenit sue sapie ꝓhibere libez arbitriū: sꝫ dat cōsilia bona. Et dyonisius dicit. Nō ē diuie sapie creaturas ōstruere sꝫ ꝓseruare. Ecce auto. Deꝰ ab initio ꝓstituit hoiem et reliq̄t eū i manu ꝓsilij sui: glo. interl. i. in potestate liberi arbitrij: z adiecit illi ꝑcepta z mādata. seq̄t. Qō placuerit ei: dabit illi. Eccl. xv. Dria est inter ꝑcepta et mādata. qm̄ ꝑcepta sūt fortiora q̄m mādata: q: mādata sūt affirmatiua: veluti dicere. Sabbata sctifices. Itē honora ptez tuū. Exo. xx. sꝫ ꝑcepta sūt negatiua sicut Nō adorab deos alienos. Itē. Non assumes nomē dei tui i vanū. Itē nō furtū facies. Ista sūt ꝑcepta: z nullo mō lꝫ facere contra ea. Dicunt docto. ꝙ mādata obligant semp sed nō in oīi casu seu nō ad semp. sicut. honora patrē tuū: qm̄ si pater se facit ifidelē: tūc filij nō tenent ipm honorare: nō ergo obligāt mādata in oi casu. Sed ꝫ ꝑcepta nullo mō est faciendū. Nota tm̄ ꝙ doctores distinguūt precepta: z dicūt ꝙ quedā sunt affirmatiua: quedā negatiua. Negatiua obligāt semper z ad semp verū q̄ pūnia ꝑcepta hñt speciale nomē q: dicunt mādata. Ideo pōt hoc nomē preceptū poni tm̄ ꝓ negatiuis lꝫ regulā topicā: z iō dicit. Adiecit illi ꝑcepta z mādata. Sequit in autori. Apposuit tibi deꝰ aquā z ignem: ad qō volueris porrige manū tuā: aquā. i. grāz ignē. i. pctm̄. Ad quod volueris porrige manū tuā. sequit. Añ hoiem vita z mors qō placuerit ei dabit illi. No. qō placuerit ꝛc. Si ꝫs vult salutē habebit: si dānationē: idē. Tm̄ sūt plures mēdaces circa hoc: qm̄ oēs hoies volūt vt dicūt ire ad paradisum: z tm̄ nullo mō se ꝓparant q: cū debēt sequi iter paradisi. s. humilitatē: liberalitatē: castitatē: patiētiā: charitatē: abstinētiā z diligētiā: ista em̄ pducunt hoiem ad salutē: tm̄ sequunt iter qō pducit ad infernū. s. supbiam: auariciā: luxuriā ꝛc. Et si aliqs querit vultis vos ire ad paradisum: diceret tā bene ꝫs vos tm̄ falsum dicūt: q: iter inferni tenēt z nō paradisi. Itē si dicat vsurario vel raptori: q̄ vultis vos ire? dicūt ad paradisum z falsum dicūt: qm̄ sequunt iter inferni: sez vsurā z rapinā: q̄ ducūt hoiem ad infernū. Itē tam oēs xp̄iani mali q̄m iudei siue sarraceni oēs dñt ꝙ volūt ire ad paradisum sꝫ falsuꝫ dicūt: q: iter inferni sequunt: z sic ō alijs. Ecce quare dicit scriptura. Ante hoiem vita z mors: bonū et malū. Nā dñs vellet ꝙ oēs salvarent: et iō si nos seq̄mur iter paradisi: salvabimur q: hoc iter bonū z acceptū ē cor̄ salvatore nr̄o deo: q̄ vult oēs hoies salvos fieri: z ad agnitionē vitatis venire: vn⁹ est eiꝰ mediator dei z hoim hō xp̄s iesus q̄ dedit redēptionez semetipsum ꝓ oib⁹. s. Tim. ij. Nūc monet qō. Qz si iā scit deus ꝙ eris dānat⁹: quare q̄ creauit te. Dico quod creauit te vt salu⁹ esses: z eris si teneas bonā vitā z si ꝓtinues bonā vitam vsq̄ i finē: saluaberis. Añ debet̄ scire qō seruāt in nobis deꝰ moduꝫ quē seruat q̄ in domo sua hꝫ aliquē malū hoiem z ꝓditorē. Et ideo ponamus ꝙ aliquis rex det alicui militi in domo sua exñti malo z ꝓditori villas z castra: qui miles q̄m to rex sibi plura dat tāto ipse miles pseuerat magis in ꝓditiōe. q̄d faciet ipe rex ō illo nōne ōstruet eum? Profecto ita deꝰ facit q̄us sim⁹ malī facit nobis multa bona vt malicia nr̄a auferat. Fecit nos ad imaginē suā z lauit nos in baptismo vt essem⁹ boni z mūdi ꝛc. finaliꝫ si in malis pseueraverim⁹: destruet nos. De ista tm̄ malicia vide ad lōgū in sm̄one de predestinatiōe: z hoc sufficit de scōa parte. Tertio videam⁹ opera redēptionis hūane nature: z hoc duob⁹ modis ōclarabo. Pria pars erit speculatiua respiciēdo diuinitatē eternalē. Scōa erit speculatiua simul z moralis. Quo ad partē ꝑmā dicūt phi z multi alij: quare iesus: cuz posset facere remissionē gñalē se incarnauit z voluit sustinere labores z passiones: z maxime cū dicat phs ꝙ frustra fit ꝑ plura qō pōt fieri ꝑ pauciora. Rñdeo ꝙ istō argumētū venit ꝓ ignorantiam vel ꝓ inaduertētiam. Pro quo sciendū est ꝙ differētia est inter deū z hominē. Virtutes quas nos habem⁹ non sunt essentia nostra: similiter nec bonitas nec iusticia in iudice iusto: immo sunt accidēntia et sunt

qualitates aduēticie: qꝛ q̄ modo ē iustus forte erit postea iniust⁹: ⁊ iustus quertiꝫ q̄ñqꝫ ⁊ fit iustus. Itē mia magna ꝺ̄tus ē maxie in diuinib⁹ q̄ tā de bonis tpalib⁹ ꝫ̄ spūalib⁹ dāt indigentib⁹. Magna eſt virtus eſt: ſed eſt qualitas aduenticia i hoibus: qꝛ vna plona miſericors poteſt effici crudelis: tn in deo totū eſt ꝓtrariuꝫ iuſtitia eſt in deo eſt eſſentia: ſua diuinitas: mia dei ē ſua eſſētia: ⁊ nō qualitas aduēticia. Unde dico ſicut de⁹ nō pōt dimittere ſuā eēntiā: ita nec pōt dimittere ſuā miam: nec iuſtitiam. Ita dicit apls. Deus fidelis ꝑmanet ⁊ ſeipſum negare nō pōt. ij. Thim. ij. Auder in mundo iſto quādoq; facit tantā iuſtitiā q̄ nihil erit de miſericordia, ſz i deo ſimul eſt ⁊ ꝑcurrit iuſtitia ⁊ miſericordia, ꝑ quo dauid in p̄o. c. Miam ⁊ iuſtitiaz cātabo tibi domine. Auſcultate ⁊ attendite ſi deus dixiſſet hoibus remitto vobis oia peccata veſtra: ⁊ ſimus amici deinceps cuſtodiatis vos hoc eſſet maxia miſericordia: tamē vbi eſſet iuſtitia. Et ſi dixiſſet. Peccatis ꝓtra me. ego volo q̄ oēs ſcatis dānati: magnus rigor iuſtitie hoc eſſet tamē vbi eſſet mia. Unde conveniens fuit q̄ in redemptione noſtra ſeruaret miſericordiā ⁊ iuſtitiam. Rigor iuſtitie magnus fuit dare ſanguinē ſuum pretioſum pro oib⁹. Miſericordia fuit q̄ ipſe qui nō tenebatur: nec erat obligat⁹ voluit ſoluere precū ꝑ oib⁹ quare ratio quā dicunt infideles. Fruſtra fit ꝑ plura ꝛc. nullius ē efficacie ſiue valoris: ſeu ꝓuenit ex magna ignoātia: q̄ñ bene oia fecit: ⁊ poſſumus dicere verbū thematis. Admirabātur dicētes. Bñ oia fecit. Et hoc eſt qđ dictū fuit ex ꝓpe: conſiderādo ſuā diuinitatē. Tñ ſi p̄ſideremꝰ ex ꝓpte noſtra. dico q̄ ꝓpter mala ⁊ pcta in q̄b⁹ nos eram⁹ ipſe voluit facere redēptionez. Dumo ꝓpter pctā. Ade ⁊ Eue. Ipſi fuerūt relegati de paradiſo terreſtri in mūdū iſtū: ſed filius dei voluit deſcēdere ⁊ incarnare ſe in vētre ꝺ̄ginis gl̄oſe vt per ſuū deſcēſuz nos aſcēderemus. Et ecce q̄lio fuit ꝓuentens ꝓpus iſtud ꝑ redēptione nr̄a. Ita malū iſti⁹ mūdi incepit in muliere ſpōſata: nō voluit de⁹ q̄ bonū veniret ꝑ mulierē ꝺ̄gi nem deſponſatā virginē. ſ. mariā. Item adam ⁊ hoies ſi remāſiſſent in paradiſo terreſtri: nullū malū neq; dolorē habuiſſent. Sed poſt aliq̄ tps fuiſſent ſuſcepti ⁊ tranſlati in celū. Uñ deus dixiſſet ſācto michaeli. Fac aſcēdere illos in celū: ⁊ ꝓpter hoc voluit dei filiꝰ ſuſtinere dolorē paſſiōes in iſto mūdo: vt credētes ⁊ obedientes ſibi nullū dolorē ſuſtinerēt in paradiſo. Itē ꝑ peccatū venit ignoātia in aia: q̄ñ ſm q̄ dicit ph̄s. Anima eſt tanꝫ tabula raſa in qua ꝛc. in qua i principio ſue creationis nihil erat depictū ꝓpter hoc voluit chriſtus predicare in mūdo iſto ⁊ dare legem euangelicā vt nos habeamus ſcientiā. Item adam quāde peccauit fuit ligatus per luciferū ⁊ ſeductus: ⁊ propter hoc dei filius voluit ligare luciferum. Item quia propter peccatum homines flagellabantur in inferno ideo voluit dei filiꝰ flagellari: vt ſibi credentes ⁊ obedientes a talib⁹ flagellis liberarent. Itē qꝛ ꝑ pctū erat damnatus ad corruptionē ꝓpter cōtrarietatē quatuor elementoꝝ: voluit filius dei iudicari coā quatuor iudicibus: vt ſibi credentes ⁊ obedientes liberarent a corruptiōe ⁊ mortalitate. Itē filius dei voluit coronari: vt ſibi credētes ⁊ obedientes reciperent eternā glorie coronā. Itez per lignū hoc eſt fructū ligni hoies fuerunt condēnati ad patibulū inferni: ideo x̄ps dei filiꝰ dixit patri. Pater volo in patibulo crucis leuari: vt credētes ⁊ obedientes de furca inferni liberent finaliter oēs. Sic ſua ſapiētia deꝰ ordinauit oia q̄ nihil fuit ſuū quare bene oia fecit. ideo dicit. ij. Mach. j. Benefaciat vobis deus. Quare nos cogitantes iſta magna opera poſſumus dicere thema. Admirabant oēs ꝛc.

¶ Dñica. xij. poſt trinitatem. Sermo. ij.

Recepit eis ne cui dicerent. Mar. vij. Serm. erit de ſcto cuā. p̄ſentis dominice: qꝛ continet multa ſecreta ſacre ſcripture ſpeculatiua ⁊ moralia: ⁊ habebimus multas bonas doctrinas ſpeculatiuas ⁊ morales. Saluteꝫ ꝺ̄go maria Sctñ euange. hodiernū declarat nobis tria opa virtuoſa ⁊ miraculoſa de x̄po.

Primum eſt humanalis incarnatio,
Secundum diuinalis miſeratio,
Tertium virtualis humiliatio,

ꝓmū allegorice seu figuraliꝝ. Secūduꝫ tropologice seu moraliꝝ. Tertiū hiſtorice seu litteraliter. de tertio ⁊ finali loquitur thema. Precepit eis ne cui dicerent. Et hoc fecit per virtualiꝫ humilitate. Dico ꝓmo q euāgeliū hodiernū oñdit nobis de xp̃o ꝓmū opus ꝰtuoſuꝫ: qđ eſt humanalis icarnatio i vtero ꝰginis ꝓ noſtra ſaluatiõe. Hoc oñdit in ꝓncipio euangelij qñ dr. Exiens ieſus de finibus tyri venit ꝓ ſidonē ad mare galilee: q̄ eſt inter medios fines decapoleos ⁊ adducunt ei ſurdū ⁊ mutū ⁊ deꝓcabant eū vt ponat illi manū. dicet aliq̄s. Et quō oñdit hic hūana incarnatio. Dico q bene: ſz ſubtiliter. In incarnatiõe aūt filij dei fuerunt ſex myſteria. ſ. termin⁹ a quo: via ꝓ quā venit. termin⁹ ad quē: mod⁹ ei⁹ viuēdi neceſſitas noſtra ⁊ finalis vtilitas. iſta ſex ꝓcta ſiue myſteria ſubtiliter oñdunt i ꝓncipio euāgelij. Prio termin⁹ a quo oñdit cū dr. Exiēs de finibus tyri. i. plaſmatiõis ſiue interp̃tationē hebraicā vel creatiõis. Nota ꝓmū elemētū q̄ ſi fundamentum creatiõis eſt terra. Dauid Initio tu dñe terrā fundaſti ps. ci. Secundū aſcendendo eſt aq̄. Tertiū aer. Quartū ignis deide celū: qđa ph̄is dr q̄nta eſſentia. Et ſunt decē celi. Primū eſt lune. Scđz aſcēdēdo eſt mercurij. Tertiū veneris. Quartū ſolis. Quintū martis. Sextū iouis. Septimū ſaturni. Octauū celū ſtellatū. i. firmamētū: in quo ſunt ſite oēs ſtelle communes. Nonū ꝓmū mobile ſm ph̄os qđ atheologi dr celū cr̄iſtallinū. De q̄ celo dr aque q̄ ſup celos ſunt. Decimū celum dr empyreum in quo ſunt angeli ⁊ beati vbi ſunt nouē ordines angelor̄ archangelor̄ ⁊c. Sup oēs aūt eſt cathedra dei. De iſtis finib⁹ exiuit xp̃s veniēs ad humanā incarnationē in vterū ꝰginis. non de celo lune: nec mercurij ⁊c. de finib⁹ tyri. ſ. creatiõis de finib⁹ angelor̄. De hoc ꝓphetauerūt Dauid ⁊ Salamō filij ei⁹ Dauid dicit A ſummo celo egreſſio ei⁹ ⁊c. ps. xviij. Dicaꝫ ꝓtra iudeos q̄ hoc exponūt de ſole ⁊c. Itē ſalomō dixit. Proceſſi ⁊ de vltimis finib⁹ ꝓcum. ſ. noſtre redēptiõis. Prouer. vlti. Scđo videamus vīa ꝑ quā venit: qr dicit euangeliū q venit ꝓ ſidonē. i. tacentē: vel ſm interp̃tationē hebraicā taciturnitatē. Ecce ꝰgo maria q̄ fuit tacēs. Bern. Virgo regia ipſa eſt via ꝑ quā ſaluator venit ad nos. Taciturna fuit: qr lz libēter audiret ꝰba bona ⁊ ſctā: raro tñ loq̄batur. Jō habebat paruū os: vt ptz in veronica quā depinxit btūs Lucas. Jō. Luce. ij. Maria aūt cōſeruabat oia verba hec cōferens i cor de ſuo. Bonū ſignū eſt in muliere taciturnitas: ⁊ malū ſignū ē loquacitas. ¶ Terti⁹ termin⁹ ad quē venit oñditur cū dr ad mare galilee. i. rota volubilis ſm interp̃tationē hebraicā. Ecce via p̃ſens amara: q: ſm Boet. multis amaritudinibus eſt reſpſa. q̄ rotaꝫ ⁊ voluitur ꝑ quattuor anni tp̃a ſz curſuꝫ ſolis. De qua poteſt intelligi illud. Ezech. x. Ecce aperuit rota vna. ſ. p̃ſis vita. x̄ps non venit ad regnādū in hoc mūdo: immo dicit coram pylato. Regnū meū nō eſt de hoc mūdo nec venit miniſtrari ſz miniſtrare. Mat. xx. Ad illū terminū ad quē. ſ. p̃ntē vitam venit x̄ps ad ſuſtinendū amaritudines. Auctoritas. Et ſunt ꝰba chriſti hoīs ad deū patrē. Dñe ſi ſic viuit ſcz in hoc mūdo ſm tuā ordinationē: ⁊ in talib⁹. ſ. iudeis vitioſis vita ſpūs mei corripies me ſ. in paſſione. Eſa. liij. Propter ſcelus populi mei ꝑcuſſi eū ⁊c. ⁊ viuificabis me. ſ. in reſurrectione. glioſa. ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Nota x̄ps ſuſtinuit tres amaritudines in hac vita. Prima fuit amara. ſcđa fuit amarior. tertia fuit amariſſima. Prima fuit abſtinētia ⁊ ieiunior: vigilia⁊ ⁊ labor: qr cū nō eſſet niſi. xxx. annor̄. eſtimabaꝫ. l. annorū. vt ptz. Joan. viij. Scđa fuit amarior. ſ. pſecutio dura iudeorū q̄ oia dicta ⁊ facta x̄pi calūniabanꝫ ⁊ in malū interpretabāt: ⁊ ſua miracula demonib⁹ attribuebāt. Jſta amaritudo tāgebat cor eius ex eor̄ dānatione. Tertia fuit amariſſima. ſ. ei⁹ captio: ligatio flagellatio: mors et paſſio ⁊c. ¶ Quarto videndum eſt de ſuo modo viuendi. cū dicitur. Inter medios fines decapoleos. a deca qđ eſt decem: ⁊ polis ciuitas. ſ. puincia decē ciuitatum ⁊ ſignat decēt ꝓcepta decalogi: q̄ ſunt q̄ſi decē ciuitates fideles i pacis abūdātia ⁊ ſecuritate ꝓſiſtētes. Euge ſue bone ⁊ fidelis: qr i modico fuiſti fidelis: eris ꝓtātē ꝑ ſupra decē ciuitates. Luc. xix. Inter iſtos medi⁹ vixit x̄ps: qr in medio ꝓfitit

ꝟtus. Nolite putare qm̃ veni solue re legē aut ꝓphetas: nō veni solue re: sed ad ipl̃ere. Mat. v. Diceret aliq̃s z ē argumēt̃ū iudeoꝝ. Et quo xp̃s seruauit legē ḡre nos nō seruam⁹. Sed istud argumēt̃ū p cedit ex ignoꝛātia immo dico q̃ exq̃ xp̃s seruauit legem nos non debem⁹ ſuare. Qz sicut uoluit ſuſpēdi in ligno crucis ne aliq̃s ſibi credēs z obediēs ſuſpēdat i furca iferni. Ita uoluit ſuare legē moyſi z eā cōplere z eidē finē dare: ne nos eam seruarem⁹. Jō apl's. Finis em̃ legis xp̃s est ad iuſticiā oi credēti ad Ro. x. Quito videda ē necessitas q̃ erat ex pte nr̃a que oñdit cū ꝺr. Et adducūt ei surdū z mutū. Nā sm̃ Beda. nō audiēdo ꝟba antiq̃ serpētis surd⁹ est z cec⁹ z mut⁹ ad laudādū deū. Surditas aūt ꝓuat hoiem a fide q̃ nō ꝓt haberi nisi p auditū. Fides est ex auditu, ad Ro. x. Et qz mutus non poterat creatorē ſuum laudare. iō de surdis z mutis dicit Dō. Aures hñt z nō audiēt: neq; em̃ est ſpūs. ſ. laudis i ore ipsorū. ps. cxxxiij. Sexto finalis vtilitas cuz ꝺr. Et depcabunt eū vt ponat illi manū ſ. opatio salutaris: q̃si em̃ q̃nq; digiti ſint euāgelica ꝓdicatio: ꝟtuosa cōuersatio: doloꝛosa passio: gl'iosa resurrectio: z miraculosa ascēsio. Dō. Fiat m̃an⁹ tua vt saluet me. ps. cxviij. ¶ Dico scḋo q̃ euāgeliū hodiernū oñdit de xp̃o aliud opus ꝟtuosuz: qđ est diuinalis miseratio qua mot⁹ fuit ad curādū surdū z mutū. cū dicit. Et apꝓhendēs eū de turba seoꝛsum. vsq; loq̃bat recte. septem cerimonias seruauit xp̃s curādo illū infirmū q̃ sunt necessarie in curatiōe cuiuslibet infirmi ex pctō mortali. Prima ibi. Et apꝓhendēs eū ecce cordis cōtritio: q̃ quā hō liberat a diaboli captione: z apꝓhēdit a xp̃o et ligat cathena gr̃e. Jsta captio est bñdicta. Apl's. Sequoꝛ si quo mō cōꝓhendā in quo z comꝓhēsus suz a xp̃o iesu. Ad Phil. iij. Scḋa ibi. de turba seoꝛsuz. Ecce prane societatis dimissio: q̃ inenit in hoc q̃ xp̃s nō voluit curare iter gētes: sed extra. Que nocitura tenes: q̃uis sint chara relinq̃. Tertio misit digitos suos i auriculas ei⁹. Ecce de obediēdo p̃ceptis propositio. Rō: qz sicut sunt digiti decē i manib⁹ sic sunt decem p̃cepta ad meritorie opandū ad q̃ oia opa meritoria ꝓht reduci. Ota q̃ locut⁹ ē dñs faciem⁹ z erim⁹ obediētes Ero. xxiiij. Quarta ibi expuēs tetigit linguā ei⁹. Ecce oꝛis ꝓfessio necessaria. qz sicut expuens purificat stomachū: ita ꝓfitēs purificat aiaz ab oīb⁹ maculis culpe. Si cōfiteamur pcta nr̃a fidelis est de⁹ z iust⁹ vt remittat nobis pcta nr̃a z emūdet nos ab oi iniq̃tate, ſ. Joā. i. Sed quare xp̃s ꝓmo expuit z tetigit linguā ei⁹. Rñdeo q̃ hoc fecit: ac si diceret xp̃s. Si ego fui cōfess⁹ z tu etiā debes cōfiteri. Nota hic q̃ xp̃s bis fuit cōfessus in vita ista: nō de pctis suis: qz nullū pctm̃ habuit vnq̃: sed ꝓfitebat ꝓpli pcta ac si essent pcta sua ꝓpria. in p̃s Saluuz me fac de⁹. vbi. Dauid loq̃bat in ꝑsona xp̃i dicēs. De⁹ tu scis insipientiā meā. z delicta mea a te nō sunt abscōdita. Nota q̃ peccata ꝓpria ꝓpli dicit sua. A te non sunt abscōdita. Glosa dat hāc similitudinē. si man⁹ vel pes fecerit alicui offensam: z caput siue os peteret ueniā. q̃ nō fecerunt offensaz. Sz hoc dicit ꝓpter conſuctionē membroꝝ z capitis. Ita etiam z nos sum⁹ mēbra: z xp̃s caput. ad Ro. xij. Mēbra fecerūt, offensas z peccata: et xp̃s pcta mēbroꝝ dicit esse sua. Secundo fuit confessus i morte in lecto crucis: q̃n dixit. hely hely. i. de⁹ me⁹ &c. sequit. Lōge a salute mea ꝟba delictoum: qz ergo ꝓmo ipe fuit cōfessus ideo z tu confitere peccata tua. Quinta ibi. suſpiciēs in celum. Ecce attenta oratio quā post cōfessionem homo ꝺz recipe. iuxta illud. Fili peccasti ne adiicias iterū: sed de priſtinis deprecare vt tibi dimittantur. Eccli. xxi. Sexta ibi ingemuit. Ecce penitentialis oneris ſuſceptio. Sicut animal ex onere ingemiſcit: ita corp⁹ ex onere penitentie. Jdeo dicit Dauid in ꝑsona penitentis. Afflictus sum z humiliatus sum nimis rugiebā a gemitu cordis mei. ps. xxxvij. Septia ibi. Effeta q̃ est apire. Ecce iniuriaꝝ remiſſio q̃ cordis apertionem: Et debitoꝝ restitutio q̃ ſinistre apertionem Elemoſynaruz quoq; largitio per dextre aptionē. Etiā os est aperiēdū ad eucharistie cōmunionez. z sic curatur homo a ſpūali infirmitate: z ideo ſeq̃tur. Et statim apte sunt aures ei⁹: z ſolutū est vinculū lingue ei⁹: z loquebatur recte. Dico tertio q̃ oñdit ſanctum euangelium de

xpo virtualē humiliationē cū dicit p̄cepit eis ne cui dicerēt vsq; z multos loqui Questio est hic q; dicit textus. Precepit eis ne cui dicerēt z post dicit. Quāto ā magis eis p̄cipiebat tāto magis pl⁹ p̄dicabāt. Est q̄stio vtrū illi peccabāt an nō Et videt q; peccabāt: q; faciebāt ꝯ mādata xpi. Huic q̄stioni rndit sc̄us Tho. q; nō peccabāt: q; nō faciebāt ꝯ mandatum xp̄i: q̄n em̄ xps p̄cepit eis ne cui dicerent. Hoc dicit tali gestu z mō q; inuebat q; nolebat vanā gl̄iam: z ex alia pte inflāmabat corda illoꝝ vt miracula p̄dicarēt ad dei laudē z honorem. In hoc ondit p̄fecta humilitas q̄ hz duo: primo fugere vanā gl̄iaz z honorē dei q̄rere de bonis opib⁹. Matt. vj. Attēdite ne iustitiā vr̄am faciatis coā hoib⁹ vt videami ni ab eis alioq̄n mercedē nō habebitis apud p̄rem vr̄m q̄ in celis est. Not. q; vana gl̄ia siue gl̄ia mundi p̄t esse in bonis opibus tripl̄r. Primo velut dña. Scdo velut socia. Tertio velut ancilla. Primo modo est p̄cm̄ mortale. Secundo modo est veniale. Tertio est meritū. Primo mō velut dña est vana gloria q̄n quicq̄d p̄sona facit hoc facit ꝓptervanā gl̄iam mundi vt videatur: laudetur: reputetur ꝛc. tunc opa illa sunt pulchra vt poma: sed intus est vermis inanis gl̄ie: z tunc est p̄cm̄ mortale. Propter hoc dicit. Attenditeꝛc. Scdo est velut socia q̄n homo incipit opus bonum sancta z bona intentione: vt sermonem vel aliud: sz post venit vana gloria cogitādo. O mō dicetur q; tu es bonus vel aptus ꝛc. tunc est vt socia: q; associata est opi bono: tūc non est p̄cm̄ mortale sed veniale. Nota de beato Bernardo q̄ in tpe suo erat de maioribus mundi p̄dicatoribus: z cum semel p̄dicaret sancta z bona intentiōe ꝓ honore dei z salutione animaꝝ z declarando illa magna secreta scripture: conuerteret multos: venit ad eum vana gloria. Cogitauit dimittere sermonem sed non fecit: sed respondit vane gl̄ie dicens. Nec ꝓ te incepi: nec ꝓ te desistam. Tertio velut ancilla: z tunc non solum non est p̄cm̄ mortale nec veniale sz meritorium: q; est p̄fectionis aplice q̄n plantas eps vel p̄dicator appetit bonā famā vt sua p̄dicatio faciat fructum: quia si reputatur ribaldus ei⁹ doctrina nullum fructuz faciet. Sed sicut miles qui hz militare querit bona arma z instrumenta. Ita instr̄a predicatiōis sunt bona fama: sancta vita: bona conscientia ideo Greg. Sancti p̄dicatores laudari appetunt vt reuerentius audiant. Reuerenter desiderant vt maiorē fructum faciant. Talis vana gl̄ia est ancilla: quia cuius vita despicit restat vt eius p̄dicatio ꝓtēnat: ideo xp̄us. Mat. v. Sic luceat lux vr̄a coram hoibus vt videāt opa vr̄a bona: z glorificent patrem vestrū q̄ in celis est. Sed sicut candela extinguit modico vento: ita p̄sone parue spūalitatis modico vento inanis gloie. Sed sicut magnus ignis non extinguit vento: immo magis accendit: ita p̄sona multum spūalis: ideo dicit xps. Sic luceat lux vestra ꝛc. Scdm q̄d hz vana humilitas z p̄fecta est q; bona opera fiant in laudē dei. Ideo xps instigabat illos inuisibiliter vt publicarēt miraculum in laudem dei z honorem. Deo gratias.

¶ Dnica. xiij. post festum trini. Ser. j.

Hoc fac et viues.

Habetur verbū istud originaliter. Lu. x. z recitatur est statim in euangelio hodierno. Sermo noster erit de sancto euangelio hodierno. Si placeat deo habebim⁹ m̄ltas bonas doctrinas p̄ nostra instructione defectuū correctione: z animaꝝ cōsolatione. Salutetur virgo maria ꝛc. In sancto euangelio hodierno xps ostēdit nobis tria multum necessaria ad salutationem nostram. s.

Primū est cognitio de vitate diuinali.

Scdm dilectio de charitate integrali

Tertiū opatio de pietate fraternali.

Sine his trib⁹ null⁹ p̄t saluari z de q̄libet istoꝝ dicat the. Hoc fac z viues eternaliter in paradiso. ¶ Dico primo q; xps ostendit q; habeam⁹ in hac vita cognitionez de vitate diuinali: vt cognoscam in⁹ deū sine erroꝛe z falsa opinione: q; alias hō q; fvadit in aliū mūdū nō cognoscit a deo Amē dico vobis nescio vos. s. notitia approbationis. Mat. xxv. Et dicēt. O dñe ego sum religiosus: ego cleric⁹ vel layc⁹ de tali ciuitate. Amen dico vobis nescio

vos ꝛc.Et ꝓcordat apl̄s di.Dis q̄ ignorat ignorabit.j.ad Cor.xiij. qr ḡ ista cognitio de ꝑitate est ita necessaria nobis ad scīēdū in hoc mūdo:nō xp̄s eā nobis oñdit in p̄ncipio euāgelij di.Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis.Matthe⁹ addit ꝛ btē aures q̄ audiūt q̄ vos auditis.Mat.xiij.Dico vobis q̄ multi ꝓp̄he ꝛ reges. Matthe⁹ addit:ꝛ iusti voluerūt videre q̄ vos videtis:ꝛ audire q̄ vos auditis et nō audierūt:imo cū illo desiderio decesserūt.Nō credatis q̄ logrē solū de visione corpali:qr iudei etiā videbāt p̄ntiam xp̄i corpalē:tñ nō erant ꝓbati seu bti Sed apl̄i ꝛ discipuli xp̄i erāt bti q̄ extra videbāt p̄ntiā xp̄i corpalē:ꝛ int⁹ oculis aie videbāt xp̄i diuinitatē:ꝛ ista visio faciebat eos btōs.Idē de auditu:qr etiaz iudei audiebāt ꝗba ei⁹ corpalr:sed non obediētialr vt apl̄i ꝛc.Dico em̄ vobis q̄ multi ꝓp̄he vt Moyses.Esaias.Hieremias ꝛ mlti reges vt Dō ꝛc.Qr ex q̄ de⁹ p̄ꝑmisit filiū suū incarnādū:ꝛ bti p̄es ita ardeter desiderabāt eū videre ꝛ audire q̄ moriebāt desiderio dicētes.O q̄le tp̄s erit illud qñ de⁹ incarnat⁹ ibit p terrā ꝛ p̄dicabit illa secreta celestia.Dicebat Thobias de se.Btūs ero si fuerint reliq̄e seminis mei ad videndū claritatez hierlm.Tho.xiij.Alij sm̄ qō tāgit Ambro.dicebāt qñ veniet qñ nascet qñ apparebit putasne videbo:putasne durabo:putasne hic me inueniet illa natiuitas.O si oculi mei videbūt qō credo in scripturis dei.Sz apl̄i videbāt eū stabāt cū eo cōedebāt ꝛ bibebāt cū eo ꝛ ābulabāt cū eo.Jō dicebat eis.Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis ꝛc.q̄ videbāt eū nō solū oculis corpis:sed ēt aie.s.credēdo ēt obediēdo:ꝛ audiebāt eū nō solū aurib⁹ corpalib⁹ sed ēt aie.Si bñ attēdi stis xp̄s ponit duos modos cognitionis de ꝑitate diuinali.Primo.s.vidēdo.Scōo.s.audiendo:qr alr non pōt h̄ri.Jdeo ad cognoscēdū deū summe sunt necessarij visus ꝛ auditus.Ex visu em̄ sine audictu naturali rōne possum⁹ scire illa q̄ pertinēt ad vnitatē dei.Hoc ēt phi oñderunt clare dicētes q̄ est vnus de⁹ vn⁹ p̄nceps vna prima cā ꝛ vn⁹ primus motor.Hoc etiā q̄libet intellectu vigēs pōt videre:ꝛ scire qr sicut ille q̄ itrat palatiū optime ordinatū ꝛ gubernatū q̄tūcūq̄ sit rudis statum cognoscit sine hoc q̄ dicat sibi q̄ magnus dñs ꝛ potēs est q̄ illud palatiū fecit:ordinauit:gubernat ꝛ regit.Ita de palatio hui⁹ mūdi ꝛ ei⁹ ordinatiōe ꝛ gubernatione potes cogitare ꝛ videre q̄ magn⁹ oñs ꝛ potēs est q̄ ipm̄ fecit qui nihil h̄t a seipso ꝛ ille est de⁹.Jstō mō antiq̄ q̄ nōdū habebāt libros:magros nec p̄dicatores cognoscebāt deū videndo mūdū ꝛc.Jstā deductionē facit apl̄s dicēs. Jnuisibilia dei a creatura mundi p ea q̄ facta sunt intellecta ꝓspiciunt:sempiterna quoq̄ ei⁹ ꝗrtus ꝛ diuinitas:ita q̄ sint inexcusabiles.ad Ro.j.Jnuisibilia dei sunt attributa diuina.s.eternitas:omnipotētia:sapientia:excellētia ꝛ hmōi q̄ pertinent ad vnitatē essentie.Jtē ex visu scitur ꝛ cognoscit q̄ q̄libet dñs sapiens et potēs bon⁹ ꝛ iust⁹ dat retributionē suis seruitorib⁹ bonos remunerādo:malos puniēdo.Hoc igit̄ intellectu naturali possum⁹ cognoscere q̄ persona q̄ viuit ꝛ seruat dei p̄cepta a deo habebit remunerationē:q̄ aūt maleviuit a deo habebit punitionē.Jsti duo articuli.s.q̄ de⁹ est oim creator.scōo q̄ est bonor⁹ ꝛ malor⁹ retributor fuerūt semp necessarij ad credendū exp̄sse vt dicūt sci doctores:qr ad oculum p̄nt videre rōnabiles. Autoritas. Sine fide impossibile est quēcūq̄ placere deo.Credere em̄ opz accedentē ad deum qr est:ꝛ q̄ inq̄rentib⁹ se remūerator sit.ad Heb.xj.Scōo ex auditu cognoscunt̄ secreta mysteria fidei catholice:qr ad ea nō sufficit visus corporalis nec intellectualis.Jdeo phi nescierūt ea:quia nec oculis:nec argumētis:nec rōnibus p̄nt cognosci nec cōprehendi.Mō ex q̄ xp̄us nobis ea reuelauit facimus rōnes ꝛ argumenta de trinitate:de incarnatione: de morte ꝛ passiōe:de sacro altaris. Sz nisi deus reuelasset modicum valerent argumenta ꝛ rationes:qr hec mysteria non ex visu nec argumentis habentur sed ex sola audientia.Verbi grā. Quilibet xp̄ianus tenet istam veritatē in corde suo q̄ xp̄s deus est tres persone:p̄r et filius ꝛ sp̄s scūs.Jsta veritas non per oculos:nec per odoratum:nec p̄ gustum:nec p tactum intrauit sed p aures:quia audiuistis predicari illud.Tres sunt q̄

testum omnū dant in celo: pr̄: ℣bum ⁊ spiritus sanct⁹: ⁊ hi tres vnum sunt. j. Joan. v. Dic similitudinem de vno sole. Item idem dicēdū ē de icarnatiōe filij dei quā q̄libet xp̄ianus credit firmiter. Et q̄ i illa humanitate passus ē mortu⁹ ⁊ sepultus ⁊ resurrexit tertia die ⁊ ascēdit in celū fidē tenem⁹. Nā ille veritates p audiē nā illi⁹ ℣bi. Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitratus est eē se equalē deo sed semetip̄m exinaniuit formā serui accipiens ⁊c. hinc illa aut semetip̄m fact⁹ p̄ obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis ꝓpter q̄ deꝰ exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomē q̄ est sup oē nomē: vt in nōie ihesu oē genu flectatur ⁊c. ad Phil. ij. intrauerūt in cor. Itē de altaris sacramēto non sufficit visus: q; nō videt a nobis ibi nec sufficit gust⁹ siue tact⁹: sz p auditū illi⁹ verbi xp̄i. Caro mea vere est cibus ⁊ sanguis me⁹ vere est pot⁹. Jo. vj. Illa ℣itas intrauit in cor nostrū. Caro illa xp̄i non est mortua sz viua. Ergo ibi est sanguis ⁊ alia ⁊ diuinitas. Idem etiā pōt dici de aliis articulis ⁊ secretis fidei. Jō ap̄s. Fides est ex auditu. audit⁹ aūt per ℣bū xp̄i. ad Ro. x. Moraliter habemus hic doctrinam: si ad nr̄am saluationē tā necessaria est cognitio dei p visum ⁊ auditū: q̄ pcm̄ est illoz q̄ nō solū ñ audiūt ℣bū deu nimo nō pmittūt q; aliq̄ alij audiant Nota ꝙ illos qui vadunt tumultuose in circuitu eccl̄ie respiciēdo mulieres ⁊ turbando sermonē. O dānati filij peccati: ⁊ dānati p̄res q̄ congregauerunt ꝓ talibus Aulsentur patres ne dānentur ꝓ filijs. Notate quō fecit dñs carthusie q̄ solum dimisit centū florenos filijs qñ renunciauit seculo ⁊c. Dicaī quō que male fiunt in ecclesia sunt maxia peccata: q; quod alibi posset fieri virtuose: vt visus in primo nij. ibi eēt maximū pcm̄: ꝙstomagz illa q̄ de se sunt pcā in oi loco: vt qui viderit mulierē ad concupiscēdū ⁊c. in ecclesia est maius peccatū immo sacrilegiū ō dicit scriptura. In terra sanctorum. s. ecclesia ad sctā opa dedicata. iniqua gessit: ⁊ non videbit gloriam dñi. Esa. xxvj. ō precepit deꝰ antiq⁹ dicēs. Sabbata mea custodite ⁊ sctuariuz meū metuite Leuit. xix. Propt̄ hoc in introitu eccl̄ie ponit aq̄ benedicta: ne a p̄cis ꝓprehendat hō ⁊ illi intrant ad respiciendū mulieres: ad videndū: ⁊ eas turbādū. Non sic dauid qñ intrabat tēplū dñi dicebat. Ego aut̄ in multitudine mie tue introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū sanctum tuū i timore tuo. p̄s. v. ¶ Dico scd̄o q; in sancto euangelio hodierno de ista dñica oñdit dilectio de charitate integrali. Nō sufficit cognitio de ℣itate diuinali q̄ in intellectu ꝓsistit: sed adhuc necessaria ē dilectio de charitate integrali q̄ ꝓsistit i voluntate. s. diligere deū sup oia: ⁊ primum sicut seip̄m. Jsta est dilectio charitatis integre. hoc aut̄ oñditur cū dicit. Ecce q̄dā legisperit⁹ surrexit vsq;. hoc fac ⁊ vives q̄ est thema. Cum aūt xp̄s diceret aplis ⁊ discipulis. Beati oculi ⁊c. q̄dā doctor volēs tēptare ihesum vt h̄et vanā gloriā cogitās ꝓfundere xp̄m. credēs q; fuisset faber lignari⁹: ⁊ nunq̄s didicisset: ꝓposuit sibi subtilē q̄nem di. Quid faciē do vitam eternam possidebo: q̄si vellet dicere. Vos dicitis q; vis⁹ ⁊ audit⁹ sunt necessarij ad saluatiōez. nūq̄d recte? aliq̄ Rñdit ihs. In lege q̄d scriptū est. q̄o legis. Et ille Diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota alia tua: ⁊ ex oib⁹ viribus tuis: ⁊ ex oi mēte tua. Dixitq; illi ihesus. Recte rñdisti. hoc fac ⁊ vives. Quatuor modos ponit in dilectiōe dei. s. diligere dñm deū ex toto corde. Itē ex tota alia. item ex oibus viribꝰ itē ex tota mēte: quod idē est q̄ summe ⁊ sup oia diligere debes deū: ac si diceret. tu potes diligere p̄rem ⁊ mrem soroꝛē ⁊ fratres: sed magis deū. Tu potes diligere vroꝛē ⁊ filios: sed plus deū. Jō xp̄s. Qui amat patrem ⁊ mrem plus q̄ me nō est me dign⁹ Et qui amat filiū aut filiā sup me nō est me dign⁹. Matthei. x. Amor dei dz esse sicut oleū super aquaz in lāpade cordis Amor creaturaꝝ dz esse vt aqua frigida sub oleo amoris dei. Nō si aliquis interrogaret an diligat deū sup oia. Rñderet q; sic. Sz ad p̄bā: vtrū dicitis verum an falsum. Qi dicit Siego. q; signum dilectionis exhibitio est op̄is. Verbi gra Si vos vel filius habetis aliquā infirmitatē ⁊ velletis curari. ⁊ ōr vobis vadat ad talē bonū hoiem q̄ est diuin⁹ sortilegus vel cōiurator. Et deꝰ precepit vobis q; p nulla re mundi accedatis ad ti

ſum: quid facietis. Si vadits ad eū ptz
q plus diligatis filiū ꝗ deū. Itē si pdidit
ſus aliquid ſicpbaꝫ dilectio dei. Si vos
rīderetis. Ego diligo filiū meū: ſz magz
diligo deū: qz p filio meo nō facerē ꝓtra
ꝓceptū eius. Idem de re pdita. Idem de
cōpatre ſeu amico capto caueatis q p
nullo iuretis falſum: nec etiā p pīe im
mo nec p ꝓſona ꝓpria. Itē deꝰ ꝓcepit q
feſta colanꝫ ⁊ ſanctificenꝫ dicēs. Memē
to vt diē ſabbati. i. quietis ſctifices. Exo
di. xx. Eccl̄ia declarat q feſtū ſctificare ē
in quolibz feſto audire miſſam: ſermo
nem. ⁊ officia diuina. No. ꝓtra viduas
que poſt mortē viri ſunt in domo p an
num q nō vadūt ad eccl̄iam. Vidua bñ
dz abſtinere ne vadat ad cpulas nec ad
nuptias ſed ire ad eccl̄iam dz. alias vi
detur ꝗſi vindicta. q. d. qz vos deꝰ intere
miſſis virū meū nō intrabo domūvr̄am.
Dicaꝫ etiā ꝛ illam ꝓſuetudinē de puel
lis nō eūtibꝰ ad eccl̄iam: ⁊ vultis q ſint
iudee qz niſi amor ⁊ deuotio refrenet mu
lierē. alꝫs. ⁊c. Quid em̄ ip̄e facūt i domo
mō cū ſclauis ⁊ ancillis: mō hñt oportu
nitatē ⁊c. Jō ſunt multe in mūdo q ante
ꝗ veniant ad nuptias peperunt bis vel
ter ⁊c. Recordemini deꝫbo apl̄i dicēs
Prēs nolite ad iracūdiā. ſ. dei ꝓuocare
filios veſtros: ſz educate illos in diſcipli
na ⁊ correctiōe dn̄i. ad Eph̄e. vj. Diſci
plina ſignat miſſaz q repñtat xp̄i paſſio
nē i qua xp̄s fuit diſciplinatꝰ. Correctio
ſignat p̄dicationē p quā peccata corri
gunt. De dilectione aūt primi dr̄ Joan.
Chariſſimi: non diligamꝰ ꝫbo neq; lin
gua. ſ. tm̄: ſed ope ⁊ ꝫitate. ſ. Jo. iij. Qz ſi
cut quilibet valt bonū ꝓ ſe ⁊ vitat malū
ita etiā ⁊c. Nota. aliqd ꝛ deceptiones: q̄
fiunt ꝓcudēdo p illud apl̄i. Dū tp̄s ha
bemꝰ operemur bonū ad oēs maxīe autē
ad domeſticos fidei. ad Galat. vj. Dico
tertio q oñdit i ſctō euāgelio opatio de
pietate fraternali. Uñ ſciendū q poſtq̄
xp̄s dixit illi doctori. Recte rñdiſti. Ille
ſuperbiuit: qz talis eſt p̄ditio vane glorīā
tiū qñ laudāt ⁊ volens ſe oñdere voluit
replicare: ⁊ dixit xp̄o. Quis eſt meus ꝓ
ximus. Notate ꝫ qūo erat opinio iudeo
rū ⁊ etiā forte nūc ſūt illꝰ opinōis qz ꝓ
ximus iudei eſt ſolū iudeꝰ: ⁊ nō alī. Sz
xp̄s ꝓbauit ſibi oppoſitū: ⁊ fecit ſibi cō
cedere de re ꝓpria q infidelis ⁊ nō iudeꝰ
erat ꝓximus iudei ⁊ non ſolū iudeus.
Uñ ille doctor dixit. Quis eſt meꝰ ꝓxi
mus. ſuſpiciēs ih̄us i celū dixit. Quidā
hō deſcēdebat ⁊c. Nota parabolaz. De
ſertum eſt illō i quo xp̄s fecit quadrage
ſimā. qō hebraice dr̄ abdō quaſi ſanguī
nolētū. qz in eo latrones multos hoīes
occidebāt. Quis hoz̄ trū videt ꝓximus
fuiſſe illi. Rñdit doctor ille. Qui fecit mi
ſericordiā in illū. Ecce qūo vicit eum de
re ꝓpria. Nota q illi ſunt ꝓximi a
q̄s pōt extendi bñficium mie ⁊ pietatis
Bti ſunt ꝓximi nr̄i qz bñficium nr̄m e
tēdit ad eos: qz q̄ facimꝰ ꝓpriaz ip̄i ga
dent vltra gaudiū eſſentiale. Gaudium
eſt angelis dei i celo ſup vno pctōre pe
nitentiā agēte. Luc. xv. Et bñficiū eorz
extenditur ad nos. ip̄i orāt ꝓ nobis. Si
li etiā de purgatorio ſunt ꝓximi noſtri
qz bñficium nr̄m qō facimꝰ ꝓ eis extē
ditur ad eos: ſz nō extendit ad illos de
inferno. Iſtā regl̄am dedit xp̄s. Sic ola
ad quē pōt extēdi bñficiū mie ⁊ pietatis
actiue vel paſſiue dr̄ nr̄ ꝓximꝰ. Ecce q̄li
ter xp̄s dicit eū. Hic dico ego q oñditur
opatio de pietate fraternali. Uñ xp̄s vo
luit rñdere doctori querēti. Quis ē meꝰ
ꝓximꝰ. Xp̄s ſuſpexit in celū ad denotan
dum ſecreta q̄ tangūt in rīſione xp̄i qua
dixit. hō quidā deſcēdebat ab hierz in
hierico ⁊c. Iſte hō eſt ille q̄ de hac vita
ſcz corporali ad mortem trāſit ⁊ incidit
inter latrones. Qz in morte cuiuſlibz ho
minis veniūt latrones. i. demones infer
ni. Virgo aūt maria obtinuit ꝓ grā ſin
gulari ne venirent i morte ſua. Uō aūt
veniant demones in morte. Auctoritas
Sunt ſpūs qui ad vindictā creati ſunt:
⁊ in furore ſuo ꝓfirmauerunt tormenta
ſua. Et in tpe ꝓſummatiōis effundēt vir
tutem. Eccl̄i. xxxix. Itē alia. Auctoritas
Dauid. Inhabitabūt. ſ. demōes i came
ra abſcōditi: qz inuiſibiles ſunt exiſtēti
bus in camera. ip̄i calcaneū meū. i. finē
obſeruabūt. Et ſpoliauerūt eū: qz p mor
tē dimittūt oīa bona tpalia. Seminauo
relicto: qz in morte pdit hō vitam corpo
lem ⁊ ſolū reſtat vita aie in purgatorio
torquēde. Quid ꝫ ē a nob̄ faciēdū ꝓfec
to deberemꝰ cauere ne ſimꝰ crudeles vt ſa
cerdos ⁊ leuita iudei: ſz ſimꝰ vt ſamarita

nus misericordes: qui in illuz fecit opa pieratis. Primo cū vino lauit eius vulnera. Ecce oīo quā nos misericorditer debem⁹ facere p alabus purgatorij. oīo enī vt vinū calefacit in dei amore: z facē plorare oculos. Secundo samaritan⁹ infudit oleū. Ecce elemosyne q̄ sunt op⁹ mie p olū significate. Tertio posuit euz super iumentū. Ecce afflictio corpalis. Jumentū est corpus. Jdeo qñ vos ieiunatis vel portatis cilicium vel pegrinationē facitis aia patris vel matris portat in iumēto corpis vestri. Quarto dedit duos ðnarios. s. auri stabulario. Ecce sacrificiū misse in qua sunt multe dualitates. Prima dualitas est panis z vini scōa dei z hois i xp̄o. Tertia q̄ missa est sacrificiū z sacramentuz. Quarta q̄ missa est oblatio z oīo. Quita q̄ missa offertur p vivis z defunctis. Sz auiseť hic de missis scti amatoris. Deo grās.

(De eadem dñica. xij.) Sermo. ij.

EGo cum rediero reddam tibi. Luc. x. Ab isto themate ego recipio motiuū p̄dicādi de retributiōe quaz de⁹ facit bonis psonis ex bonis que fecerunt: z malis ex malis opib⁹. Materia erit bona z vtilis q̄ qñ hō scit retributionem citius inclinať ad faciendū bona: z qñ scit punitionē refrenať a malis Saluteť ꝙgo maria. Hoc ꝙbū est dñi nostri ihesu xp̄i cuilibz psone humane dicētis. Ego cū rediero reddam tibi. Pro declaratione huⁱ⁹ ꝙbi z materie p̄dicande introductione sciendū q̄ in sacra scptura tā in veteri testamento q̄ in nouo legunť duo aduētus xp̄i gñales ad istum mundū. Primus est de mia copiosa. Secundus est de iustitia rigorosa. Primus fuit qñ venit in hūc mūdū natus de maria virgine ver⁹ deus z ver⁹ hō: z oñdit se gentibus cū magna humilitate z venit ad dandum redēptionē z gr̄az advitandū pcā z operādū meritorie: q̄ licet ante q̄ xp̄s veniret alique psone sz pauce vitaliter essent pcā z fecissent bona opa vt iudei in terra promissiōis: q̄ tunc solū ibi cognoscebať de⁹. Dauid. Notus in iudea de⁹ in israel magnū nomē eius. ps. lxxv. Jdeo venit ad dandū redēptionem gñalē oībus: q̄ nō solū illi q̄ ignorabāt deū ibāt ad infernū sed etiā boni. Jdeo ad oēs liberādū z q̄uidendū p̄ sancta sacramenta ne dānarenť venit xp̄s. Nā cū essem⁹ quasi sub elementis mūdi eram⁹ seruientes. At vbi venit plenitudo tpis misit de⁹ filiū suum natuz ex muliere factum sub lege vt eos q̄ sub lege erāt redimeret. ad Gal. iiij. Jdeo dicit ipemet. Ego veni vt vitam habeant z abūdāti⁹ habeant. Joā. x. Nota abūdantius. s. q̄ in veteri testamento. Scōs aduent⁹ erit de iustitia rigorosa z iste erit in fine mūdi qñ sm rigorem iustitie dabit vnicuiq̄ qđ mereť: q̄ bonis dabit gl̄iam eternā: z malis penā eternā. Et de hoc aduentu dicit ipe in themate. Ego cū rediero redā tibi. q. d. Jā non dabo tibi retributionē sīm bona q̄ facis nec punitionē de malis sz cū rediero i scōo aduentu reddā tibi. Amores yri q̄siui q̄t retributiōes facit de⁹ de bonis z de malis q̄ facim⁹. Et inueni q̄ tres.

Prima datur in hac vita temporali.
Scōa in morte corporali.
Tertia in iudicio generali.

(Et de tertia loq̄ť thema p̄cipaliť. Dico p̄mo q̄ de⁹ in hac vita iā dat retributionē de bonis z malis q̄ facim⁹. Quia illis q̄ tenēt bonā vitā de⁹ dat retributionē: q̄ experimētaliter videť q̄ bona vita z sancta secuz portat delectationes z dulcedines cordis: q̄etez z leticiā mētis. Ecce qualr de⁹ dat bonis iā in hac vita retributionē aliquā: sed nō plenā z pfectā: q̄ illā dabit in gl̄ia. Per oppositum: mala vita iā secū portat in hac vita punitionē aliqualē: q̄ sz mali z pctōres ad extra rideant z letenť z tripudiēt: tñ ad intra amari sunt z tristes in aia: q̄ vermis cōsciētie semp remurmurat z remorder. Sicut em̄ sanitas corporis secū portat leticiam z psolationē ita sanitas aie Qñ aūt quatuor q̄litates corpis. s. caliditas: z frigiditas: humiditas z siccitas sunt in debita pportiōe homo. est san⁹ z let⁹. Per oppositū qñ in q̄litatibus z pplexionib⁹ est inordinatio tūc sequunť infirmitates: dolores: febres z hō est tristis nec delectatum aliq̄ ppter corpis infirmitatē. Jta de aia est in qua sunt q̄tuor qualitates z pplexiones. scilz

quatuor ꝟtutes morales.s.prudentia q̄ ordinat alias ne diaboli tẽtationib⁹:corpous inclinatiõib⁹:mũdi occasionibus ꝓsentiat ⁊ alia peccet ꝙ deũ. Alia virtus ẽ iustitia q̄ ordinat circa primũ ne ipm̃ q̄ uis modo ledat sed reddere facit vnicuiq; qđ suũ est. Ista est iustitia. Bern̄. Justitia est virt⁹ cuiq; quod suũ est tribuẽs Itẽ terna est tẽperãtia que ordinat in diuitijs honoubus ⁊ ꝓsperitatib⁹ ne homo faciat excessuz. Itẽ quarta virtus est fortitudo hoiez ꝓficiens ne in aduersitatibus desistat a bonis opib⁹. Q̃n iste q̃litates siue ꝟtutes sunt bñ ordinate ⁊ proportionate:alia est sana ⁊ leta. Itẽ consequenter q̃n intellectus est clar⁹ p fidem ⁊ voluntas ardens p deuotionẽ memoria recordaꝫ de bñficijs acceptz ⁊ sensualitas est subiecta ratiõi recte ⁊volũtati: tũc alia est sana ⁊ leta. Nihil dulcius ꝙ respicere in mãdatis dei:scz ea quando Eccli.xxiij. Per oppositum infirmitas alie importat tristitiã q̃n pdicte ꝟtutes ⁊ cõplexiones alie sunt inordinate: tunc ẽ nõ custodit se a diaboli tentationib⁹ imo ꝓsẽtit sibi:nec a carnis inclinationib⁹ imo sequit eas:nec a mũdi occasiõibus:imo placent. Q̃n intellect⁹ nõ est clarus in fide: sed dubitat in fide. Uolũtas est inordinata p malas volũtates odia ⁊ rãcores. Memoua nõ recordaꝫ de diuinis bñficijs:sed de iniurijs. Sensualitas est negligẽs in executione bonoruz operũ:lz vos rideatis extra aia tristatur ⁊ dolet intra ꝙlorat. Aug. Justisti dñe. et ita ẽ:vt ois anim⁹ iocundiat⁹ pena sit sibi. Sz illi q̃ tenent bonã vitã ⁊ sctãm et sunt ordinati in aia.tantã hñt letitiam ⁊ cordis dulcedinẽ ꝙ nõ posset lingua explicari. Ꝟz ergo ꝙ bona vita ⁊ mala iã in hoc mũdo secũ portãt aliquã retributionem. Si vultis hoc clarius videre declaretur p singula pctã mortalia:⁊ ꝟtutes oppositas. Uerbi gra. Q̃ pctm̃ superbie dat amaritudinẽ ⁊ hũilitas dulcedinẽ. Igit̃ secũ portãt retributionẽ. Quid est superbia nisi desideriũ ⁊ cupiditas honoris. Uidet superbo ꝙ oẽs despiciãt eũ. Primo vxor:scõ filij ⁊ alij: qz nõ videt sibi ꝙ faciãt ei tantam reuerẽtiã quãtaz debẽt. Ecce dolor. Idem q̃n itrat vel q̃n per plateam trãsit si nõ oẽs surgũt. Ecce dolor:videt sibi ꝙ despiciãt eũ. Sz hũiles lz fiãt eis honores magni nõ curãt neq; inflanꝫ imo dicit hũilis. Non nobis dñe nõ nob̃ sed noi tuo da gliaz: vnit q̃tz. Ꝟz ꝙ qđ dixi. Itẽ dicit superb⁹ talis iã est vicarius vel baiuus iurat⁹ ⁊c. ⁊ ego nõ Humilis aũt regratiaꝫ deo ꝙ nõ hz illis onus regimis. Jõ dicit supbis xps. Discite a me qz mitis suz ⁊ humilis corde. Mat.xj. Itẽ auar⁹ de oib⁹ hz dolorẽ q̃ eñ auar⁹ est in mẽsa ⁊ videt vxorẽ ⁊ filios ⁊ familiã bñ comedẽtes dicit. O miser ego sum iã destruct⁹. Idẽ devino. Ꝺ intm̃ dolet ꝙ ñ hz delectationẽ cibi nꝑ potus. Itẽ q̃n videt saccũ farie diminui dicit. O miser pdit⁹ sum ego. Q̃n dormit somniat latrones:si sentat mures credit ꝙ sint latrones:si est bonũ tps tristatur qz nõ est charistia. Ecce quo secũ ducit punitionẽ. Persona aũt liberalis letat⁹ gaudet q̃n videt vxorẽ ⁊ filios ⁊ familiã bñ comedẽtes dicẽs. Comedam⁹:qz deb⁹ pudebit nob̃ si nos hnam⁹ ꝓcepta sua. Et ita comedũt ⁊ cenãt ordiate ⁊ cũ leticia ꝓfidẽtes de deo dicẽdo. Dñe ego laborabo in officio meo bñ ⁊ legaliter:de residuo vos prouidebitis nob̃. Jõ dõ in ꝑs. Exurgat deꝰ. dicit. Justi.i. liberales epulenꝫ ⁊ exultẽt in ꝓspectu dei: ⁊ letenꝫ i leticia. Itẽ pctm̃ luxurie magnã penã secũ ducit q̃n philocapt⁹ de aliq̃ domicella:vidua:mõiali:vel mantatã vadit de die ⁊ de nocte cũ armis ⁊ cũ magnis periculis:nõ põt comedere nec dormire:sz facit sicut stultus. Et si ꝓsequtur inimicũz suũ stati dicit. nõ sum ꝑtetus:sz cũ alia habere maiorẽ delectationẽ: vel suabo aliũ modũ vt magz delectet:qz dicit ꝑs ꝙ concupiscentia carnalis infinita est ⁊ nõ hz terminũ:sz q̃nto plꝰ vsitaꝫ:tanto plus crescit. Et vultis cognoscere istũ dolorẽ qz est de luxurioso sicut de febricitãte:sitibundo cui daꝫ pot⁹ cũ pluma ⁊c. sicut de febre luxurie qz habitat i ossib⁹ ⁊ neruis ⁊ venis. Persona aũt casta si sit in matrimonio ꝓtentaꝫ ꝺ societate sua siue iuuenis siue antiqua alba vt buma. Dicit vir. Sufficit mihi mulier mea. vxor casta ꝓtecta est de viro suo. Alij aũt q̃ nõ sunt de mrimonio:ita paꝫ loquũt de illa materia:nec curãt ac si nihil esset. Et uunt leti ⁊ q̃ti. Jõ dõ in ꝑs. lxxvj. Uoce

mea. Renuit ꝓsolari aia mea.s.i bonis carnalibus:ergo ꝛc. In q̄b⁹ aūt delectatur oñdit dicēs. Memor fui dei ⁊ delectatus sum ꝛc. Idē de pctō inuidie:q̄d ē inuidia nisi dolor ⁊ tristitia de bono alterius:q; q̄n videt ꝙ alius pl⁹ honorat vt ditat:vel est in officio regine in amore principis tristat̄ summe ⁊ frāgit̄ per cor. persona aūt charitatiua hz tatā cordis dulcedinē ꝙ q̄n videt aliū in honore ꝛc. letatur di. Dñe ꝓseueretis eū in bonis:sz dñe recordemini de me:q; ego sum creatura vra sicut ille. Et ex illa charitate dño sibi ꝓuidebit abūdanter:ideo dicit apls. Fruct⁹ spūs est charitas:gaudiū: pax:patiētia:benignitas:bonitas:lōganimitas:mānsuetudo:fides.modestia:cōtinētia ⁊ castitas ꝛc. ad Ga. v. Gula etiā secū trahit dolorē corpis:q; cōiter gulosi sunt potatores ⁊ hnt oculos rubeos et tremūt. Q̄n aūt vinū est bene limphatū: mēbra ip̄z refutant ⁊ remanet in stomacho ⁊ digerit̄. Sunt ēt guttosi podagrici ꝛc. Itē gulosus semp famescit aū comestionē ⁊ ēt dū comedit:q; videt sibi ꝙ nihil sufficit ei. Post comestionē etiam famescit q; hz saccū.i. vētrē magne capacitatis. Persona aūt vo tēperata ⁊ abstinens comedit illud quo indiget ⁊ sapit sibi, ⁊ non vltra. Somnus sanitatis in homine parco:dormiet vsq; mane ⁊ aia illi⁹ cum ipso delectabit̄. Eccli. xxxj. Ira ēt secum portat dolorē q̄n iracūdus tristat̄ de aliqua iniuria:⁊ est cū desiderio vindicte semp est cū dolore cordis cogitās circa vindictas dicēdo:tu facies sic ꝛc. Postq̄z recepit vindictā timet amicos illi⁹ ꝛc. si capit̄:suspendit̄:si fugit pdit bona sua. Persona aūt pacifica dicit. Vos mihi iniuriā fecistis ore ego possem me vindicare de vobis sed non volo:q; de⁹ nō vult ꝙ in domo sua aliq̄s recipiat vindictaz Jō ego parco vobis vt de⁹ parcat mihi pctā mea. Jō dicit xp̄s. In patiētia vra possidebitis aias vras. Luc. xxj. Idē de peccato accidie. Accidiosus aūt in oib⁹ attediatur:in nullo inuenit saporem:si cultferrū rubiginatur q̄n non est in vsu: ita accidiosus. Dic contra mulieres dicentes. Ego portaui nīn. Nō per ỽginez mariā ego nolo facere ⁊coquinā babeat mallas. Solutio:⁊ vos misera q̄d facietis:si eritis ociosa ēt critis luxuriosa hō nascitur ad laborē ⁊ auis advolatū Job. v. Ptz regula ꝙ vita bona et mala iam in hac vita portant ſecū aliq̄lē retributionem. De hoc autoritas. Nonne si bene egeris recipies. Si aūt male statim in foribus pctī tuū aderit. Señ. illi⁹ Nota in foribus.i.sentiētiis ⁊ in potētijs aie:vbi.s.sunt dolores. Dico scō ;ꝙ deus dat aliā retributionē in morte corporali q̄n aia recedit a corpore:⁊ ista retributio est maior ꝙ ꝑma dicit btūs Aug. in li. de cura ꝙ mortuis hñda ꝙ aia recedit a corpore in aliquo istoꝝ triū graduū. Q; vel est totaliter ꝓfecta ⁊ bona: vel totaliter impfecta ⁊ ipenitens:vel medio mō se hns inter bonā ⁊ malā. De ꝑmo q̄n ꝓsona tenuit vitam bonā et diligenter vitauit pctā:vel si peccauit,fecit condignā pniam ⁊ bona hora redijt ad deū ꝓterendo de pctis ꝓponendo citius mori ꝙ ad pctā redire. Fecit magnas ofones ⁊ corpis afflictiones:intm̄ q̄ si in statera diuine iustitie ervna pte ponerent̄ mala ⁊ pctā q̄ fecit ⁊ in alia bona: bona incōparabiliter excederēt ⁊ superexcrescerēt. Q̄n tales moriunt̄ statim euolāt sine purgatorio ad paditum:q; iā in hmūdo trāsiuerūt ⁊ sustinuerūt purgatoriū. Nōne videt vobis purgatoriuz esse ieiunare in pane ⁊ aq̄:portare cilicium dormire in terra ⁊ sic de alijs. Jō statim euolāt. Autoritas. Cuz dederit dilectis suis.i.ꝓnis sctis somnū.s.mortis:ecce hereditas dñi filij merces fruct⁹ ventris. Sicut sagitte in manu potētis;ita filij excussoꝝ. Btūs vir q̄ ipleuit desiderium suū ex ipsis ꝛc. ps. cxxvj. No. filij merces i.merces filij:q; p̄ aliud salariū dat filio ⁊ aliud seruo ⁊ captiuo: q; filio dat suā hereditatē. Ita xp̄s p̄ nr̄ nobis filijs suis dat gl̄iam paditi q̄ est sua hereditas q; illa est merces filij. Si dicatur. Et q̄s dat tm̄ salariū. Rndit fructus ventris.s.ỽginis marie q̄ est xp̄s iesus. q; p suā passionē ⁊ mortē ꝛc. Alij per oppositum sunt ita de mala vita ⁊ reprobata: q̄ sciūt se viuere in peccatis mortalib⁹ nec penitent immo cōtinue agunt pctā: ⁊ semp vellēt viuere vt semp possent peccare. vt dicit Sr ego. Non ꝓfitent nisi forte erverecundia nec cōicant in paschate

vt teneñ. Nolũt parcere inimicis nec restituere: ſz dicũt ponã in teſtõ ꝛc. Tales qñ moriunt quo vadunt? Accidit eis vt falconi hñti lapidẽ ligatũ ad pedes: q̃ lz vellet in altũ volare ex inclinatiõe naturali trahit tñ põdere lapidis ꝛc. Ita ẽ aia q̃ naturaliter vellet in altũ volare: ſed onus pctõꝝ qõ ſibi in impoſuiſti trahit eã ſubito ad infernũ. De q̃bus dicit ſcriptura. Ducũt in bonis dies ſuos ꝛ in pũcto ad inferna deſcendũt. Job. xxj. Ecce retributio huius gradus q̃ eſt ſcõs. Tertius gradus ꝓſiſtit in medio. ſ. de perſonis ꝓfectis in vita nec oino reprobatꝫ: ſz penitent de pctis non tñ tñ q̃ſtuz maria magdalena: ſed ſi vera contritio eſt nõ eſt ſine gratia: confitenẽ ſemel in anno ꝛ cõicant ſeruant pniam a ꝓfeſſore iniũctã ſed nihil addũt: ſeruant p̃cepta dei ꝛ ieiunia eccleſie qñ tales moriunt non vadunt ad infernum: nec ſubito euolãt ad paradiſum: qr nullũ malũ ipunitũ: ſed vadunt purgari ad purgatoriũ: vbi hñt retributionẽ grauiſſimaꝝ penaruꝫ oẽs penas huius mũdi excedentiũ: vbi hñt cõplere tps eis a deo determinatum niſi: ab amicis iuuenẽ: qr intñ poſſent iuuari ſuffragiis q̃. c. anni minuerenẽ in decẽ vel tres annos ꝛc. No. hic cõtra heredes ꝛ teſtamẽtarios nolentes teſtñ cõplere ꝛ contra mulieres nolẽtes ire ad cimiteria vel eccleſias in q̃bus filij vel viri ſunt ſepulti. Ibi eñ efficacius cum lachrymis oraret ꝓ eis q̃ alibi. Sctã ẽ et ſalubris eſt cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a pctis ſoluant. ij. Mach. xij. Iſta eſt rõ vt dicit Aug. quare in monumentis fiũt imagines ꝛ ponũt vexillа vt illa videntes parẽtes ꝛ amici moueantur ad oraũdũ ꝓ illis. Caueãt tñ ne intẽtione vanitatis ponant: qr tũc eſſet pctm̃. Jõ monumẽtũ dr q̃ſi monẽs mẽtẽ. Ecce qualis ſcõa retributio fit in morte corpali. Dico tertio q̃ deus dat aliã retributionem in iudicio gñali ꝛ iſta ẽ maior alijs. Rõ qr fit in aia ꝛ corpore. Mõ aũt ſoluz aie hñt gliam in paradiſo vel penã in inferno: ꝛ corpa nihil ſentiũt. Aie beatoꝝ Petri ꝛ pauli ꝛ alioꝝ ſctõꝝ ſunt in celo in gria padiſi: corpa aũt adhuc ſunt i terra ꝛ nihil ſentiũt de illa gña. Itẽ aia iude ꝛ machometi ꝛ alioꝝ dãnatoꝝ ſunt in penis inferni: corpa aũt eoꝝ ſunt i terris incinerata: ꝛ nihil ſentiũt de illa pena adhuc. Sed quare prius aie hñt gloriã vel penã q̃ corpora. Rõ eſt qr in bonis opibus q̃ fecim⁹ ſeu malis aie ꝑius operanꝫ ꝛ hñt ſuũ meritũ vt demerituꝫ prius. Uerbi gr̃a. ſi hõ vult facere aliq̃d bonum opus meritorium pr⁹ aia opatur cogitando: deliberando ꝛ ordinãdo ꝛ prius lucraꝫ ſuũ meritũ. In executiõe aũt operis corpus iungit ꝛ iuuat aiam faciendo opus qõ aia ordinauit: vt oẽs vel elemoſynas: pegrinationes ꝛ Jõ aia prius hz ſuã retributionẽ. Sic. i. aia quidẽ ꝓptus eſt caro aũt infirma. Mat. xxvj. Idẽ de malis opibus q̃n aliquis vult facere aliq̃d malũ homicidiũ vel furtum luxuriã vel adulterium: aia prius tractat cogitando: deliberando: ordinando. Jõ ꝓ prius aia hz ſuũ pctm̃ deinde in executione corpus ꝓcurrit ꝛc. Jdeo in die iudicij corpora recipiẽt retributionẽ glie vel pene ſm̃ opera q̃ fecerũt q̃n quelibet aia virtute dei aſſumet ſuũ ꝓprium corpus. Jõ apls. ○ ẽs nos manifeſtari opz ante tribunal xp̃i. Rõ vt referat vnuſquiſq; ꝓpria corporis prout geſſit ſiue bonũ ſiue malũ. ij. ad Cor. v. De iſta vltima retributione loq̃tur thema. Ego cum rediero reddam tibi.

¶ De eadem dñica. xiij. poſt feſtum trinitatis. Sermo tertius.

Concluſit ſcriptura oia ſub pctõ. Gal. iij. Iſtud verbũ in ſancta theologia ẽ multuz difficile ꝛ ſubtile ad intelligendũ Jõ mõ id volo vobis declarare ꝛ habebim⁹ ſpeculatiões itellectuales ꝛ inſtructiões morales. Sed pr⁹ ſaluteꝫ Ego maria ꝛc. Pro huiꝰ ꝛbi declaratione ſciendũ q̃ in ſumma oia bona opa ſpũalia ꝛ ꝑſonalia q̃ habem⁹ a deo in hoc mundo ſunt tria principalia.

Primo corpus materiale.
Secundo anima rationalis.
Tertio vita temporalis.

¶ Lz aũt habemus alia bona: vt diuitias: honores: officia ꝛ hmõi: tñ ſunt bona accidẽtalia ꝛ nõ ꝑſonalia nec eſſentialia. Sz corp⁹ aia ꝛ vita ſunt bona ꝑſonalia ꝛ eſſentialia. Corp⁹ eſt ꝓmũ qõ

formatur a deo in vtero matris: z vix est tam magnū vt aucllana: z tā habet oia mēbra z lineamenta. Ratio: q; prius fabricatur domus ꝙ inhabiteur. Ita corpus humanuz est vt domus terrestris: et aia ieu ſpūs est inhabitator. De ista domo apls. Scim⁹ enī qm̄ si terrestris domus nostra huius habitatiōis dissoluatur: q; edificatiōnē ex deo habemus domū nō manufactā sed eternā in celis. ij. ad Cor. v. Deinde creat aia: nō de materia preexistēti: sed de nihilo: q; hoc est creare: z creando infundit z infundendo creatur: ad habitādū in domo corpous Secūdo ex corpore z anima simul cōiūctis sequit vita talis: z homo viuit per annum vel. v. vel. x. vel. xx. vel plures annos: sm̄ q; deus dat tēpus. Ecce oia bona psonalia. De istis autoritas. Fouma fuit deus hominē de limo terre quātū ad corp⁹ z inspirauit in faciē eius spiraculū vite: quātū ad animā: z factus est homo in aiam viuentē. Sen. ij. Nota fouma aut deus non dicit creauit: q; corpus de precedenti materia fuit formatum: z inspirauit in faciē eius ꝛc. q; iz tota aia sit in toto corpore et tota in qualibet parte sm̄ Aug. tñ opera aie plus apparēt in capite in quinq; sensibus ꝙ in alijs partibus corpous. Nō dico sm̄ scripturam q; oia ista bona psonalia venīūt ad malā conclusionē ex peccato propter hoc dicit thema. Cōclusit scriptura. i. cōcludendo dixit: oia scz bona psonalia cōcludens esse mala conclusione sub peccato. i. propter pctm̄. Patet thema. Dico ꝓmo q; ꝓmuz bonū q; habem⁹ est corp⁹ materiale cū suis membris z officijs z istud venit ad malā cōclusionē scz mortis. Nec vnq; intrauit aliquis in hūc mundū qui ab ista conditione fuerit exemptus: scz de morte corpali nō rps nec virgo maria mater sua de quib⁹ magis videret. Recte iste mundus est vt carcer mortis. Sicut isti prelati z dñi tenēt iam vnū carcerē: de quo dr q; si aliqui eo intrāt non exeūt nisi p mortem. Ita est de hoc mūdo quotquot intrant: non exeunt nisi per mortem. Et sicut ille qui intrat carcerē dū capit ploratdicens. O miser ꝛc. Ita q̄n intramus in hunc mūdū: oēs intramus plorando. Et si scirem⁹ loqui z essemus interrogati: responderemus. Ploramus q; intramus carcerem ꝛc. Jō Eccl'. xlj. Noli metuere iudiciū mortis: memento que ante te fuerūt z q̄ supuētura sunt tibi. Hoc iudiciū a dño oi carni. Nota noli mutuere iudiciū mortis. Dicit pñs in politicis q; dñia est inter timorē z dolorem: q; timor nō habet obiectū pñs: sed est futurū cōtingēs: z pōt euenire vel non. Jsto modo marinarij timent periculū maris: q; pñt submergi vel nō: z homicida capt⁹ timet furcā in qua pōt suspēdi vel nō. Sed dolor habet obiectū pñs: q; dolor ē de malo pñti z ineuitabili. Sicut ille q̄ ducitur ad furcā vt suspendat: ille non dr timere sed dolere: q; iā habet obiectum pñs in euitabile. Modo certū z clarū est: q; iudiciū mortis est ita ineuitabile: q; non pōt mutari: z sntia est iam data. Et hoc iudiciū a dño oi carni. Et iam sit executio: q; currēdo vadim⁹ ad mortē tps ducit nos Non enī habemus rationē timendi sed dolendi. Sicut decapitādus: q; iam tenet caput ad gladiū non timet sed dolet Jdez de nobis. Propter hoc dicit. Noli metuere iudiciū mortis: sed supple dole q; iam malū mortis pñs est. Jdeo apls. Statutū est oibus hoīb⁹ semel mori. ad Heb. ix. Ptz ergo mala conclusio corporis materialis. Dicunt logici q; cōclusio semper infertur ex aliquo antecedēte: si ue ex premissis. Modo videamus vnde vel quō ista cōclusio mors corporalis sequitur. Dico primo q; enthimematice sequit scz ex vno antecedēte: q; adā peccauit ergo homo moutur: bona ꝙsequētia est. Autoritas. Per vnum hoiem pctm̄ in hunc munduz intrauit: z per pctm̄ mors z ita in oēs hoies mors pertransiyt. ad Roma. v. Hic aliquis posset arguere dupliciter. Primo p hoc q; dicit. Per vnuz hoiem pctm̄ ꝛc. Cōtra diceret aliq̄s. Jmmo ex duob⁹ hominib⁹ pctm̄ in hūc mūdū intrauit: q; p adā z euā: q; primo peccauit eua: ergo nō ex vno antecedēte: sed ex duob⁹ sequitur mors. Rñsio. dico q; q̄n apls dicit p vnū hoiem ꝛc. apostolus loquit̄ ꝓprie z subtiliter: quia iz duo peccauerūt. s. adā z eua tñ mors nō venit in nobis nisi per pctm̄ ade. Dicit. s. Tho. in prima scde q; si sola eua peccasset z non adā: sola eua portasset penam suā z nō

adā neq; nos. Et si adaz peccasset solus z nō eua. Adā z oēs nos fuissem⁹ puniti sicut nunc sum⁹. Rō qz pater est p̄ncipiū actiuū generatiōis filioz. Et sicut humanitas venit ex p̄ris instrumentaliter: ita etiā pctm̄ qz soli homini precepit de⁹ ne comederet de ligno ⁊c. Ex omni ligno paradisi comedere: de ligno aūt sciētie boni z mali ne comedas. In quacūq; em̄ die comederis ex eo morte morieris. Sen. ij. Sed argumentū est cū ōnia; in oēs homines mors ptransit. Cōtra: qz dicit scriptura q̄ filiꝰ nō portabit iniquitatē patris: sed anima que peccauerit ipsa morietur. Eze. xviij. Quare ergo nos ex peccato ade p̄ris nr̄i sum⁹ puniti z morimur cū nō psentimus pctō: qz nondū eramus nati. Itē q̄ filij non puniant ex pctō p̄ris nec in corpore nec in aia: ptz qz non occidunt filij p parentib⁹. Deut. xxiiij. Non occident p̄res p filijs: nec filij p p̄ribus sed vnusquisq; p suo pctō morietur. Uñ est ergo q̄ filij ade moriant ex pctō p̄ris z in aia ppctm̄ originale: z in corpore p mortē corporalē. Pro mōne huiꝰ sciēduz q̄ z hō z oē aial cōpositū ex ꝟttuor qualitatibus cōtrarijs naturaliter est corruptibile z mortale: ac si haberet hō in ventre quattuor serpētes adinuicē bellātes z retorquētes se: talis hō nō posset diu viuere. Ita de nobis ꝟlibet nr̄m hz ītra se ꝟttuor ꝟlitates ꝟrias. s. calorē: frigiditatē: humiditatē z siccitatē quasi serpētes bellātes. Hoc maxime sentiūt in pueris paruis. Ergo naturaliter hō est corruptibilis z mortalis. Mō certū est q̄ adā z eua etiā erāt cōpositi ex hīs ꝟttuor qualitatibus ꝟrijs. Sed ex singulari p̄uilegio q̄ doctores vocāt institā originalē in adā z eua ille quattuor qualitates erāt i tāta eq̄parātia: pportiōe z cōcordātia: q̄ adā z eua poterāt nō mori. Hoc idē p̄uilegiū habuissent etiā z filij si ipsi nō peccassent. Sz ppter pctm̄ de⁹ abstulit illud p̄uilegiū ꝟsi vellet dicere. Non volo statim occidere: sed aufero vobis iustitiam originalē: z dimitto vos p̄ncipijs nature z nos nōdū eramus nec habuim⁹ possessionē illiꝰ iustitie originalis nichilominꝰ nobis abstulit. Si. s. ātecq; adā peccasset genuisset filios illi nō fuissent mortui: imo habuissent p̄uilegiū p̄ris. Nota ad hoc similitudinem de rege q̄ fecit de rustico militē: q̄ factus miles fecit regi proditionē z piꝰ rex nō vult ipm occidere. sz ipse abstulit sibi z posteris suis p̄uilegiū militare: q̄ post generat filios q̄ nō sunt milites sz rustici. O diceretis vos filij sunt puniti nō nisi p̄uatiue vel pena dāni: q̄ nisi p̄ peccasset habuissent p̄uilegiū militare sz nō sunt puniti pena positiua vel sensus: sz si ante p̄ditionē eos genuisset tūc nō fuissent puniti illi filij. Ita de nobis Adā z eua: ipsi ex p̄ditōe z p̄ncipijs nature rustici erāt: sz deꝰ dederat eis p̄uilegiū militare. s. illius originalis iustitie. Sz adā peccauit z fecit p̄ditionez. ppter hoc deꝰ abstulit eis p̄uilegiū. Qui post genuerūt filios: sz filijs nullam penā positiuā intulit: qz recte z ꝑpe loquendo mors nō est nobis punitio: sz naturalis p̄ditio sz indirecte est punitio z pena p̄uatiua siue dāni: qz si adā nō peccasset nos etiā habuissem⁹ illud p̄uilegiū. ptz ꝑ quō mors corpalis venit ex vno antecēte. Sz qz adā peccauit nos morimur. De ista qōne autoritas in. ps. lxxxviij. Uiā fecit semite ire sue: z nō pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ: z iumēta eoꝝ morte cōclusit: qz pclusit oia. s. corpa sub pctō. Nota Uiā fecit semite. differētia est inter viā z semitā. Uia em̄ est lata. Multi vadunt p illā. semita aūt stricta: z pauci trāseūt. sic rigor diuine iustitie antiquit⁹ erat ꝓt semita: qz mors fuit i punitionē Ade z eue sz post facta est via lata: qz oēs cōprehendit: nec aliqs a morte eximit. Ecce quare dicit. Uiā fecit semite ire sue z nō pepcit a morte aiaꝝ eoꝝ: ꝟtū ad pctm̄ originale in quo creatura cōcipit z nascitur: nisi p baptismū purificet nūq; intrabit paradisum. Rō qz si nobilis miles vel baro p̄ditor genuerit filios semp dicent filij p̄ditores: nec vult rex eos in suo palatio. Ex ista rōne deꝰ nō vult filios ade in suo palatio celi. Si dicat. Quid ꝟgerit de nobis: qz nos sumus filij ade. Dico q̄ nō est verū sz fuerimus filij ade ante baptismū: tm̄ i baptismo facti sum⁹ filij dei Dedit eis ptātē filios dei fieri. Jo. j. Ro. viij. Spūs. s. sanctus testimoniū reddit spūi nr̄o q̄ filij dei sumus. Joā. Uidete qualē charitatē dedit nobis pater vt filij dei nominemur z simus. s. Jo. iij. Judas

ragarent adhuc sunt filij Ade. Ideo ꝛc. Propter hoc qñ aia pueri non baptizati petit ingressu paradisi: dicit xps. Nolo filios pditoꝝ. Si vellet dicere. Ego dñe nō deneruj: qr nunq̄ peccauj. Et chust⁹ Ideo nō dabo tibi penā: sed nolo te in regno meo: qr nolo filios pditoris. Amen amen dico tibi: nisi quis renat⁹ fuerit ex aqua & spū sancto: non pōt introire in regnū dei ꝛc. Job. iij. Et iumenta eoꝝ. s. cōportā in morte pclusit. Jō ōt the. Cōclusit scriptura ꝛc. Logica de pclusione extrahūt correlariū. Correlariū ḡ qđ ad istā pclusionē sequit est istō. Qr ex quo ad istam pclusionē mortis habemus venire q̄ nō curem⁹ de delitijs corpis nec desiderem⁹ mūdana q: cito dimittēda sunt. iō despicēda. Sicut ille q̄ ducit ad furcā oia despicit ly sit diues qñ cogitat se statī morturū. Idē debem⁹ facere. Scōm bonum psonale qđ in hoc mūdo habem⁹ est aia rationalis q̄ est principiū formale q̄ dat esse corpi: & hz malā pclusionē. s. infernū Si volum⁹ loqui de tpe antiquo ante filij dei aduentū. Patet q̄ vltra quinq̄ milia annoꝝ oēs aie tam bonoꝝ q̄z maloꝝ iustoꝝ & iniustoꝝ pcludebant in inferno Dō. Quis ē hō q̄ viuet & nō videbit mortem: eruet aiaz suā de manu inferi. q. d. nullus. Ly in diuersis inferni locis cōcluderent. Dō aū: ppter xpi aduentū multi ab inferno liberati sunt. Sicut illi de pfecta vita cito euolāt mediocres vero concludunt i inferno purgandoꝝ. Sz impenitētes concludunt in inferno dānatoꝝ. Sed quer. Ista mala cōclusio vnde sequit & ex q̄bus p̄missis. Dico q̄ ex duabus premissis sequit per formaz sillogisticam. Prima. s. ex pctō mortali. scōa ex impenitētia finali. Et his duabus p̄missis sequit ista conclusio. Ergo in inferno damnaberis. Quia sic arguēdo. homo peccauit mortaliter: ergo damnabit. nō valet talis psequentia: qr pōt de pctō penitere & pniam facere: & tunc nō dānabitur. Sed valet sic arguēdo. Iste hō peccauit mortaliter & erit impenitens finaliter: tunc sequit pclusio: ergo damnabit eternaliter. Et potest dicere aia damnata. Conclusit dñs vias meas lapidib⁹ quadris semitas meas subuertit. Thre. iij. No. cū dicit. Cōclusit dñs vias meas lapidib⁹ quadris. Nō dixit rotūdis: qr paries de lapidibus rotūdis sine bitumine vel calce: statim diruit. Ita oēs alie pene transeunt: sz paries de lapidib⁹ quadris & politis firmus est & stabilis: & signat penaz inferni de lapidib⁹ quadris. i. insolubilibus: qr nunq̄ finietur illa pena. Jō dicit Conclusit ꝛc. Not. vias meas. Quatuor sunt vie generales quibus homo potest exire de peccatis & de mala vita. s.

Mundicia baptismalis.
Obedientia generalis.
Penitentia sacramentalis.
Patientia martyrialis.

Oēs iste vie sunt clause aie damnate: qr nullo modo pōt de pena exire. Jō dicit Conclusit dñs ꝛc. Secūdo dicit. semitas meas subuertit: & nō dicit pclusit: sz subuertit. Semite autez q̄ sunt stricte vie signāt pnias quas in hoc mūdo facim⁹ p petis. Pria semita est contritio q̄ stringit cor & oculi distillant lachrymas ex dolore pctoꝝ. Hec semita nō est pclusa illis d inferno: sz circūdata: qr etiā ipi habēt dolorē de petis & ploraut. Ibi erit fletus & stridor dentū. Mat. xxij. Sed nō est cōtritio: qr non p peccatis: sed ppter penam quam sustinent circūdata est. Secunda est confessio. Semita est multum stricta sic dicere vni homini sua peccata horribilia quasi diffamando se: durū est: & sic semita stricta est: sed oportet per istam transire. Et damnati confitentur peccata sua illi malo prelato: sed nihil valet illa confessio: qr semita est subuersa. Qñ superbus videt beatum paulum: confitetur peccata sua & percunt se dicēs. O miser & quid valuit mihi superbia? si fuissem humiliat⁹ vt ille: etiā fuissem saluatus. Idē dicit auarus quando videt sanctum matthēū cōuersum confitetur peccata sua. Item de luxurioso quando videt magdalenā. Item discipline & afflictiones corpis sunt semite: & hec sunt in inferno: sed nihil valent: quia submerse sunt. Itē ieunia etiam sunt semite dānati ieunāt: sed inutiliter. Nota de diuite epulone. M. c. ccccxxviij. anni sunt q̄ petiuit: & quotidie petit guttaz aque quaz nondum obtinuit: nec vnquā obtinebit. Idē de alijs aspitanib⁹: sed nihil eis valebit: qr subuertit dñs semitas. Ptz ergo

qñ illa mala cõclusio infernalis sequit ex duab⁹ p̃missis: ex ista conclusiõe infertur corelariũ morale: q nulla pcã mortalis ẽ tũcũq grauia pñt nos ducere ad infernũ sine impenitẽtia finali. Ergo faciam⁹ pniam iuxta p̃silũ xp̃i. Pniaz agite: appropinq̃bit enĩ regnũ celoz. Matt. iij. Ecce quare dicit thema. cõclusit scriptura. i. cõcludendo dixit oia sub pcõ. i. ppter pcm̃ in inferno. Tertiũ bonũ psonale qõ habem⁹ in hoc mũdo est vita tẽporalis. Magnũ bonũ est: q ipsaz possumus opari meritorie vel demeritorie ex libero arbitrio: sz ẽt venit ad malã cõclusionẽ. s. ad iudiciuz diuinale in q̃ opz nos psonal̃r cõparere: z de oib⁹ q̃ fecim⁹ in hac vita rõnẽ z strictissimũ ꝓputũ reddere. s. de oib⁹ cogitationib⁹ q̃s vnq̃ habuim⁹ de oib⁹ locutionib⁹: opationibus aspectibus: z passibus quos fecisti: de oi bus bolus panis quos comedisti: de taceis vini quas bibisti. De hoc in p̃o dicit Dauid in psona xp̃i. Cum accepero tempus: ego iustitias iudicabo. Nota. Cum accepero tp̃s. Xp̃s nobis mutuauit tp̃s vite tpalis: nõ tñ dat: q suum est: sed mutuat tibi. x. annos: illi. xx. mihi. xxx. z illi l. Et ꝓptereã vide qõ illud exponis: q iõ mutuauit vt lucrũ faciam⁹ ex eo z tp̃s expectat: z qñ videt q tp̃s male expẽdit p te vel p illũ aufert tibi tp̃s p mortẽ corporalẽ. Et si male z ociose expendisti. dicet. Mõ redde mihi rõnẽ de tot annis tẽporis q̃s tibi mutuaui. Bernard. Oẽ tp̃s tibi ipẽsum a te exiget q̃lr sit expẽsuz. O stricta ꝓclusio. No. de illo iuuene dissoluto cui videbat q erat in iudicio dei z dicebat sibi. Redde rõnẽ ꝛc. Canus effect⁹ est. Ecce quare ỽt. Cum accepero tẽpus: ego iustitias: nõ solũ iniustitias iudicabo. Cõcordat. b. Jo. di. Jurauit p viuẽtẽ in sc̃la sc̃lor: q tp̃s nõ erit ãplius. Apoc. x. dicit. Justitias iudicabo. O dñe. Et nũ q̃d sufficeret iudicare iustitias: sz q ẽt iustitias iudicabz. No. iustitias iudicabit Et hoc rõnabil̃r. Naz aliqua sunt bona opa de gr̃ia: sed q nõ fiũt in gr̃a vel quia fiũt ppter vanã gl̃iaz vel ppter hypocrisim: vel q faciẽtes bona opa habẽt in faciẽdo aliquã sinistrã intẽtionẽ. ideo ista opa iudicabit dñs. Alius itellect⁹ est ego iustitias iudicabo qñ bona opa fiunt negligẽter: q nõ fiũt cũ illo feruore spũs et diligẽtia debita iudicãtur a dño. Verbi gr̃a. Religiosus q̃ seruat ordinẽ suum regulã z ꝓstitutiões: iustitias facit. Sz nisi seruet eũ cũ illo ardore: z deuotiõe: ingore z obediẽtia debita. hoc iudicabit dñs. Idẽ de clericis offiũ suũ dicentibus q̃ iustitiã faciũt: sz si dicũt matutinas negligẽter. istã negligẽtiã iudicabit dñs. Idẽ de secularibus eũtibus ad missã i diebꝰ dñicis z festiuis ꝓut tenent q̃ op⁹ iustũ faciũt. Sed si veniũt tarde: vel recedunt nimis cito vel loquunt de ferijs ꝛc. dum ỽt officiũ: vel respiciũt mulieres: vel diuirunt añ ista iudicabit dñs. Idem de mulieribus in eccl̃ia loq̃ntibus q̃d facit dominus ꝛc. z cattus vr̃ vel disputatz de vestibus z ornamẽtz. ista iudicabit dñs. Idez de ꝓfessione quã deberetis facere in principio q̃dragesime: vt haberetis panẽ in bonis eccl̃ie: z vos differtis vsq̃ ad vltimũ diẽ. Idẽ de cõtione in paschate: et alii q̃ male parati cõicãt. ista iudicabit dñs. Qualr̃ q̃libet vestrũ pararet domũ suaz si papa vel rex haberet intrare. Ecce xp̃s dicit ego iustitias iudicabo. nõ solũ iniustitias. Mõ videamus vñ sequit ista conclusio nõ enthimematice vt ꝓma: nec syllogistice vt scõa: sz p inductionem sic dicẽdo. Ille currit z ille: z sic de singulis. q̃ omis homo currit. Bona est ergo cõclusio inductiue. ita dicet xp̃s i iudicio. Tu peccasti ꝰ decẽ p̃cepta mea z in septez pctis capitalibus p q̃nq̃z sensus corpis et operibus mie: z i hoc z in hoc. Mõ ergo redde rõnem villicationis tue. Cũcta q̃ fiũt supple ab hoibus: adducet deus in iudiciuz p omni errato siue bonũ siue malũ sit. Eccl̃s vl. Ideo dicit thema conclusit scriptura. i. ꝓcludẽdo dixit. Omnia sup. opa vite tpalis: sub peccato. i. p pcm̃ in iudicio diuino. De cõclusione ista dicit de⁹ pr̃ filio. Fac cõclusionẽ q̃m terra plena est iudicio sanguinũ: z ciuitas plena iniquitate. Ezechie. vij. Duas rõnes assignat deus pater cum dicit. Fac ꝓclusionem ꝛc. q̃m terra. i. mundus plena est iudicio sanguinũ. In scriptura sanguis in plurali sigt pctã. vnde dõ petens veniam de pctis dicebat. Libera me de sanguinibus. i. pctis. Mundus plenus est iudicio sanguinũ. i. pcõr: q hodie pctã reputã

mur ſtutes. vbi gra. de illo magno pctō
elēdo ad diuinos: ſortilegos ꝛc. ꝛ qñ reꝑ
hendunt dicūt. Et debeo ſic ꝓmittere qō
filius me⁹ moueat ꝛc. recurro ad illos q̄
ꝑñt me iuuare. Ecce quomō iudicāt hoc
peccatū faciendū ꝫ expreſſum preceptū.
Jdē iurādo falſe vt iuuāt amicū captuz
ꝛc. Et qñ a ꝓfeſſoribus reꝑhendunt dicūt.
O dñe primo damnū ꝛc. Pꝛohdolor di-
cunt ꝫ dei ꝑceptū. Jdē de vindicta. Qua
re nō debeo me vindicare? naturale eſt:
qz etiā fortitca vindicat ſe: bruti nō eſt
peccm: qz nō habent rōnē refrenantē: qz ſi
aut ille q̄ equitat ſine freno: excuſat ſi nō
ꝑt equū retinere: nō eñ excuſat ille q̄ eq-
tat cū freno. Jdē de pctō luxurie dicunt.
Deꝰ dedit mihi talē ꝓplexionez: ita qz de
pctō ſuo accuſāt deū q̄ nullo mō eſt cauſa
pcti: ꝛ ſic de alijs pctis: qz oia colorāt
aliq̄ colore dicētes. bonū malū: malū bo
nū. Jtē idē dicūt de vſura q̄ eſt mala: ꝛ di
cūt qz eſt de intereſſe. Dicat ꝫ hoc. Jtē qō
ſimplex fornicatio nō eſt pctm: ecce iudi
cū ſanguinū. Ue q̄ dicitis malū bonū: et
bonū malū. ponētes tenebras lucē: ꝛ lu-
cem tenebras ponētes amaz in dulce: et
dulce in amarū. Eſa. v. Scōa rō tāgitur
ibi ꝛciuitaz plena iniq̄tate. Ciuitas. i. ec
cleſia plena ſimonia: ꝛ ſic de alijs. ī di
cit. Fac cōclusionē. Jſta eſt cā q̄re iudiciū
erit cito. Et iſta cōclusione ſequūt vnum
bonū correlariū. ſ. qz ſi volum⁹ bene eua
dere de iudicio diuino qz hic faciam⁹ iu
diciū de nobiſmetipſis. Dñs ihs xp̄s de
ditynū mirabile ꝓuilegiū xp̄ianis tale ſi
aliq̄s rex daret ſuis vaſallis reputa
reť ſtultus: qz quemlibet vēm fecit iudi
cē in ſua cām: ita qz ſi q̄libet facit iudiciuz
de ſe: xp̄s non iudicabit eū in ſuo iudicio
Ecce clauſula huiꝰ ꝓuilegij. Si noſmet-
ipſos dijudicaremus: non vtiq; iudicare
mur a dño. ſ. ad Cor. xi. Paulꝰ fuit nota
rius huius. Si q̄ vultz vti ꝓuilegio iſto:
faciatis iudiciū de pctis vr̄is: qz tu bene
ſcis ī quo peccaſti. Si corde. fac iudiciū
p cōtritionem. ſi ore: per oratiōnē. ſi ocu-
lis p lachrymationē. ſi auribus: audien
do miſſaz ꝛ ꝓdicationē. ꝛ ſic de alijs. Qñ
ata venit ad iudiciū: ꝛ accuſāt a demōi
bus dicētibꝰ. Dñe fac iuſtitiaz ꝛc. Dicit
xp̄s anime. Audis q̄ſta aduerſum te teſ-
tificanť vel dicunt teſtimonia ꝛc. Dicit
anima. Dñe verꝫ eſt qō ego feci iſta: nec
poſſum negare ꝛc. Sed dñe requiro, vos
vt ſeruetis mihi priuilegium qō dediſtz
nature humane: qz feci iudicium ꝛ iuſti
tiaz de corde: ore ꝛc. Jdeo nō tradas me
calumniantibus me: ꝛ xp̄s eſt contentus
Aug. Ceſſat eñ diuina vindicta ſi precē
dat humana iuſtitia. Tunc xp̄s data re
pulſa demonibꝰ dicit anime. Veni: intra
in gaudiū dñi tui. Patet ſtultitia illoruz
qui nolunt vti iſto priuilegio: immo ſpe
rant iudiciū dei. Stultus eſſet homicida
ſi rex diceret ſibi. fac iudiciū de te: et ego
non ſuſpendā te: ꝛ ipſe nolet: ſperans qz
rex faciat: patet quare dicit thema. Cō-
cluſit ſcriptura omnia ſub peccato.

¶ Dñica. xuij. poſt trinitatē. Sermo. ſ.

NOnne decem mūdati ſunt. Luc. xvij. Pro intel
lectu literali huius verbi di-
cat hiſtoria breuiter huiꝰ euā
gelij: ꝛ quomodo vnus de mundatis re
dijt ad xp̄m: ſibi ſupplicater regratian-
do. Cui dixit xp̄s verbum ꝓpoſitū. Non
ne decē mundati ſunt. Patet thema lite-
raliter. Saluteturꝫ go maria. Modo vo
lēs applicare hoc thema ſecretz diuinis
ſubtiliter ꝛ intricate: inuenio in ſacra ſcri
ptura qz deus ordinauit tria ꝑ que ho-
mines mūdanť a pctis ꝛ dignificanť ad
vitā eternā: ꝛ quodlibet cōſiſtit in nume
ro denario: ꝛ ſunt iſta tria. Pura innocē
tia. Firma obediētia. Digna penitētia.
Et de quolibet poteſt dicere. Nōne decez
mūdati ſunt. ſ. actibꝰ vel opibus mūda-
ti. Jmmo qz per innocētiam vel obedien
tiam vel penitentiā. Dico ꝓmo qz ad pu
rificationē animaz ꝛ dignificationez ad
vitā eternā deus ordinauit innocentiaz
baptiſmalē quādo creatura. ſiue paruꝰ
ſiue magnus baptizatur: ſi habet cū origi
nali peccato peccata actualia: ibi puriſi
catur ab oībus peccatis: nō ſolum origi
nalibus: ſed etiā a mortalibus ꝛ venialib⁹:
etiā ſi haberet omnia peccata q̄ fuerunt
ꝛ ꝑnt fieri niſi ficte accederet. De hoc vi-
de beatū Tho. iij. par. q. lxix. ar. ſ. ꝛ. ij. a
pena ꝛ culpa. Et in. iiij. diſt. xij. Jta qz ſi
moreretur ſtatim euolaret: vt ala ꝛginis
lz non in tanta gloria. Similiter puer q̄
ſolum habuit peccatū vel crimē origina

le qđ nō est factū a creatura sed receptū Sicut de imagine que portat ad templū & cadit,an luto &c.Sic aia hois ē imago dei.Ad imaginē,quippe dei fact⁹ est hō. Gen.ix.Sed cadit in generatiōe carnali in lutū:qz qñ creatur in vtero:tunc illaz maculā recipit.Jdeo non potest intrare templum dei vel paradisuz:nisi quis laueť i aq̄ baptismi.Amē amēdico tibi:nisi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ & spūsctō:nō pōt introire i regnū dei.Jo.iij.Not.renat⁹.i. iterato nat⁹ de vtero ecclie.q̄ ꝺ̄go ꝓcepit & ꝺ̄go parit filios dei.Dedit eis ptātē fi: lios dei fieri &c.Jo.j.Jō si creatura mo: rit añ baptismū.Dicat̄ qđ ōr i porta paradisi &c.Nō itrabit i eā aliq̄d coinq̄natū aut abominationē faciēs&c.Apo.xxj. Sz in baptismo mūdat̄:nec est aliq̄ alia aq̄ illi⁹ macule delectiua:qz nec tota aq̄ maris sufficeret ad mūdandū de vno venali.De isto autho.Effundā super vos aquā mūdā:& mūdabimini:ab oib⁹ inq̄namentis vestris.Ezech.xxxvj. Not.ab oib⁹ inquinamēt̄z tā originali q̄ venali seu mortali.Jsta est pura innocentia.Et forma baptismi ꝓsistit in nūero denario scz in decē dictionib⁹ siue ꝺ̄bis q̄ cōtinēt decē dictiones q̄ hec est.No.hic:formam p decem dictiōes.Ego te baptizo in noie patris & filij & spūssancti.& iō ōr.Nonne decē.s.dictionib⁹ mūdati sunt.Auisent clerici & laici qui in periculo baptizāt ne aliq̄d mutent:addant seu minuant:qz si sic:nihil faceret.De hoc vide.b.Tho.iij. par.q.lx.ar.viij.Nota hic de magro in theologia a vetula baptizato.No.ꝑ errorem dicentium q̄ pueri ex dolore mris habēt penā.Jtē dic qūo hec dictio innocētia in signum ꝓdictoꝝ hz decē literas. Dico scꝺo &c.firma obedientia.Pueris sufficit pura innocētia:sed de magnis ex quo habēt discretionē vsum liberi arbitrij:vult de⁹ firmā obedientiā qđ homo seruat sibi de intellectu memoria & volū tate:& ore p oronē:& toto corde faciendo eius volūtatem.Quilibet dñs req̄rit ali qđ seruitiū a suis subditis als non daret eis ꝓuisionē.Nō dñs deus qui est rex regum & ꝺ̄ns dominantiū dat nobis bladū in cāpis:vinū i vineis:oleū:lanā:aquaz in fontib⁹:& ꝓmisit salariū glorie.Jō dignū est vt ſuiamus sibi & faciam⁹ eius volūtatē dicēte xp̄o.Qui facit volūtatem pr̄is mei q̄ i celis est:ipe intrabit i regnū celoꝝ.Mat.vij.Jsta obedientia ē ꝓsistat in nūero denario.s.in obseruātia decē ꝓceptoꝝ.Primū ꝓceptū respicit cor qđ simus deo fideles:ne cū eis⁹ limicis habeamus colloquiū.s.cū diabolis et diuinis &c.oz dicere bon⁹ xp̄ianus.Dñe:nihil volo:nec sanitatē:nec ꝓles:nec ꝓditū:nisi a vobis.Scꝺm respicit os:vt cū honore & reuerētia loq̄mur ꝺ̄ deo q̄s admodū de rege vel milite.Jō nō debem⁹ iurare nec negare &c.vt faciūt multi miseri.Jdeo venit tēpestates:fames:sterilitates:& cetera hmōi.Tertiū respicit opus et dirigi nos in opere:vt.s.de septē diebus hebdo made recipiamus sex ꝓ nobis:& dem⁹ sibi septimū.s.dñicā in qua nō debemus facere aliqđ opus seruile:sz audire missam completā.Vult em̄ deus vt christianus requiescat illa die ad representā dū quietē resurrectionis xp̄i in qua q̄uis a laboūb⁹:vt patet de ꝑse.dist.iij.Pronunciandū.Oēm diem dñicā ob reuerētiam resurrectionis dñi nr̄i iesu xp̄i de vespera vsq̄ ad vesperā precipim⁹ obseruari &c. Ecce ista tria ꝓcepta ordināt nos erga deū.Alia septē ordinant nos erga proximuz.Primi ꝓximi sunt parētes quos tenemur honorare corde ore & ope.Et ad hoc ordinat quartū ꝓceptū.s.honora patrem tuū &c.Quintū ordinat erga inimicos:ne recipiam⁹ vindictā occidēdo aliquem:nisi iudicialr.Sextū ordinat nos vt sciam⁹ custodire corpora nostra a luto luxurie.Vir cū vxore nō facit luxuriaz seruatis seruādis:sz aliter q̄ocunq̄ fiat luxuria est pctm̄.Jdeo sicut vultis habere vestes mundas a luto:ita etiā corpa a luxurie luto &c.Septimū ordinat nos in ordine ad primū in hoc vt q̄libet cōtenti tetur de parte sua.Quilibet paterfamilias vult q̄ sui sint cōtēti de parte p eum eis assignata.Jta etiā vult de⁹ q̄ quilibz contentē de parte sua:qz deus diuisit:ubi dedit parum:illi multum &c.Octauū ꝓceptū est q̄ nullus diffamet aliū:sed q̄ custodiat famā alterius.Nonum q̄ non debemus appetere vxorē filiā vl ancillā alterius:qz deus non vult ꝑ solum corpus mundū:sed etiā alam.Modo sicut tactu rei immūde maculatur corpus:ita cōa

piscētia corrūpit aiam. Decimū p̄ceptuz est q̄ nō debem⁹ concupiscere bona alteri⁹. Omne malū mundi venit ex cupiditate: quare cōtēdūt reges: milites: clerici nisi ex cupiditate. vn⁹ dicit meū erit: ali⁹ dicit oppositū. Ecce decē p̄cepta. Nullus peccat mortaliter nisi faciat ꝯ p̄ceptuz dei Augustin⁹ dicit in libro contra faustum. Peccatū est dictū vel factū aut cōcupituz cōtra legē eternā. Et sic p̄tm̄ mortale est cōtra p̄ceptū dei. Ex solis venialib⁹ nullus dānat. Jō nihil faciatis cōtra preceptū dei: etiā si lucrari possetis totū mundū: q̄ patz lucrat q̄ pdit aiam teste xp̄o q̄ ait. Quid ꝓdest homini si mundū vniuersuz lucret: aie vo sue detrimentuz patiat. Mat. xvj. Jsta est firma obedientia Et hoc nomē obedientia hz decē litteras sicut innocētia: q̄ sicut forma baptismi in quo datur innocētia cōsistit in decem dictiōib⁹: ita obedientia in decē p̄ceptis ergo si vis ad vitā ingredi serua mandata. Mat. xix. Nota q̄ in lege moysi erant tria gr̄a p̄ceptoz. Quedam erāt cerimonialia q̄ ordinabāt creaturā erga deum vt faceret talia sacrificia de obseruantia sabbati: z circuncisionis z hmōi. Quedā erāt iudicialia q̄ ordinabāt hoīes erga primū: vt q̄ furabatur ouē redderet q̄tuor: q̄ bouē quinq; q̄ āputabat pugnū q̄ perderet pugnum: oculū ꝓ oculo z huiusmodi. Alia erāt moralia. s. ista decem. De oibus istis preceptis mō non seruantur nisi moralia. alia aūt cassa sunt z vana. Hoc significauit de⁹ q̄n dedit legem q̄ore suo audiēte ppl̄o toto dedit decem p̄cepta moralia dicēs vt tuba. Nō habebis deos alienos. z sic de alīs. Exo. xx. Alia aūt precepta cerimonia z iudicialia p̄dicauit moyses ppl̄o. Jtē decē p̄cepta moralia scripsit de⁹ digito suo in lapide. alia scripsit moyses in papyro vel pgameno ad significādū q̄ alia nō semp erant duratura iō dixit doctori q̄renti. Quid faciēdo vitam eternaz possidebo. Mat. xix. Rādit xp̄s. Si vis ad vitā ingredi serua mādata. Et ille. Quc. Tūc xp̄s dixit sibi. Precepta moralia z non cerimonialia nec iudicialia di. Non homicidiū facies. Nō adulterabis. Nō facies furtū. Nō falsū testimoniū dices. Honora patrē tuū matrē tuā. Diliges primū tuū sicut teipm. Mat. xix. Jō solū decem p̄cepta moralia seruanē modo. ¶ Dico tertio ꝛc. s. digna penitētia z nō sunt plures modi mūdādi. Ēt fuit necessariū vt de⁹ ordinaret ista: q̄ nos iā ex pctis pdidim⁹ istam innocentiā z dimisim⁹ obediētiā frangendo decē p̄cepta. Jtem p̄ innocētiā z obediētiā nō possem⁹ seruari: iō ordinauit dignam pniam di. Penitentiā agite appropinquabit em̄ regnū celorū. Mat. iij. Dico etiā q̄ penitentia consistit in nūero denario. s. in decē opibus penitētie. Primum est pctōz cognitio: q̄ alīs nō curat de pnia hō. Si vos non cognoscitis morbū seu plagā nō curabitis de medicina. Si ergo in cognitione peccatoz incipit oē bonū q̄n deus facit homini illā gr̄az q̄ hō cognoscit defectus suos tūc q̄nq; recurrit ad pniam vt Dauid di. Amplius laua me dñe ab iniq̄tate mea z a peccato meo mūda me. Subdit. Quā iniq̄tatem meam ego cognosco. Scōm est cordis cōtritio. Jstud scōm etiam est necessariū. multi cognoscunt pctā sua: sz nō cōtritione: sed cū delectatione illa cogitāt dicēdo. Certe ego feci talem vindictā: vel luxuriā ꝛc. cum tm̄ cū dolore debeēt dicere. O miē q̄d erit ō me: q̄ vsurpaui mihi regalia dei vel q̄ cecidi i luto luxurie. z sic ō alīs. Sic faciebat ezechias rex di. Recogitabo tibi oēs āños meos in amaritudine anime mee. Esa. xxxviij. Tertiū est emēdādi ꝓpositū. s. q̄ hō proponat firmiter q̄ velit emēdare vitā suā in melius di. Dñe nimis peccaui ego fui superbus: sed decetero volo humiliari ꝛc. z dz ꝓponere velle citi⁹ moui q̄ ad pctā redire. Hoc p̄cepit christus di. Vade scz de cognitione pctōz ad cōtritionē de cōtritione ad emendādi ꝓpositum est iam amplius noli peccare. Jo. viij. Quartum opus pnle est oris ꝓfessio: quia debem⁹ p̄fiteri extra aiaz pctōz immunditias. Si dicaē. O magna verecundia est z dolor. Solutio vez ē. sz aliter nō pōt curari: sicut nec de glādula vel infirmitate nisi extra eiciatur radix putredinis. ꝓpter hoc est p̄ceptū dei vt in q̄dragesima q̄libet cōfiteatur: etiā pueri debent confiteri dum habēt vsum rationis. Qui abscondit scelera sua nō dirigēt. Qui aūt ꝓfessus fuerit z reliquerit ea: miam cōsequ-

tur. Prouer.xxviij. Quintuz est corpalis afflictio: qz ola mala z pcta facim⁹ iclinatiõe carnis: quaia de se semp vellet stare in sctitate. Jõ castigare debem⁹ carnẽ quasi habetz filios malos: melius est qz vos castigetz cos ꝑ sagiones z lictores i furca. filius vester est corp⁹: z iõ illud castigate cilicijs disciplinis ꝛc. z sic euademus penas inferni. Aug. Carnẽ vestrã domate ieunijs z abstinẽtia esce z potus ꝑtuz valitudo pmittit. Sertũ op⁹ est spũalis oro. Quilibet dz tenere certam oronẽ ꝙlibet mane z sero genib⁹ flexis z dz se signare pmo signo crucis: qz si vultis intrare camerã pape vel regis: opz qz prius aperiaz ianua: crux xpi clauis est padisi: et cogitare debetz qz videatz xpm Jõ pntare sibi supplicationem Pater noster. Credo. Jdẽ ỽgini marie. Jõ xps. Opz semp orare. i. mane z sero. Lu. xvij. Septimũ est elemosynaz largitio. nam sicut tu vadis ad eccliã vt petas a deo elemosynã. si es infirmus petis sanitatem. si tristis petis cõsolationẽ. si paup petis pusionẽ. Si sim facultatẽ tuã pponas dare tres vel ꝙttuor denarios vel plus vel min⁹: illos pone in manu tua: sic enim eos secrete poteris dare paupi z vitabis vanã gloriã. Jõ xps. Qõ superest date elemosynã: z ecce ola mũda sũt vobis. Lu. xj. Octauũ est debitoz restitutio. Quilibet respiciat domũ taziã z bursam si est ibi aliqd de vsura: rapina: furto ꝛc. restituas: qz alias nõ saluaberis. Sicut pomũ corruptũ ola alia corrũpit. Jta denarius vel florenus iniuste acqsit⁹ corrũpit ola bona: quia vel vos vel filij vestri ad pauptatẽ veniet z reddite debita: cui tributũ tributũ. cui vectigal vectigal: z nihil debeatz. ad Rom. xiij. Nonũ est iniuriaz remissio. Si aliqs displicuit vobis remittatz facilẽdo sic pputũ. Dñe mltas iniurias feci vobis. ideo ne vos respiciatis vindictã de me: sz remittatz mihi. iõ nolo recipere vindictã de inimicis meis ꝛc. Jõ xps. Si dimiserit⁹ hoib⁹ pcta eoz dimittet z vobis pater vr celestis delicta vestra ꝛc. Mat. vj. Decimũ est eucharistie cõio. In hoc cõplet digna penitentia. Ola p̃dicta opa penitẽtialia essent nihil sine cõtione. tõ est pceptũ qz oẽs cõicẽt in paschate: z q̃ tunc nõ recipit xpz: nũqz recipiet a xpo in padiso: qz virtute illius opz nos illuc ascẽdere: qz ex quo hõ recipit xpm nũqz recedit ab eo nisi expellat p pctm. iõ dicit ipsemet. Amẽ amẽ dico vobis nisi mãducaueritz carnẽ filij hois z biberitis eius sanguinẽ nõ habebitis vitã in vobis. Qui mãducat meã carnẽ et bibit meũ sãguinẽ hz vitã eternã ꝛc. Jo. vj. Jsta est digna pnia. Et sicut hoc verbũ innocẽtia vel obedientia hz decẽ lras. ita hoc nomẽ pnia: qz sicut forma baptismi inq̃ dat baptizato innocẽtia cõsistit in decẽ dictionib⁹ z obedientia i decẽ preceptis: ita pnia i decẽ opib⁹, penitẽtie p̃missis. ideo dicit thema. Nõne. i. imo certe. decẽ. s. opibus pnie mundati sunt.

¶ De eadẽ dñica. xiiij. Sermo. ij.

Ite ostendite vos sacerdotibus. Habetur: ỽbuz istud textualiter. Luc. xvij. et officiatur in euãgelio hodierno. Sermo erit de sancto euangelio deo volente habebim⁹ bonas instructiones speculatiuas z morales. Salutetur virgo maria. Sanctũ euãgeliũ hui⁹ dñice recitat vnũ magnũ z pulchrũ miraculũ: qualiter iesus xps ỽtute ỽbi sui semel curauit decẽ viros leprosos di. Jte ostendite vos sacerdotib⁹: q̃ ei⁹ exequẽtes mãdatũ curati fuerũt. Jstud in summa continet in euãgelio hodierno. Amore ihu ỽbi q̃siui in sacra scriptura tã in veteri ꝙm in nouo testamento quot modos tenuit deus ad curanduz leprã. Et inuenit qz curauit quintupliciter.

Primo per ablutionem corporalẽ.
Secũdo per tactum manualem.
Tertio p ostensionem visualem.
Quarto p absõsionem sinualem.
Quinto p separationem psonalem.

Jstos q̃nq; modos seruauit de⁹ in lepre curatiõe. Nõ sine magnis secretz ad ostẽdendũ z figurãdũ q̃nq; modos q̃b⁹ alie curãtur a lepra peccatorũ mortaliũ. De tertio mõ dicit thema. Jte ostendite vos ꝛc. ¶ Dico pmo ꝛc. scz p ablutionem corporalẽ. Jste mod⁹ inuenit. iiij. Regũ. v. No. breuiter hystoriã de illo nobili viro leproso q̃ venit ad eliseũ pphetã ꝛc. Cui rndit pphet di. Vade z leuare septies in iordane z recipiet sanitatem caro tua

ateq; mūdaberis ⁊ sequtur. Discēdit ⁊ lauit septies ⁊ mūdat⁹ est.iiij.Reg.v.Ecce vn⁹ modus curādi leprā.Dō intremus secreta q̄ hic tangunt.Certū est q; nulla aq̄ materialis hz talē vtutē curandi lepra:sz figurabat lauacrū baptismi qđ a le mūdant ⁊ curant homines a pctō lepra nō solū originalis:sz ēt actualiuz vt iudei ⁊ infideles q̄ nō ficte accedunt ad baptismū.Ecce hīc dicit.Vade ⁊ lauare septies ⁊c.Sz est hic qō.Quare pcepit vt lauaret se i iordane:cū tñ essent alie aq̄ ītis bone.Soluo.sctūs ꝓpheta sciuit spū ꝓphetico q; filius dei sm humanitatē assumptā debuit baptizari i iordane:⁊ ibi baptismū instituere ⁊ vim regnatiuam aq̄s ꝓferre ad lauādū pctā.Autoritas. Effundā sup vos aquā mūdā ⁊ mundabimini ab oib⁹ inq̄namētis vr̄is.Ezec. xxxvj.Sz est hic ītez qō quā forte tā facat aliq̄s vīm hīc ꝓpha dixit:vade lauare septies ⁊c.hīc dicit septies :cū bapt⁹mus nō habeat efficaciā nisi semel tm̄ si aut semel tm̄ xp̄s fuit passus.Notate q; nūq; baptism⁹ dat ab vno solo:imo sūt semp duo baptizātes.s.sacerdos vl̄ etiā laicus in necessitate ⁊ hoc instrā hr:xp̄s deus ⁊ hō principalr:qr qñ sacerdos baptizat corpus aqua materiali sīl christ⁹ baptizat aiam aqua spūali.s.gr̄a spūs sancti:nō dicat deus pr̄ ioanni baptiste. Sup quē videris spm̄m sctm̄ descendentez ⁊ manētē sup eū hic est q̄ baptizat i spū sancto.Jo.j.de isto fonte spūssancti,pcedāt septē flumina q̄ in baptismo oia fundant sup aiaz.s.spūs sapiētie ⁊ intellect⁹ spūs ꝓsilij ⁊ fortitudinis:spūs scientie ⁊ pietatis:spūs timor⁹ dñi.Esa.xj.Septez em̄ dona spūsancti habitualr dātur aie in baptismo:de hoc lauacro ꝓphetant zacharias di.Jn die illa erit fons patēs domui dō.i.xp̄i.Dauid in scriptura in multis locis lumē ꝓ xp̄o qui fuit de gñe dauid sm humanitatē ⁊ habitantib⁹ hierl̄m.s. iudeis in ablutionē pctōr̄.s.actualium pctoz ⁊ mēstruate.Mēstruū infirmitas est q̄ venit naturalr ⁊ signat pctm̄ originale qđ naturalr venit:qr ꝓ vitiatā originem nature.Audiēt hic illi qui hīt baptizare tā sacerdotes q̄ layci de forma. Audiēt patrini de filiolis vt curam habeant de eis.Qr sicut pr̄ carnalis tenet puidere de cibo corporali:ita patrinus de cibo spūali:vt sciāt se signare ⁊ sciāt. Credo.Pater noster.Aue maria.q; confiteātur ⁊ cōicēt ad minus in paschate: q; vadāt ad missam ⁊ sermonē ⁊ q̄tum pōt tenent patrini corrigere eos de pctis ⁊ reducere ad bonā vitā ⁊ ad deū:qr sūt eoz filij spūales:⁊ de his hīt reddere rōnem deo:iō si ex vestra negligēa dānātur cū eis etiā ibitis etiaz si aliud pctm̄ nō haberetis.Jstā obligationē recipit⁹ in baptismo.Jdeo dō.Quanta māda uit pr̄ibus nr̄is.s.spūalib⁹.Nota ea facere filijs suis vt cognoscat gnatio alte ra.s.quersoq; sunt alteri⁹ gnationis.ps. lxxviij.Et ꝓcordat Esa.dic.Pater filijs notam faciet veritatē tuaz.Esa.xxxviij. ¶Dico q; scōs modus est p tactum manualē.xp̄s em̄ leprosum manu tāgēdo curauit.Hoc inuenitur Mat.viij.Postq̄ aūt xp̄s ꝑdicauerat in quodā monte cū descēdisset de mōte qdam leprosus venit ad eū di.Dñe si vis potes me mūdare.q.d.nō dubito de potestate tua q; potens es:sed solum stat in tua volūtate. Jō dñe si vis potes me mūdare dixit ter. Et extendēs iesus manū suā tetigit eum di.Volo mundare.Et confestim mūdata est lepra eius.Figurauit in hoc xp̄s sm modū quē ordinauit ad curandum de pctis enormibus ⁊c.q̄ post baptismū cōmittimus q̄ p baptismū non pōt lauari sed per tactum.Ecce contritio cordis.Hic insinuatur q; q̄cūq; pctā sina grauia ⁊ horribilia:tāta est vtus cōtritionis q̄ si vera sit non est sine gr̄a q; purificat aiam ab oibus culpis mortalib⁹ ideo dō.Cor contritum ⁊ humiliatum deus nō despicies.Si dicat.Uñ hoc qđ cōtritio significet ꝓ tactum manus. Rñ deo q; nisi deus tactu sue man⁹ mie tangeret cor pctōis nunq̄ hīet contritionē. Jsta manus in ie dei hz quinq; digitos. i.q̄nq; motiua ꝓtritionis.Primū motiuū est cogitatio amissionis gr̄e dei:qr qñ peccator cogitat q; ex suis peccatis ꝑdidit gr̄am dei ⁊ est in ira dei:tunc hz motiuū ⁊ rationem conterendi.Sicut miles q̄

pri⁹ erat in gra regis: sed qz deliqt pdit
gram ⁊ incurrit ira regis: ita qz rex non
vult eū videre: mouet ad ꝓtritionē offen
se ex cogitatione amissiōis gre regis. Co
gitate qualis dolor maxime si non hret
vnde viueret aliūde. Ita de petro ⁊c. nec
aliunde pōt hre vitā eternā. Scōm mo
tiuum ad ꝓtritionē est cogitatio amissio
nis lucri qñ cogitat petr⁹ qz pdidit q̄c
quid lucrat⁹ fuerat vnq̄ p opa mento
ria: tūc hz motiuū ⁊ rōnē ꝓterēdi. O q̄lis
dolor. Ac si mercator in manu perderet
q̄cq̄d lucratus fuerat vnq̄ toto tpe vite
sue qūo doleret. Plus pdit petr⁹: sed qñ
redit ad gram pueră pniaz: recupat ista
que fecit in gra: qz opera bona mortifi
cata p pniam verā reuiuiscant. Cogita
te qualis dolor dz esse religioso vel cleri
co ⁊c. q̄ ꝓpter vnū petm̄ perdit q̄quid lu
cratus fuit in q̄nquaginta vel q̄dragin
ta annis ⁊c. Tertiū qz pdit hereditatez
paradisi q̄ ad eū ptinebat: qualis dolor
esset ꝑmogenito regis si ex culpa sua p
deret hereditatē ⁊c. Idē de petro. Quar
tum qz pdit amicitiā sctōz angelorum ⁊
oim beatoz. Jā videtis q̄tū doletis qñ
pditis aliquē amicū cordialē: q̄to magz
dolere debetis qñ tantos pditis. Igitur.
Quintū motiuū ad ꝓtritionē est cogita
re: qz es dānat⁹ snialiter ad furcā inferni.
Alia q̄ peccauerit ipsa morietur. Eze. xviij.
Snia est data: sed executio nō fit statim.
Sed cogitate qūo dolet capt⁹ qñ scit qz
snia est data vt suspendat: et si executio
non fiat illa die. Jstis q̄nq; digitis ma
nus mie dei tāgit cor petrōis. Jō ꝓpheta
in p̄sona petrōis ꝓterētis dicit. Abū amā
rus in indignatione spūs mei. Manus enī
dñi erat mecū cōfortās me. Ezechie. iij.
Qz ptritio nō solū purificat a petis: sed
etiā ꝑfortat p spem. Hic habetis doctri
nam vt bona vel mala penalia q̄ habe
tis in hoc mūdo nō attribuatis causis
scōis qz man⁹ dei facit oia. Ideo sancti
patres antiquitus oia attribuebāt deo
Uerbi gra. De patriarcha Jacob cum
esset puer ⁊c. Dixit pater. Qūo tācito in
uenire potuisti fili mi? Respondit non
aliā rōnē assignando di. Qz voluntas dei
fuit vt cito mihi occurreret qđ volebam
Geñ. xxvij. Idē ab Esau interrogatus de
filijs. Quid sibi volunt isti ⁊ sit ad te per
tinent? Rñdit Jacob. Paruuli sunt ꝑs
donauit mihi deus. Geñ. xxxiij. Ehā ma
la penalia sunt deo attribuēda: qz con
clusio est oim theologoz qz oia mala pe
ne facit de⁹. Jō Job postq̄ pdidit septez
filios ⁊ filias p diabolū vt dicit textus ⁊
quinquaginta iuga boum ⁊ tot asinos
ab inimicis de chaldea acceptio. Item
septē milia ouiū p ignē de celo ⁊c. totuz
attribuebat deo di. Dñs dedit dñs ab
stulit: sicut dño placuit ita factuz ē. Job
j. cū tñ textus dicat qz diabolus ⁊ inimici
chaldei fecerunt. Ita debetis vos facere
nō attribuere aliq̄d solū vel lune vel na
ture: qz nō est nisi captiua. i. ancilla: si
cut si rex daret vobis aliqđ officiū vt ca
strū ⁊ notarius facit instrm̄ ⁊ vos regra
tiamini calamo vel notario nonne esset
stultitia. De oibus ergo creatoris est re
grariandū nō soli nec lune nec planetis
qz sol ⁊ luna ceature sunt irrōnales. Jō
creatori est regratiādū tā de bonis q̄ꝫ
de malis. Magister sniaz in ꝑmo de po
tentia dei dicit. Sufficit xp̄iano dicere
oim operationum ⁊ actionū q̄ fiunt in
mundo causam esse dei voluntatem. Si
q̄ratur quare eclipsat sol vel luna. Rñ
deo qz ita plz deo. Et sic pōt hō respōde
re ad oēm qōnem mundi. ¶ Tertius mo
dus est p oñsionē visualem. De hoc loq
tur the. Jte oñdite ⁊c. Dicatur hic breui
ter hystoria euangelij. Dū xp̄s iret pdi
cādo transiens p mediā samariā ⁊ gali
leā de ciuitate in ciuitatē: deuilla in vil
lā oñendo gentib⁹ ꝓpriā fidei: in por
ta cuiusdā castri occurrerūt ei decē viri
leprosi q̄ extra morabant: nec audebāt
appropinq̄re qz est morbus ꝓtagiosus: sz
steterūt a lōge cogitate qz flexis genibus
stabāt ⁊ alta voce dicebāt Jesu p̄ceptor
miserere nr̄i: nō dixerūt dñe vt creatori
sed p̄ceptor. q. d. sicut p̄cipiendo creasti
mundū: ita p̄cipiēdo potes nos curare.
Xp̄s vero respiciēs eos dixit thema pro
positū. Jte oñdite ⁊c. qz sic curabimini:
ipsi recesserūt ⁊ purificati fuerunt. Ecce
purificatio lepre p oñsionem visualem.
Sed q̄rat quare sic sunt curati. Rñdeo
qz ad oñendū tertiū modū curandi a le
pra petrōz. s. ꝑfessionē q̄ est tāte virtutis qz
nisi cor sit actualiter obstinatum nolēs
dimittere petā nec remittere iniurias: q̄

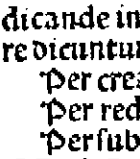
in talib⁹ ꝓfessio nō ꝟ effectuꝫ purificat siam ab oīb⁹ culpis mortalib⁹ ꝑpter ꝟ dicit. Oñdite vos: nō dicit oñdite caput vel faciē aut manꝰ: ſꝫ oñdite vos. i. oīs plagas. Recte confessio nō est nisi oñsio plagaꝝ lepre dicēdo. ꝑ ex q̄ fui ꝓfessus peccauī in hoc ꝛc. de alijs. ꝑ interroga te me. ꝑ ego sum ꝑsona supba: auara rapuī salaria suoꝝ decimas vl̄ mortuis ꝛc. Q̄ dat absolutionē ꝓfessor aia purificat ab oīb⁹ plagis ꝛ maculis. De ꝟ auctoritas clara. Sic ꝓiteamur peccata nr̄a fidelis ꝛ iust⁹ est deꝰ vt remittat nob⁹ pcā nr̄a: ꝛ emūdet nos ab oī iniq̄tate in cano. s. Joan. s. Nota fidelis ꝓfes nō ꝓmisit. s. purificationē pcōrū ꝑ ꝓfessionē. Volo vos auisare deuno: q̄ est q̄ oīa pcā integre debet ꝙfiteri sacerdoti: q̄ multi dānāt q̄ faciūt ꝓ hoc vñ. Jte oñdite vos. Aliq̄ ex ignorātia: aliq̄ ex ꝓcūdia nō oñdūt oīa pcā ēt necessario ꝙfitēda sacerdoti. Sacerdotes aliq̄ nō audēt interrogare q̄ fuit intētū q̄ vxor dicebat viro dicēdo. Cōfessor petit a me talia ꝛc. Cōfessores nō audēt aliq̄ interrogare vxores nisi supficialr dicentes. Seruasſꝫ fidē viro ꝛ nihil aliud. cū tñ debeāt petere a ꝓiētib⁹ ēt diligēt cū apparet eis ifficiētia ꝓfessionis. Caueat tñ ꝓfessor ne sit incaut⁹ interrogādo: ꝛ ne oñdat modū peccādi ꝙfitentib⁹. Jtē aliquoties pcā sunt grauia ꝛ ꝟ naturaꝫ q̄ celum ꝛ terra possent submergi. Jtem dicat ꝓfessor. Dicatis filia. negatis debitū viro: q̄ si mulier negat debitū viro: peccat mortaliter ꝛ dānat. De hoc etiā ꝟ virū interrogare. Dicat hystoria q̄ accidit in valentia de muliere negāte viro debitū q̄ quotiꝫ die inueniebat excusationē: ꝑp q̄ vir vocauit accillā sue capti uā, ꝛ decetero abhorruit vxorē: vir dānatus se cū ancilla: ꝛ magꝫ vxorē q̄ oīm erat cāstor. De hoc dicebat aplūs ꝛ suis sermonib⁹. Reddat vir debitū reddat: silr autem ꝛ vxor viro mulier sui corpis ptātez nō ꝟ: sed vir silr aūt ꝛ vir sui corpis potestatē nō ꝟ: sed mulier. Nolite fraudare inuicē nisi forte ex consensu ad tps: vt vacetis orōni: ꝛ iterū reuertimini in idipz ne tētet vos sathanas ꝑpter icōnētiam vram. s. ad Cor. vij. Dicat etiā ꝙfessor: q̄ ꝓcūdia nō audēt oñdere pcā confessori. ¶ Quart⁹ mod⁹ fuit ꝑ absolōnē sinualē. De hoc habet Exo. iij. de moyse: qui cum semel esset coraz deo habuit manū leprosaz ꝛ dixit. O dñe qualis est manꝰ mea. Dixit sibi deꝰ. Abscōde eaz in sinu ꝛ sic curata fuit. Quare sic dominus curauit leprā. Solutio ad oñdēdū quartū modū curādi pcōr. s. ꝑ afflictionem pniale. Si habetis aiam leprosam ex pcis ꝑ corpis afflictionē poteritꝫ eaz curare. Et hoc signat manꝰ habēs ḋnqꝫ digitos quib⁹ opamur q̄ signant quinq̄ opa penitentialia. Primū est ieiunū q̄ ꝓhendit oēs afflictiones corpales vt ciliciū disciplinā ꝛc. Scōm est oro ſpūalis: q̄ sicut os loquit sic cor siue spūs cogitat oculi lachrymant, ꝛ sic aīa purificat. Tertiū est elemosyna fraternalis. s. de bono iusto: ſꝫ de alijs restitutio fieri dꝫ. Jō dicit xp̄s. Q̄ sup est. s. facta restitutiōe: date elemosynā. Et ecce oīa munda sunt vobis. Luc. xj. Quartum est remissio iniuriarū. Si vis etiā remittere dānum vel debitū amore dei bñ facis: sed nō teneris. Sed remittere odiū ꝛ rācorē cordis ꝛ ꝓpositū habeas non nocendi inimicos ēt si posses ſꝫ sine pcō cōrā iudice potes ducere tuā cām ꝛ exigere debitū ꝛc. Si vis remittere totū vt deꝰ tibi remittat est magis meriti. Si dimiseritꝫ hoib⁹ pcā eoꝝ ꝛc. Mat. vj. Quintuz est cōio sacramētalis ꝛc. ꝟ q̄uo manus signat afflictionem pnialem. Sꝫ ḡre per absconsionē curata fuit. Solutio ad oñdendū q̄ opa pnialia nō debēt fieri publice ad vitandū vanā gl̄iam. Et si sint aliq̄ bona q̄ non pñt absc̄odi ordinet intentio ad deū. Dicat ꝙ illos q̄ se laudāt de bonis opib⁹ dicēdo. Heri ieiunaui vl̄ disciplinaui ꝛc. Jtē de illis qui clamant pauperi vt videantur dare elemosynas. Per hunc em̄ modū aīa nō solū nō curatur immo fit magis leprosa: ergo attēdite ne iustitiā vr̄am faciatis coram hoib⁹ vt videamini ab eis alioq̄n mercedē nō habebitiꝫ ꝛc. mat. vj. No. ne iustitiā vr̄az faciatis coram hoib⁹. Aliq̄ iustitia dꝫ fieri coram hoib⁹ ꝛ aliqua nō. De pcis notoꝝ ꝙfitis iustitia dꝫ fieri coram hoib⁹ de pcis secretis iustitia secreta. ꝛ dimittat diuino iudicio: q̄ ipe cōdēnabit tales. Sed q̄n pcā sunt notoria ꝛ recenter iustitiē:

nec faciūt iustitiā: ira dei ē sup eos ⁊ sup cōitatez. Uerbi gra. si aliqs secrete inuocat demones: cōitates vel rectores non hñt periculum: sz qñ est notoriū: qr oēs recurrūt ⁊ pcessional'r vadūt gentes ad eū pro liberatiōe ab infirmitatib⁹ ⁊c. tunc ira dei est sup cōitatē ⁊ rectores. Idē de iurantib⁹ ⁊ blasphemātib⁹ secrete. Sed qñ publice ⁊ notorie de⁹ blasphemat̄ et sustinet̄: tunc male regit̄ ciuitas. Idē de opantib⁹ secrete i dieb⁹ festis. Sz qñ publice ⁊ notorie: corrigendi sunt publice. Idē de ludo alee secreto vel publico dicēdū ē. Si aliqs fecit aliquā inhonestatem secrete nō dz fieri de ista publica iustitia: sz qñ publice ⁊ notorie habitant meretrices p vicos vl' p hospitia ⁊c. nisi faciatis iustitiā publice habebitis sup vos irā dei. Itē si aliq̄ mulier i corde suo sit pōposa ⁊ vana secrete de⁹ pdēnabit eam: sz qñ est publice sic vana ⁊ pōposa in ornamētis in caudis ⁊c. pōt puniri si leges de ornamētis frāgat. sec⁹ est si peccata sint notoria. Ecce qūo intelligit̄. Ait rēdite ne iustitiā vīam faciatis cōtra hoibus: qō vez ē si pcā sint occulta ⁊c. alis periculū imminet his q̄ nō corrigūt. Un̄ dicit scptura. Digni sunt morte nō solū q̄ faciūt: sz ēt q̄ psentiūt facientib⁹. ad Ro. j ⁊. xvij. q. iij. Oēs qr pari pena puniēdi sunt agētes ⁊ psentiētes: casus ē decis⁹. c. j. eē de offi. dele. gl. aug. Cōsentiūt qui pñt ⁊ debēt corrigere ⁊ nō faciūt. xxij. q. iij. Qui pōt Resistere posse puersis ⁊ nō facere est eis psentire. Quint⁹ mod⁹ ē p separationē psonalē. Hoc hr̄. Nūeri. xij. Moyses hēbat vnā sororē pphetissam vocatā mariā. Et qr semel murmurauit contra fratrē suū moysen: subito fuit effecta lepriosa: p q̄ moyses orauit dñz. Dñe obsecro sana eā. Rndit dñs: Separet̄ septē dieb⁹ extra castra: ⁊ postea reuocabitur. Nūeri. xij. Iste ē vltim⁹ mod⁹ curandi a lepra pcōtinuz. s. p separationē. hoc fit p igressuz religiōis. Separare se dz religiosus vel religiosa ab amicis ⁊ parētibus. Dicat̄ ꝫ mulieres q̄ in suis prib⁹ vocāt moniales vt kuiāt eis ⁊ etiā in infirmitatib⁹: ⁊ qr dimittāt kuitiū dei ⁊ seruiāt eis: qō indecēs ē ⁊ malū. Itē nō debēt moniales, ad se vocare amicos i festiuitatib⁹ seu pduijs. Si vultis eis remittere aliquā elemosynā: bñ q̄dē: sz nō trahāt religiose extra monasteria: quia hoc est piculosuz p hoc em̄ ⁊ deuotionez amittūt: ⁊ dei kuitiū omittūt. Dicat̄ qūo ingressus religiōis hz cā dē⁹ tutē vt baptism⁹ purificādi ab oib⁹ pctis. Baptizetur inde⁹ q̄ haberet oia pcā ⁊ alio⁹ maximus pctōr intret religionē: equalis gra. Dat̄ vtriqz hoc fuit reuelatū cuidā sctō: vt pz p miraculū añ dictū confirmatuz in decretis per pelagiū papā. Dicatur miraculū de illo sancto q̄ equalē grām vidit descēdere sup ynum nouiter baptizatū: ⁊ sup intrātē religionē approbatam. Istō nō est ex priuilegio pape: sz ex priuilegio xpi: vt expresse dicit. s. Tho. in. iiij. sen. Et scōa scōe. vide ibi rationes. Nota cum dicit. separet̄ septem diebus per septem dies septez intelliguntē: in quibus stat perfectio religionis: scilicet.

Obedientia generalis.
Paupertas apostolicalis.
Castitas angelicalis.
Deuotio in officio.
In ore silentium.
Penitentia corporalis.
Et patientia virtualis.

Sine istis nō pōt religiosus saluari. Un̄ dicit. s. Tho. in quolibetis. Si scirez monasterū i quo negligit̄ cura aiaꝝ nō auderē psulere alicui q̄ in tali monasterio eligeret monachatū. Itē attēdēdū ē solicite ne in ingressu religiōis fiat simōia alis alia nō purificaretur. imo pl⁹ macularet̄: ⁊ tunc sic separatus poterit dicere Asperges me dñe ysō. ⁊c. vel aliter. ista separatio est recedere a mala societate q̄ est occasio peccādi. Juxta illud. Que nocitura tenes fugias sint chara relinq̄.

¶ De eadem dñica. xxiij. Sermo tertius

Ui christi sunt carnem suā crucifixerūt. hr̄ hyba istud ad Gal. v. Pro hui⁹ verbi declaratione ⁊ materie p̄dicande introductiōe sciendū q̄ creature dicuntur esse xpi tripliciter. scz.

Per creationem vniuersalem.
Per redemptionem humanam.
Per subiectionem specialem.

¶ Quātū ad p̄mū oēs creature sunt xpi q̄: per ipz oia creata sunt ⁊ facta. Nam

ſicut caſtrum quod ꝓpꝛijs expenſis edi-
ficauit z nō alieno fundo dr eſſe illi⁹ q̄ edi
ficauit ita etiā totus mūd⁹ xp̄i eſt: quia
dñs ihesus xp̄s de ſuis ꝓpꝛijs. ſ. potētia i
ſmita z ſapiētia ſine alieno adiutorio
in ꝓꝓio fundo edificauerat caſtrū vl
domū tot⁹ mūdi cū oīb⁹ creaturis. ideo
oīa ſunt ſua. Cuius eſt celū terra z alie
creature viſibiles z inuiſibiles. Rñdeo q
oēs ſunt xp̄i. Et iſto mō loq̄t apls dicēs
Locut⁹ eſt nobis. ſ. de⁹ pater in filio quē
conſtituit hꝛedē vniuerſoꝝ p quez fecit
ſeculа. ad heb. ſ. ergo oēs creature ſūt
xp̄i p creationē vniuerſalem ꝛc. Quātuz
ad ſcōm mēbrū. ſ. ſciatis q p redēptiōez
humanā oēs creature rōnales cuiuſcū
ſtat⁹ ſiue ꝓditionis ſint tam fideles q̄ in
fideles oēs ſunt xp̄i: non ſolū p creatio-
nem: ſ ēt p humanā redēptionē qui eſt
ꝓpꝛijs pecunijs emit captiuos illi⁹ ſunt
ita xp̄s ō ꝓpꝛia moneta burſe ſue. ſ. ei⁹
corꝓis ſanguie emit nos z p oīb⁹ ſoluit
ꝓciū in mēſa cāb̄ij. ſ. in cruce. Jō oēs ſu-
mus ſui licet iudei agareni z oēs infide
les alij vt falſi captiui fugiant mō z lati
tent p nemora z cauernas infidelitatis:
vñ apls dicit. Siue viuim⁹. ſ. p fidem et
gram dño viuim⁹: ſiue morimur. ſ. p iſi
delitatem vel peccata dño morimur. Si
ue ergo viuim⁹ ſiue morimur dñi ſumus
In hoc eñ xp̄s mortuus eſt z reſurrexit
vt z viuoꝝ z mortuoꝝ dñetur. Ad Ro.
xiiij. Tertio mō dicunt aliqui ipſi⁹ xp̄i
p ſubiectionē ſpecialē. Iſto mō ſolū chri
ſtiani boni ſunt ſui p verā credētiā z de-
notā obedientiā ad ei⁹ ꝓcepta: qui habz
iſta duo ille dr eſſe xp̄i: z hoc iā denotat
in noie xp̄iani. Quare aliq̄ dicunt ara-
gonēſes q̄ hñt ſubiectionē ſpecialē per
credentiā ad regē aragonie z obedien-
tiā. Quare aliq̄ dicunt caſtellani. vl gal
lici ꝓpter ſubiectionē ſpecialē ad ſuum
regē. Jta xp̄iani q̄ habent verā fidē i cor
dez denotā obedientiā in ope ſunt xp̄i p
ſpecialē ſubiectionē z ex hoc notati ſunt
xp̄iani. Act. xj. Paulus z barnabas i an
tiochia annū totū ꝙuerſati ſunt in eccle
ſia z docuerūt turbā multā: ita vt cogno
minarent ꝓmū ātiochie diſcipuli xp̄iani
Ecce ante dicebant diſcipuli. Et de chri-
ſtianis loquit̄ thema. Qui xp̄i ſunt ꝛc.
ſcz ſubiectionē ſpecialē p verā creden-
tiā fidei z deuotā obedientiā in opere
nē ſuā crucifixerunt. Nō videndū ē quo
nos xp̄iani debem⁹ crucifigere carnem
nr̄am ad inſtar xp̄i. Declara p q̄nq; vul
nera ſiue plagas ꝓncipales q̄s xp̄s rece
pit in cruce. Multas alias plagas recepit
in capite ꝓpter coronā ſpinar: in toto
corꝓe liuores q̄s poſſet numerare ꝛc. Sz
plage ꝓncipales fuerūt q̄nq; due i manu
bus z due i pedib⁹: z vna i latere. de q̄b⁹
pphetauerat dō in p̄s. xxj. in ꝑſona xp̄i
dicēs. Foderūt man⁹ meas z pedes meos
ſ. ligōe clauoꝝ xp̄s q̄ fuit crucifix⁹ corꝓa
liter: z recepit q̄nq; vulnera realr. Sic nos
xp̄iani debem⁹ crucifigi ad inſtar xp̄i mo
ralr z recipe iſtas quinq; plagas virtua
liter: z tunc de nob dicet the. Qui xp̄i ꝛc.

Prio i manu dextra p miaz largiēdo
Scdo i ſiniſtra p iuſtitiā reſtituēdo.
Tertio in dextro pede per temperan
tiam abſtinendo.
Quarto in ſiniſtro pede per patien-
tiam ſuſtinendo.
Quinto p pniam i latere cōtinuādo.

¶ Quilibz xp̄ian⁹ q̄ has q̄nq; plagas aſ
ſumpſit ad inſtar xp̄i crucifix⁹ ē de q̄b⁹ ve
rificat thema. Qui xp̄i ſunt ꝛc. Ecce tota
matia ꝓdicāda i pñti ſūma. Dico prio
q ſi ad inſtar xp̄i volum⁹ crucifigi ōbem⁹
prio clauari z crucifigi i mānu dextra cla
uo mie. Hoc declarat̄ ſic. Facultates, ſi-
ue diuitie hui⁹ mūdi dicūt man⁹. Rō: q
manib⁹ facim⁹ opa ꝓncipalr. Jta illi q̄
hñt magnas diuitias pñt facere mlta z
magna opa. ſ. magnas domos: caſtra ve
ſtes ꝛc. Jā dr vulgariter de diuite. multa
pōt facere. ecce rō q̄re dicunt diuitie dñi
man⁹. iō dicebat ſalomō. Pecunie obe-
diūt oīa. Eccl⁹. x. No. obediūt oīa. ſ. cor-
poralia z ꝛpalia. Et ſicut habem⁹ duas
man⁹ dexterā z ſiniſtrā: ita ſunt due cō-
ditiones facultatū ſeu diuitiaꝝ. Aliq̄ ō
bono iuſto z iuſte dicūt dextra man⁹: alii
que de malo q̄ dicunt ſiniſtra. De bono
iuſto ſunt diuitie q̄ acq̄rūt iuſte: vt ō poſ
ſeſſionib⁹ vl de laboūb⁹ in officio ſuo vl
de redditib⁹ iuſtis vel de mercatiōib⁹:
vel vēditionib⁹ planis: vel de vaſallis
ſine rapina: z ſic de alijs. Tal pecunia
dr man⁹ dextra. De malo z iuſto ſ̄ pe-
cunia q̄ acq̄rit iniuſte: vel p vſurā ſiue
rapinā vl calūniā vl p retētionē decimę

rū ꝛ ꝑmitia ꝛ salario ꝝ vl testōꝝ siue luē-
toꝝ siue ꝑsimonīa. Jsta ē manꝰ sinistra.
De ista ꝛ māibꝰ dicebat salomō. Leua eiꝰ.
s. mundi sub capite meo. s. delpiciēdo et
dextra illiꝰ āplerabit me. Can. ij. In dex
tra ꝝ est fiendū vulnꝰ clauo mie. i. elemo
synas largiēdo: qꝛ solū de illa ꝫ est ō bo
nis iustis ꝑ dextra significatis est fiēda
elemosyna. Et sicut de manu xp̄i ꝑforā-
ta eruit sanguꝭ: ita ō manu diuitis dex
tra clauo mie ꝑforata ꝺꝫ exire elemosyn-
na ad paupes: qꝛ de iniustis bonis nō ꝺꝫ
fieri elemosyna ſz restitutio. Jō xps. Te
nūt faciente elemosynā nesciat sinistra
tua q̄d faciat dextra tua. Mat. vj. Propt
ꝫ do vob̄ hoc ꝑsiliū. Qui ꝫ pecuniā de
bonis iustis ꝛ ēt de iniustis bonis ꝺꝫ face
cere mediū in tarsia ꝛ ad dexterā ponēꝫ
illā de bono iusto: ꝛ ad sinistrā illā ō in
iusto. Et qñ habueritꝭ facere elemosynā
dabitis de dextra ꝛ si lucramini aliq̄d
iuste ponetis ibi. Si q̄ō absit habetꝭ ali
q̄d forte de iniustis bonis ꝺꝫ poni illō in
sinistra; ꝓpte vt q̄ncūq; videritis recor-
demini de restitutiōe: dicendo. O mulier
ista habeo restituere. Jdē dico de bursa
qꝛ deus aliq̄n dabit vob̄ cor ad faciendū
restitutiōez. Ecce ꝗre xps dicit te faciēte
elemosynā ꝛc. Ecce p̄ma plaga. Qui xp̄i
sunt carnē ꝛc. Dico ſcōo q̄ ad instar xp̄i
debemus ꝑforari in sinistra p̄m q̄ decla
rau. Sinistra aūt ē pecunia iniusta vel
alia res iniuste habita: q̄ ꝺꝫ perforari ꝛ
clauari clauo iustitie restituēdo debita:
qꝛ sicut dare elemosynā ē opus mie ita
ēt in restitutiōe debita ē opus iustitie. Jō
vos auari ꝑforate manū vr̄aꝫ si iustitiā
vēdidistis reddatis illos duos ; vel tres
florenos q̄s recepistis ab illa vidua seu
paupe. Jtē vos mercatores si emēdo vl
vēdēdo de fraudaꝭ aliquē. Jtē dñi tpa
les si recepistis aliq̄d a vasallis ꝑ rapi-
nā vel si retinuistis salariū seruoꝝ: anal
laꝫ ꝛ sic ō aliis. Si vultis saluari opꝫ re
stituer totū vel petere veniā. Jō dicit scri
ptura. reddite oib̄ debita ꝛ nemini q̄c-
q̄ debeatꝭ. ad Ro. xiij. Bñdictꝰ ē q̄ cū ve
ritate pōt dicere. Lꝫ modicū hēo: tn̄ totū
est meū ꝛ nullū teneo. Sꝫ autēm vos hic
qꝛ nō solū ē fiēda restō de hoc q̄ ꝫ hō re-
cepit ſz ēt de dāno q̄ intulit. Vbi gr̄a. Si
aliq̄s falsus notariꝰ amoꝝ seu timore ꝑ
ciovl rācore fecit chartā falsā donatiōis
interviuos: vl falsuꝫ testm̄ ꝛ ymōi: ꝛ dā-
nificauit primū i. c. vl. M. florenis: ta'te
net ad totū: ꝛ si direꝭ. Nihil recepi. So
lutio nō ē vis. Jdē de falsis testib̄. Jtē si
impignorataꝭ vineā: arboꝛē vl agrū: sol-
uatꝭ totū lucrū q̄ō ide habuistꝭ. Jtē si cō
busstꝭ domū triticū ꝛ ymōi: q̄ibꝫ tenet
insolidū nisi alū ꝓsentiēt̄es velit satisfa
cere ēt. Proh dolor ꝫ sūt q̄ alios dānifi-
cāt: vl ꝑ suū loq̄ vel ꝑ suū opari: vl ꝑ ꝑsi-
liū ꝛ sic de aliis: ꝛtn̄ nullā faciūt restitu-
tionē. Tertio crucifigēdi sūt pedes. Sup
hoc sciēdū q̄ pedes q̄b̄ ꝺimur alterna
ti sūt ꝓsperitas ꝛ aduersitas mūdana.
Sic ei ābulam⁹ i ꝫ mūdo mō ꝑ ꝓsperita
sanitatē ꝛ abūdātiā: mō ꝑ aduersitatē
s. infirmitatē ꝛ indigētiā. Nec aliq̄s pōt vno
pede ābulare. Nō dextro ꝓsperitatꝭ: qꝛ su
peret: nec sinistro aduersitatꝭ: qꝛ deꝑi
ret hō. Quid ꝫ facit deꝰ: mō dat letitiā:
mō tristitiā. Forte fuistꝭ i nuptijs cū leti
cia ꝑ totū diē. ꝛ qñ i sero redieritꝭ ad do
mū inueniet filiū vꝝ vulneratū i capite:
qꝛ cecidit. mō hētis tristitiā. Jtē mō ha-
betꝭ infirmitatē: mō sanitatē: mō bonū nū
cū. mō malū. Si ſp ēē⁹ cū ꝓsperitate nō
cognoscerem⁹ deū. Si ſp i aduersitate nō
possem⁹ sustinere. ıō ōt Salomō. Risus
dolore miscebit ꝛ extrema gaudij luc⁹
occupat puer. xiij. Jn dextro ꝫ pede ꝓ-
spitatꝭ assumi ꝺꝫ vulnꝰ clauo tēpātie ab
illicitꝭ ꝛ superfluis abstinēdo. Si hētis di
uitias sanitatē pl'chritudinē: ꝛ ymōi nō
debetis male vti. Ex his sūt multi miseri
q̄ si hūt pulchritudinē corpalē eā expen
dūt i luxurijs: fortitudinē i homicidijs:
diuitias i vanitatib⁹. ıō clauo tēpantie
ꝑforare debetꝭ pedē dextrā. Si habetis
pulchritudinē corpis ēt faciatꝭ q̄ ala sit
pulchra. Si fortitudinē expēdat in onia
disciplinis ꝛc. Si diuitias recipiatis ne
cessitatē ꝛc. Alia detꝭ a more dei paupi-
bus ꝛ i pias causas: qꝛ nō sūt expēdēda
in vanitatib⁹. Debetꝭ ꝑputare ꝛ dicere.
Video revolo q̄tū habeo ego ō reddituꝰ
q̄libet āno. c. vel. M. florēn. ꝛ si habuero
mille i āno expēdā q̄ngētos i meis necꝫ
sitatib⁹. de aliis q̄ngētis emā cēsualia ꝛ
domū ꝑ alio mūdo. Emunt aūt dando
elemosynas paupib⁹: vel mutuādo sine
vsura ꝓp̄ deū. Cogitate q̄ habetꝭ mou

O miſeri qđ dicetis xpo qñ nudi venietſ
cora eo. Cogitate e ꝯlez pfuſionē z capitu
lationē facet vob dicēdo. O miſer quō
venis ſic cū habuiſti tot reddit⁹ z tot bo
na: qđ dices? dñe totū expēdi in vanitati
bus. Rñdebit xp̄s. Jōvadas ad hoſpita
le miſeroꝝ. iō clauo tēperātie pforare ſe
oz hō. iō dicit ſcriptura. Obſecro vos tā-
q̄ aduenas z pegrinos abſtinere vos a
carnalib⁹ deſideriis q̄ militāt aduerſus
aiaſ. ſ. pe. ij. No. qūo pegrini z qualr va
dūt p vīā iduti ſimplr lz ſint milites aut
ciues. nō induunt de auro. Jtē ſolū por-
tāt pecunias ad vīā neceſſarias: z qñ ſūt
i hoſpitio nō curāt de magnis delicamē
tis vel delectatiōib⁹. Jtē quotq̄t ſum⁹ in
hoc mūdo peregrini ſum⁹. Ubi ſunt illi
q̄ erāt mō ſunt. W. ānt iā trāſierūt z ꝑple
nerūt ſuā peregrinatione. Jdē de illis q̄
erant mō ſunt. c. annivel. cc. Iſte mūdus
nō eſt niſi via: vn⁹ intrat p portā natiui-
tatis: alⁱ exit p portā mortis. monk pa
pa z venit alⁱ. Jdē de rege cardinalib⁹
epis z ſic de alijs. Nō habem⁹ hic manē
tē ciuitatē: lz futurā i q̄rim⁹. ad heb. xiij.
Propter hoc rogat nos btūs petr⁹ q̄ vi-
uam⁹ vt pegrini abſtinēdo. Quarto i pe
de ſiniſtro. ſ. aduerſitatis debem⁹ clauā
ri z pforari clauo patiētie. Sicut eſt tē-
perātia eſt neceſſaria in ꝓſperis: ita pa-
tiētia in aduerſis equanimiter mala to
lerādo z ſuſtinēdo. Patiētia āt ē falſa q̄
oēz ablū q̄ſtūcunq̄ amarū facit ſapidū.
Jſta falſa iob dulcorauit cibū amare p
ſecutiōis q̄ clauo patiētie clauatus nō
murmurauit ꝯ deū: nec i alⁱq̄ peccauit:
lz dixit. Nud⁹ egreſſus ſuz de vtero ma-
tris mee z nudus reuertar illuc. Dñs de
dit dñs abſtulit: ſicut dño⁹ placuit ita fa
ctū ē. Sit nomē dñi bñdictū. Job. j. Sic
debem⁹ facere nos i nñis aduerſitatib⁹
miſeriis vel infirmitatib⁹: in gditiōe filio
rū vt bonoꝝ: ſemp dicere debem⁹. Bñdi-
ctus deus: qr ſemp facit p melioꝝ: lz nos
nesciamus. Nota de illo hoſe deuoto q̄
i ſuis aduerſitatibus ſemp dicebat. To
tū ē p melioꝝ z fit: z mulier ipatiēs idi
guabaꝝ. Cū aūt ſemel vellet ſurgere ad
matutinas ex deuotiōe z inimici obſer-
uaſſent eū ad portā vt eū occiderēt ceci-
dit p ſcalā z fregit ſibi tibiā. Cū aūt mu
lier rep̄hēderet eū ꝙre ſurrexerat. Rñdit
totū p melioꝝ factū ē. Mane aūt ſciuit
de inimicis ſuis ꝛc. O dixit ip̄e meli⁹ eſt:
qr de fractura tibie curabor: z nō ſi fuiſ-
ſem iugulat⁹: Jō cū patiētia ſuſcipiēde
ſunt infirmitates. Jō dicit ſcriptura. Jſſes
patiētes eſtote vſq̄ ad aduētū dñi. Ecce
agricola expectat p̄tioſū fructū terre: pa
tiēter ferēs donec accipiat tpaneū z ſero
tinū. Patiētes igit eſtote z vos: z ꝓfirma
te corda vr̄a: qñ aduēt⁹ dñi appropiqua
bit z nō tardabit. Jac. v. Quinto i latere
debem⁹ vulnerari vulnere pnie. Pnia ōt
lācea: qr ſicut lancea lz duo. ſ. ferrū acu
tū z haſtā lōgā: ita pnia hz ferrū acutuz
cōtritiōis qō vulnerat cor timore penaꝝ
inferni. ſcdo eſt ibi haſta lōga ſpei: qr lō
gā ſpē debem⁹ hr̄e de dei mia: ſi hō vult
a petis abſtinere z pni am facere. Qui ti
metis dñm: ecce ferrū acutū: ſperate i il-
lū: ecce haſtā z i oblectatiōne veniet vo-
bis mia. Eccli. ij. z de pe. di. j. nemo. Ne-
mo pōt bñ agere pniaz niſi q̄ ſperauerit
indulgētiā. Judas p̄ditor ferro ꝓtritiōis
vulnerat⁹ fuit habēs ꝓtritionē. Dicit tex
tus. Uidēs iudas q̄ dānat⁹ eēt pnia du
ct⁹ ꝛc. mat. xxvij. ſz nō fuit ibi haſta ſpei
q: deſperauit dicēdo. o miſer tm̄ malū fe
ci nō debeo viuere: z ſuſpēdit ſe. O miſer
ſi veniſſet ad v̄ginē vt oraret filiū ſuū vt
p̄ceret ſibi adhuc habuiſſz remiſſionē z c.
Jō ōt. Qui timetis dñz ꝛc. Hac lācea oz
apiri lat⁹ vſq̄ ad cor p amarā ꝓtritionē:
vt ereat ide ſāguis feruētis oīonis vl̄ p
diſciplinas z aq̄ lachrymaꝝ ſic ō latere
x̄pi pforato exiuit ſāguis z aq̄. Un⁹ mili
tū lācea lat⁹ ei⁹ aperuit z ꝓtinuo exiuit ſā
guis z aq̄. Jo. xix. Hic ē q̄ vēit p aquā et
ſanguinē. Nō i aq̄ ſolū ſz i aq̄ z ſangui
ne. j. Jo. v. p̄dctō nō crucifix⁹ erat q̄ dicebat
xp̄o ꝓfitus ſuz cruci. Gal. ij. Jtē. Ego eni
ſtigmata dñi ieſu in corpe meo porto ad
Gal. vj. Nō legit q̄ apl̄s fuerit crucifixus
realr: ſz decapitat⁹: ſz erat clauat⁹ i ma-
nu dextra clauo mier ſiniſtra cla. iuſti.
¶ Dñica. xv. poſt trinitatē. Sermo. ſ.

Uerite primum re
gnum dei z iuſtitiam eius.
habetur verbum iſtud textu a
liter Matthei ſexto z recita-
tum eſt ſtatim in euangelio hodierno.
noſter preſens ſermo erit de ſancto euan

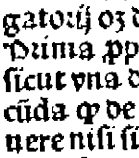
gelio huius dñice ꝛ habebim⁹ si plz deo multas bonas doctrinas ꝛ speculationes ꝓtẽplatiuas ad informationẽ aiaꝝ ꝛ instructiones morales ad reformationẽ vite nr̃e. Saluteꝫ ẏgo maria ꝛc. Dñs iesus xp̃s saluator nr̃ volẽs ꝛ pficiẽs salutationẽ oim aiaꝝ nr̃aꝝ nisi ꝑ culpã nostrã impediat i sctõ euãgelio oñdit triamultũ vtilia ad hñdã dictã salutationez Primũ est adherẽtia diuinalis. Scõm est ꝓfidẽtia supnalis. Tertiũ est diligentia ẏtualis vel spũalis. In his tribus stat euãgeliũ: ꝛ de tertio. ſ. diligẽtia spũali dicit thema. Querite primũ. i. principaliter. Dico ꝓmo q̃ xp̃s in euangelio oñdit amorosam inherẽtiã diuinalẽ in ẏ. ſ. q̃ nõ debem⁹ in corde nr̃o hr̃e maiorẽ cõiunctionẽ ad bona creata siue creaturas q̃ ad deũ: sed sup oia toto corde et tota mẽte adherẽdũ est deo. Rõ est. Sic̃ em̃ ille q̃ vult hr̃e aquã purã ꝛ claraz recurrit ad fõtẽ: q; postq̃ aq̃ trãsit alueos iã nõ est ita clara ꝛ pura. Ita si volum⁹ pura bona ꝛ delitias ad deũ tãq̃ ad fontẽ oim bonoꝝ est recurrẽdũ: q; honores diuitie seu delitie huiꝰ mũdi nõ sũt nisi lacus fetẽtes: laboribꝫ: pculis et miserijs. Jõ dõ. Mihi aũt adherere bo bonũ est. Approximaꝛ hõ deo amãdo corde: cõtẽplãdo intellectu: loquẽdo de eo ore. Jstã adherẽtiã diuinã oñdit xp̃s in ꝓncipio euãgelij cũ dicit. Nemo põt duobus dñis seruire. Aut em̃ vnũ odio habebit ꝛ alterꝫ diliget. Aut vnũ sustinebit et alterꝫ ꝓtẽnet. Non potestis deo seruire ꝛ mãmone quasi vellet dicere ꝛcludendo ergo elõgetis vos a mãmona ꝛ adhereatis xp̃o. Recte xp̃s hic tenet modũ logicalẽ: arguẽdo in forma syllogistica. ſ. in ferio, ponẽs vlem negatiuã ꝛ pticularem affirmatiuã: ꝛ cõcludit ꝑ particularem negatiuã. Ulis negatius est ista. Nemo põt duobꝰ dñis seruire. Declareꝫ. Diceret aliquis. Nõne põt hõ seruire pape et epõ. regi ꝛ ꝓmogenito: imo q; fuiendo vni seruiꝫ alteri. Slo. declarat intellectũ xp̃i dicentis. Nemo põt seruire duobus dñis. ſ. inter se ẓriãtibꝰ ꝛ ẓria ꝑcipiẽtibꝰ ita q̃ duobꝰ dñis ẓriis nemo põt bñ seruire: ꝛ q; papa ꝛ epi rex ꝛ ꝓmogenitus nõ sunt ẓrij: nõ ꝛc. Declarat xp̃s dãs rõnẽ. Aut em̃ vnũ odio habebit ꝛc. Quere ret mõ aliq̃s qũo poterit q̃s scire q̃ seruiat aliq̃s deo: q; sol⁹ deꝰ scit corda: dico q̃ vnũ signũ erit extra. ſ. ẏbuz p os vfum⁹ p fumerariũ. Cor vbi ẽ ignis emittit fumũ ad os: q; ex abũdãtia cordis os loq̃t. Mat. xij. Et i ẏ cognoscaꝫ q̃ fuit deus Un ꝛ petro dictũ fuit. Tu es illis es: nã ꝛ loq̃la tua manifestũ te facit ꝛc. Matt. xxxvj. Dicaꝫ ẓ illos q̃ loquunt̃ ẓtra deum turando: blasphemãdo: meli⁹ esset illis q̃ essent muti. Quibus dicet in iudicio. De ore tuo te iudico fiue negatiua. Nemo põt duobꝰ dñis seruire ꝛ quo intelligi ꝑ patuit, Sz minor. ſ. pticularis affirmatiua nõ exprimiꝫ in ter, sed innuiꝫ. ſ. q; deꝰ ꝛ diabolꝰ sint dñi cõtrarij. Q̃ deꝰ ꝛ diabolꝰ sint dñi nõ indiget ꝓbatione: sz q; sint ꝓtrarij cito ꝓbabiꝫ. Xp̃us est dñs nr̃ duplici rõne. ſ. creationis ꝛ redẽptionis. Creationis: q; ipe cũ pre ꝛ spũsctõ oia creauit: ergo est dñs. Nã si aliq̃s in sua possessione de suo ꝓpio edificat domũ: nonne dicet dñs domus? immo. Ita xp̃s de suo ꝓpio creauit bonũ huiꝰ mũdi: q̃ dñs est: ꝓpter hoc dicebat mardocheꝰ oãs. Dñe deus ops in ditione tua cũcta sunt posita ꝛ nõ est q̃ possit tue resistere volũtati. Tu fecisti celũ ꝛ terrã ꝛ q̃cq̃d celi ambitu ꝓtinetur dñs oim es. Hester. xiij. Scõo iure redẽptionis. Nã si aliq̃s de suis ꝓpijs pecunijs emit captiuũ seu captiuos dñs ẽ eorum. Ita deus q̃ lz creauit oia diabolꝰ sibi instãtiue occupauit multa intñ q̃ dicebaꝫ ꝓnceps huiꝰ mũdi. Uenit ꝓnceps mũdi huiꝰ. i. diabolꝰ: ꝛ in me nõ ẖz q̃q̃ inq̃t xp̃s. Jo. xiij. Xp̃s suo sanguie emit nos nõ tñ dedit ꝑcũ tyrãno. ſ. diabolo: q; nullũ habebat ius sed deo ꝑri. Ergo dñs est noster iure redẽptionis. Jdeo dõ in ps. Exurgat deus ꝛc. dicit. Jter facite ei q̃ ascẽdit sup occasum. i. passionẽ. Nam occasus solis signat xp̃i passionem: q; sicut sol occidit cũ certitudine q̃ in crastinum oriet. Ita xp̃s passus fuit cũ certitudine resurrectionis. No. Jter facite. ſ. in vestro corde ꝛ vita ꝛ veniet ad vos ille q̃ fuit passus q; dñs nomẽ illi. Diabolꝰ dr̃ dñs nõ ẏe ſz tyrãnice ẖõ peccãdo dat se illi sicut si captiuus fugeret ꝛ daret se alteri: ille diceret dñs ei⁹: nõ tñ ẏe ſz malitiose. Jõ oẽs sumꝰ ẽptꝛ xp̃i sanguine q̃

in mēsa crucis aperuit cophinū thesauri in q̄ cruce passus est i capite spinis i manibꝰ ꝛ pedibꝰ clauis: i latere lācea: ꝛ qñ hō peccat mortaliʒ fugit dñiū xp̄i ꝛ subiit se diabolo: ꝛʒ nō dicat ore dñm suū: tñ ostēdit: ꝓpter hoc diabolꝰ ꝺr dñs tyrannicus. Jō dicebat autoritas apli. Nescitis q̄m cui exhibetis vos seruos ad obediendū serui estis eius cui obeditis: siue peccati ad mortē: siue obeditiōis ad iustitiā ad Ro. vj. Ecce quō itelligit q̄ xp̄s ꝛ diabolus sunt dñi. ſ. diuersimode: sed sūt oppositi: qz q̄cquid placet deo: displicet diabolo. Verbi gra. Deꝰ ꝑcipit humilitatē ꝛ diabolus cōtinue laborat inducere gētes ad superbiā ꝛc. de hoc vide sanctū Tho. ſ. parte. q. lxij. ar. ij. Xp̄s vult q̄ simꝰ liberi: nō nimis non occupātes de bonis temporalibꝰ ꝛ diabolus inducat ad auaritiā ꝛc. Itē xp̄s vult vt simꝰ casti vt habeamꝰ illā gloriā paradisi ꝛc. quo nō intrāt porci nec inq̄nati: ꝛʒ diabolus vt cadamꝰ cū eo in eternā dānationē ꝓuocat nos ad luxuriā. Xp̄s vult vt habeamꝰ pacē ꝛ bonā dilectionē ad inuicē ꝛ charitatē: ꝛ diabolus incitat ad inuidiā ꝛ malitiā cū felle amaritudinis vel occasione officioꝝ: dignitatū: bñficioꝝ ꝛ hmōi. Xp̄s vult ꝛ ꝑcipit tēperātiā: vt de cibis q̄s ipe creauit: ꝙ nobꝭ recipiamꝰ ad sufficiētiā: nō amplꝰ. Sicut nec bestie ex quo biberūt etiā si rex vel papa inuitaret eas nō plus biberēt ꝛ diabolꝰ tentat de gula ꝛc. Xp̄s ꝑcipit vt viuamꝰ in pace parcēdo inimicis: q̄ oēs sumꝰ mēbra vniꝰ corporis: ꝛ si q̄nq̄ dexterā ꝓcutit sinistrā vel ecōuerso. non recipiūt vindictā: ꝛʒ iuuāt se mutuo. ita nos oēs mēbra corpis ecclie sumꝰ: cuiꝰ caput est xp̄s. ꝛʒ diabolꝰ ꝓuocat ad irā ꝛ impatiētiā ꝛ vindictā. Ita breuiter q̄cq̄d placet deo: displicet diabolo: ꝛ tractat oppositū de eo vt fiat: imo statiʒ creatꝰ posuit diuisionē i celo. dicaſ quō respexit ꝛ subsedit oēs creaturas ꝛ solū sup se deum cui voluit equari: ꝛ multi angeli vt adulatores ꝓsenserūt sibi: ꝛʒ michael: gabuel raphael: ꝛ alij boni dixerūt. Ego nō ꝓsentio. Ecce ibi diuisio: ꝓpter qđ dixit deus. Nō habitabit in medio domus mee q̄ facit superbiā. Tūc michael cū alijs expulit eū cū sibi ꝓsentiētibus de celo. Auto. Factū est ꝑliū magnū in celo. Michael ꝛ angeli etꝰ ꝑliabant cū diacone. i. lucifero: q̄ tot āgelos deuotauit: hoc ē seduxit ꝛ homies deuotat. Apo. xij. Patēt igit̄ ꝗ tentantes xp̄i ꝛ diaboli. Jō xp̄s. q̄ nō est mecuʒ ꝗ me est. Et q̄ non colligit mecū dispgit. Lu. xj. Et loquit ad ſas de lucifero patre minoꝝ quō deꝰ ꝛ diabolus sūt dñi oppositi. Nō sequit ꝓclusio ꝙ nō poteris deo seruire ꝛ māmone. No. māmona sigt duo. In lingua em̄ syriaca māmona significat diuitias tpales. Scō significat illū diabolū q̄ tētat de auaritia q̄ etiā ꝺr māmona. Et sm̄ hoc ꝓclusio declarabit dupliciter qñ ꝺr. Nō potestis deo seruire ꝛ mammone. i. diuitijs. dicit hic hiero. q̄ hō ꝑt bñ seruire deo ꝛ dñari diuitijs: ſʒ impossibile est seruire deo ꝛ diuitijs. Nota differētia est inter dotari diuitijs ꝛ seruire; eis sicut inter dñm ꝛ seruū: qz dñs q̄escit ꝛ seruus seruit sibi ꝛ nō ecōuerso: sed laborat seruꝰ. Itē qñ tu laboras negociando per mare: terraʒ ꝛc. ꝙpecunia q̄escit in domo in cista: tūc tu es seruus ꝛ ipsa dña: ꝛ nō potes deo seruire ꝛ māmone. Sed dñari pecuniis est eas seruitio bono applicare qz sicut dñs nō ꝑmittit q̄escere seruū suū ſʒ dicit. fac hoc fac illud. Ita qñ hō facit seruire diuitias subueniēdo viduis: orphanis: puellis: captiuis: ꝛ pauperibus sine vsura: tūc diuitie sunt ancille ꝛ seruiūt dño: ꝛ sic esse dñm diuitiaꝝ bonū ē: qz simul pōt hō seruire deo ꝛ dñari diuitijs Jō dicit hiero. Qui em̄ diuitiaꝝ seruus ē diuitias custodit vt seruꝰ: q̄ aūt seruituꝝ excussit iugū distribuit eas vt dñs Scō māmona sigt illū demonē q̄ tētat de auaritia. Et qñ dicit q̄ nō possumꝰ seruire deo ꝛ māmone. Est h̄ speculatio talis. Nos inuenimꝰ in sacra scriptura septē demones q̄ tētāt de septē ꝑcis mortalibꝰ ꝛ h̄ solū noiat xp̄s māmonaʒ. Primus ē leuiathā q̄ tentat de superbia. de q̄ Job. xlj. Ipe ē rex sup vniuersos filios superbie. Scōs est asmodeꝰ q̄ tētat de luxuria. de q̄ Thob. iij. Demoniū noie asmodeus occiderat eos mox vt ingressi fuissent ad eā. ſ. ꝓpicētiā. Tertiꝰ q̄ tētat de inuidia ꝺr beelzebub de quo Luc. xj. In beelzebub ꝓncipe demoniorꝝ ejcit demonia. hoc dixerunt inuidi. Quartus q̄ tētat de gula: ꝺr beelphegor. de quo dō. Inuitati sūt beelphegor ꝛ comederūt sa cri-

ficia mortuor. ꝑs. cv. Quint⁹ q̄ tentat de ira z facit indurare corda. ꝺi baalberith de quo Judic. ix. De fano baalberith cō duxit sibi viros. Sext⁹ qui tētat de accidia ꝺiastaroth. de quo. j. Reg. vij. Auferte deos alienos de medio, vel baalim et astaroth z ꝑparate corda vra dño: z seruite ei soli. Septim⁹ q̄ tētat de auaritia ꝺi māmona. z de isto loquit̄ xp̄s hodie. Quare xp̄s i ꝓclusiōe sui syllogismi non dixit. Nō potestis deo seruire z diabolo: sicut dixit. Nō potestis deo seruire z mammone. Rñdeo: ly posset cōcludi de quolibet diabolo: tñ xp̄s restrinxit ad māmonā. Rō: qz qui vult eradicare z expellere malā arborē de suo virgulto ad radicē z nō ad ramos incipiet. Itē in ꝓposito. Ubi venit tot mala: vbi non fit iustitia. quare fiūt tot q̄nes z litigia nisi ex auaritia. Propter q̄ ap̄ls. Radix oim malorū est cupiditas. quā quidā appetentes errauerūt a fide. s. ad Ti. vj. Auarus em̄ vir ly fidē: qz ly corruptū: ideo pdit fidē dicendo. Quid scit hō de alia vita. Fratres z sacerdotes inueniūt ista vt dentur eis pecunie. Jō xp̄s vt bon⁹ oculan⁹ volēs malā arborē eradicare dicit: Non potestis deo seruire z māmone. Et hoc de ꝓmo z ꝑz adherētia diuinalis. Dico scō q̄ debem⁹ habere ꝓfidētiā supnalē s. vt in nr̄is necessitatib⁹ cibi: pot⁹: vestitus z alijs ꝓfidam⁹ de deo: qz si viuimus vt decet ipe puidebit nobis de oibus necessarijs. Et hoc ꝓbat xp̄s q̄nq̄ rōnibus di. Ne solliciti sitis ale vre q̄d mādūcetis aut corpori vro q̄d induamini. Nōne aia plus est q̄s esca: z corpus plus q̄s vestimētū. Ecce prima rō. Declarat̄ ista ratio per regulā phie z turistarū. Regula ē phie cōmentatoris sup. viij. Phisicor⁹ q̄ omne agēs naturale ḡstū dat de forma substātiali tñ dat de accidentib⁹. s. caliditatē: siccitatē z claritatē ꝛc. Itē dicūt turiste cui cōcedit̄ ꝑncipale: z accessoriū credit̄ esse cōcessum extra de reg. iur. lib. vj. Accessoriū naturā sequi cōgruit plicipalis: vt si rex facit gubernatorez: si diceret gubernator regi. ergo detis mihi ptātez citādi homines z capiēdi ꝛc. Nō opz hoc petere: qz ex quo cōcedit̄ principale ꝛc. ita de⁹ dat formā ꝑncipalē. s. aiaz z corp⁹ q̄ cū vna aia facit vnā eēntiā. s. hūanitatē. Qui ergo dat ꝑncipale bene dabit accessoriū. s. necessaria. Jō dicit. Ne solliciti sitis ꝛc. Secūda rō. Respicite volatilia celi q̄ nō seruūt neq̄ metūt. neq̄ cōgregāt in horrea: z pr̄ vr̄ celestis pascit ea. Nonne vos magis pluris estis illis. Ecce secūda rō talis est. Deus puidet auib⁹ ꝛc. ergo puidebit per locū a maiori etiā homibus cū hoc inter oēs creaturas corpales sit dignissima creaturaꝝ. Ubi bonus xp̄ianus dicere dz. O dñe q̄ puidetis alitibus terre: auib⁹ aeris: z piscib⁹ maris: puidea: tis mihi qui suz ad imaginē z similitudinē vestrā. Et merito comparat nos auibus Nā ipse de mane dicūt officiū suū matutinale ly suū breuiariū: philomena i media nocte: hirūdines in aurora: z sic laudant deū. Dan. iij. Benedicite oēs volucres celi dño: z post volāt: inueniūt iā granū ꝓparatū a deo: z sic saturant. Tu q̄ facias sic: lauda deū de mane vitādo tumultū ne aliq̄s te ꝓturbet: signando te: z post vola. s. laborando in officio tuo: q̄ hoc significat volat⁹ auis. Job. v. homo nascitur ad laborē: z auis ad volatū: sic de⁹ puidebit tibi. Jō dicit Hiero. Labor exercēdus est: sollicitudo tollenda. Tertia rō: q̄s aūt vestrū cogitās pōt adq̄cere ad staturam suā cubitum vnū z de vestimētz q̄d solliciti estis. Ista rō est subtilis z declarat̄ ꝑ similitudinē magistror⁹ domorū q̄ ꝑm altitudinē edificij faciūt fundamētū: in paruis modicū: in magnis z altis edificijs magnū faciūt fundamentū: ita quodlibet corp⁹ humanū est edificiū quasi vna turris: cui⁹ fundamentū est oculus: z pot⁹ vestit⁹. Cuz de⁹ sit magister q̄ edificat istam turrim. s. corp⁹: sine dubio ipe puidebit de bono fundamēto. Labora tu z fac q̄ in te est: z ipse faciet adhuc pl⁹. Quarta rō. cōsiderate lilia agri quō crescunt: nō laborāt neq̄ nent. Dico vobis q̄m Salomō in omni gloria sua nō coopertus est: sicut vnum ex istis ꝛc. vsq̄ modice fidei. Jsta rō clara est: qz q̄ velut herbas vestiet nos si in eo ꝓfidim⁹. Sed vt liliū habeam⁹ sex folia. s. sex opa misericordie que fiunt in vita: qz sepelire post mortez fit. s. cibare famelicū: potare sitientē: vestire nudū: colligere peregrinū: visitare infirmū: redimere captiuū. Et hr̄e debem⁹ duo grana quasi deaurata vt liliū in:

ser solita. Ista sūt amare deū sup oia ⁊ p
ximū sicut seipm. Quinta rō est. Nolite ḡ
solliciti esse dicētes q̄d māducabim⁹ aut
q̄d bibem⁹: aut q̄ operiemur: hec em̄ oia
gētes ⁊ gētiles inquirunt. Scit em̄ pr̄ ve-
ster q̄ his oib⁹ indigetis. Notate hic pul-
chrā doctrinā: nā xp̄s vult vt cōfidamus
de eo vt filij ō pr̄e: q⁹ si dicat puero q̄nq;
vel ser annoꝝ. Unde habebis aliam tu-
nicā postq̄ ista erit corrupta? rndet. Pa-
ter me⁹ curat de hoc: ipse puidebit. Et si
dicat puero. Et tu q̄d facies? rndet puer.
Facta p̄cepta ⁊ mādata sua. Itē si q̄rat
de q̄ cōedet. rndet puer. Pr̄ me⁹ ⁊ mr̄ mea
curāt. Talē fidēciā vult xp̄s q⁹ nos ha-
beam⁹ ō eo ⁊ q⁹ ñ habeam⁹ sollicitudinē
sz vult q⁹ faciem⁹ decē p̄cepta. Sed mō ma-
gis ꝓfidim⁹ de vno iudeo. q̄ bak. nā si ha-
bet instrm̄ q⁹ talis iude⁹ q̄libet anno da
bit vob cētū florenos cū magna fidēcia
⁊ securitate est̄ hñdi panē ⁊ vinū ⁊ alia
necessaria: ⁊ de xp̄o q̄ ꝓmisit nob⁹ oia ne
cessaria etā cū instrumēto: notarius fuit
matheus: si seruamus sua mādata: nō
cōfidimus: immo q̄n ōr auaris ne faciāt
vsuram: dicit. Debemus tenere os clau
sum ad ventū. de quo vnem⁹. Et nunq̄d
ꝓfidētis de xp̄o pr̄e vr̄o? Idem de clericis
facētib⁹ simoniā recipiūt pro sepultura
simoniace peccāt. Bñdict⁹ q̄ confidit in
xp̄o pr̄e nostro piissimo: in ipm̄ p̄iciam⁹
oēm sollicitudinē nr̄am. s. Pe. v. Oēs sol-
licitudinē vestrā p̄icientes in eū: q̄m ipi
est cura de vobis: p̄icat sollicitudo dicē-
do. Dñe: ego seminabo campū ꝛc. sz si ha-
bebo triticū: dñe: hoc ē in vobis. Ego ser
uabo mādata vr̄a: ⁊ vos dabit⁹ mihi ꝛc.
Idē ō vinea ⁊ de oib⁹ negotijs. Itē ap̄ls.
Nihil solliciti sitis: sed in oi oꝛone ⁊ ob
secratione cū gratiaꝝ actiōe petitiones
vr̄e innotescant ap̄ō deū. Phil. iiij. Dico
tertio q⁹ xp̄s in hoc euā. oñdit nobis ter-
tiū necessariū q⁹ ē diligentia ꝟtuat. hoc
ōr the. Querite p̄mū regnū dei ⁊ iustitiaz
ei⁹ ⁊ hec oia. s. tpalia adijcient vob. No.
⁊ iustitiā ei⁹. Et dabo declarationē hui⁹
p autoritatē ap̄li di. Nō est regnū ōr esca
⁊ pot⁹ sz iustitia ⁊ pax ⁊ gaudiū i spūsctō
ad Ro. xiiij. Regnū dei in trib⁹ p̄sistit. s. i
iustitia: ne. s. aliq̄s faciat iniuriā alteri vt
habeat p̄uisiones: immo si defraudasti
ali⁹q̄ē vl iniuriā intulisti ei satisfacias.
ꝟbi gr̄a. Si dānificasti aliquē in manu ⁊
sic ō alijs mēbris p̄incipalib⁹ ne possit ac
q̄rere p̄uisionē: ecce iustitia ē ppetranda
sz tu debes eidē satisfacere: ⁊ hoc iustī-
tia p̄sistit. Itē si aliq̄s tenet tibi i certa q̄
titate ⁊ nō p̄t soluere ⁊ p te detinet capr⁹
meli⁹ erēt vt fuiret tibi i aliq̄: vl vt lucrare
tur aliq̄d: q⁹ nō est iustitia vt vr̄: sz crude
litas. Sc̄o regnū dei i pace p̄sistit q̄ō in
nuit ap̄ls cū addit ⁊ par: ⁊ illa par dz ħ
ieipere: q̄ par dz esse i corde ⁊ oñdit i ore.
Hic erāt aliq̄ p̄fessores q̄ñ aliq̄s iurnat⁹
p̄stet: dicētes q⁹ illi q̄ sūt passi iniurnā de
ber remittere totum ꝛc. hoc nō est ver: ve
rūtū odiū cordis oꝛ remittere offensus sz
si vult pōt p̄sequi ciuil⁹ vel criminal⁹ cām
suā iuridice: sz requirit q⁹ habeat ꝓpositū
nō nocēdi inimico: et si ipm̄ inueniret
dormiēdo sine ordie iuris. Itē oꝛ ostendi
par i ore: salutādo: loq̄ndo ꝛc. Si dicat.
Incipiat loq̄ ꝛc. dicat q⁹ q̄ incipit loq̄ pot⁹ vī
lucrari coronam q̄ ille q̄ resalutat: q⁹ iu-
deo ⁊ agareno salutāti loquit ħō resalu
tādo. Tertio regnū celoꝝ in gaudio cōsi
stit q⁹ notat ap̄ls cū dicit gaudiū ō hoc
vide. s. tho. s. ij. q. xl. ar. s. q̄ querit vtr̄ ad
beatitudinē requirit delectatio. Et hoc
gaudiū est gaudiū de habitione vite btē
⁊ paradisi: siue de visiōe btā diuine essen
tie: nec imerito: q⁹ ibi ē sanitas sine mor
te: gaudiū sine tristitia: iuuentus sine se-
nectute ꝛc. sequit. Et hec oia. s. bona tem
poralia adijcient vobis. Ergo q̄rite pri-
mum regnum dei: ⁊ iustitiam eius.

¶ De aiabus in purgatorio. Sermo. ij.

Odie est ⁊ cras in
cibanū mittit. Matt. vi. Mō
iuxta itellectū quē volo p̄di-
care ⁊ ptractare de aiab⁹ pur
gatorij oꝛ declare tres breues ppositiones
Prima ppositio ē talis. P̄sens vita tota est
sicut vna dies vsualis vl artificialis. Se
cūda q⁹ de nulla psona ꝓprie ōr ee nec vi
uere nisi sit in statu gr̄e diuinalis. Ter-
tia q⁹ locus purgatorij est sicut caminus
vel furn⁹ in q̄ sit panis maternalis. Pria
ppositio declarat sic. Uos ōbet⁹ scire q⁹
sm̄ q⁹ sancta mater eccl̄a diuidit diē q⁹
diuidit i ser horas. s. prime: tertie: sexte:
none: vesperaꝝ ⁊ ꝑpletorij. Sic etiam vi
ta hois diuidit in ser ptes. Hora prima

hois est a natiuitate vsq; ad.x. vel.xij. annos. Rō: q; sicut claritas diei incipit hora prime: ita tunc hoc est. x. vl. xij. anno hō incipit intelligere ⁊ cognoscere aliq̄ non tñ habet magnā claritatē sciētie: q; nec hora prime sol dat magnā claritatē mū do. Hora tertia a. xij. vsq; ad. xx. vel. xxv. annos. Rō: q; sicut hora tertia sol est al tior: clarior: ⁊ calidior q̄s hora prime: ita tūc hō hz altitudinē corpalē ⁊ maiorē cla ritatē itellect⁹ nisi sit stult⁹: ⁊ ēt calidita tē ꝓplexionis. Hora. vj. hois ē a. xxv. an. vsq; ad xl. annū. Rō: q; sicut sol i illa ho ra est i altiori gradu. ita hō tūc est i sua pfectiōe. Hora nona a. xl. an. vsq; ad. lv. annū. Rō. q; sicut sol i illa hora icipit de clinare: ita calor nāl⁹ tūc incipit ōclina re ⁊ ēt fortitudo. Hora vespar hois est a lv. anno vsq; ad. lxx. annū. Rō q; illa ho ra iā sol inclinat ad occasum: sic ⁊hō ad mortē. Hora ꝓpletorij hois est a. lxx. an no vel. lxxx. vsq; ad finez. Et ex ista rōne vita hois ōr vna dies habēs istas sex p tes ꝓdictas. Aut. Hodie si vocē eius au dieritis: nolite obdurare corda vra. ps. xciij. Hodie. s. in tota vita presenti: q; in alia vita nō sūt ꝓdicatores: sed hodie. s. i hac vita: ⁊ ita exponit apls ad he. iij. Audit aūt vox dei legēdo vel predicatio nes audiendo. Ptz ergo prima ꝓpositio s. q; tota pñs vita est vt vnus dies vsua tis. Secunda propositio dicit; de nulla psona ꝓprie ōr esse nisi sit in gratia diui na: q; q̄ non viuit in grā: non ōr viuere. Ratio q; phs dicit q; forma est q̄ dat eē rei: sicut in hoie est materia. s. corp⁹ ⁊ for ma. s. aia q̄ dat esse corpori. Idem de esse spūali: q; hz aia sit forma substantialis corpis ⁊ essentialis: tñ ipa anima habet esse p aliā formā. s. per gratiā diuinam ⁊ ꝓdiu ē in grā viuit: q̄n āt aia pdit grām dei nō hz esse gratie. Ideo hier. Patres nostri peccauerunt ⁊ non sunt. Thre. v. q; hz habeant esse naturale post pcm̄: tñ nō habēt eē spūale. Sz ille ōr esse spūali; q̄ est in gratia deuotione ⁊ dilectiōe dei. Jō xps. Qui hz mandata mea ⁊ seruat ea: ille est q̄ diligit me. Jo. xiiij. Ptz scōa ꝓpositio q; nulla psona hz esse ꝛc. Tertia ꝓpositio dicit q; locus purgatorij est sicut fumus in quo sit panis ꝛc. q; sicut i furno mittit panis nō ad cōburendū sed ad coq̄ndū: ⁊ inde extrahit ⁊ ꝓsentat pa pe plato vel etiā regi. ⁊ ponit in mensa sua: Ita purgatoriū est vt cliban⁹ in quo mittit aie: nō vt fiāt carbones vt ille de inferno: sed vt mūdent ⁊ purificent: deinde extrahunt inde ab angelis ⁊ pñtant pape iesu ⁊ regi xpo ⁊ ponunt in mensa glie eius: ideo de purgatorio dicit ꝓphe ta. Quasi cliban⁹ succensus a coquente Osee. vij. s. post mortē. ió loquens thema de hoie dicit. Hodie. i. in hac vita corpo rali est. s. in grā dei: ⁊ cras. i. post mortē in clibanū mittit: q; nulla aia intrat pur gatoriū: nisi sit i grā dei. Non loquit the ma de aiab⁹ pfectis: q; ille statim euolāt ad paradisum: nec de aiab⁹ xpianoꝝ im penitētib⁹: nec de infidelib⁹: quia ille nō sunt. s. in esse spūali grē: ió statim descen dūt ad infernū: sed loquit solū de illis q̄ vadūt ad purgatoriū. De q̄libet tali ōr. Hodie est: ⁊ cras in clibanuz mittit. Ptz thema. Mō volēs vobis declarare statū purgatorij: sciendū est q; purgatoriū est in corde terre. nā sicut in corde pomi sūt dom⁹: ita etiā in corde terre sunt q̄ndā dom⁹. In inferiori est ignis ppetuus: est plena demonib⁹: ⁊ ibi sunt alie xpianoꝝ impenitētiū. Alia dom⁹ ē sup illā. s. hym bus paruuloꝝ in quo nō est ignis nec de mones: ⁊ eo vadunt pueri nō baptizati. Tertia domus est purgatorij in qua est ignis vt flāma clara: sed non sunt ibi de mones. Quarta domus est sinus patrū sanctoꝝ: ⁊ illa mō vacat. Mō ego habeo loqui de purgatorio q̄ dicit cliban⁹ in quo coquit panis aiarum: qualiter hoc fit declarat apls cui deus oñdit clare cū adhuc viueret dī. Si q̄s supedificat sup fūdamentū Ih̄u aur: argētū: lapides ꝑcio sos: ligna fenū stipulā vniuscuiusq; op⁹ manifestū erit. Dies em̄ dñi declarabit: q; in igne revelabit: ⁊ vniuscuiusq; opus quale sit: ignis ꝓbabit. Si cui⁹ op⁹ man serit q̄ supedificauit mercedē accipiet. Si cui⁹ op⁹ arserit detrimētū patiet: ipse aūt salvus erit: sic tñ quasi per ignem. s. Coz. iij. No. si q̄s supedificat supra fun damētū hoc. s. fidei sine errore: dubio: et falsa opinione: aur. s. charitatis: ⁊ argē tuz credulitatis ⁊ lapides ꝑciosos. s. vir tutū ⁊ meritoꝝ: ligna: fenū: ⁊ stipulā sz peccatoꝝ venialiū: detrimentū patiet. s.

in purgatorio: ipe tñ salu⁹ erit: sic tñ ꝗsi ignē. Jn dicta autoritate apls innuit ꝙ in purgatorio sunt tres ptes: z in vna fit ignis ō lignis: i alia de feno: z in alia de paleis. Et ignis ō lignis pl⁹ durat ꝙ de herba siue feno: z pl⁹ de feno ꝙ ō palea. Jta in purgatorio aliq̄ stāt diu: aliq̄ n ō tñ: aliq̄ modicū. Primi cōparant lignis Scdi feno. Tertij paleis. De his tribus ꝓditionibus habebo modo loqui.

Prio ligna sunt impfectiones pniales. Scdo fenū sunt cōmissiones venniales. Tertio palee sūt omissiones cerimōiales Et de ꝗlibet di. the. Hodie est: z cras ꝛc. Dico prio ꝙ ligna: sunt plone q̄ vadunt ex hoc mūdo cū impfectione pniali: qz lz fecerint pniaz de pctis: qz aliter irent ad infernū: nō tñ tm̄ ꝯtum requirūt pctā: qz doctrina est canonistaꝝ ꝙ pro quolibet pctō mortali hō tenet. vij. annis penitere in hoc mūdo aliter restat ꝓsolēda pnia i purgatorio. Si autē dicat. Et nunqd penitentie sunt arbitrarie? Dico ꝙ in pnia sūt duo. s. qualitas ꝙ sit talis vel talis: z hoc est arbitrariū. Scdm ꝗtitas tpis est z hoc n ō est arbitrariū ꝫz canones: qz iā ꝗtitas tpis est tarata z limitata. s. septē annoꝝ. Vbi gr̄a. Si ꝗs furat⁹ fuit: peccauit mortalr: z sufficit ad damnationē lz nō est de maioribꝫ: pro isto opz facere septem annis de pnia. Et lz cōfessor non dicat iā limitata ei iure. Sz ꝗlitas est i arbitrio ꝓfessoris. s. ꝙ ieiunet semel in hebdomada vl i mēse. Si vo pctm̄ mortale sit maiꝰ vt homicidiū vl plurium ꝛc. ꝗlitas pnie erit maior. Sed ꝗtitas tpis erit septē annoꝝ. Rō: qz in ꝗlibz pctō mortali hō facit iuriā ℣ septē dona spūssancti ꝑpter hoc scti pres scientes dei volūtatē in iure ordinauerūt. vij. annos de pnia. Notm̄ sm̄. s. Tho. ꝙ rōnabilr confessores in ꝯgūt qnēz minorē pniam. De hoc vide doc. in. xij. z sic videt̄ ee arbitrarie vtroqz mō ꝛc. De dictis autoritas allegotice: et sunt verba dei patris ad filium. Si emeris seruū hebreū: ser annis seruiet tibi: z in septimo. s. cōpleto egrediet liber. Mō fiat talis deductio. Quotiescunqz recurristi ad diuinos: sc. ad legos siue cōuratores: numera: ꝙ ꝗlibet vice penitere debes septē annis eo ꝙ ℣ ꝓceptū dei iuisti: amortalr peccasti. Jtē quoties iurasti in vanū vel falsē renegādo siue blasphemādo lz ꝓfessus fueris: ꝓpura septē annos de pnia ꝙ quolibet. Jtē ꝗties fregisti festa de quolibet opere seruili. Jtē nō audiēdo missaz numera ꝙ qualibet vice septem annos. Jtē quoties desperasti parentes corde vl opere: numera ꝙ qualibet vice septē annos. Jtē quotiescūqz ꝓsensisti in aliquod opus mortale: numera ꝛc. Item, quoties fecisti luxuriā: numera pro qualibet vice septē annos. Jtē pro quolibet furto. Jtez ꝙ qualibet diffamatione numera septē annos de pnia. Forte est aliqs q̄ ex suis peccatis obligat in cētū mille annoꝝ de pnia. O diceres tu. Si cōfessor nō dedit ꝛc. Verū est: sed iam est tarata. Si dicat Ego nō viuā tm̄. Vere est. Jdeo complebitur in purgatorio. O dices. Si purgatorius nō durabit tm̄. Solutio. Propter hoc ꝓgregabit deus penā. c. vel mille annoꝝ totam in vna die. O quis poterit sustinere. Sz ecce remedia: qz sine vltra pniaz ꝓfessoris vis addere: diminuit tēpus in purgatorio. Propt̄ hoc dicit discretus cōfessor in ꝓfessione. Passio dñi nostri ieſu xpi ꝛc. z quicquid boni feceris ꝛc. Jdē si vultis: orare: ieiunare: vel portare cilicium ꝛc. Jsta opa possunt fieri ita deuote ꝙ remitteret vobis mēsis vel annꝰ vel plus z tāta potent esse ꝓtritio ꝙ totū dimittere tur dicēte xpo. Serue neqz: omne debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. Matt. xviij. Jtē audiēdo missas: sm̄ones: dādo elemosynas: lucrādo indulgētias. Sic paulatim hō deo obligat. Ecce ꝗre dicit apls. Si ꝗs superedificat supra fundamētū hoc lignū, i. impfectiones pniales. Velitis ꝙ cōgregare z facere opera pnialia. Et sic euadetis de illo igne z pena purgatorij q̄ ē ita dura z aspa. Magna fuit pena. b. Laurētij in craticula: z etiam beati Bartholomei: sed nihil fuerūt respectu pene purgatorij: unm̄ ꝙ momentum videtur mille anni: z clamat ai de di. Heu mihi qz incolatus meus prolonga. ꝛc. Jdeo velitis iuuare alias parentū z amicoꝝ: qz cōtinue petūt di. Dñe pone in corde here-

dis mei filij vel manumissoris vt ꝓpleāt testamēta. Mō notate hic q̄ pctm̄ est illoꝝ q̄ nō ꝓplent testamēta ⁊ occupāt bona eoꝝ qui eis ꝓmiserunt aiam ⁊ ipsi nō curant. Jō q̄ alie nō sentiūt adiutorium ꝓquerunt deo di. Justitia fiat ꝑtra illos traditores l mūdo. s. filios: heredes: manumissores ⁊c. Et creditis q̄ deus sit surdus q̄ nō audiat: ⁊ cecus q̄ nō videat. s. istas crudelitates. ideo dicit xp̄s. Nūq̄d deꝰ nō faciet vindictā electoꝝ suoꝝ clamātū ad se die ac nocte: ⁊ patiēnā habebitas illis. Dico vobis q̄ cito faciet vindictam. Lu. xviij. q̄ si videres patrem ignē quē posses extinguere ⁊ non curares: q̄ crudelitas esset: maior est ista. Jō di. scriptura. ij. Mach. xij. Sctā ḡ ⁊ salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare: vt a pctis soluant. Dico scdo q̄ fenū seu herba dicunt psone q̄ trāseūt cū pctis venialibus. No. ꝫ dām iter pctm̄ veniale ⁊ mortale ꝑ pctm̄ mortale est qđlibz opus qđ fit ꝫ p̄ceptū dei. Venialia pcta sunt excessus vite: q̄ tñ nō sunt ꝫ p̄ceptū dei. Ubi gra. Si vos comeditis nimis excessiue vl q̄ frangitis ieiunū ecclie seu vos: mortaliter peccatis: si cū tali pctō decedit: ad infernuz ibitis. Sz si cōeditis modicū plus ex bonitate panis: vel bibit: plus: nō tñ inebriamini. q̄ tūc esset mortale: q̄ sicut scidere manū vel pedē ꝓmo est pctm̄ mortale: maiꝰ est scidere caput aie. s. intellectū inebriādo se: ⁊ efficit peior q̄ bestia: q̄ onerata scit trāsire p viā arctā: ⁊ ebriꝰ nescit incedere p viā latā. Secus si ex bonitate vini bibit bis vel ter: veniale forte erit. Not. de fre p̄dicatore bibēte de sero vnaz taceā vini sine aqua vt posset dormire ⁊ surgere ad matutinas: ⁊ post mortē apparuit petēs adiutoriū. Jdē de mlieribꝰ q̄ ornant aliq̄ peccāt mortaliter: aliq̄ solū venialiter. Venialiter peccāt ille q̄ solum vt placeāt viris: ⁊ ne despiciant ab eis ornant se aliq̄tulū. Sed ille peccāt mortaliter nonnunq̄ q̄ ornāt se excessiue ostendentes manillas hoibus ⁊c. Jam videt q̄ vultis eas vēdere. Item si mulier i vestitu facit excessum: sz nō ꝫ deū ⁊ preceptuz dei: q̄ de suis redditibꝰ vl ꝑmonio vel de suo officio: veniale est. Sed q̄n de vsura: rapina vl furto: vel de falsis aduocationibus viri mulier vult habere vestes: tales ad infernū vadūt: q̄ faciūt etiā dānari viros: q̄ vt ꝓuideant vanitati vxoris nō ꝓnt facere vsurā rapinā ⁊c. q̄ sūt alique q̄ non ꝓmittunt viuere viros pacifice nisi eaꝝ vanitati satisfaciāt. Item mlī ridere veniale est: sed quando rident de blasphemijs vel truffis de deo ⁊ de sctis tunc est mortale. Item in locutione: tāta difficultas esset faciēda q̄ta ad aperiendum bursam solutiōi: q̄ semp disputat. Jdē deberet esse de ꝫbo. q̄re loquar. No. dicit Amb. in lib. de paradiso. Peccatuz est trāsgressio diuine legis: ⁊ celestiū inobediēcia mandatoꝝ. Alij aūt excessus vite sunt ꝓmissiones veniales. Jō di. apls Si q̄s superedificat supra fundamentum hoc fenū: detrimētū patiet ⁊c. Ecce scda pars purgatorij in quo comburit fenū.

¶ Dico tertio q̄ palee sunt persone que transeūt omissione cerimoniaꝝ: q̄ sicut palea cito comburitur: sic tales modicū stāt in purgatorio: q̄ p̄mēsem vl hebdomadam: per diem vel horā: vel trāseunt subito vt sagitta ex omissiōibus cerimoniaꝝ: que sunt q̄n homo facit aliqua bona opera: sed nō ita deuote vt fieri debēt Uerbi gra. Quilibet nostꝝ tenet cōfiteri in q̄dragesima: ⁊ vos venitis ad cōfessionez impremeditati: ⁊ dicitis confiteor. Jnterrogetis me: q̄ nō recordor de aliquo pctō. Sed si confessor esset astutus vt peteret de vicino ⁊c. vos diceretis de illo non solū mortalia pcta: sed etiā venialia: sed de vestris non recordamini. Jdeo q̄n hō debet ire ad confessionē: primo debet premeditari q̄ō peccauit: corde cogitando ore loquēdo: oculis aspiciendo: auribus audiēdo, ⁊c. ⁊ vos venitis ad confessionē sicut ad plateā. Aliqui confitent negligēter: q̄ in p̄ncipio quadragesime esset confitendū: ⁊ ipsi expectāt vltimā diem. Sz ex quo ꝓfitentur nō est mortale: sed si nō confiterent: esset mortale. Item cōicare debemus in pascha: quod qui non facit: peccat mortaliter: sed qui non bene se preparāt: aliq̄n venialiter peccant. Jtē p̄dyteri si nō dicūt officiū mortale est. si autem dicūt sed nō cū illis cerimonijs vt tenent vel non bene se signando vel non ꝓfunde se inclinādo: venialiter peccare possunt. Jtē si non tenetis penitentiā iniunctam a cōfessore: mortaliter peccatis. Propter

hoc cõfessores debẽt dare pnias tales et ita liter vt recordent si aũt seruãt pnias: ꝫ negligẽter ⁊ indeuote nonnũq̃ venialiter delinquũt: ⁊ sic de alijs negligentijs. Nota miraculũ de bõ Augu. cui apparuit demon cũ esset in studio q̃ portabat quẽdã magnũ librũ in q̃ scribebat pctã ⁊ negligentias hoim p.a.b.c. ⁊ interrogatus an esset ibi aliq̃d de eo. Rñdit q̃ sic Et Augustin⁹. O pdilor de pctis añ baptismũ facti ego nõ curo: qr illa remissa sunt post baptismũ nõ habeo ꝓscientiaz de aliquo. Et adiurat⁹ demon ostẽdit si bi librũ i quo legit augustin⁹. tali die talis ãni augusti⁹ dimisit ꝓpletorũ ⁊c. O dixit demõ. decepisti me qr expectabaz q̃ ex ista negligẽtia trãsires purgatorium. Jõ amsetis vos ⁊ sitis diligẽtes: qr alis ille totũ scribit. Jõ dicit xp̃s. Cũ accepo ip̃s. s. per mortẽ ego iustitias iudicabo, ⁊ opa iusta. p̃s. lxxxiij. ꝫ negligenter sctã Jdeo faciatis ea cũ diligentia ⁊ feruore spũs. Ecce quare dicit apls. Si q̃s superedificauerit supra fundamẽtũ hoc stipulã: q̃ significat tertiam ptem purgatorij in qua cõburent omissiones cerimoniales. Ecce ẽre dicit thema. Hodie ẽ ⁊ cras in dibanũ mittitur. Deo gratias.

Dñe eadẽ dñica. xv. Sermo. iij.

On potestis deo seruire ⁊ mãmone. Matt. vj. originaliter ⁊ in euãgelio currentis dñice recitatiue scribit ꝟbum istud. Pro ipetrãda ⁊c. Sz salutetur ꝟgo maria ⁊c. Jstud ꝟbũ est dñi salnatoris nr̃i iesu xp̃i dicentis oib⁹ nobis. Nõ potestis deo seruire ⁊c. Nota q̃ mãmona i scriptura sctã significat diuitias tpales. Vult ergo dicere dñs. Nõ est possibile q̃ simul seruiat⁹ deo ⁊ diuitijs tẽporalib⁹. Pro declaratiõe huius ꝟbi scien dũ q̃ differẽtia est iter seruire tpalib⁹ diuitijs ⁊ dñari. Nã sicut hõ ỏr dñs qui hz seruos ⁊ vnũ mittit ad vineã: alium ad campũ ⁊c. facit eos laborare ⁊ seruire vt lucrent: sic ille est dñs diuitiaꝝ q̃ nõ permittit diuitias q̃escere in taria: sed facit laborare ⁊ seruire eas: ⁊ partez mittit in barbariã: p redimẽdis captiuis. Jtẽ ad cõstruendũ hospitalia ecclias. subuenit pauplb⁹ ⁊c. Jlle est dñs diuitiaꝝ q̃ i opibus mie facit eas laborare ⁊ seruire ⁊ ꝫ est bonũ ⁊ sctm̃ ⁊ concordat cũ ordinatione diuina: qr q̃n de⁹ ab initio creauit homine ⁊ mulierẽ: dedit eis dñium sup oẽz creaturã. dicẽs. Dñamini piscib⁹ maris et volatilibus celi ⁊ vniuersis animantibus que mouẽtur super terram. Sen. j. Aurum em̃ ⁊ argentũ sunt res temporales: ergo bonum est dñari eis. Et isto mõ scti patriarche ditati sunt padisuz per opa mie de pecunijs ⁊c. Sz seruire diuitijs est ꝓtra naturã: scripturã ⁊ ꝓtra deũ ⁊ bonã rõnem: qr dñs dz q̃escere ⁊ seruus laborare ⁊ seruire. Oppositũ facit q̃ seruit pecunijs: qr ipse laborat de die ⁊ de nocte p terrã ⁊ mare cũ piculis ⁊ pecunie q̃escũt in taria siue in domo: vt dñi. Hoc dico q̃ est contra naturã. scripturã ⁊c. q̃ hõ quẽ de⁹ fecit dñm. ⁊ ip̃e facit se seruuz ⁊ hoc est malũ ⁊ pctm̃. Propter hoc dicit xp̃s. Non potestis deo seruire ⁊c. Licet simul possitis seruire deo ⁊ dñari diuitijs non tñ simul potestis seruire deo ⁊ diuitijs. Pz thema. Ego q̃situi in scriptura et inueni q̃ diuitie habent quattuor conditiones malas ꝓpter quas homo nõ potest seruire deo ⁊c.

Primo diuitie huius mũdi sunt mirabiliter turpiter.

Scõo sũt deceptiue fallaciter.

Tertio sunt ociose inaniter.

Quarto sunt piculose finaliter.

Jõ cauendũ est ne seruiam⁹ eis. Jõ dicit xp̃s. Nõ potest⁹ ⁊c. Dico primo q̃ diuitie tpales hui⁹ mũdi sũt maculose turpiter qr a capite vsq̃ ad pedes int⁹ ⁊ extra maculãs hoiem q̃ eis seruit. Prio maculat in intellectu quo deberet cogitare de suo creatore de ala de alio mũdo: ꝫ q̃ seruit pecunijs: si otat statim cogitat de negocijs. de mercationibus. de feriis ⁊c. Jtem maculat in volũtate q̃ dz inflãmari ⁊ desiderare q̃n erit in gria ⁊c. exire carcerem huius mũdi: ꝫ diuitie auferũt desiderium paradisi. Dicunt em̃ nonnulli q̃q̃ diuites. Dñe libẽter facerẽ pactuz vobiscum q̃ nõ curet⁹ de me: ⁊ ego non curabo de vobis. O ꝟbum infidele. Jtem maculat in memoria quia deberet castitari ꝑ tum deus fecit pro nobis. Voluit enim nasci pati in ligno crucis ⁊ mori ne aliquis sibi credens ⁊ obediens ⁊c. damnaretur.

Sz diuitie faciũt memorari de mercationib⁹:castrꝫ ꝛc.Maculãt os ꝓ mẽdacia ⁊ falsa iuramẽta.Itẽ maculant aures:qꝝ plus placet diuiti seruiẽti diuitijs audire de mercatiõib⁹ q̃s ꝟba dei: sermones ꝛc.In manib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ in toto corpe:qꝝ plus laborat in pecunijs ꝑgregandis q̃s in pnia ꝛc.Ecce quõ maculãt totũ hoiez ⁊ hoc puenit ex ꝓpinq̃tate rez imũdaꝝ ꝑ quas maculãtur res etiam mũde:qꝝ si tela lini albi approximet picture:maculab.de hoc vide scm̃ Tho.pma scde in materia de macula pcti.Jõ dicit scriptura.Qui tetigerit picem inq̃nabit ab ea. Eccli.xiij.In cui⁹ signũ manifestũ Aug. q̃rit in libro de trinitate de multis q̃ ad oculũ videnť de q̃b⁹ nõ põt rõ sufficiens assignari vt de auro tã mũdo ⁊ argento tã claro ⁊ albo q̃ faciũt lineas nigras ⁊ maculãt man⁹ cõputãtiuz ꝛc.De hoc rõ sufficiẽs nõ põt assignari.vt dicit Aug. nisi q̃ de⁹ dat signũ q̃ sunt sicut macule aiaꝝ.Jõ dicit scꝑtura.Argentũ eoꝝ foris ꝓ̃cietur ⁊ aurũ eoꝝ in sterq̃linium erit. Ezech.vij.Nota sterq̃liniũ cõgestũ in domo corũpit ⁊ facit domũ fetidã:sz i cãpo sicco dispsuz facit ifz fructificare.Jta de moneta in taxia ꝓgesta:sz si i terra sicca dispgať ipam faciet fructificare in vitaz eternã.Ecce quare dicit argentuz eoꝝ foris ꝛc.Et ista rõne deberẽt multum cauere religiosi clerici ne macularentur in manib⁹ cõgregãdo pecunias: quia hñt tractare corp⁹ xpi.Jõ apls.Dia.s.q̃ sunt tyalia ⁊ mũdana arbitror vt stercora vt xp̃m lucrifaciã.phi.iij.Dico scdo q̃ diuitie ꝛc.tres magnas deceptiões faciunt Prima.nã magna deceptio ẽ recipe apparẽtiã ꝑ existẽtia:sicut ꝟbigra esset deceptio recipe somniũ ꝑ veritate:vt si famellic⁹ somniaret q̃ comedisset splendide ⁊ recipet ꝑ veritate decept⁹ esset cũ nihil haberet i stomacho de illis i somnio visis ꝛc.Isto mõ diuitie hui⁹ mũdi decipiũt:qꝝ illi q̃ credunt se esse diuites somniãt vt si rustic⁹ somniaret q̃ esset rex et mulier q̃ esset regina:sz q̃n excitaťr inuenit se suppaleas ꝛc.Jdẽ de clerico pauꝑere somniãte q̃ est papa:sz q̃n excitatur inuenit se solũ:ita q̃ somnia nõ sunt nisi apparẽtia.⁊ q̃ ea recipit ꝑ existẽtia decipiť.ita de diuite dicente.Ego habeo tot milia florenoꝝ:⁊ tot reddit⁹: possessiões ꝛc.sz q̃n excitaťr in morte inuenit se vacuũ sicut q̃ excitaťr a somno:qꝝ vita ꝓsens nõ est nisi somniũ:⁊ q̃n hõ excitaťr ꝑ mortez inuenit se deceptũ.Mõ paup somniat q̃ sit vel est papa:totũ est somniũ.Ptz quõ pecunie ⁊ honores sunt deceptiui:qꝝ apparẽtiã faciũt recipe ꝑ existẽtia.Autoritas.Dormierũt somniũ suũ ⁊ nihil inuenerũt oẽs viri diuitiaꝝ i manib⁹ suis ꝓ. lxxv.Qui sũt in alio mũdo cognoscũt q̃ ista vita nõ est nisi somniũ.Scõs mod⁹ decipiẽdi est recipe imaginẽ ꝑ re sicut si alicui hoi hñti vroꝛ̃ dilectã depingeret imago vroris ⁊ recipet imaginẽ ꝑ vroꝛ̃ mortua vel absente.Jdẽ de imagine filij ꝛc.bñ esset deceptus.Talẽ deceptionem faciũt diuitie hui⁹ mũdi.Nã ꝟe diuitie sũt i celo:diuitie vero hui⁹ mũdi solũ sũt imagines ꝛc.De istis diabol⁹ decipit gẽtes quẽadmoduz tigris decipiť.Dicunt naturales q̃ tigris est serpẽs velocissimi curs⁹:⁊ currit pl⁹ q̃s velox equ⁹ ⁊ filij sui sunt boni ꝓ tyuaca ⁊ ab ea ꝺr tyuaca Et ꝺr q̃ vult habere filios facit istã cautelã:hz tria magna specula rotũda ꝛob seruaťr ꝓus filius ei⁹ q̃n tigris est absẽs recipit filios ⁊ fugit in aliq̃ bono equo:⁊ q̃n tigris venit ⁊ nõ inuenit filios naturaliter sentit ꝑ quã viaz vadit hõ ⁊ inseqũtur eũ.Tũc hõ scies eã venientez ꝓ̃cit vnũ de specul⁹:⁊ ipa videẽs i speculo imaginẽ suã credit ibi filios esse dans ei vbera ⁊ postq̃s cognoscit se deceptã.iterũq̃ seqũtur fugientẽ:⁊ ille iterũ ꝓ̃cit scõm:⁊ ita de tertio:⁊ tandẽ ẽ ille i tuto.Isto modo diabol⁹ decipit nos ipediẽs ne possim⁹ attingere ad filios nr̃os.Nã certũ est q̃ filij q̃ moriũtur in statu innocentie recte euolãt ad paradisuz:⁊ nos debem⁹ currere vt ꝓueniam⁹ ad paradisuz:sz diabol⁹ decipit nos cũ trib⁹ speculis.Primũ specula est diuitiaꝝ q̃ non sunt nisi imagines diuitiaꝝ:qꝝ vere diuitie sunt i celo:sz iste diuitie hui⁹ mũdi sũt instabiles ⁊ totevolubiles vt tigris.Scõm ẽ honoꝝ ꝓlationũ officioꝝ habere regimẽ q̃ nõ sunt nisi imagines:qꝝ veri honores ⁊ vera officia in paradiso sunt.⁊ tu recipis imaginẽ ꝑ re:Tertiũ est delectationũ hui⁹ mũdi q̃ etiã sunt imagines:qꝝ ꝟe delectationes sunt in celo:⁊ ista specula retinẽt nos ne

ad paditus puenias?: ecce quo diuitie
sunt decepture. Tertio modo decipiedi e
recipe vmbra p veritate. Recitet pabo-
la de q dā cane portante frustū carnis in
ore: q cū natādo trāsiret flumē vidit vm
bra carnis: qua volēs recipe aput os et
p didit verā portionē carnis. Ide de diui-
tijs q nō multū diligatis: qr nō sunt ni
si vmbra: qr q mouet diues nihil de eis
secū portat. Modo nō cognoscit q sunt
sicut vmbra: sed illi de iferno cognoscūt
q hñt tantā indigētiā q guttā aq nō pñt
habere vt pz de diuite epulone ꝛc. Un
dicūt dānati. Quid nobis pfuit superbia:
aut diuitiaꝝ iactantia q̄d cōtulit nobis
transierūt oia illa tanq̄ vmbra. Sap. v.
Jō si habet pecunias sitis dñi ꝛ non ser
uis: qr tam videtis quo sunt decepture ꝛc.
¶ Dico tertio q diuitie sunt ociose inā-
niter: qr nullū fructū faciūt. Vere diuitie
duos faciūt fructus. s. satiant ꝛ faciūt nul
lo indigere. ō in paditis vbi sunt vere di-
uitie ita beati sunt satiati q nihil āpli⁹
appetūt videt eñ btissimā trinitatē vgi-
nē mariā ꝛc. Jō dō. Satiabor cum appa
uerit gloria tua: q̄ tñ erat rex gl̄iosus et
diuitū q in monte sua dimisit filio suo
salomoni pmaximas diuitias: q tñ dice
bat. Satiabor cū appuerit ꝛc. qr diuitie
hui⁹ mūdi nō satiāt cor: imo faciūt pl⁹
appetere. Rō: qr fames diuitiaꝝ ē in cor-
de quo nō intrat pecunia: sed replēt vel
sanant bursaz vel tariā q̄ intrāt. Sicut
de esuriēte videte mēsaz ornatā cibis et
nō pōt comedere: nō solū nō satiat: imo
esuries auget ꝛ appetit⁹. Idē dicēdū est
d auaro: ꝛ si posset cōedere vel bibere au
rū satiaret: sed qr nō pōt satiat bene bur
sa ꝛ nō cor. Dicit clericus. O si habere bñ
ficiū cōpetēs essem contētus: sz qñ hz sta-
tum vult maiora ꝛc. Idē de laicis dicēti-
bus. O si ego haberē tot reddit⁹ ꝛc. talē
possessionē essem cōtent⁹: ō dicit scriptu
ra. Auar⁹ nō implebit pecunia: ꝛ q̄ amat
diuitias fructū. s. satiādi nō capiet ex eis
Eccl. v. Sedo diuitie hui⁹ mūdi nō aufe
runt indigentiā: imo augmētāt. nā si ha-
bet cāpū indigetis bestijs ad aranduin
ꝛ aratro ꝛ stabulo ꝛc. Ecce quot indige-
tie. Jtē si habet barcā vel nauē dicat q̄
bus indigetis. Jtē si habetis vineā equū
ꝛ similia indiget, vult, ō Apoc. iij. Di
cis q̄ diues sū ꝛ locupletat⁹ nulli⁹ eges
ꝛ nescis qr tu es miser ꝛ miserabilis ꝛ pau
per. Jtē puer. xiij. Est q̄si diues cū nihil
habeat ꝛ est qua si pau p cū in multis di
uitijs sit. ¶ Dico quarto q sunt piculo-
se finaliter. s. aie ꝛ corpi. Alie multū piculo
se sunt: qō ptz ex multoꝝ diuitū dānatio
ne. O quot religiosi: quot clerici: q̄t laici
ex eis damnantur ꝛ ppter eas: quot reli
giosi q̄ cōtra votū pauptatis ppter diui
tias agūt. q̄t clerici p symoniam bñficia
ppter auariciā psequūtur. Jtē quot per
vsuras ditant. Jtem faciūt se negotiato
res hñtes possessiones ꝛc. cum tñ deberent
hñe cor libez ad cogitādū ea q̄ dicūt ꝛ le-
gunt: ea q̄ legim⁹ debem⁹ cogitare: ꝛ q̄s
dicit apl's. Nemo militās deo implicat se
negotijs secularib⁹ vt ei placeat cui se p
bauit. ij. ad Tim. ij. Et phdolo: nōnulli
clerici ꝛ religiosi, ppter auariciā dānan-
tur. Idē de vobis laicis: quot mēdacia:
ꝛ q̄t falsa iuramēta fiūt p diuitijs. Dica
tur cōtra illos q̄ faciūt alios iurare cum
miracło qō recitat Aug. de illo hoie bo
ne vite q̄ fuit cōdēnat⁹ i deī iudicio: qr fe
cit iurare vnū p debito i curia. Cui dixit
de⁹ q̄ melius esset pdere bona q̄ alam il-
lius. Ō multū debēt attēdere officiales
ne faciāt iurare falsa iuramēta: qr non
solū dānat piurās: sz etiā q̄ iniuste facit
aliū iurare nō inuoluat alias cū reb⁹ tē
poralib⁹. Propter ista pericula dicit ihs
Amen dico vobis: qr diues difficile intra
bit i regnū celoꝝ. Facilius est eñ cameluz
p foramē acus trāsire q̄ diuitē in regnū
celoꝝ intrare. Matt. xix. Jtē sunt piculose
corpi vel cami. Nōne q̄nq̄ audiuist q̄ō
duo amici vel socij p moneta pcēderunt
Jtē socius interfecit sociū: seruus dñm vt
pz de q̄dam archiepo de tharēta sia di-
uite interfecto a suo seruitore p sua mone
ta ꝛc. ō dicit scriptura. Est ꝛ alia infirmi
tas pessima quā vidi sub sole diuitie cō
seruate in malū dñi sui. Eccl. v. Jō si ha
bet diuitias de bono iusto: laboret ꝛ ser
uiat i opib⁹ mie. Si ō iniustis bonis ser
uiat illi restituēdo cui⁹ sunt ꝛc. Nō facia
tis iniustitias vel vsurā: rapinā ꝛc. vt fi-
lijs dimittatis magnas diuitias. Detis
eis bonū nutrimētū: qr de alijs de⁹ pui
debit eis. Nā ipe paulus dotē p filijs ma
ritādis ꝛc. Recordemini de ihu xp̄i. Nō

potestis deo seruire ꝛ mãmone ꝛc. Deo. g.

¶ De eadem dñica. xv. Sermo. iij.

FRatres spiritu vi uimus. habeꝫ verbũ istud ori ginaliter ad Gal. vj. ꝛ recitatiue in epla currẽtis dñice. In isto sermone ego intẽdo declarare quot modi sunt bone vite ꝛ spũalis ad seruiendũ deo in hoc mũdo: ad habendum gliam eternã in alio. Sz ꝓmo saluteꝫ ꝝgo maria. hoc ꝝbũ indiget declaratione ꝛ breuiter veniẽdo ad materiã ꝓdicandã sciẽdũ ꝙ ois vita ꝛ opus hoim tota est ꝛ venit ꝑ substãtiã spũalẽ: ita ꝙ nec vita hominis nec op9 põt durare sine substãtia spũali. ꝝbigr̃a. Uita corpis ꝛ ẽt op9 ei9 nõ ꝓt eẽ sine substãtia spũali. s. aia rõnali: q; sepata a corpe aia iã videtz q̃d est corp9 nisi trũc9 putrid9 nullũ hñs sẽtimẽ tũ: q; i oculis nõ remanet vis9 nec i auribꝰ audit9 ꝛc. Ptz ergo ꝙ vita ꝛ opatio corpis tota est ab aia rõnali: quãdiu aia est in corpe corp9 hz visuz in oculis: auditũ in auribꝰ. ꝛ sic de alijs sentimẽ. ergo tota vita ꝛ opatio corpis est a suba spũali. s. ab ipa aia. De hoc lz sit vez tñ auctori. xp̃i dicit. psonis carnalibꝰ q̃ appciabantur se de corpis pulchitudie: fortitudie ꝛ gratiositatẽ. Spũs est q̃ viuificat: caro non ꝓdest q̃cq̃. Joã. vj. q̃si dicat. Uñ habeꝫ pulchitudinẽ: fortitudinẽ ꝛ gratiositatẽ: nisi ab aia: caro aũt non ꝓdest q̃cq̃. Ptz ergo ꝛc. Nõ videamus de vita ꝛ opatiõe ipius aie hoc est subtili9. nam aia lz det vitã corpi: tñ ipsa de se non hz vitã nec opationẽ sz ab alia suba spũali maiori. s. a spũ sctõ. Quãdiu aia habz spm̃ sctm̃ secũ hz vitã ꝛ sentimẽtũ: q; spiritus sctus dat sibi visuz cõtẽplatiõis: auditũ clarũ ꝓdicatiõis: olfactũ devotiõis ꝝtutũ ꝛ sanctitatũ psonaꝝ sanctaꝝ: i ore ꝝbũ ꝓfessiõis ꝛ oronis: gressus sctitatis ꝛ sentimẽtũ bone ꝓscẽtie ꝛ duratiõis in bona vita. Si aũt aia ex defectu suo vel diaboli tẽtatione vel mũdi occasiõe: vel carnis inclinatiõe ꝓdit substãtiam spũalẽ. s. spm̃ sctm̃: ita iacet mortua i corpe vt corpus mortuũ i sepulchro. Patet ergo ꝙ tota vita ꝛ opatio aie est a substãtia spũali. s. a spũ sancto. Autori. dauid ps. ciij. Auferes spm̃ eoꝝ ꝛ deficiẽt ꝛ i pulueres suũ reuertent. Nota auferes: q. s. peccauerũt tibi. iõ auferes ab eis spm̃ sctm̃. sicut i mũdo extrahit bon9 liquor de vase inepto. deide orat di. Emitte spm̃ tuum ꝛ creabunt: ꝛ renouabis faciẽ terre: quia aia mortua fit viua: inimica fit: amica: aliena familiaris: sterilis fecũda. Ptz ergo doctrina ꝙ ois vita ꝛ opatio taz corpis q̃ aie est a substãtia spũali: iõ bñ dicit the. Fratres spũ viuim9. Ptz thema. Et ego suz i materia ꝓdicãda. Modo videamus quot sunt vite spũales ad seruiẽdũ deo in hoc mũdo. Et ad habendũ vitam eternã in alio ꝛ inueni quod sunt tres.

Prima ẽ vita actiua ꝛ ista ẽ laboriosa

Secũda est vita cõtẽplatiua ꝛ ista est delitiosa.

Tertia ẽ vita ꝑlatiua: ꝛ ista ẽ ꝑiculosa Et q̃libet istaꝝ est a substantia spũali a spũ sancto: ergo fratres spũ viuimus.

¶ Dico primo ꝙ prima vita spũalis est actiua: ꝛ ista est laboriosa sicut q̃ creatura se dat laboribꝰ corporalib9 vel spiritualibꝰ ad vtilitatẽ primi. Et dicitur laboriosa ꝓpter grauitatẽ corpis opera faciẽtis. Ideo apls q̃ laborabat multũ legẽdo: studẽdo: ambulando: ꝛ ꝓdicando ꝓ vtilitate primi dicebat. Uiuere in carne hic mihi fruct9 opis est. s. rõne meriti infra. Et hoc confidens scio: q; manebo ꝛ ꝓmanebo oib9 vobis ad ꝓfectũ vestrũ ꝛ ad gaudiuz fidei. ad Phil. j. Ista est vita actiua qua quis occupat in opibus mie ad vtilitatẽ primi q̃ corpore exercentur. ꝝbigratia. Primum opus mie dare panẽ esurientib9. Istud est primuz opus vite actiue. Et opus mie nõ solum facit qui dat panẽ: sz etiã qui preparat cibum: farinam vel bladum ꝛc. ois ista sunt opera corporalia vite actiue. Ethaz q̃ dat alie esurieti cibũ spũalẽ. s. ignoranti ostẽdit. Pater noster. Aue ma. Credo. et modus signandi se ꝛ sic de alijs. Tales cõplent primũ opus vite actiue. Ihs dicet xp̃s in die iudicij sedens in cathedra iudiciali. Uenite bñdicti patris mei ꝛc. Esuriui enim ꝛ dedistis mihi manducare Mat. xxv. ꝛ rñdebunt iusti di. Dñe q̃n vidimus te esurientẽ ꝛ pauimus te nunq̃ te vidimus in mundo. Et xp̃s rñdẽs dicet illis. Amẽ dico vobis: quicq̃d fecistis vni ex minimis meis mihi fecistis. iõ ve

nite ⁊ dabo vob̄ panē glie. Sed3 op⁹ vite actiue est dare potū sitib̄do: ⁊ nō solū illū q̄ datū vl aquā ⁊ q̄ accōmodat vas: cātū vl aliō: sz ēt ille q̄ ministrat facit sed3 op⁹ vite actiue. Itē ille q̄ est suis monitionib⁹ ⁊ bis iducit pcōrē ad lachrymas ꝓfectionis q̄ sunt pot⁹ anime Talib⁹ dicet xp̄s. Uenite bñdicti ⁊c. ⁊ dabo vob̄ potū in fōte vite eterne. sitiui em ⁊ dedistis mihi potū ⁊c. Mat. xxv. Tertiū opus ē recipere pegrinū i domo vl a dādo sibi lectū pelliciū ⁊c. Itē de illo q̄ recolligit spm̄ vel aiam vagabundā tā in negocijs mūdi occupatā q̄ recolligit q̄n inducit talē ꝑsonam vt vadat ad missaz in domo dei: ⁊ ad ꝓfitendū ⁊ cōicandū. Istō opus ē mai⁹: talibus dicet xp̄s. Uenite bñdicti ⁊c. s. in domū meaz pulcherrimā. dñe ⁊ quare. Et xp̄s rñdet hospes erā ⁊ collegistis me. Quartū op⁹ est vestire nudū nō solū ille q̄ dat tunicā vl pannū: sz ēt ille q̄ ꝓfuit vl lauat amore dei sine pecunia ꝓplet opus hoc. Itē q̄ vestit aiaz nudā: ⁊ hoc fit q̄n hō docet virtutes primū. Nā vestes aie sunt virtutes. Phs vocat virtutes habitus. Istis dicet xp̄s. Uenite ⁊c. ⁊ induā vos vestibus glie q̄ sunt claritates solerq; nudus erā ⁊ cooperuistis me ⁊c. Quintū opus est visitare infirmū: nō solū q̄ visitat sz ēt qui mittit sibi cibaria vl alia ⁊ q̄ seruit sibi patienter: vel q̄ ipm̄ puocat ad patiētiā. Itē ēt q̄ visitat aiam infirmam ⁊ q̄ lz teneat bonā vitā. tentat tñ de superbia: auaricia vel luxuriā. Et vos dicitis sibi. vultis vos tñ lucrū ⁊ tanta ⁊ tot opa bona mortificare spūal'r. vñ si vultis vos viuere caste caueatis de occasione locutionibus ⁊ cogitationib⁹: viuetis caste. Itē si tentat de iudicio ret ꝑ illo c i iudicet Ista est purgatio iudicie. Idē de ira vt recipiat vindictā. cui dicere debetis q̄ xp̄s ⁊ mr̄ sua remisit ⁊c. Talibus dicet xp̄s. Uenite ⁊c. Sextū opus est redimere captiuū: qō implet nō solū ille q̄ trāsit in barbariā: sed ille q̄ iuuat dādo pecunias ⁊c. ⁊ ēt ille q̄ iuuat captū q̄ nō pōt soluere: vt sunt multi q̄ iuuant vel pecunia vel ligua. puta vt si est iurista vel notarius: oēs tales cōplent opus istō Idē de illis q̄ redimūt aliaz de captiuitate diaboli cathenis pctōr̄ ligatā: q̄ redimit p̄dicatiōib⁹. bonis monitionib⁹ Nā alie q̄ ꝓfitent ⁊ dimittūt pctā redimūtur. hac de cā venit xp̄s i barbariā huius mūdi ad redimendū alias. Jō dī redemptor: q; ꝑcio sui sanguinis eas redemit Talibus dicet a xp̄o. Uenite ⁊c. Septimū ⁊ vltimū opus vite actiue ē sepelire mortuos. Istō opus ꝓplet. nō solū q̄ faciunt foueā ⁊ ēt q̄ portant funus ⁊ q̄ associant ⁊ cooperiunt: sed ēt clerici q̄ amore dei sine pecunia faciunt sepultura: q; alis. Amē dico vob̄ recepert mercedē suā Idē de sepultura alie. Alia ē mortua mūdo q̄n nō curat de mūdo nec negocijs eius nec de familiaritatibus nō visitat nec vi sitat talis sepelienda ē in sepultura xp̄i s. in vulnere lateris. q; ꝑ tali morte tal' sepultura acq̄rit. talibus dicet xp̄s. Uenite ⁊ dabo vob̄ sepulturā in celo. Ecce opa vite actiue ꝓpt̄ q̄ xp̄s dicet in iudicio. Uenite bñdi. ⁊c. Dicit h̄ glosa petri rauēnas vl petri damiani q̄ xp̄us q̄n erit in cathedra iudicij solū faciet mētionē de opibus mie actiue. Nō dicat tunc petro. tu ꝑ honore ⁊ glia ⁊ amore mei fuisti suspēsus in cruce ⁊c. Jō nec dicet paulo. tu fuisti decapitatus. nec bartholomeo: tu fuisti excoriat⁹: nec laurētio tu fuisti positus i craticula ⁊c. iōvolo tibi dare gliam: sz solū faciet mentionē de opibus mie di. Uenite bñdi. ⁊c. In q̄ ostēdit quātū sibi placēt opa mie. Ecce q̄d ē vita actiua laboriosa. dico q; ista ē spūal. Si dicat ⁊ quō ē spūal' cū eius opa sint corpalia: q; dare cibū esurienti opus est corpale ⁊c. Dico q; q̄uis vita actiua corpē exerceat tñ spūalis dī ꝓpter ꝓncipiū. medium ⁊ finē: q; ꝓncipiū vite actiue spūale dz esse. Quare tu das cibū paupi. nōne amore dei. Si dicas q; sic. ⁊ sic ē in rē tūc ꝓncipiū illius datiōis ē spūale. Sed si dic; illa intentiōe vt habeas familiaritatē cū illa muliere. ⁊ tā dē tuā cū eadē explere valeas libidinē nihil vz illa datio. q; malū hz ꝓncipiū. Itē tunc hz medium spūale q̄n opus bonū: bonū hns ꝓncipiū ꝓtinuat spūal' ⁊ bñ. s. ꝓpt̄ deū honorē: alis nihil vz opus. s. dū bonum hns ꝓncipiū malū hz medium. Bonū em integra causa est. Itē vita actiua etiā dicit spūalis ꝓpter finem. qui finis dz esse vt habeat gloria spūalis. dicendo. Audiui

q̄ er istis opibus vos dabitis gloriam
vr̄am. Jō volo ea facere vt mihi det̄ ꝛc.
ꝓpter hoc p̄dicta vita actiua dr̄ spūalis
De hoc figura. Ezech. j. Qui vidit quat-
tuor rotas q̄s precedebat spūs dei. Dic-
it textus. Quocūq; ibat spūs illuc eunte
spū ꝛ rote pter eleuabant sequentes
eū. Spūs enī vite erat in rotis. Opatio-
nes vite actiue, sunt rote ꝓpter tpis volu-
bilitatē. s. hyemis ꝛ veris estatis: ꝛ autūni:
in q̄bus rotat ꝛ volut tota vita nr̄a.
In his enī fiūt oia opa mie: qui alioq̄n
do nō est mutatio tpis: nec sunt ibi rote
idest opationes vite. s. actiue. nō opz ibi
dare cibum esurienti: q̄ null⁹ esurit. ꝛ sic
de alijs operib⁹ mie: sz tm̄ i hac vita sūt
rote operationū mie. Rotas istas vocat
volubles. Ezec. xvj. Et dicunt spūales q̄
quocūq; ibat spūs. Ecce ꝓncipiū: scz in-
tentio spūalis ꝓpter deū ꝛ nō ꝓpt aliud
illuc eunte spū ꝛ rote pariter eleuabant
sequentes eū. Ecce mediū. Spūs enī vi-
te erat in rotis. Ecce finis. Jō dicit the-
ma. Spū viuum⁹. Scōa est vita ꝓtēplati
ua. ꝛ ista est deliciosa ꝛ sicut vita actiua
ꝓsistit i opibus corpis: ita vita ꝓtēplati
ua ꝓsistit in opibus aie. iō delectabilit̄
fiunt propter aie agilitatē. Jtē vita ꝓtē-
platiua sequit̄ vitā actiuā: iz ꝓtēplati-
ua sit melior. A simili ꝓtz de corpe hois
ꝛ aia hois. prius corpus format̄ i vtero:
ꝛ ꝓsequēter formato corpe de⁹ creat aiaz
Bonū est corpus: sed melior est aia. Jta
de duab⁹ vitis. Actiua vita est ꝑmia ꝛbo
na est. Sed melior est vita ꝓtēplatiua: q̄
fit p aiam. sicut aia est melior corpore. ō
hoc dicit aplūs. Nō prius qđ spūale est:
sed qđ aiale. deide qđ spūale: est. j. Cor.
xv. q̄ vita actiua dr̄ eē prior. Nā debes
seruire in hospitali aliquo infirmis: ꝛ q̄n
tibi eris ꝑbatus in patientia: diligentia
ꝛ humilitate: ꝛ spūalitate: tunc poteris
recipere vitā cōtēplatiuā. alias nō nunq̄s ma
gnū periculū ē. Jtē quāto pl⁹ humiliat̄
homo in vita actiua: tanto efficitur pfe
ctior in vita ꝓtemplatiua. Jō dicit. Nō
prius qđ spūale. s. vita ꝓtēplatiua: sz qđ
animale. i. vita actiua. Notate hic vnā
pulchram hist̄iā ad ꝓpositū q̄ scribit̄
Gen. xxxix. de isto sctō pr̄iarcha Jacob
qui ꝑquirebat sibi vxōr: q̄ nondū erat
consuetudo seruare ꝛginitatez. Nā illa
beata vxor maria icepit ꝛc. querebat eī
de bona gnatione ꝛ venit ad domū L
bā consanguinei sui q̄ habebat duas fi-
lias maior vocabat̄ lya q̄ erat lippa oc
lis ꝛ turpis. minor vocabatur rachel
erat pulchrior. quā videns Jacob dix
O si possem habere istam in vxōr: q
cut erat pulchrior corpe sic ēt aia: q erat
multū deuota. Jacob in illa domo h
bitāte bñdictio dei fuit i domo illa. q
ꝑdiu aliqua bona pson in aliqua d
na domo morat̄ tandiu bñdictio dei e
ibi. Jdeo dixit Labā ad Jacob. Expe
mēto didici q̄ benedixit mihi deus ꝓp
te. Jdeo vis manere mecū. Rñdit Jacob
Placet mihi vt seruiā tibi p Rachel fi
lia tua minore: septem annis vt des mi
hi in vxōr. Rñdit Labā Melius est v
tibi eā dem ꝑviro alteri. Mane apō me
Seruiuit igit̄ Jacob pro rachel septē an
nis: ꝛ videbant ipsi pauci dies p amor
magnitudine. Nota de magnis nuptijs
factis ꝛ tota die nuptiar rachel erat v
nouā sponsa: sed in sero labā posuit ea
in lecto sine lumine ꝛ abscōdit rachel in
alia camera. Quo ꝓperto Jacob i mane
reputauit se valde deceptū nec̄ mirum
Qui dixit labā. Quid ē qđ facere volui
sti. None ꝑ rachel seruiui tibi quare ea
supposuisti mihi. Rñdit labā. Nō ē enī
in loco nr̄o ꝓsuetudinis: vt iuniores ad
tradam⁹ ad nuptias. iō ista est tua vxor
Sed si vis habere alijs septē annis dabo
tibi rachel. ꝛ placuit Jacob. Si dicat. et
quō potuit habere duas sorores in vxo-
res. Rñdeo q̄ nōdū erat data lex moysi
ꝓhibitiua illi⁹: q̄ i lege natur̄ solū filia
ꝓhibebat̄ pr̄i. ꝛ mr̄ filio. Gen. ij. Propt
hoc dimittet hō pr̄em ꝛ mr̄em ꝛ adhere
bit vxori sue ꝛc. mat. xix. No. quō Jacob
ꝓpletis alijs septē annis duxit rachel in
vxōr: ꝛ amorē sequēt̄s ꝑtulit ꝑor. Vi-
dens aūt dñs q̄ despiceret lyaz: aperuit
vuluam ei⁹ sorore sterili pmanēte. Dicat
hic Steg. ꝛ alij doctores q̄ iste due sorō-
res signāt istas duas vitas. Lya lippa
oculis signat vitam actiuā. in q̄ est mul-
ta lippitudo. s. displiciētia. tristitia impa
tientia tediū seruiendo infirmis. ꝛ sic de
alijs: nec pōt vite actiue intendēs orare
libere. Sz ista lippitudo leuiter mūdat
tergēdo oculos in cōfessione. Jdeo dici

ꝙ lippa erat lya. i. vita actiua. ħ̄ est fe cunda q̄ gñat multos filios sc̄z meritoꝝ rum ex opib⁹ vite actiue. Rachel decoꝛa signat vitā ꝓ̄platiuā pl̄chrā sine lipꝑ pitudine q̄ sine tedio ꝓ̄platiua ꝑsona ꝓ̄platur opa creationis dicēdo. O q̄le est posse dei quia magn̄ fabricādo doꝛmū vel archā indigent fundamētoꝝ maꝛterialib⁹. ꝛ sic de alijs: ꝛ de⁹ sine his edi ficauit domū huiꝰ mūdi ꝛ celos ꝛc. Jdeo Rachel interpretatur vidēs p̄incipium. f. opa creationis ꝓ̄plando. Jt̄ ꝓ̄templa tiua ꝑsona ꝓ̄platur opa gubernatioꝛ nis ꝛ prouisionis: qualiter deus pudet oibus creaturis ꝛc. Jt̄ ꝓ̄platur finem mundi diem iudicij. opera redēptionis paradisum. infernū purgatoriū. Jt̄ conꝛ templatur orando legendo. audiēdo sermones. missas. Ecce rachel. i. vita ꝓ̄templatiua. Jsta est melioꝛ. Nota ꝙ melioꝛ ritas meriti stat in maioꝛitate charitatis dei. Jō seraphi i q̄ interpretant incharitate ardentes sunt superiores in paradiso: sc̄z nō h̄nt ,ples. i. tot merita accidēta lia sicut h̄z vita actiua. Nō aūt vita ꝓ̄templatiua sit melioꝛ actiua ꝑ auctoꝛitate xp̄i. Maria magdalena elegit vitam cōꝓ̄platiuā ꝛ dñā martha vitā actiuā. Quare q̄n xp̄s veniebat ad domū suā lz esset nobil⁹ dña p̄cigebat ꝛ parauit ꝛc. Magdalena sedens ad pedes xp̄i ꝓ̄plando audiebat verba christi. Et martha dicit xp̄o. Dñe non est tibi cure ꝙ soꝛoꝛ mea reliquit me solaꝝ ministrare. dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdit illi ih̄s. Martha martha sollicita es ꝛ turbaris ergā plurima. Ecce lippitudinē. Maria optimā p̄tē elegit q̄ nō au. ab ea. Lu. r. Ecce finla xp̄iq̄ō vita ꝓ̄platiua est melioꝛ. Sz p̄mo opz facere matrimoniū cū lya. i. vita xp̄iana. Pꝛio exercitare se in opꝑ bus mie q̄ sunt septē significate ꝑ septez ānos fuit⁹ Jacob. Tertia vita ē ꝓ̄platiua. ꝛ ista est piculosa. Jsta est vita platoꝛuz. ꝛ ista est alijs p̄dictis melioꝛ. Nō q̄ includit vitā actiuam ꝛ ꝓ̄templatiuā Quid vult dicere vita p̄platiua: nisi ꝙ p̄latus sit ꝑfectus in vita actiua ꝛ ꝓ̄templatiua: alꝫ ñ esset bon⁹ p̄latus. Jō vita platiua est melioꝛ sicut bonū est corpus: melioꝛ alia. sed multo melius corp⁹ ꝛ alia simul ꝓ̄iuncta. Jō dicit scriptura. Formauit de⁹ hoīem de limo terre: ecce corpus bonū. Et inspirauit in facie ei⁹ spiraculum vite. Ecce alia melioꝛ. Et factus ē̄ homo in aiam viuēt̄. Ecce q̄unctio corporis ꝛ aie. Sen. ij. Sic vita p̄latiua cōprehendit vitā actiuā ꝛ cōtēplatiuā. Dicit Greg. in pastorali. Sit rector actiōe p̄cipuus pꝛe dictus ꝓ̄templatione suspensus interiorum cura exterioꝝ occupationes nō relinquens. Nota cū dicit. Sit rector actione p̄cipuus ꝛc. Nō opz ēpm dare cibū pauperi: sic ꝙ ipsemet ꝑparet seu ministret: lz p̄cipuum vite actiue est p̄dicare: q̄ p̄dicator ꝛplet oia opa mie inducēdo alios vt dēt panē esurienti: potū sitienti. ꝛ sic de alijs. Sicut de rege dicēte thesaurario ꝙ faciat elemosynā tali pauperi: vel tali vidue siue captiuo. Quis facit illā elemosynā nōne rex p̄incipaliter: immo sic p̄dicator p̄incipaliter ꝛplet opa mie vite actiue q̄n dicit ꝛ inducit gētes ad opa mie corpalia ꝛ spūalia. Q̄n predicat dat cibū alabus esurientibus: ꝛ q̄n p uocat ad ꝓ̄nitentiā dat potū. ꝛ vestit q̄n ex predicatione sua supbus deposita superbia induit veste humilitatis auaꝝ liberalitatis luxuriosus castitatis ꝛc. Recolligit pegrinos sicut ego vos: modo visitat infirmos. i. cētatos ꝛ visitat mortuos pctō vel mūdo. Ecce quare dicit. Sit rector actione precipuꝰ. Nō opz ꝙ ipemet sit coadnarius: lz ꝙ p̄dicet in signuz huiꝰ q̄n eps ꝓ̄secrat ponit liber euāgelioꝝ in dorso ei⁹: vn⁹ tenet librum cōtinue suꝝ eū dū ꝓ̄secrat: ꝛ dr sibi. Uade ꝛ p̄dica' q̄ ad hoc specialiter es electus ꝛ mō q̄s p latus p̄dicat ptz ꝙ valde pauci sūt. Jt̄. Sit rector pꝛe cunctis ꝓ̄templatiōe suspensus: ꝛ hoc in sacrificio misse. De quo dicit. s. Tho. ꝙ est precipua ꝓ̄platio. Jō epi debēt quotidie vel; saltē frequēter celebrare. Olis nāq; pontifex ab hoib⁹ assumpt⁹ p hoibus ꝓstituit in his q̄ sunt ad deum vt offerat dona. s. orationes: ꝛ sacrificia ꝑ pctis. ad Heb. v. De q̄b⁹ dō Et sacrificēt sacrificiū laudis. Ecce missa: ꝛ annūciēt opa ei⁹ in exultatione ps. cvj. Talis p̄latus pōt dicere. Uolūtarie sacrificabo tibi. Ecce missa: ꝛ confitebor noi tuo dñe. Ecce p̄dicatio. Jsta est vita p̄latiua. Sz dico ꝙ ē piculosa. Tria magna picula hz q̄ pōt intelligi ꝑ similitu-

dine amphore vitree existentis sup̄ colūnā in platea ꝫ quā oēs homines ꝓficerent lapides. Scōo q̄ oēs aues celi ꝫ eā pugnarent. Tertio q̄ maxima tēpestas super eā de celo descenderet. In q̄ periculo esset talis āphora. Dico q̄ non posset stare. Talis est vita p̄latoꝝ. Quilibz p̄latus est altus sup̄ colūnā dignitatis cōstitutus ꝫ q̄s proiciunt lapides maxime si sint boni q; alias nullus dicit sibi aliquidꝝ pauci. Sz si p̄latꝰ vult ire humiliter ꝛ simplr sine multis scutiferis statim oēs dicunt. O de isto hypocrita quō vadit ꝛc. Ita etiā fuit de illo ꝑmo p̄lato iesu xp̄o q̄ reprehendebat de discīplis et doctrina noua quā predicabat: vt ꝓz Jo. xvij. ideo pōt dicere p̄latus. Posuit me dñs sicut signū ad sagittam Thren. iij. Scōo oēs aues celi impugnātes volitāt cōtra p̄latuz. i. demones ad tētandū: q̄ ꝛ vos habetis vnū demonē ꝫ vos p̄latus hz mille ꝫ se: q; sicut in bello illi q̄ volūt hr̄e victoriā iuadūt maxime vexillū: quo ad terrā ꝓstrato: oēs sunt ꝓditi ꝛ fugiūt sic p̄lati portant vexillū. iō. ꝫ eos maxime demones instant ꝛc. Tertio q̄ maxia inquisitio ꝛ districtio iudicij venit sup̄ eos Cū prelatus mouetur statim venit ad iudicium super quē descendit tēpestas q̄siones q̄lis intrauit: quō vixit: q̄t ex eius negligentia sunt dānati: quare sustinebat pctā notoria: hz de se eēt sctūs: si tñ i suo officio fuit negligēs ex pctis aliorū dānabit q; nō adhibuit diligētiā i corrigēdo: nō dicit scriptura. Judiciū durissimū his q̄ p̄sunt fiet. Sap̄. vi. eccc quō vita p̄latiua est ꝑiculosa. Jō dicit Augu. Prepositus q̄to i loco supiori: tāto i periculo maiori versat. Bona est vita activa melior ꝓplatiua: hz optīa vita p̄latiua: q̄libz ē spūalis. Jdeo dicit thema Spū viuim⁹: vel in vita activa: vel etiaz contemplatiua vel etiam prelatiua ꝛc.

De eadē dñica. xv. post trini. Ser. v.

MInisterium tuuz ple. ij. ad Thi. iiij. Jstō ꝥbū dr̄ cuilibz xp̄iano. Ministeriū q̄ debem⁹ deo implere debemus si volumus hr̄e salariū paradisi. Et vt sim⁹ volūtarij sciēdū q̄ iter oia officia grad⁹ seu dignitates hui⁹mūdi maiꝰ ꝛ excellentius est fruitiū dei. Cū nec prelatio ecclesiastica nec dñium tpale sunt aliq̄ in cōparatiōe seruitij dei. Si dicaꝝ papa vel rex est seruitor dei. Rñdeo q̄ papa vel rex maiorē excellētiā seu dignitatē recipit: q; est seruitor dei quā q; est papa vel rex. Rō: nā q̄libet creatura ꝓportata inter maiorē vel superiorē ꝛ minorem vel inferiorē maiorē dignitatē seu excellentiā recipit ex subiectione superioris q̄ ex dñio q̄ hz respectu inferioris. Declaraꝝ ꝑmo in elemētis. Aq̄ cum est media inter aerē ꝛ terrā: a terra recipit imundiciā lutū ꝛc. ab aere cui subiicit recipit purificationē ꝛ claritatē: igit ꝛc. Scōo ꝓbatur in metallis. Argētū cum est medium inter aurū ꝛ plūbū: q; respectu auri hz subiectionē q; vz min⁹ respectu plūbi dignationē: q; vz pl⁹ maiorē excellētiā ꝛ valorem ex subiectione recipit ab auro: ideo dicitur deaurat q̄ ex dñio seu valorē respectu plūbi: igit. Jdē ꝓz in Job⁹: ꝑmo in p̄latis q̄ si hñt magīm bonū ꝛ spūalem ꝑfectū ꝛ virtuosū ꝛ vasallos virtuosos a magistro recipiūt bonas doctrinas: a vasallis aūt tristitias: displicētias appellationes ꝛ silia. No. q̄d est dicere esse papam solo. hr̄e curā oim gētiū in q̄b⁹ est multa sollicitudo ꝛc. Et q̄d est dicere eē sanz dei. hr̄e letitias: ꝓsolationes ꝛ ꝓtemplationes spūales. Jtē q̄d est dicere eē imperatorē. Soło. eē dñm bonoꝝ ꝛ malorum cum ꝑiculo: sz seruū dei eē est hr̄e letitias ꝛc. vt. ē. Jō dico q̄ maiꝰ offm̄ huius mundi est esse seruū dei vt ꝓz ex dicta rōne que dat sclam. Phs. Tūc vnū q̄q̄s scire arbitramur cū cās eiꝰ cognoscim⁹: ꝛ q̄m illius est cā. Primo poste. Autoritas. q̄ cōfirmat credētiā. j. ad Cor. iij. sic nos existimet hō vt ministros xp̄i ꝛ dispēsatores mysteriorū dei. Et nōne petr⁹ erat papa: oēs alij apostoli erāt; epi ꝛ legati xp̄i a latere: imo: ꝫre ꝑ nō dixit: sic nos existimet hō vt epos ꝛc. q; pl⁹ appciabat sedi fruitio xp̄i. Jtē alia; autoritas. ministri xp̄i sunt ꝛ ego. ij. ad Cor. xi. Jtem alia. ij. ad Cor. iij. Si ministratio dān atiōis in gīa est miltomagꝫ abūdāt misteriū iustitie. i. iuste fruiēdi deo. Ut possim⁹ acqrere salariū paradisi dicit thē. ꝓpositū. Misteriū tuū iple: diceret aliq̄s: fr̄ bñe eē magnū eē seruitorē dei: sz videam⁹ quō possem⁹

implere dei seruitiū. Ego amo eos q̄ sic
ut et inuenit, vñ fructus i q̄dā autoritate
b̄i petri dicit. Vos aūt curā oēs subiecte
rētes militate i fide ꝓa ꝫ virtute: in virtute
aūt scia in scia abstinētia: i abstinētia
patiētia patiētia pietatē: i pietate aūt
fraternitatis amorē: i amore āt vnitatē
charitatē: ꝛ subdit. Sic em abūdāter mi
nistrabit vobis introit⁹ i regnū dñi ꝛ sal
uatoris nr̄i iesu xp̄i. ij. pe. j. c. Si istas ꝫ
tutes habem⁹ i nr̄o fructuo abūdāter mi
nistrabit nobis introit⁹ ꝛc. ī dicit the.
Ministeriū tuū iple. Dico p̄mo q̄ in fruc
tu dei debem⁹ ministrare fidē: h̄ ponit fun
damētū: nā fides scā xp̄iana est funda
mētū totius boni. Jō q̄ vult edificare p̄mo
curat ponere bonū fūdamētū ꝫ edificiū
nō cremat: alīs destruit. Tuta fundamētum
xp̄iani firmū est fides. De isto fundamē
to dicit scriptura. Fundamētū aliud ne
mo pōt ponere p̄ter illō q̄ est positū q̄
est xp̄s iesus. Sto. i. fides iesu xp̄i. j. ad
Cor. iij. Jō auisetis vos sicut illi q̄ sunt
obscūri ab inimicis q̄ sepe visitāt funda
mēta ne fiāt cauatiōes i fūdamento: q̄
ibi ē periculū nā si diruat fenestra seu vna
turris nō est tā magnū periculū q̄ si fūda
mētū diruit q̄ totū edificium cadit. Ita
mō q̄n magis inimicat finis mūdi diabol⁹
fodit fūdamētū. i. fidē: dicēdo q̄ō tu po
tes credere h̄, vel hoc ꝛc. Ecce cū pala tē
tationis fodis fundamentū: nō do vobis
optimū ꝓsiliū ꝫ sepe visiteris istud fūda
mētū ad min⁹ bis in die de mane ꝛ sero
dicēdo. Credo in deū ꝛc. si teris genib⁹ cū
protestatiōe sicut miles faciēs homagiuz
regi dās sibi fidē. Si nescatis addiscatis
ꝛc. sic recognoscit fundamētum fidei an
diabol⁹ roderit cū pala tētatiōis: alīs si
oia bona fecerit nisi habeat fūdamē
tū fidei factū nihil valeret. ad heb. xj. Si
ne fide impossibile est placere deo ꝛc. ¶ mi
nisterū tuū iple. ſ. fidei. Dico scōo q̄ se
cūda ꝫ ministrāda dr̄ ꝫ cū dicit. Ministra
te in fide ꝫa ꝫtutē. i. opa ꝫtuosa: q̄ hic
ꝫ sumit p̄ q̄libet actu ꝫtuosa: ista sunt
ministrāda: q̄ si haberetis fidē verā nō
sufficeret ad salutationē: immo opz simꝫ
cū fide h̄re opa ꝫtuosa. Nō q̄ nulli⁹ rex
esset p̄ter de fide suoꝝ vasallorꝝ sine obe
dientia: nā si diceret regi: nos reputam⁹ ꝫ
credim⁹ vos ver⁹ regē cē: tñ nihil p̄cipia
tis nobis: q̄ nihil faceremꝰ esset hoc bo
nū. Ita de xp̄iano q̄ crederet xp̄m verū
regē ꝛ dñm i si nihil vult seruare de suis
p̄ceptis. Jtē p̄cepit humilitatē ꝛ nos su
mus superbi: ꝛ sic de alīs septē p̄ctis. Jō
si haberetis tātā fidē quātā habuit bea
tus petr⁹ vel paul⁹ nisi haberetis vitam
ꝫtuosā nō saluaret vos: nō dicit. Ministra
te in fide ꝫa ꝫtutē. i. bonā vitā et bona
opa: nō dicit scriptura. Quid ꝓderit fres
mei si fidē q̄s dicat se h̄re opa aūt nō ha
beat: nunq̄d fides poterit saluare eū. Si
aūt frater ꝛ soror nudi sint ꝛ indigeāt vi
ctu quotidiano: dicat aūt aliq̄s ex vob⁹
illis. Jte in pace: calefacimini et saturā
mini: non dederitis aūt eis q̄ necessaria
sunt corpori q̄d ꝓderit. Sic ꝛ fides si nō
habeat opa mortua est. Jaco. ij. Nā bo
na opa ꝫtutes debēt correspōdere cre
dulitati. Verbi grā. vos creditis q̄ tres
psone p̄ ꝛ filī⁹ ꝛ sp̄ūssctūs sint vnus de⁹
huic credulitati correspōdeāt q̄n alia cor
pus vīm ꝫta ista tria ꝓcordāt operan
do bona opa. Sic extēdit extra credulī
tas q̄ est intra. Jtē creditis q̄ xp̄s humi
liauit se tñ ad recipiēdū nr̄am h̄uanita
tē cū miserijs ꝛc. ¶ oñdatis opa ꝫtūcūq̄
sitis alti ꝛ elevati in dignitate ꝛ dñio: ot
ficio: scia ꝛc. h̄umilietis vos ꝛc. Jtē creditis
q̄ xp̄s elegit ꝫginē in mr̄e cū tñ de alia
potuisset nasci ꝛc. nec sciunt exprimētalr
q̄d esset illa carnalis delectatio oñdatis
ope: igit ꝫ vos ꝛ amore sui calte viuatis q̄
libet in suo statu ꝛc. Jtē creditis q̄ vixit
paup intīm q̄ō dr. Mar. xj. Circūspectis
oib⁹ ꝛc. Dicit glo. ꝛc. Si aliq̄s ipm inui
taret ap̄lū fricabāt spicas vel ibāt bethā
niā ꝛc. Idē de nocte ibat ad dormiēdū i
desertū si nō h̄ret aliū locū. Jsta creduli
tas oñdit ope nō h̄ndo auaritiā non fa
ciēdo vsuras: furta nec recipiēdo bona
aliena. Jtē creditis q̄ xp̄s fuit passus in
turias derisiones: ꝛ tandē mortē ꝛ noluit
recipe vindictā nec pmisit p̄ēm recipe:
itē credulitas ope oñdit ꝫture patiētie
remittēdo iniurias inimicis ꝛc. Jtē cre
ditis q̄ fuit mortu⁹ ꝛ tertia die resurrexit
Ita si est⁹ mortui petō mortaliter tertio die
ſ. p̄nitētiōis: p̄fessionis ꝛ satisfactiōis pote
stis suscitari. Jtē credit⁹ q̄ xp̄s i die ascē
siōis ascēdit in celū: hec credētia oñdit
ope q̄n nos i dñicis ꝛ festis ascēdim⁹ cō

templādo: orādo: audiēdo missam: ꝑplētā cū silētio: nō cogitādo nec loquēdo de aliq̄ re tpali: sz cogitādo vt habeat ꝙ ascēdere p bonā vitaz ꝛc. Itē creditis q̄ xp̄s est in hostia ꝓsecrata: hec credētia ostendit devote cōicādo i paschate iuxta p̄ceptū: ꝛ ira ꝙ annū sm bonū ꝓpositū. Ecce hre dicit. Ministrate in fide vra ✠tute ꝛc. Ecce q̄d dicit xp̄s. Quid vocatis me dñe, dñe ꝛ nō facitis q̄ dico. Lu. vj. q; nō ois q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnū celoz sz q̄ fa. vo. pa. mei q̄ in ce. est ip̄e intra. in reg. ce. Mat. vij. Ptz necessitas bonoz ope. Jō dicit hic. Ministerū tuuz ipleto. Tertio dicit ministrate i ✠tute vra scētia q̄ sumit hic pro discretiōe ꝛ nō prout scia est vna de septē liberalib⁹ artib⁹ sz pro discretiōe. s. q̄ opa ✠tutū fiāt discrete ꝛ cū debitis circūstātijs. puer. xx. Scia scētiaz prudētia: q; alis si aliq̄s indiscrete faciat bona opa. s. de gñe bonoz puniet ex eis. Quicūq̄ boni cū discretiōe fecerit virt⁹ est. Virtus em̄ indiscreta ꝓ vitio reputat. Dicat hic miraculū q̄s legit i vita dñi dñici p̄is nr̄i: cui ō nocte oīāti apparuit diabol⁹ tripudiās ꝛ cantās cora eo: dicēs magis ꝛ min⁹ ꝛ adiurat⁹ a btō dñico: sup hoc rndit: q̄ q̄cūq̄ ipsi fratres lucrant: faciēdo plus q̄s p̄t ꝛ destruēdo se: amittūt ꝛ dānāt: vel min⁹ faciēdo q̄ttenēt amittūt: sz dixit diabol⁹ q̄ satisfaciēdo destruit eos. Propter q̄ btūs dñicus admonuit fratres. De hoc ad Eph̄e. v. Nemo vnq̄s odio habuit carnē suā: sz nutrit ꝛ fouet eā sicut ꝛ xp̄s ecclesiā. Sed si ens miles diligit equū cū quo hz militare ꝛ victoriā obtinere. Ita nos cū corpe Jō ꝓseruandū est: sz nō debem⁹ dare sibi tm̄ de annona vt recalciret. Jō discrete est gubernandū: ista est scia. Quilibz scit su⁹ asin⁹ q̄ntū p̄t portare: ꝛ de naui q̄ntū portare p̄t ꝛc. ita de asino corpis seu naui. Et sicut marinarij in piculo ꝓiciunt onus ita oz facere ꝓsona discreta in infirmitatib⁹ deponēdo on⁹ pnie: q̄s post cō maleicētiā est reassumēdū. Sz multi nō faciūt. ꝓpter q̄s dicit scriptura. Propter ea duct⁹ est captiuus ppl̄s meus: q; non habuit sciam. Esa. v. Quarto dicit. Ministrate in scia abstinētiā. Persone que habēt magnā sciam acq̄sitā debēt abstinere a tribus. s. q̄ nō extollāt se nimis ꝛ q̄ nō decipiāt primū: et q̄ nō diminuant deū: q; vt dit apl̄s. j. ad Cor. vij. Scia inflat dicēdo oēs sunt deste nisi ego. Et isto petō ceciderūt ꝓplures de ordie cherubin q̄ interp̄tat plenitudo scie: et efficiūt diaboli. Qui de angelis fecit diabolos q̄d faciet ō hoib⁹ ꝓsumptuosis ꝛc. ✠l apl̄s. j. ad Cor. viij. Si q̄s se existimat aliq̄d scire nōdū cognouit quō oportet eū scire. Hoc sciebat Socrates ꝓba magnus magr̄ Platonis q̄ interrogat⁹ q̄d sciebat? Rndit: hoc tm̄ scio q̄ nescio. Ita tales scientes nō debēt decipe nec defraudare primū. Nolite inq̄t apl̄s fraudare inuicē. j. ad Cor. vij. Tertio caueāt tales ne obliuiscant deū: q; hodie sint religiosos sue inter clericos sue inter layeos: quāto maioē hñt sciam: tanto hñt peioē ꝓsciaz: cū tm̄ plus deberēt deū timere q; hñt maioē notitiā. Jō apl̄s, Charissimi obsecro vos tanq̄s aduenas ꝛ pegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desideriis: q̄ militāt aduersus aiam ꝓpriam. j. Pe. ij. Quinto ministrate in abstinentia ꝛ patiētia. Nō q; abstinētia ꝛ ieiunij ꝛ alia dāt colerā vel melēcoliā: sed cib⁹ ꝛ pot⁹ dāt letitiā. Multi sunt cū q̄b⁹ non pōt hō pacifice loq̄ qñ sunt ieiuni. Jō necessaria est patiētia ne meritū abstinentie pdat. Dicat ꝙ ipatiētes q̄b⁹ esset melius ne abstinerēt: q; vnica ipatientia p̄dunt totū thesaur⁹ meritoz. Sicut q̄ poneret ignē in camera vbi hret oia bona cōgregata: ita de igne ire seu impatiētia ꝛc. Jō apl̄s ad Heb. x. Patiētia vob⁹ necessaria est vt volūtatē dei faciētes reportetis pmissionē. Sexto ministrate in patientia pietatē. s. ad primū. Si habeas bona tpalia vel spūalia inuenatis indigētib⁹: si habetis panē detis esurēti; vinū stricti: vestes nudo: ꝛ nūq̄s deficiet vobis. Multi decipiūt dī. Si ego darē dem ficeret mihi ꝛc. Dico tibi q̄ nūq̄s ꝓsona misericors deficiet in bonis. Immo deꝰ multiplicabit triticū in horreo: farinā i sacco: panē i cophino: vinū i cellario: pecunias in bursa ꝛc. Itē de bonis spūalibus debens ꝓuidere aie de cibo spūali. Postq̄s laborastis sex dieb⁹ i dñica quiescatis audiēdo missā sm̄ōes ꝛc. sz hodie eccl̄ia nō est nisi foz. Cōtra hoc recipit

agna benedicta in introitu ecclie: ꝛ fit ſi gnū crucis in fronte: vt intellectus nō co gites niſi de deo ꝛ i ore: vt nō loquaꝛ niſi de deo ꝛ iuxta cor: vt non cogitet⁹ mala. De iſta pietate dicit apls. Exerce teipm ad pietatē. Nā corpalis exercitatio vt te iunta ꝛalia ad modicū vtilis eſt. pietas aūt ad oia vtilis eſt ꝓmiſſionē habēs vi te: q̄ nunc eſt ꝛ future. ſ. ad Tim. iiij. Se ptimo miniſtrare in pietate fraternitat⁹ amoꝛē: ne ſcz ſint iter vos odia rancoꝛes malitie ꝛc. Sz ſicut fratres eiuſdē patris ꝛ matris diligunt ſe: ita nos xp̄iani im mediate ſumus filij eiuſdē patris: ſcz xp̄i ꝛ matris. ſ. ecclie ſemine verbi dei in vite ro fontis baptiſmi geniti. Jō debemus nos diligere adinuicē ꝛ iniurias remitte re. Jō xp̄s. Oēs fratres eſtis. Et patrem nolite vocare vobis ſup terrā. Unus enī eſt pater veſter q̄ in celis eſt. Mat. xxiij. Octauo miniſtrate in fraternitatis amo re charitatē. Maioꝛ aūt houm eſt chari tas. ſ. ad Cor. xiij. Charitas ſumuꝫ h̄ ꝑ amore dei. ſ. vt quicq̄d facimus: faciam⁹ amore dei. Si diligimus parētes ꝛ ami cos: ſup oēs eū diligam⁹. Dicaꝫ hic mi raculū de illo heremita qui cupiebat ſci re fines hoim. ſ. quō aie ibāt in alio mū do. Et venit lupus ſibi quaſi innuēs vt eū ſeq̄reꝫ ꝛ ſecutus eſt lupū vſq̄ ad introi tū ciuitatis. Qui recedēte lupo intrauit ciuitatez ꝛ vidit gētes triſtes ꝑ quodā ſctō hoie vt dicebatur i extremis laboꝛātē. Qui iuit illuc: ꝛ i circuitu illi⁹ infirmi erāt multe ſctē pſone lugētes ꝛc. Et poſt pauca duct⁹ heremita vidit vnū magnū demonē cū magna multitudine demonū camerā ītrāt. Cui dicebant de mones. Recipe illā aiam: q̄ noſtra eſt. Rñdit. Nō audeo ad eā appropinquare q̄ ibi ſunt multe pſone in circuitu eius. Ad quez dixit de⁹. Diabole recipe aiam eius q̄ nunq̄ q̄euit in aia ſua. q̄ nihil fe cit amore mei. Sed ꝑ vana gl̄ia vt lau dareꝫ ꝛ honoꝛaretur ꝛ ſubito a diabolo fuit ſuffocat⁹ ꝛ multū plāctus ꝛc. Qō vi dens heremita dixit intra ſe. Wō cogno ſco finem hoim. Non eſt totū aurū q̄ lu cet ꝓpter hoc cuſtodiā me ꝛc. Et dū rece deret a dicta domo ꝛ trāſiret per plateā. Inuenit ibi vnū pauperē iacentē qui la boꝛabat in extremis. Qui deridebatur ꝛ iudicabaꝫ a trāſeuntib⁹. Unus dicebat ebrius eſt ꝛc. Heremita vidit celū apertū ſup morientē ꝛ michaelē cū multis deſcē dentē ad eū ꝛ inuitantē aiam: q̄ cū nol let ſtatim exire: de⁹ miſit dauid vt pulſa ret cytharā ꝛ pſalteriū: vt aia exiret. ꝛ fic factū eſt. Quo mortuo curatus noluit ei tradere eccliaſticam ſepulturā ꝛc. O di xit heremita. mō cognoſco fines hoim. Notate hic de illo q̄ ſctūs reputabaꝫ. ſed q̄ nō habebat charitatē. iō perīt. Deus ſoluit ei i hoc mūdo de honoꝛe ꝛ magna ſepultura ꝑ bonis factis de genere. pauꝑ autē ex pctis ꝑ purgatoꝛio habuit vt ſic deſpectiue moꝛeꝛet vt aia haberet gl̄iam Jō attēdatis ne i iopib⁹ bonis ſit ꝯmis vane gl̄ie. Propter hoc dicit apls. Sup oia charitatē habete: q̄ eſt vinculū pfec tiōis ad Col. iij. Ecce quare dicit mini ſterū tuū iple: q̄ abūdāter miniſtrabiꝫ vobis. introitus ineternū regnū ꝛc.

¶ Dñica. xvj. poſt trinitatē Sermo. ſ.

DEus viſitauit ple bem ſuā. habeꝫ ꝙbū iſtud ori ginaliter. Luc. vij. ꝛ officiatur in euangelio hodierno. Ser mo noſter erit de ſancto euāgelio quod continet vnū magnū miraculū q̄ xp̄s fe cit de ſuſcitatione illius iuuenis ꝛc. Et vt det de⁹ ꝙtatē ꝛ efficaciā ſuis ſctis ver bis ꝛ dicaꝫ ad dei laudē ꝛ honoꝛē ꝛ au diaꝫ. Saluteꝫ ꝙgo maria. In pñti ſer mone volo tenere modū turiſtarū q̄ ꝓmo ponunt caſum ꝛ poſt captando mouent queſtiōes. Ita faciā. Caſus legis xp̄i eſt miraculū ſancti euangelij hodierni. No ta hiſtoriā. Modo ſup iſto caſu legiſeuā gelice mouēde ſunt queſtiones ſpirituā les. Prima q̄ſtio. quare xp̄s voluit iſtum mortuuz ſuſcitare publice ꝛ notorie. Rō huius q̄ōnis eſt. q̄ legiꝫ Mat. ix. q̄ō q̄n xp̄s ſuſcitauit puellā filiā principis no luit q̄ aliq̄s eſſet pñs paucis exceptis. ſ. pr̄e. cū matre. Petro Jacobo ꝛ Joāne et ſecrete ipſam ſuſcitauit. quare ꝛc. Rō: q̄ puellā inuenit ſecrete mortuā in camera iō ſecrete ipſam ſuſcitauit. Sz iſtuz iuue nē iuenit publice ꝛ notorie mortuū. ideo publice ꝛ notorie ſuſcitauit eū: in quo in nuitur q̄ peccatoꝛi ſecreto qui hz filiā. i. aiam mortuā ſecrete in camera corporis

sufficit talis secreta pnia si vult a xpo suscitari a morte culpe ad vitā gre. Sz peccatori publico z notorio si vult a xpo suscitari notoria pnia est sibi necessaria et publica. Ybigra. de ḡlibz statu. Prio de religioso q̄ a pte extra videt bonū z deuotus z forte secrete est ꝓprietarius vel nihil seruat de regula talis hz filiā. i. aiaz mortuā secrete i camera corpis. tali sufficit vt secrete pteat z doleat de pctō et ꝓponat nō redire z vt ꝓficeat ꝛc. Idē de clerico. Itē sunt alij supbi int9 i corde. sz nihil ostēdūt extra. tales hñt filiaz mortuā in camera q̄b9 sufficit secreta pnia. Idem de alijs pctis. Ex ista rone xps suscitauit secrete puellā mortuā. ō hoc hiere. Treno. iij. sedebit solitari9 z tacebit. qz leuauit se sup se. No. sedebit. s. cessando a peccatis solitari9. i. secrete. qz leuauit se sup se. s. secrete peccādo z non super alios. ad extra publicādo. iō xps loquēs secretis pctōrib9 dicit. Attendite ne iustitiā vestrā. i. pniam faciatis coram hoibus vt videamini ab eis. Mat. vj. Sz istū iuuenē inuenit xps mortuū publice z notorie extra ciuitatem. Iō publice z notorie ipz suscitauit. In q̄ inuit9 q̄ pctōri publico z notorio nō sufficit secreta pnia sz publica est sibi necessaria z notoria vt edificet q̄s scandalizauit. Verbigra. de superbis q̄ nō solū secrete sz extra faciūt vanitatē in ornatu. tā hoies q̄s mulieres. Nō op9 est follo suspēdere cymbala collo. et oēs scādalizant de vanitate illoz. Talibus nō sufficit secrete cōteri z ꝓfiteri: sed opz extra humiliari: vt oēs q̄ fuerāt scandalizati edificent z laudent deū. Idē de notorio vsurario q̄ mutuat. x. p. xij. p mēse: vel emit ꝓ parata pecunia minoris. vt vēdit pluris ꝓpter dilationē solutiōis. Talib9 nō sufficit secrete ꝓfiteri. Idē de notorio raptore: vt latrone: vel dānificatore vt malo aduocato seu iudice ꝛc. idē de notorio ꝓcubinario ecclīastico vel laico: nō sufficit ꝓmittere ꝓfessou secrete q̄ non redibit ad pctm̄ sed opz reddere vt oēs sciāt pniam. Itez de notorio inuido: q̄ palā alū diffamauit. talē opz notorie renocare. etiā si sit verū q̄ dixit. sz erat secretū. Idē de notorio tracūdo. q̄ notorie alteri inimicat. hunc opz facere notorie pacē ꝛc. De hoc autoritas. Eccli. xx. Qui bonū est correpto manifestare pniam: ista enī effugies voluntariū pctm̄. Ergo xps. Sic luceat lux vra coram hoib9: vt vi. opera ꝛc. Matt. v. Scda quēstio. Quare xps tetigit loculū: z illi q̄ portabāt steterūt: q̄ sine hoc ipsum potuisset suscitare. Rñdeo quattuor portitores portāt peccatores in loculo corpis ad sepulchrum dānationis de quo xps. Lu. xvj. Mortu9 est diues et sepult9 est in inferno. Quos opz stare ad pctōr vult de morte culpe ad vitā gre suscitari. Duo portitores a parte ante sūt longa consuetudo: z mala societas. Secundo duo portitores a parte posteriori sunt falsa spes de lōga vita: vana confidentia de mia. Isti q̄ttuor infinitos mortuos. i. pctores portāt ad sepulchrū infernī. Prim9 portitor ē ꝓsuetudo. Ybigra. qñ ꝓfessor vel aliq̄s alū reprehendit aliq̄d: q: iurat: statiz rñdet q: ꝓsuetudo ē. Dicito quō leges hoim sine dīno abrogāt ꝑ ꝛuā ꝓsuetudinē sed nō lex dei dicētis. Nō assumes nomē dñi dei tui iuanū. Nec enī habebit insontē. i. impunitū eū q̄ assūpserit nomē dñi dei sui frustra. Ero. xx. Sz potestis per aduerbiū affirmare. Idē dicūt mercatores: barbitonsores: sutores ꝛc. q̄n i dieb9 dñicis z festis frāgūt festa: faciēdo ferias z forū ꝛc. ꝓsuetudinē. Hec ꝓsuetudo nō valet ꝯ legē dei dicētis. Memēto vt diem sabbati sctifices. Ero. xx. Itē q̄n reprehēdunt quare recurrunt ad diuinos dicūt. Est ꝓsuetudo. Est excusatio ꝯ legem dei dicentis. Non habebis deos alienos coram me. Ero. xx. Itez q̄n reprehendunt de vidicta quā nullus dz recipere. dicūt cōsuetudo est. Sed nō valet illa ꝓsuetudo ꝯ legē dei dicētis. Mihi vindictā z ego retribuā dicit dñs ad Ro. xij. et Deut. xxxij. Mea est vltio z ego retribuā. Itē. Nō occides. Ero. xx. Idez de diuitib9 q̄ mutuāt ad vsurā q̄ q̄n reprehendunt dicūt: ꝓsuetudo est: z eccla ꝓmittit. Nō est verum q̄ eccla approbet vel permittat vsurā. Nec valet consuetudo contra legē dei dicētis. Nō fenerabis fratri tuo ad vsuram vel fruges ꝛc. Deute. xxiij. Itē de furtis fructuū cōsuetudo nō valet ꝯ legē dei. Nō furaberis. Ero. xx. Scōs portitor ē mala societas. O quot dānantur q̄ īrēt ad paradisum nisi propter malā societatem impedirent: q̄t viri

sunt q̄ despect3 vxoriū3 societatatē cū ipo
nentes q̄rūt ps̄ons. Itē q̄t viri saluarent
q̄ dānant ex mala societate vxoris q̄ hz
malā linguā. Idē de mulieribꝫ: q̄ despe-
ctis viris peccāt cū3 alijs ꝛc. nō recede a
mala societate. Poe. Que nocitura te-
nes ꝙuis sint chara relinq̄. Tertiꝫ portī
tor est mala spes de longa vita: sz vbi est
charta. Ubi q̄ inuenis inducit ad pniaz
videt. Q̄n ero senex: tūc faciā pniam. Ec-
ce falsa spes ꝺ vita. Itē sanꝫ dicit. q̄n ero
infirmꝫ. Aliꝫ dicit cras. aliꝫ anno sequēti
aliꝫ in sequēti q̄dragesima: ꝛ interim ve
nit mors. Jō dicit scptura. Nō tardes cō
uerti ad dñm: ꝛ ne differas de die in diē.
Subito em̄ veniet ira illiꝰ ꝛ in tpe vindi-
cte dispdet te. Eccl. v. Quartꝫ portitor est
vana ꝓfidentia de mia dei dicendo. Par
cet mihi deꝰ: sicut pepcit latroni ꝛ marie
magō. Dic q̄ deꝰ est sūme misericors
penitētibꝫ: sz est summe rigorosus ipeni-
tātibꝫ. Penitētibꝫ deꝰ remouet illā sniaz.
Alia q̄ peccauerit: ipa mouet. Eze. xviij.
Si sistor3 mūdus ꝛ etiā ẏgo maria sup-
plicarent sibi ꝓ vno ipenitēti nō remitte
ret. nō dicit scptura. De ꝓpiciatu pctōrū
noli eē sine metu: neq; adūcias pctm̄ sup
pctm̄: ꝛ ne dicas. Miserato dñi magna ē
multitudis pctōꝝ meaꝝ miserebit. Mia
em̄ ꝛ ira ab illo cito ꝓmāt: an pctōres
respiat ira illius. Eccl. v. Ecce q̄re xps te
tigit ad innuēdū ꝙ q̄n vult suscitare pctō
rētangit ipm̄ ꝙ tribulationes: ꝛ tūc isti
q̄tuor portitores stāt ꝛ dimittunt eū. Jō
Job. xix. Miserimini mei: miserimini mei
saltē vos ami. me. q̄ ma. dñi te. me. Ter
tia q̄ sup hoc q̄ dōt xps. Adolescens ti-
bi dico. su. Querit cū quo xps tē loq̄bat
q̄ non videt ꝙ loqueret corpori mortuo
q̄ nullū sentimētū habebat: immo vide
retur stultitia loqui mortuo corpori. Rñ
deo ꝙ tūc xps loquebatur aie in inferno
existenti. Cogitate q̄ō ad xpi clamorez
anima exiuit subito de iferno: nec demo
nes ipsam potuerūt retinere: ex quo vo-
cabatur a deo ꝛ statim venit ad corpus.
Habemꝫ hic instructionē de generali re-
surrectiōe in die iudicij q̄ō ad clamorez
illiꝰ vocis. Surgite mortui venite ad iu-
dicium. oēs anime mortuoꝝ tā de infer-
no q̄z de purgatorio q̄z etiam de paradi-
so: quelibet redibit ad suū corpus a deo
preparatū: ꝛ quelibet cognoscet suū cor-
pus sicut mane quilibet cognoscit suam
vestem. De hoc xps. Nolite mirari hoc:
quia omnes qui in monumētis sunt au-
dient vocem filij dei: ꝛ qui audierint vi-
uent. Jo. v. Non mirabat Job qui dice-
bat. Scio ꝙ redemptor meus viuit: ꝛ in
nouissimo die de terra surrecturus sum:
ꝛ rursum circūdabor pelle mea et in car-
ne mea vide. deū. Job. xix. Quarta que-
stio super thema cum dicit. Deus visita
uit plebem suaz. Queritur que visitatio
est ista. Respondeo ꝙ in sacra scriptura
inueniunt̄ tres visitationes dei erga po-
pulum siue plebem suam.

Prima visitatio est de mia copiosa.

Scōa visitatio est de gratia abūdanti.

Tertia est de iustitia rigorosa.

Prima visitatio est de mia copiosa. Hec
fuit q̄n voluit incarnari ꝛ nasci: ꝛ ire per
mundū ꝓdicando. Hec visitatio fuit ad
instar boni medici: q̄ postq̄z studuit i stu
dio: venit practicare ꝛ infirmos visitare
ordinādo medicinas ꝙtutū ꝛ sacroꝝ cō-
tra infirmitates peccatoꝝ. Jō Aug. Ma
gnꝰ de celo ad nos venit medicꝰ: q̄ ma-
gnus ꝙ totū mundum iacebat egrotus.
De ista visitatiōe ꝓpheta Lu. j. Visita-
uit nos oriēs ex alto ꝛc. De ista dicit the
ma in ꝓpria forma. Deꝰ visitauit plebē
suā. Scōa visitatio est de gratia abundā
ti. Et hec est presens quotidie q̄n descen-
dit in hostiā ꝓsecratā: ꝛ tamen non rece-
dit de celo: sicut nec radius solis q̄ visi-
tat ꝛ intrat plura foramina seu plures fe
nestras ꝛ tñ nō recedit de celo: sic xps vt
amicꝰ noster visitat nos in hoc sacramē
to. De ista visitatione. Dauid. Memēto
mei dñe in bñplacito ꝓpli tui visita nos
in salutari tuo. i. sacramēto altaris q̄z
est nostra salus. Sicut ẏ xps venit de tā
longinq̄ ꝓ nobis ad ecclias: sic nos amo
re sui debemus venire ad missaz i die fe-
sto. iuxta illud Dō. Ppls eius ꝛ oues pa
scue eius intro. por. etꝰ i pfes. ꝛc. De ista
pōt dici. Deus visitauit plebē ꝛc. Tertia
visitatio erit in die iudicij per iustitiā ri
gorosam ad instar regis seu dñi rigoro-si
qui venit visitare suos vasallos bonos ꝛ
malos cū gladio in manu ad puniendū
malos qui faciūt ꝓtra suas leges: et ad
ꝓmiandū bonos. De ista visitatione ꝓ-

phetauit Esa. Ecce dñs egredietꝫ de loco suo vt visitet iniquitatē habitatoꝝ terre ꝛ eū: ꝛ reuelabit terra sanguinem suū ꝛ non operiet vltra interfectos suos. In die illa visitabit dñs i gladio suo duro ꝛ grāꝛ di ꝛ forti. Esa. xxvj. ꝛ. xxvij. Not. sex clausulas in dicta autoritate. Pria clausula tāgit cum dr. Egredietꝫ dñs de loco suo. s. de celo empyreo: i hoc q dr egredietꝫ dñs ondit suā ptātē ꝛ rigorē. In prio aduētu non venit vt dñs: sz vt kyrius ꝛ mīster. In scdo aduentu. s. in sacro altaris venit vt soci⁹. Sz in tertio. s. ad iudiciū veniet vt dñs rigorosus: intm q tot⁹ mūdus timebit tremēdo. Hic silitudinē d arbore plena auiculis cantantib⁹: que qñ videt falconem venientē: timent ꝛc. Jō eccleſia in pſona cuiuslibz xpiani oādo dicit. Libera me dñe de morte eterna ꝛc. De isto aduētu. Lu. xxj. Tūc videbūt filiū hoīs venientē i nubib⁹ celi cū ptāte magna. Scda clausula tangit cū dr. Ut visitet iniqtatē habitatoꝝ terre contra eū. Ecce ḡre veniet. Et nota q magn⁹ rex nō venit solus ad visitādū: ꝑmiandū ꝛ puniēdū: sic nec xps veniet solus imo veniet cū oib⁹ sanctis ꝛ angelis. Nā illa die nulla creatura rōnalis nec itellectualis remanebit i celo. Esa. xij. Stat ad iudicandū dñs: et stat ad iudicandos pp̄los. Dñs ad iudicium veniet cū seniorib⁹ ppli sui: ꝛ pncipib⁹ ei⁹. Seniores dñr scti ad denotandū meritū ꝛ sapientiā q̄b⁹ acq̄siuerūt paradisum qz in ātiq̄s est sapiētia. Et qz ipsi sciuerūt media habēdi paradisuz: iō dicunt senes. Pcipes dicunt angeli. Die practice quō veniet. Prio ꝑmittet angelos: ꝛ ipse cū matre veniet: ꝛ posti sequent scti. Tertia clausula tāgit cū dr. In die illa visitabit dñs i gladio suo. Gladi⁹ est xp̄i. De quo Jo. apo. s. De ore eius gladi⁹ acutus ex vtraq pte exibat. ꝛ ad Heb. iiij. Viu⁹ est em sermo dei et efficax ꝛ penetrabilior oi gladio ancipiti: ꝛ ptingens vsq ad diuisionē aie ꝛ spūs. Quarta clausula tāgit cū dr duro: q̄ntū ad malos: q̄b⁹ dicet. Discedite a me maledicti ꝛc. Mat. xxv. Quita clausula tāgit ibi. et grādi q̄ntū ad bonos q̄s faciet ascendere dr. Venite bñdicti ꝛc. Sexta tāgit ibi. et forti: ꝛ hoc q̄ntū ad durationē glie bonoꝝ ꝛ pene dānatoꝝ q eternaliter durabunt.

De ista possum⁹ dicere. De⁹ visitabit ꝛc.

¶ De eadem dñica. Sermo. ij.

Misericordia mot⁹ est sup eam. Lu. vij. Pro breui declaratiōe hui⁹ xbi ꝛ introductione materie ꝑdicande sciendum q inter oēs vtutes ꝛ opa meritoria est vna virtus singularis: p quā hō efficit silis deo: ꝛ ista vt⁹ est mia. Lz em ex q̄libz vtute hō efficiat deo silis: ꝑ ppriā virtutem mie. Rō: vna pſona dr silis alteri qn in facie assimilat illi: nō th dr silis illi si sz man⁹ et assimileť: vt sz pedes: sz in facie q̄ ēps altior ꝛ nobilior hoīs. Vō videam⁹ de operib⁹ dei erga nos. Qō est altius ꝛ nobilius? Dico q mia. Nullus opus dei in hoc mundo est nobis manifestius. Quāta fuit dī mia q dimisit palatiuz celi: ꝛ voluit in hūc mūdū venire? Quāta mia velle indui sacco hūanitat⁹ passibilis: corruptibilis ꝛ mortalis: totū venit ex mia erga nos voluit pati ne sibi credētes ꝛ obedientes patiāt i furca inferni. Itē quolibz die dat nobis suū corp⁹ in hostia consecrata ꝛ sanguiné ꝛc. Quāta est ei⁹ mia cū q̄libz die offendat a nobis ꝛ th sustinet nos sperās nostrā correctionem? Ecce facies de. s. eius mia: q alijs operib⁹ suis altius oñditur nobis. Miserationes em eius sup oia opa eius: ergo altior alijs operibus ei⁹: ꝛ ergo silitudo creature ad deum ꝑprie debet sumi ex mia: quasi em facit. Justitia dr dorsuz q in iudicio ostēdet. Jō xps dicit. Estote misericordes sicut p̄r vester misericors est. Lu. vj. Ubi ponit similitudo. Et ideo sicut thema ad litterā intelligit de xpo: de q qñ vidit illā viduā dr q mia mot⁹ est ꝛc. ita de hoie misericorde ad paupes: pōt dici: mia motus est ꝛc. Patet thema. De ista vtute mie volo mō ꝑdicare: ꝛ oñdaz in q̄ stat vt sim⁹ similes xpo. hic p gr̄az ꝛ in futuro per gloriam. Dicunt doctores theologi q mia corpalis ꝑsistit in septē operib⁹ ꝛ etiā mia spūalis in septē: et sic essent q̄tuordecim. Sed nūc volo cōprehendere in q̄tuor ne sim⁹ nimis ꝓlixus.

Primum dare libere.
Scōm mutuare pure.
Tertium restituere plene.
Quartum seruire prompte.

In his ẽtnor stat tota mia. Primũ op9 mie corpalis ⁊ spũalẽ dare libere. s. ō bonis tpalib9 seu spũalib9 q̃ de9 tibi ꝓmisit vt des libere idigẽti: qz iō tibi dedit deus vt des ⁊ cōices libe. Rō. Nā oēs creature hoc ondũt: qz q̃libz creatura dat libere: ⁊ cōicat q̃ de9 sibi dedit. Ptz primo i sole cui ꝓmisit de9 claritatẽ hmutẽ calefactiuã ⁊ fructificatiuã: oia ista libere cōicat: ꝓpter qō sibi de9 ꝓseruat ꝓdicta. Idẽ de luna ⁊ stellis. Nā de illa modica claritate quã hñt ẽt nobis ptẽ cōicãt. Idẽ ō elemẽto ignis q̃ fuit nobis ad calefaciendũ: illuminãdũ ⁊ coq̃ndũ. Itẽ idẽ de cãdela q̃ miltis dat lumẽ: ⁊ nō minuit. Itẽ idẽ ptz ō aere q̃ dat se nob vt respirem9: alis morerem9: eo q̃ tãt9 ẽ calor cordiz. Itẽ dat nob nubes pluuiã ⁊c. Itẽ dat nob aquã ad lauãdũ: aq̃ dat nob pisces. Itẽ terra plãtas fruct9 dat ⁊ herbas ꝛatalia. Ptz ḡ q̃ oēs creature dãt nob libere: qz de9 dedit eis. Mō audi auare si creature irrõnales sũt ita liberales. nõne tu q̃ habes intellectũ ⁊ rõnẽ ⁊ expectas retributionẽ ⁊ resurrectionez deberes libere dare. Vñ de his q̃ de9 tibi dedit si habes vicinum pauperẽ: viduã vl pupillũ: da eis libere ⁊ de9 ꝓseruabit tibi oia bona tua: ⁊ nũq̃z eris paup. Idẽ ō bonis spũalib9. Si habes magnã sciẽtiã: da doctrinã ignorãti Si habes aliquẽ i domo q̃ nesciat se signare: nec ꝑ nr̃ ⁊c. instrue eũ. Si habes magnã discretionẽ: ꝓsiliũ da illi q̃ nescit q̃d facit. Da correctionẽ deficiẽti in aliq̃ q̃z bono ⁊ dulci mõ ne indigneť. Itẽ da cõsolationẽ tristi ⁊ oronẽ mortuo: naz hoc magna mia est. Idẽ ō alis opib9 pnie ꝑ mortuis: ecce quid est dare libere. Auctoritas. Opz suscipere infirmos ac memi nisse9 dñi ihesu qm̃ ipse dixit. Beatius est magis dare q̃z accipere. Act. xx. Rō q̃ re beatius est dare q̃z accipere: qz accipere obligat hoiem: dare vero ponit hoiem ad retributionẽ sperãdã. Si deus vobis magna bona tpalia vl spũalia dat obligat vos: ⁊ de oibus tenemini sibi dare cõputũ. q̃o administratis. quare flere deberet hõ cui de9 dat magnã ꝓsperitatẽ. Sed dare ꝓportat retributionẽ: qz si das amore dei nõ solũ ille cui das: sed etiaz deus obligat tibi volũtarie ad retribuẽdum adeo ꝑfs. Unusquisq̃z put destinauit in corde suo nõ ex tristitia aut necessitate. Hilarem enim datorẽ diligit deus. Potẽs est aũt de9 oẽm gratiã abundare facere in vobis: vt in oibus semper oẽm sufficientiã hñtes abundetis in oẽ opus bonũ sicut scriptũ est. Dispsit dedit pauperib9 ⁊c. ij. ad Cor. ix. Ecce primũ opus mie: alis qñ hõ nõ vult dare libere: de9 affert quicq̃d hõ hz per ignẽ vel aquã: siue p iram dñi vel alio mõ. Itez ecclesiastici debent dare libere de gratis ecclesiasticis eis gratis collatis. si hñt magnã sciẽtiam vt ꝓdicẽt: aliter deus aufert ab eis scientiã intrim q̃ qñ hñt ꝓdicare indigent vno mẽse ad studendũ. iō dare debez libere: ⁊ non debetis ꝓdicare ꝑ pecuniã. nec vana gloria ⁊c. sz ꝑ honore dei ⁊ salutiõe alarũ. Idẽ de sacramentis ecclesiastica ꝓfessione. Dicať cõtra illos q̃ libẽter audiunt diuites: sed pauperib9 dicũt habeo facere aliud. Idẽ de alis sacramentis. Scõm opus mie est mutuare pure. Aliquoties hõ nõ vult dare sz mutuare quod etiã est opus mie: ⁊ aliquoties est maioris mia mutuare q̃z dare. Declareť. qz pl9 facit ille q̃ mutuat. x. florenos pauperi laboratori cũ quib9 faciet sua negotia vt viuat ipe ⁊ vxor ⁊ filij: q̃z ille q̃ sibi dat. xvij. denarios ⁊c. qz ille solũ dat ꝑ vna die vitã etiã miserabilem: ⁊ qui mutuat vt dictũ est. dat sibi vitã per annum Sz op9 vt mutuet ꝓmo pure. s. sine usura: ⁊ mutuãs nõ debet inuoluere vermẽ usure dicẽdo. Ego mutuabo. x. florenos sed qñ veniet notari9: dicetz q̃ mutuauit xij. ⁊ ita scribetur in instrõ. Istud non est mia: sed crudelitas. De isto mutuo auto. Jocũdus hõ qui miserẽť ⁊ cõmodat dispo. sumones suos in iudi. qz ineter. nõ cõ. ps. cxj. Nota disponit sermones suos in iudicio: in quo sibi dicẽť a xp̃o. Videamus q̃d fecisti ꝑ me. Ecce q̃d ego feci ꝑ te. O in q̃sto erit piculo q̃ nõ poterit ostẽdere aliq̃d op9. Sz ille q̃ mutuauit pauperib9 amore xp̃i: rñdebit. Ecce dñe: ego mutuaui ⁊c. ⁊ xp̃s est ꝓtentus. iō dicit in eternũ nõ commouebiť. Sed istud opus mie corrũpitur vertne usure mutuãdo. x. pro. xij. pro securitate accipiẽdo pignus scz campũ ⁊ fructus: vel bestias que seruiunt sibi. Hoc em̃ usura est. Itẽ emẽdo ꝓpter solutionis anticipationẽ minoris

vel pluris vēdēdo ppē solutiōis dilatiō nē: vsura est ꝛ dānatio. Si di. quis. Non ne de pecuniis aut bonis meis potero recipere lucꝝ aliqđ? Dicēdū q̄ nō: q̄ dñs pecunie nō vult. Nō estis vos dñs sed dispēsator. Jō cauēdus ne cōtra voluntatē dñi ministretis suas pecunias. Si dicatꝫ Nunqđ habebo aliquā cōmoditatē? ꝛc. Dico imo: q̄ centuplū accipietis in hoc mūdo: ꝛ vitā eternā possidebitis in alio Si amore dei mutuatis: ꝛ nunqđ eritis paupes. Dō. Junior fui etēm senui: ꝛ nō vidi iustū derelictū nec semen eius q̄rēs panē. Tota die miserē ꝛ commodat: ꝛ semen illi⁹ in bñdictiōe erit. Tertiū op⁹ est restituere plene. ſ. restituere illud qō retinetꝫ ꝛ timetis q̄ nō sit vērm. ꝛ iz sit op⁹ iustitie: tñ fundaē in mia. Primo si tenetis aliquid de mortuis: restituatis. Dicatur contra testamentarios seu heredes occupantes bona defunctoꝝ: illud qō habeē xiij. q. ij. Qui oblationes defunctoꝝ aut negāt eccleſijs aut difficulter reddūt tanq̄s egentiū necatores excōicent. Item. xij. q. ij. Qui abstulerit ē magna crudelitas ac si patrē videres in igne ꝛ posses eū iuuare ꝛ non iuuares. q̄sta crudelitas. Et maior est crudelitas erga alias in purgatorio existētes cum ille ignis sit maiorꝰ actiuitatꝫ: ꝛ ibi ꝓburunē alie p̄ris seu matris. ꝛ tu nō vis iuuare retinēdo bona. iō auisetis vos. Scō restituatis si debetis aliqđ eccl̄ie: vt si retinuistis decias seu p̄mitias seu alia bona eccl̄ie: restituatis. xvj. q. j. Decie ex debito reḡunt: ꝛ q̄ eas dare noluerit: res alīcas iuadūt iḡt aug. Tertio restituatꝫ si retinuistis salarium suoꝝ: ancillaꝝ: vel laboratiū in cāpis vineis: seu alijs locis vestris: alꝰ ira dei ē cōtinue sup̄ domū vestrā. ppē q̄ dicebat Thob. filio suo. Quicunqꝫ tibi aliquid opatus fuerit stati mercedē ei restitue: et merces mercēnarij tui apd̄ te oino nō remaneat. Thob. iij. ꝛ Leui. xix. Op⁹ mercēnarij tui nō maneat apd̄ te vsq̄ mane. Ecc̄l. xxxiij. Qui effundit sanguinē: et q̄ fraudem facit mercennario: fratres sunt Per oppositū si seruiuistꝫ alicui i domo cāpo seu vinea ꝛ fecistꝫ debitē dictā in solutiōe debetꝫ dicere. Nō ōbetꝫ mihi dare tñ q̄ dominꝰ. Jtē si recepistꝫ aliqđ mutuo restituatis: et si nō scit iustū ꝓfectū de illa obligatiōe vl creditor fuerit oblitus. Jtē si habetꝫ aliqđ de vsura vl̄ furto reddere debetꝫ. hec ōt scḗptura. Reddite oibus ōbita cui tributū tributū: cui vectigal vectigal cui timorē. ſ. p̄lato timorē. ſ. reuerētia lē: cauete a sniа excōicationis cui honorē vt filij parētib⁹ honorē q̄s ſ. offendistis: petatis veniā. Nemini q̄cq̄ debeatis nisi vt inuicē diligatis. ad Ro. xiij. No. nemini quicq̄ ꝛc. Pz hic stultitia eoꝝ q̄ in vita sua nolūt viuere sine debito. Sūt multi q̄ debent vel de vsuris vel alīs: ꝛ qñ a pfessore ōr q̄ satisfaciāt: dicūt Ego in testamēto meo oia ordinabo vultis cognoscere istā stultitiā. Fides xp̄iana habet clare: q̄ q̄ moriē i pcō mortali damnaē. qñ ḡ ōr. Ego dimittam in testamēto: ꝛ vos in vita vestra nō vultis satisfacere in toto seu pte voluntatē habetis non restituēdi: ḡ in pcō mortali decedetis igiē ad infernū ibitis. Si heres satisfacit liberat aiam suā de inferno sed non tuā: quare ḡ in vita tua non satisfacis? Greg. Ad magnā iustitiā dei oipotentis ptinet vt in alia vita nō careat supplicio q̄ i hac vita noluit carere pcō. scōa stultitia: q̄ credūt q̄ heredes post mortē eorū satisfaciant: tñ videm⁹ q̄ nihil fit. Jō bñdictus est ille q̄ in vita sua satisfacit: dicit filio. Non opz te aliqđ satisfacere. Ecce quare dicit. nemini ꝛc. Bñdictus ille q̄ pōt dicere. Parū habeo: sed totuz est meū ꝛc. Jtē nō solū furta sūt restituenda ꝛ reddēda: sed debitū etiā cordis ꝛ oris. Debitū cordis est diligere. Charissimi: si deꝰ dilexit nos: ꝛ nos debemus alterutrum diligere. ſ. Jo. iiij. Si istud debitum abstulisti alicui ex odio ꝛc. redde ei ꝛc. Debitū oris est salutare ꝛ loqui. Ad loquēdū requirit imaginatio ꝛ os formās verba: ꝛ requirit visus. ſ. illius cui hō loquitur: ꝛ auditꝰ. ergo requirit etiā vnio corporis ꝛ aie in vna essentia: q̄ locutio discrete nō pōt fieri nisi p̄ pſonā vnam. Hoc legit in hystoria beati petri ō illo symone mago q̄ dixit se holez suscitasse: q̄ mouit caput: ꝛ dixit btūs petrus. Si vere surrexit. loquat: alꝰ sciatis fantasma diabolicū esse ꝛ nō potuit loqui. Pz ō q̄ locutio discreta ē signū certū resurrectionis. Jō xp̄s voluit q̄ ille iuuenis loqueretur discrete in signū ꝛc. Qui erat mor-

ens ꝛc.Mō declarē moraliter.Inuenio q̄ i multis sit oppositū vt latiꝰ inuenies sermone sequēti.Itē q̄litercūq; aliq̄d ab stultis facto vel cōsensu opz reddere ꝛc. Idē de notarijs q̄ recipiunt testamēta. dicit infirmꝰ.Nolo dimittere tali ecclesie vel sic ꝛc.ꝛ nō curetis dicit notariꝰ q̄ clericis animis habēt.Opz illud dānū satisfacere si vultz saluari.alꝫ ꝛc.Idē de falsis instrumētis.idē de illis q̄ falsē testificantur ꝛ alij pdūt:opz restituere renocando. Idē si q̄ vxm male loq̄ abstulistis famā ꝛc.opz restituere renocādo:etiā si sit vez ꝛ secretū.Istud nō solum est iustitia:sed mia.Epiloga:q̄ mortui habebūt suū et ecclia.ꝛ sic de alijs.Mat.xviij.Redde q̄ debes.Quarto seruire prompte est opus mie.Sani pñt seruire infirmis ꝛ iuuare in necessitabꝰ.exēplo xp̄i q̄ voluit humiliari ad seruiendū nobis:nō dicit.Filius hois nō venit ministrari.i,vt sibi seruiat sz ministrare.Mat.xx.Quale seruitiū fecit nocte passiōis:q̄ lauit pedes apl̄oꝝ.Itē in vita seruiendum ꝟginī matri et ioseph.Ita debemꝰ nos facere ad inuicez ex charitate.Vos i libertatē vocati estis fratres tm̄ ne libertatē in occasionē detz carnis:sz p charitatē spūs seruite inuicē. ad Gal.v.Multis scire q̄ meritū ē.dicat hic miraculum q̄ legitur in vita scti iacobi.de socijs pegrinis q̄tibꝰ ad.s.Jacobū.ꝛ nolētibꝰ remanere cū socio. ifirmo: tādē remāsit.vnꝰ.Et socio mortuo in die scti Jacobi dū alter vellet ire ad sctm̄ iacobū appuit sibi miles ꝛc.ꝛ duxit eū ad sctm̄ iacobū di.q̄ diceret socijs q̄ nullaz indulgētiā fuerāt lucrati:sz q̄ totā indulgētiā ipse q̄ seruiuit socio lucratꝰ fuerat Ex isto miraculo ptz q̄tuz placet deo seruire ifirmis q̄ dulciter fit seruitiū.Ergo nos in libertate ꝛc.Deo gratias.

¶De eadem dñica.xvj. Sermo. tertius notabilis multum.

QUi erat mortuus cepit loqui.Uerbuz istud habetur tertialiter.Lu.vij.Resciatiue autem ꝛc.vt deus det ꝟtutē ꝛ efficaciā suis ꝟbis q̄ nūc volo de notōi vestre p̄dicare.saluteꝫ ꝟgo maria Istud ꝟbū loq̄tur de hoie q̄daz mortuo q̄ xp̄s resuscitauit de quo dicit hic.Qui erat mortuus ꝛc.Pro intellectu litterali huiꝰ ꝟbi añq̄ veniā ad intellectū moralē sciendū q̄ signū certum resurrectionis alicuiꝰ mortui ē loq̄ discrete.q̄ nec spūs maligꝰ ingressꝰ in corpe mortui posset discrete loq̄.Jō signū certū ꝛ euidens q̄ aliq̄s resuscitatꝰ est:est q̄ loq̄tur discrete q̄ nō pōt fieri nisi alia sit rōnalis ꝛ sit copt vnita.Rō:q̄ tot req̄runt̄ ad loquendū discrete req̄runtur em̄.xij.s.ser mēbra corpalia:ꝛ ser potētie aie.Mēbra corpalia q̄ req̄runt̄ sunt illa de q̄bꝰ dicit logicꝰ.Instrumēta q̄bꝰ vox format̄ sunt ista labia:dētes:lingua palatuz:guttur ꝛ pulmo.Ser potētie aie sunt:intellectꝰ q̄ ordinat ꝟba:volūtas q̄ mouet mēbra ad loquēdū vt dñs mouet suos ad opan pū.Memoria cōcurrēs ꝛ memorās de q̄ bus ē loq̄ndū.Imaginatio formās ꝟba ꝛ req̄rit̄ visus.s.illiꝰ cui hō loq̄tur ꝛ auditꝰ q̄ req̄rit̄ etiā vnio corpis ꝛ aie in vna eēntia:q̄ locutio discreta nō pōt fieri nisi p pſonā vnā.Hoc legit̄ in hystoria.b.petri de illo symone mago q̄ dixit se hoiez suscitasse:q̄ mouit caput.Et dixit btūs petrus.Si vere surrexit loquat̄:alꝫ sciatis fantasma dyabolicum esse ꝛ non potuit loq̄.Patz ergo q̄ locutio discreta est signū certe resurrectionis.Jdeo xp̄s voluit q̄ ille inuenis loqueret discrete in signuz ꝛc.Qui erat mortuus ꝛc. Mō declarādo moraliter inuenio q̄ persona dicit mortua ex pctō mortali.Dicit mortale: q̄ occidit aiaz.Pctm̄ em̄ cū cōsummatū fuerit gnat mortē.Jacob.j.Et signum certū resurrectiōis in quo de se vel de alio poterit cognoscere si de morte resurrexit q̄s ad vitā gratie est locutio discreta:ꝛc quirūtur quattuor locutiones.scz.

Loqui sibūpsi dolorose.
Loqui sacerdoti verecunde.
Loqui proximo veraciter.
Loqui deo reuerenter.

Ista quattuor plamēta sunt necessaria ꝛ pōt hō de tali dicere.Qui erat mor.ꝛc. ¶Dico p̄mo ꝛc.s.p ptritionē:q̄ cōtritionē ē nisi q̄dā locutio reph̄ēsiua sibūpsius de his q̄ male fecit hō di.O miser quid feci ꝟbigra.Si aliqua pſona fuit multum vana ꝛ pomposa ꝛc.q̄n̄ deus p contritionē tāgit colloquitur intra se di.O miser q̄d feciſti:q̄d tibi pfuit tanta va-

uitas totū trāsiuit. z ego suz penis iferni obligat⁹. O miser q̄d erit de me. Jdez de auaro q̄ obliuiscāt thesauros padisi propter istis corruptibilib⁹ ꝛc. Jdē de luxurioso q̄ vicit vt porc⁹ i luto luxurie. q̄ dicit. O miser: z vbi sūt ille delectatiões q̄ mihi tāti pstāt. Ptz ergo q̄ vera cōtritio ē parlamētū aie reꝑhēdētis se amare. Jō cognoscere pōt q̄libet vīm si habetis cōtritionē vel nō. De isto plamento ille sctūs hō iob. x. Tedet aiam meā vite mee. s. in pctis. Remediū ergo subdit. dimittā aduersuz me eloquiū meū: z quō loquar in amaritudine aie mee. Et loqtur Job i pſona cōterētis. Multis ergo itelligere clari⁹ dicā pabola de quodā mercatore pdiuite vnicū filiū habente: cui filio dare volebat vxorē z non inueniebat. Qz iz esset diues nihil sciebat facere i oib⁹ erat inexpert⁹. Qz pater tm̄ diligebat eum q̄ noluit vt iret vt alij mercatores vltra mare ꝛc. Propter quod pater misit filiū ad quādā feminā cū magna quātitate. monete: vt emeret bona z fieret fama q̄ sciret aliq̄d facere. Dicatur quō emit lapides vitreos p lapidib⁹ pciosis q̄s emit p. xxx. mulib⁹ florenis z nō valebāt. xxx. denarios. Jdē de scutellis emit de auricalco credēs q̄ essent de auro: z oculos cācroz credēs q̄ essēt ple: et reputauit se btm̄ credēs multū lucrari. Qui dū rediret de via obuiauit cuidā amico suo q̄ i terrogat⁹ vñ veniret dixit q̄ de tali femina de qua emerat pciosa iocalia z ostendit illa amico. Qui statim cognoscens illa dixit sibi. Jsta nihi valēt. O vos estis pdit⁹ z confusus: semp erit fama q̄ estis bestia ꝛc. Tūc ille cognoscens deceptionē z suā indiscretionē cepit flere amarissime quasi desperādo: sed ille amic⁹ ꝑsolabat eū dicendo. Nō curetis qz pater vr̄ est diues ꝛc. z sub ista spe ille cōsolabat. Ecce hic oñditur ꝓprie q̄d est contritio. Jste stultus mercator est hō vel mulier q̄ qñ facit pctm̄ credit se inuenisse margaritas z aurū ꝛc. z nō est nisi lutū. Auar⁹ credit se inuenisse aurū: z totū est lutū vanitas ꝛc. Luxuriosus qñ vidit mulieres albas vel formosas credit se inuenisse margaritas: z non sunt nisi sterquilinū. Sz qñ amic⁹, s. āgel⁹ bonus vt ꝑdicator dat vob; intelligere q̄d emithis. s. lutū et fimū ꝛc. tunc mercator. s. spūs redit ad se z inueniens se deceptū incipit flere dicēs. O mihi q̄d emisti? z desparet nisi q; pr̄. s. ōdes est diues: z sub ista spe trāsit. Diues ē in oēs q̄ inuocāt illū. ad Rom̄. x. Judas habuit displicētiā. sed nō spauit in diuitijs pr̄is. Ptz ergo quō cōtritio ē increpatio suiꝑsi⁹ Jō dō. Filij hoim vsq̄quo graui corde: vt q̄d diligitis vanitatē z q̄ritis mendacium. ps. iiij. Nota filios hoim vocat nos q; nos mortal⁹ loquēdo sum⁹ bestie z filij hoim z non hoies: q; hō est aial rōnale. Hoies z ratione vtētes fuerūt aliq̄ pīes qui i baptismo nos genuerūt: q; an cp̄s fecissent aliq̄d q̄rebant a rōne anexat bonū z nō ꝺ deum: sz nos ꝓdolor vt bestie. Sm sensualitatē z desideriū gubernamus frequēter nos. Jō dixit filij hoim q̄ si bestie sz eūtes ꝛc. q; si hō bestialis hz opportunitatē faciēdi pctm̄. s. vidictam iuxtiā vel aliud nō respicit si ē hz deū vel ꝺ: nō: Salomō. Dixi in corde meo de filijs hoim vt ꝓbaret eos de⁹ z oñderet similes eē bestijs. Eccl. iij. Et declarat dō tres bestialitates dī. Usq̄q̄ graui corde Ecce auaricia: q; diuitie nō sunt lapides pciosi sz lapides aiam onerātes z faciūt descēdere eā ad iferni. Mortu⁹ est diues z sepult⁹ est in iferno. Scōa tangit ibi. vt q̄d diligitis vanitatē. s. ornamētis: z queritis mēdaciū. s. in luxuria q̄ vnū oñdit extra. s. delectationē: z aliō tenet intus: sz corruptionē z fetorē. Est enim q̄si pulchrum monumētū extra pictū z itra plenū imūdicia z fetore ꝛc. Jta pulcher hō vel pulchra mulier sunt vt monumētum: q; intra nihil est nisi corruptio: tripa de porco ꝛc. Ecce ꝓmū plamētū. Jō q̄libet visitet sua pctā malā vitā tps pditus z repiat hēdat se amare: z de eo dicat. Qui erat mortu⁹ ꝛc. Scōm est loq̄ ꝑbytero vel sacerdoti verecūde. Ecce hic confessio q̄ est necessaria post ꝛtritionē. Nō. q; qñ aliq̄ pſona hz aliquā plagā mortalem i suo corpe nō sufficit illa respicere z videre sz oñdere eā medico. Jdē in ꝛtritione respiciūt z vident plage pctōr: sed nō sufficit sz opz oñdere medico. s. confessori dicēs. Pr̄ gētes putāt me sanū ꝛc. Sed pr̄. Ecce plagas meas. Ego suz van⁹ auarus ꝛc. Jō xp̄e. Lu. xvij. dixit decem viris leprosis. Jte oñdite vos sacerdotib⁹. Nō pos-

ramus ꝙ ꝓfidere duabus cōnibus ꝗs vos cōtēr facitis. O dñe mi ꝗre dicat ꝙ ḡo ꝓfiteat̄ sacerdotib⁹. Nūq̄d vz tm̄ ꝓfite ri vni proxo viro vel mlieri devote. Ma rime. q: Jac. v. ōt. Cōfitemini alterutrū pcā vr̄a: z orate ꝙ invicem vt saluemini In ista autoritate fūdāt suū argumētū. Quare ḡ nos tm̄ restringitis vos solum vultis scire pcā nr̄a. Rñdeo ꝙ duplex ē ꝓfessio. Prima ꝓpter impetrationē; ō̄onis Scōa ꝓpter impetrationē absolutionis Prima ꝓfessio pōt̄ fieri cuilibz ꝓsone z de: noto ḡoi vel etiaz mulieri pōt ḡō dicere sua pcā: ego sum van⁹ vel avar⁹. Jō ro go vos oretis ꝙ me vt deus det mihi hu militatē vel liberalitatē seu ¡calsitatem ꝛc. Jsta ꝓfessionē facit sacerdos laicis z nō vz dicere absolvatis me: sz oretis pro me. nec vz petere pniam pro pcis ꝛc. Et de ista loquit̄ vtūs iacobus cū ōt. Cōfite mini ꝛc. Pz q: sequit̄ z orate ꝙ invicē vt saluemini. ibidē ꝛc. Scōa ꝓfessio ē sacra mental' in ꝙ datur absoluto z remissio pcōr. Jsta nō pōt fieri nisi sacerdotib⁹. Rō: ecce rex tenet vnū gubernatorē sed ē malus ḡō ribald⁹ z sceleratissimus ꝛc. Et vos ꝓmissistis furtū vel homicidiuz z timetis aduētū regis. Ad quē recurrit; ad petendū remissionē de crimine vr̄o ad aliquē sctm̄ ḡoiez; vel ad gubernatorē? Sanct⁹ sctūs, ḡō pōt vob̄ remittere pcā: q: nō hz ptātem regis. O diceretis vos. Gubernator ē malus ḡō quātūcunq; sit malus ptātē hz regiā remittēdi ꝛc. Jta ꝓfessores seu clerici gubernatores sūt re ges xp̄i: z xp̄s dedit eis ptātē absolvēdi z nō alijs. Quor; remiseritis pcā remit tunt eis. Jo. xx. Hoc solum fuit dictū cle ricis. Si ḡ vult; remissionē pcōr; opz ire ad clericos: si ōnez vultis potestis ire ad alios. Et si rex vellet dicere. Quare iuist⁹ ad gubernatorē: nunq̄d ip̄m ma lū ḡoiem esse scauist⁹ ꝛc. Rñdeo dñe tō q: vos eū sustinetis. Jdē de clericis. Et q̄n ata, aliqui⁹ bñ confessi vēit ad tudiciū co ram xp̄o z demon accusat z req̄rit vt dā netur: q: fecit hoc pctm̄ ꝛc. z hoc: z xp̄us hz sciat tm̄ interrogat iustum z impium. Quid dicis aia ad hoc: dñe verū est q: illa feci: nec possuz negare: sz dñe habui remissionē a vr̄o gubernatore seu locum tenente: z ostēdit chartāq̄az portat in fronte: q: hz in ꝓfessiōe nō delet̄ character indelebilis dat̄ tn̄ q̄dā ornat⁹. Scōa q̄ dicūt aliq̄ maxime valdēses absolvere z remittere pcā est solvere ligatū: q: quot pcā hz hō tot cathenis ligat̄ ata. Si ḡ sacerdos sit ligatus pctis forte pl⁹ ꝙ ille q̄ ꝓfitet: quo poterit ligatus solvere li gatum. Jste rōnes sunt hereticor; ad de cipi ēdū simplices. Rñdeo ꝙ verū est q̄ absolutio est solvere a pctis: iō solis sa cerdotibus dicit xp̄s: q̄cūq; solveritis su per terrā erunt soluta z in celis ꝛc. Mat. xviij. Et si sacerdos esset ligatus in pte p quā hz solvere. s. in lingua ꝙ esset mu tus cōcedo vobis ꝙ nō posset aliū solve re: q: nō posset ꝓferre formā absolutiōis sed adhuc si man⁹ z pedes z totū cor⁹ ligatū sit pctis: si pōt ꝓferre ꝑba absolu tionis solut: q: illa solutio nō fit ꝑ vtute sacerdotis: sed ꝑ vtute xp̄i cuius est instr;. Et hr̄ clare ex ista autoritate q̄n xp̄s di xit decē leprosis. Jte oñdite vos sacerdo tibus. Jsti sacerdotes erāt ribaldi: sym oniaci: invidi ꝛc. ꝙ quos xp̄us p̄dicabat. Potuissent dicere leprosi. Dñe q̄re mitt; nos ad malos ḡoies z peccatores: qua re nō mittis ad mr̄em; tuam vel ad ioā nē baptistā: z ad ap̄los. Solutio: q: non erāt sacerdotes. Jn hoc xp̄s oñdit ꝙ so lū sacerdotib⁹ est fiēda ꝓfessio sacr̄alis: tn̄ q̄libet x̄ptū pōt dz eligere bonū ꝓfesso rē sciētē discernere inter lepriā z nō lepriā: z q̄ sciat solvere z ligare. de pe. di. j. Qui penitet z di. vj. c. j. si q̄s. De isto plamen to dicit scriptura. Job. vij. Quapropt. s. amore absolutiōis hñde z ego nō pcam ou meo. Loquar. s. ore in tribulatione spūs mei ꝓfabulabor: cū amaritudie aie mee. Et hoc dr̄ ad dr̄iam veteris testamē ti in quo nō ꝓfitebāt pcā ore. Si dicat illud xp̄s erat bonū. Solutio ꝙ nō oīq; q: nūq; habuerūt remissionē pcōr; vt intrarēt paradisum: ideo dicit. Loquar s. dicēdo ore pcā mortalia specialr̄ ve nialia in gñe. Jn tribulatione spūs mei z hoc x̄ptū ad ꝓpositū nō redeūdi ad pec cata de quo dz interrogare ꝓfessor: et est maxima tribulatio habendi tale ꝓpo situm: cum ois hō sit inclinatus ad oppo situm. Confabulabor. s. de pnia cū ꝓfes sore q̄n dicat ꝓfessor. Ego video ꝙ es; ta tus vanus z sup̄b⁹: nō humiliabitis vos

in oſone. Idē in alijs. Auiſet ſe cōfessor ne det pniam vltra volūtatē pcoris. Nō qz ei dimitteret pniam ꝓfessor culpā incurreret. Laboratorib⁹ deꝰ tenuit de q̄ nō poterūt ſe excuſare. ſ. vt audiāt miſſā ſunt tenuī in diebus festis. Cōtra inuidiā deꝰ medicina oādi ꝑ illa ꝑſona ꝛc. Ecce q̄re dicit. Cofabulabor cū amaritudine aie mee: qz pnia amaritudo eſt ſenſualitatis. Tertiū plamētū eſt loq̄ primo ꝛacter. Nō addiſcamus quo eſt ſumme cauēdū ab oi mēdacio ſi attēdit⁹ ad ea q̄ dicā. Cuilibet mēbro corpis deꝰ dedit ſuū officiū: oculis officiū vidēdi: auribus audiēdi ꝛc. Sicut rex dat officia diuerſa diuerſis in regno ſuo. Ita deꝰ dedit mēbris diuerſa officia. Nō ſi officiū oculi impediret ꝑ albuginē eēt magn⁹ defectus oculi q̄ ꝑderet ſuū officiū. Idē de aurib⁹ ꝛc. Nō officiū oris eſt ſignificare cordis intētionē. Phs. j. periarm̄. Voces ſunt note. i. ſigna eaꝝ q̄ ſunt i aia paſſiones. Qñ ḡ hō mentit: mēturi eñ eſt vnum dicere in ore ꝛ aliud hre in corde ligua pdit ſuū officiū. ſ. ſignificādi ea que ſūt in corde: nō ſicut nullus vellet hre maculā in oculo: ita nec dz vellemendaciū in ore. Ptz ḡ q̄ hō dz loq̄ veraciter. Zz non oē verū nec ſecreta cordis ſunt dicēda: qz eſſet ſtultitia, non tñ debemus dicere mēdacium ꝑ quacunq̄ cā contra illos qui dicunt bonum eſſe mēdaciū qō nulli nocet. Ideo Prouer. viij. Veritatē meditabitur guttur meū: ꝛ labia mea deteſtabunt impij. Guttur eñ ſigt cogitatus cordis. Et labia deteſtabunt impij. Hoc tangit mercatores: q̄ aliquoties emēdo ꝛ vendendo dicūt multa mendacia: etiā cūiuramentis in fraudē ꝓximi: hoc etiā tangit tractatores matrimonioꝝ: qui ēt dicūt multa mēdacia qñ hō interrogat: q̄d eſt de tali puella ꝛc. dicunt q̄ ſcit oia ꝛ aliqñ nihil ſcit facere: erit vna magna cōfuſio ꝛc. ꝛ nō hñt cōſciam mentiri. Itē tractatores pacis dicunt multa mendacia qō ꝑ nulla cā eſt dicēdū. Dicat miraculū qō legitur Exo. j. quo pharaō cōcepit deſtruere pplm iudeoꝝ: ꝛ precepit obſtetricibus ꝛc. Cūq̄ reprehenderent a rege timentes reſponderunt. Non ſunt hebree ſicut egyptie mulieres: ipſe enim obſtetricādi hñt ſciam ꝛ añq̄ veniamus ad eas pariunt ꝛ dixerunt mendacium ꝛ ſic euaſit ppls iſrl. Bene ergo fecit deobſtetricibus. ꝛ qz timuerunt deū edifcauit illis domos. Dicit hic Greg. danda eis multa vt remunerarent: qz ex mēdacio ꝑdiderūt regnū celoꝝ. Jō ꝑ toto mūdo nō eſt dicēdū mēdaciū. nō aplꝰ. Deponentes oē mēdacium loq̄mini veritatem vnuſquiſq̄ cū ꝓximo ſuo qm̄ ſumus inuicē mēbra. ad Ephe. iiij. Quartū parlamentū ex quo homo fuit locutus ſibi ꝓ dolore ſe cum confeſſore verecunde: cū ꝓximo ꝛacter ſeq̄tur q̄ dz loq̄ cū deo reuerenter ꝛ hoc fit in oſone. Nō qz oſo eſt vt canale ꝑ qō aque gratiaꝝ veniunt de fonte celi. Dicatur qūo de alto fonte: fluvius habere vel recipere aquā ad ortū veſtrum opz ponere canale. Idem fons totius boni corporalis ꝛ ſpūalis temporalis ꝛ eternalis eſt alte collocatus. ſ. in celo. Fons ſapiētie verbū dei in excelſis Eccli. j. Ortus noſter in quo venimus eſt iſte mūdus. Si ergo volumus q̄ aq̄ gratiaꝝ. ſ. paꝝ ꝛ ſanitatis diuitiaꝝ ꝛ proſperitatis ꝛ benedictionis veniat ad nos de illo fonte opz q̄ ponam⁹ canale oōnie cuius pes eſt in ore ꝛ ſummitas celo: cogitando cui hō loquitur: ꝛ ſic canale eſt rectum: ideo xp̄s. Opz ſemp orare ꝛ non deficere. Luc. xviij. Nota ſemp. ſ. omni hora ordinata. Clerici in ſeptē horis canonicis. Laici in mane ꝛ ſero: ſic venit aqua gratiaꝝ. De hoc figura. Num. xx. quando filij iſrael fuerunt in deſerto moriebant ſiti ꝛ moyſes ꝛ aaron q̄ habebāt curā ꝛ regimē illius ppli oauerunt dicentes. Dñe deꝰ audi clamorem populi huiꝰ: ꝛ api eis theſauꝝ tuū fontē aq̄ vt. vt ſatiati ceſſet murmur eorum ꝛc. Quibꝰ rñdit deꝰ di. Loq̄mini ad petram cora eis ꝛ illa dabit aq̄s. Et ita factū eſt. Iſta petra cui eſt loquēdū eſt xp̄s qui totū mūdū ſuſtinet. ſ. ad Cor. x. Petra āt erat xp̄s. Si ergo indigetis aq̄s gr̄arum ſanitatis: pacis remiſſionis peccatorum ꝛc. loq̄mini ad petram oādo vt dicit deuote: qz ſine dubio dabit vobis neceſſitatē: nō vanitatē. Ecce ergo q̄rtuꝰ: parlamenta neceſſaria illi qui viuit in gratia dei poſt peccatū: de quo poteſt dici. Qui erat mortuus cepit loqui.

¶ De eadē dñica. xvj. Sermo. iiij.

Porte ciuitatis ec-ce defunctꝰ efferebaꝫ. Lu. vij. Originaliꝫ ꝛ recitatiue i euãgelio currentis dñice scribitur ꝙ dum illud. Volẽs ipetrare gr̃am ꝛ benedictionẽ sup nos. in hoc pñti sinõe reuẽ dũ habeo. i. recurrere ad ꝙginẽ mariã. Salutẽ ꝫ ꝛc. ¶ Pro itellectu spũali huius ꝙbi ꝫ q; mõ volo illõ ꝓtractare iciẽdũ q; est doctria cõis doctoꝝ in sacra theologia q; a ꝓncipio mũdi ex ꝙ adaꝫ peccauit. celũ fuit ita clausum q; nullꝰ ꝓtũc̃q; sctũs ꝛ amicꝰ dei potuit itrare vsq; ad xp̃i ascẽsionẽ: q; tũc xp̃s apuit ianuã celi. vñ q; aie sanctoꝝ antiq; existebant de corpib⁹ respiciebat si possent celum ascẽdere ꝛ itrare ꝫ nõ poterãt: q; ianua erat clausa. Chrysto. Erãt pu⁹ obstacula q̃dã ꝛ impedimẽta salutꝫ q̃b⁹ obstitẽbus aie defunctoꝝ itroire nõ poterant celos. Nullã em̃ aiam exq; adã peccauit ꝛ clausi facti sunt celi arbitror: ascẽdisse in celũ. Sz venit xp̃s ꝛ meruit sue passionis ꝛ ꝙtute resurrectiõis ꝛ ope ascensiõis aperuit ianuã. nõ mõ pñt itrare qui volũt. De ista mactia auctoritas plẽa secretis. Hec dicit dñs de⁹. Porta atrij interioris q; respicit ad oriẽtẽ erit clausa sex dieb⁹ in q̃b⁹ op⁹ fit. die aũt sabbi apiet. Ezec. xlvj. Nota platea interior est gratia padisi q; ꝺr platea ꝓp ei⁹ magnã latitudinẽ q; totus mũd⁹ in eius respectu non est nisi pũct⁹. Porta huius ẽ introit⁹ q; respicit ad orientẽ. In oriẽte em̃ ꝓmo apparet claritas solis. Ita q̃ aia intrat p portã padisi: statim videt claritatem solis. i. xp̃i. De quo ꝺr ꝙgni marie. Ex te em̃ ort⁹ est sol iustitie xp̃s deus nr̃. Hec porta clausa erit sex dieb⁹ in q̃b⁹ opaꝫ. hic sumẽꝫ dies p etat ib⁹ mũdi q; sunt sex ptẽ. Prima fuit ab ad ꝙsq; ad noe. Secunda a noe vsq; ad abraa. Tertia ab abraã vsq; ad moysen. Quarta a moyse vsq; ad dauid. Quita a dõ vsq; ad transmigrationẽ. Sexta a trãsmigratiõe vsq; ad xp̃m. In q̃b⁹ fit op⁹ q; tũc illi sancti q̃ tũc erãt laborabãt in famulo dei plusq; nos. tñ in fine diei. i. vite nõ habebãt salutẽ glie: sz p q̃ete ibãt ad carcerẽ inferni ac si vos in sero q̃ seruus vr̃ deberet quiescere mitteretis eũ in carcerez. Hec die sabbi. i. q̃etis apiet. Ista dies fuit in septia etate q̃ xp̃s ascẽdit. iõ mõ porta est aperta: q; digne penitẽtes stati intrãt q̃ moriũt. Hoc dicit thema. Porte ciuitatis ꝛc. Construit sic. defunctus efferebaꝫ porte: datiui casus est ciuitatis. Patet thema. Occasione huiꝰ thematis ego q̃sui q; fũt porte intrãdi paradisus siue celi: ꝛ p gr̃az dei inueni. Neemie. iij. p figurã ciuitatis hierlim q̃ habebat sex portas q̃ vocabant̃ his nominibus. Porta fontis: porta sterq̃linij: porta vallis: porta vet⁹: porta piscis: porta greg⁹. Que significant sex portas celi q̃s xp̃s aperuit ad intrãdũ gl̃iam ꝛc. Prima porta ciuitatis hierlẽ dicebaꝫ porta fontis. hãc edificauit sellũ ꝓnceps. Rõ. q; illo tpe ciuitas hierlim erat ita nobilis q; ad vnam portã ciuitatis erat fons magn⁹: vt q̃ veniebãt ab extra ibi lauarẽt a pulueribꝰ ꝛ sic itrarẽt ciuitatẽ mũdati. pp hoc ista porta dicebatur porta fontis. Hec figurabat ꝓmã portã celi quã xp̃s apuit q̃ ꝺr innocẽtia baptismalis: q; tã nobilẽ illa ciuitas celeſtꝫ q; nulla aia cũ aliq; macla ẽt venali põt eo itrare. Iõ q̃n xp̃s oñdit illa Jo. euãge. dixit ioãnes O dñe ꝛ q̃s itrabit huc. Rndit xp̃s. Nõ itrabit i eã aliq̃d coinq̃natũ. Apo. xxj. nõ pauit de⁹ porta fontis. s. baptismaꝫ innocẽtie. Si ẽtis facie vel man⁹ imũdas lauaꝫ ibi. Aliq̃ hñt facie imundã: sz hñt man⁹ mũdas: vt pueri q̃ ope nõ peccauerũt: sz originali pctõ maculati sunt: q̃ nõ est peccatum formã ab eis sz receptũ sicut de imagine cadẽte i lutũ sic pueri hñt facie lutosã ex illa carnali gnatiõe. iõ si tales debẽt itrare ciuitatẽ padisi p istã portaꝫ baptismi opz q; lauanꝫ i porta fontis a sacerdote vel laico in piculo. Auisentur de forma. Si mouꝫ i hoc statu: recte vt aia ꝙgis euolat ad padisũ sine purgatorio ꝛ itrat p portã fontis. aliꝫ aũt hñt ñ solũ facie lutosã ex originali pctõ: sz ẽt manus ex pctis actualib⁹ ꝛc. q; nõ pñt purificari nisi p baptismũ: vt sunt iudei tales infideles. vñ q̃n tales nõ ficte accedunt ad baptismũ tãta ẽ virt⁹ baptismi q; ita purificat. q; si moreren̄ añq; peccẽt stati euolant ꝛ intrant p portam fontis. De isto fonte zacha. xiij. In die illa erit fõs patẽs domui dauid ꝛ habitãtib⁹ hierl;

m ablutionē pctoz.ō ista porta dicebat tob anagogice. Petra fundebat mihi riuos olei qñ pcedebā ad portā ciuitatis z in platea parabāt mihi cathedram. Job.xxix. No.secreta baptismus hz fieri p aquā naturalē dulcē vel salsam de mari:nō eñ pōt dari p aquā artificialē vt rosaceā ꝛc. Cū aq̄ naturali lauat corpus baptizati.s.petra.i.xps. Petra aūt erat xps.j.ad cor.x. silicidit septē riuos olei.s.septē dona spūssancti q̄ ponunt. Esa.xj. Sps sapie z intellect⁹:spūs pſilij z fortitudinis:spūs scientie z pietatis:z re plebit eū spūs timoris dñi. Uñ spūssctūs dixit Joan.bapt.de xpo vt ipemet dicat. Qui misit me baptizare i aqua: ille mihi dixit. Sup quē videris spm̄scm̄ descēdentē z manentē sup eū:hic est q̄ baptizat in spūsancto ꝛc. Jo.j. Ecce ꝗre dicat. petra fundebat mihi riuos olei qñ pcedebā ad portā ciuitat̄. Scō dicit i platea.s.i ciuitate padisi parabāt mihi cathedrā.s.derelictā a malo angelo:qz qñ aia alicui⁹ nouit baptizati itrat padisū statim collocatur in vna illaꝝ cathedrarū. Et de tali pōt intelligi thema. Porte ciuitatis ꝛc. Scōa porta ōr sterqlinij qz iā nō possum⁹ intrare p portā fontis: qz post baptismū facti sum⁹ imūdi ꝛc. Si di.aliq̄s.ego volo iterū baptizari ꝛc. Dico q̄ baptism⁹ nō hz ꝟtutē nisi semel:qz xps solū semel fuit passus imo peccaret quis grauiter si itez baptizaret. Baptismus eñ ē sacramentū irreiterabile: qz imp̄mit caracterē q̄ ē idelebilis. Et iō nisi cēt alia porta nos possem⁹ despare.iō est scōa porta figurata p portā hierlin q̄ ōr sterquilinij quā edificauit melchias. Rō est ꝗre sic noiat ciuitas hierlin tunc erat sita in altitudine.s.in q̄dā pede mōtis:sed iā nō est illa:qz dñs extra portā passus est z sepulchrū extra erat:mō est in medio ciuitatis z ille ppls iudaicus erat imūd⁹:z qñ pluebat ois imundicie de illa altitudine deducebant̄ p aquam ad illā portā:iō dicebat porta sterqlinij Et signat scōam portā celi q̄ ōr pnia sacramētalis:q̄ recte est sicut illa porta ciuitatis hierlz qz oēs imūdicie ꝓgregant̄ pscia. Jā videtis i domovbi stam⁹ sic comedim⁹ q̄ ibi spurcitie ꝓgregāt:sz plures i domo pscie:sz qñ venit illa pluuia bñdictiōis.s.lachrymaꝝ p petis qñ.s. cerebrū restringit vt spongia z hō vadat ad pfessionē p portā oris vadūt imūdicie pctōrum.sic ciuitas pscie purgat: qz sicut pluuia impetuosa ducit secū oēs imūdicias:ita pfessio.dolorosa facta cū gemitibus z suspirijs purificat totā pscian ꝓgregant tot imūdicie. Cogitate si esset aliq̄ dom⁹ vbi hō comederet ꝛc. z de toto āno nō mūdaret̄ q̄t in illa essent ꝓgregate imūdicie. Mō cogitate q̄d dz eē de pscia q̄ solū semel i āno a nobis mūdat. O q̄t imūdicie q̄tidie ꝓgregant comedendo bibēdo loquēdo negociādo ꝛc. Sunt multi miseri q̄ nec semel in āno mūdant domū pscie:qz nō pfitent̄ :z tales dānationē merent̄:z nō debēt hre ecclesiasticā sepulturā:sz sicut alia est cū demonijs in iferno:ita corp⁹ dz eē cū bruto in cāpo eē de pe.z re. Ois .Jō dicit scptura. Si pfiteamur pctā nra fidelis et iust⁹ ē dē vt remittat nob pctā nra:z emūdet nos ab oi iniquitate. j.Joā.j. De ista porta dō.i po. Cōfitemini dño. Hec porta dñi iust̄ itrabūt i eam.p.cxvij. No.cū dicit, Cōfitemini dño. Diceret aliq̄s.nō dicit, pfitemini sacerdoti. Dico q̄ pfessio q̄ fit sacerdoti fit deo in cuius loco stat sacerdos:intm̄ q̄ si pfessor p iudicē interrogaret̄ de pctis si alit̄ nō pōt eu adere pōt iurare q̄ nihil scit q̄ deo fit pfessio:z non scit pctā vt hō. Jtē hec porta dñi. hic extirpat̄ errorē aliq̄rū p̄sūptuosoꝝ dicentiū q̄ xps nō ordinauit pfessionē.sed btūs iacob⁹ qñ dixit. Cōfitemini alterutrū pctā vra z orate p inicē vt saluemini. Jaco.v. Rñsio dicere q̄ xps nō ordinauit pfessionē est error:qz nō petr⁹ nec aliq̄s apl̄s posset ordiare vnū sacrm̄:sz xps ꝓpo orē ordinauit:sz apl̄s fuer̄t bacalarij z xpi repetitores. iō xps dixit eis. nolite vocari nec vocemini magri.qz magr vr̄r vn⁹ est xps Mat.xxiij. Jō qñ apl̄s loquūt̄ de aliq̄ sacrāmēto:nō loquūt̄ vt ordiatores:sed vt repetitores. Jtē iust̄ itrabūt in eā.i.per ch̄tū cuiq̄ sunt pctōres:i pfessione iustificatur z qñ talis sic mūdat⁹ mouit pōt dici Porte ciuitat̄ defūct⁹ efferebat. Tertia porta dicit vallis.i. iosaphat. Expedit vobis vt sit alia porta: qz pauci sunt q̄ faciunt cōdignā penitentiā. Jta q̄ in statera diuine iustitie in pyna parte pone

rent oia pctā.z i alia oia bona ꝛc. Pau
ci sunt religiosi clerici vel laici de q̄bus
nō pl⁹ pōderarēt mala ꝛpcā q̄s bona. nō
ales nō p̄sūt intrare p̄ primā portā nec
scōaz. nō aperuit deus tertiā portā figu-
ratā p̄ portā vallis quā edificauit ānuz
habitatores ianoe. Dicat quare illa
porta hierlin occevat porta vallis. q;
antiquit⁹ ipe gētilū erat iuxta illā por
tā vallis profunda in q̄ incēdebat ignis z
pri offerebāt filios idolis p̄ ignē. Jō ab
saia z hieremia dr vallis tophet. i. tri-
bulatiōis z a xp̄o vocat geyēna. hec por
ta figurabat tertiā portā paradisi. s. affli-
ctionē purgatorialē. q; sicut illa vallis
erat balsa ita purgatoriū est balsum. q;
circa cētrū terre. z dr vallis tristitie z tri
bulatiōis q; pclusio est oīm theologoz
q̄ minima pena purgatorij est maior q̄
cūcz pena hui⁹ mūdi. z q̄n mouit q̄ pdi
gne nō satisfecit z in gr̄a decedit in pur-
gatorio satisfacit z purgat: z illu decēdē
ti dicit xp̄s. Vadat ad portā vallis. i. ad
purgatoriū. Dicat mod⁹ quo alia portat
ab āgelo bono dicēte. vides q̄t macias
habes. Dicat quis p̄iecit aiam i purga-
toriū vel ponit dicēs. Tu stabis tm̄ nisi
tuueris ab amicis ꝛc. Jō bonum est fa-
cere pniam in hoc mūdo: ne hō habeat
transire p̄ istā portā dolorosam. De ista
porta auctoritas allegorice. Trāseūtes
primā z scōam custodiā venerunt ad por
tā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē. quevltro. i.
sponte apta est eis. Act. xij. Pria z scōa
custodie sunt due custodie angelor bo-
noz q̄s habem⁹. Pria est in hoc mūdo.
q̄n creatura nascat de⁹ mittit angelū ad
custodiā ne a diabolo submergat z cu-
stodit ip̄. Un̄ dauid. angelis suis de⁹ ma
dauit de te vt custo. te in oībus vijs tuis
ꝛc. ps. xc. Scōa custodia est i fine q̄n hō
exit hunc mūdū: i ingressu z exitu deus
dat custodiā. Sūt em̄ in exitu demones
obseruantes aiam z nisi de⁹ mitteret an
gelos ꝛc. z ꝓpter hoc dicit. Trāseuntes
primā z scōam custodiā: venerant ad por
tā ferreā. i. purgatorij: q; sicut ferrū est
durū. sic grauis pena purgatorij est du-
ror ferro z pena purgatorij penā istius
mūdi excedit: sz ꝑsolatio est eis q̄ pacta
purgatione ad ciuitatē paradisi intrāt
vnde subdit in dicta auctoritate: q̄ vltro
aperta est eis. Jō q̄n mouit q̄ nō fecit cōdi
gnam penitentiā: pōt dici. porte ciuita-
tis ꝛc. Quarta dr portaveter⁹. hāc edifi-
cauit Joiada. Rō: q; dicit magister hi-
storiaz q̄ erat antiquor alijs intm̄ q̄ ibi
ondebantur edificia de tempore melchi
sedech q̄ obtulit panem z vinum. Figu
rabat vetus porta ꝓtritionē cordialem.
Nā ꝓtritio cordialis ab initio mūdi vsq̄
modo fuit bona z virtuosa: q; tāta pōt
esse ꝓtritio de peccatis q̄ sine hoc q̄ trā
seat scōam vel tertiaz portā: intrabit pa
radisum p̄ portā veterem. s. ꝓtritōis. Di
cat hic miraculum de pulchra meretri-
ce veniēte ad simonē. credatis q̄ nō ex de
uotione: sz q; ibi erant homines. ideo vt vi
derēt ꝛc. ornauit se vt homines post simonē
peccarent cū ea: sz de⁹ cogitauerat aliō
z a casu frater p̄dicabat ꝑ vanitatē et
ornamētū mulier̄ z ꝓtra immūdiciā luxu
rie z quō puniunt̄ z illa q̄ prius cachin
nabat incepit flere z tātus fuit ignis cō
tritionis q̄ subito z sine confessione fuit
mortua ꝛc. Jsta intrauit p̄ portā veteres
sz ꝓtritōis. iō bonum est ꝓuocare se ad
dolorē pctōrum. Per istā portā intrauit
maria magdalena q̄ vēit ad pedes xp̄i
ꝛc. Per istā intrāt plures. Magnū est af-
flugere corp⁹ ieiunijs z disciplinis ꝛc. Sz
sup oia est afflictio cordis p̄ ꝓtritionem.
De ista porta auctoritas. Conuertit me
ad portā dom⁹ z ecce aq̄ egrediebāt sub
ter limen dom⁹ ad orientē. Ezech. xlvij.
No. peccādo hō auertit a deo z conuertit
ad creaturas ꝛc. sz in ꝓtritione ꝓuertitur
ad deū: z vertit dorsum ad pctā. Jō dicit
Conuertit me ad portā dom⁹. i. ciuita-
tis. s. contritiōis. Subter limē domus.
Limē ē memoria pctōrum a q̄ ꝓcedunt
aque lachrymar̄ ex ꝓtritione q̄n religio
sus clericus vel laicus dicat. O miser q̄d
erit de me ꝛc. z ploret ꝛc. recognoscendo
vitā malā quā tenuit. Jtē dicat ad orien
tē. i. pniaz dei, figit q; i ꝓtritiōe hō dz hr̄e
respectū ad deū. quē hō offendit: non ad
piculū seu honorē vel famā. Sz ad ouē
tē q̄n q̄s mouit bñ ꝓtritus. de eo pōt dici
the. Porte ciuitat̄ ꝛc. Quinta porta dicit
porta piscāū. hāc edificauerūt filij Asnaa
dr aūt porta piscāū. Rō. q; p̄ illā itrabāt
piscatores portātes pisces de portu iop
pes: q̄ nūc dr iaffa. Hec porta figurabat

ntā portā padisi.s.obedientiā supnalē ad dei mādata. Figurat ēn p pisces: qz sicut pisces deliciose z lenter vadūt. Ita obedientes deliciose z totaliter debent se immergere z cū delectatiōe z leticia seruare mādata dei z ecclie: in die dnica audire missaz ꝓpletā cū silentio ꝛc. Itē in q̄ drāgesima ꝓficere: in pascha cōicare: nō venire cū tristicia: sed cū leticia sicut ad cōuiuiū. Jdē de aliis. ī xps. Si vis ad vitā igredi serua man. Mat. xix. Dz ē q̄ obediētia est porta ad; intrādū padisuz de ista porta auctoritas. Btūs vir q̄ iplenit desiderium ex ipis nō ꝓfun. cū loquē. inimi. suis i porta. p. cxxvj. No. ex ipsis: sc̄z dei mādatā delectabiliter nō cum fastidio ea seruando. Itē nō ꝓfundet. s. p dānationē eternā. Cū loquet inimicis suis. i. diabolis i porta: sc̄z mortis dicētibus nunq̄d tu es dānatus: nunq̄d tu fecisti hoc z hoc ꝛc. Sexta dr porta gregz. hāc edificauit Eliasib sacerdos magn⁹ z fratres ei⁹. Dicit porta gregis. Rō qz erat iuxta tēplū p quā intrabāt greges p sacrificio faciēdo. Figurabat sexta portaz celi q̄ dr patientia martyrialis. Martyres ēn recte dicunt oues: qz sicut ouis q̄n ducit ad locū mortis nō clamat nec se defendit: sic martyres nihil dicebant in q̄libz ictu nisi iesus: z iz sentirent dolores tñ patienter sustinebāt. Jō de eis cantat ecclia. Cedunt gladijs more bidētiū nō murmur resonat: nō q̄rimonia sz corde tacito mens bñ ꝓscia conseruat patientiaz. Ecce grex. We isto dicit Dauid. ps. xliij. z recitat ab ap̄lo. ad Rom. viij. i ꝓsona martyr. Propt̄ te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisiōis. O quot hoies q̄t mulieres: o q̄t pueri o q̄t puelle intrauerūt ꝑ illā portā. De ista porta dicit Jo. Bti q̄ lauant stolas suas in sanguie agni vt sit potestas eoꝝ in ligno vite: z p portas intrēt in ciuitatē. s. hierlm. Apoca. xxij. No. in sanguine agni: non dicit in sanguine ppriō qz virtute sanguinis xpi quē habebant in mēoria q̄n martyrizabāt purificabā tur. Jō dicit Bti qui lauāt stolas suas. i. opa vite in sanguine xpi. Nota cū dicit Et p portas intrēt in ciuitatem. Jn aliis dicit p portā in singulari: hic ꝙ dicit in plurali p portas: q̄re hoc? Rndeo q̄ ad ondendū q̄ martyriū nō solū est ex vna virtute. Aliq̄ credūt q̄ solū sit martyr qui mouit ꝓ fide xpi. Nō est ita: imo mouēs ꝓ quauis ꝙtute resistēdo peccatis martyr efficit ꝙbi gr̄a. Joānes baptista nō fuit mortuꝰ ex cōne fidei explicite: sz ex correctione primi: tñ martyr est. Prepotēs martyr heremicꝝ cultor canit eccha. Itē si mulier resistens ribaldis ꝛc. z ordinat q̄ eos martyr est cū beata Katherina. Ecce q̄tū deberemus vos custodire: immo dico fortius: sed bono mō tñ intelligatis me. Si eēt aliq̄s vir male nutritus z vellet de corpe vroris aliq̄d qđ esset contra deū: z vroꝝ nolēs ꝓsentire iter ficeret martyr efficeret itē si aliq̄s dās bonū consilium ꝓ re publica occidit martyr efficit ꝓpter q̄ ꝓ ꝙtute manutenenda efficit martyr q̄s. Ecce q̄re dicit: z p portas intrent in ciuitatē. nō xps q̄n fuit locut⁹ de martyrib⁹ dixit bti q̄ ꝓsecutionē patiūt ꝓpter iustitiam non dixit ꝓpter fidem: q̄m ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Matth. v. Beati thema. Porte ciuitatis ꝛc.

¶ Dnica. xvj. post trinitatem de epistola. j. Sermo notabilis quintus.

Flecto genua ad ꝓfectum dñi nostri. ihesu xpi. ad ephē. iij. Saluteꝝ ꝙgo maria. Pro declaratiōe huius ꝙbi introductiōe materie deuote quā volo ꝓducare sciēdū q̄ xps dās rām z doctrinā suis scīs ap̄lis z discipl̄is z in persona q̄uo est oādū oādit q̄ in mīs oīonibus dirigam⁹ ꝙba ad deū ꝓfectum. Non credatis tñ q̄ hoc fiat: q̄ ꝓ sit maior filio ꝛc. in potētia vel sapiētia: vel voluntate vel q̄ maior sit spūsctō. Qz sicut ēvna deitas z vna essentia in trib⁹ ꝓsonis: z etiā est vna potētia: vna sapiētia z vna volūtas Et ois oīo q̄ sit patri sit etiā filio z spūsctō: q̄ cū nō sit nisi vnus deus: adorādo ꝓfectum adorat filiū z spūsanctū: z ita dr in articulo fidei. Credo in spūsctū dñm vivificātē: q̄ ex ꝓre filioq̄ ꝓcedit. Qui cū ꝓre z filio simul adorat z conglorificat. Jdeo siue faciaz oratiōnē ꝓ siue filio dicendo. Adoramꝰ te xpe: vl spūsancto dicēdo. Veni sctē spūs ꝛc. Simul sit ꝓ z filio z spūsancto. Quia adoratio reuerentia vel honor q̄ vel q̄ sit vni sit etiam

alijs ꝓsonis: q nō est nisi ymā maiestas siue deitas. Jō in oronib⁹ vris potest dirigere pri filio vel spūsctō ẽm vram deuotionē. Sed diceres. Quē est ḡratioq xps oñdit dirigere ỽba patris? Rñdeo q inter alias ꝓditiones oroni necessarias ponit ē fidēcia i orāte obtinēdi qđ mille pent nō dubitare si faciat vel nō faciat ꝛc. Qui em̄ hesitat similis est fluctui maris qui a vēto monet ⁊ circūfert. Non ergo estimet hō ille q accipiat aliq̄d a dño. Jac. i. Jō orans est necessaria ꝓfidentia de diuina bonitate. Nō ꝓfidatis de opibus vris bonis: q illud nō dz dici ꝓfidētia sed ꝓsumptio. Sed dicatis. Dñe ly sim̄ pctor: tñ ꝓfido de ꝰa bonitate ꝛc. Dico vobis oia q̄cūq orātes petitis credite q accipietis ⁊ euenīt vobis. Mat. vj. Nō quō ꝑ hñt maior ꝓfidētia q̄ de pmulgariter dr. Qui prem̄ ly iudicē obtinebit cām. Itē ordinauit xps vt dirigamus ỽba ororis ad prem: q istō nomen pr̄ est nomē ꝓfidētie: ppter hoc xps in orone quā oñdit aplis dixit. Sic orabitis. Pr̄ nr̄ ꝛc. Mat. vj. Quare nō oñdit eis modū orandi dr. Deus nr̄ vel creator noster aut rex nr̄ seu imperator nr̄. Rō: q ista nota sunt timoris ⁊ terroris: sed pater dat cōfidentiā. Ecce rō quare xps oñdit dirigere ỽba pri in orone: luce etiam intelligatur filius ⁊ spūsctūs. Et iuxta istā doctrinā orabat Paulus dicēs. Flecto genua ꝛc. Ptz thema. Et sum in materia p̄dicāda sup isto ỽbo. Flecto genua. Et nunq̄d est alius modus orandi dico q sic. Octo em̄ modos bonos ⁊ deuotos orādi inueni i sacra scriptura.

Primus est eleuando oculos ad celum ex confidentia.

Secundus deprimendo caput ad terram ex verecundia.

Tertius extendēdo manꝰ in altū ex indigentia.

Quartus excusando vinas ex ꝓscia.

Quintus rūdēdo pectus ex ꝓtritiōe.

Sextus inclinādo corpꝰ ex deuotiōe

Septimꝰ flectēdo genua ex subiectiōe

Octauꝰ pstrādo se totū ex defectiōe.

¶ Quilibet istoꝝ modoꝝ ly bonā rōnez De septimo loquit thema q istū modū maxime seruabat aplꝰ. Primꝰ modus orādi est eleuare oculos ad celū ḡsi suspirādo: sine q̄s oret vocalr sine mētalr. Rō huius ororis est ꝓpter cōfidentiam q de celo habem⁹ oia bona: q iste mūdus nō est nisi fornax miseriaꝝ ⁊ tribulationū a quo nō habemus nisi malus vt illi tres pueri de q̄bus hr̄ in Daniel. iij. c. ⁊ a celo habuerūt bona. Ita ⁊ nos. Ex ista ꝓfidēcia eleuam⁹ oculos ḡsi dicētes: tu dñe scis qūo sum⁹ in miserijs ꝛc. Dñe añ te oē desiderium meum: ⁊ gemitus a te nō est absconditus. ps. xxxvij. Et iste modus est ita naturalis q etiaꝫ bestie seruant istū modū in necessitate posite. Legit em̄ Joye. j. de fame magna ⁊ siccitate: q nec inueniebat herba nec aqua: ppter quā alalia ꝓgregata vlulando leuauerūt oculos ad celū: ly nesciebāt q̄d facieb̄t. Bestie agri ḡsi area sitiens imbrē suspexerūt ad te: qm̄ exsiccati sunt fontes aquaꝝ: ⁊ ignis deuorauit speciosa deserti. Joye. j. Itē ps. cxlvj. dicit Dñs. Qui dat iumētis escā ipsoꝝ ⁊ pullis corui q̄ inuocātibus eū. i. rogātibus eū. Prima pēna ⁊ pma pluma quā hñt pulli corui q est quasi alba: ⁊ corus zelotipus de corui suspicat q non sunt filij sui: ⁊ nō dat eis pastum: nec pmittit q mater det. q. d. Nunq̄d filios alienos pascebo ego. Sed q̄n pēne ⁊ plume mutant ⁊ efficiunt nigre: tūc nutrit pullos illos. Sed tunc q̄rit de quo viuunt interim. Dicit glo. q deus mittit rorē de celo q̄n ipsi inuocāt sibilādo. Quāto ergo magis nos q̄ sumus rōnales ⁊ cognoscimus creatorē nr̄m in nr̄is necessitatib⁹: tribulationibus ⁊ piculis debemus ad eū recurrere quasi diceremus. Dñe derelictus sum ab amicis ⁊ ab oi humano suffragio. Autoritas. de hoc. ij. Paral. xx. Cū ignorem⁹ qđ agere debeam⁹ hoc solū habem⁹ residui vt oculos nr̄os dirigamus ad te. Itē orādo oculos nr̄os ad deū leuem⁹. Istū modū tenuit Dñs q de se dixit. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruoꝝ in manib⁹ dñoꝝ suoꝝ. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū donec misereat nr̄i. ps. cxxij. Audiantur hic mulieres si volunt tenere bonū modū orandi ne ostendant aliā facie. s. depictā: sed illā quam a deo receperūt ꝛc. Dicat ꝓra vitū mu-

flex sucoytentiū. Lauent eaz vt ꝯgo maria cū aqua distillata. s. lachrymaz ad quā spūssctūs dicit. Quam pulcꝛa es amica mea ꝙ pulchra es. Oculi tui columbaz. Cāti. iiij. Jdeo hodie i mūdo sūt tot mulieres tribulate z varijs infirmitatibus grauate: q̄ qñ oāt nō exaudiūt istis vanitatib⁹ impediētib⁹ oīonis exauditionē. Hiero. Deus nō libēter aspicit vultus quos ipse nō fecit. Jō auiserij vos et in vestris necessitatib⁹ poteritis fecure recurrere ad deū sicut ista sancta mulier Jquā fuerat data sinia ꝛc. q̄ flēs suspexit in celum. Erat cīm cor eius fiducia hñs in dño. Danie. xiij. Scōs modus orandi est p oppositū deprimēdo caput ad terrā. Jste pcedit ex verecundia. Quilibet vīm scit z credit q̄ dē⁹ videt et scit oia pcā hoim ꝙtūcunq̄ secrete fuerint facta q̄ z si hoies pñt latere non tñ deū. Qñ ergo hō orat z recordatur pcā sua deprimit caput. q. d. O miser qūo respiciā ꝛc. Jstū modū oñdunt nobis pueri: qz si pr̄ mater vel magister redarguit eos de aliquo minus bñfacto qñ cogitāt tunc intra se dī. O pr̄ vel mater vidit q̄ ego feci hoc ꝛc. ex ꝓcundia inclināt caput nō audēt eleuare caput: z est bonuz signū in pueris. Jta de nobis qñ venim⁹ coraz patre z magꝛo nr̄o deo z matre virgine maria in oīone cogitando q̄ sciūt oia p nos malefacta deprimam⁹ caput suspirando z plorando: z ille modꝰ orādi optimus est. Jstū modū tenuit ille sāctus hō Esdras dī. Deus meus ꝓfundor z erubesco leuare faciē meam ad te: qñ iniq̄tates nostre multiplicate sunt sup caput nostruz: z delicta nostra creuerūt vsq̄ ad celū. j. Esdre. ix. Nota differētiā inter iniq̄tates z delicta: iz vulgariter p eodez sumātur tñ ꝓprie loquendo z stricte differūt: qz iniq̄tates ꝓprie loquendo sunt defectus facti de directo Jprimuz. Sed delicta sunt pcā facta directe ꝓtra deum. Verbi grā. Si vos vadatis in ortum vineam vel cāpum recipiendo fructus ꝛc. contra volūtatē dñi sut: istud est iniquitas. i. nō eq̄tas: Sed qñ vaditz ad diuinos ꝛc. p sanitate vel p filijs vel ad inueniendū ꝑditum: hoc dī delictum q̄ō ascēdit vsq̄ ad celū: qz tangit deū de directo. Jtē si loquēdo cū aliquo hoie dicitis mendaciū vel diffamādo aliquē hoc est iniq̄tas. Sed iurare blasphemare est delictū. Jtē si seruitis vel laboratis in possessiōe alicuⁱ dñi: z defraudatis ea in seruitio hoc dī iniq̄tas: sed qñ nō facitis seruitiū deo debitū sicut est in dīna audire missā ꝛc. est delictū ꝛc. Tertius modus est extēdēdo manꝰ i altū sicut fit cū ter in eleuatiōe corpis xp̄i. Jste modꝰ uenit ex indigētia. Attēdatis quanta indigētia humana: plꝰ oibꝰ aliis hoīgētes sumꝰ tā in corpalibꝰ ꝙ spūalibus. Primo in corporalibꝰ cogitate ꝙtū tandaī creatura hoc est hō añ̄ꝙ possit intrā cū instrīs oñditur sibi modus ambulandi: z vnus capreolus vel pullus p̄dicat adhuc hñs testā de ouo in capite currit. Jtē alia iā nascūt cū veste suaui agni canis: vulpes z sic de aliis: p hyemem et estate iz nos nec cū lana nec cū pelle imo si volumus nos induere opz deprecdari onē z recipe lanā z parare: primo lanā do: filādo: texendo quassare in molēdino colorare: suere: suspēdere ꝛc. quot labores. Jdē de cibis. Alia nō seminant nec colligūt nec facūt pulsionē. Nos ꝛo si volumꝰ viuere opz hr̄e cāpos. vineas bestias. arare: seminare: metere: portare ad horreū: triturare: pinsere ꝛc. Jtem alia nō faciunt domos: tā inueniunt domicilia sua: sed nos opz emere fundū ponere fundamēta: hr̄e lapides: calcem portaz fenestras ꝛc. Jtē alia hñt arma sua: cattus vngulas z leo: bos cornua ceruus etiā: lepus tibias ad fugiendum arma sunt defensiua ex rogrillus iam hz sua castra z spelūcas ꝛc. Sz nos opz p: quirere ferrū post liīfacere deinde malleare: deinde cultellos fabricare ꝛc. Pz ergo indigētia humana in corporalibꝰ Jdē in spūalibꝰ in aia dicat phs q̄ intellectus hois est a pncipio tāq̄ tabula rasa in qua nihil est depictū sz sicut pergamentū albū. Alia in pma die hñt tantam sciam z industriā: statim qñ est natus capreolus: cattul⁹: agnell⁹ iā scit inuenit vbera: z quis oñdit sibi q̄ ibi sit suum nutrimentū. Et puer etiā q̄ hz vbera ad duos digitos distantia morier fame nisi a matre ponant in ore eī⁹. Jtem pullo apponat lapis preciosus z panis scit eligere z comedere de pane z nō de

peria. Jā hñt suā sciam. Sz si puero dek esdela ardēs tāgit digito: si puna mitet in os. Ecce defectus. Jtē agnus vel caprcolus inter centū oues cognoscet matrē suā i balatu: sz nō sic pueri ꝛc. Idem dicit Ambro. in hexameron: q̄ pdices fuāt sibi oua adinuicē: sed q̄n pulli sunt nati in voce cognoscunt matrez suā ꝛc. et puer vn⁹ anni nō cognoscit parētes. Jtez agnus vel caprcol⁹ si vident lupū statim fugūt: iā sciūt q̄ō est eis inimic⁹. Jtē pullus q̄n videt miluū. Sz si lup⁹ venerit ad puer⁹ respiciet eū nec timebit eū. Jtē alia sciūt suas medicinas: sz nō studuerūt in mōte pessulano. vt ptz de mustella cōtra venenum serpētis: ꝛ de cerno. Et nos nisi studeam⁹ i medicina nescim⁹ q̄d sit bonū seu malū. ptz ergo nostra magna i digētia tā in corpore q̄ in aia. Jō dauid in ps. lxxviij. Cito anticipēt nos mie tue q⁹ pauperes facti sumus nimis scz plus q̄ bestie. Ex ista rōne q⁹ indigemus bonis spūalib⁹: extēdimus dexterā: ꝛ q⁹ indigem⁹ bonis corpalibus: extēdim⁹ sūm trā q̄si dicēdo deo. O mi dñe detz mihi. Leuemus corda nr̄a cū manib⁹ ad dñm in celos. Thren. iij. Istū modū ostēdūt nobis paupes. nā si i hac villa modo aliquo diuite fieret ordinatio ꝛ publicaretur q⁹ daret duos florenos de fenestra sua oi venīti. O quot venirent extendēdo manus dicēdo: Dñe detis mihi. Jta ps dixes: q⁹ dñi ē terra. m. cccc. ꝛ. xxviij. anni sunt q̄ si q⁹ fecit vnā ordinationē dicēs. Petite ꝛ accipietz: cuis q̄ petit accipit Lu. vj. Jō orādo extēdimus man⁹ q̄si dicam⁹. O dñe sum paup: detis mihi. Aui senī hic hoies q̄ iuxta illud apli. Uolovi vos orare in oi loco leuantes puras manus sine ira. i. appetitu vindicte: ꝛ disceptatione i. desit placitādo: cōtēdendo seu accusando. i. ſ Timo. ij. Nota puras manus. i. a luto vsure. Abachuc. ij. Ue ei q̄ multiplicat nō sua. Usq̄quo ꝛ aggrauat cōtra se densum lutū ꝛc. A fimo luxurie. ad Phil. iij. O ia arbitror vt stercora vt xp̄m lucrifaciā. A sanguine. Esa. i. Cum extenderitis man⁹ vestras auertā oculos meos a vobis: ꝛ cū multiplicaueritz oratione nō exaudiā. Manus em̄ vestre sanguine plene sunt. Multi em̄ extēdūt manus in oratiōe inyanū. Rō: q⁹ nō hñt manus mūdas. Q⁹ sicut vos nō daretis elemosynā paupi imsidissimas man⁹ habēti: sic nec de⁹. Quart⁹ mod⁹ est crusando vlnas. ꝛ pcedit ex pscientia q̄n hō cogitat dicēs. O nūq̄ de meis petis tā fact⁹ est pcessus i curia iustitie dei ꝛ sinia data. Aia q̄ peccauerit ipa morietur. Ezech. xviij. Jō recurrit hō ad crucē. q. d. Uerus est q⁹ multa pctā feci sz dñe filius vester fuit suspensus in cruce ne alicūs sibi credēs ꝛ obediēs suspēdat in furca inferni. Jste modus ostendit nobis a sniatis ad mortē de aliquo crimine q̄n eis dat snia a iudice vel principe: sniat⁹ facit tūc istū gestū crusando vlnas. Nō est cōtēt⁹ extendere man⁹ dicēs. O dñe parcatis mihi: ego promitto vobis q⁹ deccetero ero correctus. Bonus modus est. q. d. Mihi autez absit gloriari nisi in cruce dñi nostri ihesu xp̄i in quo est salus vita ꝛ resurrectio nostra ꝛc. ad Gal. vi. Quint⁹ modus est tū dēdo pect⁹ iunctis digitis. Jste modus pcedit ex ptritione. Rō: q⁹ a corde procedūt o ia bona vel mala q̄ facim⁹: q⁹ si aliq̄s faciat aliq̄d bonū nō tñ ex corde: sz vi nō hz meritū. Jdē de malo: vt si aliquis ponit gladiū i manu mea dicēs p corp⁹ ꝛc. vos pcutietis istū. ꝛ violenter manuz meā mouerit pcutiendo primū: sibi imputabit. Auctoritas. De corde exeunt cogitatiōes male homicidia adulteria: fornicatiōes: furta falsa testimonia: ꝛ blasphemie. Hec sunt q̄ coinquinant hoiem. Mat. xv. Jdeo pcutit cor quasi radix: q⁹ si in vestro viridario habetis arborē malā infructiferā eradicabitis eā: ꝛ nō sinetis crescere q⁹ iterū posset pullulare. Jsta mala arbor est pctm̄ cui⁹ radix est cor. rami sunt sensus. Jdeo percutit cor tanq̄ radix: nō oculus: nec auris: q⁹ rami sunt sz cor. q. d. Jā em̄ securis ad radicē arboris posita est. Mat. iij. De isto bono mō Dicā vobis miraculū q̄d a xp̄o recitat. Lu. xviij. de quodā hoie male vite ꝛ peccatore publico qui semel voluit orare et ascēdit in tēplū: ꝛ cōsiderās pctā sua nō audebat templo appropinquare nec audebat ex verecundia pctōz oculos ad celū eleuare: sz pcutiebat pect⁹ suū dicens. Deus propitius esto mihi pctōri. Dicatur nescies aliā orationez. De isto dixit xp̄s. Amē dico vobis: q⁹ descēdit hic iustus

Beatus in domū suaz ꝛc.Lu.xviij.Sertꝰ modus est inclinādo corpus ex deuotione vsq; ad genua.Rō:qr vera deuotio nō est nisi delicamentū aie:qr sicut supbus stat erectꝰ:ꝛ psona humilis ꝛ deuota inclinaꝝ er teneritate aie:iō in persona deuota loquens xp̄s sanctis angelis dicit. Fulcite me floribꝰ stipate me malis: qr amore lāgueo.Canti.ij.Aia ergo deuota est vt mulier generosa q̄ hincinde sustentaꝝ.Sic aia est ostendēs suū delicamētū ꝛ inclinaꝝ ꝛc.Istū modū seruāt deuoti:clerici religiosi:qr qñ dicunt. Gloria patri ad vltimuz versum psalmoꝝ semp inclināt ser:ꝛ qñ trāseunt coꝝ altari.Sz iā nō curāt istas inclinatiōes aliqui:sed bñ inclināt mulieribꝰ ꝛ dominabꝰ:sz deo quasi nihil. Iste modus est ita deuotꝰ q̄ plꝰ seruaꝝ in missa q̄ alij modi.Quinquies em̄ inclinatur sacerdos in missa.

Primo dicta p̄fessiōe accedēs ad altare q̄ dicit Auser a nobis dñe cūctas ꝛc.

Scō post ablutionē digitorū qñ dicit.In spiritu humilitatis ꝛ aio ꝓtrito suscipiamur dñe a te ꝛc.

Tertio postq̄ dixit Sctūs:incipit canonē dicēs.Te igit clemētissime pr̄ ꝛc.

Quarto post corporis eleuationē qñ dicit.Supplices te rogamus omnipotēs deus ꝛc.

Quinto postq̄ sacerdos dixit.Ite missa est vel bñdicamus dño:vel requiescāt in pace qñ dicit.Placeat tibi sctā trinitas ꝛc.Ptz q̄ iste modus est valde deuotꝰ:qr ita seruaꝝ in eccl̄ia ꝛetiā ecclesiastes p eis in quadā collecta dī.Inclinātes se dñe maiestati tue ppitius intende Septimus modus orādi est flectēdo genua:ꝛ iste venit ex subiectione.Istū modum tenebat apls.Jō dī in themate.Flecto genua ꝛc.Rō:qr sicut xp̄s cū patre et filio ꝛ spiritusancto est creatus animaꝝ ꝛ formator corporū:ita etiā est dñs. Et sicut creauit:ita cōseruat in esse:ꝛ occidit: dans bonis glouā:ꝛ malis penā. Ergo qr est deꝰ corpis ꝛ aie sibi flectenda sunt duo genua:dextrū in signū q̄ est dñs aie ꝛ sinistrū:qr est dñs corporis.Si aūt fiat reuerentia regi vel alicui domino tpali sibi est flectendū genu sinistrū solum: qr solū est dominus corpis:ꝛ non habet dominiū in alaz.Prelato ꝫo spūali dextrū genu flectēdum est:qr hz dominiū supra aiam absoluēdo dispensando ꝛc.Confessou duo genua:qr tenet locū dei.Item qñ peritis bñdictionē ab aliquo sacerdote ꝛc.Unuo ego:dicit dominus:qñ mihi flectet oē genu ad Rom.xiiij.Jō dicit.Flecto genua.Non dicit genu. Jō ptz hic q̄ pctm̄ est illoꝝ qui in eleuatiōe corporis xp̄i nō flectūt duo genua quasi nō credāt xp̄m dñm aie ꝛ corporis nec amoueant capitiū.Itē qñ in sero pulsaꝝ.Aue maria, nōnulli paruā vel nullā exhibēt reuerentiā.Itē qñ dī.Qui ꝓpter nos hoies ꝛ propter nostrā salutē descēdit de celis.et incarnatus est de spū sancto ex maria virgine:ꝛ hō factus est: crucifixus ꝛc. debent duo genua flectere.Dicaꝝ miraculū q̄ accidit.Rome i eccl̄ia dū eleuaret corp̄s xp̄i.Quidā iuuenis ita fortiter ligatus erat q̄ nō potuit flectere genua subitonit diabolus in forma visibili dans sibi alapā dicens,O ꝓditor xp̄iane p quibꝰ tm̄ fecit xp̄s.Si xp̄s fecisset centesimam partē p nobis quā fecit p vobis:nocte ꝛ die seruiuissemus sibi genibus flexis et subito interfecit eū.Cogitate quid sit de illa aia.Octauus modus est prosternendo se totū vsq; ad terrā:ꝛ iste modus procedit ex defectiōe.Istū modū seruat eccl̄ia solū in hebdomada sancta,qñ legit passiones.Et qñ dicit emisit spūm:prosternimus nos.Rō:qr in nocte passionis in oratione se pstrauit.Iste modus signat nostrā defectionē:innuēs q̄ ad terrā oēs nos redire q̄ quasi homo iaz se reputās mouturum prosternit.Iste modus mouet cor ad preparandū se.Sicut sententiatus qñ ducitur ad furcam parat:petit:vt sibi parcaꝝ:remittit ꝛ confitet.Ita debem⁹ nos facere:qr iā vadim⁹ ad mortem.Jō non solū semel in anno:sed sepe confiteri ꝛ communicare debemus parcere inimicis ꝛ restituere.Jdeo dauid de isto modo dicit.venite adoremus ꝛ procidamus ante deū ploremus coꝝ dño qui fecit nos:quia ipse est dñs deus noster ꝛc. ps.xciij. Si dicatur ab aliquo de istis modis quem seruabo. Rñdeo qđ ẽm qñ spiritussanctus mouet vos seruetis illum modum deuote cōtinuando.

¶De eadē dñica.xvj.post festum trinitatis.Sermo sextus.

OBsecro vos ne deficiatis i tribulationibus. ad Ephē.iij. Sermo noster erit quomodo debemus sustinere tribulationes ⁊ aduersitates. Naz dicit Grego. q magna imperfectio est, velle habere bona ⁊ ꝓsperitates: ⁊ nescire, vel nolle sustinere mala ⁊ aduersitates. Sicut enī habem⁹ duo brachia ad amplexandū ꝓsperitates ita ad sustinēdū aduersitates. Sed prio saluteť ꝯgo maria. Scōm q experiēcia vsualis declarat de ꝗbz dic: vita pñs est plena laborib⁹: aduersitatib⁹ ⁊ tribulationib⁹: intrm q post vnā ꝯsolationē plures sequunť tribulatiōes: talis ē ꝯditio huius mundi. Et ꝑt declarariꝰ regulā pñie di. Oē mediū participat naturā extremoꝝ. Declarať in q tuor elemētis: de qb⁹ duo sūt in medio. s. aer ⁊ aq. Aer recipit ab igne caliditatē: ab aq hūiditatē. ī. est calid⁹ ⁊ humid⁹. ꝑtz quo mediū participat naturā extremorū. Itē aq participat cū aere supius in humiditatē: cū terra inferius in frigiditate ī aqua est humida ⁊ frigida. Idē ꝑz in aialibus. Nā si equ⁹ sit inter magnā nigrē ⁊ magnā ignē ex vno latere participabit cū nigre in frigiditate: ex alio cū igne in caliditate. Idē ꝑtz in hoibus de villis q sunt in finibus regnoraz: qz participāt ex vtroq; idiomate. Ideo loquūť mixto modo. Patet regula: pñie. Modo videamus pēns vita vbi consistit. Dico q est in medio inter paradisum q est superius ⁊ infernū q est inferius in centro terre et sunt cōtraria in oibus: qz ꝯditio paradisi est gaudere: letari: et de nullo tristari ꝛc. Letitia sempiterna super capita eoꝝ. Gaudiū ⁊ letitiā obtinebūť: et fugiet dolor ⁊ gemit⁹: Esa. xxv. Cōditio vero dānatoꝝ in inferno est dolere: tristari: laborare in penis cōtinuis: de nullo consolarimmo ꝙcōd fit ꝓ eis ꝑtē eis in luctū ⁊ tristitiā: qm̄ sciunt qz nihil ꝑdest eis. Si fiat oratio pro patre vel matre ⁊ si est i inferno. ⁊ tu nescis, tristať: qz nihil sibi ꝑdest. Itē ꝓpter inuidiā de amicis q saluanť: dolēt. Itē si damnanť qz eoꝝ pena augmētať. Sicut cū igni addunť ligna: ignis augmentať. Unde damnati plangendo dicunt. Defecit gaudiū cordis nostri: ꝯsus est in luctū chorus nr̄. Cecidit corona capitis nr̄i. Ue nobis qz peccauimus. Propterea mestū factū̄ est in dolore cor nr̄z. Thre. v. Mō audite rōnē ex quo nos sum⁹ in medio. Nā superi⁹ est paradisus vbi est summū gaudiū: ⁊ inferi⁹ infernus vbi est summa tribulatio ⁊ tristitia. Et qz ex regula nos ꝙticipam⁹ naturā extremoꝝ habem⁹ ꝫ aliq gaudia cōedēdo: bibēdo: delectādo ꝛc. ⁊ hēm⁹ et tribulatiōes: aduersitates: qz infern⁹ est nobis ꝓpinquus plus abundāt tribulationes. Gaudia enī huius mūdi sunt gutte q distillāt de fauo spiritussancti q distillat in te vnā guttā: in alio aliā ꝛc. Jō boetius qui ly fuisset pñs fecit libros theologie dicēs. Omnis dulcedo felicitatis humane multz amaritudinib⁹ est respersa. inuoluta. Et ita abundāt tribulatiōes Unde apl̄s exhortās nos dicit. Obsecro vos ꝛc. immo patiēter sustineatis nō dimittēdo amorē dei: nec perdere deuotionē debetis nec bonā vitā. Patet thema. Inuenio in sacra scriptura tres rationes maxime quare nō debem⁹ deficere: ez patiēter sustinere tribulatiōes ⁊ aduersitates: qz per tribulationes huius mundi.

Homo depurať a magnis defectibus.

Jō ꝑseruať a multis offensionibus.

Jō augmētať multū i gratijs ⁊ meritz. Ex his trib⁹ nō debem⁹ deficere in tribulationib⁹: ez patienter sustinere. Jō apl̄s in themate. Obsecro vos ne deficiatis in tribulationibus. Dico primoꝝ homo ꝙ tribulationes ⁊ aduersitates huius mūdi purificať a magnis defectibus: quia de peccatis preteritis de quibus nullus potest se excusare tribulationibus infirmitatibus: ⁊ aduersitatibus si patienter recipiantur non murmurādo contra deū nec indignando: sed dicendo. Domine: ex quovobis placet faciatis de creatura vestra sicut vobis placuerit purificatur. Dico qō tunc homo depuratur et purificatur anima de peccatis ⁊ defectib⁹. Ratio. Quando peccator confitetur ꝓfessori omnia peccata sua nullum abscondēdo ⁊ in fine dat sibi penitentiam: si peccator humiliter recipit: et seruat illam pñiam anima depuratur: ⁊ de⁹ sibi remittit peccatum. Hec est fides nostra certissima. Fiat ergo ratio. Si penitētia data a sim

plici ꝓfessore ⁊ pctōre purificat aiam si illam ſuatis humilr: ꝯto ꝙ magis purificaꝫ er pnia data a papa ieſu vt ſūt tribulatiões ⁊ aduerſitates. qꝝ oē malū pene eſt a deo. Creditis vos q xp̄s delectetur qñ eſtis in lecto infirm⁹ vl qñ aliquā aduerſitatē hētis ꝓfecto vt ſic ſibi non placet ſz ſicut placet cōfeſſori: qñ pctōr ſuat pniam p eū iniūctā: non q illa pena placeat ꝓfeſſori: ſz inēſtum ex illa remittunt ſibi pctā. Ita placet xp̄o ꝓpt pctōr ⁊ penaꝫ remiſſionē qñ nos patienter ſuſtinemus pniam' p eū nobis iniunctā. ſ. tribulatiões. Nā vobis dedit febres: illi dolorē capit̄: alteri dolorem ſtomachi: torſiones ꝛc. cholicā paſſionē: pditiões filiorū vl bonoꝝ tpaliū: lapides: ſiccitates: mortalitates: ⁊ ſic ō alijs. Oia iſta ſūt pnie a papa ieſu iniūcte. Si ꝙ ſernando pniam ſimplicis ꝓfeſſoris hō depuraꝫ ꝯto magis ex pnia pape ieſu. immo ꝓ nr̄a cōſolatiōe dicā plus. Qñ vadit̄ fodere: lanare: ſecare ligna ⁊ ad ſimilia: totū hoc eſt pnia. Poſt q̄ em̄ adā peccauit: de⁹ in forma alicui⁹ honeſte pſone venit ad Adā vt audiret eius ꝓfeſſionē ⁊ Eue: ⁊ abſconderūt ſe quēadmodū aliq̄ abſcōdūt ſua pctā: ſz tandē audiuit. q̄bus audit̄ ade iniūxit pniaꝫ di. Maledicta terra in ope tuo. In laboribus comedes ex ea: cūctis diebus vite tue. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi: ⁊ comedes herbas terre. In ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo. Señ. iij. Eue aūt iniūxit pniam dicens. Multiplicabo erūnas tuas. In dolore paries filios tuos. Et ſub viri pt̄āte eris et ipſe dñabit̄ tui: ibidē. Ex quo pt̄z q̄ omnes tribulatiões hui⁹ mūdi pnie ſunt date a papa ieſu. Aut. Bñdictū eſt nomē tuum de⁹ patꝝ noſtroꝝ: q̄ cū irat⁹ fueris miam facies: ⁊ i tpe tribulatiōis pctā dimittis his q̄ inuocāt te. Thob. iij. Not. ſecreta. Drimū cū dicit patrū noſtroꝝ. Pr̄es nr̄i ſunt patriarche: pphe: apli ⁊ martyres ꝛc. q̄ nos in fide genuerūt: ⁊ illi ſemp habuerūt tribulatiōes: intm̄ q dicit vn⁹ de maioribus eoꝝ. Per multas tribulatiões opz nos intrare i regnū celoꝝ. Act. xiiij. Itē dō. Multe tribulationes iuſtoꝝ: ⁊ de oībus his liberabit eos dñs. ps. xxxiij. Mir̄ eſt q curabāt infirmos ꝛc. ⁊ ſeipſos curare nō poterāt. Paul⁹ ſuſcitabat mortuos ⁊ nō poterat ſanare ſe a dolore lateris. Qñ ꝙ dicit deus patrū noſtroꝝ: reducit nobis ad memoriā exēpla tribulationū ſctōr. Secm̄ ſecretū tāgit̄ cū dr. Cum iratꝰ fueris. ſ. ꝛz iudiciū holz qñ venit ſicitas: mortalitas: grādo tremoꝝ ⁊ hmōi dr de⁹ ē iratꝰ. ⁊ dr miaz facies: ⁊ certe ita eſt q ſic̄ medicus qñ aperit vl penetrat vulnus vl ſcindit mēbrū putridū: videt̄ eſſe iratꝰ ꝙ infirmū dās ei dolorē: cū tñ faciat miam: q ꝓ ſanitate corporis. Ita de tribulationibus huius mundi videt̄ nobis q deus ſit iratus: cū tñ faciat miaz vt ſanet a plagis pctōr. Jō dr. Cū iratus fueris miam facies. Et concordat Abachuc iij. Cuz iratus fueris: mie recordaberis. Et declarat cū ſequit̄. Et in tpe tribulationis pctā dimittis. Sed q̄bus? Rñdet, Vbis q̄ inuocant te. Nō credatis q oibus q̄ habent tribulationes remittunt pctā: q illi q impatiēter recipiūt vel murmurando ⁊tra deū dicētes. Ego ieiuno: vel vado ad miſſam ⁊ ſilia: ecce deus dat mihi aduerſitates: ⁊ non tali ꝛc. Talis nō ſolū nō purificaꝫ: immo magis deturpaꝫ Sed qñ patiēter recipiunt dicētes. Dñe: mala que patimur: pctā nr̄a meruerunt ⁊ q ego faciebā paucā pniam vel nullā vos dñe dediſtis mihi iſtā: talis purificatur. Jō dr. Vbis q̄ inuocant. i. intus vocāte. Patet ꝙ rōne ⁊ autoritate q ex tribulationibus purificamur ꝛc. De iſta materia audiatis pulchrū verbū Gregorij cuz trib⁹ ſſlitudinibus. Quod formaꝫ aurū: q̄ lima ferro. q̄ flagellū grano: hoc facit tribulatio viro iuſto. De ꝑmo qñ argētarius liq̄facit aurū ⁊ bullit: videt habere dolorē aurū: tñ purificaꝫ. Itē qñ hō habet febrem tunc eſt in fornace ⁊ videt bullire: ſed ſi habet patientiā: aurū. i. ala purificaꝫ a mixtura falſi metalli pctōr. De ſcō qñ ferrū limaꝫ: clamat ac ſi patiaꝫ tñ purificaꝫ a rubigine ⁊ remanet lucidū. Ita in doloribꝰ hō clamat. Itē mulier: cuz parit: dicit multa. O maledicta Eua. Et decetero non accedam ad virū ꝛc. lima doloris tenet vos. J dē de dolore dentiū tunc ferrū limaꝫ: q oēs ſumus rubiginati pctis. Jō qñ limaꝫ hō in doloribus non debet dicere mala ẅba. quia pctm̄ eſt: ſz clamare pōt hō q dolor mitigaꝫ. De tertio: q̄ flagellum grano q̄

laborator flagellat bladū videl eius inimicus: tñ ꝯ facit vt granū purificet a paleis. Idē de nobis. Cogitate q̄ iste mundus sit area: nos vo blada. Flagella sūt tribulatiões: tẽpestates: lapidū: fulgurū: mortalitatū: siccitatū ⁊ similiū. Jō sūt p̄ cessiões ⁊c. ⁊ videl q̄ deꝰ sit iratus: sed ꝯ facit ad purificādū nos a paleis vanitatum ⁊c. Jgit dulciter ⁊ patiēter sūt tribulationes suscipiēde: q̄ sicut seruando penitentiā p̄fessoris patiēter purificat̄ p̄fessus: sz nō si seruat eā cū ira ⁊ impatiēter dicēdo maledictꝰ sit p̄fessor: q̄ talē penitentiā mihi dedit: q̄ sic hō nō purificat̄: sic hō purificat̄ a pctis si aduersitates sustinetis patiēter ⁊ gratāter. Si tñ dicat̄. Talis p̄nia dat mihi magnū tediū: tñ ex quo confessor iniūxit mihi: seruabo eam ꝓpter remissionem pctōꝝ meoꝝ: tunc est bona. Jta de christianis q̄ in tribulatiōibus patientes sunt ⁊ grati ⁊c. Ideo dicit ap̄ls. Obsecro vos ⁊c. Dico scḋo ⁊c. Prima ratio dicit q̄ hō purificat̄ a peccatis p̄teritis: ⁊ ista dicit q̄ hō p̄seruat̄ a peccatis futuris. s. ne fiāt. Et ecce qūo. Quot sunt q̄ ex tribulatione temporali retinēt̄ur ne peccent? Erit em̄ aliq̄s qui eundo ad lupanar vulneratur in capite a tegula ⁊c. ⁊ petrū non fit. Item de multis ille coitus cētūplꝰ. Quot mulieres essent vane ⁊ pompose: ⁊ deus dat eis plagā aliquā vel infirmitatē: ⁊ viuent bene ⁊ honeste. Uerbi gratia de magdalēa ⁊ martha sororibus simul nutritis: ⁊ pulcherrimis: q̄ post mortē parentū remanserunt equaliter dotate. Que fuit causa q̄ magdalēa fuit ita peccatrix q̄ō perdidit nomē: martha ꝛo fuit semp̄ ꝛgo. Sēa dei ⁊ tribulatio. Nam dicit Amb. q̄ martha fuit illa mulier q̄ duodecim annis habuit fluxum sanguis: intrū q̄ fuit facta maculēta sine colore: fetebat. Ad̄ magdalena cecidit i petrū: martha cecidit i infirmitatē qz alꝰ fuisset vt magdalēa. Ad̄ mag. fuit curata in alia: ⁊ etiā martha i corpe. Ptz ḡ q̄ tribulationes p̄seruāt a peccatis futuris. Quot mulieres sunt caste ex tribulatione? vel q̄ habēt perlā in oculo: vel est gibbosa: vel curua: tūc nullus curat̄ ō ea. O bñdicta infirmitas: que facit seruare castitatē. Et quot hoies infirmi oāt deū vt sanarēt. Sz q̄ deus scit q̄ essent ribaldi: nō exaudiunt. Jō dauid de se ⁊ ō peccatore dicit. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me: quasi pquirant hoiem. Jō mā data tua meditatio mea est. s. ad seruādū. Ptz ergo recte: q̄ sicut frenū vel chamus refrenat ⁊ retinet equū: q̄ si ille q̄ eqtat nō teneret frenū i manu non posset equū regere. Jō tribulatiões frenū sunt. Equi em̄ sūt corpa nr̄a seu inordiati motus ⁊ tētatiões: sz tribulatio refrenat ea: tunc em̄ hō recurrit ad oīones et ad psonas deuotas. Exemplū de btā petronilla filia beati Petri febricitante. Jō dicit scḋra allegorice. Nolite timere: vt em̄ ꝓbaret vos venit deus. s. tribulādo: et vt terror illius esset in vobis: ⁊ nō peccaretis Exo. xx. ḡ nō debetis deficere in tribulationibꝰ: sz patiēter sustinere. Dico tertio q̄ hō p̄ tribulatiões augmētat̄ in meritis ⁊ gratijs. Nota similitudinē de illis qui faciūt caldaria: quia de vno frusto ferri faciūt vnū caldariū magnū. s. pcutiendo cū martello: ⁊ hoc vez est si sit ignitū: q̄ si esset frigidū: citius frangeret̄. Malleationes sunt tribulationes. Si amore dei deuotione ⁊ patiētia igniti patienter sustinuerint tribulationes: augmentabūt eos in sanctitate ⁊ meritis. Ptz in Job q̄ fuit malleatus. Jtē vna die pdidit septē milia oues ab igne celi: quingēta paria boum: ⁊ quingētos asinos: tria milia camelos: septē filios ⁊ tres filias. O quot ibi fuere flagellationes et aduersitates. Jtē vxor eiecit eū de domo. Jtē eodē die fuit pcussus in corpe: ⁊ in sterq̄linio positus. Sed erat ferrū ignitū in deuotione. Dixit tertꝰ q̄ in oibus his nō peccauit Job: neq̄ stultū q̄d ꝓtra deū locutus est: sed dicebat. Nud̄ egressus sum de vtero matris mee: nudus reuertar illuc. Dñs dedit dñs abstu. ⁊c. Job. j. ⁊ fuit augmentatus in tanta scitate q̄ multū notabiliter fuit in maiori scitate q̄ ante. Sed si fuisset ferrū frigidū p impatientiā dicendo. Maledictus q̄ me fecit: nō solū perdidisset bona: sed etiā aiam. Jō ap̄ls de se ⁊ alijs dicebat. Gl̄iamur in tribulationibus scientes q̄ tribulatio patientiā operatur. ad Ro. v. Nota gl̄iamur. Non solum supportamus patiēter: sz gl̄iamur. Q̄ō in tribulationibus sit gloriandū p̄t declarari p̄ parabolā de duobus paupe

ribus obligat̄ dño in magna quātitate sub pena mortis. Certa die vocati nihil soluerūt qz nihil hēbāt. Quib⁹ dñs pius cōpatiens secrete z sigillatiz massas auri involutas panis rudib⁹ piecit i captiuitatē vni fregit caput q̄ iratus sē volens vlcisci remisit massā. Alteri fregit brachiū. Sz post⁊ fuit dies recognouit z invenit massaz: z glorabat. di. Deo gr̄as nō curo de fractione brachij ex q̄ habeo vñ solua dño ⁊c. Iste euasit: z alius fuit suspensus. Ita q̄libet nr̄m obligat deo p quolibz pctō mortali magno vel paruo septē annis de pnia: qz peccat ℈ septem dona spūssancti. Jā est tps taxatū i iure Sz qualitas pnie est arbitraria. De hoc tñ superius in quodā sermone latius invenies. Nō p quolibet pctō mortali cōputa septē annos de pnia. forte est ℈ alicui q̄ obligat deo in decē milibus annoz de pnia. Et remediū est lucrari indulgentias: facere pniam: quot dies lucrant tot resecant. z si in hoc mūdo nō cōplet pnia in purgatorio cōplebit. Sed qui in hoc mūdo nō vult icipere nec penitere nec satisfacere i inferno patiet: sz nō valebit aliq̄d sibi. Jdeo pius dñs mittit massaz auri vel globū. s. tribulationē cooperta z sed intus est thesaurus. Jō attēdatis q̄ nō ꝓficiatis foras per impatientiā murmurando vel blasphemādo: sz debet⁊ dicere. deo gr̄as. dicēdo. Nō possum soluere debitū: qz dñe ego valde modicū solui Sz mō cito possuz soluere. iō Jac. Omne gaudiuz. s. in corpore z in aia existimate fratres mei cū i tētationes varias icideritis: sciētes qz pbatio fidei vr̄e patientiaz operat. patiētia aūt op⁹ pfectuz hz Jac. s.

¶ De eadem dñica. Sermo. vij.

LAtitudo longitudo: sublimitas z pfundū ad Eph. iij. Jam videtis q̄ istud ℣bum indiget magna declaratiōe. Sed saluteṁ ℣go maria. Et vt intelligatis q̄o signat res altas et vtiles ad nostrā salutē: sciēdū est q̄ apl's inter alias orationes deuotas quas faciebat xp̄ianis ista erat p̄capua dicēs q̄ de⁹ daret xp̄ianis latitudinē. hoc pz in epla cū dicit. Hui⁹ rei gr̄a flecto genua mea ad patrem dñi nr̄i ihesu xp̄i: vt possitis cōprehēdere cū oibus sctis que sit latitudo longitudo sublimitas z pfundū. Et qz talia apls z tantus de q̄ credit q̄ sit de maioribus sctis paradisi petebat istas ℔tuor dimensiones quantitatiuas: potestis scire q̄ significant res vtiles.

Nam latitudo est benivolentia vel dilectio generalis.

Longitudo est pseuerantia vel duratio temporalis.

Sublimitas est sapientia vel intētio supernalis.

Profundū ē pnia vel hūiliatio ℣tualis. Ecce latitudo ⁊c. De istis ℔tuor volo nō loq̄. audite. Dico pio q̄ apls orat petēs q̄ nos xp̄iani hēam⁹ latitudinē cordis. s. benivolētiā z dilectionez gnalē. Tā gnalis dz ee ista dilectio q̄ i corde xp̄iani debēt recipi oēs gētes p dilectionē: sz nō dicem⁹ dicere. Ego diligo oēs: sz nō talez q̄ interfecit patrē meū ⁊c. vl furat⁹ est mihi hoc: vel diffamauit me: tales nō hñt cor latūtis angustū. Quitz q̄ dicā vob vnum murabile. Lati⁹ dz esse cor xp̄iani ℈ celū vl terra i benivolētia. Diceres. Quo possibile esset? Dico q̄ est possibile: q̄ declaro sic. Celū ēpyreū hz sit immēsurabile nō ꝑt retinere nec recipere nisi bonas ꝑsonas z sctās nō enī recipit infideles: nec malos xp̄ianos: sz lati⁹ dz esse cor xp̄iani: q̄ ibi nō solū bone ꝑsone sz ēt male: z nō solū xp̄iani sz ēt infideles: vt iudei z agarēi dñt recipi i dilectiōe. Xp̄iani boni dñt diligi vt ꝑseuerēt i fide catholica vt saluent mali aūt vt ad verā pniam reducant. Judei ℣o amādo z desiderādo diligi dñt vt illuminent ad veritatē fidei. Jdē d̄ alijs infidelib⁹. Pz ℈ q̄ cor xp̄iani dz ee latius celo. Jtē cor xp̄iani ēt dz ee latius ℈ terra: q̄ cor xp̄iani dz ꝓtinere p dilectionem gnalem z viuos z mortuos de paradiso purgatorio z d̄ inferno. De paradiso laudādo deū de eoz saluatione: de purgatorio orādo p eoz liberatiōe de inferno nō rogādo p eis: q̄ eēt ℈ deū nec desyderando p eis paradisuz: sz diligēdo l eis imaginē dei ad quā facti sūt n diligēdo eoz malitiā: sed q̄ ℈ ꝓpatiēdo imagini dei vt sic q̄ ita cruciet: sicut esset cōpatiendum imagini xp̄i si ꝑcuteret i ignē. Ecce q̄d est latitudo. Et xp̄ian⁹ q̄ hz istā latitudinē ꝑt dicere cū dō. Ambulabā i latitudine q̄

mãdata tua exq̃siui.ps.cxviij. No. amabulabã.aliq̃ hñt cor ita angustũ ꝛ captiuũ q̃ nõ diligũt nisi se exquo ipi hñt sufficientã nõ curãt de alijs:etiã si habent affines ꝛc. Alij modicũ plus:qz diligunt se ꝛ vxores ꝛ filios ꝛ alios amicos:ꝛ ex q̃ cor dom⁹ hz pusionẽ de pane vino:ꝛ de alijs q̃ voluerit moriaꝰ fame nõ curant. Alij diligunt se ꝛ oẽs de vicinatu villa: sed nõ extraneos. Alij diligunt solũ amicos:sed nõ inimicos. Tales hñt cor angustũ ꝛ nõ possũt dicere ambulabant in altitudine:sz i restrictiõe. Itẽ qz mãdata tua exq̃siui. Preceptũ dei est habere ista latitudinẽ cordis. dicit em. Audistis qz dictũ ẽ ãtiq̃s. Diliges primũ tuũ ꝛ odio habebꝫ inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobis. diligite inimicos vestros bñfacite his q̃ oderũt vos. Et seq̃tur. Si em diligitꝫ eos q̃ vos diligũt quã mercedẽ habebitis. nã ꝛ publicani hoc faciũt. Mat.v. Etiam bestie diligũt bñfactores suos. Ecce quare dicit. Ambulabã ꝛc. Et dicit. Dis psummationis.i.perfectionis vidi finẽ latum mandatũ tuũ nimis:qz nõ hz finem. ps. cxviij. Nota dis psummatiõis:dis statꝰ seu cõditio huiꝰ mũdi finẽ habebit. Uerbigra. dñus papale vt esse regẽ ꝛc. finem hz p mortẽ. Itẽ platiões vt esse papã ꝛc. finẽ hz. Religio clericaꝝ finẽ hz per mortem patrimoniũ etiã finẽ hz p mortẽ: intantũ q̃ si moriatur hodie vir vel vxor:ꝛ in crastinũ resuscitare posset duceret aliam vxorẽ vel ipsa aliũ virũ. Item reuerentie ꝛ alij honores finẽ habent p mortem:sed mãdatũ de dilectione p̃mi non hz finẽ imo in monte augmentaꝝ:qz beati plus diligũt se ꝛ nos plus q̃z nos. Qui habẽt istẽ latitudinẽ cordis põt dicere. Edurit me in latitudinẽ:qz p̃ius habebã cor angustũ:saluũ me fecit qm̃ voluit me. ps. cxviij. Dico scdo q̃ lõgitudo est perseuerãna vel duratio tpalis.s.q̃ in bona vita:deuotiõe pnia pseueretꝫ hodie ꝛ cras ꝛc.plus ꝛ plus. Nullus dicat ego seruiã deo p annũ vel p duos annos:sz vsq̃ ad mortẽ seruire deo in bona vita debemus Rõ theologicalis:qz seruitiũ dz esse sm salariũ qõ hõ petit. Si vos petitis magnũ salariũ.magnũ seruitiũ tenemini facere. hoc ei rõ dictat ꝛ eq̃tas. Mõ videamus qõ salariũ p̃misit xp̃s suis seruitoribꝰ. Dico q̃ glouã padisi q̃ non daꝝ ad annũ vel duos annos:sed q̃diu deꝰ erit deꝰ.i.sine fine. Jõ ex q̃ ipe dat salarium qõ durat q̃diu ipe est ꝛ ipe semp erit deꝰ vos tenemini ei exhibere seruitiũ q̃diu fueritꝫ i mũdo. Nullꝰ dicat. Ex q̃ seruiui xp̃o.x.annis vel.xx. mõ volo q̃escere:qz nõ haberes salariũ:sed cõtinua de die in diẽ de anno in annũz. De ista longitudine dicit dõ. Domũ tuã.i.psonã deuotam q̃ est domꝰ dei:decet scitudo dñe:in longitudinẽ dierũ. ps. xcij. Aliter hõ non haberet salariũ.nã si aliq̃s i magna scitate seruiuit deo cetũ annis:ꝛ p horã ante mortẽ dimisit seruitiũ dei peccando mortaliter:qz aliter nõ dimittiꝫ: dãnatur qz nõ cõtinuauit. Aliq̃ ex ignoãtia faciũt hic q̃stionẽ di. Mirabile ẽ hoc q̃ ego seruirẽ deo p cẽtũ ãnos:ꝛ p horã dimitterẽ seruitiũ ex aliquo pcõ mortali q̃ ꝓp hoc pdã totũ seruitiũ qõ feci. Naz reputaret rex crudelis si militẽ q̃ ei seruiuit.x.ãnis p vnã displicẽtiã p̃uaret salario totꝰ sui seruitij:nisi esset crimẽ lese maiestatiꝫ ꝛc. Cũ ergo deꝰ sit sũme bonꝰ ꝛ misericors: ergo nõ videt q̃ ꝓpter vnum pctũ q̃s dz dãnari. Respõdeo ista similitudo de seruitio regis nõ est ad ꝓpositũ:qz seruitiũ qõ facit miles regi ꝛ opꝰ ꝛ labor ꝛ seruitiũ totũ est militis:ꝛ rex nihil facit ei in illo seruitio. ideo p vnã displicẽtiã miles nõ dz pdere salariuz.alꝫ crudelis esset rex. Sed in seruitio qõ hõ facit deo ieiunando ꝛ seruãdo bonã vitaz ꝛc. labor opus ꝛc. hoc totuz est dei:qz hõ de se nihil posset:ꝛ maiorẽ gram facit deꝰ hoi in hoc q̃ hõ deo. Dicaꝝ hic parabola de mercatore q̃ cõmisit capsulã pciosissimam vnivt portaret vsq̃ ad portã domꝰ:q̃ attediatꝰ q̃n fuit iurta domũ i quẽdã torrẽtẽ piecit fardellũ. Quo facto iuit ad petẽdũ salariũ:nũq̃d merebaꝝ salariũ. Ptz q̃ non imo meruit magis furcã. Sz diceret q̃s Videt q̃ meruit talꝫ qz portauit capsulã ꝛc. Solutio. Nõ portauit vsq̃ ad portaz sz piecit:ꝛ fures tulerũt illud. nõ ꝛc. Idẽ est i ꝓposito. Seruitiũ dei nihil aliud ẽ q̃z portare fardellũ. Uerbigra q̃n religiosus intrat ordinẽ recipit onus fardelli a mercatore xp̃o portãdũ vsq̃ ad portam paradisi q̃ est mors. Si anteq̃z sit ad portam p̃iecit fardellũ per vitã malam non

solū nō merer salariū sz r penā. Idez de clerico r laico. Ecce quō decipiunr illi q̄ dicūr videt crudelitas q̄ totū fuitiū centū annoz ꝛc. pdar: q̄ piecisti fardellū tibi cōmissum a xp̄o mercatore: r iō dixit xp̄s Esto fidelis. s. custodiēdo fardellum vsq; ad mortē: r dabo tibi coronaz vite. Apoc. ij. O q̄tū laboraret aliqs si sciret ex suo labore posset acq̄rere coronā regz aragonie vel papatus ꝛc. r mulieres coronā regie: cū tñ nō sūt alicui⁹ reputationis respectu corone glie. Ecce q̄d vult dicere lōgitudo. iō dauid in psona xp̄i. Lōgitudine dieꝝ replebo eū: r oñdā illi salutare meū ps. xc. ¶ Dico tertio q̄ sublimitas sapiētia vel intētio ē supnalis. s. q̄ in oib⁹ opib⁹ nr̄is habeam⁹ itētionē sublimē ad deū. Verbigr̄a si ieiunatis vt bonā habeatz itētione: sz si facit q̄s vt dicat deuot⁹ ꝛc. intentionē hz bassaz r puersaz Idē de oīone r de alijs opib⁹ pnie dicendū est. Sed si hz intentionē aliā dicendo ego ieiuno r facio talē pniam vt in iudicio diuino recipiat mihi in cōputum de pctis meis ꝛc. Itē do elemosynam: vt q̄n alia mea ad portā padisi veniet: elemosyna det sibi. Itē q̄re dicit missaz ꝛc. Itez q̄re ponis filiū vel filiā in religione: r sic de alijs. Nā sicut in floreno magis respicitur pōdus q̄ color vel son⁹. ita anteq̄ possitis intrare burſaz padisi respicitur pōdus intētionis. Nā que facta sunt propter vanā gliam nihil pōderāt: q̄ vētus est. Itē nec p diuitijs seu honoribus: q̄ vanitates sunt. Eccl. j. Vanitas vanitatū r oia vanitas. Sz pōd⁹ est q̄n fiunt bona opa p honore dei r saluatione aiarū Autoritas. In sublimitate eternū glorie pondus operatur in nobis: nō cōtēplantibus nobis q̄ videnr: sz q̄ nō videnr. Que eñ videnr tpalia sunt: q̄ aūt nō videntur eterna sunt. ij. ad Cor. iiij. Ergo teneamus cōsiliū apli dicētis. Siue māducatis: siue bibitis siue aliud q̄d facitis: oia in glīaz dei facite. s. Ad Cor. x. Dicatur exēplū de vitis patrū de illo sctō hole qui q̄n volebat facere aliq̄d op⁹ stabat modicū cogitando intra se. De hoc interrogatus q̄re staret. Rndit: q̄ scio q̄ bona opa nihil valent de se nisi bona itentione fiāt. iō q̄n facio op⁹ bonū: ordino intētionē meā. Sicut balistari⁹ anteq̄ mittat sagittā aduertit signū. Cogitare q̄ debes: q̄re vis ire ad ecclesiam: r si iō vadis. vt videas mulierē ꝛc. Melius esset non ire. Si intētio sit vt laudes deū r ipleas p̄ceptū de missa audiēda: tūc vade: q̄ intentio est bona. Itē cogita r cōsidera q̄re das elemosynaz: r si iō das vt dicaris misericors: melius esset nō dare ꝛc. Idē de oīone. Idē de missa. Nā si principalr dicat ppter pecunias: melius esset non dicere. Ptz igit̄ q̄ ppter p̄uitatē r non aduertētiam intentionis multa bona opa pdunr. Querit sctus Tho. in quolibet. Si religiosus vel sacerdos p̄dicat p vana glīa r post penitet. an ex illa pnia lucret coronā r meritū vel aureo tam q̄ habuisset si sctā intentiōe p̄dicāsset. Dicit q̄ nō: q̄ nūq̄ illa fuit lucrat⁹ q̄ fuerūt opa mortua q̄ p sequentē pniam nō viuificāt̄ur: lz petīm sibi remittat̄ ex illa pnia. Iō attēdat̄ q̄ semp in opib⁹ vris dirigatis intentionē ad deuz. De ista sublimitate intentionis dicebat deus iob. Si habes brachiū sicut de⁹ r similivoce tonas: circūda tibi decorē: r in sublime erigere et esto glorios⁹. Job. xl. Nota hic q̄ requrunt in p̄dicatore euāgelico. Primo si p q̄ si habet brachiū sicut de⁹. s. ad faciendū bona opa. Scō r simili voce tonas. i. p̄dicas: r hoc quātū ad doctrinā predicandā nō poetaz ꝛc. sz euāgelij. Tertio circūda tibi decorē q̄tū ad honestatem vite r bone fame. Quarto in sublime erigere q̄tū ad intētionē. s. p honore dei r salutatione aiaz nō p vana glīa ꝛc. q̄d sequit Esto glorios⁹: q̄ sic p̄dicando: gloriam predicatoꝝ meretur r glorificabit. ¶ Dico quarto q̄ profundum est humiliatio seu subiectio virtualis. de qua Judith viij. Humiliemus illi aias nr̄as r in spū contrito r humiliato feruientes illi.

¶ Nota quattuor consideranda er quibus causatur pfunda humiliatio penitentie r ista quattuor sunt.

Primo pditio celestis glorie.
Scō acq̄sitio infernalis pene.
Tertio doloꝝ diuine essentie.
Quarto afflictio carnis ppie.

Iō dauid. Dixit dñs ex basan cōuertā cōuertā in pfundum maris. ps. lxvij. Basan sm hebraicā interptationē idē est q̄ confusio: r signat vitā hois vel mulieris

inordinatã: q̃ viuũt vt bestie sm̃ sensuali tatẽ q̃s volũt comedere: bibere: facere luxuriã vel vindictã: nescientes se in suis opibus & affectib⁹ gubernare sm̃ rectam rõnẽ & diuinã legẽ: q̃ nesciũt se refrenare tales non hñt certã horã orandi: sed aliquoties orant: aliquoties. Itẽ sacerdotes nõnulli inordinate viuũt nõ seruantes ordinẽ in celebrãdo vel dicendo horas: aliq̃s dicũt matutinas de mane aliq̃s de sero aliquoties pmã post prãdiũ: ꝓfusio est & inordiatio. Itẽ mulieres q̃s depingũt se dicũt Aue maria ꝛc. Dicat̃ q̃s pria dz dici deuote genib⁹ flexis cogitãdo q̃ videtis xp̃m iratũ ꝛc. Sed aliq̃ q̃s induunt se ꝛc. inordinate eã dicũt: sz verbã dixit dñs: puertã pctõrẽ ad bonã vitã. puertã in pfundũ maris. s. pnie camaritudinis. Et hoc fit q̃s pctõr penitens dixit. O miser quot pctã feci ꝛc. et põt dicere. Profundũ abyssi penetraui. Eccl. xxiij. Abyssi. s. pnie hũilis q̃ pnia supbox nihil vz. Si vos ieiunatis diaboli nunq̃s comedũt. Si vigilatis diaboli nunq̃s dormiunt. Si vos disciplinatis plus diaboli disciplinant̃. q̃uis contra eox voluntatẽ: q̃ pena eox incõparabiliter maior est q̃s disciplia vel pnia penitentiaꝝ hic in ista vita. Uñ diaboli in nullo supant̃ nisi humilitate: q̃ ipi nõ põt humiliari. Jõ nihil vz eorum pnia. Jõ quãto penitẽs facit maiorem pniaz tanto plus dz humiliare se. Uñ dõ i Joxxxij. Humiliabã in ieunio aiam meã ꝛc. Pz igitur q̃re dixit apls. Latitudo longitudo ꝛc. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. xvj. post festum trinitatis. Sermo. viij.

Accessit & tetigit loculum. Luc. vij. Pro declaratione thematis & sermonis introductione notãdũ q̃ theologicalis ꝓclusio est q̃ postq̃s pctõr commisit pctm̃ suũ: lz actꝰ & opatio pcti transeat: remanet tñ macula q̃dam aie & immũditia: turpior & fetidior oibꝰ corpalibus imũdicijs hui⁹ mundi. Verbi gr̃a q̃s vir luxuriosus cõmisit immũditiã suã delectatione & cõplacẽtia cũ muliere luxuriosa: q̃d remanet de tota cõplacẽtia q̃d totiz transiit & nihil remanet misi macula q̃ est fetidior oibus immũditijs hui⁹ mũdi & nũq̃s recedit vsq̃ ad diiudicẽtiã sufficiẽtẽ & ꝓdignã de pctõ ꝓpetrato. Hanc ꝓclonẽ ꝓbat doctor sctus in. s. ij. q. lxxxvj. in. s. & ij. articulis. In primo oñdit q̃d sit macula pcti dicẽs q̃ sicut in corporalib⁹ macula dr q̃s aliq̃d corpus nitidũ pdit suũ nitorẽ ex ptactu alterius corporis: ita opz dici in spũalibus. Hz aũt aia duplicẽ nitorẽ. Uñ ex refulgẽtia luminis naturalis. s. rõnis: p q̃d dirigit̃ in actibus suis. Aliũ ex refulgẽtia luminis diuini. s. sapientie & gr̃e p q̃ pficitur ad bene & decẽter operandũ. Est aũt quidam tactus aie q̃s inheret aliq̃bus rebus p amorẽ: qui aũt peccat inheret aliquib⁹ reb⁹ p amorẽ ꝰ lumen rõnis & diuine legis & ex hoc puenit macula pcti. Q̃d aũt remaneat ista macula post peccatũ ꝓbat in scõo articulo dr. q̃ dum cessat actus pcti p q̃d hõ discedit a lumine rõnis & diuine legis non statim redit hõ ad illud lumen in quo prius fuerat: sed requritur aliq̃s motus voluntatis cõtrarius primo motui: sicut aliq̃s distãs ab aliquo p aliquem motum nõ statim cessante motu fit ppinquus: sed opz q̃ ap propinquet rediens p motũ contrarium. Et sic ita obũcitur. Hoc modo se hz macula ad pctm̃ sicut vmbra in camera ad clausionẽ fenestre sed cessante clausione fenestre non remanet vmbra in camera ergo cessante actu peccati non remanet macula in aia. Rñdet doctor sanctus: q̃ non est omnino sile: q̃ aer semp est inequali habitudine ad recipiendũ lumen ideo statim transit vmbra. Sed remoto actu pcti non remanet aia in eadem habitudine ad deũ: & ideo non est filius rõ. Et sic pz q̃ post pctm̃ remanet peccati macula. Et cõfirmat̃ p illud q̃d habet̃ Josue. xxij. An parũ vobis est q̃d peccastis in beelphegor: & vsq̃ in p̃sentẽ diem macula hui⁹ sceleris in vobis pmanet. Si aũt q̃ras vbi sit hec macula: q̃ nõ videtur nec apparet in quo scit. Respõsio q̃ est in loculo cõscie: q̃ sicut mortu⁹ statim ponitur in feretro in loculo: q̃ horrendum esset videre hominem mortuũ: etiam cum quis peccauit mortal̃r mortuus est. Peccatum enim cum ꝓsummatum fuerit generat mortẽ inq̃t Jaco. j. &

reddit pctōrē in aia turpiorē ⁊ fetidiores cūctis cadauerib⁹ mortuoꝝ: ⁊ silem dia bolo in macula pcti ⁊ silem horrorē causat de diabolo ⁊ pctōre dānato: qz sile ē videre demonē in figura demonis: ⁊ pec catorē saltē obstinatū ⁊ dānatū cū macula pcti. Jō hec macula ꝑscōditur in loculo ꝑscie: nec ide recedit quousqz de⁹ accedat ad peccatorē p gr̄am ꝓuenientem ⁊ tangit loculū ꝑscie p cōtritionē ⁊ displi centiam condignā ⁊ sufficientem de tali accessu ⁊ tactu dicit thema. Accessit ⁊ retigit loculum.

¶ Notandum est qz triplex inuenitur in sacra scriptura tactus xp̄i.

Primus dīno corporalis in quo tan gens ⁊ tactum est corpus.

Scōs dīno spūalis in quo tangens ⁊ tactum est omnino spiritus.

Tert⁹ ptim spūalis ⁊ ptiz corpalis in q̄ tāgēs est spūs ⁊ tactū est corpus.

¶ Prim⁹ est dīno corpalis. Un̄ sciendū est qz iste fuit in miraculis xp̄i qn̄ tāgen do sanabat oēs infirmitates: vt ptz in multis locis scripturaꝝ ⁊ euāgelioꝝ et principalr in pn̄ti euāgelio. Nota hīsto riā. Un̄ de isto tactu dr Luc.vj. Omis turba q̄rebat eū tāgere: qz ⁊tus de illo exi bat; ⁊ sanabat oēs. Nota virt⁹. Duplex em̄ erat ⁊tus in xp̄o. Una diuina p quā erat⁹ op̄s sicut pater ⁊ spūssanctus: ⁊hac ⁊tute principalr faciebat miracula ⁊ sa nabat oēs infirmitates. Un̄ p̄s. Qui sa bat oēs infirmitates tuas. Et iō in om̄i bus infirmitatibus nr̄is debem⁹ ad eū principalr recurrere qz est summus me dicus vt det sanitatē si sit vtilis p salute aie nr̄e. Alia est virtus in xp̄o humana ⁊ministerialis ⁊ meritoria: qz pene la bores ⁊ merita xp̄i deseruiebant nobis hīs em̄ nobis meruit sicut caput mem bris. ⁊ hec erant excellētissima in xp̄o: et excellētiora in btā ⁊gine q̄ in ceteris sā ctis alīs a xp̄o: ⁊ excellētia in ceteris sā ctis. Et iō ad ipsos recurrere debem⁹ in infirmitatibus nr̄is: ⁊ ꝓius in spūalib⁹ q̄ in corporalibus: qz spūales infirmi tates maiores sunt. Uenerūt em̄ ꝓmit⁹ infirmitates corporales ꝓpter spūales. Et frequēter si aliqd patimur corporali ter pctā nostra meruerūt: ⁊ iō debemus nos primo depcari deū vt sanet hās in firmitates spūales ad tactū absolutionis sacerdotis: ⁊ debem⁹ facere qō in bis est. Et tunc cessante cā cessabit effe ctus. Nā vt hr̄ Mar.vj. Quotquot tāge bant eū salui fiebāt. Si dicas nō possum corporalr tangere xp̄m. Rñdeo: qz ḷz non possis eū tāgere in ꝓpria ꝑsona: potes tñ tangere eius sacrā in q̄bus reliqt vir tutē sanādi oēs infirmitates: non solum spūales sed etiā corporales: ⁊ iō si es in firmus veni ad ꝓfessionē: si pōderosus va de ad ꝓfirmationē: ⁊ hoc tñ semel ⁊ cō firmaberis: nō tñ spūalr sed corporalr. Ecce qūo xp̄s tāgebat oēs ⁊ qūo tangit nos tactu corporali. ¶ Scōs tact⁹ est or no spūalis: qz deus q̄ tangit est substan tia spūalis: ⁊ ꝑscia nr̄a q̄ tangit est spūa lis q̄re debetis scire qz tunc ꝑscia nr̄a tā gitur a deo qn̄ inmittit: et nobis remouet cōscie ⁊ cognitionē pctōꝝ. cū pctō: redit ad se ⁊ cogitat suū statū superbū ⁊ pōpo sum quē ducit: ⁊ qūo p superbiā rebellis fuit ⁊ inobediēs deo⁹ ⁊, suptoib⁹: ⁊ cogi tat vlterius lites: ⁊ iniurias ⁊ diffama tiones ⁊ blasphemationes nois dñi et sanctoꝝ quas ore misero ꝓtulit: vltem⁹ ꝓcedens cogitat furta: usuras ⁊ fraudes confessationes: ebrietates ⁊ luxurias in q̄bus vixit ⁊ finalr tp̄s doleter ꝑsiderat: qō p accidiā suā pdidit ⁊ breuiter sum marie cogitat qz nihil boni fecit: ⁊ cogi tat exinde ꝑsequēter qz si i tali statu de cedat dānatus erit in aia ⁊ consequen ter post diez iudicij in corpore ⁊ aia. Hec ola bene cogitans ⁊ reuoluens intra se exclamat dr. O miser q̄d facis: ⁊ q̄d cogi tas quare non auisas te vt te emendes: alīs tu pditus es. O qualis stimulus. O q̄lis pūctura spinaꝝ. Antea pūctura nō ita cōturbabat eū sicut ista. Cō ptz p ex perientiā in lachrymis. Nunqz pūctura calcaris fecit ita cito currere equum: sic sicut aliqn̄ ista punctura pcōrē facit cito relinquere pctm̄. De quo habemus exē plum. Act.ix. de btō Paulo q̄ plusq̄ ce teri iudei feruēs in ꝑsecutionē xp̄ianoꝝ. Sed subito circūfulsit eū lux de celo: et cecidit in terrā: ⁊ statim cōtinue habuit cognitionem magnitudinis sui peccati Et taliter fuit tact⁹, s. stimulo remotus conscientie qz stetit tribus diebus ⁊ tri bus noctibus non manducans neqz bi

dens sed inestabiliter plorãs gemẽs et orans deũ vt sibi parceret et indulgeret sibi peccata iz tam pepercisset. Et qđ significabat illa lux corpalis que circumfulsit eũ, pfecto significabat lumẽ spũale ispiratiõis diuine q̃ talr remordit eũ et punxit et statum curreret a pfundo iferni vsq; ad tertiũ celũ in quod fuit raptꝰ et de statu peccati ad statum gr̃e: et de esse multum longe et distante a deo ad esse multũ ppe ad deũ. Ecce mirabilis punctura et valde pungens aculeꝰ. de q̃ ibidẽ dr. Dura est tibi ꝛ stimulũ recalcitrare. Et nota bñ durum. Nã vt ait doctor sctũs. Nec instinctus q̃q; nõ ptingit ad finẽ suũ. Nõ ex defectu iustitie sed ex obstinatiõe pctõris: q̃ rebellis est et inobediẽs qui ꝓpter quãcũq; inspirationẽ quã immittit ei deus nõ vult dimittere peccata sua: et aliquoties aliqui plures pungũtur: qui tñ instinctũ dei et spũssancti non sequuntr. qđ est magnũ signũ reprobationis. Et tales grauiꝰ peccant q̃z alij q̃ nõ hñt tales inspirationes vel non tot: et iõ grauiꝰ puniunt qr si peccãt q̃ faciunt alii quod bonũ cuz remorsu ꝓscie erranas a forinori illi peccant faciendo aliqđ malũ cũ remorsu conscientie nõ errantis. De ihs dr. Dura ceruice et incircũcisi cordibus et auribꝰ: vos semp spũi sancto resistitis. Act. vij. Ecce q̃re dicit. Dura. Uerũ hic instinctus q̃q; ptingit ad finẽ suum scz iustificatiõis: vt in illis q̃ emendant et obediunt inspirationi diuine et tactui diuino. de q̃ tactu scribit. j. Reg. x. Abijt cũ dõ ps exercitus quoz deus tetigerat corda. Dõ interp̃rat manu fortis ꝑ quẽ intelligo hunc stimulũ: qui est ita fortis q̃ puerti facit peccatorẽ: qđ est difficilꝰ q̃z celũ et terrã creare: vt dicit btũs Aug. de quo vide. j. Tho. j. ij. q. cxiij. de iustificatiõe impij. Et hoc stimulo pungunt et ꝓcedunt pctõres: q̃n puertunt. et ideo de quolibz tali cõuerso et ceteris põt dici thema. scz Accessit et tetigit loculum.

¶ Tertiꝰ tactꝰ est q̃n deꝰ q̃ substãa spiritualis est tãgit nos ꝑ afflictionẽ corpalem. Uidẽs enim deꝰ q̃ puerti nolumꝰ nec ꝓspirationes nec per promissiões nec per minas nec ꝑ exẽpla. finalr ad modũ boni pris post minas flagellat nos virgis aduersitatuz: guerraruz: famis et mortalitatis: q̃ oia mala ꝓueniũt a deo principalr: quia vt hr̃ i amos. iij. Nõ est malũ in ciuitate. scz mũdi et corpale quod dñs nõ fecerit. Si enim habet guerras et aduersarij depredant equos vros hoc malũ facit dñs principalr: iz instrumẽ talr aduersarij vri illud faciunt. Et si inferat. Ergo non peccant: qr executor diuine iustitie iudicis nõ peccat: qr executor est iustitie. Rñsio q̃ peccant et nõ est sic de tali executore iustitie: quia talis nõ peccat: qr est ei iniũctũ a iudice. Deꝰ aũt nõ iniunxit illi vt facerent iz dederit sententiã q̃ illi paterent et est simile. Si iudex dedisset sniam q̃ aliquẽ latronẽ q̃ esset adhuc in nemore et aliq̃ causa venadi vel ꝓsimili post sniaz latã trãsirent per nemꝰ et reperirent latronẽ in habitu mercatoris. q̃ cogitãtes q̃ habeat pecunias occiderent eũ nihil scientes de sñis iudicis nũquid illi eũ interficientes homicide sunt certe sic. Sic a simili est in ꝓposito. Idẽ dicẽdũ est cõsimiliter. si perdis aliqđ Manꝰ oñi tetigit me. Job. xix. Nota enim q̃ hec manꝰ hz q̃nq; digitos. Primus vocatur pollex qui virtute est super oñs alios digitos ꝑ quez intelligo potentiã diuinã. de qua. Job. xix. Non est q̃ de manu tua possit eruere. Nota q̃ legit de quadã ciuitate obsessa: q̃ in necessitate quadã extrema ꝓuisum fuit ad quẽdam ducẽ vt eis subueniret. Tũc ille dux remisit nũcios di. Est ne inquit ciuitas vr̃a superꝰ cooperta vt ira dei: sup eã descendere nequeat: qđ si ita est. veniã et defendã vos. si nõ tunc pctã vr̃a cõtra iraz dei ego defendere nõ audeo.

¶ Secõs digitꝰ est iudex: ꝑ quẽ intelligo discretionem dei in punitione nr̃a: quia nunq̃ punit nos vltra condignũ: qđ dz nos extrahere a murmure contra deuz.

¶ Tertius digitus est medius: ꝑ quem intelligo benignitatẽ diuinã: qr ꝑ hanc aduersitatez reconciliamur deo si patiẽter tolerem. de quo ps. Fiat manꝰ tua vt saluet me: qm̃ mãdata tua ele. cõcupiui salutare tuũ dñe et lex tua meditatio mea ẽ. Erraui sicut ouis q̃ perijt q̃re seruũ tuũ dñe: qr mãdata tua nõ fuz oblitus. ps. cxviij. ¶ Quartus digitꝰ est medicus: qr ꝑ hanc aduersitatem habemꝰ medicinã non solũz curatiuã peccati: iz

& preseruatiuā. Job.xv. Increpationem dñi non reprobes. qz ipse vulnerat & medetur: percutit & manꝰ eius sanabūt. In sex tribulationibus liberabit te & in septima non tanget malū. Quintus digitus est auricularis. per quem intelligo erauditionem oronum. Unde ps. Oculi omnium in te sperant dñe: & tu das escā illorum in tempore oportuno. Aperis tu manū tuaz: & imples oē aial benedictione. ps. cxliij. Et de talibus personis nostram potest dici thema. videlz. Accessit & tetigit loculum. Deo gratias.

¶ Dñica. xvij. post trint. Ser. primus.

OMnis qui se exaltat humiliabit: & q̄ se humiliat exaltabit. Uerbuz istud habet tertualr Lu. xiij. recitatiue in euangelio hodierno. Sermo noster in p̄nti erit de sancto euāgelio hodierno huius dñice: & habebim⁹ mltas bonas doctrinas intellectuales: & instructiones multas morales. Sz priꝰ salutet beatissimā ꝟgo mariā &c. & resumat thema. Omis q̄ se exaltat humiliabit &c. In sctō euāgelio hodierno huius dñice habemꝰ q̄tuor doctrias a xp̄o ad informationē & ordinationē totiꝰ vite nr̄e. Uita eñ nostra dz esse ordinata q̄ 4rupl̄r.

Primo erga se.
Secundo erga pauperes.
Tertio erga inimicos.
Quarto erga amicos.

Ista quatuor ostendit xp̄s. Primo q̄ simus ordinati quo ad nosmetipsos p virtutem temperantie. Secundo quo ad p̄ximos nostros per virtutem mie. Tertio quo ad inimicos nostros p virtutem benevolentie. Quarto q̄ ad inimicos nr̄os per virtutem modestie, scz in bonis & ordinatis moubꝰ: verbis. & sic de omnibꝰ aliis non superbiendo in conuersatione & de isto loquit propositum thema. Omis qui se exaltat humiliabitur. & qui se humiliat exaltabit. ¶ Dico p̄mo q̄ simus ordinati quo ad nosmetipos p ꝟtutem tēperantie. Tunc eñ homo est ordinatꝰ in vita sua quando in cibo & potu scit tenere tēperantiā q̄n recipit solū necessitatem ad sustinendū corpus vitās superfluitates & excessus. in hoc stat ꝟtꝰ tēperantie. Mō audite istā virtutem quomō xp̄s oñdit eā: sed secrete in p̄ncipio euāgelij. Cū intrasset iesus &c. vsq; ad observabant eū. Ista ꝟba indiget declaratione. Sciēdū q̄ xp̄s in hac vita huiꝰmodi seruauit magnā paupertatem ad oēs denduz q̄ hō nō dz se ninis dare in istis mūdanis rebus: qz hodie vel cras sua relinquēde: & intm̄ voluit esse pauper q̄ nō habuit domū camerā neq; cellā. nō q̄n uitabat ad p̄dīū cū discipulis recipiebat p sustētatione nature necessitatem sine qua natura humana nō posset viuere. Recipiebant tpalia sed bñ soluebant in oronib⁹ & cōibus instructionibꝰ. ideo dicit apl's in pſona sua & aliozꝝ apostolorum. Si nos vobis spūalia seminamus nō magnū est si nos carnalia vestra metamus &c. j. Coꝝ. ix. Jō & dñs ordinauit his qui euangeliū annūciāt & de euāgelio viuere. Et istū modū xp̄s seruauit. Jō indeferimici xp̄i & maxie pharisei q̄ erāt maiores & doctores ipsiꝰ legis q̄ inuidebant xp̄o de honore miraculis & sequela sua ꝓpter qō tenuerunt ꝟsiliū vt in aliq̄ possent eū ꝓfundere & reꝓhendere vt defamarēt eū. Jō dixit vnꝰ magnꝰ ꝓnceps phariseoꝝ. Jā scitis quō ipse recipit cōuiuiū. Jō inuitabo eū & dabo sibi multas escas & de mltis vinis &c. & dissoluet se in ꝟbis & sic cognoscet q̄s est: q̄ cōter q̄n hō bibit bis vel ter hō disꝯponit se loquēdo indiscrete per trāsuersum &c. aū p̄dīū ꝟo hō ē totꝰ cōpositꝰ & loquit hō discrete: & credebant q̄ xp̄s discōponeret se. Ecce quale ꝟsiliū: & qua rōne inuitabat eū ille ꝓnceps phariseoꝝ. Sz ecce q̄d ꝓphetauerat salomō. Non est sapientia: nō est prudētia: nō est ꝟsilium cōtra dñm. puerb. xxj. Triplr bellabāt in dei ꝟ xp̄z vt ꝓfunderent eū. Prio p sapiētiā. Illi doctores superbi & inflati veniebant ad sūmones suos dicēdo. Iste hō q̄ nunq̄z habuit magīm nec fuit in studio vult p̄dicare: impossibile est quin dicat multos errores & stulticias. & observabant eū. Jō salomon dixit. Nō est sapiētia ꝟ dñm: qz ipe est fōs sapientie. Secūdo p disputatiōes: qz faciebāt sibi q̄stiones de theologia subtiles: q̄s ipi nescirebant deteriare dicēdo. Videam⁹ iste faber lignarꝰ quid dicit ad istam &c. Jō

salomõ dicit. Non est prudẽtia. s. dispu-
tandi cõtra dñm. Tertio iudei bellabãt
extra xpm inuitando. Cũ eñ illis pmis
duobus modis non poterant cõtra eũ:
tenuerunt psilũ vt inuitarent eũ ꝛc. Sz
dicat salomõ. Nõ est psilium ꝓtra dñm.
Nõ intelligitis ꝓncipiũ euãgelij. Post
q̃ xps predicauerat in die sabbi ille pn-
ceps phariseoꝝ accessit ad eũ ꝛ inuita-
uit eũ dicẽs. Magr ex quo dedistis nob
bonum prãdiũ spũale placeat vobis me
cũ recipe prandiũ corpale. Et xps acce-
ptauit. Dicaꝫ quomõ cũ magno honore
fuit ductus ad domũ vbi erant mẽse pa
rate. Et xps ꝓndixit dicẽs. Och olim ꝛc.
No. cũ dicit mãducare panez. Questio.
Nõ dabat ille ꝓnceps nisi panẽ in qui-
nto? Rñdeo q in scptura panis recipit
q̃ pot pusiõe ꝛ esca. Uñ legit quarti Re-
gũ sexto de multitudo q̃ venerũt ad regnũ
israel de quibꝰ dixit ppheta regi. Pone
panẽ ꝛ aquã coram eis vt comedant ꝛ bi
bant: ꝛ vadant ad dñm suũ. Et sequit.
Appositaq̃ est eis cibꝝ magna ꝓpara-
tio: ꝛ comederunt ꝛ biberunt. Ita etiam
hic ille ꝓnceps preparauit mltas escas
implicit ratione. Primo ppter festum: q
die sabbati. Scõo q ipse erat magnꝰ ꝓn
ceps. Tertio: q ipe inuitauerat multos
phariseos ꝛ doctores vt in aliq̃ possent
eũ cõfundere. Itẽ alia expositio. Cuz in
trasset. Jesus in domũ cuiusdã ꝓncipis
phariseoꝝ sabbato mãducare panẽ. Nõ
dicit euãgeliũ q ille intrasset eũ ad mã
ducãdũ panẽ: sz cũ intrasset iesus ꝛc. q
talẽ modũ tenebat xps q plus mãduca
bat de pane q̃ de aliis. Dicaꝫ practica
quo ponebant cotã eo diuersi fructus ꝛ
dabant diuersa vina ꝛc. ꝛ ipsi observa-
bant eũ si comederet de oibꝰ ꝛc. sz ipe co
medebat composite ꝛ sobrie. Itẽ forte ꝓ
ponebant diuersa verba ꝛ truffas ꝛ nisꝰ
sed ipe fons ꝛ tutũ fuit adeo cõpositus ꝛ
tã tẽperatꝰ q non poterant ipm in aliq̃
ꝓfundere vel reprehẽdere. Hic dico ego
q docet nos exemploꝝ tutẽ temperãtie
Sicut tã ꝛbo ꝓdicauerat eã dicẽs. Attẽ
dite vobis ne grauent corda vestra i cra
pula ebrietate. Luce. xxj. Nota attẽdite
vobis ipsũ ad corpa q̃ destruunt nisi te-
neat hõ tẽperantiaz. Quot hoies sunt q̃
habent morbuz caducum ex suppfluitate
cibi ꝛ potꝰ: q sicut q̃ olla bullit ascen-
dit humiditas: ita de stomacho ascẽdit
gutta ꝛ cadit illa gutta sup cor ꝛc. Quot
hoies ex vino hñt oculos lippos: os ru-
bicundũ ꝛc. ꝛ pdunt visum ꝛ debilitant
in mẽbris. nã vinũ est ita amicabile na
ture q̃ oia mẽbra querunt illud: ꝛ pdest
homini ꝛ eiꝰ mẽbris temperate sumptũ
ꝛ lymphatũ. Quot hoies pdunt bonum
colorẽ faciei ex vino: ꝛ vident quasi se-
mi mortui: hñt anhelitũ fetidũ pdunt dẽ
tes: hñt doloꝛẽ ex humiditate vini patiũ
tur in stomacho: qõ est ex suppfluitate. su
perfluitas cibi non põt decoqui: nõ sunt
multi leprosi. Sed q̃ tenet tẽperantiã hz
bonũ caput: intellectũ clarz: bonos oculos:
bonũ colorẽ: bona mẽbra: lõge vite est ꝛ
poterit diu seruire deo. Ecce quare dicit
Attendite vobis ne grauent corda vra.
s. p intemperantiã. De oibꝰ istis auctori
tas. Noli auidꝰ esse in oni epulatione ꝛ
non te effundas sup oẽm escã. Ecclesia.
xxxvij. Nota auidꝰ. nã ꝓma digestio hz
esse in ore scõa in stomacho. Sunt enim
aliq̃ bestie q̃ ruminãt ꝛ si esca non sit bñ
in ore masticata nõ põt coq̃ i stomacho
Itẽ nõ effundas te sup oẽm escã. Rõ: q
non oẽs sunt vniꝰ digestionis: sicut non
oẽs sunt vnius decoctiõis in olla ꝛc. In
mltis eñ escis erit infirmitas: q q grauãt
stomachũ. Propter crapulã multi obie
runt. Dicũt medici q plures iter fiat gu
la q̃ gladiꝰ hz multi moriant in prelijs.
Sed q̃ abstinens est adiciet vitam. Ec-
cle. xxxvij. Dicaꝫ ꝺ magno alexãdro q̃
vidit brachmanas antiq̃ssimos interro
gabat qualẽ vitã duabãt ꝛ quã medici
nam vt tñ viuerẽt. Rñderunt q tẽperã-
tiã solũ semel i die comedebãt: ꝛ de vno
cibo solũ. Ecce q̃re dicit. Attendite vobꝫ.
Quãtũ ad corda dicit: ne grauẽt corda
vra i deste aie. Hoc maxie intelligunt de
rici: religiosi: ꝛ pone denote q̃ multum
comedũt vel nimis cenãt nõ pñt ita sur
gere ꝛ dormitãt in matutinis seu oroni-
bus suis. Ecce quo grauatur i deste depri
mitur a la. Uñ sciẽdũ q ꝺeꝰ ordinauit ho
minẽ medio iter ãgelos ꝛ bestias. Ange-
li sunt spũales: hõ ꝛbo vtrũq: bestie sunt
substantie pene corpales hõ ꝛbo vtrãq
naturã in se hz. Et si hõviuꝫ spũaliꝫ ẽt
aliaz est filius angelis. Sz si hõviuꝫ scõm-

sensualitatem ⁊ fm corpus bestijs similꝫ factus est fm illud ps. Homo cū i honore esset non intellexit: compara tus ē iumentis insipientibus: ⁊ similis factꝰ est illis. Dico eīm q hō ex peccato superbie auaricie: luxurie: ire: ⁊ accidie efficitur similis iumētis. Sed ex peccato gule efficitur minus q̄ bestia: quia bestia transibit cum onere per viā strictam petrosam ⁊c. ⁊ hō ebriꝰ non potest se portare p viā latam ⁊ planā. immo cespitabit ⁊ corruet ⁊c. Item asinꝰ vel equus ex q̄ biberunt aquam etiam turbidam: si post papā vel regem inuitarentur nō biberent ⁊ tu si inuitat te aliquis. bibis ⁊c. iō plus q̄ bestia es gulosus. Ecce xp̄s verbo ⁊ exemplo oñdit nobis virtutem temperātie. Dico secundo ⁊c. Ex quo visum est quomō nos habere debemꝰ erga nos ipsos videndum est qūo erga pauperes nos habere debemus per ꝟtutem mie. s. subueniēdo eis de bonis tpalibus ⁊ spiritualibus. Hoc ostendit ibi. Et ecce homo quidam hydropicus. vsq̄ dimisit.

Pro huius intellectu sciendum est q doctores ⁊ pharisei erant in quodam errore ⁊ falsa opinione: dicendo q die sabbati nullum erat opꝰ faciendū. medicinaz infirmis non dare. ita q nō deberet eis dari purgatio. nec syrupas. nec fieri vulneris apertura. vel similia dicentes q festum frangebat. Sed hoc est error q festum soluz frangitur. ex operibus corpalibus ⁊ seruilibꝰ vt fodere: secare: ligna suere: nere: ⁊ similia: a pre opatoria: ambulare p viam ⁊c. Nā his opibus frangitur festū. Deꝰ dedit nob̄ sex dies ⁊ retinuit sibi vnū. iō nolite tangere partem suam. Nō faciatis mercimonia vel ptractus in diebꝰ festis. Propter fractionem festi veniunt sicitates: fames: mortalitates: tempestates ⁊c. hō vult lucrari ⁊ perdit magis. Vult eīm deus q sicut ipse q̄euit in die resurrectionis gloriosus: ita et nos q̄escamus. de ꝑse. di. iij. in pn. Oēm diē dñicū ob reuerentiaz resurrectionis dñi de vespa vsq̄ ad vesperam p̄cipimꝰ celebrandum. Et xp̄ianus q̄ non seruat festa videt q non credat xp̄i resurrectionem. Possumꝰ eīm facere opa necessaria p infirmis ꝫ illoꝝ errorez. Uidētes ergo iudei emuli xp̄i q nec in cōuiuio poterant eū reprehendere in aliquo: ordinauerunt vt hydropicus q̄dā poneret coram xp̄o q̄ non audebat petere sanitatem. ne inculpassent eū de sabbati fractione. Sed respiciebat xp̄m. q. d. Dñe aīa te oēs deum meū ⁊c. Iz ore nō audeā dicere propter istos pharisees q̄ interficerēt me. Flecta mia xp̄i. Cū ille hydropicꝰ nō auderet appropinquare ad xp̄um nec petere elemosynaz sanitatis ppt inimicos xp̄i circūstantes: xp̄s benigne surrexit de mensa portans elemosynā sanitatis q̄ indigebat. Iz in mēsa manēs solo nutu potuisset ipm sanare tn voluit surgere vt ad ipm ⁊ tangere dans nobis exemplū mie. Et pharisei intra se dicebāt. nūc potest accusari: qr fregit festū. O stulti dico eīm q hō xp̄s oñdit ꝟtutē mie. ⁊ qūo erga pauperes debemꝰ nos hr̄e dādo ⁊ mittendo elemosynā. Dicat ꝫ illos q̄ hr̄t aures surdā eoꝝ pauperibꝰ: vosmet vt pauperes mittat elemosynā. ⁊ si filij nutrirent ad opa mie. Iō dicit qūo potuerꝫ ita ēo mi fericors. si multū tibi fuerit abūdanter tribue. si aut̄ exiguū tibi fuerit: etiam exiguū libēter ipartiri studē. Tob. iij. Dico tertio q oñdit qūo debemꝰ nos habere ad inimicos p virtutē benuolētie: dicit. Et rñdens iesus dixit ad legisperitos: vsq̄ rñdere illi. Ex q̄ curauit hydropicū dedit ei elemosynā corpalē. ⁊ dedit eis elemosynam instructionis spūalis. Mat. v. Audistis q: dictū est ātiq̄s. Diliges amicū tuū: ⁊ odio habebis inimicum tuum. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vros: benefacite his q̄ oderunt vos ⁊c. Ecce benuolentia quā ecce oñdit dans nob̄ exemplū qūo ad inimicos nros nos hr̄e debemꝰ exemplo suo. Dico ēt̄o q oñdit qūo cū amicis sit cōuersandū p ꝟtutem modestie. nō supbe do ⁊c. Hoc oñdit cū diceb at ad inuitatos ⁊c. In hystoria euangelij mystice loq̄tur xp̄s de nuptijs q̄s deꝰ pr̄ fecit filio: sponsa ē natura humana. qr sicut vir ⁊ vxor nō sunt duo. Mat. xix. ita diuinitas xp̄i ⁊ humanitas faciūt vnā ꝑsonā. De his nuptijs habet Mat. xxij. Sile est regnū celoꝝ homini regi qui fecit nuptias filio suo ⁊c. Inuitati sūt oēs xp̄iani p̄ apostolos martyres ⁊ confessores. nō lauatis manꝰ: sed ad tēdatis ne velitis tenere pu-

mũ loci. Humatũ vult q̃ se ingerit q̃ vocat aliq̃ bñficiũ vel officiũ dicendo: Ve ego ero papa: & de ꝓximo &c. Vbi q̃libet cura alia q̃ vos vultis esse in primo loco superius. Cũ veniet dñs & videbit vos qui non estis digni nec scitis regere dominũ vestrum dicet. Ribalde, propter luxuriosi & q̃ facis tu hic, gulose & pompose &c. Sed simplici religioso vel clerico q̃ fugiunt & vadũt simplr dicet. O fili mi et q̃d facis tu hic, ascende: & sic superexcellabit eũ. Quis enim q̃ se exaltat humiliabitur &c. Ite in primo seculari vel regimine cõitatũ volunt nonnulli hñe primatum dicẽdo. Ego ero primatus huius &c. qz olos q̃ se exaltat in regimine se ingerẽdo humiliabit in inferno descẽdẽdo &c. sed q̃ fugiũt humiliãdo se exaltabunt. Autoritas. Dñs mortificat & vivificat: deducit ad inferos & reducit. Dñs pauperẽ facit & ditat humiliat & sublevat. j. Reguz. ij. Ite alia. Ne gloriosus appareas cor̃ rege & in loco magnorum ne steteris. Melius est enim vt dicat tibi. Ascende huc q̃ vt humilieris cor̃ principe. Prouer. xxv.

¶ De eadem dominica. j. xvij. post festum trinitatis. Sermo. ij.

Vade recũbe in novissimo loco. Luc. xiij. volo nunc ꝑdicare de ꝑditionibus aliarũ &c. qz stultus est q̃ scit q̃d est de eis in alio mũdo si nõ emẽdat vitã suã. Saluteẽ ꝫ ego maria &c. Scõm q̃ clare inuenit in scriptura diuina & declarat manifeste ex pientia: vita ista nõ est nisi via in qua ꝓfinue ambulam⁹ ad aliã vitã: intrñ q̃ statim q̃n puer nascit in illo pũcto incipit viã ambulãdo: licet stet in lecto iuxta mr̃em. Nos oẽs continue ambulam⁹ sine cõedam⁹: bibam⁹ & dormiamus &c. Hoc poteris videre ꝑ similitudinẽ de naui cũte ꝑ fluuiũ: in q̃ illi q̃ sunt intus siue comedãt siue bibãt ꝫ ꝓgrediunt. Ita pñs vita cooperturarũ. j. religiosoꝝ: clericoꝝ & laycoꝝ: vadit p fluuiũ tpis subitũ pluscꝫ sagitta vel auis ad motũ solis mouet. Quantũ creditis q̃ sol ambulauerit ex quo incepi predicare &c. tãdiu ambulamus ad mortem comedẽdo: stãdo & sedẽdo. Jõ dicit scriptura. Oẽs morimur & quasi aq̃ dilabimur in terrã q̃ nõ reuertuntur &c. ij. Regum. iij. Clare ergo potestis videre q̃ ꝑnoctata est via. Et quo ducit nos? Dico q̃ non vadimus oẽs ad vnum locũ. Quatuor enim sunt loca in alio mundo: & omnes vadimus ad aliquem illorum.

Primus est locus dãnatoꝝ intolerabilis
Scõs puerorum irreuocabilis.
Tertius tribulatoꝝ remediabilis.
Quartus beatorum inestimabilis.

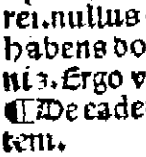
¶ De vltimo dicit thema. Vade & recũbe in nouis. &c. Dico primo &c. Iste locus est infernus q̃ est in corde terre: sicut sunt domũcule in corde pomi. Scitis qui vadũt ad istũ locũ religiosi: clerici: & laici q̃ tenẽt malã vitã & viuũt in ꝑtis & nolũt corrigere se. Sciũt de certo & cognoscunt ꝑtem in quo viuũt & nolunt se corrigere sm regulã: qz ly totũ habeant in scriptis magis tñ sequunt ꝓprios sensus cꝫ diuinã admonitionẽ: magis suã sensualitatẽ cꝫ diuinã volũtatẽ: magis suã inclinationẽ cꝫ diuinã ordinationẽ. Tales q̃ mouũt ad istũ locũ vadũt ꝑdẽnatoꝝ vbi sunt tormẽta intolerabilia. Jõ dicit scriptura ꝓpiẽs ꝑdicatoꝝ vt denũciet ꝓdicet de istis tormẽtis di. Testeꝫ illis ne & ipsi veniãt in hũc locũ tormẽtoꝝ. Lu. xvj No. cũ dicit locũ tormẽtoꝝ in plurali: et nõ in singulari q̃ sm quod sunt diuersa ꝑcta: ita sunt diuersa tormẽta eis correspõdẽtia. Aliq̃ em̃ peccãt & maxime per superbiã ordinãdo se & parando vane superbiendo vt possint ascẽdere in dñio regimine &c. Huic ꝑcto correspõdẽt vnũ tormẽtũ. j. q̃ vulcanꝫ a diabolis: qz tñ cꝫtũ in hoc mũdo volnerũt esse sup alios: tñ in inferno sunt sub pedib⁹ demonũ sicut vue in torculari calcãt: & q̃libet diabolus põderat pluscꝫ turris: & tunc voluissent fuisse humiles. Jõ dicebat xp̃s. Discite a me qz mitis sum & hũilis corde. Mat. xi. Aliq̃ peccãt maxie ꝑ auaritiã in vsuris: furtis: rapinis: retinẽdo bona defunctoꝝ: salariũ seruoꝝ: decimas & primitias &c. Huic ꝑcto correspõdet tormẽtũ de caldarijs plenis auro & argento liq̃factis: & ibi cruciant nec ꝓnt mori. Jõ xp̃s auisando nos dixit. Attẽdite vobis & cauete ab oi auaricia: qz nõ i abũdãtia cuiuscꝫ vita ei⁹ est ex his q̃ possidet. Lu. xij. Aliq̃ viuũt in luxuria vt por-

ti nō sunt ꝓtēti de vroub⁹ ꝛc. Religiosi ꝛ clerici in ho nesti ꝛ alij q̄ nō sunt in mr̄imonio: faciēdo corruptiones ꝛ vilissima pcta ꝛc. Correspōdet huic pctō vnuꝫ tormētū: qr ad silitudinē cyrographi ponunt in veru nec pñt moui. Jō dicit scriptura. Abstineatis vos a fornicatione vt sciat vnusq̄sq; vās suū possidere in sctificatiōe ꝛ honore nō in passiōe desiderij: sicut ꝛ gētes q̄ ignorāt deū. ſ. ad Thes. iiij. Jō refrenare debemus corp⁹ freno pnie. Alij viuūt in pctō inuidie: maxime. ſ. p regimine: vel inuidēt fame alterius: vel honou seu diuitijs. Jnuidia em̄ nō est nisi venenū interficiēs aiam de isto ꝓ deūt diffamationes male loquele. Jdeo tormētū correspōdēs huic pctō est qm̄ mordent a serpētib⁹ ꝛ viperis: ꝛ inflant eoꝝ corpora veneno nec pñt moui. Jdeo dicit scriptura. Deponētes igit̄ oēm malitiaꝫ ꝛ oēm dolū ꝛ simulationes ꝛ inuidias ꝛ oēs detractiōes sicut mō geniti infantes rōnabiles ꝛ sine dolo: lac ꝓcupiscite charitatis. ſ. vt in eo crescatis ꝛc. ſ. Pe. ij. Alij viuūt gulose: nō seruāt ieunia ecclesie: nescīūt in ieunio audire missam. Tormētū correspōdēs est esurire ꝛ sitire: qui nō obtinebūt guttā aq̄ sed plūbū liqfactū ꝛc. Jō xp̄s dicit. Attēditevobis ne forte grauent corda vr̄a. Luc. xxj. Alij viuūt in pctō ire cū desiderio vindicte: nolunt parcere si in aliquo fuerūt iniuriati: factū est irremissibile: vel si parcūt nolunt loq̄ nec salutare: signū est q̄ adhuc retinēt odiū. Tormētū illoꝝ ē furca magna ferrea in qua suspēdunt ꝛ ignis inferus ꝛ repēdunt vices: ex q̄ p ignē ire peccastiō p ignē puniemini: ꝛ qr in gutture non loquēdo peccauerūt: nō in gutture cum ignito ferro punient. Jō xp̄s dicit. Si dimiseritis hoib⁹ pcta eoꝝ dimittet ꝛ vobis pater vester celestis delicta vestra. Mat. vj. Alij viuūt in pctō accidie: pmittūt ꝓdere tp̄s q̄ deus dedit nobis ad penitētiā nō ad ꝓgregandū pecunias: nec facere magnas domos nisi ad necessitatem: qr principal⁹ laborare in pnia debemus: sed sunt multi q̄ nō curāt confiteri in quadragesima nec cōicant in pascha te: nec scīūt audire missam in dñica nisi loquēdo ꝛc. Tormētū est q̄ sem ꝑ ꝑberant a demonib⁹ nec pmittūt eos quiescere. Jō xp̄s. Dico vobis q̄ nisi pniam habueritis oēs simul pibitis. Luc. xiij. Ptz quare dicit. Testeť illis: supple predicator ne ꝛ ipsi veniāt in hūc locuꝫ tormētoꝝ. Jn istū locū iuit iudas Act. primo Preuaricat⁹ est iudas vt abiret in locuꝫ suū. Nota p̄uaricat⁹. i. fregit. Fregit em̄ legē nature scripture ꝛ gr̄e. Legē nature qr natura dictat q̄ si hō recipit donaria gr̄as ab aliquo q̄ hō sibi seruiat ꝛ retribuat. Judas em̄ accepit gr̄as a xp̄o qr pepercit sibi mortem p̄ris ꝛ luxuriaꝫ matris quā duxerat in vxorē: ꝛ ō de eodem. Remisit sibi homicidiū filij regis: dederat sibi potestatem faciendi miracula ꝛc. fecit eū discipulū suū ap̄lm ꝛ procuratorē ꝛ pdidit eū. Scōo fregit legem scripture q̄ tota ordinat erga messiaꝫ vt honoretur ꝛc. Jteꝫ fregit vēdēdo messiā precio vnius assīni. xxx. denarioꝝ. Tertio fregit legem gratie que dicit q̄ de peccatis faciat homo pniam: sed ipse desperauit. Jdeo dicit p̄uaricatus est iudas ꝛc. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. Mat. xxvj. Dico scōo ꝛc. Jste locus est altior loco dānatoꝝ. Jlluc vadūt aīe puerorū sine baptismo decedentium ibi nō est ignis nec demones: nec tormēta sed sunt ibi tenebre. ſ. carentia claritatis gr̄e ꝛ glie. Jlluc em̄ vadūt filij xp̄ianoꝝ ꝛ alioꝝ infidelium q̄ non habent nisi originale pctm̄: qr pauuli infidelium q̄ actual⁹ non peccauerunt: nō habēt nisi pctm̄ originale vt filij xp̄ianoꝝ añ baptismum. Et qr non sunt mundi deus non vult eos recipere in paradiso. Et qr ipsi nō peccauerūt pctō psonali non dat eis penā inferni sed mittit eos ad illū locuꝫ pctō originali debitum irrevocabiliter. Vultis intelligere rōnē ꝛ scietis quid est pctm̄ originale. Jam scitis q̄n in aliqua villa sunt alīq̄ leprosi eiciunt de villis separant: nō ex pctō aliquo ipsoꝝ quia forte erant bone vite: sed ex illa infirmitate: nec dat eis aliqua pena seu modestia. Jmmo fūt eis elemosyne ſz q̄ sint separati. Et ita ordinauit deus. Numer. v. Locut⁹ est dñs ad Moysen dicēs. Precipe filijs isr̄l vt eiciāt de castris oēm leprosum: idē in ꝓposito pctm̄ originale non est factū a creatura: immo displicet sibi sicut leproso illa infirmitas: sed ve

nitt et corruptione. scz illius carnalis generatiõis: qz si aliter de⁹ crearet hoiez sicut formauit Adã z Euã sine illa carnali generatiõe nõ haberet pctm originale Sz ex illa vili gñatiõe aie efficitur lepro sa. Jõ de⁹ nõ vult eã habere in paradiso sicut nec vos leprosos vultis hñe i villa in societate vra. Jõ separent in illo loco q̃ dr limbus puerorũ: qz originale pctm ẽ tam fœtis lepra q̃ nõ põt curari nisi balneo baptismi qõ xps ordinauit. Jõ aia ante baptismũ est ita turpis q̃ nõ posses sustinere ei⁹ aspectũ. Sz post est ita pulchra q̃ si possetis eã videre nolletz comedere nec bibere ꝛc. Jõ dicit Job. xiiij. qs põt facere mũdũ de imũdo cõceptũ semine. Nõne tu q̃ solus es. Auisent hic mulieres qñ sunt grauide: qz si dz esse masculus in quadragesima die hz aiaz. Si femina duplicant dies qz est frigidious cõplexiõs: ne tripudiẽt nec equitẽt. Itez viri auisent ne male tractẽt vxores suas Dicat qñ aie taliũ sine baptismo descendentiũ vadũt ad porã paradisi petentes ibi recipi. dicẽtes se nõ peccasse ꝛc. Dixit eis xps. Respicias te quõ es leprosus ꝛc. remittit eum ad socios suos. Et si oia bona mũdi fierẽt p illis nõ possent reuocari ab illo loco. De isto loco deus facit q̃stionẽ. Job di. Si nosti oia indica mihi in qua via habitet lux: z tenebrarũ q̃s locus sit. Job. xxxviij. Job nescuit respondere sz xps declarauit q̃ via lucis est baptism⁹ p ipm em̃ vadim⁹ ad lumẽ glorie Et tenebrarũ loc⁹ est limbus puerorum. Nõ credatis q̃ habeant tenebras omni modas. Immo habẽt intellectũ clarũ et disputant ꝛc. Sz nõ habẽt lumẽ dei nec glorie. Modo cogitate qõ pctm est illoz ex cuius vel quoz culpa tales pueri moriunt sine baptismo: Et iudicio petẽt iustitiam a xpo de parte vel matre: vel matrina seu sacerdote: si nõ dicit bñ formaz vel de illis qui secrete occidunt ne pctm diuulgẽt: z de illis q̃ psentiunt. Auisetis vos qz de maximis pctis mũdi ẽ occidere corpus z aiam. De isto loco dicit xps cuilibet puero illoz allegorice. Ecce inqt est locus apud me et videbis posteriora mea facie autẽ meaz videre non poteris Exo. xxxiij. Not. videbis posteriora ꝛc. In xpo primum est diuinitas: posterius humanitas. Dicit ergo q̃ videbis posteriora: scz corp⁹ cũ suis mẽbris in iudicio facie aũt meã. i. diuinitatẽ videre nõ poteris. Dico tertio q̃ est ali⁹ loc⁹ tribulatoz remediabilis. s. purgatorij. In isto ẽ ignis scz flamma pura q̃ dei voluntate durat z durabit vsq; ad iudiciũ: z post nõ erit purgatorij: z cruciat alias: z est quasi pure⁹: sed latus z pfundus z aie stant intus: aliqe extra ignẽ alique a cingulo z inferi⁹. Aia em̃ oia mẽbra hz: sz illa mẽbra sunt spũalia sz corpus carnalia mẽbra hz. Jd istũ locũ vadũt pone q̃ hz peccauerũt tñ de bona hora cõuertuntur ad deũ ꝛc seruãt dei mãdata z ecclesie: tales sunt in gra. Sed qr cõiter pnia q̃ dat a pfessoribus nõ est tanta quãtã peccata requirũt: tñ hz virtutẽ qñ seruat liberandi a penis inferni. Jdeo in purgatorio cõplent residuũ. Dicat practica quõ anima portat a bono angelo z cõfortat ab eo. De isto loco dicit Job. habet argẽtũ venarũ suarum pncipia: z auro locus est in quo cõflat. Job. xxviij. Nullus intrat purgatorij nisi sit anrũ vel argentũ aurũ. s. p charitatez: argentũ per claritatem fide sine dubio sine errore z falsa opinione: z p soni claritatẽ. s. dicendo. Credo in deũ q̃libet die mane z sero cũ pfessione. Multi sumunt argentũ: sed nõ sonãt dicẽdo Credo in deũ ꝛc. Jõ dicit. habet argẽtum. s. fidei venarũ suaz: puncipia. Xps est principium. Joã. viij. Ego sum principiũ qui z loquor vobis. Uene sunt apli z p istas venas fides venit ad nos. Auro idest xpiano: quia in purgatorio nõ intrat nisi christianus: qui habet claritatẽ z gratiã dei: locus in quo conflat: idest purificat. Pro isto loco ecclesia petit p defunctis. Dona eis requiẽ z locuz indulgentie. s. purgatorij. Et dr locus indulgẽtie ppter suffragia: qr intantũ posset quis iuuari suffragijs q̃ mor liberaret. Dico quarto q̃ locus beatorũ est inestimabilis. s. celũ empyreũ: Et de isto dicit thema. Uade scz in hac vita taliter vt possis quiescere in nouissimo loco. Sanctis qui vadunt ad istum locuz: quia ille persone facte z pfecte que licet peccauerũt: faciunt tamen tantã penitẽtiã: z habent tantã cõtritionẽ de pctis z ppositz nõ redeundi ad pctã q̃ citi⁹ vellẽt mori

& recidiuare vellent in pctm: & ꝓfitent se pissime & cõicant cũ magno feruore charitatis ieiunãt nõ solũ ieiunia ecclie: portãt cilicia plãgũt se intm q mal⁹ ē bonũ & malũ qđ fecerũt. Tales habẽt hic purgatorium. Nunqđ vobis videt purgatoriũ portare cilicia. Jdẽ ē dicẽdũ de alijs. Jdeo qrmoriunt tales: statim euolant ad paradisum & ab angelis portãtur in celũ: vt spõsa ducit ad ecclesiã: q eleuant aiam quẽadmodũ cantat de beata maria magdalena. Et ergo multũ pdest hic facere pniam. De hoc dauid fecit vnum psalmũ in psona alte sancte dicens. Dñs regit me & nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit. Not. dñs regit me ad seruãdũ bonã vitã & mãdata sua. Et si aliqñ peccam: feci tm pniam qđ nihil mihi deerit. Dico vobis q oẽs labores penitẽtiales deberẽt esse vobis dulcissimi: vt possetis illã gloriã acqrere: de qua dicunt sancti. Vidimus terrã valde opulentã & vberẽ: nolite negligere: nolite cessare. Eamus vt possideamus eã: nullus erit labor. Intrabimus ad securos in regionẽ latissimã: tradetq nobis dñs locũ in quo nulli⁹ rei est penuria. Judi. xviij. Not. vidimus. s. p scripturã & per sanctã cõtẽplationem. terram scz beatoꝝ valde opulentam vbi nõ erit penuria alicuius rei. nullus erit ibi senex: nec infirm⁹ nec habens dolorem sed gaudiũ consolationis. Ergo vade & recũbe &c. Deo grãs.

¶ De eadẽ dominica. xvij. post trinitatem. Sermo tertius.

Scende superius et tunc erit tibi gloria. Jstud verbum habetur textualiter Luc. xiiij. Pro declaratione huius vbi & introductiõe materie ꝓdicãde in pñti scirẽdũ sim q clare inuenit i scriptura diuina magna differẽtia ẽ iter principiũ hois & finẽ: qr principiũ hois est i hoc mũdo: & finis in celũ. Principiũ em est in vtero hois. Nã qñ ꝓceptũ & formatus est corpus & membra in vtero: anima infunditur creatur & incipit viuere homo & post nascitur &c. Sz finis est in celo. Nõ creauit nos deus ad diu habitãdum in hac vita vt paret: sed ad cõsequendum gloriã paradisi: Jdeo dicit scriptura nõ habemus hic manẽtẽ ciuitatẽ: sed futuram inquirimus. ad heb. vlti. Nota non habemus hic manentẽ ciuitatẽ vel villã vel castrũ &c. Ecce diuersitas inter principiũ & finẽ hois est. Nõ est sic de alijs animalibus & autibus: quia sicut habent principiũ in hoc mundo: ita etiã & finẽ: quãdo enim moriunt: totũ resoluitur in quattuor elementa. Et ecce signũ huius qđ dñs dedit nobis. Oia alia animalia respiciũt ad terrã & vadũt curua, quasi vellent dicere si scirent loqui. Nos nihil habemus i celo: sed in terra. Nos vero solũ cũ plantis tãgimus terrã ostendentes q in terra habemus mansuz. Sed sumus erecti nos & ad celum respicientes quasi ad domũ nostram. Et hz corpora in cinerẽtur. tñ in iudicio resurgent & simul cũ animabus ascendent in celũ. Auctoritas. Nostra cõuersatio in celis est: quam tũ ad aiam. vnde & saluatorẽ expectamus dñm nostrũ iesum xpm: q reformabit corpus humilitatis nostre configuratũ corpori claritatis sue. ad Phil. iij. Patet differentia iter principiuz & finẽ hois. Jdeo dicit thema. Ascẽde superius & erit tibi gloua. primo quãtũ ad aiam & post iudiciũ simul in anima & in corpore. Patet thema. Modo diceret aliqs vestruz. Ego bene libenter vellẽ ascendere q licet habeamus hic principiũ conceptionis: formationis & creationis & nutritiõis: tñ bene video q nõ possuz hic remanere & vellẽ ascẽdere sed p quã scalã possum⁹ ascẽdere nescio sed opto scire. Propter hoc volo vobis modo ostendere scalã: & recipiã fundamẽtũ a quadã reuelatione facta iacob: qui quadã nocte vidit scalaz stantẽ sup terrã & cacumen eius tãgebat celũ: & angelos quoq dei ascendẽtes & descendẽtes per eam: & dñm innixum scale Gen. xxviij. Jsta scala est bona vita: q si ad celum volumus ascendere. per istam nos opz trãsire: q i paradiso null⁹ intrat ratione generis: prelationis: dominij tẽporalis. nec diuitiarum: nec scientie. Nota cũ dicit stantẽ super terrã: q bona vita hic habet suũ principiũ quod est recedere a peccatis: a mala societate: & facere penitentiã: confiteri: satisfacere: parere inimicis &c. Cacumen eius tangẽs celium: quia bona vita hic incepta & continuata ducit ad celũ angelos quoq ascẽ

ates: q; p scalā bone vite aliq; ascēdunt
& aliq; descēdūt. Ascēdūt illi q; incipiunt
bonā vitā: & pmanūāt eā de bono i melⁱ.
Sed descēdūt q; incipiunt cū magno fer
nore ſz paulati refrigerant: vt a q; calida
remota ab igne frigescit: & reuertunt ta-
les ad pristinū statum: vel efficiunt peio
res. Jō dō. Ascēdūt vsq; ad celos. ſ. illi q;
pseuerāt & descēdūt vsq; ad abyssos. ſ. q;
nō pseuerāt: ita illoz i malis taḃescebat
& dñm innixū scale: q; deⁱ est merces et
premiū bonoz operum. Unde dicit xps.
Uenite ad me oēs q; laboratis & onerati
estis. & ego reficiā vos. Mat. xj. Ecce sca-
la ascēde superiⁱ. Dediarsui vobȝ duo.
Primo rōnem qua habemⁱ ascēdere in
celū: q; ibi ē finis nr̄. Scōo scalā p quam
habemⁱ ascēdere: mō oz scire gradⁱ p q̄s
habemⁱ trāsire. Pro q; notandū q; septē
sunt gradus in quibus stat bona vita.

Primus credētia articuloz duodeci.
Scōs reuerentia diuinorum.
Tertius beniuolentia proximorum.
Quartus regentia membrorum.
Quintus diligentia agendorum.
Sextus prudentia dicendorum.
Septimus custodientia internorum.

¶ Primus ḡ est credētia articuloz. ſ. q̄ō
hō habeat credētiā fidei firmā sine erro
re dubitatione & falsa opiniōe dicēs. Li-
cet nō habeā rōnez de hoc naturalē. nec
intellectu possim ꝓprehendere: tn̄ q; vos
dñe q̄ nō potestis mētiri nec decipere nec
decipi: diristi hoc ore vestro: & dimisistis
in scriptis p q̄tuoz euangelistas: & deter
minat idē ecclia. ō credo domie. Ecce fi-
des necessaria. Rō in omni via primum
q̄ō est hoi necessariū est: scire terminum
quo vadit. Cū ergo nos in hoc mūdo si-
mus viatores: & termin⁹ ad quē sit deus
in celo: oꝓz vt a nobis sciatur. Mō nulla
alia res i hoc mūdo dat noꝭ cognitionē
de deo nisi fides. Cum ḡ dicit tyc. Ascen
de. & quo ascēdā? superius. ſ. ad deū in ce
lo: & q̄s & qualis est deⁱ? Dicit fides q̄ō
vnus est sub̄: & trinus in pſonis. Itē de-
clarat fides q; de illis tribus personis nō
pater nec spūssanctus: ſz filius factus est
hō ꝓceptⁱ & natⁱ de virgine. Fides tenet
q; est indutus de scarlata rubea propter
passionē & sāguinis effusionē: & q; voluit
suspēdi in ligno crucis: ne aliq̄s sibi cre-
dens & obediēs suspendat in furca infer
ni. Itē dicit fides q; surrexit die tertia in
dutus mātello gloue &c. Itē q; mō est su
per oēs celos regnās & sup oēm creatu-
rā. Itē est indutⁱ de albo & libȝ die in bo
stia ꝓsecrata. Ecce q̄ō fides declarat q̄s
& qualis est deⁱ. Opz ḡ habere credētiaz
articuloz ad cognoscendū deū. Jō aplⁱs.
Credere eīm opz accedentē ad deū q; est
& q; inquirentibus se remuneratoꝛ sit ad
he. xj. Si ergo vis deū cognoscere per fi-
dem: opz te scire Credo in deū. in quo cō
tinent articuli fidei: & dicere qualibȝ ma
ne & sero cū ꝓtestatione: sicut miles q̄ fa
cit regi homagiū. Jō dō. Credidi. ſ. cor
de pp q; locutⁱ sum & ore. ego aūt humi-
liatus sum nimis in corpore. Ecce primū
gradū. Scōs est reuerētia diuinoz. Et q̄
habemus credētiā articuloz requirit q̄ō
etiā habemⁱ reuerentiā diuinoz. Rō na
turalis motus reuerētialis ad aliquem
est sm credentiā estimationē & excellen-
tiam quā habes de illo. Si veniat inter
vos miles: facitis sibi magnā reuerētiaz
ſz maiorē duci: & multo maiorē regi. Itē
magnā reuerentiā facitis epō: maiorem
cardinali: sed multo maiorē pape. Ptz
ergo ratio. Si ergo per primū nos credi
mus q; deⁱ sit ifinite excellētie & dignita
tis requirit q; sm illā credentiā seu esti-
mationē faciam⁹ sibi reuerentiā. De hoc
dicāvnū miraculū de biblia ō vno ceco a
natiuitate quā xps curauit dās sibi visū.
Cui postq̄ fuit illuminatⁱ dixit xps. Tu
credis in filiū dei? Respōdit ille et dixit.
Quis est dñe vt credam in eum. Dixit ei
iesus. Et vidisti eum. & qui loquit tecum
ipse ē. At ille ait. Credo dñe. Et ꝓcidens
adorauit eum. Jo. ix. Ecce q̄ō ex creden
tia secuta est reuerētia. Sic debet esse in
nobis si habemus credentiā de deo por-
temus & exhibeamus ei reuerētiam tri-
pliciter. ſ. in corde: in ore: & in ope. In cor
de ei reuerentiā exhibere debemus spem
nostrā in eo ponēdo: q; si creditis ipm in
mia infinitū in potētia & pietate: magnā
iniuriā sibi facitis: q̄n in hiis vestris ne-
cessitatibus. ſ. pro sanitate habenda vel
pro liberis: vl̄ pro re perdita inuenienda
vadit is ad diabolos: diuinos &c. inimi
cos suos: cū in necessitatibus ad dñm su
currendū: quia ipse solus pōt dare sani-

tatem filijs: ꝙ dicat. Amen dico vobis: si
q̄d petieritis patrē in nōie meo: dabit vo
bis. Jo. xvi. In oīe deo reuerētia exhibē-
da est reuerēter de eo loq̄ndo: quia si cre
ditis ip̄m deū z̄ hoiem dñz nr̄m: cū de dño
sit loq̄ndū cū reuerentia. Et de xp̄o loq̄ re
uerēter ꝺbem⁹: vñ magnā irreuerētiā si-
bi faciūt q̄ p ip̄m iurant in vanū: z̄ despi
ciūt z̄ blasphemāt: z̄ ense linguā diuidūt
⁊c. In ope deo reuerētia exhibenda est si
creditis ꝙ ipse de⁹ sit oim ꝓuisor z̄ tribu
tor dās nobis ꝓuisionē de oib⁹ triticū in
cāpis: vinū in vineis ⁊c. ꝓseruans oia. Iō
merito eidē seruire debetis. Vñ magnaz
irreuerētiā sibi facit q̄ in dominica non
seruit sibi: audiēdo missam ⁊c. Memēto
vt diē sabbati sctifices. Sex dieb⁹ opabe
ris: z̄ facies oia opa tua. vij. āt die sabba
tum dñi ē. Nō facies in eo oē op⁹ tuū tu
z̄ fili⁹ tu⁹ꝫ z̄ filia tua: seruus tu⁹ z̄ ācilla
tua: iumētū tuū: z̄ aduena q̄ ē intra por-
tas tuas. Sex em̄ dieb⁹ fecit de⁹ celum z̄
terrā: z̄ mare z̄ oia q̄ i eis sunt z̄ requeuit i
die septio ab oi ope. Idcirco bñdixit de⁹
diei sabbati z̄ sanctificauit eu. Exo. xx.
Tertⁱ grad⁹ ē beniuolētia ꝓximoꝝ. ha
bere em̄ debem⁹ dilectionē z̄ bonā volūta
tē adinuicē expellēdo odia: rācores z̄ ma
licias. Nō theologalis. Certū est ꝙ nos
portam⁹ tāta reuerētiā ꝺo ꝙ amore sui
diligim⁹ z̄ honoram⁹ imagies suas siue
sint ꝺ auro: argēto. ligno: siue lapide: nō
ꝙ adorem⁹ imagines vt res q̄dā sūt sicut
nec adoram⁹ lr̄as: nec aurū: nec argētum
z̄ sic de alijs: sz honorant̄ z̄ diligunt̄ rōne
illi⁹ quē repsentāt. Idē ꝺ imagine ꝙgis
marie z̄ sctoꝝ. Nō nulla imago dei est
magis ꝓpria i mūdo iter creaturas cor
porales q̄s hō. Ad imaginē q̄ppe dei fa-
ctus est hō. Sen. ir. Si ꝙ habemus credē
tiam de deo z̄ portam⁹ ei reuerētiā: opz
nos habere beniuolētiā ad imaginē suā
siue sit de auroꝝ sunt ꝓsone charitatiue
siue de argēto p clarā sciam: siue de lapi
de p durā pniam: siue de ligno vt sūt ꝓso
ne mūdane: siue de carbone vt sūt ꝓsone
peccatrices z̄ inimici dei qr ad imaginez
dei sunt: sz est denigrata pctōis imago
p malā vitā: tñ imago est diligenda. Au
to. Si q̄s dixerit diligo deū z̄ fratrē suuz
oderit mēdax est. Qui em̄ nō diligit ffez
suū quē videt deū quē non videt q̄o pōt
diligere. ſ. io. iiij. Quart⁹ grad⁹ ē regēs
mēbroꝝ. ſ. regere corp⁹ suū: qr m⁹ dicam
eēt diligere alios nisi hō sciret regere se
ip̄z. Quilibz ē ꝓstitut⁹ a deo q̄si rex in ter
ra corpis ꝓpij ad gubnādū q̄si sbditos
mēbra sua. ſ. oculos ab aspectib⁹: et sic de
alijs. Jo. Si bñ mēbra regū es dign⁹ noie
regij. Nō est z̄ aliqs vīm hns aial a sinū et
equū q̄n sciat ip̄z regere. Jā scit q̄ hoꝝ si
bi dat ad bibēdū: z̄ ꝑtā ānonā dare: z̄
daret āpli⁹. Jta ꝺbet̄ facere ꝺ corpe vro
si vo facis oppositū p intēperātiā abu et
potus: nō bene regis. Jtē q̄liber vult q̄
aial suū sit castū: nec ꝑmittit femellā ap
ꝓximari: z̄ tu q̄re appꝛoximas mereri
cib⁹: minus te regis q̄z bestiā. Jtē quili-
bet scit ꝑtū pōt portare suū aial: z̄ nō im
ponit ei ampli⁹. Jdē est faciendū de one
re pnie. Aliq̄ recipiūt pniaz indiscretiō
deficiūt: z̄ est periculū aie. Aliqui minus
penitēt deficiēdo vel min⁹ faciēdo dicen-
do. Quare plagas te: q̄re portas cilicia?
Jtē onus dz ꝓportionari fīm corpis cple
xionē z̄ ꝛz vitā. ſ. vitā qua ꝛz naturā hñt
viuere: nō dicit eccl̄ia. De⁹ cui seruire. ſ. in
pnia regnare est. Quint⁹ gradus est dili
gētia agēdoꝝ. ſ. q̄ in nr̄is bonis opibus
simus diligētes. Alia dz esse diligētia re
ligioſoꝝ: z̄ alia clericoꝝ. Diligentia reli
gioſoꝝ ē seruādo nō solū tria ꝙ vota q̄ sūt
obediētia generalis: pauptas applicalis
castitas angelicalis: ꝛz etiā cerimonias:
⁊c. Diligētia clericoꝝ est i diuino officio
in horis dicēdis: z̄ sic de alijs: clerici em̄
nō debēt vagari p plateas. Negligentus
em̄ ab eis ꝺbet vitari dz: qr negligēta dispo
nit ad casum. Maledict⁹ q̄ facit op⁹ dñi
fraudulēter seu negligēter. Jere. xlviij.
Diligētia laicoꝝ in q̄tuor est. ſ. de quali
bet die: de qualibet septimana: de quo
libet mēse z̄ de q̄libz anno. Quolibz die
diligētiā hꝛe ꝺbēt laici: qr ꝺbēt orare ꝺ
mane z̄ de sero cogitādo ꝙ videt xp̄z ira
tū. quē suis ꝑcibus placare ꝺñt. Diligen
tia cuiuslibet hebdomade. i dñica audi
re missā ꝓpletā cū silentio z̄ orando. Nō
em̄ in missa debēt loqui etiā cū patre no
uiter veniēte. Jtē diligentia de quolibet
mēse ꝓsistit in hoc ꝙ est quolibet mense
confiteri: q̄ licet nō sit ꝑceptum est tamē
bonū consiliū. Dabo rationē de camisia
⁊c. De quolibet anno diligētia i hoc cō-

fistit q̄ est cōicare in paschate. Nam si cur ille qui dz prandere cū papa vl̄ rege ornat se vestimētis z lauat se ita hi q̄ cōicare debēt vestire ꝥtutib⁹: z lauare se dñt pn̄ia z lachrymis ꝓpunctiōis z deuotionis. Nā xp̄s rex z papa iuitauit nos oēs xp̄ianos vt comedam⁹ cū eo in die pasche. Jō lauetis vos p confessionē z ornetis vos vestimētis ꝥtutum z bone vite. Ecce diligētia. Sit timor dñi vobiscū: z cū diligētia cūcta facite. ij. Parał. xix. Sextus gradus est prudētia dicēdoz. s. ne verba sint scandalosa: diffamatoria: iniuriosa nec multa p̄: nec pcōz occultoz reuelatoria: sz diligere famā ꝓximoz ꝥbem⁹. Jō apl's. Ser. vester semp in gr̄a sale sit conditus. ad Col. iiij. No. sale sit p̄dit⁹ q̄n comedit: z carnes vel pisces nō salsos: man⁹ ꝑua via recta nō ducit nec vehit de scisso rio ad os: sed diuertit ad sal vel ad salsam. Jta dz esse de ꝥbis vestris: qr nunq̄ verbū dz venire de corde recta via ad os: sz diuerti debet ad sal discretionis: cogitando. Q̄d ego volo mō dicere: erit scandalū illud an diffamatoriū an iniuriosum: z si sic: tūc p̄clude: ergo nō dicā. Septimus gradus est custodia interioriz: scilicz custodire cor a malis cogitationibus: desideriis z concupiscētijs. Jste gradus est maioris pfectiōis: qr de corde procedūt bona z mala. Aug. Jō pcm̄: qr volūtariū. Rō: qr si ego teneā manū extētā z apertā coā vobis vos poteritis in ea ponere rem ignitā vel lutum: sed i ptāte mea est ꝑuri vel nō: qr possum statim p̄cere. Jta imaginatio cordis nr̄i apta ē angelis bonis z malis: z pn̄t in ea ponere malas imaginatiōes z cogitatiōes: vigilādo z dormiēdo dicēdo. O mō tu pos ses te vindicare de tali vel tali: vl̄ tu pos ses hr̄e delectationē cum tali muliere: qr talis oportunitas ꝛc. sed in te est ꝓpcere vel retinere: z iste retinent q̄n hō cogitat z morose delectat: z sic alia comburit. Jō custodiat cor. Ol custodia ꝛua cor tuum qr ex ipso vita ꝓcedit. q̄ vērū est: si bene custodis ał's si male: sequit mors. Prouerb. xiij. Jō dicit scriptura in ꝑsona dei. Preue cor tuū filij mi mihi. s. custodiēdo a malis cogitationibus: z oculi tui vias meas custodiant ꝛc. Prouerb. xxiij.

¶ De eadem dominica. Sermo. iiij.

Ipse vero apprehensum sanauit eum. habet ꝥbū istō originał. Luc. xiij. z recitatiue in euan. currētis dñice. Mō volo vob̄ p̄dicare totū cursum medicie q̄ xp̄s fuat in sua curatiōe aiarū. Sed pr⁹ saluet ꝥgo maria. Jnuenit satis clare in sacra scriptura tam i veteri q̄m in nouo testō q⁹ xp̄s ō⁹ medicus. Nō clara est z eudēs. Proprie z vere ille appellał medicus q̄ hz duo. s. sciam speculatiuā z cursū medicine: q̄. s. scit ꝓprietates herbaꝝ z lapidū ꝛc. z qūo dñt applicari infirmitatib⁹. Scōo requirit q̄ habeat practicā in ope: ał's nō esset medic⁹ si in altero istoz deficeret. Si em̄ non hz sciam: tūc errabit z multos interficiet: talis nō dz dici medic⁹ sz merdic⁹. Per oppositū si hz sciam tātā vt Galenus siue ypocrates. z nō hz pcticā: baccalaure⁹ p̄t dici: sed nō medicus. Opz em̄ habere medicū sciaz z itellectū z practicā i ope. Q̄d aūt xp̄s habeat ista duo: nullū vr̄m credo in hoc dubitare. Quis em̄ melius scit ꝓprietates herbarū: lapidū: z cōstellationū q̄s ille q̄ creauit oia? Not. q⁹ p̄hi nō scinerunt ꝓprietates oēs de vno folio salutie. Sz de scia dei dicit apl's. In quo sunt oēs thesauri sapiētie z scientie absc̄diti. ad Col. ij. Et sic p̄z q⁹ hz theoricam hz ēt practicā: qr a ꝓncipio mūdi vsq̄ ad nūc semp practicauit. Nunq̄ aliq̄s fuit curat⁹ ab alio morbo nisi p manus xp̄i marie in aia: intātū q⁹ Dauid q̄ fuit vulneratus in corꝑe z etiā in aia p pctā: q̄n fuit curat⁹ non regratiabał medicis: sed deo: faciēs vnū psalmū de hoc di. Bñdic aia mea dño: z oia q̄ intra me sunt nomini sancto ei⁹. Benedic aia mea dño: z noli obliuisci oēs retributiones ei⁹. Qui ꝓpiciat olb⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: q̄ sanat oēs infirmitates tuas. p̄s. cij. Ergo magnus practic⁹ est xp̄s. Si ergo aliq̄s ō⁹ medic⁹ qr hz scientiam z practicā z vtrunq̄ xp̄s habet. iō bñ p̄t dici medicus z ipemet vocauit se medicū cū esset inter publicanos z pctōres z phariseī murmurarēt dixit ei iesus. Non egent q̄ sani sunt medico: sed q̄ male hñt. Lu. v. q: vnus illoꝝ erat infirmus de supbia: ali⁹ de auaricia ꝛc. Jō bonū est q⁹ medicus sit inter eos. Dicit

hic glo. Augu. Magnus ad nos de celo venit medicus: q; magnus p totum mũdũ vbiq; iacebat egroꝝ. Ptz ꝙ rõne ꝛ autoritate ꝙ xp̃s ỹ medicus: in marie aiam. Jõ ỹ the. Jpe ỹo. s. xp̃s appñẽsum. s. infirmũ in cura sua sanauit eũ. Ptz the. Coguteni qũo possez vobis declarare curã ꝛ modũ quẽ xp̃s kuat in curatiõe aiaꝝ. Et vt intelligatis declarabo scõm 2modus practicã quã seruant medici in curatiõe corpoꝝ. Et inuenio ꝙ medici ẽm artem mediciné seruant decem modos. s.

Primo per sudorem.
Secundo per vomitum.
Tertio per dietam.
Quarto per vnctionem.
Quinto per minutionem.
Sexto per cauterium.
Septimo per clistere.
Octauum per somnum.
Nono per exercitium.
Decimo ꝙ potionem.

Oẽs istos decẽ modos xp̃s medicus seruat in curatiõe aiaꝝ a pctis. iõ dicit thema. Jpe ỹo appñ. ꝛc. Dico primo ꝙ ſz artẽ ꝛ cursum medicine aliq̃ infirmitates sũt q̃ curañ ex sudore qñ dicit medicus coopeñ ꝛ sudet ꝛc. ꝛ sic mali humores exeunt per poros: ꝛ corpus purificañ. Jsto mõ xp̃s curat multas alias infirmas a peccatis sudore lachrymose ꝓtritiõis qñ hõ se rigat cũ memoria ꝛ recordatiõe pctõũ dicendo. O miser tali die feci hoc: ꝛ tali hoc: ꝛ hõ lachrymañ: ille lachryme cõtritionis sudores sunt aie. Jste sudor est tãte ꝑcutis ꝙ vna gutta siue lachryma vere ꝓtritiõis curat aiam ab oĩbus culpis mortalibus. Scitis qũo gñañ sudores illi: illo mõ ꝙ xp̃s sudauit i nocte passionis: de q̃ Lu. xxij. Factꝰ est i agonia: ꝛ, prolixiꝰ orabat ꝛ factus ẽ sudor eius sicẽ gutte sanguis decurrentis i terrã. Nota agonia. nõ credatis ꝙ i xpõ fuerit tale bellũ quale est in nobis. s. ꝓtradictiõis sensualitatis: ꝛ spũs vl̃ rõnis: qz in xpõ optime concordabãt. Sz bellũ xp̃i erat sensualitatis circa obiectũ passionis qz sciebat ꝛ videbat coram se ꝙ debebat capi: ꝛ verberari ꝛ tãdẽ mori. sensualitas videẽs ꝙ ista ꝛbebat sustinere restrinxit se ꝛ sudauit sanguineũ sudorẽ. Jsto mõ dñt in nobis generari lachryme ꝓtritiõis: qlibet ỹ videre coram se penã eterne dãnatiõis ex peccatis sibi debitam cogitãdo. O miser qñ euadã de manibus demoniũ: q̃d dicã ꝙ ero in iudicio: qñ dicet tibi: q̃d feci scio. nõ feci nisi pctã. Cogitãdo: sic veniet sudor lachrymaꝝ q̃ ỹ cẽ sanguine: tãta illa pena. Ecce medicina aie ex sudore. Jõ ỹ thema. Jpse ỹo appñ. ꝛc. Sedens vndus est p vomitũ. Jã scitis qñ aliquis comedit nimis ꝛ ꝛz stomachũ cõstipatũ nõ põt digerere: nec põt q̃ete dormire. sed anxiat etiã ac si ꝓceperit potiones venenatas: remediũ ẽ p vomitũ supflua ejicere añ̃ veniant ad cor. Jsto mõ xp̃s ordinauit ꝙ p vomitũ sanaret aiã. Cõfessio eñ nihil aliud est nisi vomitꝰ ciboꝝ ydiotibiliuꝝ q̃ sunt in stomacho conscientie. Quot petitiões venenatas spũaliter hõ comedit infra annũ? Remediũ igitur est ad pedes ꝓfessoris vomere. Nam confessor tenet caput qñ absoluit: ꝛ post hõ sentit se leuẽ. Et sicut vomitus fit cũ labore maxime qñ homo habet pectus strictũ. Jta confessio cũ labore fit propter verecundiã diffamationis suiipsius. Auto. Si coactus fueris in edendo multũ: surge de medio ꝛ vomet: et refrigerabit te. nos adduces corpori tuo infirmitatem. Eccl. xxxi. Nota si coactus fueris ꝛc. Absolute nullus cogitur edẽdo nisi rogãdo comedatis: ꝛ sic cogitur comedere vxor a viro ꝛ ecõuerso: ꝛ amicꝰ ab amico: ita ꝛ de pctis: q; q̃si coacte hõ peccat nõ coacte absolute: ſz est vna talis coactio. s. rogas me: q; placet mihi. Qñ ỹ aliqs aliqui amico volo me vindicare de tali iniuria: venias mecũ: ꝛ alẽ nolo. imo venies. ꝛ sic vadit. Ecce coactio q̃ fit nõ ẽ coactio cogẽs. Jtẽ qñ aliqs ỹ mihi. faciam? tale pctũ q; nullus sciet ꝛc. cogis me: ego faciã: q; placet mihi. Jtẽ qñ preneta ỹ diuiti. Ciuitas indiget pecunijs: iõ si vultis lucrari: mutuetꝫ: ꝛ habebitis. xvij. p. ꝓpter mutuũ. O dicit diues. Usura esset Cuiꝰ aliꝰ rñdet. Opz: q; ciuitas indiget ꝛc. Alter placet mihi si cogitis. Jtem qñ iuuenis ỹ alteri. Uadam? ad lupanar vl̃ ad ortũ ad furandũ fructus. Probdolor. sic ad pctã coguñ gentes: ſz ad illa que dei sunt nullus cogitur. Nullus dicit. Uadamus ad missam: sermonẽ cõsiendũ: cõ[illegible] Remedium ergo. sunt

be medio.f. recedendo a mala societate. O bñdictū vomitū vbi post doloroſaz cōtritionē ſequit verecūda confeſſio. Tertius modus eſt p abſtinētiā. Dicit enī medicus febricitāti. Auiſetis vos non comedatis carnes nec fructus: nec bibatis vinū ſed comedatis brodiū piſoꝝ ꝛc. ⁊ ſic natura reformat. Greg. Dignitas cōditiōis humane p imoderātā. f. exceſſuz ſanciata. i. diſperata medicinalis pſimonie ſtudio i. dieta reformet. Iſto mō etiā xp̄s ſanat alias qđ cōtingit qñ aliq̄ volūt abſtinere a delitijs carnalibus amore xp̄i. Xp̄s enī amore nr̄i amariſſimas ſuſtinuit paſſiones: iō amore ſui ⁊ p ſalutē aie debemus abſtinere. Abſtinere etiā debemus ab eſu carniū certis diebus. Itē a cena a fructibus ⁊ ſpacijs: a lecto: a camiſia: a tripudijs: a vanis ornamētis: a ſuperfluitatibus. Et iſtā abſtinētiā amore xp̄i factaz: licet etiā ſit parua. ipe reputat magnā. Item abſtinere debemus amore xp̄i ab illo ad qđ hō magis ſe inclinat: vt a potu añ miſſā: a ludo ⁊ c. Si ei p ſanitate corpis hō facit tantā abſtinētiaz ⁊ dietā: ſz hō ſit delicatus. nōne multo amplius p ſanitate aie ē aliqđ faciēdū. Qñ aliqs confeſſor ⁊ hz febrē luxurie: etiā in oſſibus vel auaricie: iudex confeſſor dicit. Abſtineatis a carnibus tot diebus: vel a vino: vel ieiunetis. dicunt. O pater ⁊ qđ comederē nō poſſem dormire ⁊ ſiſta. Non excuſant ſe coīā medico corporis: ſz coīā medico aie magnus defectus eſt. Qui enim abſtinet amore xp̄i ipſe remittit petā. Iō dicit ſcriptura. Chariſſimi obſecro vos tāq̄ aduenas ⁊ peregrinos q̄ ſolū in via recipiunt neceſſitatez ⁊ nō curāt de delicamētis: abſtinete vos a carnalibus deſideriis: q̄ militāt aduerſus aiam conuerſationē vr̄am inter gentes habētes bonā. i. Pe. ij. Vic oēs ſumus viatores. Domus nr̄e ſunt in celo. In domo pris mei māſiones multe ſunt. Jo. xiiij. ergo refrenare deſideria carnis debemus.

¶ Quartus modus eſt p vnctionē: qñ hō eſt conſtipatus vel caro intumeſcit vel in vulneribus medici vngūt ꝛc. Iſto mō xp̄s curat. Unguēti ē oſo: q̄ q̄tūcūq̄ ſitis cōſtipatus ⁊ inflatus p ſuperbiā vngi poteſtis per deuotā oſonez. f. genibus flexis cogitādo q̄ videtis xp̄m indignatū ꝛc. Tic venit terror: ⁊ cor mollificat: ⁊ ſic humiliat. Berñ. Oſo vngit. O quot vulnera pctōꝝ curātur vnguento oſonis. Exēplū de euāgelio de qđā pctōre vano ⁊ pōpoſo contra quē deus ptulit ſniaz ꝑdēnatiōis: ſz pſtratus roganit di. Patientiam habe in me. Et rndit ſibi di. Serue nequā oē debitū dimiſi tibi qñ rogaſti me. Matt. xviij. Perſona enī deuota in oſone ſemp erit humilis: ſz oſones quas vos facitis nōnūq̄ nō facūt humiliare cor: q̄ ideuote fūt induēdo vos ꝛc. Mulieres pingendo ſe: nihil vel parū valet. Qñ ſupplicat pape vel regi humiliter fit ſupplicatio. Unguētarius facit pigmēta ſuauitatis ⁊ vnctiones cōfici ⁊ ſanitatis. Eccli. xxxviij. ¶ Quintus modus eſt p minutionē qñ. f. infirmi hñt ſanguinē corruptū vel abundant nimis in ſanguine ꝛc. Iſto modo xp̄s vtitur ⁊ hoc qñ diuitib⁹ dāna rerum ordinat ⁊ p̄uidet. Nā vos diuites q̄ abūdatis in pecunijs pane vino ꝛc. niſi facias minutionē corrūpemini ꝛc. q̄ diuitie ſunt occaſiones pctōꝝ vindicte luxurie ꝛc. Dicunt diuites. q̄d erit mihi expēdere. i. florenos vt habeā iſtā puellā vel viduaz ꝛc. Iō vt caueatur pctā ⁊ pctōꝝ occaſiones fiat munitio diuitiaꝝ i. redēptiōe captiuoꝝ: i puellis maritādis pauꝑibus. Iſta minutio fit de vena cordis: q̄ vbi ē theſaurus tuus ibi ē ⁊ cor tuuz. Mat. vj. De iſta minutione dicit xp̄s. Qđ ſuperest date elemoſynā ⁊ ecce oia mūda ſūt vobis Lu. xi. Hec autoritas ⁊ hoc xp̄i ꝟbum deberēt ſcribi litteris aureis i parietibus diuitū. No. Qđ ſupest. non dicit expolietis vos i hyeme ⁊ detis paupi vr̄i vroī vel filios: nec q̄ āmoueat panē de ore veſtro vr̄i vroꝝ vel filioꝝ ſz qđ ſupest recepta neceſſitate detis pauꝑibus. Precioſe veſtes nōnūq̄ corrūpūt a tineis: ⁊ pauꝑes moriunt fame ⁊ frigore. Et triticum corrūpitur i horreis diuitū: ⁊ pauꝑes fame ꝓpter affligunt. Et hoc tāgit maxime eccleſiaſticos q: laici q̄ hñt hēditare filios ⁊ maritare filias ſi ꝓgregēt vel theſaurizent nō murū: q: pueros hñt. Nec eſt par: rō de eccleſiaſticis ꝓnis ſacerdotibus et ſecularibus. Rō. ſi aliqs hz domū in loco ſicco ſi facit ibi ciſternā vbi congregant aque pluuiaꝝ ſapiēter facit: ſz q̄ hz puteū in domo ea nō eget. Laici ſunt in: ſic co: q: non ſemp hñt certos reddit⁹: ſed

ſicut dat deꝰ in cāpis vineis ꝛc.ſic ꝓgregāt.Qñ nō creſcūt nil recipiūt.Et ſi deus in iſto anno dederit forte in alio non dabit. Jō opz eos ꝓgregare ꝑ ſe vrote filijs ꝛc. Sed ſacerdos q̄ hz puteū.ſ.reddit⁹ quare faceret ciſternam in tarta vel burſa. Ecce dānatio vel piculū.Jō dicit qō ſup eſt.¶Sext⁹ mod⁹ ē cauteriū:qñ em̄ aliq̄s hz plagā corruptam opz cū cauterio hoc eſt cū ferro ignito de oſſibus extrahere imūdicias.Et iſta medicina eſt valde dolorioſa.Iſto mō xp̄s ſanat illos q̄ ſunt corrupti.i.inueterati in pctis ſicut in duratis nolūt dimittere pctā zmalā vitā nec cōfiteri.Si dicaꝫ eis:ꝛ ꝝre nō emēdatis vos.Dicunt vadatis.qz ita bene ſaluabor ſicut ꝛ vos oſtinati ſunt.Sed xp̄s cū cauterio.i.tribulatiōe frāgit ſibi tibiam vl brachiū:vel cū igne ſcti Antonij ꝛ tūc eū plagat:tales nōnūq̄ ꝓuertūt ad deuz ꝛ cōfitent̄.Itē idē dicēdū ē de mulierib⁹: q̄ nec ꝑ ꝑdicatores:nec cōfeſſores volunt dimittere vanitates quin oſtendant mamillas:ſz xp̄s cauterio de lepra vel alia infirmitate ſanat ꝛ curat eas. Et bona eſt tribulatio corpis q̄ curat alias.Sicut medicꝰ q̄ ſcindit carnes extra vt int⁹ curent̄ ꝛc.Job.v.Beꝫs hō q̄ corripit a dño.Increpationē ergo dñi ne reprobes: qz ipſe vulnerat ꝛ medet:percutit ꝛ manꝰ eiꝰ ſanabunt.¶Septimus eſt cliſtere:medicina eſt verecūda : ſed dicūt medici q̄ eſt valde ꝓficua.Ecce remiſſiones iniuriaꝝ:qñ em̄ mali humores non poſſunt exire de corpe daꝫ cliſtere.ita q̄ hz odiū rancores ꝛc.cōtra aliquē ꝛ malā materiā ꝛ venenatā in corde tenet:hoc remedio vtatur qō remediuz eſt recipe cliſtere. Scitis q̄ cliſtere fit de multis materialibus : ita cliſtere remiſſiōis dz fieri de multis materialib⁹.Dicunt aliq̄. O quō poſſem remittere mortē patris fratris ꝛc.Recipiatis cliſtere ꝓpoſitum ex materialib⁹.Primū paſſiōis xp̄i q̄ in maioꝝb⁹ doloꝝb⁹ clamauit.Pr̄ ignoſce eis.videbat enim patrē ad recipiendū vindictā paratum Sc̄ōm de ꝟgine maria.Ab iſta vos mulieres recipiatis materiale:q̄ tota deſolata paſſiōe depoſitū fuit corpꝰ de cruce ꝛ ſepultū rediens hierlm qñ crucifixores filij ſui videbāt eam dicebāt.Ecce iſta eſt mater ieſu crucifixi:ſalutabat eos di.Deus ſit vobiſcū q̄uis diabolꝰ erat cū eis.Sed mulieres nōnulle iracūdē ꝛ vindicatiue non loquūtur ſibi alegātes:qz dixit mihi tu es loquax ꝛc. Tertiū materiale ꝛ ſctis martyrꝝ accipiatꝫ.ſ.a btō ſtephano:q̄ orauit ꝑ lapidātibus ſe ꝛ ꝑ alijs. Ab his trib⁹ ꝑficiatur cliſtere ꝛ ponatur in manica mēoue ꝛ trāſeat ꝑ canale intimoris.dānatiōis.ꝛ ſic exibit materia:medicina eſt verecūda ſz ꝓficua. Relinque ꝓmo tuo nocēti te:ꝛ tūc deꝑcanti tibi pctā ſoluentur. Homo hoi reſeruat iraz ꝛ deo a'querit medelā.q.d.nō pōt fieri. Jn hoīem ſimilē ſibi non hz miam de pctis ſuis deꝑcat̄.Ipſe cum caro ſit reſeruat iraz ꝛ ꝓpriationē petit a deo.Quis exorabit ꝑ delictꝫ illi⁹.q.d.null⁹.memento ergo nouiſſimorū ꝛ deſine inimicari. Eccli.xxviij.Octauus eſt ꝑ ſomnū. Rō. qñ homo vigilat oēs ſenſus ꝛ viſus ꝛ cetere potētie ale laborant.iō nō habēt occaſionē curādi:ſz qñ iſtum⁹ dormit natura recreatur ꝛ ſanat̄.De hoc autoritas xp̄s loquens de morte lazari dixit.Lazarus amicus noſter dormit.ꝛ diſcipuli nō de morte:ſz de ſōno itelligētes.rñderunt Si dormit ſalu⁹ erit.Jo.xi.Iſto mō xp̄s ſanat alias infirmas. Sōnus em̄ ale eſt ceſſare a negocijs tpalib⁹ ꝛ cōtēplari de alio mūdo.ſ.quō ſunt ale in celo cuz angelis in ꝯſta bītudine ꝛ gl̄ia reſpiciēdo celū:cogitādo pulchitudinē interiorem cū extra ſit ita pulchrū.Itē qualis delectatio dz eſſe videre deū i trinitate xp̄m deū ꝛ hoiez ꝟginē mariā ꝛ ſctōs.Iſte eſt ſomnꝰ aie:ꝛ ſic cor inflamaꝫ in deſiderio paradiſi ꝛ deſpicit mūdū.Jō dō. In pace in idipſum dormiā ꝛ requieſcā.Itē cogitando infernū ꝛ penas dānatorū:purgatorū ꝛc.Itē dei ꝓuidētiā circa huius mūdi gubernationē.Sz vos laici tot negocia habetis ifra ebdomadā q̄ nō poteritis ſic dormire:tū i die dñica debetis ſic dormire ceſſando ab oi negocio tpali nō ſolū nō faciēdo opa:ſz nec etiā loquēdo nec cogitādo.Et ſi ꝓterendo ita facitis pctā q̄ infra hebdomadā ꝓmiſſiſtis remittētur vobis. Hec dicit dñs deꝰ ſcūs iſrl.Si reuertamini ꝛ q̄eſcatis ſalui eritis In ſilētio ꝛ i ſpe erit fortitudo vra.Eſa. xxx.Nota ſi reuertamini infra hebdomadā ſp̄gitꝫ ꝛ diſtrahitis vos:vn⁹ ad cāpū

alio ad vineã: alio ad fo: sz in dñica re
surrectionis. s. a negocijs z delectatis. No-
nus est p exercitiũ. Atque infirmitates
sunt de q̃b⁹ dixit medic⁹: laboretis ꝛc. si-
cut de magnis ptz dñs q̃ tñ ingurgitãt
se q̃ ipinguant z infirmant: q̃b⁹ dicit me
dicus exercentis vos. Dicat hystoria de
quodã pinguissimo capto a barbaris z
curato a piguedine hoc mõ. Jsto modo
de curat aiam p exercitiũ pnie tenuan
do: portãdo cilicium: dormiẽdo sup terrã.
Exercitium tẽpm ad pietatẽ: nã corpalis ex
ercitatio ad modicũ vtilis est: pietas ãt
ad oia vz. s. Tim. iiij. Pietas z mia dif-
ferũt: qr mia est laborare circa vtilitatez
primi: sed pietas est laborare in op⁹
spũalib⁹ ad vtilitatẽ z saluationem sui.
Corporalis exercitatio circa negocia hu
ius mũdi ad modicũ vtilis est: qr totũ re
manet qñ hõ mouit. Dicat ꝯ detractores
qñ videt otiates dicũt. Ecce ociosi sunt: sz
qñ laborãt in mũdanis dicũt. Jste nõ est
ociosus: sz in sero motus apparebit q̃s
fuerit ociosus. Decim⁹ mod⁹ est p potio
nẽ seu purgationẽ purificãtẽ totũ corp⁹
z dat coopta i aliq̃ vase: vt si sit cõtinbi-
lis coopta vel hostijs vel filib⁹. Jta etiã
xps curat aias h̃ mõ. Nã xpi vltia medi
cina z alijs melior est cõicare mãducare
corp⁹ z sanguinẽ xpi. Jn hostia em̃ ẽ ca-
ro xpi va sicut est in celo sz cooperta ꝛc.
qrẽt abominatio comedere carnes hu
manas: imo si p miraculũ videret ibi ali
q̃d in spẽ carnis nõ esset sumẽda illa ho
stia. Jsta purgat aiam. Ecclesia cantat.
Culpat caro. s. peccãdo purgat caro. scz
xpi regnat de⁹ dei caro. nõ Lu. xix. de za-
cheo ipm recipiẽte dicit xps. Hodie sal⁹
huic domui facta est. Jõ q̃libet anno in
paschate cõicare alis nõ recipiet vos i ce
lo. Etiã pueri. xij. ãnoz q̃ hñt vsuz rõnis
cõicare dñt. vñ xps. Qui mãducat meã
carnẽ z bibit meũ sanguinẽ ꝛc. Jo. vj.

¶ Dñica. xxiij. post trinitatẽ. Sermo. s.

SEmo poterat ei
rndere. hẽbũ. habet verbũ istõ
dougia ãr. mat. xxij. Sermo nr
est de sancto euãgelio si pla
cet deo habebim⁹ multas bonas doctri
nas. Salutetur ꝯgo maria ꝛc. Jn sãcto
euangelio fit mentio de tribus magnis
disputationibus q̃ fuerunt inter xpm et
vna pte: z iudeos inimicos xpi ex alia.

Prima de generali resurrectione.
Secunda de generali dilectione.
Tertia de eternali generatione.

¶Et in q̃libz xps vicit intñ q̃ nõ habe-
bãt replicã nec rñsionẽ: imo dicit thema
Nemo poterat ꝛc. Tãta erat xpi sapien
tia q̃ nõ poterãt rndere. Prima disputa
tio fuit cuiusdã secte indeoz. s. saduceo-
rũ cũ xpo. Saducei em̃ falsi iustos se di-
cebãt esse: cũ tñ essent heretici. Dicebant
em̃ nõ esse resurrectionẽ gñalẽ: sz q̃ sicut
corp⁹ ita z aia mouit: dicẽtes hoies sic̃
bestijs ita q̃ nihil remanet: dicebãt enz
nõ eẽ angelos in celis: nõ intelligẽtes q̃d
est spũs z substãtias spũales nõ eẽ. Jta
asserebãt. No. igit̃ q̃ corp⁹ totã virtutez
hz ab aia q̃ hz mẽbra vt corpus: sed nõ
vident a nobis qr spũalia sunt: tñ corp⁹
nõ posset mouere manũ nisi int⁹ eet ma
nus a ie: nec ocul⁹ videret nisi, p oculos
aie: z sic de alijs mẽbris. Clarz em̃ est q̃d
oẽs potentie aie inorganice z organice
fluunt ab aia sicut a radice fluunt folia
flores z fructus: Aia humana est perpe-
tua ꝛc. Vñ xps iesus q̃ est creator corpoz
z alarz predicabat de resurrectiõe gñali
quo boni z mali in iudicio resurgẽt: z q̃-
libet aia assumet suũ corp⁹ ẽt si fuerit
cõbustũ vel comestũ a bestijs ꝛc. vt sit aia
cũ corpore habeat gr̃iam vt in bonis: vt
pena sicut in malis. Xps p̃dicabat istaz
ꝟitatẽ. Saducei aũt voluerũt disputare
cũ xpo. Euãgeliũ hodiernũ nõ dicit nec
tãgit clare disputationẽ: sed tãgit parũ
di. Audiẽtes pharisei q̃ iesus silẽtiũ im
posuisset saduceis. Sed ista disputatio
ponit a duob⁹ euãgelistis. Mar. xij. Lu.
xx. Jõ bonũ erit vt dicã cã vobis. Dicat
quo saducei venẽrt ad xpm dicẽdo. Nos
magr̃ p̃dicatis resurrectionẽ: mõ rndea
tis nobis vna puella fuit ꝛc. dicat quo
habuit septẽ viros vnũ post aliũ. Que-
ritur in resurrectiõe cũ quo ibit: si cũ pri
mo q̃ suã ꝯginitatẽ ei absoluit: q̃d faciẽt
alij. Si cũ oib⁹ hoc nõ videt ver: qr nũq̃
fuit q̃ vna mulier h̃ret simul plures vi-
ros: sz diuina dispẽsatione vnus vir ha
buerit plures vxores. Ecce rõnẽ illorum
q̃ arguit xpo: sed pax vz argumentum.
Rndit xps di. Mar. xij. Erratis nescien-

tes scripturas neq; ꝓtutē dei. Cū autē a mortuis resurrexerint neq; nubent neq; nubent: sed erūt sicut angeli dei in celis No. erratis nescientes scripturas. In q̄b⁹ de⁹ revelavit resurrectionē esse. Scō et ꝓtutē dei nescitis q̄ de hoib⁹ faciet angelos in ꝓditione: q; sicut angeli nō curāt ō illo actu nec nubūt: ita nec hoies post resurrectionē. Ecce p̄ma disputatio. Sz nota secretū cū dr: erūt sicut angeli dei i celo: ly sicut dicit similitudinem: q; post resurrectionē hoies erūt sīles angelis i q̄tuor: in immortalitate: in spūalitate: i charitate: z in dignitate. ¶ Dico p̄mo q; homines erūt sīles angelis in immortalitate. Angeli em̄ nō p̄nt mori. Tot angeli boni hodie sunt q̄t remāserūt post casū nullꝰ est mortuꝰ: nec senescūt nec infirmāntur. Et q; nō morīūtur nō est ibi necessaria gnatio sicut in nobis hoibꝰ necessaria est gnatio alr̄ iā defecisset natura humana. Sz q; post resurrectionē erimꝰ immortales nō tūc nō erit necessariū mrimoniū nec gnatio: q; numerꝰ ordinatꝰ a deo saluādoz vel dānādoz nō augebit nec minuet: istā rōnē tangit Lu. di. Filij huius seculi nubūt z tradunt ad nuptias Illiuo q̄ digni habebunt seculo illo in resurrectione ex mortuis neq; nubēt neq; ducēt vxores. Rō: neq; em̄ vltra mori poterunt. Lu. xx. ¶ Scōo erimꝰ sīles angelis in spūalitate. Diceret aliqs p̄ma sīlitudo de immortalitate bona est: sz non satisfacit. Si angeli enim nō hūt vxores nec mitq; q; no sunt carnales: sz de nobis q̄ habemꝰ carnē q̄ inclinamur nisi habeamus desiderū cōpletū nō erimus pfecte bti. Rndeo q; nos iā habemꝰ carnē z sāguinē inclinātes intrīn q; nisi p̄sona sit bñ spūalis z abstinēs nō posset caste vivere Sed post resurrectionē sicut a carne removebit mortalitas: ita et removebit illa inclinatio z desiderū libidinis z voluntas: intrīn q; sicut puer vnꝰ anni nō ꝓcupiscat. Jtē sicut ada z eua in statu innocētie q̄ nudi stabāt in paradiso nō fecerūt: sz postq; peccauerūt venit ꝓcupiscentia z motꝰ: z tūc coopuerūt se. Brace fuerūt folia de ficu. Jra post resurrectionez erimꝰ sine illa ꝓcupiscētia sicut angeli. Caro nra si fuerimꝰ bti: tūc erit clarior ꝙ crystallo a sole illūinato: iō apls. Seminatꝰ corpꝰ animale surget corpus spūale. Cor. xv. Hoc facit ꝙꝛ de⁹: iō dicit. Erratis nescientes scripturas neq; ꝓtutez dei. Terno erimꝰ sīles angelis i charitate. Bonus vir iā diligit vxorē suā nec despicit eā q̄ est ꝓba ꝛc. z ecōuerso. Tales post resurrectionē in paradiso singl⁹ diliget in regratiādo deo: q; sicut fuerūt h̄ i societate ita ibi: sz ita pat̄ curabūt de actu carnali sicut nec michael vel gabriel. Non em̄ angelꝰ custos curat de muliere sibi cōmissa q̄ ad actū illū sz diligat eā ꝓpter vir. De ista rōne dicit scriptura. Nō erit in mēoria ꝓtia. s. opa z nō ascēdent ad cor. s. ille inclinatiōes: sz gaudebit̄ z exultabit̄ sicut in sēpiternū. Esa. lxv. Quarta sīlitudo erit dignitatis: q; erimꝰ cēles angeli. s. si fuerimꝰ bti. Angeli sūt diuisi ix. ordies: zq̄n hō intrat celū ēpyreū inuenit p̄mā plateā vbi sūt palatia corpalia s. de materia celi vbi stāt āgeli in isto ordine: z erūt cēles āgeli pſone penitētes. Et in scōa platea altiori sunt archāgeli z in ordine isto erūt cēles eis pſone i deuotiōe ardētes z sic de aliis. De ista rōne. Lu. xx. Cēles em̄ angeli sūt: z filij sūt dei. Scōa disputatio fuit alteriꝰ secte. s. phariseoz. Phariseꝰ em̄ idē ē q; divisus q; ab aliis diuidebāt i vestibꝰ: portabāt em̄ vestes spūales vt religiosi portāt in frōtibꝰ portabāt vnā chartā i q̄ erāt scripta. x. p̄cepta: innuētes q; sp cogitabant de eis: sz magis de taberna coquina ꝛc. Jtē portabat q̄tuor vittas hyacinthinas q. d. q; ēnt celestes: affirmabāt et multos errores z valde inimicabāt dño iesu xpo. Et cū audisset q; iesꝰ sīlēnū ipposuisset saduceis venerūt ad xp̄m vt disputaret cū eo. O iste bestie q̄tū iactabāt se: vnꝰ doctor ꝓpositꝰ q̄ndā xpo dr. Magr. Qō est mādatū maximū i lege. In lege ei moysi sunt multa p̄cepta z diuersa. Judei dicūt ee p̄cepta affirmativa legis. ccl'vij. Et tot ossa fm̄ physicos sunt i corpe humāo. s. ccl'vij. p̄cepta ꝓpo negativa cū ccl'xv. sic sunt i sūma oia p̄cepta. dcccij. Sed deꝰ oia reduxit ad numerū denariū sicut dece digitis opamur: sic p̄ceptis. x. meremur: z doctores quolibet die inter se disputabāt qd̄ erat maius p̄ceptū nec poterāt ꝓcordare: nō venerūt ad xp̄m de spectine dicēdo. Videamꝰ q̄d iste faber

gnatius q̄ nunq̄ fuit in studio z intro
duxit se de predicatiõe dicet. Jõ dicunt
teemus cũ. Magr: qõ est mãdatũ ma
ximũ ꝛc. Rñdit xps q̄ est sapientia eter
na. Diliges dñm deũ tuũz ex toto corde
tuo: z in tota alia tua: z in tota mẽte tua
Hoc est maximũ z primũ mandatũ. Scõz
autẽ simile ẽ huic. Diliges primũ tuum
sicut teipm. In his duob⁹ mãdatis tota
lex pendet z pphe. Dilectio em̃ dei sup
alia ligit creaturã cũ creatore. intellectu
memoria z volũtate. Dilectio primi tũ
est prio. Jõ ista duo pcepta sufficiũt ad
salutionẽ. Jõ xps. In his duob⁹ tota
lex pẽdet z pphete. Sicut ei. cccccc. z. xiij.
pcepta reducit ad decẽ: ita decẽ pcepta
reducit ad duo. vt null⁹ possit ex ignoãtia excusari. Et sicut duab⁹ tibijs ãbula
mus: ita duob⁹ pceptis chantat̃ in via
dei pfecti. Preceptuz primum est. s. diligies dñz deũ tuũ ꝛc. z est tanq̄ tibia dex
tra quo de⁹ diligit̃ toto corde. i. intellectu
Ecce hic fides. q. si diligis deuz ex toto
corde eius: fides: z nõ ibis ad diuinos ꝛc.
quia esses pditor recurrendo ad inimi
cos xpi q̄ nulli⁹ hñt posse ꝛc. Jtẽ in tota
alia tua. i. voluntate ex hoc caueoz ne in
honores nomẽ suũ. in vanũ sumendo fal
se mãdo qõ nõ est faciẽdũ. nec p̃ restau
ratiõe ppue pssone: nec p̃ vllo lucro. Pa
ri⁹ lucrat̃ q̄ perdit aiam. Mat. xvj. Quid
em̃ pdest hoi si mundũ vniuersum lucre
tur. aie, vo sue detrimentum patiat. Jtẽ
i tota mẽte tua. i. mẽoria ꝓtũ ad dñicaz
seruandam. Poltq̄ laborasti feria scõa
feria: quarta: ꝛc. Dem̃to vt die sabba
ti sctifices ꝛc. Exo. xx. Scõm pceptuz de
dilectione primi est tanq̄ tibia sinistra.
Diliges primũ tuũ sicut teipm. Si ha
bes filios z vis honorari ab eis: tu etiã
honora parentes ꝛc. Jtẽ sicut nõ velies
q̄ aliq̄s cũ vxore vel filia tua faceret in
honestatẽ: sic etiã noli tangere vxorẽ pxi
mi tui ipudice. itẽ sicut nolles q̄ aliq̄s
te occideret: nec tibi iniuriarẽt ita nec oc
cidere debes aliũ: nec alti iniuriari. Idez
de vxore nulla vellet q̄ alia curaret de
viro suo. tm̃ tenẽt vir vxori. sic ecõuerso
ad eãlia iducanẽ: z sicut vxor diceret ifi
del viro cũ alio viro luxuriã pmittẽs ita
z vir. Jtẽ sicut nolles q̄ aliq̄s furtiue re
ciper pecunias tuas z bona tua siue fru
ctꝰ ita ꝛc. Jtẽ sicut nolles diffamari q̄ fa
ma ẽ p̃ciosa: sic nec tu aliũ diffames. ca
ue ꝛc. Et nota q̄ sic oia pcepta affirma
tiua: z negatiua q̄ ordinat creaturã erga
deũ ꝓprehendũtur in isto. Diliges dñm
deũ tuũ ꝛc. ita oia q̄ ordinant erga pri
mũ cõprehendunt̃ in isto diliges primũ
tuum ꝛc. Ois lex in vno sermone implet̃
Diliges primũ tuũ ꝛc. ad Gal. v. Plenitudo q̄ legis ẽ dilectio. ad Ro. xiij. ibidẽ
Qui diligit primũ legẽ iplenit ꝛc. Tertia disputatio fuit alijs subtilioꝛ de eterna gñatiõe. qũo xps ve ver⁹ de⁹ eternaliter gñatur a pre. Quẽadmodum de sole
vno videm⁹ z tenem⁹ q̄ de se gñat radiũ
qué mittit i hũc mũdũ ad illũinãdũ cale
faciendũ: z fructificãdũ: z nõ recedit ab
eo. Jta filiꝰ in diuinus splẽdor pris eter
nalr a pre gñet z tm̃ a pre nõ recedit: sed
in pre manet sicut ꝟbũ i dicẽte. We q̄ vi
de. s. tho. j. pte. q. xxvij. de pcessioib⁹. Et
etiã. j. p. q. xxxiij. de ꝟbo in diuis. Et. q.
xlij. ar. v. ad scom ar. Et sicut sol sine vlo
re gñat radiũ de sua substãtia. ita de⁹ fi
liũ ꝛc. Et sicut sol nõ ẽ p̃ suo radio nec p̃
filio. We hoc vide. s. Tho. j. p. q. xxxij.
Judei aũt nõ credũt messiã esse filiũ dei
eternũ. iz dõ. Jõ xps volẽs eis ꝓbare di
uinitatẽ i messia z filiationẽ dei. Cũ ita
nõ poterãt ibi rñdere, vt victi voluerũt
recedere: sed xps dixit eis. Rñdeatz mi
hi adyna queitionẽ. Quid vobis videt
de xpo. i. messia. cuius filiꝰ est. Rñderũt
Dõ. xps ꝟo nõ negãdo quin esset filius
dauid sm̃ carnẽ. volũt tm̃ ꝓbare maio
rez filiationẽ in hoc dicẽs. Qũo ergo da
uid vocat eum in spiritu dñz dicẽs. Dixit dñs dño meo: sede ꝛc. Si ergo Da
uid vocat eum dñm qũo filiꝰ eius est: q̄
nullus rex vocat filiũ suũ dñm. Cum ergo dauid fuisset rex: z nullus habuisset
dñm nisi deũ. Jgit̃ finalr nemo poterat
ei rñdere ꝟbum: imo dixit text⁹. Nec au
sus fuit q̄sq̄ ex illo die cũ ãplius interroga
re. Notalr hic sup thema. Nemo pote
rat ei rñdere ꝟbum. Tria peccata sunt
ex quibus in iudicio vbi xps disputabit
cum hominibus nõ poterunt ꝟbi rñdere
De ista disputatione auctoritas. In die
bus illis z in tempore illo cum cõuerte
ro captiuitatẽ iuda et hierusalem con
gregabo oẽs gẽtes: z deducã eos in val

tem iosaphat: z disceptabo ibi cū eis. Jo helis.iij. In ista disputatiōe tria peccata claudēt os q̄ non poterunt respōdere. Primū est maliuolētia i corde. Scōz obloquētia in ore vel detractio. Tertiū est negligētia vel accidia i ope. We primo sunt illi q̄ in hoc mūdo hñt malāvoluntatē adinuicē ꝛrācorem. z licz timore dñi non audeāt se tangere. tñ tales in iudicio non poterūt respondere argumēto xp̄i dicētis. Ꝛre tu odisti illū dices. q̄ interfecit patrem vel ꝛc. Et xp̄s. Ego qui sum rex z dñs oim fui capt⁹ ligat⁹. verberat⁹ z mort⁹. Ecce quot iniurie. z remisi. nec volui q̄ p̄ me⁹ reciperet vindictam: vñ ergo habes tu z ꝛc. Non potēt respondere verbum. Itez mulieres quando xp̄s dicet eis. Quare tu nō loq̄baris cuz tali ꝛc. Et xp̄s dicet. Ecce hic mater mea que locuta est illis qui filiū suū interfecerunt eadē die. Dicat. Jo aut̄ setis vos. Dicatur exemplū de illo rege q̄ fecit cōuiuiū nuptiarū ꝛc. z dixit vni. Quō huc intrasti nō habens vestem nuptialē At ille obmutuit. Mat.xxij. Et q̄d rndisset cū esset ribaldus z male indut⁹. Dicunt hic glose. q̄ amor dei z primi ē vestis nuptialis: qui em̄ hz claritatē optie est ornat⁹. sed odiū est vestis lacerata. iō aut̄ setis vos. Scōm petm̄ est obloquentia in ore qñ hō obloquit̄ de primo luo diffamando ꝛc. Dauid. Sedens aduersus fratrem tuū loq̄baris: z aduersus filiū matris tue ponebas scādalū ꝛc. Tertium est negligentia in ope. q̄ non curatis de operib⁹ ordinatis ad saluationē sicut de p̄fessione licenda ad min⁹ semel in anno. Jtē de p̄munione que est opus p̄ncipale saluationis q̄ sine isto nullus pōt saluari. Mirabile dicā vobis. dicit btūs Tho. in tertia pte theo. q̄ pueri non nutrer baptizati nō p̄nt intrare paradisū nisi cōicent. Declarat̄ p̄ simile de corpe humano: vbi sunt multe ptes: tñ vna sola ps. s. os recipit cibum. sed exquo os ē pransum: etiam oculi: aures: manꝰ ꝛc. q̄ oīes ptes z mēbra sentiunt confortationez. Jta eccl̄ia xp̄iana est vnū corpus: z pueri baptizati iā sunt ptes huiꝰ corpis cuius os est sacerdos. iō v̄tute illi⁹ cōionis pueri habent̄ tanq̄ cōicati. Sed de magnis ordinauit eccl̄ia vt cōicent in pascha te. Rō: q̄ xp̄s q̄ in die veneris sc̄i intrauit cāpū: i die resurrectiōis vult intrare castrū qđ acq̄siuit tm̄ q̄ si sacerdos celebrat q̄libz die p totū ānū: si i pascha te nō celebrat peccat mortal̄r nisi excusatur legitie. Extra de pe. z re. oīs vtriusq; sex⁹ fidel̄. post q̄ ad ānos discretiōis p̄uenerit aia sua sol⁹ pcā saltē semel i anno fidel̄r p̄fitear̄ p̄po sacerdoti: z iniūcta sibi p̄niaz ꝑ p̄ijs viribꝰ studeat adimplere: susciq; piēs reuerent̄ ad min⁹ in pascha eucharistie sacr̄z ꝛc. Sz laici ēt si itra annū cōicauerit: illa die debēt parare domū regi v̄turo. Et honor est xp̄i: z vtilitas ē nr̄a. Dicat̄ qđ petm̄ ē de illis q̄ nō p̄mitterēt regē sz bestias itrare i castro. Jdē in ꝑposito xp̄s tāgit ad portā palatij ꝑ clericos z p̄dicatores q̄ vob dicū q̄ debet̄ cōicare ꝛc. Vos āt p̄mittit̄ itrare los gallinas p̄dices: z nō vult̄ xp̄s p̄mittere itrare ꝛc. Jdeo xp̄s non p̄mittet vos intrare padisū qñ pulsabit̄. Āmē dico vob nisi mād ucauerit̄ carnem filij hois ꝛc. Jo. vj. Jō qñ alia dicet. Dñe dñe ap̄i. Dicet xp̄s. Āmē dico vbi nō itrabz huc. Pl⁹ augmētat̄ qs i sc̄itate vite i gr̄a spirituali digna vna cōione q̄s vni⁹ hebdomade afflictiōe in pane z aqua z pl⁹ q̄s si q̄libet die plagaret se portādo cilicū exemplū a simili de onere palearū stāte p hebdomadā ad solē: z in dñica die ap̄ proximato igni: quo calore pl⁹ calefiet certū est q̄ ignis. Jdē in ꝑposito. Nam facere opa p̄nialia ē q̄si stare ad solē: qñ hō cōicat approximat̄ hō igni q̄ incendit z inflāmat alias. Et sz p̄sone mūdane ꝑ negocia mūdana nō in q̄libet dñica possint cōicare: tñ in pascha nō debēt cōmunionē dimittere: z q̄ dimittūt rep̄hendunt̄ a xp̄o. vñ. Jo. j. ō. In ꝑpria venit s. p̄ sc̄ificationē. Qz sicut radi⁹ solis itrat p quālibz fenestrā aptā: ita etiā gr̄a xp̄i intrat cor cuiuslibz digne cōicatis ꝛc. Et sui eum ꝛc. vsq; filios dei fieri ꝛc.

¶ De eadem dñica. xviij. Sermo. q̄.

QUid vobis videt de xp̄o cui⁹ filius est. Mat. xvij salutet̄ virgo maria. istud ꝙbum hz difficultatē z subtilitatē z vt vos intelligat̄ illō. sciēdū ē q̄ in sacra scptura inuenit̄ tā in veteri q̄ in no

uo testamento in multis locꝭ qꝫ xp̃s ꝺr liber vite. Nō: qr sicut in libro ꝙtinet ꝛre presentaꝫ scientia arta in xp̃o: in quo latent oēs sunt due charte diuinitatis ⁊ hūanitatis in quibus continetur tota sapientia necessaria huic mūdo: hic in presenti per gr̃am ⁊ in alio p gl̃iam. Ideo dicit scriptura de xp̃o. In q̃ sunt oēs thesauri sapientie ⁊ scientie dei absc̃oditi. Col. ij. Nota absconditi illis. s. q̃ nolunt ibi legere nec ꝓtẽplari vt philosophi q̃ nesciunt i hoc libro legere, ignorãtes xp̃i dei ⁊ hūanitatẽ. Sc̃o illi thesauri sunt absconditi poetis: q̃ vadũt p̃ imagi nationes ⁊ fantasias. Tertio infidelib⁹ qui nolunt ibi legere nec de eo cogitare. Quarto malis xp̃ianis ⁊ mũdanis q̃ nō curãt nisi de negocijs hui⁹ mũdi. Sz ꝑfecte deuote bone vite ⁊ deuoti religiosi clerici q̃ despiciunt mũdũ ⁊ ponũt totũ cor suũ in amore xp̃i ad ip̃m laudãdũ gl̃ificandũ ⁊c. tales legũt ibi. Liber apt⁹ est qui est liber vite. Apoc. xx. In hoc libro semp studebat ap̃ls. nō fuit taz magnus doctor ⁊ magr̃ in theologia dicẽs de se. Nō iudicaui me scire aliq̃d iter vos nisi iesum xp̃m ⁊ hūc crucifixũ. ſ. Cor. ij. Quãdo esn̄ alia intrat paradisum videꝫ istiz libriz in eodẽ legit: etiã si nunc̃ sciuerit ſas ⁊ immediate hz plꝰ de sciẽtia ip̃s habuerunt ꝓphete vel ap̃li in hoc mundo In isto libro studendum est q̃n laborat hō in studijs: ⁊ expendit tp̃s. Chr̃ist⁹ volẽs nos ꝓuocare ⁊ inclinare ad studẽdũ ⁊ legẽdũ in hoc libro dicit. Quid vobis videt de xp̃o. Ac si ego de aliq̃ libro optimo dicerẽ vobis: q̃d vobis videtur de isto libro quasi dicerẽ excellens est ⁊ ptz thema. Nō predictũ thema possum vobis declarare sm̃ tres gn̄ationes vl̃ tres natiuitates quas inuenio in christo.

Prima gn̄atio seu natiuitas est eterna in sua deitate.

Sc̃da tpalis in nr̃a humanitate.

Tertia sp̃ualis in vera sanctitate.

Ex prima ꝺr filius dei omnipotentis

Ex sc̃da fili⁹ v̄ginis marie excellẽtis.

Ex tertia filius pſone penitẽtis.

Ideo q̃n ꝺr. Quid vob̄ videtur de xp̃o possum⁹ tripl̃r rn̄dere. Dico p̃mo q̃ prima gn̄atio xp̃i seu natiuitas est eterna in sua deitate: qr eterna liter anteq̃ creaꝛet celũ vel terrã elemẽta seu ãgelos sine p̃ncipio de⁹ pater generauit filiũ in deitate. ſ. in distinctiõe pſonali: qr ali⁹ est p̃ generans: ⁊ ali⁹ fili⁹ genitus ⁊ filius distinct⁹ est a patre distinctiõe pſonali: sz non est aliud in deitate essentiali: qr eadem est essentia p̃ris ⁊ filij. Nō sic est in nobis: qr sicut ali⁹ est pater in humanis ⁊ generans ⁊ distinct⁹ distinctione pſonali: ita etiã distinctione essentiali. Nō: qr qñ p̃ generat filiũ: generat ipsuz extra se pſonaliter ⁊ etiã essentialiter: qr essentia p̃ris in humanis manet i ipso patre restricta: qr finita est: sz in diuinis nō est sic: qr ly de⁹ p̃ generet filiũ aliũ in pſona: non tamen generat ipsum alium i essentia: qr nō põt ipsũ gn̄are extra suã essentiam. qr infinita est ⁊ vbiq̃. De q̃bus vide pleni⁹ ſctm̃ Tho. p̃ma pte. q. xxxix. ar. ij. in corp̃e ar. De ista gn̄atione loquebat Esaias ſm̃ hiero. dicẽs. Generationẽ eius quis enarrabit Esa. liij. q. d. nullus. Sed diceret aliquis qñ ergo vos vultis enarrare eã. Rn̄deo: differentia est inter narrare ⁊ enarrare. Nam enarrare est aliquid ex toto declarare. ⁊ hoc est impossibile. Sed narrare ẽ quãdo aliq̃d ꝺr vl̃ narrat in aliq̃ similitudine sed non ex toto: ⁊ do vobis exẽplũz in sole in quo de⁹ posuit suã similitudinẽ Nã in sole posuit ꝓtabernaculũ suũ: ait dõ. Vñ sol de sua substantia generat filiũ: sz radiũ quẽ mittit in hoc mũdo ⁊ tñ nõ recedit ab eo sed de⁹ non est min⁹ potẽs vt de sua substantia generet sine vroꝛe filiuz ⁊ mittat in hũc mũdũ. Ista similitudine gn̄atio xp̃i põt narrari sz non enarrari. Et qñ quer̃t. Quid vobis videt de xp̃o cui⁹ fili⁹ est: possum⁹ rn̄dere dei p̃ris omnipotentis. De ista materia dicit ꝓpheta dõ i pſona xp̃i dicẽtis. Dominꝰ dixit ad me fili⁹ me⁹es tu: ego hodie genui te. Diceret aliq̃s. Nūq̃d vos dicitz q̃ ista gn̄atio fuit eterna vl̃ ab eterno. ⁊ tñ ipe dicit ego hodie genui te. Rn̄deo. dr̃ia est iter tp̃s ⁊ eternitatẽ: qr tp̃s diuidit ꝓ ꝓtes: nã ia est dies ꝓpt̃ sol ꝓsentiã ⁊ postea erit nox ꝓpt̃ solis absentiã. Sz illa duratio eternitatis nō ẽ nisi vn⁹ dies qr ibi sol nō abscõdit: ⁊ iõ posset põi ista ꝯclusio mirabil̃ sz fa: q̃ nullus sctũs põt stare i padiso nisi vna die

qz non est nec erit tibi nisi vna vies. de q̄ dicit dō. Melior ē dies vna i atrijs tuis sup̄ milia. Notaūr nota ꝯ in hoc qō ōr dō. Postula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuā terminos terre: q̄ illa sunt ꝯpa pr̄is ad filiū. Posset hic querere aliq̄s. Si ap̄s dīs noster est filius dei pr̄is oipotentis: nūq̄d tūc ipe dz succedere suo pr̄i: quid g̃ p̄inogenitū opz petere regnū ⁊ dicere deus mihi regnū q: de iure hereditario ad ipz ptinet regnum. Hec rn̄sio huius q̄stionis valet ad rn̄dendū vni q̄stioni quā vos facitz de predestinatione. Vos em̄ dicitis. Si ego sum predestinatus. q̄d tunc oportet me petere regnū celoz otādo vel pniam faciendo. ⁊ nunq̄d p̄t mēuri diuina p̄destinatio. Rn̄sio ad hoc q̄ dato q̄ deus oñdisset vob̄ libꝝ p̄destinationis ⁊ vos esse scriptos ibi: adhuc oporteret vos petere regnū dei otādo ⁊ bñ viuēdo: et penitentiam faciendo. Sieg. Ipa eterni regni predestinatio sic est ab oipotēti deo disposita. q̄tenus ad hanc electi ex labore puenant vt sz postulādo mereanr̄ accipere qō eis op̄s de⁹ ante secula disposuit donare. Multis q̄ dicaz vobis pulchraz sīlitudinē ex textu euāgelij. Mat. xxv. Sīle est regnuz celoz decem ꝟginibus ⁊c. Ille rex inuitauit multas nobiles ꝑsonas singulariter. x. domicellas vt sibi facerēt honorē. Dixerūt ergo q̄nq̄ ex eis. Opz nos bñ preparare ⁊c. q̄ ex hoc dicunt sapiētes. Sz dicebāt alie q̄nq̄. Et q̄d oportet nos p̄parare ex quo sumus inuitate ⁊c. q̄ ex ꝟ dicūt fatue. Sic ē est de nob̄ oēs sum⁹ inuitati ad nuptias p̄dicti. O q̄le ꝓuisiū Lu. xiij. Btūs qui mād̄ucabit panē i regno dei. Si vna mica posset haberi de illo pane: nunq̄ alīd hō vellet cōedere: nunq̄ posset hō mori. Nota cū dicit decē ꝟginibus quare dicit decem. Nonne oēs rp̄iani sunt inuitati. rn̄deo q̄ decē significāt obseruātiā. x. p̄ceptoz. mō cū tali ꝓditione sum⁹ inuitati si obseruauerim⁹. x. p̄cepta cū ōib⁹ ꝟginēs Nōne alie poterūt intrare. Rn̄deo q̄ re q̄rit ꝟginitas alie. s. in fide catholica: ne alia sit corrupta p falsaz credētiā opinionē: erroꝛ seu dubitationē. Ecce q̄re dicit decē ꝟginib⁹: ⁊ q̄nq̄ ex eis erāt p̄udentes ⁊ q̄nq̄ fatue. q: oia opa facim⁹ cū q̄n q̄ sensib⁹ corp̄is q̄s aliq̄ bñ gubernant, illi sunt sapientes. alij aūt male. illi dicunt stulti. Qualibz em̄ dz facere ꝓpaui di. Ex quo ego suz inuitat⁹ ad illas celestes nuptias. ideo parabo me ne vadam cū veste antiqua supbie. nō induar veste noua. s. hūilitatz. Itē de veste lutosa luxurie: q: porci non intrabūt ad illud conuiuiū. Idē de veste nigra: de dolore. s. inuidia ⁊ certa dicēdū est: q̄ nō est nisi dolor de bono alteri⁹. Idē de veste crapulosa gule. Idē ō veste p̄fanata p ira. Idem de veste plena tineis p accidiā. sequitur. Et q̄ parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: ⁊ clausa est ianua. s. inuitantis. nō illi q̄ dicunt si ego sum p̄destinat⁹: vt inuitatus si fuero pat⁹ vt non patus illuc intrabo falsuz dicūt q: ad hoc q̄ inuitatus intret ad nuptias regales p̄supponitur q̄ sit hō p̄parat⁹. Ita ē ad hoc q̄ p̄destinat⁹ soluet req̄rit p̄paratio g̃ esse parati. q: q̄ hoīa nō putatis filiū hoīs venire. Lu. xij. Jō apls. Induite vos sicut electi dei sancti ⁊ dilecti. viscera misericordie benignitatē: humilitatē: modestiā: patiētiā supportātes inuicē ⁊ donātes vobismet ipis si q̄s aduersus aliquē hz q̄relam sicut ⁊ dīs donauit vob̄. ita ⁊ vos. Super omnia autem hec charitatē habete. q̄d est vinculū p̄fectois ⁊ pax xp̄i exultet i cordib⁹ vr̄is in q̄ ⁊ vocati estis in vno corpe ⁊ grati estote. Col. iij. Item alī dicit si ego non sum p̄destinatus ego nō intrabo ⁊c. Dico q̄ si fueritz p̄parati ⁊ hoc sine intrabitz. Dico scdō q̄ ē alia gñatio nō eterna sz talis. qualis tpe fuit facta mō sūt. M. cccc. xviij. ānis. Cū g̃ dicit. q̄d vob̄ videt de xp̄o cui⁹ filius vt possim⁹ rn̄dere. Virginis marie. Sicut em̄ xp̄s in prima gñatiōe hz pr̄es sine mr̄e. ita in scda generatiōe est oppositum. hz em̄ mr̄es sine pr̄e hoie. Itē i gñatiōe eterna generatur a pr̄e sine distinctione p̄sonali: in vnitate tn̄ essentie. sz gñatio ista talis hz oppositū q: gñatur in vnitate p̄sonali ⁊ diuersitate eēntiali. Nā diuinitas ⁊ hūanitas q̄ sunt due eēntie seu sube i xp̄o: nō sūt nisi vna p̄sona. Nō credatz q̄ vna p̄sona sit xp̄s ic̄tū de⁹. ⁊ alia ic̄tū hō. ⁊q̄ sic idut⁹ ē hūanitate q̄ no facit aliā p̄sonā. hūanitas ei xp̄i assūpta ē a filio i diuinis in vnitatem suppositi ⁊ p̄sone. De

ista gñatiõe. Auto. Señ. xv. Ad quã iudei nõ ꝓsunt rñdere q̃ ẽ qñ de⁹ abrae locũs de futuris ⁊ de captiuitate iudeoꝝ i terra egypti inter alia dixit. Sñatio aũt ẽt ita reuertet huc. Quatuor eñ iegũt gñationes hũane. Pria fuit sine uiro ⁊ mulie re vt ade q̃ nõ habuit ꝓrem nec mrem. Scda fuit de uiro sine muliere vt eue. Tertia est gñatio cõis de uiro ⁊ muliere Quarta fuit gñatio de muliere sine uiro ꝙs fuit gñatio xp̃i: ⁊ de ista dicit: reuertet huc. s. in gñam vbi ipse erat ⁊ nõ dicẽ illuc. Sz iudei male intelligẽtes dicunt ꝙ sicut gñatiõe ꝓma itrauerũt egyptum ita in ẽrra redirẽt. Cõtra ꝟ dicit reuertetur huc. s. vbi ego sũ ⁊ nõ dixit illuc. s. vbi tu abrahã es: cũ ꝟ ẽrẽt. Quid vobis vr̃ de xp̃o cui⁹ filius est? Rñdet ꝟginis marie excellentissime. De ista gñatiõe dixit ãgel⁹ gabriel ꝟgini marie. Ecce ꝓcipies in vtero ⁊ paries filiũ ⁊ vocabis nomẽ eius Luc. i. No. ieiunii nunq̃d est nomẽ eius ꝟ nomen xp̃s. Dico ꝙ filius ꝟginis non hz aliud nomẽ ꝓpriũ nisi ihesus xp̃s ⁊ alia nota cognomia sunt: ꝓpter ꝟ soli huic noi ihesu sit reuerẽtia qñ notat. Si istud nomẽ ihesus ꝙ aliquẽ noiaret in celo vel i inferno oẽs flecterẽt genua. Hz dicat decretũ ꝙ qñ notat in ecclia nõ debẽt flecti genua corpis sz aie. i. idinãdo. Jõ apls. Dedit illi nomẽ qđ est sup oẽ nomẽ vt in noie ihesu oẽ genu flectat celestiũ: terrestriũ ⁊ infernoꝝ. ad Phil. ij. Not. sup oẽ nomẽ. De⁹ oẽm ꝟtutẽ posuit in noie isto ihesu: nõ si huic noi additus alia nota: signũ est ꝙ nõ reputatis istũ nomẽ Jesus sufficiẽs: si deu otionẽ habem⁹ ad istud nomẽ nõ opz recurrere ad diuios ꝛc. Dicat practica: quo signũ crucis i noie ihesu debẽt facere sup plagã ꝓpriaꝝ filioꝝ vel ẽt iumẽtoꝝ. Dñs. boies ⁊ iumẽta saluabis dñe ꝛc. Jtẽ idẽ dicẽdũ de mulieribus ꝙ filijs hñdis vel portãdis: nomen eñ ie su veneran debẽt. Jtẽ idẽ dicẽdũ est vt liberent a doloribus partus. vñ autoritas. Veli⁹ est nomẽ bonũ. s. ihesus q̃ vnguẽta ꝓfusa. Eccl. vij. Dicat miraculũ de isto noie ihesus. Act. iij. de illo paralitico qui quolibet die portabat ad portã tẽpli in hierlim ꝙ xl iij. annos. ⁊ petẽs elemosynã petrus ⁊ ioannes semel cũ orationis ascẽderunt ad tẽplũ: ille petijt elemosynam: ⁊ petrus dixit. Argẽtũ ⁊ aur̃ nõ est mihi: qđ aũt habeo hoc tibi do. Jn noie ihesu xp̃i nazareni surge ⁊ ambula ꝛc. Jõ rñdit petrus iudeis rectoribus ⁊ doctoribus hierlim admirãtibus de dicto miraculo di. Nec eñ aliud nomẽ est sub celo datũ hoib⁹ in quo oporteat nos saluos fieri. Act. iij. Dico tertio ꝙ alia gñatio seu natiuitas xp̃i est spũalis in ꝟa sanctitate ex qua ẽt filius pſone penitẽtis. Magnũ mirabile est ꝙ xp̃s posit fieri filius nr̃. virgo maria reputat sibi ad magnã gr̃am ꝙ fit mr̃ xp̃i. cñ q̃libet veltrũ sivult pot ꝓcipere ⁊ parere xp̃m. Pro cui⁹ intellectu sciẽdũ ꝙ qñ aliqs tenet malã vitã ⁊ viuit in pctis: quot pctã mortalia hz: tot demones hz secũ. Autoritas. Dicunt duo euãgeliste. Maria magdalena de ꝙ septẽ demonia exierãt. Luc. viij. ⁊ Mar. vl. ẽt de pctis: q: nõ legit fuisse demonia ca: sed qi stabat in pctõ superbie: nõ habitabat in ea quidã demon q̃ vocat leuiathã q̃ tẽtat de superbia ꝛc. Ptz ergo tot demones hz hõ quot pctã: sed qñ de⁹ facit gr̃am pctõri ꝙ cõuertit: redit ad deũ recipit bonũ ꝓpositũ ꝛc. tunc demones fugiunt ⁊ xp̃s intrat in aiam. Ecce qũo fit gñatio spũalis. qi sicut eternaliter gñat a deo patre: ⁊ tpaliter a matre: ita spũaliter a penitente. De ista gñatione dicit Dñs. Hec est gñatio q̃rentiũ eũ: q̃rentiũ faciez dei iacob. Attollite portas principes vestras vsq; rex glorie. Qñ ergo ẽt. Quid vobis videt de xp̃o cuius filius est: possum⁹ rñdere ꝓsone penitentis: qi sicut mulier q̃ ꝓcipit ⁊ parit ẽt mr̃. De hoc autoritas Dicat cũ xp̃s ꝑdicasset in quadã domo ꝟgo maria venit vt audiret sermonẽ associata a parẽtib⁹ suis: ⁊ ꝓpter multitudinẽ gẽtiũ nõ potuit itrare ⁊ stetit extra ad portã: q̃dã inde⁹ mala intẽtiõe vt dimitteret simonẽ ⁊ diceret gẽtes: ecce quo est carnalis: dixit. Magr̃ ecce mr̃ tua et fratres tui foris stãt q̃rẽtes te. Rñdẽs ihesus ait. Que est mr̃ mea ⁊ q̃ sũt ffres mei Quicũq; eñ fecerit volũtatẽ pr̃is mei q̃ in celis est ipse mei⁹ frater ⁊ soror ⁊ mr̃. Mat. xij. Not. q̃ fecerit volũtatẽ pr̃is ꝛc. s. pctõi faciẽs pniaz. Nõ debem⁹ desperare ex pctis: sed facere pniam debemus. Talis ẽt mater xp̃i qi ipsiz concepit in vtero memorie. Multi cõcipiũt xp̃m per

bonū ꝓpositū: ſz nō ꝑnt parere ꝑ effectū exteriorē: mulier eñ ꝯcipit secrete ⁊ cuz delectatōe: tñ cū labore portat ⁊ parit cū dolore. Ita de nobis multi sunt q̄ secrete ⁊ cū delectatiōe ꝯcipiūt xp̄m: audiēdo ſmones vel bonas lectiones. Semē est ✠ bū dei. Luce. viij. Predicator est instr̄m spūſcti grauidās pctōres. Uñ qñ ſupbꝰ vanus ⁊ pōposus ꝓponit dimittere suā ſupbiā ⁊ pctā tunc ꝯcipit xp̄m: ſz in ptu ſ. humiliādo ſe de ſtatu ⁊ ornatu: patit nōnūq̄ dolorē. Idē de muliere ꝓponēte dimittere ornamēta ⁊ vanitates ⁊c. ſed in effectu ibi est dolor. Idē de vſurario vel latrone qñ ꝓponit ſatisfacere ꝯcipit xp̄m: ſed qñ apit taxiā ⁊ videt florenum dicit. O miſer opz me iſta reſtituere: ibi est dolor cū nō posſet hereditare filios. Itē vxor nō posſet tā ornate incedere: idē de ſacerdote qñ ꝓponit dimittere ꝯcubinā: ſz in ope qñ ipſa ploraꝫ ⁊c. ibi est dolor. Idez de hoie siue muliere q̄ ꝓponit recedere ab ipudica vita qđ neceſſariū est: qz porci nō intrabūt paradiſū: hi patiunt in parte dolorē ⁊ tūc qñq̄ alleuiāt pctm̄ ne dimittaꝫ ⁊c. Idē de illo q̄ ꝓponit remittere iniurias vt ſibi dimittant pctā a deo: ſed qñ ōr ſibi. Et q̄d facietis dicet q̄ eſtis femineꝰ ⁊c. ibi est dolor ꝓꝰ Idē de guloſo q̄ ꝓponit abſtinere: ſz qñ videt eſcas ⁊c. ibi est dolor. Mlti ꝯcipiūt xp̄m ſz nō oēs pariūt. Nimis eſſet ſi mulier portaret ꝯceptū fetū ꝑ ānū vel duos ſz a multis diuturnꝰ portaꝫ xp̄s ꝯceptꝰ ⁊c. Autoritas. Sicut q̄ ꝯcepit cū appropinquauerit ad partū dolēs clamat i doloribus ſuis ſic facti ſumꝰ. A facie tua dñe ꝯcepimꝰ ⁊ q̄ſi ꝑturiuimꝰ ⁊ pepimꝰ ſpm̄ ſalutis. Eſa. xxvj. Nota a facie tua: facies dei est p̄dicatio. Nō: qz ſicut in facie cognoſcit ꝓna: ita deꝰ cognoſcit in p̄dicatione. A facie tua dñe ꝯcepimꝰ. ſ. a ſpūſctō ⁊ q̄ſi parturiuimꝰ. Parturire ē laborare in partu: parere aūt est qñ exit creatura a dextra. Ideo amore dei ſi cōcepiſtis affectū pariatis effectum ⁊c.

¶ De ea. dñi. ſ. xviij. post trini. Ser. iij.

SIcut mādatū dedit mihi p̄r ſic facio. Jo. xiiij In p̄nti ſermone ꝓpoſui vobis declarare data legē ⁊ ſcripturam ſanctā tm̄ q̄ntū vobis est neceſſarū ꝑ bono regimine huius vite. Saltetur ✠ go maria ⁊c. Ad bonū regimē ⁊ gubernationē humane vite ✠ tu oſeruādo ⁊ vitia vitādo: multū fuit neceſſariū vt deus daret mādata ⁊c. Nō: qz ꝑ intellectū ⁊ rōnē naturalē in aliq̄bꝰ hō cognoſcat qđ ſe dz hñe erga deū ⁊ primū tm̄ in oibꝰ nō ſufficit intellectꝰ nec rō naturalis: qz aliquoties intellectꝰ ⁊ rō iudicāt de aliq̄ esſe bonū ⁊ iuſtū: qđ tm̄ est vitiū ⁊ pctm̄: nō neceſſariū fuit dare ꝓcepta dicēdo: ⁊ hoc ⁊ hoc facietis: qz iſtud plz mihi ⁊ iſtud nō: nec iſtud facietis: qz iſtud diſplicet mihi: ⁊ ex quo hō ſcit dei volūtatē hō nō pōt errare: tm̄ q̄nq̄ errāret niſi volūtas dei reuelata eſſet: cuz in oibus nō ſufficeret intellectꝰ naturalis ✠ bi gr̄a. Nā de aliq̄bꝰ vos intellectu naturali iudicatis esſe faciēdū dicendo: et iſtud bñ pōt fieri: ⁊ qđ pctm̄ est erratis. Uñ eñ mutuatis pecuniā intellectꝰ veſter iudicat aliq̄d recipiēdū de intereſſe: qz ille de moneta vr̄a lucraꝫ ⁊c. Cuz iſta rōne diuites vſurarij vadūt ad infernū: qz pecunia non est vr̄a: qz dñs non tenet reddere cōputū alteri. Vos aūt de oibꝰ habetis reddere cōputū xp̄o. Vos autez ſolū eſtis diſpēſatores: nō ſi ꝺ volūtatem ⁊ ꝓceptū dñi diſpēſaueritis dānationez incurritis ex pctis. Uñ dicit ꝓceptū dñi. Nō fenerabis fratri tuo ad vſurā pecuniā: nec fruges: nec quālibet aliam rez. Deut. xxiij. Itē mixtionē carnalē ſolum cū ſoluta hoies non iudicāt esſe pctm̄ ꝑ intellectū ⁊ cū rōne: ſed dicūt aliq̄ cui fit iniuria q̄ſi diceret nulli. Sed falſum dicūt: qz fit iniuria regi xp̄o p̄ri mulieꝝ ⁊c. Ecce ꝓceptū. Abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat vnuſq̄ſq̄z vſum vas ſuū poſſidere in ſanctificatiōe ⁊ honore: non in paſſiōe deſiderij: ſicut ⁊ gētes q̄ ignorāt deū ⁊c. ſ. ad Theſ. iiij. No. in ſctificatiōe hic aplꝰ rñdet tacite qōni de qua nō oēs audēt p̄dicare: ſed opz ꝑ ſanitate q̄ medicus tangat vulnera ſz corrupta ⁊ feteda. Dicūt aliq̄ falſe ſed ego tāgēdo me ⁊c. volo recipere delectationē qđ pctm̄ ē: cui facio iniuriā. q. d. nulli: ſed falſuz dicunt: qz maius pctm̄ est pctm̄ molliciei: q̄z ſi cuz matre carnali peccaret q̄s. Nō: qz ꝓtra naturā. Ecce quare fuit neceſſa-

riū mādatū. Jō dicit vt sciat vnusquisq; vām vas suū ꝛc. Jtē si aliqs iurā vobis mentit: qd judicat intellect⁹ vester: ptz q ad vindictā: qō nō est pctm̄ est naturale: qz vna formica vertit se vindicādo. Sed hoc falluz est: qz vindicās se xp̄m regem offendit. qđ ptz a simili. Nā si i palatio regis ꝛ in sua ꝓsentia recipiatis vindictā de iniuria vestra ꝛc. regem offenditis. Jō dicit scriptura. Si fieri pōt quantū ex vobis est cū oibus hoibus pacem habētes non vosmetipsos defendentes charissimi: sed date locū ire. Scriptū est em̄. Mihi vindictā: supple reseruau: ꝛ ego retribuā vel in hoc mūdo vel in alio. ad Ro. xij. ꝛ sic de aliqs multis. Ptz ergo quod nec intellect⁹ nec rō naturalis sufficit q̄ctū ad hoia ostendere q̄d sit virtuosum ꝛ faciendū ꝛ quid pctm̄ ꝛ vitiū ꝛ cauendū. Jō ad melius gubernandū vitā nostraz necessaria sunt mādata. Autou. Mādatū lucerna est: ꝛ lex: lux: ꝛ via vite: increpatio doctrine. Prouer. vj. Ideo qui vult gubernare bñ vitā suā: nō ꝺz se regere in oibus sm̄ intellectuz suū naturalē sz sm̄ dei mādata. nō sm̄ ꝓpriā suā apparētiā sed sm̄ dei p̄cepta: nō sm̄ ꝓprias inclinationes: sz sm̄ diuinas ordinationes. Tūc potest talis dicere thema. Sicut mandatuz dedit mihi pater sic facio. Nota non dicit sicut mādata in plurali: sed mādatū in singulari. Scōm istū modū loquendi in lege dei nō est nisi vnū mandatum. Pro quo sciēdū q sm̄ diuersas ꝑdictiōes ꝛ ꝓpietates mādatoz dei diuersimode annumeranť. Mādata enim dei habent q̄ncq; cōditiones: qz mandata dei sunt.

In ornamentum anime.
In firmamentum gratie.
In operationem meritorum.
In incrementum premiorum.
In regimen vite.

Et sm̄ hec diuersimode computātur.

Scōm p̄mā ꝑditionē sūt innumerabilia
Scōm ꝟo scōam sunt in magno nūero.
Scōm tertiam sunt in paruo numero.
Scōm quartam in paucissimo nūero.
Scōm quintā in nullo numero sunt.

¶Qz nō est nisi vnū de quo dicit thema Sicut mādatū dedit mihi pater sic facio Dico p̄mo q mādata sunt in ornamētū alie q̄n. s. in hac vita homo gubernat se: ꝛ regit sm̄ mādata dei ꝛ nō sm̄ ꝓpria sua timēta vel inclinatiōes: vel sm̄ malā cōsuetudinē aliox tūc alia ornať ꝓceptz dei declaratio. Alia em̄ iam p creationez hz maiorē pulchritudinē q̄ aliqua creatura corpalis. Rō: qz est ad imaginem dei quā nō hz sol neq; luna ꝛc. Si em̄ imago imperatoris picta sit ita pulchra q̄ stomagisata a sctā trinitate picta ad imaginē suā: nisi ex pctis fiat nigra: sicut pulchra mulier q̄ maculareť eēt turpis: ita alia ex pctis. sed q̄ supra pulchritudinē alie venit ornatus obseruātie mādatoz dei: tunc est ineſtimabilis pulchritudinis: sicut de regina de se pulcherrima q̄ ornatur vestimētis aureis annulis ꝛ corona: efficit pulchrior. Jta de alia intm̄ q si posſetis eā videre ꝛc. nec modo dū est in corpore ipamet videt suā pulchritudinē: sed q̄ egredit de corpore videt. Autoritas. Si ignoras te o pulcherrima iter mulieres egredere. s. de corpe: ꝛ videbis tuam pulchritudinē. Cañ. j. Secūdū istā ꝑditiōez mādata sunt innumerabilia: vt capilli q̄ sunt ad ornamētū mulieruz sm̄ ap̄m. j. Cor. xj. vbi dicit. Mulier si comam nutriat gloria est illi. Sunt ꝙ mādata vt sic innumerabilia: intm̄ q nullus doctor seu magister posset scire oia mādata q̄ sunt in veteri testō ꝛ nouo in decretis: decretalib⁹: clemētinis ꝛc. Diceret aliqs ꝙ superflua sunt ex quo nō p̄nt sciri. Dico qō nō sunt superflua: qz ꝛz capilli mulierū sint innumerabiles: nō sunt tñ superflui: imo dāt sibi ornatū. Jta de p̄ceptis. Jō dō. Multiplicata sunt. s. p̄cepta super capillos capitis mei. p̄s. xxxix. Jtē diceret aliqs quō ergo poterūt seruari si nesciunť. Dico q bene. Illud qō tu scis vel credis esse mādatū dei: seruа illud: nec facias ẕ. Alia aūt mādata si habes charitatē oia seruanť a te Aug. dicit Quicq̄d patz ꝛ q̄cq̄d latet in diuinis codicib⁹: totuz tenet qui seruat charitatē i moribus. Si ergo fiat questio. Quot sunt mādata dei in oibus libris. Rñdeo si volum⁹ loqui de mādatis sm̄ qō sunt in ornamētū alie innumerabilia sunt. Scōa ꝑditio mādatoz est q sunt in firmamētū gratie. Ecce quō qz tādiu hō stat i gr̄a dei q̄diu seruat ei⁹ mādata. Rō: qz gr̄a dei nō pdit nisi ex pctō mortali: si vn⁹ hō haberet oia pcta venia

lia mũdi ꝓpterea nõ ꝑderet grãz dei. Et qñ dicũt aliq̃ glose q̃ multa pcã venialia equiualẽt pctõ mortali. Nõ est verũ loquẽdo eq̃parãter vel p eq̃alentiã. Ut si oia pcã venialia ponerent i vna parte statere: z vnũ mortale ex alia pte plus põderaret mortale pctm̃: sed bene dispositiue venialia equipollent vni mortali pctõ: qz faciũt hoiem cadere in mortale. Ego inuento q̃ hõ põt peccare in supbia auaritia: luxuria: z tñ nõ erit pctm̃ mortale: sed veniale. Jõ septẽ pcã non dicuntur mortalia. sed capitalia. Uerbigr̃a. si aliquis supbiat qz vadit ornatus ꝛc. nõ est pctm̃ mortale sed veniale: sed fit mortale si ex hoc despicit aliquẽ: vel si ex hoc furat: vel facit vsuras vt posset incedere põpose z ornare tũc est mortale: qz cõtra preceptũ dei. Jtez si mulier ornet se z depingat amore sui viri: veniale pctm̃ est: sed si ex suo excessiuo ornatu vel pictura concupiscat ad alio efficit mortale: vel si ex hoc vir pauper hz facere vsuras: rapinas z ipsa mulier ad hoc eũ induceret vt possit sic incedere: mortale est. Jdem de pctõ auaritie si homo diligit pecunias z custodit: tale est veniale: sed qñ homo amore diuitiarũ facit vsuram: furtuz: vel retinet salariũ: vel non cõplet testamẽta nõ soluit decimas tũc est mortale. Jtem de luxuria qñ vir z vxor solũ ꝓpter solatiũ actũ matrimonialẽ faciũt: tũc veniale est seruando modũ: sed si cogitans de alio: vel de alia: ita q̃ etiã si nõ esset vxor sua vel vir suus adhuc misceretur: vel si mutãt modũ mortale est. Item de gula qñ ꝓpter bonitatem vini vel panis hõ comedit seu bibit parũ plꝰ veniale est: sed qñ hõ inebriat z pdit sensum: efficitur mortale: qz cõtra dei mãdatũ. Uel si frangit ieiunia. vel si ex nimio cibo z potu hz facere luxuriã efficit mortale. Jtẽ de accidia posset surgere de mane ad orandũ z nõ facit veniale est: sed si ꝓpter hoc omittat audire missam in dñica die mortale est. Jdẽ: si hõ non cõfiteat vel cõmunicet in paschate. Sancti doctores diffiniunt diuersimode pctm̃ mortale. Augusti. in lib. de libero arbi. sic diffinit pctm̃. Peccatũ est dictũ: factũ aut cõcupitũ contra legẽ eternã. Jtẽ ambro. in libro de paradiso dicit peccatũ est transgressio diuine legis z celestiũ inobediẽtia mandatorũ. Patet igit q̃ gratia dei nõ pditur nisi per transgressionem mandatorũ dei. Jdeo dicit scriptura sancta. Deus ab initio constituit hoiem: z reliquit illũ in manu cõsilij sui. Adiecit mandata z precepta sua. Si volueris mãdata cõseruare ꝑseruabunt te supple in gratia dei. Eccli. xv. Secunduz istaz cõditionẽ dico q̃ mandata sũt multa z nõ innumerabilia. Unde a sapientibus possũt sciri z cõputari. Quia sm̃ ioseph̃ tot sunt mandata quot sunt ossa in corpore humano: q̃ hz physicos q̃ in hoc inuenerũt sunt. cclxvij. Tot sunt ꝑcepta affirmatiua legis dei inclinãtia ad opus bonuz. Et sicut corpus sustinet ossib⁹ ita alia diuinis mãdatis. Jdeo in dei qñ orãt: oia mẽbra monẽt: qz q̃t sunt ꝑcepta tot ossa monent quasi dicẽdo cũ dõ. Oia ossa mea dicẽt dñe q̃s similis tibi. ps. xxxiij. Diceret aliq̃s. Licz sciam⁹ naturã istoz mãdatorũ: tñ nescim⁹ quot sũt quõ ergo ꝑnt seruari. Rñsio sicut scitis q̃t ossa habetis. hz nõ videatis ea q̃ nubilosmin⁹ sustinẽt corp⁹: sic ista ꝑcepta si gratiã habetis intra vos sustinebunt: z gratia dei docebit vos quid faciendum sit: z q̃d vitandum. vos vnctionẽ quã accepistis. i. grãm ab eo maneat in vobis: z nõ necesse habetis vt aliq̃s doceat vos sz sicut vnctio ei⁹ docet vos de oib⁹. Nõ scripsi vobis quasi ignorãtibus veritatẽ: sed quasi scientib⁹ eã z q̃m oẽ mandaciũ ex veritate nõ est. Quis est mendax nisi is q̃ negat: q̃m iesus non est xp̃s. i. Joã. ij. Si ergo fiat questio quot sunt mãdata dei. Rñsio si volumus loqui de eis inquãtũ sunt firmamẽtũ gratie sunt tot quot ossa sunt in corpore. Tertia cõditio mãdatorũ dei est q̃ sunt vtilia ad operationẽ meritoz. Si eẽ volum⁹ mereri coram deo opz seruare ei⁹ ꝑcepta. Questio ẽ de quo habemus maiꝰ meritũ vel de illo qõ facimus voluntarie, z ex deuotione: an de illo qõ facim⁹ ex mãdato dei. Uerbigr̃a hodie nõ est ieiuniũ ex ꝑcepto si nõ ieiunat hodie z alia die ieiunat ex mandato qõ erit maius meritũ. Multi dicũt qõ. i. ieiuniũ volũtariũ sit magis meritorum falsuz est: q nõ hz rõnem meriti nisi vnũ scz qz facitis bonũ opꝰ: sed preceptum hz duas rationes meriti. Puma obediẽtia

seruandi ꝓceptū. Sed3:q̄ est op⁹ bonū. hic 3 pctm multoꝝ q̄ dimittūt illa q̄ debēt facere ex dei mādato: ⁊ seruant ea q̄ voluntarie receperūt: dimittūt enī ieiunū ecclie: ⁊ seruant ieiunū isti⁹ vel alterius sancti ex deuotiōe. Aliꝫ dicunt. Elemosyna est melio: q̄ ieiunū: q̄ dare elemosynaz ē voluntariū: ⁊ ieiunare ieiunū ecclie ē ꝓceptū: ⁊ sic negligūt ieiunū ecclie ⁊ omittūt nō habētes causam rōnabilem: ⁊ sine plato autoritate: q̄re damnant ēt si darēt tantam elemosynā vt redimerēt oēs captiuos. Itē multi religiosi nō seruant ieiunia sui ordinis: ⁊ semel i hebdomada ieiunant in pane ⁊ aq̄: vel in vigilia sanctoꝝ q̄ non hūt vigilū ieiunant: ⁊ q̄ hūt vigiliam nō ieiunant: q̄ recipiūt deuotionē ⁊ omittūt ōi ordinatiōem. Sz hoc nō sufficit. Propt̄ hoc dixit xp̄s iudeis. Ne vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite qui decimatis mentham ⁊ anetū ⁊ cyminū: et relinq̄tis q̄ grauiora sunt legis iudicium ⁊ miam ⁊ fidez. Hec oportuit facere: et illa nō omittere. mat. xxiij. Jā multi clici sunt q̄ non dicunt officiū: vel si dicūt: dicunt festinanter ex alia parte dicunt psalmos vel orationē sancti Augustini: sed male facūt in hoc q̄ negligūt ea ad q̄ tenētur quia⁹ meritū est seruare mandata dei ⁊ ordinationē ei⁹: q̄ illud q̄ est voluntariū. Dicat̄ hystoria ad ꝓpositū q̄ habet̄ j. Regū. xv. vbi legit̄ q̄ samuel q̄ erat prelatus vt papa ex parte dei: ꝓcepit sauli vt iret ꝛ amalechitas: ⁊ interficeret oēs homines ⁊ mulieres ⁊ iumēta. Saul autem seruauit de iumentis oues ꝓ sacrificijs. Ad quē samuel. Melior est obediēcia q̄ victima. Ideo fuit depositus de regno et habuit malū finē: quia ipemet interfecit se. Voluntarie enī fecit ⁊ elegit sacrificiū cū haberet mandatū ad oppositū. Ideo si vultis facere sacrificiū de corpe vr̄o p pniaz: nō omittatis obedientiā. Caueat vr̄or si nō placet viro portare cilicium vel alia: q̄ vir est dns corpis vrous. Idem de viro dicendū est: sed debet vrou aliq̄ penitētia secrete: Caueat tn a pnia preiudicali. Idē de seruis vel captiuis dicendū est ne defraudēt dnm i seruitio. Reddite q̄ sunt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. mat. xxij. Prio ponit̄ cesar q̄ deꝰ: q̄ ita vult deꝰ deuotionē: ne faciat iniuriā alicui ꝛ dei ordiationē. Pz ꝙ q̄ mādata sūt i optionē meritoꝝ. Et pz istā ꝓditionē mādata sūt decē siue i nūero denario: q̄ sic. x. digitꝫ opamur. ita. x. ꝓceptis meremur. Quinq̄ sūt ꝓncipalia q̄si digiti manꝰ dextre: alia q̄nq̄ q̄si digiti sinistre manus. Serua mādata mea ⁊ vives: ⁊ legē meā q̄si pupillā oculi tui. Liga eā in digitis tuis. ⁊ scribe illā i tabula cordis tui. prou. vij. Quarta ꝓditio mādatoꝝ ē q̄ sūt incremēta ꝑmioꝝ. Queritur. s. tho. in. q. iij. in q̄ stat ꝓfectio spūalis aplica et sanctitas vite in obseruantia mandatoꝝ an consiliorꝝ. Multi erāt dicētes q̄ in ꝓsilijs: sed nō est vez: imo stat in obseruātia mādatoꝝ chantatis dei ⁊ ꝓximi. Consilia aūt dicit. s. Tho. solum sunt instrumēta ⁊ dispositiones ꝓuenientes ad perfectionem spūalem. vbi gr̄a. Consiliū de paupertate. Si vis perfectus esse: vade ⁊ vende oia q̄ habes: ⁊ da pauprib⁹. Mat. xix. Dicit. s. Tho. q̄ illud consilium est instrumētū necessariū vt refrigeret amor diuitiaꝝ: ⁊ perueniat̄ ad ꝓfectionem charitatis. Consiliū est etiā de castitate. Un̄ vi. Sūt eunuchi q̄ seipsos castrauerūt ꝓpter regnū celoꝝ. Mat. xix. Item gladio discretiōis debemus abscindere omnes occasiones peccati recedendo a mala societate que est occasio mali. Nam nō bibere vinū forte: nō comedere carnes: non ducere vxorē sunt instrumēta ad hoc vtilia: vt subiectis carnalib⁹ delectatiōibus cor holo in solo creatore delectet̄. Itē fugere dignitates ꝓlatiōes: ꝓsiliū est. mat. xx. Quicūq̄ voluerit inter vos maior fieri: fiat vr̄ minister. Perfectio q̄ xp̄iana plus stat in obseruātia mādatoꝝ dei q̄ consilioꝝ. Auto. Finis ꝓcepti est charitas. j. Ti. j. Alia auto. est ipsi⁹ dō in ꝓ. cxviij. Dis ꝙsummationis vidi finē. i. ꝓfectiōis latū mandatū tuū nimis. Scōm istā conditionem mādata sunt duo solū: sicut in duab⁹ tabulis ambulamus. ita i sanctitate vite duob⁹ mādatis ambulam⁹: q̄ sūt Diliges dnm deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota alia tua: ⁊ ex tota mēte tua: hoc est maximū ⁊ primū mādatū. Scōm aūt simile est huic. Diliges ꝓximū tuum sicut teipsum. In his duob⁹ mādatis vniuersa lex pendet ⁊ ꝓphete. Matth. xxij. Ergo si fiat questio quot sunt mādata.

Rñdeo. Si loquimur de mãdatꝫ inc̃ptuꝫ sunt incremẽtũ p̃miorũ: dico q̃ sunt duo. Quinta ꝑditio mandatorũ est q̃ sunt regula ⁊ norma vite: q̃ vult regere vitã suã ẽm intellectũ naturalẽ solũ: vel ẽm sensualitatẽ vel ẽm ꝓsuetudinẽ malã aliorũ vel patrie vt de festis vel ferijs in diebus festiuis deficiet ⁊ peccabit. Et si dicaꝫ rex ꝑui legiat ⁊c. Solutio. Rex nõ põt dispẽsare ꝓtra dei mãdata. Jõ dicit xp̃s. Si vis ad vitã ingredi: serua mãdata. Matt. xx. Nõ dicit: seruia inclinationes: vel serua ꝓsuetudines. Et iuxta istã cõditionẽ non est nisi vnicũ preceptũ: sicut nec in toto corpore nõ est nisi vnũ caput a quo ꝓcedit tota gubernatio hois: q̃ ibi sũt oẽs sensus ⁊ iudiciũ rõnis ⁊ imaginatio: ⁊ sic tota regula moralis vite reducit ad vnicuꝫ preceptũ: q̃ó est. Oia quecunq; vultis vt faciant vob̃ hoies: ⁊ vos facite illis. hec est eñ lex ⁊ pphete. Matt. vij. Si habes seruitores ⁊ inimicos: non vis q̃ seruitores vadãt ad loquendũ vel habeãt consilia cũ eis: vel q̃ recurrãt ad eos i suis necessitatib⁹ te despecto: iõ nõ vadas ad vitia ⁊c. Itẽ nõ velles q̃ seruitores tui loq̃rent malũ de te: iõ nõ sumas nomen dei tui i vanũ. Itẽ velles q̃ fruitores tui q̃b⁹ das ꝓuisionẽ seruiãt tibi. iõ tu in dñica seruias dño tuo. Itẽ si vis vt filij tui honorẽt te: tu honora parẽtes: ⁊ sic de alijs ꝓtz q̃ istud p̃ceptũ ẽ caput aliorũ. de isto dicit the. Sicut mãda. d. mihi p̃: sic facio.

¶ Dñica. xix. post trinitatẽ. Sermo. ſ.

Ascendens ieſus in nauiculam: trãſfretauit et venit in ciuitatẽ ſuã. Uerbuꝫ iſtud habeꝫ originaliter. Mat. ix. ⁊ recitatiue i euãgelio hodierno. Itez ſermo in pñti erit duplex: ⁊ habebimus mediãte dei gratia multas bonas doctrinas ſpeculatiuas ad illuminationẽ intellect⁹: ⁊ morales ad noſtre inſtructionẽ vite. Saluteꝫ Ago maria. In ſancto euangelio hodierno declarãtur tria magna de dño ⁊ ſaluatore noſtro.

Primo preſentia gratioſa.
Secõ clementia copioſa.
Tertio potentia virtuoſa.

In his trib⁹ ſtat totũ euãgeliũ hodiernũ Et de primo ſ. de p̃ſentia gratioſa: q̃ gratioſe ſe oſtẽdit in quadã ciuitate. de hoc dicit thema. Aſcẽdens ieſus in nauiculã. ſ. de ſiderabaꝫ. Ex quo xp̃s icepit p̃dicare noluit q̃eſcere in vna ciuitate ſeu in vna villa: ſicut ſol nõ q̃eſcit ex q̃ oriꝫ: q̃ ſi q̃eſceret in vna parte non illuminaret in alia nec calefaceret: nec fructificaret. Ita de xp̃o q̃ venit ad illuminãdũ in fide catholica ad calefaciendũ in deuotione: et ſanctificandũ in opibus pnie. Jõ laborabat nõ ſolũ p terrã ſed etiã p mare: nõ dicit aſcendẽs ieſus ⁊c. Nota ciuitatẽ ſuã ſcz̃ q̃uerſationis ⁊ habitationis: q̃ licet eſſet dñs oiz: noluit tñ habere ciuitatẽ ꝓpriaꝫ ſz̃ q̃ illa ciuitas capharnaũ erat maior ⁊ principalis in ꝓuincia galilee in q̃ xp̃s icepit p̃dicare: vt dr̃ Mat. iiij. Et q̃ tuta la q̃erebaꝫ: reputabaꝫ ciuis illi⁹ ciuitatis: quẽadmodũ dr̃ de aliquo oriundo vel habitante in aliqua ciuitate. Eccl̃a uitas vr̃a: iz̃ paz̃ ibi habeat q̃ imperatoris est vel regis. Ita de xp̃o ⁊ hoc tangit homilia hodierna dicẽs. Creator rerum orbis terre dñs posti p̃ se ꝓpter nos angustarat in carne: cepit habere humanã pr̃iaz̃ cepit iudaice ciuitatꝫ esse ciuis. Et de hoc ad literã loquit̃ the. Aſcendẽs ieſus in nauiculã: trãſſretauit ⁊ venit in ciuitatẽ ſuã. Mõ intrem⁹ ſecreta. In hõo thematis tangunt̃ nouẽ ſecreta magna,

Primum incarnationis.
Scõm conuerſationis.
Tertium paſſionis.
Quartum reſurrectionis.
Quintum aſcenſionis.
Sextum gubernationis.
Septimum iuſtificationis.
Octauũ iudicialis examinationis.
Nonum in celum regreſſionis.

Dico primo q̃ oñdit̃ ſecretũ ſacre incarnatiõis cũ dr̃. Aſcẽdẽs ⁊c. Secũz iſtã expoſitionẽ nauis eſt nãa hũana. Rõ q̃ ad formã: nauis habuit ꝓã ſtrictã in ꝓncipio generaz̃ hũani nõ ſolũ habuit duas tabulas. ſ. adã ⁊ euã. i nã gr̃e dei firmatꝫ. In medio. ſ. i xp̃i aduẽtu fuit lata: q̃ tũc credit fuiſſe maior multitudo gẽtiũ: ⁊ certũ q̃ ſi i fine ãguſtaꝫ: q̃ mũd⁹ deppl̃at ꝓpter guerras ⁊ fames ⁊c. De iſta naui dr̃ ꝓuer. vi. Facta eſt q̃ ſi nauis inſtitoris. In iſtã nauẽ aſcẽdit xp̃s q̃n i vtero v̄ginis aſſumpſit naturã hũanã. ſ. corp⁹ ⁊ aiã.

ño.dicit ascēdit: z nō dicit intrauit nos oēs intramus in ista naui q̄ portā senti ne cum petō: sz xp̄s nō sic: sed ascēdit ꝛc. Et trāsfretauit z venit in ciuitatē suā. s. i mundū: lz nō cognouerūt eum. In ppria venit z suꝰ eū nō receperūt. Jo. j. Scōz secretū est de sua ꝓuidosa cōuersatione ꝟm hoc tūc nauis ē pnia. Rō vt. ō. q: pnia a p̄ncipio est stricta: qñ hō incipit penitere valde penale est: sicut est ieiunium cilicii: vigilie ꝛc. Sed paulatim dilatat: q: non tñ grauant pnie. qñ homo est assuetus: sed in senectute stringit ꝓpter tedū lz non tñ ꝑ̄ctum a p̄ncipio. De hac xp̄s mat. vij. Intrate p̄ angustā portam. De ista potest etiā dici illud ꝓuer. vi. Facta est quasi nauis institoris: de lōge portās panem suum. i. merces animarū. Jsta nauis est de tribus cooperturis.

Prima est tristitia contritionis.
Secunda confessionis.
Tertia satisfactionis.

Jō xp̄s. Pniaz agite. i. intrate in nauim pnie: appropinq̄bit ei regnū celoz ꝟmat. iij. Jn istā nauim ascēdit iesus statiz. s. in nativitate: q: nō i palatio seu i domo neci camera: sz i diuersorio voluit nasci z in hyemem: z nō legit q̄ ibi eēt ignis ꝛc. Sed ꝟgo maria posuit eū in p̄sepio. Dicit aliq̄ doctores: q̄ hoc iō fecit vt i capite calefieret ab anhelitu bouis z in pedibus ab asino. Jtē fuit receptio circūcisionis. Jtē fuga exilū i egyptū. Item iuit p terram z per montes: dormiuit super terram. Ascendēs iesus i nauiculā. i. i altiori gradu pnie ꝑ̄ vnq̄ fuerit. xxxiij. annis navigauit z venit i ciuitatē suā. s. hierlz ad portū passionis. Rōnem assignat Lucas euāg. di. Nō capit sup. scḡtu. ꝓphaz i. xp̄m perire extra ciuitatē hierlm. Luc. xiij. Tertiū secretū ēde sua bñdicta passione: ꝟm hoc nauis est crux. Rō: quia si eut crux filo liniaret: faceret figurā nauz cum ista opz nos navigare ad celuz. Si quis vult venire post me: abneget semet ipsum z tollat crucē suaz z sequatur me. Mat. xvi. Jn istam nauim ascēdit iesus in monte caluarie qñ fuit sibi dictū. Jesu crue te. z denudatus remāsit totus excoriatus: z fuit sibi dictū. Projcias te sup lignū duz z strictū. tunc xp̄s incepit navigare mare mortis: z venit in ciuitatez suā inferni. Dñs vniuersoz tu es hester xiij. Quartū secretū est ō sua resurrectione gloriosa. ꝟm hoc nauis fuit corp⁹ m ortuū qō erat in monumēto: z in die resurrectionis aia bñdicta ascēdit in nauī corpus: z transfretauit z venit in ciuitatez suā. s. in gloriā imortalitatis. ideo hec oportuit pati xp̄m z ita intrare in gl̄iam suam. Lu. vl. Quintuz secretū est de sua mirabili ascensiōe. ꝟm hoc nauis fuit societas animaz sanctarū: z ascendit primum: zanime sequebant: et venit in ciuitatē suā. s. paradisi de qua p̄sona sua ō. Jn ciuitate sanctificata simiꝛ requieui. Eccli. xxiiij. Sextū secretū est de sua mundiali gubernatione. ꝟz hoc hostia est navicula in quā ascendit xp̄s statim dictis verbis cōsecrationis: z venit in ciuitatez suā. s. eccliam xp̄ianā. de qua ō. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Quia rex quotidie venit ꝟz q̄ ipe ꝓmisit. Ecce ego vobiscū suz ꝛc. q̄diu durabit istō sacrm z mūdus durabit: z in illa die in qua ōfficiet mūdus finiet. Septimū secretum est de humanali iustificatione: z ꝟm hoc nauis est ꝓscia humana q̄ ad figurā nauis facta est: q: in p̄ncipio. s. puericie hoies strictā hñt ꝓsciaz: sed post modū dilatat in virilitate: in senectute ād redit ad pueriles statū: z in istā ascēdit xp̄s qñ homo quertit: qñ em̄ homo stat in p̄ctis tūc in ista naui navigat diabol⁹ cū vēto aquilonario: vt ducat ad portū inferni: sz qñ p̄cō recognoscit se z malā vitā quam tenet: di. O miser ego sum religiosus ꝛc. tūc xp̄s ascendit in nauim ꝓscie: z venit in ciuitatē suā portās p̄sonā ad portum z ciuitatem bone vite. de qua Eccls. ix. Ciuitas parua: z pauci in ea viri: q: pauci sūt modo q̄ tenēt bonā vitā. si in vno monasterio vn⁹ est: multū est. Jdē in vno collegio cl̄icoz. Jdē in vna villa. si sit vn⁹ vel vna: multū est. Octauū secretū est ō iudiciali examiatiōe. s. i iudicio ꝟz hoc nauicula erit nubes. Tūc videbūt filiū hois venientē i nube. Luc. xxj. Trāsfretabit de celo z veniet in ciuitatē suā. s. vniuersitatē oim gētiū p̄ examinationē di. Ecce q̄d feci ego p̄ vobis oñdēs vulnera vt stellas fulgētes: z vnus angelus portabit crucē: alⁱ⁹ clauos: alⁱ⁹ coronā: alius lāceā: alⁱ⁹ spongiā di. Quid fecisti vos p̄ me? Jbi

erit dolor illis q̄ nihil poterūt ostendere
Nonū secretū est de regressu ei⁹ ad celū.
Postq̄ ꝓta malos dederit sententiā di.
Discedite a me maledicti ⁊c. Matt. xxv.
tūc subito terra aperiet ⁊ absorbebit eos
⁊ claudent in inferno ⁊ in igne ⁊ in fumo
⁊c. etiā si alie pene nō essent ibi maxima
⁊ inestimabilis esset miseria: et post hoc
ascendet xp̄s in nauiculā ecclie triūphā
tis in quā ascēdet eternal⁹ regnādo: ⁊ ve
niet in ciuitatē suā. s. paradisi. Nomē ci-
uitatis ex illa die dñs ibidē. Amen. Eze.
vl. Ecce quare dicit. Ascēdit in nauiculā
⁊ venit in ciuitatē suaz. quare tota fides
xp̄iana ꝓsistit hic? Dixi scdo q̄ ostendit
de xp̄o clementia copiosa cum dr. Et ecce
offerebant ei paraliticum ysq̄ pctā tua
Marci. ij. dr q̄ portabat a quatuor. Ex
deuotione portabāt eum ad xp̄z qui tot
mirabilia faciebat. quorum fidē vidit
xp̄s dixit paralytico. Confide fili: remit-
tunt tibi ꝓcc̄ata tua. In hoc innuit xp̄s
q̄ ille ex peccatis infirmabat. Ideo dixit
Confide. s. de sanitate obtinēda. Remit-
tunt tibi pctā tua: q̄. s. sunt radix infirmita
tis tue. Ac si diceret medic⁹ infirmo post
q̄s ēst dñ purgat⁹. Cōfidite q⁹ vos estis sa-
nat⁹: q⁹ mala mā iā expulsa est. Dicat h̄
q̄uo oēs infirmitates veniūt ex pctis: q⁹ si
nō fuisset pctm̄ ade vl eue: nūq̄ fuisset⁹
infirmi nec senes: ⁊ in morte celū ascēdis-
sem⁹. Sed ex pctis porta fuit apta ad in
firmitates ⁊ miserias ⁊c. Jō q̄n h̄o patit
statim dz accusare seip̄m ex aliquo pctō
dicēs. Uenit ex pctō mihi ista infirmitas
q⁹ de⁹ nō delectat in tribulatione creatu
re. Ideo statiz dz recipere purgationē. s.
ꝓfiteri: q⁹ ex quo radix infirmitatis ejicit
h̄o curat: tals sanitas non obtineret. Jō
medici h̄nt ꝑceptū sub pena pcti morta-
lis: vt ante omnia faciant ꝓfiteri infirmū
prius q̄ recipiāt eū in cura. extra de pen.
⁊ re. cū infirmitas. Et esset bonū q⁹ ante q̄s
ad eū accederēt: facerent eum cōfiteri. ne
post diceret infirmus. ego sum, mortuus
Et anima curata: leuius curatur corp⁹.
Sed medici aliqui proh dolor nō seruāt
mō istā practicā. Jō ⁊c. Sed xp̄s vt bonus
medicus ꝑuidit pūo aie remittendo pec
cata: ⁊ post curauit corp⁹. Jō Greg. Nul-
la nocebit aduersitas: si nulla dñet iniq̄
tas. Sed est hic questio. Si infirmitas ve
nit ex pctō: q̄d dicemus de pueris q̄ nūq̄
peccauerūt: ⁊ tñ infirmant? Rñdeo q̄ ali-
quoties ex pctis parētū q⁹ q̄n puer pati-
tur: ip̄e ꝑpunit̄ ex dolore. Itē pueri ēt ori-
ginalitas ad q̄ sequunt iste pe-
nalitates. Sz ē remediū. Nā sicut facit
ista dñi q̄n puer patit febres: nutrix facit
dietā: q⁹ creatura hoc est puer nō posset.
Ita debetis vos parētes facere dietā pe-
nitētie confitēdo ⁊c. Et si sanitas sit vti-
lis puero deus dabit. Moralr hic super
hoc q̄ dr Marci. ij. q⁹ a q̄tuor portabat
ille paralyticus. ⁊ a morte illor⁹ xp̄s cura-
uit ip̄m. iō dicit. Uidēs ih̄s fidem illoꝝ
⁊c. Paralyticus est peccator in peccato
mortali existēs. Rō: q⁹ sicut paralic⁹ nō
potest se iuuare nec aliq̄d facere: sic nec
peccator pōt facere opa meritoria. Licet
pōt ieiunare: elemosynā dare: vl alia ⁊c.
tñ nō sunt ibi meritoria. Autho. Me opz
opari opa ei⁹ q̄ misit me dōec dies ē. Ue
niet nox. s. culpe quando nemo pōt ope-
rari. s. meritorie. Jo. ix. Diceret aliquis.
Ergo ꝑm hoc q̄n ego sentio me in pecca-
to mortali: melius erit vt dimittā ieiunia
vel alia opera ⁊c. ex quo nō sunt mento-
ria. Dico q⁹ nullo mō sunt dimittēda im-
mo addēda sunt etiaz alia. de pe. dist. v.
Falsas. Ratio: Licet nō sunt meritoria
glie: tñ ꝓficiunt ad multa alia. s. ad oia
pericula vitāda ad habēdū pacē: sanita
tē: diuitias: bonā famā: amicitiā dñoꝝ
⁊ q̄ magis est trahūt hoiem de peccato.
Ideo non sunt dimittenda. Sz dicere dz
intra se peccator. O miser ego peccaui oc
casione mūdi vel ex inclinatione carnis
seu tentatione diaboli: tñ non dimittam
bona opera: quia ex istis vos dñe extra-
hetis me de pctō ⁊c. Sed glorie nō sunt
meritoria ꝟbi gr̄a. Q̄n alia venit ad por-
tam paradisi ⁊ xp̄s dicit. Videam⁹ q̄n
tibi debetur: ⁊ de operibus oibus factis
in gratia dat remunerationē. Sz de illis
factis in peccato dicet. Illa nō recipio in
cōputo. Nā tibi satisfeci ꝑ illis in vita.
Uerbi gr̄a. De beata magdalena: vel de
beatis paulo ⁊ matthęo q̄ aliquādo fue
runt in peccatis: ⁊ faciebāt multa bona
opera de genere. Et q̄n alia magdalene
vel pauli venit ad computū cum xp̄o di-
cit christus. Tibi do gloriaz tantam: q⁹
tali die fecisti hoc ⁊ hoc: ⁊ etiam anima

contentaꝝ et regratiaꝝ deo. Sed si vellet
ferre salarij de factis vel opib⁹ factis i
ctō mortali diceret xp̄s non: quia in tra
nea fecisti. Jō dixit ihesus. Ego sum vitis
vera z vos palmites q̄ manet i me z ego
in eo hic fert fructū multū: qz sine me ni-
hil potestis facere sup. meritorie. Joh.
xv. Paralyticꝰ est ergo ille q̄ stat in pctō
mortali. Mō videamꝰ quō curabiꝝ. Naz
si oz curari opz q̄ poteꝝ a quattuor. Re
ligiosus vel clericꝰ vel laicꝰ: si oz curari
a xp̄o opz q̄a q̄ttuor poteꝝ. Quattuor
portātes religiosuz paralyticum sunt. Obe
dientia ghalis: pauptas aplicalis: castī
tas angelicalis: diligēcia cerimonialis.
Quattuor portātes paralyticū clericum
sunt. Casta psuersatio: deuota laudatio:
sancta celebratio: bona edificatio. Quat
tuor portātes laicū. Oratio quotidiana
missa dñicalis pfessio quadragesimalis
cōe paschalis. Et tali diceꝝ a xp̄o. Cōfi-
de fili: remittuntꝝ tibi ꝛc. ¶ Dixi tertio q̄
ostēdit de xp̄o potentia virtuosa. Postq̄
xp̄s dixit paralytico. Confide ꝛc. Phari-
sei z doctores legis inimici xp̄i q̄ erant ibi non
audētes loq̄ a dūmicem ore in corde dixe
runt. Hic blasphemat. Xp̄s aūt ondit se
esse verū deū z hoiem. Verū deum in hoc
q̄ cognouit corda eoꝝ: qō est ppriū deo.
nos vero possumꝰ cognoscere facieꝝ non
cor. j. Reg. xvj. Homo videt ea q̄ parent:
dñs aūt intuet cor. Autoritas. Priuū est
cor hois z inscrutabile q̄s cognoscet il-
lud. Ego dñs scrutans corda. Hier. xvij.
Cū ergo vidisset ihesus cogitatiōes eoꝝ
dixit. Ut q̄d cogitatis mala in cordibus
vr̄is. Quid est facili⁹ dicere. Dimittūtur
tibi pcta tua. an dicere. surge z ambula
ꝛc. Ecce quō ostendit se esse verū deum.
Istud signū est Esaie de messia dicentis.
Deꝰ ipse veniet z saluabit nos. Tūc ape
rientur oculi cecoꝝ z aures surdoꝝ pate
bunt. Tūc saliet sicut cerꝰ clauꝰ. Esa.
xxxv. Ecce potentia virtuosa. Moraliter
hic sup hoc q̄ō dixerūt iudei contra deuz
blasphemat. Nota q̄ duplex est blasphe
mia. s. affirmatiua z negatiua. Affirma
tiua est q̄n attribuit deo q̄ō sibi nō cōue-
nit. Negatiua negādo de deo q̄ō sibi pue
nit. Verbigra. Ut intelligatis z melꝰ ca-
ueatis si tales blasphemie sint inter vos
quādo iuratis de deo caput cor ꝛc. cum
ense. s. lingua ad modū ensis facta: tunc
est blasphemia affirmatiua: qz attribuit
deo q̄ sibi nō cōuenit. s. diuidi mēbratiz
z vulnerari. Itē tales plures cōmittunt
blasphemie p ludū tarillor. Negatiua
blasphemia est cū dr. Ego deū renego si
facio: qz tollis deo fidelitatē quā sibi de-
bes p vana curiositate. Nō oportebit ta-
lib⁹ vim facere tpe antixp̄i: qz iam sunt
assueti ad negandū. Itē in ludo dr. Non
potest deus hoc q̄ ante veniat cinq̄ ꝑs
deux as. Multis scire qō peccatum est. Le
gitur. iiij. Reg. xxi. Et esa. xxxvij. Dica-
tur hystoria de sennacherib rege de blas-
phemia negatiua: quā dixit. Non potest
deus vester hoc facere q̄ liberet vos de
manib⁹ meis: z ex hoc mortui fuerunt.
clxxxv. milia. ex ista pena patz grauitas
pcti. Jō non mirꝝ si habetꝝ malū tp̄s ꝛc.
immo miror quō inuenitis aquā ꝛc. Jō
amore dei corrigaꝝ z fiat ordinatio con-
tra iuramenta z ludos. Un scriptura di-
cit. Dñe maledicti erūt q̄ contēpserint: te
z condemnati erunt oēs q̄ blasphemaue
rint te. Thobie. xiij.

¶ Dñica. xix. post trinita. Sermo. ij.

Confide fili remit-
tuntur tibi peccata. Matt. ix.
iuxta hoc thema volo nunc
declarare omnes rationes q̄s
habemus confidendi de deo in oibus ne
cessitatibus nr̄is z habendi gratiam dei
in hoc mundo: z gloriā in futuro. Credo
q̄ erit bona materia z vtilis. Salutetur
virgo maria. Tota scriptura sancta cla-
ret: z manifeste dicit z ostēdit q̄ nos debe
mus ponere totam nostram spem z fidu
ciam in solo deo: z non in creaturis. Rō.
qz oia bona q̄ sunt in hoc mundo z fiunt
sunt a solo deo tanq̄ a cā effectiua z pn-
cipali. Creature autem non sunt nisi in-
strumēta quibus mediantib⁹ deus opa-
tur. Nec sine illis posset illa facere: sed
vtitur creaturis tāq̄ instrumentis vt sar
tor vtitur acu: filo vna z alijs. Et q̄uis
hoies nō possēt sine creaturis opari. Au-
toritas. Diuisiones operationū sunt idem
ꝙ deꝰ: q̄ opaꝝ oia i oibus ꝛc. j. Cor. xij
Et recordat autoritas veteris testamen-
ti dr. Dñe dabis pacē nobꝭ. Oia enī ope
ra nr̄a operatus es in nobis. Esa. xxvj.

Oratio op⁹ nostrū est: sed de⁹ mouet linguā. Idē de cōtēplatiōe ieiunio vel peregrinatiōe. Magꝝ ē bon⁹ q̄ malo istrumēto facit bonū op⁹. hoc fundamento facto si tu spas aliq̄d a creatur ſ: vel sanitatē a medico: nec spes i medico: nec ꝓfidas: ſz i deo q̄ mediāte medico vult te curare Itē noli ꝓfidere i agris vineis: nec i bonitate tpis pluuia vel sole ꝛc. tota fiducia dz esse i deo ꝛ nō i istrumētis: q̄ stultitia esset. Ecce q̄re tota ꝓfidētia dz esse in deo ꝛ nō in creaturis q̄ sunt sicut instrumētū Patz doctrina. Autoritas. Mō loquens de ꝓsonis de q̄b⁹ confidunt gentes. dicit Nolite ꝓfidere in p̄cipibus neq̄ in filijs hoim in q̄b⁹ non est sal⁹. ps. cxlv. hoc dicit ꝙ illos q̄ volūt h̄re officia dignitates: honores ꝛc. ꝛ confidūt de amicitia dñoꝝ ꝛ p̄cipū. Nolite ꝓfidere in p̄cipibus ꝛc. q̄ hodie vel cras p̄t deficere ꝛc. Jō seq̄tur. Exibit spūs ei⁹. ſ. p̄cipis: ꝛ reuertetur in terrā suaz: in illa die pibunt oēs cogitatiōes eoꝝ. ſ. q̄ in p̄cipibus cōfidebāt. Bt⁹ cui⁹ de⁹ iacob adiutor ei⁹ spes ei⁹ ꝛc. Qui aūt oppositū facit maledicit i scriptura sctā. hec dicit dñs. Maledictus hō q̄ cōfidit i hoie ꝛ ponit carnē brachiū suū: ꝛ a dño recedit cor eius. hiere. xvij. Sed ille q̄ totā spē ponit in creatore benedicet ibidē. Bndictus vir q̄ confidit in dño: ꝛ erit dñs fiducia eius ꝛc. Jō dicit thema. Cōfide fili ꝛc. Modo in vna pua ſūma ego epilogaui oēs rationes q̄ eleuāt ꝛ excitant cor creature ad confidendum in creatore ꝛ sunt septem.

Prima est fidelis integritas.
Secunda cordialis puritas.
Tertia lachrymabilis: vbertas.
Quarta timorabilis scrupulositas.
Quinta misericordialis largitas
Sexta doctrinalis sedulitas.
Septima ꝛtualis firmitas.

¶ Primo dico q̄ p̄ma rō q̄ mouet cor ad confidendū de deo est fides integra: q̄n. ſ. hō tenet fidē catholicam integre in corde nō dubitādo in aliquo articulo: tal⁹ elenat cor ad ꝓfidēdū q̄ obtinebit a deo q̄ petit. Rō: q̄ vasalli ꝛ subditi fideles valde confidūt de potētissimo dño suo diligente pp̄m, secus de infidelib⁹. Cū aūtē xp̄s sit potētissim⁹ oīa potēs: ꝛ sic virtuosus. nulli dubiū esse dz quin diligat populum suū: q̄ ꝓbatio dilectiōis est exhibitio operis ſm Greg. Solū ergo restat q̄ nos sim⁹ fideles sibi ꝛ obtinebim⁹ illa q̄ petim⁹ ab eo. Hec fidelitas consistit in duodecim articulis fidei. Sicut enī rex vel dñs facit capitula cū vasallis. Ita xp̄s facit nobiscum duodecim capl̄a in credo contenta. Dicat semel cū ꝓtestatione si ista capl̄a seruam⁹ fideliter ꝓfidere debemus ꝛ possum⁹ de eo. Autoritas. In xp̄o iesu dño nr̄o habem⁹ fiduciā ꝛ accessum in ꝓfidētia p̄ fidē eius. ad Ephe. iij. Nota fiduciā habem⁹ q̄n fidē integrā in corde tenemus ꝛ confidentiā q̄n fidē ore ꝓfitemur in quolibz die mane ꝛ sero. ¶ Scō eleuat ꝛ excitat cor ad ꝓfidendum de deo cordialis puritas: q̄n creatura non sentit in se pctm̄ de quo nō fecerit pniam ꝛ non fuerit confessus. Talis puritas dat magnā confidētiā. Rō qr̄ q̄libet confidit de amico dilecto ꝛ potenti in quē non commisit offensam: ꝛ in necessitatib⁹ recurrit ꝓfidēter ad eū: sec⁹ si reputet eū offensum qr̄ forte diceret vadatis. Jta est ꝛ de xp̄o q̄n sentimus nos esse in pctō. si aūt de p̄teritis pniam fecimus confidere possumus: q̄ amicus cordialis noster est di. Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vobis. Joā. xv. Nota si feceritis que ego precipio vobis. Volo vos auisare de q̄nq̄ q̄ p̄cepit q̄ tangūt honorē suuz. Primo q̄ nō sustineatis diuinos nec sortilegos: q̄ hoc est de directo cōtra diuinam maiestatē. Vultis hoc cognoscere capiatis simile: si vn⁹ agaren⁹ veniret huc qui attraheret vazallos regis ad regē agare noxuz q̄d faceretis de illo: sic diuin⁹ subtrahit h̄ gētes a xp̄i obediētia vt obediāt diabolo. Ecce p̄ceptū dei. Alia q̄ declinauerit ad magos ariolos ꝓfomicata fuerit: eū eis ponā faciē meā cōtra illā ꝛ interficiā illam de medio pp̄li sui ꝛc. Leui. xx. Scō p̄cipit q̄ nomē suū honorēt: sicut de notabili p̄sona homo loquit cum honore. Tertio nō debetis iurare in vanū: non falso mō p̄ quocūq̄ lucro: q̄ parum lucratur qui p̄dit alaz suā. Jdeo p̄ uidere debetis ne nomen dei iuretur. Dñatores pp̄li mei inique agunt dicit dñs: ꝛ iugit̄ tota die nomē meū blaſphematur. Propter hoc sciet pp̄s meus nomen meuz in die illa: q̄ ego ipe q̄ loquer

dar.s.papiēdo:ecce assuz.s.puniēdo in hoc mūdo p mortalitates z fames et in alio p eternā dānationē.Esa.lij. Tertio papie p faciam⁹ sibi aliq̄s seruitū: q̄z vos nō varetis ꝓuisionē alicui nisi face ret vobis aliq̄s seruitū.Jō vult deus vt in dñica aduneatis vos ab oi ope seruili:z seruiatis deo audiendo missam ꝛc. Quarto papie vt honoretis eccleſiā: q̄z nō solū reuult honorari sed etiā regina Eccliā est regina ex qua gñat filios legitimos.Honorat ecclia q̄n non bibitis nec comeditis nec tripudiatis i ea.Sabbata mea custodite z sanctuariū meum metuite.Ego dñs.Leui.xix. Hocvult vt p beam⁹ honorē suis seruitorib⁹,s.clericis sicut dicit apls.Qui bñ p̄sunt p̄sbr̄i:duplici honore digni habeant:maxime q̄ laborant in ꝛbo z doctrina.s.Timo.v. Pum⁹ honor ē dare eis q̄ tenemini dare.Scōs eos defendere maxime a morte vt ꝓem tuū. No.Jō putanas z ꝓcubinas q̄ occidūt clericos z pplm.Ecce q̄re dicit vos amica mei est,Charissimi si cor nr̄z non reꝓhenderit nos:fiduciā habemus ad deū:z q̄cq̄d petierim⁹ accipiemus ab eo.s. Jo.iij. ¶ Tertia rō est lachrymarū vberitas q̄n plona tribulata in oratione lachrymatur illud dat sibi confidentiam. Rō est:q̄ maior est ꝓfidentia paruulorz filiorz apud parentes ad obtinendum q̄ volūt si sunt lachrymosi:nta z de nobis. Ois sum⁹ paruuli.Vñ est puus puer ille q̄ tota die maculat se añ z retro. Tales sum⁹ nos q̄tidie sordidamur petis:z mater nr̄a ecclesia lauat nos.Jdeo si cū lachrymis petim⁹ ꝓfidēter obtinebim⁹. No.hic miraculū q̄n recitat Danie.xiij. de illa nobili dña pulchra corpe:sz pulchriore aia.No.historiā q̄ flēs suspexit ad celū.Erat enī cor eius fiducia hñs in dño.Danie.xiij.Et fuit mirabilr liberata.Quartū est timor alis;scrupulositas q̄n in oib⁹ q̄ timet deū cauet ne peccet ꝛ deū.Q̄n ponūt se ad dormiendū orāt ne peccent.Jtē q̄n surgunt.Item q̄n ponūt se ad comedendū ꝛc.Tales p̄nt ꝓfidere de deo.Ratio:filij cauentes patris offensam de ipso merito confidunt.Autoritas.Jn timore dñi fiducia fortitudinis ꝛ filijs eius erit spes.Timor dñi fons vite vt declinet a ruina mortis.Prouerb. xiij.quatuor tangit.Primū. Jn timore dñi fiducia fortitudinis.s.bonorz tpaliū q̄ deus ꝓseruabit sibi omnia bona tpalia.Scōm z filijs eius erit spes:q̄ deus amore patris dat eis abūdātiā z ꝓsperitatē.Tertiū timor dñi fons vite.s.grē:q̄ timor custodit vitā siue grām.Quartuz vt declinet a ruina mortis.s.eterne p vitā glorie.Quintuz est mialis largitas. Qui em̄ largas z magnas facit pro deo elemosynas ꝓfidere pōt q̄ sibi non deficiēt bona sua tpalia:ꝓpr̄ bona celestia Nota magnā ꝓfidentiā dant aui ei⁹ ale si vult eam capere aliquis ꝓfidit q̄ fugiet.Quasi due ale sunt,mia spūalis et mia corporalis.Ala dextera ē mia spūalis hñs septē pēnas.Puma ignorantem instruere.s.Pater noster.Aue ma.Credo.z sic de alijs.Scōa errantem corrigere.Tertia tristē cōsolari.Quarta tedioſuz supportare.Quinta iniurias remittere.Sexta p oibus orare.Septima dubitanti consulere.Ala sinistra est opus mie corpalis.Mia corpalis hz ēt septem pēnas.Puma est esurientē cibare.Scōa sitientē potare.Tertia est nudū vestire Quarta pegrinū hospitari.Quinta infirmum visitare.Sexta captiuos redimere.Septima mortuū sepelire.Cum his duab⁹ alis aia volat ad padisum:cum exit a corpe z venīt mille milia demonū ad capiendū eā:z ipsa ꝓfidēs de illis nō timet eos.Jdeo dicit scriptura.Fiducia magna erit corā summo deo elemosyna oīb⁹ faciētib⁹ eā.Thob.iij.Sexta rō est doctrinalis sedulitas.i.diligētia. Diligēs p̄dicator bonas doctrinas p̄dicans ꝓfidere pōt de deo.Rō:miles q̄ dño suo nō solū castrum cōmissum custodit: sed etiā cū hoc multa castra inimicoruz eidē bellādo acq̄rit merito gerit ꝓfidentiā de ipso vel ēt apud ipm.Sic etiā cuilibet vrm de⁹ cōmisit castrū.i.ꝓpriā plonā ad custodiēdum:z q̄libet dz p̄eligere mortē añs ꝓfitiat diabolo p peccm mortale:q̄ aūt custodit se ꝓfidere pōt.Ille ēt q̄ nō solū custodit se p bonā vitā:sz etiā lucratur centū milia p sctām doctrinaz p̄dicādo.ꝓfidere pōt q̄ erit magn⁹ in curia regis xp̄i.Doctrina mea rediūdabit i labijs tuis vt sit in dño fiducia tua puer. xxij.No.dicit doctrina mea z non dicit

Quidq; vel Uergilij ꝛc. Qui aũt fecerit ꝛ docuerit hic magn⁹ vocabit̃ i regno celorũ. Mat.v. No. q̃ fecerit sup. sic ꝛc. talis em̃ custodit castrũ suũ ne intrẽt inimici: ꝛ docuerit: sic em̃ acq̃rũt alia castra. Cũ em̃ p̃dicator docet hũilitatẽ ⁊ bo ⁊ exemplo: ꝛ sup⁹ hũilis castrũ diaboli est captũ ꝛ sic de alijs. Septia est ⁊tual firmitas. s. pseuerantia. Ille em̃ q̃ incipit deo seruire de deo nõ dz tm̃ ꝑfidere ꝛ̃ctũ ille, q̃ diu pseuerauerit cũ ꝓposito ẽt pseuerandi. Nã sup⁹ portãs onus sibi cõmissum a mercatore vsq; ad domũ dñi sui ꝑfidẽter petit salariũ suũ tale punct̃. Sic ẽt dep̃ponit cistã ꝛ fardellũ p̃ciosissimor̃ locatiũ illi q̃ tenet bonã vitã ad portãdũ vsq; ad portas paradisi q̃ est mors corpalis: p quo pmittit salariũ glie. Jõ nõ dz desistere. Greg. Cõsideratio p̃mij minuit vigflagelli. Auto. Filioli manete in eo vt cũ apparuerit habeam⁹ fiduciã ꝛ nõ ꝑfundamur ab eo in aduẽtu eius. s. Jo. ij.

¶ De eadem dominica. s. xix. de mortuis. Sermo. iij.

NOn habebitis vitã in vobis. Jo. vj. Istud ⁊bũ dixit xp̃s iudeis infidelibus Saluat̃ ⁊go maria. Sz iuxta modũ quẽ volo ꝓtractare sc̃ẽdum q̃ due sũt ꝓditiones mouctiũ. Quidã moriunt̃ in gr̃a ꝛ tales sine dubio hñt vitã in paradiso. Alij moriũt̃ in culpa ꝛ i pcõ mortali: ꝛ isti nũq; habebũt vitã eternã. Jstius dirigo thema di. Nõ habebitis ꝛc. In bono statu ꝛ gr̃a moriũt̃ q̃ decedunt innocẽter vl̃ penitẽter. Innocẽter vt pueri nouiter baptizati ꝛ tales decedentes stati euolãt: q; i baptismo ⁊tute passionis receperũt gr̃am dei. Et si aĩ peccẽt moriunt̃ hñt glriam. Rõ q; gr̃a dei est pretiũ certũ hñdi glriaz paradisi sicut q̃n̄ mercator in feria emit merces p̃ciosas ꝓmodat arrã: deide totũ p̃ciũ: sed arra est signũ p̃cij hñdi. Ita xp̃s in feria hui⁹ mũdi facit dãdo gr̃az q̃ ẽ semẽ glie. Nã in h̃ mũdo hõ hz magnũ fort̃: q; cũ lachryma ⁊ve ꝓtritionis põt emere paradisum quẽ in alio mũdo nõ hret dando tot lachrymas q̃t gutte aq̃ sunt in mari. Xp̃s aũt venit de celo ad emẽdũ alias. Gen. xxij. Da mihi alias cetera tolle tibi: post iudiciũ habebit corpa: sz mõ hz alas: ꝛ in baptismo dat gr̃az aie in signũ q̃ dabit glriam. Jõ q̃n̄ mouẽt puer ꝛ aia ꝑ angelũ ducit̃ cor̃ xp̃o datur sibi totũ p̃ciũ glie. Auto. dõ in po. lxxxij. s. Quam dilecta. Miam ꝛ ⁊tatẽ diligit deus gr̃am ꝛ glriã dabit dñs. Reddẽdo singula singulis: q; miam diligit dep̃. s. emẽdo alias tõ gr̃am dabit dñs: ꝛ q; ⁊tatẽ diligit dep̃ ꝛ pmisit gratificatis glriam: tõ glriaz dabit dñs. Scõo q̃dã in bono statu monẽtur q; ꝛ penitẽter moriunt̃: q̃ de pctis q̃ fecerũt post baptismũ penituerũt. O q̃t pctã q̃t corruptiões ꝓdoloꝛ fecim⁹ post baptismũ q̃ ex eã nõ possum⁹ ire innocẽter vt pueri: opz g̃ nos deponere pctũ p pniaz ꝛ ꝓteri de pctis ꝛ recipe bonũ ꝓpositum non peccãdi ꝛ seruãdi pniam dãdã a cõfessore: opz ẽt satisfacere: ꝛ ꝓcere inimicis: ꝛ sic de alijs: ꝛ si hõ reconciliat̃ deo. Tales q̃ sic pniam egerũt ꝓdignã q̃n̄ mouẽtur habebũt vitã eternã. Rõ. q̃n̄ sup aliq̃ debito vel pmissione hõ hz instrm̃ ꝛ vltra hoc pignus de auro ꝛ argẽto: hõ est securus de debito seu pmissione. Mõ dico q̃ q̃libet faciẽs pniam de pctis suis hz istrm̃ firmũ hñdi glriam eternã: ꝛ hz pign⁹ de auro ꝛ argẽto. Instrm̃ recipit a notario s. a ꝓpheta Ezechie. Clausula instri dicit. Si impius egerit pniam ab oĩb⁹ ꝑpeccatis suis q̃ opatus est ꝛ custodierit oia ꝓcepta mea: ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iustitiã vita viuet ꝛ nõ morẽt. Ezech. xviij. Pign⁹ de auro puro est charitas de argento est gr̃a dei q̃ nõ est sine charitate nec ecõuerso. Sicut em̃ aur̃ est ꝑ oia metalla ita charitas sup oẽs ⁊tutes est excedens in dignitate. Un apls. Maior aũt horũ charitas. i. Cor. xiij. Jõ faciẽs pniaz certus est ꝛ securus de glria: q; hz instrm̃ et bonũ pign⁹: tõ penitẽtib⁹ dicit apls. Nũc liberati a pctõ: serui aũt facti deo habetis fructũ vr̃z i sctificationẽ: finẽ ⁊o vitã eternã. Stipendia pcti mors est gr̃a dei. i. per gratiam vita eterna in xp̃o ihesu dño nr̃o. Ro. vj. De his ꝺuab⁹ ꝓditionibus moriẽtiũ dicit thema a moto ly nõ. Habebitis vitã in vo. ꝛc. Aliq̃ aũt moriunt̃ sine gratia dei in pctõ in malo statu: et istis dicit thema. Nõ habebitis vitã ꝛc. In summa sunt tres conditiones personarum sic in malo statu morientium. s.

Infantes sine baptismo decedentes. Xpiani finaliter impenitentes.

Pagani ut xpm ihesum non credētes Istis trib⁹ cōditionib⁹ psonaꝝ dicetur. Non habebitis vitā in vobis. ¶Dico p mo q infantes sine baptismo decedentes nō habebūt vitā eternā. Rō est petīn ade. Diceretis vos: q ꝛe cū tales nunqꝫ peccauerūt: nec corde cogitādo: nec ore loquēdo: nec corpe opando ꝛe ꝙ nō habebūt vitā eternā. Dico q ppt̄ petīn ade oēs in paulos est traductū: q̄ descēderūt ab adā p gnationē carnalē. Auctoritas Per vnū hoiem petīn in hūc mūdū intrauit: ꝛ p petīn mors: non solū corpalis: ꝫ ēt eternā. In q̄ oēs peccauerūt. ad Ro. v. pp hoc pueri sine baptismo decedentes non habebūt vitā eternā. Sz est hic fortenū argumētū. quare ex pctō p̄ris puniet filius? Non enī videt iustū q si pater facit homicidiū vel furtū q puniat filius quondā erat natus maxie cū dicat scriptura. Filius non portabit iniq̄tatē p̄ris: ꝛ p̄r nō portabit iniquitatē filij ꝛc. Ezech. xviij. Verbū ē dei. igit videt q tales pueri nō priuentur vita eterna pp petīn ade. mō audite rōnē ꝛ erit ad magnā illuminationē vr̄am. Et dicta ei rōne iudei et alij infideles negāt petīn originale dico ad argumentū q ex pctō p̄ris filij nō debēt puniri pena sensus sz bn̄ pena dāni. ꝙd gra. Si rex xps castrū altū i frācia ꝛ inexpugnabile ꝙmittit ipz vni militi ꝛ vxori sue ad modū hyspanie vt ipm fideliter custodiat castrū ab inimicis ꝛ ille miles stati habita possessione castri loquitur cū inimicis regis: tradēs eis castrum facēs se eoz vasallū. Rex q ē potens recuperās castrū: illū militē ꝛ vxorē cū puniet sed q pr⁹ nō vult interficere militē ꝛ vxorē cū posset: sed mittit in exiliū. Qui post gnat filios. q̄ filij si vellent redire ad curiam regis: rex nō vellet eos: di. foras: q nolo filios pditoris: q si dicerēt filij. Domine nōdū eram⁹ nati. Et rex Uer ē. nō nō do vob aliā penā suspendēdo vel aliā si curia mea nolo filios pditoris. Ista mādā sp̄ cedit eos. O dicet vos. Rex facit eis iurtā. nō est vera. Idē de⁹ rex sūme potēs hēbat castrū altū: forte ꝛ inexpugnabile. Altū q: aq̄ diluuiū de q̄b⁹ dicit̄ Gen. vij. q̄ descēderunt. xv. cubitis sup oēs mōtes mūdi illo. s. i padisuz terrestrē non ascēderūt. Altius igit ē nubib⁹. iō nō pluit ibi: ꝛ sunt ibi fontes. Dicut Beda q arbores tāgunt celū inne. O q̄ inexpugnabile castrū altū et forte est padisus. Et ꝙmittit ipm adā esse ad modū hyspanie. Ecce charta ꝙmissiōis. Posuit de⁹ hoiem in locū voluptatis vt operaret ꝛ custodiret illū. Ge. ij. Not. operaret: nō opando: sed delectādo. Et fuit pditor itm q illa eadē die tradidit castrū inimicis ꝛ fecit se seruū eoz q̄ facit peccatū seruus est pcti. Jo. viij. Nūq̄ fuit talis pditio. Sz dns rex ops fuit recuperare castrū ꝛ ēt adā ꝛc. Et q de⁹ est summe pi⁹ nolui interficere adā nec euā: sz dedit sniaz ne alqs filius suus intraret curiā suā. Jō q̄n ata pueri nō baptizati petit ingressū dicit xpus. Et nūq̄d tu es filius pditoris. si dicat. Dne ego ad hūc nō erā: nec psēs. ꝛ xps. Jō nō dabo tibi penā cū dānatis in inferno: sed pauabers curia celesti ꝛ regis eterni visiōe in eternū cū socijs tuis ꝛc. Nō hnt ibi penā nec demones: imo diligūt se. disputant: tñ sunt sine gra ꝛ nunqꝫ hēbūt gliam eternā: q: pater eoz. s. adā p se ꝛ filijs suis pdidit castrū. Et si q̄rat. Nōne adā est i celo sine i padiso. Dico q sic: q̄ fecit nōgētos annos pniaz: sz nō ē simile de pueris: q: pueri non faciunt pniam: nec lauant̄ p baptismuz. iō exilium ppetuū sustinent. Jō apls. Eram⁹ natura filij ire sicut ꝛ ceteri. Ephe. ij. Nota filij ire: q: rex iratus dicit nolo filios pditoris. Augu. de fide ad petrū vocat ista irā ignē. No. cū dicit eramus. s. añ baptismū mō aūt non: q: per baptismū facti sum⁹ filij dei: q: sicut vir dexore sua gnat filios: ita xps de ecclesia sposa sua in vtero fontis gnat filios. Semē est ⁊bū dei. Luc. viij. Si filij ꝛ heredes. Ro. viij. iō. Jo. j. dr. Dedit eis ptātez filios dei fieri. Nō scitz q̄d est peccatū originale. s. illa macula pditoz a q̄ filij lauari nō pōt nisi p baptismū. Jō de pma pditiōe mouētū sine gra sunt pueri sine baptismo decedētes. De istis dicit thema. Non habebitis vitā in in vobis. hic auiscēt illi qui de matrimonio sūt̄ sibi diligētes ne filij mouāt sine baptismo. ꝛ ne sit culpa eoz q̄ sine baptismo decedūt pueri, caueat vir q̄n scit vxor ꝛ

grauidã ne male eã tractet caueat ipa vxor a tripudijs a saltando z fodiendo qz ex quo cepit quadragesimo die fet hz alaz si sit masculꝰ vt ponit glo. Leui. xij. Itẽ caueãt ne partũ impediãt ad cooperiendũ pctm: qz in iudicio reiurgẽt uenes petentes a xpo iustitiã ꝫ pfem z mfem. ¶Dico scdo qꝫ alij sunt decedentes sine gra in pcto mortali q̃ plus fuerunt baptizati. s. xpiani finaliter impenitẽtes q̃ sciunt se malã vitã tenere z in peccatis viuere nõ hñtes ꝓpositum cauẽdi q̃ nõ ꝓfitẽt nec satisfaciũt z nolunt pcere inimicis nec cõicãt nec curãt de missa nec sermone: sed viuũt sic bestialiter. Tales nũq̃ videbunt faciez dei nec ibũt cũ pueris sine baptismo decedẽtibꝰ: sz ꝓfundius in inferno. s. dãnatoꝝ. Istz dicitur. Nõ habebitis vitã in vob. Nec mirũ est qz deus est iustꝰ oia opa sua fundãs in iustitia. Mõ q̃ scienter interficit se certũ est qꝫ ille dãnabit: secꝰ si hõ ignorant interficeret se comedẽdo escas venenatas. Sed si dicat vob. Non comedatis de illo cibo: qz est venenatꝰ z vos nõ vultz abstinere: qz bñ sapit vob mortẽ sciẽter infertis vob: z tũc dãnationẽ demeremini interficiẽtes vos metipsos. Scitis qz oẽs homicida nõ hz vitã eternã. s. Joan. iij. Mõ tales sunt pctores q̃ ex sapore escarũ interficiunt se scienter singulariter in duabus escis. s. auaricie z luxurie holes se interficiũt spũaliter: z etiã nonunq̃ corpaliter. In qb inuenũt magnũ saporẽ. Magnũ saporẽ sentit latro qñ bona alterus vel pecunias sibi põt applicare: sz ibi est venenũ pcti mortalis. velle hr̃e possidere. s. qd nõ ẽ suũ: sz ex sapore seiꝫ occidit dãnando se. Idẽ de vsurarijs q̃ mutuãt vt recipiant plꝰ z c. Dicat de speciebus vsure. O vsurarie nõne vides ibi venenũ pcti mortal. Ibi gra qñ vsurarius mutuat z c. z qlibz ãno recipit tñ tritici ꝓpt mutuũ: pctm mortale ꝓmittit sz qz bñ sapit sibi auaricia. id est vsurã recipit. et sciẽs vsurã ñ ẽ licitã: sz magz dãnationis cauz. Nõnulli tñ vsurarij vsurã putãt eẽ licitã q̃ i sui erroris ꝓfirmationẽ dicũt z allegãt dicẽtes. Nõne redditꝰ sũt licite: q̃bꝰ rñdeo qꝫ redituꝰ sunt boni z licite suaz duabꝰ ꝓditionibꝰ ꝓria est qꝫ sit ꝛa emptio. Scda qꝫ ꝓciũ sit iustũ. Sz qñ ẽ mutuũ: tunc recipe aliqd vltra sortẽ ꝓpter lẽ ꝓpt mutuũ ẽ iniquũ z vsurariũ: nec papa posset i hoc dispensare: qz vsura lege diuina, phibet hz illoꝝ bus saluatoris. Mutuũ date nihil inde sperantes: z erit merces vra multa. Lu. vj. z vsurarius nisi peniteat dãnat: sic z notarius ꝓficiens istrumẽtum de vsura soluẽda. O quot interficiũt sec ex sapore cibi z c. Nullꝰ dicat vidua vl clericꝰ põt tñ recipe ꝓ libria z c. qz papa ẽt ꝓcedit qz falsum est. cõ xpus docebat. Mutuũ date nihil inde sperantes Luc. vj. Aliꝰ cibꝰ valde sapidus ꝓsonis mundanis est luxuria: vir z vxor actum inmonialẽ facere pñt sine pctõ: saltem mortali: etiã si vxor sit grauida vl firma. Sz q̃cunq̃ aliꝰ vel alia venereã pcurat delectationẽ: vel etiã si simpliciter ꝓmittat fornicationẽ mortaliter peccat. Dicit luxuriosus. O qꝫ bonũ esset ꝓsolationem hr̃e cũ tali z c. O miser nescis qꝫ ibi est venenũ. si viatori sitibũdo daret optimũ vinũ z diceret sibi: venenatũ est: non biberet. Nũq̃d poterit aliqs gustare qꝫ gustatũ affert mortẽ. Job. vj. Tu scis qꝫ ille cibꝰ mortalis est. dẽptis hijs q̃ in matrimonio sunt q̃ sine pctõ mortali ꝓmisceri possũt Pctm cũ ꝓsummatuz fuerit gñat mortẽ. Jaco. j. Pctm ei mortale hz initiũ medium z finẽ. Initiũ est cogitatio: medium est delectatio: finis est ꝓsensus z tunc est mortale. O quot interficiunt se z c. Nõ em qꝫ malicia suam. s. qꝫ pctm mortale occidit aiaz suã. Sap. xvj. sicut q̃ scienter comedit cibũ venenatũ. Et talibꝰ põt dici thema. Nõ habebitis vitã in vob. Ergo q̃si a facie colubri fuge peccata. Eccl. xxj. ¶Dico qꝫ tertia ꝓditio eoꝝ q̃ male moriũt z sine gra est paganoꝝ gentiliũ i ne sum xpz nõ credentiũ: vt sunt iudei agareni: z alij infideles. z oẽs vadũt ad infernũ: qz bona q̃ faciũt nihil eis ꝓsunt ẽt si darẽt qlibz die mille florenos amore dei z ieunarẽt z dormirẽt sup terrã et portarẽt cilicium. Tales si moriãt nõ credẽtes dãnãt. auctoritas. Sine fide impossibile ẽ placere deo. Credere em opz accedẽtẽ ad deũ qz ẽ: z inqrẽtibꝰ se remuneratoꝛ sit. Heb. xj. Nã sicut sua infidelitas nõ placẽt regi nec sũt ei accepta: sz sit mltũ diligẽs: qz fundamẽtũ ẽ fidelitas. Sic ẽt sua infidelitas eternaliter non

sunt meritoria ergo dicit sine fide est impossibile deo placere. diceret aliq̃s. Frater q̃d dicitis. videt enī oppositū ee vere. Possibile enī est q̃ sit gentilis vel agarenus q̃dā credēs se bonā fidē habere et si foret nostrā melioꝛē eam recuperet: ergo talis nō dānabit. Idem de tartaris diffinib⁹ q̃ nesciunt xp̃m nec audiūt p̃dicare de xp̃o: quare ergo tales dānāt. Dico q̃ damnant ex peccatis q̃ faciūt. Nā si detur vnus iudeus vel agarenus tenēs bonam vitam moraliter ita q̃ non sit auarus luxuriosus ꝛc. talis in breui illuminaretur a xp̃o et habebit fidē xp̃ianā. et etiā si eet silvestris deꝰ mitteret sibi angelū: sicut q̃ fuit in p̃cis habētes oculos clausos p obstinatā malicā ideo ex eorū malicia dānant. Dicas similitudinē de puo q̃ in edutate interficit p̃rem vel matrem nesciēs quid facit. nunq̃d talis ē sine culpa. Rñdeo q̃ non est sine culpa. et si dicat: immo q̃ ebrius erat. Solutio: q̃ debuauit se totū imputabit sibi. Idē de infidelib⁹ q̃ inebriant superbia. auaricia. luxuria ꝛc. et interficiūt alias suas. Hoc eis imputat. Idē de iudeis ꝛc. q̃ sua malicia claudūt sibi oculos. Idē d̃ mauris q̃ non p̃mittunt disputatiōes nec p̃dicationes: si tenerēt bonā vitā moraliter illuminarent. Auctoritas. Si quis voluerit voluntatem. s. moraliter viuendo facere ei⁹ q̃ misit me cognoscet de doctrina. s. xp̃iana vtrū ex deo sit. Jo. vij. Immo q̃d magis est xp̃iani ex mala vita et i p̃cis diu perseuerando p̃dūt fidē dicēdo: nō ē alia vita: et dicūt nōnulli q̃d sat hō vtrum sit alia vita et filia fabula. Et si p̃pter timorē nō audeāt dicere ore: tñ in corde hēnt q̃ mala p̃scia secū ducit miorē credētiā Auctoritas. Bonā p̃scientiā q̃dā repellentes circa fidē naufragauerūt. j. Tim. j. Si ergo xp̃iani ex mala vita p̃dūt fidē. quō infideles cū mala vita venient ad fidē. Jō ex eoꝝ culpa dānāt. Quib⁹ pōt dici. Nō habitis vitā in vob. No. q̃ sūt multi solo nōie xp̃iani q̃ peiores sunt q̃s infideles sicut sunt turatores: blasphematores ꝛc. Jō maiorē dānationē habebūt. Dicatur exēplū de bō machario q̃ in heremo invenit testā siue caput hois mortui infidelis ꝛc. Deꝰ modꝰ affirmādi p aduerbia et nō eos doceāt et corrigāt filios ne iurēt Jstō consiliū dedit xp̃s di. Audistis q̃ dictū est antiq̃s. Nō pīurabis ego autē dico vobis non iurare omnino neq̃ per celum neq̃ per terram. Sit aūt sermo vr̃ est est. non non. Qō aūt his abundātius est: a malo est. Matthei. v.

(De eadem dñica. s. xix. Sermo. iiij.

Renouamini spiritu mētis vr̃e. Ad Ephe. iiij. Uerbū istō legit i epla currentis dñice. Salutet ergo maria i his verbis aplūs inuit q̃ p̃cm̃ mortale facit senescere et ātiquare aiaz: cū dr. Renouamini ꝛc. Tacite ei p̃ p̃supponit. Sup hoc fundabo sermonē meū: et habebim⁹ speculationes et moralitates. Pro q̃ sciēdū q̃ senectꝰ et antiq̃tas sunt p̃ditiones et p̃petates creaturaꝝ corpaliū et corruptibiliū et mortaliū. Nō em̃ conueniūt creaturis spūalib⁹. Mīta milia annoꝝ sunt q̃ michael fuit creatꝰ et ē ita iuuenis hodie vt in p̃ma die creatiōis sue. Idē de gabriele: raphaele: et sic de aliis. Senectꝰ em̃ et antiq̃tas nō hnt locū in eis. De hoc scz quō ageli sunt incorruptibiles vide sctm Tho. j. p. q. v. ar. vl. Idez de aliab⁹. Ita iuuenis est aia hois. c. vel. mille annoꝝ: sicut aia pueri vni⁹ diei q̃ sunt substantie spūales: et nō senescūt nec antiquāt. Auctoritas. Oleū effusum nomē tuū: iō adolescētule ꝛc. Cañ. j. No. oleū effusuz scz fides xp̃iana vbiq̃ diuulgata et p̃dicata. Nomē xp̃i d̃r hic oleū alibi vnguentū: q̃ est medicina aiaꝝ: q̃ in p̃cto quo pueri vel adulti baptizant curant alez est effusum in celo: q̃ ex eo curati vulnꝰ siue casus malorꝝ angeoꝝ: et in terra: q̃ fides xp̃i in oī gnatione fuit p̃sanctos apostolos p̃dicata. Jō adolescētule. s. creature spūales in q̃b⁹ nō cadit senectꝰ dicerentur te nimis. i. valde. Senectꝰ em̃ seu antiq̃tas solū hz locū i creaturis corporalib⁹: et tñ nō in oib⁹: q̃ sol: luna: stelle. planete. et celū hz sint creature corpales: tñ nō sunt corruptibiles ex p̃positiōe diuina: sz senectꝰ hz locū cadit in creaturis corpalib⁹ corruptibilib⁹ siue mortalib⁹ dom⁹ em̃ d̃r antiq̃ vel nous arbor nauis et filia et corpa nr̃a antiquant et etiā et alia ꝛc. P̃z ergo q̃ senectꝰ et antiq̃tas sūt p̃prietates seu p̃ditiones creaturarum

alaliuz corpaliū. Auctoritas. Oē qđ antiquat z senescat ppe interitū est. Hebr. viij. Si g volum⁹ ppie loqui de senectute: ale nre non sunt antiq: sed apostolus ꝓsupponit z innuit q aie nre senescūt z antiquantur de peccato mortali: q: oēs defectus quos senect⁹ dat corpi naturaliter: eosdē defectus dat pctm aie spūali tervel moraliter. Jō dicit thema. Renouamini spiritu mentis vestre. Prz thema. Quesiui em z inueni q sex sunt defectus quos senectus adducat corpi naturaliter.

Primus est dealbatio capilloz.
Secūs obturatio sensuum.
Tertius corruptio cutis.
Quartus incuruatio capitis.
Quintus debilitatio in mēbris.
Sextus appropinquatio mortis.

¶ Jstos inter sex defect⁹ adducat pctm in aiam spūaliter: seu moraliter. Jō dicit thema Renouamini spū mētis vre. Dico primo q primus defect⁹ quē senect⁹ dat corpi est dealbatio capilloz. Jz em in iuuentute hō habuerit capillos nigros: cōiter i senectute tm dealbant naturaliter. Rō: q humiditas z frigiditas capitis seu cerebri putrefaciūt radices capilloz z sic dealbāt. Sicut ei in autūno foliaarboz ꝑdit viridia dealbāt z cadūt ita est de capillis. Et hoc sit clarz z certum: tm de hoc Auctoritas. Antiqu⁹ dierz sedit z capilli capitis ei⁹ q̄si lana mūda. Danie. vij. Mō videam⁹ si pctm mortale facit hoc i aia. Capilli aie sunt varie cogitationes innumerabiles: volatiles z volubiles: vt capilli: q̄t em sunt cogitationes hois vigilādo dormiēdo ibi z ibi ꝛc. p terrā: p mare. intm q dō de suis cogitatiōib⁹ dicebat. Multiplicate sunt. s. cogitationes mee sup capillos capitis mei h z ibi iō cor meū dereliq̄t me. ps. xxxix. Ex ista rōne dicebat Job. Cogitatiōes mee varie succedūt sibi: z mēs diuersa rapitur. Job. xx. Dico q persona exultens in gra hz capillos nigros. i. cogitatiōes ex humilitate cogitando ꝓpos defectus q q̄to psona est melior sanctior z pfectior vite tanto magis cogitat suos defectus dicēs intra se. O miser iste gre q̄s de⁹ posuit in meita corūpunt vt vinū in malo dolio quia non conseruaui istas gras z virtutes ita pure z sancte ꝛc. immo iste liquor ꝑciosus gr̄arum ex defectu vasis corumpitur. Ecce humilitas. Jsto modo btā v̄go maria valde humiliabatur cogitādo gras a deo receptas z q̄si nihil se eē reputabat ex humilitate. Jdeo sancti pres ordiauerūt p tpe q q̄n ōt aliq̄d in choro q faciant veniaz q̄si petētes venā: q: ipossibile est aliq̄d a nob fieri sine aliq defectu vel in ope vel i cogitatione. Ex ista rōne de persona deuota dicit scriptura. Come et⁹ sicut elate palmarū nigre q̄si cou⁹. Can. v. Come. i. cogitationes q̄si elate. i. folia palmaz q sūt recte q significāt q ola bona q faciūt attribuunt deo dicēdo. Dñe si q̄d boni feci a te est: q: ex pte mea cogitatiōes z opa nigra sunt: ex defectib⁹ q̄si cou⁹. Senect⁹ pcti mortal' capillos nigros facit albos Dicūt q̄dā pctis assueti stati. si ego peccauj: dō ēt peccauit. Si ego cecidi: talis ctūs ēt cecidit. Ego teruno z faciam ele mosynā: facio sic z sic: z nō ille. Ecce cogitatiōes albas pctōz: q nō cognoscunt ppios defect⁹ ex ꝑsumptiōe. De ista ꝑsumptiōe legit Lu. xviij. de quodā hoie q reputabat eē sctūs q dicebat. de⁹ gras agoribi: q: nō sum sicut ceteri hoiz: raptores iniusti adulteri velut ēt h publican⁹ ieiu no bis in sabbato. Jste habebat capillos albos. Stulte egit z cora deo laudabat se z tot⁹ erat canus i se nō cognoscēs aliquē defectū. Ita accidit vob q̄n vaditis ad pfitēdū: aliq dicūt pr interrogate me q: non recordor de aliq pctō et mētiūt pino: z si cōfessor iterrogaret q̄d de vicina v̄ra: nō solū diceret pctā mortalia: z ēt venialia. Oēs est z cani nō cognoscētes ppios defectus signū ē male vite hre cogitationes albas. s. laudādo vel comēdādo se. Jō ap'l's. Renouamini ꝛc. Dico q sēcs defect⁹ ē obturatio sensuū. s. q̄n visus igrossat z indiget vitreis. Jtē audit⁹ nō audit nec olfact⁹ sēnt. Jdē de gustu z tactu. Rō naturalī, humores em grossi abūdāt i antiqs z obturāt sensus. Auctoritas. dixit ille miles q̄n inuitabat a dō. Octogenarius sū hodie, nūq̄d viget sensus mei ad discernēdū suaue v̄l amarz: aut delectare pōt fauū tuū cibus? pot⁹ v̄l audire possū vltra voces cātorz at q cantatricū. ij. Reg. xix. Mō videam⁹ si pctm aliqō iducit istū defectū in ala. Di

ꝯ q̄ ꝑsone q̄ viuunt in pctis ita hñt sen
sus aie obstrusos q̄ nihil sentiūt de ma-
lis aie sz de malis corpis: imo bñ sentiūt
uerbi gr̄a. Si hō vadit p uiā discalcia-
tus statim sentit spinā ⁊c. Sed qñ vadit
tus ad diuinos p̄ sanitate ac si possent
dare sanitatē ⁊ diabol⁹ trāsfigit cū lan-
cea aliam vr̄am: vos nō sentitis ⁊ sic ma
la corpis statim sentiſ sz nō aie. Si ali
q̄s furet p villam furādo stati vos sen
tiretis ⁊ sustinetis diuinū notouū ⁊c. et
nō sentitis. Istud pctm̄ sufficit vt ira dei
descēderet sup vos. Itē si i scutellis inue
niat lapill⁹ inter dētes stati sentiſ. Sed
qñ tenetis in ore saxū magnū iurando⁊
blasphemādo nō sentiſ vel primū diffa
mādo. Ecce quō pctm̄ fecit ꝓdere senti-
mētū. Dico tertio q̄ terti⁹ defect⁹ quem
adducit senect⁹ est corruptio siue co⁊ru-
gatio pellis. Iuuenis hz pellē lenē⁊ pla
nā in facie ⁊ in manib⁹: senex ꝙo totā ru
gatā. Rō naturalis q̄ iuuenis est carno
sus ⁊ replet pellē: sz i senib⁹ caro minuit
ꝺ pellis rugat: nō Job qñ dicebat sibi q̄
erat iuuenis ipe oñdēs oppositū dicebat
Ruge mee testimoniū dicūt ꝺ me. Job.
xvj. Sic qñ psona stat in bona vita i grā
a est iuuenis ⁊ pinguis. Plana pellis
sic est cōuersatio exterior: ⁊ sicut pellis
coopit carnē: sanguinē ⁊ ossa ita ꝙuersa
tio. Persona em̄ bona sctā ⁊ ꝺuosa tal
est intra q̄lē oñdit se extra q̄lis in domo
talis in vico: q̄lis i absc̄ōdito: talis i pu
blico. Si dicat aliq̄s q̄ sit hūilis ipse est
hūilis: si se oñdat pauperē ad extra: tal
est in corde. Idē de castitate: abstinēcia:
pnia: patiētia: ⁊ diligēcia totū est plana
pellis: sed pctm̄ facit rugare pellē cōuer
satiōis. Qñ em̄ hō cadit i pctm̄ ꝺeuūdat
oñdere: ⁊ alr oñdit extra quā sit int⁹. Ad
extra oñdit se hūilē: inclinat caput: sz in
tus abūdat sup̄bia sicut lucifer: pellis ē
rugata: oñdit se amatorē pauptatis: ca
stitatis: charitatis: abstinēcie: patientie
diligēcie: sz int⁹ē totū op̄positū: totū est
rugatū: alij oñdūt se amicos extra dicē-
tes. Multis aliq̄d: ego suz tot⁹ vr̄: sz retro
si p̄nt accusant ⁊ diffamāt: ⁊ qñ alicui nō
p̄tvadūt nocte aliq̄ ⁊ āputātvineā ⁊c. di
cēdo q̄ ipe nō p̄t ꝓbare nos negabim⁹
Tales tenēt restituere dāna si vnq̄ vo-
lūt saluari: alr nec ꝓfessio nec aliq̄d pro
dest ad saluationē. Idē de notario mu-
tāte testm̄ vl̄ cām testamēti ex mala vo
lūtate: idē de falso teste in dānū primi:
totū est rugatū. Multis scire q̄ pctm̄ ē: di
cit xp̄s p os ioānis cuidā palliato siue
rugato. Scio opa tua: q̄ neq̄ frigid⁹ es
neq̄ ca, vtinā frigid⁹ eēs aut calid⁹: sz q̄
tepid⁹ es, incipiā te euomere ex ore meo
Apo. iij. Calid⁹ vel frigid⁹ ē ille q̄ talē se
oñdit ex̄ q̄lis ē int⁹: ille ē frigid⁹ q̄ sicut
malꝰ intꝰ ita se oñdit ex̄: si intꝰ hz malā
volūtatē odiū ⁊ rācorē ꝺ aliā ex̄ oñdit si-
bi. Calid⁹ ē ille q̄ sicut bon⁹ est int⁹ ita ⁊
extra: si amic⁹ ab ira ēt oñdit extra. Sz
tepid⁹ est ille q̄ ad extra se oñdit amicū
⁊ intꝰē inimic⁹ salutat añ ⁊ diffamat re
tro. Si dicaſ. Nūq̄d est melꝰ eē tepidus
q̄ frigidū. Dico q̄ non: q̄ de frigido hō
pōt se abstiere a tepido nō si religiosus
vel clericꝰ vel laic⁹ sit calid⁹: nō seq̄ſ ma
lū: q̄ boni sunt si frigid⁹ nō credit eis: ꝙ
nō seq̄ſ malū: sz qñ est tepid⁹ tūc dānifi-
cat: q̄ ꝓfidūt i eis ⁊ decipiūt. Bona mu-
lier nō ꝓfideret de malo religioso vl̄ clerico
seu laico: sz q̄ ꝓfidit de tepido: ideo est
defraudata: ecce ꝝre dicit vtinā frigidus
esses ⁊c. sz q̄ tepid⁹ es: incipiā te euome
re ex ore meo: ⁊ hoc qñ xp̄s i iudicio di-
cet. Discedite a me maledicti: q̄ tepidi
cotrāpūt totū mūdū: ideo renouamini spū
mētis vr̄e. Dico ꝝrto q̄ ꝝrt⁹ defect⁹ q̄ ꝺ
inducit senect⁹ est incuruatio capitiſ. Iu
uenis vadit erect⁹ senex aūt incuruatus
Rō naturalis. Sicut ignis emittit flam
mas i altū: ita cor hois iuuenis ē ita ar
dēs q̄ facit ire recte: sz qñ calor cordiſ mi
nuit ꝓp senectutē caput inclinat. Istum
defectū facit pctm̄ in aia. Persona sq̄ est
sine pctō hz caput alte. s. cogitatiōes erec-
tū cogitādo deū: paradisus: celestia ⁊ ar
dēter desiderat ibi esse: intm̄ q̄ si deꝰ di-
ceret sibi: adhic vsq̄ ad annū venies: di
ceret sibi. O dñe debeo adhuc tādiu pe-
grinari ⁊ a te separari: q̄ calor deuotiōis
erigit caput: sed pctm̄ mortale facit incli-
nare caput ad terrena, vt bestie: q̄ qui ni-
hil hñt i celo respiciūt terrā. Petri nō de-
lectaſ respicere celū: sic nec latro iudicez
in cathedra eleuatū. Exēplū euāgelij de
quodā publicano. Publicanꝰ aūt a lōge
stās nolebat nec oculos suos i celū leua
re. Lu. xviij. q̄ pctm̄ trāsit dorsū ad cogi

tandū ꝛ desiderandū terrena dicēdo. O. si possem hīe hoc vel hoc: sic descendunt inferus ad infernū. De hoc dicat̄ miraculū euāgelij de quadā muliere iuuene ꝛ pulchra q̄ ibat recte ꝛ subito fuit infirma de curuitate: nec poterat eleuare caput vt respiceret alios: de quo oēs mirabant̄ nescientes vñ: sed xp̄s sciens cām dixit. Mulier dimissa es ab infirmitate tua ꝛ imposuit illi manus: ꝛ confestim erecta est: ꝛ glificabat deū ꝛ dixit xp̄s. hāc filiā quā ligauit sathanas. xviij. annis oportuit solui. Lu. xiij. Ista mulier significat aiam humanā recte incedētē: q̄ viuit dñ respiciēdo delectabiliter sursum: hereditatez dimissam a p̄re in testō. Dicit clausula testamenti. Nolite timere pusillus grex: qz cōplacuit patri vr̄o dare vobis regnū. Lu. xij. Sed q̄n peccat pdit calorē deuotionis ꝛ incuruat̄: ꝛ q̄n xp̄s suis manib⁹ tāgit cor dās ꝓtritionē erigitur. Jō xp̄s. Respicite ꝛ leuate capita vr̄a: q̄m ecce appropinq̄t redēptio vestra Lu. xxi. Renouamini spū mētis vestre: Dico q̄ q̄ntue defect⁹ quē inducit senectus est debilitatio mēbroꝝ. Juuenis ei est fortis ꝛ robustus: senex aūt debilis: ideo cū baculo sustentat̄. A plāta pedis vsq̄ ad verticē nō est in eo sanitas. Esa. j. Hoc facit pctm̄ in aia q̄n aia est in gr̄a est fortis intm̄ qō nō posset cogi ad peccandū ab oībus demonib⁹: ꝛ post pctm̄ est ita debilis q̄ statim cadit. Sicut mulier ℞go vel alia anteq̄ peccet fortis est ad resistēdū: sed amissa ℞cūdia ꝛ facta corruptione infirme sunt: ꝛ de facili decipeps labunt̄ ꝛ seducunt̄. Jdeo mulieres auisetis vos ne p̄datis frenū ℞cundie. Pctm̄ peccauit hierlm ꝓpterea instabilis facta est. Thren. j. Jtē q̄n psona ē in gr̄a hz genua manus ꝛ oia mēbra firma ad orandū ꝛ nō attrediat̄ de genuflexiōe: manuū eleuatione: nec de ieiunio cilicio nec de disciplinis. Sed ex quo est in pctis: statim attrediat̄. Jnfirmata est in bonū q̄ habitat in amaritudib⁹. Mich. j. Amaritudo signat pctm̄ qō ducit aiaz ad amaritudinē dānationis: ideo renouamini ꝛc. Dico sexto q̄ sextus defect⁹ quē senectus facit est appropinquatio mortis. Lz moriant̄ ita bene iuuenes sicut senes: tm̄ naturaliter iuuenis plꝰ distat a morte: qz hz viuere viginti vel q̄nquaginta annis adhuc. Senes aūt iā sunt in ianuis mortis. Oē qō antiquat̄ ꝛ senescit prope interitum est. Hebre. viij. Hoc facit pctm̄ aie: facit aiam esse ꝑpe mortem infernalē plus q̄ camisia sit prope carnē: qz statim q̄n exit a corpore nō tardat p annū vel p mensem descendere ad infernū sed in ꝑpuncto. Ducūt in bonis dies suos ꝛ in ꝑncto ad infernā descendunt. Job. xxi. Jdeo dauid in ꝑsona peccatoꝝ dicit. Uno tm̄ vt ita dicam gradu ego morior. s. eterna diuidimur. j. Reg. xx. Si ergo pctm̄ mortale facit istos ꝛ defectus in aia quos senect⁹ facit in corpore: ergo bene pōt dici senectus alemoraliter. Ergo renouamini. Renouat̄ hō per cōtritionem: cōfessionē: ꝛ p̄nie assumptionem vel acceptationē: ꝛ p̄ satisfactionem ꝛ iniuriaꝝ remissionē. Et quāto iniuria est maior tanto meritū remissionis est maius. Igitur renouamini ꝛc.

¶ We eadē dñica. xix. post trini. Ser. v.

Renouamini spiritu mētis vestre. Jstud verbum hīe textualiter ad Ephe. iiij. et recitatiue in epla currentis dñice. Qz nullus sermo seu doctrina hz virtutē nec efficaciā ꝙuertēdi pctōres ad bonā vitā sine gr̄a dei. Jō saluteſ virgo maria. Pro declaratiōe huius ℣bi ꝛ materie p̄dicāde introductiōe sciendum q̄ ista dr̄ia inter alias est inter aiam ꝛ corpus: qz nos inuenimus q̄ aia ꝑdū est cū corpore ꝛ viuit cū eodē ꝑtūcūq̄ sit senex ꝛ antiqua pōt renouari: corpus ℣o nō pōt renouari. Nō inuenit̄ in scriptura q̄ de⁹ vnq̄ renouauerit aliq̄ de senectute ad iuuētutē lz legāt̄ maiora miracula q̄ xp̄s fecit. Suscitauit mortuos qō est plus: et dānatos suscitauit ꝛ saluabāt̄. Sed nunq̄ de sene fecit iuuenē. Rō: qz lz senectus sit malū corpis: tm̄ est bonū aie. Juuētus p oppositū est bonū corporis ꝛ malū aie. Senex em̄ tā pdidit magnā partē calōris: ꝛ p̄r inclinationē ad peccādum deficiunt sibi vires ꝓpter qō despicit illā vel semp in doloribꝰ ducit vitā ꝛ desiderat aliā. Jtē est ꝑpe mortem: ꝛ ideo ordinat vitam suam: disponit de bonis: despicit mundū ꝛ diuitias

honores ⁊ vanitates. Et q̄ multa vidit ⁊ audiuit: nō ita facilr decipiť a demone Ecce quō senect⁹ est bonū aie ly sit malū corpis. Jō. Job i antiquis est sapētia ⁊ in multo tpe prudētia. iob. xij. No. prudēna: q̄ ly nesciat legere. tñ q̄ vidit tot pcula: ⁊ ex multis experiētijs generať sapiētia: fit prudēs. De iuuētute est totum oppositū. Juuenis em̄ est fortis robustus ⁊ iclinať ad multa pctā: quō potent experiri delectatiōes carnis ⁊ accēdere i diuitijs ⁊ honorib⁹ cū illa vana inuētuť spe ⁊ q̄ parū viderunt sunt inexperti ⁊ quasi stulti. intñ q̄ dicit Salomon. Cōsidero recordē. i. stultū iuuenē q̄ trāsit p plateas ⁊ latitudinē. Platea grece latitudo ē latine. prouer. vij. Alibi. Adolescētia. i. iuuētus ⁊ voluptas vana sunt. Eccls. xj. ptz ergo q̄ iuuēt⁹ nocet aie: ly valet corpori. Et q̄ de⁹ nūq̄ trāsmutat creaturaz de bono ad malū imo oppositū: ideo de pſona sene nūq̄ facit iuuenē q̄ esset malū aie quā plus diligit q̄ corp⁹. Jsta est rō quare deus nunq̄ renouauerit nec renouabit corpora antiqua ad iuuēnitēm sm iudicio: q̄ tunc Adā ⁊ matusalē q̄ mortui fuerūt senes renouabunť: q̄ iuuenes in etate. xxx. annoz resurgēt. Rō: q̄ erūt gloriosi nec decetero potcrunt peccare. Aie em̄ pñt renouari immo q̄stūcunq̄ sint senes ⁊ antiquate in pctis: pñt renouari: ⁊ effici iuuenes. iō dicit thema. Renouamini spū mētis ⁊c. Ptz thema. mō videam⁹ quō ⁊ q̄t modis fit ista renouatio siue iuuenatio ⁊ inuenit q̄ sex modis q̄ siē q̄ modi sūt i natura experimētati

Primus est p patientiam virtualem.
Secūs est p pniam actualem.
Tertius est p humilitatē cordialem.
Quartus p largitatē liberalem.
Quintus p dilectionem diuinalem.
Sextus p cōtēplationē supernalem.

¶ Primus modus renouatiōis aie ly sit antiqua ⁊ corrupta i pctis est p patiētiā virtualē. s. erga deū ⁊ primuz. Patientia virtualis erga deū est vt in tribulatiōib⁹ q̄ sunt a deo sicut sūt infirmitates diuerse paupertas: pditio filioz parētum ⁊ amicoz. Oēs iste tribulatiōes sūt a deo pncipaliter ly operē p naturā instrumēta lr: vt notari⁹ p calamū: nec de lra bona siue mala bi calam⁹ fecit: sz notari⁹. Phi plecte nō cognoscētes deū dicūt. A tali planeta est hoc. Qñ ergo in his: tribulationib⁹ quarum ipse de⁹ est auctor pncipalis hō hz patiētiā nō murmurādo ℣ deū nec amaritudinē cordis recipiēdo nec se indignādo sed de necessitate acciēdo ℣tutem. tūc isto fornello alia depurať. Jta fecit q̄ eadē die pdidit quicq̄d habebat: vt patz Job. j. dñs dedit dñs abstulit. Sit nomē dñi benedictum. Ex ista patiētia renouatur alia. Scō erga primū. s. q̄n de iniurijs primi quecūq̄ sint nō recipistis vindictā ly possetis: q̄ magis generosus vel diues estis. sed dicatis deo. Dñe ego possem recipe vindictā de tali iniuria mihi facta: sz q̄ ego maiores iniurias feci vobis ⁊ nō recepistis vindictā. iō dñe amore vestri remitto ⁊ nolo vindictā: vt vos mihi remittatz. Talz patiētia facit aiaz domicellā iuuenē q̄stūcunq̄ fuisset antiq̄. Jō dicit xp̄s. Mat. vj. Si dimiseritis hoibus pctā eoz dimittet ⁊ vobis pr̄ vr̄ celestis delicta vra. De hoc sūtrido ⁊ experimētū i natura. Ferrū em̄ a sua rubigine renouať p ignē dupl̄r. Pto per fornacē: scō p martellū siue malleuz. Jta de aia cui⁹ rubigo ē pctm̄. Si q̄n ponť i fornace tribulatiōis infirmitatis ⁊c. hz patientiā renouať. Uel p martellū. Jniurie, primi dicunť martelli q̄n, facūt vobis vnaz iniuriā dādo alapā: vel vulnus. sz tenemus nos firmiter ne rūpamur p ipatientiaz: ⁊ sic ēt aia renouať. Jō aplūs de se et de alijs dicebat. Licet is q̄ foris est nr̄ hō corrūpať: tñ is q̄ int⁹ est renouať de die i die. ij. Cor. iiij. No. de die in diem. q̄ due sunt spēs patientie. Pria erga deū: ⁊ ista facit vnā die clarificās aiam. Scōa erga primū alia die faciēs ℣ renouamini spū mētis vr̄e. i. abijcite vr̄a pcā: ⁊ induite ⁊c. Scūs modus est p pniam actualē. Bñdictus de⁹ q̄ tot modos ordinauit ad renouādā aiam. Pnia actualis est q̄n pſona q̄ diu vixit in pctis ⁊ mala vita redit ad se dicēs. O miser ego sum religiosus vel cleric⁹. hic pnia ℣a incipit. Scō recipit ppositū nō peccādi. Tertio recipit ppositū pfitendi. Quarto acceptat pniam: ⁊ sic renouať aia. De hoc experimentuz in natura videm⁹. Dicūt naturales q̄ erpti sunt ppuetates rer̄ q̄ serpēs ex nimia antiq̄tate vix pōt se mouere ex grossicie

et ꝛnditate pellis.qđ ipe aduertēs ꝓmo ieiunat.scđo pellis extenuio quasi separat a carne:tertio a dura pelle renouat p arctū foramē. Sic aia in pctis antiquata ⁊ inueterata nō pōt se mouere ad eundū ad paradisum p opa meritoria.sz remediū bonū hz serpētis remedio fuie: vt s.sicut serpens ieunat:sic pctōr talis faciat abstinētiā a pctis:elōgādo se a malis societate. deide p arctū foramē pfessionis deponat pellē pctōz sicut serpēs cuz magno labore deponit pellē.ita ēt cōfessio ē laboriosa:i qua hō quasi diffamat se dicēdo. Pr ego sum miles vel ciuis ⁊c. gētes ⁊ homes honorāt me.sz ego sū talis ⁊ talis:⁊ sic alia renouat⁊ induit noua pelle.s.gr̄e ⁊ sic pōt ābulare meritorie. Auto. Deponite vos sm pristinā ꝓuersationē veterē hoiem nō corrūpit hz desideria erroris. Renouamini aūt spū mētis vr̄e ⁊ induite nouū hoiem q̄ sm deū creat⁹ est in iustitia ⁊ sctitate veritatis. Eph̄.iiij. Deponite.s.vitā ⁊ ꝓuersationē malā pctōz. No.cū dicit q̄ sm deū creat⁹ est naz pnia fuit ꝑma ꝓdicatio xp̄i postq̄ ieiunauit, vñ dicit. Mat. Exide cepit ihs̄ ꝓdicare et dicere. Pniaz agite. Mat.iiij. No.i iustitia.i.pnia a pctis ꝑteritis ⁊ sctitate custodiēdo se a pctis futuris ⁊itatis.s.pnie q̄ renouamini ⁊c. Tertio mod⁹ est p humilitatē cordialē. Qñ pson̄a vana supba ⁊ pōposa vult humiliari toto ⁊ vero corde dimittēdo vanitates q̄ tot dānāt tūc alia renouat. Itē qñ mulier videt q̄ vir tā nō sufficit ad vanitates quas ipa facit:imo opz eū facere vsuras retinere decimas ⁊ bona defunctoz:⁊ retinere eū opz ꝑcium seruoz ⁊ ipsa dicit viro. Ecce iocalia:nō faciat⁊ ista decetero: ego volo ire simpr̄ne dānemur vos ⁊ ego:qđ mihi ꝑderunt manice et caude:melio⁹ em̄ ē dare amore dei:tūc alia renouat.idē ō dño siue ꝑlato cuiuscuis sit stat⁹ qñ de statu vano ⁊ pomposo hūliat dicēdo:nolo ola exp̄ēdere i vanitatib⁹:i ꝓuisiōs:⁊ cū dilectis mulieribus:ego habeo tot florenos vel solidos de redditib⁹ tm̄:exp̄ēdā p corpe ⁊ tm̄ pro alia:qñ aliqs sic hūliat:alia renouat. de hoc exp̄imētū in natura dicūt naturales q̄ qñ aq̄la est multū antiqua hz rostrū i tm̄ reflexū q̄ nō pōt os apire nec comedere ⁊ sic ma crescit abūdat in plumis: ⁊ a sua vetustate renouat⁊ alliđēdo rostr̄ ad petrā. Totū hoc sit ad exēplū nr̄m Aq̄la i.itellectū acutū q̄ nihil acutiꝰ est i hoie nec subtiliꝰ. q̄ cū deberet esse erectus ergā deū celestia ꝓtēplādo reflectit tm̄ ad terrena cogitādo suū genꝰ: vt delgñe regali vel tyranli ⁊ cogitādo ꝓpriā excellētiā dicit.iō debes ire sic idurꝰ. Ecce abūdātia plumar. Itē ego sum nobilis vel miles iō debeo sic ⁊ sic incedere. Nō opꝰ est follo suspendere cymbala collo.⁊ sic alia se macerat nō recipit cibū spūalē:⁊ abūdat i plumis.i. vanitatibꝰ. Idē de religiosis vel clericis cogitātibꝰ. Ego sum magr̄ vt doctor aptꝰ ad dispurādū ⁊ ꝑdicādū iō debeo tenere statū:debeo⁹ eē dñs ⁊c. Ecce plume. Idem de mulieribꝰ cogitātibꝰ. Nōne ego ditior:⁊ pulchrior ēꝑ talis q̄ facit sic ⁊ sic dimanicȝ:caudis ornamēt⁊ monilibꝰ ⁊c. dicat⁊ ō exp̄ēsas ō fūt i manicis caudis:⁊ camisijs. Remediū habemꝰ vt aq̄la alliđēdo rostrū ad petrā de q̄ apls. Petra aūt erat xp̄s.s.ad Cor.x.⁊ sic alia renouabit. Allidit em̄ cogitādo quō xp̄s iuit iduꝰ q̄ trigita ānis portauit eādē tunicā.si⁊ dñs ⁊ rex iuit sic ḡre ⁊ ego exp̄ēdā tm̄ in vanitatibꝰ. idē de mulieribꝰ qñ tētant:vt in q̄libet festiuitate vellent habere tales vel tales vestes ꝓutiāt rostrū ad petram xp̄m cogitādo xp̄m ⁊ matrē eiꝰ quō ibāt cum th essent de regali gñe. Sic alia renouat. Dō. in ps. cij. Renouabit vt aq̄le iuuētus tua ⁊ replebit in bonis desiderium tuū:cogitādo xp̄m ⁊ virginē mariā:sic renouat⁊ alia a supbia in hūlitatē. Quartꝰ modus est plargitatē liberalē:qñ de bonis spūalibꝰ vel tpalibꝰ a deo datis hō dat amore dei liberaliter. Verbigra. Si habetis scientiā ⁊ instruitis ignorantes Si habetis deuotionē ⁊ charitatē:corrigitis peccatorē. Si habetis cōsolationez cōsolamini tristem. Si eloquētiā subueniatis nescienti loquiine pdat ius suum ⁊c. Idē de elemosynis corpalibꝰ. Si habetis panē vinū ⁊ pecunias detis amore dei. qui ipe multiplicabit ola. Et tali liberalitate alia renouat. Qñ supest: nō dicat qđ necesse:date elemosynā ⁊ ecce ola mūda sunt vobis. Lu.xi. de hoc experimentū i natura. Cū ceruꝰ est antiquꝰ indurat̄ pellis cornua crescūt ⁊ nō pōt comedere

re. Et naturaliʒ comedit vnã herbã venenatã: postea estuãs renouatur ad fontem. Ceruus significat. Rõ qz hʒ duo magna cornua: sed in quibʒ hʒ plura cornua. Duo cornua aliqui sũt vsura z rapina: z quibʒ hʒ plura cornicula. s. plures spẽs vsure z rapine. Pria ẽ mutuare. r. p. rũ. Iʒ nõ ponatur sic i istro ne platus eũ puniat. Scõa vendere pluris ppr̃ solutiõis dilationẽ. Tertia ꝓpter pecuniã paratã minoris emere. Quarta ꝓpter securitatẽ recipe z vti possessiõe. Quinta obligatio libertatis de pistoria: molendino z hmõi ꝓpter mutuũ. Scõm cornu ẽ rapina. Pria species dicit rapina violẽta: vt dñoz latronũ. Scõa furtũ secretuʒ de domo: vinea seu orto. Alij peccãt false vẽdẽdo: alij emẽdo. Jdẽ si notarius mutat testm̃. Si tales volũt renouari z saluari: opʒ comedere de herba vt ceruus venenata: de q̃ ôt Mõ. Cõuertant pctões in infernum. s. cogitãdo z cervitatẽ penarum. Comedunt de ista herba oẽs gẽtes q̃ obliuiscuntur deũ. Ps. ix. Sustat enim ista herba cogitando q̃d erit de alijs auaroꝝq̃o punitur in iferno ꝛc. z sic estuãtes ibiʒ ad fontem. s. tartarũ vel bursam z restituetis: z sic alia renouat. Autho. Nolite conformari huic seculo. s. dando vos auaricie: sed reformamini in nouitate sensus vestri: vt phetis q̃ sit voluntas dei bona z beneplacens z pfecta. ad Ro. rũ. No. voluntas dei bona est vt faciatis restitutionẽ: Bñplacens: q̃m de bene a cõ sitis facitis elemosynã. Perfecta q̃m decetero nec p vsuraʒ vel rapinã hõ vult alicui dare: sz vult vniuersi õ suis redditibus planis vt possessiõib⁹. Quintus modus ẽ p dilectionẽ diuinalem: q̃m hõ est tot⁹ philocaptus de xpo. Bñ est miserq̃ nõ est philocapt⁹ de illo in quẽ desyderant angeli ꝓspicere. s. Pe. j. Et q̃m hõ flat in amore xpi: alia renouat z iuuenescat. Ita fuit de maria magda. de qua dicit xps. Dimissa sunt ei pcta multa: q̃m dilexit multũ. Lu. vi. De hoc habemus experimẽtũ in natura. Dicũt naturales de fenice antiquata: q̃ ꝑburendo se ad ligna suis alis iflãmat se z renouat. Ita de nobis in pctis antiq̃tis i nido cordis nri ponam⁹ ligna odorifera. s. opa q̃ xps fecit p nob: z sic iflãmat hõ: z ignis accẽdit alis cogitationum. Dicatis: si aliqs vrm esset captiuus in barbaria: z aliqs amore vri illuc trãsiret z faceret se captiuũ: z vos liberaret: q̃stũ vos inflammaretis ad eũ diligẽdũ? Oẽs eramus captiui diaboli i barbaria huiꝰ mũdi: xps amore nri trãsfretauit. Jtẽ si esset⁹ notꝰ leprosus: z aliq nõ possetis curari nisi de sanguine medici fieret balneum de vena cordis: quẽ medicꝰ eo fine effũderet: magnꝰ amor eet: imo ita fecit xps de balneo baptismi. sanguis enim xpi hʒ vtutẽ sanandi alias leprosas. Jtẽ si haberet⁹ manus abscissas: z medicus gratis: vos restitueret: q̃stũ diligeretis eũ? sic ẽt ille q̃ i vtero matris dedit vobis manꝰ: caput: oculos merito dz diligi. Jtẽ si stultꝰ eet q̃s z medicꝰ gratis curaret eũ ꝛc. puer i vlo mris stultꝰ est nõ hns aiam rõnalẽ: sz xps dat ꝛc. q̃reno. Sextꝰ modus ẽ p ꝓtẽplationẽ supnalẽ psone ꝓtẽplatiue q̃m ꝓtẽplant opa dei z miracula q̃ fecit: tm̃ placet deo q̃ renouant aie. Modꝰ ꝓtẽplãdi. Pria dei potẽtia q̃ solo vgo de nihilo cũcta creauit. aũ mũdi creatiõez nihil erat nisi solꝰ deꝰ. Sz diceret aliqs. Ubi morabat deꝰ? Dicẽdũ q̃ tũc morabat vbi mõ ẽt morat. s. i camera sue eternitat⁹. Scõo ꝓtẽplari debemꝰ finẽ mũdi qũo i corpe z alia hẽmꝰ cõparere i iudicio: z sic timebimus vtrũ a dextris an a sinistris: illa die inueniamur. Jtẽ ôbemꝰ ꝓtẽplari ô palatio celi: ô mirabili eiꝰ pulchritudie. Jtẽ ꝓtẽplari penas ifernales: z figuras demoniũ i infero no ôbemꝰ. Promitto tibi q̃ si ista diligẽter ꝓsiderares: pctã vitares. Jtẽ ꝓtẽplari ôbemꝰ puidẽtiã qũo puidet alialiꝰ ire piscibus marꝫ: auibꝰ celi: z nob q̃libʒ anno dat bladũ: vinũ ꝛc. Jtẽ ôbemꝰ cogitare ô alabꝰ purgatorij: de alijs padisi rogãdo deũ vt ponat i corde heredum z manu missoꝝ vt cõpleãt testm̃ ꝛc. Et talibus ꝓtẽplatiõibus alia renouat. De hoc exprimẽtũ i natura ô accipitre antiq̃ q̃ nõ ꝑt volare: sz expãdit alas suas ad austr̃ z renouat. de hoc aut. Nunq̃d p sapiam tuã plumescit accipiter expandens alas suas ad austr̃. Job. xxxix. Qõ ẽ quã decꝰ fecit Job. Accipit signat psonã ꝓtẽplatiuã volantẽ alis ꝓtẽplatiõis z oronis ad austrũ. Auster est vẽtus calidus z humidus. Cõtemplatio calefacit per deuotionem: z humectat p lachrymationẽ: et an

renouamini. Renouamini igitur ꝛc.

¶ Dñica.xx.post trinitatem. Sermo.s.

Similе est regnum celoꝝ hoīi regi qui fecit nuptias filio suo. Matt.xxij. Sermo noster erit de sancto euāgelio huius dñice. Salutet ꝙgo maria. In isto euā. pñt dñice sūt tria pūcta multū notabilia ad iformationē vite nr̄e.

Primus est humilitas diuinalis.

Scōs est peruersitas humanalis.

Tertius indignitas meritalis.

In his trib⁹ pūctis stat totū euāgeliū: et de pmo. s. humilitate diuinali dicit the. Simile est reg. cel. ꝛc. Dico pmo ꝛc. Pro intellectu hui⁹ thematis ꝛ humilitat⁊ diuine sciendū q incarnatio cōparat matrimonio: ꝛ ōr matrimoniū: q tāta fuit vnio ꝛ piunctio humanitat⁊ cuz filio dei q humanitas ꝛ diuinitas non sunt nisi vnū in supposito hypostasi ꝛ pſona. Nō credat⁊ q humanitas sit vna pſona ꝛ diuinitas alia: sz sicut vir ꝛ vxor. Itaq; iaz nō sūt duo: sz vna caro. Mat. xix. Ita de⁹ ꝛ hō in xpo nō sunt nisi vna pſona: ꝛ ē articul⁹ fidei. Qui ez de⁹ sit ꝛ hō: nō duo tñ: sz vn⁹ ē xps ꝛc. Nō dico q in ista bñdicta incarnatiōe deus oñdit maximā hūilitatē. Si em̄ vultis cogitare dei supioritatē ꝛ excellētiā ꝛ hois inferioritatē: deus est altissimus: ꝛ sub se hz. x. grad⁹ creaturarū naturaliū ꝛ corpaliū: ꝛ. x. grad⁹ spūaliū. Primus grad⁹ creaturaꝝ spūaliū altior alijs est seraphinoꝝ. scōs cherubinoꝝ. tertius thronoꝝ. q̄rtus dñationuz. quintus ꝑtutū. sextus potestatū. septim⁹ principatuū. octauus archāgeloꝝ: non⁹ angeloꝝ. decimus aiarum rōnabilium. Primus gradus creaturaꝝ corpaliū altior est celum empyreū vel primū mobile sm aliquos pḥos. scōs celū crystallinū. tertius firmamētū. quartus est elementum ignis. quintus elementū aerie. sextus elemētū aque. septim⁹ elementū terre. octau⁹ de creaturis elemētatis sensitiuis: vt alalium ꝛ volucrū. non⁹ de creaturis elemētatis viuētibus nō sensitiuis vt arboꝝ. decim⁹ de creaturis elementatis nō habētib⁹ vitam vt lapides ꝛ silua. Nō ꝙgo est ꝙpositū ex aia rōnali ꝛ luto: et sic est de inferiori gradu creaturaꝝ spūalibus q̄ corpalibus. Ista ꝛ corpalia ad aiam: ꝛ corpalia q̄tuz ad corpus. Iformauit em̄ de⁹ hoīem de limo et nō de auro vel de materia celi: sed terre q̄tū ad corp⁹: ꝛ ispirauit in faciē ei⁹ spiraculū vite q̄tū ad aiam. Sen. ij. Deus ꝙgo altissim⁹ excedēs oēs grad⁹ creaturarū spūaliū ꝛ corpaliū voluit hūiliari nec recipiēs creaturā spūalē nec corpalem in altiori gradu: sed in minori ꝛ vlt. gradu. Jō dicit scptura. Qui cū in forma dei esset ꝛc. Phik. ij. Itē nusq̄ em̄ angelos apph̄dit: sed semen abrahe. ad heb. ij. Nō em̄ meli⁹ intelligatis dicat silitudo sine exēplū de rege volēte ꝓhere cū filia rustici ꝛ pastoris vt exaltaret ꝓlē genus. Oīs ista hūilitas cū tñ posset cū filia ab⁹ regis ꝓhere. Ita fecit xps. Noluit em̄ recipere creaturā spūalē nec corpalē in altiori gradu sed voluit ducere filiā rustici ad se vt eaz faceret reginā in gadiso: ꝛ exaltaret oēs creaturas: sponsalia hui⁹modi matrimonij fiēt fuerūt in camera sine i palatio vteri ꝙgialis. De hoc Dō. In sole posuit taber. ꝛc. in p̄o. xviij. Celi enarrant. Nota. In sole posuit. q̄ sicut inter creaturas ꝙvisibiles sol est pulchrior: altior ꝛ clarior ꝛ virtuosior: sic iter oēs sctōs ꝛ sctās dei ꝙgo maria ē altior in dignitate: pulchrior in sanctitate: clarior i bonitate: ꝙtuosior in dignitate. ꝛ sicut sol oriē de mane clarus ꝛ pulcher sine corruptione. Ita ꝙgo maria genuit filiū dei sine ꝙginitatis lesiōe Jō dicit. In sole. i. in ꝙgine ex excellētia solari ꝛ dignitate: posuit ꝓtabernaculum suū. Virgo ōr taberna culū: q̄ sicut tabernaculū intra se ꝓtinet dñm: ita ꝙgo dei filiū. Nō. Sctificauit tabernaculū suuz altissim⁹ ꝛc. sz nuptie nō fiunt i hoc mundo sed i celo. de hoc dicit the. Sile est regnū celoꝝ ꝛc. Nota q̄ non comparant ille celestes nuptie homini simplici q̄ fec̄ nuptias: sz hoī regi. Nō attendatis ad pulchrā speculationē vt accēdat⁊ vos ō gloria paradisi. In nuptijs regalib⁹ nō solū gaud⁹: sz ꝛ oēs satiant⁊ vt visus audit⁹ ꝛc. Idē ē ꝛ erit post iudiciū q̄n corpa simul cū aia erūt ḡliosa. Primo i nuptijs regalib⁹ satiat⁊ vis⁹ videndo ornamēta pānoꝝ vasoꝝ auri ꝛ argēti: nō tñ q̄ rusticus oculo apto respicit. Nō cogitetis illud palatiū celeste q̄uo fuit ornatus: nō p̄holes: nec p angelos: sz p sanctā trinitatē ꝛc. Qñ sc

videbũt oculis corpalibus post iudiciũ mirabũt: z dicet xps. Filij q̃re nõ cogitabans q̃ iste locꝰ quẽ ego paraui z tãto ꝑcio emi. pulcherrimꝰ deberet esse. de hoc Esa. Tunc videbis z afflues z mirabit z dilatabit cor tuũ. Esa. lx. Si aliõ nõ esset nisi sola dilectio visus eẽt inestimabile gaudiũ. Scõo satiaꝫ audit. iã scitꝫ q̃t ministri: quot cantꝰ ꝛc. in nuptijs regalibus exstitũt. Mõ cogitate si chorde de cithara aut fistula ꝛc. tm̃ vos delectãt: q̃d dꝫ eẽ in celo de cãtu angelorꝫ et ỽginũꝫ ꝛc. Dicaꝫ de religioso q̃. ccc. annis stetit sine cibo z potu: z nõ fuit antiq̃tus audiẽdo cãtũ angeli in forma auicule. De isto cãtu dicit Jo. Cantabãt q̃si cãticũ nouũ ante sedẽ dei. ꝛc. Apo. xiij. No. q̃ si canticũ uo. ũ: q: sicut cantꝰ nouꝰ delectat: ita ille ꝛc. Tertio satiaꝫ odorat. Si em̃ viola vel rosa tm̃ fragrat: z de creaturis corruptibilibus ouĩ talis odor: cogitate q̃lis fragrãtia de corpe xpi: de ei⁹ vulneribus de corpe ỽginis marie ꝛc. intm̃ q̃ si h̃ esset mõ corpꝰ gliosũ. oẽs traheret ad se. Nazi. s. Tho. exponens Jo. ad lr̃am. Job xli. de balena q̃ est tã magnũ aial: q̃uor q̃d comedit. Dicũt em̃ q̃ hꝫ anhelitum valde odoriferũ z q̃n vult cõedere emittit anhelitũ: z pisces veniunt ad illã fragrantiã: q̃s ipsa absorbet. Si g̃o tali bestia ouĩ talis odor: q̃d dꝫ eẽ de anhelitu xpi marie: z sctõꝝ: z si aliõ nõ leẽt ibi ꝛc. Salomon q̃ hẽbat tot odores ꝛc. q̃n dedit sibi modicũ sentire õ illo fumo paradisi: dixit. Trahe me post te: z curremꝰ in odore vnguẽtorꝫ tuorꝫ. Cant. j. Quarto satiaꝫ tactꝰ. Dicũt phi z alij theologi q̃ magis delectat sentimentum tactꝰ q̃s alia. iõ decipiunt̃ luxuriosi ꝛc. Dico q̃ si oẽs delectatiões luxurie essent i vno corpore ꝙgregate: nihil esset respectu delectationis purissimi z pudicissimi corpis glorificati: q̃ tãta erit q̃ nõ erit i eo vena nec os: nec neruꝰ: q̃n sentiãt ꝓtinue tantã dulcedinẽ q̃ nõ põt dici. Cogita delectationẽ quã hẽbunt angeli z ỽgines q̃n angeli cũ ỽginibꝰ tripudiabũt tãgẽtes se ꝙmanꝰ. O q̃lis delectatio. Auiso te vt sis bonꝰ. De istis tripudijs dicit ecclia xpo. Qui pascis inter lilia: septꝰ. i. circũdatꝰ choreis. ỽginum spõsus decorꝰ gl̃ia ꝛc. Dõ. Adipledꝫ me letitia cũ vultu tuo ꝛc. ꝑs. xv. Delectatiões huiꝰ mũdi vel sunt in visu: auribꝰ vel gustu: z sunt defectiue sed in paradiso erunt ꝑfecte z ꝑpetue in oibꝰ sentimẽtis. iõ dicit. Adimplebis me ꝛc. Quito satiaꝫ hic gustꝰ comedẽdo: bibẽdo ꝛc. ita i paradiso. est em̃ ibi cibus z potꝰ etiã corpalis: sed nõ corruptibilis: vt dicit machometus de lacte ꝛc. q: post iudiciũ habebimꝰ corpa ꝑciosissima. Jã scitis q̃ in nuptijs regis dant̃ esce preciose: g̃ etiã in nuptijs regis eterni. Certum est q̃ in iudicio resurgemꝰ cũ corpibꝰ nostris incorruptibilibꝰ: et habebimꝰ intestina intꝰ ꝛc. Et ista intestina nõ erũt vacua: q: nõ est dare vacuũ: g̃ plena erũt nõ de vẽto vt literorie vt fecabꝰ siue immũdicijs sicut mõ. Et di. s. Tho. in. iiij. q̃ erũt plena dulcissimo liq̃re a deo creato: claro dulcissimo z incorruptibili nec aliq̃s erit mãcꝰ: ꝙ oẽs erimꝰ i optia ꝓportiõe. Etiã guttur erit plenũ illo liquore: z erit cibus z potus. Utinã sentiamus hũc saporẽ. Et de isto cibo dicit xps. Ego dispono vob̃ sicut disposuit mihi pater meus regnũ: vt edatis z bibatis super mensam meã in regno meo ꝛc. Lu. xxij. Not. sicut disposuit: vt. s. cũ laboribꝰ z tribulationibus ad illõ venire. Ita disposuit nob̃ vt cũ labore z pna ad illud pueniamus: si vnã guttã vt granũ sinapis illiꝰ cibi deꝰ poneret in ore vestro vel meo: nũq̃ velle mus comedere. Ecce quare dicit. Sile est reg. cel. ꝛc. Jõ dicit Joã. qui vidit lr̃actos comedẽtes z cãtantes dicendo. Gaudeamus z exultemꝰ z demꝰ gloriã deo: q: venerũt nuptie agni ꝛc. Apo. xix. Dico scõo q̃ in euãgelio tãgit̃ puersitas humanalis de qua dicit euãge. z misit seruos ꝛc. z ciuitatẽ illoꝝ succẽdit. hic dico q̃ ostẽditur puersitas humanalis: q: nolebãt ire ad conuiuium regis. Ista puersitas est hodie in mundo. Nã xps rex eternꝰ parauit nobis conuiuium nuptiarũ: vt dixit. O quot hoies maxime xpiani sunt inuitati. Quilibet em̃ religiosus: clericus vel prelatus ꝑdicans doctrinã euangelicaꝫ est nuncius dei vos inuitãs ad conuiuiuꝫ. Sed gentes excusant se triplicter. Quidam q̃ indeuotionem spiritualẽ: quidã q̃ affectionẽ terrenalẽ: quidã q̃ indignationẽ cordialẽ. Primi renuunt venire: q: ad spũalia nullaꝫ habẽt deuotionẽ: nec

sentimẽtũ:immo dicũt.q̃d scit hõ de alio mũdo? De his õ:. Et nolebãt venire. Attẽdatis si inter vos sint aliq̃ de istis. Tales sunt q̃ diligẽter curãt ỏ corpore:z negligẽter de aia.qui prandiũ vel cenã corporis nunq̃ obliuiscunt:sed aie frequenter. Cibus aie ẽ oratio de mane z de sero Oñdaꝝ qũo danda sunt fercula aie. Primo hõ orare dz z mẽsam benedicere dicẽdo. Pater nr̃.vñ quo cõtinent.vij.petitiones:z Auc maria:attente zdeuote quemadmodũ hõ loquit regi vel regine. Silr de sero. Sed multi non curãt nec orãt de mane nec de sero:nec orant ante mẽsam nec ante cenam. Itẽ p aie refectione debemus festa celebrare:z rebus diuinis z oñonibus que sunt fercula aie intẽdere. Sed proh dolor multi postq̃ laborauerunt p totã hebdomadã:nesciunt dñicã dare deo. Itẽ sicut quolibet mẽse lauat camisia corporis:ita etiã aia lauãda est a maculis. Itẽ in paschate q̃libet curat vt bñ prãdeat:sic etiã cogitare dz de aia vt cõcet digne. Sed dicit Apls. Animalis hõ nõ percipit ea q̃ sunt spũs dei.j.Cor.ij. Scõi negligũt venire per affectionem terrenalẽ:vt religiosi:clerici vel etiã laici qui plus delectationes carnales diligũt q̃ spũales:z tales de quinto paradisi nõ curãt dicaꝝ fabula de leone faciente conuiuium oibus animalibus. Nuncij venerunt ad porcũ iacentẽ in luto z ex parte leonis inuitauerũt ipm ad conuiuium q̃ porcꝰ interrogauit an essent ibi luta. Quibus ridentibus q nõ:rñdit porcus. Nolo ire. Ita accidit multis miseris luto luxurie inuolutis:qui vt porci despiciunt glouã paradisi. de istis õ. Illi aũt neglexerunt ppter delectationes bestiaꝝ. Tales pdunt delectationes angelor:xp̃i:et virginis:quia noluerũt gustare de istis. Aug. Impij nõ sentiũt dulcedinẽ dei:q̃ de febre iniquitatis palatũ cordis infecerunt. Alij nolunt ire ppter indignationẽ cordialẽ:nuncios ipsos vocãtes z inuitãtes ad hmõi nuptias ꝟbis z factis caliũniãtes. de quibus õ. Reliqui vero tenuerũt seruos eius:z cõtumelijs affectos occiderunt eos. Primi sunt mali z scõi:sed isti peiores:qi interficiũt alias. Eccl.xxj. Dẽtes eor.s.obliqñtiũ interficiunt alias hoim. Rex vero cũ audisset iratus est:et missis exercitibus suis.s.angelis pdidit homicidas illos:z ciuitatẽ.s.istũ mũdũ succẽdit:q̃ certi sũt q̃ ista grabiꝝ iste mũdus cito. Ignis succẽsus ẽ in furore meo z ardebit vsq̃ ad iferni nouissima. Deu. xxxij. Dico tertio q̃ tãgit in euãgelio ut dignitas meritor cũ õ. Tunc rex ait seruis suis. Nuptie quidẽ ꝛc.vsq̃ ī finẽ. Et ista parabola nõ intelligatis vos q̃ aliq̃s expellaꝝ de paradiso postq̃ ingressus est sicut ille rex expulit illum. Ita pdicta nr̃ loq̃ndo si in paradiso inueniret aliq̃s iparatus expelleret. Nõ facias tu ỏ sequẽtiã si iparatus expellerer:ḡ necessariũ est nobꝫ ꝓparemur si volumus illuc intrare. Qõ bñ pẽsandũ est ꝙ stultinã dicẽtium. Si suz pdestinatus sine ero patus sine iparatus intrabo. No. q̃ i libro pdestinationis sũt scribiꝝ tales saluabiꝝ:z extali cã:zsiꝝ in libro pscientie:talis dãnabit z ex tali cã. In libro pdestinationis nõ solũ scribiꝝ petrus talis z talis saluabiꝝ:z bernard⁹ talis saluabiꝝ:sz sic petrus talis saluabiꝝ p ieiunium:z talis p oñonẽ talis vero p eleemosynã:ita q̃ simul scribitur introitus paradisi.z causa ꝟe intrabit. Multi tamen decipiuntur credentes q̃ solum nomẽ scribatur in libro predestinationis sine causa:qõ nõ est verũ: sed simul totũ. Itẽ in libro predestinationis nõ solum scribitur:talis damnabiꝝ: sed etiã causa quare talis damnabitur per superbiam ꝛc. Ideo si nõ vis damnari:caue a causa. Ideo si ille iparatꝰ fuit expulsus:non intrabimus nisi preparemus nos. ergo estote parati. Mat.xxiij. z Lu.xij. Parat homo per contritionem ꝛc.z sic homo induitur vestibus nouis: z efficitur dignus intrare ad gloriam.

¶ De eadem dñica. Sermo.ij.

ECce prandiũ meũ parani ꝛc. Matth.xxij. Istud verbum recitatur in euangelio currẽtis dñice. Salutemur virgo maria. Inter alia verba sancta q̃ christus dixit suis apostolis i nocte passionis:z quando discipuli erant tristes de suo recessu christus eos consolans dixit. Vado parare vobis locum:z si abiero z preparauero vobis locum: iterum veniam z accipiam vos ad meipsum:ꝛc

Joh. xiiij. Verbū ē notabile ⁊ dignū me-
moria: si cogitat̄ hoc qō dixit. non si ali-
qs rex vr ire ad aliquē locū. cōiter ꝓmit-
tit aliqs ad parādo prādiū. Ista practi-
ca seruat̄ ⁊ rōnabiliter fit q̄ seruus paret
hospitiū vr dño: sed q̄ dñs vadat ꝓmo ad
parandū seruis nr̄is fuit imo talis dñs
reputaret̄ ꝑ stulto. Xps vo cū sua numa
bilitate tenuit istū modū qō voluit ire
pu⁹ ad prandium. iō dixit vado pare ⁊c.
parauit em̄ locū glie cum illis continis
tapetis ⁊c. Escas inestimabiles. s. ꝑdesti
nationis glie: ⁊ ꝓmisit redire di. Iterū ve
nio ad vos. Jō dicit thema. Ecce prādiū
⁊c. q. d. venite ad nuptias: ad qs vadit
homo ꝑ bona opa ⁊c. Jnuenio i scriptu-
ra q̄ parauit nobis quattuor prandia.

Primū de penitentia euāgelicali.
Scōm de eucharistia sacramētali.
Tertium de gratia spirituali.
Quartum de gloria celestiali.

¶ Primū vr prandiū funerale. Scōm vr
prādiū festinale. Tertiū prādiū vr socia-
le. Quartū vr nuptiale. Et de q̄libet pōt
thema bñ intelligi. Ecce prādiū meū pa-
ratum. ¶ Dico ꝓmo ⁊c. s. de pnia euāgeli-
cali. Jn isto prandio esce sunt modicum
aspre ⁊ amare. s. opa pnialia corpi amara
sed sunt aie vtilia ⁊ dulcia ꝓmo cibus
est cognitio pctōr̄ ⁊ defunctuum ꝓprior
quā qs hz intra se cū dicit. O miser ego
sz religiosus ⁊c. ego fect hoc ⁊ hoc. ⁊ taz
male expendi tps ⁊c. nūqs aliqs faceret
pniam: nisi de eis haberet cognitionē et
ptritionē. Scōs cib⁹ est ptritio: qr alis mo
dicum valeret cognitio. Multi em̄ cogno
scūt pctā sua sz delectabiliter illa cogitant
Tertius cib⁹ est: ꝓpositū nō redeundi ad
pctā imo citius mori. Quartus cib⁹ est ꝓfite
ri ore opz em̄ ꝓfiteri confusionē. Quin-
tus est afflictio corpis dicēdo: Dñe casti-
ga corpus meū ne faciatis ipm castigari a
flagellis inferni. Sextus est deuota oīo:
cogitādo q̄ videris xpm ⁊ v̄ginē. Septi-
mus est restitutio bonor̄ iniustor̄: respi-
cite bursaz ⁊ tarīā ⁊c. si est aliqd de vsu-
ra ⁊c. Octauus est remittere iurias si vul
tis q̄ de⁹ remittat vobis. Iste esce sūt pa
rate in euāgelio ⁊ pnie amare sunt cor-
pori. s. magnū nutrimētū ⁊ magna refe-
ctionē ⁊ cōfortationē dant aie. Jō dauid
regratiando dicebat. Parasti in ꝓspectu
meo mēsaz: aduersus eos q̄ tribulāt me.
ps. xxij. Nota q̄ tribulant me. s. peccata
demones. tentatiōes ⁊c. q̄ tribulāt nos.
De istis escis cōedit xps q̄m nunqs pec-
cauit. Jstud prādiū vr funerale. Consue
tudo ē q̄n mouī dñs dom⁹ post sepultu-
rā parētes ⁊ amici faciūt prādiū in quo
nō dant ꝑciose esce nec lete: tale prādiuz
vr funerale. Jta de prandio pnie. Pater
⁊ caput ⁊ dñs hūane nature fuit adā: et
mortu⁹ fuit ꝑ pctm̄ mortale: nos ergo fi-
lij amici ⁊ parētes: q̄ pctōres vt adā: fe-
cim⁹ prādiū pnie a xpo nobis ꝑparatuz.
Nota se reta pnia vr prandiū aut cena:
qr aliq̄ prādiū faciūt. vt q̄ mane inuētu-
ris dāt se pnie vt religiosus inuenis: alij
cenā q̄ solū in fine qn̄ iacēt in senectute
in lecto: ⁊ medicus dicit: mortu⁹ est: tūc
petūt ꝓfessionē ⁊c. tales recipiunt pniam
ꝓ cena: tn̄ sic̄a pnia est saluanda. Sed est
difficultas ⁊ difficile q̄ tunc ꝓfit comede
re de cibis pnie. Difficile em̄ est de ꝓmo
cibo q̄ est cognitio pctōr̄ ⁊ ꝓprior defe-
ctuū comedere: qr tales infirmi ipediūt
cogitatione ⁊ cognitione pctōr̄ ꝑ dolo-
re infirmitatis. Jtē nec possunt tales in
firmi facilr comedere de scōo cibo istius
prandij q̄ est cōtritio: nec de tertio q̄ est
ꝓpositum nō redeūdi ad pctā: qr impe-
diunt horrore mortis. Et forta ssis dolor
q̄ apparet in talibus est ex timore gehē
ne ⁊ nō ex amore dei. Jtez nec tales ꝓfit
facilr comedere de quarto cibo q̄ est con
fessio ꝓpter varia ipedimēta i morte oc
currētia. Jō bñdict⁹ est ille q̄ de pnia fa
cit prādiū ⁊ cenā ꝓtinuādo eā vsq̄z in fi-
nē. huic xps ait. Lu. xiiij. Cū facis pran
diū aut cenaz noli vocare amicos tuos
neq̄z frēs tuos: neq̄z cognatos tuos: neq̄z
vicos: neq̄z diuites: noli vocare amicos
⁊c. vbi ponit q̄nq̄z ꝓditiones psonarū q̄
nō indigēt pnia: qr sctē ⁊ iuste sūt. Justi
nō indigēt pnia. Lu. xv. Sed si volūt fa-
cere pniam est ad augmētū glie. Prima
cōditio tangit ibi. Noli vocare amicos.
Jsti sunt aplī de q̄b⁹ tenet firmit̄ q̄ post
receptionē spūssancti nō peccauerunt mor-
taliter. Jō vocat eos xps amicos. Jō nō
dicā vos seruos. Rō: qr seruus nescit q̄d
faciat dñs ei⁹: qr dñs nō tz ꝓsilia sua cū
suis sz cū amicis. Vos aūt dixi amicos
qr q̄cūq̄z audiui a patre meo nota feci vo

bis.Joh.xv.Scda cõditio tãgit ibi.noli vocare fratres tuos. Isti sunt pueri innocẽtes:qi p baptismum sunt facti frẽs xpi filij eiusdẽ pris:xps aũt ẽ filius p naturã: isti pgfam. Pro isti nõ ẽ necessaria:pnia neq; etiã adultis iudeis baptizatis bene dispositis:qi p baptismũ oia pcta remittunt. Tertia cõditio tangit ibi. Noli vocare cognatos. Isti sunt martyres. Dicũtur consanguinei xpi.a con qõ est simul. qi sanguinẽ xpi quẽ tenebant p recordationẽ miscuerunt cũ sanguine suo.qi alis eoz sãguis nõ habuisset ẽrutem. Jõ de eis ỏi.bi sunt q̃ venerũt de tribulatione magna & lauerũt stolas suas:& dealbauerũt eas i sanguine agni iesu xpi. Apo. vij. Quarta ꝑditio tãgit ibi.noli vocare vicinos.i.cõfessores q̃ mũdũ desperarunt & dederũt se cõtẽplatiõi. Dicũtur vicini. qi sicut ille q̃ morat ad parietẽ alteri⁹ ẽ vicin⁹.sic etiã isti morant ad parietẽ:cũ per intellectũ cõtẽplãtur recordãtur per memoriã volũtate desiderãdo & auibus audiẽdo ẽba dei & corpore seruiunt sibi. Quinta cõditio tãgit ibi.noli vocare diuites.i.virgines. Diues est hõ sui iuris religiosus:cleric⁹ ꝛc.seruãs ẽginitatem suã diues est. Talis em ẽ tot⁹ plen⁹ thesauro.qi ẽginitas nõ põt cõseruari sine multis ẽrutib⁹ & bonis opib⁹. Propter hoc ẽgines dicunt diuites. Et aplꝰ de se dicit & alijs ẽginib⁹. habem⁹ thesaurũ istũ.s.ẽginitatis i vasis fictilib⁹.ij.Cor. iiij. Ptz quare dicit. Cũ facis prandiuz s.penitentie noli vocare amicos ꝛc. Ergo pater quos vocabo. Respõdet autoritas ꝓmissa. Cũ facis cõuiuiũ: voca paupes: debiles: claudos & cecos: & beatus eris. Quattuor cõditiones vocandorũ ponit. Prima cõditio paupes est. Et pauperes sunt infideles qi ꝛ facerẽt oia bona mũdi paupes dicunt:q; sunt sine fide & baptismo. Uocãdi sunt p ꝓdicationẽ. nõ p vim. Scda tangit ibi debiles. Isti sunt pctõres xpiani qui ex fragilitate carnis peccauerũt:qi ꝛ vellent viuere sine pctõ: tñ habita oportunitate nõ possunt se continere a pctõ. Isti sunt vocãdi ad penitẽtiã. Jõ dicit. Uoca debiles. Tertia tangitur ibi. Uoca claudos. Isti sunt pctõres xpiani p ignorantiam peccãtes. Due tibie sunt bona cõscientia & magna sanctia et q̃ peccãt p ignorantiã claudicãt tibia sciẽtie. Isto mõ peccauit aplꝰ persequendo ecclesiã dei. Jõ dicit. Miam deus cõcut⁹:sũ qi ignorãs feci in incredulitate. Tim.j. Quarta cõditio tãgit ibi vocacecos. Ceci sunt q̃ peccãt p maliciam:q; sciunt esse pctm & possent abstinere & nolũt q̃ etiã vocãdi sũt ad pniaz. Unde xps Nõ veni vocare iustos sed pctõres ad penitentiã. Lu.v. ¶ Scõm prandiũ melius est de eucharistia sacramẽtali. Istud parauit xps in nocte passiõis in cena q̃ ordinauit istud sctm facrm. Debetis cogitare q̃ hostia ꝓsecrata ẽ vt scutella supmenfaz altaris:in.qua sunt tria pciosissima fercula.qõ declarat sic. Omne qõ est vel est creator vel creatura. Si creatura vel spũalis vel corpalis. De oibus creaturz tã spũalib⁹ q̃ corpalib⁹ excellẽtiores sunt ibi. Si ergo diceret aliqs:q̃ est excellẽtior creatura corpalis:si diceret q̃ sol nõ est vez:nec luna:nec celum: sed caro christi formata in vtero virginis:& illa ẽ in hoc sacro ita vere sicut fuit i vtero virginis:& ita vere vt ẽ mõ in celo ꝛc. Item de creaturis spũalib⁹ q̃ est excellẽtior ceteris. Diceres forte tu q̃ michael vel gabriel:qõ nõ ẽ vez:sz excellẽtior ẽ xpi alia & illa est ibi:qi corp⁹ xpi viuũ nõ est sine alia. Itẽ creator est de⁹ & in hoc sacro eucharistie est tota diuinitas infinita. Sacerdos qñ celebrat dz contẽplari istã fercula in hostia dicẽdo. O quõ dz esse pinguis cõedens digne. Etiam vos laici qñ debetz cõicare debetz ista cõsiderare. De ista pphetauit scriptura di. Sapientia edificauit sibi domũ excidit colũnas septẽ. Prouer.ix. Sapiẽtia.i.filius di edificauit sibi domũ.s.xpianitatez quã.xxxiij. ãnis edificauit.excidit colũnas septẽ ad sustinẽdũ.s.septẽ cõditiones xpianorum.

Prima colũna est platorum.
Scda dñorum temporalium.
Tertia religiosorum.
Quarta sacerdotum simplicium.
Quinta illoz de matrimonio.
Serta viduarum.
Septima virginum.

In istis septẽ eccliã fundata est:& parauit illa tria fercula que dixi i hostia ꝓsecrata esse miscuit vinũ.s.xpi sanguinẽ:et posuit mẽsam altaris. Istud prandium

nō est funerale sed festuale. Infra hebdomadā hō trāsit ꝛ reficit sim plr: ꝫ in die festo hō facit bonū prādiū. Ita intra annū hō iaic⁹ sim plr trāsit nō cōicando ꝫ in paschate est maximū festū q̄ꝛ xp̄i Jō ordinatū est vt oēs i paschate cōicēt a.r. vel. xij. annis ꝛ supra. Sūt multi mi seri q̄ ab isto prādio excusant se. Not. de isto prādio hr autoritas allegouce. Cuꝫ esset dies fest⁹ dñi ꝛ factū esset prādiū bonū in domo thobie: dixit filio suo. Vade ꝛ adā uc aliq̄s de tribu nr̄a timētes deū vt epulent nobiscū. Thob. ij. No. secreta. Cū esset dies fest⁹ dñi. s. resurrectionis Sed diceret aliq̄s: nōne dies natiuitatis circūci. epyphanie ꝛ penthecostes sunt dies festi dñi. Dico q̄ sic: sed dies resurrectionis est ꝑprior dies fest⁹ xp̄i. Rō: dies fest⁹ est dies q̄etis. Dies natiuitatis non fuit dies q̄etis sibi: sed laboris: nō statim nat⁹ fleuit. Nec circūcisionis dies: ꝛ sic de aliis. Si i die resurrectiōis q̄enit i glia. Jō de illa die. Hec dies quam fecit dñs: exultem⁹ ꝛ letemur in ea. In illa die patur prandiū in domo dei. s. eccl̄ia: ad q̄ prādiū oēs tenemini venire. Sz scitis q̄ prādiū istud est xp̄i regis: ꝛ q̄uo est ꝑueniēdū ad illud cū debita ꝑparatione ꝑuia ꝛ accedēs dz esse ornat⁹ ꝛ vestit⁹ non veste antiq̄ superbie: sed veste noua humilitatiꝫ nec exulcerāt q̄s si nō sit ꝑat⁹. Jō p̄cedunt septē hebdomadē q̄dragesime ad se ꝑparandū. Jtē dixit Thobias filio suo. Quicūq; aliquos de tribu nr̄a hoc dr xp̄ianis q̄ꝑ baptismū sunt de gñe dei. Jnfideles nō debēt cōicare. Nota timentes deū: q̄ hō primo dz examinare vitā suā. scdo ꝑ pcīs conteri: tertio ꝓfiteri: quarto cōicare. Juxta consilium ap̄li. Probet autem seipm hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calice bibat. Qui em māducat ꝛ bibit indigne iudiciū sibi māducat ꝛ bibit: nō diudicās corp⁹ dñi. s. Cor. xj. Qui assit nolunt eū recipe vel qui indigne recipiunt: nūq̄ recipient in p̄adiso. Tertiū prādiū est de gr̄a spūali. Jstud prādiū dat xp̄s ꝑsonis spūalib⁹ existentibus in gr̄a dei q̄ in opibus bonis que faciunt sentiūt magnā ꝓsolationē ꝛ ꝓfortationē in aia Verbi gr̄a. q̄n religiosus in gr̄a exñs surgit de nocte ad dicendū matutinas ꝛc. Deuote cogitādo ꝛ ꝑplando maiores sentit dulcedines in ala q̄ si cōederet capones: ꝛ postq̄ aia est sic inflāmata ꝛ legit: illuminat ꝛ cōsolat. Jtē de laicis de nocte orantib⁹ ꝛ audientib⁹ missas: sermones ꝛ ꝑplantibus xp̄i natiuitatem quasi videret ꝙgunē cū filio ꝛc. Jtē idem dicēdū est de ꝑplātib⁹ xp̄i passionē. Et quot ꝑplationes hñtur tot fercula dātur ꝛc. oēs dies pauperis. i. pcōus sine gr̄a dei semꝫ mali erunt. Secura mens quasi iuge ꝓuiniū. Prouer. xv. Jsto prādiū nō est festuale solū sed etiā sociale: q̄ libet die hō deuot⁹ comedit cū xp̄o. De hoc figura Daniel. xiij. Dicat quō daniel fuit ꝛ ꝑ dieb⁹ nō māducās nec bibēs sed orabat: erat aūt Abacuh ꝓpha in iudea. Dicat hystoria quō p angelum fuit portat⁹ ad locū. Et exclamauit abacuh di. Daniel serue dei tolle prādium q̄ mi sit tibi de⁹. Audite pulchrū signū caūm hui⁹ figure. Daniel amicus dei sig̃t quālibet p̄sonā deuotā. Lacus leonum est iste mūdus in quo sunt septē feri leones p̄opti ad deuorandū puta demōes q̄ tentant de. vij. pctis mortalibus. Primus est superbia. Jdē de aliis. Jsti nō curant vt deuorēt pcōres q̄ iam sunt sui: sed p̄sonas sāctas et deuotas: puta bonū clericū vel religiosū Inter quos p̄sona deuota stat ꝑ dieb⁹ Septē sunt etates. Prima infantia. In ista hō non timet leones: sed in scda ꝫ pueritia q̄ in illa iam multi dānantur tertia adolescētia: q̄rta iuuētus: quinta virilitas: sexta senectus: septima decrepitas. Sex etates sunt ꝓculose: sed xp̄s de terra promissionis mittit prādiū danieli. p̄sone deuote. s. ꝓsolationes spūales ꝛc. Exultent iusti in ꝓspectu dei: ꝛ delectent in letitia. ps. lxvij. ¶ Quartū prādiū est oib⁹ aliis melio⁹. s. glorie celestis. O q̄lia fercula dant in isto prandio. Nullus intellect⁹ pōt comp̄hēdere ꝛ declarare ad plenū hoc prandiū: q̄ tāta est excellētia illoꝝ ciboꝝ q̄ si de pane istius prādij solū vna mica caderet in os tuū vel meuz si viueres. x. mille annis nolles cōedere cibū p̄ntis vite corporeū ꝛ corruptibilez Btūs q̄ manducabit panē in regno dei Luce. xiij. De isto prandio meli⁹ tacere possumus q̄ dicere: sed recogitate q̄les escas retulit deus pro se ꝛ suis. De illo

prandio loquit singulr thema. Istud prandiū dr nuptiale ad qđ cōuenit oēs ꝓpinq tā ex parte sponsi q̄ ex pte spōse Ecce prandium meum parani tauri mei t altilia occisa sunt t oia parata: venite ad nuptias. Deo gratias.

¶ Dñica.xx. post trinitatē. Sermo.iij.

EGressi sunt serui dei in vias. hr ꝓbū istū Mat. xxij. Materia hui⁹ sermonis erit declarare ꝙ quāvis pe terimus ire ad ꝓximū glie celestis materia erit vtilis ꝛc. Salutet ꝙgo maria. Dicit the. q̄ fuit ores dei egressi sūt in vias Pro intellectu thematis opz declarare q̄ sunt serui dei. Et ad hoc sciendū est q̄ oēs creature tā corpales q̄ spūales: taz bone q̄ male seruiūt deo aliquo modo. Declarat statim in creaturis pure corporalib⁹ vt sunt celū t luna: sol t stelle q̄ nō poterūt vnū pūctū ordinatiōis diuie pterire. Illā eandē regulā quā dedit eis a ꝓncipio seruāt t seruabūt quousq̄ aliud ꝑcipiat in die iudicij: qñ dicet soli sta. Sol t luna nō ḣnt rōnē nec intellectū t seruiūt deo. Jō cātat eccla. Cui s. deo: luna: sol t oia deseruiūt p tēpora. Jdē de elementis: aere: terra: aq̄ t igne: sim q̄litates t ꝓpietates q̄ dedit eis. Nihil ptereūt quousq̄ habebūt mādatum in oppositū. Jtē de aialib⁹: volucrib⁹ et piscib⁹ q̄ nō ptereūt diuinā ordinationē Jā certo tpe facūt nidos: ducūt proles: faciūt pueros. Jdē de plātis t arboub⁹ q̄ sim ordinationē dei certo tpe dant flores: fructꝰ t folia t certo tpe dimittūt: nō dauid. Ordinatione tua pseuerat dies qñ oia seruiūt tibi. ps. cxviij. Mō videamus qūo creature pure spūales seruiūt deo vt sancti angeli t aie btōꝝ seruiūt deo: qr in nullo discordāt a dei ordinatione t volūtate: sed operant t faciunt iuxta dei voluntatē: in oibus cōcordant cum deo. Jdeo de eis dicit scriptura. Btiviri. i. vir tuo si tui: t beati serui tui q̄ stant coram te semp. iij. Reg. x. Diceret alicꝫ. Quid dicemus de demonib⁹ q̄ sunt in inferno vl inter nos siue in aere. Jtē qđ dicem⁹ de aliab⁹ dānatis q̄ sunt creature spūales: an etiā seruiāt deo. Dico q̄ sic: lz ꝺ̄ suaz voluntatez. Demones seruiūt deo in tm q̄ non est in paradiso alia corona nec pfiarchaꝝ nec ꝓphetaꝝ nec martyrum nec confessoꝝ nec virginū: loquēdo de auditis t cōiter q̄n p demones sit fabricata. Diceretis vos: t qūo pōt hoc esse. Dico q̄ ꝺ̄ dicēdo t resistēdo diaboli tēptationibus fabricant corone: lz q̄n diabol⁹ tentat ipse intēdit fabricare cathenā q̄ trahat hoies ad infernū: tm q̄n ꝺ̄ dicit hō tēptatus tēptationi efficit corona ꝑter intentionē diaboli. Autoritas dauid. Supra dorsum meū fabricauerūt pcōres. s. demōes obstinati. Glos. coronā lz diabol⁹ intendat fabricare cathenā q̄ trahat ad infernū ꝛc. t nō est modicū seruitiū illi. Btūs vir q̄ sufferet tentationē q̄m cū pba tus fuerit accipiet coronam vite: Jac. j. Jtē si q̄rat an aie dānate seruiūt deo. Dico q̄ sic. Dicas mihi quale seruitiuz faciunt regi vel dño suspēsi i furca. Dico q̄ magnū q̄ oīdūt iustitiā dñi. Q̄n em̄ suspensi inueniunt in aliqua pria statim dr. Jste dñs ē iust⁹: qr suspēdit criminosos. Q̄n em̄ nō inueniunt suspēsi vel oēs sunt sancti t boni t iusti: qō frequēter nō t vel vel iustiā nō seruāt. Ecce qūo suspēsi seruiūt dñis t ēt hoib⁹: qr q̄n videt suspensus q̄ritur q̄re fuit suspensus: dr ꝓpter furtū: t q̄libet dicit intra se: ego cauebo me. Eodē mō aie dānate oīdunt dei iustitiā: t in hoc seruiūt sibi t nobis: q̄n em̄ nos oculis aie videmus suspensos in inferno malefactores: tūc a peccatis reuocamur. Dicāt de magnitudine pene inferni: t qūo demones t aie dānate cōtinent ꝺ̄ eoꝝ volūtate tē in igne t ab igne inferni. de hoc vide btm Tho. j. part. q. lxiij. ar. iij. t in. iij. sen. dist. xlviij. O bone gentes ista pēsare debetis: qr per hoc hō corrigit vitam suā: qr q̄n hō videt ista contemplando vel audit in sermonib⁹ seu legit: dicit. O miser ſt ego facerē hoc ita esset de me: si hō refrenat malas inclinationes. Jdeo magnū seruitium faciunt deo: qr magnū seruitiuz facit regi q̄ portat suū vexillū in bello. Dānati em̄ portāt vexillū iustitie diuine. Jō dr. Conuertantur pcōres in infernum. s. cogitando. Modo videamus de creaturis q̄ hab̄t corpus t alam qūo seruiūt deo. Dico q̄ oēs creature hūane tā bone q̄ male seruiūt deo aliquo mō. De bonis non

est dubiū: qz recta z sancta intentiōe seruiunt deo q̄cūq; eīs cogitant: desiderant loquunt z opant: totū ordināt ad gl̄az dei dicēdo. Dñe ego sum captiu⁹ vester z ex debito teneor vob̄ seruire. placeat tamē vobis q̄ si ego fuero vob̄ dn̄s, detis mihi coronā z regnū vīz. Justi aūt in ppetuū viuēt: z apud dñm est merces eoz: z cogitatio illoz apud altissimuz. Sap. v. De malis aūt hic est difficultas. Et dico q̄ mali homines in peccatis viuentes faciunt deo magnū fructū nō ex eoz intētiōe qz non est recta, iō peccāt: sed ex supnaturali dei ordinatione. Dicit Aug. in enchyridiō. i. in libro manuali. q̄ deꝰ nō permitteret aliq̄d peccū fieri si non eliceret inde maius bonū. Dicaī hic hystoria de Joseph cui reuelauit deꝰ q̄ esset dñs fratrū suoz z ipe reuelauit fribus suis, ppter qđ fratres eius eū occidere volebant: z venditerūt eū z. Dixitq; fratribꝰ suis. Nolite timere: neq; vob̄ durus esse videatur q̄ vēdidistis me in hīs regiōibus. Pro salute enī vestra misit me deus ante vos in egyptū. Infra. Nō vestro cōsilio: sz dei voluntate huc missus sum: q̄ fecit me quasi patrem pharaonis z dñm vniuerse domꝰ eius ac principē in oī terra egypti. Gene. xlv. Sz ergo qđo ō peccis elicit bonū: aliter nō permitteret ea fieri. Judei enī q̄n interfecerūt xp̄m magnū peccū fecerunt et malū opꝰ: z pessima intentiōe fecerūt sz magnū fecerūt deo z nob̄ fructū: qz ex illa morte saluamur: sz q̄ xp̄i iudei mala q̄uersa intētiōe fecerūt: nō meruerūt: immo grauiter peccauerūt. Jdē de tyrānis q̄ interficiēdo martyres magnū fructū fecerūt deo z sctis martyrib⁹ nō tñ recta intētiōe. iō peccabāt. Pz g̃ q̄ boni z mali fruūt deo. De malis dicit xp̄s. Seruū inutilem p̄icite in tenebras exteriores. Mat. xxv. Cū ergo dicit thema. Egressi sunt serui eius in vias de bonis suis et malis suis loq̄t: qz boni sut oēs vadūt per viam. Modo videam⁹ in quas vias exierunt. Tres vias inuenio per quas vadunt omnes seruitores dei boni z mali.

Prima est scandalosa.

Secunda via est periculosa.

Tertia via est virtuosa.

Per duas p̄mas vias vadūt mali: p tertiā aūt vadūt boni. Prima via est scandalosa. Per istā viāvadūt homines religiosi z clerici z laici: q̄ nō solū peccāt z sunt mali in se: sed sunt et alijs in exēplum z causa scandali. Ista via est mala qz ipi elongant a deo z scandalosa: qz facit cadere z peccare alios. Sicut saxū de mōte descendēs lapides sibi occurrētes secum precipitat. Ita q̄n aliq̄ p̄sona. i. de statu magno in dignitate vel scientia cadit solus incipit cadere: sz exēplo eiꝰ multi cadunt in pfundū inferni. Verbi gr̄a. q̄n aliq̄s hō notabilis cadit in peccm̄ pōpe elationis z superbie: statim precipitat sibi occurrentes: qz stati dicūt. Et quare ego non facio sicut iste. Jdē de mulieribus q̄n vident aliquā incipiētē pompā in ornatu cauda manicis z hmōi dicūt alie. O q̄pulchra est ista: ita facā. et sic precipitantur. Jdē de peccato auaricie quando vos videtis aliquē diuitem: dicitis: qđo iste congregauit. z dicit vobis q̄ mutuauit decē florenos pro. xij. vel emit ad vantagium pro minori precio: vel vēdebat pluris propter dilationez solutionis: vos dicitis. O ita facā ego: z quando reprehendunt vsurarij: rñdent. Talis bonꝰ homo vel clericꝰ facit hoc idez hoc est dicere q̄ ille vos p̄cipitat. Idem de luxuria. si aliquis prelatus clericꝰ vl religiosus tenet cōcubinaz. dicit laicꝰ iō bene possuz tenere z. Ecce qđo eoz malo exemplo multi precipitantur. Jdē de peccō gule in collatiōe: in ieiunijs ecclie comedūt panē: q̄n refhēdūt dicūt. Ego facā vt talis p̄latꝰ faciebat. Dicat qđo nō est faciēdū z assignet rō. Alij dicūt. Melior ē elemosyna q̄ ieiunij. Sz ego dico q̄ melior ē obedientia q̄ elemosyna vl ieiunij. Jtē multi nō ieiunāt ieiunia ecclie z si reprehendūt dicūt. Talis clericꝰ vl religiosꝰ nō ieiunauit. hoc tñ est dicere q̄ ille vos p̄cipitauit. Mirabile est q̄ peccō nō vult solꝰ ire ad infernū: qz vnꝰ p̄cipitat aliū. No. tñ q̄ sicut parua lapis solꝰ cadit z nō p̄cipitat alios: sic nec persone parue. Sz magni lapides. i. p̄sone notabiles exēplo malo multos p̄cipitāt. Auctoritas. Sre. dicit. Vehementer culpa in exēplū erūpit cū peccō p reuerētia ordinis honorat. Ve q̄ vō. hec via illoz scādalū ipis. p. xlvij. Scādalū peccōrū sup. actiue: z aliq̄ passiue. s. dānati. Nota per

uersi nec corde cogitando ꝛc. sed post in inferno ꝓfitebunt coacte veritatem i ore suo ꝓplacebūt deo non corde nec opere sed ore qꝫ coacti tormentis ꝓfitebuntur petā quare sunt dānati. Dānati eñ i inferno vident scōs nō cū delectatione: sꝫ ad eoꝝ maiorē dolorē. Et qñ vidēt illos qui in hoc mūdo fuerūt pctōres: sꝫ fecerunt pniam dicūt. O miser si ego fecissez pniam sic potuissez fuisse salu⁹. ꝛ sic dic veritatē ꝛ placet iudici: sic tales ore suo ꝓplacent deo. Verbi gra. Qñ iupeus videt paulū q̄ fuit sup⁹ dic. O miser paulus egit pniam de suo pctō. si sic fecissez saluatus fuissem. ꝛ sic de alijs pctis ꝛc. Qñ inuenierē se ꝛ in igne leuabūt oculos ꝛ videbūt mariā magdalenā ꝛc. dicent. O miser si dimisissem luxuriam: ꝛ sic de alijs pctis dicēdū ē. De hoc auctoritas. Loquēs scriptura de dānatis dicit Ut dentes. s. beatos turbabunt ī more horribili ꝛ mirabunt in subitatione insperate salutis gemētes pre angustia spūs dicentes intra se: pniam agentes: ꝛ pre angustia spūs gemētes. Hi sunt quos habuimus aliqñ in derisum et in similitudinē improperij. Nos insensatiuitā illorum. estimabam⁹ insaniā: ꝛ finē illoꝝ sine honore. Ecce qūo ꝓputati sunt inter filios dei: ꝛ inter scōs sors illorum est. Ergo erraui⁹ a via ꝟitatis: ꝛ iustitie lumē nō luxit nobis: ꝛ sol intelligentie nō est ortus nobis. Lassati sum⁹ in via iniq̄tatis ꝛ pditionis: ꝛ ambulauim⁹ vias difficiles. viā āt dñi ignorauim⁹. Quid nob ꝓfuit superbia: aut diuitiaꝝ iactātia q̄d ꝓtulit nobis. Trāsierūt oia illa tāq̄ vmbra ꝛ in malignitate nr̄a nos ꝓsumpti sum⁹. Talia dixerunt isti in inferno Sap̄. v. Propterea eulibz ꝺi. In via tua ne nō eas ꝛ nō offendes in lapides: nec credas tuie labouose: ne ponas aie tue scandalū. Eccl. xxxij. Per istā viā scādalosaꝫ null⁹ vadit ad padisū. ¶ Sēda via est piculosa: ñ̄ñ scādalosa. Per istā viā vadūt religiosi q̄ nō ꝟūt malā ītētionē sꝫ ꝛ nollēt alios scādalizare. sꝫ vellēt honores sine pctō. Ista via nō ē scādalosa sꝫ est piculosa: qꝫ de cētū fortassis vꝝ sal tē de multꝫ nō vadit vn⁹ ad padisū. ꝟbi gra. si hō simpler pōit i corde suo hꝛe re gimē talis ponit se i pericu aie ꝛ corpis qꝫ hodie vix ē aliqs sufficiēs i hoc mūdo ad gubernandū aiam suā qūo tunc alios gubernabit. Ecce q̄le piculū esset cui ille q̄ nesciret regere barcā. i. paruaꝫ naniculā vellet regere magnā nauē. parua nauicula ē corp⁹ ꝓpriū. dom⁹ ꝓpria. Magna est cōitas ꝛc. Si ista cogitarent fugerēt qñoñt eligi ꝛ ēt appellarent. In via hac. s. piculosa q̄bulabā absconderi supbi laqueū mihi. ps. celij. Dicat ḧ qs accidit in sabaudia de q̄dā clerico desiderāte honores q̄ fuit fetus eps tarātasie. ꝛ post ꝓgregauit pecunias ꝛ dedit se delitijs. ꝛ tandē a scutifero fuit iugulat⁹ ꝛ depdat⁹. Iste ābulauit pviā piculosā. No. de. b. Antonio qñ vidit totū mūdū laqueis plenū. Et q̄rēti sibi qs posset euadere. Rñsum est diuinit⁹ ḧūilitas. Sicut eñ pisciculi euadūt retia q̄b⁹ magni pisces capiunt ꝛ retinent. sic hō humilis in simplicitate pmanēs pericula diaboli euadet pot. Jō dō. Custodiēs paulos dñs hūiliat⁹ sum ꝛ liberauit me. p. celij. Tertia via est ꝟtuosa qua trāseunt illi non curāt de mūdanis reb⁹: sꝫ seruiūt deo ꝛ faciūt bona opa ardēter: cōterūtur de pctis. ꝓponūt nūq̄ peccare: cōfitent̄: satisfaciūt ꝛ remittūt iniurias. Ista via ducit ad padisum. De ista via auctoritas Deduxit eos i via mirabili: ꝛ fuit illis i velamēto diei ꝛ in luce stellarū p noctez ꝛ trāstulit illos p mare rubrū: ꝛ trāsuexit illos p aquā nimā. Sap̄. x. Ad literā ꝺr de filijs isr̄: allegoruce āt ꝺe istis q̄ ambulāt p viā istā q̄ q̄drupliciter ē mirabil. ad istar vie filioꝝ isr̄. Mirabile et cēt si falco cui ligarez i pedibus lapis magn⁹ q̄ posset ascēdere. Ita ꝺ aia leuiore falcōe cui alligat cēntalr on⁹ carnis mirabile est q̄ pōt celū ascēdere. iō dicit. Deduxi eos i via mirabili. Pulo fuit via indeoꝝ mirabil. cū dicit. Fuit illis i velamento diei. Dicat de nube refrigerāte ardorem solis filioꝝ isr̄l deserto. Ista grām facit de⁹ ꝓsonis ābulātib⁹ p viā ꝟtuosā. Nubes refrigerās ē tēperātia q̄ ardorē pspita tū honoꝝ. diuitiaꝝ ꝛ deliciaꝝ. ꝟtuosi ei nō calefiūt ꝺ honorib⁹: imo dicūt. Nō nob dñe nō no. sꝫ. no. tuo da glo. In diuitijs nō apponūt cor. Juxta illō: diuitie si affluāt nolite cor appōere. p. ley. Et ꝺ delicijs cibi ꝛ pot⁹ solū recipiūt necessitat⁹

Scō in luce stellaꝝ nocte. Dicaꝫ de claritate sup filios israel in via deserti: cuꝝ fuissent inter bestias: serpentes: leones: vsos. Ita pſonis virtuosis deꝰ dat lucē patientie, cū sint inter bestias aduersitatuꝝ. ne errēt in via p ipatientiā. Dō. Per diē sol. s. pſpitatis nō uret te: neq; luna. s. aduersitatis p noctē. Tertio. Et trāstulit illos p mare rubrū. Dicaꝫ quō exyna gte erat mons altissimꝰ: retro: ppīs egyptijs inſequens filios israel: ad aliā p rem mare rubrum qō deꝰ aperuit z trāsierunt. Istud mirabile facit deꝰ pſonis virtuosis qz p mare rubrū. s. memoriam passionis xpi transeunt sine ſtedio p penitentiā suā. Dicē q̄ venit p aquā z sanguinē. i. Jo. v. Quarto: z trāstulit eos p aquā nimiā. Hec fuit a fluuio iordanis Dicaꝫ quō aqua ſtetit facies murꝝ. Ista mirabilia facit deus pſonis deuotis quādo dat eis abūdantiā lachrymaꝝ i oculis ex petis ppīs z aliorū: qz nō vident petōres nō indignanꝫ: sz cōpatiūꝫ eis dicēdo. Dñe parce eos. Si mihi dedisses ullā tationē fuissez fortassis factus peior tuā sapientie mōstrabo tibi: z ducā te p semitas eqtatis: q̄s cū ingressus fuerz nō gretabunꝫ gressus tui: z currēs nō habebis offendiculū. Prouer. iij. Deo grās

¶ Dñica .xx. post trinitatē. Sermo. iij.

Non quasi insipiē

tes: sed vt sapientes. Eph. v. Salutetur ꝝgo maria. Pro huius ꝝbi declaratōe sciēdū est q̄ deus inter istū mūdū pñtem z aliū fact talem differentiā: q̄ in hoc mundo boni z mali sapientes z stulti stamus sīl in vna villa domo collegio vel monaſterio sed in alio mūdo mali ſeparabunꝫ a bonis singulariter in iudicio. Tūc oēs boni iusti z sapientes collocabunꝫ i celo z oēs mali iniusti stulti in inferno. No. de hoc sīmilitudinē. Tpe eīm messis in area totū simꝫ est: scz granū cū paleis: sz dñs cū vna pala ſeparat postea granuꝫ a paleis: ita faciet deꝰ. Cogita q̄ iste mūdus sit tāq̄ vna area i q̄ oēs sumꝰ mixti sed veniet dñs aree et pala sue infinite ptātis z ſeparabit granū. s. sapientes a paleis z collocabit i granarijs. s. ordinib⁹ angelorū paleā vo mittet ad cōburendū in ignē iferni. De hoc auctoritas. Dicit Joānes baptiſta de xpo. Uenturꝰ est ſupple xpūs cuiꝰ vēnilabrū i manu sua z pmūdabit areā suā: z congregabit triticū in horreū suum paleas aūt ꝓburet igni inextinguibili. Mat. iij. Ex ista declaratione habemꝰ q̄ nullus incipiēs i trabit paradiſum: sz ibunt inſipientes i infernum. Nñ nō habuerūt sapientiam interierūt ppter suā inſipiētiā. Baruch. iij. Propter hoc apīs admirando nos dicit in themate. Nō quasi inſipientes ꝛc. Ptz thema. In quo apīs dat nob duas doctrinas. Prima est negatiua cū dicit. Nō quasi inſipiētes. Scōa affirmatiua cū dicit: sz vt sapientes. Hodie erit finis de negatiua: alia die ō affirmatiua. mō opz ondere q̄t sunt spēs ſtultitie: vt caueamꝰ eas. Et philoſophice noiatur sic.

Prima est freneſis.
Scōa epilepſia.
Tertia demonia.
Quarta rabies.
Quinta inſenſibilitas.
Sexta furia.
Septima ebria.

¶ Septez sunt sicut septē pctā mortalia Jō vt caueamus ōt thema. Non q̄ſi inſipientes: sz vt sapientes. Prīa q̄ spēs ſtultitie est freneſis: ita noiaꝫ a phiſicis q̄ eīm aſcēdit febris i caput z pturbat imaginationē: z hō loquit ſtultitias: taliō: frenetic⁹. Ecce h̄ pctm̄ ſupbie: qō nihil aliud est niſi febris q̄ aſcēdit in caput q̄ hō preſumit z ſupbit de bonis tpalibus vel etiā ſpūalibus dicendo Ego sum talꝫ ꝛc. Uos estis frenetici: z loq̄minī vt ſtultus: deſpiciēdo oēs alios: etiā parētes z dños: imo z deū. Ecce freneſis: q̄ non reſpicit de q̄bus loq̄t: q̄ tā de bonis q̄ de malis amicis z inimicis: de ſanctis z de deo. De talibus eīm ōt ſcptura. Qui cuꝝ cognouiſſent deū: nō sicut deū glificauerunt aut grās egerūt ſed euanuerūt i cogitationibus suis: z obſcuratū ē inſipiēs cor eoꝝ: dicētes eīm ſe esse sapientes ſtulti facti sunt. Ro. j. Cōtra istā ſtultitiam debēt puidere rectores ville: q̄ sicut ſtultus ligaꝫ sic frenetici z ſup blaſphemantes ligādi sunt catena ferrea ordinatiōis ne ſub ardua z bōa pena deꝰ ſic blaſphemeꝫ. Scōa ē epilepſia. ſ. morbꝰ caducus

qui cella cerebri gñat vna gutta ex bul
litione stomachi z calore cordis. Et qñ
illa gutta est frigida cadit sup telaz cor
dis, z tales tūc cadūt in terra zmaculāt
se: z pdūt intellectuz. Ecce ꝟ petrꝰ auari
cie q̄ ascendit ad cerebrum. qñ dr: p cer
to ego volo ditari deinde cadit sup cor:
cogitando z dicendo: si ego volo viuere
plane de meis redditib⁹ vel possessioni
bus: in fine anni nihil habebo supfluū:
z sic nihil dimittā filijs: scio q̄d faciā. p̄
stabo z mutuabo decē florenos p duo
decim vel etiā ppter solutionis antici:
patione p minori p̄cio z vendā plurs p
pter solutiōis dilationē z sic cadit i ter
raz z maculat se: imo etiā iā capellanie
z ꝓfraternitates cadūt in terram p vsu:
raim: ecce epilepsia. Si vis emere cēsus
tunc vide q̄ duo ibi cōcurrāt: primo q̄ sit
vera emptio. secōdo q̄ p̄ciū sit iustū. Nōne
stultā fecit deꝰ sapiētiā huiꝰ mūdi. j. Cor.
j. Tales mūdani dicūt sapiētes q̄ sciūt
cōgregare: sz reuera i epilepsia sunt. In
hac etiā stultitia sūt lusores: q̄ oēs hñt
radicē in auaricia: Rō: q̄ q̄libz vult bo
na alterius lucrari. Jō medicina huius
morbi curatiua ē ordiatio sub certa pe
na ne q̄s decetero ludat. Maledictꝰ est q̄
ludit tartillādo: qui respicit q̄ prestat ta
xillos domū seu pecunias ꝙ non ꝙsi isi
pientes ꝛc. Tertia ē demonia. Ille q̄ hz
demoniū in corpe dr demoniacꝰ nec on
dit subito: sz qñ cōiurat tunc pdit itelle
ctū. Ecce demonia. ecce hic petrꝰ luxurie
Rō: q̄ luxuriosus semp hz demonē secū
et quo est habituatus in illo peccato: sz
non cognoscitur quousq̄ hz occasionez
tunc eiꝰ nec respicit parentelaz nec ami
cos. nec honorez nec quēq̄. Alialis hō. i.
bestialis nō capit ea que sunt spūs dei
Stultitia eiꝰ est illi. j. Cor. ij. Tales nō
intrabūt paradisum: q̄ deꝰ nō vult porcos
in paradiso. Jura pmittūt lupanaria: q̄
ad portā ciuitatis in remediū infirmita
tis: sz nō pticularia i hospitijs seu alijs
domibus ꝛc. Jō ꝙ tales demoniacos ne
cessaria est cathena ordiatiōis q̄ ligent
vt. s. nō teneāt nec pmittāt extra cōmu:
ne lupanar aliq̄ putana notoria qō nul
la pōt tergiuersatione celari. Et hoc se:
quit q̄ nulliꝰ hō vroratꝰ: nec clericꝰ, au
debit tenere cōcubinā. Quarta ē rabies
sunt aliq̄ stulti q̄ nulli nocēt nisi sibijpis
q: seipsos comedūt ex rabie. Ecce petrꝰ
inuidie. O quot rabidi sunt i mūdo oēs
quotquot inuidēt ꝓximo rabidi sunt: q:
illa inuidia nō nocet nisi sibijpsis q̄ qñ
vident ꝓsperitatē proximi in diuitijs vl
honoribꝰ in officio ꝛc. venit illa rabies
inuidie: q: seipos comedūt cū deberent
p illo orare dicendo. O dñe ꝓseruez̄ sua
bona z dctis mihi necessaria q: sū crea
tura vra. Hac infirmitate grauant mīti
xpiani q̄ inuidentes legi iesu xpi volunt
seruare legē infideliū iudeoꝝ seruantes
sabbata ex q̄dam epla quā dicūt descē:
disse in altare sancti Petri de celo rome
immo descendit de iferno. Jtē mulieres
post partū stāt. xl. dies sicut ꝟgo maria,
ergo filijs vris debetis dare circūcisio:
nē. i. bonā informationē refrenādo eos
a vitijs nō circūcisionē materialē q̄ ipse
fuit circūcisus q: mō in lege nra vim re
gñatiuā nō hz: sz loco eiꝰ dñs nr ihs xps
instituit baptismum sine q̄ nullꝰ saluā
ri pōt. Jtē obseruāt auguria. Jō scptura
Stulti ea q̄ sibi sunt noxia cupiūt. z im
prudentes odibūt sciam. Prouer. j. Con
tra istam stultitiā rabiei fiat ordinatio
ꝙ diuio ꝛc. Quita est insensibilitas a q̄
dr insensatꝰ. Jsta est stultitia pueroꝝ: et
etiā senioꝝ ex antiquitate. Pueri em̄ re
cipiūt q̄cq̄d eis dat: nec sciūt discernere
inter bonū z malū: vt pz de puero q̄ reci
pit prunā z mittit subito in os. Qui fac
excessuz i cibo vel potu iebriādo se insen
satus est. Ecce ꝟ petrꝰ gule: q̄ phdoloz
multi laborāt z infirmant. Quare hodie
sūt tot infirmi z cū malis oculis rubicūdis
guttuosis: pfecto plurimi tales sūt ex su
pfluitate cibi z potꝰ. Tales insensati sūt
vt pueri. dō. hō cū i honore eēt nō itelle:
xit: ꝓparatus ē iumētis insipiētibꝰ z silis
factꝰ est illis immo peioꝝ fetūs ē iumēz̄
ps. xlviij. Cōtra hoc vitiū fiat ordinatio:
ne aliq̄s de villa bibat i taberna, nec ta
bernariꝰ in dñica añ missaz aptat taber
nā. Sexta ē furia. Furiosꝰ aūt nō respi:
cit q̄d facit sz petit a dextrz z a sinistris
nullū reuereāt. Ecce hic petrꝰ ire: q̄ tra:
cūdꝰ p corpꝰ meū iurat: ego vindicabo
me ꝛc. Jsta ē furia z ira vidicta tuoꝝ qui
nolūt ꝓcere nec remittere nec pmittāt ꝙ
alij remittāt: q: stati deridēt eos dicēs

tes q̄d facitis ꝛc. Sultꝰ ppꝛs meus non cognouit filij in ſpiꝛ̄tes ſunt ⁊ vecordes. Hier. iiij. No. vecordes. i. furioſi. Curat hec infirmitas remittēdo ⁊ faciēdo pacē nō ſultinēdo partialitates ⁊ diſcordias Septia ē ebria ab ebrietate dicta. Ebriꝰ eſt ſtultus: qꝛ nihil pōt facere nō hz remediū niſi dormire. Ecce hic pctm̄ accidie. Accidioſus aūt nō curat de opibꝰ meritoꝛ̄ pdit tp̄s tā p̄cioſum q̄ deus nobis dedit pmerēdo i feria huiꝰ mūdi de talibꝰ dicit pph̄a. Sapiētes ſunt vt faciāt mala: bñ aūt facere neſcierint. Hier. iiij. Nō ſunt pigri in dñicā ire ad bordel lū hz ad eccliam. No. Ꝑ fractores feſtiuitatū. Jō fiat cathena ordinationis ad ligādū iſtos ſtultos ne in die feſto audeāt facere barbitōſurā: nec emere nec vēdere merces: nec laborare ꝛc. nō ꝯſi iſpiētes.

Dnica. xx. poſt trinitatē. Sermo. v.

NOn quaſi inſipiētes ſed vt ſapiētes. ad Epheſ. v. Jſtud ẏbū hꝝ textualr ⁊ recitatiue in epla currētis dñi. ꝛc. Saluteť ẏgo maria. Pro declaratione huius thematis ⁊ introductiōe materie p̄dicāde ſciēdū q̄ iter alias ẏtutes ⁊ opa ẏtuoſa neceſſaria nobis ad ẏnēdū in hoc mūdo gr̄am diuinalem: ⁊ in alio gl̄iam celeſtialē eſt ẏtꝰ ſapiētie ſine qua nō pōt hic hñ gr̄a: nec in alio mūdo gloria. Primo em̄ in hoc mūdo neceſſaria ē nobis ẏtus ſapiētie ad ẏnēdū gratiam ⁊ amorē dei. Rō: qꝛ naturaliter ſilitudo ē cā amoꝛis: ſicut diſſilitudo eſt cā diuiſiōis hoc poteſtis videre i a talibꝰ. Uñ ſi eēnt hic multa alalia diuerſaꝝ ſpecieꝝ mixtim cōgregata ſtatim ſepararent ſe ſeoꝛ ſū illa de vna ſpecie: alia ſeoꝛſū de alia ſpecie. Jtē vos de matrimonio ſi habetis multos filios: hz oēs diligatis plus ſibi ſuis ſilijs magis. Jdē mr̄ de filiabꝰ Jō dicit ſcriptura. Oē alal diligit ſile ſi bile ⁊ ois hō primū ſibi. Ois caro ad ſilem ſibi piungeť: ⁊ ois hō ſibi ſui ſocia bitur. Eccli. xiij. Cū ergo xp̄s ſit ẏa ⁊ eterna ſapientia dei patris autoritas. Nos p̄dicamus xp̄m crucifixū dei ẏtutē ⁊ dei ſapientiā. j. Cor. j. Jō ex rōne tam dicta ſi vis amari ab eo habeas ſapientia: vt ſis ſibi ſilis: ſtulti em̄ ⁊ indiſcreti nō diligunť ab eo. Neminē diligit deꝰ niſi eū q̄ cū ſapiētia ihabitat. Sap̄. vij. Scdo ad ẏnēdū gl̄iam celeſtē in alio mūdo eſt nobis neceſſaria ſapiētia. Rō: qꝛ qñ deꝰ dat gl̄iam alicui aie magis mēſurat gl̄iam ſm̄ bñ opata q̄ ſm̄ bona opa. Multe p̄ſone hñt ⁊ faciūt bona opa: ſm̄ nō bñ faciūt ſeu opanť in gr̄a. Dare elemoſynā eſt bonū opꝰ: hz niſi fiat bñ. i. bona intentiōe nō hēbitꝛ gl̄iā hz dānationē: ⁊ ſi dat hz vidue elemoſynā intēti one peccādi bonū opus facitis hz intētiōe peſſima. Jtez redimere captiuū bonū ē: hz ſi ſint pecunie de furto vel vſura nō eſt meritoꝛ̄ hz pctm̄. Jdē de alijs plꝰ reſpicit deꝰ dādo gl̄iam q̄ opa ſint facta bona intētiōe q̄ q̄ ſint bona opa. Cū g̃ bñ opari ⁊ diſcrete ſit actus ſapiētie: g̃ neceſſaria ē ſapiētia ad ẏnēdū gl̄iā. Jō dicit ſcriptura. Si q̄s erit ꝓſummatꝰ. i. pfectꝰ iter filios hominum: ſi ab illo abfuerit. i. defuerit. ſapiētia tua in nihilū cōputabiť. Sap̄. ix. Ptz g̃ q̄ dicit q̄ inter alias ẏtutes nobis neceſſarias ad ẏnēdū ꝛc. eſt ſapiētia Propterea mouet nos ap̄s vt viuamus nō quaſi inſipiētes ſed vt ſapiētes. Dicere t aliq̄s. Nō cognoſcumꝰ q̄ ſapiētia eſt nobis neceſſaria ad hoc q̄ habeamus gr̄am hic ⁊ gl̄iam in futuro. Sed libenter ſcirē q̄ ſunt ꝓditiones ſapientie. Pro iſtius dubij ſolutione amore dei ego q̄ſi ui ⁊ inueni in quadā autoritate ſeptem conditiones vere ſapientie. Que deſurſum eſt ſapiētis: pīmū q̄dē pudica eſt: deinde: pacifica: modeſta: ſuadibilis: bonꝛ cōſentiēs plena mia ⁊ fructibꝰ bonis: iudicās ſine ſimulatiōe. Jac. iij. Pro ōi q̄ deſurſum eſt ſapia pīmū q̄dē pudica eſt. Nota hic dr̄iam inter caſtitatē ⁊ pudicitiā: hz cōiter loquēdo p̄ eodē ſumanť: th̄ ſtricte multū differūt. Caſtitas ē vna ẏtꝰ hñs duas radices. Prima eſt in corpore ne fiat illud opus ꝛc. Scda eſt in corde nō deſiderādo illā corruptionē: talis p̄ſona ōi caſta. Qꝛ ſi aliqua p̄ſona cuſtodit corpus ſuū ab ope illo timore ẏecundie vel ſcādali ſeu malefame: ſed intus in corde hz deſideriū ꝛc. talis p̄ſona hz coꝝ oculis gētiū ſit caſta: tñ coꝝ oculis dei ⁊ ſctōꝝ angelorꝝ reputať putana. Quot ſūt i mūdo: q̄ appciāt ſe de caſtitate. Dicūt multe mulieres. Ego nunq̄ cognou:

nisiviz mesi. Et puelle. Ego sũ ꝙ ego, nũq̃ cognoui hoiem. Dicũt viri ꝛ pauci qz cito fortassis possent numerari. Nũq̃ cognoui nisi vxorẽ meã. Mõ dicatis si i corde vro desideras tis vnq̃ aliquã vel aliquẽ si rnderitis: pr ita: ḡ coã oculis dei iã estis putana. Et sicut si coã nob ꝯ iste act⁹ ab aliq̃b⁹ fieret oẽs indignarentur ꝙ faciẽtes: ita xps ꝛ ꝙ go maria ꝛ angeli ꝛ scti indignant ꝙ illos q̃ corde in actꝰ lubricũ cõsentiũt: ḡuis ẽt ope nõ pficiũt ꝛ dicũt. O iste pdito⁹ vel ista putana luxurioseꝛ impudice viuũt. Op⁹ em̃ q̃ castitas nõ solũ sit in corpe: ꝫ ẽt i corde. Jõ dicit scriptura. Qui viderit mulierez ad cõcupiscẽdũ eã: iã mechat⁹ est eã in corde suo. Mat. v. Sz pudicitia pl⁹ req̃rit qz maior est: qz pudicitia nõ solũ ꝓsistit in corpe ꝛ in corde: ꝫ in oibus aliꝭ mẽbꝭ. Si em̃ in aliq̃ sit castitas in corde et in corpe ꝫ nõ in oculis: qz libenter respicit mulieres ꝛ ptes eaꝝ: ꝛ p ptes suas talis nõ ẽ pudic⁹: nõ Ber. sororũ sue dabat cõsiliũ q̃ nõ solũ alios nõ respiceret: imo nec seipam. Magnã vim faciebãt scti patres antiq̃tus in ista ꝙtute pudicitie. Dicaẽ exẽplũ de illis duob⁹ sctis heremitis volẽtibus transire flumẽ hi ꝙtebãt dorsum ne vn⁹ videret aliũ nudũ: senex nec seipz potuit respicere: ꝛ subito ab angelo fuit portat⁹ ad aliud litt⁹. Tm̃ plz deo pudicitia. Jõ q̃ vult caste viuere nõ respiciat alios nec se nudũ: imo nec bestias ꝛc. Si gallus iungit̃ galline nõ respicias: et sic de aliꝭ. Et iõ plone caste semp respiciũt ad terrã: ꝛ si aliq̃n hñt aliquẽ respicere statim inclinãt oculos. Jtẽ necessaria ẽ pudicitia in auribus puta nolle audire loq̃ de illa materia directe vel indirecte Jtez in aure ẽt necessaria est pudicitia. Nõ em̃ debemus cãtare cantilenas mũdi: qz oẽs sunt illi⁹ materie aliquo mõ. Jtẽ in manibus necessaria est nobis pudicitia: qz nõ dz q̃s ipudice tãgere alios nec ẽt seipm: nec ẽt sustinere aliquos tactus nisi cogente necessitate infirmitatꝭ. Jsta pudicitia ostẽditur nobis in turture: ꝛ qua dicũt naturales q̃ si pdit masculũ nullũ masculũ vult respicere: ꝫ vadit solitaria p deserta: nec ponit se in arbore frondosa ꝫ in sicca nec bibit aquã nisi turbidã. Jtẽ semp plãgit gemendo.

Exẽplũ dat deus in turture volẽtib⁹ caste viuere. Primo tales nõ debẽt respicere aliũ. Scõo debent viuere solitarie dimittendo societatẽ q̃ est occasio peccãdi Tertio nõ debẽt se ponere in arbore frõdosa. s. ornãdo se. Quarto nõ debẽt bibere aquã clarã. i. nimis curiose viuere in ferculis sed debẽt abstinere. Quinto plãgere ꝛ gemere debẽt pctã sua ꝛ aliorũ: de ista pudicitia Aug. in regula. Vos ꝛ pudicitiã custodite nec dicatis vos habere alios pudicos: qz ipudicus oculꝰ ipudici cordis est nũcius. Uir ꝛ vxor seruando sibi fidẽ casti sunt ꝛ seruãdo modũ pudicie Scõa ꝓditio est q̃ tangit̃ cũ subdit̃: q̃ de sursum est sapiẽtia: deinde pacifica est. Si estis ꝙe sapiẽtes opz q̃ sciatis ꝓuersari cũ ꝓximis pacifice. Prio i corde nõ portãdo odiũ seu malã volũtatẽ. Scõo in ore nõ male loquẽdo de alio: ꝫ loq̃ndo adinuicẽ salutãdo se: qz os est nũcꝰ cordis. Et abũdãtia cordis os loq̃t. Lu. vj. Dicaẽ ꝙ mulieres dicẽtes. Ego nolo loq̃ illi ꝛc. Qui em̃ aufert ꝙbuz primo: deus auferet sibi ꝙbũ q̃n plus indigebit qz mouet̃ sine ꝓfessione ꝛ testõ ꝛc. Tertio pacifice ꝓuersari facit sapiẽtia i ope nõ faciẽdo furtũ nec ꝓximũ dãnificãdo Sunt aliqui q̃ timore pene vt hmõi nõ audẽt facere dãnum ꝓximo: sed de nocte vadũt amputãtes vineas ꝛ arbores ꝓximoꝝ. Plus debes timere deũ q̃ videt oia ꝛ nũq̃ intrabis paradisum nisi pi⁹ feceris satisfactionẽ ꝑ toto dãno. Jõ dicit sapiẽtia deinde pacifica est. Bestie ei in deserto viuũt pacifice nũq̃ insurgit lup⁹ ꝙ lupũ ꝛ sic de aliꝭ. Et nos minus pacifice viuim⁹ q̃s bestie. Jõ dicit scriptura. Uade ad formicã o piger ꝛ ꝓsidera vias eius: ꝛ disce. s. ab ea sapiẽtiã. Prouerb. vj. Disce sapiẽtiam. s. pacifice viuẽdo: qz formice in cumulo suo q̃ nõ est magnus viuũt pacifice nec hñt principẽ: nec inuriant̃ sibi immo iuuãt se mutuo ad portandũ onus ꝛ qñ vadũt ꝑ viam pacifice trãseũt ꝛ nos trãsim⁹ nihil dicẽtes: ꝙ remiores rõnabiles sum⁹ q̃s bestie. Jõ dicit Uade ad formicã. O magna ꝙfectio q̃ formica sit magistra hoim. Jõ de pacificis ꝫ dicit xps. Beati pacifici qm̃ filij dei vocabunt̃. Mat. v. dicit Aug. in sermone dñi in monte: qõ de beatitudinibus ista

at maior. Tertia ꝓditio est. Que de sursum est sapientia: modestia est. Modestia est ḡdā ꝺ̄ns q̄ facit creaturam mature ordinate ⁊ composite quersari: oia membra ꝓpone cōponit ⁊ ordinat ad standuz gratiose, s. manus caput ⁊ oculos ⁊ in oibus ordinat vitā hois honeste ⁊ mature gubernando se. Hoc ostenditur nobis in pueris in schola in absentia magri q̄ nō faciunt nisi ludere: sed in eius pñtia non mouent se. Ita ītē idē in seruis coram dño assistentibus. Magister nr̄ est xp̄s: nec vocemini magistri: qz magr̄. vr̄ vnus est xp̄s. Mat. xxiij. Doctores vt Augustin⁹ Ambrosi⁹ nō sūt magri sz baccalaurij: zapli et sunt baccalaurij ⁊ repetitores fuerūt ie su xp̄i et suaz doctrinaz sctāz. Item est dñs. Uos vocatis me magr̄ ⁊ dñe ⁊ bñ dicitis: suz etenī. Joā. xiij. Et est nobis pr̄sens. sum ego vobis mō pñs: plus estis vos xp̄o pñtes: qz ipse est i medio. Uñ dicit ipse met. Ubi sunt duo vel tres congregati in nōie meo ibi sum in medio eoz. Mat. xviij. Jō p̄dicator dz se auisare q̄d dicat qz cotā papa iesu ⁊c. vt dicat verba ꝺ̄ni ⁊ sanctā doctrinā. Idē de vobis dicēdū quō debetis stare ꝓposite in pnia dei ⁊ angeloz ipm associantiū. Qz q̄n aliq̄s stat honeste dicunt āgeli. Dñe ecce quō stat iste sic inhoneste ⁊c. Cū pueri ⁊ scuti sien in pñtia dñi stāt honeste. Si ista cogitaremus ēt q̄n hō est solus in camera vel alias staret semp honeste ⁊ cōposite qz deus est semp pr̄sens. Jō Boetius. Magna nobis indicta est necessitas ꝓbitatz ⁊ modestie. Cuz oia agamus añ oculos iudicis cūcta cernētis. De ista ꝺ̄nute dicit ap̄s. Modestia vestra nota oib⁹ hoibus. Rō: dñs eñ prope est. qz pñs est. ad Phil. iiij. Modestia vr̄a i loquēdo i ābulādo ⁊ in oib⁹ alijs. Mulier eñ q̄ cogitat q̄ respicit a viro stat tota ꝓposita: sic cogita q̄ deus p foramē te sp respicit. istam modestiā seruabit xp̄s eūdo cōposite tēperate comedēdo respiciendo dulcit. Uñ dicit ap̄s. Ego paulus obsecro vos per māsuetudinē ⁊ modestiā ih̄u xp̄i. ij. Cor. x. Quarta ꝓditio est. Que desursuz est sapiēta suadibilis est. i. docibilis: ignorātes informādo. Quilibet scies aliq̄ hoīm ostendat primo: sicut p̄dicatores ⁊c. als pdūt grāz ⁊ scietiā. Si ꝺ̄o predicant deus augmētat grāz ⁊ sciam ⁊c. hoc ostē dit in celi luminarib⁹ dātibus nobis lumē ⁊ influētias q̄s a deo recipiunt als si nollēt deus auferret ab eis lumē ⁊ influētiā. Predicatores ad minus doceat̄ ptic̄ulariter. Si vir scit se signare. p̄ nr̄ dicere vel ꝓfiteri ⁊c. oñdat vrou: ⁊ econuerso: p̄ ostendat filio ⁊c. Ostende hic signare Uir sapiēs scz p̄latus curatus vel p̄dicator plebē suā erudit. Eccli. xxxvij. Quinta cōditio tāgit ibi. Que de sursuz est sapientia est bonis ꝓsentiens. scz ꝓpriū itellectū subijciēdo sctōz doctrinis singulariter in his q̄ fidei sunt. Hoc oñdit i pueris addiscētibus qz opz addiscētē credere ḡz. pḡz. Si ptētiones sunt in cordibus vestris nō est ista sapientia q̄ de sursum est ꝓdescendēs a p̄re luminū: sed terrena: aialis diabolica. Jac. iij. Sexta ꝓditio ē. Que de sursuz est sapiētia plena est mia ⁊ fructibus bonis. Hic lnuit̄ secrete q̄ misericordie opa sūt sicut seminare ⁊ fructū colligere. Et ita est. Nā q̄n vos datis elemosynā pauperi: vidue: puelle: captiuis tūc seminatis sicut agricultor pisciēs semen vt putrefiat: ⁊ vt ꝓ vna mensura decē colligat. Idē est de elemosyna. Q̄n datis denariū vel florenuz: panē: vinum vr̄ q̄ sit pditū: sz nō ita: imo centupluz accipietis hic: ⁊ vitā eternaz possidebitis in alio mūdo. Ideo ap̄s loquēs de elemosyna ad litterā dicit. Qui parce seminat sicut agricultor qui in magno agro nō seminaret nisi vnā quartā: parce ⁊ metet. ij. Cor. ix. Jō xp̄s. mat. v. Beati misericordes q̄m ipsi miam cōsequētur. Septima ꝓditio. Que de sursum est sapiēta ē iudicās sine simulatiōe. i. fictiōe non solū ire in exteriori apparētia ⁊ ope sed et veritate. Hoc tangit dños ⁊ iudices qui habē: regimē ⁊ ꝓpīm iudicare in iudicio tpali vel ecclīastico nō respicere parentelā. Judex existēs in cathedra iudicij non dz cognoscere patrē vel matrē ⁊c. imo si iustitia ē ꝓ iudeo mauro paupe vt alio date sniam cōtra patrē ⁊c. Non respicite p̄ces dona ⁊c. Dō. Si vere vtiq̄ iustitiam loq̄mini recte iudicate filij hoim. Quilibet iudex bailiu⁹: vel gubernator q̄n intrat nouiter loquit̄ iusticiā: iurando eā seruare. Melius esset sibi frangere caput ⁊ collū q̄s facere oppositū. Itē non ꝺ̄ns

ſtiam. Jdē de iudicibus eccleſiaſticis: in dicēt iuſte. Cōfeſſores etiā q̄ ſūt iudices auſent ſe vt iudicēt recte. Aliqui nolunt abſoluere ruſticū q̄ furatus eſt racemuz vel malogranatū ⁊ bñ faciūt: ſz vſurariū bene abſoluunt ⁊c. Jtem ſi aliq̄s eſt furatus aliq̄d vel q̄ inuenit aliq̄d ⁊ nō reſtituit nō abſoluaſ q̄n reſtituat. vl aſſignā do tp̄s dicēs: q̄ alſ non valebit abſolutionē p̄ſtare: de incertis aūt ⁊ lucratis in ludo. ſ. taxillis ⁊ alijs: fiat reſtitutio iuxta arbitriū p̄feſſoris. Si ille q̄ hz reſtituere ſit pauper confeſſor pōt ſibi dare q̄ in oīonibus vel in alūs ſatiſfaciat. hec ſapiētia nobis oſtēdit a xp̄o dño. Eſa. x. nō ſm viſionē oculoz iudicabit neq̄ ſm auditū auriū arguet: ſz iudicabit i iuſtitia pauperes: ⁊ arguet in equitate pro manſuetis terre. Ergo viuatis nō quaſi inſipientes: ſed vt ſapientes.

¶ De eadē dñica. xx. Sermo. vſ.

Videte quō caute ambuletis. ad Eph̄. v. Materia hodierna erit quō debemus ire ad paradiſum: quia via eſt lōga: aſpera: ⁊ periculoſa. Sed vt materia ſit deo gratioſa ⁊ acceptabilis: et nobis p̄ficua ⁊ meritoria ſalutē ꝑ ego maria. Qui bene vult cogitare ⁊ acute ⁊ vere inueniet q̄ vita huius mūdi nō eſt niſi via in qua vadim⁹ ad aliū mūduz. Nullus eñ credit ſe hic ſemp mānſuz: q̄ nō ſumus niſi peregrini. De hoc dabo ſignū ⁊ autoritatē. Jn quattuor cognoſcit q̄ aliq̄s ſit extraneus ⁊ peregrinus ſcz.

Jn veſte ſimplici ⁊ groſſa, ⁊ vili.

Jn baculo.

Jn capello.

¶ Et in mutatione hoſpitū. de die i diē. De tali dr q̄ ſit extrane⁹ peregrinus. Mō oia iſta ſigna reperio in xp̄iano: q̄ō p̄ſideran diligēter clare patebit. Primo portamus veſtē groſſam vilem ⁊ grauē. ſ. carnē: qua indutus ē ſp̄us vt peregrin⁹ ⁊ ſic indutus erit de domo vteri ſcz materni: ideo dicit ſcriptura. Corpus quod corrūpitur aggrauat aiam. Sap̄. ix. Secundo habemus baculū. ſ. crucē xp̄i quē recipimus in baptiſmo q̄n cruce ſignamur in multis partibus corporis nec alio baculo ſuſtentari poſſumus eundo ad celuz. Jdeo dicit nobis in p̄ſona xp̄i. Tolle baculū meū in manu tua ⁊ vade. ſ. ad peregrinādū i celū. iiij. Reg. iiij. Unde hoc q̄ dicit vade. ſolū dicitur xp̄iano. Judei autem ⁊ alij infideles licet portāt carnem ⁊ veſtem vilē: nō tñ portāt iſtum baculum nec vadunt ad celum: ſed ad infernum. Tertio portamus capellum q̄ō defendit nos ab eſtu ſolis ⁊ pluuia. Jſtō capellū eſt gratia dei quā etiā recipimus in baptiſmo. Jn cuius ſignū datur veſtis alba ſignans gratiā ⁊ picta ſignificās virtutes quaſi capellū ſancti iacobi. Jō dauid. p̄s. cxx. Per diē ſol nō vret te neq̄ luna per noctem. Quarto non quieſcamus in aliquo loco q̄ inceſſanter ambulam⁹ peregrinus q̄ viā quieſcat aliq̄n comedēdo ⁊c. ſed nos cōtinue ambulādo appropinquam⁹ morti. Homo natus de muliere breui viuēs tempore repletur multis miſerijs. Qui quaſi flos egreditur ⁊ cōteritur ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nunq̄ in eodē ſtatu p̄manet. Job. xiiij. Fiat ergo conſequētia. Si de quolibz hoſte habente iſta quattuor ſigna ſcz veſtē illā groſſaz: baculū ⁊c. dr q̄ ſit peregrinus: ⁊ nos habemus iſta vt probaui: ergo oēs ſum⁹ peregrini ⁊ viatores ad aliū mundū. Dicebat eñ dauid in ſua oīone. Autoritas. Peregrini ſumus coram te ⁊ aduene ſicut omnes patres noſtri. Dies noſtri quaſi vmbra ſup terrā: ⁊ nulla eſt mora dñe deus noſter. ſ. Paral. vltimo. Unus intrat iſtā viā ſcz naſcēdo: alius egreditur moriendo. Jtē alia autoritas de nouo teſtō concordās. Scientes q̄ñ duz ſumus in hoc corpore peregrinamur a dño. ij. ad Cor. v. Peregrini ergo q̄ habent ire ad longā viam aſperā ⁊ periculoſaz bono indiget conſilio: ⁊ melius conſiliū q̄ō pōt dari ē aduiſare ⁊ dicere eis. Uidete quō caute ambuletis. Patet thema. Modo videamus. ex quo oēs ſum⁹ peregrini fratres auſetis ⁊ informetis vos de cautele: q̄ dicit thema caute. Querit ergo que cautele ſunt ſeruāde. Dico q̄ quinq̄ cautele ſunt neceſſarie cuilibet peregrino.

Prima ſolū portare expenſas ſtricte.

Secunda eſt cōuerſari inter homines pacifice.

Tertia iūgere ſe bone ſocietati ſecure.

Quarta auiſare ſe ō paſſib⁹ periculoſis

Quinta ire ad hospitium in die. Quicūq; habuerit istas quinq; cautelas ambulat caute. Dico p̄mo q̄ p̄ria cautela pegrinor̄ ē q̄ portāt solū necessarias expēsas ⁊ nō supfluas. Nā experimētat̄ videt̄ q̄ pegrini seu viatores nō onerāt se de auro vl̄ argēto seu localib⁹: q̄ mortē secū portaret: sed portant solū necessaria p̄ expēsis ⁊ trāseūt secure. Qui autē portāt magnā pecuniā: in piculo se ponit. Greg. Deſdari ēt ⁊ decollari desyderat: q̄ thesaur̄ publice p̄ viā portat. Sed solas expēsas strictas pegrini portant. Sic ⁊ nos facere debemus ex quo sum⁹ peregrini viatores: quare volumus onerare nos pecuniis ⁊ possessionib⁹? profecto sic se onerantes volunt depredari in passu periculoso. s. mortis: p̄ quē passum null⁹ trāsiuit: nec papa nec rex: quin fuerit depredatus. Quādo ēm infirmus appropinquat morti: ⁊ medicus dicat factū est: detis sibi quicq̄d vult: statim latrones adsunt siue fures. Primus latro est vrot dicēs. Certe localia mecū ibūt. Itē fili? faciunt filij ⁊ scutiferi: ⁊ miser hō nudus manet. Idē de prelatis ⁊ dñis. vnus famulus currit ad rapiendū equū: alij⁹ obseruat thesaur̄: alij⁹ clenodia ⁊c. Narratur hystoria de p̄lato illo quem scutifer p̄cedit p̄ fenestrā involutū cum mathaloffio volēs mathaloffiū furari quē nondum credidit mortuū fuisse. quare nō debeus portare nisi necessarias expēsas p̄ pecuniis ēm multi interficiunt̄. Si diceretur: possumus congregare vt dimittam⁹ filijs ⁊ filiab⁹. Dico q̄ de bono iusto bene poteritis eis congregare: sed p̄ eis non faciatis q̄ voluerit̄. s. vsuras. Melior hereditas parētū filijs relicta est bonū nutrimētū erga deū ⁊ p̄ximum. De multis filijs diuitū videtur q̄ efficiūt̄ pauperes ⁊ multi filij pauper̄. s. bene nutriti ascendunt ad honores ⁊ dignitates. De⁹ ēm q̄ puidet aialib⁹ etiā filijs ⁊ filiabus puidebit. Trāseam⁹ p̄ bona tpalia cum letitia ⁊ tpantia: ne amittam⁹ eterna. iō aplus hītes alimēta ⁊ q̄bus tegamur his contēti sim⁹. Rō. Nā q̄ volūt diuites fieri incidūt in tēptationē: ⁊ in laqueū diaboli. s. Ti. vj. No. hītes alimēta: nō dicit delectamēta: ⁊ q̄b⁹ tegamur: nō dicit q̄b⁹ ornemur. No. dr̄iam inter tentationē ⁊ laqueū diaboli. Aliqui incidūt in tentationem: aliqui in laqueū. Illi q̄ de bono iusto hab̄t diuitias. s. de redditib⁹ mercimonijs: possessionib⁹ vl̄ officio: tales nō cadūt in laqueū diaboli: sz in tēptationē: quia de oibus peccatis tentant̄. Primo de supbia di. O talis facit hoc: ⁊ induit̄ sic ⁊ ego sum ditior. quare ergo. ego hoc etiā facere nō debeo? sed pauper non sic saltē ō facili tentat̄. Scō tēptat̄ de auaricia: q: vellet plus habere ad; expediēdū. Itē cogitat de pecuniis: q: vbi est thesaurus tu⁹: ibi est ⁊ cor tuū. Mat. vj. Et elongatur a creatore de q̄ non cogitat. Tertio tentat̄ de luxuria: q̄n videt aliquam viduā cogitat. Et quid esset si ego expenderē tm̄ vt cū ista ⁊c. Paup non curat: q: nō hz vñ posset sibi dare iocalia. Quarto tentatur de inuidia: quādo diues alium videt honorari vel exaltari in officijs ⁊c. dicit. ⁊ quō? nonne ego sum ita bonus ⁊ diues sicut ille? Quinto de gula in q̄ expendunt̄ diuitie ⁊ alia ⁊c. Sexto de ira si ēm iniuriat̄ statim dicit. ⁊ q̄d cēt si darē sibi ictū cū gladio? p. xij. florēis fieret? ⁊c. si sum capt⁹ tm̄ dabo officiali ⁊c. Paup sustinet patienter. Septimo tentatur de accidia. Ex quo abūdāt diuites q̄escunt ⁊ nō curāt de oratione ⁊c. Ecce quare dicit. Qui volunt diuites fieri incidunt i tēptationē ⁊c. In laqueū diaboli incidūt q̄ per simoniā. Itē q̄ per furū volunt acq̄rere bona alterius. Etiā de vinea fruct⁹ seu orto: ⁊ dicunt q̄ p̄tm̄ est furari fructus. si ēm nō fuisset p̄tm̄: nō oportuisset xp̄z mori in cruce. Ideo amore dei seruemus cautelā peregrinor̄ portare expensas ⁊c. Scōa cautela necessaria est quer sari pacifice: non p̄tendere per viam vbi nō est dñus: secus de villa seu ciuitate vbi q̄libet timet dñm. Si in hospitio intraria peregrino infertur: nō curat de vindicta q: extrane⁹ est: nec habet ibi parentes. ideo simpliciter respondet. Item caueat ne alicui faciat iniuriā: q: statiz posset facere ꝫ illos in villa. Ideo dixit Joseph fratrib⁹ suis p̄ficiscentib⁹. i. itinerātib⁹. Ne irascamini in via. Gen. xlv. Nō dixit in ciuitate: quia ibi sunt diuisores. Ita dico vobis: oēs vadim⁹ ad paradisum cum sclauina baculo ⁊c. Igit̄ cauea mus a cōtentionib⁹ ⁊ diuisionibus bu-

gis ꝛ malis volūtatibus. Audite apostolū dicentē. Obsecro vos vt digne ambuletis vocatione qua vocati estis cuz omni humilitate ꝛ māsuetudie cū patiētia supportātes inuicē i charitate solliciti seruare vnitatē spūs i vinculo pacis. ad Eph. iiij. Obsecro. i. chare rogo. Sex rōnes ponit hic paulus. Prima cū dicit: vocatiōe qua vocati estis. Cōsiderare debem⁹ ad quid sumus vocati: qz ad nuptias paradisi: vbi nō sunt contētiōes ꝛc. sz pacifice stās. Qđ placet vni: oib⁹ placet q̄ vnus vult oēs ꝑcordāt. Jō ōt. Obsecro. i. vt digne viuatʒ ꝛ pacifice: qz de⁹ nō vult in paradiso bugosos seu iracūdos: immo qñ alia alicui⁹ bugosi petit ingressuz ad portā paradisi dicit sibi xp̄s. Hic oēs sūt pacifici: nolo vt ponas h̄ rixas ꝛ remittit ad infernū. vbi est guerra ꝛ diuisio ꝑtinua. Scōa cū dicit: cuz oi h̄ūilitate. h̄ūilitas cordis reqrit ad viuendū pacifice: supb⁹ si iniuriat statim ōt: expecta: ego tibi retribuā sz humilis patiēter sustinet ꝛ iniuriā inq̄tū pōt i melius interp̄tat. Dicat exēplū de vitispatrū de illo sctō heremita q̄ vituperabat a q̄dā dicēdo. Uos hypocrita: ꝛ sctūs cogitauit q̄d vult dicere. Et cogitauit q̄ ille h̄: hipocrita q̄ se alicui oñdit ad extra cū ali⁹ sit intra. Et dixit vituperanti. Fili: tu bñ dicis: qz nō habeo tantā sctitatē inter⁹ sicut p habitū oñdo exterius. Et ali⁹ indignatus magis dixit. Uos estis magnus fur. Et sctūs. Uer⁹ dicis qz multoties deo furatus suz obedietiā. Et estis adulter. Et sctūs rñdit. Uos bñ dicitis: qz aiam meā sponsam xp̄i nō tractaui vt debui ꝛc. Et ali⁹. Uos estis ꝑditor. Et sctūs heremita rñdit. Uerum est qz fidē ꝑmissam i baptismo fregi multoties. Et ali⁹. Uos estis ebri⁹. Et sctūs rñdit. Uer⁹ est: qz nescioi me gubernare ꝛc. Et ali⁹. Uos estis homicida. Et sctūs rñdit. Uer⁹ ē: qz p ꝑtm occidi aiam meaz. Alia q̄ peccauerit ipa mouet. Ezec. xviij. Et iter ali⁹ dixit vos estis stultus. Ali⁹ rñdit. Uer⁹ est: qz nescioi custodire bona spūalia q̄ acq̄siui: ꝛ cū tali h̄ūilitate viē illū. Pz q̄ h̄ūilitas reqrit ad viuēdū pacifice si vni vr̄m diceret latro: q̄d diceret: vel si alicui mulieri bone diceretur mere trix: sz posset cōcedere vt heremita: q̄d tñ diceret: timēdū est q̄ iniurias in dicentē nō modicas retorq̄ret. Tertia tāgit cum dicit: ꝛ māsuetudine q̄ ē q̄ad modū lana mollis. Qñ enī ꝑsona nō est aspa nec dura in verbis: qñ iniuriat est vt lana q̄si ꝑcutiat nō dat sonū: nō enī iracsc⁹ ꝑsona māsueta secus de supba q̄ ferro assimilat: vt ferrū clamat ꝛc. Quarta cautela tāgit ibi patiētia: qz si ꝑsona patiens iniuriā patit: nō vult recipe vindictā: sed ꝓmittit deo dicēti. Mihi vindictā: et ego retribuā. ad Ro. xij. Quinta tāgitur ibi supportantes inuicē in charitate. Rō: qz nunq̄ fuit nec erit aliq̄s sine defectu nisi xp̄s et virgo maria. Nunq̄ fuit vir nec vxor sine defectu: nec pr̄ nec filū: nec dñs nec seruus: cur necessarium est scire supportare. Jdē de religiosis quib⁹ necessaria est supportatio: qz null⁹ est sine defectu. Jdē de clericis. Jdē de cōitatib⁹. Ergo supportate vos inuicē: ꝛ nolite statim mittere sagittā de arcu. Jdem de socijs. Sexta tāgit ibi cū dicit: solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Sollicite inquirēda est pax. Et si iniuriat⁹ ꝓio petit veniā: saluabit aiam iniuriāns q̄ nō curabat petere veniā. Et qñ videbit iniuriatū sibi loquentē: nisi sit diabolus ꝛ in malicia obduratus: etiā petet veniam ꝛ ille qui humiliat prius lucrat coronā: ꝛ est plus laudādus ceteris paribus. Jdē de mulieribus q̄ primo petunt veniā ꝛc. Ergo videte qūo caute ꝛc. Tertia cautela est iungere se bone societati secure qz ire cū mala societate per viā: puta cū latrone vel impatiēte: magnū periculū est. Cū audace nō ess i via: ne forte grauet mala sua in te. Eccl. viij. Nos habemus ire tam longā viā igit nobis necessariuz est respicere cui sociemur. O quot persone fuissent sancte: que ex mala societate sunt dānate. O quot religiosi: quot clerici: ꝛ quot laici habēt bonā ꝛ sanctā intētionē seruiēdi deo: sed ex mala societate viuūt in peccato. aliquoties sancta intētione ꝛ bona. Cōtra hanc familiaritatē ꝛc. Incipiūt ab amore spūali: sz ꝓueniūt ad amorē carnalē. O q̄t pueri ex mala societate sūt corrupti: quot maritate: q̄t vidue: quot monialee: q̄t beguine lapse sunt ex mala societate. Inter quas non nulle qñ videt aliquē religiosum: dicunt O si ille esset pater meus spūalis dirige

ret vitā meā ꝛc. Auiso vos caueatis vobis a nimia familiaritate: q: periculū hic inde imminet: q: ipe est hō ꝛ vos mulier. Nolite nec visitare nec loq̄ secū nisi in cōfessiōe. q: ſpto sūt magꝫ ſpūales tāto plꝰ diabolus insidiaſ ꝛ tētat. iō ōr ſcriptura. Caue tibi ꝛ attēde diligēter auditui tuo qñ cū subuersiōe tua. i. periculo ambulas. Eccl. xiij. Sufficit diligere ꝓpter se xp̄m ꝛ deū ꝛ alia ꝓpter ipm de alīs personis bonis velis solum oꝝonē: nō visitationē ꝛc. Quarta cautela est auisare se i passibus periculosis. In tali eñ loco posset ponere pedem q̄ frangeret sibi collum ꝛc. Iō palpare pu⁹ dꝫ homo ꝛ respicere vbi homo ponat pedem. iō ap̄s. Qui se existimat stare. s. cuꝫ deo ꝛ in gratia: videat ne cadat. i. Co. x. O quot impingūt nō respicientes vbi ponūt pedē. verbi gr̄a. qñ habetis filiū infirmū: nec habetis medicuꝫ nec apothecariū: quid facitis? O pater: vado ad diuinū coniuratorē ꝛc. Ecce vbi ponūt pedē ꝛ frāgūt sibi collū: ꝛ cooperiūt necessitatē dicēdo. Nunq̄d ꝓmittā mori filiū meū? Dicaſ de medicia a xp̄o oꝛdiata. de nocte iesu fiat emplm. Itē qñ ab aliq̄ amico diceꝝ vobis. Rogo tuuetꝫ me ego suꝫ i periculo: talis petit ad me debitū. Rogo testificeꝫ q: iā reddidi sibi vt sū accusaſ de tali negotio qō vos scitis. Iō velitis iurare q̄ ego sum innocēs. Si vos creditis bene facere testificādo et iurādo falsē: incautissime agitis: cū ꝓ toto mundo hoc facere non deberetis. Idē de vsurarijs qñ aliq̄s petit ab eis mutuas pecunias dādo vel ꝓmittēdo vsurā pro mutuo: si dixerit vsuraꝝ. Nolo mutuare: q: timeo q̄ est vsura. si tūc alij dicunt Nequaq̄s est vsura: q: clerici sic mutuāt ꝛ faciūt ac si clerici nō possent damnari tales ponūt ibi pedē periculose ꝛ frāgūt sibi collū. Itē dicit luxuriosus. Pater: qō peccū est? q: ego nō habeo vxorē: nec ipsa vir. cui fit iniuria? quasi dicat nulli qō falluꝫ est. iō dicebat petrus. Charissimi obsecro vos tāq̄ aduenas ꝛ peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis: q̄ militāt aduersus aiam. i. Pe. ij. Quinta cautela est ire hospitium de die. iō xp̄s. Ambulate dum lucē habetis vt non vos tenebre ꝓprehēdant Io. xij. Si quis ambulat in die nō offendit: q: lucem huius mundi videt. si autē ambulauerit in nocte: offendit: q: lux non est in eo. Ioā. xi. Moraliter. Dies vadunt ad celum q̄ ambulāt in claritate gratie dei ꝛ tales bene recipiūtur. Nox vadunt q̄ i tenebris peccatorum talis sunt: ꝛ tales nō recipiūtur. Ambulemus in die. s. gratia dei ambulamus ne accidat nobis sicut cuidā stulto ꝛc. Audite parabolā de duob⁹ socijs ambulantibus ad quandā villā: vbi erat cōsuetudo q̄ de nocte in solis occasu porte claudebant. etiā ꝓpter consuetudinē isti sciebāt: vn⁹ tamen remānsit in prato: ꝛ fuit captus ab inimicis ꝛ carceri mancipatus. Iō auisetis vos ne aliq̄s vestrum sit in ista stultitia. Illa ad quā oēs xp̄iani vadūt est glia celestis: que claudit illis q̄ sunt in nocte culpe: ꝛ hꝫ inimicos. s. demōes. Ad istā gloriā celestē opꝫ ire de die. s. i claritate gratie. Alr nullus hꝫ intrare: ꝛ oēs xp̄iani sciūt hanc cōsuetudinē: ꝛ omnes ambulamus: sꝫ multi remanēt in prato amenovolētes se alleuiare ꝛ delectari vt luxuriosi: ꝛ interim dies gratie transit et venit nox. Alij remanent ad arbores frondosaꝫ: vt superbi: vani: pōposi ꝛc. q̄ totaliter sunt inflati. Alij remanēt ad fontē q̄ manat vt vsurarij: q: vsura quolibꝫ die etiā festo manat: ꝛ ō nocte veniūt volentes intrare ciuitatē ꝛ gloriā celestē ꝛ nō ꝓpter: sꝫ veniūt inimici. s. demōes: ꝛ captiuos ducunt eos secum in infernum. O q̄ti constat illa mala delectatio ꝓpter quā eterne et beate vere vite perpetua incurritur amissio: prudētes vero vadūt de die ambulando laborando ꝓ pniam vt habeāt bonā cenā ꝛ quietā in paradiso: lꝫ stulti truffenſ de eis. iō Io. Si quis ambulat in die non offendit. s. cadens in infernū. Ergo videte quomodo caute ābuletis.

¶ De eadē dñica. de euangelio. Ser. vij.

Rex cū audisset ira tus ē. Scribūt lꝫ verba euangeliū Mat. xxij. ꝛ officialr in euangelio hodierno. Sermo noster erit de mā sci euāge. istius dñice pn̄tis: ꝛ si placꝫ dō hēbim⁹ ꝛc. Saluteſ ꝙ maria. Rex aūt cū audisset irat⁹. vt. s. in euangelio. No. hic causanſ tria puncta.

Primo benignitas diuinalis.

Scō perueꝛsitas humanalis.

Tertio seueritas dei virtualis.
Et de isto vltio loq̃t tyc. cum dicit q̃ rex
irat⁹ ē. Vñ ꝓio oñdit benignitas dei er-
ga nos ꝙ̃ oñdit in ꝓncipio eu. cū dr. Sile
est regnū celoꝝ hoi regi q̃ fecit nuptias fi
lio suo. Vñ videdū est cuo h oñdit benig-
nitas diuinalis. Dico ꝙ̃z sciēdum est q̃
iste rex ē de⁹ z mrimoniū est ꝓiuctio diui
nitatz cū hūanitate: q̃ sicut vir z vxor p
actū mrimonij sunt duo in carne vna. vt
habet Mat. xix. Itaq̃ iā nō sunt duo: sz
vna caro. Qđ g̃ de⁹ iunxit: hō nō seper.
Dicūt illi. Quid g̃ moyses mādauit da
ri libellū repudij z dimittere? Ait illis.
Vñ moyses ad duriciā cordz vr̄i pmisit
vob dimittere vxores vr̄as. Ab initio at
nō fuit sic. Dico aūt vob q̃ q̃cūq̃ dimise
rit vxorē suā nisi ob fornicationē z aliaz
duxerit: mechat. Et q̃ dimissam duxerit
mechat. Dicūt ei discipli ei⁹. Si ita ē cā
hois cū vxore: nō expedit nubere. Qui di
xit illi. Nō oēs capiūt ꝙbū istud: sz q̃b⁹ da-
tū ē. Ita diuinitas z hūanitas sunt vna
sola ꝑsona. Vñ athanasi⁹ i symbolo. q̃
cū de⁹ sit z hō n duo tñ: sz vn⁹ ē xp̃s. Ista
vnio facta fuit in thalamo vteri ꝟginalis. Querit g̃re de⁹ assūpsit nostrā hūani
tatē. Dico q̃ ꝓpter pacem habendā. Vñ
sciendū est q̃ q̃n ꝓncipes z reges habent
iurgiū z litē inter ipsos: nullo mō pōt fie
ri pax facilius q̃ ꝑ matrimoniū. Vñ scia
tis q̃ ira erat inter deū z regē z pncipē
Xp̃m dā patrē nostrū q̃ etiā dr pinceps. Vñ
dd in ꝓ. cuij. Constituit eū. s. adaz
dñm domus sue: z pncipē oīs possessio
nis sue. Inter istos fuit bellū z ira quā
ꝓpetrauit adaz cū peccauit z tūc incepit
de⁹ destructe terrā ade: z eiecit eū d para
diso. Vñ dixit de⁹ angelis suis postq̃ adā
peccauit. Ecce adā quasi vn⁹ ex nobis fa
ctus est: sciens bonū z malū. Nunc ergo
ne forte mittat manū suā z sumat etiā d
ligno vite z cōedat z viuat ineternū: emi
sit eū dñs deus de paradiso voluptatis:
vt operaret terrā de qua sumpt⁹ est. Eie-
ctq̃ adā z collocauit ante paradisū volu
ptatis cherubin z flammeū gladiū atq̃
ꝟsatilē ad custodiēdā viā ligni vite. Ec-
ce bellum z ira. Señ. xlj. Et tunc adā vi
dens se electū scies q̃ non posset resistere
noluit bellum cōmittere: attamen genuit
filios z filias: z pmiserunt iter bellū cuz
deo. s. q̃n peccauerūt: q̃n qui peccat cōmittit bellū ꝫ deū: z ipsi fecerunt: z mari
eoꝝ terrā: z occidit oēs dēptis paucissi-
mis aiabus vt pz Señ. vij. Post diuuiū
nis edificādo vt possent celū ptingere: et
re. vnde dixerunt intra se. Venite facia-
ptingat vsq̃ ad celū: z celebremus nomē
nr̄m anteq̃ diuidamur in vniuersas ter
ras. Señ. xj. Qđ videns de⁹ mouit gen-
tes suas. s. angelos z ait illis in loco pe
allegato. Venite igit z descēdamus z cō
fundamus sibi linguā eoꝝ: vt nō audiat
vnusꝫ q̃q̃ vocē ꝓximi sui. Qđ factū est et
fuerūt ꝓfusi: vn⁹ alteꝝ nō intelligēs. Nā
z ecōuerso z ita dimiserūt edificiū nō cōꝓ
pletū. Et durauit illd bellū multis tēpo-
rib⁹. Post xo fuerūt aliq̃ boni ꝓceres q̃
viderūt tātā ira z tātū iurgiū inter deuz
z hoiem. Et sicut inter duos greges tra-
ctauerūt z rogauerūt ꝓ bono pacis z fe
deris eterni. s. filiū dei z filiā regis nr̄i. s.
ade: q̃ hūanitas filia est ade. Et dixerūt
illi boni ꝓceres. Si de⁹ vellet se tñ incli
nare q̃ reciperet filiā regz nr̄i. s. hūanita
tem in vxorē: valde esset benign⁹. Et deus
ꝑsciens futuꝝ illud matrimoniū suā be
nignitatē oñendo dixit ad abraā. Señ.
xij. Abraā in semie tuo bñdicent vniuer-
sī fines terre. Prophete cū ꝓphetauerūt
de isto mrimonio. vñ dicit Esa. Ecce ꝟgo
ꝓpiet z pariet filiū z vocabit nomē ei⁹
emanuel. Esa. vij. z Matt. j. ad hoc mri-
monū electa vna ē nobilis aula siue ca
mera. s. vēter ꝟginis de q̃ dō. In sole po-
suit tabernaculū suū z ipse tanq̃ sponsus
ꝓcedēs de thalamo suo. ps. xviij. Cū aūt
nat⁹ eēt sponsus de thalamo suo dixit an
gelis vt facerent cātilenā. i. Glia in excel
sis deo: z in terra pax hoibus bo. volun.
Lu. ij. Sic g̃ p illud matrimoniū fuit fa-
cta pax inter deum z hoiem: ꝓpter quod
xp̃s cum salutabat hoies semp dicebat.
Pax vobis: tā in quersatione hui⁹ mūdi
q̃ etiā in ascēsiōe ad celū cū dixit. Pacē
meā do vobis: pacē meā relinquo vobis
Et ita apparet ex predictis qđ z qualr
fuit factū matrimoniū prelibatum. Sed

ꝫs est locꝰ vbi celebrabunt nuptie. Dico q̄ gaudiꝰ cū sit multitudo maxima tā angelorꝫ ꝙm hoim q̄ admictas nuptias in uitatꝰ sunt ⁊ in paradiso dicunt cātilenam quā audiuit. Joānes in apoc. xix. c. Gaudeamus ⁊ exultemꝰ ⁊ demꝰ gliaz: ei: q̄ venerūt nuptie agni. Uñ nota q̄ differentia est inter gaudere ⁊ exultare. Dico q̄ gaudiū est in corde sine oñsione adextra: sed exultatio est qñ illud gaudiū non pōt teneri secrete in corde p̄ nimio gaudio: sed oñdit adextra. Ita faciūt in paradiso ⁊ vsqꝫ huc est materia speculatiua. Sz moraliter sciēdū q̄ vetus testamētū fuit ad faciendū illud matrimoniū: ⁊ ad oñdendū. Nouū vo illud declarat ⁊ inuitat ad nuptias. Uñ videndū est ⁊ q̄renduz q̄ sunt illi q̄ inuitauerūt ⁊ inuitāt ad iussuz regis Dicēdū q̄ fuerūt p̄mo apli. ⁊. lxxij. discipuli: ⁊ oēs p̄dicatores seq̄ntes q̄ inuitabāt ad eundē discubitū in illis nuptijs dulcissimis, de q̄bus. Luc. xiiij. Btūs q̄ manducabit panē in regno dei. Itē dicit ioh. apo. xix. Bti q̄ ad cenā nuptiaꝝ agni vocati sunt. Uñ ex q̄ inuitamur ⁊ nescimus iter: videamus illud. Et quot sunt diete. Dicendū q̄ decē. Prima est cognitio peccatoruz. de q̄ dō. ps. l. Miserere mei deus sm magnā miam tuā. Et sz multitudinē mi. t. dele iniq̄tatē meā. Uñ iniq̄tatē meo ego co. Scōa cordis cōtritio. s. recogitare pcā cū cordis amaritudine. sm illud pphete. Recogitabo tibi oēs ānos meos in amaritudie aie mee. Dñe si sic viuit ⁊ in talib⁹ vita spūs mei corripies me ⁊ vuificabis me. ecce i pace amaritudo mea amarissima. Tu āt eruisti aiaz meā vt nō piret. piecisti post tergū tuum oia pcā mea. Quia nō infern⁹ confitebitur tibi. Esa. xxxviij. Tertia emēdādi ppositum. De q̄ xps. Uade ⁊ āpli⁹ noli peccare. Jo. viij. Quarta male societatis vitatio: sz si fuerit superbus q̄ hūiliet de qua scribit. Nolite conformari huic seculo. ad Rom. xij. Quinta vite emendatio de q̄. Si aūt ipꝰ egerit pniam ab oib⁹ pctis suis ⁊ opat⁹ est: ⁊ custodierit oia p̄cepta mea ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iustitiā vita viuet ⁊ nō morietur. Oim iniq̄tatū eiꝰ q̄s opat⁹ ē nō recordabor. In iustitia sua quā opatus est viuet. Nunq̄d voluntatis mee est mors impij dicit dñs deus. Ezech. xviij. Sexta debitoruz restitutio. vñ augu. xiiij. q. vj. Si res. Nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatum. Septima iniuriarū remissio. p qua scribit. Si dimiseritis hoib⁹ pcā eoz dimittet ⁊ vobis pater vester celestis delicta vra. Si aūt nō dimiseritis hoib⁹ nec p̄ vester dimittet vobis pcā vra. Mat. vj. Octaua est fame reparatio. de q̄ dicit Aug. Non pigeat ex ipso ore p̄ferre medicamenta vñ facta sunt vulnera. Nona est eucharistie. cōio in q̄ est spōsus ⁊ sponsa. Et ita erimꝰ in nuptijs q̄ cōputantur p decima dieta. Uñ q̄ māducat meā carnē ⁊ bibit meū. sanguinē in me manet et ego in eo. Jo. vj. Et p illō iter possumus ire ad nuptias: alias faciemꝰ iter obliquū s. ad infernū. Uñ hec est via ābulate i ea ⁊ nō declinetꝫ neq; ad dexerā neq; ad sinistrā. Esa. xxx. Dextra est qñ amore declinamꝰ: sinistra qñ timore. Jpemet spōsus iuitat nos di. Uenite ad me oēs qui laboratꝫ ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos Mat. xj. Et ita patz benignitas diuina. Scōm punctū est puersitas humana. s. hoim q̄ ad illas nuptias inuitanē q̄ clare oñdit in scōa pte euangelij: cū ō: de illo rege: q̄ relicq̄ tenuerūt seruos eiꝰ ⁊ cōtumelijs affectos occiderunt eos. Aliqui noluerūt venire. Alij. s. scōi neglexerunt ⁊ abierunt in vilas suas. Alij contumelias intulerūt: vide ibi ⁊c. Et ista est peruersitas hūana vbi q̄libz iudicat in corde suo q̄ bene erant hoies illi digni punitione. Actu multi sunt inter nos ⁊ qui sunt de nūero illoꝝ. Ubi sciēdū q̄ p tres modos istoꝝ hoim denotātur tres modi pctōꝝ: q̄ qō denotaē p p̄mos hoies: ē indeuotio q̄ noluerūt: sz ōspectio: q̄ neglexerūt: tertiū idignatio: q̄ ꝓtumelijs affecerūt. p̄mū igit pctm̄ ē ideuotio ⁊ istō. maxime regnat i laicꝫ q̄ cū laborauerūt p totā septianā nolūt i die dñica ābulare ad nuptias. s. eūdo ad missā colēdo die dñicā ⁊ vocare ab opib⁹ terrenis. Tales nō hnt deuotionē ⁊ nolūt ire ad paradisū: sz potiꝰ ecōtrario ad infernū: q̄ maiora pcā p̄mittunt i die dñica ꝙm i alijs dieb⁹: ⁊ nō cū lucrū ire ad paradisū p ideuotionem pnie agēde ibūt ad infernū: q̄ dicit xps. Luc. xiiij. Si nō pniaz habueritꝫ oēs sic pibitis Ergo colatur dies dñica: q̄ di. dñs. Exo. xx. Memēto vt diem sabbati sctifices ⁊c.

ꝛ ideo nō fiat aliqđ opꝰ terrenū. Itē scđo audiat missa cū suis conditionibꝰ ꝛ isto mō hō ibit ad ꝓdisuꝫ. alias tales erūt de nūero illoꝝ q̄ noluerūt venire. Alij vero despexerūt ꝛ illi sunt q̄ despiciunt remedia xp̄i ꝛ vadūt ad demōes ꝛ sortilegos vñ negligūt remedia xp̄i q̄ ꝓ medicia dedit nobis vnū amphoꝛismū q̄ est talꝫ. Signa aūt eos q̄ crediderint hec seq̄nt. In noie meo demonia eiciēt liguis loquēt nouis serpentes tollēt: ꝛ si mortiferū q̄d biberint nō eis nocebit sup egros manꝰ ponent ꝛ bñ habebunt. Marc. xvj. Nota q̄ dicit crediderint nō dicit apli fuerint. Dicit bñ habebūt nō sancti erūt q̄ multis sanitas est nociua: ꝛ iō dicit bñ habebūt q̄ habebūt victimā q̄ ꝑualet sanitati corꝑali: si aūt vadunt ad sortilegos negligēdo nomē xp̄i erunt de nūero illoꝝ q̄ neglexerūt. ꝛ iō ibūt ad ifernū ꝛ istā sentētiā q̄ seq̄t dedit deꝰ ꝛ tales. Le. xx. Alia q̄ declinauerit ad magos ꝛ ariolos ꝛ fornicata fuerit cū eis ponā faciē meā ꝛ eā: ꝛ interficiā eā de medio ppli sui. Nā q̄n vadūt ad magos fornicant q̄ in baptismo promiserunt fidē cū dictū fuerat eis. Abrenūctas sathane ꝛ opibꝰ eiꝰ: ꝛ rñderūt patrini ꝓ baptizādis. abrenūcio. ꝛ iō dum q̄s frangit ꝓmissionē. fornicat. s. eundo ad magos: sicut mulier q̄ ꝓmisit fidē marito suo ꝛ cū alio fornicat. Tertij sunt q̄ peccāt ꝓ idignationē ꝛ tales sūt blasphemātes ꝛ iurātes. Uñ illud pctm̄ maiꝰ est oibꝰ alijs. Uñ si nō esset nisi istud eēt sufficiēs ad destrucōnē totū mūdū. Et nota ibi hystoriaz. Leu. xxiij. de blasphemo ducto ad moysen: ꝛ ꝓsulto puꝰ dño: rñdit di. Educ blasphemum extra castra ꝛ ponāt oēs q̄ audierūt manꝰ suas sup caput eiꝰ ꝛ lapidet eū ppls vniuersus. Et ad filios isr̄l loq̄ris. hō q̄ maledixerit deo suo portabit iniq̄tatē suā: ꝛ q̄ blasphemauerit nomē dñi morte moriat. lapidibꝰ eum obruet omis multitudo ppli. No. q̄ dixit dñs q̄ lapidaret ab oibꝰ qz pctm̄ tangit oēs ꝛ ista est puersitas hūana: qz nolunt ꝛc. Tertiū pūctū est seueritas dei ꝛtualiꝫ qz deꝰ punit illos sicut oñdit tertia pars euāgelij. Uñ dicit. cū audisset rex iratꝰ ē ꝛc. vsq̄ succēdit. Nota tres actus ibi nūerātos iuxta tria petā ꝓdicta. Uñ ꝓmus actus ē: qz missis exercitibus suis. s. vt destruāt terrā illoꝝ ꝛ illud sit ꝫ pctm̄ blasphemie qz ꝓpter illū ministri iusticie diuine destruūt ꝛ sepe destruerūt terram nr̄am: aliqñ ꝑ tēpestates: aliqñ ꝑ frigiditates aliqñ per siccitates aliqñ ꝑ fulgura. Uō oñdit ꝑ similitudinē qz cū expugnatur aliqđ castrū videmꝰ qz illi q̄ sūt apte inferiꝰ expugnāt illos q̄ sunt in castro cū arcubꝰ ꝛ balistis ꝛ sagittis ꝛ illi q̄ sūt in castro defendūt se cū lapidibus. Ita ē de nobꝫ iurātibꝰ ꝛ blasphemātibꝰ. Balista ous ꝛ ligue mittimꝰ sagittas ꝫ deū ꝛ ipe se defendit cū lapidibꝰ ꝛ iō nobꝫ mittit tēpestates: actu valde benigne: quia mittit lapillos cuꝫ mittere deberet grossos lapides: ꝛ ita patꝫ quō nos blasphemi puniamur. Uñ dr i Thob. Maledicti erūt q̄ ꝓtēpserint te: ꝛ ꝙdēnati erūt oēs q̄ blasphemauerit te Tho. xiij. Cōtra aliō pctm̄ qz nō celebramus festa dicit. Misit suos suos ꝛ occiderunt. Uñ dicit ꝙdidit homicidas illos: ꝛ ꝓpter illud pctm̄ sūt mortalitates. Et rō ē: qz ꝑ q̄ q̄s peccat ꝑ hec ꝛ torq̄tur. Cū g̃ tollamꝰ suū tps rōnabiliꝫ remouet nobis nr̄m tps: ꝓ qđ debemus acq̄rere meritū. Iō dr ꝑ psalmistā. cum accepo tps ego iusticias iudicabo. Ptꝫ quō ꝑ istud pctm̄ puniunt. ꝛ ideo dr Malac. iij. In penuria vos maledicti estꝫ ꝛ vos me cōfigitis gēs tota. Cōtra illud pctm̄: qz vadimꝰ ad sortilegos misit seruos vt succenderet ciuitates. s. in inferno Et rō est bona: qz cum volumus recurrere ad demones rōnabile est q̄ simus cuꝫ ipis. Et iō dicit deꝰ ꝓ moyse. Deu. xxxij. Gñatio eīm puersa ē ꝛ infidelis filij. Ipi me ꝓuocauerūt in eo q̄ nō erat deꝰ ꝛ irritauerūt in vanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos in eo q̄ non est ppls ꝛ in gente stulta irritabo illos. Ignis succēsus ē in furore meo ꝛ ardebit vsq̄ ad inferni nouissima. Ergo ꝓuideat ꝛ ista est seueritas dei. ergo Cum audisset rex ꝛc.

¶ Dñica. xx. post trinitatem. Ser. viij.

olite fieri imꝓuidentes: sed intelligētes. Eph. v. Sermo nr̄ erit de epla hodierna. Sed ꝓmo dicamus. Aue ma. Ꝓo declaratiōe thematis sciēdum qđ in scriptura virtutes ꝛ opa virtuosa dicunt sapientia. petā ꝫo dicunt

multitine z ifipiētie. Ubi sciēdū q nos sumus cōpositi ex duab⁹ naturis. i. ex subā spūali. i. ꝙ aia rōnali p quā conformamur deo: z corpore materiali p qđ ꝓximamur bestijs z brutis: z iō q quis agit sm aiam dr ꝟtutes. Opa ꝟo q agim⁹ sm corpus dr vitia siue pcta cū p illa simus similes brutis. Et iō dr de illis q agūt sm aiam. Eccl. iij. Sapiēs cor z intelligibile abstinebit se a pcis z in opib⁹ iustitie successus habebit. De alijs ꝟo qui sequuntur sensualitatem dr Wanie. xlij. Sic fatui filij israel non iudicātes neq; qđ rez est cognoscētes ꝓdēnastis filiam ifir. Dicit nō iudicātes. i. p intellectū rōnis z nō cognoscētes. i. ea q cōueniunt z concordant parti principali aie. i. cuz q debemus oia cōformare. Et ita ptz qđo ꝓmissi dr prudētes: pctōres aūt imprudentes. Et iō Paulus volēs nos esse sapientes amisit nos in themate di. Noli te fieri imprudentes ꝛc. z sic hr materia. Ergo videndū est de quolibet pctō mortali qđo dr stultitia z insania z ꝟtutes contrario mō sunt sapientia z prudētia. Dñ superbia est stultitia: humilitas autē sapiētia magna: z sic de alijs peccatis z virtutibus contrarijs. Unde ponēde sūt virtutes z vitia per ordinem.

Primo superbia cui ꝟdicit humilitas.

Scdo auaricia cui contradicit misericordia siue liberalitas.

Tertio luxuria cui contradicit mundicia siue castitas.

Quarto inuidia cui contradicit dilectio fraternalis.

Quito gulositas cui ꝟdicit tēperātia

Sexto ira cui contradicit concordia.

Septio accidia cui ꝟdicit diligentia.

Primo g superbia est stultitia z humilitas est prudētia. Qđ ptz p similitudinem. Si q⁹ inueniat duas vias vnā montosam z petrosam q ducit ad mortē z pditionē: z alia sit plana q ducit ad portā z vitā: si talis accipiat viā petrosam alia dimissa iudicabit talis stult⁹. Ita est de superbia z humilitate q ducūt ad altū mūdū attīna ad mortē: alia ad vitā. Superbia ꝟo ducit ad mortē q est petrosa z infecta z plena erūnis: qm q superbit semp hz diuersa negocia exercere. Sed humilitas ducit ad vitā z ad paradisū. Job xxij. Qui em humiliat⁹ fuerit erit in gloria z q inclinauerit oculos suos ipse saluabit: superbia ꝟo ducit ad infernū. Unde deb primo exēplū de angelis: z primo de lucifero q dixit. Ascēdā sup altitudinez nubium: z similis ero altissimo: actu illa via ducit ipm ad infernū. Et iō sequitur. Uerūt ñ ad infernū detraheris in ꝓfundū laci. Esa. xiij. Silr adā p superbiā ejectus fuit de paradiso. Ecclī. iij. Et si non egisset pniam fuisset dānat⁹. Et iō dixit Thobias filio suo. Fili mi superbiā nūq in tuo sensu aut in tuo ꝟbo dñari permittas. In ipsa em initiū sūpsit omis pditio. Tho. iij. g sumatur via plana qm dicit alibi scriptura. Eccl. x. Initiū superbie hominis apostatare a deo qm ab eo q fecit illū recessit cor ei⁹. Qz initiū omis pcti ē superbia q tenuerit illā adumplebit male dictis: z subuertet eū in finē. Cū g superbia ducat ad mortē z humilitas advitā apparet hāc esse sapiētiā: illā ꝟo stultitiā: g vñ dz virari superbia cū nō faciat hominē prudentē sed stultū. Et iō dicit paulus ad Ro. j. Euanuerūt in cogitationibus suis z obscuratū est insipiēs cor eorū: dicētes em se esse sapiētes stulti facti sunt. Dicit euanuerūt: qz qm q⁹ est superbus cogitat ascēdere tm z euanescit in cogitatione: qz credit ascēdere dimittendo bonā vitā q ducit sursum ad paradisū sumēdo viā illā q ducit deorsū ad infernū. Pone exēplū de sacerdotib⁹ simplicibus dicētib⁹ dñe z deuote oras: q dum cogitant dñicia euanescūt in cogitationibus. Zdē de laicis mercatorib⁹ q dū viuunt cogitāt pstare vel mutuare adsuram vt pñt hre thesaurz ad dotandū filium vel filiā: z tales cogitationes vane sunt. Et sequtur. Et obscuratū est insipiēs cor eorz qm sicut nubes obscurant aerē: ita iste cogitationes obscurant cor: g caueamus si nolumus fieri insipiētes ꝛc.

Scda stultitia est auaricia. Unde qz auaricia sit stultitia z mia prudētia ptz p similitudinē alicuius diuitis q vendit bona sua q pecunia i saculo collecta vult accipe iter: sz pstitit sibi ab amicoꝝ dimittat illā pecuniā: qm i itinere sūt latrōes q p certo ipz depdabūt. Si talis renuit z pecuniā secū deportat z depdat vsq ad camisiā: iudicabit tal' pfecto stult⁹: Ita

est de nobis q̄ hēmus ire ad aliā ciuitatē qz nō hēm⁹ hic manētē ciuitatē: sz futurā inq̄rim⁹. ad Heb.xiij. Et est passus q̄dā in q̄ oēs depdati sūt. s. mors: z opz oēs hoies trāsire p illū passum: qm̄ dns nr̄ iesus xp̄s ipsemet trā siuit p illuz. Un̄ scriptura dicit. Nōne hec oportuit pati xp̄m z ita intrare in gl̄iaz suā. Lu.vl. Et in ꝟ passu latrones hoies z alias depdā tur. Latrones sunt mulier: filij: z alij parētes: scutiferi z sic de alijs. Ergo mittamus thesauz p cābiū. s. dādo paupib⁹ z tunc cū cedula red deā thesaur⁹ in celo. Cedula est ista. Da paupib⁹ z habebis thesauz i celo. Mat.xix. Un̄ nota hystoriā bti Laurētij q̄ Decio impatori petēti thesauz rndit. Facultates ecclesie q̄s a mereq̄ris man⁹ pauper in celū depor tauerūt. Ergo faciam⁹ sīl̄r. Et tūc dicet xp̄s nobis. Euge serue bone z fidelis: qz sup pauca fuisti fidelis: supra multa te ꝓstituā: intra in gaudiū dñi tui. Math. xxv. Et ita ptz qūo liberalitas est prudētia sz auaricia est stultitia. Auar⁹ āt portat diuitias vsq̄ ad mortē vbi depdat: et nihil secū portat: z tali post mortē dicet xp̄s. Quare nō dedisti pecuniā meā ad mensam z ego veniēs cū vsuris vtiq̄ exegissē illā z astāti b⁹ dicet. Auferte ab illo minā z date illi q̄ decem minas hz. Luce. xix. Et ita ptz largū eē sapiētē z auaz eē stultū. Un̄ puer. xiij. Corona sapientuz diuitie eoz: fatuitas stultoz ipudētia: ḡ nolite fieri ipudētes. ¶ Tertia stultitia est luxuria. Un̄ luxuria est illō pcm̄ carnale qō ꝓmittit̄ pter mīimoniū: quo cūq̄ mō fiat. Et ista ē valde magna stultitia. Nō ptz p silitudinē hois q̄ in q̄da z domo a pte interiori hēbat palea z stramina q̄ sunt esca brutoz: z desup hēbat multos thesauros z lapides pciosos. Cū aūt vigeret q̄dā hyeme frig⁹ voluit calefieri: z succendit stramina igne: z cū gaudēdo calefieret cōbussit totū thesaurū z lapides pciosos. Nōne talis iudicabit fuisse ipudēs: certuz est q̄ sic. Talis est luxuriosus q̄ hz dominm z alam in q̄ est thesaur⁹ magnus. s. rō z volūtas z superior portio: in q̄ rōne z volūtate z superiori portiōe sūt virtutes z merita q̄ dñr thesauri z sensualitas est inferior ps in qua sunt palee z fenū. s. mot⁹ carnales. Un̄. Dis caro fenū. Un̄. Esa. xl. Clama. Et dixi. Quid clamabo. Dis caro fenū: z oīs gl̄ia ei⁹ q̄si flos agri. Et talis sensualitas nihil vz respectu rōnis. vñ Paulus ad Ro.vij. Scio eīm qz nō habitat in me hoc est in carne mea bonū. Un̄ in ratiōe z volūtate ꝛc. sunt thesauri. s. fides: spes z charitas z cetere virtutes. O quāti thesauri: sz cōburūt q̄n hō luxuriat: qm̄ luxuria vt ignis. Un̄ Job. xxj. vt. Ignis est vsq̄ ad pditionē deuorās z oia eradicās germina. Ergo caueam⁹ ne in cēdamus paleā. s. carnē: qm̄ tales sūt ipudētes q̄ luxuriant. vñ Paul⁹. j. Cor. vj. Nescitis hō non pcipit ea q̄ sunt spūs dei. Stultitia eīm est illi: z nō pōt intelligere: ḡ audiamus paulū. Nolite ꝛc. ¶ Quarta stultitia est inuidia. Nō inuidia ē stultitia pz p silitudinē cuiusdā hois hn̄s inimicos ipm psequētes: q̄ veniēs ad flumē inuento pōte fregit illū a q̄ trāsiret flumen: et tūc venientes inimici ei⁹ occiderūt eum: si nō fregisset pōtē a q̄ trāsiret sz post trāsitū salu⁹ fuisset fact⁹. Ita ē de nobis in ꝟ mūdo qm̄ oēs hēm⁹ trāsire flumē aq̄. s. infernū cū pōte q̄ vt amor sine dilectio p rimi q̄ hz ser arc⁹: cū isto hēm⁹ trāsire et nō est alt⁹ pōs: z iō vt ad Rom. xiij. Qui eīm diligit primū legē impleuit. Nam nō adulterabis. Nō occides: nō furaberis: nō falsum testimoniū dices: non cōcupisces: z si qd̄ ē aliud mādatū i hoc verbo instaurat: diliges primū tuū sicut teipm. Dilectio primi malū nō operat. Plenitudo ḡ legis est dilectio. Per hāc eīm trāsimus de morte ad vitā. Un̄ isti⁹ pōtis arc⁹ sunt ist. s. amor z dilectio pris z mris q̄ vt ē reuerētialis. Sc̄os amor inimicoz. s. nolle dānū neq̄ eoz mortē. Un̄ vt scriptura Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vr̄os: bñfacite his q̄ oderunt vos: z orate p psequēt⁹ z calūniāt⁹ vos. Mat. v. Tertius amor est corporis. s. primi nō luxuriādo cū primo vel cū pria. Quartus amor est pprij corpis. Quintus amor est bonoz primi. Sextus est amor fame primi. Nos eīm nō debemus desiderare aliena qm̄ radix oīm malorū est cupiditas. s. ad Ti. vj. Qui aūt frāgit istū pōtē est stultus. Et iō dicit scriptura. Possidebūt puuli stultitiaz. puer. xiij. Parvuli sunt inuidi q̄ hn̄t cor ita pūū q̄ nō ma-

net in eo nisi ipemet. Inuidi em̄ se inor-
dinate diligunt. Sed cor hois celo z ter-
ra maius eē deberet. Et rō est. qz in celo
non stant nisi iusti tm̄ in corde hois boni
debent eē tā iusti q̄ēt peccatores. Pcō
res diligere debem⁹: ac eoz bona parare
z ita ptz qō inuid⁹ ōi pusilus. Unde
Job. v. Parulū occidit iudia. ¶ Quin-
ta stultitia est gula. Qō autem gulosi-
tas sit stultitia ptz p similitudinem cuius-
dā famelici stulti q̄ vēit ad domū cuius
dā diuitis q̄ parauerat bonos cibos q̄s
apposuit famelico q̄ portans secū vene
nū miscuit cibis z comedit z postea mor
tuus fuit. Talis ei ōr fuisse merito stul-
tus. Uñ dines q̄ parauit cibos ē deus ō
quo ōr. Ocli oim i te sperāt dne z tu das
escam illoz in tpe oportuno. ps. cxliij.
Ipe em̄ dedit nobis cibos q̄b⁹ sustēta-
mur: attamē nos miscem⁹ venenū. s. per
superfluitatē: hoc facim⁹ cū superflue come
dimus. Et isto venenū nos occidit z abbre-
uiat vitam tā spūalē q̄ corpalē et ita
intoxicam⁹ cibū. Et iō pslliū dat in scri-
ptura. Eccl. xxxvij. Noli auidus eē in oi
epulatione: z nō te effundas sup oēz esca.
In multis em̄ escis ent infirmitas. z
auiditas appropinquabit vsq; ad chole
rā. Propter crapulā multi obierūt. Qui
aūt abstinēs est adūciet vitaz. Et ita ptz
qō auidi sine gulosi stulti sunt q̄m oc-
cidūt seipos. Et cōcordat alibi scptura
loquēs de auidis. puer. j. Stulti ea q̄ si
bi sunt noxia cupiāt z ipudētes odibūt
sciam. ¶ Sexta stultitia ē iracūdia. Qō
aūt iracūdia sit stultitia ptz p similitudinez
alicuⁱ hūtis aliqē ānexū sibi cuⁱ vult
scidere vestes z nō pōt illi vestes scidere
cum sit a pte posteriori: q̄ vides qō non
pōt frāgere vestes alteri⁹: nisi vēre z cor-
pore suo pforato ponit sibi q̄ gladiū p
vētre z occidit seipm̄. Talis stult⁹ meri
to iudicād⁹. Huic silis est iracūd⁹ q̄ p-
frāgēdis vestimētis alteri⁹ corpis qō est
vestis alie seipm̄ occidit. Nō em̄ pōt alte
rius occidere alam q̄ illa est incorrupti
bilis. Uel vestē etiā ōr fama z ad frangē
dum vestimenta alteri⁹ corp⁹ vl̄ fama z
primo iracūd⁹ pforat aiaz suā. vñ irat⁹
primo se occidit in aia percutiens se gla
dio ire. De quo dñs. Matth. xxvj. ait ad
petrū. Oēs em̄ qui acceperit gladiū gla
dio pibunt. Quod intelligi vl̄ intelligi
pōt de gladio ire. Unde dō in po. xxxvj.
Gladi⁹ eoz intret in corda ipoz ꝛc. Non
em̄ pōt intelligi de gladio materiali qz
est exceptio qz sunt multi hodie accipiē
tes gladiū materialē q̄ nō morient gla-
dio. Itē nec de gladio iudicis q̄m multi
fuerūt homicide q̄ acta pnia salvant q̄
sine exceptiōe pōt itelligi ō ira. q̄ primo oc
cidit illū q̄ eā possidet z sic est stulticia
iō dicit scptura. Ne sis velox ad irascen-
dum: qz ira in sinu stulti requiescit. Eccli.
vij. In sinu. i. in corde. Ergo nolite fieri
ꝛc. ¶ Septima stulticia est accidia. Qō
accidia sit stulticia ptz p similitudinem
Ubi notadū q̄ in quadā villa erāt nūdi
ne in quodā die: z fuit bonū forū de reb⁹
qz illud qō añ pstabat z appreciabaⁿ cē
tū francis in nūdinis habebaⁿ p vno: z
tūc hō volēs emere victualia, dormiens
z excitat⁹ a muliere sua noluit emere: sz
voluit prādere: z post prandiū iterū ob-
dormiuit z nō emit aliq̄d i nūdis: post
ho mortu⁹ est. Nōne talis ē stultus ptz q̄
sic. Ita est ō accidiosis i opib⁹ spualib⁹
q̄ p modica huⁱ⁹ mūdi bona pōt redime
re infinita penā i alio mūdo. sz accidio-
si negligūt. Et nota parabolam que est
Mat. xviij. Hō q̄dam rex oē debitū remi
sit seruo suo petēti ad pedes dñi: ac di
cēti. Patiētiā habe in me. ita nos i pnti
vita cū paucis lachrymis possum⁹ eme
re miaz dei z redimere penā iferni: z hoc
q̄diu durāt nūdine. i. q̄diu dur at pse̅s
vita: sed post mortē cū multe milibus la
chrymaz nō pōt emi minima ps mie dei
qz tā trāsacte sunt nundine z oia chara
sunt. Qō aū tps in alio mūdo chaz sit
ptz in hystoria. Luc. xvj. ō diuite epulōe
q̄ plus q̄. M. cccc. annis petijt gutta aq̄
z nō obtinuit ꝛc. q̄ q̄diu durāt nundine
emam⁹ tā cū lachrymis z ieiuniis q̄ cū
vigiliis z disciplinis z aliis q̄buscūq; z
agam⁹ patiam z ita erim⁹ diligētes: q̄m
possum⁹ in opib⁹ terrenis semp labora-
re z cum hoc esse ociosi. Quod patet q̄m
ille cognoscatur fuisse ociosus in die q̄
ad domū redit in sero: nihil portat. Ita
est de terrenis cū laborauerit in mūda-
nis in vita si nō portent bona opera ad
paradisuz tales iudicabunt stulti: imo
imo maxime stulti: z iō dicit de negligē-

tibus ⁊ accidiosis. Qui opaꝫ terrā suaz satiabitur panib⁹. Qui aūt sectaꝫ ociuz stultissim⁹ est. Prouer. xij. Vocat terram corp⁹: qm̄ de terra factuz e⁹. Vñ: formauit igitur dñs de⁹ hominē de limo terre Señ. ij. Vocat ociosuz stultissimum. Vñ non posuit positiuum. s. stultum nec cōparatiuuz. s. stultiorem. sed ponit suplatiuum. s. stultissimū. Vñ. accidiosus dr esse stultus in hoc mundo quia nō vult agere pniam ⁊ stultior qz perdit gl̄iam paradisi ⁊ stultissimus qz meretur penā inferni perpetuā. ergo nolite fieri ⁊c.

¶ Dñica. xxj. post festū trinita. Ser. s.

Dra septima reliquit eū febres. Jo. iij. c. origi-

nalit. Sermo nr̄ erit de sancto euangelio dñice pñtis. Et si placet deo habebimus multas bonas doctrinas ad illuminationem itellectus ⁊ consolationē animaꝝ ⁊ correctionem vite ⁊ peccatoruz. Saluteꝫ ꝙ̄go maria. In pñti sermone cogitaui habere modū laboratoris seu oriula nivolentis seminare bonum semē seu plantas: q̄ primo arat ⁊ preparat bonā terram ⁊c. Terra bona ⁊ fructuosa est hīstoria euāgelicalis in cāpo seu orto euangelij erarata. Dicaꝫ hīstoria euangelij. Erat q̄dā regul⁹ ⁊c. Aratur sic ista terra mouendo questionē quare vocat ipsum regulum ⁊ non regē. Solutio qz non habebat nisi vnā ciuitatem. Pro qua nota ꝙ qz antiquitus erat tāta ambitio regē dīvl̄ dñandi ꝙ in q̄libz ciuitate erat vn⁹ rex q̄ dicebaꝫ regul⁹ sicut modo vn⁹ cp̄s alīs non dicebaꝫ ciuitas. De hoc auctoritas. Terra chanaā i q̄nq̄ reglos philistijm diuidiꝫ gazeos: ⁊ azotios: ascalonitas: getheos ⁊ accaronitas. Iosue. xiij. Alij q̄ habebant multas ciuitates dicebant reges. Et sequiꝫ. Cui⁹ filius infirmabaꝫ capharnauz ⁊c. Nota circa hoc qō iesus sibi dixit. Nisi signa ⁊ pdigia videritis. Diceret aliq̄s quare xp̄s rep̄hendebat eū: cū tñ tanta deuotiōe veniebat ad eū. Dico ꝙ xp̄s sic eū dure rep̄hēdit ppt modicā credētiā quā habebat qō pz in hoc qō rogabat eū vt descenderet ⁊ sanaret filium ei⁹. Ex q̄b⁹ pz ꝙ dubitauit: qz si ip̄m verū deū credidisset: sciuisset ꝙ non esset loc⁹ vbi nō esset deus: diffidebat ergo regul⁹ ⁊ nō plene credidit. qz honorē dedit presentie corpali petens vt descenderet corpaliter: sed melius fecit ille centurio dicens xp̄o. Dñe puer me⁹ iacet paralyticꝰ i domo: ⁊ male torquet. Ait ei ihesus Ego veniam ⁊ curabo eum. Et centurio. Dñe non sum dignus vt itres sub tectū meū ⁊c. Lu. vij. Matt. viij. Iste habebat verā fidez credens ꝙ xp̄s pñs ⁊ absens corpaliter poterat sanare filiū suū. Jō nō fuit a xp̄o reprehēsus: sed cōmēdat⁹ qz xp̄s dicebat sequētibus se. Amē dico vobis nō inueni tantā fidē in israel. Scōs defect⁹ iste⁹ reguli notaꝫ in hoc qō dixit sibi xp̄s. Nisi signa ⁊ pdigia videritis: nō creditis. Nota dicit. Nisi videritis: ⁊ ñ dicit audieritis: qz dicit apostol⁹ ꝙ fides ē ex auditu: auditꝰ aūt per ꝛbū xp̄i. ad Rom̄. x. Nunq̄ vos vidistis trinitatē tñ creditis. Et ista ꝛitas qō intrauit in cor vr̄m: pz ꝙ nō p oculos: nec gustū nec tactū: sz p aures audiēdo scripturas: doctrias verissimas. Jdē de miraculis xp̄i dicēdū ē q̄ firmiter credim⁹ ⁊ſi eis ea nō viderim⁹. Et sic pz ꝙ ē fides ex auditu. Et qz ille regul⁹ audiuerat iā miracula xp̄i qō. s. xp̄s solo ꝛbo curabat infirmos suscitabat mortuos. ⁊c. Et tñ adhuc nō credebat: sed volebat videre ideo rep̄hēdit a xp̄o: cū dicit. Nisi signa ⁊c. q. d. Nonne sufficit audire. Pz ex his ꝙ mō eēnt multi rep̄hēdēdi. Dicūt multi q̄d scit hō de paradiso: de inferno de purgatorio: null⁹ venit ad nos ista nob manifestans. Quib⁹ dici pōt rep̄hensione id qō dixit xp̄us regulo. s. Nisi videritis ⁊c. Jsta eñ audiuiſ̄ p pphetas apl̄os ⁊ euāgelistas ⁊ p xp̄m: qz ipe totū nobis reuelauit in scripturis sacris. Jtē ꝙ lazarū itez p btm̄ paulū: itē p sctm̄ Joh̄em euāgelistā q̄ viderūt ⁊ retuleꝛt nobis. Jō sunt valde rep̄hensibiles illi q̄: dicūt: ego velle ista videre. Auditꝰ eñ est necessarij⁹: sed non visus: qz occi pñt incātari: ⁊ scriptura sācta nō pōt incātari. Sic ille regul⁹ volebat videre dicēs. Dñe descēde pusq̄ moriaꝫ filius me⁹. Nō credebat eū posse post mortē suscitare. Sz xp̄s tot⁹ benign⁹ nō respiciēs ei⁹ defectū voluit nō solū filiū a febre: sed ēt patrē ⁊ totā curiā suaz ab infidelitate ⁊ incredulitate liberare. di-

gens. Vade: qr filius tuus vivit. Vide in si nem. nota hic magnificētiā xpi. Iste re gulus solū petebat sanitatem corpalez p filio. xps sanauit filiū in corpore. ia. z patrē z oēs de curia credētes in xpm. De ista magnificētia moyses. Date magnificētiā deo: dei pfecta sūt opa. Deut. xxij. s. sanādo corp. z aiam. Jō dicebat ipe. Unū op. fecī z oēs miramini. Infra. Mihi indignamini: qr totū hoiem sanū feci in sabbato. Jo. vij. Ecce ager seu ortus euāgel. Nūc seminādū ē bonū semē moralitatū z instructionū vite ad cōsolamen animar. Sup ꝟ qđ dicit the. hora septima ꝛc. Et itrabo materiā pāsticnem. Querit ergo cū i die artificiali sunt duodecim hore z in naturali vigintiquatuor xpc xps potiꝰ elegit septimā horā q̄ horam primā vel sēdam ꝛc. ad curādū istū infirmū: qr certū est qꝫ in ꝓma vel secūda ꝛc. vel etiā octaua potuit ipz curare. Nō credat qꝫ sine rōne xps hoc fecerit. Hoc em̄ fecit ad oñendū qꝫ ad pfectā salutationē alie a febre peccati: septē opa pnalia quasi septē hore requirūt. z de septima hora dicit thema. Hora septima ꝛc. Prima hora est pcōrum cognitio: sicut in prima hora diei hō incipit cognoscere aliū ex claritate solis. Sic transactis tenebris pcōr qñ hō redit ad se z claritas aurore incipit clarescere in cōscientia sua dicit. O miser inq̄stis existi pcatis: es superbus auarꝰ ꝛc. Sz qñ hō ē in nocte pcōr ñ cognoscit pcā ista: nec peiculū suū sm illū ps. Nescierūt nec intellexerūt: in tenebris ambulāt. Sz quādo religiosus: clericus vl laicus: q̄ tenet malā vitā pcā sua aduerit z suū periculū tūc intra se dicit. O miser ꝛc. De ista hora dicit aplꝰ hora est iā nos de somno surgere. nūc em̄ ꝓpior est nra salꝰ q̄ cū credidimꝰ. Nox pcessit dies aūt appropiquabit. Abūciamꝰ ḡ opa tenebrarum ꝛc. Ad Ro. xiij. Stare in pcō vocat dormire. Rō: qr q̄ dormit nō vtit sensibꝰ z semimortuꝰ est: sic etiā pcōres semimortui sunt: qr pcōrum corpꝰ viuit: sed ala est mortua. Et quot ānī sunt qꝫ vos dominicis in pcō: in supbia: auaricia luxuria: ira: z malavolūtate: fortaſſ de xl vel vndeci anni vel vigiti. Jdeo sicut socꝰ excitat socū qñ incipit aurora ita aplꝰ dicens. hora est iā nos de somno surgere ꝛc. Nūc em̄ ꝓpior ē nra salus. Qñ hō stat in pctis. lōge est a deo q̄ mala vitaz: sz qñ hō incipit in se cognoscere defectꝰ suos a ꝓpiquat hō deo. Scōa hora est ꝓtritio cordis. Magna fuit questio inter doctores qđ est ꝓtritio ꝓpie. Et dimittendo opiniones ego dicā vob determinationem: qꝫ ꝓtritio est dolor de pctis ꝑteritis: sed nō sufficit nisi sit respectu dei: sicut em̄ hō est ꝓpositꝰ ex materia z forma: ita contritio hz duo. s. dolorē de pctō ecce materia z qꝫ sit respectu dei ecce forma: alis non esset ꝓtritio: sz attritio Uerbi gra: qñ religiosus cognoscit suā pctā z dicit. O miser ꝑlatus meus sciet z plorat ꝛc. non est ꝓtritio: qr timore verecūdie: vel pene dolet. Sz si dicit deus fecit mihi tantā grām qꝫ de nemore mūdi transplātauit me in padiso terrestri. s. religionis: vt saluū me facerē z alios: et ego miser offendi deū. O miser ꝛc. Jstud est ꝓtritio. Jdē de clerico cognoscēte pecata sua si dolet. qr eps sciet: z sic icarcerabit. z tota terra sciet z sic diffamabit z pdet bñficiū: pax valet. Sz ꝓtritio ē qñ dicit. Dñe tantā grām mihi feciſt. s. consecrādi ꝛc. quā nō feciſt mri vre nec mti chaeli nec ioāni baptiste. Lingua mea ē clauis celi: z ego infelix fui ta ingrat ꝛc. Jsta ē ꝓtritio. Jdē est de vob si aliqs vestrū est in aliq̄ crimine z ducit ad furcas z cogitat qꝫ domꝰ ſua ē destructa: z vrox sua diffamata: filij ei ꝓfusi: corpꝰ suū pditū z plorat: nihil sibi valet sz dāna tur Sz si diceret. O dñe tu feciſti me ad imaginē z similitudinē tuā vt tibi seruirem z ego ꝛc. Jtē sanguie tuo redemisti me z despexi te ꝛc. Abluisti in baptismo ꝛc. tūc est ꝓtritio. Jdez de muliere cuiusuis statꝰ: q̄ si dolet de pctō qr gētes loquūt: z plorat ppē peiculū nihil valet. Sz si dicat: dñe tu ordinasti mrimoniū vl vigintatē seu viduitatē dñe fregi sic vl sic. O dñe qđ erit de me ista ē ꝓtritio: qr respectu dei. De ista hora Auctoritas. Nunc alta mea ībata ē: z qđ dicā. Pr̄ saluifica me ex hac hora. Job. xij. No. ex hac hora: qr ꝑa ꝓtritio nō ē sine gra. z si ñ hret opportunitatē ꝑfitēdi sz ꝓpositz ꝓtritio sufficeret. Tertia hora ē oris ꝓfessio. Rō qr si haberꝫ camerā plenā sterc̄ore ñ sub

ficeretvidere nec ꝓgregare ad ãgulū nisi ꝓficiaꝫ extra. Ita de cōscientia q̄ est camera dei ex ꝑma. ſ. pctōꝝ cognitiōevidetur stere⁹ pctōꝝ. ex scōa ꝓgregaꝫ in angulo cū ꝓtritiōis scopa: sz opz ꝑicere extra ꝑ fenestrā confessiōis: ⁊ sic mūdaꝫ camera qñ ōr confessou. Pater nouerit⁹ q̄ ego fuz supb⁹ ⁊c. pr̄ nō recordor de alijs. Si videꝫvob̄ q̄ in alijs peccaueri iterrogate me: q̄ ego dicā vob̄ ꝓfitatē. Confessor aūt dz iterrogare q̄ōfficiū hz. Alia sūt pcta militz alia mercatorz: alia sacerdotis ⁊c. Itē idē de mulierib⁹ si ē puella vidua vel maritata ⁊ data absolutiōe a confessore: camera remanet pura expulsis inde culpis: ⁊ pctis fit habitatio trinitatis. Ad eū veniem⁹ ⁊ mānsionē apd̄ eū faciem⁹. Jo. xiij. De ista hora dicit xp̄s. Mulier cū parit tristiciā hz: q̄ venit hora ei⁹. Joan. xvj. Cōfessio ꝓparaꝫ partui mulieris. Rō: q̄ sicut par⁹ est cū dolore ⁊ est necessaria obstetrix. Ita in confessiōe sūt dolores part⁹: q̄ñ hō cogitat q̄ diffamiat se ⁊c. sz opz parere. Obstetrix ē confessor ꝓfortans dicendo: dicatis ⁊c. Sed q̄ñ peperit puer ia nō meminit pressure ꝓp gaudiū q̄ hō hz. Itē magnū periculū est de prole mortua in vtero q̄ nisi exeat interficit mr̄em Idē de vtero aie: q̄ tot sūt ples mortue quot sunt pcta mortalia q̄ hz hō. Jō opz vel parere vel mori. Propter hoc xp̄s ordinauit sacr̄m confessionis ⁊ precepit p os eccle q̄ quolibz ãno hō confiteaꝫ: vel priuet sepultura ecclesiastica Extra de peni. ⁊ remiſ. Ois vtriusq̄ sex⁹ Nō solū adulti: sz ēt pueri tenenꝫ confiteri habentes vsum rationis. Recitat beatus Greg. q̄ puer quinq̄ ānoꝝ fuit dānatus Quarta hora est mox emēdatio. Quid valet pctōꝝ cognitio vel ꝓtritio: vel confessio nisi hō emēdet vitā suā. Si cognoscitis q̄ fuistis supb⁹ van⁹ pōposus: decetero debetis velle ⁊ ꝓponere humilitatē ⁊ humiliationē. Itē si fuistis auar⁹ vsurar⁹ vel defraudādo: emēdo: vēdendo vel negando debita retinendo solidatā seruoꝝ vel bona defunctoꝝ decimas vel primitias ⁊c. emēdetis. Idē de luxuria imūdeviuēdo ⁊c. decetero debetis, viuere caste ⁊c. ⁊ sic de alijs. In illa hora accesserūt discipli ad iesum. Mat. xviij. Quinta hora est debitoꝝ restitutio. Si

sentitis in bursa taxia seu in domo vra aliq̄d de iniustis bonis acq̄sitis ꝓ vsurā rapinā ⁊c. Restituatis. Restitutio ēm ē necessaria sicut pr̄vult q̄ filij vt fuit ꝓtēt de parte sibi data. Et si vn⁹ frater furet partē alteri⁹ indignaꝫ pr̄ dicendo. Nōne scio ego diuidere. Ita debetis cogitare q̄ iste mūd⁹ est vna dom⁹ dei: dominus est sursuz cū baronib⁹: nos sum⁹ hic in stabulo cū bestijs. Et dñs diuidit bona: illa dedit magnā ptē tibi paruaz. Jō nolite tangere partē alteri⁹. Nō dicat pauꝝ ego possuz recipere hoc a diuite ⁊c. Nec dicat diues. Ego possum hoc recipere a paupe: q̄ ego plurib⁹ habeo ꝓuidere q̄libet sit cōtentus de parte sua: alis nūq̄ habebit gr̄am dei: nec intrabit paradisum: quouisq̄ satisfecerit. Nō dimittit pctm̄ nisi restituaꝫ ablatū. xiij. q. vj. Si res. Immo dico q̄ magz letus dz esse paup: q̄ sperat q̄ erit dives i padiso si sic hz patientiā q̄ pauptas rone patientie erit sibi meritoria vt dicit Ambr. dist. xlvij. Sicut hi. Diuites vo timere habebunt ne ipi retributionē capiant hoc mūdo ⁊c. Itē idē dicēdū est de satisfactiōe dāni si notari⁹ vel falsus test⁹ ⁊c. alicui dānū intulerunt: tales ēm tenenꝫ ad restitutionē faciēdā his q̄s dānificauerūt. Itē illi q̄ de nocte abscindunt arbores ⁊ frumēta alioꝝ: tenenꝫ satisfacere de dāno. De ista hora Auctoritas dicit xp̄s penitenti. Ego tua bona te ab hora tēptatiōis q̄ vētura est in orbez vniuersz Apoca. iij. Hora tentatiōis ōr restituto. Jsta tēptatio est hodie in mūdo. Dicatis vos prelato vel clerico q̄ cū simonia obtinuit q̄ renūciet coram papa vl̄ prelato statim: ⁊ audiatis q̄d dicet. Dicet fortassis O si deberē restituere vel resignare vñ viuerē. Ecce dolor. Sz p ista hora tēptationi opz trāsire si vultis saluari. Itē si dicat vsurario q̄ restituat. dicet stati. Uñ ego viuā ⁊ vxor ⁊ filij: sz dimittā in testō Ergo in vita vos vsurarij nō vultis satisfacere: ⁊ in vita vos nō vultz ee sine pctō ibitz ad ignē q̄z stulticia. Sexta hora est iniuriaꝝ remissio. oportet ēm parcere ininicis ⁊ facere pacē: ⁊ opz p istaz horā trāsire si vultz q̄ de⁹ parcat vobis iniurias ⁊ pctā q̄ peccando fecistz ō deaz. Nō dico q̄ remittatz ōbitū si nō vultz: sz

ops necessario remittere odiū z malitiā cordis z ops hīe ꝓpositū nō nocēdi ꝓximo nisi sm ordinē iustitie. Itē si aliqs interfecit ꝑentē tuū nolivindictā querere nisi sm ordinē iustitie: qr hoc potest sine pctō. Deꝰ enī nō phibet iustitiā sed odiū: hoc ptz a simili. Si aliqs ht vulnera ꝺñs z terꝝ remāsit intꝰ: nihil valēt medicine quousq; extrahāt ferrū. Ferrum est odiū: rācor ꝛc. Et nisi ꝑciat nihil valēt medicine bonoꝝ operꝝ. De ista hora dicit Jo. Sedebat ihesus supra fontē. Hora aūt erat q̄si sexta. Jo. iij. Ffōs emanās est mia dei. Sup istū fontē sedet xp̄s i illis q̄ amore z honore sui parcūt z remittūt iniurias vt eis ēt sua remittant pctā alis si nolūt parcere nec virgo maria nec oēs scti impetrarēt eis venā de venali pctō. Septima hora est eucharistie cōtio In ista dat plena sanitas: expulsa febre pcti mortalis. Ex quo eīm hō cognoscit pctā z ꝓterit z ꝓfitet: z hz ꝓpositū emendādi vitā z restituit aliena: z remittit iniurias: talis pōt licite venire ad cōicandū. De ista hora dicit xp̄s. Jo. v. Uenit hora z nūc est qñ mortui. i. pctōres audiēt vocē filij dei. s. illā. Accipite z mādu cate. hoc est corꝰ meū qđ ꝓ vobis tradet. s. Cor. xi. Et ordinatū est a xp̄o z ecclesia vt q̄libet xp̄ianꝰ cōicet in paschate et hz de bono cōsilio in q̄libet festo magno bonū erat cōicare: tm ex p̄cepto z sub pena pcti mortalis in paschate cōicare obligamur: z nō solū magni hz ēt parui dece vel. xij. annoꝝ bñ parati. Et tō p̄ecē dūt septē hebdomade q̄dragesime: ꝑma correspōdet ꝑme hore: sc̄da sc̄e. De. ista hora intelligit thema hora septima ꝛc. Dñica. xxj. post trinitatem. Ser. ij.

Credidit ipse z domus eius tota. Uerbū istud ht̄ Jo. iij. Istud ꝟbū ꝟ de q̄dā nobili dño q̄ prius nō credebat in xp̄m: immo erat infidelis: hz visis xp̄i miraculis que faciebat tanq̄ verus deus imperando: credidit non solus ipse sed z tota domus. Jō dicit. Credidit ipse ꝛc. Salutet ꝟgo maria. Pro rōne et declaratione huius ꝟbi: z introductione materie pdicāde: recordor de quadā autoritate terribili hz ꝟa z rōnabili. Si q̄s suoꝝ z maxime domesticoꝝ curā nō habet fidē negauit z est infideli deterior. s. ad Tim. v. Si q̄s. s. dñs dom⁹ nō curat dare pulsionē necessariā corpori z ale suis domesticis fidē negauit. Nā sicut seruire fidelitatis tenent ꝑseruare psonam dñi: famā z honorē z bona sua. Ita dñs iure fidelitatis tenet ꝓuidere filijs z seruitoribꝰ nō solū de cibo: potu z vestitu: sed ēt ip̄m ad aiam vt sciāt orare z confiteant vt audiāt missam vt cōicēt z vitent vitia ne ludāt: ne furent: ne mētiant: et hmōi. Et si dñs nō curat fidē negauit. i. ius fidelitatis: z est infideli deterior: qr infideles iure nature ꝓuidēt suis seruitoribꝰ de oibꝰ eis necessarijs. Hoc a simili ꝓbat. Uos videtis q̄ in corpe est vnū caput in quo sunt oēs sensus: z i alijs ptibus corpis nō est ni si vnū sensitiuū. s. tactus z caput regit: gubernat z ꝓuidet oibus alijs mēbris. Ita dñs est caput z tenet ꝓuidere oibꝰ de domo. s. filijs: seruis ancillis z captiuis corporaliter z spūaliter Ille regulus de quo legit euāgelium: ex quo fuit ꝙrsus curauit de oibꝰ: de domo vocauit milites: scutiferos ꝛc. dicens ego nō credebā in illū xp̄ham ihesum: sz mō credo ex miraculis q̄ vidi: z vos etiā videbitis z debetis credere in eū: z deus fecit sibi gr̄am q̄ oēs crediderunt in eū. Ptz thema. Ego inuenio in theologia: z ponunt clare a doctoribꝰ tres gradus ꝟe credentie z credulitatis xp̄iane. Magister sniaꝝ in. iij. lib. ponit illos. dist̄n. xxiij. Et sunt tres. s. Credere deum. Credere deo. Credere in deum.

¶ Primꝰ gradꝰ hz p scias intellectuales. Scōs per reuerentiam cordialem. Tertius per obedientiam generalē. ¶ Et iste tertiꝰ gradꝰ saluat hoīez: istos tres gradus ht̄uit iste rex: iō dr. Credidit ipse z domus eius tota ꝛc. Primꝰ gradꝰ fidei xp̄iane est credere deū. s. dñz gubernatorē z rectorē iustū: bonū z sapiētē potētē z remūeratorē bonoꝝ z maloꝝ: z qō bonis dabit gl̄iam: malꝝ penā: hoc ē credere deū. Et ista credēcia ab iitio fuit necessaria vsq; in finē mūdi. Ān incarnatiōnē ihesu xp̄i z ān ordinationē articuloꝝ fidei erat necessariū credere. s. q̄ iste mundus nō p se sz ab aliquo erat factꝰ: imo ꝙ etiā est demōstrabile naturali lumine

vez q̄ alīqs dñs est q̄ fecit hūc mūdū z regit z gubernat. Et talis credētia ē necessaria. Apls de isto gradu fidei dicit. Sine fide ipossibile est quēq̄ deo placere. Credere eīm opz accedētē ad deū q̄ ē: z q̄ inq̄rētib⁹ se remunerator sit. ad hebr. xj. Isti duo articuli. s. q̄ deus est z q̄ ē remunerator inq̄rētiū eū: z punitor non inquirentium eum semper fuerunt necessarij ad credēdū nisi sit stult⁹ q̄s z insipiēs hō sicut ille de q̄ dr in ps. dō. Dixit insipiēs in corde suo nō est de⁹. Sz q̄ hz naturalē intellectū pōt cognoscere q̄ de⁹ est p intellectū. Prio si ego q̄rerē a vobis di. Creditis q̄ in meo corpe sit aia: diceretis q̄ sic: hz nō eā videatis: hz ex naturali scia ex opib⁹ q̄ apparēt exterius: q̄ videtis in capite effectus quinq̄ sensuū corpalīū. s. videre: audire loq̄ z c. que nō pñt a corpe eē sine aia creditis in me esse aiam rōnalē. Itē q̄ brachia mouentur z vēter recipit z remittit: z pedes mouent z pcedūt: his certe cognoscit q̄ aia est in corpore hz nō videat. Mō cogitare debetz q̄ caput hui⁹ mūdi sit celū. Duo brachia elemētū ignis z aeris que sunt maioris actiuitatis. Uterus in quo sūt hūditates aq̄ sit z terra sit pedes. Mō q̄d videtis in capite nō videtis ibi motum solis ab oriente in occidētem: ita ordinate q̄ nūq̄ pctm̄ vel defectū cōmittit. Ita de motu lune crescēdo z decrescēdo dicēdū est. Itē videm⁹ motū aliaq̄ stellaq̄. Mō clarū est hz nō videat q̄ ē aliqua substātia spūalis q̄ mouet ōia ista: z illa est deus q̄ sol z luna celū z c. irrōnabilia sūt. Itē dicēdū est de motu duorum elementoq̄: qua si duoq̄ brachioq̄. s. de fulguribus nubib⁹: de claritate aeris tonitruis: tēpestatib⁹ clarū est q̄ aliquis est q̄ faciat illa z ille est de⁹: hz nō videat: ex his tm̄ effectibus pōt cognosci. Idē dicēdū de aqua q̄ est qua si vterus. Itē terra q̄ pedib⁹ assimilat facit ordinate opa sua. Primo invere arbores, producūt flores z postea fruct⁹ z sic de alīs. Et q̄ mouet z gubernat terrā z facit ista deus est. Si q̄ mot⁹ corpis cogit ad credēdū aiam eē in eo: ita et mot⁹ hui⁹ mūdi facit deū cognosci: de hoc vide beatū Tho. s. parte. q. ij. ar. iū. ibi pbat deū eē quinq̄ vijs. Propter predictā rōnem dicunt alīq̄ magni doctores q̄ homo ē ad imaginē dei: isto mō q̄ sicut de⁹ est vn⁹ q̄ gubernat totū mūdū: ita in homine vnus spūs gubernans totū corpus: z sicut tota aia est in toto: z tota i qualibet parte: ita deus est totus in toto mūdo: z totus in qualibet parte. De⁹ creauit de terra hoiem z fm imaginē suā fecit illū. Et iterq̄ quērit illuz in ipsam supple ad cogitādū q̄ sicut est vnus spūs in eo: ita vnus deus est in toto mundo. Eccl. xvij. Scdo hoc idē ptz z ponatur casus q̄ aliquis ignorans z simplex: sed vigens naturali intellectu intret palatiū pape vel impatoris: solus hz nō videat papaz vel impatorē q̄n̄. videbit cameras: fenestras z c. statim cogitabit q̄ magn⁹ dñs z potens fecit illud. Et ex ordinatiōe palatij cognoscet et⁹ sapiētiā: z ex abundantia bonitatem. Ita in ppōsito. Cogitate q̄ le palatiū est iste, totus mūd⁹. Camere i q̄bus est dñs cū baronib⁹: filijs z amicis sunt alte collocate. s. in celo: nos sumus hic in stabulo cum bestijs: de ista domo autoritas. O isrl q̄ magna est dom⁹ dei z ingēs locus possessionis eius. Baruch iij. Fenestre sunt sol luna z stelle. Et scāna hui⁹ domus sūt mōtes: q̄ talē domū edificauit deus est z potētissimus: et q̄ ita ordinate fecit: sapiēs est z q̄ oib⁹ p̄uidet bon⁹ est. Talis dñs potētissim⁹ sapientissim⁹ z optim⁹ iustus dz esse: dans bonis remunerationē: malis aūt punitionē. Ecce qūo cognoscit de⁹. Autoritas Inuisibilia dei. s. glia: potētia: maiestas z c. a creatura mūdi: dicit glo. ab hoiep ea q̄ facta sunt intellecta ꝓspiciunt: sempiterna quoq̄ ꝟtus ei⁹ z diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. Qr cū cognouissēt deū nō sicut deū glorificauerūt aut gras egerūt: sed euanuerūt in cogitationibus suis z obscuratū est insipiēs cor eoz. Dicētes eīm se eē sapiētes stulti facti sunt. Rō. s. Phi in scolis cognouerūt deū: licz nō notarēt eū deū sz ꝑmū principiū vt in xij. meta. primā cām: primū motorē: motorē immobilē: primā intelligentiā. Sz dicit Aug. q̄ in tēplo adorabant idola cū pplis: nō dicat apls q̄ cū cognouissent deū z c. Moralr iste defectus pñor est hodie in multis xp̄ianis q̄ cognoscūt deū z tm̄ non glificant: immo despiciūt z vi

perant deū. Verbigra. In domo dñi sustinere inimicū dñi ⁊ hȳe colloq̄a secreta et recurrere ad illū i suis necessitatib⁹: magna iuria dñi ē: ⁊c. hoc faciūt xp̄iani xp̄o sustinendo diuinū: piuratorē ⁊c. ⁊ recurrēdo ad eos. Itē cū de⁹ sit in domo hui⁹ mūdi totus in toto ⁊ tot⁹ in qualibz pte q̄n tu iuras renegas: blasphemas cōtra eo iuras ⁊c. vel tu nō credis vel si credis ⁊ nō facis ista peiores es phis infidelibus Itē credis ⁊ scis q̄ dñs q̄ puidet suis sui⁹ voluit de eis aliq̄d seruitiū. Itē etiā dñs de⁹ vult de nobis seruitiū: ⁊ vt seruemus dñicam ⁊c. Si credis ⁊ nō facis peiores ꝑ phi. Ecce prim⁹ gradus credendi: q̄ habeť p sc̄ētiā intellectualē. Scōs gradus ascēdēdo ē maior. s. credere deo ⁊ verbis eius. Multi credūt deū q̄ non credūt deo sicut multi me sciūt esse: sz nō credūt mihi. i. ꝓbis q̄ dico: vel ego credo demonibus i. ꝓbis eor̄. Qui credunt deū debēt etiā credere deo. s. verbis⁹ q̄ dicit. Legiť enim de abraā sene: qui p̄misit de⁹ dare filiū cū esset senex ⁊ etiā vxor antiqua. Dicit text⁹. Credidit deo Abraā ⁊ reputatū est ei ad iusticiā Gen. xv. Et dico q̄ iste gradus credēdi venit ex reuerētia. Magna ēt reuerētia fit alicui psone dicēti aliq̄d supra intellectū puta. s. q̄ hoies vel asini volāt: ⁊ crederet sibi sine iuramēto ⁊ testib⁹ ꝓpter suā famā bonā conscientiā ⁊ bonitatē. Ita ē de xp̄o iesu q̄ venit de vltra mare de celo ēp̄yreali: p̄ incarnationē ⁊ natiuitatem ⁊ cepit nob⁹ p̄dicādo dicere altissima ⁊ supra rationē ⁊ intellectū naturalē sc̄z q̄ sz sit vn⁹ deus simplex et indiuisibilis tñ q̄ ille est tres psone p̄ filius ⁊ spūssanctus. Unde scriptura dicit. Tres sunt qui testimoniū dāt in celo p̄ verbū ⁊ spūssanct⁹. Et ꝯ tres vnū sunt. s. Jo. v. Dz ēm xp̄ianus dicere. Dñe ad hoc nō habeo rōnez: nec argumētū: sz dñ ad oppositū. Tamē dñe ex quo vos dicitis credo firmiter: ⁊ nolo iuramentū nec testes. hic est meritū fidei. Qz si diuisset solē esse lucidum: ⁊ hō crederet grates nullas haberet. Itē dixit aliud mirabile q̄ de illis tribus psonis nō p̄ nec spūssanctus: sz filius factus est homo. Magnū mirabile. Un dicit scriptura. Qui cū in forma dei esset. nō rapinam arbitrat⁹ est esse se eq̄lē deo: sz semetipm exinaniuit formā serui accipiēs: sc̄z corp⁹ ⁊ alia q̄ nos: ⁊ assimilē hoim. fact⁹ ⁊ habitu inuentus ut homo. Phil. ij. hoc mirabile credentes ⁊ induti lo pta. Itē dicit q̄ fuit ꝛcept⁹ de⁹ ī ꝓparatione gine sine hoie sicut granuz fo[illegible] uellanā. itē q̄ fuit natus de [illegible] nēte incorrupta sicut trāsit rad[illegible] p fenestrā vitreā. recipiēs colorē [illegible] bonus xp̄ian⁹ dicere itra se dz. T[illegible] habeo rōnez nec argumētū: sz credo [illegible] q̄ articul⁹ fidei est. Qui cōcept⁹ de sp̄ sancto: natus ex maria virgine ⁊c. Itē dixit nobis aliū mirabile de sacro altaris q̄ dictis verbis a sacerdote ip̄e est ibi verus de⁹ ⁊ hō sicut est in celo. Caro mea vere est cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ vere est pot⁹ Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meum sanguinē: in me manet ⁊ ego i illo. Item Qui māducat hūc panē viuet ineternū. Jo. vj. Si diceret q̄ hostia ē alba ⁊ rotūda ⁊ crederet sibi nec mirū. Greg. Fides nō hz meritū vbi humana rō ꝓbet experimētum. Qui timetis deū credite illi: et nō dicit illū: ⁊ nō euacuabiť merces vr̄a. Eccli. ij. Infideles vt iudei a gareni: credūt deū: sz non deo: iō euacuabiť merces eor̄. Tertius gradus fidei est credere in deū. i. credendo i ipz p bona opa ire. Un scriptura. Qui credit in me opa q̄ ego facio ⁊ ipse faciet. Jo. xiij. Qui est in pcō mortali sz credat deū ⁊ credat deo: nō tñ credit in deū eundo ad eū. Aliqui sunt passus eundi ad eū. Primus est cōtritio peccator̄. Quēadmodū puer qui cecidit in lutū ploraт: sic quilibet nostrū dz facere q̄n videt suā vitā inūdā ⁊ deturpata ꝓ supbiā auaricia ⁊c. Scōs passus est cōfessio sicut puer qui cecidit in luto flēs recurrit ad matrē: que ipm lauat ⁊ mutat alia veste sic recurrendū est ad matrē nostrā eccliam ad p̄fitendū ostendendo immūdiciā q̄ lauat nos ⁊ vestit: q̄n absoluit nos ⁊c. Quia sicut erat primus q̄s induit veste superbie: pōpe ⁊ vanitatis ita post induitur humilitatis veste: ⁊ sic de aliis Qui facit ista credit in deū: qz tendit ad illū. Qis q̄ credit in illā: non dicit illi: nō cōfundeť. Jo. x. Sec⁹ de credētib⁹ solum duobus p̄mis modis. De hoc tertio mō credēdi itelligiť illud verbū q̄ crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit: saluus erit: qui vo nō

vez q aliqs dñ
regit z gube
cessaria. Ap
Sine fide i
re. Credere

eminabit. Mar.xvj. Uide
huius autoritatis.
post trinitatē. Sermo.iij.

Aduite vos ar

z q inḟēti
xj. Isti duc
remuner
inquire
cessari
spie
rie

naturaz dei vt possitis stare
aduersus insidias diabol.
Uerbum istud habetur tex
ad Ephe.vj.z c. Salutetur ꝯgo
pio declaratione z introductiõe
predicande sciendu quod nos
inuenimus in sacra scriptura q xps ve
nit in hūc mūdū vt rex intrās campū p
liberatiõe ppli sui a captiuitate z morte
Ratio. Ex quo adā peccauit, cōtra deuz
faciēdo voluntatē diabol potius q̄ dei
extunc diabolus tyrannice accepit tātuz
dñium in hunc mūdū q oēs holes tene
bat captos intra clausurā pcōz ianuis
clausis. Janue erāt ignorātie de deo er
rores z falsesopiniones quilibet faciebat
sibi deū. i. idola: z post morte diabol9 du
cebat alas ad infernū. Ecce in qua capti
uitate erat ppls. Sed q̄d fecit filius dei:
motus filio dei ex cōpassiõe z pietate in
trauit in hūc mūdū vt in cāpū z c. z pliuz
cōmisit cū diabolo in die veneris sancta
z fuit grauiter vulnerat9 in capite in ma
nibus z c. Sed liberauit ppm̄ suū intātū
q oēs obedientes z credētes sibi sunt li
beri. Autoritas. Attollite portas princi
pes vestras. s. ignorātie z erroris: q: no
bis ostēdit portas veritatis: z eleuamini
porte eternales. s. ex duratione lōga: z in
troibit rex glorie. Quis est iste rex glorie
dñs fortis z potēs dñs potens in prelio
Ps. xxiij. hoc dicit Dauid illuminat9 spi
ritusctō prenuncians xpi prelium. Item alia
autoritas noui testamēti maioris auto
ritatis q̄ Dauid. q: xpi est. Lu. xj. Cum
fortis armat9. i. diabolus custodit atriū
suū. i. plateā huius mūdi quē tyrannice
occupauit: in pace sunt ola que possidet.
Quia nec holes nec angeli erāt sufficiē
tes ad expellēdū eū. Si aūt fortior illo. s.
xps superueniens vicerit eū vniuersa ar
ma eius. i. peccati auferet in quib9 habe
bat fiduciā z spolia ei9. i. naturā humā
nā distribuet in ordinibus angelorū col
locando. Ptz ergo ratiõe z autoritate q
xps venit in hunc mūdū vt princeps ad
bellū pro liberatione ppli sui. Creditis
q̄ intrauerit hoc bellū sine armis nō cre
datis: imo optime armat9 fuit oib9 ꝑtu
tib9. Auto. Accipiet armaturā zel9 illi9.
Tm̄ diligit alas q nunq̄ fuit vir tā zelo
tipus de vxore sua: nec filia de patre: nec
dñs de ancilla: sicut xps de aia. Jō dicit
zel9 illi9: z armabit creaturā. i. hūanitatē
ꝑtutibus q̄ diuinitas est semp armata
ad vltionē inimicoz. Sap. v. Fiat ꝯclu
sio q̄n rex ingressus cāpū armat: nōne
z milites armant: imo. Jō militib9. i. no
bis dicit thema. Jnduite armaturaz dei
s. ꝑtutes: bona merita: ꝑz thema. Tria
debēt nos inducere z incitare ad recipiē
dum arma virtutum z bone vite.

Primus locus in quo stamus,
Scōs inimici quos habemus,
Tertiꝰ premiū quod expectamus,

¶ De his trib9 dicit thema. Jnduite vos
armaturā dei. Dico primo q debemus
armari ꝓpter locum in quo stamus: qui
est mundus iste: q: sum9 in medio duoz
extremoꝝ cōtrariorꝝ. s. celi beatorum: et
inferni damnatorum. Jn celo eñ non opz
armari q: non timēt inimicos: nec demo
nes nullā hñt malāvolūtatē nec aduersi
tatē nec impatiētiā immo sunt in quiete
ꝑpetua z in pace secura sine fine. Autori
tas dei p os ꝓphete. Sedebit ppls meꝰ
in pulchritudine pacis: z i tabernaculis
fiducie: z in requie opulenta. Et securi
tas vsq; in sempiternuz. Esa. xxxij. Nota
cum dicit i pulchritudine pacis. Jn hoc
mundo par vertitur in turpitudinē. Mi
lites eñ tpe guerre sunt cum timore oār
ꝓfitenē: sed tpe pacis dāt se inhonestati
bus: furtis: luxurie erga mulieres: puel
las maritatas: virgines z moniales, nō
sic de pace paradisi. Jdeo dicit. Sedebit
populus meus in pulchritudine pacis.
Et secundo dicit. Et in tabernaculis fidu
cie. Jsta tabernacula sunt ille mansiōes
de quib9 dicit xps. Jn domo patris mei
mansiones multe sunt. Jo. xiij. s. nouē
ordines angelorū: in quibus popul9 dei
collocatur z distribuit. Aliqui cū angē
lis vt penitentes: z sic de alijs. Dicit ter
tio: i requie opulēta. Jn hoc mūdo mul
ti hab̄t pacē cū primo: sz hab̄t paupta
tē z idigētiā. Sz illi de paradiso cū pace
hab̄t z abūdantiā olm rerū: q̄cq̄d volūt
q̄cq̄d desiderāt hab̄t. Quarto dī. Et se

ꝙ mediū sunt a natura. Auto. Nequam est natio eoꝝ: ꝙ naturalis malicia ipoꝝ Sap. xij. Qñ deꝰ creauit adā ꝙ euā: creauit eos in tanta equitate ꝙ sensus ꝙ imaginatio ꝓcordabāt cū rōne intrīn cū essent nudi in paradiso ꝙ eua esset pulchrior mulier q̄ vnq̄ fuit: ꝑ virgine Maria excepta et respicerēt se mutuo: nō erat ōsyderiū nec ꝓcupiscētia i eis: imo in paradiso terrestri in tāta eq̄tate ꝙ ꝓformitate erāt: ꝙ nec sē sus nec imaginatio nec rō in aliq̄ discrepabāt: ꝙ illa ꝺr iustitia originalꝭ. Sz post ꝗ peos fuit petrīn ꝓmissum ꝑ dei ꝓceptū comedēdo de ligno ꝛc. O dixit deꝰ iā tam male vsi fuistis gr̄a p me vob̄ data. ꝙ abstulit illis illā gr̄az ꝙ eq̄tatz: ꝙ dimisit ꝓncipijs naturalib⁹ stati fuit in eis motꝰ sensualitatz ꝙ imagiationis ꝑ rōnē: intrīn ꝙ habuerī sibi facere pizomata de folijs ficalnee: ꝙ sic ꝓpr̄ sumus sine illa eq̄tate. iō ꝺr. Nec ꝗ est natio eoꝝ. Et hoc sequit̄ naturalis malicia. i. petrīa. Ex dicta autho. clare innuit ꝙ petrīn ꝗtū ad pncipiū et mediū est naturale. Jt̄ alia autoꝝ. apli loquēt⁹ ō se ꝙ de alijs dicēt⁹. Nos oēs aliq̄n cōuersati sum⁹ i desyderijs carnis nostre facientes volūtatē carnis. i. sensualitatis. ecce pncipiū peccati ꝙ cogitatio num. ecce mediuz. ꝙ eramus natura filij ire sicut ꝙ ceteri. ad Ephes. ij. Fiat ergo ratio ex regula. Si q̄ō a natura est semp inest: petrīn inest a natura vt ꝓbaui: ergo semp inest nisi ō gratia speciali eximat vt ꝛgo maria. Hoc dicit Aug. de gratia ꝙ natura. Si oēs scti ꝙ sancte dū adhuc viuerēt interrogati fuissent vtz sine petō essent oēs rndissent. Si direrim⁹ qm̄ peccatū non habemus: ipsi nos seducimus ꝙ veritas in nobis nō est. j. Jo. j. Ex hoc ergo habetur ꝙ nullus fuit ita armatus virtute: sanctitate ꝙ gratia quin sagitta peccati arma penetrauerit nisi armatura xp̄i. Si ergo nos q̄ sumus in cāpo volumus armari: que arma recipiem⁹? sanctorum? non: qz non sunt ꝓbata sed xp̄i. Jō dicit thema. Accipite armaturā dei. Non intēdit dicere apl̄s taliter ꝙ nunq̄ peccem⁹: sed qz dicit: sequamur eū iuxta dictum beati petri. Sequamini vestigia a⁹q̄ petrīn nō fecit. j. Pe. ij. Et alibi. j. iij. ca. ait. Xp̄o passo in carne: ꝙ vos eadē cogitatione armamini. Jgit̄ videam⁹ q̄ arma sunt accipiēda vt armem⁹ nos: ꝙ assimilemur xp̄o. Dico ꝙ nescirē inuenire meliorē armaturā q̄ apl̄i q̄ dicit. State succincti lūbos vr̄os in veritate. ꝙ induti loricā iustitie. ꝙ calciati pedes in ꝓparatione euāgelij pacis. Jn oib⁹ sumētes scutū fidei: in quo possitis oia tela nequissimi ignea extinguere: ꝙ galeā salutis assumite: ꝙ gladium spūs q̄ est verbum dei. ad Ephe. vi. Ubi dat nobis sex armaturas.

Prima ē cictura de castimonia itegrali
Scōa lorica de iustitia generali.
Tertia calceus de ꝓcordia ffinali.
Quarta scutum de credentia ꝛtuali.
Quita capillicia ō ꝓfidētia celestiali
Sexta gladiꝰ de iustitia spirituali.

Dico primo cū dicit. State succincti lūbos vestros in ꝛitate. hoc videt ad expriētiā ꝙ hō fortior est cinctus q̄ sine cinctura. ideo bellātes cingunt se. hic oñdit ꝙ in bello spūali stringamus nos cingulo. s. castimonie integralis: qz dicit Sic. q̄luxuria est in renib⁹. Jō viuam⁹ caste ꝑ malas inclinationes carnis alꝭ q̄ non viuit caste: cadit in multa petā: falsē iurando: diffamando: occidēdo ad cooperiendū petrīn: immo q̄ō peius est tenēdo ꝓcubinā: ad demones recurrēdo: inuocādo vt possint habere mulieres. Ecce q̄re dicit. State succ. lūbos vr̄os. s. caste viuēdo. Nota cū dicit in veritate. Dicit regula phie ꝙ veritas est adequatio. i. cōformitas rei ad intellectū. q̄m. s. res ꝓcordat a dextra sicut existit in intellectu ꝛitatis sicut q̄n ego ꝓcipio sortē currere si ita est a parte rei. s. ꝙ currat: tunc res cor̄ndet ꝓceptui vel ꝛbo intelligibili. ꝙ ꝓpterea dicit phūs. j. Periarmenias. Sūt enim ea que sunt in voce eaꝝ q̄ sunt in alia passionum note: ergo castitas est q̄n illud op⁹ non fit: nec in mente desiderat. Tunc fit adequatio rei ad intellectuz: q̄m intellectus non cogitat nec desiderat ab intra: nec in re opus fit ad extra. Quid valet castitas dicentiū. Nō facerē opus: qz essem diffamatus: si desyderant facere si secrete posset fieri ꝙ pmanere: talis est castus sed nō in rei veritate. Jdē etiā de religioso ꝙ clerico: qui ꝓpter verecundiam gentiuz viuūt caste: sed in mente desyderāt: non ibi est adequatio rei ad intellectuz Jdē de sene q̄ non potest ꝙ desyderat co-

gitando quo venerũt peccata que operabaris puius.s.cuz eras iuuenis. Dico qđ talis non est castus in veritate. State,ergo succincti. Bñdictus est qui isto cingulo stringit renes corpous ꝛ cordis: ꝛ concordat verbũ xpi dicẽtis. Sint lumbi vestri precincti. ꝛ lucerne ardentes in manib⁹ vestris. Lu.xij. Illis qui vadũt circũspicẽdo: spaciando: q̃ nõ sunt contenti de vroubus ꝛ vadũt ꝛc. dicit xp̃s. Sit lũbi vestri precincti. ꝛ lucerne ardẽtes in manib⁹ vestris: qi luxuriosi vadũt de nocte: querũt tenebras ꝛ latibula: ꝛ q̃ male agit odit lucẽ. Jõ sint lucerne ardẽtes. i. opera clara in manib⁹ vestris. Jtẽ cõtra illos q̃ dicũt. Faciã: ꝛ postea ꝓfitebor. Et miser si moreretis i pctõ: vt ille q̃ dormiebat cũ q̃dã muliere: ꝛdom⁹ cecidit: ꝛmor tui sunt ꝛ dãnati. Jtẽ esto q⁹ ꝓfitear⁊: opz facere pniam: vel h: vel in purgatorio vl in inferno. Jõ nolite q̃rere talia socialia Ecce pia armatura cathimonie integralis. s. mẽte ꝛ corpe. Scđa armatura ẽ lorica de iustitia gñali cũ dicit. Jnduite lorica iustitie. Scđz ꝑm iustitia ðr lorica q̃ totũ hoiez armat in circuitu: añ ꝛretro a dextris ꝛ a sinistris. Jta iustitia oib⁹ añ ꝛ retro dat qđ suũ est. Jlli q̃ stat ante sunt vroꝛ filij ꝛ famuli. Jst̃z teneminꝫ dare instructiões neiurẽt nisi p aduerbia ne mẽtiãr: ne rapiãt: s⁊ q⁹ ꝓfiteanr ꝛ cõicẽt: ꝛ oꝛẽt: ꝛ ipi ẽt tenẽr dare pri seu dño honorẽ. Eccl.vij. Filij tibi sũt: erudi illos. Sic bon⁹ thobias docuit filiũ suũ ab infantia timere deũ: ꝛ cauere ab oi pctõ. Tho.ij. Retro sũt illiq̃ iã trãsierr vt defũcti. Jst̃z tenemur dare oꝛonẽ: matie heredes manumissoꝛes: ꝓplẽdo testamẽta. A dextris sunt ecclia sñ. i. ꝓlati: ꝛ alij. Jstis teneminꝫ dare reuerẽtiã. A sinistris sunt illi q̃s defraudam⁹. si volumus saluari: satisfacianus q̃bus tenemur ad restitutionez. Ecce lorica iustitie circũdãs totũ hoiem. Bñdictus qui põt dicere: nihil debeo alicui. Si habes mille florenos de bono iusto ꝛ vnũ de malo iniusto: ille corũpet alios: vt poma corrupta corũpũt poma recẽtia. Qui hz istã iustitiã generalẽ põt dicere. Justitia indutus sum: ꝛvestiui me sic vestimẽto ꝛc. Job. xxix. Tertia armatura cũ dicat. Calciati pedes i ꝓparationem euangelij pacis. Hic armat nos de ꝑcordia fraternali. Differũt em calciar⁹ ꝛ discalciar⁹. Discalciatus em sentit spinas: lapillos: ꝛ viaꝝ obliq̃tates et duritias: calciar⁹ vo nõ. Jta q̃ hz ꝑcordiã fraternalẽ calciar⁹ ẽ: ꝛ nõ sentit spinas: ꝛbas aspera: dura: iniurias ꝛ fraudes sibi illatas ðr sibi: vos estis hypocrita. dicit' non dicitis filij ex toto falsum: ꝛ sic de alijs. Sed modo pauci vadũt calciati: oẽs vadim⁹ discalciati: nõ solũ hoies: sed eũ mulieres q̃ de nihilo se sentiunt dicẽtes Nõ loquerer ei: qi dixit mihi cauillatrix ꝛc. De decẽ annis recordanr de iniuria. Jõ dicit calciati. O si diceret aliqs. Ego nõ vindicabo me de morte patris cuz sit tãta iniuria: vl filij: seu fratris ? ꝛc. Maior dñs est ihesus xp̃s q̃ in cruce dixit. Pater dimitte illis: nõ em sciũt qđ faciũt. Luc. xxiij. Ergo calciamẽta habebitis i pedibus vestris: tenẽtes baculos in manib⁹. Exo. xij. Baculꝰ iste de quo dixit illo percutiẽdi sunt demones. Et est baculꝰ quo sustẽtamur: qi si aliqs te iniuriauit diffamando: tene baculũ in manib⁹ nõ te vindicando: qi dicebatur xp̃o in cruce existẽti. Vach q̃ destruis tẽplum ꝛc. Alios saluos fecit ꝛc. ꝛ sic de aliqs. sed ipse ait. pater ignosce illis ꝛc. Quarto sumẽtes scutum fidei: i quo possitis oia tella nequissimi ignea extiguere. hic ãt armat nos de scuto credentie. Ratio quare fides ðr scutũ. Scutũ non est factũ longũ aut rotundũ: sed habet tres angulos. Jta fidez habemus de deo ꝛ firmiter credimus q⁹ sit vnus in essentia: ꝛ trinus in personis Scđa rõ est: qi scutum portar in sinistra parte. Sicut i hoie sunt dextra ꝛ sinistra ita sunt due vite. s. eterna in paradiso: et ista dextra est ꝛ talis in hoc mũdo q̃ ðr sinistra. Auto. Leua. i. sinistra eius sub capite meo: ꝛ dextera illi⁹ amplexabitur me. Can. ij. In paradiso nõ est fides: qi fides est credere quod non vides. In paradiso totũ vides clare: sed scutum fidei portar in sinistra. i. in hac vita. Nos nõ credimus trinitatẽ: sed in paradiso non quia videbimus clare ꝛ poterimus tũc dicere. Sicut audiuimus. s. i ecclia xp̃iana: sic vidimus in ciuitate dñi ꝛtuum, Not. in quo possitis oia tela nequissimi ignea extinguere. Aliqui sunt nequã: vt xp̃iani qui habent fidem ꝛ malã vitã:

credūt xp̄m esse deū: sed nolūt ei obedire Nec̄ores sunt q̄ nō hūt fidē nec obedientiā: vt infideles. Sz nec̄ssim⁹ erit antixp̄s cito ventur⁹. Scutum fidei stat in credo. Dicaf semel. Ideo dicit in oibus supple dieb⁹ sumētes scutū fidei mane z sero cū ptestatione: z defendat vos ab antixp̄o. De isto scuto dauid. Scuto circundabit te veritas ei⁹ nō timebis ꝛc. ps. xc. Veritas dei est scutū fidei. s. credo. contra oia tela nec̄ssitat. s. antixp̄i q̄ mittet ḡtuor iacula huic mūdo. s. Primus disputationū. Scōm p̄speritatū. Tertius falsorum miraculor̄. Quartū tormētor̄ oia scuto extinguunf. Quinta est galeā salutis assumite. Hic armat nos in capite de capitalicia: z de confidentia celestiali: recte galea comparatur confidentie. Nō: tres sūt virtutes theologicales: sc̄z fides: spes: et charitas: z spes est altior: non dico maiorē spes: q̄ fides z charitas duas partes hūt altā z bassā. Fides hz q̄ est vnus de⁹ p̄f: filius z sp̄ūsc̄tus istud est altū. Itē bassus ꝓpter xp̄i incarnationem. Itez de gloria altiori in celo quā deus dabit bonis: credere penas inferni quas deus dabit malis: z sic fides hz altū z bassū. Charitas i duob⁹ p̄siskit p̄ceptis. s. diligere deū z primū deū vt altū ꝓximum vt bassus. Spes vo tm̄ ē alta: q̄ i nullo ē sperāduz nisi in deo. De illis q̄ sperāt i hoīe dicit ꝓpheta. Maledict⁹ hō q̄ confidit i hoīe. Hiere. xvij. Ergo spes hz tm̄ altū in deo Benedict⁹ vir q̄ cōfidit in dño. z erit dñs fiducia eius. Hiere. xvij. Ecce galea alta. Ergo a nisetis vos non ponatis spem vestrā in rebus tpalib⁹: sed in deo. Uerbigra. Bon⁹ z apt⁹ medic⁹ qñ recipit infirmū in cura nō dz confidere q̄ ipse dabit sanitatem. q̄ effect⁹ dei est: sed dicat ego faciā sm̄ artem z meam sciētiam: sz q̄ se quaf effectus sanitatis: confidatis i deo ¶Sextus gladi⁹ qō est verbum dei. Er q̄ eñ sum⁹ armati i renib⁹ de castimonia integralī z lonica de iustitia generali: et pedib⁹ calciati de concordia fraternali. In sinistra manu scuto fidei: z galea cōfidēte celestis. Oratio armat nos manu dextra gladio iustitie spūalis. Scutum est ad defendendū. Ensis vel gladius ad offendendū. Ita oratio est ensis vel gladius q̄ petiunf inimici nostri qñ mane z sero deuote orat. Primo signando se z flexis genib⁹ cogitando q̄ videtis xp̄m quē sci adorant. q̄ inimicaf nobis talis oro ō gladius q̄ ore z corde cogitando dz dici z tūc inimic⁹ nō audet appropinquare. Dicaf de iuliano apostata q̄ inocabat demōes z eos mittebat cū litteris z intra horā redibāt cū rnsiōe: sed sic nō est faciēdū nobisci ne creatorē nostrum ꝓmoueam⁹: q̄ vnicuiq; sm̄ sua merita retribuet: vt dicitur Apo. xix. de ore eius. s. oriātis ꝓcedit gladi⁹ ex vtraq; parte acutus vt in ipso peutiat gētes. Ecce quare dicit thema. Accipite armaturam dei.

¶De eadē dñica. xxj. post trini. Ser. v.

STate in ꝓparatione euāgelij. Uerbū istud habetur. Ephe. vj. Salutetur virgo maria. Pro declaratione huius verbi sciēdum q̄ in theologia inuenitur magna differentia inter ꝓparationem cordis z executionem operis q̄ licet hō aliquid ꝓficere velit: potest tm̄ impediri. Uerbigra libet hz liberuz arbitriuz eligendi ordinandi ꝛc. sed executio sepe impedit: q̄ eritis paup: non habebitis ad manducandum. Ptz ergo q̄ ꝓparatio est in corde: z executio nō. Itez multi pūt cogitare z ꝓparare se vt vadāt ad sctm̄ Jacobū vel hierm̄: sed si essetis ꝓtractus non poteritis exeq̄. Item multi disponunt ordinant z desiderant ire ad eccliam: si interea incidunt in infirmitates. tūc executio est ipedita. Q̄ō aūt differētia est inter ꝓparationē z executionē. Autori. Cor hois disponit viam suaz s. p libenz arbitrium: sz dñi est dirigere gressus ei⁹. puer. xvj. Item alia ibidem. Hominis est animam ꝓparare z dñi gubernare linguā. Nota hominis est ꝓparare animum ad ꝓdicandum vel disputandum ꝛc. sed executio a dextra dñi est gubernare linguā. Quia ergo executiones operū a dextra non sunt in libero arbitrio: sed ꝓparationes. Iō dicit thema. State in ꝓparatione euāgelij. Non dicit in executione: q̄ sanctum euāgeliū ꝓcipit facere celeriter synam. Uñ si nō habetis sufficit habere cor ꝓparatū q̄ si haberetis tunc faceretis. Item ꝓcipit confiteri: sed sufficit habere cor preparatum

Jdē de alijs opibus. Patz thema. Diceret aliqs i qbus stat euāgeliū xpi. Dico q tota doctria euāgelica consistit i qtuor.

Primo in simplici credentia.
Scdo in plena obedientia.
Tertio in digna penitentia.
Quarto in firma perseuerantia.

De oīb⁹ istis z in speciali dicit hic. Statte in pparatiōe euāgelij. ¶Dico ꝓmo q sctm euangeliū pcipit habere simplicem credentiā: simplex credētia est alicui credere de magnis z mirabilibus rebus factis z altioris dignitatis: pfectioris sanctitatis: z plenioris sapientie q nūcq̄ mētitur: tanto ei⁹ assertioni simplici⁹ est credendū sine iuramēto z testib⁹. ¶Talē credentiā vult xps a nobis. i. vt alta iuisibilia z incōprehensibilia fidei trāscendentis simplr credam⁹: non ponendo nos in disputatione. s. quō pōt hoc esse z c. Nolle testes z c. sed dicere q: vos dñe dicitis. q̄n potestis dicere falsum: credo simplici ꝟbo: iz intellect⁹ me⁹ nō pōt cōprehendere. in hoc facimus xpo magnū honorem. Verbigra. Quilibet xpianus credit trinitatē z hic non videt quō tres: persone sint vna essentia: tn q: vos mihi dicitis ego credo. ex quo estis tāte sctitatis dignitatis z sapientie: q nō potestis mentiri z c. Jtē dicitis q est de⁹ z hō. credo vt supra in pcedenti sermone. Autoritas de oīb⁹ his. Venit iesꝰ i galileā pdicās euāgeliū regni z dicens. Penitemini z credite euāgelio z c. Mar. j. Nota aduēt⁹ i galileā q̄ interptatur rota: signat xpi incarnationē p quā venit in istū mundū volubilē vt pdicaret euāgeliū regni dei: q:. s. credētes portat ad regnum dei. Jō apls Nō erubesco euangeliū. Uirt⁹ est dei est in salutē oi credēti. Ro. j. Nō erubesco sicut faciūt multi pdicātes Ouidiū: Uergiliū: Therētiū: z alias fabulas poeticas: in qb⁹ nulla est fides: q: multa mētiunt poete: vt dr in. j. Metaphi. ¶Dico secūdo z c. s. splēa obediētia: n solū euāgeliū xpi pcipit simplicē credētiā sz z plenā obediētiā. Nō. null⁹ dñs est ꝓtentus de sola credentia subditoꝝ erga ipm: sed opz reddere obediētiā plenā. Si ei credis q xps sit dñs: rex saluator oēs. Ergo sis ei obediens: q: obediētia sequtur ad credentiā. In hoc ostēdunt illi q̄ credūt xpo quia adextra ei obediūt. Xps pcipit nō ire ad diuinos z c. sed recurrere ad deū in necessitatib⁹. Qui nō recurrit obediens est: sz mō tot sunt inobedientes. Tales licz ore nō dicāt ꝓpter timorē: ope tn ostendunt deū nō oi potētē z c. Jtē si credis ipm deuz ostēde obediēdo: q: pcepit non iurare iuriari: blasphemare z c. q: de rege suo z plato hō loqtur cū reuerētia. Jtē qlibz dñs vult de seruis suis qb⁹ puidet aliqd fruitiū. Cū g xps sit dñs dans nobis pmissionē rerū oiz faciam⁹ sibi aliqō seruitū. s. in ebdomada seruem⁹ dñicā. Ecce quō obediētia sequtur ad credentiam. Jō xps Eūtes in mūdū vniuersum pdicate euāgeliū oi creature. Qui crediderit z baptizatus fuerit salnus erit. Mar. vlti. Nota eūtes in mūdū vniuersum: pdicate duas pclusiones. s. simplicē credētiā. Jdeo dicit q̄ crediderit: z plenā obediētiā. Jō dicit: baptizat⁹ fuerit z c. Qui baptism⁹ ei⁹ sit q̄dā dedicatio hois ad seruitiū xpi sicut serui ad dñm: plenā obedientiā includit. Baptismus enim non solum includit esse lauatū: sed esse seruum xpi. Jō decipiunt multi nō intelligētes istā autoritatē quō istud vocabulū baptizat⁹ fuerit includit obediētiam: vt declarat Mat. vl. Eūtes docete oēs gētes baptizantes eos in nole pris z filij z spūssti: docētes eos seruare oīa q̄cūq̄ mādaui vobis. ¶Dico tertio z c. digna pnia. Nō q: certū ē q omnes deficim⁹ in primis duob⁹ vel in simplici credentia: vel disputando quō xps tā magn⁹ erit in parua hostia z c. Rndere debem⁹ q ista z maiora deus potest q posset totū mūdū intra auellanā includere. Jtē de obediētia: q: multi sunt inobediētes Nō oēs obediūt euangelio. Ro. x. Jdeo puidit nobis suptem⁹ medic⁹ de remedio penitentie salutari: quia alias quomodo possemus ire ad paradisum. ergo facere debemus penitentiam. dolere de peccatis. recipere ꝓpositum non redeundi: confiteri: recipere penitentiam z seruare ipsam que est data a confessore. Autoritas. Quoniā impletū est tempus z appropinquabit regnuz dei: penitemini z credite euangelio. Marci. j. Nota quoniam impletū est tēpus. s. mundi Jam sumus in fine. Jdeo auisetis vos. Quilibz corrigat se dimittēdo peccata z

malā societatē vt simus parati in die iudicij. No ponatis cū illis mūdanis ꝛc. restituatis ꝛ remittatis iniurias. Et recordat apls. Hoc itaq; dico vobis frēs. Tps breue est. j. Cor. vij. Scda rō: qm̄ appropinq̄bit regnū dei faciēdū supplicia. Ad quē aduētū xpi ly facerēt homies pniam: nō tm̄ appropinq̄bāt ad regnum celoꝝ sed infernoꝝ. Adā em̄ q̄ ex peccato suo fecit nōgentos. ꝛ. xxx. ānos ō pniā tm̄ ad infernū descēdit: ꝛ sic de alijs. Tertia rō cū dixit. Credite euāgelio qđ. s. pcepit pniam. Pniam agite appropinq̄bit em̄ regnū celoꝝ. Mat. iij. ꝛ. iiij. c. Dico quarto q̄ scīm euāgeliū vult ꝛ pcipit nobis firmā pseuerantiā in bona vita ꝛ sctis opib⁹: qz nec simplex credētia nec plena obediētia: nec digna pnia placent deo sine pseuerantia apud deū. Pl⁹ cōsiderat pseuerātia finalis q̄ lōgitudo tēporalis. Uerbi gra. Sint duo quoꝝ vn⁹ vixerit sctissime in bonis opibus centum annis: sed qz p vnū diē dimisit seruitiū dei ante mortē dānabitur. Alter ꝛo cētū annis vixit in peccatis: ꝛ vltima die ante mortem conuertitur ad deum ꝛ dolet de pctis ꝛ pponit abstinere ꝛ sic moꝝ salvabit ꝛc. qz plus deus respicit pseuerantiā finalē q̄ lōgitudinē tpalē. Hoc videt nobis mirabile q̄ ille dānet ꝛ alter salvetur. Sed declarabo p similitudinem de duob⁹ eūtib⁹ Romā tpe indulgētie plenarie: quoꝝ vn⁹ venit de lōginquo cū magnis periculis ꝛ expensis: sed qñ est iuxta portā ciuitatis Rome reuertit ꝛ non intrat. Ali⁹ aūt venit de vna leuca ꝛ intrat ꝛ visitat sanctuaria. Quis de istis duobus lucrat⁹ est indulgētias. Nōne ille q̄ intrauit: qz bulla vel papa dicit q̄ q̄ intrat ꝛ visitat sanctuaria. Idē. Nā papa ielus dat plenā indulgētiā oib⁹ venientibus Romā. i. ad padisum: sed q̄ anteqū intrat portā mortis reuertit retro p pctm̄ mortale nō lucrat indulgētias: sz ille q̄ intrat ptinuando. s. bonā vitam vsq; ad mortē iste lucrat. De istis quatuor punctis vna autoritas. Notum facio vobis euāgeliū qđ pdicaui vobis qđ ꝛ accepistis. s. simplr credēdo i quo ꝛ statis. s. plene obediēdo p qđ ꝛ saluamini. s. digne penitēdo: si tenetis. s. firmiter pseuerando nihil frustra credidistis. s. Coun. xv. No. exēplū de illo q̄ p fidēs l multitudie annoꝝ sui seruitij nō pseuerauit. Ergo ō parem⁹ cor ad simplicē credētiā: ad plenā obediētiā: ꝛ cor⁹ ad dignā pniam ꝛ firmā pseuerātiā: Iuxta ps̄illū thematis dicētis. State in ꝓparatione euangelij. ¶ De eadē dñica. exj. post trini. Ser. vj.

Confortamini in dño ꝛ in potēcia ꝛtutis eius. Eph. vj. Saluteꝝ ꝛgo maria. Pro declaratione thematis ꝛ introductione materie pdicāde sciendum q̄ xps loquēs de psona deuota penitēte ꝛ bonā vitā tenēte dicit talē cōparationem. Nō pōt ciuitas abscōdi supra montē posita. Mat. v. Uerba sūt figuratiua: sed ſm̄ glosas ꝛ doctores vult dicere q̄ ciuitates. s. psona sancta q̄ dr ciuitas: qz sicut in ciuitate sunt magne platee ꝛ palatiū regis. Ita intra psonā deuotam sunt tres magne platee. s. memoria ꝓteritoꝝ: scīa intelligentia pntium: tertia est volūtas futuroꝝ. Platee sunt sensus corporis interiores: sensus cōis: fantasia: imaginatio ꝛ reminiscētia. Domus regis intra quā habitat ꝛ q̄escit est pscia. Porte sunt quinq; sensus corporales. In hac ciuitate est abūdantia mercationū. s. veritatum theologicalium ꝛ cardinaliū meritoꝝ ꝛ bonoꝝ operū. Talis psona est ꝓpria habitatio xpi. Ideo ecclesia in psona xpi ꝛ gliosissime ꝙ ginis dicit. In ciuitate sctificata fili requiem ꝛ in hierlm potestas mea. Eccli. xxiiij. Talis est posita supra montem. s. fidez: De quo Esa. Uenite ascēdamus ad mōtem dñi. Esa. ij. No. ascēdamus p credētiā: obedientiā ꝛ pniam. De tali ciuitate dicit xps. Non pōt ciuitas abscōdi supra mōtē posita: nec deo nec hoib⁹ neq; demonibus. Nō deo vt clarꝝ est nec gētibus: qz ly velit abscōdi tm̄ deus eā manifestat ad gliam suā ꝛ ad exēplū gentiuz ipsis dicētibus. Nō nobis dñe nō nobis ꝛc. nec demonib⁹: qz sicut ciuitas obsidetur ab inimicis ad capiendū. Ita qñ lucifer scit aliquā pson̄ sanctam ꝛ bonā dicit. Illa ciuitas est mihi rebellis obsidet eam in circuitu. Autoritas. Aduersarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret. s.

pet.v. Sed non opz ipsum timere sz cōsidere de dño iesu xpo: hoc dicit thema. Cōfortamini in dño ꝛc. Loquit apls psonis bonis sicut loq̄retur ciuitati obsesse auxilium expectanti dicendo. Cōfortamini ꝛc. Ptz thema. Mō videamus ciuitas ista seu castrū obsessum in circuitu qūo pōt defendi ne capiatur ab inimicis. Dico q̄ req̄runtur sex ꝯditiones.

Prima conditio q̄ castruz sit bene ꝓuisum in victualibus.

Secunda q̄ in parte debiliori sit bene munitum.

Tertia q̄ habeat populū audacem.

Quarta q̄ porte castri optie claudāt.

Quinta q̄ ei⁹ incole cū inimicis non loquantur.

Sexta q̄ custodie diligēter obseruēt.

¶ Dico ꝓmo ꝛc. s. q̄ invictualib⁹ bñ ꝛc. Ita de nobis q̄libet bona psona est ciuitas obsessa ab inimicis. Opz ꝫ q̄ hēat ꝓuisionē de escis spūalib⁹. Spūalia victualia nr̄a sunt illa: de q̄bus xp̄s. Non in solo pane viuit hō sz in ꝛc. Matt. iiij. Oriādo. s. deuote quolibet die de manere sero legēdo: audiendo missas ꝛ diuinis officijs interessendo: ꝓfitēdo ꝛ cōicando tūc ciuitas est optime munita: nō capietur ꝓpter famē. Auto. Inuēti sunt ꝛmones tui ꝛ comedit eos. Et factū est mihi ꝯbū tuū in gaudiū ꝛ letriā cordis mei. Hier. xv. Itē alia. Cōgregauerūt frumēta. i. ꝯba diuina in ꝓparationē pugne. Judith. iiij. Ergo ꝯfortamini. ¶ Secūda cōditio est q̄ in debiliori pte ꝛc. Ita i ciuitate. s. in deuota psona debiliori pars est caro seu sensualitas: q̄ intellectus ꝛ rō fortissima ꝛ alta sunt sed caro est debilis spūs q̄dē ꝓptus est caro aūt infirma. Mat. xxvj. Jō muniēda est austeritatib⁹ pnialib⁹ ꝛ abstinētijs. Diceret aliquis. hoc nō fortificat carnē imo debilitat. Uerū est debilitat q̄tū ad opa tpalia ꝛ carnalia: sed q̄tū ad pugnā spūalē sic fortificat. Auctoritas. Virt⁹ em̄ in infirmitate pficit. Libēter igit gliabor in infirmitatibus meis vt inhabitet in me vt⁹ xp̄i. Cuz em̄ infirmor tūc potēs ꝭ. ij. Cor. xij. Mlti facerēt multa pcā si nō essent infirmitates. Jō libēter gliandū est. ¶ Tertia ē vt nō sint timidi vt iudei alias ciuitas capiet. Ratio quare in bello spūali possumus hr̄e cordis audaciā: q̄ sum⁹ certi q̄ ciuitas nr̄a nō pōt capi violēter ad peccādū nisi ꝓsensus ibi fuerit. Uñ si vn⁹ diabol⁹ violēter poneret gladiū i manu mea ꝛ moueret brachiū ꝛ literficeret aliquē me ꝑdicēte nō esset pcm̄. Idē de muliere ꝟgine ꝑdicente ꝛ non cōsentiēte ꝛ si ꝓter suū velle violar nō pdit ꝟginitatez immo tāq̄ ꝟgo coronabit in padiso. Nota de btā Lucia qūo mīdit infideli tyranno q̄ voluit eā duci ad lupanar dicens. Nunq̄ inq̄natur corpus nisi de consensu mētis si inuitā me fecerī violari castitas mihi duplicabit ad coronā. Ergo debemus hr̄e audaciā cordis nec cōsentiamus pctis: q̄ nisi cōsenserimus alr non possumus capi. Dicatur hic exēplum de btā Margareta ad quā intrauit demō in carcere in forma doctoris ad decipiēdum eā vt consentiret principi: q̄ multa bona ei ꝓsponderat. Dicat qūo de⁹ sibi reuelauit q̄ erat demon: ꝛ ipsa audacter accepit eū p barbaz. Si vna puella tantā audaciā habuit quātomagz nos magni audaciam hr̄e debemus. Hoc dicit scriptura. Viriliter agite ꝛ cōfortetur cor vr̄m oēs qui speratis in dño. ps. xxx. ¶ Quarta q̄ porte claudāt: q̄ si aduersarij intrant factum est ꝛ ciuitas est capta. Porte nostri cordis siue castra sunt sensus corporales: in q̄bus est resistēduz aucrendo oculos a malis aspectibus ꝛ turpibus ad pctm̄ inclinātib⁹ q̄ p oculos nūcius venit ad cor dicendo: q̄s est pulchra. Portas huius castri male custodiuit ille maxim⁹ miles magn⁹ Rex dauid. vt ptz. ij. Reg. xi. Dicat qūo respiciēdo vxorē vne lauātē se ꝓcupiuit eā: et cecidit in pctm̄ luxurie et homicidij ꝛc. Dicat et qūo pctm̄ ducēs ad luxuriā ducit secū hōicidiū ꝛ gulā. Itē opz custodire aures ꝛ alia sentimēta resistēdo fortiter. Ideo dicit scriptura. Cum cōfortauit seras portaz ꝛc. ps. cxlvij. Dicat hic de illo sctō heremita eunte cum mansuetis ne: ꝛ in transitu riui cooperuit sibi manus ne tangeret ei⁹ carnes nudas sz mīr esset antiqua. Dicūt aliq̄. Et q̄ pctm̄ est respicere mulierem. O ribalde nunquid pctm̄ esset si quis dimitteret portam castri aptam inimicis. Ideo nolite fieri sicut equus ꝛ mulus quibus nō est intel-

lectus ps.xxxj. ¶Quinta ꝛc.qñ loquūt cū inimicis de factum est. cuncta est capta qñ iā venūt ad parlamēta. Ita parlamētū inimicoꝝ nobiscū fit i imaginatione cogitando certa pctā, dicat put expediens erit. Cito capit mulier q̄ locutiones admittit lenonib⁹: sed stet viriliter fortiter resistēdo. Si aūt audierit ꝛ dicit quō fieret hoc factū est ipa est pdita. Si ho recipit cogitatia factum est. Et iō dicit scriptura. Prophana ꝛ inanilocja deuita. Multū em̄ pficiūt ad impietatē. i. peccatū. ꝛ sīmo eoꝝ vt cancer serpit. ij. Tim. ij. Itē hoies qui volunt viuere caste vitent locutiões mulieꝝ. Jō btūs dñicus docet cauere mulieꝝ. cōsortia: qr̄ etiā viriles alios decipiunt aut emolliūt: aut inclinant. s. ad peccādū. ¶Sexta est q̄ custodite bñ ꝛ diligenter custodiantur ꝛ respiciant: q: si secus esset ab inimicis prehenderentur. Jdeo necessaria est cōtinua custodia. Custodia est amor ad magr̄z in scholis. Verbi gratia. qñ aliquis tentatur de superbia: pompa ꝛ vanitate ꝛc. oculos intellect⁹ faciat respicere ad xp̄z quomodo fuit qui. xxx. annis eā dēvexitē portauit. Itē ad mariā virginē mulieres respicere debēt: que cum esset regina reginarum ꝛ mater dei electa nihilomin⁹ super oēs se humiliauit: ꝛ dicent. O miser ipse q̄ est dñs ꝛ rex ita fuit simplr̄ et ego volo ornari. Talis respect⁹ timoroꝰ sua custodit ciuitatem seu castrum corpus tuū. Item quando venit tentatio multiplicandi diuitias per vsuram: furta. ꝛ sic de alijs pctis: debemus respicere xp̄m. Auctoritas. Si non in timore dei tenueris te instanter: cito subuertur domus tua. Eccle. xxvij.

¶Dñica. xxij. post trinitatem. Sermo. j.

Omne debitum dimisi tibi: q: rogasti me. Mathei. xviij. In sancto euangelio hodierno declarant nobis multū necessaria ad sciendū.

Primo pietas diuinalis copiosa.
Scōo crudelitas humanalis vitiosa
Tertio equitas diuinalis rigorosa.

Primū oñdit in p̄ncipio euāngelij. Secūdū in medio. Tertiū in fine. Et de primo. s. pietate diuinali copiosa illi qui sit pniam. dicit thema. Oē debitum dimisi. Et oñdit in p̄ma pte euangelij vbi xp̄s dicit. Simile est regnū celoꝝ ꝛc. vsq; debitum dimisi. Xp̄s volēs oñdere suaz pietatem copiosam loquens de se dixit talez similitudinē. Sīle est ꝛc. Nota iuste fit eū venūdari: qr̄ defraudauerat eum ꝛ vxorem eius: qr̄ puderat eū de suis vanitatibus ꝛ filios suos qr̄ puidit filijs ꝛ filiabus. qr̄ vt eis dimitteret magnā hereditatē: defraudauerat dñm. Procidēs aūt seruꝰ ille dixit. Patientiam habe in me ꝛ omnia reddā tibi. Hic habem⁹ erē plū: q̄ ꝛz sim⁹ magni pctōres non desperem⁹: sed debemus facere pniam petere veniā vt iste dispēsator q̄ fecerat iuramentū bñ dispensandi bona dñi ꝛ fregit illud. Scōo fecerat multas pōpas ꝛ vanitates. Tertio fuit sīla data ℔ eūvt ℔ demeritū tractaret: seruꝰ th̄ hūiliauit se petens veniā ꝛ rex dimisit sibi oīe debitum. O quanta mia. Jta nos vt iste dispēsatores sum⁹ infideles xp̄o. qr̄ iuramentum fidei factum in baptismo fregim⁹ nō seruādo suā voluntatē: leges ꝛ p̄cepta: sed q̄libet vult viuere sm̄ suā ꝓpriaz voluntatē. Valde pauci sunt q̄ in nego cijs suis respiciūt si est sm̄ deū ꝛz vt possint lucrari: deū non aduertunt ꝛ paruz lucrāt q̄ pdit aliaz suā. Ecce infidelitas nr̄a vt illius dispēsatoris. Item destruimus bona dñi ꝛ male dispensamus: qm̄ bona tpalia q̄ vos diuites habetz̄ r̄spūalia vt bñficia sacramēta eccl̄iastica: totū dispensatur in vanitatib⁹ ꝓpt̄ hec sīla mortis est tā data p dñm nr̄m dicētem. Alia q̄ peccauerit ipa morietr̄. Eze. xviij. Remediū ergo qō habem⁹ est humiliari ad pedes regis xp̄i. Primo humiliando cor p̄ contritionem. Scōo os p humilez cōfessionem. Tertio corp⁹ p punitionez: sez̄ suādo pniaz aliquā dicēdo. Dñe patientiam habe in me. ꝛ oia reddā tibi. qr̄ decetero volo corrigere vitam meā. Et q̄d facit xp̄s. Omne debitum dimisi ꝛc. Ecce quomō ostendit hic pietas diuinalis. Auctoritas. Si dixero impio morte morieris ꝛ egerit pniam a peccato suo fecerit̄q; iudiciū ꝛ iustitiā ꝛc. pign⁹ restituerit ille impi⁹ rapinā q̄ reddiderit: in mādatis vite āb ulauerit nec fecerit q̄ cōtra iustū: vita viuet ꝛ nō morietr̄. Oia pec

cata eius qne peccauit non imputabāt ei.Ezec.xxxiij. Uidetur ḡ nobis an habemus bonū ꝛ piū dñz.Magna erit culpa dānatoꝝ.cū tā bonū soꝝ h̄ habeamus hic de pietate ꝛ mia dei.In ista parte p̄ma euangelij apparet manifeste q̄ diuites ꝛ p̄lati non sunt dñi bonoꝝ tpaliuz seu spiritualium:sed dispensatores tm̄. Rō:qz ēz euāgelū hodiernū quilibz hz reddere rationē ꝛ computū:ergo ꝛc.Caueant ergo diuites ne dicāt se esse dños sed dispensatores.Sicut em̄ vn⁹ magn⁹ rex hz multos dispensatores vt dispensent bona.primo illis de domo dando necessitatē.Ita de xp̄o.Tot⁹ mūd⁹ est regnum suū:ꝛ in qualibet villa ꝛ ciuitate ꝛc.facit tres thesaurarios scz diuites:qz nullus est diues:nisi ordinatione dei:et dat bona ꝛ diuitias vt seruiāt sibi ꝛ eorum necessitatib⁹:ꝛ nō seruiant aduersario xp̄i.s.demoni:alis puniēt a dño deo. Itē eccl̄iastici: vt papa cardinales: epi ꝛ alij curati dispensatores spūales sunt: scz dignitatū b̄ficioꝝ ꝛ sacramentoruz. Thesaurari⁹ maior est papa sibi dedit claues.creditis q̄ papa sit dñs b̄ficioꝝ nō sed dispēsator.Jō aplꝰ loquēs de se ꝛ de alijs dicit.Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i ꝛ dispensatores ministerioꝝ dei.p̄mie ad Cor.iiij. Et sequit. Hic iam queritur inter dispensatores ministerioꝝ vl̄ ecclesiasticos vel laicos: vt fidelis q̄s inueniat.O qualis honor erit illi q̄ dr fidelis ꝛ q̄ dispensat bona scōz dei ordinationē.alis infidelis est.Alia practica.De⁹ dedit regulā ꝛ ordinationem dispēsatorib⁹ bonoꝝ tpaliū .di. Nō feneraberis fratri tuo:ad vsurā pecuniā nec fruges nec quālibz aliā rē.Deu.xxiij.hic p̄z stultitia mltoꝝ q̄ dicūt. Nūq̄d ō meis pecunijs possum facere ad libitū ludere ꝛc.Et si dispensator regis esset infidelis si ꝓtra ordinationē regis dispensaret dicens.De pecunijs regis possum facere ꝛc.Ignorātia hui⁹ ꝓtatis facit dānare multos vsurarios. qui q̄ reprehendunt dicūt.Nunq̄d possum mutuare decē p̄ duodecz.Nūq̄d possuz facere cū bonis meis q̄cquid voluero ꝛc.Cū ista rōneva dūt ad ifernū qz dñi ē terra ꝛc.Scdo ministrare sacramēta absq̄ symonia. Sacramētū magz necessariū est sacrm̄ pnie Dicat qūo iniūgūt missas p̄ pnia.vt si bi ꝛc.Jdē ō sepulturz.Dicat qūo res spiritualis oz fieri.p̄mo libere ꝛ post p̄t petere iuxta ꝙsuetudinem patris.Ecce q̄re dicit.Stat̄ accepistis:ḡtis date. Matth. x.Et q̄ hoc facit tenet ꝙsiliū bti petri dicēs.Pascite q̄ in vobis ē gregē dei :ꝛp uidētes nō coacte sed fp̄tanee sm̄ deū neq̄ turpis lucri gr̄a:sed volūtarie:neq̄ vt dominātes i cleric̄:sz forma facti gregis ex aio:ꝛ cū apparuerit p̄ceps pastorum percipietis imarcessibilē glie coronaz.i.Petr.v. ¶Dico scdo q̄ ostenditur crudelitas hūanalis vitiosa.cū ōt euangeliuz.Egressus aūt seruus ille inuenit vnū de ꝙseruis suis ꝛc.vsq̄ donec redderet vniuersuz debitū.Magnā crudelitatez fecit ēm̄ pietatē quā ipe a dño suo acceperat.nisi me cogitādo ōbitū q̄ sibi dimiserat:ꝛ debitū q̄ ipe exq̄rebat a cōseruo suo cū pax ab eo receperat. Jta ō nob̄.Deus parcit nobis magna pcā q̄ fecim⁹ ꝝ cū:ꝛ nos nolum⁹ remittere paruas iniurias p̄mis. Sed diceres q̄re de⁹ debitū q̄ō remittit nobis ponit i numero denario:ꝛ cuilibz vnitati additur M.ꝛ sunt decē.M. Dico q̄ totum debitū q̄ deo debem⁹ est in numero denario q̄ nullū est pcm̄ mortale qui sit ꝝ decē p̄cepta legis implicite vl̄ explicite:per se vl̄ reductiue. Mille est numer⁹ signās perfectionē q̄ additur ad inuēdū grauitatē peccati mortalis p̄ quo est faciēda penitētia pfecta. Primū mādatū est.Nō habebꝫ deos alienos.sivis saluari nō recurras ad diuinos:sed ad deū .Justum mandatū est.Si aūt q̄s facit oppositum peccat ꝝ p̄mū.Jdeo q̄ facit oppositū ille oz mille.Dicat qūo recurrentes ad diuinos faciunt magnā iniuriā xp̄o:q̄ q̄ debuit ās cēdere ad celos:dimisit remedū pro sceleribꝰ:qz iā fecerat mādatū de talib⁹ di. In noie meo super egros man⁹ imponēt.ꝛ bñ habebunt ꝛc. Mar. vl.ō Dauid.Si obliti sum⁹ nomē dei nostri ꝛ si expādim⁹ manus nostras ad deum alienum.nonne deus requiret ista:ps. xliij.Scdo non assumes nomen dei ꝛc. scz falsē iurādo talis oz duo milia. Tertiū.Memētoto vt diē sabbi sctifices ꝛc.s.abstinendo a negocijs tpalibus audiendo missā ꝛc.Quartū.honora parētes cōd

ore: ꝛ opere eis subueniendo qui facit op
positū ꝺ quatuor. Quintum. Non occi
deas. ſ. inimicos ꝓ vindictā: nec ꝓximū:
ſ mediāte iuſtitia. Vis q̄ odit fr̄em ſuū
homicida eſt ꝛc. ſ. Jo. iij. Prio occidit ſe
ipſum ac ſi biberet venenū: qz odiū vene
num eſt occidens aliam: ꝛ eſt maꝫ petīm
odiſſe ſe q̄ aliū. Jté occidit primū: ſi nō
facto tñ voluītate. Sextū. Nō mechaberꝭ
Vir ꝛ vxor ſeruātes modū non faciūt lu
xuriā q̄ ſit petīm mortale: ſ aliter. Qui
facit oppoſitū ſignāter de adulterio frā
gendo ſibi fidē mutuo ꝓmiſſam ꝓditor
eſt viri: ꝛ proditrix eſt mulier. Creditꝭ q̄
viri poſſint cū alīs peccare ꝛ nō vxores
Scōm iura; ad equalia iudicanī in mū
do: ſed apud deū magis peccat q̄ frangit fidē vxori: cū fortior ſit ad reſiſtendū
ſm Auguſtinuz: in libro de adulteriis
coniugīs. Septimū. Nō furtum facies:
qz deꝰ ꝛ ius diuinū puniunt fures ſic vi
delicet: ſ hic puniant pena tñ quaz alibi
habebunt ſi non penituerint pene huiꝰ
mūdi incōparabilis eſt. Jō q̄ibz ſit con
tentus: qz nō placet dño. Dicat ꝓxima illos q̄ furant fructꝰ: dicentes nō eſſe peccatū. Rō. Si nō fuiſſet petīm nō oportuiſ
ſet ꝑz incarnari nec naſci: nec pati. Octauum. Nō falſuz teſtimoniū dices ꝛc. nec
in iudicio nec i tua locutione. Sūt aliq̄
qui eoz linguis nutriūt diſcordias por
tando verba ꝺ vno ad aliū. Prouer. vj.
Remoue a te os prauū, ꝛ detrahētia la
bia ſint ꝓcul a te. Nonum. Nō concupiſces coniugē primi alterius. Decimuz.
Nō concupiſces bona primi tui ꝛc. Qui fa
cit q̄ decē ꝓcepta ꝺz deo decē milia. Sed
ſi volumꝰ humiliari in corde ꝑ cōtritionē
in ore ꝑ confeſſionez ꝛ in corpe ꝑ penialem
punitionē. ſ̄nia reuocabit: ꝛ ꝺbitū remittetur nobis ex ꝓpaſſione iſtiꝰ marie miſe
dei. Ꝺz humana crudelitas nolēs remittere iniurias: qz ſicut nos nihil ſumꝰ cōparando nr̄az paruitatē addet maieſtatem. Jta iniurie q̄ fiūt hominī q̄tūcūq̄z
magne nihil ſunt reſpectu illaꝝ q̄ fiunt
deo. Dico tertio q̄ oñditur eq̄tas dei ri
goroſa. i. iuſtitia quā faciet illz q̄ nolūt
parcere cū ꝺr. Videtes aūt ſui vſq̄z in fi
nē. Cōſerui ſm gloſam ſunt angeli q̄ de
ferāt geſta hoim. Angeli ſcti diligenter
conſiderāt facta nr̄a. Dō. Angelis ſuis
deꝰ mandauit de te ꝛc. Bona aūt opera
referūt ꝓ nob intercedendo. Mñ orabas
cū lachrymis ꝛ ſepeliebas mortuos ꝛ di
mittebas prandiū tuū: ego oſones tuas
obtuli dño ꝛc. Tob. xij. Mala etiā opa
nunciantur ꝝ nos accuſādo. In cogitatione tua ne regi detrahas ꝛ in ſecreto
cubiculi tui ne maledixeris diuiti: qz et
aues celi portabunt vocem tuā: ꝛ q̄ hñt
pennas annūciabūt. ſniam. Eccl. x. Sz
cōiter ꝺr. Cōtriſtati ſunt valde ꝓpter ꝛc.
Eſa. xxxiij. Ecce videtes ſupple peccata
angeli pacis amare flebūt. Ecōtrario de
bonis opibus. Dico vobis q̄ gaudium
erit agelis dei in celo ſup vno peccatore
pniam agente. Lu. xv. Ergo iuxta dictū
Ber. Nullꝰ in ſpectu angeloz audeat
facere quod ꝑnte hoie nō auderet facere
magis aūt bonis opibus letificemus.
Omne debitum ꝛc.

¶ De eadē dñica. xxij. poſt tri. Sermo. ij

Blatus eſt ei vnꝰ
q̄ debebat decem. Mat. xviij.
Subtilr ꝛ ſpeculatiue volentem loqui ſiue ꝓtractare iſta
verba opz duo puncta declarare.

Primum ꝓ introductione.

Scōm ꝓ proſecutione.

In primo declarabitur quis eſt iſte
vnus qui eſt oblatus.

Secundo declarabit̄ que ſunt iſta decem que debet.

¶ Pro quo ſciendum q̄ de oibus generationibus ppīs linguis ſolum eſt vnꝰ
ppīus qui ꝑfitatur deo. ſ. xp̄ianꝰ. Ppīs
enim iudeorum ꝛ agarenoz ꝛ aliorum
infidelium non ꝑfitatur deo. Rō clara ꝛ
manifeſta eſt iſta. Certum eſt omni creature hñti rōnez q̄ gr̄a celeſtis nulli populo debet̄ ꝓ conditionem naturalem:
ſ ſint filij regis nulli debet̄ ex conditione naturali niſi ſoli deo hoibus ex conditiōe naturali debet̄ terra. Señ. ij. Formauit deus hoiem ꝺ limo terre ꝛc. ideo
Dō. Celū celi dño: terrā ꝛc. Si ergo ex cō
ditione naturali gr̄a non debet̄ niſi ſoli deo: qño ergo pōt haberi. Dico q̄ ex
ſola dei ꝓmiſſiōe: qz ſi deꝰ ꝓmiſit eā alicui cū nō poſſit mētiri nec fallere: ſi ꝓmiſit dat. Nō videamꝰ cui ꝓmiſit eā nō in
deis: qz nō pōt oñdi in tota lege moyſi

q deus eis p̄ misit gl̄iam paradisi: z sol xp̄ianis p̄misit de⁹ gl̄iam suā. Declarat p similitudinē de regevnicā dilectā filiā habentē: z tres seruos cōductos. Unī p mittit opimā pulsionē: alīs.xij. aureos z plures pecunias: tertio p̄misit filiā cū regno si bñ seruiret sibi. Mō cui istoz debet filia: z q̄s poterit eā petere: nō p̄ nec scōs: sed tertiꝰ ex p̄missione: iz nō sit dignus eam habere. Ita est in p̄posito Ister rex nobilis est ille de quo. Jo. Jp̄e est rex regum z dñs ꝛc. Avoca. xix. Filia pulchra quā hz est gloria celestis. ita est pulchra q si a nobis posset videri nolle mus cōedere nec bibere: z duxit tres seruos. i. tres pplos. Primū iudaicū. Jstuz cōduxit in exitu de egypto in monte synai. Moyses fuit conductor z notarius. Cui pplo p̄misit deus bonā pulsionem. Ecce q̄d dicit instrumētū. Si in p̄ceptis meis ābulaueritis z mandata mea custodieritis dabo vob̄ pluuias tp̄ib⁹ suis. Leuiti. xxvj. z sequit. Et terra gignet germen suuz z pomis arbores replebunt. Ergo q̄n iudeꝰ mouit: iz suauerit legē de puncto ad punctuz z vixerit als sanctissime non p̄t petere gl̄iam paradisi: q rñderet deꝰ. O p̄dutor tu petis filiā meā: z nūq̄d solui q p̄misi tibi in inferno p̄cib⁹. Se cūdꝰ pplꝰ ē agarenoz. Dicamꝰ q si vnꝰ agarenus vixerit h̄ sctissime ꝛc. Videamꝰ pactū q̄ fecit deꝰ cū eis. Dicit quīo descendūt ab abraā p ismahelē filiū eiꝰ. iō dicunt ismahelite. Per agar ancillā. iō dicunt agareni. Judei ꝙo descendūt ab abraā p sarā: iō debent dici saraceni. Jsmaheli p̄ri ismahelitaz p̄misit deꝰ dicēs abrae. Super ismael quoq; exaudiui te Ecce bñdicā ei z augebo z multiplicabo eum valde. Duodeci duces gñabit. z faciam illū crescere in gentē magnā. Gene. xvij. Jsta p̄missio est tā completa. Gen. xxv. vbi nominant duodeciz duces illi. Cū ergo agarenus mouit z vult petere gloriā rñdet vt iudeus. Mō videamꝰ q̄d p misit deꝰ pplo xp̄iano nō bona tpalia iz det imo dicit q despiciamꝰ z vult q habeamꝰ hic labores ꝛc. sed si bñ seruimꝰ sibi, p̄mittit nob̄ dare filiā cū regno suo. Quattuor notarij. s. q̄ttuor euangeliste sunt q̄ fecerūt de ista promissiōe instrm. Testes sūt. xij. z p̄ll z. lxxij. discipli. Ecce clausulam istī. Qui fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est ip̄e intrabit i regnū celoz. Matth. vij. Q̄n xp̄ianꝰ q̄ vixit sm voluntatē dei i p̄nti vita mouit dicit xp̄s Quid vis. Rñdet. Dñe ego seruui vob̄ vellē solidatā. Respiciatis instrm q̄d mihi p̄misistj. tūc xp̄s dat sibi gl̄iam suam Ecce āre dico q nullꝰ p̄t hāre gl̄iam paradisi nisi pplꝰ xp̄ianꝰ: q̄ istū elegit deꝰ vt daret sibi filiā suā cū regno. Auctoritas. Unū vocaui eū. s. ad pactū p̄missionis filie: z bñdixi ei z multiplicaui eū, Esa. lj. Q̄n infideles moriunt statī descē dūt ad infernuz z p̄nātāt lucifero. Sz q̄n mouit bonꝰ xp̄ianꝰ ab āgelis offert deo, hoc vidit Danicl. Et ecce cū nubib⁹ celi q si filiꝰ hois veniebat: z vsq; ad antiquū die⁹ p̄uenit: z in p̄spectu eiꝰ obtulerunt eū z dedit eis p̄tātem z honorē regnū. Dañ. vij. De isto dicit hic. Oblatꝰ est ei vnꝰ. s. pplꝰ xp̄ianꝰ q̄ debebat ei de cē. Pro scō. Videamꝰ q̄ sunt ista decē, Jn trib⁹ gradib⁹ possum declarare que sunt ista decē. Dico p̄mo ꝛc. s. opa nr̄a dēptiōis q̄ xp̄s fecit q̄ debemꝰ memoriē recordari. Nam ex ista diffinitiua oīs eramꝰ ītati ad furcaz inferni. Sz venit xp̄s in sua bñdicta incarnatione p̄ri di. Cōpatior q tot suspendāt in furca inferni. Dē suspendar ego solꝰ in ligno cruc ne alq̄s mihi credens z obediens suspendatur i furca inferni. Jstō opꝰ dz semp̄ē in mēte xp̄iani dicēdo. Dñe intrm teneor vob̄: q̄ de furca inferni me liberasti. Rō: si alīq̄ ciuitas vl̄ munitas p̄misisset ei mē lese maiestatis cōregē z rex dedisset sniam q oēs hoies z mulieres suspendant. z vnꝰ miles diceret regi. Dñe ppatior: q tanti suspēdant: suspēdar ego solus z ip̄i euadāt. Nūq̄d illud bñficium esset in memoria istiꝰ cōitatis. Jsto modo xp̄s miles filiꝰ regis eterni liberauit cōmunitatē huiꝰ mūdi. Jō tale opꝰ dz esse in memoria hoiz. Auctoritas. Recordare pauptatis z trāsgressiōis mee absinthij z fellis. Rñdet xp̄ianꝰ. Mēoria memor ero z tabescet in me ala mea. Thr. iij. No. Recordare pauptatis: q nadꝰ in cruce fuit positꝰ. Scō trāsgressiōis dolo ris. s. q̄n claui p manꝰ z pedes ꝛc. Ecce q mō sūt deuote mēoriāda opa nr̄a redemptiōis z sūt decē q figurata fuerūt i q̄dam

magno miraculo regis Ezechie. infirmi
Egrotauit enī Ezechias vsq; ad mortez.
Et introiuit ad eū Esaias pphēta filius
amos pphete dicens ei. Hec dicit domi-
nus. Disponе domui tue q; morieris tu
z nō viues. Et puertit Ezechias faciē suā
ad parietē z orauit ad dñm z dixit. Ob-
secro dñe memētō qsō qūo ambulaueri
corā te in ⁊itate z in corde perfecto ꝛc.
Esa. xxxviij. narret. Dicit text⁹. Reuers⁹
est sol decē lineis p gradus q̄s desende-
rat. scriptura Ezech. regis iuda cū egro
tasset z conualuisset de infirmitate sua.
Ego dixi in dimidio dieꝝ meoꝝ vadam
ad portas inferi. Quesiui residuū āno⁹
meoꝝ: dixi nō videbo dñm deū in terra
viuentiū. Istud miraculū oñdit pposituꝫ.
Infirmus erat ppls xp̄ianus cui ꝺs: dis-
pone domui tue q; morieris. Sz sol de
qua ꝺs ⁊ginis marie. Ex te ort⁹ est sol iu-
stitie xp̄s de⁹ nr̄: q̄ erat eternitate alt⁹: sz
in signū q; daret sanitatē. s. infirmo: reuer
sus est decē lineis: q̄n in decē opibus se
humiliauit. Primo in incarnatōe: qvo
sint vtiq; intrare vnꝰ puelle. xiiij. anno
rum. Acsi rex dimisso palatio iret ad ad
unandū rusticos laborantes in eorum
habitu. Sic deus de loco altissimo diui
nitatis: descēdit ad infima humanitatꝭ
creator fecit se creatura immortalis mor-
talē ꝛc. Memorare hō dei bonitatē quaz
tibi ostendi. Scō in natiuitate: q; non
in palatio seu camera voluit nasci: sz in
porticu: z fuit positꝰ in medio duoꝝ ani-
liū: vt calefieret. Tertio circūcisiōe octa
ua die voluit circūcidi in signū passiōis
O ⁊ta hūilitas. Quarto in fuga egypti
tāq; exul septē annis: cū aliter potuisset
euadere herodis irā. Quinto i sua pauꝑ
tate. In puersatiōe nūq; aliquis fuit ita
pauꝑ sicut xp̄s in ⁊ mūdo. Sexto i labo
riosa ⁊ ꝺicatōe. Ultimo intelligere ⁊ a cēsi
rex orie ꝓpio z psonal⁹ iret ꝓconizādo
suas ordinatiōes vt maior fides adhi-
beat. O dñe quare nō mittitis precones
angelos vel homes ꝛc. Septimo in eucha
ristie traditiōe. Magnā humilitatem face
ret rex si stabulū rūs daret de epulis in
mēsa sua. Plus facit iesus xp̄s dans no
bis corp⁹ z sanguinē suū. Octauo pas
sione: qvoluit capi: ligari: flagellari: et
spinis acutissimis in suo sctissimo capi-
te cōplūgi z coronari. Nono i descensu ad
inferos: z alia vni⁹ pueri statiz euolat ad
padisū ꝛc. Decimo i q̄tidiana iustifica-
tōe descēdēs ad lauādū pscias nostras
Quāta hūilitas acsi rex mūdaret latri-
nas. Turpior ē pscia pctōꝝ quā xp̄s la-
uat. Aplus q̄ cū sit splēdor glie z figura
subē prīs portāsq; oia ⁊ bo⁊ vtiz sue pur
gationē pctōꝝ faciēs. ad heb. j. Ecce qūo
sol reuersus est decē lineis in signū sani
tatis infirmi. Ista sunt valde memoran
da. Recoidare: q; recepisti bona. s. ista
decē. Luc. xvj. Ob hui⁹ rei memoriā po-
suit de⁹ in nobis decē pedicas in pedi-
bus q̄b⁹ sustētamur. Ita spūal⁹ sustēta
mur in duob⁹ pedib⁹ xp̄i. s. diuinitatis z
humanitatis: decē pedicas. i. decez ꝺopa
ista hñtib⁹. Quā speciosi pedes euāgeli
zātiū pacē euāgelizantiū bona. Sz non
oēs obediūt euangelio. ad Ro. x. Nota.
Quā speciosi sint pedes z ⁊ numquid sunt
immūdi z lutosi pedes porci. Sz dicunt
speciosi: q; p̄dicāt istā pulchritudinez. s.
decē ꝺopa passiōis xp̄i. Jōdicit the. Obla
tus est ei ꝛc. Dico scō q; ista debemus
nō solū memorare sz z obseruare pfecte.
s. decē p̄cepta dei. Qz si seru⁹ cupit lucra
ri solidatā a dño opz ipm seruare prece
pta sua: alīs nō placebit dño. Ita ppls
xp̄ian⁹ est seru⁹ xp̄i. In baptismo fit ꝺuc
tio. In baptismo enī hō q̄ baptizat re-
cipit vnū characterē indelebilē q̄ ē signuz
q; hō efficit xp̄i seruus nisi ꝺs illum cha
racterē vel grām a xp̄o assumptā custo-
dierit seru⁹ xp̄i dici nō mereꝫ. Solidata
sibi ꝓmissa si bñ seruit in glia celesti: et
quō miles seruiret regi ꝓmittēti sibi vnā
ciuitatē. Ciuitas z regna hui⁹ mūdi ni
hil sunt respectu glie quā de⁹ nobis pro
misit si mādata sua seruauerim⁹ nō vi
uēdo sm carnis inclinatiōes vel sm sen
sualitatē. Opz enī sectari rōnē q̄ semper
ad optima dep̄cat sm pīm in ethicis.
No. hic histoiā posq; xp̄s p̄dicauit de
gloria quā ipse creauit z quālr sua ⁊ ba
erant inflāmantia audientiū z circūsta
tium corda z mentes intīm q; post sermo
nem quidā doctor inflāmat⁹ de illa glo
ria dixit xp̄o. Magister bone quid boni
faciam vt habeā vitā eternaz. Qz nunq;
aliquis declarauit nobis ista sicut tu?
Respondit xp̄s. Si vis ad vitaz ingredi

seruã mãdata. Mat. xix. Ac si dicat. Si vis lucrari solidatã fac volũtatẽ dei. Si aũt scire volueris q̃ sit volũtas dñi: vide ⁊ aduerte q̃d p̃cepit dñs. Si em̃ diceret seruo qũ faceret aliq̃d si esset ℈ mãdatus dñi statim rñderet non facã qr perderẽ solidatã q̃ mihi a dño debet. Itez oz rñdere xp̃ian⁹. Si ego facerẽ supbiã: auariciam: luxuriã: irã immoderatã vl̃ alꝫ hmõi vanitates ⁊c. qr est ℈ mãdatũ dñi pderẽ salariũ ghie. Ergo si aliq̃d mihi ℈ dñi volũtatẽ p̃caperet nõ facerem. Ptz g̃ qũo q̃libet tenet seruare mãdata dei q̃ sunt decẽ. Tria q̃ ordinant hoiem circa deũ. Quatuor erga seip̃m. Tria circa p̃ximum. Primo opz hoiem ordinari circa deũ si cupit salariũ gloue eterne ⁊ celestialis. In corde p fidelitatem ne recurrat ad diuinos: sortilegos inimicos xp̃i sed ad xp̃z in suis necessitatib⁹ hõ sicut ad pfez recurrere oz. Et si secus facit false orat di. Pater nr̃. Scõo in ore cũ reuerentia de eo loquit: rõ dicta ⁊c. Tertio in ope. Postq̃ seruiui mũdo p totã hebdomadã: in dñica seruiã deo oz dicere christianus. Quatuor alia p̃cepta ordinant. psonã erga seipsam. Primo in corde nõ concupiscẽdo vxorẽ p̃rimi: sed ptentari oz de ppria licito ⁊ debito mõ secũ agendo. Scõo etiã in corde: nõ concupiscẽdo bona p̃rimi. Tertio in ore nõ diffamãdo. Quarto in corpore nõ faciẽdo luxuriaz. Dicat̃ q̃d est luxuria. Breuiter luxuriaz nõ facit vir cũ vxore seruãdo modũ. Alr q̃ p illas partes oculoz concupiscẽtias de alia muliere habuerit totũ est luxuria. Alia ordinãt circa p̃rimũ. Primi p̃rimi sunt parẽtes nõ despicere eos in corde: nec in ore dim̃ loquẽdo: nullã miaz hñdo ⁊c. Scõo inimicos nõ occidere verbo aut facto: qr q̃ alterius famaz denigrat spũaliter occidit. vt ptz de pe. di. j. Homicidioz. Vo tria gña. ⁊. j. Coz. ix. Bonuz est mihi magis mori q̃ vt gliam meã quis euacuet: inq̃t Paul⁹. Tertio p̃rimũ nõ dãnificare in reb⁹ p furtũ: qr q̃libet vult in domo sua vt filiꝰ vel seruꝰ ⁊c. Itẽ tenet de sibi data ⁊c. Necesse est g̃ seruare decẽ p̃cepta si voluerim⁹ saluari alꝫ non placebim⁹ deo ⁊c. Figurã habem⁹ Señ. xviij. qr erãt q̃nq̃ ciuitates sodoma: gomorra: adama: seboym ⁊ segor: qs deus oipotens voluit subuertere ꝓpter pcñ gule: supbie ⁊ luxurie: qr ꝑsona gulosa cõiter semp erit luxuriosa vt ptz in Loth ⁊ filiabus suis: qr ipe ebrius facꝰ ambas cognouit ⁊ impregnauit: vt ptz Señ. xix. Cũ aũt deꝰ voluit subuertere p̃dictas ciuitates dixit ad eũ Abraã. Nunq̃d ꝑdes iustũ cũ impio. Absit a te vt rẽ hanc facias ⁊c. Et infra ait. Quid si inuẽti fuerint ibi decẽ. Dixit dñs. Nõ delebo propter decẽ. Sic si bñ viuere volum⁹ ⁊ deo placere opz obedire p̃ceptis. Qr absq̃ obseruãtia decẽ mãdatoz nõ est salus: g̃ serua mãdata mea ⁊ vives. Prouerb. vij. Signũ corpale huiꝰ decẽnarij dedit nobis deꝰ in manib⁹. s. decẽ digitos q̃b⁹ operamur cũ potuisset dedisse plures vt pauciores. O si in qualibet vngula pos ser scribi vnũ mãdatuz de lra indelebili ⁊c. Iõ Job. Qui in manu oim hoiz signat. i. signum dat vt nouerint singuli opera sua. Job. xxxvij. No. in manu sumat singulare ꝑ plurali. In manib⁹ em̃ hẽmus decẽ digitos penes quos recordari debemus decẽ beatitudines paradisiq̃ sunt in numero denario ⁊ sunt ardenter desiderande. Quilibet ſctus hõ si nõ desiderat ardẽter nõ intrabit paradisuz q̃ q̃ desiderauerit vel hic vel in purgatorio. Dicat̃ miraculũ qõ ptingit barchinone de quoda q̃ ſctus reputabat̃ tenebat em̃ vitã religiosaz ⁊ post mortẽ apparuit di, se esse in purgatorio solũ ex negligentia qr nõ desiderauerat paradisum. Doleoz mulieres desiderãt vanitates ⁊ se ꝑplent de vanitatib⁹ ⁊ nõ de paradisi gaudijs Sz nõ sic dõ q̃ de suo desiderio ardenti fecit psalmũ di. Quẽadmodũ desiderat ceruus ⁊c. Dico qr ista gl̃ia ꝑsistit in numero denario. Auto. Xp̃s loquens de se dixit: hõ q̃da nobilis. Xp̃s ingr̃essꝰ hõ de nobili gñe dõ: ⁊ ingr̃essuz deus fons est nobilitatis. Abijt. s. in die ascẽsionis in regionẽ longinquã accipere sibi regnuz ⁊ reuerti. s. in iudicio particulari vl̃ gñali vocatis aũt decẽ seruis suis p quos. s. intelligit vniuersitas xp̃ianoz dedit illis x. minas. s. x. opa passiõis ad memoriãdũ vel. x. mãdata ad meritorie operandũ di. Negociamini dũ venio. Et factuz est vt rediret accepto regno ⁊ iussit vocari seruos. Et illi q̃ bñ negociatꝰ est seruan-

do.r.p̄cepta dixit. Euge serue bone qꝛ in modico fuisti fidelis: eris ptārem habēs supra decē ciuitates. Luc.xix. Sz quare dicat ciuitates cū padisus nō sit nisi vna ciuitas: de qua Dō. Eliosa dicta sunt de te ciuitas dei. Hoc dicit ppter decez beatitudines in quib⁹ ꝙsistit glia quarū quattuor sunt aie z quattuor corpis due vite prima beatitudo est sapiētia diuinoꝛz qꝛ clare videbūt trinitatē z bñdicti q̄ hāc videbūt. nisi ledicti ꝛc. Scōa scia creaturaꝛ: de oib⁹ factis hñt sciam. In aptione libꝛ ꝛc. Tertia memoria p̄teritoꝛ ola q̄ facta sūt a deo z ab angelis z ab hoibus z iumētis memoriāl. Quarta leticia vniuersoꝛ: qꝛ de oib⁹ gaudēt: imo; pctōꝛ beatus ad debitū itellectū gaudebit de proꝓ̄ijs pctis non qꝛ peccauerit: sed qꝛ penituit. Sicut nauta extrapiculū gaudet de piculo nō qꝛ piclitat⁹ est: sz qꝛ euasit ꝛc. Idē de dānatis gaudēt nō de eoꝛ pena sz de diuia iustitia. Beatitudines corpis quattuor sūt. Prima est ipassibilitas: qꝛ nō poterūt pati nec infirmari: nec senescere nec tristari seu irasci. Scōa ē claritas sicut imago crystalli fulget ad radiū solis: ita corpus fulgebit plus icōparabiliter intīm q̄ pl⁹ illūinaret mūdū q̄s sol. Tertia est agilitas. Jā videtis modo quō sumus graues: tūc aūt beati erūt agiles et mouebunt agillime mirabiliꝛ sicut mō imaginatio seu volūtas. Quarta est subtilitas: ita q̄ aia penetrabit corpus glio sum: nec poterit alicubi detineri violēter Beatitudines aūt vite sunt due. Prima perpetua. Nullus dicet alicui aliquid qđ displicētiā causare pōt: sz qđ vni placet: placet cuilibet: z quilibet diligit alterum: z sic nullū est ibi odiū. Scōa est abūdāna plena de oib⁹ q̄ volūt q̄re dicit bene. supra decē ciuitates. Hunus numeri denariꝛ habemus signū in altissima pte corpis. s. in capite vbi organa quoꝛūdaz sensuū duplicant: qꝛ sunt duo oculi: due aures: due nares: itē gust⁹ in cibo z potu reficit ꝛc. Itē tactus apprehēsiuus est calidi z frigidi: humidi z sicci: vñ. inq̄t scriptura. Leticia sempiterna sup capita eoꝛū. s. holm. Gaudium z leti. obti. z fugiet do.z gemit⁹. Esa. lj. Est esti vn⁹. s. q̄ tenebatur decem. Deo gratias.

Die cadē dñica. xxij. post trini. Ser. iij.

QAtiētiam habe in me z oia reddaz tibi. Matth. xviij. Uerbū ppositū i themate i fundamēto nr̄i sermonis est vna breuis oratio quā fecit quidā hō cōdēnatus di. patientiā ha. ꝛc. Pro quo sciēdū q̄ vltra p̄ nr̄ q̄ est oro facta a xpo z aue maria q̄ ē facta ab angelo gabriele. in sctis euangelijs inueniunt tres breuissime oones alte magne virtutis bone z deuote per xp̄m multū cōmendate. Pria ē. Deꝛ ppi. esto mi. pec. Luc. xviij. Scōa. dñe nō sū dī. vt itres ꝛc. Mat. viij. Tertia est thēa ppositū patiētiā ha. ꝛc. ¶ In pria petit aie iustificatio. in secūda corpis reformatio. in tertia vite plongatio. Dico q̄ prima oro est ista. Deꝛ ppi. esto mihi pec. In q̄ petit aie iustificatio. Mō opz hic declarare q̄d est iustificatio. Pro quo sciēdū q̄ iustificatio nihil aliō est q̄s readeq̄tio seu recordatio alicuius rei sub aliquo defectu mēsure, vel ponderis. qđ. s. readeq̄t illud deficiēs recte mēsure z tūc dī iustū. Jō de pōdere bono dī istud pōdus ē iustū: qñ ergo aliq̄d min⁹ hñs redit ad ppriā mensurā illa reditio dī iustificatio. Modo videamus de aia hois ad quā mēsurā z pōdus est facta z creata. Mēsura ad quā aia creata est: est sctā trinitas. Ad imaginē quippe dei factus est hō: q̄tū ad animā. Scīn. ix. Ecce mēsura qꝛ sicut nō est nisi vnus deꝛ: vna essentia siue sba: tū ille deꝛ est tres psone pr̄ filiꝛ z spūssanctꝛ: sic aia ē vna essentia z substātia z tres psone. sz memoria p̄teritoꝛ intelligentia presentiū z voluntas futuroꝛū. Jtē sicut deus vnus gubernat z regit z sustinet totū mundū ita aia corpus. Qñ q̄ minuit z elōgat a deo vel in memoria nō recolēs bñficia: vel in intelligētia p ignorātiā de illis q̄ tenet scire vel in volūtate desiderādo celestia: vel qꝛ est plena rācore vl odio ꝛc. aia nō est iusta. Sz iustificat qñ memoria recolit bñficia diuina cū deuotione. s. redēptionis ablutionis in baptismo: sacroꝛ marie cōmunionis in quo xp̄s dat se sic aia iustificat in memoria. Scōo in intellectu qñ. s. illa q̄ dz scire religiosus vel clericus illa nescit ꝛc. aia est iniusta: sed iustificat cuz addiscit addiscenda z illa ad q̄ tenet ꝛc.

clos mūdani tenemini scire. Credo ꝛc. pr̄ nr̄. Aue maria. Alias quō potestis dicere in aduētu antixp̄i. Ego sum xp̄ian⁹ si nō scitis q̄d credēdū ē, Scō debetʒ scire q̄d petēdū est ⁊ sperādū. Jō scire debetis pr̄ nr̄. Quarto q̄d faciēdū. Jō debetis scire decē mādata. Quinto qualr in periculo vos defendere debetis. Jō scire debetis qualiter vos signare debetis. Tertio in volūtate: q̄ si aīa diligit deū sup oīa ⁊ primū sicut seipm ⁊ in, oīb⁹ desiderat honorē dei ⁊ salutionē aīay: aīa tūc est iustificata: q̄ ad mēsurā reducta. Memoria cū deo pr̄e intelligētia cū filio ⁊ volūtas cū spūsctō. Jsta iustificatio est necessaria: q̄ sicut sartor mēsurat pānū ita q̄n egredit aīa de corpore de⁹ mēsurat eā regula ⁊ mēsura trinitatis. Un̄ dicit scriptura. In mēsura ꝯ mēsurā cū abiecta fuerit iudicabit eā: meditat⁹ ē i spū suo duro. Esa. xxvij. Cū abiecta ibi icipit ꝓstructio. i. a corpe abiecta fuerit in mēsura. s, trinitatis. Scō videndū est de aīa hoīs ītm q̄ pondus creata sit. dico q̄ ad pondus glōe celestis. Dico silitudinarie q̄ septem vncie requirunt in aīa. i. septem ⁊tutes seu conditiones correspondentes ponderi glōe ad hoc q̄ aīa sit iustificata vel iust̄ pōderis. Prima vncia est dignitas: oēs sancte anime tāte sunt dignitatis q̄ minor est maioris dignitatis ꝯ sit papa vel impator. Virt⁹ in aīa correspōdēs huic vncie ē humilitas. Humilitas em̄ huius mūdi correspōdet glōe celesti. Dis qui se humiliat exal. ꝛc. Luc. xviij. Scōa est largitas: nullus em̄ sanctorum vult solus glōiam habere immo glōia illa est cōis oībus: q̄ oēs gaudēt de glōia petri ⁊ pauli. Virtus correspōdens est mia Caue ne sis auarus p vsurā ꝛc. q̄ alias aīa nō esset iust̄ pōderis. Tertia est puritas nulla macula est ibi nec desiderant aliq̄d carnalitatʒ: sicut nec tu desideras cōedere ignē: huic correspondet castitas. Caue ne sis porcus p luxuriā. nō itrabit in eā aliquid coinquinatū aut abomiationē faciēs. Apoc. xxi. Quarta est charitas. Null⁹ inuidet alteri de officio gradu seu gloria nō credatis q̄ maiores habeāt inuidiā de maiorib⁹: imo placet eis nec desiderāt: ⁊ si deus daret eis electionē dicēdo vis glōiaz illi⁹ maioris diceret nō q̄ nō esset mihi ꝓportionata. Sicut filiꝰ minor nō inuidet fratri habēti tunicam maiorē: q̄ nō esset sibi ꝓportionata, huic corr̄ndet dilectio primoꝝ ex ꝯ ꝓuenit nulli inuidere: nec officio, nec diuitijs nec sanitati ꝛc. Quinta ē sacietas: q̄ semper sunt in mēsa xp̄i. Null⁹ posset exprime re nec declarare illū cibū ⁊ potū. Ille miser machomeus voluit declarare q̄ melac ꝛc. huic corr̄ndet abstinētia cōfitens in hoc q̄ est nolle satiari de escis huius mūdi q̄ impediūt stomachū aie. Sexta est pax ⁊ tranq̄litas. Scti de nullo ꝓtendūt sʒ q̄ vn⁹ vult oēs volūt: nō timēt inimicos si vis itrare caue ab ira ꝛc. Septima est operositas q̄ non cessant a laude diuina. Dō. Beati q̄ habitāt i domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabunt te. ps, lxxxiij. Virt⁹ corr̄ndens est diligentia in spūalib⁹ reb⁹ ⁊ si iā in mūdo incipimus deū laudare orādo nō iurādo ꝛc. tūc alia hʒ pōdus iust̄ ⁊ est iustificata. Si ergo in aliquo predictoꝝ deficit aliqs vīm reuertat ad pōdus alias q̄n aīa exit de corpore ⁊ petit ingressum sibi pōderi in padi sum dicet xp̄s michaeli: ponderet ꝓmo, Jō depingit michael cū statera in manu Si inueniat iustificata intrat ꝛc. Appēsus est in statera ⁊ inuent⁹ est min⁹ hīs dixit daniel balthasar regi. Dan. v. Ecce q̄d est iustificatio aie. Dico q̄ ista petit in ꝓma oīone. Deus ꝓpitius esto mihi pctōi. Nota ꝓpitius. i. ꝓpcitius: q̄ in pctōre nō est de⁹ p suā gr̄am: sʒ in iustificato p gr̄am inhabitat. Et si aīa deficit in mēsura vel pondere, petat rectificari et adequari ad instar publicani. Dicatur quō iuit ad tēplū; ⁊ nesciēs aliā oīonē dixit. Deus ꝓpitius ꝛc. Dicit xp̄s in laudē oīonis huius. Amē dico vobis descēdit hic iust̄fi. i. do. suam ꝛc. Luc. xviij. Nota modū quē tenuit q̄n dr. Publicanus ast̄ a longe stās ꝛc. vbi pōnunt quattuor cōditiones quas seruauit. Prima ibi a lōge stās ꝯ illos q̄ nimis altari appropiquāt et appodiātes se ibi: cū tñ antiq̄tus sub pena mortis null⁹ audebat appropinq̄re. Nume. j. Quisq̄s externoꝝ accesserit occidet. loq̄t ō taberna culo q̄ habebat vt altare, cū tñ nihil valeret respectu nr̄i vbi xp̄s sacrificat. Soli sacerdotes iusti ⁊ bone vite ꝓfecti ⁊ ꝓfessi possunt accede

re. Sacerdotes q̄ accedunt ad dñm: sctificent ne ptcntat eos. Exo. xix. Ad mēsaz pape vl regis: non oēs audent appropin quare. Scōa conditio tāgit ibi: nolebat nec oculos ad celū leuare. s. ex verecūdia pcōz sicut nec filij coā parentib⁹ q̄n co gnāt q̄d fecerūt. Jta xp̄s fecit omnes defe ctus nr̄os. Jō Esdras scriba dicit. Deus meus confundor & erubesco leuare faciem meā ad te: quia iniq̄tates nr̄e multiplicate sunt sup caput nr̄z: & delicta nr̄a creuerūt vsq; ad celū. s. Esdre. ix. Tertia ꝓditio tā git ibi: penitebat eos a quo oia ꝓcedunt tanq̄ a radice. Mat. xv. De corde exeūt cogitatiōes male ꝛc. Jbidē. Que ꝓcedūt de ore: de corde exeūt ꝛc. Quarta tangit ibi orabat demote dicēs. Deꝰ ꝓpi. ꝛc. Jta debemꝰ nos facere ꝛc. Scōa oro ē. Dñe nō sum dignꝰ vt intres sub tectū meū: sz tm̄ dic ꝙbo: & sanabit puer meꝰ mat. viij. q̄ multū fuit a xp̄o laudata. Dico q̄ i isto petimꝰ reformationē corpis. Rō q̄ creatura dei p gratiā dei est iustificata i alia corpꝰ retinet aliq̄s reliq̄as peccati. s. inclinatiōes ad malū ⁊ difficultates ad bo nū. Sicut pz de infirmo nouiter curato q̄ remanet debilis ad ābulādū: & inclinat ad infirmitatē i clinat naturaliꝛ ad petā ꝓsueta. Jō apls q̄ ꝓnius fuerat infirmꝰ p petm̄: postq̄ fuit curatus dixit. Condelec tor legi dei sm̄ interiorē hoiem video ātem ad Ro. vij. Remediū ē sicut alia iustificat p ꝓfessionē: ita corpꝰ reformat p com munionē. Dicit physica nouit curaꝛ eo medat is carnē vitulatā ꝛc. ⁊ vinū bñ lympha dilutū: sic ista nouit curaꝛ qualescūq; Nō nui la caro ē tā delicata sic corpꝰ ⁊ caro xp̄i: q̄ a spūsctō i vtero vgis fuit formata. Ille sgnꝰ. i. filiꝰ vgis & sanguis eiꝰ lenificat: q; illō corpꝰ non est sine sanguine ꝛc. & sic corpus fortificatur. Jō eccliā postq̄ pre cepit ꝓfiteri in. xl. ad iustificādū alias: ꝑce pit cōicare i pascha ad fortificādū corpꝰ Jsta reformatio petit cū dr. Dñe nō sum dignꝰ ꝛc. Ueraciter hēbit fiꝫ ad istar cētu riōis petit. Dicaꝫ hystoria de cēturione q̄ venit ad xp̄z ꝓ puero. Ad quā xp̄s. Ego veniā & curabo eū. Et ille. O dñe vos q; estis deꝰ nō sm̄z dignꝰ: nō dixit nolo q; in tres: immo desyderabat: sz nō erat dignꝰ q; nullus ē dignꝰ recipe deū vt intretis in domū meā: sz placeret sibi si intraret: vt aliquā bonā gfaz obtineret. Jta dz eē de nobis i cōione: debemus essm̄ dicere. Dñe nō sum di. ꝛc. Et sz velimꝰ q; intret intro cōtēplādo & credēdo firmiter q; deꝰ est in tra illā cortinā & hostiā albā ꝛc. tē hō dicet. Dñe nō sum di. ꝛc. ñ ex quo dñe vos vultis intrare & ita ordinastis placet mi hi. & sanabit puer meꝰ. i. spūs q̄ semp est iuuenis: non cōm̄ senescit. Aliq̄ cōm̄ ex isto ꝙbo. dñe nō sum dignꝰ male itellectꝫ ex ḡdā hūilitate q̄ potiꝰ dz dici rebellio: no lunt recipe istm̄ cōicādo in pascha: tales nūq̄ recipient a xp̄o. dicūt essm̄. Nōne est melius nō cōicare q̄z cōicare malepatum? Dēf rnsio p parabolaz de rege q̄ iuit ad venandū. Jta i ꝓposito xp̄s rex & dñs venit in deserto huius mūdi ad venādū non ꝓdices ꝛc. sed alias nr̄as. Jsta venatio fit maxie in. xl. & pfecta venatiōe i paschate vult itrare villā. Quelibet psona est tāq̄ villa seu castrū: & ē honor dñi talis ingressus: & est vtilitas nr̄a. Dicūt aliq̄. Jz sitz rex nō intrabitz: q; nō sum dignus ꝛc. q; ego sū in mala voluntate. Talis nō excusatur: q; dz deponere malā voluntatē dicēdo. Dñe nō sum dignus ꝛc. Sed expectate ex quo vultis intrare q̄nabo domū per ꝓtritionē: confessionē ꝛc. tunc esset excusatus: aliter nō. Alij imparati recipiūt lete cōicādo sz ponunt eū in loco porcoꝝ nec habēt excusationē: q; eccliā dat hebdomadaz septā ad parādū se ad cōicādū & per dignā cōionez sic reformat corpus. Jō in ꝓmendatione illiꝰ orationis dicit. Et sanatꝰ est puer ex illa hora. Mat. viij. Supradictā parabolā vide latius supe rius in diebꝰ rogationū sermone. Petite & ac. ꝛc. Tertia oratio est thema ꝓpositū Patientiā habe in me. Dico q; hic petit ꝓlōgatio vite. Rō: iustificata alia hois p gr̄am & corpore reformato p eucharistiā adhuc restat soluto debitoꝝ. Dicaꝫ q̄uo ꝙ quolibet pcō mortali debemꝰ. vij. annos de pnia: vl̄ vel in purgatorio. ꝙbi gr̄a. Si iuisti vnq̄s ad diuinos computa septē annos de pnia q̄s debes deo. Jtē si iurasti in vanū ꝛc. si nō solueris hic: in pur gatorio habēt soluere. iō ꝓfiteri peccata tua debes ꝛc. Confessio em̄ liberat alias ab inferno ꝛc. sz cōio ꝓfortat corpꝰ. Sz restat nūc soluere debitū sicut alicuꝰ regis seruꝰ furtū cōmittēs post reconciliationē

dñi q̄ dimisit sibi mortē ꝛc. adhuc teneꝫ soluere: qđ accepit. Ita oēs nos sum⁹ fures ꝛ latrões: qui furati sum⁹ deo multoties honorē: reuerentiā: obedientiā: ꝛ nō soluim⁹ sibi ꝛc. Si fieret ꝓceptū ex ꝓte baliui sub pena quinq̄ solidoꝝ q̄ nullꝰ faceret hoc ꝛc. oēs cauerēt: ꝛ deus per patriarchas: ꝓphas: aplos: ꝛ per seipm̄ ꝓconizauit q̄ nullꝰ vadat ad diuinos sub pena ꝛ ꝓditione corporis: aie ꝛ bonoꝝ. olim: ꝛ nullꝰ timet. Idē ne aliquis iuret. Idē de festis seruādis: ꝛ nō curam⁹? Ecce furtū honoris dei: qui in maiori honore habeꝫ mandatū alicuius dñi terreni. ꝑcipiētis q̄s dei. Jō oēs obligamur regi xp̄o. Cōfessor aūt est medius inter deū ꝛ hoiem. Jō eligēdus est bonus cōfessor q̄ oret ꝓ peccatore: ꝛ q̄n peccator absoluit remittit sibi mors iferni. Et q̄n cōicat: comedit cū rege xp̄o: sz restat soluere debitum. s. satisfacere p pniam. Facite fructꝰ dignos pnie. Lu. iij. Ad hoc soluēdū petitur dilatio vite dicens. Patiētiam habe in me ꝛc. q. d. Dñe: Ex q̄ remisisti mihi mortē ꝛ reduxisti me ad mēsaz tuā: expecta me modicū ꝛ patiētiā habe ꝛc. Sciatis q̄ mō poterim⁹ soluere cū decē operibus ꝛ erit ꝓtentꝰ: qđ signat i hoc vocabulo patiētia. i q̄ sūt. x. litere: qr sicut peccam⁹ ꝛ. x. ꝑcepta: ita satisfaciam⁹ ꝑ. x. opa pnialia. Primū est petōz cognitio: scōm cordiz ptritio: ꝛtiū emēdādi ꝓpositū: q̄rtū oris ꝓfessio: q̄ntū corpis afflictio: sextuz humilis oō: septimū elemosynaz largitio: octauum iniustoruz restitutio: nonū eucharistie cōmunio: decimū iniuriaruz remissio. tunc de quolibet sic faciente poterimus dicere. Misertus āt dñs serui illius dimisit eum: ꝛ de. di. ei. Matt. xviij.

¶ De eadem dñica. Sermo. iij.

Caritas vīa magis ac magz abūdet. ad phil. j. Doctrina ē cōis i tota scriptura siue theologia q̄ inter oēs ꝟtutes nob necessarias siue intellectuales: vt sapia: scia: itellectiua: vl̄ morales vt ꝓuidētia: prudētia ꝛc. vl̄ infusas vl̄ acq̄sitas vel theologicales: vt fides: spes maior ꝛ plꝰ necessaria ad salutionē est charitas. i. amor dī supnaz primi ordinata. Rō declareꝫ ꝑ sili tudinē. Ponam⁹ q̄ de vno fonte ꝓcedāt. xij. riui vl̄ flumina. Si vos haberetz illū fontē in domo seu viridario vō: oia flumia ab eo descēdentia haberetz. Per oppositū si fōs siccaꝫ nihil haberetz de fluminib⁹. Ita charitas est vnꝰ fōs: abūdās: ꝓcernēs amorē dei et ꝓximi: a q̄ ꝓcedūt oēs ꝟtutes tanq̄ flumina a fonte: qui ꝑ hz charitatem: hz et alias ꝟtutes. vñ Augu. Quicquid ptz et quicq̄d latet: hoc totū seruat q̄ charitatē seruat in mundo. Per oppositū si charitas depdit: q̄ nō depdit nisi per peccatuz mortale: totū deperdit: nulla ꝟtus remanet in hoie. Aug. Charitatē aūt non habuero nihil sum. j. Cor. xiij. Ptz q̄ ꝟtus charitatz est sup alias magis necessaria Jō di. apls. in the. Charitas vīa magis ꝛc. Mō intēdo declarare tres gradꝰ charitatis q̄ tangunt in themate: sz subtili.

Primus est afflictio penitentialis,
Scōs est correctio euangelicalis.
Tertius est refectio spūalis.

Primus est erga seipsum: scōs erga primū: tertiꝰ erga defunctos: ꝛ q̄ hz istos seruat thema di. Charitas vīa magz ꝛc. Dico ꝓmo q̄ primꝰ gradꝰ est afflictio pnialis: ꝛ iste est erga seipm̄: q̄n. s. creatura est ordiata ad seipaz: vt. s. teneat q̄libet aliquā certā orationē deuotā q̄libet mane ꝛ sero flexis genib⁹: manib⁹ eleuatis percutiēdo pectꝰ cogitando q̄ videtis xp̄m. Scōo in q̄libet dñica debetz audire missam cōpletā cū silētio. Etiā in q̄libet anno semel ꝓfiteri cōicare in pascha: ꝛ vltra ieunia ecclie q̄libet hebdomada semel vel bis ieiunare: castigādo corpus rōne cuiꝰ peccamus. Sed hoc vltimū non est de ꝑcepto: sz de ꝓsilio. Iste est primꝰ gradus. Mō in q̄ cognoscit de aliq̄ infirmo q̄ diligat vitā suā: q̄n. s. seruat regulā a medico sibi traditā: nō cōedit fructꝰ nec carnes: nec bibit vinū ꝛc. Iz infirmus in hoc affligaꝫ: oñdit th̄ q̄ diligit vitā suā: ꝛ vt cureꝫ ab infirmitate ꝑterita ꝛ ꝑseueꝫ a futura: ab istis abstinet. Item oēs nos sum⁹ infirmi: nec possum⁹ excusari a febre supbie ꝛc. ꝛ sic dicebat dñs. Miserere mei dñe q̄m infirmꝰ sum: Iz in corpe eēt sanꝰ. Et venit magnꝰ medicꝰ de studio paradisi. s. xp̄s iesus di. Mō eīn egēt q̄ sani sūt medico sz q̄ male hñt. lu. v. dicta quā ordinauit ꝟ inclinationes carnis est absti

nẽtia siue pnia. Medicia est curatiua a pctis ꝓteritis ⁊ preseruatiua a futuris: ꝯ ista seruat oñdit q diligit vitã suam: scz xp̃m qui dicit. Ego sum via vitas ⁊ vita Jo. xiij. De isto primo gradu charitatꝭ dicit scꝑtura in psona cuiuslibet penitentis. Introduxit me rex i cellã vinariã: ordinauit in me charitatẽ. Can. ij. Ex isto textu habeꝫ q charitas ordinata ad seipsuz ꝺr pnia. Nõ q cellare hz tres cõditiões. Pria q est in ꝓfundo ⁊ loco secreto: ameli⁹ ꝓseruaꝫ ibi vinũ q̃ alibi. Jsti tres ꝓditiones hz pnia: q est in ꝓfundo scz in hũilib⁹: nõ est alta. s. in psonis supbis: imo supbi despiciũt eã ⁊ deridẽt facientes: sz si essent hũiles recognoscendo pctã q̃ fecerũt facerẽt pniam. Jtẽ illi q̃ faciũt pniaz debẽt eã facere secrete. Tertio q cellare q̃sto ẽ ꝓfundi⁹ tãto melius cõseruat vinũ. Jta pnia q̃sto hũilior tanto pli⁹ ꝓseruat psonã: q pnia sine hũilitate est pnia diaboli. Dicaꝫ de btõ macario cui apparuit diabolus di. q in vno solo pnia ei⁹ excederet pniaz diaboli. Et si ieiunabat i pane ⁊ aq̃ diabol⁹ nihil comedit: sz est hũilis ⁊ ego suz supb⁹: ita hũilitas requirit in pnia: alꝫ dãnareꝫ. Et q multi sunt modi pnie. nõ ꝺr alibi. Introduxit me rex i cellaria sua. Cã. s. Not. cũ dicit ordinauit i me charitatẽ: quo pnia est facienda ordinate oñdit Aplꝰ di. Obsecro. i. valde rogo vos fratres p miam dei vt exhibeatis corpa vra hostiã viuẽtẽ sctã deo placẽtẽ rõnabile obsequiu vestrũ. ad Ro. xij. Ubi ponit. v. cõditiones pnie bñ ordinate. Pria cũ dicit. Exhibeatis corpa vra hostiã. hoc dicit ad ꝺriamantiq̃ q̃ offerebãt iumẽta ⁊ alior corpa Scõa ibi: viuẽtẽ. nõ em sũt occidẽda corpora nra p pniam. Dicaꝫ quo q̃libz scit q̃stũ portat su⁹ asin⁹. Jõ aplꝰ ad Col. iij. mortificate mẽbra vra. Nõ dicit occidite Aug. Carnẽ vraz domate ieiunijs absti nẽtie ⁊ pot⁹: q̃stũ valitudo permittit ⁊c. Tertio tangit ibi: sanctã. qõ fit q̃n intẽtio est recta nõ ꝓ vana gl̃ia seu hypocrisi ⁊c. Quarta ibi. deo placentẽ: qõ fit q̃n corp⁹ penitẽtꝭ iungit corpi xpo p cõtionẽ: ⁊ tunc placet deo talis pnia. nõ dixit btã agnes. Jã corp⁹ ei⁹ corpi meo sociatũ est Dicũt aliq̃: sufficit cõicare i morte: q nõ dedit certũ tps cõtionis xp̃s: sz dixit. Qui mãducat hũc panẽ: viuet ineternum ⁊c. Jo. vj. Dicẽdũ q ecclia spũsctõ recta tps cõtionis ordiauit ⁊ huiꝰ ecclie xp̃s caput ⁊ spõsus est. Q̃n in ꝓmitiua eccl̃a aplꝰ q̃ sciuerũt intẽtionẽ xp̃i ordinaueꝝt quolibet die cõicare. q quotidie ꝺr panẽ nr̃m ⁊c. Erãt em oẽs pseuerantes in doctrina aplꝰ ⁊ cõicatione fractionis panis glosa eucharistie. Act. ij. Quinta rõnabile obsequiũ vr̃m. s. q pnia ꝓportioneꝫ suitio qõ deo habetis facere nõ impediaꝫ officiuz ex pnia. Ubi gr̃a. ꝓdicator taliter faciat pniam ne dimittat ꝓdicationẽ. Jdez de illis de matrimonio pnia viri non ꝺr esse ꝓiudicialis nec preiudicatiua vxori nec ecõuerso. idẽ de sacerdotib⁹ ⁊c. Aliꝫ dicit hiero. q eẽt holocaustũ de rapina. Ecce quare ꝺr. Charitas vra ⁊c. ¶ Secũdus gradus est correctio euangelicalis. Deꝰ ordinauit q homines i hoc mũdo corrigant nõ solũ se p pniaz sz etiã ꝓximos. Si hõ videt vel scit eoz defectus hõ charitative corrigere ꝺz. Hoc dicit aplꝰ. Charitas xp̃i viget nos: estimãtes hoc q̃m si vnꝰ. s. xp̃s pro oibus nobis mortuus est ergo oẽs. s. homines mortui sũt sive fuerũt. Et pro omnibus mortuus est xp̃s: vt ⁊ q̃ viuunt iam nõ sibi viuãt: scz tantum sed ei qui ꝓ ipsis mortuꝰ est ⁊ resurrexit. qõ fit cuz qs corrigit ꝓximũ delinquentem. ij. Cor. v. Jsta charitas correctiõis euãgelice hz tres gradus. De primo dicatur exemplariter. Ponaꝫ q scitis q aliquis fecit malũ ⁊ peccatũ q̃ forte vidistis vel fuit vobis dictũ: sed ex quo pctm̃ est secretum debetis eum vocare secrete ⁊ dicere sibi dulciter q corrigaꝫ ne pdat alam fam̃ ⁊c. ⁊ nulli alteri dicaꝫ: imo defendaꝫ eũ ⁊ famã ei⁹. Si plaga eius est secreta: ⁊ medicina ei⁹ ꝺz eẽ secreta iuxta xp̃i cõsiliũ. Si peccauerit in te. i. ꝯ te frater tuꝰ vade ⁊ corripe eũ inter te ⁊ ipm solũ si te audierit lucratꝰ eris fratrẽ tuũ ⁊c. Mat. xviij. ¶ Scõs gradus ⁊c. q̃n pctã sunt notoria: q tã oẽs loquunt: tũc correctio ꝺz eẽ notoria. Sic faciebat xp̃s de scribis ⁊ phariseis publice peccãtib⁹: dicebat. Ue vob̃ scribe ⁊ pharisei hypocrite q̃ comeditis domos viduaz oꝝones lõgas orantes ⁊c. Vide ibidẽ pulchra. Mat. xxiij. Q: pctã erãt notoria. Jdẽ faciebat ioannes baptista di. Progenies viperaruz q̃s do

mõstrabit vobis fugere a vētura ira. Facite ergo fructũ dignũ pnie ꝛc. Matt. iij. Idē apls dicit cuilibet predicatori. Peccantes aũt corā oibus argue: vt ceteri timorē habeant. s. ad Tim. v. Diceret aliquis. Hoc pertinet ad p̄latum. verum est Jō habet virgā correctionis vt puniat: sz predicatori ꝑtinet correctio increpatiua. Ad iudicē em̄ spectat punire malefactores: z ad predicatorē redarguere z increpare peccatores. Tertius gradus est. s. qñ peccata nesciũt nec sũt notoria: sicut ego qui nescio peccata vestra: nescio qs est bonus vel malus. Ideo est alius modus corrigēdi. s. non di. Religiosi faciunt hoc vel clerici ꝛc. Sz declarare teneor dicendo qđo simonia est magnũ pctm̄: qñ petit aliqd p sacramentis: si aliqs sit talis nescio Z pctm̄ facio bellum nō contra psonas cũ dilectione hoiz z odio vitioꝝ. Si aliqñ ego predico ptra pctm̄ luxurie ꝛc. aliqua persona diceret. Frater: z vos me diffamatis. Ego dicerē. Et tu ex illis es? ꝛc. Ego nescio homicidas: nec adulteros: tñ predico contra illa pcta quę sunt in mũdo. Itē nescio clericũ cōcubinariũ sed debeo declarare quale pctm̄ cōcubinatus est: sed punitio spectat ad ep̄m: declamatio ãt ad p̄dicatorē: nō ad captas Jō precepit deus cuilibet predicatori dicens. Clama ne cesses: quasi tuba exalta vocē tuã: annuncia populo meo scelera eoꝝ: z domui Iacob pcta eorũ. Esa. lviij. Nota clama ꝛc. Nota ptra religiosos z contra personas clericoꝝ mercatoꝝ vel aliorũ vitia z pcta auisando ne cadant: z si ceciderint: q surgant z corrigãt se. Jō apls. Predica verbũ: insta oportune: importune arguendo: obsecra: increpa: in omni patiētia z doctria ꝛc. ij. Tim. iiij. Oportune p bonis quibus placet: importune p malis q̄bus displicet. nō di. the. Charitas vestra. i. correctio fraternalis magis ac magis abũdet. Tertius gradus charitatis est pro defunctis exorare: qñ mittim⁹ eis aliquã refectionē spiritualē. Anime em̄ defuncte nō possunt se iuuare nec facere opera meritoria: ideo expectant a nobis refectionē. Scitis qđo infirmi cōtracti q̄ stant in hospitali: qi nō possunt se mouere expectant elemosynã. Sic etiã anime purgatorij infirme z ptracte sunt qi non possunt meritorie operari: sed expectant nr̃z subsidiũ. Qñ dicat aliqua missa: alia statim sentit refrigerium z regratiat deo. Idē de quolibet alio ope qđ fit p eis qñ offert deo dicēdo. Istud fit p ala patris vl matris. Ista est maxia charitas iuuare ipotentes in tãta necessitate: qz pena mior eoꝝ est maior omni pena hui⁹mũdi. Jō apls. Dñs abundare faciat charitatē vr̃az. ecce primus grad⁹ in inuicē. ecce scōs z in oēs: etiam ad illos de purgatorio. ecce tertius. s. Thessal. iij. Si quera Quod suffragium est melius pro defunctis: elemosyne an oões ꝛc. Dicat qđo stat in puteo lato pfundo: igne⁹ pleno: et hñt mēbra spūalia subtilia ꝛc. Sup ola valēt suffragia de missis. Sed ꝓdolor mlta pcta fiũt ꝑ illz missis scī Amatoꝝ quas omnes volũt communiter qz licet sint bone: quia per ecclesiaz sunt ordinate tamen ex auaricia male conditiones z multe sunt addite eis a malis. Dicat hic authoritas. Sancta ergo z salubris est cogitatio pro defunctis exorare. ij. Macha. xij. Ecce quare dicit apls. Charitas vestra. Ecce primus gradus: magis. ecce secundus. ac magis abundet. ecce tertius. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo. v.

Qui cepit in vobis opus bonum: ipse pficiet. ad Phil. j. Quia nulla p̄dicatio siue doctrina habet efficaciã ad virtutum institutionem z peccatorũ correctionem sine gratia dei: ideo salutetur virgo maria. Istud thema est ꝓbum apostoli dicentis. Deus qui incepit ꝛc. Modo si istud verbum bene z subtiliter cogitetur tres dat intelligere ꝯclusiones. Prima tangit cum dr. Qui cepit i vobis scz deus. Scōa ibi op⁹ bonũ. Tertia cuz dicit. pficiet. s. deus. Et de tribus conclusionibus erit sermo noster.

Prima cōclusio est q bonũ opus inchoare est opus dei certitudinaliter.

Scōa q bonam vitam cōtinuare est gratia omnipotentis dei veraciter.

Tertia q eã pficere vel ad finem ducere est donum dei singulariter.

Iste tres conclusiones subtiliter ostendũtur in themate. Prima ibi. Qui cepit.

Dico ꝺ̃no q̃ incipe bonã vitam ⁊ sanctã est opus dei: in tantũ q̃ nullus posset incipere bonã vitaz; nec dimittere pctã nisi deꝰ ibi operet. Rõ: certũ est q̃ in ope vbi requirit creatio noue creature: oportet q̃ deus curram: qz̃ creare soli deo ꝓpetit. Creatum enim pñt gñare: alterare: remouere: ⁊ labotare: sed creare est opus dei. Infoumatione hois in vtero matris aliq̃d facitũt ibi parentes sed parũ: ⁊ tñ ex hoc gñatio illa carnalis attribuit parẽtibꝰ: sz creatio aie de nihilo est a sola potẽtia dei infinita. Aia enim hois est per creationez et nullꝰ angelꝰ posset formare formicã. Jõ dicit deꝰ. Oẽs anime mee sunt: vt anima patris: ita ⁊ aia filij mea est. Ezec. xviij. Dñe nõne ⁊ corpa sunt nostra? imo: sz q̃ in corpoubꝰ aliq̃d facitũt parẽtes: in aiabus alit nihil. iõ dicit. Oẽs aie mee sunt: tota fr: q̃ nullꝰ facit ibi aliq̃d nisi ego solꝰ. Hic ꝓz pctm̃ mulierũ graue ad diuinos recurrẽtũ ꝑ filios habendis: cum nullus posset dare filios nisi solus deus cui requirat creatio aie. In q̃ recursu vos datis intelligere q̃ demões possunt creaturas q̃ ẽ falsiz: q̃ solꝰ deꝰ creat aiam Dñe deꝰ oim creator terribilis: solꝰ oꝑs ij. Macha. j. Modo videam⁹ vtrũ ad incipiendũ bonã vitã requiritur creatio. Dico q̃ sic ⁊ ad minus requiritur creatio. xv. nouaꝝ creaturarũ in aia. Prima est gꝛa data q̃ creatur in aia incipientis bonã vitam: q̃ nõ est forma educibilis de potentia materie: sed ꝑ creationẽ infundit: vel ꝑ infusionẽ creatur in aia: ⁊ hec gꝛa pulchꝝ facit aiam abũciens ab ea oẽs tenebras pctoꝝ. Et gratia ꝓprie non est virtus: sed radix oim essentiã aie respicies. Scõo creat virtꝰ fidei. Diceret aliquis. Jã erã xp̃ian⁹ antecq̃ inciperẽ bonã vitã Dico q̃ fides sine bonis opibus mortua est. Sicut enim corpꝰ sine spũ mortuũ ẽ ita fides sine opibus mortua est. Jac. ij. hõ mortuus nõ est hõ opz ergo creare fidem formataz. Tertio creatur spes. Si dicat iã habebã spẽ licet essem pctõr. Dico q̃ nõ erat spes saltẽ formata: sz quasi ꝑsumpto. Quarto charitas q̃ fuit expulsa ꝑ pctã q̃ charitas ⁊ pctã sic stare nequeũt Jtẽ creãtur etiã quattuor ꝟtutes moales q̃ sunt infuse. Prima est prudẽtia. scz prudẽter cauere a pctis. ⁊ vitare occasiones: quasi dicẽdo hoc vel hoc fecit me cadere. ideo ñ cauebo mihi decetero. Secũda est iustitia q̃ a deo infundit q̃n hõ incipit bonã vitã dicẽs. emẽdabo mala q̃ feci. Tertia: ẽ temperãtia q̃si diceret. non possuz ꝑseuerare nisi abstinerẽ a supbia. Quarta est fortitudo dicẽs. Certe iã non redibo ad pctã: nec propter infirmitates seu ꝑsecutiones. Jtẽ increant dona spũscti. Primũ donũ est sapientia. i. sapidascia cũ sapore q̃ apparet orãdo legendo ꝛc. Scõm est intelligẽtia. q̃si int⁹ legẽtia. in diuinis ꝛc. Tertiũ donũ est cõsiliũ q̃ inter bonũ ⁊ malũ scim⁹ eligere meli⁹: inter malũ ⁊ pei⁹ fugere pei⁹: hoc ẽ cõsiliũ: meli⁹ est hic facere pniam q̃m in inferno. Quartũ est fortitudo q̃ est aliud a fortitudie morali: qz illa fortificat cor: sz ista aiaz ne ex aliqua diaboli tẽtatiõe seu ꝑsuasione dimittat bonã vitã inceptam. Quintũ ẽ scia qua hõ dirigit in his q̃ hz facere in mũdo qua scit ꝑsonaz suã regere: domũ ⁊ familiã. Sextũ est pietas qua hõ cõpatit pctõub⁹ dicẽs. O miser talez vitã ꝑsueui ego tenere: sed dñe vos fectis mihi gratiã faciatis etiã illi ꝛc. Septimũ est timor dei q̃ facit stare in custodia ne hõ contra deũ faciat: vel bibendo ꝛc. Ecce. xv. ꝟtutes q̃ creant in aia q̃n hõ incipit bonã vitaz. Patet ꝫ qõ dixi q̃ ad incipiẽdũ bonã vitã requiritur creatio ꝛc. De hoc autoritas loq̃ns tropologice de his. xv. ꝟtutib⁹. Fodi eã mihi. xv. argenteis: ⁊ chorο ordei ⁊ dimidio chorο hordei. Ozee. iij. No. de ꝑsona q̃ conuertitur ad dñm ⁊ incipit bonã vitaz dicit deus. Ego fodi eã mihi. ſ. fossione cõpũctiõis q̃n ꝑsona dicit. O miser ego suz religiosꝰ ⁊ nõ seruaui regulã ꝛc. ꝑdidi hereditatẽ padisi ⁊ suz obligatus ad penas infemi: quot sunt motiua ꝓpũctiõis: tot sunt fossiones. Jõ dicit. Fodi eam. ſ. ꝑsciam. Vale de esset mirabile si papa vl̃ rex foderet vineã: sed xp̃s dicit. Fodi eam: quia nullꝰ ãgelꝰ nec sctũs posset dare tales compũctiones. Dicet q̃s Dñe si vosmet fodistz quõ ꝓstat. xv. argẽteis. Dicẽdũ q̃. xv. argẽtei sũt. xv. ꝟtutes ꝑdicte q̃s ipe creavt dixi. Dicunt argẽtei ꝓpꝛ claritatẽ: ⁊ sũt ad modũ argẽtei: qz ꝑsona q̃ cõuertitur clarificat in memoria ne obliuiscat bñficia diuina. Scõo clarificatur i intellectu

a falsa opinione z errore a falsa credẽtia seu dubitatione. Tertio in volũtate clarificatur ab inidia ꝛc. Itẽ facit optimus sonũ ad quẽ dr dicit. Sonet vox tua in auribꝰ meis. vox em̃ tua dulcis. z fa. tua de. Cã. ij. Sonꝰ cãtãtiũ mũdanꝰ q̃ hoibꝰ placz deo displicet: sz sonꝰ gemitꝰ z suspiriũ placz deo. Jõ em̃ dicit. Sonet vox tua s. ꝓtritionis. Facies em̃ hoim que apud mũdũ reputaꝝ pulchra: apd deũ reputãt turpes. Facies aũt q̃ apd hũc mundũ reputatur turpis z deformis: apud deũ reputaꝝ decora. Jõ de persona q̃ ploraꝝ de pctis suis dicit. z facies tua decora. Item choro ordei: q̃re nõ dicit tritici: hordeuz em̃ est asperũ z figurat z sigt pniam q̃ ẽ necessaria nouiter cõuerso ad bonã vitã z aspa est: qz durũ est q hõ diffamet se et accuset i pfessione q̃ dz esse integra: qz si abscõdit vel dimittat vnũ pctm̃ mortale nihil valet pfessio nec sufficit cõfiteri ptez vni. aliã ptem alteri sz pfessio integra sit z pfecta. Jtẽ in dimidio choro hordei q̃ est mẽsura ipfecta sigt pniale satisfactionẽ p pctis: qz hic tot sunt pcta nra q nõ possumꝰ facere pfecta pniam: sz deꝰ ẽ cõfiteꝰ. Creditis vos q ieunia orones vel elemosyne sint sufficientes p tot pctis: certe nõ. Ptz g cõclusio q incipe bonã vitã ẽ opꝰ dei certitudinaliꝝ. Naz de hoie pctõre est sicut de illo q a casu vel scienter cadit in pfundã foueã absq; aqua: certũ ẽ q talis p se põt cadere i puteũ: sz nõ põt inde exire nisi ab aliquo alio inuenꝝ cũ scala vel corda sursuz ita hẽdo. Talis ẽ conditio nra: qz sumꝰ fragiles possumꝰ cadere in pfundũ puteũ pcti mortalis: sed inde nõ possumꝰ exire nisi deus mittat scalam: siemie. ysa autoritas Perditio tua israel. i. vir videris deũ. s. ex te est: tm̃m̃ō in me auxiliũ tuũ. Ozee. xiij. Ptz ergo q q̃ vult exire de puteo pctõr z recipere bonã vitã hz exire p scalã mie dei z ascendere gradatiz: p. r. gradꝰ Primꝰ est pctõr cognitio. z sic de aliis. vt. s. sexto precedenti simone ꝛc. Jõ dicit apls. q̃ ceciderat i puteũ pctõr p infidelitatẽ. Ego pscutꝰ sum ecclesiam dei ꝛc. Si q̃ratur quõ exiuit. Respondet. Gra dei sum id qõ sum. i. Cor. xv. Ptz prima cõclusio Scda pclusio est q cõtinuare bonã vitã inceptã est gra dei veraciter. Et vult dicere talis cõclusio q sz sitis extra puteũ pcti p dei miam. non potestis ꝓtinuare bona vitã nisi p gram dei. Declaraꝝ hoc p quãdã speculationẽ intellectuã vel intellectualẽ fundatã sup regulam phie di. Rez naturaliũ recipiẽtiũ pgrinã formã q̃dã retinẽt eã permanenter: q̃dã solũ in pñtia agẽtis. Primũ ptz in cãdela accensa z aqua calefactaꝝ retinẽt formã acceptã: scõm i aere illuminato z in camera obscura z speculo formato: q statim recipiũt pegrinas formas sed nõ retinẽt nisi tm̃ i pñtia agẽtis. Sic in ꝓpositoꝫ est nam habere z tenere bonã vitã est gram dei habere nobiscuz z talis forma est pegrina aie: qz nõ est sibi naturalis: qz eramꝰ natura filij ire. ad Ephe. ij. z aia recipit gratiã dei nõ pmanẽter vt cãdela vel aq̃ recipiunt formas pegrinas: sed solum in pñtia agẽtis vt aer vel speculũ ergo opz q sit ibi ꝓtinuꝰ influxꝰ. s. q gra dei ꝓtinue illũinet actua liter vel habitualiter. alis statim pderet aia gram dei. Opz ergo q hõ pgram dei pseueret ꝛc. ergo nõ debemꝰ nos cõuerte re ad creaturã: sz habere debemꝰ vultuz aie sursum ad deũ. Jõ xps. Lu. xvij. Nolite retro respicere memores estote vxoris loth. Dicaꝝ hystoria. Gen. xix. nõ qui exitis de sodoma. i. de mala vita non debetis respicere retro. i. ad illã malã vitã ꝓteritoꝝ. Jõ xps. Nemo mittẽs manũ ad aratrũ z respiciẽs retro aptꝰ ẽ regno dei. Lu. ix. Manũ mittit ad aratrũ q̃ frangit terrã vt fructificet z talis ẽ ille q̃ incipit bonã vitã z pniam vt faciat fructũ meritoriũ: iõ nõ respicere debetis retro dimittendo: ã modicũ faciẽdo postea iterꝫ modicũ: sz ꝓtinuare debetis z de bono i melioꝝ. Moraliꝝ fructꝰ nõ inueniunꝝ in radice nec trũco: sed i ramis q̃ th̃ totã ꝑfectẽ habẽt a radice qz si scindanꝝ nõ faciũt fructũ ꝛc. xps est radix seu trũcus: nos vero rami: z vnꝰ facit fructũ oronis: aliꝰ ieuniorꝫ ꝛc. Sed videre vt sitis firmati in radice. s. xpo p amorem z deuotionẽ. Jdeo dicit. Manete in me z ego in vobis: Sicut palmes non põt ferre fructũ a semetipso nisi mãserit i vite sic nec vos nisi in me manseritis. Joã. xv. Ptz g q a deo est ꝓtinuare bonaz vitã. Jõ dicit autoritas. Gratia em̃ estis saluati p fidẽ: z hoc non ex vobis. dei em̃ donuz est. ad Ephes. ij

ptz ḡ scḋa coclusio. Tertia cōclusio est ꝛc. Sicut em̄ ex nobis nō possum⁹ bonā vitā incipere nec inceptā ꝓsequare: multo min⁹ ꝑficere. Autoritas. Uelle. s. ꝑseuerā di adiacet mihi ꝑficere aūt bonū nō inue nio. ad Ro. vij. Jō dixit xp̄s. Qui ex vo bis si petierit ouū nūqd porriget ei scor pionē. Si ḡ vos cū sciti⁹ mala nosti⁹ bona data dare filijs vestris: quāto magis p̄r vester celestis de celo dabit spiritum bo nū. s. ꝑseuerādi petēti⁹ se. Lu. xj. Ouuz figit ꝑseuerātiā. primo albedo eius figit illū q̄ vult ꝑficere bonū opus vel bonaz vitā vt sit alb⁹ in vita nō denigrādo vi tā suā p errorem vel falsam opinionem. Secḋo eius plenitudo figit diligentiā ne hō sit ociosus expēdēdo tp̄s in vanum. Cōuertet ppls me⁹ hic: ꝛ dies plen iue nā in eis: inq̄t psalmista. ps. lxxij. Ter tio est ouū nō hz p̄ncipiū neq̄ finē: sic vsq̄ ad mortē seruitū dei non dz hr̄e ter minū. Quarto ouū medicinale est albu mē siue albū ad vulnera: rubeū ad con fortandum debiles. Sic ꝑseuerantia est optima medicina ꝑ pcta. Quinto est fe cundū: q̄ ab ouo a gallina calefacto ge neraī pullꝰ: sic a ꝑseuerātia gn̄aī galli na saluatio. s. aie: tō dicit dn̄s q̄ ꝑseuera uerit vsq̄ in finē hic saluus erit. Mat. x. Scorpio em̄ vadit capite demisso: iz pun gitiū cauda. Sic est de incōstātib⁹ inci piūt seruire deo sūpl̄r: sed redeunt post ad priā vitā ecce caudā plenā veneno. Jō dicit deus. Subuersores sunt tecum ꝛ cū scorpionibus habitas. Ezech. ij. Er ge posi ꝓuersionem petenda est a deo p seuerātia: tō ꝓcludit: si vos vsq̄ spm̄ bo nū: de quo dō. Spūs tu⁹ bonus deducet me in terrā rectā. s. ꝑseuerāte. p̄s. cxlij.

¶ Dñica. xxiij. post festum trinitatis. Sermo primus.

Reddite que sūt ce saris cesari: ꝛ que sūt dei deo. Mat. xxij. Sermo nr̄ erit de euangelio hodierno. Cogita ui de isto sermone tenere modū iuristaꝝ qui q̄n hñt disputare: primo casum ꝓpo nunt plane quasi p modū hystorie: deīn de in ꝑticis vbi videt difficultas mouet q̄onem. Jta faciam ego. Casus legis di uine erit hystoria euangelij: qua ꝓposita in aliq̄bus punctis mouebo aliquas q̄ stiones sm̄ q̄ erit expedies. Casus est iste dicit btūs Mattheus q̄ pharisei ini mici xp̄i, abeūtes consiliū inierunt vt ca perent iesum in sermone ꝛc. Dicaī q̄o Cesar impator romanus iposuit iudeis soluere rributū quolibet mense: ꝛ de illa pecunia impator tenebat ibi gentes ar moꝝ p custodia iudeoꝝ ꝛ totius terre: aliq̄ vt Cayphas ꝛc. Dicebāt q̄ nō esset fiendū cū essent liberi di. Semen Abrae sum⁹ ꝛ nemini seruiuimus vnq̄. Jo. viij. maiores vo q̄ intelligebāt rōnē dicebāt q̄ immo erat soluendū ex p̄dicta ratōe ꝛ bene dicebāt iz maledicerentur a ppl̄o Si aūt aliq̄s audebat dicere nō esse solu endū statim occidebaī. Modo in tali labore vel ꝓplexitate pharisei miserunt discipulos suos cū herodianis ad xp̄m sup ista q̄one ista intentiōe: q̄ si xp̄s di xisset non esse soluendum statim occide retur ab herodianis: q̄ colligebāt tribu tum. Si vo dixisset esse soluenduz q̄ sic esset in odiū ppl̄i. Et dixerūt sibi primo adulando. Magr̄ scimus ꝛc. Nota viam dei in vitate doces: q̄ iudei soluebant tēplo decimas: primitias ꝛ si lia dixerūt xp̄o. Magr̄ scimus q̄ verax es ꝛ viā dei in veritate doces: iz tributuz dare cesari an non: quasi dicerevellent: q̄d ergo opz dare tributū cesari: hoc dicebant vt xp̄s diceret tributū non esse soluendū cesari: sed deo vt statim occideret ab herodia nis q̄ expectabant ex vna parte q̄d xp̄s rñderet: ꝛ ex alia parte ppl̄s dicēs videa mus quid dicet. Sed xp̄s taliter respon dit q̄ oēs recesserunt contenti. Nō est sa pientia: non est prudentia: ꝛ non est con silium cōtra dn̄m. Prouer. xxj. Dixit em̄ hypocrite. q. d. Ego cognosco vos. q. d. vos q̄ritis a me an iz censuz dari ꝛc. ostē dite mihi numisma census. Et vn⁹ ostendit sibi ꝛc. Et xp̄s. Cuius est imago hec ꝛ suprscriptio. Dixerunt. Cesaris. Et Xp̄s. Reddite ergo ꝛc. Respondit affirmatiue sed taliter q̄ ppl̄s non fuit scandalizat⁹ Et pharisei hypocrite mirabanī dicen tes. Audistis quomodo euasit. Ecce hic casus legis diuine. Modo sunt hic facī de tres conclusiones. Prima super hoc quod dicit. Licet censum dari cesari an non. Oportet declarare quid est cesar et

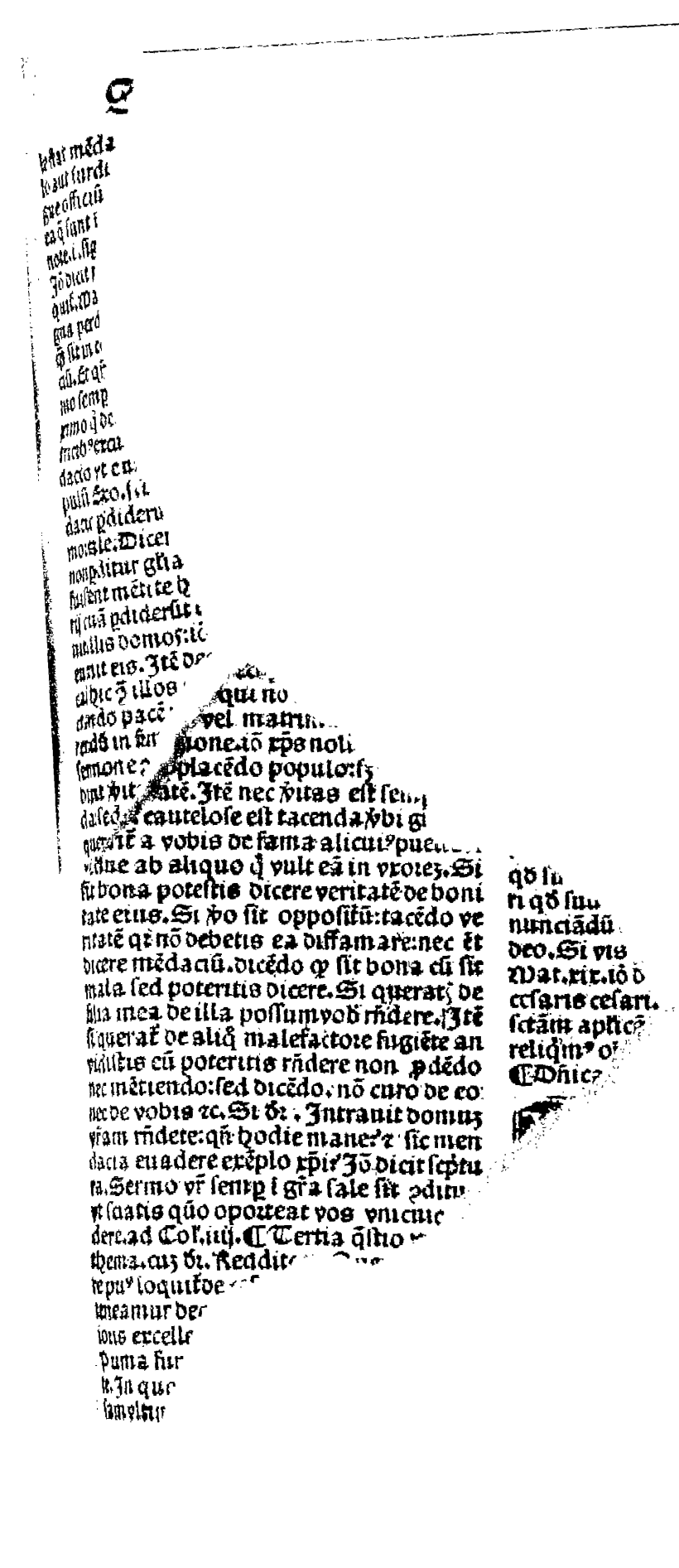
q̄ est moneta: z post videbimus an lz cē sum z c. cui est dandū. Cesar ōz ēm inter ꝓtationē possidēs ꝓncipes: qz antiquit⁹ oēs reges z ꝓncipes erant sub eo. Iste ce sar est lucifer q̄ possidet sub se septē ꝓnci pes. Dicat quō xp̄s i sua passione z mor te ligauit lucifer in pfundū inferni vsq; ad aduētū antixp̄i. Nūc ꝓnceps huius mūdi. s. lucifer q̄ tyrānice occupauit to tū mūdū eijcier foras. Joā. xij. z p se mō nō pōt tentare sed mittit suos principes z capitaneos septē pcōz capitaliū. Di cat de eis. De istis malis ꝓncipibus di cit apls. Nō est nobis colluctatio aduer sus carnē z sanguinē sed aduersus prin cipes z potestatis z c. ad Epheſ. vj. Qui admoduz iudeoz infideliū dicunt. Non habem⁹ regem nisi cesarē z c. Jo. xix. Et moneta tributi est aia hois: qz sicut mo neta hz tres conditiones.

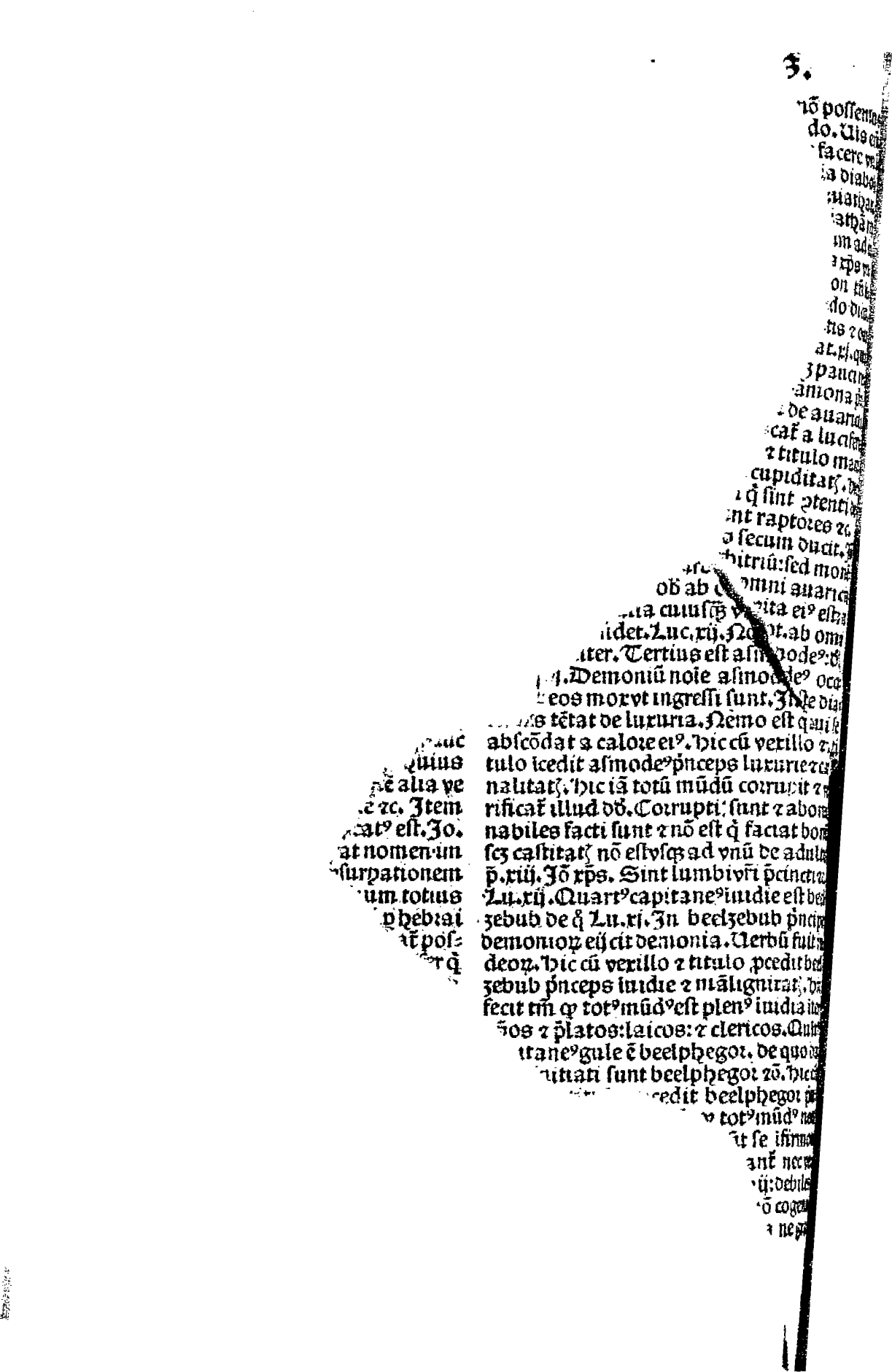
Prima est de auro vel argento.

Scōa habebat imaginē impatoris.

Tertia lr̄as vel superscriptionem.

¶ Ita deus fecit monetā de auro purissi mo. s. sctōs angelos: qz sunt creature in tellectuales q; dñr de auro z c. Subtili tate: qz sūt intelligit principia z cōclusio nes: subiectū z p̄dicatū sine cōpositiōe et diuisione z sine discursu. Alie dicunt de argento qz nō sunt tāte dignitatis sicut angeli. Jumenta dñr moneta de cupro. Scōo q̄libet aia hz imaginē dei p creatiōnē: qz sicut est vnus deus z tres psone ita in vna aia sunt tres potētie vel tres vires. Et sicut deus vnus regit z sustinet totū mūdū: ita aia vna regit z sustinet totū corpus. Jō dicit scriptura. Ad imaginē q̄ppe dei factus est hō. Gen. ix. Ter tio hz lr̄am vel supscriptionē per baptis mum q̄ est talis. Jesus nazarenꝰ rex iu deoz. i. Confitentiū. Ap̄o. xiij. ōz. Et no men eius erat scriptū in frontib⁹ eoz. Ecce moneta cēsus quā vult cesar. i. dia bolus de mūdo dr. Da mihi aias: cete ra tolle tibi. Gen. xiiij. Qñ vero aia pec cat mortalr non pdit imaginē sed ima go deturpatur: sicut si aliquis cum luto seu incausto deturpat sibi faciē: non per dit faciez sed deturpat eā. Ita qñ homo peccat p supbi ā z c. nō pdit imago: sz ma culatur z supponitur alia imago: sicut de illis q̄ recipiūt z supponunt sibi lar uas vel barbas in ludis. Sic ille q̄ pec cat supponit sibi imaginē diaboli. An selmus in oōne dicit. Heu me miserum qualem me feci. Formasti me domie ad amabilē imaginē tuā: z ego supinduxi imaginē odibilē. Heu heu cui⁹. Cur nō odi ei⁹ imaginē cui⁹ sic horreo nomen. Jnsup titulū diaboli supinducit. s. luci fer diabol⁹ vbi erat iesus nazarenus z c. Supponit p pcm̄ illū titulū diabolus. q̄ est. s. lucifer diabol⁹ rex pcōz. Ecce qō mutantur imago z titulus. Autoritas. Pcm̄ iuda. i. xp̄iani cōfitentis scriptuz est stillo ferreo. Hier. xvij. Ex quo ḡ lucifer est cesar: moneta a tayt ꝓbatur. Fiet ḡ qō xp̄o in iudicio qñ aia est exitura de corpore: vbi sunt demones accusantes: angeli defendentes. Michael dicit xp̄o: lz cēsum z c. qñ michael q̄rit a xp̄o. Licet censum z c. Dixit xp̄s. Cuius est imago. Rñdet deus: qz memoria intelligētia z vo lūtas sunt ordinata: dicit xp̄s. Ergo red dite que sunt dei deo. Jdeo emendetis vos: qz modo est tps corrigendi: si habe tis imaginē diaboli p pcm̄ z superscri ptionem deleatis p pniam: ideo ait Pe trꝰ. Penitemini igit z cōuertimini vt de leantur pcā vra. Act. iij. Ecce reforma tio imaginis. Scōa qō q̄ notat in casu legis z suppthema. Reddite z c. Christus in hac rñsione dixit tributum esse solue dum z tenuit partem affirmatiuā que stionis. Ad magnū pcm̄ est retinere tus dñoz tempoꝝ: illū z ecclesiasticoz qui ca stodiunt z curant de pplis. Jdeo apls. Subditi estote non solū ꝓpter iram z ti morē punitionis: sed etiā ꝓpter ꝛsciam. Jdeo em̄ z tributa p̄statis. Ministri em̄ dei sunt in hoc ipso seruientes. Reddite ergo oībus debita. Cui tributum tribu tum z c. ad Ro. xiij. Jō xp̄s affirmatiue respondens dixit. Reddite z c. Est hic qō Quare non dixit clare sz quasi timeret offendere pplm vt non dicerent nos repu tabamus eum sctm̄ z ecce z c. Cautelose respondit tributum esse soluendum. Re spondeo dicēs q̄ hoc fecit ꝓpter nostraz instructionē ne in pplexis interrogatio nibus ꝓpter vitandū piculū mendacij. asseramus subtiliter debemus veritatē dicere ne piculo nos exponam⁹. Omne enim mendacium est peccatuz. Ita ma

uentur cordavestra crapula ⁊ ebrietate.
uc.xxi. Sextus est baalberith capita-
eus tre: de quo. Judic. nono. hic ince-
it cū vexillo ⁊ titulo baalberith capita
eus tra cūdicit iniquitatis. hic fecit trīa
posuit scisma ⁊ diuisionē i ecclia dei
pōt pacificari. O quot ducit secū. Jō
ul⁹. Si fieri pōt quantū ex vob est cū
bus hoīb⁹ pacē hītes. ad Ro. xij. Se
imus est astarot q̄ tentat de accidia.
quo Judic. ij. Diuiserunt dīs seruien
baalim ⁊ astaroth. Ergo ōr xp̄iano q̄
on memorat creationis ⁊ redēptiōis:
d est xp̄i primi Reg. vij. Auferte deos
lienos de medio vestri baalaim ⁊ asta-
oth. hic incedit cū vexillo ⁊ titulo asta
oth p̄ceps accidie ⁊ otiositatis. hic fe
it trīa q⁹ ita pauci sunt qui quolibz die
audiunt oīonem dīnicaz: sed qn̄ induunt
ec sciunt dare dīnicam diem deo: nec cō
ertur: nec cōmunicant semel in anno:
nec veniunt ad missam: vel si veniunt, p
ueniunt sciunt orare non seruant pniaz:
dit tpa. Nota qualr decipit mundus:
ece quare ōr lucifer cesar. i. possidēs pn
ipes: de q̄bus apl's: nō est nobis collu-
atio aduersus carnē ⁊ sanguinē. Glo.
omines: sed aduersus principes ⁊ po-
estates demones. s. Eph. vj. vbi admo-
nia iudeorum dicūt. Nō habem⁹ regē
isi cesarē. Jo. xix. Quantū ad scōam q̄
ala ōr cēsus ꝛc. Pro quo nota q⁹ sicut
mperator in quolibz regno ⁊ p̄uincia ꝛc.
ngebat tributū. Ita xp̄s rex ⁊ imperator
q̄libet regno ꝛc. alias tributarias eri
ta vobis puncipaliter: ita q⁹ in h̄ tan
am hz diligentiaz q⁹ cuilibz aie mittit
ratorem suū ne ꝑaliqua ꝑdatur: nō
ogit libez arbitriū. Jō dicit xp̄s mū-
o. Da mihi alias: cetera tolle tibi. s. di
nas dignitates ꝛc. Ben. xxiij. Ecce q̄
ala ōr census: q⁹ debēt vni magno do
no. Tū iure creationis. Ecce oēs aie
ee sunt dicit dīs. Ezec. xviij. Tū etiaz
re redemptionis. Que mulier habēs
rach. decē ⁊ si p̄dit. ꝛc. No. ptactice istā
rabolā: vt hr. Lu. xv. hec mulier ē sa-
entia diuina. Nō: q⁹ mulier regit ⁊ gu
nat domū. Jta sapientia diuina ō q̄
l'ram dicit salomon. Mulierē fortem
is inueniet: ꝑul ⁊ de vltimis finib⁹
rre eius. Prouer. vl. Dicit fortis: q⁹
nihil pōt fieri ꝑ sapientiā diuinā. Nota
ꝑul q⁹ a salomōe vsq; ad xp̄m trāsierūt
mille anni. In tertia biblie. Salomō nō
posuit numer⁹ clar: sz vbi dicit ꝑul po-
suit l'ram aleph. qō iterp̄tat mille: Not.
de vltimis finibus ei⁹ numera ascēdēdo
q̄tuor elemēta: decē celos: nouē ordies
angelor⁹ de vltimis. s. de cathedra dei
venit sapientia euangelica. Hec mulier
hēbat decē drachmas auri. i. decē gra-
dus creaturarum spūalium in q̄b⁹ de⁹
sculpsit suā propriā imaginē, sicut i mo
neta auri imago regis vel imperatoris.
Primus grad⁹ est seraphinor. s. secūd⁹
cherubinor: tertius thronor: quart⁹ do
minationū: q̄nt⁹ virtutū: sext⁹ potestatuz:
septim⁹ p̄ncipatuum: octau⁹ archange-
lor: non⁹ angelor: decim⁹ est hoīm ꝑdi-
dit drachmā vnā. s. naturā humanā. Sz
di. aliqs: erā ꝑdidit naturā angelicam.
Uer est: sed differenter q⁹ non tota na-
tura angelica fuit perdita: sed p Adam
⁊ Euā tota humana natura fuit ꝑdita.
Sz q̄d fecit sapientia diuina: accēdit lu
cernā xp̄z: i furno. s. vteri v̄ginalis. Xp̄s
fuit ōr lucerna. Rō: q⁹ sicut i lucerna fuit
tria: cera mollis ⁊ lichin⁹ ⁊ lux: sic i xp̄o
est caro fragilis: alia ⁊ diuinitas. Jō dō
in p̄sona dei p̄ris dicit. Paraui lucernā
xp̄o meo. ps. cxxxj. Et euertit totā domū
id est mūdū. s. in p̄dicatione. Euersio est
qn̄ illō q̄ est supra venit infra. Tot⁹ mū
dus erat in altū elevat⁹ p superbiā: sz xp̄s
euertit p̄dicando ⁊ p̄cepta humilitatis
dādo: ⁊ quesiuit diligenter eūdo de villa
in villam. Si fuisset sibi dictuz ꝛc. Dīne
quid queritis. rndisset drachmā quā p-
dideram ꝛc. Tm̄ eā quesiuit q̄ q⁹ inuenit
Qn̄ mala desēdit ad limbū ibi inuenit tot
milia: q̄ inuenta dixit amicis suis. s. vir
tutib⁹ angelor⁹. Congratulamini mihi
oēs: q⁹ inueni drachmā quā ꝑdideram ꝛc.
Mor. ar hic gaudere debem⁹ qn̄ drach-
ma. i. p̄sona ad deū p bonā vitā venit cū
ppositō nō redeūdi. Jō exēplo angelor
gaudēdum est. Sz aliq̄ facit̄ oppositū
deridēdo de illis q̄ faciūt pniam. Nota
qūo p petis secretis sufficit pnia secreta
sz p publicis necessaria ē pnia publica.
Uerbi gra. si aliqs secrete in corde suo
fuit supb⁹: sufficit secreta pnia: si publi-
ce necessaria ē publica pnia: itaq⁹ si oēs

scādalizauit: oēs edificēt ꝓphetaz ſuāz laudent deū: q̄s bonū eſt coreptū manifeſtare phetam: ſic em̄ effugies volūtatū pctm̄. Eccls.xx. Pz ſcda q̄. Quātum ad tertiā cui cenſus dari debeat p iuſtitiā rigorē: hoc eſt ad ꝓpoſitū p mortuis. de aliab⁹ er hoc mūdo decedētib⁹ fit iudiciū a xp̄o ſz iudiciū q̄d xp̄s fecit q̄n iudei dixerunt ſibi. Lz cēſuz ꝛc. xp̄s aūt viſa moneta imagine ꝛ ſupſcriptōe iudicauit dicens. Reddite ꝛc. ſic alia iudicāt ſm imaginez ꝛ ſupſcriptiōez quā pfert. Pro q̄ ſciendū q̄ aia in ſui creatiōe recipit imaginem dei: ſic em̄ q̄n fit moneta auri in ea ipſi mittur imago regis. Itē in aia q̄n creatur ꝓſona pris imprimit memoriā preteritorū: pſona filij intellectū pſentiū: pſona ſpiritus ſcti volūtatē futuroꝝ: ꝛ ſicut nō eſt niſi vn⁹ de⁹ ſic eſt niſi vna aia cū illustribus potentijs. Ad imaginē q̄ppe dei factus eſt hō. Señ.ix. Sz in ſui redēptione q̄ p baptiſmū applicāt: tunc aia recipit ſupſcriptionez tituli. ihs. n. r. iu. De hoc dicit. Jo. vñtes nomē eius ſcptū i frōtib⁹ eoꝝ. Apo.xiij. in pte ſupiori. ſ. in mente. Et ſic q̄n michael quē ꝓſtituit dñs ꝓncipē ſup oēs alias ſuſcipiendas dixit xp̄o. Lz cenſuz dari ceſari. i. diabolo: an nō? Rñdet xp̄s: cui⁹ eſt imago hec ꝛ ſupſcriptio. Dicit michael dei. Et xp̄s. Reddite q̄ ſūt dei deo. Sz q̄n aia auertit a deo peccādo mortal⁹ ſupinduit ſibi horribilē imaginē diaboli: ac ſi ſup ſigillū regz aliq̄d ſupponeret, vbi gra. ſi peccas per ſuperbiā ſuppōit imago leuiathā. Anſel. loq̄ns i oꝛone vt pctōr dz Ioq̄ di. Heu me miſerū q̄lez: vt. ſ. in ſimone. Reddite. terribilis eſt ēt titul⁹ q̄ circūſcribit di. Lucifer diabol⁹ rex pctoꝝ. Juxta illō. Pctm̄ iuda. i. xp̄iani ꝓfitētis: ſcriptū eſt ſtilo ferreo in vngue adamātino. Hiere. xvij. Se cūdū diuerſitatē imaginis ꝛ ſupſcriptionis iudicabit a ia reddenda deo vt ceſari. i. diabolo. No. practice q̄n aia pctōris impenitentis decedit dicit michael xp̄o Lz cēſum dari ceſari an nō. Et xp̄s. Cuius eſt imago. Rñdet ceſaris. Reddite. ergo ꝛc. ſtatim diabol⁹ accipit aiam. Ecce q̄uo fit iudicium. No. hic de Hiero. q̄n ſibi dictū fuit a xp̄o. Nō es xp̄ian⁹. ſz ciceronian⁹: q̄ ex nimio cordis affectu pferebat imaginē ciceronis ꝛ ei⁹ doctrine ſuſcriptionē. iō pferentib⁹ ꝛ imaginē ꝛ ſuſcriptionē diaboli. Si q̄s adorauerit beſtiam ꝛ imaginē ei⁹ ꝛ acceperit characterē in fronte ſua aut manu ſua: hic bibet de vino ire dei. Apoc.xiij. Jō dō. Dñe in ciuitate tua imaginē ipoꝝ: de⁹ i celeſti ciuitate. ſ. ē. ꝛ ipi i ſua treſtri ciuitate imaginē eius ad. nihilū redegerūt ꝓs. lxxij. Si dicat: q̄d facia q̄ ſumi pctōr ꝛ ſuperinduri imaginē ꝛ ſupſcriptionē diaboli Solutio. Nō debet⁹ deſperare: quia ad huc poteſtis imaginē dei reparare ꝓponendo a pctis abſtinere ꝛ ꝓtinere. Scriptura diaboli deletur: ꝛ xp̄i reparatur in confeſſione q̄n ꝓfeſſor dicit. Auctoritate dñi nr̄i ꝛc. Tūc imago dei ꝛ ſupſcriptio eſt reparata: ꝛ q̄n in iudicio vr: cui⁹ eſt imago hec: dicit dei: ergo reddite deo.

¶ De eadē dñica. xxiij. poſt trī. Ser. iij.

Ostēdite mihi nu miſma cēſus. Iſtō ꝟbum hr̄. Mat. xxij. Ad lr̄am ꝟbum eſt xp̄i ad q̄ſtionē ꝓpterā reſpōdentis ꝛ dicentis. Oſtēdite mihi ꝛc. In p̄ſenti ſermone volo pertractare hoc tropologice ſeu ſp̄aliter. Pro quo ſciendū q̄ ſicut ipator romanꝰ in illo ipe de oi regno pulcia ꝛ ciuitate ꝛc. exigebat certos redit⁹ in tributū ēt ſub pena mortis ne fraudarēt: ꝛ hēbat iā i q̄libz loco certos creditores ꝛ collectores. Ita rex ꝛ impator nr̄ ihs q̄ eſt rex regū ꝛ dñs dñantiū q: oē dñiū ē in eo intrīſ q̄ dicit Joā. hz in veſtimēto ꝛ in femore ſuo ſcriptū: rex reg. ꝛ dō. domi. Apoc. xix. No. hz in veſtimēto. i. i hūanitate q: ſicut veſtimētū pſonā coopit hois: ita hūanitas in xpo diuinā pſonā. Q̄ō hūanitas dicat veſtis Auctoritas: q̄ cum in forma dei eſſet ſemetipſuz exinaniuit formā ſui accipiēs ꝛ habitu inuentus eſt vt hō. ad Phil. ij No. in femore. Femur eſt iuncta ptes generationis: ꝛ ſigt pſonā filij dei q̄ p eternā gñationē ꝓcedit a pre. Vult ḡ dicere q̄ inquantū hō ꝛ iquātū filius dei eſt rex regū ꝛc. iō dicit ſcptura. Dñe de⁹ rex oēs in ditiōe tua cū. ſūt po. ꝛc. Heſter. xiij. Jō in oib⁹ regnis terris: ꝛ puncti vult hre tributū certū nec vult defraudari. Tributū q̄ō ipe vult ſunt ale. Tū rōne creatiōis q: ipe cū pre ꝛ ſpūſcto creauit eas